

**TÜRKÇE - UYGURCA
SÖZLÜK**

**TÜRKÇE - UYGHURÇE
LUGHET**

تۈركىستان، ئىككى دۇنيانىڭ ئىشىكىدۇر
تۈركىستان، ئەر تۈركىنىڭ بۆشۈكىدۇر
تۈركىستاندەك گۈزەل يەردە تۇغۇلۇشى
تۈركىگە تەڭرى ئىنام قىلغان نېسىپىدۇر
ماغجان جۇماباي

***Türkistan, iki dünya eşiğidir,
Türkistan, yiğit Türkün beşiğidir.
Türkistan gibi güzel yerde doğmuş,
Türk'e, Tanrı'nın verdiği nasibidir.
Magcan Cumabay***

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

TÜRKÇHE-UYGHURCHe LUGHET

*M.ABDULLA'nin "TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜĞÜN" yeni
baskısı.*

Hazırlayan: M. TYULEMISSOV

ALMATI

2021

تۈركچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت

م. ئابدۇللاننىڭ تۈركچە - ئۇيغۇرچە لۇغىتىدىن يېڭىدىن نەشر قىلىنغان

تەييارلىغۇچى: م. تۆلەمسوۋ

ئالمۇتا

2021

**M. Abdulla. Türkçe-Uygurca sözlük. Almatı, «Madi».
2021. — 1522 s.**

Hazırlayan: M. Tyulemissov

Bedava e-kitap, parasız yayılır.

İÇİNDEKİLER

A	1	L	683
B	103	M	706
C	193	N	899
Ç	212	O	951
D	265	Ö	976
E	347	P	993
F	383	R	1061
G	404	S	1098
Ğ	437	Ş	1232
H	438	T	1264
I	484	U	1390
İ	491	Ü	1408
J	554	V	1421
K	557	Y	1446
Z	1501		

TÜRK ALFABESİ

A	B	C	Ç	D
E	F	G	Ğ	H
I	İ	J	K	L
M	N	O	Ö	P
R	S	Ş	T	U
Ü	V	Y	Z	

KISALTMALAR

alm. – Almanca

anat. – Anatomi

ar. – Arapça

ask. – Askerlik

astr. – Astronomi

bk. – Bakınız

bot. – Botanik

çin. – Çince

dilb. – Dilcilik

din. – Dinî

ed. – Edat

efs. – Efsane

elektr. – Elektrik

far. – Farsça

fels. – Felsefe

folk. – Folklor

fr. – Fransızca

gram. – Gramer

it. – İtalyanca

kim. – Kimya

kit. – Kitabî

küf. – Küfür

mat. – Matematik

mec. – Mecazi

müz. – Müzik

öz. – Özel isim

rus. – Rusca

s. – Sıfat

say. – Sayı

tıp. – Tıp

tar. – Tarihi

tekn. – Teknik

ünl. – Ünlem

z. – Zamir

zool. – Zooloji

A

A A (Türk élipbesining birinchi herpi): A'dan Z'ye kadar – A-din Z-gé qeder, yeni bashtin axirgha qeder.

aa bk. **aah**.

aah yaq, emes.

ab **is. far.** su.

aba **is. ar.** qélin we qopal yung rext, shu rexttin tikilgen shamalliq kiyim, yupqa pelto: *Abanın kadri yağmurda bilinir* – Abaning qedri yamghurda biliner.

aba **is.** ana, apa; acha, hede.

âbâ **is. ar.** atilar, dadilar.

abadan **s. osm.** awat, memurchiliq, bayashat.

abadî **is. far.** abadi (yipektin ishlen'gen Hindistan qeghizi).

abandırmak chöktürmek, yatqurmaq: *Deveyi ancak sahibi abandırır* – Tögini igisi chöktürüdü.

abanmak ölenmek, tayanmaq, éngishmek.

abartma **is.** köptürüş, mubalighe qilish, chongaytish, ashuruwétish, yoghartish.

abartmak köptürmek; mubalighe qilmaq, chongaytiwetmek, ashuruwetmek.

abaşo **is. it.** asti, tégi, tekti.

abat **is. far.** awat, memurchiliq, bayashatliq, parawatliq.

abat **is. ar.** "qul" sözining köplüki.

abataj **is. far.** kolimaq, oymaq, kolanghan yer.

abazan 1. shiddetlik jinsiy telep; 2. ach-yalingach, yoqsul.

abazanlık -ğn **is.** 1. jinsiy telepchiliq; 2. jinsiy telep.

abbâs **s. ar.** qopal, yirik, tong, boyni qattiq (adem).

abd **is. asm.** qul, bende.

abdal is. 1. Shimaliy Afghanistandiki bir türk qawmi; 2. Anatoli köchmenliri.

abdal is. abdal (qedimde derwishlerge bérilgen nam: *Abdaln karnı doyunca gözü pabucundadır* – Abdalning qarni toyghuche közi késhididur (yolda bolur).

abdomen is. lat. anat. qorsaқ.

abdominal s. fr. qorsaқ bilen munasiwetlik, qorsaқqa ait.

abe ünl. hey: *Abe kardeş buraya bak!* – Hey qérindash, bu yerge baq! .

abeci is. exmeq, möng, meto, döp: *Buraya bak abeci!* – Bu yerge qarighina, exmeq!.

abes s. ar. 1. eqilghe sighmas; 2. pitne-pasat, sepsete; 3. kéreksiz, orunsiz, bikar: *Abesle uğraşmak* – Kéreksiz ish bilen aware bolmaq.

abihayat is. far. ar. hayat süyi, epsanilerde sözlen'gen su.

abikevser is. far. abu kewser (jennettiki kewser deryasining süyi).

abirevan is. far. aqar su, éqin su.

abiru is. far. shérép, nomus, abroy, xasiyet, pezilet.

abızülâl is. far. süzük su, temlik su.

abi is. fr. ziyaret waqtida kiyidighan resmiy ton.

abi is. aka, agha.

abide is. ar. abide (bir adem yaki weqening xatirisini esletmek üçün oyun ornitilghan heykel yaki mimari eser: *Büyükler abidesi* – Ulughlar abidisi; *Özqürlük abidesi* – Hüriyet abidisi).

abidevi s. ar. 1. abidige oxshighan, abidige ait, abidini eslitidighan, abididek; 2. bek chok, tolimu égiz.

abidin is. s. ibadet qilghuchilar.

abis is. fr. abis (900 métrdin artuq déngiz chongqurluqi).

abit s. ar. choqunghuchi, ibadet qilghuchi.

abla is. hede, acha, ayla.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ablak s. ar. 1. yumshaq, yaplaq (yüz); 2. qopal, zor, exmeq kiyapette (yüz).

ablatya is. ablatya (uzunluqi 150, kengliki 10 ghulach kilidighan bir xil béliq tutidighan tor).

abluka it. is. munasiwetni üzmeq, émbargo: *Emperyalistlerin ablukasi bizi hiç korkutamadı* – Jahangirlarning émbargosi bizni zadila qorqutalmidi.

abolisyonizm is. fr. abolsionizm (qulluq tüzümini élip tashlash terepdarilirining yoli).

abone is. fr. abune (gézit we zhurnallarning mushtirisi).

abortif s. fr. 1. urun bolmighan, yéngi bashlanghan (késel); 2. quramigha yetmigen, baramigha yetmigen; 3. tughdurush dorisi, tughdurush yoli.

abra is. abra (taraza we jingni tengshesh üçün yénik teripige qoyulghan éghirliq).

abraz s. qisir, tughmas.

abstre fr. s. bk. **soyut.**

abu ünl. yapir (chöchüsh we qorqush imliqi): *Abu neler ohuyormuş!* – Yapir némiler ketkendu!.

abuhava (far.-ar.) is. iqlim sharaitliri, kilimat.

abuk sabuk s. eqlighe we mentiqighe uyghun bolmighan, oylanmay sözlengen: *Abuk sabuk sözler* – Eqlighe uyghun bolmighan sözler.

abullabut s. qopal, kélengsiz, angsiz (adem).

abullobut bk. **abullabut.**

abur cubur s. 1. aldirap-ténep yéyilgen nersiler; 2. sepsete; 3. qalaymiqan: *Çocuklara abur cubur yedirmekten sakınmalıdır* – Balilargha aldirap-ténep yédürüshtin saqlinish lazim.

abus s. ar. 1. sörün (adem); 2. türük chiray (chirayini türwalghan).

acaba **ar. zf.** ejeba, belli (qiziqish we heyran qélishni bildüridu): *Acaba gelecek mi?* – Ejeba kelgidekmu.

acaibat **-ti is. ar.** ajayip we heyran qalarliq nersiler.

acaip bk. **acayip.**

acar **s. ar.** 1. mahir, küchlük; 2. ichige patmas, shox; 3. yéngi: *Eskisi olmayanın acarı olmaz* – Konisi yoqtin yéngisi bolmas.

acayip **-bi s. ar.** ajayip-gharayip, yat: *Acayip hava* – Ajayip hawa.

acayıplik **-ği is.** gheyrilik, ajayıplıq, yatlıq: *Bunda bir acayıplik varmı?* – Uningda gheyrilik barmu?.

acelacayip **s. ar.** bekmu yat, külkilik.

acele **is. ar.** tézlik, chapsanlıq, chaqqanlıq: *Bu iş biraz acele ister* – Bu ish biraz chaqqanlıqni xalaydu; *Acele işe şeytan karışır* – Aldirash ishqa sheytan arilishidu.

acele acele **z.** téz-téz, chaqqan-chaqqan.

aceleci **s.** 1. aldıraqsan; 2. chaqqan.

acelecilik **-ği is.** 1. aldıraqsanlıq; 2. chaqqanlıq.

aceleştirmek tézletmek.

acelesiz **s.** mis-mis, ghem yémes: *Bu acelesiz adamdır* – Bu mis-mis bir adam.

acem **is. ar.** 1. ejem.; 2. ilgiridin iranliqlargha bérilgen nam.

acem **is. ar.** ejem (türk muzikisida "m" notisigha yéqin pede).

acemce **is.** parische.

Acemi **is. ar.** 1. ishning yéngi, ehli yéngi ögengüchi: *Acemi bir marangoz* – Yéngi ögenchük yaghachchi; 2. xam, yat: *O zaman ben bu şehrin acemisi idim* – U zaman men bu sheherge yat idim.

Acemi **is. s.** 1. iranliq; 2. erebler üçün yat millet; 3. nadanlıqtin obdan söz qilalmighan; 4. tilsiz, gacha.

acemileşmek bilim we tejrübisi üstide mahirliqni körsitelmelik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

acemilik -*ği is.* xamliq, tejbisizlik.

Acemistan *is.* Ejemistan (Iranning qedimki atilishi).

acemkürdi *is. ar. far.* türk muzikisida murekkep bir muqam.

acemperest *s.* 1. Edebiyatta Iran teqlidchisi; 2. Edebiyat-sen'ette iranperest.

acenta *bk. acente.*

acente *it. is.* ish bashqurush orni: *İş bulma acentesi* – Ish tépish orni.

aceze *is. ar.* ajizlar, küchszler, madarsizlar.

acı *is.* 1. achchiq: *Bu kırmızı biber çok acıdır* – Bu qizil laza bek achchiq iken; 2. aghriq: *Diş acısı* – Chish aghriqi; 3. öch, intişam: *Ulusun acını unutmamalıyız* – Milletning öchini untub qalmasliqimiz kérek.

acı 1. échinishliq; 2. achchiq: *Acı hayat* – Échinishliq turmush.

acı -*ği is.* 1. aghriq; 2. matem.

acıklanmak matem tutmaq.

acı *klı s.* 1. échinishliq: *Acıklı hikâye* – Échinishliq hékaye; 2. matemlik, musibetlik: *Acıklı anne* – Musibetlik ana.

acı *mak* 1. échirqimaq; 2. heweslenmek, telpünmek.

acı *tırmak* 1. ach qoymaq; 2. ishtihisini qozghimaq.

acı *lanmak* achchiq bolmaq: *Ağzım acılandı* – Aghzim achchiq boldi.

acı *laşmak* 1. achchiq kirmek: *Biberler kızardıkça acılastı* – Lazilar qizarghanche achchiqlashti; 2. achchiqini keltürmek; 3. bettamlashmaq: *Mehmed'in konuşması biraz sonra acılastı* – Mehemmetning sözi birazdin kéyin bettamlashti.

acı *lı s.* achchiq: *Makarnanın biraz acılısını seviyorum* – Ügre ashning achchiqraq bolushini bek yaxshi körimen.

acı *lı s.* 1. achchiqi bolghan; 2. matemlik, ghemkin.

acımak 1. qattiq aghrimaq: *Dokunma, kolum acıyor* – Tegme, qolum aghriwatidu; 2. échinmaq, ichi aghrimaq: *Bu fêlakét zédéléré çok acıdım* – Bu epetke uchrighanlarga bek ichim aghridi.

acımaz **s.** baghri qattiq, tash yürek.

acındırmak échindurmaq: *Herkesi kendisine acındıracak sözler söyledi* – Her kimni échinduridighan söz qildi.

acınmak échinmaq, köngli yérim bolmaq.

acırgamak échinmaq, merhemet qilmaq.

acıtmak aghritmaq: *Kolumu acıttınız* – Qolumni aghrittingiz.

acıbe ajayip nerse, az uchraydighan tangsuq nerse.

acil **s. ar.** jiddiy, téz, chapsan.

acilane **z. ar.** jiddiylik bilen, tézlik bilen.

acip **s. ar.** ajayip, gharayip, yat, bashqiche.

acir **s. is.** ijarichi.

aciz **-czi is. ar.** ajizlik, küchsizlik: *Onu işe alırken acizine dikkat etmediniz mi?* – Uni ishqa alghanda ajizliqigha diqqet qilmidingizmu?.

aciz 1. qoli qis, kembeghel; 2. iqtidarsiz: *Bunu anlatmaktan acizim* – Buni chüshendürüşke ajizmen.

acuk **-ğu is. bot.** yawa alma (Türkiyede).

acul **-lü s. ar.** aldiraqsan, ichi küchlük.

acuze **is. ar.** qéri momay, set we qiliqsiz xotun.

aç **-cı s.** 1. ach (qorsiqi): *Aç ne yemez, tok ne demez* – Ach néme yémeydu, toq néme démeydu; 2. kembeghel, yoqsul: *Aç esner, tok geçirir* – Ach esner, toq néme kékirer; 3. achköz.

açalya **is. yun.** puraqsiz, emma renggareng gül achidighan ösümlük.

açar **is.** 1. achquchi, kilit.; 2. ishtiha achidighan nerse.

açgözlü **s.** achközlük, toymas, toymighur.

açı **is.** ochuq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

açıcı s. 1. achquchi; 2. tamozhna xizmetchisi: *İştah açıcı* – Ishtaha achquchi.

açık is. 1. ochuq: *Eti açıkta bırakma, kedi kapar* – Göshni ochuq qoyma, müşhük yeydu; 2. yiraq yer: *Demir yolu şehrin açığından gecer* – Poyiz yoli sheherge yiraq yerdin ötidu; 3. déngiz yaqisigha yéqin yer; 4. bosh orun, quruq wezipe: *Açıklara kimse alınmayacak* – Quruq wézipige héchkim qoyulmaydu; 5. hésabatta saldu.

açık s. 1. ochuq: *Açık pencere* – Ochuhq dérizé; 2. tosalghusiz: *Yol açık değil* – Yol ochuq emes; 3. keng: *Açık meydan* – Ochuhq meydan; 4. yalangbash, yalingach: *Başı açık* – Yalangbash; 5. ishni yürüzüwatqan, ochuq, échiqliq: *Açık fabrika* – Ochuhq fabrika (ishni yürüzüwatqan); 6. chüshinishlik, éniq: *Açık cümle* – Chüshinishlik éniq jümle; 7. ashkara: *Bu adamın her işi açıktır* – Bu ademning herbir ishi ashkara.

açıkça z. 1. yoshurmastin, ashkara, chüshinishlik qilip; 2. semimiyet bilen, semimiy türde: *Düşüncenizi açıkça söyleyin* – Pikringizni ochuq sözleng.

açıkçası z. ashkarisi, éniqi.

açıkçı s. is. hayankesh.

açık göz s. is. ustat, quw, qirt.

açıklama is. axbarat, xitabname: *Görüşmelerden sonra her hangi bir açıklama yapılmadı* – Söhbettin kéyin héchqandaq bir bayanat élan qilinnidu.

açıklamak bildürmek, uqturmaq, chüshendürmek, izah bermek: *Bakan bu konuda açıklamada bulundu* – Ministir bu mesile heqqide izahat berdi.

açıklar is. 1. Tanzimat zamanida ishsiz qalghan ofitsérlar; 2. Osman padishahliqi zamanidiki urush paraxoti; 3. xata heriketler.

açıklayıcı s. 1. aydinglatquchi, tuluqlighuchi, izah bergüchi, sherfligüchi; 2. bayanatchi.

açıklık -ğı is. 1.yiraqliq: *İki arkadaş arasındaki uzun yıllık açıklık sona erdi* – İkki qérindash otturidiki uzun yıllık yiraqliq tügidi; 2. meydan: *Çocuklar evin yanındaki açıklıkta oynuyorlar* – Balilar öyning yénidiki meydanda (ochuqchiliqta) oynawatidu; 3. musape, ariliq; 4. sus (reng); 5. échilip qélis: *Göğsü açık kadın* – Köksi échilip qalghan ayal; 6. boshluq.

açıksaçık s. opochuq.

açıkta z. 1. ochuqta, uzaqta; 2. ishsiz: *Açıkta kaldım* – Ishsiz qaldım.

açıktan z. 1. ishlimestin, bikardin; 2. yiraqtin, uzaqtin; 3. ashkara: *Açıktan para kazanmak* – Ishliméy turupla pul tapmaq.

açılış is. 1. échilish; 2. xizmetke chüshüş: *Bir çiçeğin açılışı* – Bir gülning échilishi.

açılmak 1. échilmaq: *Sandık açıldı* – Sanduq échildi; 2. yaxshılanmaq: *Îlâç içince açıldı* – Dora ichish bilenla yaxshilandi; 3. uzaqlashmaq: *Gemi epey açıldı* – Paraxot xélila uzaqlashti; 4. erkinleshmek: *Konferansçı gittikçe açıldı* – Doklatchi bara-bara erkinleshti; 5. bashlimaq: *Okullar bu yıl erken açıldı* – Mektepler bu yıl baldur oqush bashlidi.

açım is. échilish, échilish murasimi, échim: *Dün resim sergisinin açımı yapıldı* – Tünügün resim körgezmisining échilish murasimi ötküzüldi.

açın is. 1. ijad, keship; 2. qelem, tüzlimek.

açındırmak tüzlimek.

açınmak tereqqiy qilmaq, rawajlanmaq.

açınsama is. bir yerning xususiyetlirini bilish üçhün tetqiq qilish.

açış is. 1. échilish; 2. kirish, bashlanghuch.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

açkı is. 1. rendilesh, parilditish, perdazlash; 2. tom sümbe; 3. achquch, kilit.

açkıcı is. perdazchi.

açkılamak perdazlımaq, parildatmaq.

açlık -ğı is. achliq, acharchiliq: «Eski Çinde halk açlık içinde geçiniyordu – Kona Junggoda xelq achliq ichide turmush kéchüretti.

açma is. 1. échish; 2. échilghan boz yer; 3. kirish-chiqish yéri; 4. yéngi tüzülgen yer.

açmak 1. achmaq: *Kitabı açmak* – Kitabni achmaq; 2. kéngeymek: *Meydanı ahtılar* – Meydanni kéngeytti; 3. yarashmaq: *Bu elbise sizi açtı* – Bu kiyim sizge yarashti; 4. éytmaq: *Bana sırrını açtı* – Manga sirini éytti; 5. yarmaq: *Hastanın karnını açmak* – Aghriqning qorsiqini yarmaq; 6. kermek: *Bacaklarını açmak* – Putini kermek; 7. uchlimağ: *Kalem açmak* – Qelem uchlimağ; 8. qéniqlashturmağ: *Bu boyayı biraz daha açmalı* – Bu boyaqni téximu qéniqlashturush kérek.

açmalık -ğı is. sopun qatarlıq kir chiqiridighan nerse.

açmaz is. 1. tuyuq yol, qiyin wezipe: *Açmaza düşmek* – Tuyuq yolgha kirip qalmağ; 2. hiyle, qesit; 3. kinaye we tene söz.

açmazlık -ğı is. 1. qiyin weziyet; 2. aghzi ching, sir saqlash.

açraşmak ajrashmaq, yiraqlashmaq.

açtırmak achturmağ.

ad is. 1. at, isim; 2. shöhret, nam.

ad verme at bérish (ilgiri türklérde bir yigtke obdan ish qilghandin kéyin jamaet teripidin at (isim) bériletti we kichik chighidiki éti esli éti bolup atalmaytti).

ada is. 1. aral; 2. yol we su otturisdiki quruqluq.

âdâb edebler, yosunlar ("edeb"ning köplüki).

adacık -ğı is. kichik aral.

adadiyoz **s.** lükchük mijezi, afiy mijezi.

adak -ğ*i* **is.** hediye, ataq, béghishlima: *Bu koyun benim adağımıdır* – Bu qoy méning hediyem.

adaklamak ayighi chiqmaq, méngishqa bashlimaq.

adaklı **s.** 1. nishani (oghul-qizlar heqqide); 2. mazargha hediye sunghuchi.

adaktil **s. fr.** tughma barmaqsis.

adale **is. ar.** muskul.

adalet -ti **is. ar.** 1. adalet: *Adalet, insan toplumlarının temelidir* – Adalet insanlar jem'iyitining asacidur; 2. edliye orgini: *Suçlular adaletin pençesinden kurtulamazlar* – Jinayetchiler edliyening qolidin qéchip qutulalmaydu.

adaletli **s. ar.** adil, adaletlik: *Adaletli bir hüküm* – Adil bir höküm.

adaletsiz **s.** adaletsiz: *Adaletsiz karar* – Adaletsiz karar.

adaletsizlik -ğ*i* **is.** adaletsizlik, heqsizlik: *Bu işte bir adaletsizlik var* – Bu ishta bir heqsizlik bar.

adalı **s. is.** aralliq, aral ahalisi.

adali **s. ar.** qabil.

adam **is. ar.** 1. adem, insan; 2. er kishi; 3. aliyjanab, kishi; 4. xizmetchi, malay; 5. terbiylik, bilim ehli; 6. yaxshi mijeqlik: *Hiç adamı olmadığı için işlerini kendi görüyor* – Xizmetchisi bolmighanliqı üçhün ishni özi qiliwatidu.

adamak 1. sediqe, qurbanliq; 2. atimaq, béghishlima, tapshurmaq: *Kendini vatana adadım* – Özümni Weten'ge atidim.

adamakılı **s. z.** tuluq, mukemmel, yaxshi, obdan: *Adamakılı bir ev* – Rasa obdan öy.

adamca **z.** 1. ademdek: *Adamca konuş, dinliyelim* – Ademdek söz qil, anglyali; 2. adem jehettin: *Rakiplerimiz adamca bizden üstündür* – Düşmenlerimiz adem jehettin bizdin üstün.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

adamcağız **is.** bichare: *Adamcağız daha ne yapsın* – Bichare yene qandaq qilsun.

adamcasına bk. **adamca**.

adamcıl **s.** ademdin ürkimeydighan, ademge öngengen.

adamlık **-ğı is.** ademgerchilik, insangha layiq hal we halet: *Senin bu yaptığın adamlığa sığar mı?* – Séning bu qilghanliring ademgerchilikke sighamdu?.

adamotu **is.** ademgiyah, rinséng, adem oti, sighun.

adamsız **s.** 1. yademsız; 2. ersız, éri yoq, tul.

adanmak atanmaq.

adap **-bı is. ar.** 1. edebler ("edeb" ning köplüki); 2. qaide, yosun, yol.

adaptasyon **is. fr.** adaptasyon (gheyriy bir tilda yézilghan edebiy eserning yerlik usulgha uyghun özgetip terjime qilish).

adaş **is.** isimliri oxshash bolghanlarning herbiri, atdash.

âdat **is. ar.** adetler ("adet"ning köplüki).

adatmak béghishlatmaq.

adavet **is. ar.** adawet.

aday **is.** namzat.

adaylık **-ğı is.** namzatliq.

addetmek hésablimaq, tonumaq: *Sizi yabancı addetmiyeceğiz* – Sizni chet ellik dep tonumaymız.

addolunmak **nsz ar.** hésablanmaq, tonulmaq: *Geç kalan gelmemiş addolunur* – Kech qalghan kedmigen dep tonulidu.

adedi **s. ar.** san, edet, dane: *Adedi çoktur* – Sani köp.

adem **is. ar.** yoqluq, bulushsızliq: *Ademi iktidar* – İqtidarsızliq.

âdem oğlu **is.** insanlar, insan balisi.

âdemiyet **is. ar.** insanliq, insanliq hali.

adermi **is. fr.** qépi yoqluq, téshi yoqluq.

adet **-di is. ar.** san, dane: *On adet kalem* – On dane qelem.

âdet is. ar. 1. adet, örp-adet, mijez: *Çok konuşmak onun âdetidir* – Köp sözlesh uning aditi; 2. qaide-yosun: *Memleketin âdetlerine saygı gösterilmelidir* – Yurtning qaide-yosunlirigha hürmet qilish; 3. heyz, adet körmek: *Âdet görmek* – Adet körmek.

âdeta z. ar. adettikidek: *Âdeta karnım acıktı* – Adettikidekla qarnım ahti.

adım is. qedem, chamdan: *Adım atmak* – Qedem tashlimaq; *Bir adım iléri, iki adım géri* – Bir qedem algha, ikki qedem arqığha.

adımlamak 1. qedemlimek, chamdimaq; 2. meqsetsiz yürmek, meqsetsiz aylanmaq.

adil s. ar. adalet, xalisliq.

adil 1. adil, xalis; 2. adaletlik, heqqaniy.

âdilâne z. ar. far. adil, adaletke uyghun, adilane: *Mahkemenin kararı âdilânedir* – Mehkimining qarari adildur.

âdililik -ği is. addiyliq.

âdillik -ği is. bk. **adalet.**

aditon is. aditon (Rim ibadetxaniliridiki mexsum hujra).

adî s. ar. 1. addiy; 2. addiyliq.

adlandırmak at bermek, atimaq: *Beni kahraman adlandırdı* – Méni qehrıman atıdı.

adlanmak atanmaq, isim bérilmek, at qoyulmaq: *Ben örnek adlandım* – Men nemunichi ataldım.

adlı s. 1. isimlik, atliq; 2. meshhur, tonulghan, ataqliq: *Ahmet adlı bir genç sizi aradı* – Ehmet isimlik biri keldi.

adliye is. ar. edliye, sot orgini.

adliyeci is. ar. sotchi.

adlî s. ar. edliyege ait.

administratör is. fr. rehber, bashliq, yolbashchi.

adres is. fr. adrés, turalghu: *Mektup adresleri, açık yazılmalı* – Xetning adrési ochuq yézilishi lazim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- adresgraf is. fr.** adresgraq (adrés bésish mashinisi).
- adsız s.** 1. atsiz, isimsiz, ismi yoq; 2. tonulmighan, meshhur bolmighan, nami chiqmighan.
- adsız parmak -ğı is.** (üzük salidighan) barmaq.
- adu is. ar.** düşmen.
- aerodrom is. fr.** ayrodrom, ayropilan istansisi.
- aeroterapi is. fr.** tok we hawa bilen dawalinish.
- af -ffi is. ar.** 1. kechürüm, epu: *Rahatsızdım, gelemedim, affımı dilerim* – Mijezim yoq bolghach kélelmidim, kechürüm soraymen; 2. xizmitidin boshitish: *Bakan sizi memuriyetinizden affediyor* – Ministir sizni wezipingizdin boshitidu.
- afacan s. far.** 1. shox, omaq (bala); 2. eqilliq, dana.
- afacanlık -ğı s.** shoxluq.
- afakan is. ar.** yürek soqosh, dem siqilish, ichi pushush.
- afakî s. ar.** 1. menisiz, quruq (söz); 2. ghurursiz.
- afallamak bk. afallaşmak.**
- afallaşmak** heyran bolmaq, chöchümek, hoduqmaq.
- afallaştırmak** heyran qaldurmaq, chöchütmeq, hoduqturmaq.
- afara is.** char (danliq ziraetning).
- âfat is. ar.** apetler ("apet" ning köplüki).
- aferin far.** 1. apirin; 2. teqdirname (oqughuchilar bérilgen).
- aférist is. fr.** hayankesh.
- afet is. ar.** 1. bala, apet, qaza; 2. bek güzel ayal yaki qiz.
- afet dide s. ar.** apetke yoluqqan, apet körgen.
- afetzade s. ar. far.** apetke, bala qazagha uchrighan, apet zede.
- aff eylemek bk. affetmek.**
- affedersiniz** 1. kechürgeysiz, epu qilghaysiz; 2. ruxset qiling: *Affedersiniz sizé bir şey soruya çağım* – Ruxset qilsingiz, sizdin bir nerse sorimaqchimen.

affetmek kechürmek, epu qilmaq.

affetmez *s.* 1. kechürmes, epu qilmas; 2. merhemetsiz: *Babası oğlanının büyük kusurunu affetmez* – Atisi oghlining chong kemchilikini kechürmeydu.

affoziyon *is. fr.* késelni soghuq yaki issiq su bilen dawalash usuli **Afgan** *öz.is.* 1. Afghani, afghani milliti; 2. afghanche.

afi *is. yun.* 1. afiy; 2. jaka.

afif *s. ar.* ippetlik, nomusluq.

afifâne *s. ar. far.* pak-pakiz, sapliq bilen.

afinite *fr. is.* munasiwet, dair, ait.

afiş *is. fr.* 1. plakat, lozunka; 2. resimlik élan.

afişe etmek 1. oyunda chindimasqa chiqarmaq; 2. abroyining chüshüp kêtishige qarimasliq.

afişe olmak pash bolmaq, ashkara bolmaq.

afitap *-bı is. far.* 1. aptap; 2. bek güzel, nurluq yüz.

afiyet *is. ar.* salametlik, ésenlik, saqliq: *Afiyet olsun* – Salametlik bolsun (tamaq yéwatqanlar üçün yaki tamaq waqtida éytilidighan nazaket sözi).

aforozlamak qoghlimaq, heydimek: *Herifi yerinden aforozlamışlar* – Bu ademni ornidin qoghlaptu **Afrika** *is.* Afriqa.

afrodisyak *s. fr.* jinsiy ishtiyaqini qozghaydighan, jinsiy hewisini ashuridighan.

afsun *is. far.* séhir, tilsim, azayim, arwaq, epsun.

afsuncu *is.* séhirchi, epsunchi, arawaqchi.

afsunlamak epsun oqumaq.

aftos *is. yun.* dost, adash, ashna.

aftos piyos *is. yun.* ehmiyetsiz, qimmetsiz.

afyon *is. yun.* epyun: *Afyon Savaşı* – Epyun urushi.

afyoncu bk. *afyonkeş*.

afyonkeş *is. far.* epyunkesh, epyun chekküchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

afyonlu s. 1. terhibide epyun bolghan.; 2. epyun yutqan (biri); 3. epyun chékip mest bolghan, hoshini yoqatqan.

agâh is. far. agah.

agalya is. yun. asta, pes, awazsiz.

agaz is. far. bashlash.

agaz etmek bashlimaq.

aglossi is. fr. 1. tughma gacha; 2. sözliyemeslik.

agon is. fr. agon (tenheriketchiler we edebiyat-senetchiler arisida bolidighan musabiqe).

agronom is. fr. agronom (yéza igilik mutexesisi).

agronometri is. fr. agronométr (yerning küchini ölchesh bilimi).

agronomi is. fr. agronomiye (yéza igilik ilmi).

agucuk -ğu is. süt émidighan bala.

aguş is. far. quchaq.

ağ is. 1. tor: *Balık ağı* – Béliq tori; 2. agh (ishtan éghi); 3. tozaq: *Ağa düşmek* – Tozaqqa chüshmek.

ağa is. 1. agha; 2. aka, tagha, chong aka; 3. bay: *Ağa evde mi?* – Agha öydimu?.

ağa baba is. dada, chong ata.

ağabey is. aka, tagha.

ağabeylik -ği is. akaliq, taghiliq: *Doğrusu, o bana ağabeylik etti* – Toghrisini désem, u manga akiliq qildi.

ağaç -cı is. 1. derex; 2. yaghach; 3. toqmaq, tayaq, tirek; 4. yaghachtin ishlen'gen: *Ağacın altında oturmak* – Derexning astida olturmaq.

ağaççık -ğı is. gholluq, ösümlük.

ağaççıl s. zool. derex we ösümlüklerde yashaydighan (haywan).

ağaçkakan is. zool. yaghach qurtlrini yep yashaydighan qush.

ağaçlamak 1. derex tikmek, orman berpa qilmaq; 2. kalteklimek, toqmaqlimaq.

ağaçlandırmaq derexlik halgha keltürmek, ormanzarliq qilmaq, bagh-waran qilmaq: *Bir bahçeyi ağaçlandırmaq* – Baghchayini méwe derexi bilen toshquzmaq.

ağaçlı s. derexlik, derexzarliq.

ağaçlık -ğı is. 1. derexlik yer, ormanliq, ormanzarliq; 2. derex bilen qaplanghan, derex we yaghach qoyulghan: *Ağaçlık bir yer* – Derexlik yer.

ağaçsı s. 1. derexqe dair, derex tipidin, derex oxshighan; 2. derextin bolghan.

ağaçsıl s. bk. *ağaçsı*.

ağaçsılanma is. derexsizlinish, derex tikmeslik.

ağalanmaq özini chong tutmaq, yoghanchiliq qilmaq, meghrurluq qilmaq, meghrurlanmaq, tekebburlashmaq.

ağalık -ğı is. 1. séxiylik, merdlik; 2. tejribilik, péshqedemlik, salmaqliq.

ağalmata is. ilgiri Türkiyide bezi heykellerge bérilgen nam.

ağan is. 1. aqma yultuz; 2. asmangha chiqish, hawagha kütürülüş.

ağaran s. aqiriwatqan, aqarghan.

ağarık s. aqamtul, boz, aqamshul.

ağarma is. 1. aqirish; 2. tang étish.

ağarmak 1. aqarmaq; 2. tang atmaq, aydinglashmaq; 3. chong bolmaq, qérimaq; 4. renggi öchmek.

ağartmaq 1. aqartmaq; 2. parqiratmaq; 3. pakizlimek, tazilimaq; 4. renggini achmaq.

ağda is. ar. melhem, qiyam, qoyuq.

ağdalaşmaq qiyamlashmaq, qoyuqlashmaq: *Ş eker ağdalaştı* – Shéker qiyam boldi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ağdalı s. 1. qiyam bolghan, qoyuqlashqan, melhem bolghan; 2. ochuq bolmighan, oqumsiz, tutuq: *Mehmet ağdalı konuşuyor* – Mehemmet tutuq sözleydu.

ağdani is. kanwa we ilme qilip ishlangen bir xil aq yipek rext.

ağdırmak 1. qoyuqlashturmaq; 2. qiysatmaq, bir teripi pes, bir teripi égiz bolmaq; 3. bir teripi bésilip ketmek, bir teripi éghirlashmaq.

ağı is. ogha, zeher.

ağıl is. 1. éghil, qotan; 2. ay we bezi yultuzlarning etrapidiki yoruqluq chembiri.

ağılamak 1. zehirlemek; 2. köktat we méwe derexlirige dora sepmek; 3. aldimaq, gollimaq, yaman yolgha bashlima.

ağılanmak zehirlemek.

ağılı s. zehirlik, zeher qoshulghan.

ağıllamak éghilgha solimaq, qotangha solimaq.

ağım is. putning yüzi.

ağımlı s. üsti bekrek égiz bolghan.

ağınmak éghinmaq.

ağır s. 1. éghir: *Taş ağır bir maddedir* – Tash éghir maddidir; 2. qimmetlik, qedirlik: *Ağır hediyeler* – Qimmetlik hediyeler; 3. yoghan, zor, chong: *Ağır tank* – Chong tanka; 4. asta: *İş ağır yürüyor* – Ish asta kétiwatidu; 5. müshkül, xewplik, qiyin: *Ağır iş* – Qiyin ish.

ağır ağır asta-asta: *At ağır ağır gidiyor* – At asta-asta méngiwatidu.

ağır başlı s. salmaq, éghir bésiq.

ağır başlılık -ğı **is.** 1. salmaqliq, éghir bésiqlik; 2. birining yaki bir nersining éghirliqi we toghriliqigha ishinidighanliq.

ağırca z. 1. éghirraq; 2. éghirlashmaq, yamanlashmaq (aghriq).

ağırlamak qizghin qarshi almaq: *Konuğu ağırlamak* – Méhmanni qizghin qarshi almaq.

ağrılanmak 1. qizghin qarshi élinmaq; 2. éghir bésiqliq qilmaq.

ağırlaşmak 1. éghirlashmaq; *Hasta ağırlaştı – Aghriq (késel) éghirlashti; Kömür ıslanınca ağırlaşır – Kömür nem bolghanche éghirlishidu*; 2. éghir-bésiq bolmaq; *Bu genç gittikçe ağırlaşıyor – Bu yash barghanséri éghir-bésiq bolup kétéwatidu*; 3. buzulushqa bashlmaq; *Süt ağırlaşmaya başladı – Süt buzulushqa bashlidi*; 4. astilashmaq; *Ayaklarım gitgide ağırlaşıyor – Ayighim barghanche astilap kétéwatidu*; 5. tughuti yéqinlashmaq; *Hadiçe ağırlaştı, doğum evine kaldırılmalı – Xelichining tughut küni yéqinlashti, tughut öyige apirish kérek.*

ağırлаştırmak 1. éghirlashturmaq; 2. astilashturmaq; *Son siyasi olaylar piyasayı iyiden iyiyе ağırлаştırdı – Kéyinki siyasiy weqeler bazar bahasining örlishini astilashturdi.*

ağırлік -ğı **is.** 1. éghirliq, éghirchiliq; *Taşın ağırлығы – Tashning éghirliqi; Bütün ailenin ağırлығы omuzumdadır – Pütün ailining éghirliqi üstümde*; 2. astiliq; *Bir kaplumbağı yürüyüşü ağırлығыyla yol aliyor – Tashpaqidek asta méngiwatidu*; 3. mesuliyet; *Bu işin ağırлығыnı tek başına yüklenmiş bulunmaktayım – Bu ishning mesuliyitini yalghuz üstümge éliwatimen*; 4. ümidsizlik; 5. turghunluq, yumshaqliq; 6. siqilish, ichi pushush.

ağış **is.** 1. hor chiqish; 2. chiqish. yuqirilash, örlesh.

ağıt -dı **is.** 1. mersiye; 2. yighlash.

ağıtlama **is.** birining ölümünü xatirilesh üçün ötküzgen söhbet.

ağıtlamak mersiye oqumaq.

ağız -ğı **is.** 1. éghiz; *Ağızdan çıkamı kulağı işitmez – Éghizdin chiqqanni quliqi anglimaydu; Ağızına baka kalmak – Aghzigha qarap qalmaq; Ağızına bakmak – Aghzigha qarimaq; Ağızı kulaklarına varmak – Aghzi quliqigha yetmek; Ağızından*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

süt kokmak – Aghzidin süt burap turmaq; *Ağzından girip burnundan çıkmak* – Aghzidin kirip burnidini chiqmaq; *Ağzını açıp gözünü yummak* – Aghzi échilip közi yumulmaq; *Ağzından bal akmaq* – Aghzidin hesel tammaq; *Ağzı gevşek* – Aghzi bosh, sir saqliyalmaydighan; 2. quduq we yol aghzi: *Yol ağzında* – Yol aghzida; 3. qétim, nöwet: *İlk ağzıda paranın yarısını ödedi* – Birinchi qétimla pulning yérimni tölidu; 4. oghuz süti; 5. bis (pichaqning): *Tehlikenin ağzında* – Tehlikening aghzida.

ağız bowaqlarning tunji sözi.

ağızlamak 1. herqandaq nersini ornigha jaylashturmaq; 2. bir mesile heqqide yolyuruq we telimat bermek; 3. bashlanghan ishni tamamlimaq.

ağızlaşma *is.* 1. ikki güenzining (neychining) uchining bir-birige ötüshi; 2. ikki qan tumurning bir-birige ulishishi.

ağızlaşmak (qan tomuri) bir-birige ötküzülmek.

ağızlatmak bülep ötkürleshtürmek, ittik qilmaq (pichaqning).

ağızlık *-ğı is.* 1. mushtek (züyre); 2. püwlep chélinidighan sazlarning éghizgha éлиндighan teripi; 3. téléfonning éghiz qismi; 4. chilimning éghizgha éлиндighan teripi; 5. yügen.

ağızsız *s.* yawash, mulayim, az sözleydighan.

ağlamak 1. yighilmaq; 2. shikayet qilmaq, derd tökmek; 3. qattiq telep qilmaq: *Ağlamayan çocuğa meme vermezler* – Yighlimighan baligha emchek salmas (sélinmaydu).

ağlamaklı *s. z.* yighlamsirimaq, yighlighudek: *Bunu görünce ağlamaklı oldu* – Buni körüp yighlighudek boldi.

ağlamalı *s.* yighlangghu.

ağlamış *s.* ghemkin.

ağlamsık *s.* yalghan yighlighan.

ağlaşmak 1. yighlashmaq; 2. shikayet qilishmaq, derd töküshmek.

ağlatmak yighlatmaq.

ağlayış **is.** 1. yiglash shekli; 2. shikayet qilish, derd töküsh.

ağlı **s.** éghi uzun, éghi bar, aghliq.

ağmak 1. hawagha uchmaq, asmangha kötürölmek; 2. sanggilimaq, égilmek.

ağnak -ğı **is.** éghinaydighan yer.

ağnamak éghinimaq.

ağrı **is.** aghriq: *Baş ağrısı* – Bash aghriqi.

ağrık -ğı **is.** bk. **ağrı**.

ağrıklı **s.** 1. aghriq; 2. aghriqchan: *Ağrıklı göz* – Aghriq köz.

ağrılı **s.** 1. aghriqhan, aghriwatqan; 2. aghriq bolghan.

ağrımak aghrimaq: *Baş ağrımak* – Bash aghrimaq.

ağrısız **s.** aghriqi bolmighan, derdsiz: *Azıcık aşım, ağrısız başım* – Aghzina éshim, derdsiz béshim.

ağritmak aghritmaq: *Bu koku başımı ağrittı* – Bu purağ béshimni aghrittı.

ağsı **s.** torsiman, torgha ait, tordek örölgen.

ağustos **is. lat.** awghust, 8 ay.

ah **ünl.** 1. ah: *Ah, ben ne éttim!* – Ah, men néme qildim?; 2. injiqlimaq: *Ah çekti* – Injiqlap ketti.

aha mana: *Bizim köy aha şu tepenin ardındadır* – Bizning yéza mana shu dönglükning arqısında.

ahalı **is.** ahale: *Kaşkar ahalisi* – Qeshqer ahalisi.

ahar **s. far.** bashqa, bashqisi: *Bu işi vakti ahara bırakalım* – Bu ishni bashqa waqıtqa qalduraylı.

ahbap **is.** 1. sirdash dost, jan dost; 2. tonush-bilish.

ahbapça **z.** semimiy türde, tekellupsiz: *Gel senle ahbapça konusalım* – Kelgina, sen bilen semimiy türde sözlisheyli.

ahbaplık -ğı **is.** yoldashliq, buraderlik, yéqinliq: *Kısa zamanda ahbaplık arttı* – Yéqin bir zamandila yoldashliq köpeydi.

ahbar **is.** er qérindash.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ahçılık -*ği is.* ashpezlik.

ahd is. ar. 1. wede; 2. qesem.

ahdetmek 1. qesem qilmaq; 2. wede qilmaq.

Ahdiatik is. ar. Eysadin awwalqi muqeddes kitablari

Ahdicedit -di is. ar. Eysaning kitabi (Injil).

ahdî is. ar. shertnamige, toxtamnamige we ehdinamige asasen qilinghan.

ahen is. far. tömür.

ahenk -ği is. far. 1. yéqinliq, maslshsh; 2. ahang.

ahenkleshiren maslashqan, yéqinlashqan.

ahenkleshirmek mashlashturmaq, yéqinlashturmaq.

ahenkli s. bir-birige mas, uyghunluq, yéqinliq, ahangliq.

ahenksiz s. uyghunsiz, bir-birige maslashmighan, ahangsiz.

aheste s. far. 1. asta; 2. tiptinch; 3. mulayim, yawash; 4. pes, töwen (awaz); 5. bir muzika parchisining asta chélinishi.

ahfat -di is. ar. newriler, ewlad.

ahı is. ar. 1. ahliqlardin bolghan biri; 2. qoli ochuq, séxiy.

ahır is. far. éghil, qotan.

ahırlamak éghilda uzun turup ajizlamaq, kötürem bolup qalmaq.

ahilik -ği is. far. nesli türktin bolup, bir qanche yüz yli ilgiri anatulida yuqiri bir tereqqiyat körsetken, jemiiyetning tereqqiyatigha hese qoshqan bir qowm.

ahir s. ar. axir, nihayet, kéyin.

ahiren z. ar. kéyinki waqitlarda, yéqinqi künlerde.

ahiret bk. **ahret.**

ahiretlik bk. **ahretlik.**

ahit -hdi is. ar. 1. wede, ehde; 2. dewr, zaman: *Ahdim olsun, bu işi yapacağım* – Wedem bolsun, bu ishni qilimen.

ahit s. ar. wede qilishqanlarning herbiri.

ahitleşmek wedileşmek, toxtamlashmaq, shertleşmek.

ahitli s. wede qilghan, wedilik, öz üstige alghan.

ahitname *ar. is. far.* ehdiname, shertname, wediname.

ahize *is. ar.* éléktir éqimini élip bashqa bir quwwetke aylandurush üçün qollinilidighan eswab.

ahkâm *is. ar.* höküm: *Ahkâm kesmek* – Hökümlerni toxtatmaq.

ahlâf *is. ar.* iz basarlar.

ahlâk *-ğî is. ar.* 1. riaye qilishqa tégishlik qaidiler; 2. bu qaidilerni tetqiq qilidighan bilim; 3. exlaq, xuy mijez, adet: *Bu adamın ahlâkım beğenmiyorum* – Bu ademning mijezini yaqturmaymen.

ahlâkçı *is.* 1. exlaq alimi, exlaq dersi bergüchi; 2. exlaqliq adem, exlaq qaidilirige riaye qilghuchi.

ahlakdışı *s.* exlaq bilen munasiwiti bolmighan, exlaqtin sirt.

ahlâkıyun *is.* exlaq alimliri.

ahlâkiyat *-ti is. ar.* exlaq bilen munasiwiti bolmighan, exlaqtin sirt.

ahlâkî *s. ar.* exlaqiy, exlaqqa ait, exlaq bilen munasiwetlik, exlaqqa uyghun.

ahlâklı *s.* exlaqliq.

ahlâksız *s.* 1. exlaqsız; 2. nomussız; 3. xuyi eski, qiliqi set, qiliqsız, xuysız.

ahlâksızlık *-ğî is.* exlaqısızlıq.

ahlat *is. yun.* 1. yawa amut; 2. qopal adem, yolsız adem: *Ahlatın biridir* – Qopaldin biri.

ahmak *-ğî s. is. ar.* exmeq, eqilsız, döt, möng.

ahmaklaşmak exmeqleshmek, dötleshmek, möngleshmek.

ahmaklık *-ğî is.* exmeqliq, dötlük, mönglük, eqilsızlıq.

ahmere *s. ar.* qızil.

ahrar *is. ar.* 1. azad bolghanlar, hüriyetke érishkenler; 2. siyasiy partiye.

ahreb *is. ar.* ahreb (rubaining mepuldin bashlinidighan türü).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ahrem is. ar. ahrem (rubaining az qollinilidighan bir türi).

ahret is. ar. axiret, axirqi zaman, qiyamet, u dunya.

ahret yolculuğu ölüm.

ahretlik -ği is. 1. igisiz birini béqiwélish.; 2. supa; 3. axiretke ait.

ahşa is. ar. adem we haywanning qérin, üçhey qatarliq ichki ezaliri.

ahşap -bı ar. yaghachtin we taxtaydin yasalghan, taxtayliq öy, yaghach kepe.

ahter is. ar. yultuz.

ahu is. far. 1. jeren, kényik; 2. chirayliq köz; 3. güzel qiz yaki ayal.

ahü vah is. injiqlap yighlash.

ahval -li is. ar. ehwallar, weziyetler, bolup ötken ishlar:
Dünya ahvalinden haberi yok – Dunya ehwalliridin xewiri yoq.

ahzar s. ar. yéshil.

ahzetmek almaq.

ahzisar is. ar. öch élish, intiqam élish.

aidat is. ar. 1. kırım, payda, tapawet; 2. yadem pul.

aile is. ar. 1. aile; 2. asasliq xususyetliri bir bolghan til, haywan we ösümlükler.

ailevî s. ailiwi, ailige ait.

ait s. ar. ait, dair, qarashliq, mensup: *Bu kitap bana ait* – Bu kitab manga ait.

ajan is. fr. 1. xelqarada hoquqluq wekil; 2. jasus, ishpiyon.

ajans is. fr. 1. türlük ishlarni bashquridighan organ; 2. agéntliq: *Sinhua Ajansı* – Shinxua agéntliqi.

ajitasyon is. fr. 1. chayqilish, dawalghush; 2. murekkep, arilash; 3. dem siqilish.

ak s. 1. aq; 2. pakiz, pak, sap; 3. aq (közdiki): *Bir gözünde ak var* – Bir közüde aq bar.

ak aĝa is. ilgiri saraylarda xizmet qilidighan aq tenlik xadim.

ak asma is. aq gül échilidighan baghchilarni zinnetlesh üchün térilidighan puraqliq gül.

ak başak -ĝi is. küzgi bughday.

ak bez is. aq paxta rext.

ak buĝday is. küzgi bughday.

akabe is. ar. 1. tik, qiya; 2. tehlike, xeter: *Bu akabeyi de atlatırsak, ötesi kolay* – Bu xeterdin ötsekla, bashqisi asan; 3. choqqa: *Daĝ akabesi* – Tagh choqqisi.

akabinde z. ar. arqisidin, arqidinla, keynidin, keynidinla.

akaç -cı is. 1. éqitish, bosı; 2. qanal, ériq, östeng.

akademi is. fr. 1. akadémiye; 2. aliy mektep; 3. yalingach sizilghan resim.

akait -di is. 1. eqidiler, ishinidighan nersiler; 2. bir dinning qaidilirini toplighan bilim.

akak -ĝi is. aqaq (su, hawa qatarliqlarning éqip turushigha yaraydighan her xil yol).

akala is. kényinki zamanlarda türkiyide térilishqa bashlighan bir xil kéwez.

akalli eqelliy, eng az, héch bolmisa, héch bolmighanda.

akamet is. ar. 1. qisirliq, tughmasliq; 2. ghelibisizlik, netijisizlik.

akan ar. éqip turdighan.

akan yıldız is. köchme yultuz, aqma yultuz.

akar is. ijarige bérilidighan öy, dukan qatarliq köchmes mülük.

akar su is. 1. éqin su; 2. ayallar boynigha asidighan almas yaki merwayittin tizilghan bir qatar tiziq.

akar yakıt is. néfit, dizél, bénzin qatarliq yéqilghular.

akarca is. 1. yuqumluq késel; 2. chiqan; 3. arshang.

akaret is. ar. ijarige bérilighan öy, jay qatarliq köchmes mülükler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

akarp s. yun. méwisiz, méwisi yoq.

akaryot s. méghizi yoq, méwisi yoq.

akasya is. yun. akatsiye derixi.

akatalepsi is. fr. 1. anglash iqtidarining yktersizliki; 2. qararsizliq.

akatapoz is. fr. yutalmasliq, yutushta qiynilish.

akbaba is. 1. giye (qush), mada (qush); 2. qéri (adem).

akbaş is. zool. yazda qutuplarda, qishta bolsa issiq rayonlarda yashaydighan inchike tumshuqluq ghaz, déngiz ghazi.

akciğer is. öpke, aq jiger.

akciğerli s. öpkisi bar.

akciğersiz s. öpkisi yoq.

akça is. aqcha, kümüş pul.

akça s. aquch, aqamtul.

akçe is. kümüş tengge.

akçıl s. aquch, öngüp ketken: *Bu perde güneşten akçıl olmuş* – Bu perde aptapta öngüp kėtiptu.

akdem s. ar. awwal, ilgiri, burun, elmisaqtin béri **Akdeniz is.** Aq déngiz.

akdes s. ar. muqeddes, eng muqeddes.

âkiben z. 1. bir ish yaki bir ehwalning aqiwiti; 2. aqiwitide.

akibet is. ar. aqiwet, netije.

akıcı is. 1. aqidighan, suyuqluq; 2. tosalghusiz, rawan, ongay, ongushluq: *Akıcı cümle* – Rawan jümle.

akıcılık -ğı is. 1. aqidighan bolush; 2. asanliq, rawanliq, ongayliq, ongushluq, toghriliq.

akıl -klı is. ar. 1. eqil, zeka; 2. pikir: *Akl başına gelmek* – Eqliğhe kelmek.

âkıl -klı s. osm. eqilliq: *Âkıl isen çocuğunu bilimsel ve teknolojiyle uğraşmağa alıştır* – Eqilliq bolsang, balangni ilim-pen ishliri bilen meshghul bolushqa öget.

âkılane z. ar. aqilane, eqilghe muwapiq.

akillanmak eqlige kelmek, eqlini tapmaq.

akillanmaz z. gep anglimas, bengbash, tüzelmes.

akıllı s. 1. eqilliq; 2. toghra chüshengen, chüshinish qabiliyitige ige; 3. salmaqliq, éghir-bésiqliq: *Akıllı adam – Eqilliq adem.*

akılsız s. eqilsiz: *Bin akılsızdan bir akıllı yararlıdır – Ming eqilsızdin bir eqilliq ewzel.*

akılsızlık -ğı is. eqilsizliq, dötlük, mönglük.

akım is. éqim, jeryan, yéngi köz qarash, usul, sistéma, xahish: *Suyun akımı – Suning éqimi.*

akın is. 1. tehdit, basturush, tajawuz: *Polis nümayişçılara akın yaptılar – Saqchi namayishchilarni basturdi;* 2. éqin, nurghun nersining arqa-arqidin birlikte heriket qilishi: *Balk akım – Béliq éqini.*

akın akın z. top-top: *Halk sokaktan akın akın geçiyor – Xelq kochidin top - top bolup ötüwatidu.*

akıncı is. basturup kirgüchi, hujum qilghuchi.

akıntı is. 1. nersining éqishi; 2. bedendin aqqan yiring; 3. mayiliq, éghishliq; 4. yamghur süyining éqish yoli: *Suyun akıntısı bir türlü kesilmedi – Suning éqishi zadi toxtimidi.*

akıntılar is. déngiz sulirining yer almashturup éqish yoli.

akış 1. éqish: *Suyun akışı – Suning éqishi;* 2. ilgirilesh, dawam qilish: *Hadiselerin akışı – Hadisilerning dawam qilishi;* 3. pikir éqimi: *Bu fikrin içime akışımı gün geçtikçe hissediyorum – Bu pikirning manga qilghan tesirini barghanséri hés qiliwatimen.*

akıtma is. 1. éqitish; 2. at qatarliq haywanlarning aq qashqisi; 3. altun zenjirlik bulapka; 4. güllük altun bileyzük.

akıtmak 1. éqitmaq; 2. burup-chachmaq, betxejlik qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

akide *is. ar.* 1. eqide, ishench, étiqad; 2. eqilghe asaslangan prinsip, qanuniy qaidiler bilimi *is. ar.* renglik, puraqliq we asan érimeydighan menbesi.

âkif *s. ar.* qetiy iradilik, qetiy niyetlik.

akik *-ği is. ar.* héqiq.

akim *s. ar.* 1. qisir, tughmas; 2. netijisi yoq.

akis *-ksi is. ar.* 1. inkas, eks; 2. réfléks; 3. eksi, tetürsi, ziti.

akit *-kdi is. ar.* 1. akit, kélishim; 2. öylinish, nikah.

akito etmek tölimek, tölesh hüjjiti bermek.

akkefal *is.* sazan béliqining bir türü, göshi temlik birxil béliq.

akkuş *is.* aq kepter.

akkuyruk *-ğu is.* tem kirküzüş üçün chaygha arilasturulidighan aq chay.

aklamak 1. aqartmaq; 2. aqlimaq; 3. pakizlemek, tazilimaq.

aklan *is.* 1. tagh jirghiliri; 2. bir déngiz yaki bir kölge su éqitidighan jay; 3. tam burjidiki su yoli.

aklan 1. tagh jirghiliri; 2. bir déngiz yaki bir kölge su éqitidighan jay; 3. tam burjidiki su yoli.

aklanmak 1. aqlanmaq; 2. bir dewa yaki bir hésabat éniqlinip aqlanmaq; 3. pakizlenmek, tazilanmaq.

aklen *z. ar.* aqilane, eqilche.

akhevvel 1. tughma eqilliq, dana; 2. tengri.

akhselim eqli-hoshi jayida.

akliyat *-ti is.* eqil bilen igilgen bilimler, eqliyet.

akliye *is. ar.* 1. eqilghe ait; 2. eqliy késellikler bilimi.

akma *is.* 1. éqish; 2. sizish, tamchilash.

akmak 1. aqmaq; 2. tökülmek: *Çuval delikmiş bugday aktı* – Taghar töshük iken, bughday aqti; *Üstünden sular akıyor* – Yuqiridin sular éqiwatidu; 3. téz heriketlenmek: *Baktımki Mehmet geliyor, aktım gittim* – Qarisam Mehemmet kéliwatidu, tézla kettim; 4. arqa-arqidin we top-top kelmek:

Halk sokağa akiyor – Xelq kochigha éqiwatidu; 5. ongay we téz ötmek: *Vakit akıp gidiyor* – Waqit téz ötuwatidu.

akman *s.* pakiz, pak, sap.

akordeon *is. fr.* akardiyon.

akordiyon bk. **akordeon**.

akori *is. fr.* köz qarichuqi.

akort *is. fr.* akkord (muzikida ahangdashliq): *Akort etmek* – Sazlarni tengkesh qilmaq.

akortçu *is.* saz tengshigüchi.

akraba *is. ar.* uruq-tughqan: *Salçukla akrabayız* – Salchuq bilen uruq-tughqan.

akrabalık -ğ*i is.* uruq-tughqanliq.

akran *is. ar.* qurdashlar, tengtüşler, bir dimetlikler.

akranlık -ğ*i is.* qurdashliq, teng tushluq.

akrep -bi *is. ar.* 1. chayan, sériq éshek; 2. saet yingnisining qisqisi.

akrobasi *is. fr.* sérk, janbazliq: *Çin akrobasi heyeti Türkiyede sıcak bir şekilde karşılandı* – Junggo sérıkchiler (janbazliq) ömiki Türkiyide qizghin qarshi élini.

akrobat *is. fr.* janbaz, sérıkchi.

aksa tosalghu, tosqun.

aksa *s.* eng uzaq, eng axir.

aksak *s.* 1. aqsaq; 2. obdan yürüşmigen; 3. sherq muzikilirida rasa janliq ussul: *Bu işin aksak tarafıdır* – Bu ishning obdan yürüşmigen teripidur.

aksakal *is.* aqsaqal, péshqedem, moysipit.

aksaklık -ğ*i is.* 1. aqsaqliq; 2. buzuqluq, yürüşmeslik, uyghunsizliq.

aksam *is. ar.* qismlar, parchilar, bölümler.

aksamak 1. aqsimaq; 2. tosalghu uchrmaq, kéyin qalmaq, astilashmaq: *Saferimiz aksadı* – Sepirimiz astilashti.

aksata *is. ar.* élish-bérish, élim bérimi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

aksatma *is.* 1. aqsitish; 2. getmeslik, ottura yolda toxtitish.

aksatmak aqsatmaq, yérim yolda toxtatmaq, tosqun bolmaq:
Havanın bozulması ekim işini aksattı – Hawaning özgirishi térilghu ishlirini aqsitip qoydi.

aksesuar *is. fr.* 1. zapas parche; 2. qoshulghan we artturulghan nerse; 3. kino we tiyatirlar üçhün kéreklik nersiler; 4. ayallargha kéreklik kiydighan we taqaydighan nersiler.

aksesuvar bk. *aksesuar*.

aksesyon *is. fr.* 1. érishish, yétishish, ige bolush; 2. qoshulush.

aksetmek 1. eks etmek: *Sesler ta uzakara dek aksediyor* – Awazlar xéli uzaq perlergiche eks étidu; 2. bir yerge tegmek: *Lâmbanın ışığı duvara aksediyor* – Chiragning yoruqudukdiki öyge chüshüp turatti; 3. sholisi chüshmek, kölenggisi chüshmek: *Durgun suya akseden ağaçlar* – Sholisi sugha chüshüp turghan derekler; 4. taralmaq, kéngeymek; 5. keynige örimek: *Mesele oralara kadar aksetmiş* – Mesile shu yerge qeder yémiliptu.

aksettirmek 1. eks ettürmek; 2. (yoruq) chüshürmek; 3. yaydurmaq, taratmaq, kéngeymek.

aksırmak chüshkürmek.

aksırtmak chüshkürtmek.

aksi *s. ar.* 1. eksi, zit, tetür: *Aksi bir yanıt* – Tetür jawab; 2. jahil, qiliqsiz, teleysiz.

aksilenmek zit heriket qilmaq, tetür heriketlenmek.

aksilik *-ği is.* 1. ekislik, tetürlük; 2. teleysizlik, uyghunsizlik.

aksine *z.* eksiche, tetürisiche: *Sizin eylemleriniz durumun aksine gidiyor* – Sizning heriketliringiz weziyetning tetürisiche boluwatidu.

aksiseda *is. ar.* eks sada.

aksu *is. tıp.* közge aq chüshüp körelmes bolup qélish.

aksüyek -*ği is.* aqsöngök, ésilizade.

akşam is. ar. axsham, kéche: *Bu iş akşama kalmasın* – Bu ish kéchige qalmisün; *Akşam yemeği* – Kechki tamaq.

akşamcı s. is. 1. ishni kéchiliri qilidighan adem; 2. her kéche haraq ichidighan; 3. nöwitini we ishini axshamgha toghrilighan; 4. axshimi ders teyyarlaydighan oqughuchi.

akşamcılık -ği is. her axshimi haraq ichish aditi.

akşamlamak 1. kech qalmaq; 2. kechlimek; 3. kéchikip tughmaq: *Ben sana çabuk dön dedim, sen ise orada akşamladin* – Mén séni téz qaytqin désem, sen kech qalding.

akşamleyin z. kechqurun, axsham waqti.

akşamlık -ği s. 1. axshamliq, axsham üçün, axshamgha xas; 2. axshimi kiyidighan kiyim; 3. yataq kiyimi: *Bir akşamlık yiyeceğim kaldı* – Bir axshamliq yeydighinim qaldi.

akşın s. 1. aqamshumul, aqamtul, aquch; 2. térisi, tüki we közining aq bulushi (adem yaki haywanning).

aktar is. ar. 1. milchmal satquchi; 2. milichmal dukini.

aktarma is. 1. seperde poyiz we paraxot almushtursh; 2. yökesh, toshush; 3. astin-üstin qilish, aghdurush; 4. yer aghdurush; 5. bir kitabni bashtin axirghiche körüp chiqish; 6. közdin kechürüş, izdesh; 7. bashqa tilardin atalghu qobul qilish.

aktarmak 1. yötkimek, toshumaq; 2. tégishmek, almashturmaq; 3. bashqa yoldin ewetmek; 4. aghdurmaq, ileshtürmek, arilashturmaq; 5. yer aghdurmaq; 6. istata almaq; 7. közdin kechürmek, izdimek; 8. terjime qilmaq; 9. boshatmaq.

akti 1. kötüre alghan ish üçün bérilidighan nöwet, ejir heqqi; 2. jismaniy emgek.

aktif is. fr. aktip, paal, tirishchanliq.

aktiflik is. aktipliq, janliqliq.

aktivizm is. fr. aktipchiliq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

aktör -rü **is. fr.** 1. sehne eserliride rol alghan erkeq; 2. weziyetke mas heriket qilghuchi; 3. qedimde saraylarda qiziqchiliq qilghuchilargha bérilidighan nam.

aktöre **is.** yaxshi exlaq.

aktris **is. fr.** sehne eserliride rol alghan ayal.

aktüalite **is. fr.** 1. kündilik weqe, kündilik weziyet; 2. hüjjetlik kichik film; 3. emeliyet, heqiqet, toghra ehwal; 4. hazirqi ehwal, hazirqi sharait.

aktüel **s. fr.** 1. kündilik hazirqi; 2. emeliyet, heqiqet, toghra, durus.

akumba **is. zool.** uzun quyruqluq kichik maymun.

akusmatik -ği **is. fr.** anglash, ishtish, tinglash.

akustik -ği **is. fr.** akostika (fizikining awazni tetqiq qilidighan bölüm).

akuşör -rü **is. fr.** akushér (bala tughiduridighan er doxtur).

akü bk. **akümülator.**

akümülâtör **is.** akkumulyator.

akvarel **is.** su boyaqliq resim.

akyarma **is.** aqyarma (8 aylarda pishidighan türk shaptulisi).

akyel **is. fr.** yerning nemlikini qurutuwétidighan gherb we gherbiy jenub shamili, aq yel.

al **s.** 1. qizil; 2. englik: *Al bayrak* – Qizil bayraq.

al **is.** 1. aldimaq, gollimaq; 2. hiyle.

âl -li **is. ar.** 1. aile; 2. yuqiri, üstün, égez.

ala **s.** ala, char, chipar, ala-bula.

ala **is.** béliq.

alâ **is. ar.** 1. yükseklik, üstünlük; 2. sherep-shan.

âlâ **s. ar.** bek yaxshi, mukemmel, nepis, güzel, yaxshi, obdan, katta, belen: *Âlâ bir yemek* – Nahayiti yaxshi tamaq.

alabildiğine **s.** 1. pütün küchi bilen, téz süret bilen; 2. cheksiz, payansiz, chigrsiz; 3. heddidin artuq, bekmu tola.

alabora *it. is.* 1. qéyiqning déngizda aghdurulushi; 2. normal ishning aqsap qélishi: *Sandal alabora oldu* – Qéyiq aghduruldi.

alabrigan *is. fr.* banditliq.

alaca *s.* 1. ala-bula; 2. chipar; 3. xuy, mijez, xaraktér; 4. meng, dagh; 5. eski mijez, set qilmaq: *Hayvanın alacası dışında, insanın içindedir* – Haywanning alisi téshida, ademning ichide.

alacak *-ğı is.* élim, élish, birer hésab we ishtin élinmay qalghan pul, mal we bashqa nerse: *Bütün alacaklarımı topladım* – Pütün alidighan nersilirimni yighdim.

alacaklı *s.* biridin heqqini alghuchi, élimchi, qerz igisi: *Alacaklılar mahkemeye baş vurdular* – Qerz igisi sotqa dewa qiptu.

alacalamak ala-bula boyimaq.

alacalanmak 1. ala-bula bolmaq; 2. öngmek, chirayi özgermek; 3. bulghanmaq.

alacalık *-ğı is.* 1. köp renglik, aliliq, xilmu xil renglik; 2. gugum waqti; 3. ikki yüzlük, xainliq, aliliq.

alacık *-ğı is.* 1. köchmenlerning etrapı ochuq chédiri; 2. alchuq.

alagarson *is. fr.* erenje yasalghan chach.

alagün *is.* yazning bulutluq hawasi.

alâka *is. ar.* 1. alaqe, munasiwet: *Aramızda iyi bir alâka var* – Arimizda yaxshi bir alaqe (munasiwet) bar; 2. muhebbet, yéqinliq: *Ona karşı alâka duyuyorum* – Uninggha qarita bir xil yéqinliq rés qiliwatimen.

alâkadar *s.* alaqidar, munasiwetlik.

alâkalanmak *s. is.* 1. munasiwetlik bolmaq; 2. köngül bölüşke bashlimaq.

alakart *-tı is. fr.* tamaq tizimlikidin talliwélinghan tamaq.

alâkasız *s.* alaquisiz, munasiwetsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alâkasızlık -ğı **s.** alâqisizlik, munasiwetsizlik.

alalamak bashqa tüske kirmek, boyalmaq: *Uçaklara karşı alalanmış bir fabrika* – Ayropilanlarga qarshi tüske kirmizülgen fabrika.

âlâm is. ar. alemler («alemning» köplüki).

alamana is. on liralik pütün pul.

alamana is. chong béliqchi qéyiq.

alamarikan is. fr. amérikiliqqa oxshash.

alâmet -ti is. ar. 1. alamet; 2. ejeblinerlik, gharayip, heyran qalarliq; 3. iz; 4. isharet, belge; 5. xususiyet, alahidilik.

alaminüt is. fr. haman, derhal, an.

alan is. 1. meydan: *Hava alanı* – Ayrodrom; 2. ormanliqtiki del-derexsiz yer; 3. jehet, sahe: *Bilim alanı* – Bilim sahesi; 4. yüz ölchem, anyum, kölem: *Kaşkarın toprak alanı geniştir* – Qeshqerning yer kölimi keng.

alarga is. it. 1. ochuqtin öt, yéqinlashma; 2. arqigha qayt, yiraq tur: *Alarga etmek* – Arqigha chékinmek.

alarm is. fr. xeterdin xewer bermek jiddiy halet, herbiy halet: *Alarm durum ilân etmek* – Herbiy halet élan qilmaq.

alât -ti is. ar. 1. qoral, eswab, saymanlarning köpliki; 2. erlerning erkeklik ezasi, zeker.

alaturka it. s. türk sheklide: *Alaturka yemekler* – Sherqche (türkche) taamlar.

alaturkacı s. is. türk muzikisini yaxshi körgüchi.

alavere is. 1. bir nersining qoldin qolgha ötüshi; 2. soda-sétiq, élim-bérim.

alavereci is. qanunsiz sodiger.

alay is. yun. chaqchaq, shangxo: *Aşırı alay etmek kötü bir huydur* – Heddidin artuq chaqchaq qilish yaman adet.

alay is. far. 1. ademler topi, jamaet: *Cenaze alayı* – Janaza jamaiti; 2. hemme: *Alayımızı sorguya çektiler* – Hemmimizni soraqqa tartti; 3. polk (herbiy); 4. türküm.

alay alay **z.** türkum-türküm, top-top: *Halk meydanından alay alay geçiyor* – Xelq meydanidin top-top bolup ötöwatidu.

alaycı **s.** chaqchaqchi, shangxochi, qiziqchi, hezillesh.

alâyiş **s. far.** hüner körsitish oyun, namayish: *Onun yaptığı hep alâyiştan ibarettir* – Uning qilghan hemme ishi oyundin ibaret.

alaylı **s. is.** 1. küliklik, qiziqchilik; 2. közge ilmasliq; 3. zangliq, mesxire: *Bu alaylı konuşmadır* – Bu zangliq qilghan gep boldi.

alaylı 1. jengchiliktin yétishken ofitsér; 2. özlükidin ösüp yétishküchi.

alaz **is.** ot yalquni.

alazlama **is.** 1. yalqunjash; 2. bedende qizilliqning ipadisi.

albastı **is.** tughutta taziliqqa diqqet qilmighanliqtin peyda bolghan tughut aghriqi.

albay **is. ask.** polkownik, tuenjang.

albüm -*mü* **is. lat.** 1. albom (resim albomi); 2. nusxilar, ewrishkiler toplimi (ösümlük, uchar qushlar).

albümin **is. fr.** tuxumning éqi, aqsil.

alçacık **s.** pakar, pes.

alçak **s.** 1. pakar, pes: *Alçak dağ* – Pakar tagh; 2. peskesh, rezil: *Yurt hizmetinden kaçınmak alçaktır* – Weten xizmitidin pash tartqanlar peskeshlerdur; 3. töwen, asta, bosh: *Alçak konuşalım* – Töwen awaz bilen sözlisheyli; 4. kemter, kichik péil: *Alçak gönüllü adam* – Kemter adem.

alçaklamak heqirlimek, pes körmek, kemsitmek.

alçaklaşmak 1. töwenleshmek; 2. kemterleshmek; 3. chüshkünleshmek.

alçaklık -*ğı* **s.** 1. töwenlik, peslik, pakarliq; 2. kemterlik; 3. peskeshlik; 4. chakina-chukinilik, addiyliq.

alçalmak 1. chüshkünleshmek, eskileshmek; 2. peslimek, töwenlimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alçı is. gezh, gipis.

alçılamaq ahang bilen aqartmaq.

alçıtaş is. singir tash.

aldaç -cı is. hiyle, mikir, pent.

aldamaq aldimaq, göldimek.

aldanç s. téz we asan aldinidighan, göl, aldanghaq.

aldangıç -cı is. hiyle, pent.

aldanmış is. aldinish, guldinish, umunush.

aldanmak 1. aldanmaq, gollanmaq, umunmaq; 2. hawaning issiqliqidin waqitsiz gül achmaq; 3. xiyalgha patmaq: *Tath sözlere kanarak aldandım* – Chirayliq sözlerge ishinip qélip aldandim.

aldatan s. is. 1. aldighan, goldighan, umdurghan; 2. yalghanchiliq; 3. köz buyamchiliq.

aldatıcı s. aldighuchi, göllighuchi, aldamchi.

aldatmaca is. hiyle, aldatquch oyun: *Aldatmaca politikası* – Aldatquchi siyaset.

aldatmak 1. aldimaq, goldimaq: *Düşmanı âldatıp zayıf bıraktığı yerden sâldırdılar* – Düşmenneni aldap, ajsiz yéridin hujum qildi; 2. birsini aldap payda körmek: *Yabancı sınıf unsuru köylüleri aldatmaya kalkar* – Sinipchi yat unsurlar déhqanlarni aldap payda körüşke kirishidu; 3. yalghan sözlimek, sözidin qaymaq: *Mehmet bey bizi aldattı, toplantıya gelmedi* – Mehemmet ependi yalghan sözlep yighingha kelmidi; 4. er-xotun bir birige sadiq bolmasliq.

aldatmazlık -ğı s. rasliq, toghriliq, sadiqliq.

aldırış is. 1. aldurush, chektürüş; 2. köngül bölüş, étibar bérish.

aldırmak 1. aldurmaq: *Pazardan öteberi aldırmak* – Bazardin uni-buni aldurmaq; 2. diqqet qilmaq, köngül bolmek: *Onun yaptığı her işe aldırmahsınız* – Uning qilghan her qandaq ishigha étibar qilmisangmu bolidu; 3. yötkimek:

Arkadaşımı Urumçi'den Pekin'e aldırđım – Dostumni Ürümchidin Běyjinggha yötkidim; 4. tartquzmaq: Dış aldırđım – Chish tartquzdım; 5. orunlashturmaq: Mehmet ise aldırđım – Mehemmetni xizmetke orunlashturdım; 6. yatquzmaq, sighdurmaq: Bu kadar kitabı bu odaya nasıl aldıracaksın? – Bunchilik kitabni bü öyge qandaqmu sighdurarsen?.

aldırmamak oylanmasliq, közge tutmasliq, oylimasliq.

aldırmazlık -ğı **s.** 1. aldirmasliq, kari bolmasliq; 2. béghemlik, ghemsizlik.

aleddevam **is. ar.** dawamiliq, dawamet, üzlüksiz, arqa-arqidin.

aleksi **is. fr.** qarighularche oqumaq, oqup chüşinelmeslik.

alelacayip **is. ar.** ajayip, gharayip.

alelâcele **z. ar.** bekmu tinesh we aldırashliq bilen: *Bu işe alelâcele karşıyorsun dostum* – Bu ishqa bekmu aldirap ariliship qéliwatisen dostum.

alelâde **s. ar.** 1. réal, tebitiy; 2. addiy.

âlem **is. ar.** 1. bayraq, elem; 2. xas isim; 3. munar, qubbe we bayraq qatarliq nersilerning uchidiki meden; 4. alamet, belge; 5. jame, medris qatarliq imaretlerning üstige békitilgen isharetlik qozuq.

âlem 1. alem, dunya, jahan; 2. etrapniki insanlar; 3. muhit, boshluq, sahe; 4. ehwal we shertler; 5. mexsus nerse, xususiyetlik nerse: *Bizim bu arkadaş bir alemdir* – Bizning bu yoldash bir dunya-de!

alemci **is.** meschit yaki jamening qubbisigha yaki munarning üstige medendin ay yasighuchi.

alemdar **is. ar. far.** 1. bayraqdar, bayraq tutquchi; 2. yolbashchi.

alenen **z. ar.** ochuqche, ap-ashkara, köz aldida.

alengir **is.** dawrang, jar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alengirli s. dawrang qilidighan, jar salidighan: *Alengirli bir adam* – Dawrang qilidighan adem.

aleni s. ar. ochuq-ashkara, ayan: *Aleni bir iş* – Ashkara bir ish.

alenilik -ği is. ar. ochuqluq, ashkarliq, ayanliq.

alesta s. z. it. teyyar turghan, hazir bolghan: *Alesta durmak* – Buyruq élishqa hazirlanmaq.

alet is. ar. 1. qoral, sayman: *Orak bir tarım aletidir* – Orghaq dihqanchiliq sayminidur; 2. jabduq; 3. zapchas; 4. organizmning herbsiz ezasi; 5. wasite: *Ben bu işe alet olmak istemiyorum* – Men bu ishqa wasite bolushni xalimaymen; *Ben ona bir alet olmak istemem* – Men uninggha oyunchuq bolmaymen.

aletlik -ği is. wasitilik: *Ben bit kimseye aletlik edemem* – Men héchkimge wasitilik qilmaymen; *Bu hiç aletlik iş değil* – Bu wasite ishlinishke tégishlik ish emes.

alev is. ar. 1. ot we gazlarning yalquni; 2. neyze uchigha békitilgen kichik bayraq; 3. ot issiqliq ot uchquni; 4. muhebbet yalquni, sewda **Alevi is. din.** alewilik mez'hibidiki adem **Alevilik -ği is. s. ar.** alewi mez'hibi.

alevlendirmek 1. yalqunjatmaq; 2. chongaytmaq, ulghaytmaq: *Ateşi alevleüdmek* – Otni yalqunchatmaq.

alevlenmek 1. yalqunjimaq; 2. ulghaymaq: *Bu mesele gittikçe alevlendi* – Bu mesile barghanséri ulghaydi.

alevli s. 1. yalqunluq, ulghayghan; 2. shiddetlik, qizikliq.

aleyh is. ar. qarshi, zit: *Kapitalizm aleyhinde mücadele etmek* – Kapitalizmgha qarshi küresh yürüzmek.

aleyhtar qarshi bolghan, zit bolghan.

aleyhtarlık -ği s. qarshiliq, zitliq.

aleykümselâm ar. eleyküm essalam.

alfa is. yun. 1. yunan élipbesining birinchi herpi; 2. birinchi, tunji.

alfa is. ar. bot. Shimaliy Afriqida hem Ispaniyide ösidighan bir xil ösümlük.

alfabe is. fr. 1. élipbe; 2. bir ishning bashlinishi.

algarina is. it. kran (éghir nersini déngizdin chiqirish we déngizgha chüshürüş üçün ishilitilidighan bir xil kran).

algı is. epyun qirip alidighan qoshuq.

algı is. idrak, idrak küchi.

algılamak idrak qilmaq, chüshünmek.

algılanmak chüshinilmek, idrak qilinmaq.

algoritma is. fr. algoritma (ottura zamanlarda reqemdiki "onluq" sistémisigha asasen hésab yollirigha bérilgen nam, hazir türk tilida, bu "Horzumluk" yeni horzumluq yoli dep atilidu).

algorizm is. fr. algorizm (zamaniwi matématikida hésab üçün qollinidighan herqandaq bir usul).

alıcı is. 1. sétiwalghuchsi, alghuchsi, xéridar; 2. éléktr quwwitini élip bashqa bir quwwetke aylandurghuchi eswab; 3. talip, telep qilghuchi; 4. kino alghuchi alghuchi apparat; 5. radio pryomnik; 6. qan alghuchi.

alık -ğı s. 1. eqilsiz, möng, bengbash, exmeq; 2. qoy qatarliq haywanlarga sélinghan en.

alık alık z. mönglerdeq, exmeqlerdeq: *Alık alık etrafına bakınmasana!* – Etrapinggha möng ademdek qarawermisina!.

alıklamak qoy we qozilarning qorsaqa yungini qirqimaq.

alıkomak bk. *alıkoymak*.

alıkoymak 1. tutuwalmaq: *Mehmeti yemeğe alıkoyduk* – Mehemmetni tamaqqa tutup qalduq; 2. kéchikishke seweb bolmaq; 3. tosmaq: *Beni yolumdan alıkoymasaydı şimdiye dek varmış olurdu* – Méni yolumdin tosumighan bolsa hazirghiche bérıp bolattim; 4. ayrip bir yerge qoymaq: *Bu kitabı sizin için alıkoydum* – Bu kitabni sizge ayrip qoydum.

alım is. 1. élish; 2. sétiwélish; 3. köngülni tartish, jelp qilish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alınca is. birige ayrilghan we melum mudette élinidighan pul.

alınca is. yiqquchi, toplighuchi.

alınmlı s. qiziqarliq, jazibilik: *Onun pek alınmlı bir huyu var – Uning bek qiziqarliq mijezi bar.*

alınmsız s. körümsiz, qiziqaturalmaydighan, soghuq: *Alınmsız bir yüz – Soghuq chiray.*

alınmsızlık -ğı is. körümsizlik, qiziqaturalmasliq, soghuqluq.

alın -nı is. 1. péshane, manglay; 2. aldi terep, yüz: *Bu işe alın terimi döktüm – Bu ishqa péshane terimni töktüm.*

alın yazısı is. teqdir-qismet.

alındı is. höjjet, tilxet.

alınğan s. sezgür, tuyghun.

alınlı s. 1. péshanisi keng, yüzi keng; 2. yüzsiz, arisiz.

alınlık -ğı is. 1. péshanilik, péshanige ésilghan altun, ünche qatarliq zinnet buyumliri; 2. binalarning aldi teripige ishlengen bézekler; 3. dubulgha we sawutlarning péshane qismi; 4. urushta atlarning burnigha kiygüzülgen we béshini qoghdıydighan yapquch.

alınmak 1. élinmaq; 2. bir söz yaki bir heriketning özige qarshi ikenlikini hés qilip xapa bolmaq; 3. ishghal qilinmaq, qolgha kirgüzülmek.

alış is. 1. élish; 2. sétiwélis.

alışık s. 1. adetlen'gen, kön'gen; 2. pishqan: *Gözü alışık bir adam – Közi pishshiq bir adem.*

alışık is. xuy, mijezi, adet, qiliq: *Bu adamın tuhaf alışıkları var – Bu ademning yat qiliqliri bar.*

alışıklık -ğı is. könüklük.

alışılmak könmek, adetlenmek: *Bu işe kolayca alıştım – Bu ishqa asanla könüp qaldım.*

alışılmış s. adettiki: *Alışılmış hareket – Adettiki heriket.*

alışkan **s.** adetlengen, könüp qalghan, öginip qalghan: *Mehmet kendi kendini eleştirmeye alışkan* – Mehemmet öz-özini tenqid qilishqa adetlen'gen.

alışkanlık *-ğ* **is.** 1. adet bolup qalghanliq; 2. könüklük: *Bu alışkanlığın sonucudur* – Bu adet bolup qalghanliqning netijisi.

alışmak 1. ögenmek, könmek, adetlenmek: *Erken kalkmaya alıştım* – Ettigen qopushqa adetlendim; 2. tutashmaq, yéqilmaq; 3. maslashmaq: *Anahtar kilide alıştı* – Achquch qulupqa mas keldi; 4. könükmek, tözmek: *Ben Pekin'e alıştım* – Men Béyjinggha könüp qaldim.

alıştırmak 1. adetlendürmek, köndürmek; 2. sazni tengshimek: *Anahtarı kilide alıştırmak* – Achquchni qulupqa maslashturmaq.

alışveriş **is.** 1. élim-bérim, soda-sétiq: *Son günlerde mağazada alışveriş çok iyi* – Kéyinki künlerde magizinning soda-séttiqi nahayiti yaxshi boldi; 2. élish-bérish, alaqe: *Benim seninle hiç alışverişim yok* – Méning sen bilen héchqandaq élish-bérishim yoq.

ali **s. ar.** aliy, yüksek, ulugh.

âlicenap **s. ar.** alijanab, merd.

âlicenaplık *-ğ* **is. ar.** alijanabliq, keng qorsaqliq,, merdlik.

alidat *-t* **is. ar.** matématikida bulung sizghuch.

alienist *-ti* **is. fr.** rohiy (élishma) késeller doxturi.

alikiran **s.** qattiq zulum, heddidin artuq zulum.

alil **s. ar.** késellik, nuqsan.

âlim **s. ar.** alim.

âlimce **z. ar.** alimdek, alimche, alimgha oxshash.

âlimlik *-ğ* **s.** alimliq.

âliyülalâ **z. ar.** eng yaxshi, nahayiti mukemmel, eng ela.

alkali **is. fr.** shulta, ishqar, shor.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alkarna is. alqarna (postluq su haywanlirini tutush üçhün déngiz astigha orunlashturghan we éghiz teripi tömürdin yasalghan birxil tor).

alkım is. hesen-hüsen.

alkış is. alqish, qarshi élinghan.

alkışçı is. 1. alqishchi; 2. birining heriket we sözini teqdirlep, qalghanlarni "toghra" digüzüşke heriket qilghuchi.

alkışlamak 1. alqishlimaq, qarshi almaq; 2. teqdirlimek, maxtimaq, yaxshi körmek.

alkışlanmak alqishlanmaq, qarshi élinmaq.

alkışlatmak alqishlatmaq, qarshi aldurmaq.

alkışlayış is. alqishlash, qarshi élish.

alkol -lü is. fr. 1. ispirit; 2. ispiritliq ichimlikler.

alkolik s. fr. alkolik, ichimlikke muptila bolghan.

alkolizm is. fr. haraqkeshликтin, ichimликтin peyda bolghan késellik.

alkolleştirmek 1. ispiritin qilmaq; 2. ispiritliq.

alkolsüz s. ispirtsiz.

Allah is. ar. Alla, Xuda, Yaratquchi, Tengri, Ige.

Allah Allah heyranliq ipadisini bildüridighan söz: *Allah Allah ne kadar güzel olmuş* – Ya Alla, némidégen chirayliq bolup ketken.

allahlık -ğı s. is. qolidin yamanliq kelmeydighan, aq köngül, mömin, qolidin ish kelmeydighan adem: *Bu adam allahlığın biri, elinden bir şey gelmez* – Bu adem birige yamanliq qilmaydighan judaning mömini.

allahsız s. xudasiz, dinsiz, allagha ishenmeydighan.

allahsızlık is. xudasizliq, atéizm.

allahuekber is. Allahu ekber (Alla ulughdur).

allâk -ğı s. is. ar. 1. sözide turmaydighan, aldamchi; 2. ishenchisiz (adem).

allak bullak s. z. murekkep, ala-bula, astin-üstün.

allâme *s.* toluq bilimlik, bilimi toluq, bilim ehli, ellame.

allanmak qizarmaq, qizillashmaq.

alle *is. fr.* derextlik yol.

allı *is.* renggi qizil, pedaz bérilgen: *Güneş doğarken allanur dağlar* – Kün chitidighan waqtida taghlar qiziridu.

allı *s.* renggi qizil, pedaz bérilgen: *Allı pullu ev* – Rengga-reng we pedazliq öy.

alligator *is. ing.* Amérika timsahi.

allık *-ğı s.* qizilliq, englik.

alma *is.* élish.

almaç *-cı is.* alghuch (éléktr éqimini élip bashqa bir küchke aylandurdighan qoral): *Telefon makinesinin sesi kulağımıza veren kısmı bir almaçtır* – Téléfon apparatining awazini qulaqqa yetküzüp béridighan qismi bir alghuchtur.

almak 1. almaq: *Ben şapkamı alıp gidiyorum, paltomu almyacağım* – Men shepkemni élip kétiwérimen, chapinimni almaymen; *Masayı ileri almak* – Shireni aldighiraq tartmaq; *Gözümü ondan alamıyorum* – Közümni uningdin alalmaywatimen; *Ürün almak* – Mehsulat almaq; *Yemiş almak* – Yémish almaq; *Rüşvet almak* – Para almaq; 2. özige jelp qilmaq; 3. qolghan keltürmek; 4. sétiwalmaq; 5. qobul qilmaq, yötkimek: *Burnu koku almıyor* – Burni bir nersini purimaydu; 7. ishghal qilmaq: *Türkler İstanbul'u 1453'de aldılar* – Türkler Istanbulni 1453 yili ishghal qildi; 8. qazanmaq: *Nam aldı* – Nam qazandi; 9. tuymaq, hés qilmaq; 10. ichmek: *Yemekten önce bir iki kadeh alırmısınız?* – Tamaqtin awwal bir-ikki rumka ichemsiz?; 11. qollanmaq: *İlaç almak* – Dora (ichmek) qollanmaq; 12. tartmaq: *Arabayı saça al* – Harwini onggha tart; 13. oghrilimaq: *Cebinden saatimi almışlar* – Yanchuqumdin saatimni oghri aldi; 14. ishletmek: *Eve bir hizmetçi alacağım* – Öyge bir xizmetchi almaqchimen.

Alman *is. s. fr.* 1. gérmaniylik, gérmanlar; 2. Gérmaniye.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Almanca *s. is. z.* némische (til, yéziq) **Almanya** *is.* Gérmaniye.

almas *is.* 1. ikki yaki uningdin köp nersining almashturulup qollinilishi; 2. tégishish, almashturush.

almasmak 1. almashturmaq; 2. almiship ish qilmaq.

alnaç *-cı is.* 1. bir nersining kishigee qarshi kelgen teripi; 2. binaning aldi teripi.

alopesi *is. fr.* chachning tökülüshi, chachsizliq.

alp *-pı is. s.* 1. alip, qehrıman, batur, ezimet; 2. yuqiri.

alpinist *-tı is. fr.* taghqa chiqquchi, tenherketchi.

alpinizm *is. fr.* taghqa yamiship chiqish herikiti.

alt *-tı is.* 1. teg, asti, töwen, töwenki qat: *Tencerenin altında ateş var* – Qazanning astida ot bar; 2. dawam, axir: *Bu yazımın altı yokmu?* – Bu maqalining axiri (dawami) yoqmu?; 3. ichi: *İyilik kisvesi altında her türlü kötülüğü yapıyor* – Yaxshiliq niqabi ichide türlü eskiliklerni qilidu; 4. chongqurluq, tirenlik: *Binanın alt katlarında oturuyoruz* – Binaning töwenki qétida olturimiz.

alt geçit *-di is.* ikki qewetlik yolning astinqi qismi.

alt kat *is.* astinqi qewet, töwenki qewet.

alt üst *-tü s.* astin-üstün, biseremjan, tertipsiz, qalaymiqan, malimatang.

altan *is.* girip, simwolluq belge (xaqanlarga bérilidighan).

alternatif *is. fr.:* *Alternatif cereyan* – Özgirishchan tok.

alternatör *-rü is. fr.* élékr éqimi ishlesh eswabi.

altes *is. fr.* shahzade we xaniklerge bérilgen nam.

altı say. 1. alte: *Altı aylık* – Alte aylıq; 2. altinchi: *Ayın altısı* – Ayning altinchi **Altı kardeş** *is.* Yette yultuzdin terki b tapqan shimaliy qutup yultuzi.

altılık *-ği is.* 1. alte danidin meydangha kelgen, alte sep (yérim duzhine); 2. shéiriyette alte misralıq (muqeddes): *Altılık saflar halinde sıralandılar* – Alte sep boyiche tizildi.

altın is. s. 1. altun: *Altın gibi çok değerli bir şeydir* – Altundek qimmatlik nersidir; 2. lira: *İki İngiliz altını* – Ikki in'gliz lirasi; 3. altundin ishlengen: *Altın saat* – Altun saet; 4. parlaq, parqiraq; 5. sériq.

altın kafes is. bextlik turmush kechürginige qarimay, erkinliktin mehrum yashash usuli, altun qepes.

altın oluk -ğu is. 1. zinnetlik ayalche shalwuz; 2. oraqliq nerse, üstige tartilghan lénta.

altın parmak -ğı is. 1. alte qolluq; 2. yéshil altun renggide bir xil qimmatlik tash.

altın saç is. sériq chach.

altın sinek -ğı is. chiwin, altun chiwin.

altın taş is. 1. bir xil üzüm; 2. yéshil altun renggide bir xil qimmatlik tash.

altın tavuk -ğu is. tagh toxusi, ular.

altın yüzük -ğü is. bir xil xelq oyunining nami.

altıncı say. altinchi.

altıpatlar is. 1. alte atar (tapanche); 2. chem yirtilip ketken ayagh.

altışar say. altidin bölünüş: *Altışar lira aldılar* – Altidin lira aldi.

altıyüzlü s. alte qirliq.

althık -ğı is. 1. teglik (bir nersining astigha qoyulghan nerse); 2. yung we paxta yiptin toqulghan paypaq; 3. bir nersining tekti: *Masa althğı* – Shirening asti.

altmış say. atmish.

altmışar say. atmishtin.

altmışıncı say. atmishinji.

altmışlamak atmishqa kirmek, atmish yashqa qedem basmaq, atmishlima.

altmışlık s. 1. ichide atmish dane bolghan, atmishliq; 2. atmish yashliq; 3. atmish yüen qimmitide.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

alto is. it. 1. chong iskiripka; 2. püwlep chalidighan saz; 3. töwen awazliq ayal naxshisi.

altuni s. altun renglik, altun renggide.

altyapı is. bazis, astqurulma: *Üst yapının karşı altyapıdır* – Üstqurulimining tetursi bazistur (astiqurulmidur).

alude s. bulghanghan, paskina, chirkin.

alüfte s. far. nomussiz, hayasiz, ippetsiz, pahishe (ayal).

alümin is. fr. alyumin.

alüminyum is. fr. alyuminyum (küüş renggide, 2.56 éghirliq derijide bolghan we 650 gradusta ériydighan bir madda).

alyenist -ti is. fr. saranglar doxturi.

am is. am, em (ayallarning jinsi ezasi), perje.

âmâ s. ar. ema, közi körmes.

amâ ar. emma, lékin: *Yemek az, amâ lezzetli* – Tamaq az, lékin lezzetlik.

amaç -cı is. far. meqset, nishan, murad, ghaye, niyet.

amaçlamak meqset qilmaq, niyet qilmaq: *Ben oraya gitmeyi amaçliyorum* – Men u yerge kêtishni meqset qildim.

amade is. far. temshelmek, hazirlanmaq.

amal -li is. ar. meqsetler, niyetler, muradlar.

âmâlık -ğı s. emaliq, közi körmeslik.

aman ar. ünl. 1. rehim; 2. towa: *Aman bir daha yapmam* – Towa qildim, emdi qilmaymen; 3. xapa: *Aman artık bıktım* – Qoyghina zérictim; 4. ötünüş: *Aman öyle söylemeyin!* – Ondaq söz qilmighina!

amansız is. 1. rehimsiz, shepqetsiz; 2. kechürümsiz; 3. aramsiz, biaram; 4. yoqatqan, buzghan, qirghan; 5. bek shiddetlik: *Amansız baskı* – Rehimsiz bésim.

amaterasu s. fr. jap. amatérasu (asmangha nur chachidighan Yapon tengrisi bolup, Yapon xaqanlirining atisi hésaplinidu).

amatör *s. fr. is.* heweskar: *Amatör sanatçı* – Heweskar senetchi.

amazon *is. yun.* 1. jenglerde erlerde rol oynighan ayal; 2. atqa mingen ayal; 3. atqa mingen ayalning qiyapiti.

ambak *-ği is.* yangaqling yéshil posti.

ambaklamak yangaqling yéshil postini soymaq.

ambar *is. far.* 1. ambar, iskilat; 2. tash, mum, sémont qatarliq nersilerni ölchesh sanduqi; 3. yük toshush orgini; 4. amanet mal alidighan yer.

ambarcı *is.* ambarchi, iskilatchi.

ambarcılık *-ği is.* ambarchiliq.

ambargo *is. isp.* émbargo (bir kéme yaki paraxotning pristandin ayrilishini, yol we tijaret eshyasining ishlitilishini yaki bashqa bir yerge yötkilishini cheklesh.): *Bu mallara ambargo konmuş* – Bu mallar émbargo qilindi.

amber *is. ar.* 1. ember (béliqning ichidin chiqidighan obdan puraqliq bir madda); 2. obdan puraqlı; 3. güzel ayallarning chéchi.

amberbu *is. far.* amberbu (Hindistan we Irandin chiqidighan danliq we puraqliq gürüch).

ambile *z. it.* bir muzika merghulining yaxshi chélinishi.

amca *is.* 1. tagha (atining akisi yaki inisi); 2. chong yashliqlargha éytildighan hürmet sözi.

amcazade *is. ar. far.* taghning perzentliri (oghli yaki qizi).

amd *is. ar.* qesten, bilip turup.

amden *z. ar.* bilip turup, aldın teyyarlinip.

amel *is. ar.* 1. ish we heriket, emel; 2. peyda qilish, yaritish; 3. ich sürüş.

amele *is. ar.* ishchi.

amelelik *-ği is.* ishchiliq.

ameli *is. ar.* 1. emeliy, emeliyet; 2. paydiliq, asan, uyghun, muwapiq; *Bir sanati ameli olarak öğrenmek gerekir* – Bir

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hünerni emeliyettin öginish kérek; *En ameli yöntem* – Eng muwapiq usul.

amelimanda *is. ar.* 1. ishtin qalghan, küchtin qalghan; 2. hurun.

ameliyat *is. ar.* 1. emeliyet, paaliyet; 2. opératsiye (doxturluq): *Ben ameliyat yaptırđım* – Men opératsiye qıldurdum.

ameliyathane *is. ar. far.* opératsiye öyi.

ameliye *is. ar.* paaliyet, ish.

amenora *is.* adet körmeslik (türlük sewebler tüpeyli).

Amerika *is.* 1. Amérika qitesi, Amérika döli; 2. bay bolush: *Duyduğuma göre Amerikalıymışsın bu günlerde* – Bilishimche, mushu künlerde bay bolup qalghandek körünisen

Amerikalı *is.* amérikiliq.

amerikalılaşma *is.* amérikilashturush.

amerikalılaşmak amérikiliqlashmaq.

amerikalılaştırma bk. *amerikalılaşma*.

Amerikan *is.* 1. Amérika yaki amérikiliqlar bilen munasiwetlik: *Amerikan malı* – Amérika méli; 2. amérikiche: *Amerikan eğitim sistemi* – Amérikiche maarip sistémisi (tüzümi).

amerpikon *is.* «amer» tipidiki haraq.

ametal *is. fr.* gheyri métal jisim: *Oksijen bir ametaldır* – Oksigén gheyriy métaldur.

ametçi *is. far.* Osmanliq hukumiti dewride, bash ministir bilen saray otturisida xet-chek tushuydighanlarning bashliqi, wekiller mejlisning bash katipi.

ametrop *-pu is. yun.* körüşhi nural bolmighan.

amfibi *is. fr.* déngiz we quruqluq qatnishi.

amfibol *-lü is. yun.* yaltiraq tash.

amfibolik *is. fr.* 1. her ikki terepke heriket qilalaydighan; 2. qosh menilik, qosh mene bilen munasiwetlik; 3. ochuq bolmighan, belgisiz.

amfipot *is. fr.* hem yéngish, hem su özüş xususiyitige ige.

amfiteatr *is. yun.* yumilaq shekilling tiyatirxana, zal.

amfitip *is. fr.* fotochiliqta qollinilidighan usul.

amfor *is. fr.* idish, küp.

amik *-kı s. fr.* chongqur, tiren.

âmil *is. ar.* 1. amil, shert; 2. ishligen, üstige alghan (biri): *Bu hayatın amillerindendir* – Bu turmushning amilliridin biri.

amin *is. fr.* xususiyiti we quruluşu jehette amonyakqa oxshaydighan bir yürüş jisimlar.

âmin *ar.* amin (Allah qobul qilsun, xuda razi bolsun, shundaq bolsun meniside qollinilidu).

amip *is. fr. zool.* suda yashaydighan bir hüjeyrilik haywanlar.

amir *s. ar.* 1. buyruq bergüchi, emr qilghuchi; 2. bir organning bashliqi.

amiral *-li is. fr.* admiral (polkowniktin yuqiri derijilik déngiz opitsirlirining omumiy ismi).

amirallik *-ği is.* admiralliq.

âmirlik *-ği is.* emirlik.

amiyane *ar. bağ.* ammibab, addiy.

amiyanelik *-ği is.* addiyliq, ammibabliq.

amma *s. is. ar.* emma, lékin.

amme *s. is. ar.* 1. omumiy; 2. amma.

ammi *is. bk. amca.*

amonyak *-ği is. fr.* ammiyak. (1. azot bilen hidrogén arilashqan we qattiq puraydighan gaz;; 2. bu gazdin peyda bolghan su).

amor *is.* resim we heykellerde qanatliq kichik bala körünüshide ishlen'gen ashiiq simwoli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- amora** *it.* kémide yelkenning échilishi.
- amoral** *s.* exlaqqa zit, exlaqqa xilap.
- amoralizm** *is. fr.* exlaqsizliq.
- amorti** *is. fr.* qerzni biraqla tölep ösümni toxtitish.
- amortisman** *is. fr.* 1. qerzning az-az tölinishi; 2. qerzge bérilgen pulning asta-asta qimmitini yoqitishi; 3. ösümni toxtitish üçhün qerzning biraqla tölinishi.
- amper** *is.* ampér (éléktr toki küchini ölchesh birliki).
- amper saat** *is.* ampér saet (éléktr küchi bir ampér bolghinida zenjir arqiliq bir saette ötken éléktr miqdari).
- ampermetre** *is. fr.* ampérmétr (éléktr toki küchini ölcheydighan eswab).
- ampir** *is. fr.* Napoléon zamanida Fransiye we Yawropada yéyilghan öy-imaret, öy jahazliri we kiyim-kéчек uslubu.
- ampirik** *-ği is. fr.* 1. sistémiliq ilmi qaidige ige emes, tejrilibilerge tayinidighan; 2. matématika boyiche emes, tejrilibilerge asasen chiqirilghan formula.
- ampirist** *-ti is. fr.* tejribichi.
- ampirizm** *is. fr.* tejribichilik.
- amplifikasyon** *is. fr.* 1. égzilitish, örlitish; 2. kengeytish; 3. tepsiliy izahat, keng kölemlilik chüshendürüş; 4. ilawe, izahat; 5. chongaytish; 6. mubalighe; 7. chongaytilish (mikroskopta).
- ampul** *-lü is. fr.* 1. éléktr chirighi, éléktrlik lampa; 2. aghzi étik dora shéshisi; 3. ayal kökriki, emçek.
- amudî** *is. ar.* tik, tikche.
- amudufikarî** *is. ar.* omurtqa, söngék, bel omurtqisi.
- amut** *-du is. ar.* tirek, ston.
- an** *is. ar.* ang, idrak, zéhin.
- an** *is. far.* an, bek qisqa zaman: *Bir an bile geri kalmadı* – Bir azmu kéyin qalmidi.
- ana** *is.* 1. ana, apa: *Bugünün kız çocukları yarın evlenip hep ana olacaklar* – Bügünki qizlar ete-ögün yatliq bolup, ana

bolghusi; *Bu kozunun anası nerededir?* – Bu qozining anisi qeyerde?; *Anasına bakarak kızını al, kenarına bakarak bezini* – Ana körüp qız al, qirghaq körüp böz; *Anasından emdiği süt burnundan gelmek* – Anidin emgen süt burnidin bulaq bolmaq; 2. dinda hürmet qilnidighan ayallargha bérilgen nam: *Fatma Ana* – Patime Ana; 3. momaylarga hürmet üçhür qollinildu: *Saygı değer analar* – Hürmetlik anilar; 4. ghemgüzar, shepqet igisi: *Yoksullar anası* – Yoqsullar anisi (yoqsullar ghemgüzari); 5. alidighan nersining we béridighan qerzning ösümdin bashqa qismi; 6. esas, asasiy: *Ana yasa* – Asasiy qanun, konstitotsiye; *Ana baba terbiyesi önemlidir* – Ata-ana terbiyesi muhimdur.

ana babulla is. qalaymiqan we opur-topur yer.

ana bina is. asasiy bina, ana bina, bir binaning asasiy qismi.

ana cadde is. asasiy koča, ana koča, merkeziy koča: *Heytikar Kaşkar'ın ana caddesidir* – Héytiker Qeshqerning merkeziy kočisidir.

ana defter is. bash depter, kötek depter, ana depter.

ana dil is. ana til.

ana erki is. ana erki (anining aile bashliqliq, tüzümi).

ana eser is. klassik eser, ana eser.

ana ırmak -ğı is. bash östek.

ana kara is. qite.

ana kraliçe is. bir hökümdarning anisi, xan aghicha.

ana mal s. sermaye, kapital.

ana malcı is. 1. sermayidar, kapitalist; 2. kapitalizm terepdari.

ana malcılık -ğı is. kapitalizm.

ana vatan is. ana weten, yurt.

ana yön is. shimal, jenub, gherb we sherq tereplerning her biri.

anabas is. ana bas (kichik söngelik béliq).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

anaçlaşmak chongaytmaq, ösmek, yétishmek, chong bolmaq.

anadipsi *is. fr.* teshnaliq.

anafor *is. yun.* 1. tetür éqim; 2. yolsiz we ejrisiz qolgha kelgen nerse.

anavorca *is.* yolsiz yaki emgeksizla kirim qilishni oylighuchi.

anavorlamak 1. tetür éqim chiqarmaq; 2. yolsiz we emgeksizla qolgha keltürmek, oghrlimaq, bulimaq, talimaq.

anahtar *is. yun.* 1. kilit, achquch; 2. shifir yézish we qollinish üçün belgilengen yol; 3. muzikida nota ishariti; 4. mesililerni hel qilishning charisi: *Bu, sorunları çözmenin anahtarıdır* – Bu mesililerni hel qilishning achquchidur.

anahtarlı *s. z.* kilitlik, achquchluq.

anahtarsız *s. z.* kilitsiz, achquchsiz.

anakronik *-ği is. fr.* waqti ötken, kona.

anal *-li is. fr.* toqquz torluqqa ait (haywanning).

analı *is.* aniliq, anisi bar: *Analı kuzu* – Aniliq qoza.

analık *-ği s.* 1. aniliq; 2. ögey ana; 3. aniliq qilmaq; 4. ana hésiyati, ana méhri: *Analık mecaz* – Aniliq mijez.

analitik *-ği is. fr.* tehlil.

analiz *is. fr.* 1. analiz, tehlil; 2. bir jisimning éléméntlarga ayrilishi; 3. tetqiqat.

analizci *is. fr.* 1. tetqiqatchi; 2. tehlilchi; 3. mexsus tetqiq qilidighan ximik.

analizlemek analiz qilmaq, tehlil qilmaq.

analizleyen *is.* 1. analiz üçün kéreklik jahaz yaki organ; 2. ximiye we néfit sanaitide qollinildighan jahaz; 3. tashqi dunyani tehlil qilidighan organ.

analjezi *is. fr.* aghriqning toxtishi.

analjezik *-ği s. fr.* 1. héssizliqni meydangha keltürgen; 2. aghriqni toxtitish dorisi.

analoji *is. fr.* 1. analogiye (oxshashliq); 2. ikki nersining bir-birige oxshishi.

ananas *is.* ananas (xush buy méwe béridighan derek we shu derekning méwisi).

anane *is. ar.* enene, örp-adet.

ananel *is. ar.* erlerdiki jinsiy küchsizlik.

ananevî *s. ar.* eneniwi.

anarî *is.* bir qebilining bölünüp chiqqan parchilirining her biri.

anarşist *s. fr.* anarxist, anarxizm terepdari, anarxizmchi, hökümetsizlik terepdari.

anarşizm *is. fr.* anarxizm, hökümetsizlik, bashbashtaqliq.

anatri *is. yun.* tilini chaynap gep qilmaq.

anasır *is. ar.* anasir ("unsur" sözining köplüki).

anasız *s.* anisiz, anisi ölgen.

anason *is. yun.* shakal bédiyan (uruqini échitqu qilishqa we murabba qaynitishqa bolidighan bir xil ösümlük).

anatomi *is. yun.* 1. anatomiye; 2. beden quruluşu, gewde quruluşu.

anatomist *is. fr.* anatomiye alimi.

anayasa *is.* asasiy qanun, ana qanun - konstitotsiye.

ana{ }yol *is.* asasiy yol, ghol yol, ana yol.

anbar *z. bağ.* bk. **ambar**.

anbean *z. ar. far.* üzlüksiz, azqa-arqidin.

ancak *z. bağ.* 1. peqet, zadi: *Bu kapı ancak bu anahtarla açılabilir* – Bu ishik peqet shu achquch bilenila échilidu; 2. lékin emma: *Bu işe başlıyorum, ancak bu gün bitiremem* – Bu ishni bashlimaqqhimen, emma bugün tügitelmeymen.

ançizlemek ayrılmaq, yiraqlashmaq, uzaqlashmaq, közdin ghayib bolmaq.

and *is.* bk. **ant**.

andaç *-cı is.* 1. yadikar, xatirilik, estilik; 2. xatiriler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

andemi is. ar. bir rayongha xas bolghan we köp körüldighan aghriq.

andetmek qesem qilmaq, qesem bermek: *Halkma yararlı bu işi yapmaya and ettim* – Xelqimge paydiliq, bu ishni qilish üçün qesem qildim.

andırak -ğı s. untulmasliq üçün qoyulghan belge.

andıran s. oxshaydighan, esleshke wasite bolghan.

andırmak 1. xatirletmek, esletmek: *İnsan kendini öbürlere hayırlıdır* – İnsan özini qalghanlarga yaxshi jehettin xatirlitish kérek; 2. oxshaydighan teripi bolmaq: *Erkinin yürüyüşü babasını andırıyor* – Erkinning yol méngishi atisini eslitidu.

androgin is. fr. 1. erkekzadek; 2. hem atiliqi hem aniliqi bolghan (ösümlük).

anele is. it. kéme we paraxotlarda türlük ishlar üçün qollinidighan tömür halqa.

anemi is. fr. qansizliq.

anemik s. fr. qansiz.

anemometre is. fr. anémomér (shamalning tézlikini, küchini ölçeydighan eswab).

anepigraf is. fr. anépigraf (üstide yéziq bolmighan métal pul).

anestezi is. fr. héssizliq, tuyghu sizliq.

angaje is. fr. 1. chétilghan, baghlanghan; 2. wede bergen; 3. höddige alghan.

angajman is. fr. bérilgen wede, qilish üçün wede qilinghan ish.

angarya is. yun. 1. wedisige asasen qildurulghan éghir ish, heqsiz qildurghan ish; 2. kölük (yük haywaini) we harwa séliqi; 3. mejburiyetler, séliqlar; 4. xahishsiz, ixtiyarsiz.

angı is. ishlar xatirsi.

angın is. meshhur, totulghan, ataqliq.

angirt *-ti is.* bk. **angut**.

anglez *is. fr.* onggdin solgha yézilidighan, qiypach yéziq.

anglisizm *fr. is.* 1. in'glizchige xas söz shekli; 2. in'glizchige xas bolghan we bashqa bir tilgha aghdurulghan söz-ibare.

anglofil *is. s. fr.* in'glizperes.

anglofob *is. s. fr.* in'glizlerge öch, in'glizler bilen chiqishalmaydighan (xushi bolmighan).

angut *-du is.* 1. han'girt; 2. exmeq, galwang, döt.

anğ *is.* pikir, zéhin, ang.

anı *is.* xatire, es.

anık *-ğı s.* 1. hazir , teyyar; 2. tughma qabiliyetlik.

anıklamak 1. teyyarlımaq, hazirlımaq; 2. rohlandurmaq, janlandurmaq, izhar qılmaq.

anıklık *-ğı s.* 1. hazirliq, teyyarliq; 2. tughma qabiliyet, istidad.

anıksız *s.* 1. hazirliqsız, teyyarliqsız; 2. qabilyetsız, istidadsız.

anıksızlık *-ğı s.* 1. istidadsızlıq, qabilyetsızlıq; 2. hazirliqsız, teyyarliqsız.

anılamak xatirilimek, eslimek, yadlımaq.

anılmak 1. xatirilenmek, yadlanmaq, eslenmek; 2. éghizgha élinmaq.

anırmak hangrimaq; *Eşek anırdı* – Éshek hangridi.

anırtı *is.* hangrash awazi, hangrash.

anıştırmak xatiriletmek, esletmek, yadlanmaq.

anıt *is.* birer shexs yaki weqeni eslitish üçün sélinghan bina yaki ornitilghan heykel, abide.

anıtkabir *-bri is.* xatire sariyi (öyi).

anıtsal *is.* 1. abide bilen munasiwetlik, xatire munarigha oxshash; 2. chongluqi, güzelligi bilen közge chéliqip turidighan, heywetlik, chong, heshimetlik, éngiz.

anıız *is.* éngiz.

anıızlık *is.* éngizliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

animatör s. is. janlandurghan, rohlandurghan, janlandurghuchi, ruhlandurghuchi.

anî s. z. ar. tuyuqsiz, tosattin, birdinla: *Anî bir karar – Tasadipiy qarar; Bu iş pek anî oldu – Bu ish bek tosattin boldi.*

anîde z. ar. haman, tuyuqsizla, tosattinla, birdinla.

anka is. 1. énqa (qush); 2. ismi bar, jismi yoqluq.

ankarip z. ar. bek yéqin arida.

ankebut is. ar. ömüchük.

anket is. fr. 1. ankit; 2. tetqiq qilish, tekshürüş.

anlak is. chüshinish küchi, idrak.

anlakalır s. 1. eqlighe uyghun, mentiqiliq, mentighe uyghun; 2. chüshinishlik.

anlakalmaz s. 1. chüshiniksiz; 2. murekkep.

anlaklı s. idrakliq, zéhinilik.

anlam is. chüshünche, mene, uqum: *Bir çok kelimenin bir öz bir de mecaz anlamı vardır – Nurgunlighan sözlerning hem esli menisi, hem köchme menisi bolidu.*

anlamak 1. chüshenmek: *Bu işten memnun olamadığını anhyorum – Bu ishtin memnun bolmighanliqini chüshendim;* 2. uqmaq, bilmek: *Dışardaki gürültünün nedenini anladın mı? – Sirttiki ghowghaning sewebini uqtungmu?;* 3. maqul körmek, yaqturmaq: *Ben israfın bu derecesini anlamam – Men munchilik israpchiliqni chüshinelmidim;* 4. xewedar bolmaq, waqip bolmaq; 5. payda körmek: *Bu ilaçtan hiç bir şey anlayamadım – Bu doridin héchqandaq payda körmidim;* 6. almaq, qazanmaq, érishmek.

anlamaklık -ğı s. chushinish, hés qilish.

anlamazlık s. 1. chüshenmes, bilmes; 2. jahil; 3. chüshenmeydighan.

anlamazlık -ğı s. chüshenmeslik.

anlamdaş s. menidash sözler.

anlamdaşlık -ğı s. menidashliq, oxshash menilik.

anamlândirmek mene bermek, menisni chûshendûrmek.

anamlı s. menilik, uqumluq.

anlamsız s. menisiz, uqumsiz.

anlamsızlık -ğı s. menisizlik, uqumsizliq.

anlaşık s. bir-birige chûshinishlik adem we nerse.

anlaşıklık is. pikir we meqsette birlik bolmaq.

anlaşma is. 1. pikir we meqset birliki; 2. shertname.

anlaşmak 1. toxtashmaq, shertleshmek, toxtamlashmaq; 2. maslashmaq, kélismek.

anlaşmazlık -ğı s. 1. pikir ixtilapi, pikir qarshiliqi; 2. toqunush, sürkilish.

anlatı is. anglitish, hékaye anglitish.

anlatılmak bildûrmek, chûshendûrmek.

anlatım is. chûshünche we hésiyatni söz we heriket bilen bildürüş, ipadilesh.

anlatımlı s. tuyghu we niyetni janliq sürette ashkara qilghan.

anlatmak 1. chûshendûrmek, izah bermek, sherhlimek; 2. bildûrmek, ashkara qilmaq; 3. agahlandurmaq; 4. ipade qilmaq, teswirlimek.

anlattirmek chûshenndürtmek, izahlatmaq, sherhlettürmek.

anlayış is. 1. paraset, idrak; 2. köz qarshi qabiliyiti; 3. chûshenche.

anlayışlı s. parasetlik, eqilliq.

anlayışsız s. eqilsiz, idrak qabiliyiti yétersiz.

anlayıvermek derhal chûshenmek, téz chûshenmek.

anlık -ğı s. 1. tuyghudin bashqa bilish qabiliyiti; 2. chûshinish qabiliyiti.

anma is. 1. xatirilesh, eslesh, yadlash; 2. xatirilesh murasimi.

anmak 1. xatirilimek, eslimek, yadlimağ: *Dün akşam sizi andık* – Axsham sizni esliduğ; 2. sözini qilmaq, éghizgha almağ: *Hastalığın adımı anmaktan korkuyoruz* – Aghriqning

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

étini éghizgha élishtin qorqimiz; 3. xatirilep mejlis achmaq:

Bakanı andık – Ministirni xatirilep mejlis achtuq.

anmalık -*ğ* **s.** yadikar, hediye, estlik, xatirlik.

anna **is.** ropining (Hindistanning pul birlikining) 16-din biri.

anne **is.** ana, apa.

annelik -*ğ* **is.** aniliq.

anodik **s. fr.** örligen, yuqiri chiqqan.

anodin **s. fr.** anotin (aghriq toxtitish dorisi).

anonim **s. fr.** aptori namelum, isimsiz xet, kimning yazghanliqi namelum xet.

anons **is. fr.** uqturush, élan.

anonsör -*rü* **is. fr.** déktor, sözligüchi.

anormal -*li* **s. fr.** 1. normalsizliq, normal bolmighan; 2. eqli kem.

anormallik -*ğ* **is.** 1. normalsizliq; 2. sarangliq.

ansızın **z.** tuyuqsızla, birdinla, tosattinla.

ansiklopedi **is.** ansiklopidiye, qamus.

ansiklopedist **is. fr.** anisklopidiye yazghuchi, qamuschi.

ant -*dı* **is.** qesem: *Andım var, bu işi yapacağım* – Bu ishni qilishqa qesimim bar.

ant içirmek qesem qildurmaq, qesem ichürmek.

antagonist **is.** antagonist (bir-birige tamamen zit, qarimu-qarshi, bir-birige ötüp ketken derijide düşmen).

antagonizm antagonizm (kélishtürüp bolmaydighan qarimuqarshiliq, düşmenlik).

antant **is. fr.** uyushush, shertlishish **Antarktika** **fr. s.** Antarktika (jenubiy qutup).

antbeti **is.** ehdiname (bir shertnamining, hemme mezmunlirini öz ichige alghan yazma matériyal).

anten **is. fr.** antén (radio dolqunlirini tutush we tarqitish üçün tartilghan simlar).

anti **is. ing. fr.** zid, qarshi, eksi.

antibakteriyel *s. is. ing.* baktériyining aldini alidighan (dora).

antifriz *ing. is.* tonglash we muzlashqa qarshi usul, chare yaki dora, üsküne.

antik *s.* 1. qedimki, qedimki zamangha teelluq; 2. qedimki yunan, romanliqlarning medeniyet-senitige dair.

antika *is. it.* 1. asare-etiqa, kona tarixiy eserler; 2. kona, modidin qalghan, konirap ketken.

antikacı *is.* asare-etiqa sodigiri.

antikanseröz *is. fr.* rakqa qarshi.

antikite *is. fr.* 1. qedimki zaman tarixning deslepki mezgili; 2. qedimki heykel, qedimki zamangha dair nersiler.

antin *is.* pahishe ayal, exlaqsiz xotun.

antipatik *s. fr.* yéqimsiz, yirginichlik: *Antipatik adam* – Yirginchlik adem.

antisemit *s. fr.* yehudi düshmini, yehudige qarshi.

antlaşma *is.* muahide, shertname, ehdiname, toxtam, kilishim, bitim, pütüm: *On bir maddelik barış antlaşması* – On bir maddiliq tinchliq bitimi.

antlaşmak *s.* kélishmek, shertleshmek, toxtashmaq, pütün tüzüşmek.

antlı *s.* qesem bergen, qesem ichken, qesem qilghan.

antoloji *is. fr.* antologiyeye (türlük yazghuchilarning, xususen shairlarning tallanghan bediiy eserler toplimi).

antrasit *is. fr.* issiz kömür.

antre *is. fr.* dalan: *Geniş antreli bir yâtak odâsı* – Dalanliq ke öyng.

antrenman *is. fr.* tenheriket meshiqi.

antrenör *is. fr.* tirénir.

antrepo *is. fr.* tamozhna béji tapshurulmighan mallar quyulidighan ambiri.

antrepocu *is.* tamozhna ambarchisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

antropolog *is. fr.* antiropolog.

antropoloji *is. fr.* antiropologiyeye (ademning biologik xususiyetlerini, turlük irqlarning ten tuzulush belgilerini her jehettin öginiyidighan pen).

antropomorf *is. fr.* 1. ademge oxshaydighan, adem sheklide (haywan); 2. ademgiyah.

anut *-du is. ar.* jahil.

anüs *is. lat.* insanning songi, arqa yol, köten, üçhey aghzi (köt).

apaçık *s.* opochuq, apashkara.

apandis *is. fr.* soqur üçhey.

apandisit *is. fr.* soqur üçhey késili.

apansız bk. *apansızın* birdinla, tuyuqsızla, tosattinla.

apansızın *z.* birdinla, tuyuqsızla, tosattinla.

apar topar *z.* opur-topur, aldirash-ténesht: *Korktuğundan apar topar kaçtı* – Qorqqinidin opur-topur bolup qéchishti.

aparmak 1. aparmaq, élip barmaq; 2. oghrilimaq.

apartman *is. fr.* qewetlik bina: *Son yıllarda Urumçide apartmanlar yapılıyor* – Kéyinki yıllarda Ürümjide qewetlik binalar séliniwatidu.

apaş *is. fr.* ghelite kiyingen we ghelite sözlshidighan lükhekler, afiy.

apaz *is.* changgal, ochum: *Bir apaz buğday* – Bir ochum bughday.

apazlamak 1. ochumlima; 2. yelkenning shamaldin köpüshi; 3. qiyinda qolgha chüshürmek, tutuwalma.

aperitif *is. fr.* ishtihani échish üçün tamaqtin awwal istémal qilinidighan bir xil ichimlik.

apış *is.* chatraq.

apışık *s. is.* 1. quyruqini chatriqigha qisturup mangmaq (haywan); 2. hérip-échip ketken, qiyin ehwalgha chüshüp qalghan (adem).

apışlık -ğı **s.** ishtanning éghi.

apışmak 1. harghanliqtin chatriqini kérip yatmaq; 2. hang-tang bolmaq, hoduqmaq.

apıştırmak 1. bek harduq, bek charchatmaq; 2. sugha tömür tashlap kéme yaki paraxotni bir yerde toxtatmaq.

apiko is. it. 1. kéme we paraxotning zenjirini yighip sugha tashlighan tömürni tartip élishqa hazirlanmaq; 2. teyyar, hazir, hoshyar, sezgür: *Apiko bir délikanlı* – Sezgur yigit; 3. yaxshi pasun, retlik kiyingen: *Apiko bir qiz* – Retlik kiyingen qiz.

apiküllü s. bir uchluq, qisqa uchi uchluq, uchi tar.

aplik -ğı **is. fr.** 1. tamgha ornitilghan lampa yaki shamdan; 2. hashiye.

aplikasyon is. fr. bir parche rextning üstige bashqa bir parche rext parchisini chaplash yaki kanwa tikish yoli bilen bérilgen zinnet.

apokrif is. fr. natoghra, ishenchisiz, gumanliq söz yaki maqele.

apolet is. fr. pagon.

aport far. ünl. ow itlirigha "epkel" dep bérilgen buyruq.

apşak s. 1. ayaghlirini kérip zong olturmaq; 2. harghanliqtin méngishqa hali qalmasliq.

aptal s. 1. eqli-hoshi kem; 2. döt, möng, galwang, eqilsiz: *Bu çok aptaldır* – Bu taza eqilsizdur.

aptallaşmak dötleshmek, möngleshmek, eqilsizleshmek.

aptallaştırmak dötleshtürmek, möngleshtürmek, eqilsizleshtürmek.

aptallık -ğı **s.** dötlük, mönglük, eqilsizliq.

aptes is. far. 1. teret (namazdin awwal élinidighan); 2. osuruq: *Aptesi bozuldu* – Teriti buzuldi, osurup qoydi.

apteshane is. far. teretxana, hajetxane, xali jay.

aptesli s. teriti bar.

apteslik -ğı **is.** 1. taharet alidighan yer; 2. teret kiyimi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

aptessiz s. teretsiz, teret almighan.

ar is. fr. güzel senet.

ar is. fr. yüz kwadrat métrge teng yer ölçimi.

ar is. ar. har, iza, xijalet, haya, nomus: *Ar etme* – Har alma.

ara s. is. 1. ara, ariliq, musape: *İki köyün arası uzak değil* – Ikki yéziqning ariliqi uzaq emes; 2. zaman: *Ara vermeksizin sık sık geliniz* – Tuxtap qalmastin pat-pat kélip turung; 3. munasiwet: *Onunla aramız iyidir* – Uning bilen munasiwitimiz yaxshi; 4. perq: *Mehmetle üç yaş aramız var* – Mehemmet bilen üç yash perqimiz bar; 5. etrap, yéqin, yan: *Sizin aranızda durmaktan çekiniyorum* – Sizning yéningizda turushtin qachimen; 6. qısturma: *Türkçe yayınlarda aramüziği için Uygur müzikleri veriliyor* – Türkche radioda uyghur muzikiliri qısturma muzika ornida bérilidu.

ara sıra z. anda-sanda, ara-sira: *Mehmet bize ara sıra geliyor* – Mehemmet bizningkige anda-sanda kélidu.

araba is. 1. harwa: *El arabası* – Qol harwisi; 2. aptomobil, pikap: *Ben işe arabayla gidiyorum* – Men xizmetke pikap bilen barimen; 3. budda dini; 4. meden toshuydighan eswab.

arabacı is. 1. harwikesh; 2. harwa yasighuchi yaki satquchi

Arabacı is. bir top yultuzning ismi.

arabacılık -ğı s. harwikeshlik.

arabalık -ğı is. 1. harwiliq, harwa qoyidighan yer; 2. harwa tolghudek miqdar: *Bir arabalık insan* – Bir harwa adem.

araban is. ar. sherq muzikilirida bir muqam.

arabesk s. fr. 1. ereb usulida; 2. ressamning siziqni özige xas sizishi.

arabi is. chölde yashaydighan ereb.

Arabî s. ar. 1. erebche; 2. ereb qewmidin bolghan

Arabistan is. erebistan.

arabiyat is. ar. ereb tili we ereb edebiyati.

arabozan is. ara buzghuchi, bölgünchi, buzghunchi.

arabozanlik *is.* bölgüñchilik, buzghunchiliq: *Sen arabozanlik yapma* – Sen yarini buzma.

arabulucu *is. s.* kélishtürgüchi, salachi, epleshtürgüchi.

aracı *is.* 1. salachi, kélishtürgüchi, arichi, epleshtürgüchi; 2. wasite.

aracılık *-ğı s.* wastilik: *Ben bu işi Ahmedin aracılığyule yaptım* – Men bu ishni Exmetning wasitichiligi bilen qildim.

araç *-cı is.* wasite, qoral: *İşi yaptırmak için her araca başvurdu* – Ishni qildurush üçhün herxel wasitilarni qollandi.

araçlı *s.* wastilik.

araçsız *s.* wasitisiz, biwasite, toghridin toghra: *Araçsız vergi* – Wasitisiz baj.

aradan *z.* aridin: *Aradan çok zaman geçti, hatırlayamıyorum* – Aridin uzun waqit ötti, xatiriliyelmeywatimen.

Araf *is. ar.* Erap (jennet bilen jehennem ottursidiki boshluq yer).

Arafat *is.* Erapat téghi (Mekkige alte saetlik uzaqta bolghan tagh bolup, hajilar tawap üçhün bu yerge kélidu).

aragoz *is.* misirliqlarning qorchaq oyunining bir türü.

arak *-ğı s. ar.* 1. türk muzikisida bir muqam; 2. qimmetlik haraq; 3. oghriliq.

arakçı *is.* oghri, kanto.

arakçılık *-ğı s.* oghriliq: *Arakçılıktan kodesi boyladı* – Oghriliqtin qamaqxana toldi.

arakiye *is. ar.* 1. qedimiy derwishler böki (qalpiqi); 2. bir xil kichik sunay.

aralamak oghrilimaq.

aral *-lı is.* aral, taqim aral.

aralamak 1. qiya achmaq, yérim achmaq: *Kapıyı araladım* – Ishikni yérim (qiya) achtigim; 2. ariliq qaldurmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

aralanmak 1. yalghuz qalmaq, ayrilip qalmaq: *Hafifçe aralanan gözlerini bana çevirdi* – Közlerini biraz échip manga qaridi; 2. shalanglashmaq; 3. chékilmek, asta ketmek: *Üstüme çamur sıçramasın diye aralandım* – Üstümge lay chachrimisun dep biraz yiraqlashtim; 4. biraz échilmaq; 5. biraz yiraqlashmaq, biraz uzaqlashmaq; 6. körünmek, peyda bolmaq: *Kızın dudaklarında tatlı bir gülümseme aralandı* – Qizning léwide biliner-bilinmes tebessum peyda boldi.

aralık -ğı **is.** 1. ariliq, yapsa, japsa, yochuq, yiriq, dez: *Kapının aralığında rüzgar geliyor* – Ishikning japsiridin shamal kiritatidu; 2. waqit, nöwet, chagh, purset: *O aralık Pekindeyim* – O chaghda Bèyjingda idim **Aralık** -ğı **is.** dékabr, 12 ay.

aralıklı is. bir-birige tutashmighan, shalang: *Ağzını açınca aralıklı dişleri görüldü* – Aghzini échishighila chishliri körüldi.

aralıksız is. z. 1. zich; 2. üzlüksiz, dawamliq, arqa-arqidin.

aramak 1. izdimek, qidirmaq: *Kitabımı arıyor* – Kitabini izdewatidu; 2. telep qilmaq: *Hakkını aramak* – Hoquq telep qilmaq; 3. axturmaq: *Ceplerini aramak* – Yanchuqlirini axturmaq; 4. eslimek: *Sen bu günleri çok arasın* – Sen bu künlerni köp eslersen; 5. ziyaret qilmaq, yoqlimaq: *Komşular bizi eskisi gibi aramaz oldular* – Qoshinilar bizni ilgirikidek izdimeydighan bolub qaldi; 6. eske élishqa tirishmaq **Arap** -bı **is. ar.** 1. ereb; 2. négir, qara tenlik; 3. qara; 4. nigatip.

Arapça is. s. erepche, erep tili.

Arasat is. ar. Ersat (qiyamet küni pütün ölüklerning tirilip toplinidighan yéri).

arasıl s. parallél.

arasız z. üzlüksiz, dawamliq.

araşit -di is. fr. xasing.

araştırıcı is. 1. tetqiq qilghuchi; 2. tetqiqatchi; 3. heweskar.

araştırma *is.* 1. tetqiqat; 2. izdesh, qidirish.

araştırmak 1. izdimek, axturmaq: *Odayn iyice araştırdım, amâ aradığımı bulamadım* – Öyni rasa izdidim, emma izdiginimni tapalmidim; 2. éniqlashqa kirishmek, tekshürüp tetqiq qilmaq; 3. tetqiq qilmaq.

araz *is. ar.* 1. alamet, isharet; 2. bala-qaza; 3. tasadip.

arazi *is. ar.* 1. yer, zémin: *Arazi sahibi* – Yer igisi; 2. qurulush meydanı; 3. öy-imaret bolmighan boshluq, keng meydan.

arbede *is. ar.* ghowgha, jédel, majra.

arda *is.* 1. belge qozuqi; 2. hökümdar yaki qomandan hasisi.

ardala *is.* 1. töge karwinining axirqi qongghuriqi; 2. toqum, chom.

ardiç *-cı is.* qarighay türige kiridighan, qishta yopurmiqi tökülmeydighan xush puraqliq, yumilaq méwisi dora qilnidighan bir xil derek, archa.

ardiç *-cı is. zool.* chirayliq sayraydighan birxil ala qush.

ardıl *is.* iz basar.

ardın ardın *z.* arqa-arqidin, izmuiz, arqimuarqa.

ardınca *z.* arqidinla, iz bésip.

ardışık *s.* birining arqisidin biri.

ardiye *is. ar.* 1. ambar, iskilat; 2. ambargha qarighuchigha bérilidighan heq.

ardiyeci *is.* heq élip ambargha qarighuchi.

arena *is. fr.* aréna (1. sérk sehnisi; 2. daire, sahe, meydan.).

arenalı *s.* qumluq.

areol *-lü is. fr.* emchek tügmisidiki qara.

areometre *is. fr.* aréomér (suyuqluq ölchigüchi).

argaç *-cı is.* arqa yip (toqumichiliqta).

argaçlık *-ğl is.* 1. toqush mashinisi mokisidiki yip; 2. qil yaki yüng toquma parchisi; 3. palas; 4. arqiliq yip.

argali *is. zool.* arqar (yawa qoy).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

argin is. harghin, bitap dermansiz. küchsiz, madarsiz.

arginlık -ğı s. harginliq, küchsizlik, dermansizlik, halsizliq, madarsizliq.

argıt -tı is. tagh jilghisi, tagh yoli.

argo is. fr. 1. términ, atalghu; 2. lükçek, oghrilarning sözi.

argon is. yun. argon (rengsiz we puraqsız gaz).

arı is. here, boghun: *Arı iğnesiyle insana sokar* – Here neshtiri bilen, ademni chaqıdu; *Arı bal yapar* – Ere hesel béridu.

arı s. 1. ériq, pakiza, sap, taza; 2. gunahsiz; 3. gheyriy söz-ibaridin xali; 4. xali: *Savaştan arı bir bölge* – Urushtin xali rayon.

arıcı is. hesel herisi baqquchi.

arıcıl s. zool. ere yégüchi qurtlar.

arıcılık -ğı s. herichilik.

arık is. oruq, jüdenq, reip, awaq; 2. ériq, pakiz, sap, taza.

arıklanmak oruqlanmaq, ajizlanmaq, jüdenmek, zeiplenmek.

arıklatmak oruqlatmaq, ajizlatmaq, jüdetmek, zeipletmek.

arıklık -ğı s. 1. oruqluq, jüdenqlik; 2. zeiplik.

arılamak her qandaq bir nerside eyib we nuqsan bolmighanliqini bildürmek.

arılanmak ériqlanmaq, pakizlanmaq, tazılanmaq, saplashmaq: *Uyğur dili gittikçe arlanıyor* – Uyghur tili barghanséri saplishiwatidu.

arılaşmak bk. **arılanmak**.

arılık -ğı s. 1. hesel herisi sanduqi qoyulghan yer; 2. pakizlik, ériqliq; 3. gunahsizliq.

arılmak 1. pakizlanmaq, tazılanmaq, érighdalmaq; 2. aghrimaq, késel bolmaq.

arımak 1. pakiz bolmaq, paklanmaq, ériqlanmaq; 2. pakizlanmaq.

arınmak 1. xali bolmaq, qutulmaq, érimaq: *Ben gamden arındım* – Men ghemdin qutuldu; 2. pakizlanmaq.

arış **is. far.** 1. qolining jeynektin barmaqquche bolghan qismi; 2. harwa oqi.

aritamak birini yaxshi qilip tonushturmaq.

aritmak 1. tazilimaq, pakizlima, yumaq; 2. sap halgha keltürmek, éritmaq.

arız **s. ar.** chaplashqan, yépushqan: *Çocuğa bir hastalık arız oldu* – Baligha késel chaplishiwaldi.

arıza **is. ar.** 1. onghul-dongghul yer; 2. méyip, aqsaq; 3. eyib, nuqsan, kemchilik; 4. tosqunluq, tosalghu, chataq: *Onun yaptıği işlerde hiç bir arıza çıkmaz* – Uning ishlerida héchqandaq chataq bolmaydu; 5. buzuq, buzulush: *Araba yarı yolda arıza yaptı* – Pikap yérım yolda buzuldi.

arızasız **s.** 1. tüz, tosqunsız, tosalghusız, tüptüz, toptoghra; 2. méyip emes.

arızî **is. ar.** 1. eslide bolmighan, sirttin kelgen, kéyin kelgen; 2. waqitliq: *«Arızî bir olay* – Waqitliq bir hadise.

ari **is. ar.** 1. yalngach; 2. bosh; 3. hür, erkin; 4. bolushsız, qoshumchisi «siz»; 5. yiraq, uzaq: *Sudan âri* – Susız **Arî** **is. ar.** ariyan (Hind-Yawropa til guruppisidin bolghan irq yaki xelq).

arid **s. fr.** qurghaq, boz.

arif **s. ar.** 1. ilim-medeniyet igisi, oqumushluq: *Ben bu kadar söyleyim arif olan anlasın* – Men shunchilikla sözley oqumushluqlar chüshensun; 2. tejrilibik, bilimlik.

arife **is. ar.** harpa: *Bügün 30 Eylül milli bayramımızın arifesidir* – Bügün 30 séntebr dölet bayrimimizning harpisisdur ariliqni olchesh eswabi).

Aristo **is.** Aristotél (Yunan peylasopi).

Aristocu **is.** aristotélchi.

Aristoculuk -ğu **is.** Aristotél yoli, aristotélchiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

aristokrat *s. is. fr.* hökümran ékspilatator sinipining imtiyazliq yuqiri dairiliri, aqsöngékler, ésilzadiler.

arimetik *-ği s. fr. is.* arifmética (matématikining xususiyetlirini sözleydighan qismi).

aritmik *s. fr.* 1. ritimsiz; 2. retsiz.

ariyet *is. ar.* ariyet, ötné, qerz: *Bu konu üzerinde ariz duruldu* – Bu mesile üstide keng toxtaldi.

ariza *is. ar.* erz, erz'hal (yazma).

Arizona *is.* Arizona (Amérika Qoshma Shtatlirini teshkil qilghan shtatlar).

arjante *s. fr.* kümüş renggide, kümüştek aq: *Arjante tabak* – Aq kümüş qawat.

arjantit *is. fr.* argantét (kümüş jehhiri).

ark *is.* ériq, östeng.

arka *is.* 1. arqa, kéyin: *O arkamdadır* – U keynimde; 2. ters terep: *Evin arkasında bahçe var* – Öyning arqa teripide baghche bar; 3. qoghdighuchi; 4. bashqa terep; 5. qalghan qisim, artuq qisim: *Hikayenin arkası yarında* – Hékeyening qalghini etilikke; 6. yölenchük: *Bu sandalyenin arkası pek alçak* – Bu orunduqning yölenchüki bek pes.

arkacı *is.* terepdar, qoghdighuchi, himayichi, arqa tirek, arqichi.

arkadaş *is.* yoldash.

arkadaşça *z.* yoldashlarचे, destche: *Biz bir birimize arkadaşça yanaşmalıyız* – Biz bir-birimizge yoldashlarче muamile qilayli.

arkadaşlık *-ği s.* 1. yoldashliq, dostluq: *Sizin arkadaşlığımıza güveniyorum* – Sizning dostluqingizgha ishinimen; 2. bir kesiptikiler we bir mehellikler otturisdiki yéqinliq.

arkaizm *is. fr.* arxaizm (konirighan, istémaldin qalghan söz-ibare we bashqilar).

arkalamak 1. qoghdimaq, qanat astigha almaq, yardem qolini sunmaq; 2. birige ishnip yardem bermek, arqilimaq.

arkalı is. arqa tirek bolghan, qoghdighuchi bolghan, qoghdighan.

arkalık -ğı s. 1. yölenchük: *Arkalık sandalye* – Yölenchük orunduq; 2. öy ichide kiyidighan jilitke, öychilik kiyim.

arkalıqsız s. himayichisi bolmighan, qoghdighuchisiz, arqiliqsiz.

arkasız s. himayichisiz, himayichisi bolmighan, arqa tiriki yoq, arqisiz.

arkebüz is. fr. XVII esirgiche qollinilghan bir xil miltiq.

arkeolog is. fr. arxéolog, arxéologiyé alimi, arxéologiyé mutexessi.

arktik s. fr. shimaliy qutup bilen yaki shimaliy qutup rayoni bilen munasiwetlik.

arlanmak uyulmaq, iza tartmaq.

arlanmaz s. uyalmas, hayasiz.

arma is. it. 1. dölet girbi, dölet belgisi; 2. qéyiq we kémining yürüşge xizmet qilidighan palaq, yelken qatarliqlar.

armador is. it. qéyiq we kéme qatarliqlarning palaq, tirek, yelken we arghamchilirini bashqurghuchi usta.

armağan is. 1. armighan, hediye, sowghat; 2. xeyr, éhsan; 3. mukapat: *Nobel armağanı* – Nobel mukapati.

armak harmaq, ajizlashmaq.

armatör is. fr. soda kémisini ishletken biri.

armet is. fr. dubulgha (qedimki zaman urushlirida bashqa kiyilidighan bir xil tömur qalpaq).

armoni is. fr. ritim, uyghunluq, akkord (muzikida), ahangdashliq.

armonik s. fr. 1. akardiyon; 2. éghiz garmuni.

armonika is. it. 1. akardiyon; 2. éghiz garmuni.

armudî s. amut shekilde bolghan, amut shekillik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

armut -du **is. far.** 1. amut, neshpüt: *Kurla armutu çok güzel* – Korla amuti nahayiti yaxshi; 2. bek möng; 3. munarلarning uchidiki amut chongluqidiki qubbe.

Arnavut -du **is.** Albaniye, albaniyilik **Arnavutluk** -ğu **is.** albaniyilik.

aroma is. fr. 1. xush-xuy puraқ; 2. dora-derman.

aromatik s. fr. yaxshi puraqliq dora-derman salghan.

arozöz is. fr. su harwisi (yaki aptomobili).

arpa is. hint. arpa.

arpacı is. 1. arpichi, arpa satquchi; 2. oghri.

arpacık -ğı s. 1. yingnasqu; 2. miltiq we tapanchining qarigha alidighan yeri.

arpacılık -ğı s. oghriliq, bulap qéchish.

arpağ is. epsun, azayim, arwaq.

arpalama is. atلarning tuwiqida bolidighan aqwash késili.

arpalı s. 1. timen, didang; 2. séميز (haywan).

arpalık -ğı s. 1. qedimde diniy ademlerge maash ornida béridighan pul; 2. haywanning yéshini kórsitip béridighan chish belgisi.

arsa is. ar. chüshidighan yer.

arsulusal s. beynelmilel, internatsional, xelqara.

arsız s. is. 1. arsız, hayasız, uyalmas, terbiysiz, iza tartmas; 2. her yerde ösüwéridighan ösümlük.

arsızlık -ğı s. arsızliq, hayasızliq.

arslan is. zool. aslan, shiir.

arş is. marsh (eskiri buyruq).

arş is. ar. ersh, asman.

arş is. fr. tok bilen mangidighan qatnash qorallirining yuqirigha kótürülgen tömür yayi.

arşın is. 1. arshin, gez (qedimde qollinildighan 68 santimétrliq uzunluq ölçimi): *Herkesin arşınına göre kumaş verilmez* – Her kimning arshinigha qarap rext bérimeydu; 2.

bir qedemlik ölçem: *Yolu bir arşınla bitiriverdik* – Yolni bir arshin bilen tügettuq.

arşiv *is. fr.* tarixiy hujjetlarning saqlanghan yeri, arxip.

art *-di is. s.* 1. arqa, keyni: *Dağın artında su boldur* – Taghning arqisida su köp; 2. haywanning quyruqi teripi; 3. bashqa terep.

artağan *s.* beriket.

artağanlık *-ği s.* beriketlik.

artakalan *s.* 1. éship qalghan; 2. adet boyiche dawam qilip kelgen.

artakalmak 1. éship qalmaq; 2. dawam qilip kelmek, kéyinge qalmaq.

artam *is.* paydiliq bolghan hem yaqidighan artuqluq we üstünlük.

artçı *is.* herbiy yürüshte qoghdash xizmitini üstige alghan axirqi qisim.

artı *is. s.* hésabta qushush alamiti, pilus.

artık *-ği s.* 1. artuq: *Bu ondan artık* – Bu uningdin artuq; 2. éship qalghan: *Artık ekmek* – Ashqan nan; 3. biri tügep ikkinchisining bashlinishi: *Artık yaz geldi* – Qish kétip yaz keldi.

artık yıl *is.* kebise (yili).

artıkçı *s. is.* qelender, diwane, gaday.

artıklık *-ği s.* 1. köplük; 2. üstünlük.

artım *is.* köpiyish: *Nüfus artımı* – Nopus köpiyishi.

artırlmak artturulmaq, köpeytilmek, ashurulmaq.

artırım *is.* iqtisad qilish, téjesh.

artırma *is.* 1. köpeytish, ashurush; 2. iqtisad qilish.

artırmak 1. artturmaq, köpeytmek, ashurmaq, jiqaytmaq; 2. bahasini örletmek; 3. iqtisad qilmaq; 4. ashuruwetmek.

artist *is. fr.* 1. artis; 2. senetkar, senetchi.

artistlik *-ği is.* artisliq, senetkarliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

artmak 1. artmaq, köpeymek, ashmaq, jıqaymaq; 2. éship qalmaq, iqtisad bolup qalmaq; 3. ashmaq, örlimek, ösmek, ulghaymaq: *Ateşi birden biré arttı* – Qızıqı birdinla örlidi.

arus is. ar. yéngi yatlıq bolghan qız.

aruz is. ar. 1. chédirning otturisigha tikilgen tüwrük; 2. arzu wezn.

arvana is. hin'gan (tögining chishisi).

arya is. it. aréa (köpinche opérada orkéstir jor qilinghan halda bir kishi teripidin ijra qilinidighan küy we shu küyge yézilghan muzika esiri).

arya is. bayraq yaki yelkenni chüshürüş.

aryanizm fr. is. aryanizm (iskendiriylilik Arimos teripidin qurulghan xristian dinigha qarshi, Eysaning Tengrilikini inkar qilidighan bir mez'hep).

arz is. ar. 1. erz; 2. qoyulghan baha.

arz is. ar. 1. yer, zémin; 2. yer shari, alem, yer yüzi; 3. memliket, weten, yurt.

arz is. ar. 1. kenglik, en; 2. yer dairisi.

arzanî is. ar. enlik.

arzi s. yer yüzige ait, yer yüzi bilen munasiwetlik.

arziyat is. ar. géologiyé.

arzu is. far. arzu, istek.

arzuhal -li is. ar. iltimas, ötünüş.

arzuhalcı is. bashqilargha xet yizip bérıp turmush kechürgüchi.

arzukeş is. fr. arzuluq, heweskarlar.

arzulamak arzulimaq, hewes qilmaq, arzu qilmaq, telep qilmaq, séghinmaq.

arzulanmak arzulanmaq, heweslénmék.

arzulatmak arzulandurmaq, hewesléndürmék, telep qildurmaq.

arzulu s. arzuluq, heweslik, teleplik, xahishliq.

arzusuz *s.* arzusiz, hewessiz, telepsiz, xahishsiz.

as is. lat. 1. qarta qeghizining birinchi nomurluqi; 2. ishning béshida bolghan biri.

as s. "töwen" sözining qisqar tilmisi: *As subay* – Töwen derijilik ofitsér.

as is. zool. bulghun (söser ailisige kiridighan özi aq, quyruqi qara, térisi nahayiti qimmatlik bir haywan).

asa is. ar. hasa.

asabiye is. ar. 1. nérwa bilen alaqidar; 2. nérwa késellikliri.

asabiyeci is. nérwa késellikliri doxturi.

asabî s. ar. nérwa, qiziq qan, chus mijez, jilixor.

asabileşmek jile bolmaq, xapa bolmaq, achchiqlanmaq, esebiyleşmek.

asabilik -ğ*i is.* jilixorluq, mijez chusluqi.

asacak -ğ*i is.* asquch: *Duwardaki asacak bu kadar çok ağırlık taşıyamaz* – Tamdiki asquch bunchilik éghirliqni kötürelmeydu.

asal s. far. asasliq, tüp, muhimi, asasi.

asalak -ğ*i s.* parazit, teyyartap, qan shorighuchi.

asalet -ti *is. ar.* 1. nesil yaxshiliq, nesilik; 2. tilda we edebiyatta addy kelimilerning bolmasliq.

asamble is. fr. qedimki ussul we tansilarda asasliq qedem.

asansör is. fr. léft, tok shotisi.

asap is. ar. nérwa: *Asap bozukluğu* – Nérwa buzuqluqi.

asar is. ar. esir (yüz yıl) sözining köplüki.

asayiş is. far. tinchliq, bixeterlik, huzur, parawan.

asbaşkan is. ikkinchi reis (bashliq).

asel is. ar. hesel, bal.

aseli is. ar. hesel renggi.

asepsi is. fr. mikropsizliq.

asfalt is. fr. asfalt: *Asfalt yol* – Asfalt yol.

asfaltlamak asfalt yatquzmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

asgar s. ar. intayin kichik, eng kichik.

asgarî ar. eng az, eng töuen: *Bana asgarî üç gün izin veriniz*
 – Manga eng az digende üç kün ruxset béring.

ashap -bı is. ar. 1. «ige» sözining köplüki: *Ashabı zeka* –
 Eqil igiliri; 2. sahabiler.

ası is. 1. ésiq: *Asıda kalmak* – Asquda qalmaq; 2. birdin yene
 birige kélidighan payda-menpeet.

asıcı s. is. 1. muelleq; 2. asquchi; 3. jallat.

asicıl s. menpeetperes.

asık s. 1. ésiqliq, ésiqliq nerse; 2. ésip öltürmek; 3. xapa
 chéray.

asıl -shı is. ar. 1. nersining eyni özi: *Mektubun ashını gördüm*
 – Xetning özini kördüm; 2. nersining asasi, yiltizi, tüpi:
Yazının ashı resimdir – Eserning asasi resim idi; 3. asas: *Bu
 haberin ashı yok* – Bu xewerning asasi yoq.

asıl s. 1. esli: *Asıl maksat bu değil* – Esli meqset bundaq
 emes; 2. tüp mahiyet: *Hiç bir ashı olmayan söz* – Héçqandaq
 asasi bolmighan söz; 3. muhimi: *Kabahat asıl bundadır* –
 Kemchilikning muhimi buningda.

asılacak s. ésisshqa tégishlik.

asılanmak -den payda körmek, payda tapmaq, menpeet
 körmek.

asılı is. ésiqliq.

asılmak 1. ésilmaq; 2. tézdin qolgha almaq: *Hemen küreklere
 asıldı* – Derhal kürekni qoligha aldi; 3. öltürülmek, boghulup
 ölmek; 4. qetiy turmaq: *Asılırsan başarılı olursun* – Qetiy
 tursang ghelibe qilisen; 5. köngülge almaq: *Fazla asılma, hasta
 olursun* – Köp könglüngge élip ketme, aghrip qalisen.

asılzade bk. **asilzade**.

âsım s. ar. 1. pak, nomusluq, ippetlik; 2. gunahliq ishlardin
 we haramdin qachidighan.

asima **is.** ayallarning boynigha asidighan, qol we qulaqlirigha salidighan zinnat buyumliri.

asır *-sı* **is. ar.** 1. esir yüz yıl; 2. dewr, chagh zaman.

asırlık **s.** yüz yıllıq, esirlik, köp yıllıq, yüz yıl bolghan: *Asırlık ağaçlar* – Köp yıllıq derexler.

asi **is. ar.** 1. itaet qilmaydighan, boysunmaydighan; 2. isyan kötürgüchi. azghun.

aside **is. ar.** un, gösh we méwe bilen yasilidighan bir xil tamaq.

asil bk. *acil*.

asil **is. ar.** 1. ésil, katta; 2. bir wezipide asasi bolghan: *Asil bir hareket* – Katta bir heriket.

asilik *-ğı* **s.** asiyliq.

asilzade **s. far. ar.** ésilzade, aqsöngök.

asilzadelik *-ğı* **is.** ésilzadilik, ésil ewladlıq.

asimilasyon **is. fr.** assimilatsiye, özleshtürüwélish, özige oxshitiwélish.

asistan **is. fr.** astént (proféssor yaki doktor yadémchisi).

asistanlık *-ğı* **is.** asténtliq.

asiyap *-bı* **is.** tügmen.

âsiye **is. ar.** 1. tirek, siton; 2. derdmen we ghemkin xotun; 3. ayal ismi.

asker **is. ar.** 1. esker, herbiy; 2. pul; 3. herbiy, qorallıq küchler; 4. jemiiyet tüzümige riaye qilidighan.

askerî **s. ar.** herbiy, eskirii, eskerlikke ait.

askerîleşmek eskerleşmek, herbiyleşmek.

askerlik *-ğı* **is.** 1. herbiylik, eskerlik; 2. qanungha asasen herbiylik xizmitini ötesh.

askersizleştmek herbiysizleshtürmek, eskerliktin xali qilmaq.

askı **is.** 1. asquch, kiyim asquch; 2. ishtan ésiwalghuch; 3. élan, uqturush; 4. kélinning hujrisigha sélinghan nersiler; 5.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ayallar boynigha ésiwalidighan zinnet eswabi; 6. edebiyat musabiqiside mukapet üçhün ésilghan bayraqche qatarliq nersiler.

asla z. ar. ésla, zadi.

aslan is. 1. zool. shir; 2. batur, jesur adem.

asliye s. ar. asas, négiz.

aslı s. ar. 1. esli, esasliq, négiz: *Aslı görev* – Asasliq wezipe; 2. esli nusxa: *Bu resim fiilen sanatkârın aslı ve özgü bir eseridir* – Bu resim emeliyette ressamning esli we mexsus esiridir; 3. eng muhim.

asma s. is. 1. asquch: *Çamaşır asma* – Kiim asquch; 2. asma: *Asma lâmba* – Asma chiragh; *Asma saat* – Asma saet.

asmak 1. asmaq, ésip qoymaq; 2. ésip öltürmek; 3. qerzni ada qilmaq; 4. yolda kétéwétip melum seweb bilen hemrahidin ayrilmaq; 5. baridighan yérige barmasliq.

asmalık -ğı s. 1. aghliq yer; 2. barang.

aspirin is. fr. aspirin.

asran is. ar. 1. ikki yüz yıl; 2. diger (namaz waqti); 3. kéche-kündüz.

asrî s. ar. 1. zamangha uyghun, zamangha xas; 2. yéngi usul.

asrîleştirmek zamaniwilashturmaq.

ast s. 1. derije jehettin töwen; 2. birining buyruqidiki adem; 3. töwen derijilik esker.

astar is. far. 1. ester: *Yorgan astarı* – Yotqan estiri; 2. tamning qara suwiqi; 3. kémichilikte bir nersini chingitish üçhün qollinildighan rext, lata we yaghach qatarliq nersiler.

astarlamak 1. esterlimek: *Astarlanmış palto* – Esterlik pelto; 2. suwimaq: *Duvarları astarlamadan boyamış* – Tamlarni suwimastinla aqlaptu.

astarlı s. esterlik.

astarlık -ğı s. 1. esterlik, esterlikke paraydighan: *Bu astârlık için elverişlidir* – Bu esterlik üçhün kéreklik; 2. serger.

- astarsız s.** estersiz: *Astarsız elbise* – Estersiz kiyim.
- asteğmen is.** shaowéy, töwen derijilik ofitsér.
- astım is. fr.** hasirash, dem siqilishi, ziqqa.
- astımlı s.** hasiraydighan, démi siqilidighan: *Astımlı ihtiyar* – Démi siqilidighan qéri.
- astma** bk. *astım*.
- astmalı** bk. *astımlı*.
- astronom is. fr.** astranom.
- astronomi is. fr.** astranomiye.
- astronot is. fr.** astranot (yulstuzlar otturisida seyr-seper qilghuchi).
- asude s. far.** rahet, tinch, aman, huzur.
- asudelik is.** rahatlik, huzurluq.
- asuman is. far.** asman, sama.
- Asya is.** Asiya.
- Asyalı s. far.** asiyalıqlargha xas **Asyalı is. far.** asiyalıq.
- aş is.** ash, tamaq, yémek.
- aş z.** töwen.
- aş evi is.** 1. ashxana, ashpuzul, kichik réstoran; 2. ajiz, ghérib-ghurwalargha heqsiz tamaq béridighan yer; 3. toy-tökünlerde tamaq pishuridighan yer; 4. xaniqalarda tamaq pishurilidighan yer.
- aşağı is. s.** 1. asti, tégi, tüwi, tekti, töwen teripi: *Kuyunun aşağı dar* – Quduqning tégi tar; 2. dawami: *Yazının aşağı yarın* – Maqalining dawami ete; 3. töwen derijilik, töwen qatlam: *Aşağı toplumdan insanlar arasında kahramanlar yetişir* – Töwen qatlamdiki insanlar otturisdin qehrimanlar chiqidu; 4. addiy: *En aşağı ilişkileri savunmaktan çekinmiyoruz* – Eng addiy munasiwetlerni himaye qilishtin qachmaymiz; 5. yaman, eski: *Aşağı mal* – Eski mal; 6. töwen, az, pes: *Aşağı fiyat* – Töwen baha.
- aşağılamak** pes körmek, chüshürmek, xorlimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

aşağılanmak töwen körülmek, pes körülmek, xorlanmaq, heqirlenmek.

aşağılatmak töwenletmek, pesletmek.

aşağılık -ğı **is.** 1. addy: *Aşağılık adam* – Addiy adem; 2. heqirliq, peslik, xorluq.

aşama **is.** basquch, derije, mertive: *Yüksek aşama* – Yuqiri derije.

aşar **is. ar.** 1. öshre (ashliq mehsulatining ondin biri üçhün bérilgen diniy séliq); 2. ondin bir; 3. quranning on ayetlik parchisi.

aşçı **is.** 1. ashpez; 2. ashxana.

aşçıbaşı **is.** 1. ashpezler bashliqi; 2. ashpezler ustisi.

aşçılık -ğı **s.** ashpezchilik.

aşı **is.** 1. derex we méwe derexlirige ulanghan ulaq; 2. waksina (késelning aldini élish dorisi).

aşıcı **is.** 1. ulaqchi; 2. késelning aldini alghuchi, sehiye xadimi.

aşık -ğı **s.** 1. ashqi: *Mesleğine aşık oldu* – Kespige ashqi boldi; 2. saz chélip we qoshaq toqup shehermu sheher yüriydighan xelq shairi; 3. bir birini yaxshi körüşhüp qalghanlardin er kishi; 4. heweskar, ishtiyaq baghlihan.

âşikane **z. ar. far.** ashiqlarche, mejnunlarche.

âşıklı **is.** 1. bek yaxshi körgen; 2. ehli: *Ben bu işin aşıklısı değilim* – Men bu ishning ehli emes.

âşıklık -ğı **is.** ashiqliq.

âşıқтаş **is.** ashiq-meshuq.

aşılmaq 1. ulimaq, tutturmaq; 2. aldini élish okuli saldurmaq; 3. bir yürüş idiye we tuyghularni bashqilargha qubul qildurmaq; 4. soghuq saqlimaq, tonglatmaq, muzlatmaq.

aşılanmaq 1. ulanmaq, tutturulmaq, muzltilmaq; 2. yuqturulmaq, qobul qilinmaq.

aşlatmak ulatquzmaq, tutquzmaq.

aşındirmak 1. upratmaq, xoratmaq; 2. uprishi yaki xorishigha seweb bolmaq.

aşınma **is.** 1. uprash, xorash, inchikilesh, aziyish: *Aşınma payı* – Azayghan pay; 2. konirash.

aşınmak upirimaq, xorimaq, konirimaq.

aşınmaz **s.** uprimas, xorimas, konirimas.

aşınmış **s.** 1. uprighan, xorighan, konirighan; 2. qimmitini, tesirini yoqatqan.

aşır *-şrı* **is. ar.** diniy murasimda yaki bir namazdin keyin oqulghan birqanche ayet.

aşıramento **is.** oghriliq, kantoluq.

aşırı **s. z.** 1. heddidin artuq, nahayiti bek köp: *Aşırı kötü* – Nahayiti eski; 2. uzaqta, yiraqta: *Onlar bizden bir ev aşırı otururlar* – Ular bizdin bir öy yiraqta olturidu.

aşırı sağ **is.** uchigha chiqqan ongchil.

aşırı sol **is.** uchigha chiqqan solchil.

aşırıcı **is.** ashurghuchi, ashurwatidighan.

aşırıçılık *-ğrı* **s.** ashurmichiliq, chékidin ashuruwétish.

aşırılmak 1. ashurulmaq, ötküzülmek; 2. oghrılanmaq.

aşırmacı **s.** bashqilarning esiridin oghriwalghuchi.

aşırmacılık *-ğrı* **s.** 1. bashqilarning nersisini ruxsetsiz élish; 2. maqale we edebiy eserlerni köchürüwélip özining qiliwélish.

aşırmaq 1. ashurmaq, ashuruwetmek, ötküzüwetmek; 2. oghrilimaq, bulimaq; 3. xeterdin qutquzmaq; 4. köchürmek; 5. qachurmaq.

aşifte **is. far.** jalap.

aşiftelik **is. far.** pahishe, exlaqsiz xotun.

aşikâr **s. far.** ochuq, ashkara.

aşikârlık *-ğrı* **is.** ashkariliq, ochuqluq.

aşına **s. is.** 1. tonush-bilish, dost; 2. bilidighan, tonuydighan, chüshinidighan; 3. ashna.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- aşınalılık** -ğı **s.** 1. tonushluq, bilishlik, dostluq; 2. ashniliq.
- aşiret** **is. ar.** 1. qewm-qérindash; 2. qebile, aymaq.
- aşıyan** **is. far.** 1. qush uwisi; 2. öy.
- aşk** **is. ar.** muhebbet, amraq, xushtar, ashiqliq, yaxshi körüş, söymek: *Yurt aşkı* – Wetenni söymek.
- aşk etmek** urmaq: *Bir tokat aşk etti* – Bir mush urdi.
- aşkın** **s.** 1. tallanghan, üstün; 2. köp; 3. ashqan: *Elli yaşım aşkın bir adam* – Ellik yashtin ashqan bir adem.
- aşklı** **s.** ashiq bolghan.
- aşlık** -ğı **s.** 1. ashliq; 2. teyyarlap qoyulghan yémeklikler.
- aşmak** 1. ashmaq, kezmek, ötmek: *Dağlar tépélér aştım* – Tagh-dawanlarni ashtim; *Bu yeri aştım* – Bu yerdin öttüm; 2. chapmaq: *Okuyucu bini yapıyor* – Uqughuchi mingdin köp.
- aşını** **s.** qedimde bolghan yaki qedimdin qalghan.
- aşure** **is. ar.** bughday qatarliq ashliqlar bilen we quruq méwiler bilen qaynitilip qilinghan türlük tatliq yémeklik.
- aşüfte** **is. far.** ashiq mestanisi, ashiqliqtin perishan bolghan.
- at** **is.** 1. at; 2. shahmat oyunida uruq nami.
- ata** **is.** dada, ata: *Ata sözleri* – Atilar sözi, maqal-temsiller.
- atabey** **is.** atabay (Salchuq dewride shahzade terbiyichisi).
- atacilik** -ğı **s.** atisidin qalghan qiliq, dadisidin qalghan mijej.
- ataç** **s.** atilardin qépqalghan, ata miras, irsiyet.
- atak** -ğı **s.** qaram: *Bu, atak bir adamdır* – Bu, qaram adem.
- atak** -ğı **is.** 1. tajawuz, hujum; 2. boksyorda awalqi heriket.
- atalet** **is. ar.** 1. hurunluq; 2. ishsizliq, ishlimeslik.
- atalik** -ğı **s.** atiliq.
- atamak** **is.** teyinlimek.
- atanma** **is.** teyinlinish, belgilinish.
- atanmak** teyinlenmek, belgilenmek: *Mehmet orta okul müdürlüğüne atandı* – Mehemmet ottura mektep mudirliqigha belgilendi.
- atar damar** **is. tp.** qizil qan tomuri, artériye.

atasözü *is.* maqal-temsiller, atilar sözi.

ataşe *is. fr.* atesh, emeldar (diplomatiye xadimlirige bérilidighan unwan, birer sahe boyiche mexsus meslihetchi).

atavik *s. fr.* atilardin qépqalghan, ata miras, irsiyet.

atavizm *is. fr.* atisidin qalghan qiliq, dadisidin qalghan mijez.

atçı *is.* 1. nesillik at yétishtürgüchi; 2. at baqquchi.

atçılık *-ğı s.* atchiliq.

ateh *is. ar.* nepes élishning qiynliqi.

ateizm *is. fr.* atéizm, xudasizliq.

atelye *is. fr.* 1. ish orni (hünerwenler bilen senetchilerning ishleydighan yéri), séx; 2. bir ustining shagirtlirining yighindisi.

ateş *is. far.* 1. atesh, ot: *Top ateşi uzun süre devam etti* – Top oti uzun dawam qildi; 2. ot alghan nerse: *Hastanın ateşi düştü* – Aghriqning qiziqi yandı (chüshti); 3. partlash qorallirining étishi; 4. bedendiki qizitmining örlishi; 5. ochaq: *Yemeği ateşten indirdin mi?* – Tamaqni, qazandin aldingmu?; 6. tamaka oti: *Sıgarama ateş tutatmısınız!* – Tamakigha ot béringa!; 7. qiziqish: *Onu bir deneme ateşi sardı* – Uni bir ilmiy tejribe qiziqturdi; 8. tehlike: *Kendinizi ateşe atıyorsunuz, dikkat!* – Özingizni bir tehlikige qoydingiz, diqqet qiling! (yaki: özingizni otqa étiwatisiz, diqqet qiling!); 9. qizilliq: *Yanaklarının ateşi gitmiş* – Mengzidiki qizilliq yoqidi; 10. jushqunluq, xush xuyluq: *O bir zamanlar pek coşkundu, sonra ateşini yitirdi* – U bir waqitlarda bek xush xuy idi, kéyinche xush xuyliqi qalmidi; 11. qizil: *Ateş dudakları yarı açıldı* – Qizil kalpukliri yérin ochuq idi.

ateş baz *is. far.* ot bilen oyun körsetküchi, ot oyunchisi.

ateşçi *is.* ot qalighuchi.

ateşek *is.* 1. ushshaq ot; 2. parqiray qurut (kéchide parqiray körünidighan); 3. chaqmaq, chéqin; 4. sifilis, merez késili.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ateşgede is. far. otqa étiqad qilidighanlarda muqeddes dep hésablaydighan otning yéqilghan yéri.

ateşi s. far. 1. qizil; 2. qizghin; 3. shiddetlik; 4. jehennem qarawuli.

ateşin s. far. 1. ottek; 2. janliq, jushqun; 3. köydürgüchi; 4. parlaq.

ateşkes is. urush, toxtishish: *İki ülke ateşkes anlaşmasına wardı* – Ikki memliket urush toxtitish shertnamisi imzalidi.

ateşlemek 1. ot yaqmaq, ot qalimaq; 2. top we miltiq qatarliqlardin ot chiqarmaq; 3. ulghaytilmaq.

ateşlendirmek shiddetlendürek.

ateşlenmek 1. yéqinliq, tutashmaq, ot almaq; 2. partlimaq, étilmaq; 3. qizimaq; 4. ulghaymaq.

ateşletmek qiziqturmaq.

ateşleyici s. partlinish qorali.

ateşli s. 1. qiziq, ichide oti bolghan: *Elleriniz çok ateşli* – Qolingiz nahayiti qiziq turidu; 2. issighan, qiziqi örligen; 3. jushqun; 4. heweslik, oti küchlük, ottek: *Ateşli bir kadın* – Oti küchlük xotun.

ateşlik -ği is. 1. otluq (meshning); 2. ot yéqishqa kéreklik.

ateşperest s. is. far. otqa choqunidighan.

atfen z. ar. atimaq, béghishlimaq: *Emekçilere atfen yapılan bir konuşma* – Emgekchilerge béghishlangan söz.

atfetmek 1. atimaq, béghishlimaq; 2. seweb körsetmek; 3. yüklemek, qaratmaq, daritmaq: *Bakışlarını bana atfetti* – Közqarishini manga yüklidi.

atıcı is. 1. mergen; 2. yalghanchi; 3. pochi, chong gep qilghuchi; 4. paxta atquchi.

atıcılık -ğı s. 1. mergenlik; 2. yalghanchiliq, oyduurmichiliq.

atıf -tı is. ar. bir nersining bolushini bashqa nersining netijisi dep körsitish.

âtif *-fi is. ar.* 1. mayil bolghan; 2. hürmet bilen qarighan; 3. baghlighan, baghlighuchi; 4. shepqetlik, merhemetlik; 5. er ismi.

atifet *is. ar.* 1. yaxshiliq, xeyr-éhsan; 2. shepqet, merhemet.

atil *s. ar.* 1. bikarchi, hurun; 2. ishsiz, hérikiti yoq, ishlimes; 3. tesirsiz, turghun, kar kelmes.

atilgan *s.* 1. jesur; 2. heweskar, aktip, jüretlik.

atilganlik *-ǵı s.* 1. jesurluq; 2. aktipliq.

atılım *is.* sekrep ilgirilesh, hujum.

atılış *is.* sekrep ilgirilesh, hujum.

atılmak 1. étilmaq: *Arkasından taş attılar* – Arqisidin tash atti; 2. yoq bolmaq, yoqalmaq, élip tashlanmaq: *Dilimizden bazı yabancı kelimeler atılmalı* – Tilimizdin chet sözler élip tashlinishi lazim; 3. qoghlanmaq, heydelmek, chiqirilmaq: *O, yaramaz olduğundan ötürü okuldan atıldı* – U, eski bolghanliqi üçün mekteptin heydeldi; 4. kirishmek; 5. yépilmaq, artilmaq: *Ölünün üzerine bir çarşaf atılmıştır* – Murdining üstige yoquq yépiptu; 6. tapshurulmaq, hawale qilinmaq: *Bu iş ona atılmalı, o becerir* – Bu ish uninggha tapshurulsa höddisidin chiqidu; 7. özini atmaq: *Çocuk annesine doğru atıldı* – Bala, anisigha özini atti; 8. hujum qilmaq, bésip kelmek: *Haydutlar yolcuların üzerine atıldılar* – Qaraqchilar yoluchilarning üstige bésip keldi; 9. waz kechmek, terk etmek: *Atılacak hiç bir şeyim yok* – Waz kéchidighan héch nerssem yoq; 10. arilashmaq, éghiz ghérichlima: *İkisi bir ağızdan atıldılar* – İkkisi oxshashla sözge arilashti.

atım *is.* 1. étim, pay (oqning étilsh sani): *Bir kurşun atımı yer* – Bir yün étim yer; 2. oqning baralaydighan uzunliqi.

atımcı *is.* paxta atquchi.

atış *is.* 1. qedem élish usuli: *Adım atışımı beğendim* – Qedem tashlishini yaqturdum; 2. sélish, urush, soqush (tomur, yürek):

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Başım göğsüne dayayıp kalbinin atışını dinledi – Béshini köksige qoyup, yürükining soqushini tingshidi; 3. partlitish; 4. étish meydani.

atışma *is.* urushush, étishish.

atışma *is.* qoshaqchilarning qoshaq éytishishi.

atışmak 1. étishmaq: *İki ülkenin sınır birlikleri bir birine uzun süre ok atıştılar – Ikki döletning chégra qoshunliri bir-birige uzaq waqit oq étishti; 2. chirmashmaq, tégishmek: Rüzgar eser, ağaçlar atışır – Shamal chiqar, derexler bir-birige tégisher; 3. söz talashmaq, tegeshmek: Kaynanamla biraz atıştık – Qéyin anam bilen biraz gep tegiship qalduq; 4. tene qilmaq: Nafîle atışma, ben seninle barışmam – Ghojam tola chaqchaq qilmisila, men sili bilen chiqishalmaymen.*

atıştırmak 1. aldirap yémek: *Vaktımız dar hem atıştıralım, hem konuşalım – Waqtimiz qis bir tereptin yep, bir tereptin sözlisheyli; 2. qattiq yaghmaq (qar, yamghur): Kar atıştırmaya başladı – Qar chong-chong chüshüshke bashlidi; 3. ichishmek: Ki tek atıştırdık – Ikki qétim ichishtuq.*

ati *is. ar.* kélecek (zaman), ete, istiqbal.

atik *s.* téz, chaqqan, chebdes, ittik.

atik *s. ar.* kona, ötmüşke ait, qedimiy.

atikleşmek téz heriket qilmaq, ittikleshmek: *Bu adam heyacandan âdeta atikleşmiş – Bu adem xushalliqidin adettikidin téz heriket qildi.*

atiklik *-ği is.* tézlik, chaqqanliq chebdeslik, ittiklik.

atiyye *is. ar.* hediye, sowgha.

atkı *is.* 1. arqaq yip; 2. xamandar dan soruydighan yaghach gürjek; 3. sharip; 4. ishik we penjirining üstige toghra qoyulghan yaghach, tash yaki biton tüwrük; 5. sizghuch, siziq.

atkılamak mokka bilen arqa yipni toghrisigha ötküzmek, toqumaq.

atkuyruğu is. nemlik yerlerde köp yétishidighan we dora üçhün qollinilidighan uzun yiltizliq ösümlük.

atlama is. 1. sekresh herikiti: *Atlama şampiyonu* – Sekresh chémpiyoni; 2. parashutchilarning ayropilandin özi tashlishi; 3. xewer élish, xewer oghrilash.

atlamaç -cı is. balilarning arghamcha sekresh oynisi.

atlamak 1. sekrimek, atlamaq; *Duwardan atlamak* – Tamdin atlamaq; 2. tosqunluqni bösüp ötmek: *Taksiye atlayıp geldim* – Taksigha olturup keldim; 3. chüshmek, olturmaq; 4. atlap ketmek (qur atlamaq): *Bu yazıyı geçirirken beş satır atlamıştır* – Bu maqalini köchürüshte besh qur atlap kétiptu; 5. bésip kelmek, basturup kelmek: *Haydutlar yolcuların üstüne atladılar* – Qaraqchilar yoluchilarning üstige basturup keldi; 6. ayagh basmaq; 7. ünümsiz hésablimaq; 8. ikkini birla atlamaq: *O konusu neden atlıyorsun?* – U mesilini néme üçhün atlap ötüp ketting?; *Sınıf atlamak* – Sinip atlamaq.

atlandırmak atqa mindürmek, atqa ige qilmaq.

atlanmak 1. sekrimek, atlamaq: *Burası atlanacak yer değil* – Bu yer atlap ötidighan yer emes; 2. atqa minmek: *Askerler atlandı* – Eskerler atlandı.

Atlantik is. 1. atlantik: *Atlantik okyanusu* – Atlantik okyan; 2. parawozning bir xili.

atlas is. 1. atlas; 2. bir kitabning axirisigha qoshulghan resim yaki lewhe qismi; 3. adem yaki haywan omurtqilirining eng üsti qismi.

atlas is. ar. 1. etles: *Atlas yorgan* – Etles yotqan; 2. etlestin ishengen nerse; 3. parildaq; 4. jul-jul.

atlatmak 1. atlatmaq; 2. qutulmaq: *Tehlikeyi atlattık* – Tehlikidin qutulduq; 3. ishendürmek, qayil qilmaq: *Yarın akşam gelirim dedi atlattı gitti* – Ete axsham kélimen dep ishendürüpla ketti.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

atlet is. yun. 1. tenheriketchi; 2. küchlük, quwwetlik, maghdurluq; 3. erlarning jilitkisi.

atletizm is. fr. atlétika (yügürüş, sekresh, su üzüş, boks, chélishish, éghirliq kötürüş we bashqilar).

atlı s. 1. atliq: *Ath askerler* – Atliq eskerler; 2. at bilen qilinghan, at bilen qilidighan.

atmaca is. qurghuy (qush).

atmak 1. atmaq: *Suya taş atmak* – Sugha tash atmaq; 2. tashlimaq: *Sokağa çöp atmak ayıptır* – Kochigha exlet-chawar tashlash eyibtur; 3. yiraqlashturmaq; 4. qoymaq, salmaq: *Yemeğe tuz atmak* – Tamaqqa tuz salmaq; 5. toshumaq, yötkimek: *Hazır araba varken eşyayı eve atalım* – Harwa bar iken, nerse-kérekni öyge toshuyli; 6. urmaq: *Tekme atmak* – Peshwa atmaq; 7. partlatmaq: *Havaya iki el silah attı* – Hawagha qaritip ikki pay oq attı; 8. keynige sürmek: *Meselenin hallını gelecek haftaya attılar* – Mesilining hel qilinishini kéler heptige qaldurdi; 9. yapmaq, pürkimek; 10. yüklimek, artmaq: *Suçü ona attılar* – Gunahni uninggha arttı; 11. boshatmaq, chiqarmaq: *Kötü öğrenciyi okuldan attı* – Yaman oqughuchini mekteptin chiqardi.

atmasyoncu s. yalghanchi, yalghan sözligüchi.

atmasyonculuk -ğu s. yalghanchiliq.

atmık -ğı s. meni, isperma, erkeklik uruq.

atmosfer is. fr. atmosféra (yer sharini orap turghan gazzsiman hawa qatlimi).

atmosfer bilim is. métrologiye (atmosféra we uningda bolidighan hadisiler, ab-hawa we uning özgirishliri heqqidiki pen).

atom is. fr. atom: *Atom bombası* – Atom bombisi.

atomcu s. 1. atomchiliqni ögetken we yayghan; 2. atomchiliqqa ait; 3. atom bilmi bilen hepilesken; 4. atomchiliq terapdari.

atomlamak *-den* sinipta qalmaq.

atölye *is. fr.* bk. *atelye*.

atrepsi *is. fr.* 1. ikki ayliqtin kichik müshük we itlarda körülidighan bir xil késel; 2. bowaqlarda körülidighan oruqluq.

atropin *is. fr.* atrofin (ösümlüktin élinidighan bir xil zeherlik madda, aghriqni peseytidighan dora süpitide qollinilidu) **Au** *is.* altunning belgisi.

av *is.* 1. ow, shikar: *Avavlamaya gitti* – Ow owlashqa ketti; 2. owlانغان haywan: *Köpek olalı beri av avlamadı* – It bolghini béri ow owlighini yoq; 3. qiltaqqa chüshürülgen yaki qolgha keltürgen nerse.

ava *is.* qarimuch derixi.

avadancı *s. far.* Osman padishahliqini dewride sarayda ishleydighan xanim.

aval *-li is. fr.* üçinchi bir shexs teripidin yézilghan képillik qeghizi.

avam *is. ar.* 1. oqumighan, sawatsiz xelq qatlimi; 2. töwen qatlamdiki xelq, awam.

avanak *s.* asas aldinidighan, asas ishendürülidighan.

avanaklık *-ğı is. ar.* dötlük, mönglük.

avangart *-dı s. fr.* awan'gart.

avans *is. fr.* awans, aldin élinghan qerz: *Avans almak* – Awans almaq.

avanta *is. it.* payda, hayan.

avantacı *s.* aldama bilen bir nersini qolgha keltürüwalghuchi.

avantür *is. fr.* 1. tasadip; 2. alahide ehwal; 3. qalaymiqan ish, egimesh.

avara *is. it.* 1. bir kéme we paraxotning bashqa kéme we paraxotting yéraqlishishi; 2. kéme we paraxotqa bérilgen qomanda.

avare *s. far.* 1. sergerdan, aware, ishsiz, bikarchi; 2. yétim, miskin.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

avarelik -*ği is.* sergerdanliq, awariliq, bikarchiliq, ishsizliq, miskinlik.

avarız is. ar. 1. bala-qazalar, tosalghular.

avarya is. it. 1. tozush, weyran bolush; 2. seperde kéme we paraxotning körgen ziyini, hadisisi.

avaz is. far. 1. yuqiri awaz; 2. warqirash; 3. peryad; 4. awaz toni; 5. ataq, shöhret.

avcı is. 1. owchi: *Avcı köpek* – Ow iti; 2. owchilargha xas ish; 3. miltiqni obdan atidighan mergen; 4. ow owlashqa usta haywan.

avcılık -ğı s. 1. owchiliq; 2. meqsitini ishqa ashurush üçün tirishish.

avdet is. ar. qaytmaq, yanmaq.

avede is. ar. awdenni (musawi dindin islam dinigha kirgenler).

avene is. ar. yalaqchilar, xushametchiler, qolchomaqchilar.

avenü is. chong kocha, chong yol, daghdam yol.

aver is. far. 1. sewebchi; 2. bolghuchi.

averta s. ochuq, erkin: *İstediğiniz kadar para koyabilirsiniz banka averta* – Xalighingizche pul qoyuwéring, siz üçün banka ochuq **Avesta is.** Awista (qedimki iranliqlarning mejusliq dinining muqeddes kitabi).

avgın is. su yoli yaki üsti yépiq su yoli.

avize is. far. supigha ésilghan chirayliq chiragh.

avizo is. xewerlishish üçün ishilitilidighan téz kéme yaki téz paraxot.

avkın is. su yoli.

avlak -ğı s. 1. jilgha; 2. ériq.

avlak -ğı s. yun. owlaq, ow meydani, ow qilnidighan yer.

avlamak 1. owlmaq: *Gönülsüz köpek av avlamaz* – Xosh yaqmighan it owgha yarimas; 2. tozaqqa chüshürmek, aldimaq.

avlanmak 1. ow owlash ishi; 2. ow owlamaq: *Kardeşim her yıl bu ormanda avlanır* – Qérindishim her yili bu ormanda ow owlaydu; 3. bashqilar teripidin aldanmaq.

avlu is. yun. hoyla, qoru.

avrat -dı is. ar. 1. ayal; 2. xotun: *Benim avratım* – Méning xotunum; 3. ewret (hayaliq yer).

avret is. ar. 1. ayal; 2. xotun; 3. ewret (hayaliq yer).

Avrupa is. it. Yawropa.

Avrupai is. s. yawropaliqlargha xas, Yawropagha xas
Avrupalı is. s. yawropaliq.

avrupahlaşmak gherblishish, yawropalishish.

avrupahlaşmak gherbleshmek, yawropaliqlashmaq.

Avşar is. Awshar (Iranda we Türkiyining Anatuli rayonida yashaydighan türkmenler).

avuç -cu is. 1. alqan; 2. siqim, changgal: *Bir avuç buğday* – Bir siqim bughday.

avuçlamak changgallimaq, siqimlimaqlamaq.

avukat is. it. adwokat.

avukatlık -ğı s. 1. adwokatliq; 2. adwokatliq kespi; 3. birini orunsiz himaye qilish.

avul is. awul.

avunç -cu is. échinishliq yaki köngülsizlikning untulishi yaki pesiyshi, teselli.

avundurmak teselli bermek, awutmaq.

avunmak 1. bir ish bilen özini untumaq; 2. azab-japani untumaq; 3. qanaet qilmaq, razi bolmaq; 4. boghaz bolmaq.

avurt -du is. qowuz: *Avurtları çökmüş* – Qowuzi kirip kétéptu.

avurtlamak s. chong sözlimek, yoghanchiliq qilmaq.

avurtlu s. hakawuz, meghrur, tekebbur **Avustralyalı** awstraliylik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

avutmak 1. teselli bermek; 2. könglini achmaq: *Sıkıntılı anlarımda müzik beni avutuyor* – Ichim pushqanda muzika könglümni achidu; 3. bezlimək: *Çocuğu güç avutabildiler* – Balini teste bezlidi; 4. gollimaq.

ay is. 1. ay; 2. bir yilning on ikki bölümüdin her biri; 3. bir ayning herqandaq bir künidin 2 ayning oxshash künige qeder bolghan ariliq yaki aylanma hésabta 30 kün süpitide qobul qilinghan muddet: *Bu iş ancak üç ayda biter* – Bu ish peqet üç ayda tügeydu.

ay ah, way, wiyey: *Parmağımı kapıya sıkıştırıp ay diye bağırdığım günü hatırlıyorsunuz?* – Ikki qolumni ishikke qisturuwalghanda wiyey dep warqirighinimni esliyelemsen?.

ay balta is. aypalta (qedimki urushlarda qollinilidighan).

ay başı is. 1. ayning béshi: *Biz aybaşı toplantıya gideceğiz* – Biz ayining béshida mejliske barmaqchimiz; 2. heyz, adet körmək: *Aybaşı görmek* – Adet körmək.

ay doğdu is. ay tughdi, yéngi ay.

ay yıldız is. ay-yultuz: *Türkiyenin milli bayrağı ay yıldızdır* – Türkiyining dölet bayriqi ay yultuzdur.

aya is. 1. alqan; 2. yopurmaqning siliq teripi.

ayak -ğı s. 1. put, ayagh: *Masa ayağı* – Shire ayighi (puti); 2. pachaq; 3. nersining puti; 4. belning töwini; 5. bir ériqning axirqi qismi; 6. kölning süyini bashqa terepke éqitidighan yol; 7. méngishning éghirliq yaki tézlik derijisi: *Senin ayağınla akşama kadar varamayız* – Séning mengishing bilen axshamgha qeder baralmaymiz; 8. tatma, shota: *Otuz ayak merdiven* – Ottuz tatmiliq pelempey.

ayak ucu is. 1. nersining uchi; 2. ayagh terep; 3. ésilghan muelleq.

ayakbastı is. ilgiri bir yerge yighilghan adem we nerse-kérek üçhün baj ornida élinidighan pul.

ayakçak -ğı **s.** shota, pelempey, égiz yerge chiqish üçün qollinilidighan nerse.

ayakçı **is.** saray xizmetchisi, öy xizetchisi, qara xizmetchi.

ayakkabı -yı **is.** ayaq kiymi.

ayakkabıcı **is.** 1. mozduz; 2. ayagh kiyimi satquchi.

ayakkabıcılık -ğı **s.** 1. mozduzluq; 2. ayagh kiyimi sétish ishi.

ayaklamak 1. qedemlik (qedem bilen ölchimek); 2. ayagh asti qilmaq, depsende qilmaq, dessimek.

ayaklandırmak 1. qozghilang qildurmaq, topilang qildurmaq, isyan qildurmaq; 2. heriketlendürmek, terghip qilmaq, qozghatmaq.

ayaklanma **is.** isyan qilish, topilang qilish, qozghilang kötürüş.

ayaklanmak 1. öre bolup ketmek, yaxshi bolmaq (késel); 2. tik turmaq, öre turmaq, otturigha chiqmaq; 3. qozghilang kötürmek, topilang qilmaq, isyan qilmaq.

ayaklı **s.** 1. putluq, ayaghliq: *Ayaklı kadeh* – Ayaghliq rumka; 2. seyyare, kézip yüridighan.

ayaklık -ğı **is.** 1. put bilen heriketlitidighan mashinilarning ayagh turidighan yéri; 2. ayagh basidighan yer; 3. balilarning we sérkchilerning putigha qadighan nerse, putluq, ayaghliq.

ayaksızlar **is. zool.** ömligüchi haywanlar (yılan, béliq, keslenchük).

ayakta **z.** 1. öre turmaq; 2. qalaymiqanchiliq.

ayaktaş **is.** yoldash, sepdash.

ayakteri **is.** tapan heqqi.

ayalamak 1. siqimdimaq; 2. sörem salmaq, tüzlimek.

ayan **s. ar.** ayan, ochuq, belgilik, melum: *Bu bize ayan* – Bu bizge ayan.

ayan **is. ar.** 1. parlamént ezaliri; 2. kattilar, chonglar, ésil ademler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ayan beyan s. ar. opochuq, apashkara, apayding.

ayar is. ar. 1. bir ölçemning toghriliqini bilidighan qoral, eswab; 2. melum yerning waqti: *Astana ayarı* – Astana waqti; 3. saetning toghra méngishi: *Saatın ayarı bozuk* – Saetning méngishi toghra emes; 4. nersining sapliq nisbiti; 5. mashina kérek nersilerdin toluq paydilinish, tengshesh: *Değirmeni ince un çıkarmak için ayar etmek* – Tegmenni aq un chiqirish üçün tengshimek; *Çalışmalarımızı ayarlamalıyız* – Xizmetilirimizni retke sélishimiz kérek; 6. ölçem birliki; 7. tertipsiz, intizamsiz; 8. toghra mangmighan; 9. exlaqsiz, eqilsiz.

ayarcı is. höpigerlerning ölçem eswablrini tekshürüp turidighan xizmetchi.

ayarlamak 1. mashina yaki eswabni toghriliqmaq: *Saati radyoya göre ayarlamak gerekir* – Saetni radiogha qarap toghrilash kérek; 2. ölçem birlikini tézginlimek; 3. tertipke salmaq, uyghunlashturmaq, maslashturmaq; 4. razi qilmaq, köndürmek: *Sen onu bana bırak, ben onu nasıl olsa ayarlarım* – Sen uni manga qoyuwet, men qandaq bolmisun razi qilimen; 5. tengshimek, tüzimek.

ayarlı s. 1. toghrilanghan, tüzitilgen, tengshelgen, retlengen, tertipke sélinghan; 2. nisbet derijisi bolghan.

ayarsız s. 1. tengsheksiz, retsiz; 2. herikiti uyghun bolmighan, mas kelmigen.

ayartılmak 1. toghra yoldin ayrilmaq; 2. bir ishni qilishqa dewet qilmaq, bir ishqa küshkertmek, bir ishqa ündimek.

ayartmak 1. bashqa ish qilishqa köndürmek: *Bu adam Mümini ayartıp başka yere götürdü* – Bu adem Möminni aldap bashqa yerge yötkidi; 2. yoldin chiqarmaq; 3. köndürmek, qayil qilmaq: *Müşteri ayartmak* – Xéridarni köndürmek.

ayaz is. 1. quruq soghuq, ayaz: *Gecenin ayazı bana dokundu* – Kéchining quruq soghuqi jénimgha tegdi; 2. soghuq: *Ayaz gecelerde insan dışarı çıkmak istemiyor* – Soghuq kéchilerde adem sirtqa chiqishni xalimaydu; 3. taqir, yaghaq: *Başı ayaz bir adam* – Taqir bash bir adem; 4. yaman we xeterlik hal yaki yer: *Orası ayazdır ben gitmem* – U yer xeterlik, men barmaymen; 5. qiyin, tes, müshkül: *Bugünkü dersler hep ayaz* – Bögünki derslarning hemmisi tes.

ayazlamak 1. tonglimaq, muzlimaq; 2. bikar saqlimaq: *Sabahtan burada ayazladık, ne gelen var, ne giden* – Etigendin bikar saqliduq, ya kelgini yoq, ya ketkini.

ayazlaşmak 1. tonglimaq, muzlimaq; 2. ehwali nacharlashmaq, kembe ghellishimek.

ayazlatmak 1. soghuqta saqlatmaq, soghuqta qoymaq; 2. tonglatmaq, muzlatmaq.

ayazma is. yun. rumlar "ulugh" dep hésablighan chong quduq yaki bulaq.

aybar s. parlaq, aygha oxshash yoruq.

ayça is. hilal (yéngi ay), bayraqlar uchidiki ay, yultuzluq zinnet.

ayçiçeği is. aptapperes: *Ayçiçeği gibi güneşe bakar* – Aptappereske oxshash kün'ge baqidu.

aydemir is. ay sheklidiki birxil kesküch (orghaq, pichaq qatarliq).

aydın s. 1. ayding: *Aydın geceler* – Ayding kéchiler; 2. ochuq, chüshnishlik; 3. ziyaliy: *Bizde genç aydınlr çoktur* – Bizde yash ziyaliylar köp; 4. er ismi.

aydınlamak 1. aydinglanmaq: *Oda aydınlandı* – Öy yoridi; 2. ochuq bolmaq, bilinmek: *Ulanbâya yaklaştıkça Ürümçü manzarası aydınlanıyor* – Ulanbaygha yéqinlashqanche Ürümchining menzirisini ochuq körüvidu; 3. köngül échilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

aydınlatmak 1. aydinglatmaq; 2. ochuqche anglatmaq, chühendürmek; 3. xushal qilmaq, köngülni achmaq: *Bu iyi haberler gönlümü aydınlattı* – Bu xush xewerler könglumni xush qildi.

aydınlık -ğı **is.** 1. aydingliq: *Türkiyede «Aydınlık» gazetesini yayınlaniyor* – Türkiyide «Aydingliq» géziti chiqidu; 2. yoruqluq: *Karanlıktan her kes aydınlığa çıkmak istiyor* – Hemmila adem qarangghuluqtin yoruqluqqa chiqishni xalaydu; 3. yoruq: *Yaz aylarında sabahın erken saatlerinde göğü bir aydınlık sârar* – Yaz aylirida etigende tang yoruq bolidu; *Aydınlık bir oda* – Yoruq bir öy; 4. chüshinishlik, uqumluq, uqumushluq: *Bu konudaki düşüncelerinizi aydınlık bulamadım* – Bu heqtiki pikirliringizni uqalmidim; 5. ayding, nurluq; 6. ochuq, uqushluq; 7. xushalliq, yéqimliq: *Aydınlık günler* – Xushalliq künler.

ayet is. ar. ayet (Quran jümlisi).

aygır is. 1. **aygırlık is.** ayghirliq.

aygıt is. 1. bir qanche parchidin qurulghan jahaz: *Daktilo makinesi yazı yazmaya yarayan bir aygıttır* – Mashinka xet yézishqa yaraydighan eswaptur; 2. hezim qilish ezasi: *Sindirim aygıtı* – Hezim qilish ezasi; 3. bir qanche saymandin qurashturulghan we melum sinaqlardin ötküzushke yaraydighan bir yürüş üsküne.

ayı is. 1. éyiq; 2. qopal; 3. shimaliy qutuapta körülidighan yultuzlar türkimi.

ayıcı is. 1. éyiq oynitip pul tapquchi; 2. qopal: *Bu ayıcı bir adamdır* – Bu qopal bir adem.

ayık s. 1. mest bolmighan; 2. mestliki yéshilgen; 3. sezgür, hoshi jayida.

ayıklamak 1. pakizlimaq: *Sebze ayıklamak* – Köktat tazilimaq; 2. ayrimaq, tallimaq, parlimaq.

ayıklanma **is.** 1. parliwétish, tallinish, pakizlinish; 2. tebiy sharaitqa mas kelginining ösüp, mas kelmiginining ölüshi.

ayıklık **-ğı s.** mestlik we hoshsizliqtin onglanghan birawning hoshini bilshi.

ayıkmak mestliktin yéshilmek, oyghanmaq, hoshigha kelmek, eqli-hoshini tapmaq.

aylaşmak barghanséri qopallashmaq, tonglashmaq.

ayılık **is.** qopallıq.

ayılmak 1. mesliktin yéshilmek; 2. uyqudin oyghanmaq; 3. eqli-hoshini tapmaq.

ayıp **-bı is. ar.** 1. eyip, izagha qalidighan heriket, qusur; 2. xijalet bolushqa tégishlik, uyilishqa tégishlik; 3. eski, yaman.

ayıplamak 1. eyiblimek; 2. gunahliq bilmek, yamanliq, tenqid qilmaq.

ayıplanmak eyiblenmek.

ayıplı **s.** eyiblik, eyibi bolghan.

ayıpsız **s.** eyibsiz, kemchiliksiz: *Ayipsız yar arayan yarsız kalır* – Kemchiliksiz adem izdigen dostsiz qalidu.

ayıraç **-çı is.** jisimlarning xaraktérini bilish üçhün qollinildighan maddilarning omumiy ismi.

ayırğa **is.** birawgha yamanliq qilishqa qeder bérip yétish.

ayırıcı **s.** ayrighuchi, tallighuchi, parlighuchi: *Renk ayırıcı cihaz* – Reng ayriydighan sayman.

ayırım **is.** ayrimliq, perq.

ayırımçılık **is.** ayrimchiliq, imtiyazliq.

ayırımılı **s.** perqliq.

ayırmak 1. ayirmaq, ayriwetmek: *Eti kemikten ayırmak* – Göshini söngektin ayirmaq; *Çocuğu annesinden ayırmak* – Balini anisidin ayirmaq; *Sonunda kadını kocasından ayırdı* – Axir xotunini éridin ayirdi; 2. bölmek, bölüwetmek: *Kavunu ortadan ayırmak* – Qoghunni otturisdin bölmek; 3. teqsim qilmaq; 4. saqlap qoymaq: *Akşam için biraz et ayırdım* –

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Axshamgha biraz gösh saqlap qoydum; 5. buzmaq, buzghunchiliq qilmaq; 6. tallimaq, parlimaq.

ayirt -*dı is.* 1. nersining süpitini barliqqa keltüridighan xususiyet; 2. birining bashqa birawdin ayrilishi; 3. bir-birdin perq qilish: *Ayirt etmek* – Ikki nersini bir-birdin perq qilmaq yaki perqini bilmek.

ayirt etmek ayrilmaq, tallimaq, parlimaq: *ÿyilerini ayirt etmek* – Yaxshilirini ayirmaq.

ayirtı is. 1. nersiler ottursidiki kichik perq; 2. yighinchaq söz, xulase.

ayıtmak sözlimek.

âyin is. far. diniy murasim.

aykırı s. 1. xilap: *Aykırı bir düşünce* – Xilap bir fikir; *Kanuna aykırı eylem* – Qanungha xilap heriket; 2. uyghun bolmighan, ekis, tetürsi; 3. zit, qarimuqarshi: *Bu bir birine aykırı konuşmadır* – Bu bir-birige zit sözdur.

aykırılasmak zitlashmaq, qarshilashmaq, bir-birige xilap kelmek.

aykırılık -*ğı s.* 1. xilapliq; 2. zitliq, qarimu-qarshiliq.

ayla is. ay we bezi yultuzlarning etrapidiki gerdish (gazsiman chamber).

aylak -*ğı s. z.* 1. ishsiz, bikarchi; 2. künlükchi.

aylakçı is. اساسliq ishi bolmighan adem.

aylaklık -*ğı s.* ishsizliq, bikarchiliq.

aylamak aylandurmaq.

aylanmak aylanmaq.

aylık -*ğı is.* 1. ayliq, maash: *Aylığımızı zam yapıldı* – Ayliqimiz (muashimiz) östürüldi; 2. ayliq, bir ayliq: *Üç aylık iş* – Üch ayliq ish; 3. ayda bir qétim chiqidighan: *Aylık dergi* – Ayliq zhurnal.

aylıkçı is. ayliqchi.

aymak hoshigha kelmek, oyghanmaq.

aymaz **s.** etrapida bolghan ishlardin xewersiz qalghan, ghapil.

aymazlık **-ğı s.** gheplet basqanliq.

ayn is. ar. 1. köz; 2. esli, özi; 3. jupi, oxshishi, tipi, nusxisi; 4. bulaq, menbe; 5. qolgha keltürüşke mumkin bolghan puldin bashqa nersiler; 6. köchmes, özgermes, turaqliq.

ayna is. far. 1. eynek: *Taş ayna* – Tash eynek; 2. oxshash, eyni, nusxa: *Bu kız annesinin aynasıdır* – Bu qız anisining özidur; 3. mukemmel, yaxshi, belen: *İşimiz ayna* – Ishimiz yürüşlük; 4. rendining yüzi.

aynalı s. 1. eyneklik, eynek ornitlighan: *Aynalı dolap* – Eyneklik ishkap; 2. güzel, chirayliq, kélishken.

aynalık -ğı s. kéme we paraxotlarning quyruq tereptiki tüz yaki azraq yumilaq kelgen qismi.

aynasız s. 1. eyneksiz; 2. yoligha chüşmigen, yürüşüp kételigen; 3. zeherlik eski, tehlikilik, xewplik; 4. set, qamlashmighan; 5. saqchi, zhandarma.

aynı s. eyni, oxshash: *Biz de aynı yoldan geldik* – Bizmu eyni yoldin kelduq; *Bu kalem sizinkinin aynıdır* – Bu qelem sizningkining eyni.

aynılık -ğı s. eynilik, oxshashliq.

ayniyla z. tamamen özi, tamamen oxshash, héchqandaq perqsiz.

ayni is. ar. 1. közge ait, köz bilen munasiwetlik; 2. bedili pul bilen emes, mal bilen tölidighan.

ayniyat is. ar. 1. qollinishqa yaki yötkeshke ongay nerse; 2. lawazimat bölümi.

ayniyet is. ar. 1. yötkeshke bolidighan qimmetlik nerse; 2. köz aghriqi kilinikisi; 3. közge munasiwetlik.

ayniyet is. ar. oxshashliq.

ayol ün. ayallarning qollinidighan chaqirish sözi: *Ayol sen nerelerde kaldın?* – Wayyey, sen qeyerlerde qalding?.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ayran **is.** 1. qétiq, ayran; 2. xapa bolush, achchiqlinsh, térikish.

ayrancı **is.** ayran satquchi, qétiq qilip satquchi.

ayrı **s. z.** 1. ayrim: *Bu ayrı mesele* – Bu ayrim mesile; 2. bir yerde bolmighan: *Ayrı ayrı yerde yaşıyoruz* – Ayrim-ayrim yerde yashaymiz; 3. bölek, öz béshigha, tenha: *Bu adam ayrı yaşar* – Bu adem tenha yashaydu.

ayrı ayrı **z.** ayrim-ayrim, bölek-bölek.

ayrı cinsten **s.** bir jinstin bolmighan.

ayrıca **z.** 1. ayrimche, bashqiche; 2. ayrim halda: *Bu bitki orada ayrıca yetiştirilir* – Bu ziraet o yerde ayrim östürülidu; 3. buningdin bashqa, shuningdek.

ayrıcalık **-ği s.** perqliq, alahidilik.

ayrıç **-cı is.** ayrish, ikki yaki téximu köp nersining ayrilghan yéri: *İki yolun ayrıcında* – Ikki yolning ayrilishida (achisida).

ayrık **s.** 1. bir-biridin ayrilghan; 2. bölüngen; 3. perqlendürüngen.

ayrısız **z.** hékimge oxshimaydighan körümsiz, ajayip.

ayrılanma **is.** pütundin ayrilip bir yerde toplanish.

ayrılaşmak ayrimlashmaq, alahidileshmek, perqlenmek.

ayrılı **s.** alahidileshken, ayrilghan, perqlengen, perqlashken.

ayrılık **-ği s.** 1. ayrimliq: *Aramızda görüş ayrılığı yok* – Otturimizda pikir ayrimliqi yoq; *Çocuğumun ayrılığına katlanamıyorum* – Balamdin ayrilghangha chidiyalmaywatimen; 2. perqliq, oxshashmasliq; 3. uzaqliq, yiraqliq.

ayrılış **is.** ayrilish.

ayrılmak 1. ayrilmaq, bölünmek: *Siz hangi göreve ayrıldınız?* – Siz qaysi wezipige ayrildingiz?; 2. yiraqlashmaq, uzaqlashmaq: *Onları sevmediğim için aralatından ayrıldım* – Ularni yaxshi körmigenlikim üçhün yiraqlashtim; 3. bölünmek: *Karısı kocasından ayrıldı* – Xotuni éridin ayrildi;

4. ajrashmaq; 5. ketmek: *Şehirden ayrılacaqım* – Sheherdin k timen.

ayrim is. 1. qisim, bölüm, bab; 2. b l n sh, parchilinish; 3. perq.

ayrimlaşmaq bir-biridin ayrim halda we ayrim shekilde rawajlanmaq.

ayrimlı s. perqliq.

ayrintı is. b leklerge b l n sh, qismenlik.

aysar s. muqimsiz, ajayıp, özgirishchan (adem).

aytışmaq 1. munazire qilishmaq; 2.  ytishmaq (qoshaqchilar, shairlar).

ayvan is. far. aywan.

ayvaz is. 1. ashxanida ishleydighan er xizmetchi; 2. herbiy paraxottiki yaremchi doxtur.

ayyaş s. is. ar. haraqkesh.

ayyuk is. ar. 1. yuqiri pelek; 2. eng yiraq yultuz.

az s. z. 1. az: *Bu sayı az değil* – Bu san az emes; 2. qisqa, t z: *Gerici iktidar az s rer* – Eksiyetchi hakimiyet qisqa waqıt h k m s ridu.

az gelişmiş s. tereqqiy qilmighan, rawajlanmighan: * ç nc  dünya  lkeleri az gelişmiş  lkelerdir* –  chinchi dunya elliri tereqqiy qilmighan ellerdur.

aza is. ar. 1. eza; 2. wujudning herqaysi organliri.

azad etmek 1. azad qilmaq, qoyuwetmek; 2. erkinlikini bermek: *B lb l  kafesten azad etmek* – Bulbulni qepestin qoyuwetmek.

azade s. far. 1. erkin, hər; 2. bir misra; 3. qutulghan, azad bolghan.

azadelik *-ęi s.* erkinlik, h rl k, musteqilliq, hüriyet.

azalan s. azayghan, k meygen.

azalık *-ęı s.* ezaliq.

azalma is. aziyish, k miyish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

azalmak 1. azaymaq; 2. kémeymek; 3. ajizlashmaq, shalanglashmaq, qishlashmaq.

azaltma is. azaytish, kémeytish, azaytqanliq, kémeytkenlik.

azaltmak 1. azaytmaq, kémeytmek; 2. ajizlatmaq, zeipletmek.

azam s. ar. bek chong, téximu köp.

azamet is. ar. 1. ezimet: *Bu adamın azameti çekilir gibi değil* – Bu ademning chongchiliqi tügey démeptu; 2. ulughluq; 3. kibir, chongchiliq.

azametli s. 1. ulughluq, büyüklük; 2. kibirlik, meghrur, hakawur: *Bu azametli bir adamdır* – Bu meghrur bir ademdur.

azamî s. ar. 1. eng köp, eng chong; 2. eng üstün.

azap -bı is. ar. 1. azab, jaza, japa-musheqqet, jismaniyy we meniwi iztirap; 2. pushaymanliq; 3. qorqush; 4. charsizliq, amalsizliq.

azap -bı is. 1. charwichiliq férmissi xizmetchisi (Anatulining bezi yerliride): *Çalışkan azap* – Ishchan xizmetchi; 2. qedimki Türkiye eskerilirige bérilgen nam: *Deniz azabı* – Déngiz eskiri.

azaplı s. azab chekken, zulum körgen.

azapsız s. 1. japa chekmigen, japa chekmestin; 2. xijalet bolmighan, iza tartimighan, xijalet bolmastin, iza tartmastin.

azarlamak azar bermek.

azarlanmak azar yémek: *Kimse azarlanmak istemez* – Héchkim azar yéyishni xalimaydu.

azarlatmak is. azar bermek, renjitmek: *O, kendini azarlatmıyor* – U özini renjitmeydu.

azat -dı s. far. azad, erkin, hür.

azatlamak azad qilmaq, erkinlikni bermek.

azatlı s. is. azad qilinghan, erkinlikni bérilgen.

azatlık is. azadliq, erkinlik.

azatsız s. erkinsiz, azad qilinmighan: *Biz onların azatsız kölesimiyiz?* – Biz ularning erkinsiz qulimu?.

azca *s.* azarq, biraz.

azdırılmak azdurulmaq.

azdırmak 1. azdurmaq; 2. azdurup yaman yolgha bashlmaq;
3. yarigha mikrop yuqturuwalmaq; 4. bek kirleshtürüwetmek

Azeri is. far. ezerbeyjanliq.

azgın *s.* 1. ghaljir: *Azgın köpek* – Ghaljir it; 2. shox, heddidin ashqan.

azgınlaşmak 1. ghaljirlashmaq; 2. jinsiy telepning artishi:
Deve azgınlaşmış – Töge boghrisigha kırıptu.

azgınlaştırmak yoldin chiqarmaq ghaljirlashturmaq.

azgınlık -ğ*ı s.* 1. ghaljirliq; 2. jinsiy telepning artishi; 3. exlaqsizliq, qalaqliq; 4. tertipsizlik, intizamsizliq.

azı *is.* éghiz chish.

azıcık *s. z.* 1. azghina, bek az; 2. az paz.

azık -ğ*ı s.* 1. ozuq: *Azıksız yola çıkılmaz* – Ozuqsiz yolgha chiqqili bolmaydu; 2. tamaq, yémeklik, ashliq.

azıklanmak 1. özige ozuq teyyarlımaq; 2. kırım we hosuli bilen özini baqmaq.

azıklı *s.* yoqsullarni toyghuzghan.

azıklık -ğ*ı s.* 1. hazirlanghan yémeklik; 2. xalta, taghar (ozoq qoyidighan).

azılı *s.* 1. qorqunchluq, mushtumzor: *Azılı katil* – Rezil qatil;
2. xewplik, xeterlik: *Bu azılıdır* – Bu xeterliktur; 3. shox, urushqan (bala); 4. yawa tongguzning ghunanliq dewri.

azımsamak az körmek, az bilek.

azınlık -ğ*ı s.* az sanliq millet.

azışmak ewj almaq, ulghaymaq.

azıştırmak ewj aldurmaq, ulghaytmaq.

azil -z*li is. ar.* ishtin boshitish, élip tashlash: *O, görevinden azledildi* – U, wezipisidin élip tashlandi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

azim -zmi **is. ar.** 1. gheyret qilish, bel baghlash: *Ben bunu yapmaya azmettim* – Men buni qilishqa bel baghlidim; 2. meqset, niyet; 3. ümid.

azim -zmi **is. ar.** 1. ulugh, büyük, shiddetlik; 2. küchlük; 3. qizghinliq.

azime **s. ar.** 1. qetiylik, birqararlıq; 2. epsün yézilghan tumar.

azimet **is. ar.** yolghan chiqish, kétish.

azimkâr **s.** iradilik, qetiiylik: *Azimkâr bir adam* – Iradilik bir adem.

aziz **s. is. ar.** 1. muqeddes, qimmetlik, qedirlik, hürmetke layiq; 2. eziz, sadıq: *Aziz dost* – Sadıq dost; 3. ulugh kishi xatirsige yasalghan heykel: *Taştan aziz* – Tash heykel.

azizlik -ğ*i* **is.** ulughluq.

azlaşmak azlashmaq, azaymaq, kémeymek.

azletmek ishtin boshatmaq.

azlık -ğ*i* **s.** azlıq.

azm **is. ar.** söngek, ustixan.

azma **s.** 1. özgergen, burulghan; 2. este qalghan; 3. arilashqan, ikki jinstin bolghan, shalghut.

azmak 1. azmaq, ézip ketmek, yoldin chiqmaq, bozulmaq: *Dalqalar azdı* – Dolqunlar arttı; 2. shoxluqı ashmaq; 3. yamanlashmaq, xeterleshmek; 4. tashmaq, qattiq dolqunlimaq (déngiz); 5. aynimaq, baraqsan bolmaq; 6. bek kirlenmek, bek paskinilashmaq.

azmak -ğ*i* **s.** 1. dolqunlap aqqan derya; 2. ériq, östeng.

azman **s.** 1. heddin artuq ösken, bek chong, nahayiti yoghan; 2. qoshulghan, arilashqan, shalghutlashqan.

azmetmek bel baghlimaq: *Kurtuluş savaşına katılmaya azmetmek* – Azadlıq urushqa qatnashishqa bel baghlimaq.

azmî **is. ar.** söngek bilen munasiwetlik, söngelik, söngektin yasalghan.

azmî is. ar. 1. gheyretke ait, bel baghlashqa munasiwetlik; 2. er ismi.

aznavur s. 1. qehriman, jesur; 2. bestlik, yoghan.

azot is. fr. azot (rengsiz, puraqsiz gaz).

azotometre is. fr. azotométr (bir maddidiki azotning gaz terkitabini tengsheydighan eswab).

azotölçer is. bk. azotometre Azrail is. ar. Ezrail, jan alghuchi.

azrak s. az körülidighan yaki shalang tépidighan, nadir, tangsuq: *Bu, dünyâda azrak bir olaydır* – Bu dunyada az körünidighan bir hadisidir.

B

B B (Türk élipbesining ikinchi herpi).

B is. "Bor" ximiylik éléméntning belgisi.

Ba is. "Baryum" ximiylik éléméntning belgisi.

baba is. 1. ata, dada; 2. bowa, moysipip; 3. qézilghan topilarning miqdarini ölchesh üçün u yer - bu yerde qaldurulghan pongzek.

baba anne is. chong ana (atisining apisi), moma.

babacan s. is. méhriban, yéqimliq; *O babacan bir adamdır* – U méhriban bir adem.

babaç -cı is. 1. öy haywanlirining eng chongi we qérisi; 2. chong, körkemlik, heywetlik.

babafingo is. it. 1. yelkenlik kémilerde, moma yaghichining eng üç teripi; 2. erkeklik orgini-zeker.

babalanmak achchiqlanmaq, xapa bolmaq, jili bolmaq, achchiqi kelmek.

babalı s. 1. atisi bar, atiliq; 2. küni xapiliqta ötidighan; 3. jilixor.

babalık -ğı s. 1. ögey ata ; 2. yashanghan we tüptüz adem; 3. qéri mijež adem; 4. qéyin ata.

babayani s. addiy-sadda.

babayığit -di s. is. 1. küchlük, quwwetlik, qorqmas; 2. merd, bash egmes, sözi bilen herikiti oxshash.

Babîâli is. far. ar. Babiali (1. Osmanliq dewridiki bash ministirlik bilen ministirlikler turidighan bina;; 2. Osmanliq hökümiti) **Babilik -ğı is.** XIX esirde Iranda Mirza Eli Muhemmet Babining qurghan diniy sistémisi.

baca is. far. tünglük; 2. turxun, mora: *Mutfak bacası* – Ashxana turxuni; 3. hawa yoli.

bacak -ǵı **s.** 1. pachaq; 2. haywan puti; 3. qart qeghizidiki er resimi.

bacaklı **s.** 1. pachaqliq, ayaghliq; 2. égiz boyluq, pachaqliri uzun; 3. felemenig altuni; 4. jinsiy organlarni asasen tekshürüş üçhün kariwatqa békitilgen jahaz.

bacaksız **s.** 1. puti yoq, puti qisqa, pakar; 2. béshi chong: *Bak şu bacaksıza* – Qara bu béshi chonggha.

bacanak -ǵı **s.** 1. acha-singillirining erliri, baja; 2. dost, yolidash.

bacı **is.** 1. hede, ayla, acha; 2. qushnach.

baç -cı **is. far.** tijaret we chégra béji.

badana **is. it.** hak: *Badana vurmak* – Hak bilen aqartmaq.

badanacı **is.** aqlamchi.

badanacılık -ǵı **s.** aqlamchiliq.

badanalamak haklima, aqartmaq (tamni).

badanalı **is.** 1. haklaqliq, aqlaqliq; 2. upa-englik sürgen (ayal).

badar **is.** éyiq balisi.

badarna **is.** bk. *baderna*.

badas **is.** charla (pakiz yanjilmighan dan).

badat **is.** tatliq yangyu, beyshu.

bade **is. far.** sharab, üzüm hariqi.

bademcik -ǵı **is.** badam bézi.

bademlik -ǵı **is.** badamliq, badam baghchisi.

baderna **is. it.** yamaq, yamaqliq rext.

badi **is.** ördek.

badi badi ördektek irghanglima.

badise **is. ar.** qaza, bala-qaza, hadise.

badiye **is. ar.** chöl-jezire, sehra desht.

badya **is. yun.** chong taghar.

bagaj **is. far.** 1. yük-taq (seperdiki); 2. poyiz we paraxotlarda yük taq qoyidighan yer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bagala is. bagala (Qara déngiz we Basir qoltuqida yüridighan soda kémisi).

baget is. fr. 1. yaghach yaki eynek neyche yaki nokesh; 2. labortoriyide qollinilidighan inchike eynek neyche; 3. dirizhorning qolidiki tayaq.

bagi is. ar. asiy, qozghilang kötürgüchi, topilang kötürgüchi.

bağ is. 1. bagh, boghquch; 2. téngiq latisi; 3. munasiwet, alaqa; 4. bagh (baghlam); 5. tosalghu; 6. muhebbet; 7. tügün.

bağ is. bagh, baghche.

bağ bozumu is. küz pesli, baghlardiki yighim.

bağa is. paqa.

bağan bk. bağana 1. ölük tughulghan bala, chüshüp ketken bala; 2. ölük tughulghan qoza yaki qoza térisi.

bağana is. bk. bağan.

bağanak is. bk. bağan.

bağatur s. batur, qehriman.

bağban is. far. baghwen.

bağcık -ğı s. betinke boghquchi.

bağdadi -ğı s. 1. taxtay tam; 2. quruluş üçhün kéreklik taxtay.

bağdalamak chirmaq salmaq, putlimaq.

bağdamak 1. chirmaq baghlimaq; 2. boghmaq.

bağdaş is. badashqan, chaza: *Bağdaş kurmak* – Badashqan qurmaq, chaza qurmaq.

bağdaşmak 1. chüshinishmek, maslashmaq, chiqishmaq; 2. könmek, ögenmek.

bağdaşmaz s. maslishalmaydighan, chiqishalmaydighan, pétishalmaydighan.

bağdaşmazlık -ğı s. maslishalmasliq, pétishalmasliq.

bağı is. 1. séhir, köz baghlash; 2. pire.

bağıcı is. 1. séhiriger, baxshi; 2. pirixun.

bağıldak -ğı **s.** 1. bizinde (böshükning); 2. taziliq latisi, heyiz latisi (ayallarning).

bağım is. béqindiliq, asaret.

bağımlı s. mustemlike.

bağımlılık -ğı **s.** mustemlikilik, tewelik, béqindiliq.

bağımsız s. musteqil, erkin, hür: *Bağımsız davranmak istiyormisiniz?* – Erkin yürüşni xalamsiz?.

bağımsızlık -ğı **s.** musteqilliq, erkinlik, hürlük: *Bağımsızlık için savaşmak* – Erkinlik üçün küreshmek.

bağıntı is. 1. nisbet, munasiwet; 2. tanasip; 3. teng, barawer.

bağıntıcılık -ğı **is.** bilimlarning bir-birige baghlinishliq ikenlikini körsetken pelsepe bilimi.

bağıntılı s. baghlinishtin meydangha kelgen, baghlinish bolghan, mutleq bolmighan.

bağır -ğrı **is.** 1. béghir, jiger: *Bağırna basmak* – Quchaqilmaq; 2. meyde: *Bağırna taş basmak* – Ün-tin chiqarmastin pütün derdni yutmaq; 3. oqyaning we taghning ottura qismi; 4. jiger, qérin, üçeylerni ichige alghan meyde boshluqining orta qismi.

bağır yanık is. qehri-ghezepke tolghan, musheqqet künlerni béshidin ötküzgen, dili sunuq.

bağır yeleşi is. qedimki zamanda tömür kiyimining (sawutning) ichige kiyidighan köndin ishlen'gen yengsiz qisqa chapan.

bağırdaq -ğı **s.** bk. *bağıldak*.

bağırmak 1. waqirimaq, süren salmaq; 2. birige warqirap xitab qilmaq.

bağırsak -ğı **is.** adem we haywan üçiyi: *Kör bağırsak* – Soqur üçey.

bağırtlak -ğı **s. zool.** yawa ördek.

bağırtmak warqiratmaq, süren saldurmaq.

bağış is. béghishlash ishi, béghishlanghan nerse.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bağışlamak 1. béghishlimaq, hediye qilmaq; 2. epu qilmaq, kechürmek.

bağlan **is. zool.** hanggirtqa oxshighan, renggi qizil yawa ghaz.

bağlan **is. zool.** bk. **baklan.**

bağlanmak 1. baghlanmaq, béqinda bolmaq, tewe bolmaq; 2. axirlashmaq.

bağlantı **is.** 1. baghlinish, alaqe; 2. munasiwet, munasiwet baghlash, alaqe baghlash.

bağlaşık **s.** ittipaqdash.

bağlaşma bk. **bağlaşım** ittipaqliq, uyushush, birlishish.

bağlaşmak ittipaqlashmaq, uyushmaq, birleshmek.

bağlı **s. -e** 1. baghlaqliq: *Bağlı aslana tavşan bile saldırabilir* – Baghlaqliq shirgha toshqanmu hojum qilalaydu; 2. yölngen, tayanghan, béqindi bolghan; 3. tosulghan, taqalghan, étilip qalghan, yépilghan: *Yollar karlarla bağlı* – Yollar qarlar bilen tosilib qalghan; 4. baghliq, munasiwetlik: *Ekinlerin gürleşmesi yağmura bağlı* – Ziraetlarning aynishi yamghurgha baghliq.

bağlık **is.** 1. bagh köp yer; 2. üzümlük, üzümzar.

bağmak 1. baghlimaq, chatmaq; 2. jura qilmaq, jura qilip baghlimaq; 3. qandurmaq.

bağnak **is.** ölüq tughulghan qozining térisi.

bağnaz **s. is.** muteessip, koniliqni saqlighuchi, yéngilqni qobul qilmaydighan.

bağnazlık *-ğı* **s.** muteessiqlik.

bağrış **is.** warqirash, sürün qilish.

bağrışmak warqirashmaq, süren sélishmaq: *Çocuklar bağrışıyorlar* – Balilar warqirishidu.

baha **is. far.** bah, nerx.

bahadır **s. far.** batur, jesur, qehriman yigit.

bahadırılık *-ğı* **s.** baturluq, yigitlik, qehrimanliq, jesurluq.

bahane *is. far.* bahane, seweb, wej: *Bu, sen için bir bahane oldu* – Bu, sen üçün bir bahane boldi.

bahar *is. far.* 1. bahar, etiyaz; 2. baharda échilghan gül we yopurmaqlar: *Bahçelerde bahar açmuş* – Baghchilarda güller échilptu; 3. yashliq bahari, yashliq waqti.

bahar *is. ar.* tamaqqa sélinidighan dora-derman.

bahariye *s. far.* 1. bahar pesli bilen munasiwetlik; 2. diwan edebiyatida bahar teswiri.

baharlanmak hawa issimaq: *Havalar bu yıl erken baharlandı* – Hawa bu yıl baldur issidi.

baharlı *s.* dora-derman sélinghan, achchiq-chüchük.

bahçe *is. far.* 1. bagh-baghche; 2. köktatliq; 3. üsti ochuq yazliq meydan.

bahçelik *is.* 1. bagh-waranliri köp yer; 2. köktatliq; 3. üsti ochuq yazliq meydan.

bahçivan *is. far.* baghwen, baghqa qarighuchi, bagh baqquchi.

bahçivanlık *-ğı is.* baghwenchilik.

bahir *-hri is. ar.* 1. déngiz; 2. arzu wezinining on tuqquz quridin herbiri; 3. ochuq, zahir, ashkara; 4. mewlut parchiliridin her biri.

bahis *-hsi is. ar.* 1. téma; 2. gep, söz, parang; 3. mesile: *Bu, bahis konusu edilemez* – Bu mesile heqqide söz qilishqa bolmaydu; 4. ötünüş, munazire, beslishish: *Bahise girişmek* – Ötüşmek, besleshmek, baghlashmaq.

bahname *is. ar.* pornografiye (uyatsiz, exlaqsiz teswirler bilen tolghan resim we sûretler toplimi).

bahr *is. ar.* déngiz.

bahri *is. ar.* déngiz bilen munasiwetlik.

bahri *is. zool.* derya, köl we déngiz yaqilirda yashaydighan kichik su qushi.

bahriye *is. ar.* déngiz armiyisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bahriyeli is. 1. dëngiz herbiy mektep oqughuchisi; 2. dëngiz armiyë ofitsëri; 3. dëngiz armiyisi bilen munasiwetlik adem.

bahsetmek -der -den 1. bir mesile üstide sözlimek; 2. namini tilgha almaq.

bahşetmek -der far. 1. ata qilmaq, béghishlimaq, bermek; 2. sowgha qilmaq, hediye qilmaq; 3. kechürmek, epu qilmaq.

bahşış is. far. 1. sowgha; 2. chay puli, tapan heqqi.

baht is. far. bext, teley.

bahtiyar s. far. bextiyar.

bahtiyarlık -ğı s. bextiyarlıq.

bahtlı s. bextlik, teleylik.

bahtsız s. bextsiz, teleysiz.

bahtsızlık -ğı s. bexitsizlik, teleysizlik.

bahusus z. far. bolupmu, alahide, xususen.

bak ünl. baq, qara (bir nersige): *Sola bak* – Solgha qara, solgha baq.

bakacak -ğı is. ramazan bolghanliqini bilish üçün, yéngi aygha qaraydighan igizlik.

bakaç -cı is. durbun.

bakakalmak néme qilishini bilmey qarap qalmaq, hang-tang bolmaq.

bakalit is. 1. bezi dereklerdin chiqidighan yélim, déwirqay; 2. süniy qehriwa.

bakalorya is. fr. oqush netijisi.

bakam is. ar. gholidin qizil reng chiqirilidighan derex.

bakam is. gholidin qizil reng chiqirilidighan derex.

bakan is. ministir: *Dış işleri bakanı* – Tashqi ishlar ministiri.

bakanlık -ğı s. 1. ministirlik; 2. ministirlikke tewe organlar we ular turghan yer.

bakar is. ar. kala.

bakar kör s. 1. közi sapsaq turuqluq körmeydighan; 2. ghemkin, derdmen.

bakara *is. fr.* qart qeghizi bilen oynilidighan qimar.

bakaya *is. ar.* ashqan-tashqan, qalduq.

bakı *is.* 1. jehet, terep; 2. teptish; 3. qarash, béqish.

bakıcı *is.* 1. qarighuchi, baqquchi: *Hasta bakıcı* – Késel baqquchi; 2. palchi, remmal.

bakılmak 1. qaralmaq, béqilmaq; 2. dawanmaq, asralmaq.

bakım *is.* 1. köz qarash, nuqtinezer; 2. perwish: *Ekin bakım ister* – Ziraet perwish telep qilidu; 3. ghemxurluq, kütüş: *Anneler çocuk bakımını iyi bilmeli* – Anilar bala kütüşni yaxshi bilishi lazim; 4. jehet: *Bilim bakımından pek önem* – Ilmiy jehette bek ehmiyetke ige.

bakım evi *is.* 1. késelxana; 2. darilajizin.

bakım yurdu *is.* darilajiz.

bakımlı *s.* yaxshi béqilghan, yaxsh asralghan, yaxshi perwish qilinghan.

bakımsız *s.* 1. yaxshi béqilmighan, yaxshi asralmighan, perwishesiz; 2. igisiz.

bakıncak *-ğı s.* miltiqning uchidiki qarigha élish belgisi.

bakınmak etrapqa qaralmaq, nezer aghdurmaq, uyaq-buyaqqa qaralmaq, izdimek.

bakır *is.* mis: *Bakır tencere* – Mis qazan.

bakış *is.* nezer, qarash.

bakışık *s.* yéqimliq.

bakışım *is.* tengdash, bir-birige mas kélish, özara munasipliq.

bakışmak béqishmaq, qarashmaq (bir-birige).

bakıt *is.* közitish yéri.

bakıvermek téz we ongay qilmaq.

baki *s. ar.* 1. baqi, ebediy; 2. éship qalghan.

bakir *s. ar.* 1. qol tegmigen, buzulmighan, pak-pakize; 2. tutulmighan, yéngi; 3. boz (yer); 4. konirimighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bakire *is. ar.* 1. qiz (yatliq bolmighan); 2. meryem anigha qarita qollinilidighan süpet.

bakiye *is. ar.* qalduq, ashqan-tashqan, oshuq, artuq.

bakkal *is. ar.* baqqal, ushshaq mal satquchi.

bakkaliye *is. ar.* 1. baqqal dukinidiki mallar; 2. chong baqqal dukini.

bakkam *is. ar.* qizil boyaq élinidighan, renggi qizil hem qattiq hem éghir bir derek, beqem derixi.

bakla *is. bot.* dadur, purchaq.

bakla *is.* zenjirning halqisi.

baklagiller *is. bot.* purchaq türi.

baklamsı *s.* zenjirsiman.

baklan *is. zool.* hanggirtqa oxshighan, renggi qizil yawa ghaz.

baklava *is.* badam we yangaq méghizi sélip pishurilidighan bir xil tatliq yémeklik.

bakliye *is. ar.* bk. **baklagiller**.

bakmak 1. qarimaq, nezerni aghdurmaq; 2. izdimek; 3. bir terepke baqmaq; 4. kütmeq; 5. körmek; 6. mal baqmaq; 7. yoqlimaq, közetmek; 8. bir nerse üstide mexsus ishlimek; 9. nésip qilmaq; 10. oxshap ketmek; 11. esletmek; 12. köngül bölmeq, étibar qilmaq; 13. qarap chüshenmek; 14. terbiyilimek; 15. meshghul bolmaq.

bakman *is.* mupettish.

bakraç *-cı is.* mis tung.

bakteri *is. fr.* baktériye.

bakterigiller *is.* baktériyeler.

bakterioloji *is.* baktériologiyeye (mikroblarning shekilliri we xususiyitini tekshüridighan pen).

bakterisit *is. fr.* baktériyini yoqitidighan madda.

baktırmak qaratmaq, baqturmaq.

bakûre *s. ar.* 1. baldur pishidighan (méwe, köktat heqqide);
2. téz chongayghan (haywan).

bal *is.* 1. hesel, bal; 2. enjür shirnisi; 3. tatliq nerse.

bal ayı *is.* öylen'gendin kéyinki birinchi ay.

bal başı *is.* sap hesel.

bala *is.* 1. adem balisi, bala; 2. haywan balisi.

balâ *s. far.* aliy, üstün, yuqiri, éviz.

balaban *s. is.* 1. bestlik gewde; 2. oynitilidighan éyiq; 3.
baraban toqmiqi; 4. balaban (saz).

balabanlaşmak chongaymaq.

balada *is. zool.* alte ayliq chüje.

balak *-ğı s.* 1. haywan balisi, su kalisining moziyi; 2. kala
térisidin tikilgen chapan.

balalayka *is. rus.* balalayka.

balamur *is. ar.* ishik üstidiki oyuq.

balans *is. fr.* balanis.

balâpervaz *is. far.* yuqiridin atqan, évizdin tashlighan,
yuqiridin alghan.

balar *is. far.* bala yaghach.

balast *is. ing.* yollargha yatquzildighan tash parchiliri.

balcı *is.* hesel herisi baqquchi yaki hesel satquchi.

balçak *-ğı s.* qilichning qol tutidighan yeri.

balçık *-ğı is.* lay, patqaq.

baldır *is.* tiz bilen oshuq ariliqi, paqalchaq.

baldırak *-ğı s.* 1. ishtan yaki chapanning tizdin töwen qismi,
pesh, puchqaq; 2. qonch.

baldıran *is.* nem yerde ösidighan zeherlik ot, ogha ot.

baldırı kara *is.* nem yerde ösidighan, yopurmaqliri at
yaylisigha oxshap kétidighan bir xil ösümlük.

baldız *is.* erge nisbeten xotunning singlisi yaki heddisi.

baldudak *is.* yumshaq éghiz, tatliq éghiz: *Baldudak bir
adamdır* – Aghzi yumshaq bir adem.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bale *is. fr.* balét.

balerin *is. fr.* balét oynighuchi qiz yaki ayal.

balet *is. fr.* balétchi.

balgam *is. ar.* belghem, xeprük.

balık *-ğı s. zool.* béliq.

balık etinde *s.* sémizmu emes, oruqmu emes.

balık otu *is.* béliq oti (béliqlarni bihosh qilip tutush üçün ishilitilidighan ot).

balık sırtı *s.* 1. béliq sirti; 2. chapras yolluq rext, katekche rext: *Balık sırtı yol* – Béliq sirti yol.

balıkçı *s. is.* 1. béliqchi: *Balıkçı gemisi* – Béliq kémisi; 2. béliq satquchi.

balıkçıl *s. zool.* béliq yep kün kechüridighan, béliqchi qush, béliq alg’huchi (uzun putluq, tumshuqi uzun qush).

balıkçılık *-ğı s.* béliqchilik.

balıkçın *is. zool.* déngiz qarlighichi.

balıkxane *is.* béliq satidighan yer.

balıklama *z.* su üzüşke usta: *Balıklama bir daldiki* – Béliqqa oxshash shungghudiki.

balıklık *is.* déngiz, köl we deryada béliq köp yer.

balıg *s. ar.* balaghetke yetken, boygha yetken.

balina *is. it. zool.* kit, leheng.

balistik *-ğı is. s. fr.* oqning nishangha tegküche bolidighan ariliqtiki özgirishlerni tetqiq qilidighan bilim.

balk *is.* bezide kéchiliri upuqta körünidighan parqirag nur.

balkan *is.* orman bilen qaplanghan tagh.

Balkar *is.* balqar (kawkazda yashaydighan qipchaq neslidiki bir qowm).

balkımaq 1. parildimaq; 2. (yara) arilap-arilap aghrip qalmaq; 3. chéqin chiqmaq.

balkır *is.* 1. parildaq nur; 2. chaqmaq.

balkon *is. fr.* balkon: *Şimdiki apartmanların balkonları oldukça geniş* – Hazirqi binalarning balkonliri xélila keng.

ballandırmak 1. maxtimaq; 2. qoyuq halgha keltürmek, qiyam halgha keltürmek.

ballı *s.* hesellik, ichide hesili bolghan.

ballık -ğı *s.* 1. hesel herisi sanduqigha qoshumche qilnidighan qomushtin ishlengen sanduq; 2. baghlarda bolidighan bir xil késellik.

balo *is. it.* mexsus tansa kéchisi.

balon *is. fr.* dirzhabil, hawa shari.

balotaj *is. fr.* saylamda namzatlardin biriningmu köp awazgha ige bolalmasliq we saylamning meghlup bolushi.

baloz *is. yun.* addiy tansixana.

balözü *is.* hesel herisi teripidin shurap ichilidighan gül shirinisi.

balözülük -ğü *is.* hesel bézi.

balsıra *is.* sürge dorisi.

balta *is.* palta.

baltabaş *is. s.* 1. bash teripi paltasiman kéme (paraxot); 2. uchluq burun, xemek burun (adem).

baltacı *is.* 1. palta yasap satquchi; 2. otun yérishqa usta adem; 3. uzun sapliq palta tutup güzet qilghuchi.

baltalamak 1. palta chapmaq, parchilimaq; 2. bilip turup bashqilarning ishini buzmaq yaki buzushqa urunmaq.

baltalık -ğı *s.* pat-pat késilip turidighan orman, yéqilghu qilishqa we derexlerni késishke ayrilghan orman.

balya *is. it.* soda mélining téngiqliri: *Beş balya pamuk* – Besh tay (téngiq) paxta.

balyemez *is. it.* qedimki zamanda mexsus qele istihkamlarni weyran qilsh üçün ishlitilidighan bir xil top.

balyoz *is. yun.* tömürchilerning chong bazghini.

bam teli *is. far.* 1. bom tar; 2. daqal (maqal).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bambaşka *s.* pütünley bashqa, tamamen bashqiche: *Bu bambaşkabir şeydir* – Bu tamamen bashqiche nersidir.

bambu *is. s. fr.* bambuk.

bana *z.* manga: *Bana bak herif!* – Manga qara hey!.

bana ağacı *is. ar.* méghizdin élinghan yaghdin sürge dorisi yasilidighan we Hindistanda yétishidighan bir xil derek.

bandıra *is. it.* 1. kéme we paraxotlarning qaysi döletke tewe ikenlikini bildürüdighan bayraq; 2. chet el bayriqi.

bandırmak milimaq, chilimaq.

bando *is. it.* orkéstr.

bangır bangır *z.* war-wur, jar-jur.

bani *is. ar.* 1. qurghuchi; 2. qildurghuchi; 3. bina qilghuchi; 4. yaratquchi, tengri.

bank *is. fr.* 1. banka; 2. baghchilarda olturushqa raslanghan yer.

banka *is. it.* banka.

bankacı *is.* banka bashqurghuchi, banka igisi.

banker *is. fr.* 1. bankir, banka égisi; 2. chong serap; 3. chong bay.

banket *is. ing.* tirambay, aptubus qatarliq qatnash qoralliridiki orunduq.

bankiz *is. fr.* déngiz muzliri.

banknot *ing. is.* dölet bankisi teripidin tarqitilghan pul.

banko *is. it.* 1. baghchilarda olturushqa raslanghan yer; 2. dogha chiqish; 3. dokan we magézinlardiki pukey; 4. oyunlarni ijra qildurghuchi.

banlamak 1. qattiq awaz bilen warqirmaq; 2. ezan oqimaq.

banliyö *is. fr.* sheher etrapı, sheher etrapı rayoni.

bant *-dı is. fr.* kino, ünalgħu qatarliqlarning lintisi.

banyo *is. it.* 1. muncha, serap: *Hizmetçi banyoyu hazırladı* – Xizmetchi munchini hazirlidi; 2. yuyinidighan wanna yaki

das; 3. doriliq su; 4. fizikiliq we xémiylik yol bilen dawalinish usuli: *Elektrik banyosu* – Tok bilen dawalinish.

bab -*bı is. ar.* 1. ishik, derwaze; 2. bölüm, qisim, parche, bab (kitabning); 3. mewzu, téma.

bar *is.* Anatolida qol tutushup oynaydighan bir xil usul.

bar *is.* 1. eynek qachining kiri; 2. tildiki gez.

bar *is. ing.* 1. qawaqxane, haraq dukini; 2. ichimlikliri bolghan tansaxana; 3. haraq-sharap ichidighan yer: *Otelin barı* – Méhmanxanining ichimlik zali.

bâr *is. far.* yük, éghirchiliq: *Kimseye bâr olmak istemem* – Héchkimge yük bolushni xalimaymen.

baraban *is.* dumbaq.

baraj *is. fr.* toghan, tosmá.

barak -*ğı is.* 1. qopal toqulghan yung rext; 2. tüklük bir xil ow iti.

barak *is. it.* barak, taxtay we penerke qatarliq yénik nersilerdin qurashturulghan köchme bina.

baran *is. far.* yamghur.

baran *is.* 1. barang; 2. sapan izi.

barba *is. it.* 1. saqal; 2. saqalliq qéri; 3. qéri meyxanichi.

barbar *is. s. yun.* 1. medeniyetsiz; 2. zalim, wehshiy: *Barbar adam* – Zalim adem.

barbar *z.* war-war warqirimaq: *Adamcağız barbar bağırđı, ama dinleyen olmadı* – Bichare war-war warqiridi, emma anglighuchi chiqmidi.

barbata *is. it.* bikinish jayining aldigha we akopning chörisige soqulghan pakar soqa tam.

barbut *is.* bir xil qimar oyuni.

barça -*ğı s.* ottura esirde qollinidighan köwrüklük we yelkenlik tiransiport kémisi.

barçak -*ğı s.* bk. **balçak**.

barda *is.* kémichi qaychisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bardacık -*ğı s.* bir xil pishmighan enjür.

bardak -*ğı s.* 1. chine, istikan; 2. iwriq, chogun.

barekâllah *ar.* barikalla.

barem *is. fr.* maash tarqitish jedwili.

bargam *is. zool.* göshi lezzetlik bir xil béliq.

barhane bk. *barhana* 1. karawan; 2. karawan sariyi.

barı *is.* istékam, qele.

barılanmak özini mudapie qilishqa eplik bir jayda özini qoghdimaq.

barınak -*ğı s.* 1. panah yer, dalda yer; 2. öy, makan, yurt.

barınmak 1. yoshurunmaq, mökünmek: *Köprü altında barınmak* – Kövrük astigha yoshurunmaq; 2. olturaqlashmaq, yerleshmek, orunlashmaq, jaylashmaq: *Apartmanın her katında iki aile barınmaktadır* – Qewetlik binaning her qewitige ikki aile orunlishiwatidu; 3. chiqishmaq: *Bazı gelin kaynana ile bir evde barınamıyorlar* – Bezi kelinler qéyin anisi bilen bir öyde chiqishalmaydu.

barış *is.* tinchliq: *Biz barış için mücadele ediyoruz* – Biz tinchliq üçhün küresh qiliwatimiz.

barışçı *s.* tinchliq söyer, tinchliqperwer.

barışçıl *s.* tinchliq söyer, tinchliqperwer.

barışık *s.* tinchliqta bille ötüş, epliship ötüş.

barışlık *is. s.* 1. urush yaki urush hazirliqi weziyitide bolmasliq; 2. shundaq weziyette bolghan (memliket).

barışmak toqushni tügetmek, epliship qalmaq: *İkimiz barıştık* – İkkimiz epliship qalduq.

bari *far.* 1. héch bolmighanda, undaq bolsa: *Ahmet bunu bari sên söyleme* – Exmet undaq bolsa buni sen sözlime; 2. tekrar, yene bir qétim: *Görmedik onu epeydir, bari gidip bir görsek* – Körmiduq uni yene bir bérıp körsek yaxshi bolatti.

bari *is. ar.* Tengri, Xuda, Allah.

barikat *is. fr.* yollargha qoyup qoyulghan tosuq, tosalghu, barikada.

barit *is. ar.* soghuq.

barit *is. fr.* barit (ximiyiwi).

bariton *is. fr.* 1. ténor bilen bas ottursidiki erkek awazi; 2. shundaq awaz bilen naxsha éytquchi; 3. doxowoy orkéstrning muzika eswabliridin biri.

bariz *is. ar.* ochuq, közge körünidighan, ashkara.

bark *is. it.* öy-waq: *Ev bark sahibi olmak* – Öylük ochaqliq bolmaq.

barka *is. it.* chong yük kémisi.

barko *is. it.* chong yelkenlik kéme.

barlam *is.* déngizning chongghur perliride yashaydighan bir xil béliq.

baro *is. fr.* adwokatlar jemiyiti.

barograf *is. fr.* barogirap (ayropilanning uchush égzlikini ölçheydighan jedwel).

barometre *is. yun.* barométr (hawa bésimini ölçheydighan eswab).

baron *is. fr.* baron (Gherbiy Yawropada aq söngelik unwani).

baroskop *is. yun.* baroskop (hawaning terhibide bolidighan jisimlarning éghirliqini körsitidighan eswab).

barsak -ǵı *is. bk.* *bağırsak*.

barsam *is. zool.* tiken qanatliq béliq.

barsama *is.* yopurmaqlirini yégili bolidighan bir xil xush puraqliq ösümlük.

barudi *s.* miltiq dorisi renggide.

barut *is. ar.* miltiq dorisi, partlatquch dora.

barut gelmek urush puriqi kelmek.

baruthane *is.* oq-dora iskilati.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

baryum *is. fr.* baryom (kümüş renggidiki métal, köygende sarghuch, yéshil ot chiqidu).

basamak *-ğı s.* 1. pelempey shotining basquchi, basquch; 2. derije.

basamaklı *s.* pelempeylik, basquchluq, shotiliq: *On basamaklı merdiven* – On basquchluq pelempey.

basar *is. ar.* köz.

basarık *-ğı s.* pidal, tepkü (wélisipit, kiyim tikish mashinisi, royal qatarliqlarda put bilen tépidighan tepkü).

basarna *is.* bir nersining bir terepini ézig kötürüş ishi.

basbayağı *s.* biliginidin özgüchiliki yoq.

bası *is.* basma, metbee.

basıcı *is.* kitab, zhurnal bashqurghuchi kishi, metbuatchi.

basık *s.* 1. yési, yalpaq: *Burnu basık adam* – Burni panaq adem; 2. pes, pakar: *Bu odanın tabanı basıktır* – Bu öyning uli pakar.

basıklık *-ğı s.* 1. yésliq, yalpaq; 2. peslik, töwenlik, pakarliq.

basılmak 1. bésilmaq: *Kitap basıldı* – Kitap bésildi; 2. ayagh astida qalmaq, astida qalmaq; 3. ézilmek, bésim körmek; 4. tuyuqsız hujumgha uchrımaq; 5. jinayet üstide tutulmaq: *Bu adam suç yaparken basıldı* – Bu adem jinayet üstide tutuldi.

basım *is.* 1. metbuachiliq; 2. bésish, neshir qilish: *Gazetenin basımuna başladı* – Gézit bésilishqa bashlıdi.

basım evi *is.* basma zawuti, basmaxana.

basımcı *is.* metbuatchi.

basımcılık *-ğı s.* metbuatchiliq.

basın *is.* axbarat.

basınç *is.* bésim (fizikida).

basıölçer *is.* manumétr, bésim ölchesh (gaz yaki suyuq jisimlarning bésimini ölçheydighan eswap).

basıra *is. ar.* körüş, körüş küchi.

basırғанmek (chüshte) qara basmaq.

basırmak 1. zorlmaq, jibr salmaq; 2. meghlubiyetke uchrmaq.

basil is. fr. tayaqche baktériye: *Verem hastalığının mikrobi bir basildir* – Sil késilining mikrobi tayaqche baktériyidir.

basiret is. ar. 1. toghra körüş, hoshyarlıq; 2. köngül közi bilen körüş; 3. yiraqni körüş, sezgür; 4. chüşhünche, paraset; 5. diqqet.

basiretli s. yiraqni körer, közi ötkür, hoshyar, sezgür.

basiretsiz is. yiraqni körelmeydighan, réallıqni körelmeydighan.

basit s. ar. 1. sadda, addiy: *Basit bir alet* – Addiy bir eswap; 2. asan, ongay: *Basit bir iş* – Asan bir ish.

basitleşmek 1. saddilashmaq; 2. setleshmek.

basitlik -ği is. 1. saddiliq: *Bu davranışıyla basitliğini ortaya koymuş oldu* – Bu herikiti bilen saddiliqini bildürüp qoydi; 2. qopallıq.

baskı is. 1. pris; 2. boyaqchi qélipi; 3. bésilish ehwali: *Kitabın baskısına dikkat edilmemiş* – Kitapning bésilishigha diqqet qilinmighan; 4. tirazh: *Bu gazetenin 100 bin baskısı var* – Bu gézitning 100 ming tirazhi bar; 5. zulum, bésim: *Halk baskı altında yaşayamaz* – Xelq zulum astida yashiyalmaydu; 6. neshir: *Bu, sözlüğün ikinci baskıdır* – Bu, lughetning ikkinchi neshridur; 7. pegez.

baskıcı is. rextlerge gül we resim basquchi.

baskılık -ğı is. shire üstidiki qeghezning uchup ketmesliki üçün béisip qoyghan éghirliq.

baskın is. 1. tuyuqsız hujum, kéchilik hujum; 2. jinayet üstide tutuwélish üçün üstige béisip kirish; 3. üstün kelmek, ghalip kelmek: *Bu pehlivan ötekine baskın görünüyor* – Bu palwan yene birige qarighanda östünrek körünüdu.

baskısız s. intizamsız, bashbashtaq.

baskül is. fr. gir.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

basma is. 1. basma, metbuat; 2. güllük rext; 3. kitab, gézit, zhurnal qatarliqlar; 4. su basmaq; 5. hujum.

basmacı is. 1. metbuatchi; 2. rextlerge gül basquchi; 3. qaraqchi, basmichi.

basmacılık -ğı is. 1. metbuatchiliq; 2. yip rextlerge gül bésish ishi.

basmak 1. dessimek; 2. basmaq: *Çamura basmak* – Patqaqqa basmaq; *Kitap basmak* – Kitap basmaq; 3. tuyuqsiz hujum qilmaq: *Düşmanı basmak* – Düşmenige tuyuqsiz hujum qilmaq; 4. jinayet üstide tutuwalmaq; 5. tuyuqsiz bésip kelmek, tosattin üstige chüşmek: *Eşkiya köyü bastı* – Qaraqchilar yézigha bésip keldi; 6. chingdap orunlashturmaq; 7. öre turmaq, dem-dem turmaq (bowaq); 8. bir nersining sheklini chiqarmaq: *Damga basmak* – Tamgha basmaq; 9. chongaymaq: *Çocuk yedisine bastı* – Bala yette yashqa qedem basti.

basso is. it. 1. bom er awazi; 2. bom awaz bilen naxsha éytquchi; 3. bom awazliq orkstr sazi.

bassor is. fr. nepes bilen chélinidighan pedilik saz.

bastarda is. it. ottura derijilik qéyiq, ottura derijilik kéme.

bastı is. qiyma gösh bilen pishurulghan köktat.

bastıbacak s. paqalchaqliri kalta we maymaq.

bastık -ğı s. toghrap qurutulghan méwe parchisi.

bastırılmak is. basturulmaq.

bastırmak 1. basturmaq; 2. bésiqturmaq: *Ayaklanmayı bastırmak* – Qozghilangni bésiqturmaq; 3. chingqitmaq, chingdimaq, sighdurmaq: *Çamaşın sandığa bastırmak* – Kiyim-kéçekni sanduqqa sighdurmaq; 4. tuyuqsiz bésip kirmek. tosattin üstige chüşmek: *Kurnazlıkla arkadaşlarını bastırdı* – Ustiliq bilen yoldashlrini bésip chüshti; 5. tuyuqsiz meydangha kelmel; 6. bésip chüşmek.

bastika is. it. taxtay we bashqa nersilerge échilghan töshük.

baston *is. it.* 1. hasa; 2. k me we paraxotlarning bash teripidiki sirtqa chiqip turghan qismi.

basur *is. ar.* g moroy.

bas badelmevt *is. ar.* 1.  l mdin kiyin tirilish; 2. bashqidin oyghinsh, ornidin turush.

basya *is. lat.* uruqidin chiqqan yogh bilen sopun yasilidighan bir xil derex.

baş *is.* 1. bash: *Başım ağrıyor* – B shim aghriwatidu; 2. choqqa,  giz nuqta, bir nersining eng yuqirisi: *Dağ başı* – Taghning choqqisi; 3. bashliq: *Asker başı* – Esker bashliqi; 4. bashlanghuch: *Baş komutan* – Bash qomandan; 5. birinchisi: *Yılbaşı* – Yilning b shi.

baş sayfa *is.* birinchi bet: *Bu yazı gazetenin baş sayfasında yer alıyor* – Bu maqale g zitningbirinchi b tidin orun  liptu.

baş tercüman *is.* terjimanlar bashliqi.

baş ucu *is.* 1. bash terep; 2. y qin (y qin adem).

başak *-đı s.* 1. bash, bashaq: *Başak tutmak* – Bashaq tutmaq; 2. p p k, chucha.

başakçı *is.* bash terg chi, bash yighquchi.

başaklamak bashaqlanmaq, bash chiqarmaq, dan tutmaq: *Bu yıl buğdaylar erken başakladı* – Bu yıl bughdaylar baldurdan tutti.

başaklı *s.* 1. bashaqliq; 2. bashaqsiman.

başaltı *is.* 1. ikkinchi derijidiki ch lishchi; 2. küme we paraxotlarning bash tereptiki  yi.

başarı *is.* ghelibe, muweppeqiyet, utuq, netije: *İşimizde başarı kazandık* – Ishimizda muweppeqiyet qazanduq.

başarılı *s. z.* ghelibilik, muweppeqiyetlik, utuqluq, netijilik: *Başarılı deneme* – Muweppeqiyetlik tejribe.

başarılmak ghelibilik bolmaq, muweppeqiyetke  rishmek, netijilik bolmaq, utuqluq bolmaq: *Bu iş başarıldı* – Bu ish netijilik boldi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

başarısız **s. z.** ghelibisiz, netijisiz, muweppeqiyetsiz.

başarmak 1. muweppeq bolmaq; 2. zor bir ishni bėjirmek; 3. netije qazanmaq, ünüm almaq, ghelibe qilmaq.

başat **s.** hemme ishta üstün kelgen.

başatlık **-ğı s.** 1. üstünlük; 2. öz-özige xoja, musteqilliq.

başbakan **is.** bash ministir, zungli.

başbakanlık **-ğı s.** 1. bash ministirlik, döletxana, dölet sowéti, gowuyüen; 2. bash ministirning idarisi.

başbakman **is.** bash teptish.

başbuğ **is.** bash qomandan.

başçı **is.** 1. ishchilar bashliqi; 2. kalla paqalchaq satquchi.

başgedikli **is.** herbiy qisimlarda on béshi, benjang.

başgöz etmek yatliq qilmaq, turmushqa chiqarmaq.

başiboş **s.** erkin, hür, bėqindi bolmighan.

başibozuk **-ğu is.** 1. esker bolmighan; 2. intizamsiz.

başıkabak **s.** chéchi chüshüp ketken yaki pütünley chüshürülgen taqir bash.

başka **s.** 1. bashqa, özge: *Başka bir yere gittik* – Bashqa bir yerge kettuq; 2. oxshimaydighan: *O, başka adamdır* – U bashqa adem; 3. ayrimche: *Paradan başka malı da var* – Pulidin bashqa mélimu bar.

başkaca **z.** bashqiche.

başkalaşım **is.** mitamorfoza, bashqilashma, bashqilinish, özgirish (rawajlinip yéngi shekil élish).

başkalaşma **is.** mitamorfoza, bashqilashma, bashqilinish, özgirish (rawajlinip yéngi shekil élish): *Böcekler hayatını tamamlayıncaya kadar türlü başkalaşmalar geçirirler* – Qurutlar (hasharat) yashash jeryanida türlü bashqilinish (özgirishlerni) bėshidin ötküzidu.

başkalaşmak 1. özgirish yasimaq, bashqilashmaq, ehwalni özgertmek; 2. shekilni özgertmek; 3. özgermek: *Bu haberi duyunca başkalaştı* – Bu xewerni anglash bilen özgerdi.

başkalık -ğı **s.** 1. özgilik, bashqiliq; 2. perqliq, oxshimasliq, özgirerlik: *Sende bir başkalık görüyorum* – Séningde bir özgirish bolghanliqini körüwatimen.

başkan **is.** reis, jushi, bashliq: *Parti başkanı* – Partiye reisi; *Çümhuriyet başkanı* – Jumhur reisi; *Örgüt başkanı* – Teshkilat bashliqi.

başkanlık -ğı **s.** 1. rehberlik, rehberlik guruhi; 2. reislik, jushiliq.

başkâtip **is.** bash katip.

başkent **is.** paytext, merkez: *Türkiyenin başkenti Ankara* – Türkiyining paytexti Ankara.

başkomutan **is.** bash qomandan.

başkonsolos **is.** bash elchi (konsul).

başlâhana **is.** bk. *lâpana*.

başlamak 1. bashlimaq: *Kitabı okumaya başladım* – Kitabni oqushqa bashlidim; 2. kirishmek; 3. qurulmaq, tuzitilmaq: *Ahmetle aramızda sıkı bir dostluk başladı* – Exmet bilen otturimizda yéqin bir dostluq quruldi; 4. körünmek: *Tepeyi aşınca yemyeşil bir owa başladı* – Kéyin yapyéshil yaylaq körüندی.

başlangıç -cı **is.** 1. bashlanghuch, muqeddime; 2. bashlinish, kirish.

başlanmak 1. bashlanmaq; 2. bash almaq, bash chiqarmaq: *Misir başlandı* – Kömmiqonaq bash aldi.

başlatmak bashlatmaq: *Oyuna başlatın da güürültü kesilsin* – Oyunni bashlitinga, ghewgha toxtisun.

başlayıcı **s. is.** bir nersini yéngidin öginishke bashlighan (biri).

başlayış **is.** kirish: *Okula başlayış erken oldu* – Oqushqa kirish baldur boldi.

başlı **s.** 1. qalpaqliq: *Başlı çivi* – Qalpaqliq mix; 2. meghrur; 3. yumilaq, domilaq; 4. muhim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

başlıbaşına **z.** yalghuz béshigha, öz aldigha.

başlıca **z.** eng muhim, zörürü, kéreklik, asasliq.

başlık **-ğı s.** 1. bash; 2. bash kiyim; 3. yamghurdin özini qoghdash üçün kiywalidighan bök; 4. mawzu, serlewhe; 5. serke (yol bashlighuchi); 6. süt heqqi; 7. qedimki urushlarda bashqa kiyidighan tömür bök; 8. toylarda qiz terepke bérilidighan süt heqqi.

başlıklı **s.** 1. mewzuluq, serlewhelik; 2. béshigha kiygen, béshigha yögigen: *Demir başlıklı geldi* – Tömür böklük (qalpaqliq) keldi.

başlıksız **s.** böksiz, béshigha nerse kiymigen, béshi ochuq.

başmak **-ğı s.** bir xil yumshaq ayagh kiyimi.

başmakçı **is.** 1. ayagh kiyimi tikidighan we satidighan adem; 2. meschitlerde ayagh kiyimlerge qarighuchi adem.

başmal **is.** sermaye, kapital.

başman **is.** 1. mötiber adem; 2. eng yuqiri bashliq.

başmuharrir **is.** bash muherrir, bash tehrir.

başmüfettiş **is.** bash mupettish.

başoda **is.** méhmanxana.

başoyuncu **is.** bash rol alghuchi: «*Garip-Senem*» *filminde baş oyuncu Meryemle Dursundur* – «*Ghérip-Senem*» kinosida bash rol alghuchilar Meryem bilen Tursundur.

başöğretmen **is.** bash muellim, sinip muellim, sinip mesuli.

başörtü **-yü is.** romal, perenje, yaghliq.

başparmak **-ğı s.** barmaq qol.

başsağı **is.** teselli, teziye.

başsavcı **is.** bash prokoror, bash mupettish.

başsız **s.** 1. bashliqsiz, bashliqi bolmighan; 2. qalpaqsiz: *Başsız çivi* – Qalpaqsiz mix.

başsızlık **-ğı is.** 1. anarxistik; 2. bashbashtaqliq, bashliqi bolmasliq.

başşehir **is.** bk. *başkent*.

baştan **z.** 1. bashtin: *Meseleyi daha baştan anlatayım* – Mesilini yana bashtin chüshendürey; 2. yéngidin, yene bir qétim, yéngibashtin.

baştankara **is. zool.** 1. pétip kétish, chöküp kétish, yoq bulush; 2. mest bolush.

baştarda **is. it.** ottura derijilik qéyiq, ottura derijilik kéme.

başülke **is.** mustemlikichi dölet, bash dölet: *Vaktiyle Hindistanın baş ülkesi büyük Britanyaydi* – Öz waqtida Hindistan Ulugh Britaniye qarashliq idi.

başvekâlet **is.** bash ministirlik, dölet sowiti, dölet kéngishi.

başvurmak 1. murajiet qilmaq, iltimas qilmaq: *Halkın yaşamını iyileştirmeye başvurmak* – Xelqning turmushni yaxshilashqa kirishmek; 2. kirishmek.

başyawer **is. far.** fuguenjang.

başyazar **is.** bash muherrir, bash tehrir.

başyazı **is.** bash maqele.

başyazman **is.** bash katip: *Kongrenin başyazmanı* – Qurultayning bash katipi.

bataet **is. ar.** astiliq, éghirliq: *Bataet göstermek* – Éghirliq qilmaq.

batak **-ğı is.** 1. patqaq, lay: *Batağa saplanmak* – Patqaqta patmaq; 2. patqaqliq; 3. ümidsiz, payda bermeydighan, yaxshiliq kelmeydighan: *Batak şirket* – Ümidsiz şirket.

batak **-ğı is.** Hindunéziye til guruppisigha ait til.

batakçı **s. is.** 1. alghan qerzini töliyelmeydighan; 2. betxej, israpxor.

batakhane **is.** 1. adem bilen tolghan we xarab bolghan yer; 2. ish aqmaydighan yer.

bataklik **-ğı s.** patqaqliq.

batardo **is. fr.** toghan.

batarya **is. it.** 1. bataréye (herbiyde topchi qisimlarning kichik birligi); 2. éléktr toki béridighan bir nechche

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

élimintlarning birikmisi; 3. herbiyde bir lyen (rota): *Batarya komutani* – Rota komandiri **Batı is.** Yawropa, Gherb memliketliri: *Batı basını* – Gherb axbarati.

batı is. künpétish terep, gherb: *Batı rüzgarı* – Gherb shamili.

baticılık -ğı s. 1. gherblishish, gherbpereslik; 2. ilgiri charrosiyide höküm sürgen islahatchi bir éqim.

batık s. pétip ketken, chöküp ketken, gherq bolghan: *Batık gemi* – Gherq bolghan kéme.

batıl s. ar. toghra we heq bolmighan, asassiz, quruq: *Batıl itikat* – Quruq étiqad.

batılcı s. ar. quruq nersige ishen'güchi, quruq xiyallarni tarqatquchi.

batın -tı is. ar. 1. qorsa, qérin; 2. nesil.

bâtın is. ar. sir, mexpiyetlik.

bâtını s. ar. Batiniye mez'hipidiki adem.

Bâtuniye s. ar. Batiniye (Qurandiki ibarilerge menisige qarap emes, oxshitish yoli bilen birmunche menilerni bérip, diniy hökümlerni bashqa bir túrlük chüshendüridighan mez'hep).

batır s. batur, palwan, qehriman.

batırılmak gherq qilinmaq, chökürülmek: *Gemi denize batırıldı* – Kéme déngizge gherq qilindi.

batırmak paturmaq, chökürmek: *Gemiye batırmak* – Kémini chöktürüwetmek.

batı s. ar. asta, éghir bésiq, salmaq, salmaqliq.

batimetri is. fr. batométr (déngizning chongqurluqini ölchesh ishi).

batkı is. qerzni töliyelmeslik.

batkın is. s. 1. kembeghelleshen; 2. qerzge boghulghan; 3. chongqur, téren.

batkınlık -ğı s. 1. kembeghellik, weyranliq; 2. chongqurluq, térenlik.

batma is. 1. pétish, chöküş, gherq bolush; 2. yoq bolush, munqerz bolush.

batmak 1. chökmeq, gherq bolmaq: *Kayık battı – Qéyiq chöküp ketti*; 2. pétip ketmek, olturmaq: *Güneş battı – Kün olturdi*; 3. sanchilmaq: *İğne battı – Yingne sanjildi*; 4. renjimeq, qattiq tegmek: *Onun her sözü bana batar – Uning herbir sözi manga qattiq tégidu*; 5. boghulmaq: *Borca battım – Qerzge boghuldum*.

batman is. patman (qedimki zaman éghirliq ölchimi).

battal s. ar. 1. ishqa yarimas. kéreksiz, kargha kelmes; 2. heddidin artuq chong, bek chong.

battaniye is. ar. yung ediyal.

batur is. bk. *bahadır*.

batya is. yun. bk. *badya*.

bav is. haywanni (it, qarchugha qatarliqlarni) owgha ögetmek.

bavcı is. haywanni owgha ögetküchi.

bavlı s. 1. owgha ögitilgen (haywan); 2. itlarni owgha ögitish üçün qollinilidighan nersiler.

bavlamak owgha ögetmek.

bavul is. it. chamadan (seperdiki).

bay s. 1. er isimning aldigha qoyulidighan hürmet sözi: *Bay Mümin – Mömin endi*; 2. erning ismi ornida qollinildi, "biraw" dégen menini bildüridu: *Bir bay sizi arıyor – Biri sizni izdewatidu*; 3. bay adem.

bayağı s. 1. adettikidek, normal: *Bayağı bir yürüyüşle insan saatte beş kilometre yol alabilir – Adem adettiki méngish bilen bir saette besh kilométr yol yürgili bolidu*; 2. süpiti töwen, süpetsiz: *Bu mal pek bayağı – Bu süpiti töwen mal*; 3. xéli: *Bayağı yoruldum – Xélila hardim*.

bayan is. xanim, xénim: *Bayan Ayşe – Ayshe xanim*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bayat s. is. 1. kona: *Bayat sebze* – Kona köktat; 2. waqti ötken: *Bayat moda* – Waqti ötken moda, kona pichim.

bayatlamak konirimaq, eskirimek. waqti ötmek.

bayatlatmak koniratmaq, eskiretmek.

baygın s. 1. bihush: *Bu kadını baygın halde hastaneye taşıdılar* – Bu ayalni bihush péti doxturxanigha élip bardı; 2. tebessum: *Baygın bakış* – Tebessum bilen qarash; 3. köngül bermek; 4. xush xuy: *Baygın koku esiyor* – Xush xuy puraq kéliwatidu.

baygınlaşmak 1. bihush bolmaq; 2. (közliri) xumarlashmaq, süzülmeq.

baygınlık -ğı s. 1. bihushluq; 2. harghinliq, maghdirsizliq.

baygıntı is. 1. bihushluq; 2. yipek qurutning ghoziliyalmasliqi.

bayılmak 1. hushidin ketmek, aylinip ketmek: *Adam sıcaktan bayıldı* – Adem issiqtin aylinip ketti; 2. heyran qalmaq, xushlanmaq: *Bu atın yürüyüşüne baylıyorum* – Bu atning yorghisigha heyran qalimen; 3. solashmaq: *Bu çiçek bayılmıştır* – Bu gül soliship qaptu; 4. tölimek, bermek: *On lirayı bayıldım* – On lira tölidim.

bayındır s. awat, bayashat, parawan, memur.

bayındırlık -ğı s. awatliq, bayashatliq, parawanliq: *Bayındırlık bakanlığı* – Parawanliq ministirliqi.

bayır is. 1. tagh baghri, tagh étiki; 2. pakar, döng.

bayırmak bay bolmaq, qudretlik bolmaq: *Ülkemiz bayırdı* – Memlikitimiz bay we qudretlik boldi.

bayi is. ar. sétiqchi: *Tütün bayii* – Tamaka satquchi.

baykuş is. zool. bayqush (müshükyapilaq).

bayrak -ğı s. 1. bayraq, elem: «*Kızıl bayrak*» dergisi – «Qizil bayraq» zhornili; 2. yobashchi, rehber; 3. simwol, belge; 4. ehmiyetlik.

bayraklı s. bayraqliq, bayriqi bolghan.

bayraktar is. bayraqdar.

bayram is. bayram, héyt: *Gençlik bayramı* – Yashlar bayrimi; *Kurban bayramı* – Qurban héyt.

bayramlaşmak bir-birining bayrimini mubarekleshmek, héytlashmaq.

bayramlik -ği s. 1. bayramliq, héytliq: *Bayramlik elbise* – Bayramliq kiyim, héytliq kiyim; 2. bayramliq we héytliq hediye (pul); 3. bayram we héytta kéyidighan kiyim.

bayrı s. qedimdin bar bolghan.

baysal s. rahet, tiptinch.

baysungur is. zool. qarchughilar ailisidiki birxil yirtquch qush.

baytar is. ar. mal doxturi.

baytarlik -ği s. mal doxturluq.

baz is. fr. yat, ehli emes: *Ben bu işin bazıyım* – Men bu ishning ehli emes.

bazan z. ar. bezen, anda-sanda.

bazı s. is. ar. 1. bezi, bir qisim: *O adamdan bazıları* – U ademlerdin beziliri; 2. bezide; 3. biraz.

baziçe is. far. oyunchuq.

bazmak jasaret körsetmek, baturluq qilmaq.

be is. türk élipbesining ikkinchi herpning atilishi we oqulushi.

bebe is. bowaq.

bebecik -ği is. 1. bowaq, yéngi tughulghan bala; 2. bowaqlargha xas qiliq.

bebek -ği is. 1. bowaq; 2. balilar oyunchuqi, oyunchuq, qonchaq: *Kırmızı bir bebek aldım* – Qizil bir qonchaq aldım.

becerik is. béjirish, maharet, ustiliq, hüner.

becerikli s. qolidin ish kélidighan, mahir, usta, uz.

beceriksiz s. qolidin ish kelmeydighan, bir ishning ehli bolmighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

becermek 1. bir ishni bashqa chiqarmaq, bėjirmek: *Çocuklar bu işi becerdiler* – Balilar bu ishni bashqa chiqardi; 2. yoqatmaq; 3. buzmaq, kir qilmaq: *Çocuklar elbisesini becerdiler* – Balilar kiyimlerini kir qildi; 4. eski ish qilmaq, yamanliq qilmaq; 5. öltürmek; 6. basqunchiliq qilmaq; 7. toghra teleppuz qilmaq: *Aman onun adını iyi beceremiyorum* – Alla! Buning ismini efeb toghra déyelmeymen.

becit **s.** muhim, ünümlük, kéreklik, zörüriy.

bed **s. far.** 1. eski, yaman, set, kar kelmes; 2. eskilik.

bed etmek bashlmaq.

bedaat **is. ar.** güzellik.

bedahet **is. ar.** 1. ashkariliq, delil ispatqa mohtaj bolmasliq; 2. tuyuqsiz we hazirliqsiz söz qilmaq.

bedava **s. far.** 1. bakar, bedelsiz, pulsiz, heqsiz: *Bizde üzüm bedavadıt* – Bizde özüm bikargha kélidu; 2. ongayla qolgha kélidighan, erzan.

bedavacı **s. is.** teyyar tap.

bedbaht **s. far.** bexti qara, bextsiz, teleysiz, shor péshane: *Bedbaht adam* – Bextsiz adem.

bedbahtlık *-ğı* **s.** bexti qariliq.

bedbin **s. z. far.** bextsizlik, teleysizlik.

bedbinlik *-ği* **is.** ümidsizlik.

bedçehre **s. far.** set chiray.

beddua **is. far.** beddua, yamanliq tilesh.

bedel **is. ar.** 1. bedel: *İşçi sendika bedeli* – Ishchilar oyushma ezaliq bedili; 2. eskerlik mejburiyiti ötimeslik yaki eskerlik waqtini qisqartish meqsitide döletke töleydighan pul; 3. bashqilarning puli bilen hejge baridighan kishi.

bedelci **is.** bedel töligini üçhün qisqa muddet eskerlik qilghan adem.

bedelli **s.** 1. bedel töligen; 2. eskerlik mejburiyiti üçhün pul töligen.

bedelsiz *s.* bedelsiz, bedili bolmighan.

beden *is. ar.* 1. beden, ten, gewde, wujud; 2. qele, qorghanning témi; 3. kiyimning yengdin bashqa qismi; 4. janliq mexluqatning maddiy qisimi.

bedenî *s. ar.* beden bilen munasiwetlik: *Bedenî ceza* – Ten jazasi.

bedestan *is. far.* qimmet bahaliq nersiler (merwayit, yaqut qatarliqlar) sétilidighan mexsus bazar.

bedevî *s. ar.* 1. chölde yashaydighan, medenii bolmighan köchmenler; 2. Bedewiy (Abul Abbas Seyid Exmedul Bedewiyning qurghan teriqati); 3. ittik yügüridighan; 4. chöl bilen munasiwetlik.

bedhah *s. far.* yaman niyet, bashqilar üçün yamanliq qilidighan.

bedhuy *s. far.* betxuy, mijezi yaman, xuyi yaman.

bedi *is. ar.* 1. tengdashsiz, emsalisiz, misli körülmigen; 2. güzel, chirayliq, körkem.

bedi *is. ar.* sözning pasahetliki.

bedihe *is. ar.* ayan, opochuq melumluq.

bediiyat *is. ar.* güzellik, güzel eser, güzel senetler.

bediî *s. is. ar.* 1. bediyy; 2. güzellik; 3. erepche at.

bedir *-dri is. ar.* tolunay, ayning on töti.

bedirleşmek setleshmek.

bednam *s. far.* bednam, eski, yaman (nam alghan).

beğendirmek *is.* qiziqturmaq, heweslendürmek.

beğeni *is.* 1. zewqe, istek; 2. hewes, righbet.

beğenmek 1. qiziqmaq, heweslenmek: *Beğendinmi yaptığın işi?* – Qilghan ishingni yaqturdungmu?; 2. yaxshi körmek: *Tuttuğun yolu beğenmiyorum* – Tutqan yolungni yiaxshi körmeymen.

beğenmemek 1. qiziqmasliq, heweslenmeslik; 2. gumanlanmaq, shek keltürmek, shübhilenmek; 3. közge

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ilmasliq, özini chong tutmaq, kemsinmek: *Zenginleştikçe artık herkesi beğenmez oldu* – Bay bolghanséri hemmila kishini közge ilmaydighan lup qaldi.

behemehal z. far. qandaq qilip bolmisun, néme bolsa bolsun, zadi, choqum, jezmen, mutleq, qetiy: *Başladığım işi behemehal bitireceğim* – Bashlighan ishimni qandaq qilip bolmisun tügitimen.

beher s. ar. 1. güzellik, yéqimlik, söyümlük; 2. xush chiray; 3. erenche iat.

beher s. far. herbir.

behey ünl. hey, way: *Behey adam* – Hey adem.

behimî s. ar. haywanche: *Behimî arzulara kapılmak, insanlığa lekedir* – Haywanche arzulargha bérilish insanlar üçün bir daghdur.

behiye s. is. ar. 1. güzellik, güzel; 2. ayalche at.

behlül s. ar. 1. külgek, chaqchaqchi, küldürgüchi, qiziqchi; 2. yaxshiliqni söygüchi.

behre is. far. 1. pay, hesse; 2. nésip, qismet, teqdir.

behresiz s. pay we nesibi bolmighan.

beis 1. toqsun, ünümsizlik; 2. zıyan, zerer; 3. qurqunch.

bekâr is. ar. 1. boytaq, tul, turmushluq bolmighan; 2. bala-chaqisidin ayrim yashighan er; 3. tetil waqtida öyge qaytmighan oqughuchi.

bekâret is. ar. 1. qiz, qizliq; 2. qol tegmigenlik, yéngiliq.

bekârlık -ğı s. boytaqliq, yalghuzluq (turmushta).

bekçi is. közetchi, pashshap: *Mahalle bekçisi* – Mehelle közetchisi.

bekinmek öz pikride ching turmaq.

beklemek 1. kütmek, saqlimaq: *Sizi çoktan bekledim* – Sizni xélidin béri saqlidim; 2. qoghdimaq, asrimaq: *Ormani beklemek* – Ormanni asrimaq; 3. ümid qilmaq, kütmek: *Sizden*

bunu beklemezdim – Sizdin buni kütken emes idim; 4. taqet qilmaq.

beklenmek *nsz -den* kütölmek, saqlanmaq: *Sizden iyilik beklenmektedir* – Sizdin yaxshiliq kütöluwatidu.

bekleşmek kütüşmek, saqlashmaq.

bekletmek saqlatmaq, kütürmek: *Sizi çok beklettim* – Sizni köp saqlitip qoydum.

bekri *s. ar.* 1. haraqkesh; 2. mest.

bekrilik *-ği is.* 1. mestlik; 2. haraqkeshlik.

Bektaş *is.* Bektashi (Haji Bektash Welining tariqatigha baghlanghan biri).

bel *is.* isharet, belge.

bel *is.* kichik tömür gürjek.

bel *is.* 1. bel: *Beli ince* – Béli inchike; 2. taghning béli; 3. kéme we paraxotning ottura qismi; 4. meni, isperma.

bel kemiği *is.* 1. ghol; 2. bel omurtqisi; 3. asasiy qisim.

bel kemiği *is.* 1. ghol; 2. bel omurtqisi; 3. asasiy qisim: *Bu bölük ordumuzun bel kemiğidir* – Bu rota armiyimizning asasiy qismidir.

belâ *is. ar.* bala-qaza, palaket, derd-elem.

belâ *is. ar.* bala-qaza, palaket, derd-elem: *Şü belâdan kurtulursam kurban kesecektim* – Shu bala-qazadin qutulsam nezir qilattim.

belâgat *-ti is. ar.* 1. söz seniti, söz qabiliyiti: *Bu sözün belâgatına hayran oldum* – Bu sözning senitige heyran qaldim; 2. yéziq seniti, yéziqchiliq mahariti.

belâhat *-ti is. ar.* mönglük, dötlük, saddiliq.

belâlı *s.* 1. bala (palaket) keltüridighan; 2. harduridighan, biaram qilidighan; 3. buzuq xotunlarning ashnisi.

belbele *is.* émizge shishisi.

belce *is.* ikki qashning otturisi.

belde *is. ar.* sheher.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

belediye *is. ar.* sheherlik hökümet.

beledi *is. ar.* 1. sheherge ait, sheherge xas; 2. yerlik, bir yerge xas: *Beledi hastalık* – Yerlik késellik; *Beledi şarkı* – Yerlik naxsha.

belemek 1. bölme (böshükke); 2. milimaq; 3. arilashturmaq.

beleş *s. ar.* bikargha kelgen: *Beleş atın dışına bakılmaz* – Bikargha kelgen atning chishigha qarimasliq kérek.

beleşçe *s.* teyyar tap, bikar telet.

belge *is.* 1. hüjjet, matériyal: *Resmi belge* – Resmий hüjjet; 2. ispat qeghizi.

belgelemek delil körsetmek, delil körsitip ispatlamaq.

belgelenmek 1. delil körsitilmek; 2. ispatlanmaq.

belget *is.* hüjjet süpitide bérilgen qeghez.

belgi *is.* 1. belge, alamet, isharet: *Bu atın belgisi varmı?* – Bu atning belgisi barmu?; 2. wiwiska.

belgilemek 1. belgilimek, teyinlimek; 2. ashkara qilmaq, melum qilmaq, bildürmek.

belgilenmek 1. belgilenmek, teyinlimek; 2. ashkarılanmaq, melum qilinmaq, bildürülmek.

belgili *s.* belgilik, belgilengen, teyinlengen, melum qilinghan, ashkarilanghan, melumluq.

belgin *s.* 1. opochuq, apashkara; 2. ayalche at.

belgisiz *s.* 1. belgisiz; 2. müjmel, muqim bolmighan: *Birkaç söz, biraz tuz – birer belgisiz sıfattır* – Birqanche éghiz söz, biraz tuz, – mana bular müjmel süpetlerdur.

belgit *is.* tilxet, kapalet qeghizi, wesqe, delil, pakit, ispat.

belgitlemek ispatlamaq.

beli *z. far.* hee, shundaq, toghra.

belik *-ği is.* chach örümi.

belinlemek ürküp arqigha dajimaq, chöchümek, temtirimek, alaq-jalaq bolmaq, huduqmaq.

belinletmek chöchütmek, ürkütmek, temtiretmek, hoduqturmaq.

belirgin s. közge körünidighan, ashkara, melum, ayan.

belirimsizlik -*ği is.* körünmeslik, mexpiyetlik ashkara bolmasliq.

belirlemek 1. ashkara qilmaq; 2. teyin qilmaq; 3. pikrini ashkara otturigha qoymaq; 4. omumiylashturmaq, yighinchaqlimaq.

belirli s. belgilik, mueyyen: *Belirli günde gelizsiz* – Belgilen'gen künde kélersiz.

belirmek 1. ashkara bolmaq, körünmek: *Gemi denizde belirdi* – Kéme (paraxot) déngizda köründi; 2. jiddiy tús almaq, bir shekil almaq, shekillenmek: *Bu sorun üzerinde henüz belirmiş bir kanaat yok* – Bu mesile heqqide téxi resmий biz közqarash yoq; 3. netije qazanmaq, ghelibilik bolmaq, ghelibige érishmek: *Gözünüzün önünde belirmesini istediğim en önemli nokta budur* – Kóz aldingizda ghelibilik bolushni oylishimning eng muhim sewebi shu idi.

belirsiz s. 1. belgisiz, muqim bolmighan: *Belirsiz bir gün* – Belgisiz (melum bolmighan) bir kün; 2. müjmel, ghuwa: *Belirsiz bir söz* – Müjmel bir söz; 3. namelum, ochuq bolmighan: *Ne olduğu belirsizdir* – Néme bolghanliqi ochuq emes (namelum).

belirti is. alamet, belge: *Bu hastanın ne belirtisi var?* – Bu késelning néme alamiti bar?.

belirtili s. alametlik, belgilik.

belirtisiz s. belgisiz, melumsiz.

belirtme is. uqturush, bildürüş, melum qilish, ochuqlash.

belirtmek bildürmek, uqturmaq, melum qilmaq.

belit is. aksiom (ispatsiz qobul qilinidighan heqiqet, öz-özidin melum we héchqandaq ispatqa mohtaj bolmighan

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

heqiqet): *İki kere sekiz onaltı, – bu bir belittir* – İkki sekkiz on alte, bu bir heqiqettur.

belki *z. ar.* belki, éhtimal, mumkin.

belkili *s.* gumanliq, shübhilik: *Belkili sorun* – Gumanliq mesile.

bellek *-ği is.* este qaldurush küchi, xatire.

belleme *is.* 1. öginip eske éliwélish, özleshtürüwélish; 2. toqum (égerning); 3. qisqa yung chapam; 4. tüzlengen yer.

bellemek 1. eske éliwalmaq, özleshtürmek: *Dersi belledi* – Dersni özleshtürüwaldi; 2. Perez qilmaq, hésablmaq: *Ben onu bellemişim* – Men uni keldi dep hésablaptimen.

bellemek gürjek bilen yer tüzlimek, tüzlimek: *Tarla bellemek* – Yer tüzlimek.

bellenmek 1. gürjek bilen tüzlenmek; 2. bilinmek, tonulmaq; 3. öginilmek.

belleten *is.* ilmiy zhurnal.

belli *s.* 1. melum; 2. ashkara, zahir; 3. muhim: *Belli başh sokak* – Muhim kocha.

bellilik *is.* 1. melumluq, éniqliq, ashkariliq, mueyyenlik; 2. isharet, belge, marka.

bellisiz *s.* tutuq, müjmel, ghuwa.

bellisizlik *s.* tutuqluq, müjmellik, ghuwaliq.

belsoğukluğu *is.* söznek.

beluce *s.* chirayliq, güzel.

belum *is. ar.* kikirtek, boghaz.

bembeyaz *s.* apaq.

bemol *-lü is. fr.* bimel (1. muzikida ahangni yérim bom qilip körsitidighan nota ishariti;; 2. shundaq bomlashturulghan awaz).

ben *z.* men: *Benim kitabım* – Méning kitabim.

ben *is.* meng, xal: *Yüzünde beni çok insan* – Yüzide méngi köp adem.

ben *is.* tuzaqqa qoyulghan we qamaqqa élinghan yem (haywan owlashta).

benbenci *s.* menmenchi, tekebbur, maxtanchaq; *Bu benbenci bir adamdır* – Bu maxtanchaq bir adem.

benci *s.* shexsiyetchi, özümchi.

bencil *s.* shexsiyetchil, özümchil: *Bencil adam tabandan kopar* – Shexsiyetchi adem ammidin ayrilidu.

bencilik *-ǵi is.* 1. shexsiyetchilik, özemchilik; 2. igoizm (her ishta özini chüshinidighan).

bencilleyin *z.* manga oxshash, mendek.

bend *is.* 1. belbagh, pota, bagh (nerse baghlaydighan); 2. dama, tomsa, toghan; 3. maqale, letipe; 4. bir shéirni barliqqa, keltüridighan 2, 3, 4, 5, 6 misraliq parchilardin herbiri.

bend etmek bend qilmaq, özige qaratmaq, ram qiliwalmaq.

bende *is. far.* qul, bende.

bendegân *is. far.* qullar, bendiler.

bendek *is. far.* altun we kümüşhke ishlen'gen neqish.

bendeniz *is.* bendingiz, qulingiz, keminingiz (tekellup sözliri).

bender *is. far.* tijaret porti.

benek *-ǵi is.* 1. meng, sepkun, chékit, dagh; 2. qimmetlik tashlar ichidiki chékitler.

benekli *s.* 1. menglik, méngi bar; 2. déghi bar.

beneksiz mengsiz, daghsiz. 1. menglik, méngi bar.

bengi *s.* menggü, ebediy.

bengi su *is.* abi hayat, hayatliq suwi.

bengilemek ebediyleshtürmek, menggüleshtürmek.

bengilik *-ǵi is.* ebediyet, menggülik, ebedilik.

beniâdem *is.* adem oghli, ademzat.

beniçincilik *is.* özümchilik, shehsiyetchilik (her ishini her adem özi üçün oylinidighan).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

benimsemek méning: *Benim durumum çok iyi* – Méning ehwalim nahayiti yaxshi.

benimsemek 1. özleshtürmek, igilimek; 2. ige bolmaq; 3. qobul qilmaq.

beniz -nzi **is.** mengiz: *Benzi atmak* – Yüzi aqirip ketmek.

benli **s.** 1. menglik, bedinide méngi bar: *Benli kız* – Menglik qız; 2. sen-pen: *Ben onunla hiç bir zaman senli benli konuşmadım* – Men uning bilen héchqachan sen-pen déyiship baqmighan.

benlik -ği **is.** 1. öz hal, menlik: *Bu davranış onun benliğine uygundur* – Bu heriket uning öz haligha uyghundur; 2. ghurur, kibir: *Benlik sahibi bir adam* – Bu, ghururi bar adem.

benlikçi **s. is.** 1. shexsiyetchi, öz menpeetini bashqilarningkidin yuqiri qoyidighan.

ben -di **is. far.** 1. tughan, dama, tosmá; 2. madda (kona qanun kitablirida); 3. zenjir; 4. arghamcha; 5. tügün, tügüch; 6. rehin yaki esir; 7. boghum; 8. tumar; 9. maqale.

benzemek 1. oxshimaq, oxshashmaq, oxshap ketmek: *Bu çocuk babasına benziyor* – Bu bala atisigha oxshaydu; 2. dek, tek: *Bu çocuk büyüklere benzer davranıyor* – Bu bala chonglardek heriket qilidu; 3. esletmek.

benzer **s. is.** 1. oxshishi: *Bu kumaşın hiç benzerini bulamadım* – Bu rextning oxshishishi tapalmidim; 2. jüp, xil, tip: *Onun bir benzeri hiç bulunamaz* – Uning xili (jupi) tépilmaydu.

benzerlik -ği **is.** oxshashliq: *Bu iki resim arasında büyük bir benzerlik var* – Bu ikki resim otturısında jiq oxshashliq bar.

benzeşim **is.** 1. istilistkida oxshitish; 2. grammatikida asimilatsiye.

benzet **is.** tetqiq, dorash.

benzeti **is.** 1. oxshitish: *Benzeti yapmak* – Oxshatmaq; 2. teqlid.

benzetilmek 1. oxshitilmaq; 2. maslashturulmaq, uyghunlashturulmaq; 3. teqlid qilinmaq.

benzetmek 1. oxshatmaq; *İki şeyi bir birine benzetmek* – Ikki nersini bir birige oxshatmaq; 2. berbat qilmaq, yoq qilmaq, buzup qoymaq; *Çocuk oyuncağını benzetti* – Bala oyunchuqini buzup qoydı; 3. urmaq.

benzin *is. fr.* binzin.

benzol *-lũ is. fr.* binzol.

beraat *is. ar. bk.* **beraet**.

beraber *z. far.* 1. barawer, teng, birlikte; 2. hemrahliq.

beraberlik *-đi is.* barawerlik, tenglik.

beraet *is. ar. far.* sotning aqlash, hõkũmi: *Beraet etmek* – Aqlanmaq; *Beraet kazandırmak* – Aqlimaq.

berat *is. ar.* mukapatname, teqdirname: *İstiklal madalyası berati* – Istiqlal mēdal qeghizi.

berbar *is. mim.* balixana (õy üstige sēlinghan õy).

berbat *s. far.* 1. eski, nachar: *Bugün hava berbat* – Bũgũn hawa nachar; 2. set: *Gõzü berbat kadın* – Kõzi set ayal; 3. buruq; 4. perishan, solghun: *Hastahktan adamın yüzü berbat olmaş* – Kēseldin bu ademning yüzü solup kētiptu; 5. xarab, weyrane: *Ne berbat şehir bu* – Nēmidēgen weyrane sheher bu.

berber *is. it.* 1. chach tarash; 2. satirashxana: *Berbere gittim* – Satirashxangha bardim **Berberi** *is. s.* Berberistan xelqidin.

berberlik *is.* satirashliq.

berdevam *s. far.* dawam qiliwatqan.

bere *is. far.* dargha ēsilghan.

bere *is.* bir nerse üstidiki siziq.

bere *is. fr.* chēkiliksiz shepke (chēkiliki yoq).

bereket *is. ar.* beriket, molluq, jıqliq.

bereketli *s.* beriketlik, mol, jıq.

bereketsiz *s.* beriketsiz, tiz tũgeydighan, xor: *Yaş sabun bereketsiz olur* – Hõl sopun xor bolidu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bereketsizlik -*ği is.* ishqa yarimasliq, qiliq.

berelemek koniratmaq, eskiretmek.

berelenmek konirimaq, eskirimek.

bereli *s.* yaridar, zédisi bar.

bergüzar *is. far.* kichik hediye, sowgha.

berhane *is. far.* bk. **barhane**.

berhava bu söz "*etmek*", "*olmak*" dégendek yaremchi péillar bilen birlikte qollinilidu: *Berhava etmek* – Boshqa ketmek, bikargha ketmek; *Berhava olmak* – Ziyar tartmaq, zerer körmek, boshqa ketmek; *Bütün çabaları berhava oldu* – Pütün ejri boshqa ketti.

berhudar *s. far.* bextlik, teylelik: *Berhudar ol* – Bextlik bol.

beri *is.* 1. béri, buyan, étibaren, tartip, kéyin: *Kurtuluştan beri mutlu hayattayız* – Azadliqtin béri bextlik yashawatimiz; 2. yéqin: *Biraz beriye gel* – Biraz yéqin kel.

beriberi *is. fr.* vitamin "B" ning yétishmeslikidin bolidighan ishshiq késili.

beriki -*ni s.* 1. bériqi: *Onu değil, berikini istiyorum* – Uni emes, bériqisini xalaymen; 2. bashqisi, yene biri, qalghini.

berî *s. ar.* qutulghan, aqlanghan, munasiwetsiz, pak: *Suçtan berî oldu* – Gunahidin qutuldi.

berk *s.* 1. qattiq; 2. mustehkem, ching, chidashliq, bek.

berk *is. ar.* chaqmaq, yéshin.

berk *is. far.* yopurmaq: *Yüz berkli bir çeşit gül* – Yüz yopurmaqliq bir xil gül.

berkinmek küchlenmek, quwwetlenmek.

berkitmek küchlendürmek, quwetlendürmek.

berklik -*ği is.* 1. mustehkemlik; 2. qattiqliq, chidashliq.

berlin *s.* 1. powuska; 2. polka (tansa).

bermutat *z. far. ar.* oxshashla, awwalqidekla, adettikidekla: *Pazar günleri dükkanlar bermutat kapalı olur* – Yekshenbe künliri dukanlar adettikidek étik bolidu.

berna *s. far.* yash, yigit.

berrak *s. ar.* 1. süpsüzük, tiniq (su): *Berrak su* – Süpsüzük su; 2. (awaz) yéqimliq: *Bu kadının sesi çok berraktır* – Bu ayalning awazi nahayiti yéqimliq; 3. ochuq, chüshinishlik.

berraklaşmak süzükleshmek, tinmaq, saplashmaq, pakizleshmek.

berraklık -ğy *s.* süzüklük, tiniqliq, pakizliq, sapliq.

berrî *s. ar.* quruqluq bilen munasiwetlik bolghan.

bertaraf *z. far.* 1. ber terap, chetke qéqish, yeklesh: *Onlar bizi bertaraf etmeye çalışıyorlar* – Ular bizni chetke qétqishqa kirishwatidu; 2. bir yaqqa qayrip qoyush, bir terepke qoyup qoyush, kari bolmasliq: *Bu iş bertaraf, ötekini konuşalım* – Bu ish turup tursun, bashqisini sözlisheyli.

bertik *s. is.* 1. yarilanghan, jarahetlengen; 2. yara, jarahet.

berzah *is. ar.* 1. qistang yer; 2. uchurum yar: *Bir bela berzahına çattık* – Xeterlik bir yargha uchriduq.

bes *z. far.* bes, yéter, kupaye.

besa *is.* wedileshmek, qesem ichmek, qesem.

besalet *is. ar.* baturluq, jesurluq, qehrimanliq, yigitlik.

besare *is. mim.* chong we uzunchaq öy.

besbedava *s. t. far.* bek erzan.

besbelli *s.* 1. opochuq: *Böyle olacağı besbelliydi* – Mushundaq bolushi opochuq idi; 2. shühhisiz, roshen, ayding, choqum, jezmen.

besbeter *s. t. far.* bek eski, nahayiti yaman, better.

besermek baqmaq, yétishtürmek, östürmek, bordimaq.

besi *is.* 1. béqish, semritish, bordash; 2. japsani toldurush.

besi doku *is.* ichki törelme süti.

besi suyu *is.* ösümlük tomurliridiki suyuqluq.

besim *s. ar.* 1. ochuq chiray, kölgün chiray, külgünчек; 2. erenche at.

besin *is.* ozuq, ozuqluq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

besleme is. 1. béqish; 2. didek.

beslemek 1. baqmaq, toyghuzmaq: *Ben sekiz cani besliyorum* – Men sekkiz janni béqiwatimen; 2. semritmek, bordimaq: *Kurban kesmek için koyunu iyi beslemek gerekir* – Qurbanliq qilish üçhün qoyini obdan bordash kirek; 3. éhtiyajni qamdimaq; 4. ashliq bilen teminlimek; 5. hés qilmaq, tuymaq; 6. kütmek: *Bir ani beslemek* – Bir purset kütmek; 7. könglide saqlimaq; 8. rawajlanudurmaq; 9. östürmek, chong qilmaq, yétishtürmek: *Tavuk beslemek* – Toxu östürmek.

beslenmek 1. yashimaq; 2. yétishtürülmek; 3. rawaj tapmaq; 4. özini kütmek.

bessam is. ar. külgün chiray, külp türidighan, külgünчек.

best is. far. tügün.

beste is. far. 1. muzika notisi, küy, ahang; 2. bir muzika eserning muzika qismi: *Bu şarkının bestesini Gıyas yaptı* – Bu naxshining muzikisi Ghiyas ishlidi; 3. kompozitorluq.

besteci is. ahang yaratquchi, muzika eser yazghuchi, muzikant, kompozitor.

bestekâr is. far. bk. **besteci**.

bestelemek ahang ishlimek: *Bu şiiri besteledim* – Bu shéirni ahanggha saldim.

beş say. besh: *Beş kıta* – Besh qite.

beş yüzlük -ğü s. besh yüz liralıq qeghez pul.

beşaret is. ar. 1. xush xewer; 2. nahayiti set, qopal, kalanpay nerse.

beşaşet is. ar. külgün chiray.

beşer is. ar. insan oghli, adem balisi, ademzat: *Beşer şaşar* – Adem balisi yéngilidu.

beşer s. 1. beshtin; 2. beshche: *Beşer adam geldi* – Beshche adem keldi.

beşeriyat is. ar. antrpologiyе.

beşeriyatçı is. ar. antrpologiyе motexessisi.

- beşeriye** *is. ar.* musulmanliq.
- beşeriyet** *is. ar.* insanliq, insan baliliri.
- beşerî** *s. ar.* insaniy.
- beşerli** *s.* besh-beshtin.
- beşgen** *is.* besh burjek, besh burjeklik shekil.
- beşik** *-ği is.* 1. böshük: *Medeniyetin beşiği Orta Asyadır – Ottura Asiya medeniyet böshükidir;* 2. bir nersining peyda bolghan yeri.
- beşikçi** *is.* böshük yasap satquchi.
- beşir** *is. ar.* 1. xush xewer yetküzgüchi; 2. külgün chiray, külgünçek.
- beşiz** *s. is.* 1. besh kézek, bir anidin birla waqitta toghulghan besh bala.
- beşlik** *-ği is.* 1. besh parchidin barliqqa kelgen pütünlük; 2. besh pungluq, besh moluq, besh yüenlik pul.
- beşme** *is.* renggi besh xil yolluq rext.
- beşparmak** *is. zool.* déngiz yoltuzi (tiken térilik déngiz haywini).
- beşuş** *s. ar.* külgün chiray, külüp turidighan, küler yüz.
- bet** *-di s. far.* yüz, chéhre, chiray.
- bet** bk. *bed.*
- betatron** *is. yun.* éléktr küchini tézlashturidighan maginitliq eswab.
- betelemek** "*etelemek*" péili bilen bille qollanghanda eskilik qilmaq, qopalliq qilmaq dégen menani bildüridu.
- beter** *s. far.* téximu eski, better: *Allah beterinden saklasın – Alla eskilerdin saqlisun.*
- betik** *-ği is.* yéziq, pütük, yézilghan eser, yéziqliq qeghez, xet, mektup, kitab.
- betim** *is.* 1. teswir, izah, sherh; 2. teswiriy söz yaki yéziq.
- betimlemek** teswirlimek, izahlimaq, sherhlimek.
- betlik** *is.* yamanliq, eksilik, qopalliq, yiriklik.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

beton is. fr. 1. béton ; 2. bétondin ishlengen.

betonlaşmak 1. bétonlaşmaq; 2. küchlenmek, chingimaq, saghlamlashmaq.

betul -lü s. ar. 1. qiz (yatliq bolmighan); 2. nomusluq (ayal); 3. Muhemmet peyghemberning qizi Patime bilen büwi Meryemge bérilgen nam.

bevil -vli is. ar. süydük.

bevliye is. ar. süydük we tanasil ezasi késellikliri.

bevliyeci is. tanasil ezasi késelliki doxturi.

bevwap -bı is. ar. 1. ishik baqquchi, derwaziwen; 2. qedimde mehelle mekteplirining xadimi.

bey is. 1. bay, beg; 2. aymaq bashliqi, bashliq; 3. qart qeghizining birinchisi, eng chongi, ser; 4. isimning arqigha ulap hürmet üçün qollinidighan söz – unwan: *Ahmet bey* – Exmet beg.

bey -yi is. ar. sétish.

bey ağabey is. hürmetke layiq ottura yashliq er.

beyaban is. far. bayawan, desht, chöl, jezire.

beyan is. ar. 1. bayan, ipade: *Beyan etmek* – Bayan qilmaq; 2. sözlesh, uqturush, bildürüş.

beyanat is. ar. bayanat.

beyanname bayanname, axbarat.

beyaz is. ar. 1. aq: *Beyaz kağıt* – Aq qeghez; 2. aq tenlik, aquch; 3. nurluq; 4. tuxumning éqi.

beyaz kitap is. aq tashliq kitab (bir mesilini sherhlep hökümet yaki birer jemiiyet teripidin élan qilinghan kitab).

beyaz perde is. ékran: «*Garip-Senem*» *filimi beyaz perdeye çıkarıldı* – «Ghérip-Senem» kinosi qoyuldi.

beyazımsı s. aqamshul, aquch.

beyazımtırak s. aqamshul, aquch.

beyazlamak aqarmaq.

beyazlaşmak aqarmaq.

beyazlatmak aqartmaq.

beyazlık -*ği s.* aqliq, aqliq derijisi.

beybaba *is.* bowa, aqsaqal.

beyefendi *is.* ependi: *Ahmet beyefendi* – Exmetjan ependi.

beyerki *is. far.* aristokratiye, aqsöngök (1. hökümran ékspilatatur sinipning imtiyazliq yuqiri dairiliri;; 2. birer sinip yaki ijtimaiy guruppining imtiyazliq qatlimi).

beygir *is. far.* 1. at; 2. yaghach at (tenterbiyde).

beygir gücü *is.* at küchi.

beygirci *is.* batchi, atni kiragha bergüchi.

beyhan *is. ar.* 1. aghzi boshluq, sir saqlimasliq; 2. er yaki ayalche at.

beyhude *z. s. far.* 1. bihude, orunsiz, boshtin boshqa; 2. paydisiz, netijisiz.

beyin -*yni is.* 1. ménge, chong ménge; 2. eqil, chüshenche, idrak; 3. rehberlik yaki merkez.

beyincik -*ği is.* kichik ménge, arqa ménge.

beyinsiz *s. is.* eqilsiz, kallisi ishlimeslik, galwang, möng.

beyit -*yti is. ar.* béyit, ikki misraliq shéiri.

beylik -*ği s.* 1. beglik: *Beylik elbise* – Beglik kiyim; 2. aliyjanabliq; 3. hökümet; 4. yumshaq herbiy ediyal; 5. birxil könglek.

beynamaz *s. far.* 1. binamaz, namaz oqumaydighan; 2. hurun, yalqaw, ish xush yaqmaydighan.

beynelmilel *s. ar.* beynelmilel, intérnatsional, xelqara: *Beyrelmilel marşı* – Intérnatsional marshi.

beynelmilelleştirmek xelqaralashturmaq.

beytülmal -*li is. ar.* dölet xezinisi (qedimki zamanda).

beyyine *is. ar.* delil, ispat, pakit.

beyza *is. ar.* tuxum.

beyza *s. ar.* apaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

beyzade *is.* 1. begzade, begoghli, yaywetche; 2. aristokrat, aqsöngök; 3. aqnanchi, erke-naynaq.

beyzî *s. ar.* tuxum shekillik.

bez *is. ar.* 1. rext, rext parchis, puruch; 2. kipen; 3. böz, mata, xam.

bez *is.* bez: *Tükürük bezi* – Tükürük bézi (bezleri).

bezci *is.* bapkar, bözchi.

bezdirci *s. is.* bezdürgüchi, zérikürgüchi.

bezdirmek *is.* bezdürmek, zérikürmek.

beze *is.* 1. bez; 2. xémirturuch.

bezek *-ği is. fr.* bézek, zinnet.

bezekçi *is.* 1. neqqash, bézekchi; 2. qedimde qizni kiyindürgüchi ayal.

bezekli *s.* perdazlanghan, girim qilinghan, bézeklengen.

bezeklik *is.* tamlargha oyulghan we sizilghan resimler.

bezemek bézimek, perdazlimaq, zinnetlimek.

bezenmek bézenmek, perdazlanmaq, zinnetlenmek.

bezestan *is. far.* qimmet bahaliq nersiler (merwayit, yaqut qatarliqlar) sétilidighan mexsus bazar.

bezgin *s.* zérikken, toyghan, bizar bolghan.

bezginlik *-ği is.* zérikkenlik, toyghanliq, bizar bolghanliq.

bezik *-ği is. fr.* qart bilen oynilidighan bir xil oyun.

bezir *-zri is. ar.* kendir yéghi.

bezirgân *is. far.* 1. sodiger, tujjar; 2. seyyare sodiger; 3. yehudi.

bezirgânlık *is.* sodigerlik.

bezirlemek kendir yéghi bilen baghlmaq.

bezlemek xerite we resimlarning yirtilip ketmesliki üçün arqigha rext yépishturmaq.

bezletmek 1. chachmaq, chéchiwetmek; 2. köp bermek, ayimastin bermek.

bezmek bezmek, zirilmek, bizar bolmaq, toymaq: *Ne kadar çetin olursa olsun hayattan bezmemeli* – Qanchilik qiyinchilik bolsa bolsun hayattin bezmeslik.

bezrek -ğı **is.** kichik tuxum.

bezzaz is. ar. 1. bapkar, mata toqup satquchi; 2. rext baziri.

bezzazistan is. ar. qiymetlik rextler sétilidighan bazar "bedestan" depmu atilidu, bundaq bazarda qimmetlik nersiler we qoral-yaraqlarmu sétilidu.

bıçıl is. osm. oshuq.

bıçılğan s. 1. uyulghan, taralghan, kéngeygen (yara, jarahet); 2. aqbash késili (atning putidiki).

bıçırgan is. meden parchilirini parqiritidighan, siliqlashturidighan eswab.

bıçak -ğı s. pıchaq: *Bıçak yarası unutulur, dil yarası unutulmaz* – Pıchaq yarısı untulidu, til yarısı untulmaydu.

bıçak ağızı is. pıchaq bisi: *Bıçak ağızı altına yatmak* – Opératsiye qilinmaq; *Bıçak ağızı artıǵı* – Boghuzlanmaq qépqalghan haywan; *Bıçak ağızı gelmek* – Qattiq urushmaq; *Bıçak ağızı sırtı kadar* – Bek az.

bıçakçı is. pıchaqchi (pıchaq qatarliqlarni soqup satquchi).

bıçakçılık -ğı s. pıchaqliq (pıchaq, ustura, qelemtrash qatarliqlarni soqup sétish oqiti).

bıçaklamak pıchaqlimaq, pıchaq salmaq.

bıçaklanmaq pıchaqlanmaq, pıchaq sélinmaq.

bıçaklı s. pıchıqı bar, pıchaqliq.

bıçaklık -ğı is. 1. pıchaq qoyulidighan orun; 2. pıchaq soqushqa yaraydighan meden.

bıçaksilmek bir ishni puttürmek.

bıçkı is. here (yaghachchining).

bıçkıcı is. 1. yaghach tilghuchi, herichi; 2. tok herisi yasap satquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bıçkılıhane **s. is.** mexsus taxtay tilidighan fabrika yaki ishxana.

bıçkın **s. is.** 1. laghaylap yürgüchi; 2. lükchek.

bıdık **s.** 1. qisqa hem diqmaq hem simiz: *Bidik parmak* – Paqa barmaq; 2. kichik ushshaq: *Bidik armut* – Kichik amut.

bıkılmak **-den** zérikmek, bezmek, bizar bolmaq.

bıkıntı **is.** zérikish, bézish, biza bolush.

bıkkın **s.** bizar bolghan, bek zérikken, bekmu yoyghan.

bıkkınlık **-ğı s.** bizar bolghanliq, zérikkenlik, toyghanliq, bezgenlik.

bıkmak 1. zérikmek, bizar bolmaq, bezmek: *Hergün iş olmazsa ondan bıılır* – Her küni ish bolmisa, uningdin zérikidu; 2. chidighusiz halgha kelmek: *Onların geçimsizliginiden bıktım artık* – Ularning turmush qiyinchiliqigha chidimidim.

bıktırıcı **s.** zériktüridighan, bizar qilidighan, toyghuzidighan: *Adamı bıktırıcı bir iş* – Ademni zériktürdighan ish.

bıktırmak **s. z.** zériktürmek, bizar qilmaq, toyghuzmaq.

bıldır **s. z.** bultur, ötken yil: *Bıldır diktiğim fidan buyıl çiçek açtı* – Bultur tikken köchet bu yil chécheklidi.

bıldırıcın **is. zool.** witwildaq, budune.

bıldırıcın **is.** pakar we doghilaq sémiz ayal yaki qiz.

bılık bılık **s.** miliq-miliq (sémiz), dupdumilaq.

bıngıl bıngıl **s. z.** lighir-lighir.

bıngıldak **-ğı s.** bowaqlar méngisining qatmighan we lipildap turidighan qismi.

bıngıldamak lighirlimaq, lipildimaq.

bıngıllık **-ğı s.** 1. sémizlik; 2. sémizliktin kélip chiqqan éghirliq.

bırakılmak tashlanmaq, qoyuwétilmek.

bırakışmak pütüşmek (urushta), toxtam tüzüşmek, urush toxtatmaq.

bırakıt *is. fr.* miras.

bırakmak 1. qoymaq: *Çocuklar bırakmaya gelmez* – Balilarni ixtiyarigha qoyuwétishke bolmaydu; 2. tashlimaq; 3. kéchiktürmek, keynige sürmek; 4. ixtiyarigha qoyuwetmek; 5. boshanmaq, ayrilmaq; 6. sinipta qaldurmaq, sinipta qalmaq: *Öğretmen üç tembeli bıraktı* – Oqutquchi üç horun oqughuchini sinipta qaldurdi; 7. amanet bermek: *Eşyamu size birakıyorum* – Nerse-kéreklirimni sizge amanet qoyimen; 8. iz qaldurmaq: *Leke bırakmak* – Iz qaldurmaq.

bıyık *-ğı s.* 1. burut; 2. yögiship yuqirigha ösidighan otlarning yopurmiqi: *Biyiği terlemek* – Boruti xet tartmaq.

bıyıklanmak borut chiqmaq.

bıyıklı *s.* burutluq, burutini chüşhürtmigen.

bıyıksız *s.* buruti yoq, burutini chüşhürgen, burutsiz.

bızbız *is.* dumbaq yaki naghra chokisi.

bızdık *-ğı s.* kichik bala.

bızır *is.* dildanek, dilchiq (ayallar perjisining yuqiriqi qismida bolidighan nahayiti sezgür kichik organ).

biaman amanliq bermeydighan, tinch qoymaydighan.

biat *is. ar.* boyun sunush, itaet qilish.

bibak *s. far.* qorqunchsiz, perwasiz.

biber *is.* 1. much: *Kara biber* – Qarimuch; *Ak biber* – Aqmuch; 2. laza: *Kızıl biber* – Qizil laza.

biberlemek 1. qarimuch salmaq, laza salmaq; 2. achchiq qilmaq.

biberli *s.* 1. qarimuch yaki laza sélinghan; 2. qattiq (söz); 3. achchiq.

biberlik *-ği is.* qarimuch qachisi, laza qachisi.

biberon *is. fr.* soska, évizge.

bibi *is.* 1. hamma (atining singlisi); 2. aile ayali.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bibliyograf *is. fr.* bibliografiye mutexesisi.

bibliyografya *is. fr.* bibliografiye (1. basma kitablirini körsetküchi royixet tüzüş we ularni öginish ishi bilen shughullanghuchi ilmiy sahe;; 2. gézit-zhurnallarning yéngi chiqqan kitablarni qisqiche tehlil qilib bérídighan mexsus bölüm;; 3. birer mesilige dair kitab, zhurnal we maqaliler royxéti).

bibliyoman *is.* kitap mestanisi.

biblo *is. fr.* shire we kitab tekchisi qatarliqlargha tizilghan waza, heykel qatarliq kichik zinnet buyumliri.

biçare *s. is. far.* 1. bichare, ajiz, küchsiz, amalsiz; 2. teleysiz, bextsiz.

biçarelik *-ği is.* bichariliq, amalsizliq, küchsizliq.

biçek *-ği is.* pichaq.

biçer bağlar *is.* hem orup, hem baghlaydighan mashina.

biçerdöver *is.* kombayin.

biçici *is.* ormichi.

biçilmek 1. késilmek: *Dört elbise biçildi* – Töt qur kiyim késildi; 2. orulmaq: *Buğdaylar biçildi* – Bughdaylar oruldi; 3. yoq qilinmaq, berbat qilinmaq: *Düşman ordusu biçildi* – Düşmen qoshuni yoqitildi; 4. ayrilmaq: *Emekli aylğı olarak devletçe biçilen para* – Pénsiye maashi üçün dölet teripidin ayrilghan pül.

biçim *is.* 1. orma; 2. pichim, shekil: *Kostümün biçimini beğendim* – Kastumning pichimini yaqturdum.

biçimlemek iza tartquzmaq, abroyini tökmek: *Ahmedi öyle bir biçimledilerki* – Exmetni shundaq chüsherdiki.

biçimlendirmek 1. shekilge kirgüzmek; 2. méwe derexlirining shaxlirini putap bir shekil bermek.

biçimli *s.* kélishken, qamlashqan, chirayliq, xush pichim.

biçimsiz *s.* set, qamlashmighan, qopal, kalanpay, pichimsiz.

biçki is. kiyim késish hüniri, késimchilik, pichimchilik: *Biçki yapmak* – Rext kesmek, pichmaq.

biçkici is. késimchi.

biçmek 1. pichmaq (kiyim), kesmek; 2. tilmaq: *Tahta biçmek* – Taxtay tilmaq; 3. ormaq (ot): *Ot biçmek* – Ot ormaq; 4. baha qoymaq: *Buna ne fiyat biçtiniz?* – Buninggha qanche baha qoydingiz?; 5. qirmaq.

bidaa is. ar. sermaye, ige bolghan nerse.

bidar is. far. oyghaq, gheplette bolmighan.

bidat is. ar. bashlanghuch, iptidaiy.

bidon is. fr. bénzin, kirsin qatarliqlar qachilinidighan tung.

biga is. lat. xaduk, harwa.

bigami is. fr. ikki xotunluq.

bigâne is. far. munasiwetsiz, alaqsiz, yat.

bigânelik is. 1. yatliq; 2. munasiwetsizlik, alaqsizlik.

bigudi is. fr. chach qisquch, chaza.

bigünah s. far. bigunah, gunahsiz.

bihaber s. far. xewersiz, bixewer, xewiri yoq.

bihuş s. far. bihush, hushini, xudini bilmeslik.

bihuzur s. far. behuzur, huzursiz.

bikes s. far. héchkimi yoq, yardemsiz, charisiz.

bikir -kri is. ar. qizliq.

bilâkis z. ar. eksiche, tetürisiche: *Bu işe memnun olmak şöyle dursun, bilâkis çok kızdım* – Bu ishtin xush bolush bu yaqta tursun, eksiche xapa boldum.

bilânço is. it. xulase: *Bu işin bilançosunu yapalım* – Bu ishning xulasisini chiqirayli.

bilâvasıta s. ar. toghridin toghra, biwaste.

bilcümle s. z. ar. pütün, hemme.

bildik -ği s. is. 1. bilish, tonush: *Burada bildik yok* – Bu yerde tonush-bilish yoq; 2. bilingen, tonulghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bildirge is. 1. uqturush, élan (yéziq arqiliq); 2. bayanname, bayanat.

bildiri is. 1. uqturush; 2. axbarat, bayanname, bayanat.

bildirilmek 1. bildürülmek, anglitilmaq, xewerlendürülmek: *Durum ona çotkan önce bildirildi* – Ehwal uninggha xéli burunla bildürüldi; 2. chüshendürülmek.

bildirişmek -le bildürüşmek, xewer bérishmek, xewerleshmek, uqturushmaq.

bildirme is. 1. uqturush, bildürüş; 2. élan.

bildirmek 1. anglatmaq, bildürmek, uqturmaq, xewer bermek: *Meseleyi anla da bana mektupla bildir* – Mesilini chüshinish bilenla manga xet arqiliq xewer qil; 2. sözlimek; 3. chüshendürmek; 4. tonutmaq; 5. körsetmek.

bile z. 1. bille, birlikte: *Yemin etse bile inanmam* – Qesem ichsimu ishenmeymen; 2. teqdirde, hetta: *Ahmet geldimi gitti bile* – Exmet keldimu ketti, hetta ... **bile bile z.** qesten, bilip turup: *Bu işi bile bile yapıyor* – Bu ishni bilip turup qiliwatidu.

bileği is. biley: *Bileği taşı* – Biley tash.

bilek -ği is. bilek: *Bilek saat* – Qol saiti.

bileme is. bilesh (tighni).

bilemedin z. eng köp, eng jiq.

bilemek bilimek (tighni): *Bıçak bilemek* – Pichaqni bilimek.

bilenmek bilenmek: *Bıçak bilendi* – Pichaq bilendi.

bilerek z. bilip turup.

bileşik -ği s. is. murekkep, chigish: *Bileşik cümle* – Murekkep jümle.

bileşim is. terkiyb: *Suyun bileşiminde hidrojenle oksijen vardır* – Suning terkiybide hidrogin bilen oksigin bar.

bileşmek terkiyb tapmaq.

bilet is. bélet: *Tren bileti* – Poyiz béleti.

bileti is. béletchi, bélet kesküchi yaki satquchi.

biletmek **s. z.** biletmek: *Bıçağı biletmek* – Pichaqni biletmek.

biley **is.** biley.

bileyici **is.** bileychi.

bilezik **-ği is.** 1. bileyzük; 2. halqa sheklidiki nerse.

bilfiil **z. ar.** emeliyet, emeliy heriket: *Sizin iyiliğinize bilfiil cevap vereceğim* – Sizning qilghan yaxshiliqingizgha emeliy herikitim bilen jawap bérimen.

bilge **is. s.** bilimlik adem.

bilgi **is.** 1. bilim, melumat, sawat: *Konferanstan bilgi aldim* – Ilmiy doklattin melumat aldim; 2. ilim-pen; 3. chüshenche.

bilgicilik **-ği is.** sepsetchilik, sofizm.

bilgiç **-ci s. is.** 1. köpni bilidighan, melumatliq: *Bilgiç adam* – Köpni bilidighan adem; 2. bilimlik.

bilgili **s. z.** ilim igisi, melumatliq.

bilgiliik **-ği is.** belge nishan, alamet.

bilgin **is. s.** alim, ölima.

bilginlik **-ği is.** alimliq, ölimaliq.

bilgisayar **is.** kompyutér.

bilgisiz **s.** bilimsiz, sawatsiz, nadan.

bilgisizlik **-ği is.** bilimsizlik, sawatsizlik, nadanliq.

bilhassa **z. ar.** bolupmu, eng muhimi: *Çocuklarım, bilhassa kızım yaramazdır* – Balilirim, bolupmu qizim shox.

bilim **is.** ilim-pen.

bilimsel **s.** ilmiy, penniy: *Bilimsel açıdan ele alınan sorunlar* – Ilmiy jehette analiz (tetqiq) qilinghan mesililer.

bilimsiz **s.** ilmiy bolmighan, penge اساسlanmighan.

bilinç **-ci is.** sewiye, ang.

bilinç dışı **-ci is.** bixut, xiraman.

bilinçli **s. z.** sewiyilik, angliq.

bilinçsiz **s.** sewiyisiz, angsiz.

bilinçsizlik **-ği is.** sewiyisizlik, angsizlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bilindik -*ği is. bk. bilinen.*

bilinemez is. bilinmes, namelum.

bilinen is. melum, ashkara, belgilik.

bilinmedik is. s. bilinmeslik, namelumluq.

bilinmek bilinmek, melum bolmaq, éniq bolmaq.

bilinmeyen is. s. bilinmigen.

bilinmez s. bilinmes, melum emes, namelum, éniq emes.

bilir s. bilidighan, xewerdar.

bilistifade z. ar. 1. paydilanmaq: *Bu durumdan bilistiftade* – Bu weziyettin paydilanmaq; 2. arqiliq.

bilistişare z. -le meslihetleshmek, kengeshmek, meslihetlishish bilen, kengishish bilen.

bilish is. 1. bilish; 2. tonush, dost.

bilishmek is. bilishmek, tonushmaq.

billâhi is. ar. xuda heqqi.

bilmece is. tépishmaq: *Bilmece çözmek* – Jawabini tapmaq; *Bilmece gibi konuşmak* – Tépishmaqtek gep qilmaq.

bilmek 1. bilmek: *O, iyi hesap biliyor* – O hésabni yaxshi bilidu; 2. qilmaq: *Bu iş iyi yapılabiliyor* – Bu ish obdan qiliniwatidu; 3. tonimaq: *O adamın kim olduğunu bilmedim* – O ademning kim ikenlikini bilelmidim; 4. hésablimaq: *Ben de onu dost biliyorum* – Menmu uni dost dep hésablaymen; 5. mesul qilmaq, jawabkar qilmaq; 6. chüshenmek: *Yüz ifadesinden bildim* – Yöz turqidin chüshendim; 7. qiyas qilmaq, texmin qilmaq, mólcherlimek: *Ortada olağanüstü durum olduğunu bilmiştim* – Pewquladde bir ehwalning bolidighanliqini mólcherligenidim.

bilmez s. nadan, bilimsiz.

bilmezlemek nadan qilip körsetmek, bilimsiz körsetmek.

bilmezlenmek bilmes boluwalmaq, bilmeske salmaq.

bilmezlik -ği is. nadanliq, bilimsizlik.

bilumum z. ar. pütün, hemme, tügel.

bilvasita *z. s. ar.* wastilik, arqiliq.

bilyon *say. fr.* milyard.

bimana *s. far. ar.* bimene, mensiz, chüshiniksiz.

bimar *s. far.* bimar, késel, aghriq.

bimarhane *s. far.* rohiy késeller doxturxanisi.

bimuhaba *z. far. ar.* chékinmestin, qorqmastin.

bin *say.* 1. ming: *Bin ev* – Ming öy; 2. nahayiti köp: *Bin kere söyledim, dinlemedin* – Nahayiti köp sözlidim, anglimiding.

bin bir *s.* mingbir, nahayiti köp: *Bin bir çeşit* – Köp xil.

bina *is. ar.* 1. bina, qurulush: *Davanızı hangı delillerin üstüne bina ediyorsunuz* – Dewayingizni qandaq delillerge asasen ispatlawatisiz?; 2. tayinish; 3. erebche grammatika kitabi: *Oğlum bina okur* – Oghlum erepche grammatika kitabi oquydu.

binaen *z. ar.* 1. binaen; 2. asasen.

binaenaleyh *z. ar.* uning üçhün, buning üçhün, shuning üçhün, uning tüpeylidin, shu munasiwet bilen.

binbaşı *-yı is.* mayor, yingjang, mingbéshi.

binde bir *z.* bek shalang, az: *Kuyruklu yıldız, binde bir görünür* – Quyruqluq yultuz nahayiti az körünidu.

bindi *is.* destek.

bindirilmek mindürülmek, olturghuzulmaq: *Arabaya bindirildi* – Pikapqa olturghuzuldi.

bindirmek 1. mindürmek, mingüzmek: *Ata bindirmek* – Atqa min'güzmek; 2. olturghuzmaq, chüshürmek: *Trene bindirdi* – Poyizgha chüshürdi; 3. chéqilishmaq, örülüp ketmek, soqulushup ketmek.

binefsihi *z. ar.* özlükidin, öz özige, ichidin.

binek *-ği is.* 1. minik; 2. olturidighan, minidighan, chüshidighan: *Bu at kimin bineğidir* – Bu at kimning minidighini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

biner s. mingdin, mingche: *Arkadaşlar biner lira mükafat aldılar* – Yoldashlar ming liridin mukapat élishi.

binici s. at chewendazi.

binicilik -ği is. at minish mahariti we téxnikisi.

binihaye s. tögimes, üzülmes, pütmes.

bininci say. minginchi (1000 inchi).

binış is. 1. minish herikiti we usuli; 2. atliq polk (herbiy).

binışmek 1. minishmek, teng minmek; 2. artilishmaq.

bit is. 1. minilidighan qatnash qorali yaki haywan; 2. lés (duxupkinging).

binlik -ği is. 1. ming liralik qeghez pul; 2. üç liralik suyuqluq sighidighan shishe.

binmek 1. minmek: *Attan inip eşeğe bindi* – Attin chüshüp éshekke mindi; 2. olturmaq, chüshmek: *At arabasına bindim* – At harwisigha chushtum; 3. köpeymek, artimaq, qoshulmaq: *Yemeğe yüzde otuz bindi* – Tamaqqa 30 pirsent qoshuldi.

biperva s. far. biperva, perwasiz, bighem.

bir say. 1. bir (san): *Hepimiz bir ayrılmayız* – Hemmimiz bir, ayrılmaymız; 2. tek, yalghuz: *Bu kalemlerin ikisinde bir hangisini istiyorsunuz?* – Bu qelemlerning ikkisi oxshash, qaysisini xalaysiz?; 3. birlashken, ittifaq; 4. oxshash; 5. peqet, yalghuz: *Herşey bitti, bir bu kaldı* – Hemme tügidi, peqet bula qaldi; 6. zadi, héchla: *Bir türlü razı olmadı* – Zadi razi bolmidi.

bir is. it. piwa: *Kulcanın birası güzel* – Gholjining piwisi yaxshi.

birader is. far. burader, dost, aghine, er tughqan.

birader -ği is. buraderlik, dostluq, aghinidazchiliq.

birahane is. 1. piwixana; 2. téz hazirlinidighan issiq yaki soghuq yémek yéyilidighan yer.

biraz s. 3 z. bir az, azghine.

birazdan z. birazdin kéyin: *Birazdan gelirim* – Birazdin kéyin kélimen.

birbiri **z.** bir-birini, bir-birsini: *İki çocuk birbirini kucakladı*
– Ikki bala bir birini quchaqlidi.

bircilik *-ği is.* monizm (dunyaning nigizi birla dep bilidighan pilo sopiylik telimat, idéalistik monizm dunyaning nigizi "roh" dep bilidu, matérialistik monizm bolsa dunyaning nigizi "matériye" dep bilidu).

bircinsten **s.** 1. eyni jinstin; 2. túrliri oxshash bolghan.

birçok *-ğu s. is.* köp, jiq, nurghun, tola, kengri: *Birçok konuşmadan sonra* – Nurghun paranglardin kéyin.

birçokları **s.** bir munchisi, köpinchisi, jiqi, tolisi, nurghuni: *Birçokları öyle düşünüyorlar* – Birmunchiliri shundaq qaraydu.

birden **z.** 1. bir qétimdila, biraqla: *İlacı birden içeceksin* – Dorini biraqla ichisen; 2. tosattin, birdinla, tuyuqsizdin: *Birden basa geldi* – Tuyuqsizla bésip keldi.

birdenbire **z.** birdinla, biraqla: *Birden bire yağmur başladı*
– Tuyuqsizla yamghur quyuwetti.

birdirbir **s.** bir-birining üstidin atlap oynaydighan oyun.

bire bir **s.** téz ünüm béridighan: *Bu ilac size bire bir gelir* – Bu dora sizge téz payda qilar.

biren **s.** yalghuz, tek, yégane, taq.

birenlik *-ği is.* yalghuzluq, yéganiliq, taqliq.

birer **say.** birdin, her birige birdin: *Hepimize birer misafir gelecek* – Hemmimizge birdin méhman kélidu.

birey **is.** yek adem, yek nerse, taq adem, taq nerse.

birey oluș **is.** ispirmidin hayatliqqa qeder bolghan ariliq.

bireyci **s.** individualist (shexsiyetperest, kolléktip menpeitini mengsitmeydighan, özini kolléktiptyn chetke tartip yürüydighan biri).

bireycilik *-ği is.* individualizm (shexsiyetchlik, shexsiy metpeetini jemiyet menpeitige qarshi qoyidighan dunya qarash).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bireyleştirmek yiganilashturmaq, taqlashturmaq.

bireylik -ği **is.** yéganiliq, yalghuzluq, taqliq.

biri bk. **birisi** bir-biri: *Biri bu yana gitti, biri öte yana* – Biri bu yaqqa ketti, biri u yaqqa.

biricek -ği **s.** birla qétim, birla nöwet: *Onu biricek görebilseydim* – Uni birla qétim körsem idi.

biricik -ği **s.** 1. yégane, yalghuz, bir, taq: *Kurtuluşun biricik yolu* – Azadliqning birdin bir yolu; 2. tengdashsiz, emsalisiz.

birikim **is.** bir yerge yighilghanliq, toplanganliq.

birikmek 1. birikmek, toplanmaq, yighilmaq; 2. ulghaymaq, jiqaymaq, köpeymek, artmaq, ashmaq.

biriktirmek biriktürmek, yighmaq, toplimaq: *Bir yıldan beri biriktirdiğimiz bu kadardır* – Bir yildin béri iqtisad qilghinimiz shunchilik.

birileri **z.** tonumighan kishiler, bir qanchisi, biraw: *Sizi birileri arıyor* – Sizni biraw izdewatidu.

birim **is.** 1. ölchem: *Uzunluk birimi metredir* – Uzunluq ölchimi metr; 2. organ: *Hükümetin çeşitli birimleri* – Hökümetning herqaysi organliri.

birinci **say.** 1. birinchi: *Birinci sınıf* – Birinchi sinip; 2. tunji: *Bu ülkeye birinci defa geliyorum* – Bu memliketke tunji qétim kélishim; 3. aldinqisi, yaxshisi, birinchisi: *Sınıf birincisi budur işte* – Sinipining aldinqisi mana bu; 4. eng yaxshisi: *Birinci mal getirilsin* – Eng yaxshi mal keltürölsun.

birincilik -ği **is.** 1. birinchilik; 2. chémpiyonluq.

birkaç **s.** bir qanche: *Bir kaç kişi var* – Bir qanche kishi bar.

birkaçı **z.** bir qanchisi.

birlemek bir halgha keltürmek, birge chüshürmek, taqlashturmaq.

birlenmek taqlashmaq, bir halgha keltürmek.

birleşen **s.** birlashken, uyushqan.

birleşik *s.* birlashken, ittipaq: *Birleşik devletler* – Birlashken döletler; *Birleşik cephe* – Birlik sep.

birleşim *is.* 1. birlishishi herikiti; 2. jüplishish (erkekchishining).

birleşmek 1. birlashmek, qoshulmaq; 2. uchrashmaq, bir yerge kelmek; 3. uyushmaq, ittipaqlashmaq; 4. ulashmaq, tutashmaq; 5. oxshash qarashda bolmaq: *Bu konuda sizinle birleşiyorum* – Bu mesilide siz bilen oxshash pikirdimen.

birlik *-ği is.* 1. ittipaq, birlik: *Birliğimizi güçlendirmeliyiz* – Ittipaqimizni kücheytishimiz kérek; 2. pütünlük; 3. barawerlik, tenglik; 4. oxshashliq: *Dil birliği* – Til birliki (oxshashliqi); 5. uyushma, jemiyyet; 5. ittipaqliq.

birlikte *z.* 1. birlikte; 2. yénida.

birtakım *s.* birmunche, bir yürüş, bir qisim: *Bir takım insan* – Birmunche adem (insan).

bis *is. lat.* ikkinchi qétim, ikkinchilep.

bisare *is.* aywan, karidor.

bisiklet *is. fr.* welisipit.

bisikletçilik *-ği is.* welisipitlik, welisipit min'gen.

bismi yemi shuralmaq, sümürülmek, émilmek.

bismillah *ar.* bismillah.

bisturi *is. fr.* neshter, apiratsiye pichiql.

bit *is. zool.* pit: *Bit pazarı* – Pit baziri.

bit pazarı *is.* pit baziri.

bitap *s. far.* 1. harghin; 2. maghdirsiz, dermansiz, küchsiz; 3. aghriqchan.

bitaraf *s. far. ar.* terepsiz, biterep: *Bitaraflar* – Terepsizler.

biték *s.* munbet (yer), mol hosulluq, chiqishliq.

bitéksiz *s.* hosul chiqmaydighan, hosul bermeydighan, chiqishsiz (yer).

bitelge *is.* yerning küchi (quwwiti), ünümdarliq (yerning).

bitevi bk. *biteviye* arqa-arqidin, arqisi üzülmestin.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

biteviye **z.** arqa-arqidin, arqisi üzülmestin.

bitey **is. bot.** birer rayonda ösidiǵhan ziraetlerning yighindisi.

bitik **s.** maghdursiz, dermansiz, quwwetsiz: *Adamcaǵız bitik bir haldeydi* – Bichare maghdursiz idi; 2. yaman, eski, xarab: *Halimiz bitik* – Halimiz xarap.

bitik **s.** ashıq.

bitim **is.** 1. tüǵesh, tamamlinish, pütüş; 2. nahayet, axiri.

bitimli **s.** axirisi chiqqan, netijisi chiqqan, cheklik.

bitimsiz **s.** 1. axirisi chiqmıǵhan, netijisi chiqmıǵhan; 2. tüǵimes, cheksiz, pütmes.

bitirim **s.** 1. yéqimlıq, köngüllük (nerse, adem, yer); 2. lükchek; 3. qimarxana; 4. zéréklik, hoshyarlıq.

bitirmek 1. tüǵetmek, pütürmek, axirlashturmaq, tamamlimaq; 2. halsizlashturmaq, küchsizlendürmek; 3. öltürmek, yoqatmaq; 4. memnun qilmaq, xushal qilmaq: *Nezaketiniz beni bitirdi* – Edep-xulqingiz méni xosh qildi.

bitişik *-ǵi* **s.** 1. bir tutash, yandash: *Bitişik ev* – Bir-birige yandash öy; 2. aratam qoshna.

bitişken **s.** 1. tutashqan, yandashqan; 2. tomuri bir atalǵularning bash we axirigha qilinghan qoshumche.

bitişmek tutashmaq, yandashmaq, baghlaşmaq: *Yazıda harflar bitişmemiş* – Maqalide herpler baghlaşmaptu.

bitiştirmek tutashturmaq, yandashturmaq, baghlashturmaq, tegküzmek.

bitki **is.** giyah, ösümlük, nabatat, ziraet.

bitkicilik *-ǵi* **is.** ösümlük bilen ozuqlinidighan.

bitkimsi **s.** ösümlük tipi, ösümlükke oxshash.

bitkin **s. z.** bek charchighan, haldin ketken.

bitkisel **s.** ösümlük jinsi, ösümlükke ait.

bitlemek 1. pit baqmaq; 2. jédelge bahane izdimek.

bitlenmek 1. pitlashmaq, pit basmaq; 2. özining pitni baqmaq.

bitlenmek bay bolup qalmaq.

bitli *s.* pitliq, pitlap ketken: *Bitli kokuş* – Kiyimi we özi sésiq.

Bitlis *is.* Bitlis (Türkiyining Sherqiy Anatolidiki Wan kölining gherp teripidiki bir wilayet we uning merkiziy shehiri).

bitmek 1. tügimek, qalmasliq: *Para bitti* – Pul tügidi; *Yolculuk bitti* – Seper tügidi; 2. axirlashmaq, tamamlanmaq: *Uğraşmaktan bittim* – Ishlep hérip kettim; 3. halsizlanmaq, qattiq harmaq; 4. tügetmek: *Zevalli bitti* – Bichare tügeshti; *Çiçek denildimi bitirim* – Gül désila tügep kétimende; 5. memnun.

bitmek bashqidin unmek, bashqidin chiqmaq: *Tüy bitti* – Tük bashqidin chiqti.

bitter 1. bir xil achchiq piwa; 2. bir xil achchiq shakalat.

bitüm *is. fr.* asfalt.

bivefa *s. far.* biwapa, wapasiz.

biyograf *is. fr.* birer shexisning hayatiy we terjimihalini yazidighan kishi.

biyografi *is. fr.* terjimihal, birer shexsiy hayatining teswirlep we teriplep bérilishi.

biyoloji *is. yun.* biologiye.

biz *z.* 1. biz: *Biz böyle düşünüyörüz* – Biz shundaq oylaymiz; 2. men (bezen shexsiler üçünmu qollinidu).

biz *is.* bigiz.

bizar *s. far.:* *Bu sineklerden pek bizarım* – Bu chiwinlerdin rasa toydum.

bizatihi *z. ar.* özlükidin, özidin-özi: *Bunu ona birisi öğretmiş olacak, çünkü bizatihi düşünebilir bir adam değildir* – Buni uninggha biri ögetken bolsa kérek, chünki u özlükidin öginidighan adem emes idi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bizce **z.** bizche, bizningche, pikrimizche.

bizden **z.** bizdin, biz tereptin.

bizden **s.** mahir, usta, qoli eplik.

bizimki **zm.** 1. bizningki (erning ayaligha, ayalning érige qarita qollinidighan sözi); 2. bizge ait, bizge xas; 3. yéqin dost: *Bizimki Ahmet* – Dostum Exmet.

bizzat **z. ar.** 1. öz, özi, shexsen: *Avukat mahkemeye bizzat geldi* – Adwokat mehkimige özi keldi; 2. özi biwaste, özi toghridin-toghra.

blok **is. fr.** 1. bilok, guruh; 2. chong we éghir parche: *Mermer bloku* – Mermer parchisi; 3. resim qeghizi saqlinidighan kardun xalta; 4. birbirige yandash qatar ketken binalar.

bloke **s. fr.** 1. bir yerge toplanghan (nerse), yighilghan; 2. meni y qilinghan, cheklengen; 3. toxtitip qoyulghan.

blokhavs **is. ing.** kichik istéhkam, potey, qorghhan.

bloküs **is.** biloks (düshmen teripidin ishghal qilinghan bir yerning sirt bilen alaqisini késish üçün qorshilishi).

bluz **is. ing. müz.** biloz (fakisturotning bir türi).

bluz **is. fr.** sarapan.

boa **is. fr.** 1. yilanning bir türi; 2. ayallar boynigha oriwalidighan uzun, yumshaq tére.

bocalamak 1. shamalgha qarshi téz yürelmeslik, (kéme heqqide); 2. ikkilenmek, temtirimek, hoduqmaq: *Başlarken bocaladı, amâ sonunda işi düzeltti* – Ishning béshida temtiridi, emma axirida epleshtürdi.

boci **is. it.** kéme we paraxotlarda yük toshuydighan yénik qol harwisi.

bocuk **-ğu is.** Eysaning tughulghan küni (ortodoksilar teripidin tebriklengen); 2. tongguz, choshqa.

bodo **is.** bödü tili (tibet-bérma guruppisigha tewe til).

bodoslama **is. yun.** 1. kémining tumshuqi; 2. burut; 3. aldinqi septin, aldi tereptin.

boduç is. ing. sogha (epkesh bilen su tushulidighan).

bodur s. 1. pakar hem doghilaq: *Bodur bir adam* – Doghilaq adem; *Bodur at* – Pakar at; 2. oselmigen, pakar bolup qalghan, yigilep qalghan.

boğa is. zool. buqa: *Boğa gibi* – Nahayiti küchlük, buqidek; *Boğa güreşi* – Buqa kürishi (chélishi).

boğalık -ğı s. buqa qilish üçhün qaldurghan mozay.

boğanak -ğı s. qara boran.

boğasak s. is. buqisirighan inek.

boğası is. isp. esterlik, yupqa rext.

boğaz is. 1. boghuz, kanay: *Boğazi yirtarcasına bağırmaq* – Kaniyi yirtilighuche warqirap chaqirmaq; 2. botulka boyni: *Şişenin boğazi çok dardır* – Botulkining boyni bekmu kichik; 3. boghaz (jughrapiyilik): *İstanbul boğazi* – Istanbul boghizi; 4. tagh jilghisi; 5. yémek-ichmek: *Boğaz derdi* – Galning derdi.

boğazlamak boghuzlmaq, wehshilerche öltürmek, qurbanliq qilmaq.

boğazlanmak boghuzlanmaq, wehshilerche öltürmek, qurbanliq qilinmaq.

boğazlaşmak 1. bir-birini öltürüşmek; 2. yaqa siqiship soqushmaq.

boğazlayan is. s. 1. qassap; 2. qatil.

boğazlı s. köp yeydighan, ishtihaliq: *Boğazlı çocuk* – Ishtihaliq bala.

boğazsız s. ishtihasisiz, az yeydighan.

boğdurmak 1. boghdurmaq; 2. öltürmek.

boğdurtmak bashqa birige yaqisini siqturmaq, öltürtmek, boghdurtmaq.

boğdurulmak birining buyruqi bilen öltürmek, boghdurulmaq.

boğma is. 1. tunjuqturush; 2. sharawara, boghma ishtan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

boğma is. Türkiyining jenubiy ölkiliride ishlinidighan bir xil ichimlik.

boğmaca is. tıp. kökyötel.

boğmak 1. boghmaq, orimaq, boghup öltürmek; 2. suda yaki bashqa usulda tunjuqturup öltürmek; 3. aldap qimmetke satmaq; 4. bésip chüshmek, üstün kelmek.

boğmak is. 1. beldem, boghulghan yer, tügün; 2. boyungha ésilidighan zinnet boyumi; 3. shiddetlik ötkünchi yamghur.

boğmaklı s. tügümlük, boghumliri köp bolghan.

boğucu s. 1. zeherligüchi, boghquchi: *Boğucu gaz* – Zeherligüchi gaz; 2. nepesni qisidighan, boghidighan tinjiq: *Boğucu sıcak* – Tinjiq issiq.

boğuk s. boghuq, tutuq: *Bu şarkıcının sesi boğuktur* – Bu naxshichining awazi boghuq.

boğulmak 1. boghulmaq, démi siqilmaq: *Boğazına çekirdek kaçarak boğulmak* – Tamiqigha uzuqcha kirip qélip tunjuqup qalmaq; 2. ichi pushmaq, zérikmek; 3. aldanmaq, nersini oghrigha aldurmaq.

boğum is. 1. boghum; 2. üge.

boğum boğum s. 1. boghum-boghum; 2. késim-késim.

boğumlama is. boghumgha ayrish, ügige ayrish.

boğuntu is. 1. nepesning siqilishi; 2. hayankeshlik; 3. rahetsizlik.

boğunuk s. boghuq awaz.

boğurdak is. kékirtek, keney.

boğuş is. boghuş.

boğuşmak boghushmaq, yaqa siqishp urushmaq.

bohça is. boghjima (boghjima üçün ishilitilidighan töt burjek rext).

bohçacı is. 1. kötürüp yürüp nerse-kérek satquchi ayal; 2. hammal (qolida nerse-kérek toshughuchi).

bohçalamak boghjilimaq, bopilimaq.

bohem *s. fr.* sergerdan.

bok *is.* 1. gende, tézek, mayaq; 2. kéreksiz, yarimas; 3. balaqaza.

bok yedi başı *s. z.* hemmila ishqa chat kériwalghuchi, aqsaqal.

bokça *s.* 1. nahayiti eski, yoqtek; 2. tutruqsiz, yalghan.

boklamak 1. kirleshtürmek; 2. bir ishni yaman ehwalgha chüshürüp qoymaq.

boklanmak paskinlashmaq.

boklaşmak yaman ehwalgha chüshüp qalmaq.

boklu *s.* 1. sésiq; 2. paskinichiliq; 3. dashqal arilashqan.

bokluk -*ğu is.* 1. sésiqchiliq; 2. yaman weziyet, yaman aqiwet; 3. hajetxana.

boks *is. ing.* boks.

boks *is. ing.* 1. qotan, éghil; 2. doxturxanidiki bir kishlik késsel öyi.

boksör *is. ing.* boksyorchi, mushtchi.

boksör *is. ing.* boksiyor (bir xil közetchi it).

boktan *s. z.* eski, osal, berbat.

bol *s.* 1. mol, jiq, köp, nurghun: *Bol ürün* – Mol hosul; 2. keng-chong: *Bol ayakkabı* – Chong ayaq kiyimi.

bol -*lü is. fr.* üzüm hariqi, sharab.

bolero *is. fr.* qisqa we yengsiz ayallar chapini.

bolıçe *is.* yehudi ayili.

bolivar *is.* fransuzlarning qedimiy qalpiqi.

bollanmak mollashmaq, kengtasha bolmaq, mol we jiq halgha kelmek, köpeymek.

bollaştırmak bk. **bollatmak** 1. köpeytmek, mol halgha keltürmek; 2. kiyimni kengeytmek.

bolluk -*ğu is.* 1. molluq, köplük, nurghunluq, jiqliq; 2. memurchiliq, toqchiliq; 3. kiyimning tikishidin qaldurghan zapas.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bolşekilli *s.* köp shekillik.

bolşevik *-ği is. rus.* bolshéwik: *Rusya bolşevik partisi* – Rosiye bolshéwik partiyisi.

bolşeviklik *-ği is.* bolshéwizm.

bomba *is. it.* 1. bomba: *El bombası* – Qol bombisi; 2. chong, köp: *Atom bombası* – Atom bombisi; 3. bomba sheklide ishlengen tung.

bomba atar *is.* bomba atar (bomba atidighan qoral).

bombacı *is.* bomba toshighuchi, bomba ishletküchi, bombichi, bomba ishligüchi.

bombalamak bombardiman qilmaq, bombar tashlimaq.

bombardıman *is. fr.* bombardiman: *Bombardıman uçağı* – Bombardiman ayropilan.

bombardon *is. fr.* doxuwoy orkistérad püwlep chélinidighan eng bom awazliq chalghu.

bombarta *is.* yelkenlik kémining bir türi.

bombok *s.* bek eski, osal.

bomboş *s.* 1. tamamen bosh; 2. pütünley bakar.

bomcu *s.* yalghanchi, saxtıpez: *Bomcu imişsin ha!* – Némidigen yalghanchi adem sen!.

boncuk *-ğu is.* munchaq, marjan: *Mavi boncuk kimdeyse gönlüm ondadır* – Kök munchaq kimde bolsa könglüm shuningda.

boncuk boncuk *z.* munchaqtek yumilaq, dane-dane.

boncukçu *is.* munchaq satquchi we yasighuchi, monchaqchi.

bone *is. fr.* ayallarning herxil tikilgen yumshaq bash kiyimi.

bongo *is. ing.* bir-birige baghlanghan ikki kichik dumbaqtin ibaret bir xil saz.

bonkör *s. fr.* aq köngül, sap dil: *Bonkör bir insan* – Aq köngül bir insan.

bonmarşe *is. fr.* 1. erzan mallar dukini; 2. türlü mallar dukini.

bono *is. it.* tilxéti (melum miqdardiki pulning melum muddet bilen melum birige bérilgenlikini bildüridighan hüjjet).

bonservis *is. fr.* 1. xizmitidin ayrilghan birining xizmitini yaxshi qilghanliqini ispatlap bergen xet; 2. xizmitidin ayrilghan birige bérilgen kapalet qeghizi.

bonşans *fr.* «bexitlik bol» meniside qollinidighan söz.

bop *is. ing.* 1. bop (1945 yilidin kéyin taralghan bir xil muzika usuli); 2. do chiqqan pul (qimarda).

bopstil *is. ing.* 1. yashlarning bir mezigil qobul qilghan modisi; 2. afi.

bor *is.* 1. boz yer; 2. dat, dugh; 3. sharab, üzüm hariqi, wino.

bor *is.* ximiywi élémént, bor.

bora *is. it.* qara boran.

borak *s.* shorluq yer.

boran *is. fr.* boran (güldürma we chaqmaq chéqip yaghqan yamghur bilen bille chiqqan boran).

borani *is. far.* gürüch, qétiq we palek bilen qilinghan bir xil tamaq.

borazan 1. kanay (herbiyde qollinidighan); 2. kanaychi.

borazancı *is.* 1. kanaychi; 2. birisi chiqirisa hemmisi teng chiqiraydighan chirketke.

borç *-cu is.* 1. burch, mejburiyet, wezipe: *Çocukları yetiştirmek anne ve babanın borcudur* – Barilarni chong qilmaq ata-anining mejburiyitidir; 2. qerz: *Borcumuz az kaldı* – Qerzimiz az qaldi; 3. ariyet, özne.

borç *is. mut.* borshin (rus qoruma shorpisi).

borçlandırmaq qerzdar qilmaq.

borçlanmaq 1. qerzdar bolmaq; 2. üstige wezipe almaq, mejbur bolmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

borçlu is. 1. qerzdar; 2. buzchi bolghan, weziye yüklengen.

borçsuz s. qerzsiz, qerzi bolmighan.

borda is. it. kémining (parxot) yan qismi.

bordo is. fr. fransuzlarning dangliq winosi.

bordro is. fr. jedwel: *Maaş bordrosu* – Maash jedwili.

borga is. türklerning jar salidighan uzun kaniyi, burgha.

borina is. it. yelkenning yan teripini astigha tartip baghlaidighan arghamcha.

bornoz is. ar. 1. yuyunup bolghandin kéyin kiyilidighan kiyim; 2. satirash kiyimi.

borsa is. it. bazar, élish-sétish yéri.

borsacı is. qeghez pul we zayom almashturup tapawet qilghuchi.

boru is. s. 1. no, turba: *Su borusu* – Su turbisi; 2. kanay: *Savaş borusu çalmak* – Urush kaniyi chalmaq.

boru 1. quruq, menisiz (söz); 2. eski: *Borumu bu?* – Eskimu bu?.

borucu is. 1. turba ornatquchi; 2. kanaychi; 3. kanay yasap satquchi.

borucuk -ğu is. nokesh.

borulu s. noluq, turbiliq.

borumsu s. nosiman, neysiman. (gül heqqide).

bos is. turuq, best: *Boyu bosu yerinde bir adam* – Boy-besti jayida bir adem.

bostan is. far. 1. köktatliq, köktat östüridighan yer; 2. qoghunluq; 3. qoghun-tawuzning omumiy nami.

bostan beli is. yer kolaydighan uzun sapliq esuab.

bostan korkuluğu is. 1. qoghunluqqa tikilgen qaranchuq; 2. wezipini atturalmaydighan we qolidin ish kelmeydighan.

bostancı is. 1. köktatchi; 2. qoghunchi; 3. bostanchi (Osman padishahliqi zamanida saray muhapizetchilrige we sheher közetchilirige bérilgen nam).

bostancılık -ğl **s.** baghwenchilik, köktatchiliq.

boş s. is. z. 1. bosh, quruq: *Boş kutu* – Bosh quta; 2. bilimsiz; 3. ishsiz, bikarchi: *Boş gezmek* – Laghaylap yürmek; 4. yarimas, kéreksiz: *Boş söz* – Quruq söz; 5. ehmiyetsiz; 6. tul (xotun); 7. paydisiz: *Boş çaba* – Paydisiz; *Boş çuval ayakta durmaz* – Quruq taghar öre turmaydu.

boşalmak 1. boshimaq: *Oda boşaldı* – Öy boshidi; 2. aqmaq: *Kab delik, su boşalıyor* – Qacha töshük, su aqidu; 3. boshinip ketmek (haywan); 4. ichini boshatmaq, derd tökmek: *Anlata anlata biraz boşaldı* – Sözlep-sözlep ichini boshitiwaldi.

boşaltaç -cı **is.** boshatquch (qacha ichidiki hawani boshitishqa yaraydighan turba).

boşaltım **is.** hezimdin kéyin üçeylerde qalghan qalduqlarning, süydükning we tükürük, mangqa, ter qatarliqlarning wujuttin sirtqa chiqirilishi.

boşaltmak 1. boshatmaq, bikar qilmaq; 2. bir nersini bashqa nersige yötkimek, ornini yötkimek; 3. arqa - arqidin oq chiqarmaq.

boşamak 1. er-xotundin ajrashmaq; 2. waz kechmek, ehmiyetsiz qarimaq.

boşanmak 1. er-xotun bir biridin ajrashmaq; 2. téz qutulmaq; 3. ün sélip yighlima; 4. derd tökmek; 5. bulduqlap aqmaq.

boşatmak -ğl **s.** boshatmaq.

boşboğaz s. is. aghzi bosh, sir saqliyalmaydighan.

boşlamak ixtiyarigha qoyuwetmek.

boşluk -ğu **is.** 1. boshluq; 2. bikarchiliq; 3. kawakliq; 4. chokqurluq, oymanliq; 5. qisliq.

boşözcülük -ğu **is.** aghzi boshluq.

boşta s. z. ishsiz.

boşu boşuna z. quruqtin-quruq, bikardin-bikar, bihude.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

boşuna **z.** bikargha, boshqa, quruq yerge, bihude:
Çabalarımız boşuna gitti – Heshemlerimiz bikargha ketti.

bot **-tu is. ing.** kichik paraxot.

bot **-tu is. fr.** uzun qonchluq netinke.

botanik **-ği is. s. fr.** botanika, ösümlük ilmi.

botanikçi is. botanikichi, ösümlükshunas.

boy is. 1. qebile, aymaq; 2. oghuzlarning muhim bir jamaiti.

boy is. 1. boy: *Kısa boy – Qisqa boy; 2. égzlik: Minarenin boyu – Munarning égzliki; 3. en, uzunluq: Kumaşların boyu ne kadar – Rextning ini qanchiliq; Boy almak – Boy tartmaq.*

boy is. mustemlikilerde yallinip ishleydighan yash.

boy otu is. zire.

boya is. 1. boyaq, reng; 2. siyah; 3. saxtiliq.

boyacı is. 1. boyaqchi; 2. boyaq satquchi; 3. saxtipezlik; 4. aqlamchi (öyni).

boyacılık -ği s. 1. boyaqchiliq; 2. maylamchiliq: *Ayakkabı boyacığın – Ayagh maylamchiliqi.*

boyahane is. boyaqxana, sirxana.

boyalamak boyimaq, reng bermek, sirlimaq.

boyalanmak boyaq bérilmek, reng bérilmek, sirlanmaq.

boyalı s. boyaqliq, renglik, sirliq, boyaq bérilgen, sirlanghan, boyalghan.

boyama is. boyash, renglesh, sirlash.

boyamak boyimaq, sirlimaq, reng bermek.

boyanmak boyalmaq, sirlanmaq, reng bérilmek.

boyasız s. 1. boyaqsiz; 2. rengsiz, réngi öchken, önggen; 3. solashqan, soliship qalghan.

boyatmak boyatmaq, sirlatmaq, aqartmaq: *Evi boyattım – Öyni aqarttim.*

boyca z. boyigha asasen, boyigha qarap, boy jehette: *Onlar boyca bitbirinden farıklıdırlar – Ular boy jehette bir-biridinperq qilidu.*

boydaş *s.* 1. boydash, boyi teng; 2. qurdash.

boykot *bk. boykotaj* boykot naraziliq bildürüş, alaқini üzüsh, munasiwetni üzüsh).

boylamak 1. qachmaq, suqunmaq, boshurunmaq, mökünmek: *Öğretmeni sökakta görünce evine boyladı – Oqutquchini kochida körüş bilen öyge suqundi; 2. yolni uzartmaq; 3. boylimaq; 4. ölmek.*

boylanmak 1. boylanmaq; 2. méngip barmaq: *Çarşıya boylanalım – Bazargha qeder mangayli.*

boylu *s.* 1. boyluq, éğiz: *Uzun boylu – Égiz boyluq; 2. bashqilardin éğiz: Boylu adam – Égiz adem.*

boyna is. it. 1. qéyiq paliqi; 2. kichik qéyiq.

boynuz is. 1. münggüz; 2. münggüzdin yasalghan.

boynuzlamak üsmek: *Onu boğa boynuzlamış – Uni buqa usuwétiptu.*

boynuzlanmak üsülmek.

boynuzlatmak bashqa ayal bilen alaqe qilmaq.

boynuzlu s. münggüzlük: *Boynuzlular – Münggüzlük haywanlar; 2. xotunning hem hemshirilirining nomussizliqlirigha köz yumidighan.*

boynuzsuz s. münggüzsiz.

boysuz s. pakar, petek.

boyun -ynu is. 1. boyun: *Şişe boynu – Botulkining boyni; 2. nersilerning boyni; 3. gerden, patang.*

boyun bağı is. galistük, boyunbagh.

boyuna z. 1. boyigha; 2. üzlüksiz, dawamliq türde, toxtimastin: *Boyuna söylemek – Toxtimastin sözlimek.*

boyunduruk -ğu is. 1. boyunturuq; 2. zulum, asaret.

boyunduruklu s. boyunturuqluq, boyunturuq sélinghan.

boyunlu s. boyni yoghan.

boyunluk -ğu is. sharip, boyunluq.

boyunsak -ğı is. boyun halqisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

boyut is. 1. uzunluq, kenglik, qélinliq; 2. bir sannı meydangha keltürgen köpeytme ishlemning yighindisi.

boz is. 1. boz, kül reng; 2. échilmighan, sapan tegmigen.

boza is. boza (ichimlik): *Kırgız bozası güzel* – Qırghız bozisi yaxshi.

bozacı is. boza yasap satquchi. bozichi.

bozacılık -ğı s. bozichiliq.

bozahane is. bozaxana.

bozarmak bozarmaq, kül rengge kirmek.

bozbakkal is. zool. boz torghay.

bozca s. 1. renggi bozraq; 2. boz yer.

bozdoğan is. 1. qarichugha; 2. gürze.

bozdurmak 1. boz halgha keltürmek; 2. pulni parchilatmaq, pütün pulni berdürmek.

bozgun is. 1. buzghunluq, pitirighanliq: *Bozguna uğramak* – Pitirap ketmek; 2. tiripiren bolmaqliq, perishanliq: *Bozgun askerler* – Pitirap ketken eskerler.

bozguncu s. is. 1. perishanliq peyda qilghuchi; 2. buzghuchi: *Bir bozguncu yüzünden bütün plan bozuldu* – Bir buzghunchining kasapitidin pütün pılan buzuldi.

bozgunculuk -ğu is. buzghunchiliq: *Bozgunculuk etme, sen de gel* – Buzghunchiliq qilma, senmu kel.

bozkır is. chöl, jezire.

bozlak -ğı s. 1. kül reng; 2. türk xelq muzikisining bir türü; 3. xelq qoshaqliridin bir türü: *Afşar bozlağı* – Afshar xelq qoshiqi.

bozlamak 1. bozlima (töge); 2. yighilmaq, ah-peryad qilmaq.

bozma is. 1. buzush; 2. özgertilip ishlangen: *Bu bir bozma elbise* – Bu, özgertip tikilgen kiyim.

bozmacı is. eski-tüski nersilerni élip parchilap satquchi.

bozmak 1. buzmaq: *Bu yemek midemi bozuyor* – Bu tamaq ashqazinimni buzup qoydi; 2. pütün pulni parchilimaq; 3.

bitchit qilmaq, tiripiren qilmaq: *Düşmanı bozmak* – ; 4. eqlini yoqatmaq: – *Düşmenni tiripiren qiliwetmek*; 5. pasang qilmaq: *Patlicanı bozmak* – Petenggani pasang qilmaq; 6. qizliqini buzmaq: *Eşkiyalar kızı bozmuşlar* – Qaraqchilar qizni buzuwétiptu.

bozucu s. buzghunchi, xarab qilghuchi.

bozuk s. 1. buzuq, buzulghan: *Bozuk makine* – Buzuq mashina; 2. palaq, sésiq: *Bozuk yomurta* – Palaq tuxum; 3. retsiz: *Bozuk yol* – Retsiz yol; 4. purap qalghan, niqsiq qalghan, sésiq qalghan: *Bozuk yemek* – Purap qalghan tamaq; 5. nachar, eski: *Bozuk ahlak* – Nachar exleq.

bozuk s. temburgha oxshaydighan bir xil türk xelq sazi.

bozuk düzen s. tertipsiz, retsiz, biseremjan.

bozukluk -ğu is. 1. buzuqluq; 2. parche pul.

bozulmak 1. buzulmaq; 2. ajizlashturmaq, küchidin qalmaq, salamatlikini yoqatmaq; 3. sésiq qalmaq, palaghdap qalmaq; 4. qimmitini yoqatmaq, kursini chüshürmek; 5. achchiqlanmaq.

bozulmaz s. buzulmas.

bozuluş is. buzulush shekli.

bozum is. buzmaq ishi, buzum.

bozumcu is. zool. qoghushun renglik kéler (haywan).

bozuşmak dostluqi buzulmaq, arisi yiraqlashmaq, yiraqlashmaq: *Onunla eskiden ahbaptık, amâ bozuştuk* –

bozuşuk s. yiraqlashman, yamanliship qalghan, arisigha soghuqchiliq chüshken.

bozut -tu is. pitne-pasat, bölgünchilik.

bozutçu s. pitne-pasatchi, bölgünchi, buzghunchi.

bozyürük -ğü is. zehersiz, qisqa bir xil yilan.

böbrek -ği is. börek.

böbreksi s. böreksiman.

böbür is. far. zool. issiq yerlerde yashaydighan térisi tengge güllük bir xil yirtquch haywan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- böbürlemek** körenglimek, hakawurluq qilmaq.
- böcek** -*ği is. zool.* ushshaq hasharet (qurt, qungghuz qatarliq).
- böcek kabuğu** *is. s.* zighireng.
- böcekbaşı** *is.* osmanliq dewride saqchilar bashliqi.
- böcekçil** *s.* hasharet yeydighan.
- böcekhane** *is.* hasharetxana.
- böceklenmek** qurtlimaq, qurt chüshmek: *Böceklendi bozuldu* – Qurtlap buzuldi.
- böcekli** *s.* ichide qurt bolghan, qurtlighan.
- böceklik** -*ği is.* pile baqidighan öy, pilixana.
- böcül böcül** *z.* közini oynitip qarimaq.
- böğ** -*ğü is. zool.* ömüchükning bir türü.
- böğür** -*ğrü is.* 1. ademning ikki béqini; 2. baghri.
- böğürmek** towlimaq, mörimek, bozlimaq, hörkirimek, hanggirimaq.
- böğürtlen** *is.* üjme derixige oxshap qalidighan bir xil derek we uning méwisi.
- böğürtmek** warqiratmaq, möretmek, hörkiretmek, towlatmaq.
- böke** *is.* 1. palwan, batur, yolbashchi; 2. chémpiyon, ozghun.
- böl** -*llü is.* höl, em.
- böle** *is.* qérindash balilarning her biri.
- bölen** *is. mat.* bölüş (matématika), teqsim.
- bölge** *is.* 1. rayon; 2. wujutning bir qismi: *Bel bölgesi* – Bel qismi.
- bölgecilik** -*ği is.* yerlikchilik, mehelliwazliq.
- bölgesel** *is.* rayonigha munasiwetlik, rayonluq, rayongha ait: *Bölgesel parti komitesi* – Rayonluq partiye komitétü.
- böllük** -*ğü is.* 1. höllük, nemlik; 2. süydük latisi.
- bölme** *is.* 1. bölüş, ayrish, teqsim qilish, üleshtürüş; 2. karidor, zal; 3. tosuq yer; 4. öyning munchisi; 5. teqsim.

bölmek 1. bölmek, parchilmaq, teqsim qilmaq, üleshtürmek; 2. öchleshtürmek, düşmenleshtürmek, bir-biridin ayrimaq.

bölü is. bölüş, teqsim (matématikida).

bölücü s. bölgüchi, parchilighuchi, teqsim qilghuchi.

bölük -ğü is. 1. qisim: *Âskeri bölük* – Herbiy qisim; 2. türküm, top; 3. chachning bölünüşü; 4. lyen: *Bölük komutanı* – Lyenjang; 5. hujra, mexsus öy.

bölük bölük z. s. 1. parche-parche, türküm-türküm, top-top, qisim-qisim; 2. nahayiti köp: *Bölük bölük asker* – Nahayiti jiq esker, nahayiti köp esker.

bölüm is. 1. bölgünchi; 2. küch teqsimati (herbiyde); 3. bölüm; 4. qisim; 5. chagh, dewr: *Uyghur edebiyat tarihinde yeni bir bolüm açıldı* – Uyghur edebiyat tarixida yéngi dewr échildi.

bölümlemek türlerge ayrimaq, tiplerge bölmek.

bölünen is. bölüngen (san).

bölünme is. 1. bölünüş, ayrilish; 2. höjeyrilerning melum derijige barghanda oxshash qisimlarga ayrilip chongiyishi.

bölünmek bölünmek, parchilanmaq, teqsim qilinmaq.

bölünmez s. bölünmes, parchilanmas, ayrilmas.

bölüntü is. 1. bölüngüchi; 2. bölüm, qisim.

bölüntüler is. 1. bölümler, qisimlar, parchilar; 2. teqsimat.

bölünüş is. bölünüş, ayrilish, parchilinish.

bölüşmek bölüşmek, ülüshmek, teqsim qilishmaq.

bölüştürmek s. bölüshtürmek, ülüshtürmek, teqsim qildurmaq.

bön s. möng, exmeq, döt, eqilsiz, galwang.

bönleşmek möngleshmek, exmeqleshmek, dötleshmek, eqilsizleshmek.

bönlük -ğü is. mönglük, dötlük, exmeqliq, eqilsizliq, galwangliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bönsümek dötlük qilmaq, exmeqliq qilmaq, mönglük qilmaq.

bööz bu qétim, bu nöwet: *Bööz böyle olsun* – Bu nöwet shundaq bolsun.

börek -*ği is.* ichige qiyma sélip pishurulghan türme tamaq.

börekçi is. ichige qiyma sélip pishurulghan tamaq satquchi.

börk is. bök, doppa: *Badam börk* – Badam doppa.

börkü is. bökchi, doppichi.

börkenek -*ği is.* gösh yeydighan haywanlarning ashqazini.

börtmek chala pishmaq.

börttürmek chala pishurmaq, az qiratmaq.

börtü is. her xil qurtlar.

böyle s. 1. bundaq, buninggha oxshash: *Böyle şey olabilir miydi?* – Bundaq nerse bolamti?; 2. shundaq, shuninggha oxshash: *Böyle yapılmamalıdır* – Mundaq qilinmasliqi kérek.

böylece bk. **böylecene** 1. bundaq, shuninggha oxshash; 2. shuning bilen, shundaq qilip: *Böylece söylemeli* – Shundaq sözlesh lazim; *İş böylece tamamlanmış oluyor* – Ish shuning bilen tügigen boldi.

böylelikle z. shundaq qilip, shuning bilen, netijide, axiri: *Böylelikle bir olay görülmeyeceğine inanıyorsunuz* – Shundaq qilip bir weqe körülmeydighanliqigha ishinersiz?.

böylesine z. undaqmu, shundaqmu: *Böylesine söz söylenirmi?* – Shundaqmu söz qilinamdu?.

bradiüri is. fr. siyelmeslik, siyishning qiyinliqi.

brahma s. bir xil toxu.

brahma s. braxma dinining xudasi.

brak is. it. zool. uzun putluq, tüki qisqa, salpang qulaqliq, purash sézimi küchlük zérek ow iti.

brakisefal -li s. yun. kem eqil.

branda is. it. herbiy paraxotladiki asma kariwat.

- brandi** *is. ing.* konyak (in'gliz konyiki).
- bransh** *is. it.* tarmaq, shöbe, bölüm, shax.
- bravo** *ünl.* apirin, nahayiti yaxshi.
- brıç** *is. ing.* 1. bir xil qart oyuni; 2. kövrük.
- brıçka** *is. rus.* birichka (harwa).
- brifing** *is. ing.* mexsus téma üstide échilghan axbaratchilar yighini.
- briyantın** *is. fr.* 1. puraqliq chach yéghi; 2. parqirraq, esterlik rext.
- brizbiz** *is. fr.* dérizining ichki perdisi.
- bronşit** *is.* birunxiq (birunxilarning ishship aghrishi).
- bronz** *is. fr.* mis bilen qeleyning birikmisi.
- broş** *is. fr.* zinnelik bulapka.
- broşür** *is. fr.* broshor, risale.
- brovnik** *is.* bronwik (kichik aptomatik tapancha).
- bröve** *is. fr.* shahadetname, guwahname.
- bu** *-nu s.* bu: *Bu memleket güzeldir* – Bu yurt nahayiti chirayliq.
- bucak** *-ğı s.* 1. burjek, bulung; 2. yéza, kent.
- buç** *-cu is.* 1. uch (nersining uchi); 2. axiri tügesh nuqtisi.
- buçak buçak** *z.* her yerde, her terepte: *Bucak bucak aradım* – Her yerde izdidim.
- buçuk** *-ğu s.* yérim: *Bir buçuk* – Bir yérim.
- buçuklu** *s.* kesirlik **Buda** *is.* budda (dini).
- budak** *-ğı is.* putaq, shax.
- budaklanmak** 1. putaq chiqarmaq, shaxlanmaq; 2. murekkepleshmek.
- budaklı** *s.* putaqliq: *Budakh ağaç* – Putaqliq derex.
- budaksız** *s.* putaqsız, shaxsiz: *Budaksız ağaç* – Shaxsiz derex.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

budala *s.* 1. möng, exmeq, döt, kalwa, galwang: *İki budala geldi* – Ikki exmeq keldi; 2. bir nersige qarighularche bérilip kétidighan, galwang.

budama *is.* 1. putash: *Bazi ağaçlara budama yapilamaz* – Bezi derexlerni putighili bolmaydu; 2. keslesh.

budamak 1. putimaq; 2. keslimek; 3. kaltilatmaq, kémeymek; 4. otimaq.

budanmak 1. putalmaq: *Çiçekler budandı* – Güller putandı; 2. ehmiyet bermek, köngül bölmek.

budatmak putatmaq, putatquzmaq: *Ağaçları budattım* – Derexlerni putatquzdum.

budayıcı *is.* putighuchi.

budist *is. fr.* buddist.

budizm *is. fr.* buddizm.

budun *is.* qowum.

budunbetim *is.* étnografiye.

budunbilim *is.* étnologiye.

budunsu *is.* iptidaiy jemiyet, bashlanghuch jemiyet.

buf *is. far.* komidik, oyun.

bufa *is.* bofa, minoga (yilan, béliqigha oxshaydighan göshi tatliq bir xil béliq).

bugün *is.* bugün.

bugünkü *z.* bugünki: *Bugünkü tavuk yarınki kazdan yeğdir* – Etiki ghazdin bugünki toxu ela.

bugünlerde *z.* bu künlerde.

bugünlük *z.* bugünlük.

buğday *is.* bughday.

buğdaygiller *is.* bughday ailisige kiridighan ziraetler.

buğra *is.* burgha töge, ikki lokiliq töge.

buğu *is.* par, hor.

buğu evi *is.* dézinfiksiye öyi.

buğulamak 1. horlimaq, dézinféksiye qilmaq, horda pishurmaq.

buğulanmak horlashmaq; *Camlar buğulandı* – Eynekler horlashti.

buğulu *s.* horlashqan.

buğur *is.* burgha (erkek).

buhar *is. ar.* hor, par: *Su buharı* – Su hori.

buhar *is.* kawchük sürtülgen qélin rext.

buhari *is.* turxun, mora.

buharlaşmak horlashqan, par haligha kelmek.

buharlı *s.* 1. horluq, parliq; 2. par bilen ishleydighan.

buhran *is. ar.* böhran, krizis.

buhur *is. ar.* isriq.

buhur *is. ar.* burgha töge.

buhurdan *is. far.* isriqdan.

buhurumeryem *is. far.* toshqan quliqi.

bukağı *is.* kishen, ishkel.

bukağılamak kishenlenmek, ishkel salmaq.

bukağılı *s.* 1. kishenlengen; 2. aq tuwaqliq at.

bukağılık -ğı *s.* kishen quyulidighan yer.

buket *is. fr.* gül destisi.

bukle *is. fr.* chach türümi, chach yögimi.

bukle bukle *s. z.* türüm-türüm, bujughur.

bukran *is. ar.* éger-toqum yasighuchilar ishlitidighan qil.

bula *is.* taghning ayali, yengge.

bulada *is. zool.* alte ayliq chüje.

bulada *is. yun.* yéshigha yetmigen toxu.

bulak -ğı *s.* bulaq.

bulama *is.* 1. shirna; 2. oghuz süt; 3. oghuz süttin yasalghan ghiza.

bulamaç -cı *is.* 1. bulimaq; 2. suyuq xémir.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bulamak 1. milimek, bulghimaq: *Balıǵı una bulamak* – Béliqni ungha milimek; 2. paskina qilmaq: *Çamura bulamak* – Pattaqqa bulmaq.

bulandırıcı is. s. 1. köngül aynitidighan, ichni éleshtüridighan yirginichlik: *İç bulandırıcı kokular* – Ichni élishtüridighan puraqlar; 2. arini buzdighan: *Bulandırıcı sözler* – Aghzini buzdighan sözler; 3. yirgindüridighan.

bulandırmak 1. paskina qilmaq, bulghimaq: *Çamur suyu bulandırdı* – Lay suni bulghiwetti; 2. ileshtürmek, élishturmaq: *Bu koku midemi bulandırdı* – Bu puraq ichimni élishtürüwetti.

bulanık s. 1. bulghanghan, léyip ketken: *Bulanık suda balık avlamak* – Lay suda béliq tutmaq; 2. murekkep, mujmel: *Bulanık bir düşünce* – Müjmel chüshenche.

bulanmak 1. milenmek, bulghanmaq, paskina bolmaq, kirleshmek: *Su bulandı* – Su bulghandi; 2. élishmaq: *Midem bulandı* – Ichim élishti.

bulantı is. ichi élishmaqliq, ichi élishish.

bulaşık -ǵı is. 1. bulghanghan, paskina bolghan: *Bu bulaşık bir hastalıktır* – Bu yuqumluq bir késeldur; 2. yuqumluq: *Bulaşık işlerden sakınmalı* – Yaman ishlardin saqlinish lazim.

bulaşıkçı is. qacha-qomuch yughuchi.

bulaşmak 1. bulghashmaq: *Yüzü-gözü çamura bulaştı* – Yüz-közige lay chapliship qaptu; 2. kirleshmek, chaplashmaq; 3. yuqmaq: *Hastalık bize de bulaştı* – Késel bizgimu yuqti; 4. müshkül ishqa kirishmek.

bulaştırmak 1. bulghashturmaq, mileshtürmek; 2. kirleshtürmek; 3. chaplashturmaq, yuqturmaq.

buldok is. ing. zool. tumshuqi yoghan, asti kalpuki uzun bir xil küchlük it.

buldumcuk olmak 1. xushal bolmaq (meqsitige yétip); 2. köngli tinmaq, aram tapmaq, tinim tapmaq.

buldurmak is. tapquzmaq.

Bulgar is. öz. 1. bulghar, bulghariyilik; 2. Bulghariye

Bulgarca is. bulgharche, bulghar tili.

bulgari is. töt tariliq kichik tembur **Bulgaristan is.** Bulghariye.

bulgu is. ijad, keship, yaritish.

bulgur is. 1. qaynitip pishurulghandin kéyin postidin ayrip yarma qilinghan bughday; 2. dane-dane chüshidighan qattiq qar.

bullak is. ala-bular, renggareng.

bulmaca is. tépishmaq (gézit-zhurnallargha bésilghan).

bulmak -ur -i 1. tapmaq: *Aradığım kitabı hiç bir yerde bulamadım* – Izdegen kitabimni héch yerdin tapalmidim; 2. uchrashmaq, barmaq, yetmek: *Konuşa konuşa evi bulmuşuz* – Sözlishe-sözlishe öyge yétip barduq; 3. bilmek, chüshenmek, uqmaq: *Bilmeceyi bulmak* – Tépishmaqni bilmek; 4. keship qilmaq, ijad qilmaq; 5. tallimaq: *Bu kadar kitap arasında sadece bunu mu buldunuz?* – Shunchilik kitap ichidin yalghuz mushuni tallidingizmu?; 6. tartmaq, chekmek: *Her kes ektiğini bulur* – Her adem qilghinini tartidu; 7. artmaq, yüklimek: *Bana kabahat bulma, ben böyle olacağımı önceden söylemiştim* – Manga gunah qoyma, shundaq bolidighanliqini aldin sözligen idim.

bulucu s. is. 1. tapquchi, izdep tapidighan; 2. éliktir dolqunidin xewer béridighan eswab.

bulunak -đı s. hemishe tépidighan tépilip turidighan.

bulunç -cu is. wijdan.

bulunçlu s. wijdanliq.

bulunmak 1. tépilmaq: *Burada para bulundu* – Bu yerdin pul tépildi; 2. yardimi tegmek: *O, herkese daima bulunur* – Hemme ademgee uning yardimi tégidu; 3. bir yerde hazir bolmaq: *Siz sabahları kaçta bulunursunuz?* – Siz etigende

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

qaysi waqitlarda bolisiz?; 4. qilmaq: *Onunla iyi temaslarda bulunmak* – Uning bilen yaxshi munasiwet qilmaq.

bulunmamak 1. yoq bolmaq, yoqatmaq; 2. qilmasliq, etmeslik.

bulunmaz **s.** 1. tépilmas; 2. mislisiz, emsalsiz, ela, eng birinchi.

buluntu **is.** 1. keshpiyat, tépilghan eser; 2. kochidin tépilghan bala.

bulunuş **is.** 1. tépilish, yaritilish; 2. ijad; 3. yarem.

buluş **is.** 1. tépish, yaritish; 2. keship, ijad; 3. asanche bilinmes nerse, tépishmaq.

buluşak **-ğı s.** tépishidighan yer, uchrishidighan yer, körüşidighan yer.

buluşmak 1. uchrashmaq, körüşmek: *Saet sekkizde Shidende körüşeyli* – ; 2. bir pikirge kelmek: *Bu konuda nihayet buluştuk* – Bu mesilide axiri oxshash pikirige kelduq.

buluşturmak körüştürmek, uchrashturmaq, yétishtürmek.

bulut **is.** bulut.

bulut **s.** bek mest, gherq mest: *Herife bak bulut* – Maninggha qara gherq mest.

bulutlanmak 1. bulutlanmaq, bulut qaplimaq: *Hava birden bulutlandı* – Hawani birdinla bulut qaplap ketti; 2. ghuwa körünmek, tutuq körünmek.

bulutlu **s.** 1. bulutluq; 2. tumanliq.

bulutsu **is.** tumanliq (asmanda tumangha oxshash körünidighan jisimlar).

bulutsuz **s.** ochuq hawa, bulutsiz.

bulvar **is. fr.** keng we dereklik kocha.

bumbar **is. far.** 1. yaghliq üçhey; 2. hésip qatarliq yémekliler; 3. milengze, qishliq ishik perdisi.

bumbar **is. far.** 1. yaghliq üçhey; 2. hésip qatarliq yémeklikler; 3. milengze, qishliq ishik perdisi.

bun *is.* 1. derd-elem, qiyinchilik; 2. bohran, krizis, kasatchilik.

bunak *-ğı s.* aljighan, eqlidin azghan.

bunaklık *-ğı s.* eqlidin azghanlıq, aljighanlıq.

bunalım *is.* bohran, krizis.

bunalmak 1. démi siqilmaq; 2. ichi pushimaq, biaram bolmaq: *Burada bunaldım, biraz çıkacağım* – Bu perde biaram boluwatimen, sirtqa biraz chiqip kirey.

bunaltmak 1. nepesni siqmaq; 2. ichini pushurmaq, biaram qilmaq.

bunama *is.* zéhniiy we rohiy ajizlik.

bunca *s.* 1. bunche, shunche: *Bunca zamandır görmedim* – Shunche waqit boldi, sizni körmidim; 2. buqeder, shu qeder, shunchilik: *Bunca yol yürüdük, halâ yetmedik* – Shunche yol yurduq, téxichila yétip baralmiduuq.

bunda *z.* 1. buningda, shuningda: *Bunda şaşılacak bir şey yok* – Buningda heyran qalghudek birnerse yoq; 2. buningdin, shüningdin, uningdin: *Bundan başka* – Buningdin bashqa; 3. bu yerdin, shu yerdin, u yerdin.

bunlar bular, ular: *Bunlar çok konukseverdirler* – Ular nahayiti méhmandost.

bunluk *-ğu is.* 1. kasatliq: *Piyasada bunluk baş gösterdi* – Bazarda kasatliq körülüşke bashlidi; 2. krizis, bohran.

bunmak tamahi artmaq: *Buldukça bunar* – Bolghanche bolghusi kélidu.

bura *is.* bu yer: *Bura adamları çalışkandır* – Bu yerning adamliri emgekchandur.

burağan *is.* bk. **poran**.

buram buram *z.* 1. shar-shar: *Buram buram terlemek* – Shar-shar terlimek; 2. lep-lep: *Buram buram kar yağmak* – Lepildep qar yaghmaq.

buran *is.* qattiq shiwirghan.

burmak 1. burimaq, tolghimaq, qayrimaq; 2. buralmaq, tolghanmaq, qayrilmaq.

burnaz *s.* yoghan we uzun burunluq.

burs *is. fr.* 1. oqughuchilargha béridighan maash; 2. bu meqset üçün ayrilghan pul.

burtlak *-ğı s.* 1. tashliq, shéghilliq yer; 2. tungguzning küchüki.

buru *is.* 1. dizéntériye; 2. tughut tolghiqi.

buruk *s.* 1. buraq, tolghaq; 2. achchiq-chüchük; 3. batnixor: *Buruk çocuk* – Batnixor bala.

burulmak 1. burulmaq, tolghanmaq, tolghaq tutmaq; 2. batnimaq.

burun *-rnu is.* 1. burun; 2. tumshuq; 3. déngizgha oralghan quruqluq; 4. körenglik, chongchiliq.

burunduruk *-ğu is.* 1. burunluq (haywanlarning ot yémesliki we chishlimesliki üçün burnigha sélip qoyulidighan nerse); 2. kalpuk qisquch.

burunlamak xorlimaq, kemsitmek, töwen körmek.

burunlanmak xorlanmaq, kemsitilmek, töwen körülmek.

burunlu *s.* 1. burunluq, burni bolghan; 2. tumshuq (bala).

burunsak bk. *burunsaklık* qoza, oghlaq, mozay, taylaq qatarliqlarning anisini émiwalmasliqi üçün burnigha tartilghan tosalghu, burunaq.

buruntu *is.* sanjiq, mujuq tolghaq: *Dünden beri içerimde bir burunta var* – Tünügündin béri ichim mujulup aghrip turidu.

buruşmak 1. pürüşmek, pürleshmek, tügülmek: *Kağıt buruşmuş* – Qeghez pürliship kétiptu; 2. éghiz échishmaq: *İlaç yedim, ağzım buruştu* – Dora ichiwidim aghzim échiship ketti; 3. qorulmaq, qoruq chüşmek: *Müminin yüzleri buruştu* – Möminning yözige qoruq chüshti.

buruşturmak pürleshtürmek, pürüshtürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

buruşuk *s.* pürüşken, pükleshken, pürleshken, qorulghan, qoruq: *Buruşuk yüz – Qoruq yüz.*

buse *is. far.* söyüş, söymek: *Buse almak – Söymek.*

buselik *-ği türk muzikisidin bir muqam.*

but *-du is.* yoghan yota, saghra (haywanning).

butlan *is. ar. fr.* 1. heqsizliq, asassizliq; 2. xataliq.

buut *-du is. ar.* uzunluq.

buymak tonglap ölmek.

buyruk *-ğu is.* buyruq, emir, perman: *Birinin buyruğu altında çalışmam – Birining buyruğı bilen ishlimeymen.*

buyrukçuluk *-ğu is.* buyruqchiliq.

buyrultu *is.* buyruqname, buyruq qeghizi, buyruq xéti.

buyur *is.* "néme déding, yene bir déginge!" meniside qollinidu.

buyurmak 1. buyrumaq; 2. buyruq bermek, emir bermek; 3. wezipe tapshurmaq; 4. teklip qilmaq: *Sofraya buyrunuz! – Dastixangha merhemet qiling!*

buz *is.* 1. muz; 2. soghuq munasiwet qilidighan adem, yaman tesir béridighan nerse.

buzაğı *is. zool.* mozay.

buzაğılamak mozaylimaq, tughmaq (haywan).

buzაğılatmak mozaylatmaq, tughdurmaq.

buzაğılık *-ğı is.* mozay éghili, mozayliq, mozaygha bérididighan ot.

buzdolabı *is.* muzlatqu, tonglatqu: *Her aile için bir buzdolabi çok gereklidir – Her bir aile üçün bir muzlatqu bekmu kérek.*

buzhane *is.* muzxana, muz ambiri.

buzkıran *is.* muz yarghuchi paraxot, muz yarar.

buzlanmak muztutmaq, muz tonglimaq.

buzlu s. 1. muz tutqan, muz baghligan, muz tonglighan: *Buzlu nehir* – Muz tonglighan derya; 2. muzlitilghan, tonglitilghan, sowutulghan: *Buzlu bira* – Muzlitilghan piwa.

buzluğan is. qarliq tagh choqqisi.

buzluk -ğu is. 1. muzlatqu; 2. muzluq, muz ambiri; 3. bek soghuq yer; 4. muz ghari.

buzul is. tagh üstidiki qar we muz parchisi.

bücür s. petek, papa: *Bücür adam* – Petek adem.

büfe is. fr. 1. qacha-qomuch ishkapi; 2. tömür yol béketliridiki ashxana; 3. yémek-ichmek shiresi; 4. bufit (tamaka, serenge, gézit we bashqa nerse satidighan kichik dukan).

büğe bk. büğelek köküyün.

bügemek toghan salmaq.

büğet is. toghan.

büglü is. fr. mistin yasalghan birxil püwlep chélinidighan saz.

büğrü bügri (egri-bügri): *Eğri büğrü sokak* – Egri-bügri kocha.

bühtan is. ar. böhtan, qara.

bühtancı is. ar. böhtanchi, qara chaplighuchi.

bük is. 1. su boyidiki derexlik; 2. qélin derexlik.

büke is. ejdiha.

bükey is. egri siziq.

büklük -ğü is. 1. pükleklik; 2. türüklük; 3. qat.

bükme is. 1. püklesh, qatlash; 2. oralghan yaki türülgen arghamcha; 3. égish.

büksül s. yögimesh, tolghimash, egri-bügri.

büksülmek tolghinip-tolghinip sozulmaq.

bükücü s. is. yip égirgüchi, eshküchi.

bükük s. égik, pükük.

bükülgen s. pükülgen, qatlanghan, égilgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

bükülmek 1. pükülmek, qatlanmaq; 2. örülmek, éshilmek, igirilmek; 3. égilmek.

büküm is. 1. püküm, örüm, qatlam; 2. qatliship qalghan yer, püklinip qalghan yer (nersining).

bükünmek 1. tolghanmaq (aghriq azabidin); 2. injiqlimaq, way salmaq.

büküntü is. 1. tügüm; 2. pürüm.

bülbül is. far. 1. bulbul: *Bülbül çanağı gibi* – Nahayiti kichik; 2. xush xewer: *Bülbül gibi söylemek* – Bilginining hemmisini sözlimek, hemmisini étirap qilmaq.

bülent s. far. 1. ulugh, katta; 2. er ismi.

bülten is. fr. 1. doklat: *Sağlık bülteni* – Sehiye heqqidiki doklat; 2. uqturush, élan; 3. zhurnal.

bülüğ is. ar. balaghetke yetkenlik, quramigha yetkenlik.

bünyad is. ar. 1. asas; 2. bina.

bünye is. ar. 1. ich organ, ich qurulush (bedenning); 2. tarmaq, shöbe.

bürçük -ğü is. yangaq chach yaki manglay chach.

bürgü is. 1. léchek; 2. yupqa perde; 3. gül yopurmiqi.

bürhan is. ar. 1. pakit, delil, ispat; 2. képillik qeghizi, wediname, kapaletname, shahadetname; 3. tilxéti, höjjet.

büro is. fr. 1. ishxana (idarilerde): *Avukat bürosu* – Adwokat ishxisi; 2. byuro; 3. tatmiliq shire.

bürokrasi is. fr. byurokratliq, törichilik.

bürudet is. ar. 1. soghuq, soghuqluq; 2. japaliq, qiyinchiliq, müshküllük.

bürülü s. 1. yépinghan, pürkengen; 2. türülgen, qatlanghan, yögengen.

bürüm is. türüm, yögem.

bürümcek -ği is. pürkenchek.

bürümcük -ğü is. 1. yipek rext; 2. yipek ghozisigha oxshap kétidighan nerse.

bürüme *is.* 1. pürkesh, orash; 2. étwarsiz, ehmiyetsiz, ünümsiz.

bürümeden *z.* ehmiyet bermestin, yüzela, mundaqla.

bürümek 1. ishghal qilmaq; 2. qapsimaq, qorshimaq, muhapizet qilmaq; 3. tesir bermek, tesirlendürmek.

bürüncük *-ğü is.* ayallarning bash yaghliqi.

bürünmek 1. qapsalmaq; 2. oralmaq, pürkelmek; 3. tüske kirmek, öz qiyapitige kirmek.

büsbütün *z.* pütünley, tamamen, teltöküs.

büst *is. fr.* 1. bel üsti; 2. heykel bash.

bütan *is. fr.* yéqilghu qilinidighan bir xil tebiiy gaz.

bütçe *is. fr.* 1. budjet: *Devlet bütçesi* – Dölet budjiti; 2. mal-mülük, dunya, pul, budjet: *Onun bütçesi buna yararlı değıldir* – Uning duniyasi (mal-mulki) buninggha paydisiz.

bütün *s.* 1. pütün: *Bir oturušta bütün bir ekmegi bitirdi* – Bir otlamda pütün bir nanni yep boldi; 2. hemmisi, tamami, barliqi: *Bütün ağaçlar açti* – Del-derexlerning hemmisi chéchéklidi; 3. bir pütün: *Bir bütün elma* – Bir alma.

bütüncül *s.* pütün hoquqni özige merkezleshtürgen (hökümet rehberliki).

bütünleme *is.* imtihanin ötelmigenler üçhün échilghan sinip.

bütünlemek 1. toluqlima; 2. parche pulni pütün qilmaq.

büve bk. *büvelek* köküyün.

büvelek *-ği is. zool.* köküyün.

büvet *is. fr.* ushshaq-chüshek yémeklik dukini, bufét.

büvet *is.* tughan.

büyü *is.* séhir, séhirgerlik.

büyücek *s.* xélila chong.

büyücü *is.* séhirger, köz baghlighuchi.

büyücülük *-ğü is.* séhirgerlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

büyük -ğü **s.** 1. büyük, ulugh, chong, yoghan: *Büyük devlet* – Chong dölet; *Büyük ulus* – Büyük millet; *Büyük Kurban bayramı* – Ulugh Qurban héyti; 2. yashta chong, qéri: *Küçükler büyüklere saygı göstermeli* – Kichikler chonglargha hürmet qilish lazim; 3. köp nurghun: *Büyük kalabalık* – Nahayiti köp adem.

büyük amiral -li **is.** déngiz marshali, admiral.

büyük elçi **is.** bash elchi.

büyük elçilik -ği **is.** bash elchilik.

büyüklenmek 1. özini chong tutmaq; 2. maxtanmaq, körenglimek, chongchiliq qilmaq.

büyüklük -ğü **is.** chong süpetlik. ulughluq, büyüklük.

büyüksemek artuqche chong körsetmek, mubalighe qilmaq.

büyüksü **s.** chongchi, hali chong.

büyülemek 1. séhir qilmaq; 2. özige qaritiwalmaq, özige tartmaq.

büyülmek 1. köpeytmek, artturmaq; 2. chongaytmaq, yoghantmaq; 3. ashuruwetmek, mubalighe qilmaq, chong körsetmek.

büyülü **s.** 1. séhir qilinghan (biri); 2. séhirlik nerse.

büyümek 1. chongaymaq: *Sen o kadar büyüdüñ mu?* – Sen shunche chong bolup kethingmu?; 2. ösmek, yétishmek; 3. yéshi artmaq: *Aşkıñ ona karşı gittikçe büyüyor* – Muhebbitim uninggha qarita barghanséri éshiwatidu; 4. kücheymek, ulghaymaq; 5. étibari ashmaq, inawet qazanmaq.

büyütme **is.** 1. chongaytish, yoghantish; 2. östürüş, yétishtürüş, béqip chong qilish.

büyütmek 1. chongaytmaq, yoghartmaq; 2. mubalighe qilmaq, köydürmek; 3. ulghaytmaq, ewj aldurmaq; 4. béqip chong qilmaq, östürmek.

büyütülmek 1. chongaytilmaq, yoghantilmaq; 2. mubalighe qilinmaq, köptürülmek, ashurulmaq.

büzgü *is.* pürüm, qatlam. (kiyimlerge pason chiqirish üçün qilinghan pürüm).

büzgülü *s.* pürümlük, qatlamliq; *Büzgülü etek* – Qatlamliq könglek (yopka).

büzmek pürmek, boghmaq, pürüp (boghup) baghlmaq.

büzük *s.* pürük, boghuq.

büzük *is.* 1. yaghliq üçeyning ichi; 2. yüreklik, jesurluq, jasaret.

büzülmek 1. pürülmek, boghulmaq, pükülmek; 2. pürleshmek, qatlashmaq; 3. türülmek, pükleshmek; 4. daldigha kiriwalmaq, suqunmaq

C

C J (Türk élipbesining üçinchi herpi).

caba is. 1. pulsiz, bedelsiz: *Bu kadar masraftan başka yorgunluğu da caba!* – Shunche chiqimdin sirt, harginliqchu!; 2. oshuqche.

cabacı is. mut, teyyarğa teyyar.

cacık -ğı s. qétiqqa terxemek yaki bashqa otyash arilashturghan salat.

cadde is. ar. chong kocha.

cadı is. far. 1. jadi (ayal); 2. qiliqsiz we set er yaki xotun.

cafcaf is. far. 1. japjab; 2. heywe, dawrang.

cağ is. 1. harwa chaqining gugusini; 2. salasun.

cağ is. küp, qap.

cağ is. ewrez (yunda quduqi).

cahil s. ar. 1. nadan, sawatsiz, bilimsiz; 2. tejrabisiz.

cahiliyet is. ar. ereblerde musulmanliqtin awwalqi dewrge bérilgen nam.

cahillik -ği is. 1. nadanliq, sawatsizliq, bilimsizlik; 2. tejrabisizlik, yashliq, gödeklik; 3. tejrabisizliktin ötküzilgen xataliq.

caiz s. ar. jaiz, uyghun, ruxset qilinghan: *Bu gibi durumda olağanüstü önlemler almak caizdir* – Mushundaq ehwalda yewquladde tedbirler qollinishqa bolidu.

caize is. ar. jaize (qedimki zamanda shairlargha chonglar teripidin bérilgen nerse).

caka is. jar, namayish, jakar **Cakarta is. öz. coğr.** Jakarta.

calip is. ar. jelp, özige tartqan, diqqetni chekken, qozghighan: *Bu eylem şüpheyi caliptir* – Bu heriket gumanni qozghaydu.

cali **is. ar.** saxta, yalghan, yasalma: *Bu adamın bütin eylemleri calidir* – Bu ademning pütin heriketliri saxtidur.

cam **is. far.** 1. eynek: *Pencere cami kırılmış* – Dérizining eyniki chéqiliptu; 2. pütinley yaki qismen eynektin ishlengen: *Cam dolap* – Eyneklik ishkup.

camadan **is. far.** zerlik yipek rexttin tikilgen chapras tügmilik qedimki ton.

cambaz **is. far.** 1. sérkchi, janbaz: *İki cambaz bir ipte oynamaz* – Ikki qochqarning béshi bir qazanda qaynimas, ikki janbaz bir tanapta oynimas; 2. hiyliger, quw; 3. at élip satquchi yaki at yétishtürgüchi.

cambazhane **is. far.** sérkxana, janbazxana.

cambazlık **-ğl s.** sérkchilik, jambazliq: *Uygur cambazlığı* – Uyghur janbazliqi.

cambul cumbul **s. z.** 1. hiyligerlik, quwluq, shumluq; 2. suyuq-seleng.

camcı **is.** eynekchi (eynek satquchi, eynek salghuchi).

camekân **is. far.** eyneklik ishkup: *Dükkan camekâni* – Dukanning eyneklik ishkapi.

camgöz **s.** 1. közeyneklik; 2. achköz, temeger; 3. it béliqi.

câmi **is. ar.** jame, mexsus jüme we héyt namizi oquydighan yer: *Heytikâr câmisi* – Heytka jamisi.

cami **s. ar.** toplanghan, bir yerge yighilghan bir yerge keltürülgen, jemplengen.

camia **is. ar.** jemiyet, jamae.

camit **s. ar.** 1. jansiz: *Taş camit bir cisimdir* – Tash jansiz bir jisimdur; 2. tonglap qalghan.

camlamak eynek salmaq.

camlı **s.** eyneklik, eynek sélinghan.

camlık **-ğl s.** eynek bilen tosulghan yer.

camus **is. ar.** su kalisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

can is. far. 1. jan, hayatliq: *Halk davasına canımı feda edeceğim* – Xelq ishigha pida qilimen; 2. quwwet, küch, madar: *Seni hiç can yokmuş gibi gördüm* – Sêni jêni yoqtekla körimen; 3. kishi, nopus: *Mehmet beş can besliyor* – Mehemmet besh janni baqidu; 4. nahayiti yéqin: *Biz can dostlarınız* – Biz jan dostlarmiz.

can ciğer s. jan-jiger.

canan is. far. 1. mehbube, meshuqe; 2. Alla, Xuda.

canavar is. far. 1. yirtquch haywan: *Anadoluda yer yer kurda, yaban domuzuna, yilana da canavar denir* – Anatulining hemmila yéride bórini, yawa tongguzni we yilanni janiwar deydu; 2. angsizlarche heriket qilidighan zalim.

candan s. z. semimiy.

candarma is. zhandarma.

candaş is. jan dost.

canfes is. far. yupqa toqulghan yipek rext.

canfeza is. far. sherq muzikiliridin bir muqam.

cangil cüngül is. janggur-junggur, jangghur-jungghur: *Bu çanların cangil cüngülü insanın başlarını ağrıtıyor* – Bu qungghuraqning janggur-jungguri ademning béshini aghritip ketti.

canhıraş s. far. 1. yürekni ézidighan, ademning ichini ézidighan; 2. tükliri hürpeygen.

cani is. ar. jinayet ishligüchi.

cankurtaran is. qutuldurush wasitisi: – Qutquzush mashinisi.

canlandırmak janlandurmaq, eslige keltürmek, janlinishigha seweb bolmaq.

canlanmak 1. janlanmaq, quwwet tapmaq, heriketke kirishmek: *Yağmurdan sonra ekinler canlandı* – Yamghurdin kéyin ziraetlerge jan kirdi; 2. ehwali yaxshilanmaq: *Çocuk*

hastalıktan sonra bir türlü canlanmadı – Bala aghrighandin kéyin zadila yaxshilinip kételmidi.

canlı s. z. 1. jéni bar, tirik, hayat: *Balıkçı canlı balıklar getirdi* – Béliqchi tirik béliqlarni keltürdi; 2. janliq, quwwetlik, küchlük, tesirlik: *Canlı söz* – Janliq söz.

canlıcılık -ğı **s.** anmizm (tepekkurning dunyadiki hemme nersilerning jéni bar dep hésablighan bashlanghuch shekli).

canlılık -ğı **s.** janliqliq.

cansız s. z. 1. jansız, jéni yoq, ölü: *Birden bire yere cansız yıkılı verdi* – Birdinla ölüktek yerge chüshti; 2. zeip, küchsiz, madarsız, ajiz: *Ne kadar cansız bir adam* – Némidégen ajiz bir adem; 3. turghun, kasat, jelp qilalmaidighan, héssiyat oyghatmaidighan: *Bu yıl piyassa biraz cansız* – Bu yıl bazar biraz kasat.

cansızlık -ğı **s.** jansizliq.

cansiparane z. far. 1. jan téni bilen, pütün qelb bilen: *Bu işi cansiparane yapacağım* – Bu ishni pütün qelbim bilen qilimen; 2. qiziqni yanduridighan we ishtiha achidighan dora yasilidighan ösümlük.

car is. perenje.

car is. jar, nida, warqirash: *Car etmek* – Jar salmaq.

car car z. jar-jur, warang-churung, warang-wurung.

car car s. jabjap, jawildaq.

carcı is. jarchi, jakarchi.

cari is. ar. 1. aqqan; 2. qilinip kelgen, ijra qiliniwatqan: *Bu işi aramızda cari usule göre yapıyoruz* – Bu ishni yürgüzülüp kelgen usulgha asasen qiliwatimiz.

carih is. ar. 1. yarilighuchi, yaridar qilghan (biri); 2. reddiye bergen; 3. yirtquch (haywan).

caris is. ar. jédelxor, majirachi, urushqaq, soqushqaq.

cariye is. ar. ayal, qul.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

carlamak -*ğu is.* 1. jar salmaq, élan qilmaq, bildürmek, uqturmaq.

carta is. osuruq.

cartadak z. birdinla, tuyuqsizla: *Cartadak kapıyı açtı* – Tuyuqsiz ishikni achi.

cartadan bk. cartadak birdinla, tuyuqsizla.

cascavlak s. z. qipyalingach, anidin tughma, taqir: *Cascavlak bir kafa* – Taqir bash.

casus is. jасus, ishpiyon, tingtingchi.

casusluk -ğu is. jasusluq, ishpiyonluq, tingtingchiliq.

cavalacoz bk. cavalcosti qimmetsiz, qedirsiz (nerse yaki adem).

cavlak s. yalingach, taqir (tüksiz).

cavlamak nishandin chetnimek, témidin yiraqlashmaq.

caydirmak waz kechtürmek, iradisidin qayturmaq.

cayır is. qattiq yirtilish awazi, qattiq awaz.

caymak waz kechmek, iradisidin qaytmaq, niyitidin yanmaq.

caz is. ing. jaz (Shimaliy América négırlirining muzikisini teqlid qilghan orkéstir).

cazgır is. palwanlarni tonushturghuchi we chélish meydanigha élip kirgüchi.

cazibe is. ar. 1. güzellik, yéqimlik; 2. jelp qilish, özige tartish.

cazip s. ar. jelp qilidighan, özige tartidighan, muwapiq, paydiliq: *Cazip sözler var* – Paydiliq sözler bar; *Cazip bir öneri* – Muwapiq bir tekliq.

cebbar s. ar. 1. qudretlik, küchlük; 2. mahir, uz, qolidin ish kélidighan (ayal).

cebe is. far. sawut (tömür kiyim).

cebeci is. qoral yasighuchi yaki qoral satquchi.

cebelendirmek qorallandurmaq.

cebelenmek qorallanmaq.

cebeli is. 1. Osman padishahliqidiki qoralliq eskerler; 2. shu zamanda wilayetlardiki atliq eskerler.

cebellesi is. nersini özining qiliwélisish.

ceberut -tu s. ar. 1. Tengrining qudriti, ulughluqi; 2. merhemetsizlik, zorluq-zomburluq.

cebin s. ar. qorqaq.

cebir -bri is. ar. algébra.

cebir -bri is. ar. jebr qilmaq, zulum, japa, müshkül.

cebiye is. ar. sunuqni (söngék) tutturush üçhün tangidighan métal we yaghach taxta.

cebretmek 1. mejburlimaq, zorlimaq; 2. zulum salmaq.

cebriye is. ar. teqdirleshe.

cebrî s. ar. mejburiy, zorluq: *Cebri gülüş* – Zormu zor külüş.

cebrî nefis is. ar. nepsini yighish, özini tutush.

ceddanî s. ar. ata mijez.

cedel is. ar. 1. jédel, ghowgha; 2. dialéktika.

cederi is. ar. chéchék (késel).

cefa is. ar. japa, müshkül, qiyin, tes.

cevakâr japakesh, köp japa chekken: *Zavallı çok cefakâr bir adamdır* – Bichare köp japa chekken ademdur.

cehalet is. ar. nadanliq, sawatsizliq, bilimsizlik, jahalet.

cehdetmek tirishmaq, ijtiyat qilmaq, tiriship ishlimek.

cehennem is. ar. 1. jehennem, dowzaq; 2. japaliq yer.

cehennemî s. ar. 1. jehennemge ait; 2. jehennemni eslitidighan.

cehil -hli is. ar. bilimsizlik, bilmeslik.

cehre is. far. chaq (yip égiridighan).

cehren z. ar. ünlük: *Gizli değilen cehren söyledi* – Ichide emes, ünlük sözlidi.

cehri is. aq tiken.

ceht -hdi is. ar. gheyret.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ceket *is. fr.* chapan.

celâl *-li is. ar.* ulughluq, büyüklük.

celallenmek qapaq türüp xapa bolmaq.

celâllı qapiqi türük, qapiqi türüklük.

celbe *is.* owchilar xaltisi.

celbetmek jelp qilmaq, özige qaratmaq, mayil qilmaq.

celep *-bi is. ar.* bidik (jalap).

celil *s. ar.* ulugh, intayin ulugh.

cellât *-di is. ar.* 1. jallat; 2. rehimsizlik, zalimlik.

celp *-bi is. ar.* 1. jelp qilish, özige tartish, chaqirish, keltürüş: *Ona bugün mahkemeden celp gelmiştir* – Uninggha sottin tekliq qeghizi keptu; 2. dewa qilghuchi, dewa qilinghuchi we guwahchilargha bérilgen tekliq qeghizi.

celse *is. ar.* mejlis. yighin.

cem *is. ar.* jem, toplam: *Cem etmek* – Toplamaq.

cem *is. ar.* köpchilik.

cemaat *-ti is. ar.* 1. jamaet; 2. ademler topi; 3. bir dindin yaki bir mez'heptin bolghanlar.

cemadat *is. ar.* jansizlar.

cemal *is. ar.* jamal: *Cemalına bakıyorum* – Jamalinggha qarawatimen.

cemat *is. ar.* jansiz, heriketsiz.

cemetmek toplimaq.

cemi *s. ar.* 1. jemiy, yighinda; 2. köplük qoshumchisi.

cemi *s. ar.* hemme, pütün, umumiy.

cemil *s. ar.* 1. chirayliq, güzel; 2. er ismi.

cemile *s. ar.* 1. xush xuy; 2. birining könglini élish üçhün qilinghan ish (heriket): *Konuklara cemile olsun diye sofraya çiçek ve yemiş doldurdu* – Méhmanlarni razi qilish üçhün dastixangha gül we yimish tizdi; 3. ayal ismi.

cemiyet is. ar. 1. jemiyyet: *İnsan cemiyeti* – İnsanlar jemiyyiti; 2. uyushma, jemiyyet: *Uygur - Kazak cemiyeti* – Uyghur-qazaq uyushmisi; 3. murasim: *Evlenme cemiyeti* – Toy murasimi.

cenabet is. ar. junup (musulmanchiliqta jinsiy alaqidin keyin ghusul qilmighan kishiler üçün qollinilidu).

cenah is. ar. 1. qush qaniti; 2. échilip-yépidighan nersilerning qaniti; 3. guruh, guruppa: *Sol cenah* – Sol guruh.

cenan is. ar. yürek, köngül, qelb.

cenap -bı is. ar. janab, janabiy.

cenaze is. ar. jinaza, tawutqa sélip kömüşhke teyyarlanghan murda: *Cenaze töreni düzenlendi* – Jinaze murasimi ötküzüldi.

cengâver is. far. jenggiwar.

cengâverlik -ği is. jenggiwarliq.

cege is. ot uchquni.

cengel is. far. 1. janggal; 2. issiq memliketlerdiki ormanliq.

cenk -ği is. far. jeng, urush, soqush.

cenkçi is. s. 1. soqushperes, urushperes, urushxumar; 2. ghowghachi, majirachi.

cenkleşmek is. urushmaq, jeng qilishmaq, soqushmaq; 2. küresh qilmaq.

cenkname is. jengname.

cennet is. ar. 1. jennet, béhish; 2. rahet ata qilidighan yer, güzel baghche.

cennetlik s. 1. jennetke xas; 2. yéri jennet.

cennetmekân s. yéri jennet bolghan.

cep -bi is. ar. 1. yanchuq, chöntek: *Cep defteri* – Yanchuq deptiri; 2. düşmen istihkamining ajiz qismi.

cepâne is. far. oq-dora, qoral, yaraq: *Savaş sırasında bir çok cepâne ele geçirildi* – Urush jeryanida köpligen oq-dora qolgha chüshürüldi

cephé is. ar. 1. péshane; 2. aldi (terep): *Bu evin cephesi parka bakar* – Bu öyning aldi teripi

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

baghchigha qaraydu; 3. aldinqi sep, front: *Cepheye gitmek* – Aldinqi sepke ketmek.

cerahat -ti **is. ar.** 1. jarahet, yara; 2. yiringliq, zerdabliq.

cerahatlenmek jarahetlenmek, yarilanmaq.

cerbeze **is. ar.** 1. gepchi, sözmen, gepdan: *Bilgisi azdır, amâ pek cerbezidir* – Bilimi az, lëkin gepchi; 2. chiqishqaq.

cereme **is.** 1. bashqilarning derdini tartish. ziyan: *Çocukların yaptığı ziyanın ceremesini babaları çeker* – Balining derdini atisi tartidu; 2. jerimane.

cereyan **is. ar.** 1. jeryan; 2. éqim (aqmaq): *Elektrik cereyani* – Elektr éqimi; 3. éqish (éqishmaq), yönlish, bolush (bolushqa): *İşi kendi cereyanına bırakalım!* – Ishni öz bolushigha (éqishigha) qoyuwéteyli!

cerh **is. ar.** 1. yaridar; 2. reddiye: *Bu görüşü cerh edeceğim* – Bu közqarashni ret qilimen.

ceride **is. ar.** 1. xatire depter, katolik; 2. gézit-zhurnal.

ceriha **is. ar.** jarahet, yara.

cerime **is. ar.** bk. **cereme**.

Cermen **is.** gérman.

Cermence **is.** gérmanche (Gérmaniye, En'gliye, Norwigiye, Danimarka qatarliq eller xelqlirining ana tili).

cerrah **is. ar.** 1. yarilarni dawalaydighan doxtur; 2. opératsiye doxturi, jerrah.

cerrar **s. ar.** aldamchi, qaqtı-soqti qilghuchi.

cesamet **is. ar.** chongluq: *Binanın cesameti* – Binaning chongluqi.

cesaret **is. ar.** 1. jasaret; 2. yüreklik, qorqmasliq.

cesaretlenmek **s.** jasaretlenmek, gheyretlenmek.

cesaretli **s.** jasaretlik, yüreklik, gheyretlik.

cesaretsiz **s.** jasaretsiz, yüreksiz, qorqunchaq, gheyretsiz.

ceset -di **is. ar.** jeset, méyit, murda.

cesim **s. ar.** chong, yoghan.

ceste ceste **z. far.** parche-parche, qisim-qisim, bölüm-bölüm: *Borcunuzu ceste ceste ödersiniz* – Qerzingizni bölüp bölüp töleng.

cesur s. is. ar. jesur, qorqmas, yüreklik: *Cesur adam* – Jesur adem.

cesurane z. bk. cesurca.

cesurca z. jesurane, jesurluq, qorqmastin.

cesurluk -ğu is. jesurluq, yüreklik, qorqmasliq.

cet -ddi is. ar. ejdad.

cetvel is. ar. 1. sizghuch; 2. ériq.

cev -vvi is. ar. hawa boshluqi, atmosféra.

cevahir is. ar. almas we yaqut qatarliq tashlar, jewahir.

cevap -bı is. ar. jawab.

cevaplandırmak jawabini bermek.

cevaplı s. jawabi bolghan: *Sorulu cevaplı mektup* – Soal jawabliq xet.

cevapsız s. jawabsiz: *Sorular cevapsız kaldı* – Soallar jawabsiz qaldi.

cevat is. ar. séxi, qoli ochuq: *Bu cevat bir adamdır* – Bu séxi bir adem.

cevaz is. ar. ruxset: *Cumhuriyet ilkelerine aykırı hareketlere cevaz yoktur* – Jumhuriyet prinsiplirige xilap heriketlerge ruxset yoq.

cevdet -ti is. ar. 1. yaxshiliq, ihsanliq; 2. qusursizliq; 3. mukemmellik, chongluq.

cevelân is. ar. jewlan, seyr.

cevf is. ar. 1. kawak, boshluq; 2. chongqurluq, oyulghan yer; 3. yürek, qelb.

cevher is. ar. 1. madda, mewjudiyet; 2. göher (almas, yaqut qatarliq ésil tashlar); 3. qimmetlik nerse; 4. yaxshi pezilet: *Çocukta cevher var* – Balida yaxshi pezilet bar; 5. jewher; 6. iqtidar, talant.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- cevir** -vri **is. ar.** jebir, japa, zulum, hesret.
- ceviz** **is. ar.** 1. yangaq derixi we uning méwisi (yanaq); 2. yangaq derixining yaghichidin ishlengen nerse.
- ceval** -li **is. ar.** 1. tétik, chebdes, chaqqan; 2. shox: *Ceval bir çocuk* – Shox bir bala.
- cevvî** **s. ar.** atmosférigha munasiwetlik.
- ceylan** **is. ar.** jerenning bir türü.
- ceyş** **is. ar.** esker, armiyе.
- ceza** **is. ar.** jaza: *Bu adam ağır cezalandırıldı* – Bu ademge éghir jaza bérildi.
- ceza evi** **is.** türme, qamaqxana.
- cezai** **s. ar.** asasin, tégi tektidin.
- cezanmak** jazalanmaq, jaza körmek.
- cezalı** **s. is.** jaza bérilgen chare körülgen.
- cezasız** **s. z.** jazasiz, jaza körmigen, jaza bérilmigen **Cezayir is. öz.** Aljiriye.
- cezb** **is. ar.** özige tartish, jelp qilish, özige qaritiwélish, jezb.
- cezbe** **is. ar.** hayajanlinip hoshidin kétish.
- cezbelenmek** 1. hoshidin ketmek; 2. özige qartivalmaq.
- cezbetmek** jelp qilmaq, özige tarmaq.
- cezim** -zmi **is. ar.** jezmenleshtürmek, qararlashturmaq, kestürmek.
- cezir** -zri **is. ar.** 1. jezir; 2. asas.
- cezve** **is. ar.** qehwe qaynitidighan cheynek.
- cezzar** **is. ar.** 1. qassap; 2. qanxor.
- cigara** **is.** sigara, tamaka: *Türkiye cigarası çok serttir* – Türkiye sigarisi nahayiti küchlük.
- cılgar** **is.** yandaq (harwining yandaq éti, qoshning yandaq kalisi).
- cılık** **s.** 1. buzulghan, niqsighan, palighan: *Cılık yumurta* – Palaq toxum; 2. yiringlighan: *Cılık yara* – Yiringliq yara.

cılız *s.* bekmu ajiz, küchsiz, awaq: *O kadar cılızki üflesen düşecek* – Shu qeder awaqki, püw déseng uchup kétidu.

cılızlaşmak ajizlashmaq, zeipleشمek.

cılızlık -ğ*i s.* ajizliq, maghdursizliq, zeiplik, küchsizlik.

cilkava *is. osm.* böre yaki tülkining boyun térisidin tikilgen juwa.

cimbar *is.* toqumichiliq destihgahlirida rextlerni kérish üçhün qollinilidighan eswab.

cimbız *is. yun.* 1. toqumichiliq fabrikisida rextlerning üstidiki qil qatarliqlarni tazilash üçhün qollinilidighan qisquch; 2. tene söz.

cimbızlamak rextlerning yüzidiki tügün we qil qatarliqlarni tazilimaq.

cınak -ğ*i is.* yirtquch haywanlarning penjisi we tirniqi.

cıncık -ğ*i is.* istakan, qedeh, texse qatarliqlar.

cır *is.* naxsha, jir, ghezel.

cırboğa *is.* 1. bir xil chöl chashqini; 2. zeip bala.

cırdaval *is.* uchi tömürlük toqmaq.

cırlak -ğ*i s.* 1. tomuzgha; 2. set awaz, yéqimsiz awaz: *Aman şarkıcı kadın ne cırlak şey* – Ya Alla, bu naxshichi xotun némidégen set warqirighan.

cırlamak inchike we ademning ichini pushurghudek awaz chiqarmaq.

cırlayık -ğ*i s. zool.* kichik bir xil ow qushi.

cırnak -ğ*i s.* yirtquch haywanlarning tirniqi.

cırnık -ğ*i s.* sépillardin su aqidighan töshük.

cırtlak -ğ*i s.* 1. yérilip ketken; 2. yéqimsiz.

cırtlamak 1. jart qilip awaz chiqarmaq; 2. piship yérilip ketmek: *Bu kavun cırtlamış* – Bu qoghun yérilip kétiptu.

cıscıbil *is. it.* 1. qıpyalingach, anidin tughma; 2. héch nersisi bolmighan.

cıvata *is. it.* bolta mix (mix).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

cıvık -ğı **s.** 1. bek suyuq: *Cıvık hamur* – Suyuq xémir; 2. set chaqchaq qilidighan (biri): *Sarhoş olunca pek cıvık oluyor* – Mestla bolup qalsa bek jédelchi bolup kétidu; 3. jédelxor.

cıvil cıvil **z.** wichir-wichir: *Kuşlar cıvil cıvil ötüyor* – Uchar qushlar wichir-wichir sayraydu.

cıvımak 1. iwimek, érimaq: *Sizi görünce cıvıdı* – Sizni körupla éridi; 2. buzulmaq, kérektin chiqmaq, izidin chiqip ketmek: *Bu mesele cıvıdı* – Bu ish buzuldi.

cıvıtmak 1. yumshatmaq, éritmek; 2. buzmaq, kérektin chiqarmaq.

cıvmak qéyip ketmek, qingghir ketmek: *Kurşun cıvmış* – Oq qéyip ketti.

cız **is.** 1. balilar tilida "ot"; 2. qiziq yaghqa nerse sélinghanda chiqidighan awaz (jiz).

cızdam **is.** qéchish, kétish, uzaqlishish, yoqilish.

cızlam **is.** bk. *cızdam*.

cıbayet **is. ar.** toplash, yighish (baj, kirim).

cıbilli **s. ar.** tughma.

cıbilliyet **is. ar.** yaritilish, tughma.

cıbilliyetsiz **s.** tégi pes, zati buzuq.

cıbin **is.** chiwin.

cıbre **is. yun.** siqip süyi chiqirilghan üzüm we bashqa méwe qalduqi.

cici **s.** 1. chirayliq: *Cici bebek* – Chirayliq bowaq; 2. balilargha chirayliq körünidighan nersiler.

cicili bicili **s.** bézelgen, zinnetlenen.

cicim **is.** perde yaki yapquch.

cicim **is.** söygü xitabi: *Cicim sen ne kadar tatlisin* – Janim, sen néme dégen tatliqsen.

cicoz **is.** yoq: *Bende para cicoz* – Mende pul yoq.

cidal -li **is. ar.** 1. küresh, urush, soqush; 2. jédel, majira.

cidar **is. ar.** ichki tam, chit.

cidden **z. ar.** heqiqeten, rastinila: *Bu işe cidden memnun oldum* – Bu işqa rastinla memnun boldum.

ciddi **s. ar.** 1. éghir-bésiq salmaqlıq: *Ciddi adam* – Salmaqlıq adem; 2. resmıy, jiddiy: *Bu söz ciddidir* – Bu söz chaqchaq emes (resmıy söz); 3. heqiqiy bir muhebbet: *Ciddi bir sevgi* – Heqiqiy ; 4. muhim: *Ciddi bir çalışma* – Muhim bir xizmet; 5. sözlük: *Ciddi bir yüz* – Sözlük chiray; 6. hewplik, xeterlik: *Ciddi bir hastalık* – Xeterlik bir aghriq.

ciddileşmek jiddiyleşmek.

ciddilik **is.** jiddiylik, jiddiy ehwal, jiddi weziyet.

ciddiyet **is. ar.** jiddiylik, jiddiyet.

cife **is. ar.** 1. haywan ölüki; 2. yirginchlik nerse.

cifir **is. ar.** quri, pal.

çiğér **is. far.** 1. öpke, jiger; 2. qérin; 3. jasaretlik, wijdanlıq.

cihad **is. ar.** diniy jeng.

cihan **is. far.** jahan, alem, dunya: *İkinici cihan savaşı* – İkkinchi dunya urushi.

cihangir **is. far.** jahangir.

cihangirlik **-ği is.** jahangirlik: *Dünya cihangirliği* – Dunya jahan'girliki.

cihamı **s.** dünyawi.

cihaniyen **is. far.** jahan xelqi, jahandikiler, dünyadikiler.

cihannüma **is. far.** balkon, rawaq.

cihanşümül **is.** alemshumul.

cihar **is.** töt (san).

cihaz **is. ar.** 1. jabduq, eswab, jahaz; 2. toyluq nersiler; 3. jinaza üçhün kéreklik nersiler.

cihet **is.** 1. jehet, terep; 2. weqipige qarighuchi; 3. seweb.

cilâ **is.** jula.

cilâlamak perdazlımaq, julalımaq, parilidatmaq.

cilâlı **s.** julalıq: *Cilâlı kumaş* – Julalıq rext.

cilbent **-di is. ar.** albom.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

cildiye is. ar. 1. tére késelliki; 2. tére késellikler bilimi.

cildî s. ar. térige ait.

cilt -di is. ar. 1. ademning térisi, ten; 2. tash; 3. shiraza, muqawa; 4. tom, jild.

ciltçi is. kitablarni tomgha ayrighuchi, kitab tashlighuchi.

citlemek kitab tashlimaq, shirazilimaq, muqawilimaq, toplam halgha keltürmek, toplimaq.

ciltsiz s. muqawisiz, tom halgha keltürülmigen (kitab).

cilve is. 1. jilwe, naz; 2. eksilik, tetürlük.

cilveleşmek naz qilishmaq.

cilveli s. nazliq, jilwilik: *Cilveli kadın* – Naz qilidighan xotun.

cim is. kona ereb élipbeside "J" herpining ismi we atilishi: *Lam-cimi yok* – Lam-jimi yoq.

cima is. ar. jinsiy munasiwet (ademler üçhün).

cimbakuka s. figursiz, isketsiz.

cimcime is. kichik hem tatliq bir xil tawuz.

cimnastik is. gimnastik: *Radyo cimnastiği* – Radio gimnastiki.

cimri s. far. pixsiq, béxil, pishshiq.

cimrilik -ği is. béxilliq, pixsiqliq, pishshiqliq.

cin is. ar. jin, alwasti, sheytan: *Cin arabası* – Sheytan harwisi (wélisipit) **is. ing.** haraq, ichimlik.

cinaî is. ar. jinayi, gunahkar: *Cinai roman* – Jinayi roman.

cinayet is. ar. jinayet, gunah: *Milletini sevmemek bir cinayettir* – Millitini söymeslik jinayettur.

cinci is. périxon, daxan, jaduger.

cingil is. 1. shinggil (sapaq); 2. kichik chélek.

cingöz s. ötkür, közi ötkür: *Bu cingöz bir adam* – Bu, ötkür bir adem.

cinlenmek bek achchiqlanmaq, bek xapa bolmaq.

cinnet is. ar. sarangliq.

cins *is. ar.* 1. jins: *Elma cinsinden meyvalar* – Alma jinsidiki méwiler; 2. nesil: *Bu atn cinsi nasıl?* – Bu atning esli qandaq?.

cinsel *s.* jinsiy: *Cinsel temas* – Jinsiy munasiwet.

cinsiyet *is. ar.* jinsiyet.

cinsliksiz *s.* jinisliqi bolmighan: *Cinsliksiz isim* – Er-ayalliqi bilinmigen isim.

cip *is. ing.* jip (mashina).

cirim *-rmi is. ar.* 1. jansiz jisim: *Ateş olsa, cirmi kadar yer yakar* – Ot bolsa, qanchilik yerni köydüridu; 2. hejim.

cirit *-di is. ar.* at üstide oynilidighan kaltek oyuni.

cisim *-smi is. ar.* jisim, madda: *Taş, su, duman birer cisimdir* – Tash, su, tumanlar jisimdur.

cisimcik *-ği is.* 1. ushshaq nersiler; 2. atom we atom zerriliri; 3. hawadiki chang-tozan.

cisimlik *-ği is. far.* jisimlik.

cismanî *s. ar.* 1. jismaniy: *Cismani emek* – Jismaniy emgek; 2. matériyalist.

civa *is. far.* 1. simab; 2. tutulmighan, yépyéngi.

civan *is. far.* yéqimlik yash, boytaq yigit.

civanmert *s. far.* merd, yaxshi pezilet, aq köngül, yamanliqqa yaxshiliq qilghuchi.

civar *is. s. ar.* yéqin etrap, etrap: *Burası şehrin civar bölgesidir* – Bu yer sheher etrapı rayonidur.

civciv *is.* chüje.

civcivli *s.* bas-bas, aldirash: *Pazarın civcivli zamanı geliyor* – Bazarning bas-bas waqti kéliwatidu.

civelek *-ği s.* 1. janliq, xushalliq, intilishchanliq; 2. yallanma; 3. bala yaki taylaq.

ciyadet *is. ar.* saghlamliq, saqliq.

cizre *is. bk. cizye.*

cizvit *is. fr.* 1. eysa isimlik teshkilatning ezasi: *Çizvit papazı* – Jizwit popı; 2. pitne ighwachi, buzghunchi, bölgünchi; 3.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

jedit: *Onda namaz yok cizvitin biridir* – U namaz oqumaydighan jedittin biri.

cizye is. ar. qedimki zamanda musulman bolmighanlardin eskerlik bedilige élinidighan baj.

coğrafi s. yun. jughrapiyige ait, jughrapiye bilen munasiwetlik.

coğrafya is. yun. jughrapiye.

coğriyacı is. jughrapiye alimi.

cokey is. ing. beyge atlırını yétishtürgüchi.

combik -ği is. dost.

con kikirik -ği is. én'gliz.

cop is. far. uchi tom toqmaq.

coşkun s. jushqun.

coşkunluk -ğu is. jushqunluq.

coşmak hayajanlanmaq, qaynap tashmaq, örlimek: *Deniz coşmak* – Déngiz tashmaq.

coşturmak örletmek, tashturmaq, hayajanlandurmaq.

cömert -di s. 1. séxi, qoli ochuq; 2. munbet: *Cömert toprak* – Munbet yer.

cömertlik -ği is. séxiliq, qoli, ochuqluq.

cudam is. küchsiz, ajiz, madarsiz, iqtidarsiz.

cuma is. ar. jüme: *Cuma namaz kılmak* – Jüme namizi oqumaq.

cumalık -ğı is. jüme küni kiylidighan kiyim, kélinning jümelik kiyimi.

cumartesi -yi is. ar. shenbe: *Cumartesi öğleden sonra eve erken döneceğiz* – Shenbe chüshtin kéyin öyge baldur qaytimiz.

cumba is. it. péshaywan.

cumbalağı atmak ölmek.

cumbul cumbul s. z. 1. shalaq-shalaq; 2. artuqche suyuq.

cumhur is. ar. 1. xelq; 2. jemiyet.

- cumhurbaşkanı** *is. ar.* jumhur reisi, reisi jumhur.
- cumhuriyet** *is.* 1. jumhuriyet, réspoblika; 2. bir lira pul.
- cumhuriyetçi** *is.* jumhuriyetchi, jumhuriyet terepdari, réspublikichi.
- cumhurluk** *-ğu is.* jumhuriyet.
- cura** *is.* 1. ikki yaki üç tariliq tembür; 2. qarchigha; 3. tamakining axirqi qismi.
- curcuna** *is.* 1. sherq muzikilirida süretlik bir eser; 2. warangchurung.
- cûş** *is. far.* qaynash.
- cûşan** *s. far.* qaynighan, dolqunlanghan.
- cüb** *is. far.* zindan ornida ishlitidighan quduq.
- cüce** *is.* petek, pakinek, pakar (adem).
- cücük** *-ğü is.* 1. ündürme, bix; 2. qanatliq haywanlarning chüjisi; 3. piyaz qatarliq köktatlarning ichki qismi; 4. nersining kichiki.
- cücümek** tem kirmek.
- cüda** *s. far.* juda, ayrilghan.
- cühelâ** *is. ar.* nadanlar.
- cülûs** *is. ar.* textke chiqish.
- cümbür cemaat** *is.* topi bilen we sep tartip: *Cemaat cümbür geliverdiler* – Jamaet top-top kéliwerdi.
- cümbüş** *is.* 1. midirlash; 2. tembürge oxshash bir xil chalghu eswabi.
- cümle** *is. s.* 1. jümle: *Cümle âlem* – Pütün alem; 2. sistéma: *Bunda milliyetlerin eşitliği konusunda bir cümle bile yazılmamış* – Buningda milletlarning barawerliki heqqide bir jamlimu yézilmaptu.
- cümleten** *z.* hemme birdin.
- cümudiye** *is. ar.* érimes muzluq.
- cünd** *is. ar.* esker qoshuni, leshker.
- cüнди** *is. ar.* 1. chewendar; 2. atqa usta esker.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

cünha is. xataliqtin éghir, jinayettin yénik gunah.

cünün is. ar. sarangliq, mejnunluq.

cünüp -bü s. ar. junup (jinsiy munasiwettin kéyin ghusul qilinghan).

cüppe is. ton (chapan).

cüra is. ar. yutum: *Bir cüra rakı* – Bir yutum haraq.

cüret is. ar. 1. jüret, jasaret, yigitlik; 2. özini untush.

cüretli s. jüretlik, jasaretlik.

cüruf is. ar. dashqal.

cürüm -mrü is. ar. gunah, jinayet.

cüsseli s. gewdilik, bestlik, yoghan-yolpa, géroy.

cüz -zü is. ar. 1. jüziy; 2. Quranning 30 parisidin her biri; 3. 20 betlik yazma eser.

cüzam is. maxaw késelliki.

cüzamli s. maxaw késili bolghan.

cüzdan is. far. 1. juzdan, qapchuq, portman; 2. nopus qeghizi, nopus deptiri: *Nüfus cüzdani* – Nopus deptiri.

cüzüfert is. ar. atom.

cüzütam is. ar. birlik, ittifaqliq.

doruk is. yükseklik: *Bir dil doruğuna büyük yazarlarla ulaşılabilir* – Tilni ulugh yaxghuchilar arqiliqla yükseldürgili bolidu.

doruk -ğu is. pelle, choqqa: *Tanrı dağının doruğu* – Tiyanshan téghining choqqisi.

Âdem is. ar. Adem eleyhissalam, tunji peyghember.

Âsaf is. 1. Sulayman padishahning meshhur weziri – Esaf; 2. er ismi

Ç

Ç Ch (Türk élipbesining tötinchi herpi).

çaba is. tirishish, tirishchanliq, küch chiqirish, gheyret qilish: *Özgürlük için harcanan çaba* – Erkinlik üçhün körsitilgen tirishchanliq.

çabalamak tirishmaq, tirishchanliq körsetmek, küch chiqarmaq, gheyret qilmaq, tirkishmek.

çabucacık z. tézla, ongayla, birdemdila: *İşini çabucacık bitirdi* – Ishni birdemdila tügetti.

çabucak z. bek téz, bek chaqqan: *Çabucak hazırol, yaya tiyatiroya gideceğiz* – Chaqqan teyyarlanghin, tiyatirgha ayaq barimiz.

çabuk s. far. téz, chaqqan, ildam: *Çabuk dönmek* – Téz qaytmaq.

çabuklanmak aldirimaq.

çabuklaşmak tizlashmaq, chaqqanlashmaq, ildamlashmaq.

çabuklaştırmak tézleshtürmek, ildamlashturmaq, chaqqanlashturmaq.

çabukluk -ğu is. tézlik, chaqqanliq, ildamliq, süret.

çaça is. yun. 1. soda paraxotlirida péshqedem we usta paraxotchı; 2. mexsus öy bashquridighan ayal.

çaçaron it. s. ünlük we köp sözleydighan.

çaçaronluk -ğu is. ünlük sözlesh, walaqteğkür

Çad is. öz. chat (ottura afriqadiki bir dölet).

çadır is. chédir yasaydighan we satidighan adem.

çağ is. zaman, dewr, chagh, waqit, mezigil, muddet.

çağa is. kichik bala.

çağan is. tögining putigha sélinidighan ishkel we chüder.

çağana is. kichik zil (qongghuraq).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çağanak *is. far.* 1. chalghu, saz; 2. qongghuraqliq dap.

Çağatay *is. öz.* Chaghatay (Chinggizning ikkinchi oghli

Çağatayca *is.* chaghatayche.

çağcıl *s.* zamaniwi.

çağcılık *-ğı is.* zamaniwilik.

çağdaş *s.* 1. hazirqi zaman, zamaniwi: *Çağdaş Uyğurca* – Hazirqi zaman uyğhurche (uyğhur tili); 2. zamandash, chaghdash.

çağdaşlaşmak zamangha uyğhunlashmaq, dewrge maslashmaq, zamaniwilashmaq.

çağdaşlık *-ğı s.* zamandashliq, chaghdashliq.

çağdışı *s.* eskerlik yéshigha toshmighan.

çağıl çağıl *z.* shar-shar, shar-shur: *Çağıl çağıl akan su* – Shar-shur aqqan su.

çağıldamak sharildimaq.

çağıltı *is.* suning tashtin-tashqa tégip aqqanda chiqarghan awazi.

çağır *is.* üzüm hariqi, sharab.

çağırған *is.* 1. warqirap-jarqirap turghuchi, warqirighuchi, warqirghaq; 2. séghizxanning bir türi.

çağırıcı *is.* 1. chaqiritghuchi, tekliq qilghuchi; 2. naxshichi.

çağıрмак 1. chaqirmaq, qichqarmaq; 2. tekliq qilmaq; 3. éytmaq, oqumaq (naxsha).

çağırtı *is.* chaqiriq, qichqarghan awaz.

çağırtмак chaqirtmaq, qichqartmaq.

çağла örük qatarliq méwilerning ghorisi.

çağلامак égizdin sharqirap éqip chüşhken suning hasil qilghan köpüki.

çağланмак quramigha yetmek, tolmaq, yétishmek.

çağлар *is.* bk. *çağlayan*.

çağларса *is.* éqin suning shiddet bilen aqqan yérining köpük hasil qilish.

çağlayan is. sharqiratma (égizdin éqip chüshken su).

çağlayık -ğı s. arishang süyi.

çağlı s. saghlam, küchlük, quwwetlik maghdurluq.

çağlık -ğı s. ghusil qilinidighan yer, serrap.

çağmak 1. parlimaq; 2. tegmek, chüshme (kün nuri); 3. téyip ketmek (nishandin), adashmaq, azmaq.

çağrı is. 1. chaqiriq, dewet, teklip; 2. ündesh söz.

çağrık is. s. chaqirilghan, dewet qilinghan, éytilghan, teklip qilinghan, qichqirilghan.

çağrıl is. méhman, chaqirilghan adem.

çağrılık -ğı s. chaqiriq qeghizi, teklip qeghizi, baghaq.

çağrılmak 1. chaqirilmaq; 2. teklip qilinmaq; 3. oqulmaq, éytilmaq (naxsha heqqide).

çağrılmak chaqirilmaq, teklip qilinmaq, éytilmaq.

çağırım is. chaqirim, ün yétim yer.

çağrısız s. is. chaqirilmighan, teklip qilinmighan, éytilmighan.

çağrış is. 1. chaqirish, qichtirish; 2. warqirash, tovlash.

çağrışmak 1. chaqirishmaq (bir-birini), éytishmaq; 2. bir éghizdin warqirashmaq, tovlashmaq.

çâk is. far. yirtiq, yériq, chang.

çak s. «tah», «hetta» dégen menini bildürüp, bezi isimlarning aldigha kelgende nahayiti uzaq, yiraq dégen menini uqturidu: *Çak dağın doruğuna çıktılar* – Hetta taghning choqqisighiche chiqishti.

çakal is. osm. zool. 1. top-top bolup yüridighan böridin kichik yirtquch haywan; 2. shum, quw, kazzap, yalghanchi, aldamchi: *Böyle çakalları çok gördük* – Bundaq kazzaplarni köp körduq.

çakaloz is. tashni oq qilip atidighan qedimki top.

çakar is. anche chongqur bolmighan déngizlarda ishlinidighan chong béliq tori.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çakaralmaz is. 1. konirap ketken tapancha; 2. buzuq, ishtin chiqqan (qoral-yaraq heqqide).

çakı is. far. qelemtirach, beke.

çakıcı is. qelemtirach we beke soqup satquchi.

çakıl is. shéghil tash.

çakıldamak sharaq-shuruq awaz chiqarmaq.

çakıllık -ğı s. shéghilliq, shéghil tash yatquzulghan yer.

çakım is. bk. *çakın*.

çakın is. 1. chéqin; 2. chaqmaq.

çakıntı is. 1. yoruq, yorush, chaqmaq chéqish; 2. haraq ziyapiti.

çakır s. 1. chéqir köz: *Çakır gözlü at* – Chéqir közlük at; 2. qarchugha.

çakır is. üzüm hariqi, sharab, mey.

çakır çukur z. chaqir-choqur, taqur-tuqur.

çakırcı s. qarchugha béqip yétishtüridighan, qarchugha tutidighan (adem).

çakırcı başı is. 1. qarchugha béqip yétishtürgüchi we tutquchilar bashliqi; 2. meyxanichi.

çakırdiken is. bot. chekir tiken (tibabetchilikte qollinilidu).

çakırdoğan is. zool. qarchugha.

çakırkanat is. zool. qanatliq ördek.

çakırkeyf s. chala mest.

çakırpençe s. öz menpeitini közleydighan, shexsiyetchi, özemchi.

çakırpençelik -ği is. öz menpeitini közleydighan, shexsiyetchi, özemchi.

çakış is. chéqish (chaqmaq chéqish).

çakışmak 1. chirmashmaq, gireleshmek; 2. chéqishmaq (chaqchaq); 3. éytishmaq (shairlar heqqide).

çakıstırmak haraqta mest qilmaq.

çakma is. 1. qéqish; 2. quymichilik; 3. quymichi qélipi, qélip.

çakmak is. 1. chaqmaq (ot chiqiridighan): *Çakmak taşı* – 1. chaqmaq téshi;; 2. danixorek; 3. miltiq chaqmiqi.

çakmak 1. qaqmaq: *Tahtaya çivi, bahçeye kazık çakmak* – Taxtaygha mix, baghqa qozuq qaqmaq; 2. mixlimaq; 3. ot chiqarmaq; 4. chaqmaq chaqmaq.

çakmak 1. bilmek, chüshenmek, hés qilmaq; 2. haraq ichmek; 3. sinipta qalmaq, siniptin köchelmeslik: *Ahmet bu sene çakacağa benziyor* – Exmet bu yil siniptin köchelmeydighandek turidu; 4. yamanni yaxshi qilip körsetmek.

çakmak çakmak közi qizirip ketmek, közidin ot yénip ketmek.

çakmakçı is. 1. chaqmaq yasap satquchi; 2. miltiq yasighuchi.

çakmaklaşmak közi qizarmaq.

çakmaklı is. chaqmaq téshi bilen ot alduridighan qedimki miltiq.

çakmaksız s. 1. kéreksiz, ishlenmes (miltiq, tapanchini körsitidu); 2. tunji qétim serengige bérilgen isim.

çakozetmek 1. qarimaq, yoqlimaq, nezer salmaq, közetmek; 2. chüshenmek, bilmek: *Durumu çoktan çakozetmiştim* – Weziyetni uzundin béri bilgenidim.

çakozlamak chüshenmek hés qilmaq, perq etmek.

çakşır is. 1. erlerning népiz shalwuri; 2. kepter qatarliq qushlarning putidiki tük.

çakşırılı s. 1. népiz shalwur kiygen; 2. puti tüklük (kepter yaki bashqa qush).

çaktırmadan z. tuydurmastin, bildürmestin.

çaktırmak 1. qaqquzmaq, qaqturmaq, mixlatmaq; 2. sezdürmek, tuydurmaq, hés qildurmaq; 3. sinipta qaldurmaq, sinipta qaldurtmaq.

çal is. 1. kül reng we boz; 2. tagh choqqisi, choqqa.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çala z. 1. qétim, nöwet; 2. bezi isimlarning aldigha kelgende qilinghan ishning heddidin artuq bolghanliqini bildüridu: *Çala kaşık yemek* – Dem almastin yémek.

çalâk s. far. tétik, chebdes, chaqqan, uz, qoli epchil.

çalap is. osm. 1. krést (1. chapras sizilghan ikki siziq); 2. mushu shekilde yasilip xristian dinining ishanisi bolup hésablinidighan we ularning boynigha asidighan nerse); 3. Tengri, Xuda.

çalar s. 1. chélinidighan; 2. qongghuraq: *Çaları bozuk saat* – Qongghuriqi buzuq saet.

çalçene s. wat-wat, walaqtegkür.

çaldırmak 1. chalghuzmaq (muzikini); 2. oghrigha aldurmaq: *Paramı çaldırdım* – Pulumni oghrigha aldurdum.

çalğı is. 1. saz, chalghu eswabi; 2. muzika; 3. orkéstir; 4. süpürge.

çalğıcı is. 1. sazende; 2. chalghu eswablirini yasap satquchi.

çalğıcılık -ğı s. sazendilik, sazchiliq, chalghuchiliq.

çalğıç -cı is. zexmek.

çalğılamak muzikilashturmaq.

çalğılı s. sazendisi bolghan.

çalgın weyrane, xarab.

çalı is. chatqal.

çalı kuşu is. zool. shax sanighuch.

çalık -ğı s. 1. maymaq, qingghir: *Çalık ağız* – Maymaq éghiz; 2. öngük, önggen: *Renki çalık* – Renggi önggen; 3. tüz mangalmaidighan; 4. yüzi tatuq; 5. ismi öchürülgen; 6. qoy qatarliq haywanlarda körülidighan yuquumluq chéчек késili.

çalıklamak chéчек waksinisi urmaq: *Koyunları çalıklamalı* – Qoylargha chéчек waksinisi urush kérek.

çalım is. 1. heywet; 2. qilichning bisi, xenjer tighi.

çalımlı s. 1. heywetlik; 2. bash teripi égiz ishlengen kéme.

çalınmak 1. chélinmaq; 2. oghrılanmaq: *Çalınan mal* – Oghrılanğan mal; 3. chékilmek, urulmaq (ishik).

çalışılmak ishlenmek, qilinmaq, küch chiqirilmmaq.

çalışkan is. ishchan, emgekchan, tirishchan: *Uyğur halkı çalışkandır* – Uyğhur xelqi tirishchan kélidu.

çalışkanlık -ğı s. ishchanliq, tirishchanliq, emgekchanliq.

çalışma is. 1. ishlesh; 2. tirishish, küch chiqirish.

çalışmak 1. ishlimek, xizmet qilmaq: *Ben radyoda çalışıyorum* – Men radioda ishleymen (xizmet qilimen); 2. tirishmaq, küch chiqarmaq.

çalıştıran s. térinér, chélishtürghuchi.

çalıştırıcı is. térinér, chélishtürghuchi.

çalıştırmak 1. ishletmek, ishqa salmaq; 2. bermek.

çalkalamak bk. **çalkamak**.

çalkalanmak bk. **çalkanmak**.

çalkalatmak is. bk. **çalkatmak**.

çalkamak 1. chayqalmaq: *İlaç şişesini iyice çalka* – Dora botulkisini obdan chayqa; 2. tasqimaq (danni): *Rüzgardan deniz suyu çalkadı* – Shamaldin déngiz süyi chayqaldi; 3. ileshtërmek (suyuq jisimni); 4. chayqimaq (qacha-qucha, éghizi); 5. salametlikni buzmaq; 6. kürük toxu basqan tuxumni örümek.

çalkanmak 1. chayqalmaq; 2. her kishining aghzida yürmek (söz); 3. dolqunlanmaq.

çalkanmış s. buzuq, buzulğan.

çalkantı is. 1. chayqilish; 2. chayqalğan nerse; 3. silkinish; 4. dolqunlinish.

çalkantılı s. dolqunluq.

çalkar is. chighriq.

çalma is. 1. chélish (muzikini); 2. bash yagħliqi; 3. oghrılanğan; 4. beden üstige oyulğan (oyma); 5. arilashma; 6. échitilğan süt.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çalmacı is. oymikesh.

çalmaq 1. orman, chapmaq; *Kılıç çalmak* – Qilich chapmaq; 2. atmaq, yiqitmaq; 3. arilashturmaq, chalmaq, qatmaq; *Çorbaya un çalmak* – Shurpigha un chalmaq; 4. almaq; 5. oghrilimaq; *Mahı çaldı* – Malni oghrilidi; 6. chalmaq; *Keman çalmak* – Iskiripka chalmaq; 7. oyma oymaq; 8. süpürmek, tazilimaq; *Tozu çalmak* – Chang-tozangni süpürmek; 9. oxshap qalmaq; *Maviye çalmak* – Kökke oxshap qalmaq; 10. sürmek; *Ağzına bir parmak bal çalmak* – Aghzigha bal sürmek.

çalpara is. far. 1. usulda qolgha taqildighan qongghuraq yaki shuninggha oxshash bashqa chalghu eswabi; 2. béliq torigha ziyan yetküzidighan su haywini.

çalyaka z. yaqığha yamashmaq, yaqisini ching tutmaq; *Hırsız çalyaka ederek polise götürdüler* – Oghrining yaqisidin tutup saqchigha élip bardı.

çam is. bot. qarighay.

çamaşır is. osm. 1. könglek qatarlıq ich kiyim; 2. kir-qat; *Çamaşır makinesi* – Kir mashinisi, kiralghu.

çamaşırıcı is. kir yughuchi, yuyuqchi.

çamaşırhane is. kirxana (kir yuyidighan öy).

çamaşırılık -ğı is. kirxana.

çamçak -ğı s. zool. béliqning bir türi.

çamgiller is. qarighaysiman derekler.

çamiç is. quruq üzüm.

çamlamak qarighay tikmek.

çamlık -ğı s. qarighaylıq.

çamuka is. yun. zool. béliqning bir türi.

çamur is. s. 1. patqaq, lay; *Çamur abatmak* – Patqaqqa patmaq; 2. terbiyisiz adem.

çamurcuk -ğu is. zool. patqaqliqta bolidighan béliq.

çamurcun *is. zool.* kôl we patqaqliqta yashaydighan kichik ördek.

çamurlamak 1. suwaq suwimaq, lay sürmek; 2. qarilimaq, bohtan chaplmaq.

çamurlanmak patqaqqa bulghanmaq, laygha milenmek.

çamurlaşmak 1. lay bolup ketmek; 2. arilashmaq.

çamurlatmak *s.* lay suwimaq.

çamurlu *s.* patqaq, lay: *Çamurlu tarla* – Lay étiz.

çamurluk *-ğı is.* 1. patqaqliq (yer); 2. patqaqliq ayagh (patqaqtin saqlinish üçün kiyilidighan); 3. chaq qalqini (mashina, harwa, wélisipit qatarliqlarning chaqini patqaqtin saqlash üçün chaqning üstige békitilgen yapquch).

çan *is.* qongghuraq: *Deve çanı* – Töge qongghuriqi.

çanak *-ğı s.* 1. héjir, ghédir, sapal qacha; 2. gül chinisi.

çanakçı *is.* héjir (sapal) qatarliq qachilarni yasighuchi we satquchi.

Çanakkale *is.* Chanakkale (Gherbiy Shimal Anatolidiki bir wilayet we wilayet merkezi).

çancı *is.* 1. qongghuraq yasap satquchi; 2. qongghuraq chalghuchi.

çançan *is.* changildap sözlesh.

çandır *s.* shalghut.

çangıl çungul *s.* jangghur-jungghur: *Çangıl çungul etmek* – Jangghur-jungghur qilmaq.

çangırdamak jarang-jurung qilmaq, jiringlimaq.

çangırtı *is.* jiringlash.

Çankırı *is. öz.* Chankiri (Ottura Anatolining shimalidiki bir wilayet we wilayet merkezi).

çanlı *s.* qongghuraqliq.

çanta *is.* popka, boghcha.

çantacı *is.* popka, boghcha yasap satquchi.

çantacılık *-ğı s.* popkichiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çap -pı **is.** 1. köklem, hejim, miqyas, diamétir, kalibir; 2. ölchem, miqdar; 3. quruluş xeritisi.

çapa is. it. 1. jotu, métin; 2. otighuch.

çapacı is. jotu ishletküchi, otighuch ishletküchi.

çapak -ğı is. zool. 1. chapaq; 2. tömür uchqundisi.

çapaklanmak chapaqlashmaq, chapaq basmaq.

çapalamak ot otimaq.

çapalanmak otalmaq, ot otalmaq.

çapalatmak ot otatmaq.

çapan is. 1. pochtikesh, koyir; 2. shatur; 3. chach we tükning chüshüp kêtishi.

çapanak -ğı s. qachaq mal.

çapanoğlu is. derd-elem.

çapar 1. yügürük, shatür; 2. qorqmas, yüreklik; 3. ala-bula (haywan, ösümlük heqqide), chach yaki tükning chüshüp kêtishidin bolghan ala-buliliq; 4. pochtikesh, koyir; 5. otturahal qéyiq.

çaparı is. köp yéngniliq qarmaq (béliq tutidighan).

çaparız is. osm. 1. tosqunluq; 2. zerer, zıyan: *Çaparız getirmek* – Qiltaqqa chüshürmek.

çapavul is. 1. bulang-talang üçün bashqa yurtqa tajawuz qilghan esker; 2. hujum.

çapkı s. basmichi, bulangchi, qaraqchi.

çapkılamak 1. at chapturmaq, yügürütmek; 2. basmichilik, bulang-talang üçün her yerge chépip yürmek.

çapkın s. is. 1. ashiq-derwishlarning arqısında yürgüchi; 2. shehwetperes; 3. hurun, yalqaw; 4. yügürük at.

çapkınlaşmak 1. hurunlashmaq, yalqawlashmaq; 2. shehwaniliqqa bérilmek.

çapkınlık -ğı s. 1. hurunluq, yalqawliq; 2. shehwaniliq.

çapla is. sümbe.

çaplamak 1. ölçhimek (nersining uzunluqi bilen énini); 2. töt burjek qilmaq, töt burjek kesmek (yaghachni).

çaplı s. 1. enlik, éni keng; 2. ölçhemlik.

çapmak 1. chapturmaq, yügürtmek (atni); 2. bulimaq, bulang-talang qilmaq; 3. yügürmek, chapmaq.

çaprak -ğ*s.* égerning yopuqi.

çapraşık s. 1. chigish, qarimu qarishi, murekkep, qiyin; 2. chapras.

çapraşıklaşmak murekkepleshmek, chigishleshmek.

çapraşıklık -ğ*s.* murekkeplik, chigishlik.

çapraşmak murekkepleshmek, chigishleshmek.

çapraz s. 1. chapras; 2. chirmaq (chélishishita).

çapraz is. 1. texmin qilish, qiyas qilish, mólcherlesh.

çaprazlama z. 1. chirmaq sélish, chirmaqlash; 2. girelesh; 3. gire, chapras.

çaprazlamak 1. chapraslimaq; 2. chirmaqlimaq, chirmaq salmaq; 3. girelimek.

çaprazlanma is. s. 1. chirmaq sélish, chirmaqlash; 2. girelesh; 3. gire, chapras.

çaprazlaşmak gireleshmek, chirmashmaq.

çaprazlık -ğ*s.* chaprasliq, girelik.

çapul is. 1. bulang-talang; 2. olja, gheniyemet.

çapulcu s. 1. bulangchi; 2. basmichi.

çapulculuk -ğ*u is.* bulangchiliq.

çapullamak bulimaq, bulang-talang qilmaq.

çapullanmak bulanmaq, bulang-talang qilinmaq.

çaput -tu is. 1. eski-tüski lata; 2. kona kiyim-kéчек.

çar is. osm. 1. shal, romal; 2. sharp.

çar is. rus. char (Rus padishahi bilen Bulghar kiraligha bérilgen nam).

çar s. osm. töt (san).

çarçabuk s. bek téz, ildam, chaqqan, haman, derhal.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çarçur *is.* orunsiz xirajet.

çardak *-ği is. far.* 1. barang; 2. sayiwen.

çardaş chardash (tansining bir xili).

çare *is. far.* chare, tedbir, yol, amal: *Çare bul* – Amal tap.

çaresiz *s.* charisiz, amalsiz: *Bunu yapmaya çaresiz kalıyoruz* – Buni ishleshke charisiz qéliwatimiz.

çaresizlik *-ği is.* charisizlik, amalsizlik: *Çaresizlikten böyle yaptık* – Charisiz qalghanliqtin shundaq qilduq.

çareviç *s. rus.* char padishahning shahzadisi.

çargah *is. far.* 1. töt yan (terep); 2. dunya, alem; 3. chahargah (muqamning bir parchisi).

çarh bk. **çark.**

çarık *-ği is.* 1. choruq; 2. harwa chaqning ultingi.

çarık *-ği is.* chaq.

çarıkçı *is.* choruq yasap satquchi.

çarıkçılık *-ği s.* choruqchilik.

çariçe *is. rus.* charning xanimi.

çark *is. far.* 1. chaq (harwa we bashqilarning); 2. dewr, zaman, chagh; 3. teley, bext; 4. biley tash; 5. suning éqish tézlikini ölçeydighan eswab.

çarkçı *is.* 1. kéme we paraxotning mashina qismini bashqurghuchi; 2. chaqchi (chaq bilen pichaq biligüchi).

çarkçılık *-ği s.* chaqchilik.

çarkfelek *-ği is. far.* 1. aylinip étidighan pojangza; 2. teley, bext.

çarklı *s.* chaqliq.

çarlık *-ği is.* charliq: *Çarlık Rusyası* – Char Rosiye.

çarliston *is. ing.* charliston (tansining bir türü).

çarmıh *-ği s. far.* jinayetchilerning qolini kérip baghlap qoyidighan krést shekillik jaza qorali.

çarnaçar *z. far.* charisiz, amalsiz.

çarpa *is. far.* töt putluq haywan.

çarpacak -*ği is.* tashchilarning sumbisi.

çarpan *is.* köpeytküchi, atturghuchi (hésabta).

çarpanak -*ği is.* kelkündin mudapie körüş üçün öylerning aldigha sélinghan tam.

çarpı *is.* köpeytish alamiti.

çarpıcı *is.* 1. köpeytküchi; 2. jelp qilidighan, diqqetni tartidighan.

çarpık *s.* 1. pükülgen, pükük, qingghir, qiysiq, maymaq; 2. teleysiz.

çarpık çurpuk *s.* egri-bügri.

çarpılmak 1. qiysaymaq: *Ağaç rüzgarda çarpıldı* – Derex shamaldin qiysiyip qaldi; 2. urulmaq, soqulmaq; 3. qaynimaq, renjimek, xapa bolmaq.

çarpım *is. mat.* köpeytilgen san, artturulghan san.

çarpınma *is.* jan talishish, sekretqa chüşhüş.

çarpınmak u yer - bu yerge doqurmaq, tirmashmaq.

çarpıntı *is.* yürekning normalsiz soqushi.

çarpışma *is.* 1. urush, soqush, jeng: *Düşmanla çarpışıyoruz* – Düşmen bilen urushiwatimiz; 2. urushush, soqushush, jeng qilish.

çarpışmak 1. urushmaq, soqushmaq; 2. jeng qilmaq; 3. chéqilishmaq, soqulushmaq: *İki araba çarpıştı* – Ikki harwa soqulushup ketti; 4. élishmaq, chélishmaq.

çarpıştirmak urushturmaq, soqushturmaq: *Onları kışkırtarak çarpıştıruyor* – Ularni küshkürtüp soqushturuwatidu.

çarpıtmak qingghir halgha keltürmek.

çarpma *is.* 1. tégish, urulush, soqulush; 2. kére, köpeytish alamiti; 3. quduqqa salidighan besh tirnaqliq ilmek.

çarpmak 1. tegmek, urulmaq, soqulmaq; 2. yiqitmaq; 3. oghrilimaq; 4. musht atmaq, shapilaq bilen urmaq.

çarptirmak 1. urdurmaq; 2. oghrilatmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çarşaf is. far. 1. kirlik (yotqan-körpining); 2. perenje.

çarşaflamak 1. perenje kiydürmek; 2. yéngilmek, meghlup bolmaq.

çarşaflanmak 1. kirlik tartmaq; 2. perenje kiymek.

çarşafılı s. 1. kirlik tartilghan, perenje qaplanghan; 2. perenje kiygen.

çarşamba is. far. charshenbe.

çarşamba pazarı is. adem tiqma-tiqma yer.

çarşı is. far. charshi, bazar: *Çarşı halkı* – Dukandarlar, hünerven-kasiplar.

çarşı ağası is. bazar bashqurghuchi.

çarşılı is. hünerven-kasip, dukandarlar.

çartak is. far. töt burjcheklik chédir.

çarter is. ing. imtiyaz, alahidilik.

çartizm is. ing. chartizm (1848-1937yilliridiki Britaniye ishchilirining ammiwi inqilabiy herikiti bolup, ishchilargha siyasiy hoquq bérish, iqtisadiy ehwalini yaxshilash telep qilinghan).

çasar chasar (Osmanliq dewride Awstriye impératorigha bérilgen unwan).

çaşıt is. jасus, ishpiyon.

çaşıtlamak -ğı s. axbarat bermek, jасusluq qilmaq.

çaşıtlık -ğı s. jасusluq, ishpiyonluq.

çat -tı **is.** 1. birleshken yaki qoshulghan yer (derya yaki yolning); 2. qattiq jisimlarning bir-birige tégishi bilen chiqqan awaz yaki sunghan awaz.

çatadak s. tuyuqsizdin, tosattin, birdinla, tasadipen.

çatak -ğı s. **is.** 1. chataq; 2. jilgha; 3. ikki derya süyining birleshken yéri; 4. chirmash, chigish; 5. bir-birige chaplashqan (méwe); 6. jédelchi, majirachi, ghowghachi, chataqchi.

çatal is. 1. wirélka; 2. ara (yaghach yaki tömürdin); 3. harwa chaqining bulisi; 4. chaq (yip égiridighan); 5. ikki bisliq (söz); 6. acha (yol).

çatallandirmak 1. böleklerge bolmek, qisimlarga ayirmaq; 2. müjmelleshtürmek.

çatallanmak 1. ikkige ayrilmaq: *Yol çatallanıyor* – Yol ikkige ayriliwatidu; 2. murekkepleshmek, chigishleshmek: *İşte şimdi mesele çatallandı* – Emdi mesile murekkepleshti.

çatallaşmak chigishleshmek, murekkepleshmek, müşkülleshmek, qiyinlashmaq.

çatallı s. 1. ikki acha (yol); 2. egri-toqay; 3. murekkep, qalaymiqan; 4. qiyin, müşkül.

çatana is. rom. kichik matorluq qéyiq.

çatapat is. ayagh bilen basqanda yaki yerge urghanda partlaydighan pojangza.

çatı is. 1. bir-birige chétilghan, chétiq, téngiq; 2. öyning torusi; 3. iskilit (adem we haywanning).

çatık s. chétiq, baghlaqliq, bir-birige chétishqan, qoshma: *Kaşları çatık* – Qoshma qash.

çatılmak 1. chétilmaq; 2. hérip ölmek (at-töge heqqide).

çatır çatır z. 1. gharas-ghurus hedisila, asanla: *Çatır çatır İngilizce konuşuyor* – Hedisila iniglizche sözlishidu.

çatırdamak charsildimaq.

çatırdatmak charsildatmaq.

çatısız s. öy-makansız.

çatışık s. chétishliq: *Bu sorun üzerine birçok çatışık sorun ileri sürüldü* – Bu mesile heqqide birmünche chétishliq mesililer otturigha qoyuldi.

çatışma is. 1. urush, soqush, jeng; 2. ghowgha, jédel; 3. küresh; 4. yol tosuqluqi we buningdin tughulghan turghunluq.

çatışmak 1. urushmaq; 2. zit-zit kelmek: *Bügünkü düşünceleriniz dünkülerle çatışıyor* – Bügünki pikirliringiz

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tünügünki pikirliringizge zit kélidu; 3. uqushmasliq netijiside kélip chiqqan jédel; 4. jüpleshmek (it we tögiler).

çatıştırmaq 1. urushturmaq, soqushturmaq; 2. baghlimaq, chatmaq; 3. jüpleshtürmek (it we töge heqqide).

çatki is. 1. chétiq; 2. bash tangghuch.

çatkılı s. béshigha bash tangghuch baghlighan.

çatkılık -ğı s. qosh boyunturuq.

çatkın s. 1. hoquqdarning himayisini qazanghan; 2. tüzülgen: *Bugün yüzü pek çatkın görünüyor* – *Bügün qapiqi (yözi) bek türülüp ketkenidek körünüdu.*

çatkınlık -ğı s. hoquqdarning himayisini qazanghanliq.

çatlak -ğı s. 1. chak, dez, yériq: *Çatlak bardak* – Chak ketken istakan; 2. zéhni ajizliq, döt, möng; 3. chéqiq.

çatlaklık -ğı s. dez kétish, yérilish, chak kétish: *Duvar da bir çatlaklık var galiba* – Tamning dezi bardek turidu; 2. dötlik, sarangliq.

çatlama is. 1. yérilish, chal kétish; 2. porek we bashqa ösümlüklerning étiklik shekillining tebiy halda échilishi; 3. boranning tesiri bilen su dolqunining tikliship égzilishishi.

çatlamak 1. parche-parche bolup ketmek; 2. qattiq qiynalmaq; 3. yérilmaq, dez ketmek, chak ketmek: *Toprak kuraklıktan çatlamış* – Yer qurghaqchiliqtin yérilip kétiptu; 4. köp yewélish, qattiq hérish we qattiq yighlashtin ölüp ketmek (kichik bala).

çatlatmaq 1. parche-parche qiliwetmek; 2. öltürüp qoymaq (köp yégüzüp, köp ichküzüp yaki harghuzup); 3. xapa qilmaq.

çatma is. 1. chétiq; 2. yamaq (kiyimning); 3. kémilerning bir-biri bilen soqulushup kétishi; 4. binaning yaghach jazisi.

çatmaq 1. chataq (nersini bir-birige); 2. urulmaq, tegmek (bir-birige); 3. kiyim-kéchekke kök salmaq; 4. ikki yanliq qilip artmaq; 5. chapras qilip tiklep qoymaq; 6. xushamet qilip yaxshi körünmek; 7. tangmaq (péshanini); 8. yaxshi körmigen

adem yaki nersige duch kelmek, udul kelmek; 9. birawgha qopal sözlimek we qopal söz bilen xet yazmaq; 10. qapaqni türmek; 11. bir nersining waqti kelmek.

çatra patra *z.* anche-munche, chala-bula: *Çatra patra Uyghurça konuşuyor* – Chala-bula uyghurche sözleydu.

çav *is.* 1. awaz, ün; 2. xewer; 3. at, éshék qatarliq haywanlarning erkeklik orgini.

çavalya *is.* béliqchilarning tutqan béliqlirini salidighan séwiti.

çavdar *is.* arpa.

çavlan *is.* chong sharqiratma.

çavlanmak dangqi chiqmaq, éti chiqmaq, éghizgha chiqip qalmaq.

çavlı *is.* qarchighining balisi.

çavmak 1. adashmaq, azghashmaq, yéngilmek; 2. yéyilmaq, taralmaq, chachmaq (issiq, nur, puraq heqqide).

çavun *is.* tasma qamcha.

çavuş *is.* 1. jarchi; 2. xewerchi; 3. benjang (herbiyde).

çavuş kuşu *is. zool.* höpüp.

çavut *-tu is.* quruq tam.

çay *is.* 1. chay derixi; 2. qiyip qurutup teyyarlangan chay.

çay *is.* jilgha.

çaycı *is.* 1. chaychi (chayxanida); 2. chay yétishtürgüchi; 3. chay xumari.

çaycılık *-ğl s.* chaychiliq (chay yétishtürüş).

çaydanlık *-ğl s.* chay chögüni, cheynek, chajush.

çaygiller *is.* chay derexliri.

çayhane *is.* chayxana.

çayır *is.* otlaq, yaylaq.

çayır biçer *is.* ot orush mashinisi, ot orar.

çayırlamak 1. otlimaq; 2. ot bilen zeherlinip aghrimaq.

çayırlanmak ot yémek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çayırlaşmak otlaqlashmaq.

çayırлатmak otlanmaq.

çayırılık -ğ*ı s.* otlaq, yaylaq.

çaylak -ğ*ı s. zool.* kökünek (qush).

çaylan *s.* 1. kéchik (deryadin we bashqa sudin kéchip ötidighan yer); 2. qumsal yer.

çaynuğ *is.* chinar derixi.

çeç *is. far.* 1. chesh (xamanda tépilir, sorulup teyyarlanghan dan); 2. ghelwir.

çeçe sineği *is. zool.* bk. *sinek.*

çeçen *is. öz.* chechen (1. kapkaz xelqini meydangha keltürgen qowmdin biri;; 2. bu qowmgha tewe biri).

çeçence *is.* chechen tili.

çedik -ğ*i is.* kúpish (mese üstige kiyilidighan).

çegâne *is. far.* bk. *çenk.*

Çeh *is.* chéxoslowakiyilik, chéxoslowakiye.

çehiz *is.* 1. yüz, chirai, chéhire; 2. qiyapet.

çehre *is. far.* menzire: *Şhrin çehresi epey değışti* – Sheherning qiyapiti özgerdi.

çek *is. ing.* çek qeghizi.

Çek *is. ing.* 1. chéxoslowakiyilik; 2. chéxoslowakiye.

çekçek -ğ*i is.* töt chaqliq qol harwisi.

çeкекек -ğ*i is.* topley, betinke qatarliqlarni kiyishke asan bolisun üçhün qollinilidighan, tömürdin yasalghan palqan.

çekек -ğ*i is.* kémilerning quruqluqqa chiqirilghan yéri.

çekел *is.* 1. kichik otighuch, kichik jotu; 2. sapanni tazilap turidighan tömür parche.

çeкелева *is. it. den.* téz mangidighan yelkenlik kéme.

çeкеlez *is. zool.* tiyin.

çekемемек 1. tartalmasliq, söriyelmeslik: *Tek at koca arabayı çekемiyor* – Bir at éghir harwini tartalmaydu; 2. qizghanmaq, tarliq qilmaq.

çekememezlik is. tartalmasliq, söriyelmeslik.

çekemezlik bk. **çekememezlik**.

çeker is. tarazining kötüreleydigghan derijidiki éghirliq miqdari.

çeki is. 1. taraza, gir qatarliq eswab; 2. 250 kiloluq éghirliq tarazisi; 3. uslub, shekil.

çekici s. 1. tarazida birer nerse tartquchi; 2. jelp qilghuchi, özige tartquchi.

çekiciç -ci is. bolqa, bazghan.

çekiciçhane is. zawutning bazghanlash séxi.

çekiciçlemek bazghanlimaq.

çekidüzen is. intizam, tertip: *Bu odada çekidüzen kalmadı* – Bu ishvanida intizam digen qalmidi.

çekik s. 1. qiypash, yantu, qiysiq; 2. ichige kirip ketken.

çekilme is. 1. chékinish; 2. tartilish, sürülüş; 3. déngiz süyining pesiyishi; 4. istépa.

çekilmek 1. chékinmek: *Düşman askeri çekildi* – Düşmen eskerliri chékindi; 2. tartilmaq, sörelmek; 3. tartmaq: *Başga gelen çekilir* – Bashqa kelgenni tartmay bolmaydu; 4. istépa bermek: *Kuyunun suyu çekildi* – Quduqning süyi tartilip ketti; 5. azaymaq, tartilip ketmek; 6. qaytmaq; 7. yoqalmaq, tügimek; 8. qurumaq; 9. süzülme: *Gözleri çekilmek* – Közliri süzülme.

çekim is. 1. tartish, söresh; 2. yötkesh; 3. tartish küchi; 4. tanasip; 5. küch-quwwet, maghdur.

çekimlemek jelp qilmaq, özige tartmaq.

çekimlik is. bir shoram tamaka, bir chékim.

çekimsemek bk. **çekimsenmek** özini tartmaq, saqlanmaq, qolini tartmaq (birer ishtin).

çekimses s. 1. biterep, terepsiz, yan basmasliq; 2. hoquqidin waz kechken: *Seçimde çekimses kalmak* – Saylash hoquqidin waz kechmek **çekimseslik** -ği **is.** bitereplik, terepsizlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çekinecek -*ği is.* 1. tosqun, tosalghu, tosqunluq; 2. saqlanmaq, xali bolmaq.

çekingen *s. z.* 1. tartinchaq, jüretsiz, qorunchaq; 2. ürkkek.

çekingenlik -*ği is.* tartinchaqliq, qorunchaqliq, eymengenlik.

çekinme *is.* tartinish, eyminish, qorunush.

çekinmeden *is.* qorqmastin.

çekinmek 1. chékinmek, qachmaq, bash tartmaq; 2. sürüwalmaq: *Sürmeler çekinmiş bir kadın* – Sürme sürgen xotun; 3. yaxshi bashqurmaq; 4. bashqa élip chiqmaq.

çekirdek -*ği is.* 1. üçhke, méghiz, uruqcha: *Karpuz çekirdeği* – Tawuz uruqi; 2. yadro, özek.

çekirdeklenmek méghiz tutmaq, uruq tutmaq.

çekirdekli *s.* uruqluq, méghizliq, üçhkilik.

çekirdeksel *s.* yadro: *Çekirdeksel silahlar* – Yadro qoralliri.

çekirdeksiz *s.* uruqsiz, üçhkisiz: *Çekirdeksiz üzüm* – Uruqsiz (uruqi yoq) üzüm.

çekirge *is. zool.* chéketke.

çekiş *is.* tartish, söresh (küchi).

çekiş çekiş *s.* xam, chala pishqan, qattiq (gösh).

çekişmek 1. tartishmaq; 2. soqushturmaq: *Biçak çekişmek* – Pichaq urushturmaq; 3. gep talashmaq, qizirishmaq; 4. toqunushmaq, tirkeshmek; 5. riqabetleshmek; 6. urushmaq, soqushmaq.

çekiştirmek 1. sürüshtürmek; 2. tartishturmaq; 3. kirishtürmek; 4. qérishmaq; 5. gheywitini qilmaq, yaman gépini qilmaq, yamanlap bermek.

çekkin *s.* xali, yiraq: *Her türlü eğlenceden çekkin bir yaşam* – Her xil oyun-külke tamashadin xali hayat.

çekme *is.* 1. tartma (shire we ishkapning), sughurtma; 2. özige tartish, qaritish, jelp qilish; 3. ish kiyimi; 4. derexning putaqlirini késish qaychisi; 5. chékip (tirnaq yaki zexmek bilen)

chélinidighan (saz); 6. tartish küchi, söresh küchi; 7. kéchide élip yüridighan pener; 8. shorash, sümürüş; 9. singdürüş, ichish: *Kumaş boyayı iyi çekiyor* – Rext boyaqni yaxshi alidu; 10. piyma; 11. seper ötüki; 12. adem kökrek qepisining buzuqluqi.

çekmece **is.** 1. tartma, sughurtma; 2. qimmet bahaliq nersiler sélinidighan zinnelik sanduq; 3. qattiq shamalda kémilerning waqitliq turidighan yéri.

çekmek 1. tartmaq, sörimek: *Araba çekmek* – Harwa tartmaq; *Resim çekmek* – Resimge tartmaq; 2. sümürmek, shorimaq: *Suyu çekmek* – Suni sumürmek; 3. tépip toplimaq: *Piyasadaki şekeri çekmek* – Bazardiki shékerni toplimaq; 4. almaq, yökimek, toshumaq: *Parayı bankadan çekmek* – Pulni bankidın almaq; 5. chiqarmaq: *Bıçak çekmek* – Pichaq chiqarmaq; 6. chaqiriwalmaq, chaqirtmaq, qayturup kelmek: *Bir devlet kéndi elçisini geri çekmek* – Bir dölet öz elchisini qayturup kelmek; 7. chekmek, tartmaq: *Eziyet çekmek* – Zulum chekmek; 8. soqmaq, qurmaq: *Duvar çekmek* – Tam soqmaq; 9. témitmaq: *İspirto çekmek* – Ispirt (tökmek) témitmaq; 10. sürmek: *Gözüne sürme çekmek* – Közige sürme sürmek; 11. köchürmek: *Yazıyı gazeteden kağıda çekmek* – Maqalini gézittin qeghezge köchürmek; 12. oxshimaq, tartmaq: *İnatçılığı babasına çekmiş* – Jahilliqi dadisini tartiptu; 13. burimaq: *Bak sözümü kötüye çekti* – Qarighina, sözümni yaminigha buridi; 14. chapturmaq: *İli aygırını Moğul kısağına çektiler* – Ili ayghirini mongghul baytiligha chapturdi; 15. dawam qilmaq: *Bu yol iki saat çeker* – Bu yol ikki saet dawam qilidu; 16. kirishmek, qisqarmaq: *Kumaş yıkanınca çekti* – Rext boyilish bilen kirishti; 17. köngülni tartmaq; 18. ziyapet bermek; 19. chaqchaq qilmaq; 20. urmaq: *Dayak çekmek* – Tayaq bilen urmaq; 21. köngülge yaqmaq; 22. japa chekmek, qiyinchiliq tartmaq: *Bu adam çok çekti* – Bu

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

adem köp japa chekti; 23. heydimek: *Arabacı yavaş çekti* – Harwikesh asta heydidi; 24. yatquzmaq: *Taş çekmek* – Tash yatquzmaq; 25. tartmaq: *Kuyudan su çekmek* – Quduqtin su tartmaq; 26. asmaq, chiqarmaq: *Bayrak çekmek* – Bayraq chiqarmaq.

çekmen is. 1. yamghurluq chapan; 2. keng shalwur.

çekmez s. 1. tartmaq, tartmaydighan sörimes; 2. kichiklimeydighan; 3. shorimaydighan.

çektiri is. hem yelken hem palaq bilen mangidighan kéme.

çektirme is. 1. tartquzush, tartturush, sörütish; 2. hem yelkenlik, hem palaqliq chong kéme; 3. polu (tamaq).

çektirmek tartquzmaq, sörötmek.

çekül -lü is. tamchilar qopurulghan tamning toghriliqini ölchesh üçün qollnidighan uchida éghir qoghushuni bar tana sayman.

çelbeşik s. 1. murekkep, chigish, müjmel: *Bu söz çelbeşiktir birşey anlayamadım* – Bu söz murekkep bolghanliqtin bir nerse chüshinelmidim; 2. kékech, tötöt: *Çocuğun dili çelbeşik, açılmadı gitti* – Balining tili kékech bolghach ichilmayla ketti; 3. uqushalmasliq.

çelebi is. ar. 1. endi, janabliri, aliy kiramliri; 2. terbiye, edep, bilim.

çelebilik -ği is. edeplik, tertiplik, terbiyilik: *Çelebilik babadan oğula geçer* – Edeplikliklik atidin oghulgha qalidu.

çelek -ği is. yaghach tung, yaghach chélek, sogha.

çeleniç -çi is. ing. kümüş longqa (tenheriketchilerge bérilidighan).

çelenk -ği is. far. 1. gül chembirek: *Kahramanlar anıtına çelenk koymak* – Qehrimanlar xatire munarigha chembirek qoymaq; 2. ayallarning doppisigha taqaydighan mojur; 3. médalions, ordén; 4. qush qanatlirining yirik tüki.

çelermek *far.* 1. köp yewétip ölmek (qoy); 2. usuzluqtin yiqilmaq; 3. galgha türüp qalghan nersini chiqiriwétishke tirishmaq; 4. yürekke soghuq tegmek.

çelgi *is.* éngék astidin baghliwalidighan bash yaghliq.

çelik *-ği is. far. s.* 1. polat: *Çelik fabrikası* – Polat zawuti; 2. polattin ishengen: *Çelik makas* – Polat qaycha.

çelik *-ği is. bot.* qelemche (köchet).

çelikleme *is.* köchet yétishtürüş.

çelim *is.* 1. beden tüzülüşü; 2. turuq, qiyapet, tashqi körünüş.

çelimli *s.* qeddi-qamiti güzel, téqi-turqi chirayliq.

çelimsiz *s.* 1. ajiz; 2. isketsiz, beden tüzülüşü set.

çelimsizlik *-ği is.* isketsizlik, ajizliq.

çelip *-bi is.* 1. krést; 2. siziq; 3. manglay.

çelişik *s.* zit, qarimuqarshi: *Çelişik bir söz* – Bir-birige qarimuqarshi söz.

çelişiklik *-ği is.* zitliq, qarimuqarishiliq.

çelişme *is.* ziddiyet: *Toplumsal çelişme çözülmeli* – Ijtimaiy ziddiyetler hel qilinishi lazim.

çelişmek zit kelmek, qarimuqarshi kelmek: *Eylemle söz çelişmemeli* – Heriket bilen söz zit bolup qalmasliqi lazim.

çelme *is.* 1. chirmaq sélis; 2. putlishish; 3. arqidin baghlinidighan bash yaghliqi; 4. tosqunluc qilish, tosush.

çelmek 1. putlashmaq; 2. chirmaq salmaq, putlimaq; 3. nersining burjikini, chétini kesmek; 4. azdurmaq, yolidin chiqarmaq; 5. eqil körsetmek: *Siz aklını çelmeseydiniz ben bu işe girecektim* – Siz eqil körsetmigen bolisingiz, men bu ishqa kiriship qalattim; 6. buzmaq, yoqatmaq; 7. bashqa artmaq, bashqa baghlimaq; 8. zit kelmek, qarimuqarshi kelmek; 9. baghlimaq, chatmaq.

çeltik *-ği is. far. bot.* shal.

çeltikçi *is.* shal (ziraet) térighuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çeltikçilik -*ği is.* shalchiliq.

çeltiklik -*ği is.* shalliq, shal étizi.

çember *is.* 1. chember, daire (géométriyye); 2. chember tömür (balilar oyunchuqi); 3. sanduq pekizi; 4. chember shekillik; 5. daxan, périxunlarning sizghan chember shekillik siziqi; 6. ayallarning chach qisquchi.

çemberlemek 1. muhasire qilmaq, muhasirige almaq, qorshimaq; 2. chemberlimek.

çemberlenmek 1. muhasire qilinmaq, muhasirige élinmaq, qorshalmaq; 2. chemberlenmek.

çemberli *s.* chember ötküzülgen, chemberlengen.

çemen *is. erm.* bediyan.

çemen *is. far.* chimen.

çemender *is.* éshék.

çemenzar *is. far.* chimenzar.

çemrelemek türmek, shimaylima (yengni).

çemremek bk. **çemrelemek** türmek, shimaylima (yengni).

çemrenmek birer ishqa hazirlanmaq (yeng-puchqaqni türüp).

çene *is. far.* 1. éngék: *Çenesini bağlamak* – Éngikini baghlima (ölükning); 2. tola gep qilidighan adem.

çenebaz *s. far.* köp sözleydighan.

çenek -*ği is. bot.* ündürme.

çeneli *s.* 1. éngéklik; 2. köp sözleydighan.

çenet -*ti is. bot.* purchaq qatarliqlar postining qaniti.

çenge *is. far.* chen'ge (Anatolining bezi rayonlirida kélinni qarshi élish üçün éytilidighan naxsha).

çengel *is. far.* 1. tömür ilmék; 2. yirtquch haywan we qushlarning changgili; 3. ilmék: *Çengel burun* – Ilmék burun; 4. qara qushning tirniqi.

çengelistan *is.* qélin orman.

- çengelleme** *is.* 1. tirnaq jazasi; 2. sirtmaq sélip óltürüş.
- çengellemek** ilmeklimek, ilmek salmaq, sirtmaq salmaq.
- çengellenmek** ilmeklenmek, sirtmaqlanmaq.
- çengelli** *is.* ilmeklik, ilmeklengen.
- çengi** *is. osm.* 1. chang chalghuchi; 2. ussulchi ayal (ilgiri istanbulda köngül échiishlarda maxsus usul oynighuchi ayal).
- çenilemek** itning ghingshishi, huwlishi.
- çenk** *-ği is. osm. müz.* chang (öre turghuzup chalidighan bir xil chalghu).
- çentik** *-ği is.* 1. puchuq: *Bıçağın ağzı çentik çentik olmuş* – Pichaqing bisi puchulup kétiptu; 2. kawak.
- çentikli** *s.* puchuq, puchulghan.
- çentilmek** puchulmaq.
- çentiven** *is.* 1. ikki bisliq keng qilich; 2. shalwur.
- çentmek** 1. puchuq halgha keltürmek; 2. inchike toghrimaq (piyazni).
- çepel** *is.* 1. paskina, meynet: *Çepel iş* – Paskina ish; 2. shakal: *Üzümün çepelini ayıkladı* – Üzümning shakilini ilghidi (parlidi); 3. chapqun, judun.
- çepellemek** 1. paskina qilmaq, paskinilashturmaq, kirleshtürmek; 2. berbat qilmaq.
- çepelli** *s.* meynet, paskina: *Çepelli buğday* – Meynet bughday.
- çepellik** *-ği is.* boran, chapqun, shiwirghan, boranliq, chapqunluq, shiwirghanliq.
- çeper** *is. far.* 1. ariliq, boshluq; 2. kawak.
- çepiç** *-ci is. far.* oghlaq (bir yashliq).
- çepin** *is.* otighuch, belche.
- çepken** *is.* qisqa chapan.
- çepreşik** bk. *çaprašık*.
- çepreşmek** bk. *çaprašmak*.
- çer** *is.* bk. *çöp*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çerağ is. far. qara chiragh.

çerağcı is. chiraghchi (sarayning sham yaki chiraghlirini yaqidighan adem).

çerçeve is. far. 1. ram; 2. késhek; 3. daire, kölem: *Dar bir çerçeve içinde kalırsa, bu sorun çözülemez* – Tar dairige kiriwalsa (ramkigha) bu mesile hel bolmaydu.

çerçevelemek ramkigha almaq, ramkilimaq.

çerçevelenmek ramkigha élinmaq, ramkılanmaq.

çerçeveletmek ramkilatmaq, ramkigha aldurmaq.

çerçi is. 1. xolangzichi, tokulangchi; 2. élipsatar; 3. tenzichi, yaymichi, milishchi, milichmalchi.

çerçilik -ği is. yaymikeshlik, yaymichiliq.

çerez is. yun. gazir-purchaq, méwe-chéwe.

çerezci is. baqqal.

çerezlenmek gazir-purchaq chaqmaq, méwe-chéwe yémek, ushshaq nerse yémek.

çergi is. 1. sigan chédiri; 2. siganlar.

çergici is. 1. yaymichi, tenzichi; 2. shah chédirining aldigha chédir tikishke ruxset alghan memur.

çeri is. chérik, esker.

çeribaşı -yı is. leshker béshi, komandır.

Çerkez is. öz. cherkez (Kapkazda yashaydighan bir millet).

çermik -ği is. erm. arshang.

çerwiş is. far. 1. éritlgen yagh; 2. ash süyi.

çesit -di is. far. tür, xil, yangza: *Malların çeşidi çoktur* – Mallarning türü köp.

çesit çesit s. türlük-türlük, xilmuxil, yangzimuyangza.

çesitlemek türini köpeymek, xilini atturmaq.

çesitlenmek türü köpeymek, xilini artmaq.

çesitli s. 1. türlük, her xil, her türlük, yangzimuyangza, xilmuxil, rengmureng; 2. her qaysi, herbir.

çeşm is. far. köz.

çeşme *is. far.* 1. bulaq; 2. ahaliler su alidighan turuba; 3. köz.

çeşmi siyah *is. far.* 1. qara köz; 2. qara köz oyuni (perde arqisidin körsitilidighan qorchaq oyuni).

çeşni *is. far.* tem, lezzet.

çeşnici *is.* 1. saray we méhmanxanilarda dastixan bashqurghuchi; 2. tengge pul layihiligüchi.

çeşnicibaşı *is.* 1. bash cheshnichi; 2. xotunperes, xotunpurush.

çeşnilenmek temini tétimaq.

çeşnili *s.* temlik, lezzetlik.

çeşnilik *-ği is.* tamaqqa tem kirgüzidighan dora-derman.

çete 1. partizan, partizanlar: *Çete savaşı* – Partizanlar urushi; 2. guruh.

çeteci *is.* 1. partizan; 2. bir guruhqa mensup.

çetecilik *-ği is.* 1. partizanliq, guruhwazliq; 2. bulangchiliq.

çetele *is. yun.* qedimki zamanda sawatsizliq yüzisidin hésabat ornigha qollinilidighan isharet belgisi.

çetin *s.* 1. qiyin, tes; 2. japaliq, müshkül: *Çetin mücadele* – Japaliq küresh; 3. qattiq: *Çetin yaşam* – Qattiq hayat.

çetinleşmek qiyinlashmaq, tesleshmek, müshkülleshmek.

çetinleştmek qiyinlashturmaq, tesleshtürmek, müshkülleshtürmek.

çetinlik *-ği is.* japa, qiyin, tes, müshkül, musheqqet.

çetrefil *s. z.* 1. murekkep, müjmel; 2. til qaidisige zit.

çetrefilleşmek murekkepleshmek, müjmelleşmek.

çevgen *is. far.* 1. tayaq, kaltek; 2. atta kaltek bilen oynilidighan top oyuni.

çevik *s. far.* chebdes, tétik, chaqqan.

çevikleşmek tétikleşmek, chaqqanlashmaq.

çeviklik *-ği is.* tétiklik, chaqqanliq, chebdeslik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çevirebilmek 1. örüp-chörümek, aghdurmaq; 2. bashqurushni bilmek, idare qilishni bilmek.

çevirge is. qoturmach we qatlama qatarliqlarni örüş üçün qollinilidighan yaghach sapliq örügüch.

çeviri is. terjime, örüş: *Türkçe çeviri* – Türkche terjime.

çevirici is. terjiman, tilmach, örügüchi: *Toplançı çeviricisi* – Yighinning terjimani.

çevirme is. 1. terjime; 2. kawap, kawap qilinghan gösh: *Kuzu çevirmesi* – Paqlan göshi kawipi; 3. örüp-chörüş; 4. aylinish, chörgülüş.

çevirmek 1. terjime qilmaq, örümek, aghdurmaq: *Yazıyı Uygurcadan Türkçeye çevirmek* – Maqalini uyghurchidin türkchige terjime qilmaq; 2. xémigha qayturmaq; 3. orimaq, qaplimaq: *Bağı duvarla çevirmek* – Baghni qoruq tam ichige almaq; 4. bashqurmaq, idare qilmaq: *İşleri iyi çevirmek* – Ishlarni yaxshi bashqurmaq; 5. özgertmek, burimaq: *Sözünü çevirdi* – Sözüni bashqa terepke buridi; 6. buzmaq; 7. qayturmaq: *Kendine yollanan parayı çevirdi* – Özige yollanghan pulni qayturdi; 8. ishlimek, almaq (kinoni): *Uygurların hayatı konusunda çevirilen film* – Uyghurlarning hayati heqqide ishlen'gen kino.

çevirmen is. terjiman: *Bizde çevirmen çok* – Bizde terjimanlar köp.

çevirmenlik -ği is. terjimanliq.

çevre is. 1. muhit: *Çevre temizliği iyi* – Muhit taziliqi yaxshi; 2. etrap; 3. sahe: *Çeşitli çevrelerden kitleler* – Her qaysi sahediki amma; 4. chembirek, daire.

çevrelemek 1. qorshimaq, orimaq, muhasire qilmaq; 2. cheklimek, chégrilimaq, chörilimek.

çevrenmek 1. qorshalmaq, muhasirige élinmaq; 2. oralmaq; 3. cheklenmek, chégrilanmaq.

çevren is. upuq.

- çevri is.** 1. burmilash, natoghra mene bérish; 2. girdab.
- çevrik s.** 1. qorshalghan, oralghan, muhasire qilinghan, cheklengen, chégrilanghan; 2. girdab, qoyuq.
- çevrilmek** 1. qayturulmaq; 2. örülmek, keynige burulmaq; 3. oralmaq; 4. terjime qilinmaq; 5. qorshalmaq.
- çevrim is.** muhasire qilinmaq; 6. özgertilmek.
- çevrimli s.** aylanma, aylinish, pirqirash, chörgilesh.
- çevrinmek** usta, mahir, uz.
- çevrinti is.** tawap qilmaq.
- çevriş** bk. *çevriş*.
- çeyiz is. ar.** kélin üçün hazirlanghan türlük nersiler.
- çeyizlemek** kélin qizni kiyindürmek, qizni yasimaq.
- çeyizlenmek** kélin qiz kiyinmek, kélin qiz yasanmaq.
- çeyizlik -ği s.** kélin üçün hazirlanghan (nerse).
- çeyrek -ği is. far.** 1. charek, tötte bir; 2. 15 minut, 15 minutluq waqit; 3. 20 xurushqa teng kümüş tengge (qedimiy).
- çeyrekçi is.** kötürüp yürüp gösh satquchi.
- çeyrelemek** bowaqlarning qol we putlirini uyan-buyan qilip meshq qildurmaq.
- çıban is.** danixorek, chiqan.
- çidam** chidam, sewr, taqet.
- çidamak** chidimaq, sewr qilmaq, taqet qilmaq.
- çidamlı s.** chidamliq, sewrchan, sewrlik, taqetchan, taqetlik.
- çifit is. far.** johut (til-haqaret).
- çiftlik -ği s.** 1. yehudiylik; 2. hiyligerlik, shumluq, qizil közlük.
- çığ is.** 1. égizdin domilap chüşhken qar pomziki; 2. chit; 3. tosuq.
- çığal is.** xoraz we tozlarning quyruqidiki eng uzun tüki.
- çığalanmak** quyruqini tik qilmaq (at heqqide).

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

çığıltı is. 1. qalaymiqan awazlar (haywanlarning); 2. warang-churung.

çığır is. 1. kichik yol, chighir yol, tar yol, qawurgha yol: *Çığırından çıkmak* – Yolidin azmaq; 2. usul, métod, yol.

çığrgan is. 1. yoldin chiqquchi, yoldin azghuchi; 2. ow qushi.

çığрмаk chaqirmaq, qichqarmaq, warqirmaq, süren salmaq, towlmaq.

çığırtkan is. 1. doritish yoli bilen oxshash tiptiki janiwarlarni owlash üçün ishli tidighan haywan; 2. xéridar we tamashibin köpeytish üçün dukan yaki oyun meydani aldida tutup jar salghuchi.

çığırtkanlık -ğı **s.** xelqining diqqitini chéchish üçün warqirap-jarqirash.

çığırtma is. ney we sunay qatarliq püwlep chalidighan chalghu eswabliri.

çığırtmaç -cı **is.** dellal (sodida kélishtürgüchi, xelqpe bir ishni uqturghuchi).

çığılık -ğı **s.** peryad.

çığılıkçı is. hazidarlar üçün ün sélip yighlap bergüchi.

çığırı is. pelek.

çığırımaq -ğı **is.** hemme birdek warqirashmaq, towlashmaq.

çıkgelmek tuyuqsiz körünmek, kütülmigende kelmek.

çıkak -ğı **s.** chiqish ishiki, chiqish yéri, chiqish éghzi.

çıkar is. 1. payda, menpeet: *O sadece kendi çıkarını düşünür* – U peqet öz menpeitinila közleydu; 2. netije.

çıkarıcı is. menpeetperes.

çıkarıcılık -ğı **s.** menpeetpereslik.

çıkarılmak 1. chiqirilmak; 2. qoghlanmaq, heydelmek.

çıkarma is. 1. chiqirish; 2. élish usuli (matématikida); 3. quruqluqqa esker chiqirish.

çıkarmak 1. chiqarmaq: *Dolaptan çamaşır çıkarmak* – Ishkaptin kiyimni chiqarmaq; 2. yulmaq: *Dış çıkarmak* – Chish yulmaq; 3. körsetmek, aldigha qoymaq; 4. qoghlmaq, heydimek: *Evden kiracıyı çıkarmak* – Öydin ijarige alghuchini qoghlmaq; 5. hésab chiqarmaq; 6. évizletmek, yuqiri kötürmek, örletmek; 7. almaq: *Sütün yağını çıkarmak* – Sütüning yéghini almaq; 8. neshr qilmaq, basmaq: *Önemli bir kitap çıkardı* – Muhim bir kitap chiqardi (neshir qildi); 9. ishlimek, ishlep chiqarmaq: *Yeni bir âdet çıkardı* – Yengi bir adet chiqardi; 10. meydangha keltürmek, peyda qilmaq; 11. xulase chiqarmaq, netijechiqarmaq, mene chiqarmaq: *Bundan ne çikariyorsun?* – Buningdin néme mene chiqirisen?; 12. hel qilmaq, yeshmek: *Meseleyi çıkarabildiniz mi?* – Mesilini hel qildingizmu?; 13. salmaq, sheshmek: *Elbise çıkarmak* – Kiyim salmaq (sheshmek); 14. derdini chiqarmaq, paydisini almaq: *Öpkesini benden çıkardı* – Xapiliqini mendin aldi; 15. teghdim qilmaq: *Misafire yemiş, yemek çıkarmak* – Méhmangha yémish we tamaq qoymaq.

çıkartmak chiqartmaq.

çıkavermek tosattin chiqmaq, birdinla chiqmaq, tuyuqsiz chiqmaq.

çıkı is. kichik boghjuma.

çıkık -ğı **s.** 1. aldigha chiqip qalghan (yer): *Çıkık alın* – Döngge manglay; 2. sunuq, chiqip ketken (qol we put qatarliq organlarning): *Çıkık kol* – Sunuq qol.

çıkıkçı s. sunuqchi, téngiqchi.

çıkıkçılık -ğı **s.** sunuqchilik, téngiqchilik.

çıkım is. 1. namayish; 2. hujum, tajawuz; 3. eyiblesh.

çıkın is. bopa, boghjuma.

çıkıntı is. 1. aldigha chiqip qalghan yer, dumbaq yer, choqchayghan yer; 2. ilawe; 3. tüzitish; 4. özgartish; 5. qoshumche; 6. xulase, yekün.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çıkış **is.** 1. chiqish; 2. peyda bolush, meydangha kélish, tughulush; 3. chiqish nuqtisi, heriketlinish merkizi, baza; 4. chiqish yoli, chiqish ishiki; 5. ayropilanning uchush sani; 6. rolchilarning sehnidin ayrilishi; 7. palwanlarning hazirliq herikiti.

çıkışabilmek besleshmek, musabiqileshmek.

çıkışlı s. is. oqush püttürgenler, mektep tügetkenler: *Okulun 2018 yılı çıkışları – 2018 yılı oqush püttürgenler.*

çıkışlık -ğ **is.** bazarliq (kiyim).

çıkışma **is.** 1. qopal sözlesh, qattiq sözlesh, azarlash, renjitish; 2. qénish, qanaetlinish, yéterlik bilish.

çıkışmak 1. azar bermek, renjitmek, qattiq söz qilmaq, qopalliq qilmaq; 2. eyiblimesek, setlimesek; 3. yetmek, chiqish qilmaq; 4. besleshmek, bes talashmaq, musabiqileshmek.

çıkıştırmak yetküzmek: *Parayı çıkıştıramadım – Pulni yetküzelmidim.*

çıkıt **is.** chiqish yeri, chiqish yoli, chiqish ishiki.

çıkma **is.** 1. chiqish; 2. aldigha chiqip qalghan yer, dombaqa yer, choqchayghan yer; 3. ilawe; 4. meydangha kélish, peyda bolush, yarilish, tüzülüş, hasil bolush.

çıkma 1. chiqmaq: *Sokağa çıkma* – Kochigha chiqmaq; 2. örlimesek, yuqirlimaq, üstige chiqmaq: *Üst kata çıkma* – Üstünki qewetke chiqmaq; 3. meydangha kelmek, peyda bolmaq; 4. bésilmaq, neshr qilinmaq, neshrdin chiqmaq; 5. ösmek, artmaq, ashmaq, örlimesek: *Çiçek çıkma* – Chéhek chiqmaq; *Kumaş fiyatları gene çıkmış* – Rextning bahasi yene örlidi; 6. toghriliqi ispatlanmaq; 7. netijilik bolmaq: *Dediğim çıktı* – Déginimdek chiqti; 8. yetmek: *Üç metreden ancak çıkar* – Üch métrda chiqidu (yétidu); 9. barmaq, ulashmaq: *Bu yol nereye çıkar?* – Bu yol qeyerge ulishidu?; 10. oqushpüttürmek, mektep tügetmek; 11. ayrilmaq: *İşinden çıkma* – Ishtin ayrilmaq; 12. tügimesek, ötüp ketmek: *Kış çıktı* – Qish chiqti; 13.

öçmek, öngmek: *Kumaşın boyası çıktı* – Rext öngüp ketti; 14. qolgha keltürmek: *Sütten yağ çıktı* – Sütin may chiqti; 15. xejleshke mejbur bolmaq: *Paradan çıktım* – Pul xejleshke mejbur bolmaq; 16. tuyuqsız peyda bolmaq: *Önüme çıktı* – Aldimda tuyuqsız peyda boldi; 17. rol almaq; 18. besleshmek, tengleshmek: *Göreste ona çıkacak kimse yok* – Chélishta uningha teng kilidighan biri yoq; 19. yuqmaq: *Duvarın boyası gömleğe çıkmış* – Tamning boyıqı könglikimge yuquptu; 20. östürmek, örletmek, kötürmek: *Satıcı razı olmayınca birkaç yuan daha çıktım* – Satquchi unimighachqa, yene birqanche yüen örlettim; 21. awazini örletmek; 22. yoqimaq, untulmaq: *O söz hatıramdan çıkmış* – O söz ésimdin chiqmiptu; 23. tuyulmaq, özini körsetmek; 24. sunmaq, chiqmaq: *Güneş çıktı* – Kün chiqti; *Çocuğun bacağı çıktı* – Balining ayighi chiqti; 25. buzulmaq, yırtılmaq: *Kitabın kabı çıktı* – Kitabning téshi yırtildi.

çıkmaз **s.** 1. ayighi chiqmaydighan; 2. netijisiz; 3. xalta kocha, tuyuq yol: *Çıkmaз sokak* – Xalta kocha.

çıkra **is.** qélin chatqal.

çıkırıк **-ǵı s.** 1. chighriq (quduqtin su tartidighan); 2. chaqpelek; 3. su chaqpeliki.

çıkırıқın **is. zool.** bir xel ördek.

çılan **is. bot.** chilan.

çılбір **is. moǵ. mutf.** qétiq, samsaq we tuxum bilen ishlangen bir xil yémeklik.

çılбір **is.** chulwur.

çıldirmek sarang bolmaq, aljimaq, eqlidin azmaq, éliship qalmaq.

çılgın **s.** sarang, saranglashqan, eqlidin azghan.

çılgınca **z.** saranglarचे, saranglardek: *Çılgınca dawrandı* – Saranglardek heriket qildi.

çılгınlık **-ǵı s.** sarangliq, sewdayiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çılma is. it. 1. kémilerni qirghaqqa baghlap qoyidighan arghamcha; 2. arghamcha ujidiki halqa.

çılmacı is. portlarda kémilerni qirghaqqa baghlighuchi.

çımbar is. toqumichiliq destihaghlirida rextlerni kérish üçhün qollinilidighan eswab.

çımkırık -ğı is. 1. qushlarning mayiqi; 2. baghchilarda ishlitilidighan chilek.

çın s. rast, heqiqeten: *Çın tutmak* – Rast qilip chiqarmaq.

çın çın z. jiring-jiring.

çınar is. far. chinar: *Çınar ağacı* – Chinar derixi.

çınarlık -ğı s. chinarliq.

çingar is. rum. ghowgha, jédel, majira.

çıngıl is. 1. uchqun; 2. zerre, parche; 3. su ichilidighan qacha.

çıngıl is. shinggil (üzüm sapiqi).

çıngır çıngır z. jinggir-jinggir.

çıngırak -ğı s. 1. kichik qongghuraq; 2. bürküt, qarchigha qatarliqlarning putigha baghlanghan qongghuraq.

çıngıraklı s. qongghuraqliq.

çıngırdak -ğı s. 1. qongghuraq; 2. bowaqlar oynaydighan tutquchi bar qongghuraq.

çıngırdamak jinggirlimaq, jiringlimaq.

çınlak s. awazliq (yer).

çınlama is. 1. awaz chiqish (meden we bashqa farfor nersilerdin); 2. eks sada.

çınlamak 1. awaz chiqmaq; 2. jaranglimaq, yangrimaq.

çınlattmak jaranglatmaq, yangratmaq: *Şarkımız dünyayı çınlattı* – Naxshimiz dunyani jaranglatti.

çıpı çıpı is. yuyunmaq, yuyunush (balilar tilidin).

çıpıldak s. yalingach balilar.

çıplak -ğı s. 1. yalingach: *Çıplak adam* – Yalingach adem; 2. taqir, yaghaq; 3. sip-sidam; 4. qupquruq, bosh: *Çıplak oda* –

Bosh öy; 5. derexsiz (yer); 6. opochuq, qipqizil, ochuqtin-ochuq, apashkara.

çıplaklaşmak yalingachlanmaq.

çıplaklaşmak yalingachlatmaq, yalingachlandurmaq.

çıplaklık -ğı **s.** yalingachliq, ashkariliq.

çıplanmak yalingachlanmaq, taqirlashmaq; *Ağaçlar çıplanmaya başladı* – Derexler yalingachlinishqa bashlidi.

çıplatmak yalingachturmaq, yalingachlandurmaq.

çıra **is. far.** 1. chiraq; *Marmara çırası gibi yanmak* – Qattiq ziyan körüp derd tartmaq; 2. tuturuq.

çırağ **is. far.** chiraq.

çırağman **is.** qol chiriqi.

çırak -ğı **s. far.** 1. shagirt; *Maran'goz çırağı* – Yaghachchi shagirti; 2. dukan ishchisi; 3. qedimde saray we méhmanxanilarda uzun muddet ishligendin kéyin ruxset bérilgen adem yaki azad qilinghan qul.

çıraklık -ğı **s.** 1. shagirtliq; 2. shagirtliq maashi.

çırakma bk. *çırakman*.

çırakman **is. far.** 1. shamdan; 2. kéchide béliqlarni qirghaqa chiqirish üçün yéqilghan ot.

çıray **is.** 1. qipyalikach, anidin tughma; 2. bek kembeghel; 3. tap taqir (yer).

çırçır **is.** 1. chighriq (chigit ayriydighan); 2. kichik bulaq.

çırçırlamak chigit ayrimaq.

çırnık -ğı **is. bulg.** 1. kichik qéyiq; 2. chöng kiyme; 3. qimmetsiz, ehmiyetsiz, set.

çırıpı **is.** 1. yaghach qirindisi, qirindaq; 2. yaghachchilarning yaghachqa tartidighan qarisi.

çırıpınmak 1. titrimek, titrek basmaq; 2. jan talashmaq; 3. temtirimek; 4. chayqalmaq (su).

çırıpıntı **is.** 1. jan talishish; 2. hayajan; 3. jush urup qaynash (su); 4. déngiz boydiki qumluq we shéghilliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çırpışmak qanat qaqmaq.

çırpıştırma is. 1. chuwuqlash; 2. aldirap-ténep qilinghan (ish). aldirap-ténep yézilghan (maqal).

çırpıştırmak 1. chuwuqlimaq; 2. aldirap-ténep qilmaq, qolning uchidila qilmaq.

çırpma is. 1. qéqish, silkishrextning qirghiqini yömep tikish: *Halı çırpma* – Gélem qéqish; 2. béliqni tordin élish; 3. chirmaq sélish.

çırpmak 1. silkimek, qaqmaq: *Halı çırpmak* – Gélem qaqmaq; 2. uchidin kesmek: *Ağacın dallarını çırpmak* – Derex shaxlirini putimaq; 3. oghirilimaq; 4. ikki nersini bir-birige urmaq, chayqimaq (kirni): *El çırpmak* – Chawak chalmaq.

çırptırmak is. qaqturmaq, siliktmek.

çirt -tı is. haywan bilen heriketlinidighan su chaqqeliki.

çıt is. kichik nersilerning chéqilghanda chiqarghan awazini bildüridu.

çıta is. uzun we tar késilgen taxtay.

çıtak -ğı s. 1. yat (adem); 2. qopal we uqumsiz sözlaydighan; 3. qiliqi set.

çıtarı is. dok. bir nixi yipek, ikki nixi paxta yipi bilen toghulghan bir xil yipek rext.

çıtı pıtı s. 1. parche-purat, ushshaq-chüşhshek: *Çıtı pıtı sözler* – Parche-purat gepler; *Çıtı pıtı şeyler* – Parche-purat nersiler; 2. yéqimliq, omaq: *Çıtı pıtı bir kız* – Omaq bir qız.

çıtır çıtır z. gharas-ghurus, charaq-churuq, taras-turus, charas-churus.

çıtır pıtır z. 1. qız yaki kichik balining tatliq söz qilghanliqini anglitidu; 2. omaq.

çıtırdama is. gharaslash, charaslash.

çıtırdamak gharaslima, charaslima, taraslima.

çıtırdatmak qaraslatmaq, charaslatmaq.

çıtıkrıldım s. nazuk (biri), köngli inchike.

çıtlamak charas-churus qilip awaz chiqarmaq.

çıtpıt is. sürkelgende yaki desselgende chiqidighan awaz.

çıvgar is. yun. yandaq (harwining yandaq éti, qoshning yandaq kalisi).

çıvgın is. qar arilash yamghur.

çıvmak (téz kétiwatqan nerse heqqide) tégip (urulup) burulmaq.

çıyan is. zool. 1. chayan (éshek); 2. sapsériq, körümsiz (adem).

çiçe is. hamma, chong apa, kichik apa (atining yaki anining hedisi).

çiçek -ğï is. 1. chéчек, gül: *Çiçek açtı* – Gül échildi; 2. chéçekleydighan ösümlük; 3. rextlarning güli; 4. chéчек (késellik); 5. set menidimu qollinilidu; 6. meng, xal.

çiçek bozuğu s. choqur (chéчек izi).

çiçekçi is. gülchi, gül satquchi.

çiçekçil s. gül bilen ozuqlinidighan.

çiçekçilik -ğï is. gülchilik.

çiçeklenmek chéçeklimek, gül échilmaq.

çiçekli s. güllük.

çiçeklik -ğï is. 1. güllük (yer); 2. gül qachisi, waza.

çiçeksimek 1. gülge oxshap qalmaq; 2. shorlashmaq; 3. téride dagh peyda bolidighan tére késelliki.

çiçeksiz s. bot. chéçeksiz, gülsiz.

çifçi bk. **çiftçi.**

çifçilik bk. **çiftçilik.**

çiflik bk. **çiftlik.**

çift -ti s. osm. 1. jüp: *Çift sra* – Ikki qur; 2. bir jüp: *Bir çift ayakkabı* – Bir jüp ayagh kiyimi; 3. bir erkek, bir chishidin ibaret hemrah: *Bir güvercin çifti* – Bir jüp kepter; 4. qisquch, mochin, laxshigir; 5. bir jüp haywan (sapangha qoshidighan).

çift bozan is. yézidin sheherge éqip kirgen emgek küchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- çift cinsellik** -*ği is.* erkekzedek.
- çift evlenme** *is.* ikki erlik yaki ikki xotunluq.
- çift parmaklılar** *is. zool.* achatuyaqliq haywanlar, qosh barmaqliq haywanlar (kala, qoy qatarliq).
- çift pencere** *is.* qosh dérize.
- çiftçi** *is. far.* déhqan, tériqchi: *Ben toprak sahibi çiftçiyim* – Men jiq yerge ige ber déhqan.
- çiftçilik** -*ği is.* déhqanchiliq, tériqchiliq.
- çifte** *s. far.* 1. ikkilik, ikki qat; 2. (qétiq heqqide) ikki küreklik, ikki palaqliq; 3. qoshatar miltiq; 4. at, qéchir, éshek, kala qatarliqlarning tépiki.
- çifte kanatlılar** *is.* ikki qanatlıqlar.
- çifte nağra** *is.* qosh dumbaq.
- çiftchane** *far.* uchar qushlarni béqip östüridighan yer.
- çiftlemek** 1. (hayuan heqqide) tepmek; 2. hawa rayigha qarap yene bir tömür atmaq (kéme, paraxot).
- çiftleşmek** jupleşmek (hayuan heqqide).
- çifteli** *s.* 1. tepkek we yaki ikki qashqisi bar (at); 2. jim turmaydighan, uninggha-buninggha ariliship turidighan (adem).
- çiftelli** *is. müz.* ikkige ayrilidighan (saz).
- çiftlemek** 1. qoshlimaq; 2. (hayuan heqqide) chapturmaq.
- çiftleşmek** *is.* 1. ikki bolmaq; 2. jupleşmek (hayuan yaki ösümlük).
- çiftlik** -*ği is.* 1. déhqanchiliq we charwichiliq meydani; 2. sanatoriye.
- çiftsayı** *is. mat.* jüp san.
- çiğ** *s.* 1. xam yaki chaplashqaq: *Çiğ et* – Chala pishqan gösh; 2. tentek, chong bolghinini bilmeydighan (adem): *Çiğ söz* – Qopal söz; 3. achmighan (reng).
- çiğde** *is.* jigde.

çïġelmek 1. k p pishirsimu, yenila pishmighan; 2.  z ley dep qalmaq (yip).

çïġin *is.* m re, dola: *Çocuġu çïġinime aliver* – Balini m remge  lip qoy.

çïġindirik *-ġi is.* epkesh, denze, baldaq.

çïġit *-ti is.* 1. chigit; 2. qoghun, tawuz, kawa qatarliqlarning uruqi.

çïġlik *-ġi is.* 1. xam, xamliq; 2. qopalliq, qopal heriket; 3. ashkara, opochuq.

çïġnek *-ġi is.* ayagh-asti, yol  sti.

çïġnem *is.* burda (nan), chishlem (g sh).

çïġneme *is.* cheylesh, dessesh, depsende qilish.

çïġnemek 1. cheylimek, dessimek; 2. chaynimaq.

çïġnemik *-ġi is.* chaynalghan nerse.

çïġnenmek cheylenmek, desselmek.

çïġnetilmek cheylitilmek, dessitilmek.

çïġnetmek cheyletmek, dessimek.

çikirdemek  chip qaynimaq.

çiklet *is. fr.* séghiz kempüt.

çikolata *is. it.* shakilat.

çil *is.* 1. meng, sepk n; 2. dagh (y zidiki).

çil *is. zool.* chil (qush).

çil *is. far.* 1. k pek altun; 2. tengge (pul).

çilav *is. far. mutf.* g sh yaki toxu g shi b silghan gürüch ash.

çildirtimak sarang qilmaq, aljitmaq, eqldin adashturmaq.

çile *is. far.* 1.  tikap (bir yerge kiriw lip 40 k che-kündüz kishige k r nmey ibadet qilish); 2. japa, zexmet: *Zavalli çok çile çekti* – Bichare k p japa chekti.

çile *is. far.* 1. yipek, yung we paxta yiplarning giresi; 2. oqya kirichi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çilecilik -*ği is.* terki dunya (derwish) ademlerning öz chüshenchisi boyiche qilidighan paaliyetliri.

çilehane *is. far.* xaniqa we étikapqa olturidighan.

çilek -*ği is.* buldürgen.

çilekeş *s. far.* 1. teriqet yoli bilen shughllanghuchi; 2. derdmen.

çileli *s.* derdmen.

çilemek sayrimaq (bulbul).

çilenti *is.* sim-sim yamghur.

çilingir *is. far.* 1. qulupsaz; 2. qulup achidighan oghri.

çilingirlik -*ği is.* qulupsazliq.

çillenmek dagh peyda bolmaq.

çilli *s.* bedinide déghi bar.

çim *is. bot.* chim, saz.

çimçek -*ği is.* bir xil kichik qushqach.

çimdik -*ği is.* 1. chimdiq: *Bir çimdik tuz* – Bir chimdiq tuz; 2. köngül aghritidighan söz.

çimdiklemek 1. chimdimaq; 2. köngül aghritidighan söz qilmaq.

çimdiklenmek chimdalmaq.

çimecek -*ği is.* muncha, hamyam, serrap.

çimek -*ği is.* yuyunidighan yer.

çimen *is.* 1. chimen; 2. chim saz.

çimenlik -*ği s. is.* chimenlik, ot-chöplük, chimliq, sazliq.

çimento *is. it.* sémont.

çimlendirmek 1. chim yatquzmaq, chimliqqa aylandurmaq; 2. bashqilarning nersisidin paydilanmaq.

çimlenmek 1. chim ünüp chiqmaq; 2. bashqilarning nersisidin az-paz paydilanmaq.

çimmek yuyunmaq.

Çin *is. öz. coğr.* Junggo, Xitay.

Çince *is.* xenzuche, xenzu tili.

Çingene *is. öz.* sigan (köchmen hayattayashaydighan bir millet).

çingene *s.* 1. hayasiz nomusiz, yüzsiz; 2. béxil, pixsiq

Çingenece *is.* sigan tili.

çingeneleşmek béxillashmaq, pixsiqlashmaq.

çini *is. osm.* farfor xish.

çinici *is.* farfor xishchi.

çinicilik *-ği is.* farforchiliq.

çinilek *-ği is.* eks sadaning köplükidin awaz yaxshi anglanmaydighan yer.

çinira *is.* quddus ibadetxanisida chélinidighan bir xil saz.

çinko *is. it.* sinik, totiya.

çinkograf *is. fr.* sénkograf ishchisi **Çinli** *is.* junggoluq.

çintiyani *is.* ayalche shim.

Çinuk *-ğu is. dilb.* XVIII esirde Shimaliy Gmérikinda qollinilighan til.

çipil *s. far.* 1. közi éghzigha we kirpiki tökülgen adem; 2. paskina.

çipo *is. it.* lengger.

çir *is.* örük qéqi, qaq.

çirik *s. osm.* kir, dagh.

çiriş *is. far.* shilim.

çirişçi *is.* shilimchi.

çirişçilik *-ği is.* shilimchiliq.

çirişlenmek shilim sürmek, shililimaq.

çirişli *s.* shilim sürülgen, shilimlanghan.

çirkef *is. far.* 1. paskina toxtam su; 2. eski, yirginchlik, paskina adem yaki nerse.

çirkin *s. is.* 1. set: *Çirkin kadın* – Set ayal; 2. yéqimsiz: *Çirkin ses* – Yéqimsiz awaz; 3. qopal: *Çirkin eylem* – Qopal heriket; 4. yéringliq yara, chiqqan.

çirkinleşmek setleshmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çirkinleştirmek setleshtürmek.

çirkinletmek setleshtürmek.

çirkinlik -*ği is.* 1. setlik; 2. eskilik, yamanlıq.

çirkinsemek setlimek, set körmek.

çiroz is. yun. bek oruq (adem).

çirozlaşmak bek oruqlap ketmek.

çis is. ösümlük shirnisi.

çise is. sim-sim yamghur.

çiseti is. sim-sim yamghur.

çiskin s. 1. ushshaq yamghur, aq yamghur; 2. yamghurdin nemlengen.

çiş is. (balilar tili) süydük, kichik teret: *Çişi gelmek* – Siygüsi kelme.

çişik -ği is. böjen (toshqan balisi).

çit -ti is. chit (shax shumba bilen yasalghan tosuq).

çit -ti is. far. dok. 1. chit rext; 2. bash yaghliq, yaghliq.

çita is. ing. zool. yupqa we uzun tilghan taxtaylar.

çitari is. zool. körünüshi chirayliq emma göshi bir xil kichik béliq.

çitek -ğis. barang.

çitelemek bk. **çitemek.**

çitemek örmek, eshmek: *Yün çitemek* – Yüng eshmek.

çiten is. séwet.

çiti is. 1. yimirish, siqish; 2. rextning qirghiqigha chüşken tügüm.

çitilemek burap siqilmaq (yuyulghan kir heqqide), yimirmek, siqip süyini chiqarmaq.

çitilenmek burap siqmaq, yimirilmek.

çitili s. burap siqilghan.

çitimek yamimaq (paypaq we rextlarning töshükini).

çitişmek chétiship ketmek, chirmashmaq, chétishmaq, yömeshmek, chigishmek.

çitlemek 1. chitilmaq, tosuq salmaq, etrapini orimaq; 2. gazir chaqmaq.

çitmek 1. bir yerge yigmaq, birlishtürmek; 2. töshükni yömep etmek; 3. mijip yumaq (kirni).

çitmik -*ği is.* 1. üzüm shinggilikining sapiqi; 2. chimdim.

çivdirmek yoqqa chiqarmaq, yoldin qayturmaq.

çivi is. 1. mix; 2. saghlam beden.

çivici is. 1. mixchi (yasaydighan yaki satidighan); 2. (walibolda) topni qattiq urup qarshi terepke.

çivilemek ötküzgüchi.

çivilenmek 1. mixlanmaq; 2. mixlinip qalmaq (bende bolup qalmaq).

çivili s. mixlaqliq.

çivit -di is. sinka.

çivitlemek sinkilimaq, sinkigha salmaq.

çivitli s. sinkilik, sinka sélinghan.

çivitsiz s. sinkisiz, sinka sélinmighan.

çivmek azmaq, adashmaq.

çiy s. shebnem: *Çiy düşmek* – Shebnem chüşmek.

çiyli s. nem, shebnem chüşken.

çizdirmek is. sizdurmaq.

çizelge is. 1. jedwel, körsetküch; 2. tizim; 3. isimlik.

çizge is. 1. jedwel, girapa, körsetküch jedwili, sixéma; 2. shekil, nusxa, örneq.

çizgi is. 1. siziq; 2. qoruq: *Yüz çizgileri* – Yüzning qoruqliri; 3. yol.

çizgili s. yolluq: *Çizgili kumaş* – Yolluq rext.

çizgilik -ği is. sizghuch.

çizginmek aylanmaq, pirqirimaq, chögilimek.

çizgisiz s. siziqsiz, siziq sizilmighan.

çizi is. 1. siziq; 2. sapan izi; 3. resimchilik; 4. qir (étizning).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çizici s. 1. sizghuch; 2. epyün ghozilirini sijap epyün alghuchi; 3. chértyozh sizghuchi.

çizik -ği s. is. 1. siziq; 2. sizilghan.

çizikli s. siziqliq, yol-yol, yolluq.

çizili s. sizilghan.

çizilmek 1. sizilmaq; 2. resim sizmaq; 3. ashkar bolmaq, melum bolmaq.

çizinti is. siziq izi, jiralghan yer.

çizme is. sizish.

çizme is. ötüq.

çizmecı is. mozduz, ötüq tikip satquchi (wapurush).

çizmecilik -ği is. mozduzluq, wapurushluq.

çizmek 1. siziq sizmaq; 2. resimini almaq, resimini sizmaq; 3. jirilmaq: *İğne elimi çizdi* – Yingne qolumni jiriwetti; 4. öchürmek: *Şu cümle gereksizdir, çiziniz* – Shu jumlening lazimi yoq, öchürüng.

çoban is. padichi, mal baqquchi, charwichi **Çoban Yıldızı -ni is.** cholpan, zöhre.

çobanaldatan is. zool. qarlighachning bir türı.

çobançantası -ni is. turp (lobo) tipige kiridighan ösümlük.

çobandeğneği is. qara bughday tipige kiridighan bir xil ot.

çobanlık -ğı s. 1. charwichiliq, padichiliq; 2. mal baqquchigha bérilidighan heq.

çocuk -ğu is. 1. bala (adem balisi): *Çocuk evin çiçeğidir* – Bala öyning gülıdur; 2. adem, insan: *Kendisini otuz yıldan beri tanırım, çok iyi çocuktur* – Özni 30 yıldın béri tonuymen, nahayiti obdan bala; 3. tentek.

çocuk bahçesi is. balılar baghchisi.

çocuk bilim is. balılarnı teribiyilesh bilimi.

çocuk çağız s. kichik bala.

çocukça s. z. balılarche.

çocuklaşmak balılarche heriket qilmaq, balilashmaq.

- çocuklu s.** baliliq: *Çocuklu aile* – Baliliq aile.
- çocukluk -ğu is.** 1. baliliq, balilarche heriket; 2. baliliq waqit.
- çocuksu s.** baligha oxshash, balilarche.
- çoğalma is.** köpiyish, sani artish.
- çoğalmak** köpeymek, jiqaymaq, sani artmaq.
- çoğaltma is.** köpeytish, jiqaytish, sanini artturush.
- çoğaltmak** köpeytmek, jiqaytmaq, sanini artturmaq:
Hayvan sayısını çoğaltmalıyız – Charwa-mallarning sanini köpeytishimiz lazim.
- çoğu z.** köp qismi, köpinchisi, tolisi: *Arkadaşların çoğu gitti* – Yoldashlarning köpinchisini ketti.
- çoğul is.** köplük (girammatikida): *Çoğul ekleri* – Köplük qoshumchiliri.
- çoğullanmak** köpeymek, artmaq.
- çoğullaştırmak** köplükke aylandurmaq (girammatikida).
- çoğumsamak** köp dep bilmek.
- çoğun z.** 1. köp qisim; 2. köp qétim.
- çoğunluk -ğu is.** köpchilik, köp sanliq.
- çok -ğu s.** 1. köp, jiq, nurghun, tola: *Çok güzel* – Nahayiti ; 2. nahayiti, bekmu: *Çok güzel* – Nahayiti chirayliq; *Çok sağlam* – Nahayiti jing.
- çok amaçlı s.** köp meqsetlik.
- çok anlamlı s.** köp menilik (grammatikida).
- çok ayaklılar is. zool.** jiq putluq haywanlar.
- çok doğuran s.** 1. tughumchan; 2. köp baliliq.
- çok heceli s. gram.** köp boghumluq (grammatikida).
- çok hücreli s.** köp hüjeyrilik.
- çok hücreliler is. zool.** köp hüjeyrilik haywanlar.
- çok kılılar is. zool.** yungluq we tükuluk haywanlar.
- çok memelik s. zool.** köp emcheklik haywanlar.
- çok seslilik -ği is. müz.** köp awazliq (chalghu).
- çok tanrıçılık -ğı s.** köp xudaliq ishenchisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- çok tanrıcılık** -ğı **is.** köp xudaliq ishenchisi.
- çok yanlı** **s.** köp tereplik.
- çok yönlü** **s.** bk. **çok yanlı.**
- çokal** **is.** qedimki zaman urushlirida kiyilidighan we atlargha kiydürülüp qoyulidighan tömür kiyim.
- çokbilir** **s.** etrapliq bilimge ige.
- çokbilmiş** **s.** quu, hiyliger, aldamchi.
- çokça** **z.** xéli köp, bir qeder jiq.
- çokeveli** **s.** köp erlik (ayal) yaki köp xotunluq (er).
- çokgen** **is. mat.** köp tereplik.
- çokgenlilik** -ği **is.** köp tereplimilik.
- çokkarılı** **s.** köp xotunluq (er).
- çokkocalı** **s.** köp erlik (ayal).
- çoklaşmak** köpeymek, jiqlimağ.
- çokluk** -ğu **is.** köplük, nurghunluq, köp sanliq, türlük:
Nerede çokluk orada bokluk – Molla köp bolsa éshek haram bolur.
- çokrağan** **is.** süyi köp bulaq.
- çokramak** paraq-paraq qaynimağ (qazan).
- çoksamak** köp dep bilmek, köpke tawimağ.
- çoksanmak** köp bilinmek.
- çoktan** **z.** xéli ilgiri, xélidin burun, xéli baldur, burundin:
Ahmeti çoktan tanıyorum – Exmetni xéli burundin tonuymen.
- çoktanberi** ilgidin tartip, burundin tartip: *Çoktanberi radyoda çalışıyorum* – Ilgidin tartip radioda ishleymen.
- çoktanki** **s.** burundin tartip bar bolghan.
- çoktonluluk** -ğu **is. müz.** köp ahangliq.
- çokue** **is. dilb.** an'golada bantu tili.
- çol** **is.** tonglighan su tamchisi.
- çolaklık** -ği **s.** cholaqliq.
- çolpa** **s. osm.** 1. aqsaq-cholaq (at); 2. qingghir putluq; 3. qolidin ish kelmeydighan.

çolpan *is. astr.* cholpan (yultuz).

çoluk çocuk *-ğu is.* bala-waqa (aile, xotun, er, bala).

çomak *-ği s.* qisqa kaltek, chomaq.

çomar *is. zool.* qoychi iti.

çopra *is. rum.* 1. béliq qiltiriqi; 2. chatqalliq; 3. köp qiltiriqliq béliq.

çopul *is.* yamghur sulirini toplaydighan kölchek.

çopur *s.* 1. choqur (adem); 2. birxil bugha.

çor *is.* 1. késel, késellik; 2. derd-elem; 3. (bezi yerlerde) kala wabasi; 4. bezi dereklerde körülidighan késellik.

çorak *-ği s.* 1. shor (yer); 2. achchiq tuzluq (su); 3. qaças.

çoraklaşmak shorlashmaq, qaçasliship ketmek.

çoraklık *-ği s.* shorluq, qaçasliq.

çorap *-bı is. ar.* paypaq.

çorapçı *is.* paypaqchi.

çorapçılık *-ği s.* paypaqchiliq.

çoraplı *s.* paypaqliq, paypaq kiygen.

çorapsiz *s.* paypaqsiz, paypaq kiymigen.

çorba *is.* 1. qoshuq bilen ichilidighan suyuq tamaq (shorpa); 2. qalaymiqan, biseremjan.

çorbacı *is.* 1. shorpichi; 2. shorpini yaxshi köridighan adem; 3. xiristian mötiwerlirige bérilgen nam.

çortun, çörten chosh (bir yerdin ikkinchi bir yerge su ötküzidighan) **Çorum** *is. öz. coğr.* Chorom (Anatolidiki wilayetlerdin biri we uning merkizi).

çotra *is. rum.* yaghach tung, yaghach chélek.

çotuk *-ğu is.* 1. sirtqa chiqip qalghan derex yiltizi; 2. derex kötiki.

çotur *s.* 1. yapilaq, yési; 2. panaq burun.

çotura bk. **çotra**.

çöğdürmek pürkimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çöğmek 1. (étilghan nerse) barghanséri toghra yürmek; 2. siymek, kichik teret qilmaq.

çöğünmek bir teripi kötürülse yene bir teripi chüşmek.

çөгүр is. 1. qorsiqi yoghan, sépi uzun tembur; 2. tikenlik yawa ot; 3. üdürme, bix.

çөkek -ği is. 1. azgal; 2. patqaqliq, sazliq, chimliq.

çөkel is. chökük nerse, tiniq nerse, chökken, tinghan nerse.

çөkelek -ği is. irkit.

çөkelge is. patqaqliq we layliq yer, chökken chong nerse.

çөkelmek chökmek tinmaq.

çөkeltmek chöktürmek, tindurmaq.

çөkermek chöktürmek, bash egdürmek, boyun egdürmek, teslim qilmaq.

çөkertme is. 1. chöktürüş, tindurush; 2. bash egdürüş, teslim qilish.

çөkertmek chöktürmek, bash egdürmek, boyun egdürmek, teslim qilmaq.

çөkken s. 1. bek chökken, chöküp ketken, patqan, tinghan; 2. eqliy we zéhnii küchi ajizlashqan.

çөkkünlük -ğü is. chüşkünlük, rohiy töwenlik, rohsizliq.

çөkme is. 1. chöküş, pétish; 2. olturushup ketish, töwenlesh, pesiyip ketish.

çөkmek 1. chökmek, patmaq: *Duman çөkmek* – Tuman qaplimaq; 2. olturushup ketmek, töwenlimek, peseymek, ichige kirip ketmek; 3. qaplimaq; 4. basmaq: *Felaket çөkmek* – Apet basmaq; 5. ajizlashmaq, ajizlap ketmek; 6. tinmaq: *Su çөkmek* – Su tinmaq.

çөktürmek chöktürmek, tindurmaq.

çөkü is. dok. yupqa rext (chümbel tikilidu).

çөkük s. chökken, patqan, ichige kirip ketken, olturushup kirip ketken.

çөkül is. bk. **çөkel.**

çöküntü is. 1. chöküp ketken nerse; 2. qalduq, sunuq xarabe; 3. chüshkünlik perishanliq; 4. qirilish, yuqash.

çöküş is. 1. chöküş, tizlinish: *Devenin çöküşü* – Tögining chöküşü; 2. örülüş, yiqilish: *Binaların depremde çöküşü korkunçtur* – Binalarning yer tewrigende yiqilip chushushi qorqunchluq; 3. yoqash, berbad bolush, tügeshe; 4. chékinish, keynige kétish.

çöküşmek bir yerge toplanmaq, yighilishmaq: *Kuşlar tarlaya çöküştüler* – Uchar qushlar étizgha yamrashti (toplandi).

çöl -lü is. far. chöl-bayawan.

çölleşmek chölleşmek, qaqaslashmaq.

çöllük s. chöllük, qaqasliq: *Çöllük yer* – Chöllük yer.

çömçe is. yaghach sapliq, yaghach qoshuq.

çömelmek yükünmek, yükünüp olturmaq.

çömelmek yükündürmek.

çömez is. talip (medriste oqughuchi).

çömezlik -ği is. taliqliq.

çömlek -ği is. sapal xumra.

çömlekçi is. xumra qatarliqlarni yasap satquchi.

çömlekçilik -ği is. xumrichiliq.

çöngül is. 1. kölçek; 2. kichik patqaqliq.

çöp -pü is. far. exlet, süpüründe: *Çöp sandığı* – Exlet sanduqi.

çöpatlamaz s. zérek, hoshiyar, sezgur.

çöpçatan is. 1. elchi (qiz bilen yigitning); 2. ilahiy küch, teqdir ilahi.

çöpçü is. 1. exletchi; 2. taziliq ishchisi.

çöpleme is. yiltizidin sürge dorisi yasilidighan ösümlük.

çöplenk is. 1. uningdin-buningdin yémek; 2. nepsige bérilmek.

çöplük -ğü is. exletxana.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çöpsüz *s.* exletsiz.

çör *s.* 1. késel, aghriq; 2. sheytan; 3. tiken.

çörek *-ği is.* 1. tatliq bolka; 2. chember, yumilaq nerse.

çöreklenmek 1. (yılan heqqide) yögiliwalmaq, tügülüwalmaq; 2. yerleshmek.

çörkü *is.* senpen, chot.

çötele *is.* xeterlikni körsitish tax belgisi, bixeterlik belgisi.

çöten *is.* 1. béliq tutush séwiti; 2. tor (kepter qatarliqlarni tutidighan).

çöven *is.* sopun oti (yiltizi, shéxi we süyi köpük hasil qilidighan we nerse-kérek yuyushta qollinidighan bir xil ot).

çövmen *is.* uchi ilmek kaltek.

çöz *is.* chawa yagh.

çözdürmek *is.* yeshtürmek, sheshtürmek, hel qildurmaq, bir terep qildurmaq.

çözge *is.* bir mesilini hel qilish charisi, yoli.

çözgü *is. dok.* 1. örüş, éshish, toqush; 2. xémirgha éshish, xémirgha örüş; 3. kirlik qilinidighan rext.

çözgülemek örümek, eshmek, tuqumaq.

çözgün *s.* 1. yéshilgen, shishilgen; 2. (qar-muz heqqide) érishke bashlighan.

çözme *is.* 1. yéshish, hel qilish, bir terep qilish; 2. kirlik, yotqan kirliki, karwat yapquchi.

çözmek 1. yeshmek, sheshmek: *Düğümü çözmek* – Tügünni yeshmek; 2. hel qilmaq, bir terep qilmaq: *İç çelişmeleri çözmek* – Ichki ziddiyetlerni hel qilmaq; 3. chüshendürmek: *Meseleyi çözmek* – Mesilini chüshendürmek.

çözük *-ğü s.* 1. yéshik, yéshilgen; 2. hel qilinghan, bir terep qilinghan; 3. érishke bashlighan (qar-muz); 4. boshaq, tarraq.

çözülme *is.* 1. yéshilish, hel qilinish, bir terep qilinish; 2. érish; 3. herbiy qoshunning aldinqi septin ayrilishi.

çözölmek 1. yéshilmek, shéshilmek: *Dügüm çözüldü* – Tügün yéshildi; 2. hel bolmaq, hel qilinmaq, bir terep qilinmaq: *Sorun çözüldü* – Mesile hel boldi; 3. érimek: *Buz çözüldü* – Muz éridi; 4. qachmaq, yiraqlashmaq; 5. chékilmek.

çözölüm is. 1. parchilinish, chéchilish, tarilish; 2. buzulush.
çözüm is. 1. hel qilish, bir terep qilish; 2. (matimatikida) chiqirilghan san.

çözümleme is. analiz, tehlil.

çözümlemek 1. analiz qilmaq, tehlil qilmaq; 2. yekün chiqarmaq; 3. hel qilmaq, bir terep qilmaq.

çözümlemek hel qilinmaq, bir terep qilmaq.

çözünmek érimek: *Şeker çayda çözündü* – Shéker chayda éridi.

çözünmez s. érimes.

çözünür s. 1. yéyilghan, tarqalghan; 2. ériydighan, érigüch: *Tuz, şeker suda çözünür maddelerdir* – Tuz, shéker suda ériydighan maddilardur.

çözüşmek (ülgiler heqqide) bir-biridin ayrilmaq, parchilanmaq.

çubuk -ğu is. 1. chiwiq, chuwuq, tal; 2. choka; 3. ghangza, mushtek; 4. (rext) yol-yol.

çubuklamak (gilem, kégiz, palas, ediyal heqqide) topisini qaqmaq, chiwiqliq, sawimaq.

çubuklu s. 1. talliq, köchetlik, derexlik; 2. chimenzarliq; 3. yol-yol (rext).

çuha is. yung rext, durap baston, gabazdiyön qatarliqlar.

çuhadar is. far. padishahning kiyim-kéchikige mesul memur.

çukur is. s. 1. choqur, oyman, tiren; 2. gör, mazar dégendek.

çukurlanmak chongqurlashmaq, tirenleshmek.

çukurlatmak chongqurlatmaq, tirenletmek, chongqurlashturmaq, tirenleshtürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

çukurlu s. chongqurluq, oymanliq.

çukurluk -ğu is. chongqur yer, pes yer, oyman yer.

çul s. ar. 1. qildin qopal toqulghan toqulma; 2. kir kiyim-kéчек; 3. jul (atning yopuqi).

çulgerme is. bk. piç.

çulha is. far. bapkar.

çulhalik -ği is. bapkarliq.

çullama is. türmelge oxshash bir xil tamaq.

çullamak jul yapmaq: *Atı çullamak* – Atqa jul yapmaq.

çullanmak 1. jul yépilmaq; 2. astigha bésiwalmaq; 3. hujum qilmaq, étilmaq.

çulluk -ğu is. zool. qirghawul **Çulpan is. öz.** Cholpan (yultuz).

çulpaz s. parishan, miskin, jüshkün.

çulsuz s. is. 1. julsiz; 2. perishan; 3. qelender, kembeghel, üsti-béshi yoq.

çultarı is. haywan yopuqi.

çurçur is. zool. 1. göshi tatliq bolmighan birxil kichik déngiz béliqi; 2. qimmetsiz, étibarsiz; 3. déngizchilar qimmiti yoq dep hésablaydighan ushshaq béliqlar.

çut -tu is. jot, senpen.

çuval is. far. kendir, taghar, xalta; 2. sémiz, ishshiq (adem).

çuvalcı is. tagharchi.

çuvaldız is. far. juwalduruz.

çuvallamak 1. taghargha qachilmaq; 2. sinipta qalmaq; 3. meghlup bolmaq, bashqa chiqiralmasliq **Çuvaşça is. dilb.** chuwash tili.

çük is. (balilar tilidin) chochaq.

çükündür is. qizilcha.

çülki is. qisqa paypaq.

çünki bk. **çünkü.**

çünkü *far.* chünki: *Çünkü bilmiyorsun söyleme* – Chünki bilmeysen, sözlimigin.

çürük *-ğü s.* 1. chürük: *Çürük diş* – Chürük chish; 2. saghlam emes; 3. kona, eski; 4. exlaqsiz ayal; 5. asassiz.

çürüklük *-ğü is.* 1. chiriklik; 2. exletlik; 3. qebristan, görlük, mazarliq, qebristanliq.

çürümek 1. chirimek; 2. konirmaq, eskirmek; 3. sésimaq.

çürütmek 1. chiritmek, sésitmaq; 2. yumshatmaq.

çürütülmek chiritilmek, sésitilmaq.

çüş *ünl.* 1. éshekni toxtutush üçhün qollinidu; 2. köngülge yaqmighan heriketke qollinidighan qopal söz.

D

D 1. D (Türk élipbesining beshinchi herpi); 2. üzük tawushlarning ötinchisi; 3. maqale we bashqa eserlerde maddilar herp bilen körsitilgende ötinci retni bildüridu; 4. muzika notilirida "re" awazini béridu; 5. rumliqlarning reqimide 500 ni bilduridu.

da ünl. bu, jümlining axirsida yaki ikki jümlining otturisida ulanma bolup kélidu: *Onu ben de gördüm* – Uni menmu kördüm; *Ben de, sen de, o da hep gideceğiz* – Menmu, senmu, umu hemmimiz kétimiz; *Bu iş hiç de doğru değil* – Bu ish zadila toghra emes; *Bu gidişle onlara yetišeceğiz de geçeceğiz, öylemi?* – Mushu méngish bilen ulargha yétishiwalimiz, hetta ötupmu kétimiz, shundaq emesmu?; *Bir defa ağzını açtım söyle de söyler* – Aghzi échildimu, sözlep toxtimaydu; *Misafir gelmez gelse de birden gelir* – Méhman kelmise kelmeydu, kelse biraqla kélidu; *Çocuk korkuyor da artık eve gidemiyor* – Bala qorqqanliqidinmu öyge baralmidi; *Gördü de selam vermedi* – Körüp turup salam bermidi; *Onu almadım da bunu aldım* – Uni almidim de, buni aldım; *Eve kadar gideyim de geleyim* – Öygiche béripla kéley; *Koşmuşsa da yetişmemiştir* – Yügürsimu yétishelmeydu; *Gelsin de ne zaman gelirse gelsin* – Kelsunchu, qachanla kelse kelsun.

dadamak -ğı **s.** ow yémi yaki dan (ow-owlash üçhün qoyulghan nerse, tökülgen dan yaki bashqa nerse).

dadamak 1. yaxshi körüp qalmaq: *Çocuk çikolataya pek dadandı* – Bala shakilatni bek yaxshi körüp qaldi; 2. öginip qalmaq, könüp qalmaq: *Kediler mutfağa dadandılar* – Müshükler ashxanigha öginip qaldi.

dadaş *is. far.* 1. er qérindash; 2. yigit, qorqmas we jesur kishi.

dadi *is. far.* inik ana, bala baqquchi.

dadilik *-ǵi is.* inik analiq, terbiyichilik.

dafi *s. ar.* 1. étip chüshürgen; 2. ittiriwetken.

daga *is. it.* xenjer (XIV-XVIII esirlerde qollinilghan).

dağ *is.* tagh: *Dağdan gelen baǵdakini kovar* – Tala müshüki öy müshükini qoghlaptu; *Tanri daǵları* – Tengri taghliri.

dağ *is.* 1. qiziq tömür bilen bésilghan belge; 2. daghlash (késelni); 3. éghir qayghu, qattiq derd.

dağar *is. far.* 1. taghar; 2. aghzi yapılaq sapal küp.

dağarcık *-ǵı s.* 1. tére xalta, padichi xaltisi; 2. ilim bilim.

dağcı *is.* taghqa chiqquchi, taghchi.

dağcılık *-ǵı s.* taghchiliq)taghqa chiqish kespi (.

dağdağa *is. ar.* 1. ghewgha; 2. biaramliq; 3. awarichiliq, heshem, palaket.

dağdağalı *s.* 1. jédel-majraliq, ghewghaliq; 2. rahetsizlik, biaramliq.

dağdağasız *s.* jédel-majrasiz, ghewghasiz.

dağdar *s.* yaridar.

dağılım *is.* 1. parchilinish, tarilish, chéchilish; 2. nérwa séstimlirining buzulushi.

dağılmak 1. taralmaq; 2. chéchilmaq; 3. yiraqlashmaq, chetleshmek; 4. chéchilip buzulmaq, retsizlenmek, qalaymiqanlashmaq.

dağınık *s.* 1. tarqaq, shalang; 2. retsiz: *Masannüstü pek dağınık* – Shirening üsti tolimu retsiz; 3. chéchilangghu (turmush); 4. murekkep (pikir, zéhin).

dağımıklık *-ǵı s.* 1. chéchilangghuluq, tarqaqliq; 2. retsizlik, murekkeplik **Dağistan** *is.* Daghistanliq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

dağtıcı is. 1. tarqatquchi (gézit, zhurnal, xet qatarliqlarni); 2. birlikni buzghuchi, bölgünchi; 3. yoruqluq tarqatquchi eswab.

dağıtılmak tarqitilmaq.

dağıtmak 1. tarqatmaq: *Bu mali yoksullara dağıtmuşlar* – Bu malni kembeghellerge tarqitip bériptu; 2. bölmek, taksim qilmaq: *Düşman birliklerini dağıtmak* – Düşmen eskirini téziperek qiliwetmek; 3. chachmaq, tiripiren qiliwetmek; 4. urup parchilimaq: *Bir yüklenişte kapıyı dağıttı* – Bir uruşta ishikni parchilidi; 5. buzmaq: *Ortaklığı dağıttılar* – Ortaqliqni buzdi **Dağıstanlı is. s.** daghistanliq.

dağlağı is. daghlaş eswabi.

dağlamak 1. daghlimaq; 2. haywangha tamgha basmaq; 3. üshshütmeq yaki köydürmek: *Soğuk yüzümü dağladı* – Soghuq yüzümni üshshüti; 4. échitmaq: *Onun bu hali yüreğimizi dağladı* – Uning bu hali yürükimizni échitti.

dağlanmak daghlatmaq, tamghilatmaq.

dağlatmak daghlatmaq, tamghilatmaq.

dağlı s. 1. daghlanghan, tamghilanghan; 2. échinghan, ichi aghrighan.

dağlı s. taghliq: *Bu dağlı bir bölgedir* – Bu taghliq bir rayon.

dağlıç -cı is. karakol qoshqiri bilen quyruqluq qoydin tughulghan birxil shalghut qoy.

dağlık -ğı s. taghliq yer.

daha z. 1. téxi, téxiche: *Mehmet daha gelmedi* – Muhemmed téxi kelmidi; 2. qayta, yene, tekrar: *Onlar bir daha görüştüler* – Ular tekrar söhbetleshti ; 3. téximu: *Bu daha güzel* – Bu téximu chirayliq (yaxshi).

dahame is. yoghinash, chongiyish.

dahdah is. balilar tilida (at).

dâhi is. dana, danishmen: *Dâhi önder* – Dana rehber.

dahice *s.* danalarche: *Bu dahice alinmış bir önlemdir* – Bu danalarche qilinghan tedbirdur.

dahil *-hli is. ar.* dexil: *Bu işte benim dahilim yoktur* – Bu ishqa méning dexlim yoq.

dahil *-hli is. ar.* 1. ich, ichige, ichige alghan: *Ben de dahil beş adam* – Méning bilen besh adem; 2. tesir, nopuz; 3. mudaxile; 4. kirim.

dahilen *z. ar.* ichidin: *Dahilen kullanan ilaç* – Ichidin bérilidighan dora.

dahileştirmek danalashturmaq.

dahili *s. ar.* ichki: *Dahili savaş* – Ichki urush.

dahilik *-çi is.* dahiliq, danishmenlik.

dahiliye *is.* 1. ichki ishlar: *Dahiliye bakanlığı* – Ichki ishlar ministirlikli; 2. ichki késellikler.

dahiliyeci *is.* 1. ichki ishlar bilen munasiwetlik biri; 2. ichki késeller doxturi yaki mutexessi.

dahiyane *z. s. ar.* dahiyane, dahilarche.

dahiye *is. ar.* apet, qizghin (haywanladiki), ötkür yuquumluq késel, waba.

dahletmek arilashmaq, mudaxile qilmaq.

daim *s. ar.* daim, her daim.

daima *z. ar.* daima, her zaman, her waqit, hemishe, dawamliq.

daimi *s. ar.* اساسliq, dawamliq.

dair *s. ar.* dair, ait, teelluq, tégishlik, qarashliq: *Edebiyata dair bir konuşma* – Edebiyatqa dair bir söhbet.

daire *is. ar.* 1. daire; 2. binaning bir parchisi yaki bir qismi: *Bu apartmanda kiralık daire var* – Bu binaning icharige béridighan qismi bar; 3. dölet organliri, idare: *Dış ilişkileri dairesi* – Tashqi ishlar idarisi; 4. dap; 5. bölüm: *Hastanenin ameliyat dairesi* – Doxturxanining operatsiye bölümi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dakik s. ar. 1. tétik chaqqan, her ishni waqtida qilidighan, chebdes: *Dakik kimse* – Chebdes adem; 2. toghra ishleydighan (mangidighan): *Dakik saat* – Toghra mangidighan saet.

dakika is. ar. minut: *Bu iş beş dakika sürmez* – Bu ish besh minut dawam qilmas.

dakikalık -ğı s. bk. doğruluk.

dakikasında is. öz waqtida.

daktilo is. fr. 1. xet bésish mashinisi; 2. xet basquchi, mashinist.

daktilograf is. fr. 1. xet bésish mashinisi; 2. mashinist, mashinida xet basquchi.

daktiloskopi is. fr. barmaq izidin kim ikenlikini bilish usuli.

dal is. 1. putaq, shax: *Daldan dala konmak* – Shaxtin shaxqa qonmaq; 2. tarmaq, bölüm, parche, qisim, xil, tür: *Bilimin türlü dalları arasında sıkı ilişkiler vardır* – Ilimning her qaysi tarmaqliri otturisida yéqtin.

dal is. 1. yalingach; 2. yéling, yupqa.

dal is. dümbe, sirt.

dalacan s. kishini bezdüridighan (adem).

dalak -ğı s. 1. tal (ademning we haywanlarning); 2. here köniki.

dalalet -ti is. ar. toghra yoldin ézish, adishish, yoldin chiqish.

dalamak 1. chéqiwalmaq, qapartmaq; 2. talimaq; 3. échishturmaq; 4. chishliwalmaq.

dalan is. dalan (öy ariliqidiki), ariliq.

dalan is. dalan (öy ariliqidiki) ariliq.

dalaş is. talash, jédel, majra, ghewgha.

dalaşmak -le 1. talashmaq, chishleshmek (it heqqide); 2. tillashmaq, söz tegeshmek.

dalaşman is. jédelxor, urushqaq, soqushqaq, majrachi, ghowghachi.

dalavere *is. it.* suyiquest: *Birliğimizi bozmak için yapılan dalavere* – Ittipaqliqimizni üçhün qilinghan suyiquest.

dalavereci *is.* suyiquestchi.

dalaverecilik *-đi is.* suyiquestchilik.

dalayıcı *s.* azdurghuchi, yoldin chiqarghuchi.

dalcık *-đı s.* ushshaq shax.

dalda *is.* bk. **dulda**.

daldırmak 1. chöktürmek, gheriq qilmaq; *Suya daldırmak* – Sugha chöktürmek; 2. xiyalgha patmaq, oygha chüshmek: *Daldırılan ağaç* – Tikilgen derex; 3. köchet tikmek: *Fazla daldırmış beni göremedi bile* – Bek oygha patqanliqtiin, ménimu körelmidi.

daldız *is.* 1. here uwisi; 2. yaghachchilarning oyma pichiği; 3. herichilerning bal toplash qachisi.

daldoy *s.* tar kiyin'gen.

dalga *is.* 1. dolqun: *Su dalgası* – Su dolquni; 2. radio dolquni: *Radyo kısa dalgada yayın yapıyor* – Radio qisqa dolqunda anglitish béridu; 3. gherez, yaman niyet: *Bu işte bir dalga var* – Bu ishta bir gherez bar; 4. mestlik.

dalgacı *s. is.* 1. suyiquestchi; 2. hiyliger; 3. subatsiz, chidamsiz.

dalgacık *-đı s.* kichik dolqun.

dalgakıran *is.* port we piristandiki nerse-kéreklerni déngiz dolqunidin saqlap qélish üçhün sléinghan sépil, tosuq.

dalgalandırmak dolqunlandurmaq, dolqun chiqarmaq.

dalgalanmak dolqunlanmaq.

dalgalı *s.* 1. dolqunluq; 2. bujighur; 3. бүдүр-бүдүр.

dalgı *is.* gheplet.

dalgıç *-cı is.* 1. su astida ishligüchi; 2. qoli egri, oghri, kanto: *Herif dalgıçtır, gözünü aç* – Uning qoli egri, diqqet qill.

dalgıçlık *-đı s.* qoli egrilik, oghriliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dalgın s. z. 1. ghemkin, oychan, xiyalchan; 2. diqqetsiz; 3. hoshsiz, bihush: *Hasta, dalgın yatıyor* – Késel hoshsiz yatidu.

dalgınlık -ğı s. 1. ghemkinlik, oychanlıq, xiyalchanlıq; 2. qattiq, uyqu.

dalgış is. su tégide üzüş.

dalığ is. su astida ishligüchi.

dalınc -cı is. hayajangha chökmek, özini yoqitip qoymaq.

dalış is. chöküş, pitish.

dalkavuk -ğu is. xushametchi, yalaqchi: *Dalkavuk bir adam* – Xushametchi adem.

dalkavukluk -ğu is. yalaqchilik, xushametchilik.

dalkılıç s. 1. qilichni sugharghan; 2. qilichni yalingachlıghan: *Süvariler dalkılıç hücumga geçtler* – Atlıq eskerler yalingachlap hujumgha atlandı; 3. pidaiy (adem).

dallandırmak 1. shaxlandurmaq; 2. bir nersini xilmu xil türge ayirmaq.

dallanmak 1. shaxlanmaq, shaxlimaq, shax chiqarmaq; 2. qiyin bir ehwalgha chüşhüp qalmaq.

dallı s. 1. shaxlıq, putaqlıq; 2. üstige shax shekli ishlangen.

dalma is. 1. chöküş; 2. chélishta pachaqtin élish.

dalmak 1. chökmek, shungghimaq: *Denize dalmak* – Déngizgha chökmek; 2. yérilmek: *Eğlenceye dalmak* – Oyungha yérilmek; 3. bir yerge ruxsetsizla kirmek: *Biletsiz sinemaya dalivermiş* – Béletsiz kinorgha kiriwerdi; 4. uyqugha ketmek: *Biraz dalmışım* – Bir az oxliwaldim; 5. hoshidin ketmek: *Hasta yine daldı* – Késel yene hoshidin ketti.

dalsepet -ti is. tal séwet (taldin toqulghan).

daltaban s. 1. yalingayaq; 2. yalangtösh (adem).

Dalton hastalığı is. renglerni, bolupmu qizil bilen yéshil rengni perq ételmeslik késelliki.

daluyku is. qattiq uyqu: *Yar geliyor deyince dal uykudan uyandık* – Yar kélidu dégende qattiq uyqudin oyghanduq.

dalyan is. béliq ovlash üçün köl, derya we déngizlarda muqim ornitilghan tor.

dalyancı is. déngiz, derya we kölde tor bilen béliq owlighuchi.

dalyarak s. dötlük qilidighan.

dalyasan is. selle petteşi.

dam is. 1. tam: *Rüzǵar bütün damları yıkmış* – Boran-chapqun bütün tamlarni örüwétiptu; 2. kichik bina, öy; 3. éghil, qotan; 4. türme, zindan.

dam is. 1. tansida erge jora bolghuchi ayal; 2. qart qeghizide matka; 3. chérkaw kirish üçün qesem bergen ayallargha we rehberlerge bérilgen nam.

dama is. fr. bir xil damka oyuni.

damacana is. it. su we bashqa suyuqluq qachilinidighan aghzi kichik, qarni chong shishe.

damak -ǵı s. tamaq: *Damaǵım aǵrıyor* – Tamiqim aghriwatidu.

damaksıl s. boghuz tawushi: *Kişi kelimesindeki «k» damaksıl bir séstir* – «Kishi» sözdiki «k» tawushi boghuz tawushidur.

damalı s. katekche: *Damalı kumaş* – Katekche rext.

damar is. 1. tomur, qan tomuri: *Kan damarı* – Esil, tégi; *Damarı iyi adam* – Tégi yaxshi adem; 2. xuy, mijez, tebiet; 3. jahilliq: *Damarı epey tuttu* – Dahilliqi rasa tutti; 4. nesil.

damardaraltan s. tomurni taraytquchi (qanning herikitini astilashturghuchi).

damargenişleten s. tomurni kéngeytküchi (qanning herikitini astilashturghuchi).

damarlı s. 1. tomuri körünüp turidighan; 2. xuy set, jahil.

damarsız s. 1. tomursız; 2. xuysız.

damasko is. it. damasko (ikki yüzlük yipek rext yaki yung rext).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

damat *-dı is. far.* 1. küyoghul; 2. qedimki zamanda padishah we ewladi bilen öylenegen adem.

damatlık *-ğı s.* 1. küyoghulluq; 2. küyoghul üçün élinghan nerse.

damdazlak *s.* taqir bash, paynak bash, taz.

damen *is. far.* étek (kiyimning étiki, taghning étiki).

damga *is.* 1. tamgha, möhür: *Devlet damgası* – Dölet tamghisi; 2. isharet belge; 3. marka (birer tawarning); 4. xususiyet, artuqchiliq; 5. millet.

damgacı *s. is.* möhürde, tamgha tutquchi.

damgalamak 1. tamghilimaq, tamgha basmaq: *Haywani damgalamak* – Haywangha tamgha basmaq; 2. birawni yaman qilip körsetmek, qarilimaq, yaman atliq qilmaq: *Beni damgaladı* – Méni qarilidi.

damgalanmak tamghilanmaq.

damgalı *s.* 1. tamghiliq, tamgha bésilghan; 2. nami chiqqan, dangqi chiqqan; 3. pul, aqcha.

damgasız *s.* tamghisiz, möhürsiz: *Damgasız pasaport* – Tamghisiz (tamgha bésilmighan) pasport.

damıtıcı *s. is.* 1. témitquchi, tamdurghuchi; 2. témitquch.

damıtık *s.* témtiq, témitilghan.

damıtmak témitmaq.

damız *is.* éghil.

damızlık *-ğı s. is.* 1. nesillik (haywan yaki ösümlük); 2. hinggang töge.

damla *is.* 1. tamche: *Bir damla su* – Bir tamche su; 2. tamche témitidighan dora: *Dokturun göz için verdiği damlalar iyi geldi* – Doxturning közge bergen témitish dorisi yarastti; 3. yürekning toxtishi: *Damladan öldü* – Yürekning toxtishidin öldi.

damlalık *-ğı s.* témitquch (dora témitidighan eswab); 2. yamghur süyi éqip chüshidighan no.

damlamak 1. tammaq: *Elbiseye yağ damlamış* – Kiyimge yagh témip qaptu; 2. sirghimaq: *O da hep böyle zamanlarda damlar* – ; 3. bésip kelmek: *O da hep böyle zamanlarda damlar* – Umu hemishe mushundaq waqitta bésipla kélidu.

damlatmak 1. tamghuzmaq, témitmaq; 2. sirghitmaq.

dammak 1. tammaq; 2. birdinla eqlige kelmek, birdinla xatirige kelmek (eslimek): *Mehmet aklına damdı* – Mehemmet eqlige keldi.

dan dun is. tang-tung (miltiq we bashqa nersilerdin chiqqan awaz).

dana is. topaq (bir yashqa kirgen).

danaayağı is. bot. yılan yastoqığha oxshap kétidighan, yopurmaqliri büdür-büdür ösümlük.

danaburnu is. 1. yer astida yashap ösümlüklerning yiltizini yeydighan qurt; 2. yolwas aghzi déyilidighan bir xil gül.

dandini ünli. 1. tertipsiz, qalaymiqan; 2. kichik bowaqlarni qoltuqidin tutup yuqiri étip erkiletkende sözlinidighan söz.

dang is. isp. bash we ügiler aghriydighan, bedende ushshaq qizil peyda qilidighan, lénfa bezlirini ishshitiwétidighan bir xil yuqumluq késel.

dangalak -ğı s. döt, eqilsiz, galwang. kalwa, möng.

dangıl dungul s. z. tili we herikiti qopal: *O dangıl dungul bir adam görünüyor* – Qopal bir ademmdek körünidu; *Mehmet daima dangıl dungul konuşuyor* – Mehemmet her daim qopal sözleydu.

dangiya is. bir xil soda kémisi.

danış is. far. 1. bilim; 2. er ismi.

danış is. meslihet, kéngesh, muzakire.

danışçılık -ğı is. eqil körsetmeklik.

danışık -ğı s. 1. pikir sorimaqliq; 2. meslihet.

danışıklı s. mowazaaliq (bolmighan bir ishni toxtam bilen qilip körsetkenlik).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

danişım *is.* bk. *daniş.*

danişma *is.* pikir sorimaqliq, meslihet sorimaq.

danişmak meslihetleshmek, pikirleshmek, kengeshmek: *Bu ish üzerinde kime danişmalı? – Bu ishta kimning mesliheti kérek?.*

danişman *is.* 1. meslihetchi; 2. sinip terbiyichisi.

danişmanlık *-ğı s.* meslihetchilik.

daniştay *is.* dölet kengishi **Danimarka** *is. öz.* Danimarka.

danişka *s. ar.* 1. eng yaxshi, eng ela; 2. négiz, asas, tégi-tekti: *Yaptığın bu işe işlerin danişkası derler – Qilghan bu ishing ishliringning eng yaxshisidir.*

danişment *-ti is. far.* 1. alim; 2. oqumushluq; 3. talip.

dank etmek teslikte chüshenmek.

danmak chöchümek, hang-tang bolmaq, heyran qalmaq.

dans *is. fr.* 1. tansa; 2. ussul: *Uygur dansı herkesçe beğeniliyor – Uyghur ussulini hemme adem yaxshi köridü.*

dansçı *is.* ussulchi.

dansimetre *is. fr.* dansimétr (sudin éghir we yéning bolghan suyuq jisimlarni ölchesh eswabi).

dansör *-rü is. fr.* ussul oynashni kesip qilghan er.

dansöz *-zü is. fr.* ussul oynashni kesip qilghan ayal.

dantel bk. *dantelâ.*

dantelâ *is. fr.* kiyim, könglek, bash yaghliqı qatarliqlarning chörisige qadalghan chiltek yaki chucha.

dantelli *s.* chuchiliq.

danua *is.* danao (nesillik bir xil Danimarka iti).

dapdarıcık *s.* bek tar, taptar.

dar *s.* 1. tar: *Dar elbise – Tar kiyim; Dar düşünce – Tar chüshenche;* 2. az, paydasız; 3. qis.

dar *is.* dar (jaza qorali): *Dara asmak – Dargha asmaq.*

dar *z.* 1. teslikte; 2. urush, jédel, majra, ghowgha: *Vapura dar yetiştim – Paraxotqa teste yétishtim;* 3. memliket, yurt, el.

dara *is. it.* nersining (qachilanghan) sap éghirliqi: *Daraya atmak (sırkarmak)* – Ehmyimet bermeslik.

daraban *is. ar.* yürekning urushi, sélishi, tépishi.

daracık -ğı *s.* bek tar, qistang.

daradar *z.* teste, aran: *Para daradar yetiştı* – Pul teste (aran) yétishti.

daracağı -nı *is. far.* dar yaghichi.

daraka *is. ar.* tere qalqan.

daralmak taraymaq, azaymaq, kichiklemek, qurulmaq, kırıshmek: *Elbise daraldı* – Kiyim kiriship ketti.

daraltmak taraytmaq, kichikletmek (kiyimni).

darbe *is. ar.* 1. zerbe: *Düşmana darbe indirmek* – Düşmenige zerbe bermek, e; 2. kélishmeslik, musibet; 3. derd, elem: *Ağır bir darbe* – Éghir bir derd (kélishmeslik).

darbelemek 1. zerbe bermek; 2. palaketke uchratmaq; 3. yiltizgha palta chapmaq, tosqun bolmaq, buzmaq: *Devletin birliğini darbeliyenler iyi gün görmiyecekler* – Döletning birlikini buzghuchilar yaxshi kün körmeydu.

darbeli *s.* zerbe bérilgen, zerbe yégen, tumshuqigha yégen.

darbetmek 1. zerbe bermek; 2. basmaq.

darbimesel *is. far. ar.* atilar sözi, maqal, temsil, hékmetlik sözler.

darbız *is.* topining nemliki: *Bu tarla darbızını hiç bırakmadı* – Bu étizning nemliki saqlinip qaldı.

darbızlı *s.* nemlik: *Darbızlı olmayan toprağa ekin ekilmez* – Nemliki bolmighan yerge uruq chachqılı bolmaydu.

darbuka *is. far.* naghra, dumbaq (qol bilen urup chélinidighan).

darbukacı *is.* naghrichi, dumbaqchi.

dardağan *is.* tarqaq, arilashma: *Bu köyde halk dardağandır* – Bu yézida xelq tarqaqtur.

dardağanlık -ğı *is.* tarqaqliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dareyn is. ar. dunya bilen axiret.

dargın s. ar. achchiq, ghezeb: *Bana dargınmısınız?* – Bana achchiqingiz barmu?.

dargınlık -ğı s. achchiq, xapichiliq, ghezep.

darı s. 1. tériq; 2. bezi yerlerde kömmiqunaqnimu "dar" deydu.

darı ahiret -ti is. axiret (u dunya).

darı beka is. axiret, u dunya (ebediy dunya).

darı dünya is. far. dunya, yer yüzi, alem, jahan.

darılğan s. 1. batnighaq: *Darılğandır şakaya gelmez* – Bekmu köngli inchike, qachqach kötürelmeydu; 2. jilixor.

darılışmak xapiliship qalmaq, batnishop yürmek.

darılmak 1. achchighlap munasiwetni üzmek: *Sözünü tasdik etmediğim için bana darıldı* – Söziqe qoshulmighaniliqim üçhün men bilen munasiwetni üzdi; 2. renjimek, köngli qalmaq; 3. chöchütmek: *Çocuğa biraz darıl, çok yaramazlık yapıyor* – Balini bir chöchütüp qoy, tolimu eskilik qiliwatidu.

darıltmak achchiqini keltürmek, xapa qilmaq.

darkafalı is. kem éqil, muteessip.

darlanmak bk. **daralmak**.

darlaşmak tarlashmaq, kichiklep ketmek: *Elbise darlaştı* – Kiyim tarliship ketti.

darlatmak tarlatmaq.

darlık -ğı s. 1. tarliq, kichiklik: *Elbişemi darlığundan giyemiyorum* – Kiyimlirimni tarliqidin kiyelmeywatimen; 2. qisliq, kembeghellik, yoqsulluq; 3. kemlik, azliq: *Bilgi darlığı bir felakettir* – Bilimning kemliki bir apettur.

darling is. ing. söyümlüküm, amriqim.

darmadağınık bk. **darmadağın**.

darmadağın malimatang, qalaymiqan, astin-üstün, ong-tetur: *Çocuk masanın üstünü darmadağın etmiş* – Bala shirening üstini qalaymiqan qiliwéiptu; *Düşmanın planları*

darmadağın oldu – Düşmenning pılanliri astin-üstün bolup ketti.

darp -*bi is. ar.* 1. urmaq; 2. soqulmaq, urulmaq; 3. tikmek, qormağ; 4. zerbe; 5. pul bésish; 6. tür, xil.

darphane *is. ar. far.* métal pul basidighan orun.

darülaceze *is. ar.* darilajizin.

darüleytam *is. ar.* dariléytam.

darülfünun *is. ar.* darilpunun, uniwersitét.

darülharb *is. ar.* jeng meydani.

darülmualim *is. ar.* daril muellim (oqutquchi).

darüşşafaka *is. ar.* yétimler mektipi.

darüşşifa *is. ar.* doxturxana, shépaxana.

darüttedtis *is.* gas-gachilar mektipi.

Darvin *is.* Darwin (1809-1882 yilliri ariliqida yashighan in'gliz alimi).

dasitan *is. far.* dastan, ipik po ima.

daş dash (isimlarning axirigha ulinip ortaqliqni bildüridighan söz): *Vatandaş, yoldaş* – Wetendash, yoldash.

dat *is. far.* 1. bérish, baj, éhsan; 2. adalet.

datıf *is. dilb.* yönilish kélish qoshumchisi.

daüssıla *is. ar.* yurtni, ailiini séghinish.

dav *is.* yawa éshek.

dav *is. far.* 1. do (qimarda qoyulghan pul); 2. shahmat, damka qatarliq oyunlarda méngish nöwiti.

dava *is. ar.* 1. dewa: *Onun aleyhinde dava açtılar* – Uning üstide dewa ahti; 2. sot: *Bugün birinci mahkemede devam var* – Bükün birinchi mehkimide sot ishim bar; 3. ish: *Dil davası komitesi* – Til ishliri komitétı; 4. pikir, chüshenche, köz qarash: *Bu onun eski bir davasıdır* – Bu uning kona köz qarishidur.

davacı *is.* dewager.

davalaşmak dewalashmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

davalı s. 1. erz qilinghan, jawabkar: *Davacı ile davalı hazır olduğu halde* – Dewager bilen jawabkar bolghan halda; 2. talash-tartishta qalghan: *Davalı orman* – Talash-tartishta qalghan orman.

davar is. qoy, öchke qatarliqlarning omumiy éti: *Tarlaya davar yatırdılar* – Étizgha qoy öchkilerni qoyuwetti.

daver is. far. 1. toghra we adil hökümdar, wezir, waliy, hakim; 2. er ismi.

davet -ti is. 1. tekli; 2. ziyaret.

davetçi is. tekli qilghuchi, chaqirghuchi.

davetiye is. ar. baghaq, tekliptime, chaqiriq qeghizi (sotning).

davetli s. tekli qilighuchi (bir yerge, ziyapetke, ziyaretke, yighingha): *Kaç davetliniz var?* – Chaqirghan adimingiz qanche?.

davetsiz is. ar. tekli qilinmighan, chaqirilmighan: *Davetsiz misafir* – Chaqirilmighan méhman.

davlum is. tasma.

davlumbaz is. 1. paraxotning chaqigha oralghan yérim daire sheklidiki yapquch; 2. ochaq aghzining östi teripi; 3. dumbaqchi, aghrichi; 4. soqushlarda atlarning köksige taqilidighan tömür qalqan.

davlun bk. davlum.

davrandırmak is. heriketlendürmek, heriketke keltürmek,

davranım is. bir organizmning ashkara we yoshurun haldiki her türlü jismaniy, psixologiyilik we zéhniy paaliyiti,

davranış is. heriket we uning shekli, birige we hadisige qarshi muamile: *Bu adamın davranışları daima dürüstür* – Bu ademning herikiti daima toghra; *Son davranışları nasıl?* – Kéyinki muamilisi qandaq?.

davranmak 1. heriketletmek, heriketke kelmek; 2. bir nersige qol salmaq; 3. muamile qilmaq, undaq yaki mundaq muamilide bolmaq; 4. k tish  ch n qozghalmaq.

davudi s. ar. bom awaz.

davudi m z. bir xil chong ney.

davul is. ar. 1. dumbaq, naghra; 2. ademning sungi (k t, qong): *Davul  almak* – Dumbaq chalmaq; *Davulu biz  aldık, parayı başkası topladı* – Naghrini biz chalsaq, pulini bashqilar aldi.

davulculuk - u is. dumbaqchiliq, aghrichiliq.

dayak - ı is. 1. tamaq: *Dayak yemek* – Tamaq y mek; 2. t rek: *Kapıya bir dayak koyunuzki rüzgarla kapanmasın* – Ishikni tirep qoyghin, shamalda y pilir qalmisun.

dayaklamak tirek qoymaq.

dayaklanmak b qilmaq, qaralmaq, yardım b rilmek.

dayalı s. 1. tayanghan, y len'gen; 2. ching, mehkem, mezmur: *Dayalı d şeli oda* – Rasa mezmur s linghan  y.

dayamak 1. tirep (y lep) qoymaq: *Merdiveni duvara dayamak* – Shotini tamgha y lep qoymaq; 2. türtmek: *Mektubu gözüme dayadı* – Xetni k z mge turtti; 3. waqtida qilmaq: *İstifayı dayadı* – Waqtidila ist pa soridi.

dayanak - ı is. 1. arqa tirek; 2. tayanchuq, yölenchük: *Onun dayanağı var* – Uning y lench ki bar.

dayan  s. tayanch, ishench.

dayanga  is. tayanghuch, y lench ng.

dayanık - ı is. gheyret qilish, chidash, gheyret, chidam, tayinish.

dayanık - ı s. gheyretlik, chidamliq.

dayanıklı s. chidamliq, gheyretlik, berdashliq, bek: *Dayanıklı bir adem* – Chidamliq bir adam.

dayanıksız s. gheyretsiz, jidamsiz, bosh: *Dayanıksız kumaş* – Bosh (chidamsiz) rext.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dayanıksızlık -*ğı is.* chidamsizliq, bezdashsizliq, boshluq,
dayanılmak tayanmaq, bölenmek: *Buraya dayanılırsa yıkılır* – Bu yerge yölense yiqilidu.

dayanım bk. **dayanik**.

dayanış is. tapiinish (yölinish) shekli.

dayanışma is. ittifaqliq.

dayanışmak 1. ittifaqlashmaq, birlashmek, bir-birini qollimaq; 2. tapitishmaq, yölinishmek.

dayanma is. 1. tayinish, yölinish; 2. asasinish; 3. sewr qilish, taqet qilish; 4. közligen yézige bérish, yéshishish, ulishish.

dayanmak 1. tayanmaq, yölenmek: *Yalnız baba zenginliğine dayanan, yarın yoksul kalabilir* – Peqet atining dölitige yölen'gen adem ete yoqsul halgha chüshüp qalidu; 2. asaskanmaq; 3. ishenmek; 4. berdashliq bermek, chidashliq bermek: *Bu kumaş çok dayandı* – Bu rext obdan chididi; 5. ittirmek, müridimek: *Arabayı arkadan dayanmak* – Harwini arqidin ittirmek; 6. yétip barmaq, ulashmaq; 7. artilip qalmaq, yüklinip qalmaq: *Ordu on beş günde cepheye dayandı* – Armiye 15 kündé jeng meydanige yétip bardı; *Bu iş sonunda bize dayanacak* – Bu ish axiri bizge artilip qalidu.

dayantı is. ghojatam, tirek: *Duvar eğrilmiş, önüne bir dayantı vurmali* – Tam qingghiyip qaptu, bir ghojatam sélip qoyush lazim boluptu.

dayatılmak mejburlimaq, yüklenmek.

dayatma is. 1. mejburlash, yüklesh, téngish; 2. qarshi chiqish.

dayatmak 1. mejburlimaq, yöklimek, tangmaq; 2. qetiy turmaq: *Bu olayı bana dayatıyor* – Bu ishni manga téngiwatidu; *Gideceğim diye dayattı* – Kétimen dep turuwaldi.

dayı is. 1. tagha (birawgha nisbeten anisining akisi yaki inisi); 2. himayichi, hamiy bolghuchi, qoghdighuchi, qanat astigha alghuchi; 3. moysipit adem, bowa; 4. saqchi zhandarma,

bakarchi: *Mehmet benim dayımdır* – Muhemmet méning taghamdur; *Mahkemede onun dayısı var* – Sotta uning himayichisi bar; *Ahmet dayı* – Exmet bowa.

dayılık -ğı **is.** 1. taghiliq; 2. hamiliq; 3. bakarchiliq.

dayızade is. far. taghining oghliyaki qizi.

dâyin is. ar. qerz bergüchi.

daz is. 1. taz, paynekbash; 2. qaças yer.

dazara dazar aldirash-ténesht.

dazara dazır aldirap-ténept: *Dazara dazır gidiyor* – Aldirap-ténept kétéwatidu.

dazlak s. taqirbash, paynekbash.

dazlaklık -ğı is. chachning chüshüp kétésh.

dazlık -ğı is. 1. chéchi chüshüp ketkenlik; 2. qurghaqliq, qaçasliq.

deb debe is. ar. debdebe, tentene, daghdugha.

debbe is. mis sanduq, mis qacha.

debdebeli debdebilik, tentenilik, daghdughiliq.

debe is. yagh qachisi.

debelenmek 1. küchimek, küchenmek, tipirlimaq; 2. aware bolmaq, quruq hepileshek.

debil s. fr. ajiz, maghdursiz, zeip awaq.

debillik -ğı is. ajizliq, küchsizlik, maghdursizliq, zeiplik.

deccal -li is. öz. ar. dejjal.

dede is. 1. dada (atining yaki anining atisi); 2. ata-bowa, ejdad; 3. boway.

dediği çıkmak gépi dégen yéridin chiqmaq.

dediği dedik olmak gépide turmaq.

dedik -ğı is. s. sözlen'gen, déyilgen.

dedikoda is. 1. gheywet, arqidin yamanlimaqt; 2. haqaret, böhtan.

dedikoducu s. gheywetchi, shikaetchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dedikoduluk –*ğu is.* gheywetchilik: *Dedikoduluk fenadır* – Gheywetchilik qaman bolidu.

dedirmek sözletmek, dégüzmek: *Ken disinetembel dedirmemek için çok çaliğiyor* – Özini hurun dégüzmeslik üçhün köp ishleydu.

dedirtmek bk. **dedirmek**.

dedveyt –*ğu is.* bir kéme (paraxot) élip mangalaydighan derijidiki yük.

def is. ar. 1. qoghlash, heydesh; 2. élip tashlash; 3. yéngish: *Saldırğanlar yurdumuzdan defolsunlar!* – Tajawuzchilar yurtimizdin ketsun! **def is. far.** dap.

defa is. ar. 1. nöwet, qétim: *Kaç defa söyledim* – Birqanche qétim sözlidim; 2. hesse: *Bu ondan iki defa büyük* – Bu uningdin ikki hesse chong.

defans is. fr. istihkam, mudapie: *Karşı takımın defansını geçmekte güçlük çekmiyorlardı* – Qarshi terepning istihkamini buzup ötüş qiyin emes.

defedilmek 1. qoghlanmaq, heydelmek, tashlanmaq; 2. élip tashlanmaq, emeldin qaldurulmaq.

defetmek 1. qoghlimaq, heydimek; 2. yoq qilmaq; 3. ittermek, sürmek: *Belâyi defetmek* – Bala-qazani yoq qilip tashlimaq.

deffaf s. is. dapchi yaki dap yasap satqan.

deffafe is. dapchi ayal.

defile is. fr. kiyim-kéчек körgezmissi: *Defilede son moda elbiseleri gösterildi* – Kiyim körgezmisside yéngi moda kiyimler qoyüldi.

defin is. s. ar. 1. kömülgen, kömüklük; 2. kömmek, depne qilmaq.

define is. 1. yerge kömülgen qimmetlik nerse; 2. hürmetlik adem.

deflasyon is. fr. pul paxalliqi.

defletmek bk. *defetmek*.

defne *is. yun.* qish-yaz yéshil turidighan, yopurmiqi puraqliq bir xil derex.

defnedilmek depe qilinmaq, kömulmek, yerlikke qoyulmaq.

defnetmek depin qilmaq, kömmek, yerlikke qoymaq.

defnolunmak bk. *defnedilmek*.

defolmak közdin yoqalmaq.

defter *is. ar.* depter: *Cep defteri* – Yanchuq depteri; *İşletme defteri* – Kirim-chiqim deptiri; *Defter açmak* – Hésap achmaq.

defterdar *is. ar.* 1. hésabatchi, boghaltir; 2. maliye ishlirigha mesul kishi.

defterhane *is.* yer-su, mülüklerning ornishi, ularning chégirisini pilangha alidighan idare.

değer *is.* 1. jayida, layiq: *Zahmete değer bir sonuç* – Japagha layiq bir netije; 2. qimmet, baha: *Bu kitabın değeri beş liradır* – Bu kitabning bahasi besh lira; 3. inawet: *Değerli adam* – Inawetlik adem.

değerbilir *s.* qedir bilidighan.

değerbilmez *s.* qedirini bilmeydighan.

değerlendirmek 1. bahalimaq, baha bermek; 2. pul qilmaq; 3. ünümlük, qilmaq: *Bu adam iyi değerlendirilmeli* – Bu ademge obdan baha bérilish kérek.

değerlenmek 1. qedir-qimmiti ashmaq; 2. étibar qazanmaq, inawiti ösmek.

değerli *s.* 1. qiymetlik, qedirlik: *Değerli konuklarımız* – Qiymetlik méhmanlirimiz; 2. bahaliq; 3. ésil, katta.

değersiz *s.* qimmiti yoq, qediirsiz.

değgin *s.* munasiwetlik, ait, dair.

değil «emes», «yaq», «bolmastin, «turghay», «tügül» meniside qollinilidu: *Sen değil ben geldim* – Sen emes, men keldim; *Evi görmek değil, bahçeyi de gördüm* – Öy tügül, baghchinimu kördüm.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

değim is. liyaqet, qabiliyet, pezilet.

değimli s. lapaqetlik, qabiliyetlik, peziletlik: *Değimli adam*
– Qabiliyetlik adem.

değimsiz s. layaqetsiz, qabiliyetsiz.

değimsizlik -ği is. layaqetsizlik, qabiliyetsizlik, iqtidarsizlik.

değin is. 1. waqit yaki ariliqni bildüridu: *Buraya değin, akşama değin* – Bu yerge qeder, axshamghiche; 2. tiyin (haywan).

değinmek 1. bir ish üstide sözlshmek: *Onlar iki ülke arasındaki ilişkiler konusuna değindiler* – Ular ikki dölet otturidiki munasiwet heqqide sözlshetti; 2. bir mesile üstide toxtalmaq: *Mili soruna da değindi* – Milliy mesile üstidimu toxtaldi.

değirmek 1. tegküzmek, tegdürmek; 2. yétishtürmek, érishtürmek.

değirmen is. tügmen: *Su değirmeni* – Su tügmini.

değirmenci is. tügmenchi.

değirmencilik -ği is. tügmenchilik.

değirmenlik -ği is. 1. tügmenler jaylashqan yer; 2. bir tügmenlik su.

değirmi s. 1. yumilaq, chembershekillik; 2. éni, boyi teng késilgen rext.

değiş is. 1. bir nerse ornigha bashqa nersining qoyulushi; 2. almashturmaq, tégishmek.

değişik is. 1. özgergen, almashqan, tégishilgen; 2. türlük, xilmu xil, bashqa-bashqa; 3. yigilep qalghan: *Bu çocuk değişik olmuş* – Bu bala yigilep qaptu.

değişiklik -ği is. 1. özgirish; 2. islahat: *Bu yazıda değişiklik çok* – Bu maqalida köp özgirish bar.

değişim is. 1. özgirish; 2. ewlamlarni eslini tartmasliqqa éslip barghan asillar; 3. ösümlükning ulghiyishigha qeder bolghan özgirish jeryani; 4. déngiz shamilining yönilishini özgeritishi.

değişken *s. is.* özgergen.

değişkenlik *-ği is.* bir haldin bashqa bir halgha, bir shekildin yene bir shekilge özgergenlik.

değişmek özgermek, almashmaq, tégishmek: *Hava deęiști* – Hava özgerdi; *Okulun müdürü deęiști* – Mekteyning mudiri almashti; *Saatlarımızı değiştirelim mip* – Saetlirimizni tégisheylimu?.

değişmez *s.* özgermes.

değişmezlik *-ği is.* özgermeslik.

değiştirge *is.* islahat teklipe (birer islahatning bolushi üçhün).

değiştirici özgeratküchi, almashturghuchi, tégishküchi.

değiştirmek 1. özgertermek; 2. almashturmaq; 3. yenggüshlimek, tégishmek.

değiştirtmek 1. özgeratküzmek, özgerättürmek; 2. yenggüshlimek, tégishtürmek; 3. yötksheetitürmek, yötkezdürmek.

değme *is.* tégish, chéqilish, tasadipiy, bolar-bolbas: *Başı göęe değmiş* – Béshi asmangha tegdi.

değmek 1. tekmeq; 2. jayigha chüshmek: *Kova kuyunun dibine değdi* – Chilek quduqning tégige tegdi; *Mektup elime değmedi* – Xet qolumgha tegmidi.

değmek 1. bolmaq: *Bu on lira değer* – Bu on liragha yaraydu; 2. layiq bolmaq, erzimek: *Bu, konu dikkate değer* – Bu mesile diqqet qilishqa erziydu; 3. könglige yaqmaq, köngülge yarimaq.

değnek *-ği is.* 1. tayaq, toqmaq; 2. hasa.

değnekçi *s.* harwikesh, shopbur, kémichi qatarliqlar otturisida tertip saqlighuchi.

değnekçilik *-ği is.* harwikesh shopur we kémichi qatarliqlar otturisida tertip saqlash ishi.

değre *is.* bk. *daire*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

değrek dönggilek.

değşirmek burmilimaq, buzup körsetmek (mesilining mahiyitini).

deh chuh (haywanlarni mangdurush üçün sözlinidighan söz).

deh deh is. kichik balilar tilida at, éshék qatarliq haywan.

deha is. ar. 1. talantliq, (ilim-pen, senette we edebiyat saheside); 2. yuqiri derijide eqil-idrakqa ige adem.

dehalet -ti is. ar. birawgha séghinish, himayisige érishish, iltija.

dehebi s. ar. altundin yasalghan, altun bilen munasiwetlik.

dehir -hri is. ar. 1. dewr, chagh, zaman; 2. dunya, alem, jahan.

dehlemek 1. «juh» démek (haywanni mangdurush üçün); 2. qoghlap chiqarmaq.

dehliz is. far. dehliz, ariliq, karidor.

dehri s. ar. matériyalist, xudasiz.

dehriye is. far. matériyalizm, xudasizliq.

dehşet -ti is. ar. 1. dehshet, qorqunch; 2. yapir: *Dehşet bu ne büyük vapur* – Yapir! Bu némidégen yoghan paraxot.

dehşetli s. 1. dehshetlik, qorqunchluq; 2. ajayip chong; 3. qattiq: *Dehşetli bir olay* – Dehshetlik bir weqe; *Dehşetli bir yağmur* – Némidégen qattiq yamghur.

dek qeder: *Bügüne dek* – Bügünige qeder.

dek -ki is. hiyle, aldam: *Deke düşmek* – Aldamgha chüshmek; *Deke etmek* – Aldimaq.

dekadan is. fr. chüshkün, chüshkünlük.

dekagram is. fr. dikagram (10 gram éghirliq ölchimi).

dekalitre is. fr. dikalitr (10 létrliq obyom ölchimi).

dekametre is. yan. dikamétr (10 métrliq uzunluq ölchimi).

dekan is. lat. fakultét müdiri.

dekar is. fr. dekar (ming kwadrat métrgha teng ölchem).

dekçi *s.* aldamchi, hiyliger.

deklamasyon *is. fr.* déklamatsiye.

deklarasyon *is. fr.* bayanname, xitabname.

deklare *s. fr.* bayan qilinghan, élan qilinghan.

deklinasyon *is. fr.* 1. chüshüsh; 2. xahish.

dekolte *s. fr.* 1. boyni, murisi, köksi we arqisining bir qismi ochuq (ayal); 2. apashkara, opochuq.

dekor *is. fr.* déklamatsiye üçhün kéreklik nersiler.

dekorasyon *is. fr.* décoratsiye.

dekorcu *is.* décoratsiyichi.

dekovil *is. fr.* kichik tömür harwilarini yürgüzüshke yaraydighan rélis.

dekre *is. fr.* buyruqname, qararname.

dekstroz *is. fr.* glukoz.

delail deliller, pakitlar, ispatlar.

delalet *-ti is.* 1. xelalet, bashlamchiliq, wastilik; 2. bilidürüş, körsitish: *Bu evi sizin delaletinizle bulduk* – Bu öyni sizning wasitingiz bilen taptuq.

deldirmek teshtürmek.

delegasyon *is. fr.* wekiller ömiki.

delege *is. fr.* weksal: *Kongreye katılan delegelerin sayısı arttı* – Qurultaygha qatnashqan wekillerning sani köpeydi.

delegelik *-ği is.* 1. wekillik; 2. wekillik wezipisi.

delgi *is.* 1. üshke, burgha; 2. üshke bilen échilghan töshük; 3. üshke sheklidiki eswab.

deli 1. sarang, mejnun; 2. ashiq, bir nersige artuq bérilgen: *Deli dostun olunca akıllı düşmanın olsun* – Sarang dostung bolghuche eqilliq düşhmining bolsun.

deli balta *is.* zalim.

deli bozuk *s.* yadmgha kelgenni qilidighan, qilghan ishliri bir-birige muwapiq kelmeydighan.

deli duman *is. far.* telwilerche heriket qalghuchi qiliqsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

delice *is.* 1. saranglarche; 2. normal bolmighan.

delici *s. is.* 1. töshük, teshken; 2. tong tüşkisi.

delidolu *is.* alijoqi, aldi-keynini oylimaydighan: *Deli dolu adam* – Alijoqi adem.

delik *-ği is.* 1. töshük: *Fare deligi* – Chashqan töshüki; 2. kamar, öngkür; 3. qamaqxana, türme; 4. qepes; 5. yirtiq (kiyimning); 6. uwa (haywanning): *Yılan deliği* – Ilan uwisi.

delikanlı *is.* yigit, balaghetke yetken, oghul bala.

delikanlılık *-ği is.* 1. yigitlik; 2. yashliq waqti.

delikçik *-ği is.* kichik töshük.

delikli *s. is.* 1. töshüklük, töshüki bolghan; 2. kepür.

deliksiz *s.* 1. töshüksiz, töshüki bolmighan; 2. ruxsetsiz; 3. üzlüksiz: *Deliksiz çalışma* – Üzlükisiz (dawamliq) xizmet.

delil *is. fr.* 1. delil, pakit; 2. alamet; 3. rehber, yol bashlighuchi: *Bu söz zekaya delildir* – Bu söz eqilning alamtidur.

delilik *-ği is.* 1. sarangliq, telwilik; 2. ghaljirliq.

delinmek , téshilmek: *Kızın kulağı delindi* – Qizning quliqi téshildi.

delirmek 1. sarang bolmaq, telwe bolmaq, eqlini yoqatmaq, ghaljirlashmaq; 2. achchiqlanmaq, jili bolmaq, sarang qilmaq.

delirtmek sarang qilmaq.

delişmen *s.* sarang mijezi, telwe mijezi.

delişmenlik *-ği is.* sarang mijeqlik, telwe mijeqlik.

delk *-ki is. ar.* 1. uwilash (bedenni); 2. sürtüş, sürtülüş.

delk *is. far.* qelender, kiyimi, derwish kiyimi.

delme *is. s.* 1. téshish; 2. téship ishlen'gen; 3. jilitke, pinjek.

delmek 1. teshmek: *Küp takmak için kızın kulağını delmek* – Halqa taqash üçün qizning quliqini teshmek; 2. kolimaq, qazmaq: *Kuyu delmek* – Quduq kolimaq.

delta is. yan. 1. délta (suning quyulush yéri); 2. aralchaq (kichik aral); 3. yunanche tötinchi herp: *Tarım nehrinin deltası* – Tarım deryasining quyulush yéri.

dem is. ar. 1. qan, xun; 2. heyz, adet.

dem is. far. 1. solishish, pürlishish; 2. bek qisqa ariliq, zaman; 3. ichilik (haraq sharab); 4. demlen'gen chayning renggi we puriqi: *Dem çekmek* – Dem tutimaq (demder); *Dem içmek* – Haraq (sharab) ichmek; *Dem sürmek* – Hayatni xushal ötküzmek (yalghan wede bérish, pakitlarni buzup körsitish, xushametchilik qilish, hiyle-neyreng ishlitish yoli bilen ammini özige mayil qilishqa intilgüchi adem).

dem dem daim, pat-pat.

demagog is. fr. démagog.

demagoji is. yun. démagogiye (quruq wediler, yalghan-yawdaq gepler bilen aldap, melum bir ghezelnig meqsetke inilish, ammini aldash).

demarş is. fr. murajiet, teshebbus.

demç -ci is. 1. söz, otuq; 2. bayanat.

deme is. 1. déiyish; 2. mene, uqum: *Onun böyle, demesine bakmayın* – Uning bundaq déyishige qarima; *Demesine bakmayın* – Uning undaq déyishige qarima.

demek 1. démek, söz qilmaq: *Gazetecilere demeç vermek* – Muxbirlargha söz qilmaq; 2. isim bermek, at qoymaq; 3. chüshendürmek; 4. höküm qilmaq.

demek 1. démek: *Demek siz gelmiyeceksiniz* – Démek, siz kelmigüdeksiz.

dememek 1. démeslik, sözlimeslik; 2. démey, qarimay, baqmay: *Fırtına demedi, vapore bindi* – Shamalgha qarimay paraxotqa chiqti.

demet -ti is. 1. gül deste; 2. bagh, baghlam (bughday qatarliqlarning): *Bir demet çiçek* – Bir deste gül.

demet demet z. deste-deste, baghlam-baghlam.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

demetçi *is.* gül destisi yasighuchi, baghchi (bagh baghlaydighan kishi).

demetlemek destilmek.

demetlenmek destilenmek.

demetletmek destiletmek.

demevi *s. ar.* qéni jiq (adem).

demi *is. ar.* yérim.

demikoton *is. ar.* yung arilash rext.

demin *z.* baya, héli, héliraq: *Demin burada idi, şimdi çıktı* – Héliraq mushu yerde idi, hazir chiqti.

demincek *z.* hélila, bayatin: *Demincek telefonda sizi sorudu* – Bayila téléfonda sizni soridi.

deminde waqtida, tawida, qiziqida.

demir *is.* 1. tömür; 2. paraxotlar toxtighanda sugha tashlaydighan tömür; 3. kishen (koyza): *Demire vurmak* – Kishen (koyza).

demir boku dashqal, tömür poqi.

demir çağı tömür dewri (tarixtin ilgiriki üçinchi dewr).

demir diren tömür ara.

Demir Kazık Tömür Qozuq (qutup).

demir leblebi qiyin ish.

demir tavında dövülür tömür qiziqida soqulidu.

demir yollar *bs.* tömüryol idarisi.

demirbaş *is.* 1. kona; 2. jahil.

demirci *s.* tömürchi: *Demirci çekici* – Tömürchi bolqisi; *Demirci körüğü* – Körük, shamal sanduqi; *Demirci ocağı* – Tömürchi ochiqi.

demircilik *-ği is.* tömürchilik.

demirhane *is.* tömürchiler ishxanisi, tömürchiler jaylashqan orun.

demirhindi *s.* pixsiq, temexor, bexil.

demirkapı *is.* kéme we paraxotlarning ötüshige tosqun bolidighan yer.

demirlemek 1. taqimaq, etmek, quluplamaq (ishikni), ilgüchini étip qoymaq (dérizining); 2. len'ger tashlamaq (paraxotning).

demirli *s.* ichide tömür maddisi bolghan, terkiyide tömür bolghan.

demiryolcu *s.* tömüryol ishchisi, tömüryol xizmetchisi.

demiryolu *-nu is.* tomüryol.

demkeş *s. far.* 1. dem tutidighan (demder); 2. haraq ichidighan.

demlemek demlimek, dem yédürmek (chapni).

demlendirmek bk. **demlemek**.

demlenmek 1. demlenmek; 2. ichimlik ichmek.

demli *s.* demlen'gen (chay).

demlik *-ği is. far.* cheynek, chajush.

demode *s. far.* kona pason, kona moda.

demografi *is.* démografiye (nopus bilimi).

demokrasi *is. fr.* démokratiye, xelqchiliq.

demokrat *-ti s. is.* démokrat, xelqchil.

demokratik *s.* démokratik: *Demokratik ÷lke* – Démokratik dölet (memliket).

demokratlaşma démokratilishish.

demokratlaşmak démokratlashmaq.

demokratlaştırmak démokratlashturmaq.

demokratlık *-ği is.* bk. **demokrasi**.

demon *is. fr.* sheytan, eski adem.

denaet *-ti is. ar.* peskeshlik.

denek *-ği is.* 1. tejrube qilinghan, sinaq qilinghan; 2. tejrube qilinghan adem yaki nerse: *Denek taşı* – Mixanik téshi.

deneme *is.* tejrube, sinaq: *Bir bilimsel deneme yapıldı* – Bir ilmiy tejrube qilindi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

denemeci *is.* tejribichi, tejribe qilip nerse yazghuchi.

denemek tejribe qilmaq, sinimaq, sinaq qilmaq.

denenilmek bk. **denenmek**.

denenmek sinanmaq, tejribe qilinmaq, imtihan élinmaq.

deneştirmek sélishturmaq: *Bir elyazısını bir diğér elyazısıyla deneştirmek* – Bir qol yazmisi bilen yene bir qol yazmisini sélishturmaq.

denet *is.* tizginlesh.

denetçi *is.* tizginligüchi.

denetici *is.* su astidiki jahazni piraqtin tizginlep turidighan mashina.

denetlemek tizginlimek.

denetleyici *is.* 1. tizginligüchi adem yaki mashina; 2. tizginlesh heytitining ezasi.

denetmek tejribe qildurmaq, sinaq qildurmaq.

deney *is.* 1. tejribe, sinaq, piraktika; 2. tejribe eswabi.

deneyci *is. s.* tejribichi, sinaqchi.

deneycilik *-ği is.* tejribichilik, sinaqchiliq.

deneyim *is.* tejribe qilish, sinash.

deneykap *-bi is.* tejribe sanduqi.

deneylemek tejribe qilmaq, sinap körmek.

deneyssel *s.* tejribige tayanghan, tejribige ait, tejribige munasiwetlik: *Deneysel bilimler* – Tejribige asaslanghan bilimler.

deneyselcilik *-ği is.* tejribichilik.

deneyüstü *s.* tejribidin üstün, tejribige tayanmighan.

denge *is.* 1. tenglik, tengpunluq, muwazinet, tekshilik, tüzlük; 2. sélishturma: *Kuvvet dengesi* – Küch sélishturmisi.

dengeleme *is.* sélishturush.

dengelemek 1. sélishturmaq; 2. tengpunglashturmaq.

dengeli 1. tüz; 2. teng, barawer, tekshi; 3. eqilliq, hoshyar.

dengesiz *s.* 1. tengpungsiz, muwazinetsiz 1. eqilsiz.

dengesizlik -*ği is.* 1. tengpungsizliq, muwazinetsizlik; 2. eqilsizlik.

deni s. ar. rezil, chakina.

denilik -*ği is.* peskeshlik, chakinliq.

denilmek déyilmek, sözlenmek, atanmaq (atilidighan).

deniz is. déngiz.

deniz altı s. 1. déngiz asti, déngiz astida bolidighan nersiler; 2. suning asti we üstide mangalaydighan, mexsus yasalghan urush paraxoti.

deniz aşırı s. chap el.

deniz aygırı is. zool. déngiz ayghiri, saqanqor, déngiz pili.

deniz ayısı is. déngiz éyiqi, déngiz pili (déngiz perisi depmu atilidu).

deniz gergedanı is. zool. kerkidan.

deniz ineği -ni is. déngsiz kalisi.

deniz kıızı -n is. déngiz qızı (beldin yuqiri qismi qız, töwen qismi béliq sheklidiki epsaniwi mexluq.

denizci is. déngizchi.

denizcilik -ği is. déngizchiliq.

denizel s. déngizge ait, déngizda ösidighan: *Denizel bitki* – Déngizda ösidighan ösümlük yaki déngiz ösümlüki.

denizsel s. déngizchiliqqa ait.

denk -ği is. 1. hayuangha artilghan yükning herbir teripi: *Yükün bir dengi buğday, ötekisi mısır* – Yükning bir teripi buğday, yene bir teripi qonaq; 2. töt chasa qilip téngilghan nerse: *Hali dengi* – Gélem téngiqi; 3. misqalning töttin biri; 4. uyughunluq, parawerlik, tenglik: *Denk gelmek* – Teng kelmek.

denk is. teng, barawer: *O, size denk olamaz* – U, sizge teng bolalmaydu.

denklem is. mat. tenglem.

denkleme is. mat. tenglime.

denklemek tenglimek, teng qilmaq, barawer qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

denkleşmek tengleshmek, barawer bolmaq.

denkleştirici is. tengleshtürgüchi: *Denkleştirici araçlar* – Tengleshtürgüchi qorallar.

denkleştirmek 1. tengleshtürmek, parawerleshtürmek; 2. qolgha keltürmek, érishmek.

denkletmek bk. *denkleştirmek*.

denklik -*ği is.* tenglik, barawerlik.

denkserlik -*ği is.* heqqaniyet.

denksizlik -*ği is.* tengsizlik, barawersizlik.

denkteş tengdash, teng, barawer.

denli shu qeder, shüncilik, kebi: *O denli sıcak oldumu?* – U qeder issiq boldimu?; *O denli söyledimi?* – U shüncilik söz qildimu? **denli s.** salmaqliq, éghir bésiq, söz heriketliri jayida (biri).

denmek 1. déyilmek; 2. hésablanmaq, sanalmaq, atalmaq; 3. höküm qilmaq: *Suyun katı haline buz denir* – Suning qétishmisi muz déyilidu; *Bu tutuma doğru denmez* – Bu pozitsiye toghra hésablanmaydu.

densiz s. terbiyisiz, exlaqsiz, tertimsiz: *Çocuk densizlik etmesin* – Bala tertipsizlik qilmisun!

denşirmek mahiyitini buzmaq, tebiylikini yoqatmaq.

dentisyon is. fr. chish chüshmek.

depar is. fr. musabiqining bashlinish yéri.

depo is. fr. 1. ambar; 2. bilimlik, uqumushluq (adem): *Su deposu* – Su ambiri; *Bizim muhabir depodur, ne istersen sor* – Bizning muxbir bilimlik adem, xalighanche sora; *Depo buluntuları* – Tarixtin awwalqi chaghlargha ait bolup, mexsus toplanghan nersiler.

depocu is. ambarchi.

depolamak is. ambargha yighmaq, ambarda saqlimaq, toplimaq.

deppoy is. herbiy iskilat.

deprem is. yer tewresh, tewrem.

deprem bilim is. yer tewresh heqqidiki bilim.

deprem yazar is. tewremyazar (yer tewreshni aldin yézip béridighan eswab).

deprensiz s. yer tewresh bolmaydighan, yer tewrimeydighan (rayon).

deprensizlik -ği is. yer tewresh hadisiliri bolmasliq.

deprenmek qimirlimaq, tewrimek, tewrenmek.

depreshmek bashqidin özini körsetmek, yéngidin otturigha chiqmaq.

depretmek tewretmek, qozghatmaq, küshkürtmek, weswesige salmaq.

der far. "ichide, de ...".

der is. far. ishik, derwaza.

deraguş is. far. quchaqlash, orash, yögesh.

derakap z. far. derhal, haman, arqidinla, tézdin: *Her emrinizi derakap yerine getiren hizmetçi* – Herbir buyruqingizni derhal ijra qilghuchi xizmetchi.

derbeder s. far. 1. ishikmu ishik yügürgüchi, sayaq, sangqi, sersan; 2. qalaymiqan, biseremjan, retsiz.

derbederlik -ği is. 1. retsizlik, biseremjanliq, qalaymiqanchiliq; 2. sersanliq.

derbent -di is. far. tar kéchik, boghaz.

dercengi evvel far. ar. hemmidin awwal.

derç -ci is. ar. qoshush, qétish, köchürüş, qisturush (gézit-zhurnalgha birer resim yaki maqalini).

derç etmek qisturmaq.

derdest -ti is. far. derhal tutuwalmaq, derhal qolgha chüshürmek: *Hursızı derdest ettiler* – Oghrini derhal tutuwaldi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dere is. far. 1. derya (qishta éqip, yazda süyi qurup kétédighan); 2. jilgha: *Koyunlar derede otuyor* – Qoylar jilghida otlaydu.

derebey -ni is. 1. féodal militarist; 2. zalim, zomiger.

derebeylik -ği is. féodallıq.

derece is. ar. 1. derije; 2. mertiwé orun, unwan, ataq; 3. gradus: *Savaşta katkıda bulunduğu için derecesi çabuk yükseldi* – Urushqa xizmet körsetkenlikü üçhün orni téz östi; *Çocuğun ateş derecesi* – Balining qızıqlıq gradusı.

derece derece z. asta-asta, qedemmu qedem, tedriji.

derecelemek derijige ayırmaq, derijilerge bölmek.

dereceli s. derijilerge ayrılghan: *Tek dereceli seçim* – Bir derijilik saylam.

derecesiz s. derijilerge ayrılmighan.

dereke is. ar. 1. töwen derije; 2. töwen'ge chüshidighan pelempey.

dergâh is. far. dergah (1. qedimde derwishler toplinip turidighan we diniy murasim ötküzülidighan yer;; 2. derwaza aldi, ishik aldi).

dergâhı âli padishah sariyi.

dergi is. zhurnal, mejmue.

dergilemek toplam qılmaq (gézit-zhurnallarnı).

derginlemek bk. **dergilemek**.

derhal z. far. ar. derhal, haman: *Çocuğu ateşli görünce derhal muayene ettirdim* – Balining qalghanıqlıqni bilish bilen derhal tekshürttüm.

deri is. 1. téré; 2. shöyük, post: *Deri hastalıklar* – Téré késelliri; *Üzüm derisi* – Üzüm posti.

derice is. far. kichik ishik.

derici is. térichi, moychi.

dericilik -ği is. 1. könchilik; 2. moychılıq.

deride s. far. yirtiq.

derili *s.* 1. térilik, tére qaplanghan; 2. tére ishilitilgen.

derilmek térilmek, toplanmaq: *Üzümler déridi* – Üzümler téridi.

derimevi *is.* yaghach yaki kigiz öy.

derin *is.* 1. téren, chongqur: *Derin kuyu* – Chongqur quduq; 2. chüshilishke qiyin, chongqur menlik: *Derin incelemeler* – Chongqur tetqiqat; 3. qattiq: *Derin uyku* – Qattiq uyqu.

derinden *z.* 1. uzaqtin, yiraqtin; 2. etrapliq, her jehettin toluq; 3. yürektin.

derinleşmek 1. térenleşmek, chongqurlashmaq; 2. ashkarilashmaq; 3. bilimi ashmaq.

derinleştmek 1. chongqurlashturmaq; 2. inchikilep tetqiq qilmaq, chongqur muzakire qilmaq.

derinletmek chongqurlatmaq.

derinlik *-ji is.* chongqurluq.

derinti *s. is.* 1. toplanghan, toplam halgha kelgen; 2. guruh; 3. supürende.

derişik *s. is.* 1. merkezleshken; 2. qoyuqluq.

derişmek 1. toplanmaq, yighilmaq, merkezleşmek; 2. qoyuqlashmaq.

derk *is. ar.* 1. tektige chüshüş; 2. töwenki, qewet; 3. chüshishish; 4. qolgha keltürüş, igilesh.

derk etmek chüshenmek.

derkenar *is. fr.* testiq (bিরer yazma nersige yézilghan).

derleme *is.* 1. tallap toplash: *Kelime derleme işi yavaş gidiyor* – Söz toplash ishi asta kétéwatidu; 2. toplam.

derlemek 1. tallap toplimaq; 2. türlüq yazghuchilarning eserliridin élip toplam qilmaq.

derlenmek toplanmaq.

derli toplu *s.* retlik, yighinchaq: *Derli toplu oda* – Retlik öy.

derman *is. far.* 1. derman; 2. aghriq toxtitidighan dora: *Yürümeye dermanım yok* – Méngishqa dermanım yoq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dermande s. far. charisiz qalghan, bichare, ajiz.

dermansız s. 1. dermansız, harghin, zeip; 2. tüzelmses, saqaymas: *Dermansız hastalık* – Saqaybas aghriq.

dermansızlık -ğı is. 1. dermansızlıq, harghinliq; 2. saqaymasliq.

derme is. 1. toplam, térip yighmaq; 2. kolléksiye (melum bir sistémida tertipke sélinghan we ilmiy , bediyy yaki tarixiy jehettin ehmiyetke ige bolghan bir türdiki nersiler toplimi): *Başak derme* – Bash térish.

derme çatma s. 1. uningdin -buningdin qilinghan toplam; 2. yaxshi tallanmighan, xélila yaman: *Derme çatma eşya* – Uningdin-buningdin térishtürülgen nerse.

dermek toplimaq, yighmaq, termek.

dermeyan otturigha qoymaq.

derm is. ar. tıp. 1. tubérkulyoz; 2. ösme.

dernek -ği is. jemiyyet, uyushma, heyet.

derneşik s. bir yerge toplighan, yéghilghan.

derpiş etmek nezerde tutmaq, köz aldida tutmaq, köz aldigha keltürmek: *Bütün sonuçları derpiş etmeden önemli bir iş başlamamal* – Pütün aqiwetni köz aldigha keltürmey muhim ish qilghili bolmaydu.

derrek s. ar. zéhniiy ötkür.

ders is. ar. 1. ders; 2. tejribe-sawaq, ibret.

dershane is. ar. far. dersxansa.

dersiam is. ar. 1. diniy ders; 2. mudderis.

derslik is. bk. *dershane*.

dert -di is. far. 1. derd, elem; 2. saqaymas (tüzelmes) késel.

dertlenmek 1. derd tartmaq; 2. késel bolmaq.

dertleşmek dert töküshmek, derd tökmek, ich qarnidikini tökmek.

dertli s. 1. derdmen 1. aghriq, késel.

dertsiz derdsiz, derdi yoq; *Dertsiz başımı derde sokmak* – Dertsiz béshigha bit séliwalmaq.

deruhte etmek üstige almaq; *Bunu bir yilda tamamlamay deruhte etti* – Buni bir yilda tuginishini üstige aldi.

derun *is. far.* 1. ich, ich terep; 2. öyning ichi 1. yürek, qelb.

derviş *is. far.* 1. derwish; 2. kichik péillik; 3. qelender: *Derviş Mustafa* – Derwish Mustafa.

dervişlik *-ği is.* derwishlik.

derya *is. far.* 1. déngiz; 2. bilimlik adem; 3. nerse-kérek köp chiqidighan yer.

deryadil *s.* ichi keng, ichi deryadek.

derz *is. ar.* 1. tikish; 2. töshük.

desen *is. fr.* ülge, nusxa, örnek.

desenci *is.* nusxa sizghuchi.

desenli *s.* zinnetlik, bézelgen.

desimetre *is.* détsimétr (bir métrning 10-din biri).

desise *is. ar.* hiyle-mikir, suyiquest.

desiseci *s. is.* hiylich, hiyliger, suyiquestchi.

desiseli *s.* hiylilik, mekkarliq.

despot *-tu is. fr.* mustebit, istibdat.

despotluk *-ğu is.* istibdatliq, mustebitlik.

dessas *s. ar.* hiyliger, mekkar, suyiquestchi.

destan *is. far.* dastan.

destani *s.* dastandikidek.

destanlaştırılmış *s.* qehrimanlashturulghan (dastandiki qehrimangha oxshash).

destar *is. far.* selle.

destbusi *far.* qolgha söyüş murasimi.

deste *is. far.* 1. deste, tutam, baghlam; 2. sapaq, sap; 3. hawancha téshi: *Bir deste çiçek* – Bir deste gül; *Bir deste soğan* – Bir tutam piyaz; *Bıçak destesi* – Pichaq destisi, pichaq sépi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

deste gül *s. far.* derwishlarning öy ichilik (öy ichide kiyidighan) yektiki.

desteci *is.* gülchi, gül tizghuchi.

destek *-ği is.* 1. tirek, ghoja tam; 2. dem (ishikni ichidin étidighan); 3. yar yölek; 2. chaq (yip égiridighan): *Ev destekle ayakta tutuluyor* – Öy ghoja tam bilen örülmey turidu.

destekleme *is.* 1. qollash, yar-yölekte bolush; 2. medet bérish, tirek bolush.

desteklemek 1. qollimaq, yar-yölekte bolmaq; 2. medet bermek.

desteklenmek 1. qollap-quwwetlenmek; 2. yardım almaq bk. **desteklemek**.

desteksiz *s.* yar-yöleksiz, medetsiz.

desteksiz etmek mubalighe qilip sözlimek.

destere bk. **testere**.

destroyer *is. ing.* kichik urush paraxoti.

destur *is. far.* 1. ruxset: *Destursuz buraya girilemez* – Ruxsetsiz bu yerge kirgili bolmaydu; 2. destur; 3. umumiy qaide.

desturluk *-ğu is.* hajetxana, xala jay.

destursuz *s. z.* ruxset qilinmaydighan, meniy qilinghan.

deşarı *is. fr.* 1. boshinish; 2. yéniklinish, rahatlinish; 3. hujum.

deşelemek 1. düm kömtürmek, aghdurmaq, tilghimaq: *Yaban domuzlar tarlayı deşelemişler* – Yawa tongguzlar étizlarni tilghuwetti; 3. tetqiq qilmaq.

deşik *s. is.* 1. téshilgen, oyulup ketken; 2. töshük, öngkür.

deşilmek téshilmek, kolanmaq, qézilmaq, oyulmaq bk. **deşmek**.

deşmek 1. teshmek, kolimaq, qazmaq oymaq; 2. yarmaq; 3. kochilimaq.

deteksiyon 1. sezmek; 2. ayropilan, su asti paraxoti we mina qatarliqlarning qeyerde ikenlikidin xewer bérish; 3. radio dolqunlirini tépish.

detektif *is. ing.* puqrache kéyin'gen saqchi, mexmiy saqchi.

detmatoz *is. fr.* pütun tére késelliklirining umumiy nami.

dev *is. far.* 1. diwe (epsanilerde sözlinidighan yoghan, küchlük, qorqunchluq mexluq); 2. küchlük we bestlik adem yaki haywan.

deva *is. ar.* 1. dawalash usuli, dora: *Bu hastann devası perhizdir* – Bu késelning dawasi perhizdur; 2. chare, tedbir.

devai *s. ar.* dora bilen munasiwetlik.

devaimisk *is. ar.* ipar puraqliq mejun.

devam *is. ar.* dawam: *Bu işlerin devamı sırasında* – Bu ishlarning dawami jeryanida.

devamlı *s.* dawamliq: *Devamlı bir şekilde* – Dawamliq türde.

devamsız *s.* 1. dawamsız, dawam qilmighan; 2. ishni dawamlashturmighan.

devasız *s.* 1. dawasız, dawasi bolmighan; 2. charisız, charisi bolmighan.

devaynası *-ni is.* chong körsitish eyniki.

deve *is. zool.* töge.

deve dikenı *is.* töge tikini.

deve döşlü *is.* tayghan qorsağ (at).

deve kuşu *-nu is. zool.* töge qushi.

deve olmak yoqap ketmek (pul).

deveci *is.* tögichi.

deveran *is. ar.* aylanmaq, chögilimek.

deveran etmek aylanmaq.

devim *is.* heriket.

devindirmek heriketlendürmek, ilhamlandurmaq, righbetlendürmek.

devingen *s.* heriketlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

devinim *is.* heriket.

devinmek heriket qilmaq, heriketlenmek.

devir *-vri is. ar.* 1. dewr, zaman, chagh, waqit; 2. aylinish, chögilesh, pirqirash; 3. yökesh, toshush; 4. ötküzüp bérish: *Eski bir memur görevini yenisine devr eder* – Kona xizmetchi wezipisni yéngi kelgen xizmetchige ötküzüp béridu.

devirmek 1. yiqitmaq, örimek; 2. yiqitiwetmek, aghdurmaq: *Bakanı devirdiler* – Ministirni yiqitiwetti (xizmettin).

devitken *s.* heriketlendüridighan, mangghuzidighan, déwitidighan.

devitmek heriketlendürmek, mangghuzmaq, déwitmek.

devlet *-ti is. ar.* 1. dölet, memliket, el: *Türkiye devleti* – Türkiye dölit; 2. bext.

devletçi *s. is.* döletchi.

devletçilik *-ği is.* döletchilik (jemiyet ishlirining bolupmu sanaet we yéza igilikining dölet teripidin bashqurulushi).

devletlerarası *s.* döletler ara, memliketler ara.

devletleştirmek döletleshtürmek, dölet igidarliqigha ötküzmek bk. *devletleşmek*.

devletsiz *s.* döletsiz, memliketsiz.

devran *is. ar.* dewrler.

devran *is. ar.* dewran.

devran sürmek bextlik turmush kechürmek.

devre *is. ar.* 1. muddet, waqit, zaman, chagh, dewr: *Seçim devresi* – Saylam dewri; 2. élékr éqimini ötküzüş yolu.

devredilmek aghdurulmaq, ötküzülmek, aylandurulmaq.

devresi etisi: *Devresi gün* – Etiki kün.

devretmek 1. aylanmaq, pirqirimaq; 2. yökimek; 3. ötküzüp bermek, tashlap qoymaq; 4. axirighiche oqumaq.

devri dewrlik, dewrge ait.

devrik *s.* 1. örük, örülgen, aghdurulghan, yiqitilghan; 2. tetür.

devrilmek 1. örülmek, aghdurulmaq: *Devrik kral* – Aghduruwétilgen qiral; 2. yiqilmaq: *Devrik cümle* – Tetür jümle.

devrilmek 1. örülmek, aghdurulmaq; 2. ayıqlamaq.

devrim is. 1. örülüş, pükülüş, qatlinish; 2. pükük, qatlaq (yer); 3. yumilaq shire; 4. inqilab.

devrimci s. is. inqilabchi.

devrimcilik -ği is. inqilabchiliq.

devrиси s. etisi: *Devrиси gün* – Etiki kün, ete.

devriye is. ar. patrol: *Devriye birligi* – Patrollar qonushi.

devşirim is. bir ochum, bir siqim: *Bir devşirim üzüm* – Bir siqim üzüm.

devşirimsiz s. chéchilangghu.

devşirmek 1. toplimaq, yighmaq, termek: *Meyva devşirmek* – Meva yighmaq; 2. qatlima, seremjanlashturmaq.

deyi is. ipade wasitisi, söz.

deyim is. söz, ibare.

deyirgi xaman tepmek, xaman waqti.

deyiş is. 1. söz uslubi; 2. chöchek; 3. béyt; 4. ipade.

deyn 1. burch, qerz; 2. wezipe, mejburiyet.

deyr 1. ibadetxana, butxana; 2. dunya, alem, jahan.

deyyus is. ar. deyüz, nomussiz, yumshaqbash (xotunining yaki yéqin ayal dostining buzuqchiliq qilishigha yol qoyidighan adem üçün qollinilidu).

dezabiye is. fr. ayallarning öy kiymi.

dezenfekte s. fr. dézinpiksiye.

dezenfekte etmek dézinpiksiye qilmaq.

dezenflasyon is. fr. pul qimmitining ösüshi we bazar bahasining chüshüshi.

deziderata is. lat. nuqsan, qusur.

dezidratasyon is. fr. susiz qoymaq, susiz qalmaq.

dılak -ğı is. anat. dinggilek (ayallarning jinsiy ezasigha ait).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dılı is. ar. 1. burjek, pushmaq; 2. qowurgha söngiki.

dımdızlak s. 1. qipyalingach; 2. qupquruq, saltang, qoli bosh.

dır dır z. walaqteğür, wit-wit, witildaq; *Aişe kaynanasının dır dırından bıktı* – Ayişe qéyin anisining wit-witliqidin zérikiti.

dıragan is. pulsiz, yoqsul, kembeghel, ajiz, sergerdan.

dırav is. pul, aqcha.

dırdırlanmak walaqlımaq, quruq sözlimek.

dırdırlaşmak jédelleshmek, gep talashmaq.

dırıldamak köp sözlimek, zériktürgüdek sözlimek.

dış is. sirt, tash; *Bu evin içi dışından güzel* – Bu öyning ichi sirtidin chirayliq.

dış s. tashqi, sirtqi; *Dış işleri bakanlığı* – Tashqi ishlar ministirliki.

dış avlu is. tashqi hoyla, arqa hoyla.

dışarı is. 1. tashqiri, sirti; *Dışarıdan sesler geliyor* – Sirttin awaz kéliwatidu; 2. tala; *Geceyi dışarıda geçirdi* – Kéchini talada ötküzdi; 3. yaqa yurt; *Dışarılarda çok dolaştı* – Yaqa yurtni köp aylandi; 4. chet el; *Artık dışarıdan mal getirmeye gereklik kalmıyacak* – Chet eldin mal keltürüşke hajat qalmidi.

dışarlık -ği is. 1. Istanbulning sirti; 2. bir memliketning merkizidin bashqa yéri.

dışbükey s. tuxum yüz; *Dış bükey ayna* – Tuxum yüz eynek.

dışbükeylik -ği is. 1. tuxum yüzlük; 2. dümbüleklik, yumılaqliq; *Yerin dış bükeyligi* – Yerning yumılaqliqi.

dışçı s. shekilchi, tashqi körünüşke ehmiyet béridighan.

dışınlı s. esli bolmighan, esli hayat.

dışkı is. tizek, qumulaq, mayaq, gende.

dışlak s. tashqi, xarbi.

dışlamak sirtta qaldurmaq.

- dışlik** -*đi is.* 1. tinchliq, jimjitliq 1. xushalliq, memnunluq.
- dışpazar** *is.* tashqi bazar.
- dışpencere** *is.* kocha we yolgha qarighan dérize.
- dışperde** *is.* tashqi perde, uzun perde.
- dışsatım** *is.*  ksport, sirtqa sétish.
- dıştan** *s.* sirtqi tesir.
- dıştıicaret** -*ti is.* tashqi soda.
- dışy z** *is.* sirtqi körünüsh.
- dız  okmek** tizlanmaq, yükünmek.
- dızdızcı** *s. is.* oghri, yanchuqchi.
- dızdızcılık** -*đi is.* oghriliq, yanchuqchiliq.
- dızgal** *is.* saqal (kona).
- dızgallı** *s.* saqalliq (kona).
- dızıldamak** sözlenmek.
- dızlak** *s.* bk. **dazlak**.
- dızman** *s.* yoghan, chong, bestlik.
- diba** *is. far.* bir xil yipeklik rext.
- dibaca** *is. ar.* 1. kitabning neqishlengen birinchi b ti; 2. kirish s zi, béghishlima.
- dibek** -*đi is.* kili (bughday, shal, t riq qataliq danlarning postini ajritish  ch n qollinilidighan hawanche shekillik sayman).
- dibelek** *z. ar.* tamamen, teltöküs, pütünley.
- dibet** -*ti is. fr.* dinet (osmanliqlar dewride ishli tilgen bir xil yung rext).
- didaktik** *s. is.* didaktik (pend-nesihet).
- didar** *is. far.* 1. didar, y z, jamal, h sin; 2. körünüsh; 2. g zel y z, chirayliq.
- dide** *is. far.* k z.
- dideban** *s. is. far.* 1. közetküchi; 2. qarighuchi; 3. nöwetchi, qarawul, post.
- didik didik** *s.* parchilanghan.

TÜRKCƏ-UYGURCA SÖZLÜK

didiklemek parchiliwetmek.

didinmek hepilesilmek, zoruqmaq.

didişimcilik -*ği is.* bes munazirini qoral emes, meqset dep qaraydighan pelsepiwi éqim.

didişmek chéqishmaq, chaqchaqlashmaq.

difana *is. yun.* üç qatliq béliq tori.

difteri *is. fr.* boghma késili.

diftong *is. fr.* difton (ikki sozuq tawushning bir boghumda kélishi).

diğer *s. far. is.* bashqisi, yana birsi: *Diğer biri* – Bashqa birsi.

diğerğûn bashqa túrlük, bashqiche: *Memurluktan azledileli beri hali diğerğûn oldu* – Xizmitidin boshitilghandin béri hali bashqiche boldi.

diğerkâm *s.* bashqiliri üçhün pidakar.

dik *s.* 1. tik: *Dik ağaç* – Tik derex; 2. qiyam; 3. üstün, yuqiri: *Dik ses* – Üstün awaz; 4. qopal: *Dik cevap* – Qopal jawab.

dik dik *z. s.* set, qopal: *Dik dik bakmak* – Set qarimaq.

dikel *is.* ikki we bir nechche chishliq déhqanchiliq saymini.

dikeleç -*ci is.* köktat köchiti tikidighan eswab.

dikelmek tik turmaq, öre turmaq.

diken *is.* 1. tiken: *Gülün dikenivar* – Gülning tikini bar; 2. here, chayan qatarliqlarning neshtiri.

dikene *is.* qiltiriqliq kichik béliq.

dikenli *s.* tikenlik.

dikenli balik -*ği is.* qiltiriqliq béliq.

dikenlik -*ği is.* tikenlik.

dikensi *s.* tikenge oxshash, tikendek.

dikensiz *s.* tikensiz.

dikey *z.* tik siziq, tüz siziq, tik turghan.

dikeylik -*ği is.* at, kala, qoy, öshke qatarliq öy haywanlirining aldi we arqa putlirigha kore turush haliti.

dikici is. 1. mozduz; 2. tikküchi.

dikili s. tikiklik: *Dikili taş* – Tikiklik tash.

dikilmek 1. tikilmek; 2. tik turmaq: *Karşımda ne dikilip duruyorsun?* – Aldimda némige tikilip turuwalisen?.

dikim is. 1. tikilish, tikim: *Bu kostümün dikimi iyi değıl* – Bu kastunning tikilishi yaxshi emes; 2. köchet tikish: *Dikim zamanı geldi* – **dikim evi is.** tikimxana (seypungxane).

dikine z. 1. öriche, tikche; 2. jahilane: *Dikine dogru söylemek* – Jahillarche sözlimek.

dikiş is. tikish, tikilish: *Bu elbisenin dikişi güzel* – Kiyimning tikilishi chirayliq.

dikiş makinési is. tikish mashinisi.

dikişçi is. tikküchi, tikimchi, seypung.

dikişli s. tikilgen.

dikişsiz s. 1. tikishsiz, tikilmigen; 2. yépishturulghan: *Dikişsiz ayakkabı* – Yépishturulghan ayaq kiyimi.

dikit -ti is. tebiyy gharlarda yuqiridin töwenge éqip chüshken shorluq sulardin hasil bolghan tik-tik nokchilar.

dikiz is. 1. qarash, béqish, yoqlash; 2. köz.

dikizlemek qarimaq, közetmek, baqmaq.

dikkat -ti is. ar. diqqet.

dikkatli s. 1. diqqetlik, diqqet qilidighan; 2. inchike ishlangen, diqqet bilen qilinghan.

dikkatsiz s. 1. diqqetsiz; 2. köngül bölünmigen, étibar bérimigen.

dikkatsizlik -ği is. diqqetsizlik.

dikleme tiklengen, tik we öre turghuzulghan, tiklime.

diklenmek 1. tiklenmek; 2. qopallashmaq, setleshmek; 3. qapaq türmek, homaymaq.

diklik -ği is. tiklik, örilik: *Baş dikliği* – Bash öriliki.

dikme is. 1. tikish: *Sancak dikme* – Bayraq tikish; 2. qilsh, ishlesh, sélish, turghuzush; 3. maysa, köchet, tikme.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dikmek 1. tikmek, turghuzmaq; 2. ündürmek; 3. kötürüp ichmek; 4. közetchi qoymaq, nöwetchi qoymaq.

dikta is. alm. keskin buyruq, emir, perman.

dikta rejimi is. diktaturiliq.

diktafon is. fr. ünalghu.

diktatör -rü is. fr. diktator, mustebit.

diktatörlük -ğü is. diktaturiliq.

dikte is. fr. sözliginini yazdurush, imla.

dikte etmek iradisini mejburiy tangmaq.

diktirmek tiktürmek, tiktürtmek.

dil is. 1. til: *Koyun dili* – Qoyning tili; 2. söz tili: *Uygur dili* – Uyghur tili; 3. sazning tili; 4. qulupning tili; 5. déngizgha chongqurlap kirgen tar we üsti tüz quruqluq; 6. melumat élish meqsiti bilen qolgha chüshürülgen düshmen eskerliri.

dil is. far. dil, köngül, qelb.

dil alt is. öy qushlirida körülidighan késel.

dil bağlamak ashiq bolmaq, köngül bermek.

dil hıraş s. bek échinishliq.

dil hun s. dil azabi, köngül aghriqi, ich aghriqi.

dil kuşa s. far. köngül achquchi.

dilâk bk. *dulak*.

dilalt -ni is. til asti.

dilaram far. köngülge aram bergüchi, xatirjem.

dilaver s. yüreklik, qehriman, türgün.

dilazar s. dil azar.

dilbaz s. far. sözmen, gepchi.

dilber s. far. dilber, güzel.

dilbilgisi -ni is. grammatika, til ilmi.

dilbilim is. tilshunasliq.

dilbilimci s. tilshunas.

dilcik -ği is. kichik til.

dildade is. köngül bergen ashiq.

dildar *is.* dildar, köngülni meptun qilghuchi.

dilek *-ği is.* tilek, istek.

dilekçe *is.* iltimas, tilekche.

dilekçi *is.* iltimas yazghuchi, tilekchi.

dilemek 1. tilimek: *Sağlığınıza içten dilerim* – Salamet bolushingizni chin qelbimdin tileymen; 2. istimek, telep qilmaq, xalimaq: *Dilediğiniz gibi davranabilirsiniz* – Xalighiningizche heriket qilarsiz.

dilenci *is.* tilemchi: *Dilenci değneğine dönmek* – Bek ajizliship yamanlashmaq.

dilencilik *-ği is.* 1. tilemchilik; 2. arisizliq.

dilendirmek 1. tilemchiliq qildurmaq; 2. tilettürmek.

dilenmek 1. tilenimek; 2. sediqe almaq.

dilim *is.* tilim: *Bir dilim kavun ver bana* – Bir tilim qoghun ber manga.

dilim dilim *z.* tilim-tilim, parche-parche, késim-késim.

dilimlemek tilimlima, tilim tilim qilmaq, tilim-tilim kesmek.

dilinmek tilinmaq, tilimlarga bülünmek, tilim-tilim késilme.

dillengeç *-ci is.* éghizdin chüshürmeslik.

dillenmek 1. tilgha kelmek, éghizda qalma, söz-chöchekte qalma, nami chiqmaq (eskilikte).

dilli *is.* köp we tatliq söz qilidighan, chüchük gep.

dilmaç *is.* terjiman, tilmach.

dilmaçlık *-ği is.* terjimanliq.

dilme *is.* 1. tilish; 2. töt burjek késilgen uzun taxtay.

dilmek tilmaq, tilim-tilim kesmek.

dilsel *s.* tilgha ait.

dilsiz *s.* 1. tilsiz; 2. awazsiz, **dilsizlik** *-ği is.* tilsizliq.

dilşat *s. t. far.* dilshat, dil xushluqi.

dimañ *t. far.* 1. ménge 1. eqil, zéhin.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dimağçe is. kichik ménge.

dimdik z. 1. tik; 2. diqet bilen inchikilep (qarash); 3. tüptüz, top toghra; 3. **s.** meghrur.

dimi is. qélin toqulghan paxta rext.

din is. ar. din: *İslam dini diğér dinlerin devami olarak değerlendiriliyor* – İslam dini bashqa dinlarning axirqisi dep qarilidu.

din s. égzilik, uzaqliq, piraqliq; *Din tepe* – Égiz dönglük.

din is. fr. bir gram nersining süritini bir sékuntta bir santimétr tézlitidighan küch ölçhimi.

din öncesi -ni is. diniy étiqattin awwalqı dewr.

dinamik -ği is. dinamika.

dinamit -ti is. fr. dinamit.

dinamitlemek dinamit bilen partlanmaq.

dinamizm is. fr. dinamizm.

dinamo is. yun. dinam (élékr tokini chiqirish mashinisi).

dinamometre is. fr. dinamométr (küch ölçesh eswabi).

dinar is. lat. dinar (altun pul).

dinbilgisi is. ilahiyet, din ilmi.

dinci s. dindar, dinchi.

dinç is. saghlam: *Yaşlı olmasına rağmen dinçtir* – Yashanghan bolushigha qarimay saghlam turidu.

dinçleşmek saghlamlashmaq.

dinçlik -ği is. saghlamlıq.

dindar s. ar. far. 1. dindar 1. sopi, zahit; 3. muteessip.

dindarlık -ğı is. 1. dindarlıq; 2. sopiliq, zahitliq; 3. muteessiqlik.

dindaş is. dindash.

dindirmek aram aldurmaq.

dinek -ğı is. aram alidighan yer, aramgah.

dinelmek 1. öre turmaq; 2. jahillashmaq, qarshi chiqmaq: *Karşımda dinélip durma* – Aldimda öre turma; *Ben yalvardıkça, o dinledi* – Men yalwarghunche u jahillashti.

dingi is. ing. palaq bilen mangdurdighan kichik kéme, musabiqe qéyiqi.

dingil is. chaq, silindrliq chaq.

dingildemek 1. pulanglimaq; 2. qorqup titrimek.

dingin s. 1. jimjit, tiptinch; 2. harghin; 3. öchük, öchken.

dinginlik -ği is. 1. jimjitliq, tiptinchliq, midirlimasliq; 2. harghinliq.

dini s. ar. diniy.

dinleme is. 1. tingshash, anglash, ishitish; 2. qulaq sélish.

dinlemek 1. tingshimaq, anglimaq, ishitmek; 2. qulaq salmaq, gep anglimaq.

dinlememek perwa qilmasliq, pisent qilmasliq.

dinlendirici s. 1. harduq chiqiridighan, aram béridighan, rahat béridighan 1. hoshsizlanduridighan, uyushturidighan (doxturxanilarda).

dinlenditmek 1. aram aldurmaq, rahatlendürmek; 2. saqlanmaq; 3. öchürmek (chiragh).

dinlenme is. dem élish, harduq élish.

dinlenmek 1. anglanmaq, ishitilmek 1. dem almaq, harduq almaq: *Sözümüz dinlendi* – Sözüimiz anglandı; *Bir kaç gün dinleneceğim* – Birqanche kün harduq alimen.

dinletmek anglatmaq, tingshatmaq.

dinleyenler is. anglighanlar, ishitkenler.

dinleyici is. tingshighuchi, anglighuchi: *Radiyo dinleyicilerin isteği* – Anglighuchilarning telepliri.

dinleyiş is. anglash keypiyati, qulaqning anglash sézimi.

dinmek 1. toxtimaq, turmaq, tinmaq; 2. axirlashmaq, tügimek, tamamlanmaq.

dinsel s. dingha ait, dini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dinsiz s. is. dinsiz, atissit.

dinsizlik -ği is. 1. dinsizliq, atéizm 1. shepqetsizlik.

dip -bi is. 1. tégi, tüwi; 2. nersining bir uchi: *Deniz dibi* – Déngiz asti; *Salonun dibi* – Zalning bir uchi.

dipçik -ği is. paynek (miltiqning payniki).

dipçiklemek paynek bilen urmaq.

dipdiri s. tirik, sapsaq, saghlam, tétik: *Hasta dediler, dipdiri buldum* – Aghriq déyishti, sapsaq kördüm.

diplemek 1. sinipta qalmaq; 2. chüpleshmek, jinsiy alaquide bolmaq, jima qilmaq.

dipli s. اساسلىق, yiltizliq, tüplük.

diplik -ği is. rext, gilem qatarliqlarning tégi.

diploma is. diplom, shahadetname.

diplomalı s. diplomı bar, shahadetnamisi bar.

diploması is. tashqi siyaset.

diplomat -tı is. fr. 1. diplomat, tashqi ishlar memuri; 2. sözmen.

diplomatik s. fr. diplomatik.

diplomatik s. fr. diplomatik munasewitke ait, diplomatik.

diplomatlık -ği is. 1. diplomatliq 1. hiyligerlik, mughemberlik.

diplomsuz s. diplomsiz.

dipsiz s. 1. tégi yoq, tekti bolmighan: *Dipsiz bir kap* – Tekti yoq bir qacha; 2. asassiz; 3. chidamsiz.

dipter is. fr. Yunan ibadetxansi.

dirayet -tı is. ar. 1. zéhn, eqil, iqtidar, salahiyet, qabiliyet; 2. mahirliq, ustiliq; 3. sezgü, tuyghu.

dirayetli s. 1. aqil, bilimlik, dana; 2. qabiliyetlik, iqtidarliq; 3. mahir, usta; 4. sezgür, hoshyar.

dirayetsiz s. 1. qabiliyetsiz; 2. iqtidarsiz; 3. gomush, döt, möng.

dirayetsizlik -*ği is.* 1. qabiliyetsizlik; 2. iqtidarsizlik; 2. dötlük, mungluq, gomushluq.

direk -*ği is.* 1. tirek; 2. tüwrük; 3. ul: *Evin direği* – Öyning uli.

direk -*ği z. s.* bk. **Dizekt.**

direksiyon *is. fr.* aptomobilning roli.

direkt *z. fr.* toptoghra, udul, tüptüz, biraqla.

direktif *is.* 1. yolyoruq, körsetme; 2. testiq söz, testiq; 3. telimat: *Yönetimin direktifi var* – Rehberlikning yolyoriqi bar.

direktör -*rü is. fr.* mudir, rehber.

diremek 1. qarshi turmaq; 2. tikmek.

diren *is.* ara (xamanda qollinilidighan).

direnç -*ci is.* bir küchke qarshi küch, taqabil.

direngen *is. fr.* tiren'gen, qarshi chiqqan, qetiy turghan.

direngenlik -*ği is.* tiren'genlik, qarshi chiqqanliq, qetiy turghanliq.

direnim *is.* qarshi qoyush, qetiy turush.

direnmek qetiy turmaq, qarshi chiqmaq.

direşmek subat qilmaq, axirigha qeder chidamliq körsetmek.

direy *is.* bir rayongha xas haywanlar: *Anadolunun direyinde fil yok* – Anatoli haywanliri arisida pil yoq.

direyici *s.* jahil, ching turuwalidighan.

dirhem *is. ar.* 1. qedimki zaman éghirliq ölçimi; 2. derhem (ereplerning kona kümush puli); 3. bek az.

diri *s.* 1. tirik; 2. taza: *Diri çiçek* – Taza gül; 3. obdan pishmighan, xam: *Et bir az diri kalmış* – Gösh biraz xam bolup qaptu; 4. durus, toghra; 5. quwwetlik, küchlük.

dirijan *is. fr.* rehber, bashqurghuchi.

diril *is.* yotqan-körpe oraydighan rext.

dirilik -*ği is.* tiriklik.

diriliş *is.* tirilish, janlinish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dirilmek 1. tirilmek, janlanmaq; 2. saqaymaq; 3. gheyretke kirmek.

diriltmek 1. tirildürmek; 2. janlandurmaq, jan kirküzmek.

dirim *is.* hayat, jan: *Ölüm dirim savaşı* – Hayat-mamat kürishi.

dirimli *s.* hayatliq, janliq.

dirin *s. far.* kona, qedimiy.

dirlik *-ği is.* 1. tiriklik, ömür; 2. tiriklik wasitiliri; 3. parawanliq, xushalliq, rahatlik.

dirliksiz *s.* perishan.

dirsek *-ği is.* 1. jeynek 1. doq mush.

dirseklemek jeyneklimek.

dirsekli *s.* jeyneklik.

dirseklik *-ği is.* jeyneklik.

disiplin *is. fr.* intizam.

disiplinli *s.* intizamliq: *Disiplinli bir öğrenci* – Intizamliq bir oqughuchi.

disiplinsiz *s.* intizamsiz: *Disiplinsiz sınıf* – Intizami yoq sinip.

disk *-ki is. fr.* 1. déska (tenherikette; 2. fatipon taxtisi.

diskobol *-lü is. fr.* déska atquchi.

diskordan *s. fr.* retsiz, biseremjan.

diskordans *is. fr.* 1. maslashmasliq; 2. uyghun kelmeslik.

diskur *is. fr.* nutuq: *Diskur geçmek* – Nutuq sözligendek sözlimek.

dispanser *is. fr.* shipaxana.

diş *is.* chish: *Diş takmak* – Chish saldurmaq.

diş fırçası *is.* chish chotkisi.

diş hekimi *is.* bk. *diş tabibi.*

diş macunu *is.* chish parashoki (yagaw).

diş tabibi *is.* chish doxturi.

dişçi *is.* 1. chish doxturi; 2. ölüklerning altun chishni yuluwélip satquchi.

dişçilik *-ği is.* chish doxturluqi.

dişgeği *is.* tash choqush qorali.

dişemek 1. tügmen téshi yasimaq we herilerge chish chiqarmaq; 2. chish tartmaq.

dişeti *-ni is.* chish mülki, chish éti (chishning tüwidiki göshi).

dişi *is. s.* 1. chishi (ösümlük, haywanning), mada, qanjuq, mékiyan; 2. zeipane; 3. ayallargha xas mijez; 4. yumshaq, mulayim, yawash; 5. achquch, qatarliqlarning ichi kawak kelgen qismi.

dişicik *-ği is.* kichik chish.

dişil *s.* chishqa ait, chishqa munasiwetlik.

dişilik *-ği is.* chishilik, madiliq.

dişindirik *-ği is.* haywanlarning tumshuqigha sélip qoyidighan tor.

dişlek *s.* 1. hinggang chish (adem); 2. chishliq.

dişlemek 1. chishlimek; 2. ghijimaq, qirqiwetmek; 3. chish chiqarmaq, here chish qilip ishlimek; 4. biaram qilmaq.

dişlenmek 1. déginini qildurmaq; 2. chishlenmek; 3. chish chiqarmaq.

dişli *s.* 1. chishliq; 2. gépi ötidighan: *Dişli tekerlekler gidiyor* – Chishliq chaqlar méngiwatidu.

dişlik *-ği is.* chishni asrighuch.

dişotugiller qurghaqliqta yétishidighan ösümlükler.

dişözü *is.* chishning tömür we nérwidin ibaret ichki qismi.

dişsel *s.* chishqa ait, chish bilen munasiwetlik.

dişsiz *s.* 1. chishsiz; 2. tüptüz.

ditiramp *is. fr.* mersiye shéiri.

ditmek tétimaq: *Tavuk eti diterek yenmeli* – Toxu göshi tétip yéyilidu.

dito *is.* ushshaq qol.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

divan *is. far.* 1. yuqiri dölet orgini; 2. dölet erbablirining mejlisi; 3. shéirlar toplimi; 4. saqa: *Başkanlık divanı* – Heyiti (prizidium).

divançe *is. far.* kichik shéirlar toplimi.

divane 1. sarang; 2. mestane, diwane: *Kadın için divane olmuş* – Xotun dep sarang boptu.

divane olmak eqil-hoshini yoqatmaq.

divanetlik *-ği is.* 1. sarangliq; 2. mestaniliq.

divanhane *is. far.* keng supa.

divanıharp *is. far. ar.* herbiy mehkime.

divanî *s. far.* dölet permani, dölet buyruqi.

divildivil *z.* toxtimastin, üzlüksiz, arqa-arqidin.

divlek *-ği is. ar.* xemek, soyma.

divrik *-ği is.* égiz yer, döng.

diyabet *-ti is.* shéker siyidighan késel.

diyadem *is. fr.* zibu-zinnet bilen zinnetlen'gen taj.

diyafram *is. fr.* diafragma (kökrek qepisini qorsaq boshluqidin ajritip turidighan perde).

diyagnoz *is.* diaagnoz.

diyagram *is. fr.* diagram.

diyakoz *is. yun.* 1. papaliqqa yéngidin kötürülgen kishi; 2. késellerge qaraydighan, xelqtin yarem topla kembeghellerge tarqitip béridighan kishi.

diyalekt *-ti is. fr.* dialékt, rayon xaraktérliq til, yerlik til.

diyalektik *s. fr.* dialéktika.

diyalog *is. fr.* dialok (ikki yaki uningdin artuq kishining bir-biri bilen sözlishishi).

diyalogizm *is. fr.* dialogizm (yazghuchining pikir we köz qarashlirining përsunazhlar, aghzi bilen bérilishi).

diyanet *-ti is.* 1. dindarliq; 2. diyanet.

diyanetkâr *s. far.* diyanetlik, dindar.

diyanetli *s.* dindar.

diyapazon *is. fr.* insanning yaki sazning awaz chiqirish organi.

diyar *is. ar.* memliket, dölet, yurt, el **Diyarbakır** *is. öz.* Diyarbekir.

diyark *is. fr.* ikkilik hökümet, ikki hökümdarning her biri.

diye bağ. dep: *Göreyim diye geldim* – Körey dep keldim.

diyecek *-ği is.* qilidighan, deydighan söz: *Diyeceğim yok* – Deydighinim yoq.

diyelek *-ği is. bk. diyalekt.*

diyem *is.* mezmun.

diyet *is. ar.* 1. xun heqqi; 2. qimmet, ehmiyet.

diyet *is. lat.* bir milletning ijtimaiy ishlirini muzakire qilidighan siyasiy mejlis.

diyez *is. fr.* notida awazni yérin körsitidighan isharet.

diz *is.* tiz.

diz kapağı *is.* lipek (tizining lipiki): *Anne çocuğu dizlerine oturttu* – Ana balini tizigha otquzdi.

diz kapağı *is.* lipek (tizining lipiki).

dizanteri *is. fr.* dizintriye, tolghaq.

dizdar *is.* qele muhapizetchisi, qorghhan qarawuli.

dize *is.* misra.

dizel *is.* exlaqsiz, buzuq ayal.

dizel *is.* dizél yéghi.

dizge *is.* 1. nezm; 2. jümle; 3. sistéma.

dizgi *is.* 1. herp tizish; 2. nizam tertip.

dizgici *is.* herp tizghuchi, naborchik.

dizgin *is.* tizgin, chulwur.

dizgine vurmak toxtatmaq.

dizgini çekmek tanawini tartmaq.

dizginlemek 1. tizginlimek; 2. cheklimek, kontrol qilmaq.

dizginsiz *s.* 1. tizginsiz; 2. bashbashtaqliq; 3. heddidin ashqan: *Dizginsiz bir davranış* – Heddidin ashqan bir heriket.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dizi is. tiziq: *Boncuk dizisi* – Munchaq tiziqi.

dizi dizi z. qatarmu qatar, yanmu yan, tiziq-tiziq.

dizici is. bk. **dizgici**.

dizilemek tizmaq.

dizili s. tizilghan.

dizilmek bk. **dizmek** tizilmaq: *Çocuklar sıraya dizildi* – Balilar retke (qatargha) tizildi.

dizim is. tizilish.

dizin is. jedwel, isimlik, munderije.

diziyem is. fr. ondin bir, onning biri.

dizlik -ği is. 1. tizliq (tizgha ötküzidighan nerse); 2. tizdin ashmighan peltu.

dizmek 1. tizmaq; 2. yipqa, arghamchigha ötküzmek; 3. herp tizmaq.

dizsi s. tizgha oxshighan.

dobra s. sözi ashkara, ochuq, durus (adem).

dobra dobra z. tüptüz, toptoghra, ochuq-ashkara (sözlimek).

doçent -ti is. alm. dotsént.

doçentlik -ği is. dotséntliq.

dogma is. fr. dogma, eqide.

dogmacı s. is. dogmichi, eqidichi.

dogmaçılık -ği is. dogmichiliq.

dogmalaştırmak dogmilashturmaq.

dogmatik -ği is. dogmatik.

dogmatizm is. fr. dogmichilik **Dogra is.** Penjap tili shiwisi.

dogrultmak 1. tüzeltmek, tüzetmek; 2. yüzlendürmek; 3. qazanmaq, qolgha kelturmek, tapmaq: *Günde şöyle-böyle 10 yuani doğrultuyorum* – Her küni undaq-bundaq qilip on yüen tapimen.

doğa is. 1. tebiet, mahiyet: *Doğa bilgisi* – Tebiet ilmi; 2. teqdir: *Doğaya aykırı hiç bir olay yok* – Teqdir gezit héchqandaq hadise yoq; 3. ichki qanuniyet: *Taşın doğası* – Tashning ichki qanuniyeti; 4. alem fizikisi.

doğa üstü s. is. pewquladde: *Doğa üstü güç* – Pewquladde küch.

doğaca tebiet qanunigha uyghun: *Doğaca kanun* – Tebiet qanuni.

doğacı is. s. naturalist.

doğacılık -ğı is. naturalizm.

doğaç -cı is. shérin oy.

doğaçtan z. köp oylanmastin.

doğal s. tebiyy.

doğan is. bürküt.

doğancı is. bürküt yétishtürgüchi, bürküt bilen ow owlighuchi.

doğdurmak tughdurmaq: *Güneşi doğduran tanrı* – Quyashni tughdurghan tengri.

doğma is. s. 1. tughulush, dunyagha kélish, yarilish; 2. tughma; 3. jenub, ay we yultuzlazning upuqtin chiqishi, tughulghan, dunyagha kelgen, yaritilghan.

doğmaca s. toghulushtin bolghan.

doğmak 1. tughulmaq kün, ay, yultuz) kötürülüp chiqmaq, körünmek, örlimek; 2. meydangha kelmek, yaralmaq, peyda bolmaq, törelmek: *Ben Kaşkarda doğdum* – Men Qeshqerde tughuldum.

doğram is. toghram, késim.

doğram doğram z. toghram-toghram, késim-késim, parche-parche.

doğrama is. 1. toghrash, késish 1. yaghachtin yasalghan öy jabduqliri.

doğramak toghrimaq, kesmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

doğramcı *is.* yaghachchi.

doğranmak toghranmaq, késilmek, keslenmek.

doğru *s.* 1. toghra, durust; 2. toptoghra, tüptüz, udul.

doğruca *z.* toptoghra: *Bu yol doğruca oraya çıkar* – Bu yol toptoghra u yerge baridu.

doğrucu *s. is.* toghra ish qilidighan, toghra söz qilidighan, xals, lilla: *O, doğrucu bir adamdır* – U, toghra ish qilidighan adem.

doğrucu *is.* tughut, tughush, tughulush: *Çocuğun doğuşu başarılı oldu* – Balining tughulushi ghelibilik boldi.

doğruculuk *-ğu is.* sadaqet.

doğrudan doğruya biwasite, toghridin toghra.

doğrulamak toghrilimaq, ispatlimaq.

doğrulanmak toghrılanmaq, ispatlanmaq, delillenmek.

doğrulmak 1. tüz bolmaq, tüzlenmek, toghrılanmaq: *Çocuğun ayağı yavaş yavaş doğruldu* – Balining puti asta-asta tüzeldi; *Hesap şimdi doğruldu* – Hesab emdi toghrilandı; 2. yüzlenmek, yolgha chüşmek, tereqqiy qilmaq: *Evine doğruldu* – Öyge qarap yüzlendi; 3. rawajlanmaq: *Savaşta sonra doğrulan bir ülke* – Urushtin keyin rawajlanghan bir memliket.

doğrultu *is.* 1. terep; 2. ishtiqamet.

doğruluk *-ğu is.* 1. toghriliq; 2. durusluq; 3. ölçem we qaidige uyghunluq.

doğrusu *z.* toghrisi, heqiqeten, elheq.

doğu *is.* 1. sherq, küntughush, künchiqish; 2. sherq elliri: *Doğu rüzgarı* – Sherq shamali; *Doğu Türkçe* – Sherq türkchisi.

doğu *s.* kichik qulaqliq (qoy öchke heqqide).

doğulu *s.* 1. sherqliq; 2. ésil tashlar.

doğum *is.* 1. tughut: *Kolay bir doğum* – Asan tughut; 2. tughulush yili: *Mümün 1980 da Beşbalıkta doğdu* – Mömin

1980 yili Beshbaliqta tughulghan; 3. boshinish, yenggish: *Ayşe çok zor bir doğum yaptı* – Ayshe bek qiyinda boshandi.

doğumevi *is.* tughutxana.

doğurgan *s.* tughumchan: *Doğurgan koyun* – Tughumchan qoy.

doğurganlık *-ğı is.* tughumchanliq.

doğurmak 1. tughmaq, meydangha keltürmek; 2. sewep bolmaq: *Meryem bir oğlan doğurdu* – Meryem bir oghul tughdi; *Ahmedin hareketleri kötü sonuçlar doğurabilir* – Exmetning bu heriketliri yaman aqiwetke sewep bolushi mumkin.

doğurtmak tughdurmaq, tuqquzmaq: *Hangi ebe doğurttu?* – Qaysi kindik anisi tughdurdi?.

doğuşlu *s.* aliyjanab, qiymetlik, qedirlik, esli yaxshi.

doğuştan *s.* tughulushtin, tughma, yaritilishtin: *Mehmet doğuştan öyle* – Mehemmet tughma shundaq.

doğuştancı *s.* her nersining tughulushtin bolidighanliqigha ishen'güchi.

doğut *-tu is.* bir ademning yaki bir nersining peyda bolghan yaki, tughulghan yéri.

dok *-ku is.* 1. kémisazliq zawuti 1. pristan ambiri.

dokanmak bk. *dokunmak*.

doksan *say.* toqsan (90).

doksanlık *is.* 1. toqsanlik (ichige 90 nerse sighidighan qacha, quta); 2. toqsan yashliq: *Doksanlık bir ihtiyar* – Toqsan yashliq bir qéri.

doktor *is. fr.* 1. doxtor; 2. doktor: *Edebiyat doktoru* – Edebiyat doktori.

doktora *is.* 1. doktorluq unwani; 2. doktorluq imtihani.

doktorluk *-ğu is.* 1. doktorluq 1. doxtorluq kespiy.

doktrin *is. fr.* 1. mez'hep, idiye; 2. nezeriye; 3. chüshenche.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

doktrinci **s. is.** 1. mez'hepke ait, mez'hep bilen munasiwetlik; 2. nezeriyichi.

dokum **is.** toqulush, qurulush, teshkil tépish.

dokuma **is. s.** 1. toqush; 2. toqulma (terse): *Hali dokuma sanati* – Gilem toqush téxnikisi; *Dokuma kumaş* – Toqulma rext.

dokumacı **s.** toqumichi.

dokumacılık **-ği is.** toqumchiliq.

dokumak 1. toqumaq; 2. silkimek: *Bez dokumak* – Rext (böz) toqumaq.

dokunaklı **s.** 1. bédimaq, bédirighan, échinishliq; 2. küchlük, quwwetlik.

dokundurmak 1. chéqildurmaq; 2. tegdürmek, tegküzmek: *Sözü bana dokundurmak istedi* – Sözni manga tegküzgüsi keldi.

dokunmak 1. chéqilmaq, tegmek; 2. tesir qilmaq; 3. munasiwiti bolmaq: *O işin bana dokunur yanı yoktur* – U ishning manga (men bilen) munasiwiti yoq; 4. bolmaq: *Onun bana zararı dokunmaz* – Uning manga ziyini bolmas.

dokunulmak 1. chéqilmaq; 2. sézilmek, tuyulmaq.

dokunulmaz **s.** 1. chéqilmas, tigilmes; 2. tenqid qilinmas, tenqid bérilmes, tenqidlenmes.

dokunulmazlık **-ği is.** 1. chéqilmasliq, tégilmeslik; 2. cheklime, meniy.

dokunum **is.** sézim.

dokunur **s.** ziyanliq, zeherlik, paydisiz.

dokunuş **is.** 1. tégish; 2. edebiy eserning yézilish usuli: *Bir dramın dokunuşu* – Bir dramining yézilish usuli.

dokurcun **is.** 1. qurq ot we saman döwisi; 2. toqquz tash oyuni.

dokuyucu **s.** toqughuchi.

dokuz **say.** toqquz.

dokuz babalı s. atisining tayini yoq.

dokuzlu s. is. 1. toqquzluq; 2. toqquzluq (qart).

dokuztaş is. 1. toqquz tash (toqquz tash bilen oynaydighan qatar oyuni).

dokuzuncu say. toqquzinchi.

dokümanter s. hüjjetlik: *Dökümanter film* – Hüjjetlik filim.

dolab is. bk. **Dolap.**

dolak -ğı is. gojey, chimaltar (pachaqqa yögeydighan tar, uzun rext).

dolam is. yögem, tolgham: *Beş dolam kumaş* – Besh yögem rext.

dolama is. 1. yögesh, tolghash; 2. bir xil türk kemzuli, piriche (chapan).

dolamak 1. yögimek, tolghimaq; 2. artmaq, yüklimek, kelmek: *Belire kuşak dolamış* – Belbagh yögiwaptu; *Bu işi benim başıma doladı* – Bu ishni méning béshimgha artti.

dolaman is. türk erlerning bir xil kiyimi.

dolambaç 1. egime, egimech, egme; 2. qulaqning ichki qismi: *Bu yolun dolambaçları çoktur* – Bu yolning egmisi köp.

dolambaçli s. egri-toqay, murekkep: *Dolambaçlı yol* – Egri-toqay yol; *Dolambaçlı bir ifade* – Murekkep bir ipade.

dolambaçsız s. 1. tüz, toghra; 2. toghridin toghra: *Dolambaçsız yol* – Toghra yol, tüptüz yol; *Dolambaçsız anlatım* – Tuzla chüshendürüş, udulla chüshendürüş.

dolan is. hiyle-mikir, yalghan.

dolanbaç -cı is. bk. **dolambaç.**

dolandırıcı is. aldamchi, heyyar, qizilköz.

dolandırıcılık -ğı is. aldamchiliq, heyyarliq, qizilközlük.

dolandırılmak 1. aldanimaq; 2. ishendürülmek.

dolandırmak 1. aylanmaq, jugilimek; 2. oralmaq, yögelmek; 3. taralmaq, éghizdin éghizgha köchmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dolanmak 1. yögimek, orimaq: *Bu haber bütün şehirde dolandı* – Bu xewer pütün sheherge taraldi; 2. aylandurmaq, chögiletmek; 3. aldap pul we mélini almaq.

dolap -bı **is.** 1. ishkap; 2. su chaqpiliki, chighiriq; 3. kalanitir; 4. hiyle: *Dolaph kuyu* – Chighiriqliq quduq; *Dolap çevirmek* – Hiyle-mikir ishletmek.

dolapçı **s.** 1. ishkap yasap satquchi; 2. hiyle bilen ish körgüchi, hiylichi.

dolar **is.** dollar.

dolaşık **s.** 1. egri-toqay; 2. murekkep, chigish: *Dolaşık saç* – Chigish chach.

dolaşıklık -ğı **is.** 1. egri-toqayliq; 2. chigishlik, murekkeplik.

dolaşım **is.** aylanma.

dolaşmak 1. aylanmaq, chögilimek: *Saçı uzun çok dolaşıyor* – Uzun chach köp chigishlishidu; 2. chishlimek; 3. taralmaq, yéyilmaq: *Öyle bir rivayet dolaşıyor* – Shundaq bir riwayet, yéyiliptu; 4. seyr qilmaq: *Şehri dolaşmak* – Sheherni seyr qilmaq; 5. közdin kechürmek: *Askeri birlikleri dolaşmak* – Herbiy qoshunlarni közdin kechürmek.

dolaştırmak aylandurmaq, chögiletmek: *Beni çok dolaştırdı* – Méni köp aylandurdi.

dolay **is.** etrap, öpchöre: *Kulca dolaylarında şirin dağlar var* – Ghulja etrapida chirayliq taghlar bar.

dolay kutupsal **s.** qutupqa yéqin bolghan.

dolayı **is.** sewebi, tüpeyli: *Çirkinliğinden çok sevilmiyor* – Setlikidin yaxshi körülmeydu.

dolaylama **is.** pasahetlik, bediy söz.

dolaylı **s.** wasitilik.

dolaysıyla **z.** 1. wasitisi bilen, sewebidin: *Onu kardeşi dolaysıyla tanırım* – Uni qérindishining wasitisi bilen tonuymen.

dolaysız **s.** biwasite, udul, toptoghra, toghridin-toghra.

doldurmak toldurmaq.

doldurtmak toldurtmaq.

doldurucu *is.* qachilash mashinisi (néfit qatarliqlarni aptomatik yol bilen tunqlargha qachilash).

doldurulmak toldurulmaq.

dolgu *is.* 1. toldurush, zamaskilash (chishni); 2. étish (kawakni, tushükni).

dolgulu *s.* zamaskilanghan, tolghuzulghan: *Dolgulu diş* – Zamaskilanghan chish.

dolgun 1. tolghun, kahaletke yetken, yétishken; 2. köp, jiq, tola, mol.

dolgunluk *-ğu is.* 1. yétishkenlik, toshquzulghaniliq; 2. séyizlik; 3. ashqazanning köpüshi.

dolma *is. s.* 1. tolma, tolush; 2. toldurup qilinghan tamaq, hésip; 3. hiyle-mikir: *Gölün dolması* – Kölning tolushi.

dolma kalem *is.* gangbi (qelem).

dolmacı *s.* 1. hésipchi; 2. hésipchi yaxshi köridighan; 3. yalghanchi, saxtipez.

dolmak 1. tolmaq, toshmaq; 2. tügimek, tamamlanmaq; 3. qaplanmaq: *Süre doldu* – Waqit toshti (tügidi); *Gönlü aşkla dolmak* – Köngli muhebbet bilen tolmaq.

dolman *is.* atliq eskerlarning sirtqi kiyimi.

dolmuş *s. is.* 1. tolghan, toshqan, bosh béri qalmighan; 2. yük we yolchiliq qatnash qorali (kéme, harwa, taksi qatarliq).

dolu *is.* möldür, tula, tulu.

dolu *s.* 1. liq tolghan; 2. köp, mol; 3. betlen'gen (herbiy qoral); 4. bosh yéri qalmighan, tiqma-tiqmaq; 5. ziq.

dolu dizgin bek téz, bek itting.

dolukmak (köz heqtide) bashqa tolmaq.

dolunay *is.* tolun ay.

doluş *is.* tolush.

doluşmak toplanmaq, yighilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

domalamak 1. dögilek qilmaq, yumilaq qilmaq; 2. chökmek, ömilimek.

domalatmak 1. dögilek qildurmaq, yumilaq qildurmaq; 2. chöktürmek, ömületmek.

domalıç *s.* dumbelchek, dögilek, yumilaq.

domaņç bk. *domalıç*.

domates *is. bot. rum.* pemidur, shoxla.

domatesli *s.* pemidur silinghan.

dombar *is.* dombura.

dombay *is.* su kalisi.

domino *is. fr.* 1. yigirme uruq bilen oynilidighan damka; 2. uzun ton.

dominyon *is. ing.* dominion.

domra *is. rus.* domra (qarni yumilaq, uzun sapliq, üç tariliq zexmek yaki naxol bilen chélinidighan bir xel rus chalghusi).

domuz *is.* tongguz, choshqa.

domuz arabası *is.* éghir yüklerni yéqip yerlerge toshuydighan kichik chaqliq, üsti tüz we addiy harwa.

domuz ayağı herbiy qorallarni tazilaydighan eswab.

domuz gibi mijezi eski, jahil.

domuzgiller *is.* tongguz tipidiki haywanlar.

domuzluk *-ğu is.* jahilliq, eski xuyluq.

don *is.* 1. ton (kiyim); 2. ichki kiyim; 3. at tükining renggi.

don *is. isp.* endi: *Don Kışot* – Don Kixot.

don yağı *-nu is.* 1. tong yagh; 2. soghuq chiray, betbeshre.

donakalmak tingir qap qalmaq, heyran qalmaq.

donanma *is.* 1. kéme, paraxot; 2. bayramlarda yaki bashqa xushal liq künlerde bayraq chiqirip, meshel yéqip ötküzülidighan paaliyetler.

donanmak 1. bézelmek, yasanmaq: *Gelin pek güzel donanmış* – Kélin bek chirayliq yasiniptu; 2. nurlanmaq, yorup

ketmek: *Bugün şehir donanmış* – *Bütün şehir bek yorup ketti*; 3. hazirlanmaq; 4. qaplanmaq, pürkünmek: *Ağaçlar yapraklarla donandı* – *Dereşler yopurmaqqa pürkinip ketti*.

donatı is. üsküne, eswab.

donatılmak qorallandurulmaq: *Askeri birlikler iyi donatılmış* – *Herbiy qoshunlar obdanla qorallanduruldi*.

donatım is. qoral-paraq, eswab, üsküne.

donatmak 1. kiydürmek; 2. bézimek, zinetlimek, yasimaq; 3. uzunghiche tillimaq, azar bermek.

doncumak 1. turup qalmaq; 2. heyran qalmaq; 3. hérip qalmaq; 4. (ot-chöp) issiq ötüp sésip qalmaq; 4. ichekke kirmek (qishliq uyqugha kirmek).

dondurma is. 1. tonglitish, muzlitish; 2. marozhni.

dondurmacı is. marozhinichi.

dondurmak tonglatmaq, muzlatmaq: *Soğuk fedanları dondurdu* – *Soğhuq maysilarni ushshutiwetti*.

dondurucu s. is. 1. tonglitidighan, muzlitidighan; 2. suni tonglitidighan eswab: *Adamı dondurucu rüzgar esiyor* – *Ademni tonglitidighan shamal chiqidu*.

dondurulmuş s. tonglitidighan, muzlitidighan: *Dondurulmuş et çöktür* – *Tonglitilghan göş nahayiti köp*.

donlu s. kiyimlik (üstide kiyimi bar).

donmak 1. tonglimağ, muz tutmaq: *Su dondu* – *Su muz tutti*; 2. tonglap qalmağ: *Geçen kış dağ yollarında epeyce adam dondu* – *Ötken qish tagh yollirida xélila adem tonglap öldi*.

donmuş s. tonglighan, muz tutqan.

donra is. 1. teng patqaqliq; 2. chach kékiki; 3. beden kiri.

donsuz s. 1. tonsiz, kiyimsiz; 2. kembeghel, yoqsul, gaday: *Donsuzun biri* – *Yoqsulning biri*.

donuk s. 1. tonglighan, muz tutqan, tongluq; 2. ghuwa, tutuq, xire, jansiz: *Donuk yıldız* – *Xire yultuz*; *Donuk adam* – *Jansiz adem*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

donuklaşmak xireleshmek, ghuwalashmaq.

donukluk -*ğu is.* 1.xirelik, ghuwaliq; 2. jansizliq.

dopdolu s. -Ie liqmuliq **Dor is. öz.** Don deryasi.

dor dor (miladidin 1200-yil awwal Yunanistangha kélip Doris rayonigha olturaqlashqan we Yunan medeniyitini yaratqan qowm).

dorking dorkin (éngliz toxusi).

dorset dorset (éngliz qoyi).

dortlük -*ğü is.* tötlük.

dortuvar is. mektep yatiqi.

doru s. toruq, jeren (at).

dorulamak chingdap toldurmaq (liq toldurmaq).

dorum is. taylaq, bota.

dosa is. lat. pristangha kirip chiqish üçün yasalghan köwrük.

dosdoğru s. bek toghra.

dost -tu is. far. 1. dost, aghine, burader, ashna: *Dost ağlatır, düşman güldürür* – Dost, yighlitip éytar, düşmen küldurup; *Dost başa düşman ayaga bakar* – Dost bashqa, düşmen ayaghq baqar; 2. yar, sewgili; 3. xumar.

dostça s. z. dostlarचे: *Dostça konuşmak* – Dostlarचे sözleshmek.

dostluk -*ğu is.* dostluq.

dosya is. fr. arxip, dangen.

doygun s. toq, qanaetchan: *Doygundur, böyle kazançları arayacak adam değildir* – U qanaetjan, mundaq payda qoghlidighan adem emes.

doygunluk -*ğu is.* toqluq.

doyma is. 1. toyush; 2. qanaetlinish.

doymak 1. toymaq: *Bol yağmurla toprak suya doyar* – Mol yamghur bilen yer sugha toyidu; 2. qanmaq, qanaetlenmek.

doymaz s. toymas, achköz, toymighur.

doymazlik -*ji is.* toymasliq, achközlük.

doymuş s. 1. toyghan; 2. qanaetlengen.

doyum is. qanaet.

doyunmak toyunmaq, toymaq.

doyurmak tuyghuzmaq, toydurmaq: *Hergün bir kaç yoksulu doyurur* – Her küni birqanche kembeghelni toyghuzidu.

dömi bk. *demi*.

dömifinal is. yérim musabiqe, yérim final.

dönmek egimek, aylanmaq, burimaq: *Bana dönerek cevap verdi* – Manga örülüp jawap berdi.

dönülmez qaytmas.

dönülmez yol tehlikilik we xalta kocha.

dönüm is. 1. dewran, jewlan: *Bu gitmenin bir de dönümü var* – Bu kétishning qaytishi bar; 2. qaytish; 3. qétim, nöwet: *Üç donüm su getirdim* – Üch yol su élip kaldim; 4. künlüki, aylıqi, yillıqi: *Birinci ölüm yıl o dönümü anıldı* – Ölümünün birinchi yillıqi xatirilendi; 5. kengliki 40 arshin kélidighan yer ölchemi birliki.

dönüş is. 1. aylinish, pirqirash, chögilesh, burulush; 2. qaytish.

dönüşmek 1. özgermek, aylanmaq; 2. bashqurmaq: *Bu kadar az para ile nasıl dönüşecek?* – Bunchiliq az pul bilen qandaq bashqurghili bolidu?.

dönüştürmek özgermek, aylandurmaq.

dördül is. kwadrat, töt burjek, murebbe.

dördüncü say. tötinchi.

dördüz s. töt kézek.

dört -dü say. töt (4).

dört ayak -ji is. 1. töt putluq (haywan); 2. töt put, töt ayagh: *Dört ayak yürüme* – Töt putlap yürmek.

dört ayaklı s. zool. töt putluqlar, töt ayaghliqlar.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

dört boynuzlu s. töt münggüzlük.

dört nal 1. haywanning téz yügürüshi, haywanning chépishi: *Hayvanı dört nala kaldırmak* – Haywanni téz chépishqa qoymaq; 2. téz yügürüş, ishni téz qilish.

dörtgen is. s. töt burjek, töt qiz.

dörtkaşlı 1. buruti xet tartqan (yigit); 2. qaraqash.

döş is. téwish: *Döş yağı* – Tösh yéghi.

döşek -ği is. töshék, yataq.

döşekli s. is. olturaqliq.

döşem is. qurulma, töshem: *Sıcak su döşemi* – Issiq su qurulmisi.

döşeme is. 1. binalarda yer qismini yépip turidighan taxtay; 2. binagha kéreklik eshya, qurulush eshyasi.

döşemek 1. tizip yaymaq; 2. yapmaq, pürkimek, yatquzmaq: *Tüm meydanı mermerle döşediler* – Pütün meydangha mermer tash yatquzdi.

döşenmek 1. tizilip yéyilmaq; 2. yéyilmaq, qaplanmaq; 3. aghrip doxturxanida yétip qalmaq; 4. achchighlanmaq: *Şimdiye kadar o sabrediyordu bugün döşendi* – Hazirghiche taqet qilghanidi, bugün achchiqlandi.

dövdü is. 1. toqmaq, choqmaq; 2. palta, keke qatarliq saymanlarning juldisi.

dövdürmek urdurmaq, soqturmaq.

döveç -ci is. kili.

döven is. toluq (xarmanning).

döviz is. fr. 1. bir döletning pulini yene bir döletning puligha almashturidighan yer; 2. tashqi périwot.

dövme is. 1. urush, soqush (nersini); 2. bedenge tamgha bésish; 3. soqulghan nerse.

dövmek 1. urmaq, soqmaq; 2. yanjimaq, ezmek, uwatmaq; 3. chuwuqdimaq, qaqmaq.

dövülgen s. soqulghan, urulghan.

dövülmek bk. **dövmek** urulmaq, soqulmaq.

dövünmek 1. öz özini urmaq; 2. échinmaq.

dövüş **is.** 1. urush, soqush; 2. jédel, majra.

dövüşken **s.** urushqaq, soqushqaq: *Dövüşken çocuk* – Urushqaq bala; *Dövüşken horuz* – Soqushqaq xoraz.

dövüşmek urushmaq, soqushmaq, jeng qilishmaq.

dövüştürmek urushturmaq, soqushturmaq, jeng qildurmaq.

dragoman terjiman.

dragon **is. fr.** 1. chong yılan, ejdiha; 2. gherbning mexsus formida kiyingen birxil atliq yaki piyade eskiri.

drahmi **is. yun.** 1. qedimki yunan puli; 2. 4,36 gram éghirliqqa teng grék éghirliq ölçimi.

drahoma **is. yun.** diraxoma (xristanlarda küyoghulgha kélin teripidin bérilishi adet qilinghan pul yaki mal).

draje **is. fr.** shékerlengen tablétka yaki kumulach dora.

dram **is. fr.** drama, tiyatir.

dramatik **fr. s.** dramatik.

dramlaştırma **is.** dramilashturush, sehnileshtürüş.

dramlaştırmak dramilashturmaq, sehnileshtürmek.

drenaj **is. fr.** suni chiqiriwétish, étiz-ériq qurulushi.

drezin **is. fr.** tömür yollarda ishlitidighan kichik harwa.

dua **is. ar.** dua, Alladin yaxshiliq tilesh, tilek.

duacı **is.** duaguy.

duahan **is. ar. far.** duaxun, duaguy.

dubara **is. far.** hiyle-mikir.

dubaracı **s.** hiyliger, aldamchi, saxtipez.

dubaracılık -*ji* **is.** aldamchiliq, hiyligerlik, saxtipezlik.

dubl **s. fr.** jüp, qosh.

duble **is. fr.** qosh ester.

dublelik qosh esterlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dublör *is. fr.* dublur (tiyatirda bash rolni ijra qilghuchi arts ornida chiqquchi artis, eyni bir rolni nöwet bilen ijra qilghuchi ikki artisining biri).

dublür 1. ester; 2. mejburiy hemrah; 3. ikkinchi qewet, nusxisi, ülgisi.

duçar *s. far.* duchar, muptila, giriptar: *Hastalığa duçar olmak* – Késelge giriptar bolmaq.

duçret qisliq, tarliq.

dudak *-ğı is.* 1. kalpuk, lew; 2. ayallarning jinsiy organining liwi: *Üst dudak* – Üstünki lew.

dudaklik *-ğı is.* kalpukluk.

dudu *s. far.* 1. xanim: *Fatma dudu* – Patime xanim; 2. qéri ermen ayali.

dudu *is. far. zool.* shatut.

duetto *is.* ikki kishlik naxsha.

duhter qiz, qizbala.

duhul *-lü is. ar.* ichige kirish.

duhuliye *is. ar.* import béji.

duk *is. fr.* powuska, peytun harwisi.

Dukes bir ingliz balilar doxturi (1845-1925 yilighiche yashighan).

dul *s. is.* tul (ayal).

dul yaşmağı tul xotunning béshigha salidighan yaghliqi: *Dul yaşmağı başma* – Senmu tul qalisen.

dulda *is.* 1. dalda; 2. himaye.

duldalamak qanat astigha almaq, qoghdimaq, himaye qilmaq, daldilimaq.

duldalanmak qanat astigha élinmaq, himaye qélinmaq, daldilanmaq.

dulluk *-ğu is.* tulluq.

Duma *is. rus.* Duma (Rosiye parlaménti).

duma *is.* oymaq, pes, choqur.

- dumağı** *is.* oymaq, pes, choqur.
- duman** *is.* 1. tuman, tetek, bus, is; 2. xarab.
- duman başına vurmak** achchiqlanmaq.
- duman mek** tuman qaplımaq.
- duman deliği** turxun.
- duman etmek** chachmaq, buzmaq.
- duman olmak** nahayiti yaman ehwalgha chüshmek.
- duman yapmak** az pul bilen kp ish qilmaq, kp pul qazanmaq.
- dumancı** *s.* hayankesh, az pul bilen jiq payda körgüchi.
- dumanlamak** islımaq, srlimek: *Bahkları dumanlamak* – Bliklarni islımaq (srlimek).
- dumanlanmak** 1. islanmaq, srlenmek; 2. bulghanmaq, liship ketmek, malimatang bolmaq: *Kafalı dumanlandı* – Kalla liship ketti.
- dumanlı** *s.* 1. islıq, teteklik, tumanlıq; 2. qiyinchilik, qischilik.
- dumanlık** *-đi is.* tumanlıq, ttenlik.
- dumansız** *s.* issiz, tteksiz.
- dumdum** *is.* bir xil oq.
- dun** *s. far.* 1. pes, rezil; 2. twen, erzan: *Dun fiyat verdi satmadım* – Erzan baha berdi, satmidim.
- duo** *is. it.* ikki saz yaki ikki awazgha tengkesh qilinghan muzika parchisi.
- dur** tur (buyruq).
- dura** *-cı is. zool.* qirghawul.
- dura** *-cı is.* 1. heykel qatarlıqlarni ornitidighan tapan; 2. ul.
- durağan** *s.* turghun, sabit: *Durağan yıldızlar* – Turghun yultuzlar.
- durak** *-đı is.* tüksiz shaptul.
- durak** *-đı is.* 1. poyiz, aptubuslarning bketliri; 2. shiriyettiki turaq; 3. pauza (toxtash).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

duraklamak 1. toxtiwalmaq, söz arisida turuwalmaq; 2. dawam qilduralmasliq, hoduqmaq; 3. ikkilenmek.

duraklı s. turghunluq, qararliq.

duraksamak ikkilenmek, néme qilishni (déyishni) bilmeslik, turup qalmaq.

dural s. tinch, shük.

duralamak 1. peseymek, astilimaq; 2. chöchümek.

durdurmak toxtatmaq, turghuzmaq.

durendiş s. far. yiraqni köridighan, yiraqni chüshinidighan.

durgun s. 1. turghun, tiptinch; 2. rohsiz, jansiz, heriketsiz: *Durgun deniz* – Tiptinch déngiz.

durgunluk -ğu is. turghunluq, tiptinchliq.

durluk -ğu is. turar jay.

durmak 1. turmaq, toxtémaq; 2. saqlanmaq; 3. kütmek, sewri qilmaq, taqet qilmaq; 4. olturmaq: *Uygurların binlerce yıl önceki eserleri hâla duruyor* – Uyghurlarning minglarche yıl awwalqi eserliri hazirmu saqlanmaqta.

durmaksızın toxtimastn, tinmastin, arqa-arqidin.

durmuş turghan, turup qalghan: *Durmuş et* – Turup qalghan gösh.

duru s. süzük, sap, taza, tiniq: *Duru su evlere getirildi* – Tiniq su öylerge toshuldi.

durulamak chayqimaq (kirni).

durulanmak chayqalmaq.

durulmak 1. tinmaq, süzülmek: *Su bulamkti, duruldu* – Su dugh idi, tindi; 2. toxtalmaq: *Burada durulmaz* – Bu yerde toxtighili bolmaydu.

durum is. 1. weziyet, ehwal.

durumsamak ikkilenmek, turaqsizlashmaq.

duruş is. turush, toxtash: *Duruşundan bir derdi olduğu belli* – Turushidinla bir derdi barliqi bilinip turidu.

duruşma **is.** dewager we jawabkarning sot meydanida turushi.

duş **is. fr.** dush (muncha): *Duş bozulmuş* – Dush buzuluptu.

dut **-tu is. far.** 1. üzhme; 2. bek mest: *Dut gibi olmak* – Qéttiq mest bolup ketmek.

dutluk **-ğu is.** üzhmilik (bagh).

duvak **-ği is.** 1. yopuq (kélin we bowaqlarning yüzige yapidighan); 2. tuwaq, qapqaq.

duvaklamak yopuq yapmaq (kélin we bowaqlarning yüzige).

duvaklanmak 1. kélin bolmaq; 2. yüzige yopuq yépinmaq.

duvaklı **s.** 1. béshi we yüzi yépilghan; 2. tuwaqlanghan, tuwaqliq, yépiqliq: *Duvaklı gelin* – Yüzi yépilghan kélin.

duvar **is. far.** 1. tam, soqma; 2. tosuq: *Duvar gazetesi* – Tam géziti.

duvar çekici ikki uchi uchluq bolqa.

duvarcı **is.** tamchi.

duvarcılık **-ği is.** tamchilik.

duyar **s.** tuyghun, sezgür, hoshyar, segek.

duyarlık **-ği is.** tuyghunluq, sezgürlük, hoshyarliq.

duygu **is.** 1. tuyghu, hés; 2. muhebbet: *Vatan duygusu* – Weten muhebbeti; 3. tesirat: *Buradan iyi duygularla ayrılıyorrum* – Bu yerdin yaxshi tesirat bilen ayrildim.

duygudaş **s. is.** hésidash.

duygudaşlık **-ği is.** hésidashliq.

duygulamak tesir bermek, tesir qilmaq.

duygulandırmak tesirlendürmek, tesirat qaldurmaq.

duygulanmak tuyghulanmaq, tesirlenmek: *Bu güzel davranışından çok duygulandım* – Bu yaxshi maamilisidin obdan tesirlendim.

duygulu **s.** tesirlik, héssiyatliq.

duygun **s.** tuyghun, zérek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

duygunlaştırıcı tuyghulashturghuchi, hoshyarlashturghuchi, sezgürleshtürgüchi.

duygunlaştırma tuyghunlashturush, sezgürleshtürüş, hoshyarlashturush.

duygunluk -*ğu is.* tuyghunluq, hoshyarliq, sezgürlük.

duygusal *s.* héssyatni qozghaydighan, tuyghugha ait.

duygusuz *s.* tuyghusiz, héssyatsiz.

duygusuzluk -*ğu is.* tuyghusizliq, héssyatsizliq.

duyma 1. tuyush, sézish, hés qilish; 2. anglash, tingshash, ishitish.

duymak 1. tuymaq, hés qilmaq, sezmeq; 2. anglimaq, tingshimaq, ishitmek; 3. xewerdar bolmaq, bilmek: *Yaptklarını duydum* – Qilghanlirini bildim.

duynak -*ğı is.* tuwaq (haywanlarning).

duyu *is.* tuyghu, sézim.

duyulmak bk. **duymak** 1. tuyulmaq, sézilmek; 2. bilinmek, anglanmaq, ishitilmek.

duyum *is.* tuyghu, sézim.

duyumölçer *is.* hés-sézimni ölçeydighan eswab, sézim ölcher, sézim ölchigüch.

duyumsamazlik -*ğı is.* **duyumsuzluk** -*ğu is.* tuyghusizliq, sezgürsizlik.

duyurmak 1. tuydurmaq, tuyghuzmaq, sezdürmek; 2. ishüttürmek, anglatmaq; 3. hés ettürmek.

duyurucu *s. is.* tuydurghuchi, tuyghuzghuchi, hés qildurghuchi, sezdürgüchi.

duyuş *is.* 1. tuyush, sézish; 2. tesirat.

duzah *is. far.* dozax, jehennem.

duziko *is.* haraq.

düalist -*ti is. fr.* dualizm terepdari.

düalistik dualistik.

düalizm *is. fr.* dualizm.

düb éyiq.

düdük -ğü **is.** 1. düdük, üshtek, qongghuraq; 2. **s.** eqilsiz; 3. güdek.

düdüklemek jinsiy alaquide bolmaq.

düdüklü **s.** qongghuraqliq.

düelist qilichwazliqqa xushtar (amraq) adem.

düello **it. is.** duél (ikki shexsning melum shertler اساسida yekkimu-yekke qilichwazliq qilishi yaki tapanche étishishi.).

düğme **is.** 1. tügme, topcha; 2. tokni échip yapidighan yaki mashinini mangduridighan zapchas: *Meme düğmesi* – Emchek tügmisi.

düğmeci **is.** topcha yasighuchi yaki satquchi.

düğmek tügmek, tügüm qilmaq.

düğmelemek tügmilimek, topchilimaq.

düğmelenmek bk. **düğmeleme**k tügmilenmek, topchilanmaq.

düğmeli **is.** tügmileklik, topchilaqliq.

düğmesiz tügmisiz, topchisiz: *Düğmesiz ceket* – Tügmisiz chapan.

düğü **is.** 1. aq ushshaq güürüch; 2. postidin ajritilghan bughday.

düğüm **is.** tügüm, chigish: *Bu, meselenin düğüm noktasıdır* – Bu, mesilining chigish nuqtisidir.

düğümlemek tügüm qilmaq, tügmek.

düğümlenmek tügümlenmek.

düğümlü 1. tügümlengen; 2. tügümlük: *Düğümlü ip* – Tügümlük yip.

düğün **is.** toy, merige, tökün.

düğüncü **is.** 1. toygha tekliq qilinghuchi; 2. toy igisi.

düğünlük **s.** toyluq.

dük **is. fr.** powuska, peytun harwisi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

dükkân is. ar. dukan: *Berber dükkâm* – Satirashxana; *Kumaş dükkâmı* – Rext dukini; *Bakkal dükkâmı* – Baqqal dukini.

dükkancı dukanchi.

düldül is. ar. 1. Duldul (Hezriti Elige Muhemmet Peyghember teripidin teqdim qilinghan qéchir); 2. chaqmaq qilip eski atlargha déyilidighan oxshitish sözi; 3. kona aptomobil.

dülger is. far. binakarliqta yaghach tash ishlrini qilidighan kishi.

dümbelek -ği is. far. 1. naghra, dumbaq; 2. ansiz er **is.**

dümbelekçi is. dumbaqchi, naghrichi.

dümdar is. far. arqa sep, arqa sep armiyisi.

dümdüz s. 1. : *Dümdüz bir yol* – Tüptüz yol; 2. addiy-sadda: *Dümdüz bir elbise* – Addiy bir kiyim; 3. möng, döt: *Öyle dümdüz bir adam sanarçı olamaz* – Undaq möng adem hünerven bolalmaydu.

dümen is. it. 1. paraxot roli; 2. hiyle, suyiqest, mikir; 3. yol bashlighuchi, rehber.

dümenci is. 1. paraxotta rolchi; 2. eng keynidiki, arqida qalghini, axirqisi.

dün is. z. tünügün: *Dün söyledi* – Tünügün sözlid.

dünden z. 1. tünügündin: *Dünden kalma iş* – Tünügündin qalghan ish; 2. uzundin, teqezza bilen, töt köz bilen, hewes bilen: *O bu işe dürden razı* – U, bu ishqa uzundin razi.

dünkü s. 1. tünügünki: *Dünkü olayda zarar görmedik* – Tünügünki weqede ziyan tartmiduq; 2. bek yéngi, yéngi ishqa bashlighan; 3. téxi yéqinqi: *O daha dünkü memur, neden ücretine zam yapılsın* – U téxi yéngidinla xizmetke kirgen tursa, qandaqmu maashi östürölsün?.

dünü is. nepis, köngül: *Bu adam dünü yüzünden mahvoldu* – Bu adem köngülning kirip tügeshti.

dünür is. quda, baja.

dünür düşmek kishi qoymaq, elchi qoymaq, söz salmaq (qizgha).

dünür gezmek elchilikke kirmek (qizgha).

dünürlük -ğü is. quda-bajiliq.

dünüş is. qéyin ana.

dünya is. ar. 1. dünya, jahan, alem; 2. keng we adimi jiq yer; 3. köz qarash, chüshenche.

dünyalık -ğı is. 1. mal-dünya; 2. mal-mülük; 3. pul.

dünyevi s. ar. dünyawi, dünyaliq.

düpedüz z. tüptüz, udul: *Düpedüz bir adam* – Tüptüzla bir adem.

dür is. ar. ünche-merwayit.

dürbün is. far. durbun.

dürbünlü s. durbunluq.

dürgâne is. 1. ünche danliri; 2. qimmetlik, söyümlük; 3. ayal ismi.

dürme is. bk. *lahane*.

dürmek 1. türmek: *Kağıdı dürmek* – Qeghezni türmek; 2. yögimek, qatlimaq.

dürtlengiç uchi uchluq yaghach. (haywanlarni mangdurush üçün sanjiydighan), türtküch.

dürtmek 1. türtmek; 2. tegmek; 3. teshwiq, terghip.

dürtüklemek 1. arqa-arqidin türtmek: *Eşeği türtükleme* – Ishekni türtüp qoymaq; 2. teshwiq qilmaq, terghip qilmaq.

dürtülmek türtülmek.

dürtürmek türtüstürmek.

dürtüşmek türtüshmek, bir-birini türtmek.

dürü is. 1. türüm, türtken nerse; 2. toyluq hediye, toy lazimetliki.

dürülmek türülmek, oralmaq, yögelmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

dürüm is. 1. türüm: *Hahıcının dürümü sıkı olmuş* – Gilemchining turumi ching yoptu; 2. rextlarning qatlanghan yeri; 3. qatlima (nan) ning qétiq bilen türülüshi.

dürüst -tü s. far. durust, toghra.

dürüşt -tü s. far. set, qopal, yirik: *Dürüşt muamele* – Qopal (yirik) muamile.

dürzü is. ar. qattiq haqaret sözi.

düstur is. ar. 1. destur, tüp prinsip, qanun, nizam; 2. qanunlar kitabi; 3. formula, qaide; 4. chong depter.

düş is. chüsh, xiyal, oy: *Akşam güzel bir düş gördüm* – Axsham yaxshi bir chüsh kördüm.

düşelge is. miras, tegmish.

düşerlik -ği is. nésiwe, ülüsh, hesse: *Bunda düşerliğin var* – Buningda nésiweng bar.

düşes is. fr. bir xil uzun shire.

düşgelmek duch kelmek, udul kelmek, toghra kelmek, uchrap qalmaq.

düşkü is. nezerdin chüshüsh, chüshkü.

düşkün s. 1. chüshkün; 2. köp bérilip ketken (bir nersige): *İçkiye düşkün bir adamdır* – Ichimlikke bérilgen bir adem; 3. küch-quwettin qalghan.

düşkünleşmek chüshkünleshmek.

düşkünlük -ğü is. 1. chüshkünlük; 2. miskinlik; 3. bérilgenlik (bir nersige), könglini bergenlik: *Kumara düşkünlük* – Qimargha bérilgenlik.

düşman s. is. 1. düşmen: *Emperyalizm halk düşmanıdır* – Jahan'girlik xelq dushminidir; 2. zeherlik nerse: *Sigara insan sihati için büyük bir düşmandır* – Tamaka insanning salamatliki üçhün eng chong dushmendur; 3. köp istémal qilghuchi: *Ekmek düşmanı* – Nan dushmini.

düşmanlık -ğı is. düşmenlik, düşmenche: *Bu düşmanlık bir eylemdir* – Bu dushmenlik herikettur.

düşmek 1. chüshmek: *Çocuk koşarken düştü* – Bala yügürüp kétéwétip yiqilip chüshti; 2. tökülmek: *Ağaçtan bir yaprak düştü* – Derextin bir yopurmaq töküldi; 3. yaghmaq, chüshmek: *Kar düştü* – Qar chüshti; 4. peseymek; 5. xarablashmaq, kembeghelleshmek: *Düşmüş bir aile* – Xarablashqan aile; 6. ajizlashmaq; 7. giriptar bolmaq, uchrmaq: *Belaya düşmek* – Kélishmeslikke giriptar bolmaq; 8. bek bérilmek, bek heweslenmek; 9. qolgha kelmek; 10. azaymaq, kémeymek; 11. wezipidin ayrilmaq, xizmitidin chüshmek: *İki bakan düştü* – Ikki ministir xézmitidin ayrildi; 12. bala tashliwetmek, waqtida ilgiri tughulmaq: *Sekiz aylık düşenler arasında yaşayanlar enderdir* – Sekkiz aylıq tughulghanlar otturisida hayat qalghanliri az; 13. qoshulmaq; 14. yarashmaq, uyghun kelmek, layıq kelmek; 15. astilashmaq: *Trenin hızı düştü* – Poyizning süriti astilashti; 16. chiqmaq: *Sabah sokağa düştüm* – Etigende kochigha chiktim; 17. chéchilmaq; 18. düşhmen qoligha ötmek: *Şehir düştü* – Sheher düşhmen qoligha ötti.

düşük **с.** 1. chüshük, chüshken: *Düşük dış* – Chüshken chish; 2. töwen, erzan: *Düşük fiyat* – Töwen (erzan) baha; 3. buzuq, exlaqsız: *Düşük bir kadın* – Buzuq bir xotun; 4. ölük tughulghan bala; 5. müjmek, chüshiniksiz: *Düşük cümle* – Chüshiniksiz jümle.

düşülük *-ğü is.* chüshüklük, töwenlik, erzanlıq.

düşüm **is.** xamandiki ashliq döwesige qilinghan belge.

düşümdeşlik *-ği is.* bir qanche weqening birla waqıtta körülüshi.

düşümdeşmek bir qanche weqe birla waqıtta körülmek.

düşünce **is.** 1. chüshünche; 2. pikir, idiye; 3. endishe; 4. oy: *Bu haberi duyunca beni bir düşünce aldı* – Bu hewerni anglash bilen méni oy qaplidi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

düşünceli **s.** angliq, endishilik, qayghuluq: *Düşünceli hareket eden hayal kırıklığına uğramaz* – Angshliq heriket qilghan xiyalgha chökmeydu.

düşüncesiz **s.** 1. angsiz; 2. ghemsiz, qayghusiz, endishisiz.

düşüncesizlik **-ği is.** 1. angsizliq; 2. ghemsizlik, qayghusizliq, endishisizlik.

düşündürmek bk. **düşündürtmek** oylandurmaq.

düşündürücü **s.** oylandurghuchi.

düşünme **is.** oylinish, tepekkur bk. **düşünmek**.

düşünmek 1. oylimaq, chüshenmek, köz aldigha keltürmek; 2. xatirilimek, eslimek; 3. qayghurmaq; 4. muhakime qilmaq: *Bu konuyu uzun uzun düşündüm* – Bu mesilini xéli uzun muhakime qildim.

düşünmeksizin oylanmastin, muhakime qilmastin: *Bu işi hiç düşünmeksizin yapmıştır* – Bu eshni zadila oylanmasten qiptu.

düşünücü **s.** bk. **düşünür**.

düşünülmek 1. oylanmaq, köz aldigha keltürmek; 2. muhakime qilinmaq, tetqiq qilinmaq.

düşünür **is.** 1. muteppekkur: *Büyük düşünür Mahmut Kaşkarı* – Ulugh muteppekkur Mehmud Qeshqeri; 2. pikir ehli.

düşünüş **is.** chüshenche usuli, pikir qilish usuli: *Herkesin bir düşünüşü var* – Herkimning bir (xiyali) pikri bar.

düşürmek 1. chüshürmek, peseytmek, töwenletmek; 2. tashlimağ: *Kadın çocuk düşürür* – Xotun bala tashliwetti (chüshürüwetti).

düşürtmek 1. chüshürtmek; 2. tashlatmaq.

düşürücü **s.** bala chüshüridighan dora we heriket.

düşüş **is.** 1. chüshüş, pesiyish, töwenlesh; 2. purset: *O bir düşüştü, her zaman olmaz* – U bir purset, hemishe boluwermeýdu.

düşüt **-tü is.** chüshüp ketken bala bk. **düşük**.

düt 1. düdük, gudük, isqiriq.

düttürü s. 1. ghelite kiyingen; 2. külkilik körüngen (kiyim);
3. ajayip we tar (kiyim).

düve is. bir yashliq chishi topaq.

düvelek 1. bir xil kichik qoghun; 2. xemek, soymaq.

düven is. bk. **döven**.

düvesimek küyekke kirmek (buqa).

düz is. 1. tüz, tekshi: *Düz yazı* – Nesir; *Düz yer* – Tüz yer; 2. sidam, addiy: *Düz kumaş* – Sidam rext; birla renglik rext; *Düz adam* – Addiy adem.

düz is. puraqsız üzüm hariqi.

düzayak ichide pelempey qisimi bolmighan (öy, yer, yol).

düzec -ci is. tengshek, tüzlükni ölçheydighan eswab.

düzelmek 1. tüzlenmek: *Toprak basıla basıla düzelir* – Yer bésilip-bésilip tüzlinidu; 2. tüzelmek, yaxshılanmaq, saqaymaq: *Sağlıǵı düzeldi* – Salametliki yaxshilandi; 3. tertipke chüshmek, retlenmek: *Oda düzeldi* – Öy retlendi; 4. yolgha chüshmek: *İş düzeldi* – Ish yolgha chüshti.

düzeltici s. 1. tüzligüch, retligüch, tertipke salghuch, tengshigüch; 2. tüzetküch, özgertküch.

düzeltmek bk. **düzeltmek** 1. retlenmek, tertipke sélinmaq, tengshelmek; 2. tüzitilmek, özgertilmek.

düzeltme is. 1. tüzitish; 2. özgertish bk. **düzeltmek**.

düzeltmek 1. tüzetmek; 2. özgertmek, ongshimaq, islah qilmaq, rémont qilmaq.

düzen is. 1. tertip, intizam, nizam; 2. hiyle: *Bu söz onun düzeridir* – Bu söz uning hiylisidir.

düzenbaz s. hiyliger.

düzenci is. bk. **düzenbaz**.

düzenek -ǵi is. hazirlanghan nerse.

düzengeç -ci is. tormuz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

düzenleme *is.* 1. tertipke sélîsh, retlesh, retke sélîsh; 2. tengkesh qélish, tengshesh.

düzenlemek 1. tertipke salmaq, retlimek, retke salmaq; 2. yolgha salmaq; 3. tengkesh qilmaq, tengshimek.

düzenlenmek bk. **düzenlemek** 1. tertipke sélinmaq, retlenmek, retke sélinmaq; 2. tengshelmek, tengkesh qilinmaq.

düzenleyici *is.* 1. retligüchi, tertipke salghuchi; 2. tengkesh qilghuchi.

düzenli *is. z.* tertiplik, retlik: *Düzenli bir oda – ; Düzenli saz – Tensheklik saz.*

düzensiz *s.* 1. retsiz, tertipsizlik; 2. intizamsiz.

düzensizlik *-ği is.* 1. tertipsizlik, retsizlik; 2. intizamsizlik.

düzetmek bk. **düzeltemek.**

düzey *is.* sewiye: *Halkın yaşam düzeyi çok düşüktür – Xelqning turmush sewiyisi bek töwen.*

düzgü *is.* 1. qaide, destur; 2. muzikatchiliq, muzika ijadchiliq.

düzgülü *s.* normal.

düzgün *s.* toghra, durus.

düzgün *s.* upa.

düzgüncü *is.* 1. upa satquchi; 2. kélinini yasighuchi (yengge).

düzgünlemek upa sürmek.

düzgünlük *-ğü is.* 1. toghriliq, durusluq; 2. upa qutisi.

düzine *is. it.* düzhine: *Bir düzine kalem – Bir düzhine qelem.*

düzlem *s.* türlü, tüzleng.

düzleme tüzlesh, siliqlash.

düzleme tüzlimek, siliqlimaq.

düzlemlik *-ği is.* tüzlemlik, tüzlemlik.

düzlenmek tüzlenmek.

düzleşmek tüzlenmek, tüzleshmek(nerse).

düzlük -ğü **is.** 1. tüzlük, tüzlemlik; 2. addiqliq, saddiliq:
Kiyafe tinin düzliğünü gören onun zengin olduğunu hiç ummaz – Uning addiy kiywalghinigha qarap, bay ikenlilikige héchkim ishenmeydu.

düzme **s.** 1. tüzesh, retlesh, tertipke sélish; 2. yasalma, yasima, saxta: *Düzme söz* – Yasima söz.

düzmece **s.** yasalma, saxta, oydurma.

düzmeçi **s. is.** saxtipez, yalghanchi, kazzap.

düzmeçilik -ği **is.** saxtipezlik, yalghanchilik, kazzapliq.

düzmek 1. tüzmek; 2. qilmaq, meydangha keltürmek; 3. shéir yazmaq, qoshaq tüzmek; 4. oydurmaq; 5. jaylimaq, eplimek (set menide)

E

E E (türk élipbesining altinchi herpi we sozuq tawushlarning altinchisi).

ebabil *is. ar. zool.* 1. tagh qarlighichi; 2. qatar uchqan qushlar topi.

ebâd bk. **ebat**.

ebat *-di is. osm.* uzunluq, kenglik we chongqurluq.

ebe *is.* kindik ana, tughut anisi.

ebed bk. **ebet**.

ebedi ebediy, menggü.

ebedilik *-ği is.* menggülük, ebediylik.

ebediyen *is. ar.* menggülük.

ebediyet *is. ar.* bk. **ebedilik**.

ebelik *-ği is.* kindik aniliq, tughut aniliq.

ebeveyn *is. ar.* ata-ana.

ebir *is. far.* bulut.

ebkem *s. ar.* tilsiz, gacha.

ebkemiyet *-ti is.* tilsizliq, gachiliq.

ebleh *s. ar.* qolidin ish kelmeydighan, eqilsiz, exmeq.

eblehlik *-ği is.* exmeqliq, eqilsizliq, dötlük.

ebr *is. far.* bulut.

ebru *is. far.* qash.

ebru *s. is. far.* 1. bulutqa oxshash; 2. nersining yüzige bérilgen türlük bézek.

ebrucu *s. is.* bézekchisi, zinnetligüchi.

ebruli *s.* bk. **ebrulu**.

ebrulu *s.* bézeklik, boyaqliq (qeghez yaki rext).

ebter *s. ar.* 1. quyruqi késik (haywan); 2. toghmas, qisir; 3. kéreksiz, paydisiz.

ebüliyometre *is. fr.* nersining qaynash derijisini ölçheydighan eswab.

ebüliyoskop *-pu is. bk. ebüliyometre.*

eb yaz *s. ar.* apaq.

ecanip *is. ar.* ejnebiyler, chet ellikler.

ecdat *-di ar. is.* ejdad, ata-bowilar.

ece *is.* 1. qiraliche; 2. ana; 3. aka, acha; 4. qéri xotun.

ecel *is. ar.* ejel: *Eceli gelen köpek came duvarına siyer* – Ejili toshqan it meschitning témigha siyer.

ecelâcayip bek ajayip, bek gharayip.

ecinli jin.

ecinni *is.* jin.

ecir *-cri is. ar.* 1. ejir; 2. sawab.

ecir maashliq.

eciş bücüş *s.* 1. egri-bügri; 2. qedirsiz, étibarsiz.

ecnebi *is. s. ar.* 1. ejnebiy, chet ellik; 2. bashqa memliket, chet memliket, chet el.

ecr *is. ar.* maash.

ecvef *s. ar.* 1. bosh, kawang; 2. bilimsiz, nadan, exmeq.

ecvet *s. osm.* qoli ochuqluq, séxiylik, merdlik.

ecza *ar. is.* 1. parchilar, üsküniler; 2. dora: *Ecza dolabi* – Dora ishkapi; 3. tüplenmigen kitab; 4. haywan we ösümlüklerdin dora ornida qollinilidighan maddilar.

eczacı *is.* doriger.

eczacılık *-ği is.* dorigerlik.

eczane *is.* dorixana, aptik.

eçhel *s. ar.* qaratürük, bilimsiz, nadan.

eda *is. ar.* 1. qiyapet; 2. pozitsiye; 3. ipadilesh usuli; 4. hürmetzlik, qopalliq, tongluq.

edafoloji tupraqshunasliq.

edali 1. jiddiy, keskin, estayidil; 2. heywetlik.

edani *is. ar.* peskeshler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

edat -*tı is. ar.* baghlighuchi (tilda) mesilen: hem, bilen, üçhün, xuddi, we qatarliqlar.

ede *is.* aka.

edeb edeb, terbiye, exlaq.

edebhane hajetxana, xala jay, teretxana, eskilik.

edebi edebiy.

edebiyat -*tı is. ar.* edebiyat.

edebiyatçı *is. ar.* edib.

edeme *is.* téringing asti.

edememek biaram bolmaq.

edep -*bi is. ar.* edeb, exlaq, terbiye, haya.

edep yeri *is.* hayaliq yer, ewret yéri.

edeplenmek edeblik bolmaq.

edepli *s.* edeblik, exlaqliq, hayaliq.

edepsiz *s.* edebsiz, exlaqsiz, terbiysiz, hayasiz.

edepsizce *z.* edebsizlerche.

edepsizleşmek edebsizleshmek, exlaqsizlashmaq.

edepsizlik -*ği is.* edebsizlik, exlaqsizliq, terbiyisizlik.

eder *is.* baha, qimmet, tapan heqqi, manglay teri.

edevat -*tı ar. is.* qorallar, eswablar.

edib bk. *edip.*

edibane *z. ar.* 1. nazaketlik, pasahetlik; 2. edebiyatqa uyghun.

edibe bk. *edip.*

edik -*ği is.* hesse (ayagh kiyim), popush.

edilgen *s. is.* mejhul: *Görülmek ,bilinmek edilgen fiillerdir* – *Körülmek, bilinmek mejhul péillerdur.*

edilmek qilinmaq, ishlenmek: *Çok yardım edildi* – Köp yerdem qilindi.

edimsel *s. fels.* emeliy, heqiqiy.

edinç -*ci is.* netije, utuq.

edinik *s.* qilinghan, ishlen'gen.

edinim *is.* ige bolmaq.

edinme *is.* ige bolush, qolgha kelturush, érishish, igilesh.

edinmek ige bolmaq, qolgha keltürmek.

edip *-bi is. s. ar.* 1. edib, yazghuchi; 2. edeblik, exlaqliq, tertiplik.

ediye *is. ar.* dualar, niyaz.

edna *s.* 1. eng az 1. eng töwen, eng eski.

edükasyonizm *is. fr.* maaripchiliq.

edvâr 1. 1. dewrler, zamanlar, chaghlar 1. sherq muzikiliri toghruluq kitab.

efal *is. ar.* péillar.

efe *is.* 1. aka; 2. yigit.

efektif *s. is. fr.* neq pul.

efendi *is. rum.* 1. oqutquchi, muellim 1. endi, janab, janabliri.

efendice *z.* endilerche.

efendilik *-ği is.* 1. oqutquchilik, muellimlik 1. endilik, janablik.

efendim 1. endim, muellim; 2. néme, xosh?, némeidsiz?; 3. janabliri, aliy kiramliri.

efgan *is. far.* 1. pighanlar; 2. er ismi.

efganlı bk. *afganlı*.

efkâr *is. ar.* 1. «pikir» sözining köplüki, idiyiler; 2. qayghu, ghem, hesret.

efkârı umumiye *is. ar.* jamaet pikirliri.

efkârlanmak qayghulanmaq, hesret chekmek.

efkârlı *s.* qayghuluq, ghemkin, hesretlik.

eflâk *-ki is. ar.* 1. «pelekler» dégen menide bek égiz dégenlik bolidu; 2. teyleyler.

eflâtun *s.* sösün reng.

eflâtuni *s.* sösün renglik.

efrat *-dı ar. is.* 1. aile ezaliri; 2. eskerler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- efsane** *is. far.* epsane, riwayet, chöchek.
- efsaneleşmek** epsanileşmek, éghizdin éghizgha köchüp yürmek.
- efsanevi** epsaniwi.
- efser** taj, hökümdarlarning taji.
- efsun** *is. far.* efsun, arwaq, juda.
- efsunlamak** séhir qilmaq, juda qilmaq.
- efza** *s. far.* artturulghan, köpeytilgen.
- efzâyış** *is.* köpeytmek, artturmaq.
- efzun** *s. far.* köp, nurghun, jiq, tola, uzun: *Allah ömrünüzü efzun etsin* – Xuda ömiringizni uzun qilsun.
- efzuni** *is.* köplük, jıqlıq, toliliq, uzunluq.
- egalitarizm** *is.fr.* barawerchilik.
- egavlamak** qolgha keltürmek.
- Ege** *is. öz. yun.* Ege (déngiz ismi): *Ege denizi* – Ege déngizi.
- ege** *is.* bala baqquch (ayal) **Ege denizi** *is.* ege déngiz.
- egemen** *s.* 1. igilik hoquq; 2. musteqil, erkin, öz-özige xoja: *Egemen bir devlet* – Musteqil (öz-özige xoja) bir dölet.
- egemenlik** -*ği is.* musteqilliq.
- egoist** *fr. s.* shexsiyetchi.
- egoistlik** -*ği is.* shexsiyetchilik, özümchilik.
- egoizm** *is. fr.* bk. **egoistlik**.
- eğe** *is.* ikek.
- eğe** *is.* qowrugha.
- eğeci** *is.* ékekchi.
- eğelemek** ékekdimek.
- eğeler arası** *is.* ikki qowrugha ariliq.
- eğer** *far. bağ.* eger.
- eğer** *is.* bk. **eyer**.
- eğič** -*ci s. z.* yaghach ilmek.
- égik** *s.* égik, qiypash, singayan, qingghir, maymaq.
- eğiklik** -*ği is.* égiklik, qiypashliq, qingghirliq.

- eğilim is.** meyil.
eğilimli s. meyillik, mayilliq.
eğilme is. égilish, pükülüş.
eğilmek égilmek, qıysaymaq, pükülmek: *Ağaç yaş iken eğilir* – Höl yaghach égilidu.
eğim is. egim, egmesh.
eğın -ğni is. dümbe, ucha.
eğınçı 1. ishshiq, hür, hürmek; 2. chong meng.
eğindirmek qiziqturmaq, heweslendürmek.
eğingen s. köp bérilip ketken, köp qiziqip ketken (bir nersige).
eğinik s. qiziqqan, hewes qilghan, bérilgen, urunghan (bir nersige).
eğinmek bérilmek, urunmaq, qiziqmaq (bir nersige).
eğinti is. ikek qirindisi.
eğir is. hesel herisi toplighan shirne.
eğirmek égirmek, eshmek.
eğirmen is. yip égiridighan sayman.
eğirtmek égirtmek, eshtürmek.
eğitbilim is. pédagogika, oqutush métodi.
eğitilmek terbiyilenmek.
eğitim is. 1. maarip; 2. terbiye, oqutush: *Eğitim araçları* – Oqutush saymanliri; *Eğitim kurumları* – Oqutush organliri.
eğitimci is. maaripchi, pédagog.
eğitimcilik -ği is. maaripchiliq, oqutquchiliq.
eğitimli s. 1. terbiyiwi; 2. terbiye körgen: *Eğitimli hikaye* – Terbiyiwi hékaye.
eğitimsiz s. terbiyisiz, terbiye körmigen, oqumighan.
eğitme is. terbiyilesh.
eğitmek terbiyilemek, baqmaq: *Çocukları eğitmek* – Balılarni terbiyilemek; *Hayvanları eğitmek* – Haywanlarni béqip semritmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

eğitmen *is.* aile oqutquchisi.

eğitmenlik *-ği is.* aile oqutquchiliqi.

eğitsel *s.* terbiyivi.

eğlek *-ği is.* 1. harduq alidighan yer; 2. haywanlarni sayitidighan kölengilik yer.

eğlemek tosqun bolmaq, tosalghu bolmaq.

eğlence *is.* 1. tamasha, köngül échish, küymünüş, oyun-külke; 2. oyunchuq; 3. asan ish: *Onun için bu görev bir eğlencedir* – Uning üçün bu wezipe asan; 4. köngül échish yighini: *Bu akşam bir eğlencedeydik* – Bugün axsham bir köngül échish yighinida bolduq.

eğlenceli *s.* köngüllük: *Eğlenceli bir gezinti* – Köngüllük bir sayahet (seyle).

eğlencelik *-ği is.* ich pushuqini chiqiridighan nersiler, küymenchük (gazir, dadur, xasing qatarliqlar).

eğlendirmek oynatmaq, tamasha qildurmaq.

eğlenmek 1. köngül achmaq, ich pushuqini chiqarmaq; 2. chaqmaq qilmaq; 3. bir yerde waqit ötküzmek, bir yerde turup turmaq.

eğlenti *is.* olturush, bezme, meshrep.

eğleşik turaqliq, muqim.

eğleşmek 1. olturaqlashmaq, makanlashmaq; 2. köngül échishmaq, olturush qilmaq.

eğmek *-er -i* 1. egmek: *Demir çubuğu eğmek* – Tömür chiwiqni egmek; 2. qingghaytmaq: *Bardağı eğmeyin, içindeki su dökülür* – Istakanni qingghaytma, ichidiki su tökülüdu.

eğrek *-ği is.* zeykesh (ériq).

eğreti *s. z. ar.* 1. ariyet, ötné: *Arkadaştan bu kitabı eğreti aldım* – Bu kitabni aghinemdin ariyet (waqitliq) aldım; 2. yalghan: *Eğreti dış* – Yalghan chish; 3. bab kelmigen, mas kelmigen: *Tencerenin kapağı eğreti duruyor* – Qazanning tuwıqi mas kelmeptu.

eğretiden **z.** muweqqet.

eğretileme **is.** oxshitish, istiare.

eğri **s.** 1. egri: *Eğri yol* – Egri yol; 2. qingghir: *Eğri duvar* – Qingghir tam; *Eğri bakmak* – Qingghir qarap yürmek; 3. yalghanchi: *Eğri adam* – Yalghanchi adem; 4. exlaqqa xilap.

eğri bacak **s.** maymaq put (ich maymaq yaki tash maymaq).

eğrik **s.** égik, qingghir, maytuq.

eğrilik **-ği is.** égiglik, qingghirliq.

eğrilme **is.** qingghiyish: *Bu duvar eğrildi* – Bu tam qingghiyip ketti.

eğrilmek 1. égilmek, qiysaymaq: *Kuru ağaç eğrilmez* – Quruq yaghach égilmeydu; 2. ishlimek, igirilmek.

eğrim **is.** 1. su qaynimi, su chögülmisi; 2. égerning astidiki ikki tal tüz yaghach.

eğritmek egri halgha keltürmek.

eh **ünl.** hee, he shundaq, bolidu, kupaye.

ehadiyet **-ti is. ar.** bir, yek, yégane, yalghuz.

ehak **s. ar.** eng layiq.

ehem **s. ar.** eng muhim.

ehemmiyet **-ti is. ar.** ehmiyet.

ehemmiyetli **s.** ehmiyetlik, qimmetlik, etiwarliq.

ehemmiyetsiz **s.** ehmiyetsiz, qedirsiz, étibarsiz.

ehil **-hli is. ar.** 1. ehil, ige: *Hüner ehli* – Hüner ehli; 2. usta, mutexessis, qabiliyetlik: *O, bu işin ehlidir* – U bu ishning mutexessisi (ehli).

ehl **is. ar.** bk. **ehil**.

ehli **s. ar.** 1. öyge ögitilgen; 2. yerlik.

ehlibeyt **-ti is. ar.** Peyghember ailisi.

ehlidil **is. ar.** derwish, ashiq.

ehlikitap **-bı is. ar.** Xudadin kitab chüshkenler (musulman, xristian we yehudiyler ehli kitablardin hésablinidu).

ehlisalip **-bi ar.** bk. **haçlılar**.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ehliyet *is. ar.* 1. qabiliyet, iqtidar; 2. salahiyet; 3. alahide xususiyet, artuqchiliq; 4. hüner; 5. hoquq.

ehliyetli *s.* qabiliyetlik, iqtidarliq, salahiyetlik.

ehliyetname *is. ar.* shahadetname.

ehliyetsizlik *-ği is.* qabiliyetsizlik, iqtidarsizliq.

ehram *is. ar.* ehrem, framida.

ehven *ar. s. z.* 1. erzan: *Kumaşlar ehvenleşiyor* – Rext erzanlishiwatidu; 2. ewzel: *Ölüm esirlikten ehvendir* – Ölüm esirликтin ewzeldur.

ejder *is. far.* bk. *ejderha*.

ejderha *is. far.* ejdiha.

ek *-ki is.* 1. qushumche; 2. ilawe; 3. ulaq.

ek fiil *is. gram.* bk. *fiil*.

ekâbir *is. ar.* chonglar, ulughlar.

ekal *-li is.* eng töwen, eng az.

ekalim *is. ar.* éqimlar.

ekanimiselâse *is. ar.* xristian dinining asasi.

ekber *s. ar.* bek chong, eng ulugh, köp yeydighanlar, toymaslar.

ekele *is. ar.* köp yeydighanlar, toymaslar.

ekelge *is.* étiz.

ekili *s.* uruq chéчилghan, térilghan: *Ekili tarla* – Térielghan étiz.

ekilmek *-e* térilmaq, uruq sélinmaq, ékilmek: *Tarlaya mısır ekildi* – Étizgha qonaq térildi.

ekim *is.* 1. térilghu, tériqchiliq; 2. oninchi ay(öktebr).

ekin *is.* 1. ziraet, ékin; 2. medeniyet.

ekinci *is.* déhqan, ékinchi.

ekincilik *-ği is.* déhqanchiliq, tériqchiliq, ékinchilik.

ekinlik *-ği is.* étiz, ékinlik.

ekinoks *is. fr.* kéche bilen kündüzning teng bolushi.

ekip *-bi is. fr.* 1. etret, ömek; 2. qoshun, qatar.

eklem *is. anat. zool.* üge, boghum.

eklemek 1. qoshmaq, qoshumche qilmaq, ulimaq; 2. bir-birige qoshmaq, ilawe qilmaq.

eklemlı *s.* 1. ulaqliq; 2. qoshumche qilinghan; 3. izah bérilgen, izahliq.

eklemsız *s.* 1. ulaqsız; 2. izahsız; 3. qoshumchesız.

eklenmek 1. qoshumche qilinmaq; 2. ulanmaq.

ekletmek 1. qoshumche qildurmaq, qoshturmaq; 2. ulatmaq.

ekli *s.* 1. qoshulghan; 2. ulaqliq: *Ekli kumaş* – Ulaq rext.

ekme *is.* térish, tikish.

ekme makinasi *is.* térish mashinisi.

ekmek *is.* 1. nan; 2. tamaq, ghiza.

ekmek 1. térimaq, uruq salmaq; 2. sepmek, orunsız, xejlimek, serp qilmaq: *Pirinç ekmek* – Shal térimaq.

ekmekçi *is.* naway.

ekmeklik *-ği is. s.* 1. nan we tamaq üçün ayrılghan; 2. qimarda utturup quruq qol bolup qilish: *Ekmeqlik un* – Nan uni.

ekmel *s. ar.* 1. mukemmel, teltöküs, toluq; 2. eng uyghun.

eko *is. fr.* 1. réfléks; 2. inkas, ekis sada.

ekonomi *is. fr.* igilik, iqtisad: *Halk ekonomisi* – Xelq igiligi.

ekonomik *s. fr.* iqtisadiy.

ekonomist *is. fr.* iqtisadshunas.

ekran *is. fr.* ékran (kino perdisi).

ekrem 1. eng merd, eng shereplik; 2. er ismi.

ekselâns *is. fr.* janabliri, aliy ikramliri, janabiy hezretliri.

eksen *is. rum.* oq merkizi.

ekser *is.* chong mix.

ekser *s.* köp qismi, köpinchisi, jiqi, tolisi (nersining).

ekseri *ar. s.* köp qismi, köpinchisi, jiqi, tolisi (nersining).

ekseriyet *is. ar.* köpchilik, zor köpchilik.

eksi *is. mat.* minus san.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

eksi is. kösey.

eksibe is. ar. qumluq, qum barxanliri.

eksik -ği is. 1. öksük, kem, tétishsiz, kem-kuta: *Bir kişi eksik* – Bir kishi kem; 2. méyip, aqsaq-cholaq; 3. yétersiz, toluqsiz; 4. yoq bolghan.

eksikli s. 1. mohtaj; 2. ayal.

eksiklik -ği is. 1. kemchilik, yétersizlik, öksüklük; 2. qusur, nuqsan.

eksiksiz s. 1. mukemmel, teltöküs; 2. toluq; 3. nuqsansiz, qusursiz.

eksilen is. 1. azayghan, kémeypen; 2. öksigen; 3. élinghan san(matématikidiki).

eksilmek kémeypen, azaymaq, azliq qilmaq, ösümek.

eksiltmek kémeypen, azaytmaq, azlatmaq, töksatmek.

eksimek ajizliq qilmaq.

eksin s. ajiz.

eksinlik -ği is. ajizliq, küchsizlik.

eksinmek ajizliq hés qilmaq.

eksiz s. qoshumchisi bolmighan, qoshuqsiz, qoshumchisiz.

ekskavatör -rü is. fr. ékskawator, yer qazar (yer qézish mashinisi).

ekskürsiyon ékskursiye.

eksper is. fr. 1. mutexessis; 2. kesip ehli.

eksport -tu is. ing. 1. ékisport; 2. ékisport qilinghan mal.

ekspres is. fr. téz poyiz, téz paraxot, téz mashina **is. ekstra is. fr. ing.** ela, birinchi derijilik, alahide, aliy sortluq.

ekşi s. 1. achchiq-chüchük, chüchümel; 2. échip qalghan, palaghdap qalghan, purap qalghan.

ekşice s. achchiq-chüchük, chüchümel.

ekşili s. échitquluq.

ekşilik -ği is. 1. chüchüklük; 2. xuyi yamanliq; 3. ashqazanning échip aghrishi.

ekşimek 1. échimaq: *Yoğurt ekşidi* – Qétiq échidi; 2. bolmaq (ximir): *Hamur ekşidi* – Xémir boldi; 3. chiray buzulmaq (öngmek): *Surati ekşidi* – Chirayi özgerdi; 4. iza tartmaq, xijil bolmaq.

ekşitmek bk. **ekşimek** 1. échitmaq, boldurmaq; 2. iza tartturmaq.

ekti is. 1. köngli tartmaq (bir nerse yéyishni); 2. parazit teyyartap; 3. qopal, set: *Ekti söz* – Qopal söz.

ektilik -ğ*i is.* 1. köngli tartmaqliq; 2. parazitliq, teyyartapliq.

ektirmek téritmaq, uruq saldurmaq.

ekûl s. ar. ishteylik, boghurluq.

ekvator is. fr. ékwator, xettsitwa.

el is. 1. qol, ilik: *Bu iş benim elimde değil* – Bu ish méning ilkimde emes; 2. sap, tutquch; 3. tutam, ochum; 4. nöwet: *Şimdi el sizde* – Emdi nöwet sizde; 5. iqtidar.

el is. 1. xelq, xelqi alem; 2. el, yurt, memliket; 3. yat.

el âlem is. xelqi alem, elkün: *El âlem bu işi duysa ne demez* – Xelqi alem bu ishni bilse néme der!.

el yazması is. qol yazma, esli nusxa.

elâ s. hawa reng, kök.

elan z. ar. téxiche, hélighiche: *Mektuba elan cevap gelmedi* – Xetke hélighiche jawap kelmidi.

elastik is. fr. élastik (éğilidighan, sozulidighan).

elastiki s. fr. élastiklik.

elbet z. ar. bk. **elbette**.

elbette z. ar. elwette.

elbise is. ar. kiyim, kiyim-kéчек.

elbiseci is. kiyim-kéчек satquchi.

elbiselik -ğ*i is.* 1. kiyimlik (rext); 2. tiyatir, méhmanxanilarda pelto, shepke, hasa qatarliqlarni qoyidighan yer **s. elçi is.** 1. elchi (déplomatik xadim), sepir; 2. waste, elchi; 3. peyghember.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

elçilik -*ği is.* elchilik, seporet: *Elçilik binasi* – Elchixana binasi.

eldecı is. öz ilkide (qolida) tutquchi.

eldıven is. peley, qolqap: *Deri eldiven* – Tere peley.

eldıvenci is. peley yasighuchi yaki satquchi.

eldıvencilik -*ği is.* peleychilik.

elebaşı -*yı is.* 1. bashliq, serkerde, rehber, dahiy; 2. yigit béshi.

eleğimsağma is. ar. hesen-hüseyin.

elek -*ği is.* elgek.

elekçi is. 1. elgek yasighuchi we satquchi; 2. béxil; 3. nomussız, yüzsız, hayasız.

eleklik -*ği is.* qildin yasalghan süzgüch.

elektrik -*ği is. fr.* élékrık.

elektrikçi is. tok ishchisi, élékr ishchisi.

elektrikçilik -*ği is.* tokchiliq.

elektriklemek 1. tok peyda qilmaq; 2. shiddetlenmek, shiddetlimek; 3. hayajanlanmaq.

elektriklendirmek 1. tok peyda qilmaq; 2. élékrleshtürmek.

elektriklenmek élékrleshtürmek, élékrleshmek.

elektrikli s. élékrlik.

elektriksiz s. élékrtsiz, toksız.

elektron is. fr. élékrtron.

elem is. ar. elem-dert, hesret.

eleman is. fr. 1. amil; 2. élémént: *Maddi ve manevi elamanlar* – Maddiy we meniwi amillar.

elemek 1. asqımaq, elgektin ötküzmek; 2. ilghımaq, tallımaq, parlımaq; 3. sinaqtın (imtihandın) ötküzmek; 4. bulap ketmek.

element is. alm. élémént.

elemli s. elemlik, derdlik, hesretlik, qayghuluq.

elerki -*ni is.* démokratiye, xelqchiliq.

- eleştimeli** *s.* tenqidiy: *Eleştimeli yazı* – Tenqidiy maqale.
- eleştiri** *is.* tenqid.
- eleştirici** bk. *eleştirmeci*.
- eleştiricilik** *-đi is.* tenqidchilik.
- eleştirme** *is.* tenqid.
- eleştirmeci** *is.* tenqidchi.
- eleştirmek** 1. choqumaq, ileshtürmek; 2. tenqid qilmaq: *Mangalın küllerini eleştirmek* – Mangghal (choghdan)ning küllirini ileshtürmek.
- eleştirmen** bk. *eleştirmeci*.
- eletmek** tasqatmaq: *Un elemek* – Un tasqatmaq.
- eleze** *s.* bk. *eneze*.
- elgin** *s.* ghérip-musapir.
- elhak** *z. osm.* heqiqeten, toghrisi.
- elhap** *is. ar.* emeliyette, jim turmaq, gep-söz qilmay turuwalmaq.
- elhasıl** *z. ar.* gepning qisqisi, qisqisi.
- elif** *s. ar.* 1. adet bolup qalghan, öginip qalghan; 2. arzu qilghan nerse.
- elifi** *s.* éliptek tüz, tüptüz.
- elik** *is.* tagh öshkisi, élik.
- elim** *s. ar.* elem, elemlik, échinduridighan, hesretlik: *Elim bir haber* – Échinishliq xewer.
- elimine** *s. fr.* musabiqe we sinaq arqiliq eng yaxshisini talliwalmaq.
- elkap** *is. ar.* leqep, leqem.
- ellemek** qol tegküzmek, tutmaq, chéqilmaq: *Sergi eşyasını ellemek yasaktır* – Körgezme nersilirige qol tegküzüşke ruxset yoq.
- ellenmek** qol tegküzülmek, tutulmaq, qol tegmek.
- elleşmek** 1. qol bilen küch sinashmaq; 2. qol élishmaq, qol siqishmaq; 3. qol tegküzmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

elli **s.** 1. qolluq; 2. sapliq, tutquchluq, sapaqliq: *Maymun dört elli bir hayvandır* – Maymun töt qolluq bir haywan.

elli say. ellik (50).

ellik **-ği is.** peley, qolqap.

ellilik **-ği is.** elliklik (ichide elliki bolghan).

ellinci say. ellikinchi.

elma is. bot. alma: *Gulca elmasi çok güzel* – Ghulja almisi nahayiti yaxshi.

elmacık **-ği is. anat.** mengiz: *Kazak ve Kırgızlar elmacık çıkıntısından da belli olur* – Qazaq we qirghizlar mengizi dompaq bolush bilen perqlinidu.

elmalık **-ği is.** 1. alma köchiti, yétishtüridighan baghcha 1. almiliq bagh.

elmas is. ar. almas: *Elmas gibi* – Intayin sap we qimmat.

elmasçı is. medendin almas yasighuchi.

elmaslı s. 1. almas bilen zinnetlen'gen; 2. terki bide almas bolghan, almas arilashqan.

elmaspare is. yun. far. 1. almas parchisi; 2. chirayliq kishi.

elmastraş is. yun. far. 1. kristal; 2. almas ishleydighan kishi; 3. eng bahaliq (qimmatlik) kristal; 4. eynekchilerning almisi.

elvan is. s. 1. rengler, boyaqlar; 2. renggareng.

elveda is. ünl. ar. elwida, xudagha amanet.

elverişli s. 1. paydiliq: *Durum halka elverişli bir yönde gelişmektedir* – Wezipet xelqge paydiliq terepke qarap rawajliniwatidu; 2. eplik, munasip: *Bu dükkânın yeri alışverişe elverişli değildir* – Bu dukanning orni soda üçhün taza eplik emes.

elverişsiz 1. paydisiz; 2. epsiz, muwapiqsiz.

elverişsizlik **-ği is.** epsizlik, muwapiqsizlik.

elvermek 1. kupaye qilmaq; 2. layiq kelmek, mas kelmek, uyghun kelmek, muwapiq kelmek: *Onun önerisi bana elvermez* – Uning teklipi manga muwapiq kelmes.

elyaft **is. ar.** 1. tala; 2. yip; 3. chige, yip talaliri.

elyak **s. ar.** bek layiq, rasa muwapiq, taza mas.

elyevm **is. ar.** 1. bugün, hazir; 2. bugün'giche, hazirghiche, téxiche.

elzem **s. ar.** zörür, bek kéreklik.

elzemiyet **-ti is.** bek éhtiyajliq.

em **is.** dawa-derman, dora, chare.

eman **is. far.** 1. aman-ésen, xetersiz, bixeter 1. ruxset, epu.

emanet **-ti is.** amanet: *Emanete hiyanet büyük ahlaksızlıktır* – Amanetke xiyamet chong exlaqsizliqtur.

emanetçi **is.** amanetni qobul qilghuchi.

emare **is. ar.** alamet, belge, isharet, delil.

emaret **is. ar.** 1. emirlik, beglik, shahliq; 2. wexpining kembeghellerge tarqitip bérilidighan qismi.

emced **s. is. ar.** 1. sherep igisi; 2. er ismi.

emcik **is.** emcheng.

emdirmek emdürmek, émizmek.

emek **-ği is.** 1. emgek, méhnet, ejir: *Bu işte sizin çok emeğiniz var* – Bu ishta sizning nurghun ejringiz bar; 2. uzun muddetlik we japaliq xizmet; 3. ish heqqi: *Emegimi veriniz* – Ish heqqimni béring.

emekçi **is.** ishchi.

emeklemek 1. (balilar heqqida) ömilimek; 2. ishlimek, tırishmaq.

emekli **s. is.** pénsiylik, pénsiyige chiqqan: *Emekli maası* – Pénsiye maashi.

emeksiz **s.** 1. emgek singdürülmigen, küch serp qilinmighan; 2. ögey: *Emeksiz bir kızı var* – Bir ögey qizi bar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

emektar **s.** 1. emgiki singgen, emgek singdürgen, töhpiri qoshulghan 1. uzun stazhliq, péshqedem.

emektaş **is.** meslekdash, xizmetdash.

emel **is. ar.** 1. meqset, ghaye, arzu, ümid, istek, tilek; 2. ayal ismi.

emici **s.** shurighuchi, sümürgüchi, emgüchi.

emilmek shuralmaq, sümürülmek, émilmek.

emin **is. s. ar.** 1. ishench, ishenchlik; 2. xatirjem, xatirjemlik; 3. bixeter, xewpsiz, xewpsizlik; 4. aman, amanliq: *O emin bir adamdır* – U ishenchlik bir adem; *Orası emin bir yerdir* – Bu yer xewpsiz bir yerdur.

emir **-ri is. ar.** buyruq, emir, perman: *Emrinizi yerine getirdim* – Buyruqingizni ishqa ashurdum.

emir **is. ar.** 1. emir, bashliq, reis; 2. qomandan; 3. xelipe.

emirname **is. ar.** buyruq xéti, buyruqname.

emkine **is. ar.** makanlar.

emlâh **is. ar.** tuzlar.

emlâk **-ki is. ar.** mal-mülük.

emlemek dora bermek, dora sürmek.

emles **s.** tüz, tüptüz, silliq, tekshi.

emme **is.** shorash, sumürüş, émiş.

emmek 1. shorimaq, sümürmek; 2. emmek; 3. bashqining küchidin paydilanmaq.

emniyet **-ti is.** 1. bixeterlik, xewpsizlik, amanliq; 2. ishench; 3. amanliqni saqlash idarisi, saqchi idarisi.

emniyetli **s.** 1. ishenchlik; 2. bixeter.

emniyetsiz **s.** 1. ishenchsiz; 2. xeterlik 1. gumanliq.

emperatif **is.** bk. **buyruk.**

emperyalist **-ti is. s. fr.** impérialist, jahan'gir.

emperyalizm **is. fr.** impérializm, jahan'girlik.

empoze etmek mejburiy qobul qildurmaq.

emr **is. ar.** bk. **emir.**

emre *s.* amraq, ashiq, muptila.

emre *is.* xelq shairi.

emredici *is.* bk. **amir**.

emretmek buyrumaq, emir bermek, buyruq bermek.

emrivaki *is. ar.* weqe, hadise.

emsal *is. ar.* 1. tengtush, tengdash; 2. xil; 3. örneq, ülge; 4. oxshashliq: *Onun emsali yoktur* – Uning tengdashi yoqtur; *O senin emsalin degil* – Séning xiling emes.

emsâl hékayiler, dastanlar.

emsalsiz 1. tengdishi yoq, tengdashsiz; 2. oxshashliqi yoq.

emsar *is. ar.* sheherler.

emtee *is. ar. ikt.* mal.

emtia *is. ar. ikt.* mal.

emval *-li is.* mallar, mal-mülükler.

emzik *-ği is.* éimizge, joghâ.

emzikçi *is.* sut anisi, inik ana.

emzikli *s.* imizgilik, joghiliq: *Emzikli şişe* – Imizgilik shishe; *Emzikli bebek* – Imizgilik bowaq; *Emzikli ibrik* – Joghiliq iwriq; *Emzikli kozu* – Imizgilik qoza.

emzirmek éimzirmek, emgüzemek.

emzirtmek emdürtmek.

en *is.* kenglik, en: *Kumaşın eni* – Rextning éni; *Yolun eni* – Yolning kengliki.

en *z.* eng, nahayiti: *En önemli sorun* – Eng muhim mesile.

en *is.* en, tamgha (atqa bésilidighan).

enayi *s. ar.* 1. möng, gol (ongghay aldinidighan); 2. bozek, anayi.

enayilik *-ği is.* 1. bozeklik, anayiliq; 2. mönglük; 3. golluq.

encam *is. far.* 1. aqiwet; 2. xatime. axir, nihayet.

encek *-ği is.* bk. **encik**.

encik *-ği is.* aslan, küchük.

enciklemek aslanlimaq, küchüklimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

encümen *is. far.* komitét, heyet.

endaht *is. far.* 1. étish, oq étish; 2. miltiq étish, tapancha étish; 3. qara (qarigha almaq).

endam *is. far.* 1. wujud, beden, ten; 2. boy; 3. wujudning, bedenning isketi.

endamli *s.* isketlik.

endaz *s. far.* atquchi, oqchi, mergen, **endaze** *is. far.* 65 santimétrliq uzunluq ölchem birliki 1. ölchem: *Endazeye gelmiyor* – Ölchemge kelmeydu.

endazelemek 1. endize bilen ölchmek; 2. pılanlmaq, mólcherlimek.

endazesiz *is.* ölchemsiz, endizisiz.

endazlık *-ğı is.* mergenlik.

endeks *is. fr.* 1. munderije; 2. bigiz qol; 3. baha, nerx.

endeks *is. lat. bk. indeks.*

ender *s. ar. z.* 1. eng az, nadir; 2. mingde bir.

enderun *is. far.* 1. bir nersining ich teripi; 2. saray we méhmanxanlardiki ayallar öyi.

endirek *is. fr.* wasitilik.

endişe *is. far.* 1. endishe, ghem, qayghu, qorqunch; 2. tepekkur, chüshenche.

endişelenmek endishe qilmaq.

endişeli *s.* endishilik, ghemqin.

endişesiz *s.* endishisiz.

endişesizlik *-ğı is.* endishisizlik.

endüstri *is. fr.* sanaet.

endüstrileşmek sanaetleshmek.

endüstriyel *s.* sanayi.

enek *is. fr.* éngék.

enek *s. is.* 1. pichiwétilgen (axta qilinghan) adem; 2. tallanghan uruq.

enemek 1. pichmaq; 2. zeipleshtürmek (erkeklikini yoqatmaq).

enenmek pichilmaq, axta qilinmaq.

enerji *is. fr.* 1. énérgiye; 2. meniwi küch.

enerjik *s.* 1. küchlük, quwwetlik; 2. meniwi küchke ige; 3. tesirchan.

enez *s.* ajiz, küchsiz, quwwetsiz, zeip.

enf *is. ar.* burun.

enfes *s. ar.* nahayiti chirayliq, nahayiti guzel.

enfiye *is.* nas, naswal.

enflasyon *is. fr.* pul paxalliqi, pulning paxallishishi.

enfüsi *s. ar.* subyéktip.

engebe *is.* 1. dönglük, énggizlik; 2. oymanliq, **engebeli** *s.* igiz-pes, oyman-döng.

engel *is.* tosqun, tosalghu.

engellemek 1. tosqun bolmaq, aldini almaq; 2. chirmaq salmaq.

engellenmek tosqun bolmaq, putlikashang bolmaq.

engelli *s.* 1. tosqunluq; 2. bayirliq yürüzüsh (tenterbiyide).

engelsiz *s.* tosuqsiz, tosqunsiz.

engelyun *is.* 1. injil; 2. manining kitabi; 3. yette xil boyaqliq rext.

engerek *-ği is. yun.* bir xil zeherlik yilan.

engin *s.* cheksiz, bipayan: *Engin bir çöl* – Cheksiz chöl.

engin *s.* 1. éngish, töwen; 2. chongqur, oyman, pes, töwen (yer).

enginlik *-ği is.* cheksizlik, yapansizliq.

engiz *s. far.* peyda qilidighan, tughduridighan **Engürü** *is. öz.* Enqere.

engüştene *is. far.* oymaq (qolgha salidighan).

enik *-ği is.* 1. müshük, it qatarliq köp emcheklik haywanlarning balisi; 2. haqaret sözi, til.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

eniklemek tughmaq (it, mûshük we shuninggha oxshighan köp emcheklik haywanlar).

enikonu z. , gül üstige, gül intayin yaxshi: *Yağmurdan eni – konu islandım* – Yamghurda intayin höl bolup kettim.

enin is. ingrash, ingrimaq.

enine z. éni boyiche, iniche: *Kumaşı enine kesmek* – Rextni boyiche kesmek.

enis is. ar. 1. dost, sirdash, yéqin yoldash, sewgili 1. er ismi.

enişte is. hedining éri.

enjeksiyon is. fr. okul: *Enjeksiyon yapmak* – Okul qoymaq.

enjekte etmek okul urmaq, okul qoymaq, okul bermek.

enkaz is. ar. xarabe, latqa.

enkübatör is. fr. tok sanduqi (waqti toshmay tughulghan balilarni baqidighan).

enküçük -ğü is. eng kichik, eng az.

enli s. enlik, éni keng: *Enli bir kumaş* – Éni keng rext.

enlice s. intayin keng: *Enlice bir koridor* – Keng karidor.

enoloji is. fr. énologiye, ichkülükler bilimi (haraq-sharapchiliq ilimi).

ense is. anat. patang, geden, gezge.

enselemek changgal salmaq, qoligha chüshürmek.

enselenmek changgal sélinmaq, tutulmaq, qolgha chüshürülmek.

enser is. chong mix.

ensiz s. tar (éni).

ensomni is. fr. uyqusizliq.

enspektör is. mupettish.

enstitü is. fr. 1. institut; 2. mexsus ilmiy organ, tetqiqat orni.

entari is. ar. 1. chapan, kopta; 2. ereblerde erler kiyidighan uzun pürkenchlik chapan.

entere is. fr. 1. payda, menpeet; 2. alaqe, munasiwet.

enteresen s. fr. ajayip, qiziqarliq.

- enternasyonal** *s. fr.* int rnatsional, beynelmilel.
enternasyonalizm *is. fr.* int rnatsionalizm.
enterne *s. fr.* nezerbent qilinghan.
enterogasyon *is. fr.* ritorik soraq.
enterpol *-l  is. fr.* Int rpol, xelqara saqchi.
entrika *is. it.* aghdurmichiliq.
entrikacı *s.* aghdurmichi.
enva *is. ar.* "t r", "xil" s zlrining k yl ki.
enver *s. is. ar.* 1. intayin nurluq; 2. er ismi.
eonizm *is. fr.* ayal mijez, zeypane.
epey *z.* xélila, rasa, taza.
epeyce *z.* xélila, rasa, taza: *K peęi sahibi epeyce d vd * – Itni igisi kélishtürüp urdi.
epher *is. ar. ant.* chong nomur.
epik *is. fr.* 1. ipik; 2. senet.
epitmek yaratmaq, keshp qilmaq.
epkem *s. ar.* tilsiz, gacha.
epkemiyet *-ti is.* tilsizliq, gachiliq.
eprikek 1. konirimaq, jul-jul bolup ketmek; 2. dimighida gep qilmaq, xing-xing gep qilmaq; 3. uwulilip ketmek.
er *z.* etigen, baldur.
er *is.* 1. erkek, balaghetke yetken; 2. esker; 3. qehriman, merd; 4. qudretlik, bir ish ehli.
er bezi *is.* erkeklik bezi.
er geç k nining biride, qandaq bolmisun: *Savaş er geç pathyacak* – Urush bir küni bolmasa bir küni partlaydu.
erat *-ti is.* esker, jengchi.
erbab *is. ar.* erbab: *Herişi erbaplara sorumalı* – Her ish qalghanda erbaplardin sorash k rek.
erbaş *is. ask.* onb shi (benjang).
erdem *is. fels.* pezilet, exlaq.
erdemli *s.* peziletlik, exlaqliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

erden 1. qiz (jinsi munasiwet körmigen), paksiz; 2. qol tegmigen: *Erden ormanlar* – Palta tegmigen ormanlar.

erdenlik -*ği is.* qizliq.

erdirmek erishtürmek.

erek -*ği is.* ghaye.

erem is. razi.

erenler is. yaranlar.

ergeç z. qandaq bolmisun, qaysi kün bolmisun, künning biride, ish qilip ...: *Kızlar ergeç evlenecekler* – Qızlar qandaq bolmisun turmushqa chiqidu.

ergen s. boyigha we béshigha yetken, toy qilish waqtigha yetken.

ergenlik -ği is. 1. balilarning 14-15 yashqa kirip shehwet tuyghusining peyda bolushi; 2. toy qilish waqtigha yetkenlik; 2. yigitlikke toshqanlarning yüzige chiqidighan danixorekler.

ergi is. érishish.

ergirmek érimek: *Buz ergidi* – Muz éridi.

ergin s. 1. piship yétishken, kamaletke yetken; 2. girazhdanliq yéshigha yetken.

erginleşmek 1. mukemmelleşmek, tamakullashmaq; 2. yétishmek.

ergitmek éritmek.

ergun 1. yorgha at; 2. er ismi.

erigen s. téz érigen.

eriğen s. téz érigen.

erik -ği is. bot. örük: *Erik ağacı* – Örük derixi.

eriksi s. örüksiman.

eril s. gram. er jinsi üçhün qollinilidu: *Muallim, kâtip, müdir* – Muellim, katip, mudir.

erim is. 1. ariliq (bir nersining); 2. bisharet.

erimek 1. érimek: *Şeker eridi* – Shéker éridi; 2. zeipleshmek, azaymaq, tügimek: *Biçare kederinden eridi* – Bichare ghem bilen tügiship ketti.

erimez s. érimes, érimeydighan.

erin s. boyigha yetken, balaghetke yetken.

erinq -ci is. rahet, huzur.

erişilmek érishilmek, ulashmaq.

erişilmez érishkili bolmaydighan.

erişilmezlik -ği is. érishilmeslik.

erişim is. 1. érishish; 2. yürüş: *İki köy arasında erişim kesildi* – Ikki yéza otturisida yürüş toxtidi.

erişkin s. yétishken, tolghan: *Erişkin kız* – Tolghan qiz.

erişkinlik -ği is. yétishkenlik, tolghanliq.

erişmek wasil bolmaq, piship yétilmek.

erişte is. far. qurutulghan ügre.

eriştirmek érishtürmek.

eriten is. éritküch, éritken.

eritici s. éritküch, éritidighan: *Eritici maddeler* – Éritküch maddilar.

eritmek 1. éritilmek; 2. tügitmek.

eritmek 1. éritmek; 2. tügeshtürüwetmek; 2. xejlep tügetmek.

erk -ki is. 1. erk; 2. égiz yerge yasalghan qele; 3. nupuz.

erkân is. ar. 1. yuqiri derijilik emeldar; 2. chare, yol, tedbir; 3. géniral derijilik ofitsér.

erke is. énérgiye, zéhn we küch.

erkeç -ci is. tike.

erkek -ği is. 1. erkek: *Erkek kedi* – Erkek müshük; 2. er: *Bu kadının erkeği bir askerdir* – Bu ayalning éri bir esker; 3. qattiq, égilmeydighan; 4. merd, jesur.

erkekçe z. erlerche.

erkekçil s. ersek, erperes(ayal).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- erkeklik** -*ği is.* 1. erkeklik; 2. merdlik, erlerche.
- erken** **z.** etigen baldur: *Her sabah erken kalklarım* – Her küni etigende baldur türimen.
- erkence** **z.** etigenrek, baldurraq.
- erkin** **s.** erkin, azad, hür.
- erkinchi** **is. s.** libéral, erkinchi.
- erkinchilik** -*ği is.* libralizm, erkinchilik.
- erkinlik** -*ği is.* erkinilik, hüriyet.
- erkli** **s.** 1. erki bolghan; 2. nupuzluq.
- erksiz** **s.** küchsiz, zeip.
- erksizlik** -*ği is.* anarxist.
- erlik** -*ği is.* baturluq, yigitlik, erlik.
- ermek** 1. érishmek, yetmek; 2. piship yétishmek.
- Ermeni** **is. öz.** ermeni.
- Ermenice** **is. öz.** ermenche **Ermenistan** **is.** Ermenistan.
- ermiş** **s. is.** özini allagha atighan.
- eroïn** **is. fr.** morfındin yasalghan hoshsizlandurghuchi dora.
- erselik** **is.** erkek zedek.
- ersiz** **s.** ersiz, tul xotun, tul.
- ersizlik** -*ği is.* ersizlik, tulluq.
- erte** **is.** erte.
- ertelemek** kéchéktürmek, keynige sürmek.
- ertelenmek** kéchiktürülmek, keynige sürülmek: *İşi epey erteledin* – Ishni xélila kéchiktürdüng.
- ertem** **is.** tüzüt, edeb, tekellup.
- ertesı** **s.** arqıdin kélidighan zaman: *Ertesi gün* – Etiki kün.
- ertik** -*ği is.* kesip, meslek.
- ervâh** **is. ar.** erwah, erwahlar.
- ervam** **is. ar.** 1. romaliqlar; 2. erebistandin bashqa memliketler; 3. osmanliqlar.
- erzak** -*kı is. ar.* saqlap yéyishke bolidighan yémeklikler (ozuq).

- erzan** *s. far.* 1. erzan; 2. layiq, uyghun.
- erzel** *s. ar.* rezil.
- esad** *s. ar.* bk. **esat**.
- esah** *s. ar.* eng toghra.
- esans** *is. fr. kim.* 1. etir; 2. néfit, bénzol.
- esaret** *-ti is. ar.* 1. asaret, qulluq; 2. esirlik; 3. buyunturuq.
- esas** *is. ar.* asas, toghra shekil.
- esasen** *z. ar.* asasen.
- esasi** *s.* asasiy.
- esaslandırmak** esaslandurmaq, esasqa ige qilmaq.
- esaslanmak** esaslanmaq, esasqa ige bolmaq.
- esasli** *s.* 1. asasliq; 2. chidamliq, chidashliq, berdashliq; 3. ishenchlik.
- esassız** *s.* 1. asassız; 2. xata, yalghan.
- esat** *s. is. ar.* 1. teleylik, bexitlik; 2. er ismi.
- esbap** *-bi is. ar.* bk. **esvap**.
- esed** *is. ar.* shéir.
- esef** *is. ar.* teessup, epsus.
- eseflenmek** epsuslanmaq.
- esen** *s.* aman-ésen, tinch-aman.
- esenlemek** salam bermek, tinchliq sorimaq.
- esenleşmek** salamlashmaq.
- esenlik** *-ği is.* ésenlik, tinchliq.
- eser** *is. ar.* 1. eser: *Sudan eser yok* – Sudin eser yoq; 2. iz; 3. belge, isharet, alamet; 4. tesir; 5. asar etiqe; 6. mehsul: *Bilim yüz yıllarn eseridir* – Bilim yüzligen yilning mehsulidur.
- eshel** eng asan.
- esin** *is.* 1. tang shamili; 2. ilham, tuyghu, héssiyat.
- esindirmek** ihamlandurmaq, ilham bermek.
- esinlemek** bk. **esindrimek**.
- esinti** *is.* ghur ghur shamal, illiq shamal.
- esintili** *is.* shamalliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

esir **is. ar.** 1. etir, buysu; 2. muetter.

esir 1. esir, tutqun: *Düşman askerini esir aldık* – Düşmen eskirini esir alduq; 2. qul.

esirci **is.** qul sodigiri.

esirgemek 1. isirkimek, etiwalimaq, qoghdimaq, asrimaq, himaye qilmaq, saqlimaq: *Tanrı esirgesin sizi* – Xuda saqlisun sizni; 2. ayimaq: *İnsan yurdu için canını bile esirgememeli* – İnsan wétini üçhun jéninimu ayimasliqı kérek.

esirgenmek 1. isirkenmek, qoghdalmaq, himaye qilinmaq; 2. ayanmaq.

esirgeyici **s. is.** isirkigüchi, qoghdighuchi, asrighuchi, himaye qilghuchi, ayighuchi.

esirlik *-ği is.* 1. qulluq; 2. esirlik.

eskal **is. ar.** yükler.

eski **s. is.** 1. qedimiy: *Eski yapı* – Qedimiy bina; 2. kona: *Eski moda* – Kona moda; 3. sabiq: *Eski müdür* – Sabiq mudir; 4. eskirep ketken: *Eski bir palto* – Eskirep ketken peltu.

eskice **s.** koniraq, bir az kona.

eskici **is.** 1. eski-tüski nersilerni élip satquchi; 2. yamaqchi (ötük yamighuchi).

eskiler 1. qedimkiler, burunqilar; 2. kona kiyim-kéчек, kona nerse-kérek.

eskileşmek konirimaq.

eskilik *-ği is.* koniliq.

eskimek 1. konirimaq; 2. qerimaq, yashanmaq; 3. yirtilmaq, titilmaq: *Şarap eskidikçe iyileşir* – Sharap konirighanche yaxshi bolup kétidu **Eskimo** **is. öz.** éskimus (Shimaliy qutupqa yéqin rayonlarda yashaydighan yerlik xelq).

eskimoca éskimus tili, éskimusche.

eskimoloji éskimologiyе (éskimuslarning tili we medeniyiti tetqiq qilidighan ilim).

eskitmek 1. koniratmaq; 2. qiritmaq.

eskrim *is. fr.* tenherikette qélichwazliq.

eskrimci *is.* qilichwazliq qilghuchi.

esláf *is. osm.* ejdadlar.

eslek *s.* itaetchan, itaetlik.

eslemek tuyimaq, anglimaq, his qilmaq, itaet qilmaq.

esliha *is. ar.* "qoral" sözining köplüki (qorallar).

esmek 1. shamal chiqmaq; 2. tosattin peyda bolmaq, tuyuqsiz peyda bolmaq; 3. düch kelmek; 4. birdinla eslimek, birdinla oylimaq.

esmer *s. is. ar.* 1. bughday önglük; 2. komi renggide: *Esmer kız* – Bughday önglük qız.

esna *is.* esna, chagh, an, waqit: *O esnada ben sayahattaydim* – U chaghda men sayahette idim.

esnaf *is. ar.* 1. qol hünerven; 2. kichik élip satar; 3. pahishe.

esnan *is. ar.* 1. chishlar; 2. esker bolush waqiti.

esnek *s.* 1. élastiklik; 2. köp menilik (söz); 3. igiluchan; 4. yügen.

esnemek 1. kényiyip-taraymaq; 2. esnimek; 3. köpmek.

esnetmek esnetmek.

espap kiyim-kéчек.

Esperanto *is. öz.* Éspéranto, xelqara til, dunya tili (1887 yili polshiliq til doktori teripidin yaritilghan).

esrar *is. ar.* 1. sir; 2. neshe, beng.

esrar otu *is.* kendir.

esrarengiz *s. ar.* sirliq.

esrarkeş *is. ar. far.* neshikesh, benggi.

esri *s.* 1. mest, serxush; 2. sarang, mejnun, eqlidin azghan.

esrik *s.* . mest, serxush; 2. sarang, mejnun, eqlidin azghan.

esrilik *-ği is.* mestlik, mejnunluq, sarangliq.

esrimek 1. mest bolmaq; 2. hoshini yoqatmaq, eqlidin ayrilmaq; 3. sarang bolmaq; 4. achchiqlanmaq, jili bolmaq, xapa bolmaq, boghuqmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

esritici *s.* mest qilghuchi.

esritmek mest qilmaq.

essah *s. ar.* bek toghra, rasa emeliyet.

estağfurullah *ünl.* teqdirlengen birining rehmet éytish üçhün kichik köngüllük bilen qollinidighan tekellup sözi.

ester *is. far.* qéchir.

ester *is. fr.* bir xil ispirot.

estetik *-ği is. fr.* istétik, bediiy, güzellik.

estetiklik *-ği is.* istétiklik, bediiylik, güzellik.

esvap *-bı is. ar.* kiyim-kéçek.

esvapçı *is.* 1. tikküchi; 2. qedimde saraylarda kiyim-kéçekke qarighuchi xadim.

esvaplık *-ğı is.* kiyimlik (rext).

esved *s.* qara.

esvet *s.* qara.

eş *is.* 1. jüp, jora; 2. dost; 3. tengdash, oxshashliq; 4. esh, hehrah; 5. repiqe.

eşanlamlı *s.* menidash (söz).

eşarp *-bı is. fr.* sharp, sharpa.

eşdeğer *s.* oxshash qimmetlik.

eşek *-ğı is.* 1. éshek; 2. qolidin ish kelmeydighan biri, qabiliyetsiz.

eşek aygırı *is.* hangga éshek.

eşekçi *is.* éshekchi.

eşeklenmek 1. éshekke ige bolmaq, ésheklik bolmaq; 2. éshektek qiliq qilmaq.

eşekleşmek qiliqi setleshmek.

eşeklik *-ğı is.* eqilsiz we qopal qiliq.

eşek *-ğı is.* alma we amut qatarliqlarning yégili bolmaydighan ichki qismi.

eşelemek choqimaq, arilashturmaq.

eşelenmek choqulmaq, arilashturulmaq.

- eşey** *is. biy.* jinsiyet.
eşeyssel *s.* jinsiy, jinsilik.
eşhas *is. ar.* 1. sheksiylar, kishiler; 2. persionazh, eser qehrimani.
eşik *-ği is.* 1. bosuq; 2. dergah, astane; 3. xerek (dutarning).
eşin zaman *s.* zamandash.
eşinmek (haywanlar heqqide) chapchimaq.
eşit *s.* barawer, teng, teptek.
eşitçilik *-ği is.* barawerchilik: *Eşit haklar için mücadele etmek* – Barawerlik üçhün küresh qilmaq.
eşitlemek barawer qilmaq, teng qilmaq.
eşitlenmek barawer qilinmaq, teng qilinmaq.
eşitlik *-ği is.* barawerlik, tenglik.
eşitsiz *s.* barawersiz, tengsiz.
eşitsizalik barawersizlik, tengsizlik.
eşk *is.* köz yéshi.
eşkâl *-li is.* shekiller.
eşkuya *is. ar.* bulangchi, qaraqchi.
eşkuyalik *-ği is. eşkin is.* böre méngishliq at.
eşlemek 1. jüplimek; 2. jora qilmaq.
eşleşmek 1. jüpleşmek; 2. jora bolmaq.
eşlik *-ği is.* 1. jüp; 2. jora, hemrah, eshlik: *Konuklar Mahmedin eşliğinde gittiler* – Méhmanlar Mehemmetning hemrahliqida ketti; 3. tengkesh: *Şarkıyı dutarın eşliğinde okudu* – Naxshini dutargha tengkesh qilip oqudu.
eşme *is.* quduq.
eşmek 1. chapchimaq; 2. téz mangmaq (at heqqide); 3. bir ishni aldin qilishqa kirishmek.
eşraf *is. ar.* tötning biri, mötiwerler, yüzi barlar.
eşref *s. ar.* 1. eziz, möhterem; 2. shereplik; 3. er ismi.
eşsiz *s.* 1. jorisiz, tengdashsiz; 2. yalghuz, yégane.
eşsizlik *-ği is.* 1. jorisizliq; 2. yalghuzluq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

eşya is. ar. 1. öy-seremjan; 2. kiyim-kéчек; 3. yüktaq; 4. mal, maddi nersiler.

et is. gösh, et: *Koyun eti* – Qoy göshi.

et kafalı döt, galwang.

etajer is. fr. atazhir.

etamin is. fr. perde qilish üçün paxta, kendir we yipektin shalang toqulghan bir xil rext.

etap -bı is. fr. etap (wélisipit yaki su üzüş musabiqisidiki kichik bélet).

etatizm is. bk. devletçilik.

etçil s. zool. gösh bilen béqilidighan.

etek -ği is. 1. ének, pesh; 2. yopka; 3. tagh étiki.

etek öpmek xushahet qilmaq.

etek pisliğı is. yolsiz munasiwet.

etek silkimek waz kechmek.

eteklemek 1. birining péshini söymek, péshini soygüdüng qilmaq; 2. xushamet qilmaq.

eteklik -ği is. 1. yopka; 2. bir nersining töwen qismi.

eti is. öz. bk. Hitit.

etibba is. ar. téwipler: *Etibba odası* – Téwipler ishxisi.

etice s. öz. bk. Hititçe.

etiket -ti is. fr. 1. bir malning türü, miqdari, bahasi qatarliqlarni körsitish üçün üstige chaplanghan qeghez; 2. pirtokol, xitabname.

etiketçi is. marka japlighuchi.

etiketlemek marka japlimaq.

Etiler is. öz. bk. Hititler.

etimoloji is. ; étmologiyé (til).

etken s. is. 1. ige; 2. ünümlük, tesirlik; 3. amil: *Bunun iyi etkenleri var* – Buning yaxshi amilliri bar.

etki is. 1. tesir: *Ziyaret bende derin etki bıraktı* – Ziyaret mende nahayiti chongqur tesir qaldurdi; *Bu, bana etki yapıyor*

– Bu, manga tesir qiliwatidu; 2. rol; 3. ünüm: *Yaptıklarının etkisini gördüm* – Qilghanning ünümini kördüm.

etkilemek tesir qilmaq, tesir bermek, tesirlendürmek: *Bu iş beni etkiliyemez* – Manga tesir qilalmaydu.

etkilenmek tesirlenmek.

etkili *s.* 1. tesirlik; 2. ünümlük: *Etkili önlemler almak* – Ünümlük tedbirler qollanmaq.

etkimek bk. *etkilemek*.

etkin *s.* paal, aktip.

etkinlik *-ği is.* paaliyet.

etkisiz *s.* 1. tesirsiz; 2. ünümsiz.

etleç *s.* bek sémiz.

etlenmek semrimek, et almaq.

etli *s.* 1. göshlük; 2. sémiz: *Etli koyun* – Sémiz qoy.

etmek qilmaq, etmek: *İyilik etmek* – Yaxshiliq qilmaq; *Bayram etmek* – Bayram qilmaq.

etmen *is.* amel.

etnik *s.* étnik.

etnograf *is.* étnograp.

etnografya *is. yun.* étnograpkiye (xelqlarning turmushi, örp-adetliri, maddiy, meniwi, rohiy, medeniyitini tekshüridighan pen).

etnoloji *is. fr.* étnologiyeye (insanshunasiq, milletshunasliq).

etraf *is. ar.* etrap, terepler.

etrafli *s. z.* etrapliq.

etsiz *is. fr.* 1. göshsiz; 2. oruq, ajiz: *Etsiz yemek* – Göshsiz tamaq.

ettiren *s. gram.* ettürgen, qildurghan.

ettirmek ettürmek, qildurghan.

etuv *is. fr.* zehersizlendürüş (yuqumluq ersilerdin, her xil mikroplardın tazilash, xali bolush).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

etüt -dü **is.** 1. tetqiq ishi, tetqiqat; 2. tetqiqat eserliri: *Etüt sahası* – Tetqiqat sahesi.

etüt etmek tetqiq qilmaq.

etvar **is. ar.** 1. ipadiler; 2. usullar, métodlar, yollar; 3. chariler.

ev **is.** 1. öy; 2. aile.

evahir **is. ar.** kényinki künler, kényinki zamanlar.

evci **is.** mektepte yétip heptide bir qétim öyge qaytidighan oqughuchi.

evcil **s.** öyge we ademge köndürülgen (haywan).

evç **is. ar.** ewj.

evdeş **is.** er-xotun, bir ailidikilerning her biri.

evdirmek bk. **ivdirmek.**

evcen **s.** aldıraqsan, aldirangghu.

evedi **is.** bk. **ivedi.**

evermek bk. **evlendirmek.**

evet -ti **z.** hee, shundaq, toghra, durust.

evetlemek aldirmaq.

evgin **s.** aldirash.

evham **is. ar.** wehime, qorqush.

evhamlamak wehim qilmaq, qorqmaq.

evirgen **s.** tejribilik.

evirmek 1. örüp-chörimek, örimek; 2. burmilimaq, aylandurmaq: *Evirip çevirme, doğrusunu söyle* – Gepni aylandurmastin toghrisinsi sözle.

evkaf **is. ar.** wexpe üçhün bérilgen pul qatarliq nersiler.

evlâ **s. ar.** ewzel, ela.

evlâd **is.** bk. **evlât.**

evlât **is. ar.** bala-chaqa, ewlad.

evlatlık -ğı **is.** ewladliq, béqiwilinghan biri.

evlatsiz **s.** bala-chaqisiz, ewladsiz.

evlek -*ği is. rum.* 1. sapan izi; 2. ériq; 3. on liraliq qeghez pul.

evlendirmek ture-ushluq qilmaq, öy-ochaqliq qilmaq, öylimek.

evlenme *is.* turmush qurush, öylinish, turmushqa chiqish, erge tégish, xotun élish.

evlenmek turmushluq bolmaq, öylenmek, turmushqa chiqmaq.

evli *s. is.* turmushluq, öy-waqliq.

evliya *is. ar.* ewliya.

evliyalik -*ğı is.* ewliyaliq.

evrak -*kı is. ar.* waraqlar, hüjjetler, yapaqlar, matériallar.

evrat -*tı is. ar.* ayet, dua qatarliqlar.

evrek *s.* tetür, eski.

evren *is.* 1. mewjudat, kainat; 2. alem; 3. zaman; 4. ulugh; 5. ejdiha.

evren bilimi *is.* kosmologiyе (alemning tüzülüshi toghrisidiki ilim).

evrensel *s.* alemshumul.

evrim *is.* éwolyutsiye, tedrijiy rawajlinish.

evsemek öyni, yuürtinshi séghinmaq.

evsenmek bashqa bir yerni öz yurtidek bilmek.

evvel *z. ar.* awwal, ilgiri-burun.

evvelki *s.* awwalqi: *Evvelki gün* – Awwalqi kün, burnakün, ülüşkün.

evvelleri *z.* awwalliri, burunliri.

evvelsi *s.* bk. *evvelki*.

ey ün. hey.

eyag *is.* piyale, chine, ayagh.

eyalet -*ti is. ar.* ölke.

eyer *is.* éger.

eyerci *is.* égerchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

eyerlemek égerlímek.

eyerli s. égerlik.

eyersiz égersiz.

eylem is. heriket, paaliyet, emeliyet.

eylül -lü is. ar. séntebr, 9 ay.

eytam is. ar. yétimler.

eytişimsel s. dialéktik: *Eytişimsel özdekçilik* – Dialéktik matériyalizm.

eyvala z. elwette, tebiiy.

eyvallah ün. ar. aywallah (rehmet, Xudagha amanet, hee, shundaq bolsun).

eyvan is. far. 1. aywan; 2. zal.

eyyam is. far. 1. künler; 2. nopuz, höküm, dölet; 3. kéme we paraxotqa paydiliq shamal.

eza is. ar. azab, jebr, zulum, iberiyet.

ezan is. ar. azan.

ezber is. ar. yadlash: *Dersini su gibi ezber etti* – Dersni pishshiq yadliidi.

ezberci s. yadlighuchi.

ezbere 1. yadlap, yadqa; 2. oqumastinla, qarisighila: *Şiiri ezbere okumak* – Shéirni yadqa oqumaq; *Sen bunu ezbere söylüyorsun* – Sen buni qarisighila sözlewatisen.

ezberlemek yadlimağ: *Kutadgu Biligteki bazi şiirleri ezberledik* – Qutadghu Biliktiki bezi shéirlarni yadliiduq.

ezberlenmek yadlanmağ.

ezberletmek yadlatmağ.

ezcümle z. far. ar. 1. qisqa qilip, qisqiche; 2. jümlidin, shundaq: *Başkan ezcümle şunları söyledi* – Reis qisqiche shundaq dédi.

ezdirmek ezdürmek.

ezel is. ar. ezel.

ezgi is. müz. 1. ahang, muqam; 2. udar; 3. xelq naxshisi, ghezel.

ezgin s. 1. ézilgen, yanjilghan; 2. harghin, halsiz.

ezici is. fr. 1. ezgüchi; 2. mutleq: *Ezici çoğunluk* – Mutleq köpchilik.

ezik s. 1. izik, yanjiq; 2. tartinchaq, qorunchaq, iza tartidighan, yüzi töwen; 3. ghemkin, miskin, derdmen.

ezilmek ézilmek, yanjilmaq.

ezinç is. azab, zulum.

eziyet -ti is. ar. 1. zulum, azap; 2. külpet, jebr, japa.

eziyetli is. ar. azabliq, japaliq.

ezmek 1. ezmek, yanjimaq; 2. bek hardurmaq, kérektin chiqarmaq; 3. yoqatmaq, tügetmek; 4. aghdurmaq, örimek, örüwetmek; 5. xirajet qilmaq, xejlimek.

Ezrail is. ar. bk. *Azrail*.

F

F F (Türk élipbesining 7-herpi we uzun tawushlarning beshinchisi).

faal *-li is. ar.* 1. paal, aktip; 2. janliq, heriketchan.

faaliyet *-ti is.* paaliyet, heriketchanliq, aktipliq.

fabrika *is. it.* fabrika, zawut.

fabrikacı fabrika, zawut igisi, fabrikant.

fabrikatör *-rü is. fr.* fabrika igisi, zawut igisi.

facia *is. ar.* bek échinishliq hadise, fajie, apet, hadise.

facir *s.* 1. haraqkesh; 2. pahishiwaz (er); 3. yalghanchi; 4. gunahkar.

facire *s. ar.* ichimlik we pahishige bérilgen (ayal).

fagomani *is.* artuqche yémek yéyish arzusi.

fağfur *s. is. far.* 1. Xitay xanlirigha bérilgen nam, feghfur; 2. Xitayning janan petnusi.

fahamet *-ti is. ar.* 1. ulughluq; 2. étibaz, qimmet; 3. ayal ismi.

fahim *s. ar.* 1. ulugh, büyük; 2. étibarliq, mötiber; 3. er ismi.

fahir *-hri s. ar.* 1. pexir, pexirlen'gen; 2. er ismi.

fahiş *s. ar.* 1. set, eqlaqsiz; 2. heddidin ashqan, chékidin ashqan: *Fahiş söz* – Set söz.

fahişe *is. ar.* pahishe, buzuq xotun.

fahiz *-hzi is. ar.* yoghan yota.

fahm *is. ar.* kömur.

fahri *s. ar.* pexri: *Fahri başkan* – Pexir reis.

fahur *s. ar.* meghrur, tekebbüz, hakawur.

faide *is.* bk. *fayda*.

faik *-ki s. ar.* 1. üstün, yuqiri, katta; 2. er ismi.

- fail** *is. ar.* qilghüchi, ishligüchi.
faiz *is. ar.* ösum, pirsent.
faizci *is.* ösümchi, hayankesh.
faizsiz *s.* ösümsiz.
fak *-kı is. ar.* tuzaq, qapqan.
fakat *-tı ar.* emma, lékin.
fakir *-kri is. ar.* kembeghel, yoqsul.
fakirhane *is. ar. far.* 1. darilajizin; 2. péqirning öyi (özining öyini kichik péilliq bilen atighanliq).
fakirleşme *is.* kembeghellishish, yoqsullishish.
fakirleşmek kembeghelleshemek, yoqsullashmaq.
fakirleştmek kembeghelleshtürmek, yoqsullashturmaq.
fakirlik *-ği is.* kembeghellik, yoqsulluq.
fakr *is.* bk. *fakir*.
faktör *-rü is. fr.* faktur, amil, heriketlendürgüchi küch.
fakülte *is. fr.* fakültét.
fal *is. ar.* 1. teley, bext; 2. pal, rem.
fan *zam. ar.* palan-pukun, palanchi.
falcı *is.* palchi, rembal.
falcılık *-ğı is.* balchiliq, remballiq.
falçeta *is.* mozduz pichiği.
falih *s. ar.* muradigha yetken, muweppeqiyetke érishken.
falso *is. it.* 1. naxsha we muzikida nota xataliqi; 2. söz we heriketiki xataliq.
familya *is.* 1. aile; 2. tebiy penlarning bir parchisi.
fanfan *s.* mak-mak (éghizi).
fâni *s. ar.* 1. pani, waqitliq; 2. bek ajiz: *Fâni dünya* – Pani (waqitliq) dünya.
fanila *is. yun.* 1. yungidin toqulghan yumshaq rext 1. ich könglek, rubashka.
fanile bk. *fanila*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

fantasma *is. yun.* emeliyette yoq, emma bardek bilinidighan nerse.

fantastik *s. is. fr.* 1. xiyaliy; 2. XVIII esirdin étibaren Fransiye tereqqiy qilghan edebiyat türi: *Fantastik hikayeler* – Xiyaliy hékayiler.

fantazia *is. yun.* fantaziye.

fantezi *is. fr.* 1. cheksiz xiyal; 2. emelge ashmaydighan nerse, yalghan gep, yoq nerse; 3. *s.* ala-bula; 4. xiyaliy eser: *Fantezi komaş* – Ala-bula rext.

fanus *is. yun.* 1. panus; 2. saet, mikroskop qatarliqlarni chang-tozandin saqlash üçün üstige yépip qoyulidighan qubbe shekillik eynek sayman.

far *is. fr. atom.* 1. aptomobilning chiriqi; 2. ayallarning emchiki.

far *is. tr.* sürme (közge süridighan).

faraş *is. ar.* shaza (exlet alidighan) perez qilmaq, alidin mölcherlimek.

farbala *is. it.* pürme (yopka qatarliqlarda).

fare *is. ar.* chashqan: *Tarla faresi* – Étiz chashqani; *Fare deliği* – Chashqan töshüki; *Fare kuşu* – Shepereng.

farfara *s. lat.* 1. japjap; 2. maxtanchaq, pochi.

farımak *ar.* 1. harmaq, charchimaq; 2. qerımaq, yashanmaq.

fariğ *s. ar.* 1. ötküzüp bergen; 2. waz kechken.

faris *s. ar.* 1. atliq; 2. usta, mahir (at minishke) **Farisi** *s. far.* 1. pars tili, parsche; 2. iranliq.

farisiyat *is. ar.* Iran edebiyati, pars grammatikisi.

fark *-kı is. ar.* perq.

farketmek 1. perq qilmaq, perq etmek; 2. sezmeq; 3. özgermek, yatlashmaq.

farklı *s.* perqliq.

farksız *s.* perqsiz, uxshash.

farksızlaşmak perqsizleshmek **Fars** *is. öz.* pars.

Farsça is. öz. parsche, pars tili.

faruk is. ar. 1. heqni-naheqni ayriyalaydighan kishi; 2. ötkür, keskin; 3. er isyi.

farz is. ar. perez, texmin, qiyasn.

farz is. ar. perz.

farz etmek perez qilmaq, textin qilmaq, qiyas qilmaq, aldın mölcherlimek **Fas is. öz.** Marakesh.

fasad is. fr. binaning aldi teripi, péshaywan.

fasarya is. it. 1. qolidin ish kelmes, kérekke kelmes; 2. quruq söz.

fasıl -lı s. ar. 1. ariliq, pasil; 2. bölüm, qisim; 3. hel qilmaq, höküm; 4. perde: *Beş fasıllık bir piyes* – Besh yerdilik bir esiri.

fasıla is. ar. ariliq, boshluq.

fasılasız s. ariliqsız, dawamliq.

fasik -ki s. ar. fasiq (dında meni qilinghan ishni qilghuchi).

fasikül -lü is. fr. jild, jüziy (kitabning).

fasile is. ar. 1. aile; 2. oxshash jinstiki ösümlüklerning hemmisi.

fasit s. ar. 1. natoghra, xata; 2. buzghunchi, bölgünchi, pitnichi: *Fasit fikir* – Xata pikir; *Fasit adam* – Pitnichi adem.

faska is. lat. yögek (balilarni yögeydighan).

fasl is. ar. bk. *fasıl*.

fasla fasla z. hemme yer: *Vücuđu fasla fasla kabarmış* – Bedinining hemme yeri qapirip kétéptu **Faslı s. is. far.** marakeshlik.

fasulye is. yun. purchaq tipidiki danlar.

faş s. ar. ashkara: *Faş etmek* – Ashkara qilmaq.

faşist is. fr. fashist.

faşistlik -ği is. fashistliq.

faşizm is. fr. fashizm.

fata is. haraq ichtidighan tung, küp.

fatalizm is. fr. fatalizm, teqdirchilik, (teqdirge ishinish).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

fatamet -*ti is.*, zéreklik, eqil, paraset.

fatır bk. *yaratıcı*.

fatıra bk. *yaratıcı*.

fatih *s. ar.* boysundurghuchi, istilachi.

fatiha *is. ar.* Fatihe (Quranning birinchi sörisi).

fatimiler *is. öz.* patimiler (X-XII esirlerde Shimali Afriqida küchük bir musulman shie döliti qurghan sulale).

fatın *s. ar.* zeki, eqilliq, sezgür.

fâtin *z.* pitnichi, pitnixor.

fatura *is. it.* hüjjet, tilxet.

favori *is. fr.* 1. hemmide ghelibe qilidighanliqigha ishinidighan kishi, umidwar; 2. musabiqide utuwalidighanliqigha ishinidighan terep; 3. saqal; 4. beygide üzüp chiqidighan at.

fayda *is. ar.* payda.

faydalanın *s.* paydilanghuchi, paydilanghan.

faydalanma *is.* paydilinish, paydilanma, menpeetlinish.

faydalanmak paydilanmaq.

faydalı *s.* paydiliq.

faydasız *s.* paydisiz.

faysal *is. ar.* 1. keskin qarar, qetiy qarar; 2. ittik qilich; 3. hakim; 4. er ismi.

fatyon *is.* 1. peyton (harwa); 2. issiq déngiz yaqilirida yashaydighan yerde ayaghliq bir xil qush.

faz *is. fr.* basquch.

fazıl *s. is. ar.* 1. pezilet igisi; 2. bilim igisi, alim; 3. er ismi.

fazilet -*ti is. ar.* pezilet, aliy exlaq, aliy xislet: *Pek bilgili deǵildir, ama fazilet sahibidir* – Bek bilimlik emes, emma pezilet igisiduz.

faziletli *s.* peziletlik, qedirlik.

fazla s. z. ar. 1. köp, nurghun, artuq, jiq, ziyade, tola: *Bu yıl fazla kar yağdı* – Bu yıl köp qar yaghdı; 2. artuqi, oshuqi: *Fazlası senin olsun* – Artuqi séning bolsun.

fazlalaşmak köpeymek, artmaq.

fazlalık -ğı **is.** artuqluq, köplük, jıqlıq.

feci s. ar. échinishliq, fajielik.

fecir -cri **is. ar.** 1. tang seher; 2. tang shepqi.

feçes bk. *dışkı*.

feda is. ar. pida, qurban: *Yurt yulunda her şey feda edilir* – Weten üçhün hemme nerse pidadur.

fedai is. ar. 1. pidaiy; 2. inqilabchi; 3. qoghdighuchi.

fedailik -ğı **is.** pidaiyliq.

fedakâr s. pidakar.

fedakârane z. pidakarlıq bilen, pidakarane.

fedakârlık -ğı **is. federal s. fr.** fédératsiyige asaslanghan: *Federal hükümet* – Birleshme hükümet.

federasyon is. fr. fédératsiye döletler birleshmisi.

federatif s. fr. fédératip.

fehim is. ar. chüshinish, bilish.

fehim s. ar. 1. eqıllıq, zeki, zerek; 2. er ismi.

fehm is. ar. bk. *fehim*.

fehmetmek chüshenmek.

fehva is. ar. mezmun, mena, uqum.

fehvasınca z. mezmunigha asasen.

fek -kki **is. ar.** 1. yéshish; 2. hel qilish; 3. ayrish; 4. üzüş, késish, toxtitish; 5. gep qilish, sözlesh; 6. élip tashlash.

felâh is. ar. 1. bext; 2. qutulush, nijad.

felâket -ti **is. ar.** 1. palaket, chong zerer, apet, bala: *Yağmur yağmaması yurt için bir felakettir* – Yamghur yaghmaslıq yurt üçhün chong bir apettur; 2. qaltis: *Felaket bir kız* – Qaltis bir qiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

felç -ci **is. ar.** 1. palech, paralich; 2. palech halet: *Son grev ülkeyi felce uğrattı* – Kéyinki ish tashlash memliketni palech halgha chüshürüp qoydi.

felek -ği **is. ar.** 1. asman; 2. dunya, kainat; 3. teley.

feleki **s. ar.** astronom.

felekiyat -ti **is. ar.** astronomiye.

felekzede **s. ar.** teleysiz, shum péshane: *Felekzede çocuk* – Teleysiz bala.

felfelek -ği **is.** kichik képinek: *Burada felfelek çok* – Bu yerde kichik képinek köp.

felfellemek 1. (qanatliqlar heqqide) harmaq; 2. süritini astilatmaq.

fellah **is. ar.** 1. déhqan; 2. négir, zengi.

felsefe **is. yun.** pelsepe.

felsefeci **is.** peylasop, pelsepichi.

feminizm **is. fr.** er-ayallarning teng hoquqluqini terghip qilghuchi éqim.

fen -nni **is. ar.** 1. tebiy pen; 2. ilim-bilim: *Fen fakültesi* – Tebiy penler pakultéti.

fen -nni **is. çin.** Junggoning eng kichik pul birligi - pung.

fena **s. ar.** 1. yaman, eski: *Fena huy* – Eski xuy (mijez); 2. köp, tola: *Çok fena yoruldu* – Qattiq hérip kettim.

fenalaşmak 1. yamanlashturmaq, eskileshmek, nacharlashmaq: *Bu lokantanın yemekleri fenalaştı* – Bu ashxanining tamaqliri nacharliship ketti; 2. (aghriq heqqide) éghirlashmaq: *Mehmedin hastalığı fenalaştı* – Mehmetning késili éghirlashti.

fenalaştırmak 1. yamanlashturmaq, eskileshtürmek, nacharlashturmaq; 2. (késel) éghirlashturmaq.

fenalık -ği **is.** 1. yamanliq, nacharliq, eskilik; 2. zerer, ziyar: *Kimseye fenalık yapmayan bir adamdır* – Héchqandaq birge ziyar yetküzmigan adem.

fener *is. yun.* 1. pener; 2. mayak.

fenerci *is.* 1. pener yasighuchi yaki satquchi; 2. mayakqa qarighuchi.

fenerli *s.* saqalliq adem.

fenlenmek (qizlar heqqide) közi piship qalmaq, qoli uzlashmaq.

fenlenmiş *s.* közi échilip qalghan (qiz).

fenni *s. far.* penniy.

fent *-di is. far.* pent, hiyle.

feodal *is. fr.* féodal.

feodalizm *is. fr.* féodalizm.

fer *is. far.* 1. nur: *Gözünün feri kalmamış* – Közining nuri qalmaydu; 2. bézek, zinnet; 3. tentene, daghdugha.

fer *is. far.* ikkinchi derijilik: *Bu maln feri* – Bu mallarning töwenreki.

ferace *is. ar.* perenje.

feragat *-ti is. ar.* waz kechmeklik.

ferah *s. far. ar.* 1. köngül achidighan, rahet, köngüllük, hozur: *Ferah bahçe* – Köngüllük baghche.

ferahlamak 1. köngli xush bolmaq, échilmaq, huzurlanmaq; 2. échilmaq.

ferahlanmak 1. köngli xush bolmaq, échilmaq, huzurlanmaq; 2. échilmaq.

ferahlatıcı *s.* kishini söyündüridighan kishini xosh qilidighan: *Ferahlatıcı bir haber* – Kishini xosh qilidighan xewer.

ferahlık *-ğı is.* 1. kengchilik, ochuqchuluq; 2. rahetlik, huzurluq.

feraset *is. ar.* eqil, paraset, pem.

ferasetli *s.* parasetlik, eqilliq.

fercâm *is. far.* axir.

ferd bk. *fert*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ferda** **is. far.** 1. erte, ertisi; 2. qiyamet, axiret; 3. ayal ismi.
- ferde** **is. ar.** top (miqdar sözi): *Bir ferde ipek kumaş* – Bir top yipek rext.
- ferdi** **s. ar.** 1. shexsen, shexsiy, xususiy: *Ferdi mülkiyet* – Shexsi mülük; 2. öz aldigha: *Aile ferdi* – Aile ezasi; 3. er ismi.
- ferdileştirmek** shexsiyleshtürmek, xususiyleshtürmek.
- ferdiyet** **-ti is. ar.** 1. yekkilik, yalghuzluq; 2. shexsiyetchilik.
- ferdiyetçi** **s. is.** shexsiyetchi.
- ferhad** **is. ar.** bk. **ferhat**.
- ferhân** **s. is. ar.** 1. xushalliq, köngüllük; 2. ayal ismi.
- ferhat** **is. ar.** 1. xushal-xuram, shad, bextlik; 2. söyünche: *Bu sizin için ferhattir* – Bu siz üçün söyünchidir.
- ferhat** **s. ar.** 1. musheqqetni yéngip bir yerni qolgha kirgüzgüchi; 2. er ismi.
- ferhunde** **s. far.** 1. teleylik; 2. ayal ismi.
- feri** **is. ar.** 1. shöbe, bölüm; 2. muhim bolmighan nerse.
- feride** **s. far.** 1. xalighanche ish qilidighan; 2. kibirlik, meghrur; 3. ayal ismi.
- feridun** **s. far.** 1. yégane; 2. er ismi.
- feridun çocuk** yégane bala.
- ferik** **-ki is. ar.** 1. chüje; 2. chüje xoraz.
- ferman** **is. far.** buyruq, perman, emir: *Devletçe ferman* – Dölet buyruqi.
- fermane** **is. rum.** qedimiy jilitke.
- fermaneci** jilitke tikip satquchi: *Fermaneci dostum var* – Jilitke tikip satquchi dostum bar.
- fersah** **is. ar.** 1. texminen besh kilométr uzaqliq ölçimisi; 2. bek uzun musape.
- fersiz** **s. far.** ghuwa, xire, nursiz.
- fersizleşmek** nursizlashmaq, ghuwalashmaq, xireleshmek.
- fert** **-di is. ar.** 1. shexsiy, shexs; 2. sngar, yalghuz.
- fertiklemek** ayrilmaq, yiraqlashmaq.

feryadetmek peryad qilmaq, warqirap-jarqirimaq, tovlimaq.

feryat *-dı is. far.* peryad, warqirash, tovlash.

feryatçı *is.* 1. shikayetchi; 2. qedimki zamanda ölüm-yétimde heq élip yéghlap bergüchi ayal.

ferz *s. far.* shahmat oyunida "perzin" déyilidighan tash.

fes *s.* fes (qedimiy türk böki).

fes rengi *is.* sharap renggi.

fesad 1. buzuq, buzuqluq: *Ahlak fesadı* – Exlaq buzuqluqi; 2. qalaymiqan, qalaymiqanchiliq: *Fesad çıkarmak* – Qalaymiqanchiliq chiqarmaq; 3. jinayet: *Bu bir fesaddir* – Bu bir jinayet.

fesatçı *s. is.* ara buzghuchi, bölgünchi.

fesek *-ği is.* alte aylig yawa tongguz küchüki.

fesh *-s'hi is. ar.* 1. emeldin qaldurush; 2. tarqitiwétish.

feshetmek 1. buzmaq, emeldin qaldurmaq, élip tashlima; 2. parchilanmaq, taralmaq, chéchilmaq.

festival *-li is. fr.* féstiwal.

fetha *is. ar.* 1. éghiz, töshük; 2. zewer ishariti.

fethetmek ishghal qilmaq.

fethi *is. ar.* ishghaliyet heqqide yézilghan qisse.

fetih *-thi is. ar.* ishghal, boysundurush, boy egdürüş.

fetişizm *is. fr.* fétishizm (iptidaiy qebililerde nersilerge choqunush).

fetret *-ti is. ar.* 1. ikki peyghember yaki ikki hökümdarning ariliqida ötken waqit; 2. Eysa peyghember bilen Muhemmed peyghember ariliqidiki mezzil; 3. ikki hadise arisidiki waqit.

fettah 1. Allah; 2. ishghal qilghuchi boysundurghuchi; 3. er ismi.

fettan *s. ar.* 1. meptun qilghuchi, köngülni jelp qilghuchi; 2. nazliq, jilwilik.

fetva *is. ar.* petiwa.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

fetvacı s. petiwachi.

fevç -ci is. ar. guruh, jamaet.

fevk -ki is. ar. üst, yuqiri.

fevkalâde s. ar. z. pewqulade, alahide.

fevkani s. ar. üstidiki, yuqiridiki.

fevt -ti is. ar. 1. qoldin kêtish, yoqash, ghayip bolush; 2. ölüsh.

fevt etmek yoqitip qoymaq.

fevt olmak ölmek, yoqalmaq.

fevz is. ar. 1. qutulush 1. ghelibe, utuq.

fey is. ar. 1. musulman döletliride gheyri musulmanlardin élinidighan baj; 2. ghenimet.

feyezân is. ar. 1. tashqin, sel, kerkün; 2. memurchiliq, beriket, molchiliq.

feyiz -yzi is. ar. 1. molchiliq, memurchiliq; 2. ilgirlesh, tereqqiyat; 3. tesir; 4. tengrining ilhami; 5. peyzi.

feyizli s. ar. mol hosulluq, munbet.

feylesof is. ar. peylasop.

feza is. ar. 1. makan, faze, boshluq; 2. keng meydan, keng yer; 3. keng tüzlenglik.

fezahat -ti is. ar. rezillik, peslik, iplasliq.

fezleke is. ar. 1. xulase; 2. tetqiqat qeghizi.

fıçı is. rum. tung, yaghach kup.

fıçııcı is. kup yasap satquchi.

fıkara s. is. 1. péqir, yoqsul, bichare; 2. derwish.

fıkaralık -ğı is. yoqsulluq, péqirliq.

fıkırdamak 1. poruq-poruq qaynimaq; 2. bulduqlimaq; 3. nazlanmaq, jilwe qilmaq.

fıkra is. ar. 1. letipe, misal, félyeton: *Molazeydin fıkraları* – Mollazeydin letipiliri; 2. abzas; 3. öge.

fındık -ğı is. far. orman yangiqi.

findıkcı is. 1. orman yangıqi östürüp satquchi; 2. naz qilghuchi xotun.

fırça is. rum. chotka: *Diş fırçası* – Chish chotkisi; *Elbise fırçası* – Kiyim chotkisi; *Fırça gibi* – Chotkidek (saqal, chach).

fırçacı is. chotka satquchi, chotka yasighuchi.

fırçacılık -ğı is. chotkichiliq.

fırçalamak chotkilimaq.

fırçalanmak chotkılanmaq.

fırçalatmak chotkilatmaq.

fırıl fırıl z. pir-pir.

fırıldak -ğı is. 1. pirildaq, pildirlighuch (balilar oyunchuqi), shamaldurghuch, wéntilator; 2. hiyle.

fırıldakçı is. 1. pildurghuch yasap satquchi; 2. hiyliger, mekkar, aldanchi.

fırın is. yun. doxupka, pich, mesh.

fırınlamak meshte pishurmaq, meshte qurutmaq.

fırınlanmak meshte pishurulmaq, meshte qurutulmaq.

fırınlatmak meshte qurutmaq.

fırka is. 1. jamaet, taibe; 2. (herbiyde) diwiziye; 3. siyasiy partiye.

fırkata is. it. bk. firkata.

fırlak s. pirildaq.

fırlamak 1. étılmaq: *Koşerken saati cebinden fırlamış* – Yügürgende saiti yanchuqidin étilip chushuptu; 2. chiqip ketmek: *Omuz kemiği fırlamış* – Targhiqi chiqip kétéptu; 3. uchqandek örlemek: *Altın fiyatı fırladı* – Altunning bahasi nahayiti örlep ketti; 4. (haywan heqqide) qachmaq.

fırlatmak 1. pırqiritip tashliwetmek; 2. uchurmaq; 3. atmaq.

fırsat -tı is. ar. purset: *Fırsat her zaman, eleğemez* – Purset hemme waqit qolgha kelmes.

fırsatçı s. ar. pursetperest.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

fırtına is. it. 1. déngizlarda bolidighan yamghurluq qara boran, boran-chapqun; 2. qiyin weziyet (ehwal): *Bu fırtınadan ucuz kurtuldum* – Bu qiyin ehwaldin asan qutuldum; 3. ghewgha; 4. ichki qalaymiqanchiliq.

fırtına kuşu is. zool. boran qushi.

fırtınalı s. boran-chapqunluq.

fırtırmak ketmek, qachmaq, ayrilmaq.

fıs is. 1. pus (awaz); 2. kut-kut, gheywet-shikayet.

fıs fıs z. kut-kut, kus-kus.

fııldamak pichirlimaq, kusuldimaq: *Kulağıma fııldadı, ama bir şey anlamadım* – Quluqumgha pichirlidi, emma bir nerse chüşhinelmidim.

fııldıaşmak pichirlashmaq, kusuldashmaq.

fıskiye fontan.

fıslamak 1. qulaqqa pichirlimaq; 2. yoshurun xewer qilmaq.

fıstık -ğı is. ar. xasing qatarliqlarning omumiy nomi: *Yer fıstığı* – Xasing; *Çam fıstığı* – Piste.

fışkı is. far. qigh, tézek.

fışkılamak 1. oghutlima; 2. tézekdimek.

fışkırmaq is. étılıp chiqmaq, chachrap chiqmaq: *Yeni açılan kuyulardan petrol fışkırıyor* – Yéngi ichilghan quduqlardin néfit étılıp chiqmaqta.

fıtam is. balini emchektin ayrish.

fıtr is. ar. 1. iptaqilish (rozida); 2. iptaqilghan kishi; 3. fıtr, ramizan aying axiri.

fıtrat -tı is. ar. 1. yaritilishi; 2. xuy-mijez; 3. dunyaning tengri teripidin yaritilishi.

fızık -ğı is. beden (ten) tüzüshi.

fıat -tı is. bk. fıyat.

fıdan is. yun. 1. köchet: *Elma fıdamı* – Alma köchiti; 2. maysa.

fıdanlık -ğı is. 1. köchetlik; 2. maysa, yétishturidighan orun.

fide *is. yun.* maysa.

fideci *is.* maysi (köchet) yétishtürüp satquchi, maysichi.

fidelemek maysa tikmek.

fidelik *-ği is.* maysa yétishtüridighan orun, maysiliq.

fidye *is.* öz jinayiti we gunahi üçhün bérilidighan pul yaki sediqe.

figan *is. far.* pighan, peryad.

figür *-rü is. fr.* 1. figor; 2. shekil, süret, jusun, jugh.

figüran *is. fr.* tiyatir we kinoda sözi köp bolmaydighan adettiki shexs.

fiil *is. ar.* piil, heriket.

fiili emeliy: *Halkın isteğini fiili eylemlerle gerçekleştireceğiz* – Xelqning arzusini emeliy herikitimiz bilen ishqa ashurimiz.

fiiliyet *-ti is. ar.* paaliyetlere heriketler.

fikir *-kri is. ar.* pikir, chüshenche, eqil, zéhin, es: *Onun adı fikrimde kalmamış* – Uning ismi yadimda qalmaptu; *Fikri açık çocuk* – Pikri ochuq bala.

fikirsiz *s.* chüshenchisi yoq, toghar pikri bolmighan.

fikirsizlik *-ği is.* chüshenchisizlik.

fil *is. ar. zool.* pil: *Asya fili* – Asiya pili.

fil dişi *is. s.* pil chishi.

filariz *is.* kendir soqidighan kaltek.

filarizlemek kendir soqmaq.

filarmonik *s. fr.* muzika xumari.

filatelist *-ti is. fr.* pochta markisi toplighuchi.

filâtür *is. fr.* toqumichiliq, toqumichiliq ishxanisi.

file *is. fr.* 1. yung, paxta, süniy talalardin we simdin örülgen tor; 2. chachning chuwulup ketmesliki üçhün ayallar béshigha kiyiwalidighan tor; 3. torxalta.

filen bk. *falan.*

filet *-ti is. it.* chongqurluqi oxshash su.

fileto *is. it.* yoghan yota, saghra.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

filhakika *z. ar.* emeliyet, heqiqet.

filhal *z. ar.* haman, derhal.

filika *is. ar.* 1. soda we herbiy paraxotlar élip yüridighan kichik qéyiq; 2. diplomatiye xadimlirining shepkisi (qalpiqi).

filim *is. ing.* bk. *film*.

filinta *is. alm.* 1. ow miltiq; 2. *s.* chirayliq, yéqimliq.

Filipin *is. öz.* Filipin.

Filistin *is. öz.* Pelestin **Filistinli** *is. s.* pelestinlik.

filiz *is. yun.* 1. bix, nota; 2. tumuchuq.

filiz *is. ar.* 1. meden yarchisi; 2. ayal ismi.

filizlemek haram shaxlarni putumaq.

filizlenmek 1. bix chiqarmaq; 2. aynishqa bashlima.

filizli *s.* putaqliq.

film *is. ing.* 1. lénta, filim; 2. kino; 3. menzire.

filmci filimgha alghuchi, filimchi.

filmcilik *-ǵi is.* 1. filimni ijarige bergüchi; 2. filimchilik.

filo *is. it. den.* flot (döletining barliq paraxot we ayropilanliri).

filoloji *is.* filologiyeye (tel we edebiyat heqqidiki penlerning umumiy nami).

filolojik *is.* filologiyilik.

filozof *is. fr.* peylasop.

filtre *is. fr.* 1. süzgüch; 2. mushtek (züyze).

filtreli *s.* mushteklik: *Filtreli sigara yaygınlaştı* – Mushteklik tamaka omumlashti **Fin** *is. öz.* fin, finlandiyilik

Fin Ugor *is. s. dilb.* Fin-Oghur.

final *-h is. fr.* 1. axirqi musabiqe, hel qilghuch musabiqe; 2. muzika - opéraning axirqi qismi.

finans *is. fr.* bk. *maliye*.

finanse etmek iqtisadiy jehettin yardım bermek.

fincan *is. ar.* 1. chine; 2. finjan (kafi ichish üçün ishli tilidighan mexsus istakan).

Fince is. öz. dilb. finche (Finlandiye tili) **Finlandiye is. öz.** Finlandiye.

fino is. it. kukait, xawaza.

firak -kı is. ar. judaliq, hijran qéchish (tormidin eskerliktin).

firak etmek qachmaq.

firaş is. ar. 1. kariwat, töshek; 2. yerge sélinghan kigiz, palaz qatarliq nersiler.

firavun is. ar. 1. firewn, Qedimiy Misir hökümdarlarigha bérilgen unwan; 2. **s.** kibirlik.

firdevs is. far. 1. jennet; 2. baghcha.

fire is. yun. 1. ziyan 1. yoqash.

firkete is. it. chach qisquch.

firuz s. far. 1. teylelik, bextilik; 2. **s.** er ismi.

fiske is. 1. chikim (qol bilen chekmek); 2. chiqan; 3. chimdim:

Bir fiske tuz – Bir chimdim tuz.

fiskelemek chekmek (barmaq qol bilen).

fiskos is. yun. shiwirlimaq.

fiskos etmek shiwirlashmaq.

fistan is. lat. uzun peshlik tashqi kiyim.

fiş is. fr. 1. türilgüch (kiyimni itish üçün qollinilidighan); 2. ,munderijileshtürülgen karta (kapiyen): *Fiş dolabı* – Kapiyen sanduqi; *Fiş kutusu* – Kutupxanilarda kapiyen qotisi.

fişarı s. far. qachaq.

fişe is. nomur yaki herp bilen étididighan we échilidighan qulup.

fişek -ği is. far. 1. oq dora; 2. her xil pojangza.

fişekhane oq-dora zawuti.

fişeklik -ği is. oq xaltisi (mürisige ésiwalidighan).

fitil is. far. 1. pitil; 2. dorilanghan daka.

fitillemek 1. partlatquchi ot aldurmaq; 2. köshkürtmek.

fitlemek kalla soqushturmaq, urushturmaq.

fitnat -tı is. zéhni ochuq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

fitne is. ar. pitne-pasat, ighwa, ara buzmaq.

fitneci s. ighwager, gep taratquchi, pitnixor, pitnichi.

fitnecilik -ği is. ighwagerchilik, pitnichilik.

fitnelemek arqisidin gheywet qilmaq.

fitre is. ar. pitre (ramizan éyida kembeghellerge bérilidighan, sedaqe).

fiyaka is. it. özini körsitish.

fiyakacı is. özini körsetküchi.

fiyasko is. it. mat, meghlubiyet.

fiyasko vermek mat bolmaq.

fiyat -tı is. ar. baha, nerq.

fizik -ği is. fr. fizika.

fizikçi is. fizika alimi.

fiziksel s. fizikilik.

fizyoloji is. fr. fiziologiyeye (adem we haywan organizmida bolup turidighan hayat üçhün zörürü heriket jeryanlirini we bu jeryanlarning özara munasiwitini hem ularning organizm yashap turghan muhit bilen baghliqliqini öginidighan pen.

fizyolojik is. fiziologiyilik.

flâma is. 1. paraxot we qarargahlarda belge süpitide qollinilidighan her xil rengdiki bayraq; 2. neyze uchigha bikitilgen bayraq 1. inzhénérlarning her xil rengdiki kaltiki.

flaş is. ing. potograf chirighi, resimchilerning chirighi.

flit -tı is. ing. 1. chiwin we pasha öltürüş dorisi; 2. dora chéchish eswabi.

flori is. it. 1. mital pul; 2. tilla.

flört -tü is. ing. er-ayal otturisdiki muhebbet munasiwiti.

flu s. fr. tutuq.

flüt -tü is. fr. neyge oxshighan pülep chélinidighan saz.

fokstrot -tü is. ing. müz. pakistrot.

fokurdamak poruqlap qaynimaq.

fokus is. lat. pokis (yoruqluqni yighip béridighan noqta).

fol -*lũ is. rum.* toxuni, kakilisun dep qoyup qoyghan tuxum yaki tuxumsiman aq tash.

folklor is. ing. folklor, el edebiyati.

folluk -*ǵu is.* 1. toxularning tuxum tughidighan yeri; 2. ayallarning baliyatqusi.

fon is. fr. teswiri, senet eserliride, resimde üstige resim yaki birer menzire siziliwatqan boyaq resimning umumiy körünüş renggi, resimning arqa tégidiki körünüp turghan qismi.

fonda ünl. it. 1. kéme we paraxotning len'ger atidighan yeri; 2. "len'ger at!" buyruqi.

fonematik s. fonémiliq.

fonetik -*ǵi is. fr.* fonétika (tilning tawush sostawi heqqidiki telimat).

fonetikaçı is. fonétika alimi.

fonksiyon s. fonksiye (matématikida).

fonograf is. fonograf (awazni yiziwaldighan eswab).

fonogram is. 1. fonétikiliq simwol; 2. sözligende til, lew, ingek we tamaqning eyni waqtidiki halitini körsitidighan diagramma.

foném is. fr. fonéma (konkrét bir tilda söz menisini perqlendürüş üçün xizmet qilidighan ayrim nutuq tawushi).

form is. it. shekil, yangza, form.

forma is. it. 1. shekil, yangza, forma; 2. resmiy kiyim: *İlk okul forması* – Bashlanghuch mektep kiyimi; 3. tenheriketchilerning nomur qadalghan kiyiii; 4. format: *Bu kitap ancak 20 forma tutar* – Bu kitap peqet 20 format bolar, **formalite is.** resmiyet: *Formalitesinin bitmesi için en aşağı bir hafta ister* – Resmийitining tūgishi üçün eng az dēgende bir hepte kérek.

formül is. fr. formula (1. birer qaide, qanun, idiye we bashqilarning melum sharaitta herqandaq jüzi hadisilerge tetbiq qilinishi mumkin bolghan qisqa we nahayiti éniq omumi

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

teripi;; 2. matématikida matématikiliq miqdarlar otturisdiki ipadisi).

formülleşmek formulilashmaq.

foroz is. yun. birqétimliq toghra chüshken béliq miqdari.

fors is. ing. 1. hürmet bayriqi (ichide dölet bashliqi, général, admiral we yuqiri derijilik ofitsérlar olturghan paraxot yaki aptomobilgha we bashqilargha qadalghan üç yaki töt burjek bayraq); 2. nopuz, étibar, mertiwé, inawet.

forsa is. fr. 1. qedimki zamanda kéme mangghuzghuchi esir yaki gunahkar; 2. déngiz urushida qolgha chüshken esir.

fort -tu is. fr. apqort.

fos is. fr. asassiz.

fosfor is. fr. fosfor.

fosforlu s. fosforluq.

foslamak 1. netijisi chiqmasliq; 2. iza tartmaq.

foslatmak pash qilmaq, ashkara qilmaq.

fotin is. fr. bk. **potin.**

fotograf is. fr. bk. **fotoğraf.**

fotoğraf is. fr. 1. fotograf, fotografiye; 2. resim.

fotoğrafçı is. fotografchi, resimchi.

fotoğrafçılık -ğı is. fotografchiliq, resimchilik.

fotoğrafhane is. fotografxana, resimxana.

fotokopi is. fr. fotogha chüshürülgen nusxa.

fotometre is. fr. nur ölçhigüch.

frak -kı is. fr. frak (keyni uzun, aldi péshi qisqa er kiyimi).

frank frank (Fransiye burunqi pul birliki).

Fransa is. öz. isp. Fransiye.

Fransalı s. fransiyilik **Fransız s. is. öz.** fransuz.

fren is. fr. tormuz: *Mekanik fren* – Aptomatik tormuz.

frenlemek 1. tormuzlimaq, tormuz qilmaq; 2. tizginlimek.

frenleşmek yawropaliqlashmaq, gherbleshmek.

frenleyici is. kontrol qilghuchi, tizginligüchi.

- frer** *is. fr.* burader.
- freze** *is. fr.* qirish istanoki.
- frezeci** *is. tekn.* istanokchi, istanok ishchisi.
- fuar** *is. fr.* yermenke: *İzmir enternasyonal fuari* – Izmir xelqara yermenkisi.
- fuat** 1. yûrek, qelb; 2. chûshenche, pikir; 3. er ismi.
- fuaye** *is. fr.* kuluplarning dem élish öyi.
- ful** *-lü is. ar.* misir purchiqi.
- ful** *-lü is. ar.* zeytin.
- furkan** Quran.
- fut** *is. ing.* put, ayagh.
- futa** *is. ar.* yipek peshtame.
- futa** *is. it. den.* tar, uzun we yenggil musabiqe qéyiqi.
- futbol** *-lü is. ing.* putbol, put top.
- futbolcu** *is. s.* putbolchi, put topchi.
- fuzuli** *s. z. ar.* kéreksiz, orunsiz, menisiz.
- fücceten** *z. ar.* tuyuqsizdin, tosattin, birdinla.
- fücur** *is. ar.* gunahkarliq, exlaqsizliq.
- fülüs** *is. ar.* métal pul.
- fümuar** *is. fr.* tamaka chékidighan yer.
- fünun** "fen" sözining köplüki.
- fürs** *is. öz.* qedimiy fars xelqi.
- fürsi** *s.* iranliq.
- fürsiyat** *-tı is.* fars tili we edebiyati.
- füru** *-u is. ar.* 1. shöbiler, bölümler; 2. ewlad we newriler.
- fürumaye** *s. far.* esli buzuq, tigi pes.
- fürüş** *s. ar.* satquchi: *Nan fűrüş* – Nan satquchi.
- fürüzan** *s. far.* 1. parlaq 1. er we ayal ismi.
- füsün** *is. far.* séhir, jadu, epsun.
- füsünkâr** *s. far.* séhriger, epsunchi.
- fütüvvet** *-ği is. ar.* 1. merdlik, yigitlik; 2. sexilik, qoli ochuqluq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

füze *is. fr.* rakéta.

füzeatar *is.* rakét atar.

füzen *is. fr.* qara qérindash we qérindash bilen sizilghan resim.

G

G G (Türk élipbesining 8-herpi we üzük tawushlarning altinchisi).

gabar *is. it. isp. den.* 1. deryalarda yük toshughili bolidighan kichik kéme; 2. déngizgha quyulidighan deryalarning éghizlirigha orunlashturulghan ushshaq közlük tor.

gabardin *is. isp.* gabardiyon.

gabari *is. fr.* modil, ülge, yangza.

gabavet *is. ar.* exmeqliq, galwangliq.

gabî 1. exmeq, galwang; 2. qabiliyetsiz **Gabon** *is. öz. coğr.* Gabon.

gaco *is. rum.* 1. xotun; 2. dost.

gaddar *s. ar.* rehimsiz.

gaddarane *z. osm.* rehimsizlerche, rehimsizlik bilen.

gaddare *is. ar.* ikki biliq qilich.

gaddarlık *-ğı is.* rehimsizlik.

gadir *-dri is. ar.* rehimsiz, insapsiz, adaletsiz.

gadirlik *-ğı is. bk. gadir.*

gadretmek rehimsizlik qilmaq, insapsizliq qilmaq.

gadrolmak 1. heqsizliqqa uchrimaq; 2. zulumgha uchrimaq, ézilmek.

gaf *-fi is. fr.* orunsiz we kéreksiz söz yaki heriket (özara munasiwette).

gaffâr *s. fr.* 1. kengchilik qilghuchi, kechürgüchi, epu qilghuchi; 2. er ismi.

gafil *s. ar. is.* biperwa, éhtiyatsiz, bixeste, bighem.

gafilane diqqetsizlik bilen, éhtiyatsizliq bilen.

gafillik *-ğı is. bk. gaflet.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

gaflet *is. ar.* 1. gheplet; 2. biperwaliq, éhtiyatsızlıq, bixestelik; 3. endishsizlik; 4. hushsizlik.

gaga *is. zool.* qush tumshuqi: *Karğa gagası* – Qaghining tumshuqi.

gaga burnu *s.* ilmek burun.

gagalamak 1. choqulimaq, choqilap yémek, choqulashmaq; 2. söyüşmek.

gagalı *s.* tumshuqluq.

Gagavuzca *is. dilb.* gagawüzche.

Gagavuzlar *is. öz.* gagavuzlar (bir türk qewmi).

gâh *z. far.* 1. bezide, bezi waqit, bezi qétim; 2. zaman, waqit.

gaib *is. bk. gaip.*

gaile *is. ar.* 1. bash aghriqi, bala, derd; 2. urush, jeng.

gaileli *s.* 1. derdlik, derdmen; 2. chataq: *Çok gaileli bir iş* – Pek chataq bir ish.

galesiz *s.* 1. derdsiz; 2. tiptinch: *Galesiz bir hayat* – Derdsiz bir turmush.

gaip *-bi s. ar.* 1. köz aldida bolmighan; 2. ghayib: *Gaipten bir ses gelmek* – Ghayıptin bir sada kelmek; 3. üçinchi shexs; 4. körünmes.

gaita *is. ar.* poq, nijaset (ademning).

gaklamak ghaqildimaq.

gala *is. it.* 1. daghdughiliq ziyapet; 2. resmiiy oyun.

galat *-ti is. ar.* söz, ibare xataliqi.

galatihikat *-ti is. ar.* gheyriy tebiyy mexluq.

galatihis *-ssi is. ar.* hés-tuyghu sewenliki.

galebe *is. ar.* 1. ghelibe, zeper, yengmek; 2. üstünlük.

galebe çalmak üstün kelmek.

galebe etmek ghelibe qilmaq.

galeri *is. fr.* 1. bir-birige tutash uzun zal; 2. resim, heykel qatarliq senet buyumliri körgezme zali; 3. muzéy; 4. senet buyumliri sétilidighan dukan; 5. kanlardiki yer asti yol.

galeyan *is. ar.* 1. qaynash, ghelyan; 2. dolqunlinish, jush urush.

gali *is. fr.* ottura zamanlarda qollinilghan bir xil kéme.

galib bk. *galip*.

galiba *z. ar.* belki, éhtimal.

galibane *z. ar.* ghalibane.

galibiyet *is. ar.* ghalibiyet, ghelbilik.

galip *-bi s. ar.* 1. ghalip, yenggüchi, üstün kelgüchi; 2. bek quwwetlik; 3. ghalip kelgüchi; 4. er ismi.

galiz *s. ar.* 1. qopal, set, yirginchilik; 2. qélin.

galon *is. ing.* 1. töt yérim litrliq ölchem birlik; 2. suyuqluq nersilerni toshuydighan chong tung.

galoş chemi yaghach ayagh.

gam *is. ar.* ghem, qayghu, derd.

gambot *-tu is. ing.* kichik urush paraxoti.

gamet *-ti is. fr.* éri yaki xotuni.

gamlanmak qayghulanmaq, hesret chekmek, ghem yémek.

gamlı *is. fr.* ghemkin, qayghuluq.

gamsız ghemsiz.

gamze *is. ar.* 1. ghemze (köz oynatmaq); 2. suxenchilik.

gamzelik *is. ar.* 1. közini süzüsh; 2. zinaq (külgende éngék üstide peyda bolidighan chongqurluq) **Gana** *is. öz. coğr.*

Gana **Ganali** *is. öz.* ganaliq.

ganem *is. ar.* qoy.

ganga *is.* bir weqeni bashqilargha uqturush üçhün chélinidighan eswab.

gangster *is.* bandit, qaraqchi, bulangchi.

gangsterlik *-ği is.* banditliq, qaraqchiliq, bulangchiliq.

gani *s. ar.* 1. bay, gheniy; 2. közi toq; 3. mol; 4. er ismi.

ganimet *is. ar.* ghenimet, olja.

gar *is. fr.* wogzal, poyiz istanisi: *Ürümçi garı* – Ürümchi poyiz istanisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- gar** *is. ar.* ghar.
- garaj** *is. fr.* garaj.
- garam** küchlük istek, sewgi.
- garamet** *-ti is. ar.* qerz, qerzdarliq.
- garanti** *is. fr.* 1. kapalet, kepillik; 2. wede.
- garantili** *s.* kapaletlik.
- garantör** *is. fr.* kapaletlendurgüchi.
- garaz** *is. ar.* gherez, meqset, muddia, niyet.
- garazlı** *s.* gherezlik, meqsetlik.
- garazsiz** *s.* gherezsiz, meqsetsiz.
- garben** *z. ar.* gherb tereptin, gherbtin.
- garbi** *s. ar.* gherbiy, yawropagha ait, gherb terep.
- gardiyan** *is. it.* gundipay.
- gardrop** *-bu is.* kiyim ishkawi.
- garet** *-ti is. ar.* hujum, gharet.
- garez** *is. ar.* bk. **garaz**.
- gargara** *is. yun.* ghar-ghar qilish.
- gariban** *is.* 1. bichariler; 2. ghéribla.
- garibe** *is. ar.* az körülidighan nerse we ehwal, heyran qalidighan ish.
- garik** *s. ar.* 1. gherq, sugha patqan; 2. ége bolghan.
- garip** *-bi s. ar.* 1. ghérb; 2. ghurbette yashighuchi, ige-chaqsizi; 3. heyran qatarliq, ajayip-gharayip.
- gariplik** *-ği is.* ghéribliq.
- garipsemek** ghéribsinmaq.
- gark** *-kı is. ar.* suda, tunjumaq, sugha chöküp ketmek.
- garketmek** 1. tunjuqturmaq, gherq qilmaq; 2. köp-köp bermek.
- garkolmak** 1. gherq bolmaq, sugha chököp ketmek; 2. köp almaq.
- garnizon** *is. fr.* garnizon (sheher amanliqini qoghdash üçün sheherde turidighan eskiriy birlik).

garp *-bi is. is.* 1. gherb, künpétish; 2. Yawropa memliketliri.
garpçı *s. is.* Yawropa medeniyitini qobul qilish terepdari, gherbchi.

garpçılık *-ğı is. garpli s. is.* gherblik, gherb medeniyitini qobul qilghuchi.

garplılaşmak gherbleshmek, yawropalashmaq.

gars *is. ar.* köchet tikish.

garson *is. fr.* 1. oghul bala; 2. boytaq; 3. ashxana, qeqwaxana we méhmanxanilarda ishleydighan kütküchi.

garsoniyer *is. fr.* bir erning asasliq ailisidin bashqa tutqan ailisi.

gasbetmek zorluq küchi bilen éliwalmaq, tartip almaq.

gaseyan *is. ar.* qusuq, qusush.

gaseyan etmek qusmaq.

gasıp *s. ar.* zorluq bilen alghan (almaq).

gasil *-sli is. ar.* jeketni yuyush, textirawan.

gâsil *s.is.* ölük yughuchi.

gasl bk. *gasil.*

gasletmek jeketni yumaq.

gasp *-sbi is. ar.* mejburiy élish, tartiwélish.

gassal *-li is. ar.* ölük yughuchi.

gassâle *is. s. ar.* 1. ölük yuyidighan ayal; 2. doriliq su; 3. etigenlik sharab.

gâvur 1. kapir (türklerning yawropaliqlargha qarita qollinidighan haqaret sözi); 2. dinsiz, iyansiz; 3. rehimsiz, zalim.

gâvurca *is.* Yawropa tilliridin biri.

gâvurluk *-ğu is.* 1. kayirliq; 2. zalimlik, yamanliq 1. ghayip, köz.

gayb *is. ar.* 1. ghayip, köz aldida bolmighan; 2. mejhul nersiler, sir we xupiyane hal.

gaye *is. ar.* 1. ghaye, meqset; 2. netije.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

gayeli *s.* ghayilik.

gayesiz *is.* ghayisiz.

gayet *z. ar.* ghayet, nahayiti, bekmu: *Gayet çalışkan çocuk*
– Bek tirishchan bala.

gayret *-ti is. ar.* gheyret, küch.

gayretkeş *s. ar.* ishchan, tirishchan, gheyretlik, gheyur.

gayretkeşlik *-ği is.* gheyretchanliq, tirishchanliq.

gayretlenmek gheyretke kelmek.

gayretli *s.* gheyretlik, tirishchan.

gayretsiz *s.* hurun, ish xush yaqmas.

gayri *s. ar.* 1. gheyri, bashqa; 2. bundin kéyin.

gayrikanunî *s. ar.* qanunsiz, qanungha xilap.

gayrimüslim *is. ar.* musulman bolmighan (emes).

gayriresmi *is. ar.* gheyriy resmiy, resmiy bolmighan.

gayur *is. ar.* bek gheyretlik, bek tirishchan.

gayya *is. ar.* jehennem quduqi.

gaz *is. fr.* daka.

gaz *is. lat.* gaz.

gaz bezi daka.

gaza *is. ar.* muqeddes jeng (Islam üçün yürüzülgen urush).

gazab bk. **gazap**.

gazab etmek ghezeplenmek, achchiqlanmaq.

gazal *-li is. ar. zool.* kéyik.

gazanfer *is. ar.* 1. shir; 2. yigit, qorqmas; 3. er éti.

gazap *-bi is. ar.* ghezep.

gazaplandırmak ghezeplendürmek.

gazaplanmak ghezeplenmek.

gazaplı *s.* ghezeplik.

gazeki qisqa yenglik jilitke.

gazel *is. ar.* ghezel (béyit shekli).

gazel *is. ar.* ghazang.

gazelhan *is. ar. far.* ghezeli, ghezeli.

gazellemek qurup sarghaymaq, yopurmaq tashlimaq.

gazete *is. it.* gézit: *Akşam gazetesini* – Kechlik géziti.

gazeteci *is.* 1. zhurnalist; 2. axbaratchi (tehrir, muxbir); 3. gézit satquchi.

gazetecilik *-ği is.* axbaratchilik.

gazhane *is.* hawa gazi zawuti, gazxana.

gazi *s. ar.* düşmen bilen urushqan, urushqa yéngip chiqquchi, ghazi.

gazino *is. it.* 1. külüb; 2. qehwexana, piwexana.

gazoz *is. fr.* gazliq su.

gazve *is. ar.* jeng.

gebe *s.* hamilidar, ikki qat, boghaz: *Gebe kadın* – Ikki qat ayal.

gebelik *-ği is.* hamilidarliq, boghazliq.

geberik *-ği s. is.* ölük, ölüm.

gebermek ölmek.

gebertilmek öltürmek.

gebertmek 1. öltürmek; 2. japa salmaq, qattiq urmaq.

gebeş *s. ar.* 1. pakar we sémiz, doghilaq; 2. yéngi barghan yéride temtirep qalmaq.

gece *is.* 1. kéche; 2. qarangghuluq; 3. bilimsiz.

gecelemek 1. kéchilmek; 2. tang atquche uxlimay ötküzmek tünimek: *Köyde geceledim* – Yézida kéchilidim.

geceleyin *z.* kéchisi, kéchiche.

gecikmek kéchikmek, kech qalmaq.

geciktirmek kéchiktürmek.

geç *s. z.* kech.

geç kalmak kech qalmaq.

geçe *z.* ötkende, kéche: *Saat üçü 5 geçe* – Saet üçtin 5 minut ötkende.

geçe *is.* terep, yaqa, yan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

geçegen bk. **geçici**.

geçen **s.** ötken: *Geçen günler* – Ötken künler.

geçende **z.** ötkende, ötkenlerde, yéqinqi künlerde (ötmüş).

geçenek -*çi is.* karidor, ariliq.

geçer **s.** ijra qiliniwatqan, yürüzüluwatqan, ishilitilwatqan.

geçerli **s.** küchke ige.

geçersiz **s.** ötmeydighan, küchke ige bolmaydighan.

geçici **s.** waqitliq, muwweqqat.

geçilmek ötülimek: *Buradan geçilmez* – Bu yerdin ötkili bolmaydu.

geçimsiz **s.** jédelchi, ghowghachi.

geçinmek yashimaq, turmush ötküzmek.

geçirmek ötküzmek.

geçiş **is.** ötüsh.

geçit -*di is.* 1. ötidighan yer, yol; 2. yoldin ötüshken yéri; 3. kéchik (deryaning); 4. körek, parat: *Askeri geçit* – Herbiy körek.

geçmek 1. ötmek; 2. duchar bolmaq: *İplik iğne deliğinden geçer* – Yip yingnining közidin ötidu.

geçmiş 1. ötmüş, kechmish; 2. sabiq: *Geçmiş zaman* – Ötmüş zaman.

geda **is. far.** yoqsul, gaday.

gedeleç **is.** sadaq, oqdan.

gedeme **is.** köchme jédir.

gedik **is.** 1. yériq, töshük, kawak; 2. kemchilik, qusur; 3. hünerven, tijaretilerge bérilgen hoquq, imtiyaz; 4. qiyinchiliq.

gedikli **s. is.** töshüki bar, töshüklük, yériqi bar, yériqliq.

gedimek yérilmaq, téshilmek.

gedmek töshük, achmaq.

geğe **is.** qurt we bashqa hasharatlarning héqishi.

geğeç *s.* chaqquchi: *Akrep çok geğeç böcektir* – Chayan chaqquchi qurttur.

geğelemek 1. chaqmaq (qurt); 2. choqulimaq.

geğirmek kékirmek.

gele gele *z.* tedrijiy, asta-asta, bara-bara.

gelecek *s.* 1. kélechek; 2. istiqbal.

gelembe *is.* qotan, éghil.

gelen *s.* kelgen.

gelenek *-ği is.* enene.

gelenekçi *is.* enenichi.

geleneksel *s.* eneniwi.

geleni *is.* qir chashqini.

gelin *is.* kélin.

gelinlik *-gi is.* 1. kélinlik; 2. kélin üçün hazirlanghan nersiler.

gelir *is.* kirim, daramet.

geliş *is.* kélish.

gelişçi *s.* 1. rawajlanghan, tereqqiy qilghan; 2. taralghan, élan qilinghan.

gelişme *is.* tereqqiyat, rawajlinish, rawaj.

gelişmek tereqqiy qilmaq, rawajlanmaq.

geliştirmek tereqqiy qildurmaq, rawajlandurmaq.

gelme *is.* 1. kélish; 2. kélip chiqish; 3. hasil bolush, peyda bolush.

gelmek kelmek.

gem *is.* yügen, éghizduruq.

game *is.* chong chashqan.

gemi *is.* kéme, paraxot.

gemici *is.* matros, déngizchi.

gemicilik *-ği is.* déngizchiliq.

gen *s.* 1. keng; 2. burjek; 3. boz, échilmighan: *Gen topak* – Boz yer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

genbilik -ğ*i is.* öz ichige keng bilimni alghan eser, énsiklopédiye, qamus.

gencay is. hilal (bir heptilik ay).

gencecik -ğ*i s.* 1. bek yash; 2. yash.

gencelmek bk. **gençleşmek.**

genç s. yash; *Uygur gençleri çalışkandır* – Uyghur yashliri tirishchandur.

gençleşmek yashlashmaq.

gençleştirmek yashlashturmaq.

gençlik -ğ*i is.* 1. yashliq, yashliq dewri 1. yashlar, pene, tekrar.

gene z. bk. **gine.**

genealoji is. fr. shejershunasliq, nesebshunasliq, jorungqaychiliq.

genel s. 1. omumiy: *Genel durum* – Omumiy weziyet; 2. bash: *Genel müdürü* – Bash mudiri; *Genel sekretar* – Bash sékrétar, bash shuji; *Genel af* – Omumiy kechürüm.

genel ev is. pahishixana.

genel kurmay is. ask. bash senmubu.

genelge is. omumiy uqturush, omumiy buyruq.

genellemek yighinchaqlimaq.

genelleşmek omumiylashmaq.

genelleştirmek omuhiylashturmaq.

genellikle z. omumen.

genelmek bk. **genişlemek.**

general -li is. fr. général.

generallik -ğ*i is.* généralliq.

genez is. fr. barliqta kélish usuli.

geniş s. 1. keng, enlik; 2. rahet, asan; 3. éghir-bésiq; *Geniş kumaş* – Enlik rext; *Geniş konu* – Keng mesile.

genişlemek 1. kéngeymek; 2. rahetlenmek.

genişlenmek bk. **genişlemek.**

- genişletici** *s. is.* kéngeytkuchi.
- genişletmek** 1. kéngeytmek; 2. rahat bermek.
- genişlik** *-ği is.* kenglik, enlik.
- genital** *s.* nesil qaldurushqa.
- geniz** *-nzi is.* digham: *Genizden söylemek* – Dighimda sözlimek.
- genleşmek** *is.* issiqtin kéngeymek.
- genyol** *-lü s.* bir sheherning keng we esasliq kochisi.
- genzek** burnida gep qilidighan, xing-xing.
- geometri** *is. fr.* geometr.
- geometrik** *is. fr.* géométriyilik.
- gerçek** *-ği s.* 1. heqiqet, heqiqiy; 2. emeliy; 3. réal, rast, toghra.
- gerçekçi** *is.* 1. heqiqetchi; 2. emeliyetchi.
- gerçekçilik** *-ği is.* réalist, réalizm, emeliyetchilik.
- gerçeklemek** tetqiq qilmaq, rast qilip chiqarmaq.
- gerçekleşmek** réalliqqa aylanmaq.
- gerçekleştirmek** réallashturmaq, emeliyetke aylandurmaq.
- gerçekli** *s.* muheqqeq.
- gerçeklik** *-ği is.* réal.
- gerçekten** heqiqeten.
- gerçi** *z.* mubada, gerche.
- gerdan** *is. far.* 1. geden; 2. séviz ademlerde bolidighan ingek bastidiki gösh; 2. boghuzlanghan haywanlarning boyni.
- gerdanlık** *-ği is.* ayallar boynigha asidighan ünche-marjan tiziqi.
- gerdek** *-ği is. far.* hujra (toy üçün hazirlanghan öy).
- gerdel** *is. yun.* yaghach tung.
- gerdinmek** kerdürmek.
- gereç** *-ci is.* malzimematériyal.
- gereğince** *z.* (uninggha) köre, (uninggha) asasen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

gerek -*ği* hem, yaki, ya: *Gerek ben gideyim, gerek sen git* – Ya men kétey yaki sen.

gerek s. kérek, lazim.

gerekçe is. seweb.

gereklik -ği is. kéreklik, lazimlik.

gerekmek kérek bolmaq.

gereksemek kéreksimek, éhtiyaj hés qilmaq, mohtaj bolmaq: *Bu işte sizin yardımınızı gereksedim* – Bu ishta sizning yardimingizge mohtaj boldum.

gereksinmek bk. **gereksemek**.

gereksiz is. kéreksiz, lazimsiz.

gereksizlik -ği is. kéreksizlik.

gerektirici is. kéreklik qilghuchi.

gerektirmek kéreklik qilmaq.

gerelti is. tartilghan perde yaki otturidiki bashqa bir tosuq.

geren is. yérilip chang-chang ketken yer.

gergedan is. far. zool. kerkidan (bestlik, térisi qélin, burnining üstide münggüzi bar emcheklik haywan).

gerget is. far. kerige (ilma ilish yaki keshte tikish üçun rextni kérip qoyidighan sayman).

gergi is. 1. perde; 2. kerge.

gergin 1. kérilgen; 2. yirik (munasiwet); 3. qiyin (turmush).

gerginlik -ği is. 1. yériklik; 2. qiyinchiliq; 3. yaman weziyet.

geri is. 1. arqa; 2. bashqisi; 3. axiri; 4. arqida qalghan, qalaqliq.

geri is. harwigha ornitilip ashliq yaki saman toshuydighan yoghan yung taghar.

geri geri arqiche, arqichilap: *Gerigeri yürüyerek kapıdan çıktı* – Ishiktin arqichilap méngip chiqip ketti.

geri giden chékin'gen, keynige ketken.

geri verme bk. **iade**.

gerici s. is. 1. müteessip; 2. eksiyetchi; 3. qalaq.

- gericilik** -*ği is.* 1. müteessiplik; 2. eksiyetchilik.
- gerilemek** 1. chékinmek, töwen derijige chüshüp qalmaq; 2. yamanlashmaq (késel).
- geriletmek** chékinidürmek, qalaqlashturmaq.
- gerilik** -*ği is.* arqida qalghanliq.
- geriliyen** *s.* chékin'gen, keynige qaytqan.
- gerilla** *is. fr.* partizan.
- gerilla savaşı** partizan urushi.
- gerillacı** *is.* partizan.
- gerilmek** kérilmek.
- geriz** *is. far.* yunda quduqi, paskina su turubisi.
- germek** kermek.
- germen** *is. lat.* qele.
- gerzen** *is.* qedimde Iran shahlirining kiyidighan taji.
- gestapo** *is.* géstapo, Gérmانيyide mexpiy saqchilargha bérilgen nam.
- getir** *is. fr.* ayaghni chang-tozandin saqlash üçün tizdin töweynige yögiwalidighan lata.
- getirmek** 1. keltürmek; 2. sewep bolmaq: *Ham meyvalar hastalık getirir* – Xam méwiler insangha késel peyda qilidu; 3. érishmek, ulashmaq: *Baharı sevinçle getirdik* – Bahargha xushalliq bilen ulashtuq; 4. qazanmaq, kırım qilmaq; 5. élip kelmek: *Bu araba her gün yüz lira getirir* – Bu harwa künde yüz lira kırım qilidu.
- getirtmek** keltürtmek.
- gevelemek** 1. köshimek; 2. quruq parang salmaq, bosh gep qilmaq.
- geveze** *s. is.* 1. tola gep qilidighan, kas-kas; 2. sir saqliyalmaydighan.
- gevezelik** -*ği is.* 1. taghdin-baghdin sözlimek; 2. sir saqliyalmasliq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

gevher is. far. 1. göher (almas, unche-merwayit qatarliqlar); 2. bir nersining esili mahiyiti; 3. méghiz, jewher; 4. pasahetlik söz.

gevir is. zool. yawa kala.

geviş is. kösh (töge, kala, qoy qatarliqlarning köshishi).

geviş getirmek kösh yémek (köshimek).

gevmek s. chürüng.

gevrek s. 1. bosh awaz bilen külmek; 2. bosh, qattiq emes.

gevremek 1. ajizlashmaq, zeipleشمek; 2. échirqap ketmek.

gevşek s. 1. bosh: *Gevşek yay* – Bosh tartilghan yay; 2. yumshaq: *Gevşek et* – Yumshaq gösh; 3. asta, gheyretsiz, iradisiz, jansiz.

gevşeklik -ği is. 1. boshluq; 2. yumshaqliq; 3. taqetsizlik.

gevşemek 1. boshimaq; 2. yumshimaq; 3. astilashmaq; 4. peseymek.

gevşetmek 1. boshatmaq; 2. yumshatmaq; 3. peseytmek; 4. astilatmaq.

geygi is. ar. kiyim, libas.

geyik -ği is. zool. bugha.

geymek bk. **giymek**.

gez is. far. 1. qorol (miltiqning qarigha alidighan yéri); 2. nöwet, qétim.

gezdirmek 1. kezdürmek, aylاندurmaq; 2. ékskursiye qilmaq; 3. sepmeq, chachmaq; 4. salmaq, qoymaq, mangdurmaq, sürmek: *Ütüyü kumaşın üzerinde gezdirmek* – Dezmalni rext üstide mangdurmaq.

gezegen is. astr. planéta, seyyare.

gezelemek 1. igiz-pes aylanmaq, aylanmaq; 2. ikkilenmek.

gezeni s. sayahetchi.

gezer s. 1. seyyar; 2. yuqumluq: *Gezer hasta* – Yuqumluq késel.

gezge is. charlash etriti, patron.

- gezgi is.** sayahet yri, kezgi.
- gezgin s. is.** 1. seyyah, kezgn; 2. köchmek.
- gezginci s.** sayahetchi, kezgnchi.
- gezi is.** 1. sayahet; 2. sayahet yri, sapar.
- gezici s.** seyyare, sayahetchi, kezgchi: *Gezici esnaf* – Seyyare sodiger.
- gezcilik -i is.** sayahetchilik, yolchiliq, kezgchilik.
- gezinmek** sayahet qilmaq, kzip yürmek, aylanmaq, kezmek.
- gezinti is.** 1. seyle; 2. karidor, ariliq.
- gezlemek** 1. lchimek; 2. nishangha almaq, qarigha almaq.
- gezlik -i is.** 1. qilichning bisi; 2. qelemtirash, beke.
- gezme is.** seyle yri, kezme.
- gezmek** kezmek, chrgilimek, seyle qilmaq, kskursiye qilmaq, sayahet qilmaq.
- gezmen is.** seyyah, sayahetchi, kezmek.
- gıcık -ı is.** ghidiq, tuyghu.
- gıcıklamak** 1. ghidiqlimaq (bir nersining tesiri arqisida peyda bolghan tuyghu) 1. oyghatmaq.
- gıcır gıcır z.** ghichir-ghichir.
- gıçak is.** ghijek.
- gıda is. ar.** 1. tamaq, ghiza; 2. ozuq.
- gıdai s. ar.** ozuq bolidighan.
- gıdıklamak** (toxu heqqide) qaqaqlimaq.
- gıdalı s.** ozuqluq bolidighan.
- gıdık -ı is.** geden, patang, gejge.
- gıdık -ı is.** ghidiq, ghijiq.
- gıdıklamak** ghidiqlimaq, ghijiqlima.
- gıdıklanmak** ghidiqlanmaq, ghijiqlanmaq.
- gillgış is. fr.** mexpiy chmenlik, mexpiy meqset.
- gn is. ar.** 1. qanaet; 2. bayliq; 3. zrikish, bizar bolush.
- gna is. ar.** naxsha, ghezal.
- gıpta is. ar.** telmrsh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ğıpta etmek** telmürmek.
gır is. 1. quruq gep, yalghan; 2. oydurma.
gıramer bk. **gramar**.
gırbal is. ar. ghelwir.
gırbali s. ghelwirdek, ghelwirsiman.
gırıp bk. **grip**.
gırtlak -ğı is. kékirdek, gal.
gırtlaklamak kékirdikidin almaq, yaqıdin almaq.
gırtlaklaşmak kékirdek boghushmaq, yaqılashmaq, gal boghushmaq.
gışa is. ar. 1. yumran (beden); 2. perde.
gıyaben z. ar. ghayibane.
gıyap is. ar. ghayeb, yoqluq.
gıyas is. ar. 1. yardım; 2. er ismi; 3. **s.** yardımchi.
gıybet -tı is. ar. gheywet, shikayet.
gıbi kebi, dek, oxshash: *Kar gibi beyaz* – Qargha oxshash aq; *Deve gibi büyük* – Tögige oxshash yoghan; *Taş gibi kati* – Tashtek qattiq.
gıcik -ğı is. qotur (qichishqaq) késili.
gıcınmek qotur késili bolmaq.
gıcışmek qichishmaq.
gıder is. xirajet, chiqim, rasxot.
gıderek z. barghanséri, bara bara, tedrijiy halda.
gıdermek yoqatmaq, emeldin qaldurmaq, élip tashlımaq.
gıdim is. bk. **gıdış**.
gıdış is. 1. kétish; 2. bérish, yétip bérish; 3. jeryan.
gıdışat -tı is. jeryan.
gıdışmek 1. qichishmaq; 2. bir-biriningkige barmaq.
gıdon is. fr. wélosipit roli.
gıne yene, tekrar, bashqidin, shundaq bolmisun.
gırdı çıktı ichki-tashqi munasiwet.
gırdibat -tı is. boran.

girdirmek kirgüzmek.

girdop *-bi is. far.* qaynam (su), xeterlik ehwal.

girev bk. *grev.*

girevci bk. *grevci.*

girilik *-ği is.* küyoghul kiyimi.

girimlik *-ği is.* bir yerge kirish qeghizi.

giriş *is.* 1. kirish; 2. kirish yeri, kirish ishiki; 3. kirish söz; 4. kirish hoquqi.

girişik *s.* 1. gireliship ketken, chirmiship ketken.

girişim *is.* teshebbus.

girişken *s.* bosh turmaydighan, ongayla ichqoyun-tashqoyun bolup kételeydighan, bir ishqa ongayla bérididighan, bir ishqa kirishmek.

girişlik *-ği is.* kirish béri, kirish ishiki, kirish béleti we kirish heqqi, kirishlik.

girişmek kirishmek, bashlimaq.

girmek 1. kirmek; 2. sighmaq, patmaq: *Bu şapka başıma girmedi* – Bu shepke béshiygha patmidi; 3. qoshulmaq, qutulmaq; 4. yuqmaq; 5. kelmek: *Kış girdi* – Qish keldi.

girmelik *-ği is.* kino we bashqa yerge kirish üçün tölididighan pul.

giryan *s. far.* yighlighan.

girye *is. far.* yigha.

gişe *is. fr.* kino, tiyatir, wogzal, baghche, banka we magizinlarda pul we bélet alidighan we bérididighan yer (töshük) soghun.

git gide *z.* barghanséri, künden künige, barghanche ... **gitar** *is. fr. müz.* gitar.

gitarci *is.* gitarchi.

gitarist *-ti is. fr.* Gitarci.

gitmek 1. ketmek: *Bu kağıt bize bir ay gider* – Bu qeghez bizge bir ay yétidu; 2. barmaq: *Bu palto beş yıl gider* – Bu pelto

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

besh yil chidar; 3. yarashmaq; 4. xejlenmek, xirajet qilinmaq, serp qilinmaq; 5. petmek; 6. ötüp ketmek, tügimek; 7. ichi sürmek; 8. jinsiy munasiwette bolmaq; 9. ayrilmaq; 10. sürmek, dawam qilmaq; 11. yoq bolmaq; 12. ölmek.

giton is. qéjir balisi.

gittikçe z. barghanche, bara, kündin-kün'ge, barghanséri.

giybetcı s. is. gheywetchi.

giydirmek 1. kiygüzmek; 2. qattiq söz qilmaq; 3. pürkimek, yögimek.

gong is. müz. chang (chang chalmaq).

goril is. fr. zool. gorilla (maymun).

goygoycu is. 1. hoshur éyida mehelle mumehelle yürüp, xilmuxil ziraet (dan) yighquchi; 2. qelender, tilemchi.

göbek -ği is. anat. 1. kindik; 2. ottur qisim, merkez: *Şeherin göbeği Heytikâr* – Sheherning merkizi Heytkar.

göbeklenmek 1. qorsaq salmaq; 2. (besey, kallekbesey qatarliqlar) ulghunlashmaq.

göbel is. 1. ige-chaqsız bala; 2. haramzade; 3. belge bolsun üçün étizlarga qilip qoyghan dömbel.

göbelek -ği is. yégili bolidighan yer mediki, mogo.

göbelez is. ow iti.

göce is. köje (posti aqlanghan bughday we mushundaq bughdaydin qilinghan tamaq).

göcen is. 1. böjen (toshqan balisi); 2. söser.

göç -cü is. 1. köchüş, muhajiret, hijiret; 2. öy-waq.

göçebe s. köchmen.

göçebelik -ği is. köchmenlik.

göçelge is. köchüp baridighan yer.

göçen is. 1. böjen; 2. söser; 3. chipar toshqan.

göçeri s. köchüp yürüşni yaxshi köridighan.

göçermek 1. ötküzüp bermek; 2. yötkimek, almashturmaq; 3. köchürmek.

göçertmek chöktürmek.

göçken is. 1. böjen; 2. söser; 3. chipar toshqan.

göçkün s. 1. qingghayghan, örülüşke az qalghan; 2. ölgen, wapat bolghan.

göçmek 1. köçmek; 2. chökmek, olturshup ketmek; 3. ölimek, wapat bolmaq.

göçmen is. muhajir.

göçmenlik -ği is. muhajirliq.

göçünmek ölmek.

göçüntü yerning köchüşhi, taghlardin tashlarning domilap chüşhüşhi.

göçürmek 1. köçürmek; 2. tapshurmaq, ötküzüp bermek; 3. yep tügetmek: *Bir tabak pilavi göçürdü* – Bir tawaq ashni tügetti.

göden köten (üchey).

göğermek kökermek, kökirip qalmaq.

gögüs -ğsü is. 1. köksi, kökrek; 2. emchek; 3. ömken (atining köksi).

gögüslemek kökrek kermek, qarshi chiqmaq, meydisige urup chiqmaq.

gögüslü s. 1. kökreklik, kökriki keng; 2. emcheklik (emchiki yoghan).

gögüslük -ğü is. xalat, shaldama, pertuq, köksilik.

gök -ğü is. 1. kök (reng); 2. pishmighan, xam: *Gök yemiş* – Xam méwe.

gök -ğü, -kü is. asmanpelek, sama, kök.

gök cismi is. asman jisimliri, kök jisimliri.

gökbilim astronomiye.

gökbilimci astronom.

gökbilimsel astronomiylik.

gökdeldi is. kishini heyran qaldurghan 20-30 qewetlik bina.

gökdelen is. kishini heyran qaldurghan 20-30 qewetlik bina.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

göknar is. bot. nar yaghichi, nar derixi **Göktürkler** kök türkler, kök türk xandanliqi.

gökyakut yaqut.

gökyolu samanyoli, kök yoli.

gökyüzü kök yüzi.

göl -lü is. köl: *Bağraş gölü* – Baghrash köli.

gölceğiz 1. kichik köl, kölchek; 2. bel arilashqan suyuqluq.

gölcül s. (haywan we ösümlük heqqide) kölde we köl boyida ösken.

gölermek kölge aylanmaq.

gölet -ti is. kichik köl, kölchek.

gölge is. kölengge, saye.

gölgecil s. kölenggide ösidighan we kölenggini yaxshi köridighan.

gölgelemek kölengge chüshürmek.

gögelendirmek 1. kölengge qilmaq; 2. bulghimaq, buzmaq.

gölgeli s. 1. kölenggilik, sayiliq; 2. tutuq, mujmel.

gölgelik -ği is. sayiwen, barang, kölenggilik.

gölük -ğü is. zool. kölük (at, éshek, qéchir qatarliq minidighan we yük toshuydighan haywan).

gömcük kösey, bir teripi köygen kaltek.

gömgök s. 1. köpkük; 2. bek, nahayiti, rasa.

gömlek -ği is. 1. könglek; 2. pelempey, basmaq, derije.

gömlekçi is. könglek tikip satquchi.

gömleklilik -ği is. köngleklilik (rext).

gömme is. kömüş, depne.

gömmeci is. kömgüchi, görkar.

gömmek kömmek.

gömü is. kömüklük nerse.

gömük s. kömüklük.

gömüldürük -ğü is. kömüldürük (égerning arqigha kétip qalmasliq üçün atning aldigha tartilidighan bagh).

gömülmek 1. kömülmek; 2. tügimek, yoqimaq, patmaq; 3. chökmek.

gömültü is. kömüsh yéri.

gömülü s. is. 1. kömüklük; 2. pétip ketken.

gömüt is. gör, qebre, mazar.

gömütlük -ğü is. qebristan, mazarliq: *Gömütlük Şehir göbeğine yakın yerdedir* – Mazarliq sheherge yéqin yerde.

gön is. kön (tére).

gönce is. téridin qilinghan dastixan.

göncü is. sarrach, térichi, könchi.

gönder is. yun. 1. bayraq momisi; 2. sapandiki kalilarni mangdurush üçün ulargha sanjiydighan uchluq yaghach; 3. uzun chiwiq; 4. neyze.

gönderi is. uzitish, yolgha sélish.

gönderici is. pochtixana nersilirini yollighuchi, yolgha salghuchi, yollamchi.

gönderilmek ewetlimek, yollanmaq, uzitilmaq.

göndermek 1. ewetmek; 2. yollimaq; 3. yolgha salmaq.

gönek yaghach chélek (sogha).

gönen is. 1. nem; 2. nemlik.

gönenç -ci is. bexitlik turmush.

gönendirmek xush qilmaq, bextlik turmushqa érishtürmek.

gönenmek 1. bexitlik turmushqa ige bolmaq, huzurlanmaq; 2. xushlanmaq, razi bolmaq.

gönlünce z. arzugha uyghun.

gönlünsüz 1. xalimastin, xalimighan, köngülsiz; 2. kichik péil.

gönlünsüzlük 1. ixtiyarsizliq; 2. kichik péillik.

gönül -nlü is. 1. köngül; 2. hés; 3. sewgi; 4. istek, arzu hewes; 5. razimenlik, ghurur.

gönüllü s. pidaiy: *Gönüllüler* – Pidaiylar.

gönüllülük -ğü is. ixtiyariylik, pidaiylik.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

gönülsüz *s. z.* 1. xalimastis, xalimighan, köngülsiz; 2. kichik péil.

gönülsüzlük *-ğü is.* 1. ixtiyarsizliq; 2. kichik péillik.

gördürmek qildurmaq, bir ishni bashqisigha qildurmaq.

göre asasen, binaen, köre.

gören *s.* körgen.

görenek *-ği is.* örp-adet, adet.

göresimek körgüsi kelmek, séghinmaq.

görev *is.* 1. wezipe; 2. hoquq.

görevdeş *s.* xizmetdash.

görevlendirmek wezipige qoymaq.

görevlenmek wezipige qoyulmaq.

görevli *s.* wezipisi, xizmiti bolghan.

görevsiz *s.* wezipisi bolmighan.

görgü *is.* 1. tejribe; 2. qaide-yosun.

görgücülük *-ğü is.* tejribichilik.

görgülenmek tejribe almaq.

görgülü *s.* tejriblik.

görgüsüz *s. is.* tejribisiz.

görgüsüzlük *-ğü is.* tejribisizlik.

görk *is.* güzellik, chirayliq, körk.

görkem *is.* körkem, chirayliq.

görkemli *s.* körkemlik, daghdughiliq, tentenilik.

görklü *s.* bestlik, güzel, chirayliq, körklik.

görmek 1. körmek; 2. ziyaret qilmaq; 3. perq etmek; 4.

qilmaq, ishlimek, baha bermek; 5. almaq; 6. duchar bolmaq,

griptar bolmaq; 7. ige bolmaq; 8. kezmek; 9. hazirlimaq; 10.

érishmek; 11. közetmek; 12. uchriship qalmaq.

görmezlik *-ği is.* korluq, qarighuluq, körmeslik.

görü *is.* menzire.

görücü *is.* qiz körgüchi (elchi).

görülme körülmek, körünmek.

- görüm is.** körüshküchi, körüsh iqtidari.
- görümce is.** ayalgha köre érinig qiz qérindashliri.
- görümcü** palchi, qurendaz.
- görümlük -ğü is.** 1. körümlük; 2. aldin bérilgen pul yaki nerse.
- görüngü is.** hadise.
- görünmek** körünmek, körülmek, meydangha chiqmaq, oxshimaq.
- görüntü is.** xiyal, xiyalet.
- görünüm -ü is.** tashqi körünüsh.
- görünür s.** körünidighan, köz bilen körgili bolidighan.
- görünürde z.** körünüshte.
- görünürlerde z.** meydanda.
- görünüsh is.** 1. körünüsh; 2. menzire.
- görünüshlü s.** zahiren.
- görüş is.** 1. körüsh; 2. köz qarash.
- görüşme is.** 1. uchrishish, körüshüsh; 2. söhbet; 3. muzakire, muzakire qilish.
- görüşmek** 1. uchrashmaq; 2. söhbetleshmek, hemsöhbette bolmaq; 3. muzakire qilishmaq; 4. bir-birining qolini söymek.
- görüştürmek** 1. uchrashturumaq, yolashturmaq, körüshdürmek; 2. söhbetleshtürmek.
- görüşdürülmek** 1. uchrashturulmaq, körüshdürülmek; 2. söhbetleshtürmek.
- gösteri is.** 1. namayish; 2. oyun körsitish, oyun oynash; 3. hüner, oyun.
- gösterici s.** 1. namayishchi; 2. oyunchi, körsetküchi.
- gösterişli s.** körkem, közge obdan körünidighan, qiziqarliq.
- gösterişsiz s.** körkemsiz, set, qopal.
- gösterme is.** 1. körsitish; 2. körgezme, magazinlarning aldidiki ülge körsitish orni.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

göstermek 1. körsetmek; 2. ipadilimek, ipade qilmaq; 3. yaxshiliqni otturigha chiqarmaq; 4. körünmek, bilinmek.

göstermelik -*ği is.* nemune, nusxa, ülge, ewrishke.

göstertmek körsettürmek.

göt is. köt, qong.

götsüz s. qongi bosh, jasaretsiz.

götürmek 1. élip mangmaq, toshumaq; 2. mangdurmaq; 3. uchurup ketmek; 4. öltürmek.

götürtmek 1. kötürmek; 2. yötketmek; 3. toshutmaq.

gövde is. 1. gewde; 2. wujud, ten, beden; 3. ghol.

gövdeli s. gewdilik, bestlik.

gövdesiz s. 1. gewdisiz; 2. gholsiz (ösümlük).

gövdiş sapal kora.

gövek -ği is. post (badam, yangaq qatarliqlarning posti).

gövem is. chong chiwin.

göveri is. köktat, sey, otyash.

gövermek 1. yasharmaq, kökermek, yéshil bolmaq; 2. kök chühshüp qalmaq, kökirip qalmaq.

göverti is. köktat, sey.

göya bk. **güya**.

göydergi köydürge (késel).

göymek köymek.

göynük s. 1. küyük; 2. künde köyüp ketken; 3. obdan pishqan, yétishken (yémish); 4. derdmen.

göynümek köymek, yanmaq.

göyük -gü is. 1. küyük; 2. isistma -*gü is.* **göz is.** 1. köz; 2. bulaq: *Kuyu gözü* – Quduq közi; 3. töshük: *İğnenin gözü* – Yingne közi (töshüki); 4. bülek, qisim; 5. shire tatmisi, sughurtma; 6. bezi yarining (jarahet) uchi.

göz bebeği is. anat. 1. köz qarichuqi; 2. söyümlük.

göz yaşı is. köz yéshi.

gözaltı is. nezerbend.

- gözbağı is.** séhrgerlik.
- gözcü s. is.** 1. közetküchi; 2. jasus, ishpiyon; 3. köz doxturi.
- gözdağı is.** tehdit sélish, qorqutush, qapaq türüş, közni alaytish: *Gözdağı vermek* – Qorqutmaq.
- gözde s.** 1. yaxshi köridighan (biri); 2. güzeller.
- göze is.** 1. hüjeyre; 2. bulaq közi.
- gözeli s.** hüjeyrilik.
- gözemek** yamimaq, yömep tikmek.
- gözen s.** chipar bugha.
- gözene is.** herichilikte yüzge tartilidighan tor.
- gözer is.** ghelwir.
- gözetilmek** közilmek.
- gözetleme is.** 1. yoqlash; 2. tekshürüş; 3. izigha chüshüş; 4. közitish.
- gözetlemek** 1. közetmek; 2. marimaq; 3. tutush üçün saqlimaq.
- gözetleyici is.** charlighuchi, razwétchik.
- gözetmek** 1. qarimaq, köz-qulaq bolmaq; 2. ehmiyet bermek, köngül bölmek; 3. kütmek, saqlimaq.
- gözgen** qapqaqsiz ishkap.
- gözgü is.** eynek, közgü.
- gözleği is.** marap turidighan yer.
- gözlem is.** közitish, tekshürüş.
- gözlem evi is.** obsérwatoriye.
- gözlemci is.** közetküchi.
- gözlemcilik -ği is.** közetküchilik.
- gözleme is.** 1. közlesh; 2. obsérwator.
- gözleme is. mutf.** yaghda pishurup shéker sépip yeydighan xémir yémekliki.
- gözlemek** 1. saqlimaq; 2. tekshürüp tetqiq qilmaq; 3. yoshurunche qarimaq.
- gözleyici is.** közetküchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

gözlü *s.* 1. közlük: *Mavi gözlü* – Kök közlük; 2. töshüklük; 3. sughurtmiliq, tatmiliq; 4. eqilliq.

gözlük *-ğü is.* 1. közeynek; 2. atlarning ürkümesliki üçhün közining ikki teripige tartilghan lata.

gözlükçü *is.* közeynek satquchi.

gözlüklü *s.* közeyneklik.

gözsüz *s.* közsiz, qarighu, kor.

gözü pek *-ki s.* qorqmas, harmas, jüretlik, jasaretlik.

gözü tok *-ki s.* közi toq.

gözükmek 1. körünmek; 2. oxshimaq, oxshap ketmek.

grafik *-ği is. fr.* grafik (jedwel), sxéma.

grafit *is. fr.* grafit (sürmetéshi).

grafitli *s.* grafitlik.

gram *is. fr.* gram.

gramer *is. fr.* grammatika.

gramerci *is.* gramsatikichi.

gramofon *is. fr.* patéfon, gramofon.

granit *-ti is. fr.* granit.

Grekk *is. öz.* grék, yunan.

Grekkçe *öz. dilb.* grékche, yunanche.

grev *is. fr.* ish tashlash.

grevci *is.* ish tashlighuchi.

gri *s. fr.* boz (reng), kültreng.

grip *-pi is. fr. tp.* yuqumluq, zukam.

grog *is. ing.* 1. shékerlik qaynaq su 1. konyak we limon hariqi.

gron *is. fr.* bir xil yipek rext.

grup *-pu is. fr.* guruppa.

gruplanmak guruppilargha ayrilmaq, türlerge bölünmek.

gruplaşmak guruppilashmaq **Guatemala** *is. öz. coğr.* Gwatémala.

gudde *is. ar.* bez.

- gudruy** *is. ar.* kümarchek.
gudubet *-ti s. ar.* bek set.
gufran *is. ar.* epu, merhemet.
gulam *is. ar.* 1. oghul bala; 2. qul, pende, ghulam.
gulaş *is. alm.* kala göshidin qilinghan wén'gir kawipi.
gulfe *is. ar.* sünnetlik.
gulgule *is. far.* ghulghula, dawrang.
gur gur *is.* gur-gur (awaz).
gurbet *-ti is. ar.* ghurbet, ghériblik, yaqa yurt.
gurbetçi *is.* musapir, ghérib.
gureba *is. ar.* ghériblar.
gurk *-ku* 1. hürpeymek (toxu yaki kürke toxusining hurpiyishi); 2. kürke toxusining xorizi.
gurklamak 1. hürpeymek; 2. kürke toxusining hurpiyishi.
guruldamak qoruldimaq (qorsaқ heqqide).
gurup *-bu is. ar.* (kün sheqqide) pétish.
gurur *is. ar.* 1. ghurur; 2. kibir iptixar.
gururlanmak meghrurlanmaq, ghururlanmaq, maxtanmaq.
gururlu *is. s.* meghrur, ghururluq.
gurz *is. far.* gürze (qedimki zaman urush qoralliridin).
gusl *is. bk. gusül.*
gusletmek ghusul qilmaq.
gusto *s. it.* zoq.
gusül *-slü is. ar.* ghusul.
gusülhane *is. ar. far.* yuyunidighan öy (aililerde).
guşetmek anglimaq, ishitmek.
guvence *is.* ishench.
gübre *is. yun.* oghut.
gübrelemek oghutlimaқ.
gübreli *s.* oghutlanghan.
gübrelik *-ği is.* oghut toplanghan yer , oghut döwisi.
güc *-cü is. bk. güç.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- güçendirmek** oygha salmaq.
- gücenik** *s.* oygha patmanliq.
- gücenmek** oygha chömülmek, oygha chüshmek, ichi tit-tit bolmaq, diqqette bolmaq.
- gücü** *is.* toqush mashinisining tili.
- gücü** *is.* tong qish, qara qish.
- gücük** *is. fr.* 1. quyruqsiz; 2. küchsiz, zeip.
- gücük ay** *is.* ikkinchi ay (féwral).
- güç** *-çü is.* küch, quwwet, maghdur, madar.
- güç** *-çü s.* qiyin, müshkül.
- güç belâ** *z.* ming bir müsheqqette, ming bir teste.
- güçlendirmek** küchlendürmek, quwwetlendürmek.
- güçlenmek** küchlenmek.
- güçleşmek** qiyinlashmaq.
- güçleştirmek** qiyinlashturmaq, müshkülleshtürmek.
- güçlü** *s.* küchlük, quwwetlik, maghdurluq.
- güçlük** *-ğü is.* 1. qiyinchilik, japaliq; 2. japa-musheqqet, qiyin.
- güçsüz** *s.* küchsiz, ajiz, quwwetsiz, zeip.
- güçsüzlük** *-ğü is.* küchsizlik, ajizliq, zeiplik.
- güdek** *-ği is.* meqset, gherez.
- güdelemek** qoghlimaq, heydimek.
- güdücü** 1. kütküchi (ümid), kütken; 2. padichi.
- güdük** *s.* 1. quyruqi cholaq; 2. payda.
- güdümlü** *s.* bashqurulidighan: *Güdümlü mermi* – Bashqurulidighan oq.
- güfte** *is. far.* muzika eserlirining söz qismi.
- gügüm** *is. yun.* muzika eserlirining söz qismi.
- güher** *is. far.* göher **Güktütke** *is. dilb.* kök türkche.
- gül** *is. far.* gül.
- gül gonca** *is. far.* ghunche.
- gül kand** *is. far.* gölqent.

- gûlab** *is. far.* gül süyi (gulab).
gûlabdan *is. far.* gulap shéshisi.
gûlbahar *is.* 1. gil (qizil topa); 2. ayal ismi.
gûlbiz *s. far.* gül chachquchi.
gûlbün *s. far.* 1. gül köchiti; 2. güllük.
gûlcemal *is.* gül jamal.
gûlçehre *is.* gul yüzlük.
gûlçin *is.* 1. gül toplighuchi; 2. ayal ismi.
gûlçü *is.* gül yétishtüridighan yer.
gûldân *is.* gül qachisi.
gûldeste *is. far.* 1. güldeste; 2. shéir antologiyisi.
gûldürmek küldürmek.
gûldürü *is. tiy.* komédiye.
gûldürücü *is.* külkilik, küldürgüchi.
gûleç *s.* kölgek.
gûlendâm *s.* zilwa boy, nazuk beden.
gûler yüzlü *s.* külgün chiray, külgek.
gûleş *is. ask.* bk. *gûreş*.
gûlgün *s. far.* gül renggide.
gûlgüne *is. far.* englik.
gûlhiz *s. far.* gül östürgüchi.
gûlistan *is. far.* gülistan, güllük, gül baghchisi.
gûlkâr *is. far.* baghchiwan.
güllük *-ği is.* güllük, gül baghchisi.
gûlmek külmek.
gûlnar *is. far.* anar gül.
gûlşah *is. far.* gül shéxi.
gûlşen *is. far.* 1. gülshen, güllük, gül baghchisi; 2. ayal ismi.
gûlten *s.* téni güldek, nazuk.
gûlük *-ğü is.* at-éshek qatarliq ulaghliri.
gûlümlü külkilik.
gûlümsemek külümsirimek, tebessum.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- gülümser** *s.* 1. külgün chiray; 2. ayal ismi.
- gülünç** *s.* küllilik: *Gülünç bir ikiyafet* – Küllilik bir qiyapet.
- gülünmek** mesxire qilinmaq, zangliq qilinmaq, külkige qalmaq.
- gülüş** *is.* külüş.
- gülüşmek** külüşmek.
- gülzar** *is. far.* 1. gülzar; 2. ayal ismi.
- gülzemin** *is.* qawaqxana.
- güm** *is.* 1. gum (awaz); 2. yalghan.
- gümbür gümbür** *z.* gümbür-gümbür.
- gümrük** -*ğü is. lat.* tamozhna, gomrok.
- gümrükçü** *is.* tamozhna xadimi, gomrokchi.
- gümüş** *is.* kümush.
- gümüşçü** *is.* kümushtin nerse-kérek yasap satquchi.
- gümüşi** *s.* kümush reng.
- gümüşlemek** kümüş bilen qaplimaq yaki kümüş bilen zinnetimek.
- gümüşsel** *s.* kümushsiman.
- gün** *is.* 1. kün, quyash 1. kündüz; 3. kün, zaman, waqit.
- günah** *is. far.* gunah.
- günahkâr** *kâr. s. far.* gunahkar.
- günahkârlık** -*ğı is.* gunahkarliq.
- günahlı** *s.* jinayetchi.
- günahsız** *s.* gunahsiz.
- günaydin** *ünl.* etigende salam ornida qollinilidighan söz, gün aydin.
- güncek** -*ğı is.* künlük, yamghurluq.
- günçiçeği** *is.* aptapperes, kün chéchiki.
- gündelik** -*ğı is.* 1. kündilik, künlük 1. künlük ish heqqi.
- gündelikçi** *is.* künlükchi, künlük ishchi.
- gündem** *is.* 1. kün tertipi (yighinning) 1. rozname.
- gündüz** *is.* kündüz.

gündüzcü is. 1. künlükchi (adem); 2. kündüzi haraq ichidighan kishi.

gündüzleme is. atisining tayini yoq bala.

gündüzün z. kündüzi.

güne is. zool. küye (yung rextlerge chüshidighan qurt).

günebakan is. aptapperes, künbaqar.

güneç -çi is. kün'gey (terep).

güneç -ci is. 1. tamaq pishurulidighan sapal qacha; 2. sapal qachida pishurulghan tamaq.

günelenmek (rext heqqide) küye chüshmek, küye yémek.

güneş is. kün, quyash.

güneşlemek aptapta salmaq.

güneşlik -ği is. 1. künlük; 2. sayuen, kölengilik.

güney is. 1. jenub; 2. terskey (terep).

güney batı is. coğr. gherbiy jenub.

güney doğu is. coğr. sherqiy jenub.

güneyli s. is. jenubluq.

güneysel s. jenubiy.

günleme is. bk. *tarih*.

günlük -ğü s. is. 1. künlük, her künki; 2. kündilik xatire; 3. künlük (aptaptin saqlinidighan).

günlük -ğü is. adirasman, isriq.

günü is. künlesh, qizghanchuqluq, qizghinish.

günücü s. künchi, künleydighan, qizghinidighan.

günüşmek , künleshmek, qizghanmaq.

güpegündüz z. küpkündüz.

gür s. 1. ulugh; 2. qoyuq; 3. küchlük, yuqiri: *Gür ses* – Yuqiri awaz; *Gür saç* – Qoyuq sach.

gür gür z. güldür-güldür, gür-gür.

gürbuz s. saghlam.

Gürcistan is. öz. coğr. Gruziye **Gürcüce is. öz. dilb.** gruziye tili.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

güre is. énérgiye.

güre is. bir yashtin üç yashqiche bolghan tay.

gürel s. dinamika.

güreş is. 1. chélish (tenheriket); 2. küresh, élishish, soqushush.

güreşçi is. sp. chélishchi, palwan.

güreşmek 1. chélishmaq; 2. urushmaq, soqushmaq (haywanlar); 3. küreshmek, küresh qilmaq; *Hasta ile güreşmek* – Késel bilen küreshmek.

güreştirmek chélishturmaq, chélishqa salmaq.

gürleme is. güldürlesh.

gürlemek 1. güldürlimek; 2. yoqimaq, ölmek.

güruh is. far. guruh.

gürüldemek güldürlimek, güldürdimek.

gürültü is. ghowgha, jédel, warang-churung.

gürültücü s. jédelxor, ghowghaji.

güstah s. far. bk. küstah.

gütme is. kütüş, kütüm.

gütmek 1. kütmek: *İyi amaç gütmek* – Yaxshi meqset kütmek; 2. baqmaq: *Develerini güdüyor* – Tögilirini béqiwatidu.

güven is. ishench: *Yarına güvenle bakmak gerekir* – Etige ishench bilen qarash kérek.

güvenilir s. ishenchilik.

güvenli s. ishenchilik.

güvenlik -ği is. tinchliq, amanliq, bixeterlik, xewpsizlik.

güvenmek ishenmek, étiqad qilmaq.

güvensiz s. ishenchsiz.

güvensizlik -ği is. ishenchsizlik.

güvercin is. moğ. zool. kepter.

güvercinlik -ği is. keptexana.

güverte is. it. den. paraxot üsti.

güvey *is.* küyoghul, toyi boluwatqan yigit.

güveylik *-ği is.* küyoghulluq.

güya *z. far.* goya, xuddi.

güz *is.* küz (pesil).

güzaf *far.* bihude, menissiz, quruq (söz heqqide).

güzel *s.* 1. güzel, chirayliq; 2. yaxshi, obdan, qusursiz; 3. apirin; 4. omaq; 5. chirayliq qiz yaki xotun.

güzelleşmek 1. yaxshilanmaq; *Hayatımız günden güne güzelleşiyor* – Turmushimiz künden-kün'ge yaxshiliniwatidu;

2. güzelleşmek, chirayliqlashmaq; 3. mukemelleshemek.

güzelleştirmek güzelleshtürmek, chirayliqlashturmaq.

güzellik *-ği is.* 1. güzellik; 2. mulayimlik; 3. upa-englik.

güzergâh *is. far.* yolning ikki teripi, yol boyi.

güzey *is.* teskey.

güzide *s.* 1. munewwer; 2. ayal ismi.

güzlek *-ği is.* 1. küzlük yamghur, küz yamghuri; 2. küzlek (küzni ötküzüş yéri).

güzlük *-ğü s.* küzlük: *Güzlük ekim* – Küzlük térilghu.

güzün *z.* küzde.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Ğ

Ğ Ğ (Türk élipbesining toqquzinchi herpi). Türkchide bu herp bilen bashlinidighan söz yoq. Bu herp uyghurchidiki «Gh» herpige toghra kélidu, mesilen; "Ağaç – Yaghach" dégendek

H

H H (Türk élipbesining oninchi herpi).

ha ünl. hay, huy, way, pah, woy ... **ha is. ar.** errep élipbesining altinchi herpi.

ha géktarning belgisi.

hab is. ar. 1. dane; 2. dan; 3. tablétka.

hâb is. far. 1. uyqu 1. chüsh.

Habablar is. öz. Habablar (Qizil déngizning Afriqa boyida yashighan charwichi xelq).

habaset -ti is. ar. eskilik, yamanliq.

habbe is. ar. 1. bughday, arpa qatarliqlarning déni; 2. suning köplüki.

habe is. nan, tamaq, ghiza.

habeci is. döt, möng, exmeq.

haber is. ar. 1. xewer; 2. bilim: *Fenden haberi yok* – Penden bilimi yoq; 3. xewer (grammatika).

haberci is. xewerchi.

haberdar s. far. xewerdar.

haberleşme is. xewerlishish.

haberleşmek xewerleshmek.

haberli s. xewerdar.

habersiz s. xewersiz.

Habeş s. qara tenlik, négir.

Habeşçe is. öz. dilb. hebesh tili.

Habeşistan is. öz. çoğr. Épiopiye, Hebeshistan.

habibe is. 1. «hebib» sözining ayallishishi – hebibe; 2. ayal ismi.

habip -bi s. ar. 1. dost; 2. er ismi.

habire z. turmastin, dawamliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- habis** *s. ar.* eski, yaman, osal.
- habislik** *-ği is.* eskilik, yamanliq, osalliq.
- habl** *is. ar.* tom arghamcha.
- hac** *-ccı is. ar.* hej (tawap qilinidighan yer –Mekke).
- hacalet** *-ti is. ar.* xijalet, iza.
- hacamat** *-ti is. ar.* 1. qan élish, hajamet; 2. yinik yarilash.
- hacamatçı** *is.* qan alghuchi.
- hacamatlamak** hajamet qoymaq.
- hacb** *s. ar.* mehrum qilmaq, meni qilmaq.
- hacce** *is. ar.* ayal haji, hajiye.
- hacsetmek** hej qilmaq.
- hacer** *is. ar.* tash.
- hacet** *-ti is. ar.* hajet, éhtiyaj.
- hacı** *is. ar.* haji (hej perhizini ada qilghan musulman).
- hacılık** *-ği is.* hajiliq.
- hacil** *s. ar.* iza tartqan.
- hacim** *-cmi is. ar.* hejim, abyum.
- hacimli** *s.* hejimlik.
- haç** *-çı is. erm.* krést, xristianliqning belgisi.
- Haçlılar** *is. öz.* ehli selb (XI esirdin XIII esirgiche bolghan ariliqta quddusni musulmanlarning qolidin élish meqsitide, xristianlar teripidin sekkiz qétim qilinghan yürüşke qatnashqanlarga bérilgen nam).
- hâd** *-ddi is. ar.* 1. ittik, ötkür; 2. uchluq; 3. tar; 4. (késel heqqide) qattiq, éghir; 5. jiddiy.
- had** *-ddi is. ar.* 1. chégra, pasil; 2. derije; 3. emeliy qimmiti; 4. jeng, hed: *Herkes haddini bilmeli* – Her bir kishi heddini bilish kérek.
- hadde** *is. ar.* tömür sozush stanoki.
- haddehane** *is. ar. far.* domnapéch.
- haddehâne** *is. ar. far.* bk. **haddehane**.
- hadeka** *is. ar.* köz qarichuqi.

hademe *is. ar.* xadimlar, xizmetchiler.

hadım *is. ar.* axta qilinghan adem.

hadımlaştırmak pichiwetmek, axta qiliwetmek (erkek ademni).

hadımlık -ğ*i is.* axtiliq (insan).

hâdi *s. is. ar.* 1. toghra yol k rsetk chi; 2. rehber, dahiy; 3. neyze, oqya oqining uchi; 4. er ismi.

hadic *is.* baldur tughulghan oghul bala.

hadid *is. ar.* ghezeplik.

hadid *is. ar.* 1.  tk r, keskin; 2. t m r, polat; 3. z rek, bek eqilliq.

hadim *s. ar.* xadim, xizmetchi.

hadis *is. ar.* hedis (Muhemmed peyghemberning s zliri).

hadis *is. ar.* 1. hadise; 2. k yin otturigha chiqqan, k yin peyda bolghan.

hadise *is. ar.* hadise.

hadit -*ti s. is. ar.* 1. t m r 1. achchiq, xapiliq, ghezep.

hafa *is. ar.* mexpiylik, mexpiy nerse.

hafakan *is. ar.* 1. derd-elem; 2. y rek s lish.

hafız *s. ar.* 1. Quranni yadqa oqughuchi, qari; 2. muhapizet qilghuchi, qoghdighuchi; 3. m ng, sadda.

hafıza *is. ar.* tutuw lish qabiliyiti we xatirisi k chl k (adem).

hafı *s. ar.* mexpiy, yoshurun.

hafide *is. ar.* 1. qiz newre; 2. ayal ismi.

hafif *s. ar.* 1. y nik, yenggil; 2. asan, qolay, ongay.

hafiflemek 1. y niklimek, yenggilimek; 2. ajizlashmaq, k chi azaymaq; 3. rahatlenmek, huzurlanmaq.

hafifleşmek 1. y nikleshmek, yenggilleshmek; 2. asanlashmaq, ongaylashmaq.

hafifleştirmek 1. y niklesht rmek, yenggillesht rmek; 2. asanlashturmaq, ongaylashturmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hafiflik -*ği is.* 1. yéniklik, yengillik; 2. asanliq, ongushluq, ongayliq.

hafit -*di is. ar.* oghul newre.

hafiye **is. ar.** agént, tingchi, mexpiy xewer bergüchi, ishpiyon.

hafiyelik -*ği is.* agéntliq, tingchiliq, ishpiyonluq.

hafiyyen **z. ar.** yoshurunche, xupiyane.

hafretmek topa qazmaq.

hafriye qézish chiqimi (yerni).

hafriyet -*ti is. ar.* arxéologiyilik we géologik qézish.

hafta **is. far.** yette künlük waqit, hepte.

haftalık -*ği is.* heptilik: *Haftalık dergi* – Heptilik zhurnal.

haham **is.** yehudiylerning mollisi.

haher **is. far.** qiz qérindash, hemshire.

hahiş **is. far.** istek, arzu.

hail **is. ar.** tosuq, tosqun.

hail **is. ar.** qorqunch.

haile **is. ar.** échinishliq, hadise.

hain **s. ar.** 1. xain; 2. xiyanetkar.

hainlik -*ği is.* xainliq.

haitıdest -*ti is.* qol yazma.

haiz **s. ar.** ige bolghan, ichige alghan, terkiib tapqan: *Büyük önemi haiz mesele* – Büyük ehmiyetke ige mesile.

haize heyz körgen ayal.

hâk -*kı is. ar.* 1. yer; 2. mazar, qebre, tupraq.

hak -*kkı is. ar. din.* Heq, Allah, Xuda: *Hakka emanet olsun!* – Xudagha amanet bolsun!.

hak -*kkı is. ar.* 1. heq, toghriliq, adalet, heqqaniyet; 2. birawdin alidighan pul; 3. pay, hesse; 4. toghra.

hakan **is.** xaqan, xan.

hakanlık -*ği is.* xaqanliq, xanliq.

hakaret -*ti is. ar.* haqaret, pes körmeklik.

hakaretçi *s.* haqaretchi.

hakem *is. ar.* 1. sotchi hökümchi; 2. répiri.

hakemlik *-ği is.* 1. sotchiliq; 2. top oyuni we répirliq.

hakeza *z. ar.* qatarliq, wehakaza.

haki *s. ar.* mash reng.

hakikat *-ti is. ar.* 1. heqiqet; 2. emeliyet; 3. mahiyet; 4. wapadarliq.

hakikatan *z. ar.* heqiqeten.

hakikatli *s.* sadiq, wapadar: *Çok hakikatli bir dost* – Nahayiti wapadarliq dost.

hakikatsiz *s.* wapasiz.

hakikatsizlik *-ği is.* wapasizliq.

hakiki *s. ar.* 1. heqiqiy; 2. rast, toghra.

hakikilik *-ği is.* emeliyet, rastliq, toghriliq.

hâkim *s. ar.* 1. hakim, hökümran; 2. sotchi.

hakim *is. s. ar.* 1. höküma, aldın bilgüchi, peylasop; 2. Allah.

hakimane *z.* hökümalarche.

hâkimiyet *-ti is. ar.* hakimiyet.

hakimlik *-ği is.* danishmenlik, pazilliq.

hakir *s. ar.* pes körülüş, heqir.

hakkaniyet *-ti is. ar.* heqqaniyet: *Hakkaniyet için savaş* – Heqqaniyet üçhün köresh.

hakkında *e. z.* heqqide, toghrisida, dair, ait, toghriliq.

haklamak 1. yengmek; 2. buzmaq, chéqiwetmek; 3. yep tügetmek.

haklı *s.* heqliq, hoquqluq.

hakperest *-ti s.* adaletperwer: *Hakerest adam* – Adaletperwer adem.

haksever *s.* adaletperwer, heq söyér.

haksız *s. is.* 1. naheq: *Haksız bir ceza* – Naheq jaza; 2. heqsiz, orunsiz.

haksızlık *-ği is.* heqsizliq, adaletsizlik, naheqliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hakuran *is. zool.* müshükyapilaq.

hâl *-li is. ar.* 1. hal, ehwal; 2. madar; 3. hazırqi zaman; 4. weziyet.

hal *is. ar.* meng.

hal *-lli is. ar.* hel.

hal *-lli is. fr.* üsti yépiq bazar.

hala *is. ar.* chong apa, kichik apa (atining hedisi yaki singlisi).

hâlâ *is. ar.* hélighiche, hazırghiche, yenila: *Hâlâ çözümedi* – Hélighiche hel bolmidu.

halâ *is. ar.* 1. boshluq; 2. hajetxana, xala jay.

halâs *is. ar.* qutulush.

halâs *is. far.* 1. xam, pishmighan: *Ham kavun* – Xam qoghun; 2. qopal, tong (adem): *Ham toprak* – Boz yer; 3. tejribisiz: *Ham hayal* – Xam xiyal.

halâs bulmak 1. qutulmaq.

halâs etmek 1. qutquzmaq; 2. azad qilmaq.

halâskâr *s. ar.* qutuldurghuchi, qutquzghuchi.

halat *-ti is. yun.* 1. arghamcha; 2. tana.

halatçı *is.* arghamcha satquchi.

halavet *-ti is. ar.* 1. halawet; 2. zoq.

halayık *-ğı is. ar.* esir chüshken yaki sétiwélinghan ayal yaki xizmetchi.

halazade *is. ar.* atining achisining yaki singlisining baliliri.

halbuki *bağ.* halbuki.

halbuysa *bağ.* bk. *halbuki*.

haldeş *s. ar.* bir-birining haligha yétidighan, hal-ehwali oxshash, haldash.

haldır haldır *z.* ghaldur-ghaldur, taraq-turuq.

hale *is. ar.* 1. gerdish (ay, künning chöriside hasil bolghan chamber shekillik yoruq daire); 2. emchek tügmissi etrapidiki dagh.

halecan *is. ar.* silkinish, titresh, chayqilish, yûrekning sêlishi.

halecanlanmak yûrek salmaq.

halef *is. ar.* 1. iz basar; 2. nesil, ewlad: *Biz şanlı cetlerimizin halefleriyiz* – Biz shanliq ejdadirimizning ewladi.

halefiyet *-ti is. ar.* iz basarliq, warisliq.

haleflik bk. *helefiyet*.

halel *is. ar.* zerer, ziyan.

halen *z. ar.* hazir, bûgün, nôwette, bûgünki künde.

halet *-ti is. ar.* halet, weziyet.

halhal *-li is. ar.* bezi memliketlerde ayallarning putigha taqiwalidighan chember (put bileyzüki).

halı *is. far.* gilem: *Hotan halısı* – Xoten gilimi.

halıcı *is.* 1. xalwap (gilem toqughuchi); 2. gilemchi.

halıcılık *-ğı is.* gilemchilik.

hali *is. ar.* chûshürüwétish, örüwétish, aghdurush (texttin).

hali *s. ar.* aktip, ijabiy.

hâli *is. ar.* 1. xali; 2. quruq, bosh; 3. öylenmigen er.

halıç *-ci is. ar.* qoltuq (dêngizning).

halife *is. ar.* xelipe.

halifelik *-ğı is.* xelipelik.

Halik *-ki s. is. ar.* Yaratghuchi, Tengri, Alla, Xaliq.

halik *-ki s. ar.* halak bolghan.

halil *s. ar.* 1. sadıq, semimiy (dost); 2. er ismi.

halil *is. ar.* (ayalgha nisbeten) er, ayalning éri.

halile *is. ar.* nikahliq ayal.

halim *s. ar.* yawash (kishi), mulayim.

halis *s. ar.* 1. xalis; 2. semimiy; 3. er ismi.

halisane *z. ar.* xalisane.

halisüddem *s. ar.* tazaqan, sap qan.

halisülkalb *is. ar.* qelbi pak. pak qelb.

halit *s. ar.* 1. ebedi, menggü; 2. er ismi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

halk is. ar. yaritish.

halk is. ar. xelq.

halk etmek yaratmaq.

halk olunmak yaritilmaq.

halka is. ar. halqa, chember.

halkalı s. halqiliq.

halkçı is. xelqperwer, démokrat, xelqchi.

halkçılık -ğı is. xalqchiliq, démokratik, démokratiye, démokratizm.

halkmak 1. qiziqchiliq qilmaq; 2. hiyligerlik qilmaq.

hall olmak 1. hel bolmaq; 2. érimek.

hallaç -cı is. ar. paxta we yung atquchi.

hallaçlatmak paxta atquzmaq.

Hallâk -kı is. ar. Tengri, Yaratquchi.

hallendirmek tüzimek, eplimek, yolgha qoymaq.

hallenmek 1. hallinip qalmaq, ehwal yaxshiliniq qalmaq; 2. xotun-qizlarga qanat sörimek.

halleşmek hal ehwallashmaq, hal-ehwal sorashmaq, derd éytishmaq.

halletmek 1. hel qilmaq, bir terep qilmaq; 2. izgha salmaq; 3. éritmek: *Şekeri suda halletmek* – Shékerni suda éritmek; 4. ghizani qachilargha bölmek.

hallice s. yaxshiraq; *Bu kalem ötekinden hallice* – Bu qelem bashqisidin yaxshiraq.

halliyat -tı is. altundin yasalghan zinnet buyumliri (üzük, halqa, bileyzük).

halsiz 1. halsiz, dermansiz; 2. maddi küchi ajiz.

halsizlik -ği is. 1. halsizliq, dermansizliq; 2. maddi küchi ajizliq.

halt -tı is. ar. 1. arilashma; 2. tétiqsiz söz-heriket we nerse.

halta is. ar. 1. haywanlarning boynigha chigilidighan tasma yaki zenjir; 2. boyunturuq.

halter *is. fr.* 1. éghirliq kötürüş tenheriketi; 2. éghirliq (shitanka).

haluk *-ku s. ar.* exlaqliq, edeblik: *Haluk adam* – Edeblik adem.

halvet *-ti is. ar.* 1. tenhaliq, yalghuzluq; 2. xali jay; 3. munchida bir kishlik öy; 4. bek issiq yer.

halvetgâh bk. *halvethane*.

halvethane *is. ar.* kirish meni qilinghan öy.

ham *is. far.* 1. xam, pishmighan: *Ham kavun* – Xam qoghun; 2. qopal, tong (adem): *Ham toprak* – Boz yer; 3. tejribisiz: *Ham hayal* – Xam xiyal.

ham madde *is. far. ar.* xam eshya.

hamail *is. ar.* 1. ujangdey, boy tasma; 2. tumar (ayet yézilip yanda élip yürüdidighan qeghez).

hamakat *-ti is. ar.* hamaqet, exmeqliq.

hamal *is. ar.* 1. hammal, yüdümchi; 2. qopal, terbiysiz adem.

hamaliye *is. ar.* bk. *hamallik*.

hamallik *-ğı is.* 1. hammalliq, yüdümchilik; 2. yüdüm heqqi; 3. qopal we éghiz ish.

hamam *is. ar.* muncha, hammam.

hamameı *is.* munchichi, hammamchi.

hamamcılık *-ğı is.* munchichiliq, hammamchiliq.

hamamlık *-ğı is.* aililerdiki yuyunush orni, yuyunliq.

hamarat *-ti s.* (ayalar heqqide) ishchan, tirishchan.

hamaset *-ti is. ar.* qehrimanliq, jasaretlik, baturluq.

hamasi *s. ar.* ipik (hékaye usulida yézilghan dastan, shéir).

hamasiyat *-ti s. ar.* qehrimanliq toghrisidiki shéir, dastanlar.

hamaylı *is. ar.* boy tasmisi.

hami *is. ar.* 1. himaye qilghuchi, qoghdighuchi; 2. bashpanah.

hamide *s. far.* 1. igik, pükük; 2. dok, dümchek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hamil *s. is. ar.* 1. kötürgen, yüdügen; 2. ige, igisi; 3. qollash, medet.

hamile *s. ar.* hamile, ikki qat.

hamit *-mdi s. ar.* 1. medhiylengen shükür éytqan; 2. er ismi.

hamit *-mdi is. ar.* 1. allaning süpetliridin biri; 2. medhiyige layiq.

hamiyet *-ti is. ar.* 1. milletperwerlik, wetenperwerlik; 2. pezilet, insaniyetchilik.

hamiyetli *s.* wetenperwerlik, milletperwer, insanperwer.

haml etmek yüklimek, artmaq, dönggimek, ittirip qoymaq.

hamle *is. ar.* 1. algha intilish; 2. sekrep ilgirilesh; 3. hujum, hujumgha ötüsh.

hamleci *s.* algha intilgüchi, sekrep ilgiriligüchi.

hamlık *-ğı is.* 1. xamliq; 2. tejribisizlik.

hammal *is. ar.* 1. hammal, yüdümchi; 2. qopal, terbiysiz adem.

hamra *s. ar.* qizil.

hamul *s. ar.* chidam, berdashliq.

hamule *is. ar.* 1. yük; 2. paraxot yüki.

hamur *is. ar.* 1. xémir; 2. xémirturuch: *Ekmek hamuru* – Nan xémiri.

hamurcu *is.* naway, ekmekchi.

hamursuz *s. is.* pétir nan.

hamuş *s. far.* jimjitliq, shüklük.

hamut *-du is. ist.* xamut (harwa atlirining boynigha salidighan).

han *is. far.* tamaq, ziyapet dastixini.

han *is.* emr, hakim, hökümdar, xaqan: *Buğra Han* – Bughraxan.

han *is. far.* öteng, saray, karwan saray, méhmanxana.

hana *is.* gilem we bashqa nersilerni toquydighan destigah.

hanay *is.* 1. hoyla, qoru; 2. balixana qewetlik imaret.

hanbalık -ğ*i is.* xan turghan we döletning paytexti bolghan sheher, xanbaliq.

hançer *is. far.* 1. xenjer; 2. mehbubening qash we kirpiki.

hançere *is. ar.* kékirdek.

hançerlemek xenjerlimek, xenjer salmaq.

handan *s. far.* 1. külgek, külgünçek, xendan; 2. ayal ismi.

hande *is. far.* külüş, külmek, xende 1. chaqchaq, shangxo.

hane *is. far.* 1. öy; 2. bölüm, qisim, éghiz (öy).

hanedan *is. far.* 1. xanidan, sulale; 2. ésilzade, begzade; 3. méhmandost.

hanedanlık -ğ*i is.* 1. xandanliq; 2. méhmandost.

hanefi *is. ar.* henefi (Islamida töt mez'heptin biri).

hanefilik -ğ*i is.* henefilik, henefi mez'hipi.

haneli *s. far.* 1. öylük; 2. kwadrat, töt burçek.

hanenole *s. far.* naxshichi, ghezelchi.

hanev *is.* bk. *apartman.*

hangar *is. fr.* 1. lempe; 2. ayropilan turidighan yer.

hangi *s.* qaysi, qandaq 4-05(: *Hangi adam bu?* – Qandaq (qaysi) adem bu?).

hangisi qaysisi.

hanım *is.* xanim, ayal, xotun.

hanımefendi *is.* xanim.

hanımlık -ğ*i is.* xénimliq, xanimliq.

hani *z.* qéni, xosh.

hanidir *z.* uzundin béri, xélidin.

hankah *is. ar.* xaniqa.

hanlık -ğ*i is.* xanliq.

hantal *s.* 1. qopal, kalangpay; 2. midiq.

hantallaşmak qopallashmaq.

hanüman *is. far.* 1. öy-ochaq, mal-mülük; 2. bala-chaqa.

hap *is. ar.* 1. tablétka dora; 2. bir chékim epyun.

hap *is.* ghop (yutush awazi).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- hapı yutmak** 1. ziyan tartmaq, zerer körmek; 2. ölmek.
- hapır hapır** *z.* shapur-shupur, shalap-shulup (yémek).
- hapis** solaq, qamaq, solap qoymaq, türme.
- hapishane** *is.* , türme, qamaqxana, qamaq.
- hapishaneci** *is.* uzun muddet türmide yatquchi.
- hapsetmek** 1. solimaq, qamimaq; 2. saqlatmaq: *Gelirim diye beni akşama kadar burada hapsetti* – Kélimen dep qoyup, méni axshamghiche saqlatti.
- hapşırma** *is.* chüshkürük.
- hapşırmaq** chüshkürmek.
- hapşu** *is.* chüshkürük awazi.
- haptetmek** aghzini tuwaqlap qoymaq, gep qilalmas qilip qoymaq.
- hâr** *s. ar.* qiziq, qizghin , köydürgüchi.
- har** *is. far.* éshek: *Har guş* – Éshek qulaq.
- har** *is. far.* 1. tiken; 2. qedersiz, heqir.
- hara** *is. fr.* at férmissi.
- hara** *is. far.* mermer tash.
- harab etmek** xarap qilmaq, weyran qilmaq, ürimek, yiqitmaq.
- harabat** *-tı is. far.* meyxana.
- harabe** *is. ar.* xarab, weyrane bolghan yer, xarabe.
- harabelik** *-ği is.* xarabilik, weyranliq.
- haraç** *is.* qedimde musulman döletlerde gheyriy musulmanlardin yaki bashqa döletlerdin alidighan baj.
- haram** *s. ar.* haram.
- harami** *s. ar.* oghri, bulangchi, qaraqchi.
- haramilik** *-ği is.* oghriliq, bulangchiliq, qaraqchiliq.
- haramzade** *is. ar.* 1. haramzade, haramdin bolghan; 2. haram yégen.
- harap** *s. ar.* xarab, weyran.
- haraplık** *-ğı is.* xarabliq, weyranliq.

harar *is. ar.* yungdin toqulghan chong taghar.

hararet *-ti is. ar.* 1. hararet, qiziliq, qiziq, issiq, éssiliq; 2. issitima; 3. ussuzluq; 4. jushqunluq; *Havanun harareti yÛksektir* – Hawaning issiqligi yuqiri.

hararetli *s.* 1. jÛshqun, janliq; 2. bas-bas: *Kavun piyasasi pek hararetli* – Qoghun baziri bek bas-bas.

harašo *is. rus.* rus ayali.

harb *is. ar.* urush, soqush, jeng.

harbe *is. ar.* qisqa neyze.

harbeci *is.* neyzilik eskerler.

harbetmek urushmaq, urush yÛrgÛzmek, soqushmaq, jeng qilmaq.

harbi *is.* 1. sÛmbe (qorallarning ichini tazilaydighan); 2. rast, saxta bolmighan, sap.

harbi *is. ar.* 1. herbiy; 2. dÛshmen; 3. gheyriy muslim.

harcama *is.* rasxot, chiqim, xirajet, serp.

harcamak rasxot qilmaq, serp qilmaq.

harcanmak serp qilinmaq, rasxot qilinmaq, xejlenmek, xirajet qilinmaq.

harcı *s.* erzan.

harcıye *is. ar.* 1. tashqi ishlar; 2. tashqi késellikler bÛlÛmi.

harcıyeci *is. ar.* 1. tashqi ishlar xadimi, diplomat; 2. tashqi késellikler doxturi.

harç *is. ar.* rasxot, chiqim, xerj.

harç *is. far.* 1. bir nersige kéréklik eshyalar; 2. sémontliq lay; 3. tamaq ÛchÛn kéréklik nersiler.

harçlamak sémont lay bilen suwimaq.

harçlık *-đı is.* parche rasxot, xerjlik.

hare *is.* 1. siziqche; 2. yol-yol rext.

harekât *-tı is. ar.* 1. heriket, paaliyet; 2. herbiy manéwr.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hareket *-ti is. ar.* 1. heriket; 2. paaliyet; 3. muamile; 4. midirlash, qimirlash; 5. seperge chiqish, yolgha chiqish; 6. yer tewresh, tebrem; 7. herbiy heriket.

hareketlendirmek heriketlendürmek.

hareketli *s.* 1. heriketlik, heriket qilip turidighan, midirap turidighan; 2. janliq.

hareketsiz *s.* heriketsiz, jansiz.

hareketsizlik *-ği is.* heriketsizlik, jansizliq.

hareli *s. is.* siziqliq, yol-yol (rext).

harem *is. ar.* 1. ayallargha ayrilghan xas daire; 2. xotun, repiqe.

haremlik *-ği is.* 1. xotunluq. repiqiliq; 2. sarayning ayallargha ayrilghan dairisi.

harf *-fi is. ar.* herp.

harfiyen *z. ar.* toluqi bilen.

harfli *s.* herplik.

harın *s. ar.* jahil.

harici *s. ar.* 1. sirtqi, tashqi; 2. yat; 3. öyide yétip oquydighan oqughuchi; 4. hezret Elige qarshi isyan qilghan mez'hep terepdari.

hariç *is. ar.* 1. tashqi, sirtqi xarij; 2. tashqi memliket; 3. walibolda osey top.

harika *is. osm.* 1. möjize; 2. heyran qalarliq ish.

harikulâde *s. z. ar.* 1. pewquladde; 2. oxshashliqi yoq; 3. nahayiti chirayliq.

harikulâdelik *-ği is.* pewquladdiliq.

harim *is. ar.* 1. bashqilarning kirishi cheklen'gen muqeddes yer; 2. jamelerde namaz oqulidighan yer.

harir *is. ar.* yipek.

haris *is. ar.* achköz, toymas, temexor.

haris *is. ar.* déhqan, térimchi.

haris *s. ar.* muhapizetchi, qoghdighuchi: *Ordu yurdun harisidir* – Armiye yurtning qoghdighuchisidir.

harita *is. ar.* xerite.

haritacı *is.* xerite sizghuchi yaki xerite satquchi.

haritacılık *is.* xeritichilik.

harizma *is.* burun halqisi.

hark *is.* 1. ériq 1. jönek (jérim tikish üçün hazirlangan).

harlamak 1. ulghaymaq, wazildimaq; 2. xapa bolup waqirimaq.

harman *is. far.* xaman.

harmançı *is.* xamanchi.

harmancılık -ğ*ı is.* xaman ishchiliqi.

harmanlamak xaman tepmek.

harp bk. *harb.*

hars *is. ar.* 1. medeniyet 1. yerheydesh.

hart *ünl.* ghart (awaz).

harta bk. *harita.*

harun *s. ar.* bk. *harun.*

has *s. ar.* 1. xas; 2. sap.

hasar *is. ar.* chong ziyani, zerer.

hasarat -t*ı is. ar.* ziyani, zererler.

hasat -d*ı is. ar.* orma, yighim: *Şimdi hasat zamanıdır* – Hazir orma waqtidir.

hasatçılık -ğ*ı is.* ormichiliq.

hasbi *s. ar.* 1. xalis; 2. ixtiyariy; 3. sewesiz.

hasbihal -li *is. ar.* mungdishish, söhbet.

haseb *is. ar.* bk. *hesap.*

hasebiyle *is. ar.* sewebtin, munasiwiti bilen, tüpeylidin.

haseki *is. ar.* sarayning qoraliliq muhapizetchilirige bérilgen nam.

haset -d*ı is. ar.* qizghanchuqluq, ichi tarliq, heset.

haset etmek qizghanmaq, heset qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- hasetçi s.** qizghanchuq, ichi tar, hesetxor.
- hâsıl s. ar.** hasil, meydangha kelgen.
- hasil is. ar.** kök ziraet.
- hâsıl etmek** yaratmaq, meydangha keltürmek.
- hasıla is. ar.** 1. payda; 2. kırım; 3. netije.
- hasılat -tı is. ar.** hasılat, netije, payda, ünüm.
- hasılatlı s.** netijilik, paydiliq, ünümlük.
- hasılı z. ar.** 1. sözning qisqısı; 2. ishning axiri.
- hasıllanmak** (ösümlük we bala heqqide) ösmek, chongaymaq, boy tartmaq.
- hasılsız s.** paydisiz, ünümsiz.
- hasım -smı is. s.** 1. düşmen; 2. reqib.
- hasım taraf ar.** qarshi terep.
- hasımlık -ğı is.** düşmenlik, reqiblik.
- hasır is. s. ar.** 1. bura, chigh paxal we bashqa nersilerdin toqulghan: *Hasır şapka* – Chigh qalpaq.
- hasıralık -ğı is.** borichiliq.
- hasırcı is.** 1. borichi (bora toqup satquchi); 2. oghri.
- hasıs s. ar.** 1. pixsiq, bexil, xesis; 2. addiy.
- hasıslık -ğı is.** pixsiqliq, bexilliq, xesislik.
- hasıt s. ar.** hesetxor, qizghanchuq.
- hasiyet -ti is. ar.** 1. xasiyet; 2. payda, menpeet.
- hasiyetli s.** xasiyetlik.
- haslet -ti is. ar.** xislet, xuy-mijez, tebiet.
- hasmane z. ar.** düşmenlerche.
- hasna s. ar.** chirayliq, güzel.
- hasret -ti is. ar.** 1. hesret, ah urmaq; 2. körgüsü kelmek, ishtiyaq; 3. mehrum.
- hasretlenmek** hesretlenmek, hesret chekmek.
- hasretli s.** hesretlik.
- hasretmek** atimaq, béghishlima; *Bütün gücünü ilime hasretmek* – Pütün küchini bilimge béghishlima.

hassa *is. ar.* xususiyet, ala hidilik.

hassas *s. ar.* tuyghun, segek, sezgür.

hassasiyet *-ti is. ar.* tuyghunluq, segeklik, sezgürlük.

hassaslik *-ǵı is. bk. hassasiyet.*

hasta *is. s. far.* 1. aghriq, késel; 2. yaman ehwalida qalghan; 3. nérwisi buzulghan; 4. kembeghel.

hasta bakıcı *is.* késel baqkuüchi, hemshire.

hastahane *is. far.* doxturxana.

hastalandırmak aghriq qilmmaq, késel qilmmaq.

hastalanmak késel bolmaq, aghriq bolmaq, aghrimaq.

hastalık *-ǵı is.* 1. késellik; 2. illet; 3. bir ishqa qattiq bérilip kétish.

hastane *is. ar.* doxturxana, **hasut** *s. ar.* күnchi, hesetxür, qizghanchuq.

hâşâ *ünl. ar.* zadi, esla, qetiyet, peqet, héchqachan.

haşaq *is. ar.* iger toqumi.

haşarat *-ti is. ar.* 1. hasharat, qurt-qongghuz; 2. peskesh adem.

haşarı *s. ar.* 1. (balilar heqtide) shox; 2. (haywan heqqide) boy bermeydighan, asaw, yawa.

haşarılık *-ǵı is.* shoxluq.

haşat *-ti is. s. ar.* bek konirap ketken.

haşeb *is. ar.* yaghach, otun.

haşebiyet *-ti is.* baghachiliq, otunluq.

haşefe *is. ar.* zeker béshi.

haşep *-bi is. ar.* 1. yaghach, otun; 2. taxtay tilinidighan yaghach.

haşerat *-ti is. bk. haşarat.*

haşere *is. ar.* qurt-qongghuz, hasharat.

haşhaş *is. ar. bot.* epyun.

haşıl *is. dok.* kraxmal, pat.

haşılı *s.* péti bar (rext).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

haşillamak patlimaq, kraxmallimaq (rextni).

haşim *s. ar.* tentenilik, daghdughiliq, debdebilik.

hâşim *s. is. ar.* 1. an toghrighuchi; 2. parchilighuchi, yarghuchi; 3. er ismi.

haşin *s. ar.* qattiq, yirik, qopal.

haşinleşmek qatmaq, qopallashmaq, köngül aghritmaq.

haşir *-şri is. ar.* 1. toplanish, yighilish 1. qiyamet küni ölüklerning bir yerge toplanishi.

haşış *is. ar. bot.* quruq ot.

haşiv *is. ar.* 1. toldurush; 2. tolduridighan nerse; 3. quruq söz; 4. köptürme söz.

haşiyе *is. ar.* 1. birer maqale-eser kupiyisining burjikige yézilghan izahlar; 2. kanar, qirghaq; 3. zinnet üçün ishlen'gen jiyek.

haşlamak 1. bagh bilen chüchütmeq; 2. qaynaq sugha basmaq; 3. chishliwalmaq, chéqiwalmaq; 4. qattiq eyblimek, setlimek: *Sivri sinek çocuğun bacağın haşlamış* – Pasha balining paqalchiqini chéqiptu.

haşmet *-ti is. ar.* 1. ulughluq, debdebe, heshimet, heywet; 2. nazaket; 2. kichik péillik, kemterlik.

haşmetli *s. ar.* 1. körkem, heywetlik, heshimetlik; 2. nazaketlik, kemter; 3. ulugh.

haşmetlü *s. ar.* bk. **haşmetli**.

haşretmek toplimaq, yighmaq, jem qilmaq, jughlimaqa.

haşrolmak toplanmaq, yighilmaq, jem bolmaq, jughlanmaq.

haşyet *-ti is. ar.* qorqush, chöchüş.

hat *-tti is. ar.* 1. siziq, lushyen; 2. yol, liniye; 3. yaxshi maqal; 4. xettat; 5. sim; 6. yéngi chiqqan saqal, burut; 7. shahning buyruq xéti.

hata *is. ar.* 1. xata; 2. yéngilish, ézish; 3. qusur, gunah.

hatab *is. ar.* otun.

hatalı *s.* xataliq, sewenlik.

- hatasız** *s.* xatasiz, yéngilishsiz.
- hâtem** *is. ar.* tamgha, möhür.
- hatip** *-bi is. s. ar.* otunchi.
- hatır** *is. ar.* 1. xatire, es; 2. chüshenche, pikir; 3. yüz-xatire, köngül.
- hatıra** *is. ar.* 1. xatire, es, yad; 2. yadikar.
- hatıralık** *-ğı is. ar.* yadikar, estlik.
- hatırlamak** xatirilimek, eslimek.
- hatırlatmak** xatiriletmek, esletmek.
- hatif** *-tifi is. ar.* közni qamashturush.
- hatif** *s. ar.* ghayip awaz, ghayibane awaz.
- hâtime** *is. ar.* xatime (edebiy eserlerning xatimisi), tügellime.
- hatip** *-bi is. ar.* xatip (jame, meschitlerde nutuq sözlüğüchi).
- hatire** *is. ar.* etrapı tam yaki chit bilen oralghan mazar.
- hatme** *is. ar.* xetme (Quranni bashtin axirghiche oqup tügetmek).
- hatmetmek** 1. xetne qilmaq, xetnige turmaq; 2. tügetmek, püttürmek, tamamlımaq.
- hatra** *is. ar. ben.* Erebistan yaqilirida qatnaydighan kichik kéme.
- hatta** *ar.* hetta.
- hattat** *-ti is. ar.* xettat.
- hattatlık** *-ğı is.* xettatlıq.
- hatun** *is. far. ar.* 1. xotun; 2. repiqe.
- hatuncuk** *-ğı is.* kichik xotun.
- hatve** *is. ar.* qedem.
- hav** *is. ar.* 1. tük, qil; 2. rextlerning yözidiki tiwit.
- hava** *is. ar.* 1. hawa; 2. kilimat, iqlim; 3. asman.
- hava alanı** *is.* ayrodrom, ayropilan istansisi, uchquchi.
- hava taşı** asmandin chüshken chaqmaq téshi.
- hava yolu** *is.* hawa yoli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hava yuvarı is. atmosféra.

havacılık -ğı is. uchquchiliq.

havadan is. ar. 1. hawa yoli bilen; 2. bikardin; 3. quruq, bosh.

havadis is. ar. 1. xewer; 3. hadisiler.

havadisçi is. ar. xewerchi.

havagazi is. 1. kömür gazi, tebiy gaz; 2. quruq gep.

havai s. ar. 1. hawada bolghan, asmanda bolghan; 2. asman renggi, zengger; 3. qimmetsiz, ehmiyetsiz.

havaküre is. ar. atmosféra, hawa boshluqi.

havalandırıcı is. shamaldurghuch.

havalandırmak shamalgha salmaq, hawa yenggüshlimek.

havalanmak 1. hawa yémek; 2. uchmaq; 3. égizde lepildimek (bayraq); 4. eski yolgha kirmek; 5. yéride turalmasliq.

havale is. ar. 1. hawale; 2. péréwot (pul); 3. tosuq, chit; 4. heddidin artuq égizlik.

havalename is. ar. far. banka chéki.

havali s. 1. hawaliq; 2. hawa ötüp turidighan, shamalliq; 3. buzulghan, yaman yolgha kirgen 1. jelp qilarliq, yéqimliq.

havalık -ğı is. partushka, hawaliq.

havali is. ar. öpchüre, etrap.

havan is. far. 1. hawancha; 2. minamiyot (top); 3. tamaka yopurmiqini toghrash mashinisi **Havana is. öz. isp.** hawana.

havaölçer is. hawa bésimini ölçheydighan sayman.

havari is. ar. 1. yaremchi; 2. teshwiqatchi, terghibatchi.

havas is. ar. 1. alahidilik; 2. özini xelqtin üstün köridighan imtéyazliq tebiqe.

havasız s. ar. t. 1. hawasiz; 2. hawasi yaxshi bolmighan.

havasızlık -ğı is. 1. hawasizliq, hawa yétishmeslik; 2. hawasi buzuqluq.

havayıç is. ar. éhtiyajliq nersiler, éhtiyajliq.

hâver *is. far.* 1. sherq, künchiqish terep; 2. orta; 3. bir xil türk muqami.

havf *is. ar.* xewp, qorqunch.

hâvi *s. ar.* ichige alghan, qaplighan.

havl *is. ar.* 1. yil; 2. küch, quwwet; 3. etrap, öpchöre.

havlamak (it heqqide) hawshimaq.

havlatmak (it heqqide) hawshitmaq.

havlu *is.* lüngge.

havlucu *is.* lüngge toqughuchi yaki satquchi.

havöz *is. far.* qézish mashinisi, qazarchi.

havra *is. din.* yahudiy ibadetxanisi, chérkaw.

havuç *-cu is. far.* sebze.

havut *is.* töge chomi.

havuz *is. ar.* 1. su tüzüş köli; 2. kölcek **Havva** *is. öz.*

Hawa ana.

havza *is. ar.* 1. köl, kölcek; 2. kan rayoni, kan; 3. déngiz yaqisi.

hay *ünl. far.* way.

haya *is. far.* xaya, chochaq, zeker.

hayâ *is. ar.* haya, iza, nomus, edeb.

hayal *-li is. ar.* xiyal, oy.

hayalât *-ti is. ar.* xiyallar.

hayalçı *is.* xiyalchan, oychan, xiyalchi.

hayalcilar otopistlar, xiyalchilar.

hayalcilik *-ği is.* otopistlik.

hayalet *-ti is. ar.* quruq xiyal, xiyaliy nerse.

hayali *s. ar.* xiyaliy.

hayalperest *-ti s. ar.* fantastik.

hayâsız *s. ar.* hayasız, nomussız, yüzsız, edebsız.

hayâsızlık *-ği is.* hayasızlıq, nomussızlıq, yüzsızlik, edepsızlik.

hayat *-ti is. ar.* 1. hoyla; 2. ariliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hayat -*ti is. ar.* 1. hayatliq; 2. turmush; 3. ömur; 4. hal, weziyet; 5. teqdir, qismet.

hayatiyat -*ti is. ar.* biologiye (janliqlar).

hayatiyet -*ti is. ar.* yashash küchi.

hayatsal *s. ar.* 1. tirik; 2. asas, nahayiti muhim.

haybe *z. ar.* kéreksiz, ishqqa yarimaydighan.

haydalamak qoghlimaq, heydimek.

haydar *is.* 1. shir; 2. bek jasaretlik; 3. erkeklik orgini 1. er ismi.

haydarane *z. far.* paturlarche, qehrmanlarche.

haydi *ünl.* 1. qéni: *Haydi gidelim* – Qéni kéteyli; 2. boptu: *Ben eve gideyim, mi?* – *Haydi git* – Men öyge kéteymu? – boptu ket.

haydut -*du is. ar.* 1. bandit, qaraqchi; 2. herikiti qopal.

haydutluk -*ğu is.* qaraqchilik, haydutluq.

hayhay *ünl.* hee, shundaq, xop, maqul.

hayıf -*yfi ünl. ar.* isit, epsus.

hayıflanmak échinmaq.

haym *s. ar.* xain.

hayınlık -*ğı is.* xainliq.

hayır -*yrı is. ar.* yaxshiliq, paydiliq.

hayır *s. far.* yaq, undaq emes.

hayırhah *s. ar. far.* yaxshiliq tiligüchi, xeyrixah.

hayırlı *s.* 1. yaxshiliqi tégidighan, paydisi tégidighan; 2. aq yolluq.

hayırsever *s. is.* yaxshiliq qilghuchi.

hayırsız *s.* 1. paydisi tegmeydighan; 2. bashqilargha yaxshiliq qilmaydighan.

hayız -*yzi is. ar.* heyz, ay béshi (ayallar üçün), adet.

haykırimak warqirimaq, towlimaq.

haykıriş *is.* warqirash, tovlash.

haykırişan *is.* warqirashqan, tovlashqan.

haykırışmak warqırashmaq, tovlashmaq.

haykırtmak warqıratmaq, tovlatmaq.

haylamak 1. «hay-huy» dep haywanlarni heydimek 1. ehmiyet bermek, köngül bölmek: *O kadar yalvardılar, haylamadı* – Shunchilik yélindi, köngül bölmidi.

haylamamak ehmiyet bermeslik, köngül bölmeslik.

haylayf *is. ing.* üstün tebiqiler hayati, nazuk hayat.

haylaz *s. is.* 1. hurun, boshang; 2. qiliqi set, set qiliqliq.

haylazlık *-ğı is.* 1. hurunluq, boshangliq; 2. set qiliq.

hayli *s. far.* rasa, taza, xélila, obdanla ... **haymana** *is.* paylaq, otlaq.

haymatlos *is. alm.* wetensiz, héchbir dölet tewelikide bolmighan.

hayme *is. ar.* chédir.

haymenişin *is. s. osm.* köchmenler.

hayran *s. ar.* heyran, hang-tang.

hayranlık *-ğı is.* heyranliq.

hayrat *-tı is. ar.* sawapliq ish, xeyr-saxawet.

hayret *-tı is. ar.* heyranliq, hang-tangliq.

haysiyet *-tı is. ar.* étibar, sherep, ghurur, qedir-qimmet, izzet-neps: *Milli haysiyet* – Milliy ghurur.

haysiyetli *s.* étibarliq, abroyluq, shereplik.

haysiyetsiz *s.* étibarsiz, ghurursiz, izzetsiz.

hayta *is.* 1. téjimel, sersan; 2. qéyip kétip nishangha tegmigen oq.

hayvanat *-tı is. ar.* haywanat.

hayvanat bahçesi *is.* haywanat baghchisi.

hayvanca *z.* haywanlarche, qopal: *Hayvanca bir davranış* – Qopal bir heriket.

hayvancılık *-ğı is.* charwichiliq: *Beşbalk bir hayvancılık bölgesidir* – Beshbaliq charwichiliq rayonidir.

hayvani *s. ar.* haywanche.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- hayvanlaşmak** qopallashmaq, exlaq-pezilini yoqatmaq.
hayvanlık -ğl **is. ar.** 1. haywanliq; 2. qopal heriket.
haywan **is. ar.** 1. haywan; 2. eqilsiz we qolidin ish kelmeydighan.
hayyam **s. ar.** chédirchi.
hayyen **z. ar.** tirik.
haz -zzi **is. ar.** 1. zoq, xushnud; 2. memnunluq, raziliq.
hazakat -ti **is. ar.** ustiliq, uzluq, mahirliq.
hazakatlı **s.** usta, mahir, uz.
hazan **is. ar.** küz, xazan waqti.
hazar **is. ar.** tinchliq.
hazar **is.** tok herisi.
hazfetmek öchürmek, élip tashlimaq, emeldin qaldurmaq.
hazif -zfi **is. ar.** 1. qaldurmaq, élip tashlimaq; 2. sözning uzirap ketmesliki üçhün bezi sözlerni qisqartmaq.
hazık -kı **s. ar.** usta, mahir, uz.
hazıkane **z.** mahirane, uzluq bilen.
hazım -zım **is. ar.** 1 hezim; 2. qobul qilinish.
hâzım **s. ar.** 1. singdürgüchi, hezim qilghuchi; 2. er ismi.
hazımlı **s.** qorsiqi keng, kötürüshlük.
hazımsız **s.** 1. hezim qilalmaydighan 1. yengil (adem), sewrsiz.
hazır **s. ar.** hazir, teyyar: *Ben hazırım* – Men teyyar; *Hazır elbise* – Teyyar kiyim.
hazır cevap **s. ar.** hazir jawab, derhal jawab béridighan.
hazırcı **is.** teyyar kiyim satquchi.
hazırlamak hazirlimaq, teyyarlimaq.
hazırlanmak hazirlanmaq, teyyarlanmaq.
hazırlatmak hazirlatmaq, teyyarlatmaq.
hazırlık -ğl **is.** hazirliq, teyyarliq.
hazırlıksız **s.** hazirliqsiz, teyyarliqsiz.
hazin **s. ar.** 1. échinishliq, hesretlik, elemlik; 2. qayghuluq.

- hazine** *is. ar.* 1. xezine; 2. dölet maliyisi; 3. ambar, sang.
- hazinedar** *is. ar. far.* xezinichi.
- haziran** *is. ar.* iyun, altinchi ay.
- hazlanmak** xushlanmaq, xush bolmaq.
- hazm** *is. bk. hazım.*
- hazmetmek** 1. hezim qilmaq, singdürmek; 2. qayil bolmaq.
- hazne** *is. ar.* 1. xezine; 2. su ambiri; 3. dölet maliyesi.
- haznedar** *is. ar. far. bk. hazinedar.*
- hazret** *-ti is. ar.* hezret (hürmet tili): *Hazreti Ali* – Hezret Eli.
- hazretmek** xushlanmaq, zoqlanmaq.
- heba** *is. ar.* boshqa kelgen, bikar, paydisiz: *Bütün emekler heba oldu* – Pütün emekler bikar boldi.
- hece** *is. ar.* boghum (til): *Okumak kelimesinde üç hece var* – "Toqumaq" sözide üç boghum bar.
- hececi** *is.* boghum sanap shéir yazghuchi.
- hecelemek** bir-bir oqumaq, boghum boyiche oqumaq.
- heceli** *s.* boghumluq: *İki heceli bir kelime* – Ikki boghumluq söz.
- hecin** *is. ar. zool.* bir lokiliq töge.
- hedaya** *is. ar.* hediylar ("hediye"ning köplüki).
- hedef** *is. ar.* 1. nishan; 2. ghaye, meqset; 3. qara (oqni tekküzidighan).
- heder** *is. ar.* 1. orunsiz yerge xejlimesek; 2. ziyan, boshqa kelmek.
- heder olmak** ziyan bolmaq.
- hedim** *is. ar.* urush, yiqitish (tamni, binani).
- hediyeler** *is. ar.* 1. hediye; 2. ayal ismi.
- hediyelik** *-ği is.* hediylilik: *Hediyelik mal* – Hediylilik mal.
- hedm** *is. ar. bk. hedim.*
- hedmiyat** *is. ar. bk. hedim.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hegemonya *is.* bir döletning bashqa bir döletke qarita yürügüzgen zomigerliki we bésimi.

hegemonyacılık *-ğı is.* zomigerlik.

hegomya *is.* bk. **hegemonya**.

hekim *is. ar.* doxtur, téwip.

hekimlik *-ğı is.* doxturluq, téwipliq.

hektar *is. fr.* géktar (on besh mogha teng).

hektogram *is. fr.* géktogram (yüz gramgha teng éghirliq ölçimi).

hektolitre *is. fr.* géktolitr (yüz litrgha teng hejim ölchem birliki).

helâ *is. ar.* xala jay, hajetxana.

helâk *-ki is. ar.* halak.

helâl *-li is. ar.* 1. halal; 2. nikahliq xotun.

hele *far.* omumen, héch bolmighanda, zadi, peqet dégen menide qollinilidu.

helhel *is.* bileyzük.

helik *is. far.* shéghil tash.

helikopter *is.* tik uchar (ayropilan).

helis *is. fr.* 1. chögilmek, chögilime siziqlar; 2. burima.

helke *is.* chélek, tung.

Helsinki *is. öz.* Hélsinki (Finlandiye paytexti).

helva *is. ar. mutf.* halwa.

helvacı *is.* halwichi, halwa yasap satquchi.

helvacılık *-ğı is.* halwichiliq.

helvahane *is. ar. far.* halua pishuridighan qazan.

helvalık *-ğı is.* 1. halua yasaydighan matériyallar; 2. xejlesh üçhün balilargha béridighan pul **helyoterapi** *is. fr.* kün nuri bilen dawalinish.

hem *far.* hem: *Hem beni, hem onu* – Hem méni, hem uni.

hem *far.* uyghurchidiki "-dash" qoshumchisi ornida qollinilidu: *Hem zaman* – Zamandash, hemzaman.

- hemdem** *is. far.* dost (repiq, repiqe).
- hemen** *z. far.* 1. haman, derhal; 2. texminen; 3. shundaq.
- hemen hemen** *z.* 1. asasen, omumen; 2. birazdin kéyin ishqilip.
- hemfikir** *-ri s. far.* pikirdash.
- hemhudut** *s. far.* chégridash.
- hempa** *is. far.* shérik (yaman ishlarda).
- hemrah** *is. far.* hemrah, yoldash.
- hemser** *is. far.* yoldash (ayal hem erge nisbeten).
- hemşehri** *is. far.* yurtdash, bir yurtluq.
- hemşehrilik** *-ği is.* yurtdashliq.
- hemşerilik** bk. *hemşehrilik.*
- hemşire** *is. far.* 1. hemshire, acha yaki singil 1. késel baqquchi ayal.
- hemşirelik** *-ği is.* 1. hemshirilik, acha yaki singilliq; 2. sanitarkiliq, séstraliq.
- hemşirezade** *is. ra.* acha yaki singilning baliliri.
- hemta** *s. far.* barawer, teng, hemta.
- hemücük** *-ğü is.* sheherge yéngi kirgen yéziliq, eskerlikke yéngi kirgen yéziliq.
- hendek** *-ği is. ar.* 1. xendek 2. chongqurluq.
- hendese** *is. ar.* géométriye, hendese.
- hengâm** *is. far.* zaman, waqit, mewsum, hen'gam.
- henüz** *z. far.* hazirla, emdila, téxiche, téxi: *Henüz geldim, daha kimseile görüşemedim* – Emdila keldim, téxi héchkim bilen körüşmidim.
- hep** *-pi z.* 1. hemme, pütünley; 2. hemishe, daima, köpinche: *O hep böyle söyler* – U hemishem shundaq sözleydu.
- hepimiz** *z.* hemmimiz.
- hepiniz** *z.* hemmingiz.
- hepsi** *z.* hemmisi.
- hepten** *z.* tamamen, pütünley.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

her s. far. her, herbir.

hercai s. far. 1. turaqsiz, biqarar; 2. abdal, téjimel.

hercailik -ği is. 1. turaqsizliq, biqararliq; 2. abdalliq, téjimellik.

hercümerç -çi is. ar. qalaymiqan, retsiz, biseremjan.

herdem is. far. her zaman, herwaqit, hemishe.

herək is. ar. yan tirek (méwe derexliri we bashqa ziraetlerning qingghiyip ketmesliki üçün yénigha tikip uni baghlap qoyidighan).

hereklemek yan tirekke baghlap qoymaq.

herem is. ar. 1. maghdursizliq, quwwetsizlik, ajizliq; 2. qériliq.

hergâh z. far. her zaman, her waqit.

hergele is. far. 1. asaw, yük artishqa we minishke köndürülmigen at, qéjir, éshek 1. terbiyisiz, edebsiz, exlaqsiz.

herhangi s. far. herqandaq: *Her hangi bir adam* – Herqandaq bir adem.

herif is. ar. shubhilik, gumanliq adem: *Şu herif kim?* – U adem kim?.

herifceğiz is. bichare (adem).

herkes z. far. herkim, hemme adem.

herşey is. her nerse.

hervele is. ar. 1. yügürüş; 2. bir sürette yürüş.

herze is. far. quruq gep, tétiqsiz gep.

hesap -bı is. ar. hésab.

hesapçı s. hésabchi, boghaltir.

hesaplamak hésablimaq.

hesaplanmak hésablanmaq.

hesaplaşmak hésablashmaq.

hesaplatmak hésablatmaq.

hesaplı s. hésabliq, tütüpilik.

hesapsız s. 1. hésabsiz; 2. pilansiz; 3. meqsetsiz.

hesapsızlık -ğı **is.** h sabsizliq, pilansizliq.

hetketmak yirtmaq, buzmaq.

heva is. ar. 1. istek, hewes, arzu; 2. tamasha, oyun-k lke.

heves is. ar. 1. hewes, ishtiyaq, istek: *Hevesi yok* – Hewisi yoq; 2. zoq, tamasha.

hevesk r heweskar.

hevesk rlık -ğı **is.** heweskarliq.

heveslendirmek heweslendürmek, qiziqturmaq: *Boşuna heveslendirme, dersim var sinemaya gidemem* – M ni qiziqturma, dersim bar kinogha baralmaymen.

heveslenmek heweslenmek, qiziqmaq.

hevesli s. heweslik, heweskar.

hevessiz s. hewessiz, qiziqmaydighan.

hevil -vli is. ar. qorqunch.

hey  nl. hey.

heybe is. ar. 1. xurjun; 2. boghcha, popka.

heybeci is. xurjun qatarliqlarni satquchi.

heybet -ti is. ar. heywet.

heybetli s. heywetlik.

heyecan is. ar. hayajan.

heyecanlanmak hayajanlanmaq.

heyecanlı s. hayajanliq.

heyecansız s. hayajanlanmaydighan, hayajansiz.

heyet -ti is. ar. 1. shekil, k r n sh: *Şu yapının heyeti hoşa gidiyor* – Bu binaning k r nushi yaxshiken; 2.  mek: *Teftiş heyeti* – Teksh r sh  miki; 3. astronomiye; 4. weziyet, ehwal.

heyetşinas is. ar. far. astronom.

heyhat -ti  nl. ar. isit, epsus.

heyhey is. far. 1. xushal-xuram, oyun-tamasha; 2. n rwa buzuqluqi.

heykel -li is. ar. heykel.

heykelci is. 1. heykeltirash, heykelchi; 2. heykel satquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- heykelcik** -*ği is.* kichik heykel, heykelchaq.
- heykelcilik** -*ği is.* heykeltirashliq, heykelchilik.
- heyulâ** *is. ar.* 1. hayatliqning esli maddisi; 2. xiyaliy körünüş; 3. qorqunchluq xiyal; 4. pütün hayatliq, pütün tebiet.
- hezâr** *is. far.* 1. bulbul; 2. ming.
- hezaran** *is. far.* 1. bulbullar; 2. minglarche.
- hezaren** *is. far.* bambuk.
- hezarfen** -*ni is. far.* ölima, alim.
- hezeç** -*ci is. ar.* arzu weznining (behr) dep atilidighan wezin türliridin birining éti.
- hezel** *is. ar.* 1. hezil, chaqchaq; 2. ghezel.
- hezeliyat** -*ti is. ar.* ghezeliyet.
- hezeyan** *is. ar.* 1. hezil, chaqchaq; 2. jöylüş.
- hezimet** -*ti is. ar.* meghlubiyet.
- hıçkırık** -*ği is.* 1. kékirik; 2. öksük: *Hıçkırıklarla ağlamak* – Öksüp yighlimaq.
- hıçkırmak** 1. héq tutmaq; 2. ich-ichidin yighlimaq; 3. kékirmek.
- hıfız** -*fı is. ar.* 1. saqlash; 2. yadlash; 3. este tutush.
- hıfzetmek** 1. saqlimaq; 2. este tutmaq.
- hıhlamak** héq tutmaq.
- hılye** *is. ar.* 1. bézek, zinnet; 2. ulugh ademlerning xususiyiti yézilghan kitab.
- hımbıl** *s. is.* exmeq, döt, hurun.
- hımhım** *s. is.* xing-xing, dimaghda sözleydighan (kishi).
- hımhımlamak** dimaghda sözlimek.
- hınca hınç** *s. z.* liqmuliq.
- hınç** -*cı is.* öch, intiqam.
- hınt** *s. erm.* sarang, exmeq.
- hınta** *is. ar.* bughday.
- hınzır** *is. ar.* tongguz, choshqa (til ornida qollinilidu).

hır *is.* ghowgha, talash-tartish, jédel-majira.

hıra *s.* ajiz, zeip, jiwek.

hıraman *s. far.* biperwa, xiraman.

hırboluk *-ğu is.* exmeqliq.

hırçın *s.* tersa.

hırçınlaşmak tersalashmaq.

hırçınlık *-ğı is.* tersaliq.

hırdavat *-tı is. far.* 1. métal buyumlar (qulup, mix, ishik tutquchi, sim qatarliqlar); 2. kéreksiz ushshaq-chüshek nerse-kérek.

hırıldamak xirildimaq: *Çocuğun nezlesi var, göğsü hırıldıyor* – Bala zukam bolup meydisi xirildawatidu.

hırıldeşmak tillashmaq.

hırızma *is.* 1. shash haywanlarning kalpuk yaki burnigha ötküzüp qoyulidighan tömür halqa; 2. burun halqisi (zinnet üçün) **Hırıstıyan** *is. öz. s. yun.* xristian **Hırıstıyanlık** *-ğı is.* xristian dini.

hırka *is. ar.* 1. qélin chapan; 2. jende (qoraq chapan).

hırkapüş derwish, diwane.

hırlamak 1. xirildimaq (it); 2. xorek tartmaq.

hırpalamak 1. buzuwetmek, koniritiwetmek, zéde qiliwetmek; 2. urmaq: *Hırsızı polis epey hırpalamış* – Oghrini saqchi xélila uruptu; 3. renjitmek, könglini aghritmaq.

hırpalanmak 1. buzulmaq, konarmaq, zéde bolup ketmek, zeipleشمek; 2. urulmaq, soqulmaq.

hırpani *s.* perishan hal.

hırpanilik *-ğı is.* hali xarab, perishan.

hırs *is. ar.* 1. héris: *Fazla kazanç hırsıyla ziyana uğradı Ahmet* – Köp paydigha héris qilip ziyanigha uchridi Exmet; 2. achközlük, toymasliq; 3. teme.

hırsız *is.* oghri.

hırsızlamak oghrilimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- hırsızlamasına** *z.* oghriliqche.
- hırsızlık** *-ğı is.* oghriliq.
- hırslandırmaq** 1. achchiqlandurmaq; 2. temeyni ashurmaq.
- hırslanmaq** 1. achchiqlanmaq; 2. teme qilmaq.
- hırslı** *s.* 1. jilixor, xapiliq; 2. achköz, temeger.
- hırtı pırtı** *is.* eski-tüski nersiler, hirti-pirti.
- hırtlamba** 1. diwanilerdek kiyiniwalghan; 2. hali xarab; 3. dawamliq yötiledighan.
- hısım** *is.* uruq-tughqan, eqraba.
- hısımlık** *-ğı is.* uruq-tughqanliq, eqrabaliq.
- hıssa** tejribe-sawaq, ibret.
- hışım** *-şımı is. ar.* achchiq, ghezep.
- hışımnanmaq** achchiqlanmaq, ghezeplenmek.
- hışır** *is. ar.* 1. qoghun-tawuzlarning posti, shapiqı; 2. xemek (qoghun, tawuz); 3. qopal we set.
- hışırdamak** sharaqshimaq, shildirlimaq.
- hışırdatmaq** shaldirlatmaq.
- hiyanet** *-ti is. ar.* 1. xiyamet; 2. wapasizliq, aldamchiliq; 3. wapasiz, sözide turmaydighan.
- hiyanetlik** *-ğı is.* 1. xiyametlik; 2. wapasizliq; 2. hiyligerlik, aldamchiliq.
- hıyar** *is. far.* terxemek.
- hız** *is.* tézlik, süret.
- hızır** *is. far.* su küchi bilen ishilitidighan here.
- hızlandırmaq** tézletmek, ittiketmek, ildamliq.
- hızlı** *s.* 1. téz, ildam, ittik; 2. shiddetlik, qattiq, küchlük.
- hızölçer** *is.* shamal tézlikini (küchini) ölçheydighan eswab.
- hibe** *is. ar.* 1. xeyri-éhsan; 2. epu.
- hibernakül** *is.* tumuchuq, ghunche.
- hibre** *is. ar.* tejribe, talant.
- hibret** *-ti is. bk. hibre.*
- hicab** *is. bk. hicap.*

hicap *-bi is. ar.* iza, haya.

hicir *-cri is. ar.* 1. hejwi satira, kékitme; 2. satirik shéir.

hicr etmek hejwiyl qilmaq, kikitmek.

hicran *is. ar.* hijran, bir yerdin yaki biridin ayrilish.

hicret *-ti is. ar.* 1. hijret (ikkinchi bir yutqa kétish); 2. köchüsh.

hicri *s. ar.* hijri, hijriyet: *Hicri 1300 yulında* – Hijriye 1300 yilda.

hicriye hejwiyl söz, kikitme söz, satirik söz.

hiç *far. z.* héch, yaq, zadi, peqet: *Hiç bir adam görmedim* – Hichbir adem körmidim.

hiçten *s.* 1. qedirsiz, ehmiyetsiz, lazimsiz; 2. bikardin-bikargha, bihude.

hidayet *-ti is. ar.* 1. toghra yol, toghra yolgha kirmek; 2. toghra yolni tapmaq, toghra yol körssetmek; 3. er ismi.

hiddet *-ti is. ar.* 1. ghezep; 2. keskinlik, qattiliq, jiddiy.

hiddetlenmek ghezeplenmek.

hiddetli *s.* ghezeplik, esebiy.

hidro yunanche "su" menisidiki söz.

hidrografi *is. fr.* gidologiyé (su ilmi).

hidrojen *is. fr.* hidrogén.

hidroloji *is. fr.* hidrologiyé.

hidrometre *is. fr.* gidrométr (hawadiki nemlikni ölçheydighan eswab).

hiffet *-ti is. ar.* 1. yéniklik, chaqqanliq, chebdeslik; 2. huzurluq; 3. éghir-bésigliq, temkinlik.

higrometri nemlik ölcher.

higroskop *-pu is. fr.* nemlikni tartquchi.

hikâyat hékayiler.

hikâye *is. ar.* hékaye, chöchek.

hikâyeci *is.* 1. hékaye yazghuchi, hékayichi; 2. hékaye sözligüchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hikâyecilik *-ği is.* hékayichiliq.

hikâyenüvis *is. far. ar.* hékaye we roman yazghuchi.

hikmet *-ti is. ar.* 1. hékmet, sir; 2. möjize; 3. danishmen, dana; 4. bilim.

hikmetli *s.* hékmetlik, sirliq.

hilâf *is. ar.* 1. xilap; 2. yalghan.

hilâfet *is. ar.* xelipilik.

hilâfgir qarshi terep, muxalip.

hilâl *is. ar.* yérim ay, yéngi chiqqan ay, hilal.

hilâli *is. ar.* yérim ay sheklide, ay shekillik.

hile *is. ar.* hiyle, mikir, saxtiliq; *Bu işte bir hile var* – Bu ishta bir hiyle bar.

hilebaz hiyliger, saxtipez, hiylichi.

hileci *s. is.* hiyliger, saxtipez.

hilecilik *-ği is.* saxtipezlik, hiyligerlik.

hilekârlık *-ğı is.* bk. **hilecilik**.

hilelendirmek hiylik, hiyle arilashturmaq.

hileli *s.* saxtipezlik, mekkerliq.

hilesiz *s.* sadda, rastchil: *Hilesiz bir adam* – Sadda adem.

hilim *-lmi is. ar.* mulayiyliq, yawashliq.

hilkat *-ti is. ar.* 1. yaritilish, peyda bolush, törilish; 2. tebiy tughma; 3. saturn yultuzi; 4. qara tenlik; 5. mengzidiki qara meng (xal).

hilki *s. ar.* yaritilishtin.

hilmi *s.* mulayim, yawash, mömin **Himalaya** *is. öz.* Himalaya.

himaye *is. ar.* himaye, qoghdash, asrash.

himayecilik *-ği is.* döletchilik.

himayeli *s.* himaye astigha élinghan qoghdalghan.

himayesine almak qanat astigha almaq.

himayesiz *s.* himayisiz.

himmet *is. ar.* himmet.

- himmet etmek** yardım qilmaq, gheyret qilmaq.
himmetli *s.* himmetlik.
hin oğlu *is.* intayin hiyliger, quw, ötkür (kishi) **Hind** *bk.*
Hint.
hindi *is. ar.* kürke toxu, kürke **Hindi** *is. ar.* 1. hindistanliq;
2. hindi.
hindiba *is. ar.* juxargül.
Hindiçin *is. öz.* Hindichin **Hindistan** *is.* Hindistan.
hindistan cevizi palma.
hindistan fili hindistan pili, asiya pili.
Hindistanî *is. öz.* hindi-ari tili.
Hindu *far. is.* 1. hindistanning resmîy tili; 2. hindistanning
mejusi xelqi.
Hindul ottura esirde Shimaliy Hindistanning ottura qismida
qollinilghan til.
Hint *is. öz. far.* Hindistan.
Hint Ari *is. dilb.* Hindistanda qollinidighan Awrupa tilliri.
hint yağı *is. ecz.* abdimilik yéghi.
Hintçe *is. öz. dilb.* Hindistanda qollinilghan til **Hintli** *is.*
öz. Hindistanliq.
hiperbol *-lü is. yun. mat.* qosh egri siziq.
hipnotik *is. fr. tıp.* uyqu dorisi.
hipnoz *is. fr.* gipnoz.
hipodrom *is. fr.* at beygisi meydani.
hirek *is. zool.* qoy.
hurfet *-ti is. ar.* kesip, hüner, meslek, téxnîk.
hurfetçi *is.* hünerwen.
his *-ssi is. ar.* hés, tuyghu, sézim.
hisar *is. ar.* qele, istihkam.
hisli *s.* zérek, tuyghun, sezgür, hoshyar: *Hisli bir adam* –
Zérek bir adem.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hispanik *is. fr. dilb.* VIII esirdin XVI esirgiche Ispaniyede qollinilghan bir xil ereb tili.

hiss etmek hés qilmaq, tuymaq, sezmek.

hiss ettirmek hés qildurmaq, sezdürmek.

hisse *is. ar.* pay, ülüsh, hesse, töhpe: *Bu işte Muminin hissesi var* – Bu ishta Möminning hessisi bar.

hissedar *is. ar. far.* ortaqliq, shériklik, hessidarliq.

hissedilmek hés qılınmaq.

hisseleşmek bölüşmek, ülüshmek.

hisseli *s.* bölüngen, teqsim qilinghan.

hisset *-ti is. ar.* pixsiqliq, pishshiqliq, bexilliq.

hissi *s. ar.* héssiy.

hissiyat *-ti is. ar.* héssiyat.

hissiz *s.* héssiz, tuyghusiz.

hissizlik *-ği is.* héssizlik, tuyghusizliq.

histeri *is. fr.* intiriye (qorqaqliq késili).

hiş *ünl.* "hey, hoy, qara" dégen menilerde qollinilidu.

hişt *-ti ünl.* bk. *hiş.*

hitab *is.* bk. *hitap.*

hitabe *is. ar.* wez, nutuq, söz.

hitabet *is. ar.* qarita, béghishlash.

hitabetmek xitab qilmaq.

hitam *is. ar.* axir, tügenche, xatime, tügellimek.

hitan *is. ar.* sünnet, xetne.

hitan cemiyeti *is.* sünnet toy.

hitap *-bı is. ar.* xitab, söz.

hitap etmek bir qanche kishige söz sözlimek.

Hitit *is. öz. ing.* qedimki zamanda Anatolida yashighan bir millet.

Hititçe *is. öz. dilb.* hitit tili **Hitlercilik** *-ği is.* gitlérchilik.

hiyanet *is.* bk. *huyanet.*

hiyerarşi *is. fr.* emel derijisi, unwan derijisi.

hiyeroglif *is. fr.* iérogliif (simwolluq yéziq, resimlik yéziq, idaretlik yéziq).

hiza *is. ar.* tenglik, berawerlik, tekshilik.

hizalamak tekshi halgha keltürmek.

hizar *is.* chong here.

hizb *is.* bk. **hizip**.

hizip *-zbi is. ar.* 1. jüziy (pütündin ayrilghan), gurüh; 2. Quranning parisi.

hizipçi *s. is.* guruhwaz.

hizipçilik *-çi is.* guruhwazliq, mez'hepchilik.

hizmet *-ti is. ar.* 1. xizmet; 2. wezipe; 3. ish, emgek.

hizmetçi *is.* 1. kütküchi; 2. xizmetchi (öy yaki méhmanxanilarda); 3. qara xizmetchi.

hizmetçilik *-çi is.* kütküchilik, kütküchilik ishi.

hizmetkâr *is. ar. far.* xizmetkar: *Kadın hizmetkâr* – Ayal xizmetkar.

hizmetkârlık *-ğı is.* xizmetkarliq.

hoca *is. far.* oqutquchi, ustaz.

hocalık *-ğı is.* muellimilik, oqutquchiliq, ustazliq.

hocanim *is.* muellime, ayal oqutghuchi.

hodak *-ğı is.* öy haywanlirigha qaraydighan xizmetkar.

hodbin *s. far.* menmenchi, shexsiyetchi.

hodbinlik *-ğı is.* menmenchilik, shexsiyetchilik, özümchilik.

hodgâm *s.* bk. **hodbin**.

hodkâm *s.* bk. **hodbin**.

hodpesent *s. far.* meghrur, tekebbur, chongchi.

hodpesentlik *-ğı is.* meghrurluq, tekebburluq, chongchiliq.

hohlamak horlimaq: *Üşümüş ellerine hohluyor* – U, tonglighan qolini horlawatidu.

hohlanmak horlanimaq.

hokey *is. ing. sp.* muz üsti top.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

hokka is. 1. eynek we medendin yasalghan her xil quta: *Mürekkep hokkası* – Siyah qutisi; *Şeker hokkası* – Shéker qutisi; *Tütün hokkası* – Tamaka qutisi; 2. qacha: *Tükürük hokkası* – Tükürük qachisi; 2. séhrigerler üçün körsetkende ishlitidighan qacha.

hokkabaz is. ar. 1. séhriger; 2. hiyliger, mekkar.

hokkabazlik -ğı is. 1. séhrigerlik; 2. hiyligerlik, qizilküzlük.

hol -lü is. fr. 1. karidor, ariliq; 2. zal.

Hollanda is. öz. coğr. Gollandiye **Hollandalı is. öz.** gollandiyilik.

homolog s. fr. layiq, muwapiq, uyghun, mas, oxshashliq.

homosfer is. fr. yer yüzi bilen 100 kilométr égizlik arisidiki atmosféra qatlimi.

homurdanmak kotuldimaq, ghodungshimaq.

homurtu is. 1. kotuldash, ghodungshish; 2. éyiqling warqirishi.

hona is. erkek bugha.

Hongkong is. öz. Shyanggang.

hoparlör -rü is. fr. radiokaniyi, laba.

hoppa s. yénik, shalilaq, özini tutuwalmighan.

hoppaca z. yéniklik bilen.

hor is. fr. étibarsiz, qedirsiz, xar, heqir: *Hor yaşamaktansa ölmek daha iyidir* – Xarlinip yashaydighan ölgen ela.

hora is. yun. bir xil kolléktip ussul.

horasan is. far. bir xil sémont.

horlamak 1. xorek tartmaq 1. xorlimaq, pes körmek.

horlanmak xorlanmaq, xarlanmaq.

horluk -ğu is. xorluq, xarliq.

horoz is. far. 1. xoraz; 2. miltiq tepkisi, tepke.

hortlak -ğı is. 1. alwasti; 2. qorqunchluq nerse.

horuldamak xorek tartmaq, xoruldimaq.

horultu is. xorek.

horus *is.* qedimki misirliqlarning tesewwuridiki bürküt bashliq ilah.

hostes *is. ing.* ayropilan, paraxot we uzun yolluq aptobuslarda kütküchi ayal yaki qiz.

hoş *s. far.* 1. xosh; 2. yéqinliq, lezzetlik, tatliq; 3. ghelite.

hoşaf *is. far.* 1. kempüt (quruq yaki höl méwini shéker bilen qaynitip teyyarlighan ussuluq); 2. murabba, warina.

hoşaflik *-ğı is.* kempüt yaki wariniliq (nerse); 2. küchsizlik, halsizliq.

hoşbeş *is. far.* tinchliq, ahanliq sorash, hal-ehwal sorishish.

hoşbeş etmek semimiy söhbetleshmek.

hoşbilezik *-ğı is. folk.* Türkiyide er we qizlarning ayrim oynaydighan eneniwi oyuni.

hoşbu *s. far.* xush puraq, xush buy.

hoşça *z.* xushal-xuram, tinch-aman (ayrilghan birining qalghanlarga deydighan sözi).

hoşça kalın xush waq bolung (xosh emise).

hoşe *is.* bashaq.

hoşgörü *is.* sewrchanliq.

hoşgörücü *s.* sewrchan, taqetchan, chidamliq.

hoşhal *s. far.* bextlik.

hoşlamak könglini xush qilmaq.

hoşlandırmak xush qilmaq, memnun qilmaq.

hoşlanmak xushlanmaq, xush bolmaq, memnun bolmaq.

hoşlaşmak xush bolushmaq, memnun bolushmaq, yaxshiliq hés qilmaq.

hoşluk *-ğu is.* xushalliq, xushluq.

hoşnut *-tu s. far.* memnun.

hoşnutluk *-ğu is.* memnunluq.

hoşnutsuz *s.* narazi, bidimaq.

hoşnutsuzluk *-ğu is.* naraziliq, memnunsizliq, köngli gheshe bolmaq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

hoşor bk. **hoşur**.

hoşt *-tu ünl.* chaq! (itlarni qoghligan awaz).

hoştes *is.* ayropilan kütküchisi (ayal), uchqu kütküchisi.

hoşur *s. erm.* 1. sémez, bestlik 1. (ayal heqqide) dopdomilaq;
2. kalanpay, qopal.

hotanto *is.* Jenubiy Afriqida yashaydighan négirlardin perqliq bir qowm.

hotoz *is.* 1. ayallarning türlük shekildiki bizeklik böki; 2. qushlarning béshidiki tajisi; 3. bina we bashqilarning üstidiki qubbe.

hovarda *s. is.* 1. betxej; 2. buzuq xotunning ashnisi; 3. shehwetperes.

hoyrat *-ti s. yun.* qopal, tong.

hoyratlık *-ğr is.* qopalliq, tongluq.

höcre bk. **hücre**.

höduk *s. is.* exmeq, mong, döt, hamaqet, galwang.

hödüklük *-ğü is.* exmeqliq, mönglük, dötlük, hamaqetlik, galwangliq.

hökkürmek derwishlerning zikir qilishi.

höngürtü *is.* höng-hüng yigha awazi.

höpürdetmek güp-güp ichmek, ghup-ghup ichmek.

hörgüç *is.* 1. lokka, örkesh: *Tek hörgüçlü deve* – Bir lokkiliq töge; 2. choqqa: *Dağ hörgüçü* – Tagh choqqisi.

hörgüçlü *s.* lokkiliq.

hörgüçlük *-ğü is.* tögining chomi.

hötle *is.* tehdit.

hötle *mek* tehdit qilmaq, qorqutmaq **Hristiyan** *is.* bk. **Hristiyan**.

hu *ünl.* 1. «qeyerde», «manga qara!» dégen menide bolup, köpinche ayallar otturisida qollinilidu; 2. qedimde derwishlerning salam sözi.

hub *-bbu is.* muhebbet.

hûb *is.* yaxshi, xob.

hububat *-ti is. ar.* danliq ziraet **Huda** *is. öz. far.* Xuda.

huda hiyle, mikir, aldam, tuzaq.

hudakâr *s. far.* hiyliger, mekkar, aldamchi: *Bu, hudakâr bir adam* – Bu, aldamchi bir adem.

hudaperest *-ti s. far.* xudaperest.

hudavendigâr *is. far.* xudawendigâr.

huddâm *is. ar.* kütküchiler, xizmetkarlar.

hudus *is. ar.* kéyin peyda bolush.

hudut *-du is. ar.* chégra, pasil.

hudut alâmeti *is.* chégra siziq (belgisi).

hudutlandirmak chégrisini sizmaq, chégrisi békitmek.

hudutlu *s.* 1. chégrisi békitilgen; 2. chégrilanghan, chégirluk.

hudutsuz *s.* cheksiz, payansiz.

huğ *is.* qomush we késektin yasalghan kepe (öy).

hukuk *-ku is. ar.* 1. qanun, nizam; 2. qanunshunasliq; 3. amal, chare, usul; 4. hoquq.

hukukça *z.* qanungha asasen.

hukukçu *is. s.* qanunshunas.

hukuki *s. ar.* qanuniy.

hukuklu *is.* qanun sinip (fakultét) oqughuchisi.

hul *is. ar.* xotunning telipi boyiche erning xotunni qoyuwétishi (ayrilishi).

hulâsa *is. ar.* xulase, yekün, yighinda.

hulâsaten *z.* qisqiche.

hulk *is. ar.* xuluq, mijez, xaraktér.

hulki *s. is.* 1. yaritilishqa ait; 2. er ismi.

hulkum *is. ar.* kékirdek, kanay.

hulle *is. ar.* üç talaq qilinghan xotunning tehlildin kéyin téri bilen qayta yarishwélishi.

hulliyat *is. ar.* ayallarning üzük, halqa qatarliq zinnet buyumliri.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

hulûl *-lü is. ar.* 1. kirish, qedem bésish, qedem qoyush; 2. ötüş, sizip ötush; 3. singish.

hulûs *is. ar.* 1. aq köngüllük, semimiyet, semimiylik; 2. xushamet: *Osözü ancak hulûs için söylüyor* – U sözini xushamet üçün sözlewatidu.

hulûskâr *s. far.* 1. aq köngüllük, semimiy; 2. xushametchi.

hulya *is. ar.* 1. quruq xiyal, xam xiyal; 2. ayal ismi.

humar *is. ar.* 1. xumar; 2. közlerini xumarlashturup qarash.

humbara *is. far.* bir xil zembirek.

humbaralı *is.* topchi, zembirekchi.

humhane *is. far.* meyxana.

humk *-ku s. ar.* exmeqliq, mönglük, dötlük, galwangliq.

humma *is. ar.* issitmisini artish késelliki.

hummalı *s.* 1. boy qiziqi, isitma; 2. jiddiy: *Hummali çalışma* – Jiddiy emgek.

humret *-ti is. ar.* qizilliq.

humus *-msu is. ar.* 1. noqut; 2. tamaq türi.

humus *is. lat.* oghutlanghan qara topiliq yer **Hun** *is. öz. etn.* hon, honlar.

hûn *is. far.* qan, xun.

Hundlar *is. öz. etn.* ottura Hindistan xelqi.

hunhar *s. far.* qanxor, xunxor.

hunharlık *-ğı is.* qanxorluq, xunxorluq.

huni *is. yun.* warinika.

hûni *s. far.* qan tökküchi, qanxor.

hunnak *-kı is. ar.* angina, boghuz aghriqi, honnaq.

hunriz *s. far.* qanxor, qan tökküchi.

hunter *is. ing.* tosuqlardin ötüşke köndürülgen at.

hûr *is. ar.* ahu közlük güzel qiz, hür qizlar (jennettiki).

hurac *-cı is. ar. ttp.* chiqan, köti yoghan (késellik).

hurafât *-tı is. ar.* xurapat.

hurafe *is. ar.* asassiz étiqad.

hurç *is.* xurjun.

hurda *is. far.* 1. inchike, ushshaq; 2. ishtin chiqqan, buzulghan; 3. chuwwulup ketken; 4. kéreksiz nersiler: *Hurda oftomobil* – Ishtin chiqqan aptomobil.

hurdacı *is.* qulup we shuninggha oxshash ushshaq-chüshek nersiler satquchi.

hurdebin *s. far.* közge körünmeydighan, mikroskop bilen körgili bolidighan.

huri *is.* 1. hür-peri, jennet qizi; 2. güzel qiz yaki xotun.

hurma *is. far.* xorma.

hurmalık *-ğı is.* xormiliq (bagh).

Hurongölü *is. öz.* Xorun köli (Shi maliy Amérikidá Amérika bilen Kanada ariliqidiki eng chong köl).

huronlar *is. öz. etn.* xorunlar (XVII esirde Shimaliy Ahmérika xelqighe bérilgen nam).

hurra *ünl.* hurra (ündesh söz).

hurşit *-di is. far.* 1. kün, quyash; 2. er ismi.

huruç *-cu is. ar.* 1. peyda bolush; 2. köchüş, hijret; 3. isyan, qozghilang.

huruç etmek isyan kötürmek.

huruş *is. far.* warqirash.

husar *is.* wéngirlarning atiliq eskiri.

husrev *is. ar.* 1. padishah, hökümdar; 2. er ismi.

husûf *is. ar. astr.* ayning tutulushi, ayning köyüşhi.

husûl *-lü is. ar.* hosul, hasil bolush, wujudqa kélish.

husumet *-ti is. ar.* 1. düshmenlik; 2. dewager bilen jawabkar otturidiki halgha bérilgen nam.

husus *is. ar.* mesile, ish, téma, xusus: *Bu hususta ne düşünüyorsun?* – Bu xususta néme oylawatisen?.

hususen *z.* xususen, mexsus, ayrim halda, bolupmu.

hususi *s. ar.* xususiy, mexsus, shexsiy.

hususiyet *-ti is. ar.* xususiyet, alahidilik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- husye is. ar.** erkeklik orgini, erlik bézi.
- huş is. far.** 1. eqil, jan; 2. zeher, ogha.
- huşmend s. far.** eqilliq, eqli jayida, hoshyar, segek.
- huşu -u is. ar.** 1. kichik péilliq; 2. sewrchanliq, taqetlik; 3. itaetmenlik.
- huşunet -ti is.** 1. qopalliq, tongluq, soghuqluq; 2. jahilliq.
- huşunetli s. far.** qopal, tong.
- huşyar** hoshyar.
- hutbe** xutbe (jüme namizi we héyt namazlirida oqulidighan dua we sözlinidighan söz).
- huy is. far.** xuy, qiliq, mijez: *Mehmedin huyunu bilmiyorum* – Mehemmetning xuyini bilmeymen.
- huy is. far.** tashkömür.
- huy is. far.** ter.
- huylanmak** 1. xuylanmaq; 2. ürkümek **Huylar is. öz. etn.** tunggan (millet).
- huylu s.** 1. xuyluq; 2. eski mijezlik, yaman xuyluq; 3. ürkkek (haywan).
- huysuz s.** eski mijez: *Huysuz bir adamdır* – Eski mijez bir adem.
- huzme is. ar.** tutam, deste, baghlam.
- huzur is. ar.** 1. mewjut bolmaq, peyda bolmaq; 2. huzur, rahat; 3. köngül xushluqi, köngül azadiliki.
- huzursuz s.** biaram, xatirjemsiz.
- huzursuzluk -ğu is.** aramsizliq, xatirjemsizlik, biaramliq, rahetsizlik.
- hüccet is. ar.** 1. höjjet, ispat qeghizi; 2. asas, seweb.
- hücra s. bk. ucra.**
- hücre is. ar.** 1. hujra, kichik öy; 2. hüjeyre; 3. türme, solaqxana, qamaqxana.
- hücum is. ar.** hujum, ataka.
- hücum etmek** hujum qilmaq, hujumgha ötmek.

- hücumbot** *is. ar. ask.* urush paraxoti.
- hükmen** *z. ar.* qanun boyiche, qanungha asasen.
- hükümet** *-ti is. ar.* 1. hökümetler; 2. türme bashliqi.
- hüküm** *-kmü is. ar.* 1. höküm; 2. qarar; 3. hakimiyet; 4. tesir, rol.
- hüküm etmek** 1. höküm sürmek, hökümranliq qilmaq; 2. höküm qilmaq.
- hükümdar** *is. ar. far.* hükümdar.
- hükümdarlık** *-ğı is.* hükümdarliq.
- hükümet** *-ti is. ar.* hükümet.
- hükümlü** *s.* mehkum, qanuniy jazagha uchrighan.
- hükümname** *is. ar. far.* hükümname.
- hükümran** *is. ar. far.* hükümran, hakim: *Hükümran ulus* – Hökümran millet.
- hükümranlık** *-ğı is.* 1. hükümranliq; 2. tashqi ishlarda musteqilliq, inawetsiz.
- hükümsüz** *s.* inawetsiz.
- hükümsüzlük** *-ğü is.* inawetsizlik.
- hülle** *is. ar.* talaq qilinghan xotunning awwalqi éri bilen yarishish üçün bashqa birige nikahlinishi.
- hümanizm** *is. fr.* humanizm, insanperwerlik.
- hüner** *is. far.* 1. hüner; 2. ustiliq.
- hünerli** *s.* usta, uz, hünerwen.
- hünersiz** *s.* 1. hünersiz; 2. addiy qopal.
- hünerven** *s. far.* hünerwen.
- hüngür hüngür** *z.* hönggür-hönggür, höng-höng.
- hüngürdemek** hönggrimek, höngrep yighlimaq.
- hüngürtü** *is.* hönggüz awaz.
- hünkâr** *is. far.* hongar (Osman impérorluq dewride padishahlargha bérilgen unwan).
- hünnap** *-bı is. ar. bot.* jigde.
- hünnapısı** *s.* jigde shekillik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- hür** -rrü **s. ar.** hör, erkin, azad.
- hürlük** -ğü **is. ar.** hörlük, erkinlik, azadliq.
- hürmet** -ti **is. ar.** hörmet, éhtiram.
- hürmetli** **s.** 1.hörmetlik; 2. möhterem, éhtramliq.
- hürmetsizlik** -ği **is. ar.** hürmetsizlik: *Büyüklere hürmetsizlik ayıptır* – Chonglargha hörmetsizlik eyéptur.
- hürriyet** -ti **is. ar.** hürriyet, erkinlik.
- hürriyetsiz** **s.** hürriyetsiz.
- hürriyetsizlik** -ği **is. ar.** hürriyetsizlik.
- hürya** **z.** hemme birlikte: *Kapı açılınca hürya içeri girdiler* – Ishik échilishigha hemme birdek ichkirige kirishti.
- hüsniyânim** **s.** maxtanchaq (qiz, ayal).
- hüsñükabûl** -lü **is. ar.** yaxshi kütüş, yaxshi qarshi élish.
- hüsñukuruntu** **is. ar.** chirayliq xiyal, yaxshi oy.
- hüsñümüamele** **is. ar.** yaxshi muamile, chirayliq muamile.
- hüsñünazar** **is. ar.** yaxshi qarash.
- hüsñüniyet** -ti **is. ar.** yaxshi köngül, yaxshi niyet, pak niyet.
- hüsñüniyetle** **z.** yaxshi niyet bilen yaxshi köngül bilen.
- hüsran** **is. ar.** 1. ziyan, zerer; 2. yoqsulluq; 3. ümidsizlik, epsusluq.
- hüsrev** **is. ar.** 1. padishah, hökümdar; 2. er ismi.
- hüsün** -snü **is. ar.** 1. güzellik, hösn-jamal,; 2. köngülsizlik.
- hüzün** -znü **is. ar.** köngli yérimliq.
- hüzünlü** **s.** köngülsiz, köngli yérim.
- hydro** bk. **hidro.**

I

I Ê (Türk élipbesining 11-herpi we sozuq tawushlarning üçinchisi).

ıbka *is. ar.* yighlitish.

ıblık -ğı *is.* semritish meqsiti bilen erkekligi yoqitilghan xoraz.

ıblık etmek xorazning erkekligini yoqatmaq.

ıçkı *is.* qéyiq palaqlirini yasash üçün ishilitilidighan pichaq.

ıdlâl *is. ar.* yoldin azdurush, yoldin chiqirish.

ıdlâl etmek azdurmaq, yoldin chiqarmaq.

ığıl *is.* tinch éqin (su).

ığıl ığıl *is.* tiptinch, asta-asta.

ığrip -bı *is. yun.* su tégidiki béliqlarni owlash üçün ishilitilidighan xaltiliq tor.

ıhlamak 1. injiqlimaq, ih-ih démek; 2. qattiq nepes almaq; 3. töge warqirap chökmek.

ıhmak (töge heqqide) chökmek.

ıhtırmak chöktürmek (tögini).

ıhtilât (késel heqqide) aylinish, özgirish.

ıkul ıkul *z.* nepsi késilmek, nepsi siqilmaq.

ıknmak chishini chishlep zoruqmaq, éghir kelgenlikini ipade qilmaq.

ıklım tıklım *s. z.* 1. tiqim-tiqim, zichmu zich; 2. tiqma-tiqma.

ılgamak atni chapturmaq.

ılgar *is.* 1. atning chépishi; 2. atliq eskerlerning hujumi.

ılgarcı *is.* atliq hujum qilghuchi.

ılgarmak téz yügürmek, chapmaq.

ılgım *is.* alwun, serrap.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ilgincar is. yawa gilasi.

ilgit ilgit z. asta-asta: *Ilgit ilgit esen seher yelleri* – Asta-asta soqqan seher shamili.

ılı s. illiq, ilman (su).

ılıca s. arshang.

ılık s. illiq, ilman (su): *Ilık su* – Ilman su, illiq su.

ılıklanmak illiqlima, yilmanlashmaq.

ılıklık -ğı is. illiqliq, yilmanliq.

ılım is. 1. illiq; 2. mötidil; 3. muwapiq, layiq.

ılıman s. ilman, mötidil: *Ilman iklim* – Mötidil iqlim.

ılımlı s. mötidil.

ılındırmak illitmaq.

ılınmak issinmaq, illimaq.

ılışmak illimaq.

ılıştırmak qiziq sugha soghuq su chéqishturmaq.

ılıtmak illitmaq, sowutmaq.

ilkı is. yilqa.

ımızgamak mügdimek.

ımızgandırmak mügdetmek.

ımızganmak 1. mügdimek; 2. ikkilenmek; 3. (ot heqqide) qariyip qalmaq.

ıpslak s. intayin nem.

ıpıssız s. bosh, qupquruq, igisiz.

ıra is. xaraktér.

ırak -ğı s. is. yiraq, uzaq.

Irak is. öz. coğr. Iraq (memliket).

ıraklaşmak yiraqlashmaq, uzaqlashmaq.

Iraklı is. iraqliq.

ıraklık -ğı is. yiraqliq, uzaqliq, musabe.

ıraksamak uzaq körmek, bir ishning bolushigha ishenmeslik.

ıraksınmak bk. *ıraksamak*.

iramak yiraqlashmaq, uzaqlashmaq.

irgalamak 1. pirqiratmaq, chayqimaq, silkimek; 2. köngül böldürmek, qiziqturmaq.

irgalanmak pirqirimaq, silkinmek, tewrenmek.

irgat -tı **is. yun.** ishchi, medikar.

irgatlık -ğı **is.** ishchiliq, medikarlıq.

ırısız **s.** nomussız.

ırk **is. ar.** irq, jins: *Beyaz ırk – Aq jins.*

ırkçı **s. is.** irqchi.

ırkçılık -ğı **is.** irqchiliq.

ırkıyat -tı **is. ar.** étnologiyeye.

ırkî **s. ar.** irqiy.

ırktaş **s. is.** irqidash.

İrlanda **is. öz.** Irélandiye.

İrlandaca **is. öz.** Irélandiye tili, irélandiyiche **İrlandalı** **s.** irélandiyilik.

ırlamak naxsha éytmaq, ghezel éytmaq.

ırmak -ğı **is.** derya.

ırz **is. ar.** 1. ippet; 2. xasiyet.

ırza geçmek nomusigha tegmek (qizning).

ırzlı **s.** nomusluq, ippetlik.

ıs **is.** ige, sahib, malik.

ısı **is. kim.** 1. qiziq, hararet, issiqliq; 2. issiqliq énérgiyisi.

ısın **is.** kaloriye (issiqliq miqdarini ölçesh birliki).

ısınak -ğı **is.** mesh qatarlıq ıssinish saymanliri.

ısendirmek 1. ıssindurmaq; 2. köndürmek, adetlendürmek.

ısınma **is.** qiziq halgha kélish, ıssinish.

ısınmak 1. ıssimaq, ıssinmaq: *Su ısndı – Su ıssidi*; 2. könmek, adetlenmek: *Bu işe bir türlü ısnamadım – Bu ishqa zadi könelmidim.*

ısınmış **s.** höl bolup ketken.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ısıölçer **is.** ıssıqlıq miqdarını ölçheydighan eswab, ıssıq ölcher.

ısıran **is. fr.** pishqan nanni örüydighan sayman.

ısırgan **is. bot.** 1. chaqqaq ot; 2. chishleydighan: *Isırgan bir köpek* – Chishleydighan it.

ısırııcı **s.** 1. chishleydighan, chishligüchi; 2. qichishturidighan (rext).

ısırık **-ğı is.** 1. chish izi; 2. chishlem.

ısırılmak chishlenmek.

ısırmak 1. chishlimek; 2. qarshi chiqmaq.

ısırtmak chishletmek.

ısıtma **is.** 1. ıssıtış, qızıtış; 2. qızıtma, ıssıtma (késel), qızış.

ısıtmak ıssıtmaq, qızıtmaq.

ıska **is.** 1. ünümsizlik; 2. yoq.

ıskaç **is. it. den.** kéme machtisi.

ıskala **is. it. müz.** tengkesh awazlar.

ıskalamak (top heqqide) urup qachurmaq.

ıskarta **is. it.** kéreksiz (buyum).

ıskat **-tı is. ar.** 1. ısqat (ölgüchining rohi üçün bérilidighan sediqe); 2. yoq qilmaq.

ıskatçı **is.** 1. ısqat alghuchi; 2. qelender, diwane.

ıskonto **is.** mal bahasını chüşürüş.

ıskota **is. it.** yelken.

ıskuvar **is.** mehelle baghchisi.

ıslah **is. ar.** 1. ıslah; 2. terbiye.

ıslahat **-tı is. ar.** ıslahat.

ıslahatçı **s.** ıslahatchi.

ıslak **s.** nem, höl.

ıslaklık **-ğı is.** nemlik.

ıslamak höl qilmaq **İslanda is. öz. bk. İzlanda.**

ıslanmak höl bolmaq: *Yağmurda epeyce ıslandım – Yamghurda xélila höl bolup kettim.*

ıslatmak höl qilmaq.

ıslık -ğı **is.** isqiriq.

ıslıklamak isqirtmaq.

ısmarlama **is.** buyrutush, zakaz, buyrutma.

ısmarlamak 1. buyrutmaq zakaz qilmaq; 2. tapshurmaq, amanet qilmaq: *Allaha ısmarladık – Xudagha amanet, Allagha tapshurduq.*

ıspala **is. it.** müre.

ıspanak -ğı **is. yun. bot.** palek, bosey.

Ispanya **is. öz.** İspaniye.

Ispanyol **is. öz.** 1. ispaniyelik; 2. İspaniyege ait **Ispanyolca** **is. öz.** ispan tili.

ıspazmoz **is. yun.** qattiq titrimek.

ısrar **is. ar.** tirkishish, ching türüş, qetiy turush.

ısrar etmek ching turmaq.

ıssız **s.** qupquruq, bosh, ayagh bésilmighan (yer), tiptinch.

ıssızlaşmak ademsiz qalmaq.

ıssızlık -ğı **is.** boshluq, tiptinchliq.

ıstakoz **is. rum. zool.** rak, qisquchpaqa.

ıstakozluk -ğı **is.** qisquchpaqılarnı tirik saqlash üçün déngiz yaqilirigha yasalghan köl.

ıstampa **is. it.** 1. oyma; 2. rext we qeghezlerge gül basidighan tamgha; 3. qélip.

ıstampacı **is.** 1. oymikesh; 2. oyma nersiler satquchi.

ıstavroz **is. rum.** krést (xristianlarning belgisi).

ıstıfa **is. ar.** tallash, tallinish, saylash.

ıstılah **is. ar.** atalghu.

ıstırap -bı **is. ar.** azab, jebir.

ıstıraplı **s.** azabliq, jeberlik.

ıstırapsız **s.** azabsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ıstırar** *is. ar.* mejburiyet, charisizliq.
ıstırarî *s. ar.* mejburiy.
ıstok *-ku is. ing.* 1. ambar, magizinlardiki teng türdiki mal;
 2. *s.* nuqsani bar, buzuq.
ışık *-ğı is.* yoruqluq, ziya.
ışık *-ğı is.* derwish meniside qollinilidu.
ışıkçı *is.* kinogha élishta we tiyatirlarda yoruqluq bergüchi.
ışıklamak aydinglatmaq, parlatmaq.
ışıklandırmak yorutmaq, aydinglashturmaq.
ışıklı *s.* aydingliq, parlaq.
ışıkölçer *is.* nur ölçesh eswabi.
ışıksız *s.* qarangghu.
ışıldak *-ğı is.* qol chirighi, prozhéktor.
ışıldamak parildimaq, parqirimaq, parlmaq.
ışıldatmak parildatmaq, parqiratmaq, parlatmaq.
ışımak parlmaq, parildimaq, nur chachmaq.
ışın *is.* nur, yoruqluq, shola.
ışkı *is.* qéyiq palaqlirini yasash üçün ishilitilidighan pichaq.
ıştın *is.* qara chiragh.
itâm *is. ar. tip.* siyelmeslik.
ıtır *-tı is. ar.* xush puraq, etir.
ıtırılı *s.* xush puraqliq.
ıtlâk *-kı is. ar.* 1. qoyuwétish, azad qilish; 2. ayrilish (er-xotun); 3. at bérish, at qoyush; 4. belge qoyush, yézip qoyush.
ıtnap *-bı is. ar.* gepni uzartish, quruq gepni köp qilish.
itrâh *is. ar.* waz kéchish, tashlash.
ıtriyat *-tı is. ar.* xush puraq nerse, etir.
ıttıla *-ı is. ar.* melumat, xewer.
ıvır zıvır *is.* kéreksiz nerse, quruq nerse.
ıyadet *is. ar.* hal sorash, yoqlash.
ıyan *s.* bk. *ayan.*
ıyar *is.* bk. *ayar.*

ızbandut -tu **it. s.** 1. sürlük adem; 2. qaraqchi.

ızgara **is. ar.** 1. tawa, yalpaq sapliq; 2. qaqlash jabduqi.

ızmar **is. ar.** yoshurush, yoshurun saqlash, mexpiy tutush, mexpiy.

ızrar **is. ar.** ziyan, zerer.

ıztırıp bk. **ıstırap.**

ıztırar bk. **ıstırar.**

İ

İ I (Türk élipbesining 12-herpi).

iade is. ar. 1. qayturush, yandurush; 2. almashturush; 3. yenggüşlesh, tégishish: *Aldığı kitabı iade etti* – Alghan kitabini qapturudi.

iane is. ar. 1. iane; 2. yoqsullargha yarem üçün bérilgen pul (sediqe); 3. maddiy yarem: *İane etmek* – Yarem qilmaq.

iane etmek yarem qilmaq.

iare is. ar. örne, ariyet.

iaşe is. ar. baqmaq, yédürüp-ichküzmek.

iba is. ar. razi bolmasliq, qobul qilmasliq, ret qilish, bash tartish.

ibâd is. ar. yiraqlashturush, uzaqlashturush.

ibâdet -ti is. ar. choqunmaq, ibadet.

ibadetgâh is. ar. ibadetxana, ibadetgah.

ibadethane is. ar. far. ibadetxana.

ibâdı is. ar. 1. qullar; 2. Allaning qulliri; 3. ibadet qilghuchilar.

ibadullah is. ar. 1. bek köp, tola; 2. Allaning qulliri.

ibâhi s. ar. haram nersining mubah bolidighanliqigha ishinidighanlar.

ibare is. ar. jümle, ibare: *Açık ibare* – Ochuq jümle.

ibaret -ti s. ar. ibaret, toplangan, meydangha kelgen, teshkil tapqan: *Beş kişiden ibaret bir takım* – Besh kishidin ibaret bir etret.

ibate is. ar. 1. japlashturush; 2. tang atquzush, tünek.

ibcal is. ar. cheksiz hürmet.

ibdâ ijadiyet yaritish, ijad qilish, eser yézish.

ibibik -ği is. zool. höpüp (qush).

ibik *-ġi is.* 1. xoraz, korki qatarliqlarning bëshidiki taj; 2. pöpük.

ibikli *s.* tajliq, taji bolghan.

ibis *is. lat. yun.* leglek tüslük qanatliq haywan (uzun putluqlar).

ibiş *is.* 1. komédiye, qorchaq oyunlirida qiziqchi, komik; 2. exmeq, döt, galwang.

ibka *is. ar.* yighlitish.

iblâğ *is. ar.* 1. érishtürüş, yétishtürüş; 2. artturush, köpeytish.

iblâğ etmek ulashturmaq, érishtürmek.

iblis *is. ar.* 1. sheytan; 2. eski we hiyliger; 3. lenetke uchrighan.

iblisâne *z.* sheytanlarche.

ibn *is. ar.* oghul, er ewlad: *İbni Abdullah* – Abdulla oghli.

ibne *is. ar.* héjjiqiz, hezilek.

ibnetor *is. ar.* bk. *ibne*.

ibra *is. ar.* 1. aqlash; 2. éniqlash; 3. qoyuwétish, qoyup bérish.

ibram *is. ar.* yalurush, iltimas, qilip turuwélish.

ibraname *is. ar.* til xéti, höjjet.

ibrance *is. osm.* hazir Israiliyede sözlishidighan Sami tili.

ibraniler *is. öz.* yehudiy qowmi.

ibrani *is. osm.* qedimki yehudilerning nami.

ibraz *is. ar.* 1. ipade; 2. peyda bolush, otturigha qoyush, meydangha chiqirish, körünüş, gewdilinish, zahir bolush.

ibre *is. ar.* 1. strélka (gir qatarliqlarning); 2. saet strélkisi, kompas strélkisi; 3. belge.

ibret *-ti is.* 1. ibret, tejribe, sawaq; 2. *s.* ajayip, heyran qalarliq, ghelite.

ibretli *s.* ibretlik.

ibri *is. ar.* ibrani dinigha étiqad qilghuchi yehudiy.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ibrik** -*ği is. ar.* iwriq qatarliq joghiliq, tutquchluq sayman.
- ibriktar** *is. ar. far.* padishahlarning qoligha su quyup bergüchi.
- ibriyûn** *is.* ibraniler, yehudiylar.
- ibtal** iptal.
- ibtar** *is. ar.* 1. saltang qoyush; 2. balisiz, qoyush, balisiz qélish; 3. bölüş, ayrish; 4. mesilini hel qilish, mesilini bir terep qilish.
- ibtida** *is.* bk. **iptida**.
- ibtidar** *is. ar.* ishqa kirishish, ishqa bashlash.
- ibtiga** *is. ar.* istek, arzu, ghaye.
- ibtihal** *is. ar.* yalwurush, yélinish.
- ibtihäs** *is. ar.* sürüshtürüş, uqushush, tekshürüp tetqiq qilish, tekshürüş.
- ibtikâ** *is. ar.* yighlash, köz yéshi qilish.
- icab** bk. **icap**.
- icabet** -*ti is. ar.* 1. qobul bolmaq, arzugha layiq, razi bolmaq; 2. bir chaqiriqni ishqa ashurmaq.
- icabetmek** bk. **gerekmek**.
- icabî** *s. ar.* ijabiy.
- icad** *is.* bk. **icat**.
- icap** -*bı is. ar.* kérek, lazim, kéreklik, hajat, éhtiyaj.
- icar** *is. ar.* 1. ijare; 2. ijare höjjiti, ijare xéti.
- icare** *is. ar.* ijare heqqi.
- icat** -*dı is. ar.* 1. ijad; 2. oydurmaq, toquma, yasalma.
- icaz** *is. ar.* az söz bilen keng mene bildürüş, menilik söz.
- icaz** *is. ar.* karamet, möjize.
- icazet** -*ti is. ar.* 1. ruxset, ijazet; 2. diplom.
- icazetname** *is. ar.* ijazetname, ruxsetname.
- icazlı** *s.* 1. qisqiche; 2. möjizige oxshash.
- icbar** *is. ar.* zorlash, mejbur qilish.
- icbar edilmek** mejburlanmaq.

iclâ is. ar. qoghlash, sürüş, heydesh.

iclâl is. ar. 1. hürmitini qilish, kötüş; 2. qudretlik, ulughluq;
3. ayal ismi.

iclâs is. ar. 1. textke jiqirish; 2. olturghuzush.

icma is. ar. 1. jem qilish, bir yerge yighish, bir yerge toplash;
2. pikir birlikige kélish.

icmal -li is. ar. yekün, xulase, yighinida.

icmal etmek xulase qilmaq.

icra is. ar. ijra, yürgüzüş, orundash, ishqa ashurush, ada qilish, artquzush.

icracı is. 1. ijra qilghuchi, artquzghuchi, orundighuchi, yürgüzgüchi; 2. saz chalghuchi, sazchi.

ıç -çi is. 1. ich, bir nersining ich teripi; 2. köngül, qelb: *İç içleri bakarı* – Ichki ishlar ministiri **İçel is. öz.** Ichel (Jenubiy Anadolidiki bir wilayet).

ıç güvey -ni is. küyoghul bolup kirgen yigit, ichküyö.

ıç güveysel bk. **ıç güvey.**

ıç hayat -ti is. fels. ichki dunya: *İç hayatı karışık adam* – Ichki dunyasi qalaymiqan adem.

ıç ısı wolqan.

ıç işleri is. ichki ishlar.

ıç işleri bakarı is. ichki ishlar ministiri.

ıç lastik aptomobil, wélisipit qatarliqlarning kamiri.

ıç organ yürek, ashqazan, öpke, jiger qatarliq ichki organ, ichki eza.

ıç savaş is. ichki urush.

ıç ticaret -ti is. ichki soda.

ıç tüzük -ğü is. nizamname.

ıç yağı is. chawiyagh, ich yagh.

ıç yapı is. bot. ösümlükning ichki quruluş shekli.

ıç yüzü -zü is. sir, mahiyet, ept-beshire: *İç yüzü büsbütün açığa çıktı* – Ept beshirisi pütünley bash boldi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

içecek -*ği is.* ussuzluq, ichilidighan.

içeri -*yi is.* 1. ich terep: *İçeriden sesler geliyor* – Ichkiridin awaz kéliwatidu; 2. köngül, qelb.

içerik -*ği is.* ichide bolghan nerse, mezmun.

içerlemek xapa bolmaq, achchiqlanmaq.

içermek zitliq, qarimu qarshiliq.

içim *is.* yutum, tem: *İki içim ilaç kaldı* – Ikki yutum dora qaldi; *Bu çayın rengi yok, amâ içimi iyi* – Bu chayning rengligi bolmighan bilen, temi yaxshi.

içimli *s.* ichishke yaxshi, temlik: *İçimli çay* – Temlik chay, ichishlik chay.

içimlik -*ği is.* bk. **içim**.

için *e.* üçhün, shunga: *Doğruyu söylemediği için yıkıldı* – Rast gep qilmighanliqi üçhün örüldi.

içinde *z.* ichide: *Son bir yıl içinde çok ilerledi* – Kéyinki bir yıl ichide köp algha basti.

içindekiler *is.* munderije.

içinden *s. fels.* özlükidin.

içinti *is.* ichimlik ichish.

içirik -*ği is.* 1. üçhey, baghir; 2. ademning ichki organliri.

içirmek 1. ichküzmek; 2. urmaq; 3. mest qilmaq; 4. singdürmek (boyaqni qeghezge).

içitmek okul bermek, okul qoymaq.

içken *is.* haraqkesh, ichermen.

içki *is.* haraq, sharab, ichkülük.

içkici *is.* 1. haraq chiqarghuchi we satquchi; 2. *s.* haraqkesh.

içlek *s.* meniwi.

içme *is.* ichish.

içmek 1. yutmaq, ichmek: *İçki içmek* – Ichimlik ichmek; *Sigara içmek* – Tamaka chekmek; 2. yutmaq, sümürmek.

içre *z.* 1. ichki terep; 2. ichide, terkitabide.

içrek *s.* ichide qalghan, ichide saqlanghan.

ıçten **s.** semimiy , ichidin, jandin qelbidin: *ıçten karşılama* – Semimiy qarshilash.

ıçtenlik *-ği is.* semimiyet, semimiylik, ichtinlik, qizghinliq.

ıçtihat *-dı is. ar.* 1. bir nersige qarita köz qarash; 2. ijtihat, gheyret.

ıçtima *-ı is.* ijtimaiy organ, jemiyyet, uyushma.

ıçtimai **s. ar.** ijtimaiy.

ıçtimailik *-ği is.* sotsiyalizm.

ıçtimaiyyet *-ti is. ar.* sotsiologiyе.

ıçtinap *-bı is. ar.* saqlinish, qoghdinish, özini tartish.

id **is. ar.** héyt, bayram.

idam **is. ar.** ölüm jazasi.

idame **is. ar.** dawamlashturush.

idame etmek dawamlashturmaq.

idamlık *-ğı s. is.* ölüm jazasi bérilgen, ölümge höküm qilinghan.

idare **is.** 1. bashqurush, idare qilish; 2. téjesh; 3. intizam; 4. rehberlik: *İdareli olsa ayhlğı yetişecek* – Tijeshlik bolsa ayliqi yétishidu.

idareci **is.** rehber.

idarecilik *-ğı is.* rehberlik.

idarehane **is.** 1. tehrir bölümi; 2. ish béjirgüchilerning ishvanisi.

idareli 1. idare qilishni, bashqurushni bilidighan; 2. iqtisadchil.

idaresiz **s.** 1. rehberlik qilalmaidighan; 2. israpxor.

idbar **is. ar.** chüshkünlük.

iddet *-ti is. ar.* iddet (éridin ajrashqan yaki éri ölgen bir xotunning qayta erge téğshi üçün kérek bolidighan muddet).

iddia **is. ar.** 1. élan qilish, éytish, jakarlash; 2. bayan qilish, bayanat; 3. telep, istek; 4. déginide qattiq turush, ching turush; 5. derd töküsh, shikayet qilish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

iddiacı *s.* 1. jahil; 2. sözide ching turidighan, öziningkini rast deydighan.

iddianame *is. ar.* shikayetname, erz.

iddihal *is. ar.* kirish, daxil bolush, arilishish.

iddihar *is.* bésimdarliq.

idea *is. ar.* 1. uqum, chüshenche; 2. héssiyat, tuyghu; 3. pikir, köz qarash.

ideal *-li is. fr.* idiyiwi, idéal.

idealist *s. fr.* idéalist.

idealizm *is. fr.* idéalizm.

ideolog *is. fr.* nezeriyichi, mutepekkur, idéolog.

ideoloji *is. fr.* idéologiyé.

idi *is.* idi.

idikut *is.* idiqut.

idil *is. fr.* 1. qisqa yézilghan muhebbetke dair shéshir; 2. chin muhebbet, sap muhebbet.

idiş *s. bk. iğdiş.*

idman *is. ar.* tenterbiye, beden chéniqturush, chéniqish.

idmançı *is.* 1. tenheriketchi; 2. gimnastik ögetküchi.

idrâk *-kı is. ar.* 1. idrak, eqil yürgüzmek, chüshenche, paraset; 2. érishish, ige bolush; 2. özleshtürüş, bilish, chüshinish.

idrâkli *s.* eqilliq, angliq.

idrâksiz *s.* angsiz, eqilsiz.

idrar *is. ar.* süydük.

ifa *is. ar.* 1. ijra, yürgüzüş, bėjirish; 2. tölesh, qayturush, ötesh.

ifade *is. ar.* ipade.

ifakat *-tı is. ar.* 1. késeldin töre bolup ketmek, yaxshi bolup ketmek; 2. onglanmaq (mestliktin); 3. ayal ismi.

iffet *-ti is. ar.* 1. nomus, ippet, pakliq, nomuschanliq; 2. ayal ismi.

- iffetli** *s. ar.* nomusni saqlap qalghan, nomusluq.
- iffetsiz** *s.* nomussiz, exlaqsiz.
- iffetsizlik** *-đi is.* nomussizliq.
- ifham** *is. ar.* chüshendürüş, bildürüş.
- ifildemek** 1. titrek basmaq; 2. chiqmaq, lepildimek (shamalning yénik chiqishi).
- iflâh** *is. ar.* qutulush (qiyin ehwal, xeter, késeldin).
- iflâh bulmak** ehwali tüzülüp yaxshi bolmaq.
- iflâh olmak** salamatliki eslige kelmeq.
- iflâhı kesilmek** küchi qalmasliq.
- iflâhını kesmek** heddi-hésabsiz hardurmaq.
- iflâs** *is. ar.* weyran bolush, sunush (tijarette), berbat bolush.
- ifna** *is. ar.* 1. yoqitish, tügitish; 2. israp qilish.
- ifrağ** *is. ar.* 1. özgertish (ehwalni); 2. medenni éritip qélipqa töküsh; 3. boshitish, sirtqa chiqirish.
- ifrat** *-tı is. ar.* heddidin éship ketmek.
- ifraz** *is. ar.* ayrilish, bölünüş, parchilinish.
- ifrazat** *-tı is.* 1. bedendin chiqqan qan; 2. zerdap we ter qatarliqlar.
- ifrit** *-tı is.* 1. jen-alwasti; 2. qattiq achchiqlinish.
- ifrit etmek** qattiq ghezeplenmek.
- ifsah** *is. ar.* tilgha élish.
- ifsah** *is. ar.* untush.
- ifsah** *is. ar.* kéngeytish.
- ifsat** *-dı is. ar.* 1. buzüş, berbat qilish; 2. qalaymiqanlashturush, parakende qilish.
- ifşa** *is. ar.* 1. pash qilish, échip tashlash, ashkarilash, otturigha chiqirish.
- iftar** *is. ar.* iptar, éghiz ichish (roza tutqanda).
- iftariye** *is. bk. iftarlık.*
- iftarlık** *-đı is.* 1. iptarlliq; 2. bek az.
- iftihar** *is. ar.* iptixar, sherep.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- iftihara geçmek** nemunichi oqughuchi bolmaq.
- iftiharlistesi** sherep taxtisi.
- iftikar** *is.* 1. hajetmen; 2. yoqsulluq, hajetmenlik; 3. hajetmen bolush, hajiti chüshüş; 4. kichik péilliq.
- iftikariye** *is. ar.* idéalizm.
- iftira** *is. ar.* 1. töhmet, qara chaplash; 2. bohtan.
- iftiracı** *is. ar.* töhmetxor, bohtanchi.
- iftiras** *is. ar.* wehshiylik, yirtquchluq.
- iğ** *is.* 1. urchuq, ying.
- iğbirer** *is. ar.* 1. tepa-tozan qonush, chang-tozan bésish; 2. zoruqmaq, küchenmek.
- iğde** *is. bot.* yawa zeytun derixi.
- iğdiç** bk. *iğdiş.*
- iğdin** *s.* palaq buzuq (tuxum).
- iğdiş** *s. far.* pichilghan, pichiwétilghan, axta qilinghan (at).
- iğfal** *-li is. ar.* 1. aldap nomusigha tégish, azdurush 1. gheylette qaldurush.
- iğik** *s. z.* bk. *eğik.*
- iğilme** *is.* bk. *eğilme.*
- iğilmek** bk. *eğilmek.*
- iğiltaşı** *is.* 25 tügmenning asti téshi.
- iğna** *is. ar.* bay qilish.
- iğne** *is.* 1. yingne; 2. türlügüch; 3. qarmaq (béliq tutidighan); 4. okul yingnisi.
- iğneci** *is.* 1. okul urghuchi, okul salghuchi; 2. yingne yasighuchi we satquchi.
- iğnedenlik** *-ği is.* yingne qutisi.
- iğnelemek** 1. yingne bilen tikmek; 2. yingne sanjimaq, okul bermek; 3. tene qilmaq, sözde chéqiwalmaq.
- iğneli** *s.* 1. chaqidighan (zeherlik); 2. tikilgen, qadalghan (turgüch).
- iğnelik** *-ği is.* ypingne xaltisi.

- iğrak** *-ki is. ar.* heddidin artuqluq, heddidin ziyadilik.
- iğremek** hökirimek warqirimaq, towlmaq.
- iğrenç** *s.* yirginch, iplas.
- iğrençlik** *-ği is.* yirginchlik, iplashliq.
- iğrendirmek** yirgindürmek.
- iğrengen** *s.* hemmidin yirginidighan.
- iğrenme** *is.* yirginish.
- iğrenmek** yirginmek.
- iğri** *s.* bk. *eğri*.
- iğrik** *s.* köp warqiraydighan, köp towlaydighan (haywan).
- iğrilik** *-ği is.* bk. *eğrilik*.
- iğtinam** *is.* 1. gheniyet, olja; 2. bulang-talang.
- iğtirak** *is. ar.* 1. suda boghulush, tunjuqush; 2. ichige toldurup nepes élish.
- iğtirar** *is. ar.* 1. meghrurluq, kibir; 2. aldinish; 3. ghapil bolush.
- iğtişas** *is. osm.* 1. buzulmaq (yeydighan nersiler); 2. alitopilang, isiyan.
- iğtiyar** *is. ar.* paydilinish.
- iğva** *is. ar.* azdurush, yoldin chiqirish, yaman yolgha bashlash.
- iğzap** *-bı is. ar.* ghezeplendürush.
- iğzap etmek** achchiqlandurmaq, achchiqini keltürmek, ghezeplendürmek.
- ihafe** *is. ar.* qorqutush, tehdit.
- ihafe etmek** qorqutmaq.
- ihale** *is. ar.* hawale, amanet.
- ihale etmek** hawale qilmaq.
- iham** wehimige sélish, endishige sélish.
- ihamet** *-ti is. ar.* 1. xiyanet; 2. wapasizliq, sadaöetsizlik; 3. ishenchini yerde qoyush.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ihata is. ar. bir nersining chörisini qorshash, qoruq, chit, ihate.

ihata etmek bir nersining etrapini qorshimaq.

ihatalı s. 1. keng kölemlik, keng dairilik; 2. keng menilik, keng bilimlik.

ihbar is. ar. xewer qilish, uqturush, bildürüş, melum qilish.

ihbariye is. 1. muxbirlıq shahadetnamisi; 2. muxbirlıq heqqi.

ihbarlı s. xewer bérilgen, uxturulghan, melum qilinghan, xewer qilinghan.

ihbarname is. 1. imzasız xet (yuqirigha sunulghan); 2. uqturush qeghizi.

ihda is. ar. hediye bérish.

ihdas is. 1. yéngi bir nersini meydangha chiqirish, yéngi bir nersini yaritish; 2. qurush, tesis qilish.

ihdas etmek meydangha keltürmek.

ihfa is. ar. yoshurup qoyush: *Kaçak askeri ihfa bir suçtut* – Qachaq eskerni yoshurup qoyush gunahtur.

ihfa etmek yoshurmaq.

ihkak is. ar. hoquqini yürgüzüş.

ihlâl -li is. ar. buzup qoyush, kéreksiz qilip qoyush, ziyangha uchritish.

ihlâl etmek buzmaq.

ihlâs is. ar. 1. ixlas; 2. toghra we pak muhebbet: *Onun size ihlası var* – Uning sizge pak muhebbiti bar.

ihlil is. ar. 1. süydük yoli; 2. emchek topchisining közi.

ihmal -li is. ar. biperwaliq, érensimeslik, ehmiyet bermeslik, köngülshimeslik.

ihmalcı s. 1. biperwa (adem); 2. diqqetsizlik qilidighan.

ihmalkâr is. ar. bk. *ihmalcı*.

ihracat -tı is. 1. éksport; 2. xejlen'gen pullar.

ihracatçı is. s. éksportchi.

ihracatçılık -ğ*ı is.* éksportchiliq.

ihraç -ç*ı is. ar.* éksport, éksport qilish.

ihraç etmek éksport qilmaq.

ihrak -k*ı is. ar.* yéqish, köydürüş.

ihram *is. ar.* 1. éhram, qedimki zamanda yunanliqlar, romaliqlar, hazir bolsa ber beri xelqi pürkünüwalidighan aq yungdin toqulghan kiyim; 2. keibide hajilar kiyidighan aq kiyim; 3. erebler isiqtin saqlinish üçün kiyiwalidighan tikishi yoq aq kiyim.

ihraz *is. ar.* qazinish, qolgha keltürüş, ige bolush, érishish.

ihsa *is. ar.* san, sanash, sanaq.

ihsaiyat -ti *is. ar.* statistika bilimi.

ihsaî *s. osm.* statik.

ihsaî malümat *is.* statik melumat.

ihsan *is. ar.* xeyr-éhsan, sowghat, bexsh, shepqet, yaxshiliq, yamanliqqa yaxshiliq.

ihsan *is.* 1. mustehkemlesh; 2. nomuschan bolush.

ihsas *is. ar.* 1. hés qildurmaq, ima; 2. tuyghu, sezgü.

ihtar *is. ar.* 1. diqqetni tartish, ésigé sélish; 2. agahlandurush.

ihtar cezası agahlandurush jazasi.

ihtar etmek agahlandurmaq.

ihtarname *is.* étiraz bildürüş xéti, agahlandurush xéti.

ihtibar *is. ar.* sinaq, sinash.

ihtibas *is. ar.* étilip qélish, tosulup qélish, tutulup qélish, tiqilip qélish.

ihticaç *is. ar.* pakit, ispat, delil.

ihtida *is. ar.* 1. toghra yolgha chüshüş, toghra yol bilen méngish; 2. öz dinidin qaytip musulman bolush; 3. halini tüzitish.

ihtida *is.* andash, hiyle bilen ishendürüş.

ihtifa *is. ar.* yoshurunush.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

ihlifal *-li is. ar.* xatire murasimi.

ihlikan *is. ar.* qan kétish.

ihlikar *is. ar.* xorluq, közge ilmasliq, heqirlinish.

ihlikâlç *is. ar.* tipirlash.

ihlikilaf *is. ar.* itxilap, pikir birlikide bolmasliq, bashqiliq.

ihlikilâl *-li is.* 1. inqilab: *Köylü ihlikilali* – Déhqanlar inqilabi; 2. isiyar, qozghilang, topilang; 3. siyasiy özgirish: *Üç il ihlikilâl* – Üch wilayet inqilabi.

ihlikilâlç *s. is.* 1. inqilabchi; 2. isiyanchi, qozghilangchi, topilangchi.

ihlikilâlçilik *-çli is.* 1. inqilabchiliq; 2. isiyanchiliq.

ihlikilâm *is. ar.* éhtilam, chüshide sheytan atlash.

ihlikilâs *is. ar.* jinayet qilish, qaçti-soçti qilish, yéwilish, özining qiliwélish.

ihlikilât *is. ar.* (késel heqqide) aylinish, özgirish: *Hâstaliğın başqa hastalıklarla ihlikilâtından korkuluyor* – bir késelning bashqa késelge özgirip qélishidin qorçidu adem.

ihlikima *is. ar.* saqlinish, perhiz qilish.

ihlikimal *is. ar.* éhtimal.

ihlikimalli *s.* éhtimali bolghan.

ihlikimam *is. ar.* 1. ghemxurluq, étibar bérish, diçqet bilen ish körüş; 2. estayidilliq, injikilik, köngülshesh.

ihlikimar *is. ar.* ichitqu salmaq bolmaq (xémir).

ihlikinak *is.* nepesning boghulushi, boghulup qélish.

ihlikira *-ri is. ar.* ijad, itira, keshpiyat.

ihlikirak *is. ar.* 1. tutushup yanmaq; 2. birer seyyarining quyashqa yéqinlishishi.

ihlikiraklı *s.* tutashqan, yanghan.

ihlikiram *is. ar.* éhtiram, hürmet.

ihlikiras *is. ar.* 1. qara niyet; 2. tama, nepis.

ihlikiras *is. ar.* düshmendin yaki bir xeterdin saqlinish.

ihdiraz *is. ar.* éhtiyap, saqlinish, chékinish: *Leke getirebilecek işlerden pek ihtiraz eder* – Dagħ kelturidighan ishlaridin qattiq saqlinidu.

ihdisam *is. ar.* düshmenlik, xüsümet.

ihdisap *is.* 1. soraqqa tartish; 2. jaza; 3. bazar bashqurush orni.

ihdisar *is. ar.* 1. tariyish, qisqirash, kirishish; 2. taraytish, qisqartish.

ihdisas *is. ar.* 1. ixtisas; 2. bilim.

ihdisas *is. ar.* 1. tuyghu, sézim; 2. tesirat, héssiyat.

ihdisasiyun *is.* mutexassisler.

ihdisam *is. ar.* körkem, tentene, heshimet, dagħdugħa.

ihdisamli *s.* körkemlik, heshimetlik, tentenilik, dagħdughiliq.

ihditab *is.* 1. otun yighish, otun késish; 2. palta heqqi (otun teyyarlap bergüchilerge béridighan heq).

ihditam *is.* tügimek, axirigha yetmek.

ihtiva *is. ar.* ichige élish, qaplash.

ihtiyaç *-cı is. ar.* 1. éhtiyaj, kéreklik: *Yemek yeme ihtiyacı* – Tamaq yéyish éhtiyaji; 2. yoqsulluq: *İhtiyaç adamcağızın belini büktü* – Yoqsulluq bicharining bélini pöküp mükcheytiwetti.

ihtiyaçlı *s.* éhtiyajliq, hajetmen.

ihhtiyal *is. ar.* hiyle, yasima.

ihhtiyar *is. ar.* wapasizliq.

ihhtiyar *s. ar.* qéri (adem), yashanghan.

ihhtiyar *is. ar.* ixtiyar.

ihhtiyaren ixtiyaren, öz ixtiyari bilen, öz arzusi boyiche, meyliche.

ihhtiyarî *s. ar.* ixtiyariy, öz meyli bilen.

ihhtiyarlama *is.* , qérish (adem), yashinish.

ihhtiyarlamak qérimaq, yashanmaq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

ihhtiyarlatmak 1. qeritmaq; 2. qeri körsetmek: *Saçı onu ihhtiyarlatıyor* – Chéchi uni qeri körsitiwatidu.

ihhtiyarlık -ğı **is.** qeriliq.

ihhtiyarsız **s.** ihtiyarsız: *Geceleri ihhtiyarsız bunu düşünüyor* – Kéchiliri ihtiyarsız buni oylaydu.

ihhtiyat -ti **is. ar.** éhtiyat.

ihhtiyaten **z.** éhtiyaten.

ihhtiyatkârlık **s. ar.** éhtiyatchan, éhtiyatliq.

ihhtiyatlı **s.** éhtiyatchanliq, **ihhtiyatsızlık** **s.** éhtiyatsızliq.

ihhtizab **is. ar.** chach, saqallirini qitatlimaq, boyimaq.

ihhtizar **is. ar.** jan talishish.

ihhtizaz **is. ar.** 1. titresh; 2. dolqunsiman heriket.

ihhtizaz **is. ar.** 1. xush bolush, köngli échilish.

ihhtizaz etmek titrimek.

ihhtivan **is. ar.** 1. hemdost; 2. eyni guruh, we eyni mez'heptin bolghanlar.

ihhtivanlık -ğı **is.** 1. dostluq; 2. qerindashliq.

ihhtiya **is. ar.** janlandurush, tirildurush.

ihhtiya etmek eslige keltürmek.

ihhtyanen **z. ar.** anda-sanda, arilap, ara-sira.

ihhtzan **is. ar.** qayghugha sélish.

ihhtzar **is. ar.** 1. hazirlash, hazirliq körüş; 2. erz qilinghuchi bilen guwahchini mejbür ekilish; 2. köpiyish: *Konuğa yemek ihhtzar ettiler* – Méhmangha tamaq hazirlidi.

ihhtzar etmek hazirlimaq, teyyarlimaq.

ihhtzaren **z. ar.** edliyige qoral küchi bilen élip kélishi.

ihhtzarî **is. ar.** hazirliq, teyyarliq: *İhhtzarî sınıf* – Teyyarliq sinip.

ihhtka -at **is. ar.** 1. qilish, étish; 2. ritim (muzikida).

ihhtkab **is. ar.** 1. azab, japa; 2. qiyamet jazasi.

ihhtkad **is. ar.** 1. olturghuzush; 2. textke chiqirish.

ikad *is. ar.* 1. yéqish (maddiy we meniwi jehettin), tutashurush (ot); 2. küresh üçhün gheyretke keltürüş.

ikaf *is. ar.* 1. atash, béghimlash; 2. toxtitish, turghuzush, aldigha ötüş.

ikaf *is. ar.* tiger.

ikal *is. ar.* 1. bagh; 2. ayagh boghquch.

ikal olmak tosqun bolmaq.

ikame *is. ar.* 1. yerleshtürüş, turghuzush, qoyush; 2. tik turghuzush, öre turghuzush; 3. otturigha chiqirish, körsitish: *Nöbetçi ikame etmek* – Nöwetchi qoymaq; *Tanık ikame ediyor* – Guwahchini körsitiwatidu.

ikamet *is. ar.* yerlishish, olturaqlishish, makanlishish, turup qélish.

ikamet etmek bir yerde olturaqlashmaq.

ikametgâh *is. ar.* ikametgah, dawamliq olturaqlashqan yer, qonalghu, qarargah.

ikaz *is. ar.* oyghitish, ghepletin qutuldurush.

ikbal *-li is. ar.* 1. amet, teley, teqdir; 2. istek, arzu, tilek; 3. shahqa kichik xotun bolghuchi; 4. righbet; 5. er yaki ayal ismi.

ikbal düškünü *is.* kéyin kembeghelliship ketküchi.

ikbal görmek bext ichide yashimaq.

ikbalci *s.* yuqiri orun we mertiwige héris qilghuchi.

ikbalden düşmek nezirdin chüshmek.

ikballı *s.* 1. bextlik; 2. kelgüsi parlaq.

ikbar *is. ar.* chong körüş, ulugh körüş, ulughlash, **ikbar** *is. ar.* yerlikke qoyush, kömush.

ikdam *is.* 1. sijil ishlesh, tirishchanliq körsitish; 2. ilgirilesh.

ikdar *is. ar.* kücheytish, quwwetlendürüş.

ikdar etmek küchlendürmek.

ikdirar *is. ar.* bulghinish.

iki *say.* ikki.

iki ağızlı *s.* ikki bisliq: *İki ağızlı bıçak* – Ikki bisliq pıchaq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

iki anlamlı s. ikki bisliq (qosh menilik gep).

iki başlı s. is. ikki bashliq.

iki canlı s. ikki qat, hamilidar.

iki evli s. ikki xotunluq.

iki heceli s. ikki boghumluq: *İki hecreli misra* – Ikki boghumdin tüzülgen misra.

iki kat s. ikki qewet.

iki katlı s. ikki qewetlik.

iki namlulu s. qosh éghizliq, qoshatar (qoral).

iki parmaklı s. ikki barmaqliq.

iki particilik s. ikki partiyichilik.

iki taraflı s. ikki tereplik, ikki tereplimilik.

iki telli is. ikki tariliq, qosh tariliq.

iki yüzlü s. z. ikki yüzlük, sözi bilen herikiti bir bolmighan.

ikicilik -ği is. dualizm (marérializm bilen idéalizmni kélishtürüşke urunghuchi pelsepiwi éqim.

ikilemek ikki qilmaq.

ikileşmek ikkilëshmek.

ikilik -ği s. 1. ikkilik, ikki türlük; 2. bir-birige zit ikki türge bölüngen; 3. ikki xurushluq tengge pul.

ikinci say. ikkinchi.

ikincilik -ği is. ikkinchilik.

ikindi is. digér waqti.

ikircikli s. biqarar, qararsiz.

ikircim is. ikkilinish, biqararliq.

ikircimli s. biqarar, qararsiz.

ikişer s. ikkilep, jüp.

ikiz is. s. qoshkézek.

iklim is. ar. iqlim, kilimat: *Burası bana yaramadı, başka iklimlere göçeceğim* – Bu yer manga yarimidi, bashqa yerge yötkilimen.

iklimbilim kilimatologiyе (iqlim we ab hawani öginidighan pen).

ikmal *-li is. ar.* toluqlash, tügitish, mukemmelleshtürüsh.

ikna *-ı is. ar.* qayil qilish, köndürüsh, ishendürüsh.

ikna etmek ishendürmek: *Sözünüz ikna edicidir* – Sözingiz qayil qilarliqtur.

ikrah *is. ar.* yirginch, seskinish, nepretlinish.

ikrah etmek nepretlenmek.

ikrahen *z.* 1. tehdit bilen qorqutmaq, mejbur qilmaq, zorlimaq.

ikram *is. ar.* 1. hörmitini qilip kütüwélisht; 2. bir nerse hediye qilish.

ikramiye *is. ar.* mukapat, mukapat puli.

ikrar *is. ar.* iqrar.

ikraz *is. ar.* qerz, ötnе.

ikraz etmek qerz bermek.

iksa *is. ar.* kiyindürüsh, kiyim-kéchék bérish.

iksa *is. ar.* siqilish.

iksa etmek kiydürmek.

iksam *is. ar.* qesem ichish.

iksar *is. ar.* köpeytish, artturush.

iksun *is. far.* bézelgen kiyim.

iktab *is. ar.* éytip bérip yazdurush, hösn xet yézishni ögитish.

iktibas *is. ar.* 1. qollinish; 2. neqil keltürüsh.

iktidar *is. ar.* 1. bir ishni qilish qudriti; 2. rehber, hoquq yürgüzgüchiler; 3. iqtidar, qabiliyet.

iktidarlı *s.* iqtidar igisi, nopuzluq.

iktidarsız *s.* 1. iqtidarsız; 2. erlik iqtidari yétersiz.

iktidarsızlık *-ğı is.* iqtidarsızlıq, küchsizlik, ajizlik (erning iqtidarining).

iktifa *is. ar.* bargha qanaet qilish, yéterlik dep bilish.

TÛRKÇE-UYGURCA SÖZLÛK

iktiham is. ar. 1. kökrek k erish, berdashliq (chidashliq) b erish; 2.  stige  tilish, hujum qilish.

iktiham etmek hujum qilmaq, tajawuz qilmaq.

iktiran is. ar. 1. y eqinlishish; 2. y etishish.

iktisad is. bk. iktisat.

iktisad i s. ar. 1. iqtisadiy; 2. iqtisadchilliq.

iktisap -b  is. ar. payda, menpeet.

iktisat -d  is. ar. iqtisad.

iktisat ı is. iqtisadshunas.

iktisat ılık - ı is. iqtisadshunasliq.

iktitaf is. ar. toplash, yighish, xughlash.

iktiza is. ar. 1. k ereklik, lazimliq, k erek, lazim; 2. uyghun bolush.

ikva is. ar. sh eiriyyette qapiye xataliqi.

il is. 1. memliket, yurt; 2. wilayet, oblast; 3. xelq; 4. qebile.

il a is. ar. 1. qesem qilish; 2. erning ayali bilen jinsiy munasiwet qilmasliq  ch n qilghan qesimi.

il a  -c  is. ar. 1. dora; 2. chare, tedbir, yol; *Zayiflamamanın tek il acı perhiz yapmaktır – Ajizlashmasliqning bizdin bir charisi perhizdur.*

il a lamak dora sepmek, dorilimaq.

il a lı s. 1. doriliq, ichide dorisi bolghan; 2. dorilanghan; 3. d zinf ksiye qilinghan.

il a sız s. 1. dorilanmighan; 2. charisiz.

ilaf adetlend r sh, köndürüsh.

il ah is. far. 1. erkek tengri; 2. erwah.

il ahe is. ar. ayal tengri.

il ahi is. ar. munajat.

il ahi s. ar. 1. ilahiy; 2. bek g zel, mukemmel: * l ahi emir –* Ilahiy buyruq.

il ahile mek ilahiylashmaq.

il ahiyat -t  is. ar. ilahimet.

ilahiye *is. ar.* ilahiye.

ilâm *is. ar.* 1. élan; 2. höküm qeghizi dewa ishlerida).

ilâmsız *s.* élansız.

ilân *is. ar.* uqturush, élan.

ilânen *z.* élan arqiliq, élan yoli bilen.

ilânname *is.* élan, uqturush (tamgha chaplanghan).

ilâve *is. ar.* ilaue.

ilbas *is. ar.* 1. kiygüzüş, kiyidürüş; 2. yélish, orash, chümlesh.

ilbaş *is.* waliy.

ilca *is. ar.* zorlash, mejbur qilish.

ilçe *is.* nahiye.

ildem *s.* pushayman, nadamet.

ile *bağ.* bilen.

ilel 1. aqsaq, cholaqlar, aghriq-silaqlar; 2. sewebler; 3. meqsetler, gherezler: *Mehmet ile Mümin* – Muhemmed bilen Mömin.

ilel *is. ar.* 1. aqsaq-cholaqlar, aghriq-silaqlar; 2. sewebler 3 meqsetler, gherezler.

ilelebet *-ti z. ar.* ebedilebed, menggü: *Dostluğumuz ilelebet sürecek* – Dostluqimiz menggü dawam qilidu.

ilenç *-ci is.* lenet.

ilerde *z.* kélechekte, bundin kéyin.

ileri *is.* 1. aldi: *Siz ileriye geçiniz* – Siz aldigha ötüng; 2. kelgüsi: *İleride neler olacağını kimse bilmez* – Kelgüsida némiler bolidighanliqini héchkim bilmeydu; 3. aldinqi: *İleri cephe* – Aldinqi sap (front); 4. téz, ittik: *Saat beş dakika ileri* – Saet besh minut baldur; 5. algha: *İleri marş!* – Algha bas!.

ilerici ilghar, tereqqiyperwer.

ileride *z.* kélechekte, bundin kéyin.

ileriden *z.* aldidin.

ilerlek *s.* algha basqan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ilerleme is. 1. ilgirilesh, algha méngish; 2. yolgha chiqish; 3. ötüsh (waqit); 4. (késel heqqide) éghirlishish, yamanlishish.

ilerlemek 1. mangmaq; 2. algha basmaq, ilgirilimek; 3. köpeymek; 4. ösmek (orni), orni kötürülmek; 5. ötmek; 6. éghirlashmaq, yamanlashmaq (késel heqqide); 7. ötküzmeq.

ilerleyen s. algha basqan.

ilerleyiş is. ilgirilesh usuli.

ileti is. bk. *mesaj*.

iletme is. 1. yetküzülüş; 2. tarilish.

iletken s. 1. ötküzgüch; 2. ötküzgüch jisim; 3. neqil.

iletkenlik -ği is. neqliyat, transport.

iletmeq yetküzmeq, ulashturmaq: *Selamımı iletin arkadaşşıma* – Dostumgha salimimni yetküzgin.

ileze s. ajiz, zeip.

ilga is. ar. emeldin qélish, élip tashlinish, küchidin qélish.

ilgaz is. ar. yoshurun, mexpiy.

ilgeç is. 1. türlüğüchi, ilghuch; 2. qalpaqliq yingne.

ilgi is. 1. munasiwet, alaqe, ilge: *Politikayla ilgisi yok* – Siyaset bilen alaqsı yoq; 2. hewes, ishtiyaq: *Cinsel ilgi* – Jinsiy munasiwet, jinsiy ilge; 3. étibar bérish: *İlgi çekişi* – Hewisini qozghaydighan.

ilgilendiren diqqetni tartidighan, ilgilendüridighan.

ilgilendirmek diqqitini tartmaq, hewesni qozghimaq, ilgilendürmek: *Memurları ilgilendiren bir karar* – Xizmetchilerning diqqitini qozghaydighan qerar.

ilgilenmek köngül bölmeq, meshghul bolmaq, igilenmek: *Felsefeyle ilgileniyorum* – Pelsepe bilen meshghul boluwatimen.

ilgili s. -le 1. munasiwetlik, ilgilik, alaqidar; 2. munasiwetlik kishi: *İlgililer meseleye okadar önem vermiyorlar* – Munasiwetlik kishiler mesilige digendeng étibar bermeywatidu.

- ilgisiz** *s.* 1. munasiwetsiz, alaqisiz; 2. tuyghusiz, héssiz.
- ilgisizlik** *-ği is.* kari bolmasliq, chatiqi bolmasliq.
- ilhak** *-ki is. ar.* qoshush, qoshuwélish, birleshtürüş, birleshtürüwélish, yutush, yutuwélish, baghlash, béqindi qilish, tewe qilish, qaritiwélish.
- ilham** *is. ar.* ilham.
- ilham almak** ilham almaq.
- ilhamcı** *s.* ilham bergüchi.
- ilhamlanmak** ilhamlanmaq, ilham almaq.
- ilhanlık** *-ği is.* impériye.
- ilhat** *-dı is. ar.* 1. dindin qaytish; 2. toghra yoldin ayrilish.
- ilik** *-ği is.* petle (tügmining).
- ilik** *-ği is.* ilik.
- iliklemek** izmilimek, tügmilimek.
- iliklenmek** tügmilenmek.
- ilikletmek** tügmiletmek.
- ilikli** *s.* iliklik, iliki bolghan: *İlikli kemik* – Ilkilik ustixan.
- ilikli** *s.* 1. petlilik; 2. tügmilik: *İlikli etek* – Tügmilik yupka.
- iliksiz** *s.* 1. iliksiz; 2. petilsiz.
- ilim** *-lmi is. ar.* ilim-pen, bilim.
- ilinek** *-ği is.* öz aldigha mewjut bolalmaydighan we mewjut bolush üçün bashqa bir اساسqa mohtaj bolghan nerse.
- ilinmek** teelluq bolmaq, baghlanmaq, ilinmek.
- ilinti** *is.* teelluq, ait.
- ilişik** *-ği s.* 1. munasiwetlik: *Bu davaya ilişik bazı noktalar* – Bu ishqa munasiwetlik bezi nuqtilar; 2. munasiwet, alaqe, ilishik: *Onunla hiçbir ilişkim kalmadı* – Uning bilen héchqandaq alaqem (ilishkim) qalmidi.
- iliški** *is.* 1. munasiwet, alaqe; 2. nisbet.
- ilişkili** *s.* munasiwetlik, ilishiklik.
- ilişkin** munasiwetlik, alaqidar.
- ilişkisiz** *s.* munasiwetsiz, alaqisiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ilişmek 1. ilishmek, tegmek: *Elim bardağa ilişmiş, hemen devrildi* – Qolum istakangha tégiwédi, derhal örülüp ketti; 2. qol tegküzmek, chéqilmaq: *Bu kitaba kimse ilişmesin* – Bu kitabqa héchkim chéqilmisun.

iliştirmek ildürmek, ilghuzmaq.

ilk *-ki s.* 1. awwal, baldur; 2. iptidaiy, deslepki, bashlanghuch; 3. birinchi, tunji.

ilk okul is. bashlanghuch mektep.

ilk öğrenim is. bashlanghuch maarip.

ilk öğretim is. bashlanghuch maarip.

ilk önce z. eng awwal, hemmidin awwal, aldi bilen.

ilk teşrin is. öktebir, 10 ay.

ilk yaz is. bk. *ilkbahar*.

ilka 1. témitmaq; 2. bir jinayetni bashqa birawgha yüklep qoymaq.

ilke is. 1. prinsip, menbe; 2. amil; 3. asas; 4. ishench, chüshenche; 5. exlaq normiliri.

ilkel is. iptidaiy.

ilkin z. deslepte: *Meseleyi ilkin anlayamamıştım* – Mesilini deslepte chüshinelmigenidim.

ilkokul is. bashlanghuch mektep.

illâ z. ar. qandaq bolmisun, néme bolsa bolsun, her halda, undaq bolsa, yaki bolmisa, bolupmu, téximu.

ille z. ar. bk. *illâ*.

illet -ti is. ar. 1. késellik; 2. illet, nakarliq, nuqsan, qusur; 3. seweb.

illet etmek 1. nakar qilmaq; 2. qattiq xapa qilmaq.

illet olmak qattiq xapa bolmaq.

illetli s. nakar, eyibliq.

illetsiz s. saghlam, saq, béjirim.

illetsizlik -ği is. saqliq, saghlamlıq.

ilm bk. *ilim*.

ilmek *-ği is.* 1. tügüm qilmaq; 2. tügümlerni bir-birige baghlımaq; 3. tegmek.

ilmekli *s.* chigiklik, tügüklük.

ilmihal *-li is.* Islam dini derslik kitabı.

ilmik *-ği is.* tügün.

ilmikli *s.* tügüklük.

ilmî *s. ar.* ilmiy, peniy.

ilmühaber *is. ar.* wesiqe, tonushturush.

ilsak *-kı is. ar.* ulash, yétishtürüş.

iltica *is. ar.* birawning himayisini tilesht.

iltifat *-tı is. ar.* 1. yüzige qarash; 2. hal-ehwalini sorash; 3. könglini yasash, könglini awutush.

iltifat bulmak yaxshi qarshılanmaq.

iltifat etmek könglini yasımaq.

iltifatkâr *s.* nazaketlik, iltıpat qilghuchi.

iltifatlı *s.* könglini awutmaqlıq.

iltıhab *-bı is. ar.* bk. **iltıhap**.

iltıhak *-kı is. ar.* qoshulush, qutulush, axirda qoshulush.

iltıham *is. ar.* 1. jarahetning qeqes tutushi; 2. (urush heqqide) küchiyish.

iltıhap *-bı is. ar.* 1. yiringlash; 2. yallughlinish; 3. tutushush, yénish (ot heqqide).

iltıhaplanmak 1. yallughlanmaq; 2. yiringlımaq.

iltımas *is. ar.* himaye qilish, qoghdash, asrash.

iltımasçı *is.* qoghdighuchi, asrighuchi, bashpanah.

iltısak *-kı is. ar.* 1. qoshulush, tutushush; 2. chaplıshish, yépushish.

iltıva *is. ar.* 1. onghul-dongghul, egri-bügrı; 2. belning yuqırıqı qismining ikki püklinishi.

iltıyam *is. ar.* yarining pütüshi.

iltızam *is.* 1. lazı dep bilmek; 2. ıjarige bermek (yerni); 3. qollap-quwwetlimek, terepdar bolmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ilzam is. éghiz achalmaydighan qilip qoyush, éghzini tuwaqlash: *Şu cevap ile onu ilzam ettim* – Shu jawap bilen uning aghzini tuwaqlidim.

im is. isharet, belge, parol (herbiyde).

ima is. ar. 1. ima-isharet: *İmayi hemen anladı* – Isharetni shuan chüshendi; 2. egitme.

imad tirek, ston, tüwrük.

imal -li is. ar. 1. ishlesh; 2. onqlash.

imalat -tı is. ar. ishlep chiqirilghan mehsulat.

imalatname is. ar. fabrika, séx, ishxana.

imalı s. ar. kinayilik (söz).

imam is. ar. imam.

imamet -tı is. ar. imamliq.

imamlık -ğı is. 1. imamliq; 2. rehberlik.

iman is. ar. iman, étiqad, ishench.

imanlı is. 1. imani bar; 2. insapliq, wijdanliq.

imansız s. 1. dinsiz, imansiz; 2. insapsiz.

imansızlık -ğı is. imansizliq.

imar is. ar. güllinish, tereqqiypat, bayashatliq.

imaret -tı is. ar. 1. kembeghellerge nerse-kérek tarqitidighan organ, parawanliq orni; 2. parawanliq, bayashatliq.

imate is. ar. öltürüş, yoqitish.

imbat -tı is. far. yaz küni gherbtin we köp hallarda gherbiy jenubtin we déngizdin quruqluqqa soqulidighan salqin shamal.

imbik -ğı is. ar. témitish eswabi.

imbisat -tı is. ar. 1. kéngiyish; 2. huzurlinish, köngli échilish: *Sıcağın etkisiyle birçok cisim imbisat eder* – Issiqning tesiri bilen birmunche jisim kéngiyidu.

imdat -tı is. ar. 1. yadrem, tehlike we qiyin ehwalda qilidighan yadrem, medet; 2. yadrem üçün kelgen quwwet; 3. janni qutquzghuchi.

imdat etmek yardım qilmaq.

imdatçı *s.* yardım qilghuchi, yardım bergüchi.

imdatsız *s.* yardımchisi we medetkari.

imdi *z.* emdi.

imece *is.* hemkarlıq: *Bu köy halkı hep imece ile çalışıyor –*
Bu yéza xelqi barawer hemkarlıship ishleydu.

imge *is.* xiyal, tesewwur.

imgelemek xiyal qilmaq, tesewwur qilmaq.

imgesel *s.* xiyaliy.

imha *is. ar.* yoq qilish, berbat qilish, yiltizdin tüginish.

imha etmek yoqatmaq.

imhal *is. ar.* möhlet.

imik *is.* boghuz, kékirdek.

imkân *is. ar.* imkan, mumkinlik.

imkânsız *s.* imkansız, mumkinsiz.

imkânsızlık *-ğı is.* imkansızlıq, mumkinsizlik.

imlâ *is. ar.* imla.

imlemek ima bilen körsetmek, isharet qilmaq.

imparator *is. lat.* impérotor, padishah.

imparatorıçe *is. it.* 1. xanish (xanning xotuni); 2. ayal
padishah.

imparatorluk *-ğu is.* impérotorluq, qirallıq.

imrar *is. ar.* ötküzüş: *Otomobiller bu tahta köprüden*
imrar tehlikelidir – Aptomobillarni bu yaghach köwrüktin
ötküzüş xeterliktur.

imrar *is. ar.* 1. ichini achchiq qilish; 2. renjitidighan sözlerni
qilish.

imren *is.* hewes, ishtimaq, zoq.

imrendirmek hewisini keltürmek, zoqini keltürmek.

imrenmek 1. hewes qilmaq, qızıqmaq, zoqlatmaq, zoqi
kelmek, ishtihasını achmaq; 2. heset qilmaq, ichi tarlıq qilmaq,
qizghanmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

imsak *-ki is. ar.* 1. nepsini yighish, nepsige ige bolush; 2. bəxilliq, pixsiqliq.

imsas *is. ar.* sümürtüş, émitish.

imtidat *is. ar.* uzirap kétish, sozulup kétish: *Bu yıl kış imtidat etti* – Bu yıl qish uzirap ketti.

imtihan *is. ar.* imtihan, sinaq.

imtihan etmek imtihan almaq.

imtina *-at is. ar.* 1. bir nersidin qéchish, chékinish, özini tartish; 2. imkansizliq.

imtinan *is.* minnet qilmaq, qilghan yaxshiliqni péshanige urmaq.

imtisal *-li is. ar.* maslishish, uyghunlishish.

imtisalen *z.* 1. maslashqan halda, uyghunlashqan halda; 2. tebiy halda.

imtiyaz *is. ar.* imtiyaz.

imtiyazlı *s.* imtiyazliq.

imtizaç *is. ar.* 1. yaxshi (et) ötüshush; 2. uyghunluq.

imza *is. ar.* imza.

imza atmak imza qoymaq, qol qoymaq.

imzalamak imzalimaq, qol qoymaq.

imzalanmak imzalanmaq.

imzalatmak imzalatmaq, qol qoydurmaq.

imzalattırmak imzalatquzmaq, imzalaturmaq.

imzalı *s.* imzali, qol qoyulghan.

imzasız *s.* imzasiz.

in *is.* in: *Ayı ini* – Éyeq ini.

in *is. ar.* inis-jin.

inabe *is. ar.* towa qilish, gunahini yuyush.

inabet *-ti is. ar.* bk. **inabe**.

inak *-ğl is.* dogma, eqide.

inakçı *s.* dogmichi, eqidichi.

inakçılık *-ğl is.* dogmichiliq.

inaksal s. dogmatik.

inal s. 1. sirdash; 2. xan.

inam is. amanet.

inam is. ar. inam.

inamlamak amanet qoymaq.

inan is. ishinish, ixlas qilish.

inanca is. kapalet, wede.

inanç -ci is. étiqad, ishench.

inançlı s. ishenchlik.

inandırıcı s. ishendürgüchi.

inandırılmak ishendürülmek.

inandırmak ishendürmek.

inanıcı s. ishen'gen.

inanılmaz s. ishen'gili bolmaydighan: *İnanılmaz hikâyeler*

– Ishen'gili bolmaydighan hékayiler.

inanış is. 1. ishinish; 2. étiqad.

inanlı ishenchi bolghan, imani bolghan.

inanmak ishenmek, étiqad qilmaq.

inansız imansız, ishenchsiz.

inat -dı is. ar. tersaliq, kajliq, jahilliq.

inatçı s. tersa, kaj, jahil.

inatçılık -ğı is. tersaliq, kajliq, jahilliq.

inatlaşmak tersalashmaq, jahillashmaq, kajlashmaq.

inayet -ti is. 1. yadrem, yaxshiliq, éhsan; 2. iltipat we étibar

bérish: *Buna Allahın inayetiyle muvaffak olacağım* –

Buninggha Allaning rehmiti bilen ige bolalaymen.

incaz is. ar. 1. wedisige wapa qilish, gépide turush; 2. emelge

ashurush, ishqa ashurush.

ince s. 1. inchike; 2. ushshaq, yumshaq: *İnce un* – Yumshaq

un; 3. nazuk, nepis: *İnce iş* – Nazuk ish; 4. edeplik, terbiyilik:

İnce adam – Edeblik adem; 5. yupqa; 6. tar: *İnce yol* – Tar yol.

incecik s. 1. bek inchike; 2. bek ushshaq; 3. yénik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

incelemek tetqiq qilmaq, tekshürüp tetqiq qilmaq.

incelenmek tetqiq qilinmaq, tekshürüp tetqiq qilinmaq.

inceleşmek 1. inchikileshmek; 2. ajzlashmaq.

inceletmek inchikiletmek.

incelik -*ği is.* 1. inchikilik, nazukluq; 2. edep, nazaket.

inci is. ünche, merwayit.

incik -*ği is.* pachaq, paqalchaq.

incimat -*dı is. ar.* qoyuqlishish, qétish, tonglash.

incimat etmek qatmaq.

incinmek échidin zeximlenmek, zeximlenmek, zexme yémek.

incir is. enjür: *Kaşkar inciri* – Qeshqer enjüri.

incirlik -*ği is.* enjürlük.

incitici s. köngül aghritidighan.

incitiş is. aghritish.

incitme is. aghritish.

incitmebeni is. rak (késel).

incitmek aghritmaq: *Ağır bir taş kaldırdım da belimi incittim* – Éghir bir tashni kötürimen dep béliمني aghritiwaldim.

incizap -*bı is.* hewes, qiziqish.

inç is. ing. texminen 31santimétr uzunluqtiki ingliz ölchem birliki.

ind is. ar. qat, terep, yan.

indeks is. lat. 1. kitab munderijisining alfabit tertipi boyiche yézilghan jedwel; 2. xristian papisi teripidin oqulushi cheklengen kitablarning tizimi.

İndiana is. öz. AQSh-ning ottura qismidiki bir ölke.

indifa -*arı is. ar.* 1. yanar tagh partlishining law pürküshi; 2. qizil iskarlatina késelliri bilen bedende peyda bolidighan qizil mengler.

indifa *-ai is. ar. tp.* 1. örligen (bedende); 2. (yanar tagh heqqide) étilip chiqqan.

indinde *s. ar.* neziride, qarishiche: *Benim indimde onun hiç bit önemi yoktur* – Méning nezerimde uning héchqandaq ehmiyiti yoq.

indirgemek azaytmaq.

indirilmek peske chüshürülmek, yiqitilmaq, töwenlitilmek, peseyilmek.

indirilmiş *s.* bahasi chüshürülgen, töwenlitilgen.

indirim *is.* bazar bahasining chüshürülüshi, bazar bahasini chüshürmek.

indirme *is.* 1. yuqiridin peske chüshürüsh: *Yükü trenden indirme işi* – Yüknü poyizdin chüshürüsh ishi; 2. peseytish (awazini); 3. urush (urmaq).

indirmek 1. chüshürmek; 2. urmaq: *Tokat indirmek* – Kachitigha urmaq.

indirtmek chüshürgüzmek.

indis *is. far. mat.* matématikida qollinilidighan herilerning astigha qoyulghan reqem yaki herp.

individüalizm *is. fr.* indiwidualizm.

indiyat *is. ar.* bir اساسqa we emeliyetke emes, özining ishenchige we pikrige tayinidighan xiyali pikirler yaki sözler

İndus *is. öz.* Indus deryasi.

ineb *is. ar.* üzüm.

inebe *is. ar. bot.* höl üzüm danisi.

inebi *s.* üzümsiman.

inek *-ği is. zool.* 1. inek, siyir, kala; 2. maral; 3. ishtan béghi bosh ayal.

inekçi *is.* sütchi.

ineklemek yadlimaq.

ineklik *-ği is.* 1. inek éghili; 2. mönglük, dötlük.

inen chüshken, töwenligen, peseygen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- inenler is.** birawning ewladi.
- iner çıkar is.** lift, tok tartma chüsher-chiqar.
- infak is. ar.** yoqsullargha xeyr-saxawet körsetküchi.
- infaz is. ar.** 1. qararni ishqa ashurmaq, emelge ashurmaq; 2. sözini ötküzmek.
- infial -li is. ar.** 1. ghezep, achchiq, jéni siqilish; 2. nérwisi buzulush.
- inficar is. ar.** tangning aqirishi.
- infikâk -kı is. ar.** ayrilmaq, yéridin yiraqlashmaq, uzaqlashmaq, munasiwetni üzmek.
- infilak -ğı is. ar.** partlash, partlimaq, yérilmaq.
- infiltrasyon is. fr.** suning topigha singishi.
- infirat -dı is. ar.** yalghuz qalmaq, yalghuzluq.
- infiratçı is. ar.** yalghuzluqni xalighuchi.
- infiratçılık -ğı is.** qoshna dölettin yiraqlishish siyasisi.
- infisad is. ar.** 1. buzulmaq, sésimaq, chirimek; 2. ademning birer ezasining xizmitini béjirelmeydighan derijide buzulushi.
- infisah is. ar.** kenglik, ochuqluq.
- infisâh is. ar.** 1. buzulmaq; 2. parchilanmaq, bölünmek.
- infisal is. ar.** 1. ayrilmaq, tashlap ketmek; 2. xizmitidin boshitilmaq; 3. supilarning nepis we shehwettin özini tartishi.
- infisah is. ar.** 1. (étip qalghan nersiler heqqide) échilmaq; 2. (késel heqqide) meni aqmaq, étip qalghan ezaning échilishi.
- inflüks is. fr.** qanni yürektin tomurlargha yetküzüp bérighan quwwet.
- İngiliz is. öz.** in'gliz, en'gliyilik.
- İngilizce is.** in'glizche, in'gliz **İngiltere is. öz.** En'gliye.
- ingin s. is.** töwen, pes, oyman, pesillik, yuqush, chongqurluq: *Burası ingin olduğu için pek rüzgarlı olmaz – Bu yer oyman bolghini üçün shamallıq emes.*
- ingin is. tp.** su éqish: *Burun ingini – Burundin su aqmaq.*

inginlik -*ġi is.* 1. chongqurluq, oymanliq; 2. quwwettin qélish, küchsizlik.

inha is. ar. 1. resmiy bir orundin bir wezipige teyinlitish; 2. uqturush.

inhidam is. ar. chöküsh, yiqilish, örülüş, xarab we weyran bolush.

inhilâl -li is. ar. 1. érimaq, érish; 2. chéchilmaq, parchilinish; 3. ayrilmaq, ayrilish.

inhimak -kı is. ar. chüshkünlük, bérilish.

inhina is. ar. 1. éğilmek, egrilik; 2. pükülüş; 3. bash egmek.

inhinak is. ar. 1. boghulush; 2. démi siqilish.

inhiraf is. ar. 1. azmaq, adashmaq; 2. yoldin chiqmaq; 3. buzulmaq.

inhisâf is. ar. 1. ayning tutulushi, yoruqluqning yoqilishi; 2. patmaq, chökmek; 3. nezerdin chüshmek, abruyini yoqatmaq; 4. ghuwalashmaq.

inhisar is. ar. monopoliye.

inhisarçılık -ġi is. monopolchiliq.

inhisarçı monopolchi.

inhitat -tı is. ar. 1. nachar we zeip ehwalgha chüshüp qalmaq, chüshkün halgha kélip qalmaq; 2. küchtin qalmaq, qérishqa yüzlenmek.

inhizam is. ar. 1. buzulmaq; 2. singmek, hezim bolmaq.

ini is. 1. ini, uka; 2. atining inisi (tagha).

inik s. chüshürüklük: *Perdeler inik* – Perdiler chüshürüklük.

inikâs is. ar. inkas, yanghu.

inikat -dı is. ar. 1. toplanmaq, yighilmaq, jem bolmaq; 2. toxtam, pütüm.

inila is. yiltizdin qomurmaq.

inildemek ingrimaq.

inilemek bk. **inildemek.**

inilmek chüshmek, töwenlimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- inilti** *is.* ingrash awazi, ingrimaq, nale.
- inisiyatif** *is. fr.* qabiliyet, iqtidar, talant.
- iniş** *is.* 1. olturushup kêtish, chüshüsh, pesiyish; 2. yoqush yer.
- initaf** *is. ar.* 1. eks étish; 2. égilish.
- inizal** *is. ar.* özini tartmaq, terkidunya bolmaq.
- inkâr** *is. ar.* inkar, ret.
- inkârcı** *s.* ret qilghuchi, inkarchi.
- inkâri** inkar qilinghan, qobul qilinmighan.
- inkılâpçı** *s. ar.* inqilabchi.
- inkilâp** *-bı is.* inqilab.
- inkilâpçılık** *-ğı is.* inqilabchiliq.
- inkiraz** *is.* yoq bolush, yoqilish: *Bir devletin inkirazi* – Bir döletning yoqilishi.
- inkisar** *is. ar.* 1. renjimek, köngli qalmaq: *İnkisarına sebep olacak bir şey söylemedim* – Köngli aghrighudek bir nème démidim; 2. lenet, qarghish.
- inkışaf** *is. ar.* 1. rawajlanmaq, tereqqiy qilmaq, ilgirilimek; 2. ashkara bolmaq; 3. hujumgha ötmek; 4. keshpiyat.
- inkita** *-ı is. ar.* üzülmek, késilme, béqindi bolmaq.
- inkiza** *is. ar.* waqti-qereli kelmek, waqti-saiti toshmaq, chékige yetmek.
- inleme** *is.* nale, ingrash.
- inlemek** 1. ingrimaq, nale qilmaq; 2. gürlüdimek: *Hasta inliyor* – Késel ingrawatidu.
- inletmek** 1. ingratmaq; 2. japa salmaq.
- inmek** 1. chüshmek: *Attan inmek* – Attin chüshmek; 2. kirmek: *Köyden şehre inmek* – Yézidin sheherge kirmek; 3. yanmaq, eslige kelmek: *Yüzünün şişi indi* – Yüzining ishshiqi yandı; 4. chüshürmek: *Daha iki lira indi* – Yene ikki lira chüshürdi; 5. olturushup ketmek: *Yağmurdan duvar inmiş* – Yamghurdin tamlar olturushup ketti.

insaf *is. ar.* insap: *Onda hiç insaf yoktur* – Uningda héch bir insap yoq.

insafli *s.* insapliq: *İnsafli bir adam* – Insapliq bir adem.

insafsız *s.* insapsız.

insafsızlık *-ği is.* insapsızlik.

insan *is.* insan, adem, kishi.

insanbilim *is.* antropologiyé (ademning biologik xususiyetlerini, türlüq irqlarning ten tüzülüshi belgilirini öginidighan bilim).

insanca *z.* insanche, insangha layiq.

insancıl *s.* (haywan heqqide) insangha ögengen, insandin qachmaydighan.

insaniyet *-ti is. ar.* insaniyet.

insaniyetli *s.* insaniyetlik.

insaniyetsiz *s.* insaniyetsiz.

insaniyetsizlik *-ği is.* insaniyetsizlik.

insaniyetsizlik yapma insaniyetsizlik qilish.

insanî *is. ar.* insaniy, insangha layiq.

insanlaşma *is.* insanlishish, insanlashmaq.

insanlık *-ği is.* insanliq, insaniyet.

insanoğlu *is.* insan, adem, kishi.

insansever *s.* insanperwer.

insanseverlik *-ği is.* insanperwerlik.

insansı *s.* insansiman.

insanüstü *-nü s.* insan üsti (insandin yuqiri küchke ige).

insektaryum *is. lat.* hasharatlar tetqiqat orni.

insibab *is. ar.* 1. tökülüş, éqish; 2. mayil bolush, bir terepke yétish.

insicam *is. ar.* 1. baghlinish (söz, jümlilerde); 2. tekshilik; 3. rawan (söz).

insicamlı *s.* 1. baghlinishliq; 2. rawanliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

insicamsız **s.** baghlashmasliq, maslashmasliq, baghlinishsiz.

insidat *-dı* **is. ar.** étilip qalmaq, tiqilip qalmaq (nerse we késellik toghrisida).

insilâk *-kı* **is. ar.** yol almaq, yolgha chüshmek, yürmek.

insilap *-bı* **is. ar.** yoq bolmaq, tügimek.

insiraf **is. ar.** 1. arqigha qaytmaq, chékinmek; 2. késelning bir yerdin ikkinchi bir yerge yötkilishi.

inşa **is. ar.** 1. quruluş, qurush; 2. yézish (shéir, hékaye heqqide); 3. edebiyat.

inşaat *-tı* **is. ar.** inshaat, quruluş ishliri: *Gemi inşaatı* – Kémisazliq.

inşaatçı **s. is.** inshaat mutexessisi.

inşai **is. ar.** inshaatqa ait.

inşallah **is. ar.** inshaalla (Xuda buyrusa, Xuda nésip qilsa).

inşat *-dı* **is. ar.** déklamatsiye.

inşat etmek déklamatsiye qilmaq.

inşiap **is. ar.** putaqlimaq, putaqlargha ayrilmaq, tarmaqlargha bölünmek.

inşirah **is. ar.** xushalliq, xushluq.

intaç *-cı* **is. ar.** 1. axirlashturmaq, tügetmek, püttürmek; 2. seweb bolmaq.

intâk *-kı* **is. ar.** sözletmek, gep qildurmaq, tilgha keltürmek.

intan **is. ar.** mikrobning yuqushidin bolghan késel.

intanî **is. ar.** mikrobtin peyda bolghan késel.

intaş **is. ar.** 1. pelek yaymaq; 2. chim hasil bolmaq.

intiaz **is. ar.** qed kötürmek, küchlenmek.

intiba *-ı* **is. ar.** tesirat: *Bu manzara bende iyi intiba bıraktı* – Bu menzire mende yaxshi tesir qaldurdi.

intibah **is. ar.** 1. hoshyarliq, sezgürlük; 2. tejribe-sawaq.

intibak *is. ar.* maslashmaq, oyushmaq: *Yaşamak için çevreye intibak lâzim* – Yashash üçhün etrap muhitqa maslishish lazim.

intifa *is. ar.* öchmek.

intifa *--aı is. ar.* paydilanmaq, paydilinish.

intifah kéngeymek, köpmek.

intifai *s.* menpeetperes.

intiha *is. ar.* axiri, tügenchisi.

intihac *is. ar.* barmaq.

intihal *-lı is. ar.* bashqisining shéirini özining qilip élan qilmaq: *İntihal bir edebi hırsızlık demek* – Bashqisining esirini özining qiliwélish edebiy oghri démektur.

intihap *-bı is. ar.* 1. tallimaq, parlimağ; 2. saylimağ (idare xadimlrini).

intihar *is. ar.* özini öltürmek.

intihar etmek özini öltürüwélish.

intikad *is. bk. intikat.*

intikadiye *is.* tenqidchilik.

intikal *-lı is. ar.* 1. ötküzüp bermek, qaldurup qoymaq; 2. chüshenmek, igilimek, özleshtürmek: *İntikali azdır* – Chüshenchisi töwen; *İyice anlattım ama intikal edemedi* – Xéli yaxshi chüshendürdüm, emma özleshtürelmidi; 3. ölmek, u dunyagha ketmek; 4. miras qalmağ: *Babadan serwet intikali* – Atidin qalghan bayliq.

intikâm *is. ar.* intiqam, öch, öchmenlik.

intikâmçı *s.* intiqamchi, öchmen.

intikat *-dı is. ar.* edebiy tenqid.

intikat etmek tenqid qilmaq.

intisac *is. ar.* toqumağ, örümeğ.

intisak *is. ar.* tizilmaq.

intisap *-bı is. ar.* qoshulmaq, qarimağ, tewe bolmaq, kirmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

intişar is. ar. 1. taralmaq, yéyilmaq, chéchilmaq; 2. (gézit, zhurnal heqqide) chiqmaq, neshr qilinmaq: *Güzel bir koku intişar etti* – Güzel bir puraq chéchildi.

intizam is. ar. intizam, tertip.

intizamlı s. intizamliq, tertiplik: *İntizamlı öğrenci* – Tertiplik oqughuchi.

intizamsız s. intizamsiz, tertipsiz.

intizamsızlık -ğı is. intizamsizliq, tertipsizlik.

intizar is. ar. intizar.

inzal -li is. 1. chüshürmek; 2. méni kelmek (aqmaq); 3. yamghurning yéghishi.

inzar is. ar. agahlandurmaq, eskertmek, esletmek.

inzibat -tı is. ar. 1. tertip-intizamni saqlash; 2. saqchilarning wezipisini ötigüchi eskerler.

inzibatî s. ar. intizam saqlighuchi, tertip saqlighuchi.

inzimam is. ar. qoshulmaq: *Hastalığına nezle inzimam etmiş* – Késilige zukam qoshuluptu.

inzira is. ar. héchqandaq ish bilen kari bolmasliq: *Mehmet emekliğe ayrıldıktan sonra inziraya çekildi* – Muhemmed pénsiyige chiqqandin kéyin héchqandaq ish bilen kari bolmidi.

ip -pi is. 1. yip; 2. arghamcha; 3. boghuch: *Ayak kabının ipi* – Betinkinging boghuchi.

ip ucu is. yip uchi.

ipek -ği is. yipek: *Ünlü İpek yolu* – Meshhur Yipek yoli.

ipek böceği is. zool. yipek qurti.

ipekçi is. 1. ghoza baqquchi; 2. yipek sodigiri.

ipekçilik -ği is. yipekchilik: *Hotan - ipekçiliğın geliştigi bir yerdir* – Xoten, yipekchilik tereqqiy qilghan yurt.

ipekhane is. yipek qurti béqilidighan yer.

ipekli s. 1. yipektin ishlengen; 2. yipek rext.

ipham is. ar. 1. mexpiy tutush, ashkara qilmasliq; 2. sözning lépapiliq qilinishi, sözning ochuq qilinmasliqi.

ipham *is. ar.* bash barmaq (qol we putning).

ipi kırık *-ğı is.* sergerdan, mejnun.

ipince *s.* bek inchike.

ipka *is. ar.* 1. tashlap qoymaq; 2. qaldurup qoymaq; 3. imtihandin qaldurmaq, sinipta qaldurmaq.

iplemek 1. baghlimaq (arghamcha bilen), chegmek; 2. étibar bermek, ehmiyet bermek.

iplik *-ğı is.* yip.

iplik iplik tal-tal.

iplikçi *is.* yip ishligüchi, yip satquchi, yip égirgüchi.

ipliklenmek tal-tal halgha keltürmek: *Elbisenin kolu ipliklenmiş* – Chapanning yéngi tarilip kėtiptu.

ipsiz *s.* 1. yipsiz, arghamchisiz; 2. sergerdan.

iptal *-li is. ar.* hökümsiz qilmaq, emeldin qaldurmaq, élip tashlimaq, bikar qilmaq.

iptale *is. ar.* kéreksiz nerse.

iptaliyât *is.* quruq sözler.

iptida *is. ar.* iptidaiy, bashlanghuch.

iptidaî *is. ar.* 1. arqida qalghan, ilgiri basmighan, deslepki haliche; 2. pishshiqlap ishlenmigen, xam.

iptidar *s. ar.* bashlanghuch.

iptilâ *is. ar.* xumar, chüşhkünlük.

iptina *is. ar.* tayanmaq, yölenmek.

iptisam *is. ar.* külmek, külümsirimek.

iptizal *-li is. ar.* 1. bir nerse köplükidin qimmitini yoqatmaq; 2. kasatlashmaq.

irade *is.* 1. irade; 2. tilek, istek; 3. buyruq.

irade dıışı *s.* iradidin sirt.

iradeli *s.* iradilik.

iradesel *s.* bk. *iradeli*.

iradesiz *s.* iradisiz.

iradesizlik *-ğı is.* iradisizliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- iradet** *-ti is. ar.* 1. irade; 2. gülning xahishi (istiki).
- irahe** *is. ar.* 1. rahetlendürmek; 2. nepes almaq; 3. qorqmaq; 4. ölmek.
- iraka** *is. ar.* tökmek, iqitmaq.
- İran** *is. öz.* Iran.
- İranî** *s. far.* 1. iranliq, paris; 2. irangha ait.
- iras** *is.* 1. bermek; 2. sewep bolmaq.
- irat** *-dı is. ar.* 1. neqil, istata: *Örnek irat etmek* – Misal neqil keltürmek; 2. kırım, daramet; 3. sözlimek, söz: *Çiftliğin iradı* – Déhqanchiliqning kirimi.
- iraz** *is. ar.* 1. yüz örümeq; 2. saghlanmaq, saqlinip qalmaq.
- irb** *is. ar.* eqil.
- irba** *is. ar.* köpeytmeq, artturmaq.
- irca** *-aı is. ar.* keynige yandurmaq, kona haligha qayturmaq, xémigha qayturmaq: *Eski haline irca etti* – Kona haligha keltürdi.
- irdelemek** inchikilep tetqiq qilmaq, bir-birlep tetqiq qilmaq.
- İrem** *is. ar.* jennet (Demeshiq we Yemende ikenliki sözlen'gen qedimiy we meshhur bir baghning éti).
- irenk** *-ği is.* "reng" sözning bashqa bir túrluk étyilishi.
- irfah** *is. ar.* rahat we bayashatliqqa érishtürmek.
- irfan** *is. ar.* 1. bilmek, chüshenmek; 2. medeniyet; 3. er iaki ayal ismi.
- irhas** *is. ar.* bahasini chüshürmek, erzanlatmaq.
- irhas** *is.* 1. puxta nerse; 2. tam qopurush.
- iri** *s.* 1. yoghan, chong: *İri bir köpek* – Yoghan it; 2. bestlik, gewdilik.
- iribaş** *is. zool.* yéngi tughulup ayighi chiqmighan tashpaqa balisi, yoghanbash.
- irikmek** birikmek.
- irileşmek** chongaymaq.
- irileştirmek** chongaytmaq.

irilik *-ği is.* chongluq.

irin *is.* yiring.

irinlenme *is.* yiring tutush.

irinlenmek yiringlimaq.

irinleşmek yiringleshmek.

irinli *s.* yiringliq.

iriyarı gewdilik, bestlik: *İriyarı bir adam* – Bestlik adem.

irkap *-bı is. ar.* 1. mindürüş (haywangha); 2. olturghuzush (mashina, harwa, poyiz we paraxot qatarliqlargha).

irkap etmek minmek.

irkilmek 1. (éqin su heqqide) éqip yighilmaq (toplanmaq); 2. ürküp arqigha shoxshimaq; 3. (wujudning yéri) kökirip qalmaq, ishshimaq.

irkinti *s.* turghun su.

irman *s. is. far.* 1. tekliq qilinmighan méhman; 2. teyyartap, parazit; 3. pushayman; 4. dunya, jahan.

irmik *-ği is.* yirik un.

irs *is. ar.* irsiyet, nesilge tartmaq, udum.

irsa *is. ar.* 1. küchlendürmek; 2. (kéme, paraxot heqqide) tömür atmaq.

irsal *-li is. ar.* ewetmek, yollimaq.

irsaliye *is. ar.* pochta uqturushi (ewetilgen nersilerning tiziyligi).

irsen *s. ar.* miras qatarida (orida).

irsiyet *-ti is.* irsiyet, udum.

irsîlik *-ği is.* irsiyet, neslige tartqanliq.

irşat *-dı is.* toghra yol körsetmek.

irtibat *-tı is.* munasiwet, alaqe: *Dış irtibat dairesi* – Cheteller bilen alaqe baghlash idarisi.

irtica *-at is. ar.* ümid, arzu.

irtica *-at is. ar.* eksiyetchilik.

irticaf *is. ar.* silkimyek, tewretmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- irtical is. ar.** teyyarliqsizla söz qilmaq yaki shéir oqumaq.
- irtida is. ar.** meni qilinghan nersilerni qilishtin saqlinish.
- irtida is. ar.** pürkenmek, yötkelmek, oralmaq.
- irtidaf is.** izigha chüshmek, teqip qilmaq.
- irtidat -dı is. ar.** Islam dinidin qaytip bashqa bir dingha kirmek.
- irtifa -at is. ar.** 1. égzlik, yükseklik; 2. bir yerning déngiz yüzidin yükseklik derijisi; 3. orni kötürülmek, ösmek; 4. bir yultuzning orni bilen upuq arisidiki uzaqliq.
- irtifak is. ar.** 1. tayanmaq; 2. tolmaq; 3. dostluq qilmaq.
- irtifas is. ar.** mal bahasining östürulushi.
- irtigab is. ar.** heweslendürmek, hewisini qozghimaq.
- irtihal -li is. ar.** 1. (u dunyagha) ketmek, jan üzmeq, alemdin ötmek: *İrtihal sirasında bütün çocukları yanında imiş* – Jan üzgén waqtida pütün baliliri yénida idi; 2. köchmek, yötkelmek.
- irtihan is. ar.** renige almaq yaki élinmaq.
- irtika is. ar.** sewiyisi ösmek, bilimi artmaq.
- irtikâp -bı is. ar.** 1. yaman ish qilmaq, jinayet ishlimek; 2. para; 3. yalghan söz qilmaq; 4. aldamchiliq qilmaq.
- irtikaz is. ar.** qéqilmaq, tikilmek.
- irtikaz is. ar.** 1. hesret chekmek; 2. midirlimaq.
- irtisam is. ar.** 1. tamgha basmaq, marka chaplmaq; 2. dua, yardım qilmaq, xudagha yalwurmaq; 3. buyruqqa boysunmaq.
- irtişa is. ar.** para almaq, para yémek.
- irtiyat -dı is. ar.** telep qilmaq.
- irtiza is. ar.** süt emmek.
- irza is. ar.** emgüzmeq, emdürmeq, süt bermek.
- irza is. ar.** razi qilmaq, xushal qilmaq.
- is is.** qara küye (qazanning yaki morining) **İsa is. öz.** Eysa peyghember.
- isabet -ti is. ar.** 1. neq jayigha tégish; 2. rasa udul kélish.

isabet etmek neq jayigha tegmek.

isabetli s. ar. jayida bolghan, udul kelgen, jayigha tekken, uyghun, mas.

isabetsiz s. ar. jayida bolmighan, udul kelmigen, jayigha tegmigen, uyghun bolmighan, mas kelmigen.

isad is. ar. bextiyar.

isad is. ar. ornini kötürmek, östürmek.

isaet -ti is. ar. yamanliq qilmaq (birige), ziyankeshlik qilmaq.

isaf is. ar. telepni qandurmaq.

isal -li is. ar. yetküzmek, érishtürmek: *Mektubu sahibine isal etti* – Xétini igisige yetküzdi.

isale is. ar. éqitmaq, aqquzmaq.

isam is. ar. gunah qildurmaq (birini), gunahliq ish qildurmaq.

isar is. ar. 1. ikram qilmaq, aytmastinla bermek; 2. töküp chachmaq, israp qilmaq.

isar is. ar. baha belgilimek, nerxini békitmek.

isbal is. ar. yollimaq, ewetmek.

isbat is. bk. ispat.

isevi is. öz. ar. xristian, eysawi.

isevilik -ği is. ar. xristianliq, eysewilik.

isfanah is. ar. bot. bk. ispanak.

ishal -li is. ar. ich sürmek.

isilik -ği is. issiqliq (bedenge chiqqan).

isim -smi is. ar. 1. nam, at; 2. kishi, adem: *Toplantıya yeni isimler katılıyor* – Mejliske yéngi adamlar qatnishidu.

isim fili is. dilb. mester.

isimli s. isimlik, atliq.

isimsiz s. namsiz, imzasiz, atsiz.

iska is. ar. sugharmaq (haywanni), su bermek (haywangha).

iskambil is. fr. 1. qart (oynaydighan); 2. qart qeghizi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

iskân *is. ar.* 1. yerleshtürmek, orunlashturmaq, olturaqlashturmaq; 2. adem köchürmek.

iskanca *is. den.* kéme-paraxotlarda nöwetchilerning almishish waqti.

iskandil *is. it.* 1. déngizning chongqurluqini ölchesh eswabi; 2. déngizning chongqurluqini ölchimek; 3. qarmaqni éghirlashturush üçün ésip qoyulidighan qoghushun.

iskarlatin *is. fr.* qizil késili.

iskarpin *is. it.* bir xil ayalche topley.

iskât *-ti is. ar.* 1. jim qilmaq, aghzini etmek (birining); 2. éghiz achurmasliq, aghzini tuwaqlap qoymaq.

iskele *is. it.* 1. paraxot we kémilerning qirghaqqa yéqinlishishi üçün yasalghan, su üstige qoyulghan yaghach köwrük; 2. port.

iskelet *-ti is. yun.* iskilik.

iskemle *is. yun.* yölenchüksiz orunduq.

iskemleci başı *is.* padishahni atqa mingüzüş, attin chühürüshte ishlitilidighan orunduq tutquchi **İskenderiye**

is. öz. Misirdiki bir sheher.

iskitler *is. öz.* miladidinVII we VIII esir burun ottura Asiyadin jenubiy rusiyege köchüp bérip impériye qurghan bir qowm **İslâm** *is. öz.* Islam, musulmanliq.

İslâmiyet *-ti is. öz.* musulmanliq, islamlıq.

İslav *is. öz.* islaw, islaf **İslavca** *is. öz.* islaw tili.

islemek 1. islamaq; 2. sürlimek.

islenmek islenmek; 2. sürülenmek.

isli *s.* islanghan.

islim *is.* hor, par.

islimi *is. far.* Junggoni dorap ishlengen bir xil bézek, zinnet.

ism *is. ar.* bk. *isim.*

isma *is.* anglatmaq, awazini anglatquzmaq.

ismen *z. ar.* ismini atap, nam-ismini atighan halda.

ismet *-ti is. ar.* nomusluq, pakliq, eyibsizlik, biguah, gunahsizlik, mesumluq.

ismirar *s.* bughday önglük, qariyip ketken.

isnân *is. ar.* 1. kichik balining chong teret qilip qoyushi; 2. qérimaq, yashanmaq.

isnat *-di is. ar.* 1. yüklimek, tangmaq (bir ishni bashqa birige); 2. bohtan.

ispat *is. ar.* ispat, delil, guwah, pakit.

ispati *is. yun.* 1. kichik qilich; 2. qartta chillik qeghizi.

ispatlamak ispatlimaq.

ispatlanmak ispatlanmaq.

ispath *s.* ispat qilinghan, ispatliq.

ispenç *-ci is. zool.* pakar jins bir xil toxu.

ispençiyar *is. it.* doriger.

ispir *is. it.* 1. at baqquchi; 2. harwikesh.

ispirto *is. lat.* 1. ispirit; 2. ichimlik, haraq.

ispiritolu *s.* ispiritliq.

ispirit *-ti is. yun.* harwa chaqining gügüsünü.

ispiyon *is.* bk. *casus*.

isr *is.* 1. iz, eser; 2. meslek, yol.

isra *is.* ewetish, yollash.

israf *is. ar.* israp, orunsiz yerge xejlesh **İsrail** *is. öz.* Israiliye.

israr *is. ar.* sir saqlimaq.

istan *far.* istan: *Özbekistan* – Özbékistan.

İstanbul *is. öz.* Istanbul **İstanbullu** *s.* istanbolluq.

istand 1. yügürüş musabiqiliride tamashichlar olturidighan égiz yer; 2. qarigha étish meshiqliride qarigha étidighan yer.

istandart süpet, ölchem.

istar 1. perde; 2. gilem toqush destigahi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

istasyon **is.** 1. béket (poyiz békiti): *Demir yolu istasyonu* – Tömur yol békiti; 2. tetqiqat orni, ponkit: *Tohum istasyonu* – Uruqchiliq ponkiti; *Radyo istasyonu* – Radio ponkiti.

istatistik **-ği is.** sitatistik, sanliq melumat.

istatistik bürosu sitatistik idarisi.

istatistikçi **is.** sitatistikichi, sanchi.

istatüko **is. lat.** toxtamgha asasen qilinish kérek bolghan yaki qiliniq kelgen ish.

istavroz **is. yun.** krést.

istavroz çikarmak (xristianlar üçün) ibadet herikiti qilmaq.

istefan toyda kiyidighan bök, gül bilen yasalghan bök.

istek **-ği is.** 1. istek, arzu; 2. telep: *Bu adamın istekleri bitmiyor* – Bu adamning telipi tügimeydu.

isteklendirmek ilhamlandurmaq, heweslendürmek.

isteklenmek heweslenmek, ilhamlanmaq.

istekli **s. is.** telep qilghuchi, hewes, qilghuchi.

isteksiz **s.** arzusiz, hewessiz.

istemek 1. istimek, xalimaq, arzu qilmaq: *Herkes iyi yaşamak ister* – Hemme kishi yaxshi yashashni arzu qilidu; 2. telep qilmaq, tilimek, bir nersige hajiti chüshmek: *Benden bir kitap istedi* – Méningdin bir kitap soridi; 3. izdimek: *Kimi istiyorsun?* – Kimni izdeysen?.

istemli **s.** ixtiyari, meyli.

istemsiz **s.** ixtiyarsiz, gheyriy ixtiyariy.

istenilmek 1. izdenmek; 2. soralmaq; 3. chaqirilmaq.

istep **-bi is. rus.** otlaq, paylaq.

ister **is.** 1. telep; 2. xahish, xalash: *Memleketin kalkınması üzerindeki istekleri düşünelim* – Memliketning tereqqiyiti üçün qilinghan telepler üstide oylinayli; *İster gitsin, ister kalsın* – Meyli ketsün, meyli qalsun.

isterlin **is. ar. bk. sterlin.**

- istiade** *is. ar.* bir nersining qayturulushini telep qilmaq.
- istiane** *is. ar.* yardem telep qilish.
- istiap** *-bi is. ar.* ichige élish, sighdurush, singdürüş.
- istiap etmek** ichige almaq.
- istiare** *is. ar.* 1. ötne almaq, qerz almaq; 2. istiare, oxshitish.
- istibad** *is. bk. istibat.*
- istibar** *is. ar.* chüshini örütmeq, chüshke tebir berdürmek.
- istibat** *-di is. ar.* uzaq bilmek, yiraq körmek.
- istibdad** *is. bk. istibdat.*
- istibdal** *is. ar.* 1. almashturmaq, yenggüşlimeq; 2. özgertmeq.
- istibdat** *-di is. ar.* istibdat.
- isticab** *is. ar.* heyran qalmaq, heyran bolmaq, hang-tang qalmaq, chöchüp ketmek.
- isticâb** *is. ar.* zörür dep bilmek.
- istical** *-li is. ar.* aldirimaq, sewr qilalmasliq.
- istical** *-li is. ar.* kéyinge qaldurulushni telep qilmaq.
- isticar** *is. ar.* ijarige élish.
- isticar etmek** ijarige bermek.
- istichal** *is. ar.* nadan körmek.
- isticlâb** *is. ar.* 1. jelp qilmaq; 2. xatiriletmek, esletmek.
- isticmar** *is. ar. din.* tash bilen istinja qilmaq.
- isticvap** *-bi is. ar.* soraq sorimaq.
- istida** *is. ar.* 1. iltimasname; 2. alladin tileshe.
- istidane** *is. ar.* ötne almaq, qerz almaq.
- istidat** *-di is. ar.* qabiliyet, istédât.
- istidatlı** *s.* qabiliyetlik: *İstidatlı bir adam* – Qabiliyetlik bir adem.
- istidatsız** *s.* qabiliyetsiz.
- istidlal** *is. ar.* birini toghra yoldin chiqirish.
- istidlâl** *is. ar.* wasitilik chüshenche, pakitlarga asasen bir netijige barmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

istidlâlât is. paketlar, deliller, ispatlar, shahitlar.

istidrac is. ar. baldaqmubaldaq ashmaq, qedemmuqedem algha basmaq.

istidrak is. ar. érishmek.

istidrâk is. idrak qilmaq, chüshenmek.

istif is. it. 1. üsti-üstige qatlap qoymaq; 2. yuklarning paraxot ambarlirigha yerleshtürülüshi; 3. sözlerning qaidige muwapiq öz ornigha qoyulushi.

istifâ is. ar. istépa.

istifâ etmek istépa etmek (bermek).

istifade is. ar. paydilanmaq.

istifador is. ambarchi.

istifaf is. ar. 1. eski ishlardin qol üzmeq; 2. nomusluq, ippetlik bolmaq.

istifaname is. ar. istépa xéti.

istifçi is. 1. mal we bashqa nersilerni bir yerge ret-réti bilen tizghuchi; 2. qarangghu bazarchi.

istifham is. ar. zéhnide peyda bolghan soal.

istiflemek 1. türlerge ayirmaq, tizmaq; 2. yükni ayropilan yaki paraxotqa orunlashturmaq.

istifrağ is. ar. qusmaq.

istifraş is. ar. jinsi alaqe qilmaq (öz xotuni bolmighanlar bilen), zina qilmaq.

istifsâr is. ar. sorimaq, sorap bilmek.

istigaso is. ar. yadem telep qilmaq, yademge chaqirmaq.

istiğfar is. ar. töwe qilmaq.

istiğna is. ar. qanaet qilmaq, qanaetchanliq.

istiğrak -kı is. ar. 1. meptun bolmaq; 2. hayajanlanmaq.

istiğrap yétirqimaq, heyran qalmaq.

istihal layaqetlik, ehli bolmaq.

istihale is. ar. 1. imkansizliq, mumkin bolmasliq; 2. sheklini özgertmek.

istihbab *is. ar.* yaxshi körmek, yaqturmaq.

istihbar *is. ar.* xewerdar bolmaq, bilmek.

istihbarat *-tı is. ar.* 1. élinghan xewerler; 2. melumat toplimaq, axbarat: *İstihbarat bürosu* – Axbarat idarisi.

istihdaf *is.* meqset qilmaq, nishan qilmaq, pilanlmaq.

istihdam *is. ar.* yallimaq, xizmetke salmaq, ishletmek.

istihfaf *is. ar.* xorlmaq, pes körmek.

istihkak *-kı is. ar.* 1. hoquqluq; 2. hoquq.

istihkâm *is. ar.* istihkam.

istihkar *is. ar.* xorlmaq, pes körmek, haqaret bilen qarimaq.

istihlâf *is. ar.* izbasar qilmaq, öz ornigha qoymaq (birini): *Müdürlükten çekilirken yardımcısını istihlâf etti* – Mudirliqtin chékinip muawinini öz ornigha qoydi.

istihlâk *-ki is. ar.* serp bolmaq, ishilitmek: *Şehirde çok elektrik istihlâk ediliyor* – Sheherde nurghun tok ishilitilidu.

istihlâl *is. ar.* 1. ayning körünüshi, ayning chiqishi; 2. yéngi ayni körmek; 3. bowaqning tughulup birinchi qétim yighlishi, birinchi yigha.

istihlâs *is. ar.* 1. chiqarmaq, ayrimaq; 2. qutulmaq: *Meşgüliyet sırasında bir vakit istihlâs edebilirsem gelirim* – Ish jeryanida waqit tapsam kélimen.

istihmam *is. ar.* munchigha kirmek yuyunmaq.

istihraç *-cı is. ar.* 1. (mene yaki netije) chiqarmaq: *Okuduğunu pek istihraç edemiyor* – Oqughan nersisidin yaxshi netije chiqiralmaydu; 2. pal baqmaq, pal salmaq.

istihsal *-li is. ar.* 1. ishlep chiqirish; 2. qolgha keltürmek.

istihsalat *is. ar.* mehsulat, ishlepchiqirilghan nersiler.

istihsan *is. ar.* yaxshi körmek.

istihya *is. ar.* iza tartmaq.

istihza *is. ar.* hezil, chaqchaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

istihzar *is. ar.* 1. hazirlimaq, teyyarlamaq; 2. eslimek, xatirilimek, yadigha kelmek.

istikamet *-ti is. ar.* 1. terep, jehet: *Şu istikamete doğru gitti* – Shu terepke qarap ketti; 2. istiqamet (dinning buyruqigha asasen heriket qilmaq).

istikap *-bı is.* yazdurtmaq, yézish siniqi élip barmaq.

istikap *-bı is.* qutuplarni birleshtürmek.

istikbal *-li is.* 1. istiqbal, kélecek: *İstikbalde ne olacağını kimse bilmez* – Kélechte néme bolidighanliqini héchkim bilmeydu; 2. qarshi almaq.

istiklâl *-li is. ar.* musteqilliq, erkinlik.

istiklâlcı *s. is.* musteqilliq terepdari.

istiklâliyet *-ti is.* musteqilliq.

istikmal *is. ar.* tügetmek, püttürmek, tamamlimaq.

istikra *is. ar.* ijarige bermek, kira qilmaq.

istikrâ *is. ar.* tekshürüp tetqiq qilmaq, seyr qilmaq.

istikrah *is. ar.* seskenmek, yirgenmek, nepretlenmek.

istikrar *is. ar.* 1. muqimliq, turaqliq (sewiydiki muqimliq); 2. bir yerde muqim olturaqlashmaq.

istikrar *is. ar.* tekrarlinish.

istikrarlı *s.* 1. muqimliq; 2. yerliship qalghan.

istikrarsız *s.* turaqsız, biqarar, muqimsız.

istikraz *is. ar.* qerzge pul almaq, pul ötne almaq, qerzdar bolmaq.

istiksap *-bı is. ar.* payda qazanmaq, tapawet qilmaq.

istiksas *is.* qisas ilishni niyet qilmaq.

istikşaf *is. ar.* tetqiq.

istiktar *is. ar.* témitmaq.

istila *is. ar.* 1. chongaytmaq; 2. üstün kelmek.

istilâ *is. ar.* ishghaliyet, ishghal qilmaq, bésiwalmaq.

istilâcı *s. is. ar.* ishghaliyetchi, jahangir.

istilâd *is. ar.* perzent körüşhni arzu qilmaq.

- istilâm** *is. ar.* bilim telep qilmaq, ilimge telpünmek.
- istilâm** *is. ar.* tezim qilmaq, qolni söymek.
- istilka** *is. ar.* ondisigha yatmaq.
- istilo** *is. lat.* siyah qelem, gangbi.
- istilzam** *is. ar.* kérek qilmaq.
- istilzaz** *is. ar.* lezzet almaq, xush bolmaq.
- istim** *is. ing.* ichimlikler.
- istima** *is. ar.* 1. anglimaq, qulaq salmaq; 2. doxturning diagnozi.
- istimal** *-li is. ar.* istémal, istémal qilmaq, qollanmaq, paydilanmaq.
- istimale** *is. ar.* teselli bermek, könglini yasimaq.
- istimalet** *is. ar.* teselli bermek, könglini yasimaq.
- istiman** *is. ar.* amanliq tilimek, ésenlik tilimek.
- istimdat** *-dı is. ar.* medet tilimek, yardem telep qilmaq.
- istimhâl** *is. ar.* zaman (möhlet) telep qilmaq.
- istimlâk** *-kı is. ar.* dölet igilikige ötküzüwalmaq, omumiy mülük qilmaq.
- istimrar** *is. ar.* dawamlashmaq.
- istinaden** *z. ar.* asasen, köre.
- istinaf** *is. ar.* 1. yéngidin bashlima, bashqidin bashlima; 2. söz béshi, kirish söz.
- istinas** *is. ar.* adetlenmek, könme, özleshmek.
- istinat** *-dı is. ar.* yölenmek, tayanmaq.
- istinba** sorimaq, bilim almaq.
- istinca** *is. ar.* istinja.
- istincad** *is. ar.* yardem telep qilmaq.
- istinkâf** *is. ar.* 1. chékinmek, qol tartmaq; 2. yüz örümek, ret qilmaq.
- istinsah** *is. ar.* nusxa, örnek.
- istintaç** *-cı is. ar.* netijisi chiqmaq.
- istintak** *is. ar.* sözlitish, soraqqa tartish, soraq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- istintak etmek** soraqqa almaq.
- istirahat** *is. ar.* istirahat, harduq, aram, rahatlinish, dem élish.
- istirak** *is. ar.* oghrilash.
- istirak etmek** oghrilimaq.
- istirca** *is. ar.* yalwurush, dua qilish.
- istirfah** *is. ar.* rahat körüsh, huzurlinish.
- istirfah etmek** rahat körmek, aram almaq.
- istirham** *is. ar.* yalwurush, merhemet tilesht.
- istirhamname** *is. ar.* iltimas xéti.
- istirhas** *is. ar.* erzan bilmek, erzan dep hésab qilmaq.
- istirkab** *is. ar.* bk. **istirkap**.
- istirkak** *is. ar.* esir almaq, qul qilmaq.
- istirkap** *-bi is. ar.* qizghanmaq, ichi tarliq qilmaq.
- istisal** *is. ar.* yiltizini qurutmaq, yiltizidin qumuruwatmaq.
- istisare** *is. ar.* 1. xapa qilmaq; 2. pitne tarqatmaq.
- istisgar** *is. ar.* xorlimaq, töwen körmek, xarlimaq.
- istishâl** *is. ar.* asan körmek.
- istiska** *is. ar. tp.* 1. bedenning melum yéрге su yighilip qélish; 2. qérilarda öpke késili; 3. ussimaq, su telep qilmaq, zaraxetmige chiqmaq.
- istiskal** *-li is. ar.* xush körmigenlikini bildürmek: *Misafiri istiskal etmek ayıptır* – Méhmangha xosh yaqmqghanliqini bildürmek eyibtür.
- istislam** *is. ar.* 1. boyun egmek; 2. Islam dinini qobul qilmaq.
- istismar** *is. ar.* 1. ékspilatatsiye; 2. birining yaxshi niyitini yamanliqqa qollanmaq.
- istismar etmek** paydilanmaq.
- istisna** *is. ar.* istisna, xali, ayrimliq, tashqiri.
- istisnasız** *s.* istisnasız.
- istişare** *is. ar.* meslihet.

istişare etmek meslihet qilmaq.

istişfa *is. ar.* 1. salametlik we ésenlik tilimek; 2. derdke derman izdimek.

istişhat *-di is. ar.* shahit körsetmek, guwah körsetmek.

istişmam *is. ar.* 1. purap qalmaq, puraq kirip qalmaq; 2. mahiyitini bilmek.

istitaat *-ti is. ar.* qudret, küch.

istitâf *is. ar.* biridin shepçet we merhehet tilimek.

istitar *is. ar.* yoshurunmaq.

istitbab *is. ar.* doxturgha körünmek, doxturgha dawatlatmaq.

istitlâ *is. ar.* bir nersini bilishke tirishmaq, tekshürüp tetqiq qilmaq.

istivador *is. ing.* kéme we paraxotqa yük qachilaydighan we chüshüridighan adem.

istizade *is. ar.* ziyade bolushni telep qilmaq.

istizah *is. ar.* izahat telep qilmaq, jawap telep qilmaq.

istizan *is. ar.* ruxset sorimaq.

istizhar *is. ar.* yarem kütmek, yar-yölek telep qilmaq.

istok *is. bk. stok.*

İsveç *is. öz.* Shwétsiye.

İsveççe *is. öz.* shwétsiye tili.

İsveçli *is. öz.* shwétsiyilik.

İsveçre *is.* Shwétsariye **İsveçreli** *is.* shwétsariyilik.

isvidad *is. ar.* qararmaq.

isyan *is. ar.* isyan, qozghilang, topilang.

isyançı *s.* isyançı, topilangçı.

iş *is.* 1. ish, xizmet; 2. kesip, meshghuliyet.

iş başı *is.* 1. ish bashlash; 2. ish bashliqi, guenilyen, benjang; 3. döletni idare qilish.

iş yeri *is.* ish meydani.

işâ *is. ar.* 1. axsham, kéche; 2. xupten namizi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- işaa is. osm.** 1. yaymaq, tuydurmaq, bildürmek (xewerni).
işabe is. ar. chach we saqalni suniy aqartmaq.
işâeyn is. sham we xupten namizi.
işal is. ar. 1. yaqmaq, tutashturmaq, yélinjatmaq (otni); 2. ulghaytmaq.
işar is. ar. bildürmek, uqturmaq.
işaret -ti is. ar. isharet.
işaretlemek belge qoymaq.
işaretleşmek isharetleshmek, belge bérishmek.
işaretli s. isharet qoyulghan, belge qoyulghan.
işba is. ar. 1. tuymaq; 2. qapiye we wezin zörüriyiti bilen sözlerge herp qoshmaq.
işba etmek toyghuzmaq.
işbirligi is. hemkarliq.
işbirligi etmek hemkarlashmaq.
işbu s. bu, shu, mana bu, mana shu.
işçi is. ishchi.
işçilik -ği is. 1. ishchiliq; 2. ish heqqi.
işemek siymek.
işenmek siymek: *Rastgele yere işenmez* – Körgenla yerge siyishke bolmaydu.
işetici s. tip. süydük mangdurghuchi, siydürgüchi (dora yaki bashqa nerse).
işetmek siydürmek.
işgal -li is. ar. ishghal, ishghaliyet.
işgalci s. is. ishghaliyetchi.
işgücü is. emgek küchi.
işgüder is. elchixanilarda bash elchi bolmighanda uning ishini bashqurghuchi.
işgünü is. ish küni, xizmet küni.
işgüzar s. 1. qolidin ish kélidighan, qoli eplik (biri); 2. bashqilargha özini körsetküchi.

işhat -tı **is. ar.** 1. delil körsitish; 2. ülke qilish: *Bu davada onu işhat edecek* – Bu dewada uni delil körsetküdek.

işitici **s.** ishtiküchi, tuyghuchi.

işitilmek 1. ishtilmek; 2. tuyulmaq.

işitmek 1. ishtmek, anglimaq; 2. xewerdar bolmaq.

işitmemezlik -ği **is.** tuyulmasliq, anglanmasliq, ishtilmeslik.

işittirmek ishttürmek.

işkâ **is. ar.** 1. shikayet qilmaq, gheywet qilmaq; 2. öch almaq.

işkâl -li **is. ar.** 1. qiyinlashturmaq, müshkülleshtürmek 1. müshkülluk, qiyinliq.

işkembe **is. osm.** kösheydighan haywanlarning ich qarni.

işkembeci **is.** zasüychi, kalla-paqalchaq satquchi, öpke-hésipchi.

işkembecilik -ği **is.** zasüychilik, öpke-hésipchilik.

işkembeli **s.** ich-baghri bolghan.

işkence **is. osm.** 1. eziyet, japa (maddiy we meniui jehette); 2. azab.

işkenceci **s.** qiynighuchi, azarlighuchi.

işkil **is. ar.** 1. guman, shübhe, shek; 2. qiyinchiliq, japaliq; 3. aldi ong puti, arqa sol puti aq at.

işkillendirmek gumanlandurmaq, shübhilendürmek.

işkillenmek gumanlanmaq, shübhilenmek.

işkilli **s.** gumanliq, shübhilik.

işkilsiz **s.** shübhisiz, gumansiz.

işlek **s.** 1. köp ishleydighan, köp qollinilidighan; 2. obdan ishlen'gen, obdan yasalghan.

işleme **is.** 1. qilish; 2. küch serp qilish, tirishish; 3. **s.** nepis ishlen'gen (nerse).

işlemek 1. qilmaq, etmek; 2. ishlimek, emgek singdürmek; 3. tesir qilmaq; 4. hiyle aldamchiliq qilmaq: *Soğuk iliklerime işledi* – Soghuq ilikimdin ötüp ketti.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

işlenmek ishlenmek.

işler **is.** wezipe.

işletme **is.** 1. bashqurush; 2. bashqarma, ishlepchiqirish orni; 3. idare, karxana: *Demir yollari işletmeleri* – Tömür yol idarisi.

işletmeci **is.** ish bashqurghuchi.

işletmek 1. ishletmek, xizmetke salmaq; 2. qollanmaq, paydilanmaq; 3. tesirlendürmek; 4. (ayal heqqide) yaman yolgha kirgüzmek.

işleyiş **is.** ishlesh usuli.

işlik **-ği is.** ishxane (ressam we heykeltirashlarning ishleydighan öyi).

işmar **is.** köz-qash ishariti.

işmem **is. osm.** 1. yuratmaq; 2. isharet qilmaq; 3. sezdürmek, hés qildurmaq.

işmizaz **is. ar.** 1. domaymaq; 2. jéni siqilmaq; 3. titrimek.

işporta **is. it.** yayma (dukan).

işportacı **is. it.** yaymichi, tenzichi.

işrab **is.** bk. **işrap.**

işraf **is. ar.** 1. égizge chiqmaq; 2. yuqiridin qarimaq; 3. (késel heqqide) ölümge yüzlenmek.

işrak **is. ar.** 1. yurutmaq 1. (kün, ay heqqide) tughmaq, örlimek, chiqmaq.

işrap **-bı is. ar.** 1. tuydurmaq, sezdürmek; 2. kinaye.

işret **-ti is. ar.** 1. mestlik; 2. ichimlik; 3. ichkü ichmek: *İşret toplantısı* – Ichimlik yighini.

işsiz **s.** ishsiz.

işsizlik **-ği is.** ishsizliq.

iştah **is. ar.** 1. ishtiha; 2. arzue, tilek.

iştahlanmak 1. ishtiha kelmek; 2. hewes qozghalmaq.

iştahlı **s.** 1. ishtihaliq; 2. heweslik.

iştahsız 1. ishtihasi yoq; 2. hewessiz.

iştahasızlık -ğ*ı is.* ishtihazsizlik.

işte e. bir nersini k rsetkende yaki bir nersige isharet qilghanda qollinilidu: *Hani kitap? – İşte – Q ni kitap? – Bu yerde; İşte kalem, işte k ğıt, otur yaz – Mana qelem, mana qeghez, olturup yaz; İşte size anlattığım adam – Sizge d gen adem mana bu; İşte korktuğım başıma geldi – Qorqqangha qosh köründi d gen mana shu.*

işteşlik -ğ*i is.* ortaqlıq, xizmetdashlıq.

iştial -li *is. ar.* tutashmaq, ulghaymaq (ot).

iştibah *is. ar.* guman, sh bhe.

iştidad *is. ar.* 1. shiddetlenmek, küchlenmek; 2. (k sel heqqide)  ghirlashmaq.

iştighal -li *is. osm.* shughullanmaq, ishlimek.

iştighal t *is. ar.* meshghulat.

iştiha *is. ar.* 1. jinsiy hewes; 2. ishtiha: *İştiham kesilmiş, uykum azlamıştı – Ishtihayim tutulup, uyqum aziyip ketti; 3. intilish: İştiha ile iş görüyor – Hewes bilen ishleydu.*

iştihar *is. ar.* 1. shöhret, nam, abroy; 2. tonulush, nam qaz nish.

iştihar bulmak shöhret qazanmaq, abroy tapmaq.

iştik  *is. ar.* derd tökmek, shikayet qilmaq.

iştikak -k*ı is. ar.* 1. menbe; 2. k lip chiqmaq, bashlanmaq, peyda bolmaq.

iştikak ilmi  timologiyе.

iştira *is. ar.* s tip almaq.

iştirak -k*ı is. ar.* 1. ortaqlışış; 2. qatnışış, ishtirak; 3. (bir ishqa) qoshulush.

iştirak etmek e qatnashmaq.

iştiyak -k*ı is. ar.* 1. ishtiyaq; 2. arzu, tilek; 3. s ghinmaq: *Çocuğu Kaşkarda olduğundan iştiyak içindedir – Balisi Qeshqerde bolghanlıqi  chun s ghinip qaldi.*

iştiyak çekmek körgüsi kelmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- işve is. ar.** naz, jilwe, nazlinish.
- işveli s.** nazliq, nazlinidighan, shox.
- işveren is.** ishchi yallap ishletküchi, ish bergüchi.
- işyar is.** xizmetchi, kadir, memur.
- işyazar is.** éléktronluq hésab mashinisi.
- it -ti is.** 1. it; 2. terbiyisiz, exlaqsiz, edebsiz (adem).
- İtalik is. öz.** 1. qedimiy Italiye xelqi; 2. Hind-Awrupa tilliri.
- İtalya is. öz. it.** Italiye.
- İtalyan is. öz.** italiyilik, italiyige ait: *İtalyan mah* – Italiye méli (mal) **İtalyanca is. öz.** italiye tili.
- it üzümü is. bot.** it üzümü.
- it'ap is. ar.** hêrish, harghuzush.
- ita is. ar.** 1. ata (qilish); 2. bermek, bexs.
- itaat -ti is. ar.** itaet.
- itaatlı s.** itaetchan, itaetlik.
- itaatsız s.** itaetsiz.
- itaatsızlık -ğı is.** inaetsizlik.
- itab is. bk. itap.**
- itab ar.** hêrish, harghinliq.
- itak is. ar.** qulni azad qilmaq.
- itale is. ar.** uzartmaq.
- italik s. is. fr.** qol yazma teqlittiki herp, hösñ xet sheklidiki herp.
- itap -bı is. ar.** nesihet, tenbih.
- itare is. ar.** 1. uchurmaq; 2. téz yollimaq.
- itba is. ar.** 1. boysundurmaq, tabie qilmaq; 2. bir sözning keynige ulinip qosh söz bolup kélidighan uqumsiz qoshumchilar: at-pat, sözpöz ... **itbak is. ar.** 1. qaplima, qapsimaq; 2. uyghunlashmaq maslashmaq.
- itekleme** ittirmek.
- iteleme** arqa-arqidin ittirmek.

itfa *is. ar.* 1. öchürmek; 2. bésiqturmaq, jimiqturmaq;
Yangını itfa ettiler – Otni öchürdi.

itfaiye *is. ar.* ot öchürüş etriti.

itfaiyeci *is. ar.* ot öchürüş xadimi.

ithaf *is. ar.* hediye, hediye qilmaq, birining namigha atimaq.

ithal *-li is. ar.* 1. import; 2. qoshumche qilmaq, qatmaq,
ichige almaq: *Ham madde ithal* – Xam eshya importi.

ithalât *-tı is. ar.* import, import qilish: *İthalât malları* –
Import qilinghan mallar.

ithalât vergileri import mallar béji.

ithalatçı *s. is.* importchi.

ithalatçılık *-ğlı is.* importchiliq.

itham *is. ar.* eyiplimek, qarilimaq.

itibar *is. ar.* étibar, étibar bérish, köngül bölüş, inawitini
saqlash, ishinish.

itibaren *z. ar.* étibaren, ...din bashlap.

itibarlı *s.* étibarliq, inawetlik.

itibarsız *s.* étibarsız, inawetsiz.

itibarsızlandırma *is.* étibarini qoymasliq.

itibarsızlanma *is.* étibarini yoqinish.

itibarsızlık *-ğlı is.* étibarsızliq.

itici *s. is.* türtkuch, ittirgüch.

itidal *is. ar.* 1. mötidil; 2. mulayimliq, soghuqqanliq; 3.
uyghunluq.

itidalli *s.* éghir-bésiq, salmaq.

itidalsiz *s.* qiziqqan, aldiraqsan.

itidalsizlik *-ğlı is.* qiziqqanliq, aldiraqsanliq.

itikad *is. ar.* bk. *itikat*.

itikâl *-li is. ar.* 1. qirghaqa urulghan suning qirghaqli yalap
kétishi; 2. yarining (jarahetning) bedenni bésip kétishi.

itikat *is. ar.* étiqad, ishench, iman.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

itikatlı s. étiqadliq, ishenchlik, étiqadi bar, ishenchi bar, imani bar.

itikatsız s. étiqadsız, imansız.

itikatsızlık -ğı is. étiqadsızliq, imansızliq.

itil is. s. ar. dunya ishliridin qol üzüp ibadet bilen.

itilâ is. ar. örlimek, égzlimek.

itilâf is. ar. 1. chüshinishmek, uyghunlashmaq; 2. uyghunluq.

itilmek ittirilmek, ilgiritilmek.

itimat -dı is. ar. ishench, ishinish.

itimatlı s. ishenchlik.

itimatname is. dölet xéti, dölet mektupi.

itimatsız s. bashqilargha ishench bolmighan.

itimek keskinleshmek, qattiqlashmaq.

itina is. ar. diqqet, diqqet qilmaq, éhtiyatchan.

itinalı s. diqqetlik, éhtiyatchan: *Görev başında daim itinalı olmalı* – Ish üstide daim éhtiyatchan bolush kérek.

itinasız diqqetsız, éhtiyatsız.

itinasızlık -ğı is. diqqetsızliq, éhtiyatsızliq.

itiraf is. étirap, iqrar, boyundimaq.

itiraf etmek étirap etmek.

itiraz is. ar. étiraz, qarshiliq.

itirazcı s. qarshi turghuchi, qarshiliq bildürgüchi.

itirazsız s. qarshiliqsız.

itisaf is. ar. zulum: *İtisafın şiddetinden ansızın uyanan millet* – Qattiq zulumdin biraqla oyghanghan millet.

itisam is. ar. 1. ching changgallimaq; 2. gunahtin saqlanmaq; 3. eskilik qilishtin saqlanmaq; 4. Allaning buyruqigha boyun egmek.

itiş is. ittirish.

itişmek 1. ittirishmek; 2. ittiriship oynashmaq.

itiştirmek 1. ittirmek; 2. türtmek.

- itiyat** *is. ar.* adet, xuy, mijez.
- itizal** *is. ar.* 1. yalghuzluq, xizmettin ayrilish; 2. bir dindin yaki mez'heptin ayrilish.
- itizar** *is. ar.* özre, eyu.
- itizar etmek** epu sorimaq, özre éytmaq.
- itizaz** *is. ar.* ghururlanmaq, özini chong tutmaq.
- itkan** *is. ar.* 1. saghlamlashturmaq; 2. ishenmek, xatirjem bolmaq.
- itlaf** *is. ar.* 1. öltürmek; 2. ziyangha uchratmaq; 3. buzush, xarab qilish.
- itlik** *-ği is.* edebsizlik, peskeshlik, pestlik.
- itmam** *is. ar.* tügetmek, tamamlimaq: *Şu binayı henüz itmam edemediler* – Shu binani téxi püttüralmidi.
- itmek** ittirmek, sürmek.
- itminan** *is. ar.* köngül arami, xatirjem bolush, xatirjemlik.
- ittiba** *-ı is. ar.* maslashmaq, uyghunlashmaq, layiqlashmaq.
- ittibaen** *z. ar.* boyiche, binaen, asasen: *Emre ittibaen bu işi yapmış* – Buyruqqa asasen bu ishni qildi.
- ittifak** *-kı is. ar.* 1. ittifaq; 2. birleshme, uyushma: *Barış ve demokrasıyı savunma ittifakı* – Tinchliq we xelqchiligni himaye qilish ittifaqi.
- ittihad** *is. ar.* bk. **ittihat**.
- ittiham** *is. ar.* qarilanmaq, eyiplenmek.
- ittihat** *-dı is.* 1. birleshmek, uyushmaq; 2. birlik, ittifaqliq.
- ittihaz** *is. ar.* 1. qobul qilish; 2. qarash, hésablash: *Sözünü bir şaka ittihaz ettim* – Sözni chaqchaq dep qaridim; 3. qollanmaq: *Önlem ittihaz etmek* – Tedbir qollanmaq.
- ittika** *is. ar.* 1. yölenchük, tayanch; 2. saqlanbaq; 3. xudadin qorqmaq.
- ittirmek** ittirmek, algha sürmek.
- ittisa** *is. ar.* 1. artmaq, köpeymek; 2. kéngeymek: *Nüfusu gittikçe ittisa etti* – Nopus barghanséri köpeydi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ittisa etmek kéngeymek.

ittisal is. ar. 1. yan yangha kelmek; 2. bir-birige tegmek, ulashmaq.

ittisâm is. ar. 1. tamghilanmaq; 2. daghlanmaq.

ityan is. ar. 1. kelmek, keltürmek; 2. ispatlamaq.

ivedi 1. aldirash, chapsan; 2. aldirimaq; *İvedi iş* – Aldirash ish.

ivez is. zool. chiwinning bir xili.

ivgi is. yaghach oymichiliqida ishlitilidighan eswab.

ivicaç -cı is. ar. 1. egri-bügri, egrilik, pükük; 2. exlaqsizliq, buzuqluq.

ivinti is. ar. süret, tézlik.

ivmek 1. téz heriket qilmaq, aldirimaq, aligha ötmek, yügürmek; 2. ittikleştürmek.

iwdirmek 1. tézleshtürmek (süretni), chapsanlashturmaq; 2. aldiratmaq.

iye is. ige.

iyelik -ği is. igilik.

iyi s. 1. yaxshi, obdan; 2. paydiliq; 3. köp, jiq, mol; 4. yaxshiliq élip kélidighan; 5. muwapiq, munasip; 6. aman-isen: *Bu iyi ilişki* – Bu yaxshi munasiwet; *Bu iyi iş* – Bu paydiliq ish.

iyi niyet -ti is. yaxshi niyet: *İyi niyet ziyareti* – Dostluq ziyaret.

iyice s. yaxshighina, yaxshiraq, bir qeder yaxshi: *İyice bir oda* – Xéli yaxshi öy; *Durumu iyice anlamalı* – Weziyetni yaxshiraq chüshinish kérek.

iyileşmek 1. yaxshilanmaq; 2. saqaymaq: *Hasta iyileşti* – Aghriq saqaydi.

iyileştirmek 1. yaxshilimaq; 2. islah qilmaq, tüzetmek.

iyilik -ği is. 1. yaxshiliq: *Bu adam herkese iyilik eder* – Bu adem her kimge yaxshiliq qilidu; 2. payda: *Okumanın şu iyiliği*

de varki – Oqushning shundaq paydisimu barki; 3. amanliq, ésenlik: *Allah iyilik versin!* – Xuda aman qilsun!.

iyilikçi is. xeyrxah.

iyimser s. ümidwar.

iyimserlik -ği is. ümidwarliq.

iyisi z. yaxshisi, toghrisi: *İyisi bu işe karışmamaktır* – Yaxshisi, bu ishqa arilashmasliqtur.

iz is. iz: *Ayak izi* – Ayagh izi.

iz is. ar. 1. qimmet, ehmiyet; 2. ulughluq; 3. shan-shereb; 4. qudret.

izaci is. iz qoghlighuchi.

izafe is. ar. 1. béghishlimaq, atimaq; 2. qoshumche qilmaq; *Bu sözü size izafe etti* – Bu sözni sizge atidi.

izah -tı is. ar. bk. **izahat.**

izahat -tı is. ar. izahe izahat, sherh.

izahat etmek sherhlimek.

izale is. ar. tügetmek, yoqatmaq; *Kaderini izale için geziye çıktı* – Xapiliqni tügitish üçhün sayahetke chiqti.

izam is. ar. ewetmek, yollimaq.

izam is. ar. chongaytmaq, köptürmek, ashurmaq, mubalighe qilmaq.

izan is. ar. eqil, paraset.

izanlı 1. eqil-parasetlik; 2. terbiyilik, hürmetlik.

izansız s. eqilsiz, parasetsiz.

izansızlık -ğı is. eqilsizliq, terbiyisizlik.

izaz is. ar. hürmet bilen kütüwalmaq, hürmet qilmaq.

izbar is. yéziq bilen bildürmek.

izbe is. rus. 1. kepe, taxtay öy; 2. nem yer, höl yer.

izdiham is. ar. adem topi, jem bolmaq, yighilmaq, toplanmaq.

izdivaç -çı is. ar. öylenmek, turmush qurmaq.

izdiyat -tı is. ar. köpeymek, artmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

izhar *is. ar.* iz'har.

izin *-ni is. ar.* ijazet, ruxset: *İzin aldım* – Ruxset aldım.

izinli *s.* ruxset sorighan, ruxsetlik.

izinname *is. ar.* ruxset qeghizi.

izinsiz *s.* ruxsetsiz, ijazetsiz.

izkâr *is. ar.* xatirilimek, eslimek.

izlâl *is. ar.* kichik körmek, xor körmek.

izlâl *is. ar.* saye chüshermek **İzlanda** *is. öz.* Islandiye.

İzlandaca *is. öz.* islandiye tili **İzlandalı** *s. is.* islandiyilik.

izlek *-ği is.* chighir yol.

izlem *is.* 1. teqip; 2. tesir.

izlemek 1. teqip qilmaq, keynige chüshmek, izidin mangmaq;
2. iz qoghlimaq; 3. yürgüzmek.

izlenim *is.* tesir: *Türkiye gezisi bende derin izlenimler bıraktı* – Türkiye ziyariti méningde chongqur tesir qaldurdi.

izlenmek 1. teqip qilinmaq; 2. tesirat peyda bolmaq 1. yürgüzülmek.

izlik *-ği is.* choruq (téridin qilinghan).

izmihlâl *-li is. ar.* yoqimaq, tügimek, patmaq, parchilanmaq, chökmek: *Yurdunu sevmeyen millet için izmihlâl muhakkaktır* – Yurtini söymigen milletning yoqalmiqi heqtür.

İzmir *is. öz.* Izmir (Türkiydiki bir sheher).

İzmit *is. öz.* Izmit (Türkiydiki bir sheher).

İzник gölü *is. öz.* Iznik köli (Türkiye Borsa wilayitidiki bir köl).

izole *s. fr.* yalghuz qalghan, yétim qalghan.

izzet *-ti is. ar.* ulughluq, hürmet, sherep, shöhret, étibar, inawet, izzet.

izzetinefis *-fsi is. ar.* izzet-nepisi.

izzetli *s. ar.* izzetlik, hürmetlik.

J

J Zh (Türk élipbesining 13-herpi).

jabo *is. fr.* chiltek, hashiye.

jadeit *-ti is. fr.* yéshel renglik ésil tash.

jaguar *is. isp. zool.* bk. **jaguar**.

jaguar *is. isp. zool.* Jenubiy Amérikida yashaydighan térisi tenggilik qaplan.

jaj *is. far.* 1. töge tikini; 2. orunsiz sözlesh, orunsiz söz.

jaja *is. far.* bk. **jaj**.

jajahor *s.* bk. **jajha**.

jajha *s.* qoruq gep qilghuchi.

jaketatay *is. fr.* resmiy künlerde kiyidighan erler kiyimi.

jako *is. zool.* shatutning bir türi.

jale *is.* shebnem, qiraw.

jalozi *is.* chiwiqtin yasalghan, yip bilen échilip-yépilip turidighan perde.

jambon *is. fr.* sür pachaq (tuzlanghan yaki sürlen'gen choshqa yaki bashqa haywanlarning qoli, puti).

jandarma *is.* qoralliq saqchi qisimlar, zhandarma.

jandiniyer güldan, gül qachisi.

jandovan Wén'griye üzümü, aq üzüm.

janr *is.* tur, xil, zhanir.

jant *is. fr.* her xil chaqlarning qasqini.

jantiyom *is. fr.* ésilzade.

Japon *is. öz. it.* 1. Yaponiye; 2. Yaponiye xelqi, yaponluq

Japonca *is. öz. z.* yapon tili.

japone *s. fr.* qisqa yenglik ayallar kiyimi **Japonya** *is. öz.* Yaponiye.

jarden *is. fr.* baghche.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

jargon *is. fr.* 1. chüshiniksiz we buzulghan til; 2. zhargon, bezi sahede qollinidighan mexsus til.

jartiyer *is. fr.* paypaq boghquch.

jegale *is. far.* 1. yirtquch haywanning warqirishi; 2. chingliq, mustehkemlik.

jelada *is. fr. zool.* uzun quyruq maymun.

jele *is. fr.* muzlitolghan méwe süyi yaki yémeklik.

jend jend *z.* parche-parche.

jende *s. is. fr.* yirtiq yaki yamaqliq kiyim.

jeneral *is. fr.* général.

jeneratör *-rü is. fr.* générateur, qozghatqu.

jenet *-ti is. zool.* süleysün, süleysün térisi.

jeng *is. far.* 1. dat, dat bésish; 2. derd-elem, qayghu, ghem-ghuse; 3. köz aghriqi.

jeni *is.* toghma qabiliyet, talant, talant igisi, dana.

jeokimya *is.* géoximiye.

jeokimyacı *is.* géoximiye alimi.

jeolog *is. fr.* géologiyeye mutexessisi.

jeoloji *is. fr.* géologiyeye.

jeolojik *s. fr.* géologiyeye.

jerm *s. fr.* uruq, nesil.

jermisid *s. fr.* mikrob öltürgüchi.

jest *is. ing.* 1. ipade, chiray ipadisi; 2. qiyamet, teqi-turqi, halet, süpet.

jet *is. ing.* tepkilik ayropilan, tepkilik uchqu.

jik *is. fr.* kirpe.

jile *is. fr.* mayka, jilitke.

jilet *is. ing.* biritwa pichiqi.

jimnastik *is. fr.* gimnastik.

jimnaz *is. fr.* gimnaziye.

jokey *is. ing.* beyge ustisi.

jurnal -li **is. fr.** 1. zhurnal; 2. kirish-chiqish deptiri; 3. kündilik xatire.

jurnalist zhurnalist, muxbir.

jübile **is. fr.** ellik yashqa kirgen künni xatirilesh.

jül **is. far.** bujughur, büdür, yögimesh **Jüpiter** **is.** Rim epsaniliride asman xudasi.

jüpiter Yupiter yultuzi, ongay yultuzi.

jüt -tü **is. ing.** yawa kendir.

K

K K (Türk élipbesining 14-herpi).

kaatil *is. ar.* qatil.

kab *is.* chélek, tung qatarliq suyuq nersiler qachilinidighan qacha, qap.

kaba *s.* 1. kélengsiz: *Kaba bir oda takımı* – Kélengsiz öy jahazliri; 2. yirik: *Kaba un* – Yirik un; 3. qopal: *Kaba adam* – Qopal adem.

kaba sakal *s.* bombur saqal.

kabahat *is. ar.* gunah, eyib.

kabahatli *s.* 1. gunahkar, eyibkar; 2. eyiblik, qusurluq.

kabahatsiz *s.* gunahsiz, eyibsiz, qusursiz.

kabak -*ğı* *is.* 1. qapaq, kawa qatarliqlar; 2. bilimsiz, körümsiz, qopal; 3. xemek, pishmighan; 4. taz, yaghaq.

kabakgiller *is.* kawa, tawuz, qoghun, qapaq qatarliqlarning umumiy éti.

kabaklamak putap qépyalingach qilip qoymaq (dorexni).

kabala *is.* 1. tewratni tetqiq qilish; 2. erwah we jinlar bilen alaqa qilish.

kabalak -*ğı* *is.* Osman padishahliqi dewride eskerlarning qalpiqi, qabalaq.

kabalaşmak qopallashmaq, kélengsizleshmek, qopalliq qilmaq, yirikleshmek.

kabalaştırmak qopallashturmaq, kélengsizleshtürmek.

kabalık -*ğı* *is.* qopalliq, tongluq.

kabalist *is. fr.* tewratni tetqiq qilghuchi.

kabara *is.* 1. ayagh kiyimning chemige qéqilghan mix; 2. zinnet üçün sanduqlargha qéqilghan mix.

kabarık *s.* 1. qaparghan, gewdilik; 2. börtüp chiqqan.

kabarmak 1. qaparmaq, köpjümek; 2. ashmaq; 3. köpeymek, artmaq; 4. hürpeymek; 5. achchiqlanmaq; 6. dolqunlanmaq; 7. yumshimaq; 8. meghrurlanmaq.

kabartmaq 1. qapartmaq; 2. köptürüp yoghinatmaq; 3. achchiqlandurmaq.

kabız -*bzi is. ar. ar.* chingliq.

kabih eski, qebih.

kabil is. ar. 1. qabil; 2. tughut anisi, tughut doxturi.

kabile is. ar. tughut anisi.

kabiliyet is. qabiliyet.

kabiliyetli s. qabiliyetlik.

kabiliyetsiz s. qabiliyetsiz.

kabir -bri is. ar. qebre, mazar, gör.

kabıl is. ar. 1. shuninggha oxshash, shu tiptiki: *Bu kabil şeyler* – Bu shuninggha oxshash nersiler; 2. tür, xil.

kabıl is. ar. qebile: *Türk kabilesi* – Türk qébilesi.

kabristan is. ar. far. qebristan, mazarliq, görlük.

kabuk -ğu is. 1. qowzaq, post, shöpük; 2. tere; 3. tash, muqawa.

kabuklamak qaplima, tashlima.

kabuklu s. qapliq, tashliq, tuwaqliq, muqawiliq.

kabuksuz s. qapsiz, tashsiz, tuwaqsiz, muqawisiz.

kabul -lü is. ar. 1. qobul: *Bu teklifi kabul etmem* – Bu teklipni qobul qilalmaymen; *Hediyemi kabul etti* – Hediyimni qobul qildi; 2. körünüş; 3. qatarigha qoshush, qatarigha élish: *Çocuklar okula kabul edildi* – Balilar mektepke élini.

kaburga is. qowurgha: *Zayıflıktan kaburgaları çıkmış* – Oruqluqtin qowurghiliri chiqip qaptu.

kâbus is. ar. qara bésish, qorqunchluq chüş.

kabza is. ar. 1. tutquch; 2. changgal, ochum.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kaç s. qanche: *Kaç kişi?* – Qanche kishi?; *Ona kaç defa söyledim, gene dinlemedi* – Uningha qanche qétim sözlidim, yenila anglimidi.

kaçak -ğı s. qachaq (adem, mal), etkes.

kaçakçı is. etkeschi.

kaçakçılık -ğı is. etkeschilik: *Silah kaçakçılığı* – Qoral-yaraq etteschiliki.

kaçımsamak bir ishni qilmasliq üçün bahane körsetmek.

kaçımsar s. qéchishiqa temshelgen, qéchishqa yol izdigen.

kaçıncı say. qanchinchi.

kaçıngan s. qachmaqchi bolghan.

kaçınmak 1. chékinmek, yardimini ayımaq: *O hiç bir hizmetten kaçınmaz* – U héchqandaq ishtin chékinmeydu (qachmaydu); 2. körünmeslik, qachmaq (ayallarning erlerge).

kaçırılmak qachurulmaq.

kaçırmak qéchishqa purset bermek, yoqilishigha seweb bolmaq, qachurmaq.

kaçışmak topluq halda qéchishmaq, tiripiren bolup ketmek, qéchishmaq.

kaçkın is. qachqun.

kaçlı s. 1. qanchilik; 2. qaysi waqıtta.

kaçmak qachmaq.

kadar ar. e. qeder, dek, kebi, oxshash.

kadeh is. ar. qedeh: *Şerefinize bir kadeh kaldırdım* – Sheripingizge bir qedeh ichiwettim.

kadem is. ar. 1. qedem, chamdam; 2. teley, bext.

kademe is. ar. 1. derije, sewiye; 2. mertiwie; 3. pelempey.

kademeli s. ar. teleylik, bextlik.

kader is. ar. 1. teqdir, qismet: *Onun kaderi iyi değildir* – Uning teqdiri yaxshi emes; 2. teley, amet, bext; 3. küch, quwwet.

kaderci is. s. teqdirge ishen'güchi.

kadercilik -*ği is.* teqdirchilik, fatalizm.

kadı is. ar. qazi.

kadın is. xotun, ayal.

kadınca s. z. 1. ayallarche; 2. söz, qiliqi ayallargha oxshaydighan (er), zeypane.

kadıncık -ği is. kichik xotun, xotunchaq.

kadıncıl s. xotunperes, xotunchil.

kadınlık -ği is. ayallar.

kadırga is. yun. hem palaq, hem yelken bilen mangdurulidighan qedimki zaman ottura hal soqush kémisi.

kadife is. ar. duxawa, mexmel, chiberqut qatarliq toqulmilar.

kadim s. ar. qedimiy, kona.

kadip -bi is. osm. 1. inchike we tüz shax; 2. erlarning jinsiy ezasi.

kadir -dri is. ar. 1. qedir-qimmet; 2. miqdar; 3. sherep.; 4. derije.

kadirbilir s. qedrini bilidighan, qedrige yétidighan, yaxshiliqni bilidighan.

kadro is. it. kadir.

kafa is. 1. bash, kalla; 2. eqil.

kafadar is. osm. 1. yoldash; 2. uyghunlishidighan.

kafalı s. méngisi bar, kallisi ötidighan, eqilliq.

kafasız s. méngisi yoq, eqilsiz, kalwa, kallisi ötmeydighan.

kafes is. ar. 1. qepes; 2. katek.

kafesçi is. 1. qepes yasighuchi, qepes satquchi adem; 2. aldanchi.

kafeslemek aldimaq.

kafeslenmek aldanmaq, tuzaqqa chüşmek.

kafesli s. qepeslik yaki qepeske oxshash.

kafeterya is. it. 1. qehwe we shuninggha oxshash ichimlik sétilidighan yer; 2. erzan ashxana.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kaffa** *s. fr.* rengdar yipek rextning bir türi.
- kâffe** *s. ar.* hemme, pütünley.
- kâfi** *s. ar.* kupaye, yéterlik.
- kafil** *s. ar.* kèpil, shahit, guwah.
- kafile** *is. ar.* 1. etret, ömek: *Hacı kafilesi* – Hajilar ömiki; 2. karwan; 3. retmuret tizilghan nerse.
- kafir** *is. ar.* kapir, ishenmigüchi, dinsiz.
- kafiye** *is. ar.* qapiye (shéiriyette).
- kafiyeli** *is.* qapiyilik.
- kafiyesiz** *is.* qapiyisiz, yaki qapiyisi buzuq.
- kaftan** *is.* yipek rexttin tikilgen uzun chapan.
- kağan** *is.* xan, xaqan: *Çengiz kağan* – Chinggizxan.
- kağanlık** *-ğı is.* xanliq, xandanliq, xaqaliq.
- kağıt** *is. far.* 1. qeghez: *Kağıt fener* – Qeghez pener; 2. xet: *Oğlundan kağıt gelmiş yanına çağrıyormuş* – Oghlidin xet keptu, yénigha chaqiriptu; 3. qeghez pul; 4. qeghezdin ishlen'gen nerse.
- kağıtçı** *is.* 1. qeghez yasighuchi; 2. qeghez, qelem satquchi.
- kağıtçılık** *-ğı is.* qeghezchilik.
- kağrı** *is.* qeghezchilik, ikki chaqliq kala harwisi.
- kah** *z. far.* gah.
- kâhin** *is. ar.* ghayibtin xewer bérish **Kahire** *is.* Qahire (Misirning paytexti).
- kahkaha** *is. ar.* qah-qah (külke awazi).
- kâhkül** *is. far.* manglay chach, kukula.
- kahpe** *is. far.* 1. jalap, pahishe (ayal); 2. tégi pes, buzuq.
- kahpelik** *-ğı is.* jalapliq, pahishilik.
- kahr** 1. qehr; 2. ghezep: *Birinin kahrına uğramak* – Birawning ghezepige uchrimaq.
- kahr etmek** 1. perishan qilmaq; 2. yoq qilmaq; 3. japa salmaq: *Bu çocuklar beni kahretti* – Balilar manga köp japa saldi.

kahr olmak yoq bolmaq.

kahraman is. far. 1. qehriman, batur, yigit; 2. edebiy eserlerdiki qehrimanlar.

kahramanlık -ğı is. qehrimanliq, baturluq.

kahrlanmak 1. qehrlenmek; 2. ghezeplenmek.

kahvaltı is. etigenlik yémek, nashta: *Kahvaltı ettinizmi?* – Nashta qildingizmu?.

kahve is. ar. 1. qehwe; 2. qehwedini ishlen'gen ichimlik.

kahveci is. qehwe yétishtürgüchi, qehwe teyyarlighuchi.

kahvehane is. ar. far. kaféxana, túrlük ichimlik orni.

kahverengi s. qehwe reng.

kâhya is. far. 1. ishqa bashqurghuchi; 2. ishqa arilashquchi.

kaide is. ar. 1. qaide; 2. tüzüm.

kail 1. qayil: *Ben bu işin doğruluğuna kail değılim* – Men bu ishning toghriliqigha qayil emesmen; 2. razi bolghan, ishlen'gen.

kail olmak 1. qayil bolmaq; 2. razi bolmaq, ishenmek.

kaim s. ar. 1. ornini alghan: *Altın para yerine kağıt para kaim oldu* – Altın pulning ornini qeghez pul dessidi; 2. tik turghan, öre turghan.

kaime is. ar. 1. resmij höjjet, buyruq; 2. qeghez pul.

kainat -tı is. ar. kainat.

kak is. su yighilip qalghan choqur, kölçek.

kak is. qurutulghan méwe: *Armut kakı* – Amut qéqi.

kaka s. 1. (balilar tilida) yaman, meynet; 2. paskiniliq, nijaset.

kakaç -cı is. bolqa.

kakaç -cı is. 1. kala göshidin qilinghan qaq gösh; 2. tuzlap qurutulghan yémeklik.

kakao is. isp. kakawa derixi we kakawa uruqi.

kakavan s. 1. exmeq; 2. kona; 3. hamaqet; 4. yéqimsiz.

kakavanlık -ğı is. 1. exmeqliq; 2. yéqimsizliq.

kakılmak 1. qéqilmaq; 2. mixlanmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kakım is. ar. zool. 1. bulghun we uning térisi; 2. bulghun térisidin tikilgen juwa.

kakımak tene qilmaq, yüzige salmaq, péshanige qoymaq:
Onu neden kakıdınız? – Uninggha tene qildingiz?.

kakınç -cı is. ghezep, achchiq, tene.

kakırdak -ğı is. chigirtek.

kakırdamak 1. qurup qaqshal bolup ketmek; 2. ölmek.

kakışmak türtüşmek, ittirishmek.

kakıştırmak tinmastin we asta-asta qaqmaq.

kakma is. 1. oyma; 2. qaqma: *Kakma ağaç – Qaqma qozuq.*

kakmacı is. oymikesh.

kakmak qaqmaq, mixlimaq.

kaknem s. quruq.

kâkül is. far. manglay chach, aldi chach.

kala is. bk. **kale.**

kala z. kem: *İkiye beş kala – İkkige besh minut kem.*

kala is. 1. rext; 2. sermaye.

kalaba is. bk. **kalabalık.**

kalabalık -ğı is. 1. ademler topı; 2. köp, jiq: *Şurada bir kalabalık var, acaba ne oluyor? – Shu yerde ademler topliship qaptu, néme bolghandu?; Kalabalık bir aile – Jan sani köp aile.*

kalak is. (haywanlarda) tumshuq.

kalan s. 1. yashqan, éship qalghan; 2. qalduq (matématikida): *Geride kalanlar – Éship qalghanlar.*

kalas is. qélin we uzun taxta.

kalay is. 1. qeley, qangaltir; 2. azar, haqaret.

kalaycı is. qangaltirchi.

kalaycılık -ğı is. qangaltirchiliq.

kalaylamak 1. qeylelimek; 2. xataliq, kemchiliklerni yoshurmaq; 3. tillimaq.

kalaylanmak qeylelenmek.

kalaylı s. 1. qeyleylen'gen; 2. yalghan, saxta, suniy.

kalaysiz s. 1. qeyleylenmigen; 2. tebiy.

kalazion s. fr. yingnasqu.

kalb is. ar. 1. yûrek; 2. köngül, hés; 3. merkez; 4. sewgi; 5. yaxshiliq; 6. roh.

kalb is. ar. özgertish (bir halni bashqa bir halgha): *Yatak odamiz bir otele kalbedildi* – Yataqxanimiz bir méhmanxanigha aylandi.

kalbî s. ar. yûrektin, köngüldin, jandin.

kalbsiz s. rehimsiz, shepqetsiz.

kalbur is. ghalwur, ötkeme, elgek.

kalburcu is. 1. ghalwur (elgek) yasighuchi yaki satquchi; 2. ghalwurchi (tasqighuchi).

kalburlamak tasqimaq.

kalburlanmak tasqalmaq.

kalburlatmak tasqatmaq.

kalça is. anat. sönggech, saghra.

kalçalı s. saghrisi yoghan we keng: *Kalçalı kadın* – Saghrisi yoghan xotun.

kaldazit -ti is. fr. tebiy tömür, titan.

kaldırmak 1. qaldurmaq; 2. berdashliq bermek; 3. tartmaq: *Bu araba bu yükü kaldıramaz* – Bu harwa bu yüklerni tartalmaydu; 4. yarashmaq, uyghun kelmek: *Bu kumaş fazla süs kaldırmaz* – Bu rext anche yarashmaydu; 5. élip qachmaq; 6. yötkimek: *Sandıği oradan kaldırın!* – Sanduqni o yerdin yötkeng!; 7. küshkürtmek; 8. yolgha chiqmaq; 9. toplimaq; 10. ichini élishturmaq; 11. yaxshilimaq.

kale is. ar. 1. qele; 2. asanliqche kirgili bolmaydighan yer; 3. gol (putbol oyunida).

kalem is. ar. 1. qelem (xet yazidighan); 2. tür, xil.

kalemndan is. ar. far. qelem qutisi, qelemndan.

kalemis is. far. ispar chashqini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kalemiye** *is. ar.* qelem heqqi.
- kalemkâr** *is. ar. far.* 1. rextlerge gül basquchi; 2. nepis neqqash; 3. oymikesh.
- kalemlik** *-ği is.* qelemdan, qelem qutisi.
- kalemtıraş** *is. ar. far.* qelemtirash, beke.
- kalender** *s.* derwish, kembeghel, yoqsul.
- kalenderhane** *is. osm.* xaniqa.
- kalenderî** *is. far.* 1. béyt, qoshaq; 2. derwishlik.
- kalenderlik** *-ği is.* qelenderlik, kembeghellik, yoqsulluq.
- kaleska** *is. it.* powuska, koleske.
- kalfa** *is. ar.* 1. usta; 2. saray we méhmanxanilarda ishligüchi xotun; 3. yaramchi muellim.
- kalgay** *is.* izchilar komandiri.
- kalgımak** sekrimek.
- kaliç** *is.* orghaq.
- kalık** *is.* hawa.
- kalık** *is. s.* 1. öksük, nuqsan; 2. öylinish waqti ötüp ketken; 3. öyde olturup qalghan qéri qız.
- kalım** *is.* hayat: *Ölüm kalım savaşı* – Hayat-mamat kürishi.
- kalımlı** *s.* 1. hayat qalghan; 2. baqi, ölmeydighan.
- kalımsız** *s.* 1. pani, ölüp kétidighan; 2. hayat qalmaydighan.
- kalın** *s.* qélin, yoghan.
- kalın** *is.* toyluq (yigit tereptin qız terepke bérilidighan).
- kalınlaşmak** qélinlashmaq.
- kalınlaştırmak** qélinlashturmaq.
- kalınlatmak** qélinlatmaq.
- kalınlık** *-ği is.* qélinliq, yoghanliq.
- kalınmak** qaldurulmaq: *Akşama kadar orada kalınır mı?* – Axshamgha qeder u yerde qaldurulamdu?.
- kalıntı** *is.* 1. miras; 2. nishan, iz.
- kalıp** *-bı is.* 1. qélip; 2. parche; 3. sölet; 4. shekil, hal; 5. örnek.

kalıpcı is. 1. qélip yasighuchi we satquchi; 2. herqandaq ishni ölchem boyiche qilidighan adem.

kalıplamak qéliplanmaq, qélipqa sélinmaq.

kalıplanmak qéliplimaq, qélipqa salmaq.

kalıplatmak qéliplatmaq.

kalıt is. miras, tegmish.

kalıtım is. irsiyet, udum.

kalite is. fr. 1. süpet: *Bu kumaşın kalitesi iyidir* – Bu rextning supiti yaxshi; 2. tashqi menzire; 3. üstünlük.

kalkan is. qalqan.

kalkık s. 1. égiz: *Masanın bir tarafı kalkık* – Shirening bir teripi égiz; 2. tik: *Saçlar diken gibi kalkık* – Chachlar tiken'ge oxshash tik.

kalkımak sekrimek.

kalkındırmak ehwalni yaxshilimaq, küchlendürmek, yükseldürmek, güllendürmek: *Yurdu kalkındıralım!* – Wetenni güllendüreyli!

kalkınmak ehwali yaxshılanmaq, küchlenmek, güllenmek.

kalkmak 1. sekrimek, yükselmek; 2. turmaq: *Çocuk kalkarak dersini anlattı* – Bala ornidin turup dersni sözlep berdi; 3. soyulmaq: *Yüzünün derisi kalktı* – Yüzining térisi soyuldi; 4. qozghalmaq, yolgha chiqmaq: *Trén kalktı* – Poyiz qozghaldi; 5. tik turmaq: *Hayvan art ayakları üzerine kalktı* – Haywan arqa puti bilen tik turdi; 6. yoqalmaq: *Bu âdet çoktan kalktı* – Bu adet xélila burun yoqaldi; 7. ayrılmaq: *Siz oradan kalkınız!* – Siz u yerden ayriling!; 8. isyan kötürmek.

kaloma is. yun. zenjirning su ichidiki qismi.

kalomeli is. yun. qurt chüşüridighan zeherlik dora.

kalori is. fr. kaloriye (issiqliq miqdarining ölchem birligi).

kalorimetre is. fr. issiqliq miqdarini ölcheydighan eswab.

kaloş is. yun. kalach.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kalp *-bi is. ar.* 1. yalghan pul; 2. hurun, kargha kelmeydighan; 3. yalghanchi.

kalpak *-ǵı is.* qalpaq.

kalpakçı *is.* qalpaq tikküchi yaki satquchi.

kalpaklı *s.* qalpaq kiygen.

kalpazan 1. yalghan pul yasighuchi; 2. yalghan we hiyle bilen ish körgüchi; 3. saxtipezlik, yalghanchiliq.

kalplaşmak hurunlashmaq.

kalplık *-ǵı is.* 1. saxtiliq; 2. ish xushyaqmasliq.

kaltaban *s. far.* 1. nomussiz; 2. hiyliger; 3. yalghanchi; 4. aliqanat, sharlatan.

kaltak *-ǵı is.* 1. bir nerse qaplanmighan éger; 2. nomussiz ayal, pahishe ayal.

kalûbelâ *is. ar.* elmisaq, atam zaman (qedimdin béri).

kalura *is.* yamaqliq ayagh kiyimi qatarliq kön - xurum nersiliri.

kalurahane *is.* tére we kön-xurum nersilirini onglaydighan karxana.

kalyan *is. osm.* chilim.

kam *is.* bk. *şaman.*

kâm *is. afh.* iltimas, tilek.

kâm bahş *s.* 1. birawning tilikini orundighuchi 1. yaxshiliq qilghuchi, xeyirxah.

kama *is.* xenjer.

kamacı *is.* top yasighuchi.

kamara *is. it.* 1. paraxotlarda yoluchilargha we paraxot xadimlirigha ayrilghan öy; 2. En'gliyede اساسی qanun tüzüş orgini.

kamarilla *is.* 1. yoshurun közetküchi; 2. ishpiyon.

kamarot *is. it.* paraxotta yoluchilargha xizmet qilghuchi.

kamaşmak 1. qamashmaq (köz): *Güneşten gözleri kamaştı* – Künde közi qamashti; 2. qamımaq (chish): *Erik yerken işleri kamaştı* – Örük yep chishliri qamap ketti.

kamaştırmak qamashturmaq (köz we chish).

kambak qérındaq, chépındaq.

kambel 1. dümchek; 2. döng.

kambiyó is. it. chet el puli yaki chéki bilen qilinghan soda, qerzini tölesh üçün chetel bankiliri bilen pul almashturush.

kamborluk -ğú **is.** 1. düycheklik; 2. dönglük.

kambur is. 1. dümchek; 2. döng.

kamburlaşmak döng bolup qalmaq.

kamburlaştırma döng qiliwetmek.

kamçı is. qamcha.

kamçılamaq 1. qamchilımaq; 2. (yamghur, qar, boran) qattıq tegmek; 3. qattıq tesir qilmaq: *Bu ilâç şinirleri kamçılar* – Bu dora nérwigha tesir qilidu.

kamçılı s. 1. qamchiliq; 2. zorawanlıq.

kamer is. ar. ay, qemer.

kamera is. fr. filimge élish mashinisi.

kameraman is. fr. filimge alghuchi.

kameriya is. barang.

kamet -ti is. ar. boy, qamet.

kamga is. bk. **kambak**.

kamış is. 1. qomush; 2. ichi kawak, nogha oxshash; 3. erlerning jinsi ezasi; 4. qomushta qilinghan.

kamışçık -ğı is. shamalche, shamal sanduqi, köwrük.

kamışkulak ding qulaq (at heqqide).

kamışlık -ğı is. qomushluq.

kâmil s. ar. kamil, yétishken.

kâmilen z. osm. pütünley, tamamen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kamp -*pt is. fr.* lagér: *Kamp hayatı* – Lagér turmushi; *Esirler kampı* – Esirler lagéri; *Toplama kampı* – Yighiwélish lagéri.

kampana is. it. qongghuraq, jang.

kampanya is. it. heriket: *Halkın tabiata karşı açtığı kampanya* – Xelqning tebietke qarshi élip barghan herikiti.

kamu s. 1. umumiy: *Kamu oyu toplamak* – Omumning oy-pikrini toplimaq; 2. pütün xelq: *Kamunun çıkarları* – Pütün xelq menpeetliri.

kamuculuk kommunizm.

kamufraj düşmendin yoshurunmaq, düşmenning körüp qélishidin saqlinish usuli.

kamulaştırmak omumlashturmaq, jamaet mülkige aylandurmaq.

kamus is. ar. qamus, chong lughet.

kamutanrııcılık -ğı is. pantéizm (Xuda bilen tebietni birdek nerse dep qarighuchi we tebietni Xudaning mujessemlen'gen haliti dep bilgüchi diniy-pelsepiwi telimat).

kamyon is. fr. 1. yük aptomobili; 2. exlaqsız ayal.

kan is. 1. qan, xun; 2. nesil, ewlad: *O da benim kanumdandır* – U hem méning neslimdindir; *Asil kan* – Ésil ewlad; 3. jinayet; 4. qattiq düşmenlik; 5. intiqam; 6. jeng, urush.

kanaat -ti is. ar. qanaet.

kanaatkâr is. ar. far. qanaetchan.

Kanada oz. is. coğ. Kanada.

Kanadalı is. s. kanadaliq.

kanağan s. tézla qanaet qilidighan.

kanal is. fr. 1. qanal; 2. waste.

kanalizasyon is. fr. sheherlerde we binalarda paskina su we bashqa paskiniliqlarni aqquzup kétish üçün ornitilghan turubilar.

kanama is. qanash.

kanamak qanimaq.

kanara *is. ar.* qushxana.

kanarya *is. zool.* torghay.

kanaryalık *-ği is.* torghayliq.

kanat *-dı is.* qanat.

kanat *-dı is.* 1. qanal; 2. yerasti su yoli.

kanatlanmak 1. uchurum bolmaq; 2. uchmaq, qanat achmaq.

kanatlı *s.* qanatliq.

kanatmak qanatmaq.

kanatsızlar *is. zool.* qanatsızlar, qanatsız hasharatlar.

kanava *is. it.* 1. kaniwe: *Kanava gömlek* – Kaniwe könglek; 2. taghar qilish üçün kendirdin toqulghan shalang rext.

kanaviçe 1. kaniwe; 2. taghar qilish üçün kendirdin toqulghan shalang rext.

kanca *is. it.* 1. tömür ilmek; 2. qoy göshini ésip qoyidighan kanar.

kancık *s.* 1. qanjuq, mada: *Kancık köpek* – Qanjuq it; *Kancık eşek* – Mada ishek; 2. pahish.

kancıklık *-ği is.* peslik, nomussizliq.

kancurga *is.* ghanjugha (égerning).

kançılar *is. it.* konsulxana terjimani.

kançılarlık *-ği is.* konsulxanilarda katipliqlik we terjimanliqlik qilghuchi xadim.

kançılarya *is. it.* kançılarlık.

kandaş *s.* qandash, nesildash.

kandaşlık *-ği is.* qandashliqlik, nesildashliqlik.

kandırılmak 1. qayil qilmaq, ishendürmek; 2. chirayliqlik sözler bilen aldimaq.

kandırmak 1. qayil qilmaq, ishendürmek; 2. chirayliqlik sözler bilen aldimaq; 3. xataliqlikqa bashlimaq; 4. qandurmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kandil *is. ar.* 1. qendil (asma chiragh); 2. mest; 3. sopun maghzipidin hasil bolghan köpük.

kandilci *is.* 1. qendil yasap satquchi; 2. meschitlarning chirighini yaqquchi.

kanepe *is. fr.* bir qanche kishilik yölenchüklük orunduq.

kangal *is. yun.* 1. chember; 2. parche.

kangallamak chember sheklide orimaq.

kangallanmak chember haligha keltürmek.

kanı *is.* 1. qanaet; 2. pikir, chüshenche: *Kanımcı* – Pikrimche.

kanık *s.* qanaetchan.

kanıklanmak qanaet qilmaq: *Bu adam az ile de kanıklanır* – Bu adem azghimu qanaet qilidu.

kanıklık *-ğı is.* qanaetchanliq.

kanıkmak qanmaq, közi toymaq.

kanım *is.* 1. qanaet; 2. ishinish.

kanış *is.* qanaet.

kanıt *is.* delil, ispat.

kanıtlı *s.* delillik, ispatliq, pakitliq.

kani *s. ar.* 1. qanghan; 2. ishen'gen; 3. qanaet qilghan.

kanken *is. far.* kanchi, kan kolighuchi.

kanlanmak 1. qangha boyalmaq; 2. qéni köpeymek.

kanlı *s.* 1. qangha boyalghan; 2. qanliq: *Kanlı kavga* – Qanliq majra; 3. qanxor, qatil; 4. qéni, qiziq, qiziqqan.

kanmak 1. qayil bolmaq, ishenmek; 2. shérin sözlerge aldanman; 3. qanmaq, toymaq; 4. memnun bolmaq.

kanser *is. fr.* rak (késel).

kansız *s.* 1. qansız: *Kansız et* – Qansız gösh; 2. qansizliq késilige uchrighan; 2. tuyghusiz we qorqunchaq.

kansızlık *-ğı is.* qansizliq, qan azliqi.

kantar *is. ar.* éghirliq ölchesh eswabi.

kantarçı is. bazargha kirgen nersilerni ölchep pul élip kün kechürgüchi.

kantarma is. qangturuq (at heqqide).

kantat -tı is. fr. qehrimanliq dastani we uning muzikisi.

kantın is. fr. 1. yéza-qishlaq, fabrika we mekteplerde bezi yémek-ichmek sétilidighan dukan; 2. mushundaq dukanlarda ishligüchiler tamaq yeydighan ashxana.

kantın s. is. yalghan, oydurma.

kanto is. it. naxsha.

kantocu is. naxshichi ayal yaki qiz.

kanun is. ar. 1. qanun: *Askeri kanun* – Herbiy qanun; 2. qanuniyet: *Matematik kanunlar* – Matematikining qanuniyetliri; 3. yol, usul, nizam.

kânun is. ar. müz. qalun (muzika).

kânuncu is. müz. qalun chalghuchi.

kanunen z. ar. qanungha asasen.

kanuni s. ar. qanuniy.

kanuni is. ar. qalun chalghuchi.

kanuniyet -tı is. ar. qanuniyet, qanunluq.

kanunlaşmak qanunlashmaq.

kanunlaştırmak qanunlashturmaq.

kanunlu s. qanungha uyghun, qanuni.

kanunluk -ğu is. qanunluq, qanuniyet.

kanunname is. qanunname, qanun kitabi, risale.

kanunsuz s. qanunsiz.

kanunsuzluk -ğu is. qanunsizliq: *Bir eylemin kanunsuzluğu* – Bir heriketning qanünsizliqi.

kanunşinas is. ar. far. qanunshunas.

kânunuevvel is. ar. dékabr (12 ay).

kânunusani is. ar. yanwar (1 ay).

kanyak -ğı is. kanyak (haraq).

kanyon is. jilgha.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kap -*bi is.* qacha (qumuch).

kap -*pi is. fr.* perenje.

kap kacak qazan-qomush, qacha-qucha.

kapacık -*ğı is.* kichik qapqaq. kichik tuwaq.

kapak -*ğı is.* qapqaq, tuwaq.

kapaklanmak béshiche yiqilip chüshmek.

kapaklı s. 1. qapqaqliq; 2. yépiqliq, sirlig, yoshurun.

kapal is. qorshash, oriwélisht.

kapalı s. z. 1. yépiqliq; 2. sot bilen alaqsisi üzülgen; 3. pürkelgen; 4. kinaye.

kapallamak qorshimaq, muhasire qilmaq.

kapallanmak qorshawda qalmaq, muhasire qilinmaq.

kapalı s. qorshawda qélisht, muhasire ichide qélisht.

kapama is. 1. etmek (ishikini nersini); 2. qiyma tamaq; 3. kiyim-kéчек.

kapamacı is. kiyim satquchi.

kapamak yapquch, etküch.

kapamak 1. yapmaq: *Pencereyi kapamak* – Dérizini yapmaq; 2. etmek: *Deliği kapamak* – Töshükni etmek; 3. yummaq: *Gözlerini kapamak* – Közlerini yummaq; 4. tosuwalmaq: *Bu yapı manzarayı kapadı* – Bu bina menzirini tosuwaldi; 5. yépiwalmaq: *Yüzünü kapamak* – Yüzini yépiwalmaq; 6. toxtatmaq: *Görüşmeyi kapiyalım* – Söhbetni toxtitayli; 7. salmaq: *Kitapları dolaba kapamışlar* – Kitablarni ishkapqa séptu; 8. solimaq: *Tavukları kümesine kapamak* – Toxularni katekke solimaq.

kapan is. 1. qapqan: *Kapana düşmek* – Qapqangha chüshmek; 2. hiyle.

kapan is. bora we bashqa nersidin ishlen'gen yopuq.

kapanca is. kichik qapqan, tuzaq.

kapanlı s. 1. yépiqliq, étiklik; 2. dem siqilidighan yer: *Kapanlık bir yer* – Dem siqilidighan bir yer.

kapanamak 1. yépilmaq, étilmek: *Kapı kapandı* – Ishik étildi;
2. alaqe, üzölmek.

kaparo is. it. aldin bérilgen pul, zakalet.

kaparoz is. qaqtı-soqtı mal (nerse).

kaparozcu s. is. qaqtı-soqtıchi.

kapatmak 1. yapmaq, etmek; 2. erzangha sétiwalmaq; 3. nikahsız xotun qilmaq.

kapçak -ğı is. chong tömür ilmek.

kapçık -ğı is. 1. kichik qacha; 2. here uwisi; 3. shöpük, post, qisirmaq.

kapı is. 1. ishik, derwaza; 2. xizmet orni, ish orni: *O, ikide birde kapı değıştirir* – U, hedésila ish ornini yötkeydu; 3. hökümet orgini.

kapıcı is. ishik baqquchi, derwaziwen.

kapıcılık -ğı is. ishik baqquchining ishi.

kapılanmak ish orni tapmaq, ishqa orunlashmaq.

kapılğan s. bir ishqa ongayla bérilip kétédighan, ongayla aldinidighan.

kapılmak 1. oghrılanmaq; 2. aldanmaq; 3. bérilmek; 4. ashıq bolmaq.

kapısız s. 1. ishiki yoq; 2. xizmet orni yoq, ishsız.

kapışmak bir-biri bilen tutushmaq, bir-biri bilen élishmaq.

kapital -li is. fr. kapital, sermaye, ana mal.

kapitalist -ti is. fr. kapitalist, sermayidar.

kapitalizm is. fr. kapitalizm: *Devlet kapitalizmi* – Dölet kapitalizmi.

kapitülâsyon is. fr. 1. teslim bolush shertnamisi; 2. chet elliklerge bérilgen imtiyaz.

kapkara s. qapqara, tum qara.

kaplam is. omumyüzlük, etraplıq.

kaplama is. qaplıghuch.

kaplamacı is. qaplıghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kaplamak qaplimaq: *Bulutlar gökyüzünü kapladı* – Bulutlar asmanni qaplidi; *Ortalığı sessizlik kapladı* – Otturisini jimjitliq qaplidi.

kaplan *is. zool.* yolwas, qaplan.

kaplanmak 1. qaplanmaq; 2. örtelmek.

kaplatmak 1. qaplatmaq; 2. örtmek.

kaplı *s.* qaplanghan, tashlanghan.

kaplıca *is.* arishang.

kaplıca *is.* danliri ushshaq bir xil bughday.

kaplumbağa *is. zool.* tashpaqa.

kapma *is. s.* 1. tutuwélish; 2. hiyle bilen qolgha keltürüş.

kapmak 1. tuyuqsiz tutuwalmaq: *Kurt kuzuyu kaptı* – Böre qozini tutuwaldi; 2. qapqan we bashqa yol bilen tutmaq; 3. chiqip ketmek: *Parmaklarım kaptı* – Ushshaq qollirim chiqip ketti; 4. yuqturmaq; 5. xatirisige éliwalmaq (tutuwalmaq).

kaporta *is. it.* kapurta.

kaporta *is. it.* 1. paraxotqa yoruq we hawa béridighan yer; 2. aptomobillarning matorini yépip turidighan qapqaq.

kapris *is. fr.* waqitliq hewes.

kapsamak qapsimaq, qorshaw ichige almaq.

kapsar *s.* qaplighan, ichige alghan.

kapsık *is. it.* mehbus.

kaptan *is. it.* 1. kapitan, herbiy we soda paraxotining bashliqi; 2. etret bashliqi.

kaptanlık *-ğı is.* kapitanliq.

kaptıkaçtı *is.* 1. aptomobil; 2. bir xil qimar; 3. oghri, yanchuqchi.

kaptırmak 1. tatquzup qoymaq, aldurup qoymaq: *Çocuk ekmeğini köpeğe kaptırmış* – Bala nénini itqa tatquzup qoyuptu; 2. izdimek: *Parmağını çarka kaptırmış* – Barmiqini chaq éziwétiptu.

kapuska *is. it.* langxabesey, kallekbese.

- kaput** -tu *is. fr.* 1. herbiy peltu; 2. gandun (jinsiy qap).
- kapuz** *is.* 1. jira, say, ikki tagh arisi; 2. qélin ormanliq.
- kar** *is.* qar.
- kara** *is.* quruqluq.
- kara** *s.* qara: *Kara boya* – Qara boyaq; *Kara üzüm* – Qara üzüm; *Kara güç* – Qara күч.
- kara borsa** *is.* qarangghu bazar.
- kara borsacı** *is.* qarangghu bazarchi.
- kara cümle** *is.* eski söz, biedep gep.
- kara kalem** *is.* ressamlar ishlitidighan qara qelem.
- kara kaş** qara qash, qashliri qoyuq; *Kara kaş adam* – Qara qash adem.
- kara koca** *is.* chéchi aqarmighan qéri adem.
- kara saban** *is.* sapan, soqa, boqusa.
- kara sevda** *is.* sewdayi, mejnun, ashiq.
- kara su** *is.* 1. köz bésimining éshishi bilen peyda bolidighan köz aghriqi; 2. asta aqqan su.
- kara tahta** *is.* doska (mekteplerde).
- kara yandık** *is.* yantaq (ösümlük).
- karaağaç** *is.* qariyaghach.
- karabasan** *is.* qara bésish (qorqunchluq chüsh).
- karabaş** 1. rahib; 2. héch öylenmigen qéri adem.
- karabet** -ti *is. ar.* 1. yéqinliq; 2. tughqanliq.
- karabiber** qarimuch.
- karabina** *is. it.* karabin miltiqi.
- karabinyer** *is. it.* Italiye zhandarmisi.
- karabuğday** *is.* qara bughday.
- karabulut** -tu *is. ar.* qara bulut.
- karaca** *s.* qaramtul.
- karaca** *is.* bilek (müre bilen jeynek ariliqi).
- karacahil** *s.* qara türk, héchnersini bilmeydighan.
- karacı** *is. s.* quruqluq armije ofitséri yaki eskiri.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- karacı s.** qara chaplighuchi (adem).
- karacılık -ğı is.** qara chaplash, bohtan qilish.
- karacığەر is.** jiger, béghir.
- karagan is.** qara tülke.
- karagöz -zü is.** tére we bashqa nersilerdin adem sheklide yasap perde arqisida kölenggisini oynitidighan bir xil oyun.
- karagül is. zool.** büdür yungluq qoy.
- karაğı is.** tömür kösey, ot kolighuch.
- karаğı is.** namazsham qarighusi, shepkür.
- karahaber is.** shum xewer.
- karaiğne is.** chümülining bir türi.
- Karaim is. etn.** köchmen türk qebililiridin biri.
- karakol is.** qarawul, patrol.
- karakolhane is.** qarawulxana.
- karakter is. yun.** 1. xaraktér, mijez, xuluq, xuy; 2. herp türi.
- karakulak is. zool.** yawa müshük.
- karakuş is. zool.** bürkütning bir türi.
- karakuş is.** atlarning putigha chiqidighan ishshiq.
- karalama is.** 1. kirleshtürüş; 2. qol köndürüş üçhün xet yézishni meshiq qilish; 3. kopiye.
- karalamak** 1. kir qilmaq; 2. öchürmek; 3. bohtan qilmaq, qara chaplmaq; 4. kopiye yazmaq.
- karaltı is.** bir nersining qarisi: *Uzaktan bir karaltı görüldü* – Yiraqtin bir nersining qarisi köründi.
- karamak** yaman körsetmek, eyiblimek.
- karamak** qarimaq, nezer salmaq.
- karaman is. zool.** chong quyruqluq qoy.
- karamandola is. yun.** xurum.
- karambol -lü is. fr.** nersilerning bir-birige tégip kétishi, chéqilip kétishi.
- karamsar s.** ümidsizlinish, her nersining yamanliq teripini oylash.

- karanlık** -ğ*ı is.* 1. qarangghu: *Oda karanlıktır* – Öy qarangghu; 2. ghuwa, tutuq.
- karantina** *is. it.* 1. karantin; 2. karantin yéri.
- karar** *is. ar.* karar: *Parti kararı* – Partiye qarari; *Ben bu kararımdan dönmem* – Men bu qararımdin qaytmaymen.
- karargâh** *is. ar. far.* qarargah.
- kararlama** *is.* 1. qara qilish; 2. texmin qilish.
- kararlamak** texmin qilmaq.
- kararlaştırmak** qararlashturmaq, qarargha kelmek.
- kararlı** *s.* karar qilinghan, bel baghlanghan.
- kararlılık** -ğ*ı is.* turaqliq.
- kararmak** 1. qaraymaq; 2. öchmek, ghuwalashmaq.
- kararname** *is. ar. far.* dölet bashliqi imza qoyghan karar.
- kararsız** *s.* turaqsız.
- kararsızlık** -ğ*ı is.* turaqsızliq.
- karartı** *is.* qarangghu yer, qarangghuluq.
- karartmak** 1. qaraytmaq; 2. qarangghulashturmaq.
- karasal** *s.* qaramtul.
- karaşin** bughday önglük.
- karavan** *is.* aptomobillarda chatma kozup.
- karavana** *is. it.* eskerler tamaq yeydighan meden qacha.
- karavanacı** *is. s.* qarigha tegküzelmigen esker.
- karavaş** *is.* qul ayal yaki qiz.
- karavul** *is. moğ.* post, güzetchi, qarawul.
- karayazı** *is.* teleysızlik.
- karbon** *is. lat.* karbon.
- karbonado** *is.* bk. **karaelmas**.
- kardeş** *is.* qérindash (aka, uka, acha-singil): *Kan kardeşi* – Qan qérindash; *Ülkü kardeşi*, – Ghayidash, pikirdash.
- kardeşçe** *s. z.* qérindashlarche.
- kardeşlik** -ğ*i is.* qérindashliq.
- kare** *is. fr.* kwadrat, töt chasa.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kareli s.** chapras, töt chasiliq, katekche.
- karga is. zool.** qagha: *Karga bok yemeden* – Qagha poq yémeste (bek etigende).
- karga burun s.** tumshuqi uzun (adem).
- kargadelen is.** posti népiz badam.
- kargaşa is.** bk. *kargaşalık*.
- kargaşalık -ğı is.** 1. qalaymiqan, qalaymiqanliq; 2. pitne-pasat, pitne-pasatliq.
- kargı is.** 1. tömür toqmaq; 2. qomush.
- kargılık -ğı is.** oq xaltisi.
- kargımak** 1. qarghimaq; 2. lenet oqumaq.
- kargın is.** chong rende.
- kargış is.** lenet, beddua.
- kargışlamak** 1. qarghimaq; 2. lenet oqumaq.
- kargışlı s.** bk. *kargışlık*.
- kargışlık -ğı is.** qarghishqa ketken, qarghish tegken.
- karğa gagası is.** qaghining tumshuqi.
- karh is. osm.** 1. yarilinish, jarahetlinish; 2. chiqan.
- karha is. ar.** 1. yara, jarahet; 2. chiqan.
- karı is.** 1. xotun; 2. ayal: *Ahmetin karısı* – Exmetning xotuni (ayali); *Şu karı mı?* – Shu ayalmu?.
- karı koca is.** er-xotun.
- karı kocalık -ğı is.** er-xotunluq.
- karık is.** qar qarighusi.
- karık is.** 1. bagh sughirish üçün élinghan ériq; 2. sapan izi.
- karıkmak** (köz) chimildimaq.
- karılaşmak** ayal mijeziqe kirmek.
- karılı s.** xotunluq (er).
- karılık -ğı is.** xotunluq yaki xotun bolush wezipisi.
- karılmak** 1. arilashmaq; 2. (haywan) jüpleshmek.
- karımak** (köpinche ayallar heqqide) qérimaq, yashanmaq.
- karın -m is.** 1. qérin, qorsaq; 2. baliyatqu.

karınca *is. zool.* chümüle.

karıncalı *s.* 1. chümülilik; 2. paskiniliq.

karındaş *is.* qérindash (uruq-tughqan).

karınlı *s.* qorsaqliq, qorsaql salghan, yoghan qorsaql.

karınmak 1. ariliship ketmek; 2. haywanlarning jüplishishi.

karınsa *is.* uchar-qanatların küylesh waqti.

karıntı *is.* kémini ikki terepke chayqighan dolqun.

karış *is.* ghérich: *Bir karış toprağımızın bile başkaları tarafından işgaline izin vermiyoruz – Bir ghérich tupriqimizningmu bashqilar teripidin ishghal qilinishigha yol qoymaymiz.*

karışık *s.* 1. túrlük, ariliship ketken; 2. murekkep: *Karışık durum – (murekkep) weziyet; 3. qalaymiqan.*

karışıklık *-ğı is.* 1. qalaymiqan, qalaymiqanliq, ariliship ketken; 2. retsiz; 3. pitne-pasat; 4. isyan, tosalghugha uchrımaq.

karışılmak tosalghugha uchrımaq.

karışlamak ghérichlımaq.

karışmak 1. ariliship ketmek: *Kum toprakla karışır, yağ su ile karışmaz – Qum topa bilen arilishidu, yağ su bilen arilashmaydu; 2. retsiz halgha ketmek; 3. bulghanmaq, milanmaq; 4. mudaxile qilmaq, arilashmaq: Sen bu işe karışma! – Sen bu ishqa arilashma!.*

karıştırıcı *is.* 1. arilashturghuchi; 2. murekkepleshtürgüchi; 3. qalaymiqanlashturghuchi.

karıştırılmak 1. arilashturulmaq; 2. qalaymiqanlashturulmaq; 3. murekkepleshtürülmek.

karıştırmak 1. arilashturmaq; 2. qalaymiqanlashturmaq; 3. murekkepleshtürmek.

kari *is. ar.* 1. qari: *Yusuf kari – Yüsüp qari; 2. oqughuchi(nersini).*

karikatür *is. fr.* karikator, hejwiyy resim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

karikatürücü *is.* karikatora sizghuchi, hejwiyl resim sizghuchi.

karikatürleştirmek hejwiyl qilmaq, kikitmek.

karina *is. it.* kémining su astidiki qismi.

karip *s. osm.* 1. yéqin, qisqa; 2. uruq-tughqan.

kariyer *is. fr.* 1. kesip; 2. akadémik.

karîne 1. yip uchi (mesilining); 2. alamet, iz.

karkas *is. fr.* qurulush yaki mashinining jazisi.

karlamak qar yaghmaq.

karlı *s.* qarliq: *Karlı dağ* – Qarliq tagh.

kârlı *s.* paydiliq, menpeetlik.

karlık *-ğı is.* muzxana, muz sanduqi.

Karluk *is. öz. etn.* qarluq (türk qebililirining biri).

karma *is.* birleshme: *Karma futbol takımı* – Birleshme putbol komandasi.

karmaç *-cı is.* arilashturush saymini.

karmakarışık *s.* 1. bek ariliship ketken, qalaymiqanliship ketken. murekkepliship ketken; 3. biseremjan, retsiz, tertipsiz.

karman çorman *s.* qalaymiqan, malimatang, retsiz, tertipsiz.

karmanyola *is. it.* bulangchiliq.

karmanyolacı *is.* bulangchi.

karmaş *s. is.* sémont, ahak we qumni arilashturup qilinghan lay.

karmaşık *s.* murekkep: *Karmaşık bir sorun* – Murekkep bir mesile.

karmuk *-ğu is.* chong tömür ilmek.

kârna *is.* béliq tutidighan bir xil tor.

karne *is. fr.* 1. atmitka deptiri; 2. kinishka.

karosa *is. it.* töt chaqliq üsti yépiq at harwisi.

karpuz *is. far.* tawuz.

kars *is.* töge yungi yaki qoy yungidin qilinghan kiyim.

karsak -*ğ* **is. zool.** tülking bir xili, qarsaq.

karşı is. 1. qarshi, tetürisi, eksi: *Karşı taraf* – Qarshi terep; *Bu söze karşı ne denir?* – Bu sözge qarshi néme déyilidu?; *Birsine karşı söylemek* – Birige qarshi sözlimek; *Buna karşıyız* – Uninggha qarshi turimiz; *Karşı devrimci* – Eksilinqilabchi; 2. aldi, uduli: *Evin karşı* – Öyning uduli.

karşılamaq 1. taqabil turmaq; 2. qarshi almaq: *Bu ilâç kanseri karşılar* – Bu dora rakning aldini alidu.

karşılanmak qarshi élinmaq: *Türkiyeli konuklar hava alanında sıcak bir biçimde karşılandılar* – Türkiyilik méhmanlar ayrodromda qizghinliq bilen qarshi élini.

karşılaşma is. 1. doqurushup qélish, yüzmayüz kélip qélish, uchrishish; 2. beslishish.

karşılaşmaq 1. doqurushup qalmaq, yüzmayüz kélip qalmaq, uchrashmaq, yoluqushmaq: *Ben yolda Ahmetle karşılaştım* – Men yolda Exmet bilen yoluqushup qaldim; 2. besleshmek.

karşılaştırmak 1. sélishturmaq; 2. yüzleshmek.

karşılık -ğ **is.** 1. muqabil; 2. jawab; 3. bedel; 4. ish heqqi: *Emeğimin karşılığımı almalıyım* – Emgikimning heqqini élishim kérek.

karşılıklı s. z. öz ara.

karşılıksız s. heqsiz, bedelsiz.

karşın qarimay, baqmay.

karşıt duygu is. zit tuyghu.

karşıtçı s. qarshi turghan, qarshi chiqqan.

karşıtı s. zit, qarimu qarshi, muxalip.

karşıtlaşmaq zitlashmaq, qarshilashmaq.

karşıtlik -ğ **is.** ziddiyet.

kart -tı s. 1. qérip qalghan; 2. waqti ötüp ketmek.

kart -tı is. yun. 1. qart; 2. ankit; 3. wize.

kartal is. zool. qara qush, bürküt.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kartalmak 1. qérimaq; 2. waqti ötüp ketmek.

karton *is. fr.* 1. karton qeghez; 2. modél qilish üçün sizilghan ülgé; 3. tikküchilerning qeghezni késip teyyarlap qoyghan kiyim ülgisi, endize.

kartotek *-ği is. fr.* jughrapiye xeritiliri saqlinidighan yer.

kartpostal atkritka (bir yüzi resimlik).

kartuk *-ğu is.* chong tirna (déhqanchiliq saymini).

karure *is. osm.* 1. eynek qacha; 2. aghriqlar ishlitidighan süydük qachisi.

karus *is. yun.* 1. qattiq uyqu; 2. bihoshluq.

karyağdı *s. is.* aq chékim-chékim: *Karyağdı bir kumaş – Chékim-chékim rext.*

karye *is. ar.* yéza.

karyola *is. it.* karwat.

karz *is. ar.* qerz.

kas *is. anat.* muskül.

kasa *is. iç.* 1. pul we bashqa qimmetlik nersiler saqlinidighan polat, sanduq; 2. pul élip pul bérilidighan yer, kassa; 3. yeshik: *Bir kasa bira – Bir yeshik piwa.*

kasaba *is. ar.* nahiye, sheherche, jing.

kasabiye *is.* mal öltürgüchige bérilidighan heq.

kasadar *is. it. far.* kassir.

kasadarlık *-ği is.* kassirliq.

kasap *-bi is. ar.* 1. mal boghuzlighuchi; 2. gösh satquchi, qassap; 3. jan qiyghuchi.

kasaphana *is. ar. far.* gösh dukini.

kasaplık *-ği is.* 1. qassapliq; 2. soyulidighan mal.

kasatura *is. it.* xenjer (miltiqning uchigha taqilidighan).

kasavet *-ti is. ar.* 1. qayghu, ghem; 2. baghri qattiliq, shepqetsizlik.

kasavetlenmek elsem chekmek, meyüslenmek, köngli yérim bolmaq.

kasavetli *s.* ghemkin, qayghuluq.

kâse *is. far.* jam, chöchek, apqur, kase.

kâsebaz *is. far.* qolida texse oynitidighan ussulchi.

kaselis *s. far.* yalaqchi.

kasem *is. ar.* qesem.

kasılmak 1. qisqarmaq (uzunluqi); 2. chongaymaq, ghururlanmaq.

kasım *is.* noyabr, 11 ay.

kasıntı *is.* 1. kiyimning qasniqi; 2. chongchi, meghrur.

kasırğa *is.* boran, chapquch.

kasıt *-tı is. ar.* 1. meqset: *Benim kastım bu değıldir* – Méning meqsitim bu emes; 2. yaman niyet, gherez.

kaside *is. ar.* qaside (15 béyttin ibaret pütün béytlarning 2 misraliri eng bashtiki qapiye bilen qapiydash, köpinche ulughlarni medhiyilep yézilidighan sheír shekli).

kasideci *is.* qeside yazghuchi.

kasis *is. far.* yolni toghra késip ötken ériq.

kasket *-ti is.* shepke.

kasketçi *is.* shepke tikip satquchi.

kasmak 1. taraytmaq, qisqartmaq (kiyimni); 2. jandin bezdürmek, yoq qilmaq.

kasnak *is.* 1. jember; 2. ghelwir, dap qatarliqlarning qasniqi, gerdishi; 3. kerge.

kasnakçı *is.* kerge, elgek qatarliklarni yasighuchi.

kassam *is. ar.* 1. bir nersini bashqilargha bölüp bergüchi; 2. mirasni mirasxorlarga bölüp bergüchi.

kastanyola *is. it.* chariq tormuzi.

kastar *is.* paxta yip rextni yüyüp aqartish.

kastarcı *is.* tazilighuchi, pakizlighuchi.

kastarlamak aqartmaq, tazilimaq, kirini chiqarmaq.

kastarlı *s.* aqartilghan, tazilanghan.

kaste *is.* öksük.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kasten is. ar. qesten, bilip turup.

kastetmek 1. qest qilmaq: *Bu hareketinle bana kastetmiş oluyorsun* – Bu harikiting bilen manga qest qilghan bolisen; 2. meqset qilmaq, köz aldigha keltürmek: *Ben bu sözü kimseyi kastetmeden söyledim* – Men bu sözni héchkimni köz aldimga keltürmestin sözlidim.

kastor is. fr. zool. qunduz.

kasuk -ğu is. at térisidin qilidighan tulum.

kasvet -ti is. ar. qayghu, ich pushuqi, siqilish.

kasvetli s. zériktüridighan, ich pushuqidighan, démini siqidighan: *Kasvetli bir hava* – Ademni zériktürüwétidighan hawa.

kaş is. 1. qash (adem we haywanning); 2. qarshi terep; 3. yan.

kaşığı is. 1. tatlighuch (haywanlarni); 2. bedenni tatlighuch.

kaşamak tatlimaq.

kaşan is. öy haywanlirining bir yerde turup siyishi.

kaşandırmak haywanni siydürmek.

kaşanmak bir yerde turup siymek.

kaşar is. irimchik, pishlaq.

kaşarlanmak béshi pishmaq, tejribige ige bolmaq.

kaşarlı s. béshi pishqan, tejribilik.

kaşık -ğı is. qoshuq: *Demir kaşık* – Tömür qoshuq.

kaşık otu is. qoshuq ot.

kaşıkçı is. qoshuq yasighuchi we satquchi.

kaşıkçın is. kaşık. bir xil yawa ördek.

kaşımak tatlimaq, qashlimaq.

kaşındırmak qichishturmaq.

kaşınmak qichishmaq: *Burada galiba bit var, ensemble kaşındı* – Bu yerde pit bar oxshaydu, dumbem qichiship ketti.

kaşıntı is. qichishqaq (késel).

kâşif is. ar. keshp qluchi, paratghuchi.

kaşkariko is. yun. oyun, hiyle.

kâşki *is. osm.* kashki.

kaşkol *is. osm.* sharp.

kaşlı *s.* qashliq: *Kara kaşlı adam* – Qara qashliq adem.

kaşmer *s.* mesxire, zangliq.

kaşmerlik *-ği is.* hejwiyy, zangliq.

kaşmir *is. öz.* keshmir: *Kaşmir sotunu* – Keshmir mesilisi.

kat *-tı is.* 1. qat, qewet: *Evin ikinci kati* – Öyning ikkinchi qewiti; *İki kat elbise* – Ikki qat kiyim; *Bu, ondan iki kat pahalı* – Bu uningdin ikki hesse qimmet; 2. kerre köpeytish: *Dokuz sayı üç sayının katıdır* – Toqquz sani üç sanining köpeytilishidir.

kat kat *z.* 1. üsti-üstilep, qewetmu qewet; 2. köp, nahayiti köp.

katafalk *-kı is.* tawut qoyulidighan égiz yer.

katafora *is. fr.* qattiq bihoshluq.

katafot *-tı is. yun.* 1. téléskopning bir türü; 2. yoruqluqni eynekke oxshash eks ettürüp béridighan eswab, réfléktor.

kataklizm *is. fr.* kataklizm.

katakulli *is.* 1. yalghan; 2. hiyle.

katalitik *s. yun.* kataliz xaraktérlík, kataliz bilen munasiwetlik.

kataliz *is. yun.* kataliz.

katalog *is. yun.* katalog (bir türdiki nersilerning melum tertipte tüzülgen tizimlikli): *Kitap kataloğu* – Kitap tizimlikli.

katar *is. ar.* 1. qatar, karwan: *Deve katatı* – Töge qatari; 2. poyiz, wagon qatari: *Bugün beş katar kalkacak* – Bugün besh poyiz mangidu.

katarakt *-tı is. yun.* közge perde chüshüsh, közge aq chüshüsh.

katarlamak qatar tizmaq.

kategori *is. yun.* katégoriye.

kategorik *is. yun.* qetiy, shübhisiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

katı **s.** qattiq, ching, mehkem, qetiy, mustehkem.

katık *-ğı is.* qétiq.

katılak *-ğı is.* amut derixining bir türi.

katılanmak qattiqlashmaq, mustehkemleshmek, chingimaq.

katılaşmak qattiqlashmaq, mustehkemleshmek, chingimaq.

katılaştırmak qattiqlashturmaq, chingitmaq.

katılık *-ğı is.* qattiqliq, mehkemlik.

katılmak 1. qétilmaq, qoshulmaq: *Süte su katıldı* – Sütke su qoshuldi; 2. qatnashmaq: *Ahmet bu yürüyüşe katıldı* – Exmet bu yürüşke qatnashti.

katılmak téliqmaq: *Çocuk ağlamaktan katıldı* – Bala yiglap téliqip qaldi.

katılmak téliqip qalghudek derijide küldürmek yaki yighlimaq: *Hepimizi güldürterek katılttı* – Hemmimizni küldürüp téliqturup qoydi.

katım **is.** qoshum, qotum (qoshush ishi yaki qoshush waqti).

katımlık *-ğı is.* bir nöwette qoshulidighan miqdar.

katıntı **is.** 1. qoshulush: *Bir çok dillerin katıntısı bir lehçe* – Birqanche tilning qoshulushi bir lehche; 2. qoshulghan.

katır **is. zool.** 1. qéchir; 2. **s.** jahil, qopal, qiliqi set.

katır boncuğu **is.** qéchirlarning boynigha asidighan monchaq.

katır kutur **z.** qatur-qutur (awaz): *Köpek kemiği katır kutur yedi* – It söngekni qatur-qutur yédi.

katırcı **is.** qéchirchi.

katırlık *-ğı is.* 1. qiliti setlik; 2. jahilliq.

katış **is.** 1. qoshush; 2. arilashturush.

katışık **s.** 1. qoshulghan; 2. arilashqan.

katışıksız **s.** qoshulmighan, arilashmighan, sap.

katışma **is.** arilashma, qoshulma.

katışmak qoshulmaq, qatnashmaq: *O da bize katıştı* – U da bizge qoshuldi.

katıştırmak qatnashturmaq, arilashturmaq.

katıyağ **is.** tong yağ.

kati **s.** 1. bek köp; 2. axirqi derije.

katib **is. s.** katip.

katibe **is. ar.** ayal katip.

katil **-tli is. is. ar.** qatil, öltürüş.

katillik **-ği is.** qatilliq, adem öltürgenlik: *Katillikten uzun yil yatıyor* – Adem öltürgenliktin uzun yillar boldi solaqta yatidu.

kâtip **-bi is. ar.** katip.

kâtiplik **-ği is.** katipliq.

katiyen **z. ar.** qetiyet.

katiyet **-ti is. ar.** mutleq, muheqqeq.

katî **s.** qetiy, kesken.

katîl **s.** öltürülgen, ölgen (biri).

katîleşmek qetiyleshmek.

katkı **is.** 1. töhpe, pay: *Yurdun kalkınmasına katkıda bulunmak* – Wetenning güllinishige hesse (töhpe) qoshmaq; 2. élawe, qoshumche.

katkısız **s.** 1. héchnerse qoshulmighan, sap; 2. élawisiz, qoshumchisiz.

katküt **-tü is. ing.** opératsiyide ishilitilidighan bir xil yip.

katlam **is.** qatlam, yögem.

katlama **is.** 1. qatlash; 2. qatlima (könglekning qatlimisi).

katlamak 1. qatlima; 2. xémirni yaymaq; 3. yögimek, türmek.

katlanılmak chidimaq, berdashliq bermek.

katlanır **s.** qatlinidighan.

katlanmak 1. qatlanmaq; 2. chidimaq, berdashliq bermek; 3. yaman ehwalda yashimaq.

katlatmak qatlatmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- katledilmek** öltürülmek, qetil qilinmaq.
- katlettirmek** öltürtmek.
- katlı** *s.* qat-qat qatlanghan. pükülgen, yögelgen.
- katliam** *is. ar.* qirghinchiliq, omumiyy qirghin.
- katmak** qoshmaq, qatmaq.
- katman** *is.* qatlam.
- katmanlaşmak** qatlamlashmaq, qat-qat bolmaq.
- katmer** *is.* 1. qat: *Bu gülün büyük olmasına rağmen katmeri az* – Bu gülning yoghan bolushigha baqmay, qéti az; 2. bir xil qurt.
- katmerleşmek** qat-qat bolmaq, qewetleshmek.
- katmerli** *s.* 1. qat-qat; 2. üsti-üstilep.
- katmetmek** yoshurmaq, mexpiy tutmaq.
- katobleps** *is. yun.* xiyaliy bir haywan (katobléps).
- Katolik** *is. fr.* katolik.
- katoliklik** *-ği is.* katolik yoli.
- katot** *-du is. yun.* katot (négatiw éléktron).
- katra** *is. ar.* tamche, qetre.
- katrak** *-ği is.* here.
- katran** *is. ar.* asfalt, koks méyi.
- katranlamak** asfaltlimaq, asfalt yatquzmaq.
- katrilyon** *fr. say.* ming térilion, katrilion.
- Kattegat** *is.* Iswich bilen Danimarka ariliqidiki déngiz.
- kauçuk** *is. fr.* kawchuk.
- kauçuk ağacı** *is.* kawchuk derixi.
- kauçuklu** *s.* kawchuk sürülgen yaki ichige kawchuk arilashturulghan.
- kaur** *s.* 1. bek chongqur; 2. qum döwisi.
- kavabil** *is. ar.* kindik anilar.
- kavaf** *is. ar.* mozduz.
- kavafhane** *is. ar. far.* mozduzxana.
- kavâfi** *is. ar.* qapiyiler.

kavâim *is. ar.* 1. buyruqlar, permanlar, emirler; 2. kitab waraqliri; 3. senet eserliri.

kavait *-di is.* 1. qaidiler; 2. grammatika.

kavak *-ği is. bot.* térek.

kavakçılık *-ği is.* térek yétishtürüş.

kavaklık *-ği is.* téreklik.

kaval *is.* padichi néni.

kavala *is.* déngiz yaqisidiki öy.

kavalcı *is.* ney yasighuchi, ney satquchi, ney chalghuchi.

kavallanmak jan siqilmaq, bash aghrimaq.

kavalye *is. fr.* jor, hemrah (tansida qiz yaki ayalgha jor bolghuchi er).

kavança *is. it.* bk. **kavanço**.

kavanço *is. it.* bir nersini ikkinchi bir yerge ötküzüş.

kavânin *is. ar.* qanunlar.

kavanoz *is. yun.* koza, idish, tung, küp.

kavara *is.* 1. osuruq; 2. warang-churung.

kavari *is.* 1. boran, chapqun, qara boran; 2. bala-qaza, apet.

kavas *is. ar.* 1. elchixanilarda (konsulxanida) muhapizetchi; 2. banka we bashqa mexsus organlarni qoralliq qoghdighuchi.

kavasya *is. lat.* achchiq yaghach.

kavata *is.* 1. chala pishqan pemidur; 2. yaghtin oyup yasalghan qacha.

kavatin *is. fr.* XVIII, XIX esir opéraliridin parche.

kavedium *is. lat.* Kona Roma binalirining rawiqi.

kavelâ *is. it.* yaghach yaki tömür qozuq.

kavernöz *is. fr.* kawak, ichi bosh.

kaveza *is. isp.* yehudilarning bir xil böki.

kavga *is. far.* ghowgha, jédel, urush, jeng.

kavgacı *s. is.* ghowghachi, jédelxor.

kavgalaşmak jédelleşmek, urushmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kavgalı s. itilapliq, talash-tartishliq: *Kavgalı bir mesele* – Tartish boluwatqan mesile.

kavi s. ar. 1. chidamliq, madarliq, gheyretlik; 2. ishenchlik, saghlam; 3. bay.

kavi s. ar. daghlanghan.

kavil -vli is. ar. 1. söz; 2. toxtam; 3. wede.

kavilâ is. it. yaghach yaki tömür qozuq.

kavileşmek küchlenmek.

kavileştirmek küchlendürmek, quwwetlendürmek.

kavilleşmek sözleşmek, toxtashmaq.

kavilname is. toxtamname.

kavim -vmi is. ar. qowm, qebile.

kavis -vsi is. ar. 1. egmesh, oghaq shekillik; 2. tinish belgiliridin tirnaq, qews.

kaviş is. osm. 1. qézish, oyush; 2. tetqiq qilish; 3. tekshürüş.

kavişger s. 1. qazghuchi, oyghuchi; 2. tetqiq qilghuchi; 3. tekshürgüchi, mupettish.

kavite s. fr. boshluq.

kavlak s. qowziqi soyulghan: *Kavlak bir ağaç* – Qowziqi soyulup ketken: der.

kavlamak 1. soyulmaq (posti, térisi); 2. qopurulmaq.

kavlanma yopurmaq chiqirish.

kavlaşmak ghazang tökmek, yopurmaq tashlimaq.

kavmi s. qewmgha munasiwetlik.

kavmiyat is. osm. étnografiye, qewmiyet.

kavraç -cı is. qisquch.

kavrak -ğı is. tuturuq.

kavram is. üçhey-qérinni orap turghan perde.

kavram is. chüshenche, uqum.

kavrama is. chüshinish küchi, zéhniy küch.

kavramak 1. tutamlimaq; 2. her terepke yéyilmaq; 3. etrapliq chüshenmek; 4. pehm etmek.

kavranılmak chüshinish haligha kelmek.

kavranılmaz *s.* chüshiniksiz.

kavranmak chüshinish haligha kelmek.

kavrayış *is.* chongqur chüshinish.

kavrayışlı *s.* chüshinishlik, uqushluq.

kavruk *-ğı is.* 1. yiglep qalghan; 2. pürliship qalghan, qorulup qalghan.

kavrulmak yiglep qalmaq, qorulmaq, solashmaq.

kavs *is.* bk. **kavis**.

kavsara *is. ar.* 1. chigh yaki chiwiqtin toqulghan söken; 2. insan yaki haywan iskiliti.

kavşa *is.* ikki achchining sirt teripi.

kavşak *-ğı is.* yol yaki derya sulirining birlishidighan yéri.

kavuk *-ğu is.* 1. bir xil er böki; 2. süydük yoli; 3. kawak nerse.

kavun *is.* qoghun: *Turfan kavunu çok ünlüdür* – Turpanning qoghuni nahayiti meshhur.

kavurga *is.* qomach, aq baldaq (étildurghan qonaq yaki bughday).

kavurma *is.* 1. qorush; 2. muzlitolghan pishshiq gösh; 3. muzlap qalghan tamaqni issitish.

kavurmaç *-cı is.* qorulghan bughday, qorumach.

kavurmak 1. qorumaq: *Eti kavurmak* – Göshni qorumaq; 2. qurutmaq: *Rüzgar ekinleri kavurdu* – Shamal ziraetni qurutuwetti; 3. köydürüwetmek.

kavurtmak qurutmaq.

kavuş *is. müz.* gitar we mandalin chalghanda pütün barmaqlarni teng heriketlendirüş.

kavuşma *is.* érishish, uchrishish, ige bolush, qolgha keltürüş.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kavuşmak körmek, érishmek, ige bolmaq, qolgha keltürmek, qoshulmaq: *Özgürlüğe kavuşmak* – Hüriyetke érishmek.

kavuşturmak érishtürmek, ige qilmaq.

kavut *-tu is.* talqan.

kavuz *is.* pasar (qonaq we bughday danlirini orap turghan post).

kavza qattiq post, qowzaq.

kavzamak 1. ching tutmaq; 2. qoghdimaq, muhapizet qilmaq; 3. ishqa kirishmek: *Ahmet askerden gelir gelmez hemen işini kavzadı* – Exmet eskerликтin kélipla ishqa kiriship ketti.

kay *-yyı is. ar.* qusuq, qey.

kaya *is.* 1. xada tash; 2. yar, uchurum, qiya.

kaya lifi *is.* tash xalta.

kayabaşı *is.* Anatoli naxshisi.

kayağan *is.* téyilghaq.

kayak *-ğı is.* 1. changgha; 2. changgha téyilish.

kayakçı *is.* changghichi.

kayalık *-ğı s. is.* yardang, uchurum, qiyaliq.

kayan *s.* taghdin soqqan shiddetlik boran.

kayar *is.* 1. taqa; 2. chighir yol; 3. haywanlarning tirniqini késish; 4. téyilghaq yer.

kayarlama *is.* kona taqini yéngi mix bilen taqilash.

kayarlamak aghzini buzmaq, tillimaq.

kayarlatmak aghzini buzdurmaq, tillatmaq.

kayartı *is.* négir qul ayal.

kayarto *is.* beshlik, besh.

kayasa *is.* iger töshliki.

kayası *s.* uchurum, yargha oxshash.

kaybetmek yoqatmaq, yittürmek, ghayib bolmaq.

kaybolmak ghayib bolmaq, yoq bolmaq, yoqalmaq.

kayd *is. bk. kayit.*

kaydedici is. 1. yézip qoyghuchi; 2. tekitligüchi; 3. yézish eswabi.

kaydedilmek 1. yézip qoyulmaq, köchürülmek; 2. tekitlenmek; 3. qeyt étilmek.

kaydetmek 1. yazmaq, yézip qoymaq: *Nüfusa kaydetmek* – Nopusqa yazmaq; 2. tekitlimek: *Ahmet bu işin önemini kaydetti* – Exmet bu ishning ehmiyitini tekitlidi.

kaydettirmek 1. yazdurmaq, küchetmek; 2. tekitlendürmek; 3. qeyt ettürmek.

kaydırak -ğı is. népiz tash.

kaydırmak qaydurmaq, azdurmaq.

kaydiye is. ar. qerz pul.

kaygan s. kaygan is. peremish qatarliq yémeklik.

kayganlık -ğı is. qayghanliq, téyilghanliq.

kaygı is. qayghu, hesret, derd, elem, ghem.

kaygılandırmaq qayghulandurmaq, hesretlendürmek.

kaygılanmaq qayghulandurmaq, hesretlendürmek.

kaygılı s. -den qayghuluq, endishilik, ghemkin.

kaygırmak qayghurmaq, ghem qilmaq, endishe qilmaq.

kaygısız s. qayghusiz, ghemsiz, endishisiz, biperwa.

kaygısızlık -ğı is. qayghusizliq, endishisizlik, ghemsizlik.

kaygu qayghu, hesret, derd, elem, ghem.

kaygulandırmaq qayghulandurmaq, hesretlendürmek.

kayık -ğı is. qéyiq.

kayık -ğı s. bir terepke qiysayghan, qiysiq.

kayıkçı qéyiqchi.

kayıkçılık -ğı is. qéyiqchiliq.

kayıkxane is. kéme we qéyiqqlarni turghuzidighan yer.

kayıksı s. qéyiqsıman.

Kayılar is. oghuz qebililiridin biri.

kayım is. shahmat oyunida ikki terepning teng kélip qélishi.

kayın -ym is. qéyin derixi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kayın peder** **is.** qéyin ata.
kayın valide **is.** qéyin ana.
kayınata **is.** qéyin ata.
kayınbaba **is.** qéyin ata.
kayınlık **-ği is.** ter tereptin tughqanliq.
kayınlık **-ği is.** qéyinzarliq.
kayıntı **is.** yémeklik.
kayıp **-ybi is. ar.** ghayib, yoqilish.
kayır **is.** shéghil (tash).
kayırcı **s.** qoghdighuchi, asrighuchi, himaye qilghuchi, bashni siylichuchi.
kayırmak qayghurulmaq.
kayırsı **s.** 1. qayghurush; 2. qoghdash; 3. qollash.
kayırmak 1. qoghdimaq, asrimaq, himaye qilmaq; *Zayıfları kayırmak* – Ajizlarni qoghdimaq; 2. qayghurmaq.
kayırtmak 1. qayghurtmaq; 2. qoghdatmaq, asratmaq.
kayırsı **is.** örükning bir türü.
kayış **is.** 1. qéyish, tasma.
kayış dili **-ni is.** set til, qopal til.
kayışçı **is. s.** tasmichi 1. aldamchi, hiylicher.
kayıt **-ydi is.** 1. yézip qoyush; 2. cheklesh; 3. étibar bérish; 4. munasiwet; 5. endishe, qayghu; 6. resmiy hüjjet.
kayıtlamak yazmaq, köchürmek, pütmek, xatirilmek.
kayıtlı **s.** yéziqliq, köchürüklük, ornitiqliq, pütüklük.
kayıtmak waz kechmek.
kayıtsız **s.** 1. yézilmighan, köchürülmigen, pütülmigen; 2. tuyghusiz, héssiz, étibarsiz.
kayıtsızlık **-ği is.** tuyghusizliq, héssizliq, étibarsizliq.
kaykılmak qingghaymaq, qisaymaq.
kaylule **is. ar.** chüshlük uyqu, chüsh uyqusi.
kayma **is.** 1. qéyish, qiysiyish; 2. kichik balilarning chögilep oynaydighan oyuni.

kayma *is.* bk. **kayme**.

kaymaç *s.* köz quyruqi yuqirigha qarighan köz.

kaymak *is.* 1. qaymaq (sütning qaymiqi); 2. nersilerning eng yaxshisi: *Kaymak gibi bir yemektir* – Qaymaqtek tamaq.

kaymak *is.* 1. qaymaq (qéyip qalmaq); 2. téyilmaq: *Buz üzerinde kaymak eğlenceli bir spordur* – Muzda téyilmaq köngüllük bir tenherikettur; 3. sozulup ketmek: *Yastık kayar* – Yastuq sozulup kétédu; 4. xalimasliq, qiymasliq: *Bu işe gözün kaymadı* – Bu ishqa közüng qiymidi.

kaymakam *s.* nahiye bashliqi, hakim.

kaymakamlık *-ğı is.* 1. hakimliq; 2. nahiye; 2. wekalet, wekillik: *Filâna kaymakamlık ediyor* – Palanchigha wekillik qilidu.

kaymaklanmak qaymaq tutmaq.

kaymaklı *s.* qaymaqliq.

kayman *is. isp.* timsah.

kayme *is. ar.* qeghez pul.

kayna *is. ar.* islamiyettin awwal erep ayal naxshichilirigha bérilgen nam.

kaynaç *-cı is.* arshang.

kaynak *-ğı is.* 1. menbe; 2. sewep; 3. bulaq; 4. matérial: *Çin kaynaklarına göre* – Xitayning matériyallirigha qarighanda.

kaynakçı *is.* kepsherchi, tutturghuchi, yépishturghuchi.

kaynamak 1. qaynimaq; 2. ichimaq; 3. tashmaq: *Midem kaynıyor* – Meydem échip ketti.

kaynana *is.* qéyin ana.

kaynanalık *-ğı is.* qéyin aniliq, qéyin anigha layiq heriket.

kaynar *s.* 1. qaynaq; 2. bek issiq; 3. bulaq, menbe; 4. neshe.

kaynarca *is.* arishang.

kaynaşma *is.* 1. bir yerge toplinish; 2. ghulghula.

kaynaşmak 1. bir yerge toplashmaq; 2. maslashmaq, uyghunlashmaq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

kaynaştırma *is.* 1. bir yerge yigish; 2. yépishturush; 3. maslashturush.

kaynaştırmak 1. bir yerge yighmaq; 2. yépishturmaq; 3. maslashturmaq.

kaynata *is.* qéyin ata.

kaynatıcı *s.* qaynatquchi.

kaynatmak 1. qaynatmaq; 2. ikki nersini bir-birige tutturmaq.

kaypak *s.* 1. qayghaq, téyilghaq; 2. sözide turmaydighan: *Kaypak bir yol* – Qayghaq yol; *Kaypak bir adam* – Sözide turmas adem **kaypakçı** *s.* bulangchi, oghri.

kaypaklık *-ğı is.* sözide turmasliq: *Kaypaklık ayıptır* – Sözide turmasliq eyiptur.

kaypamak azmaq, azdurmaq.

kaypımak bk. **kaypamak**.

kayra *is.* éhsan, yaxshiliq.

kayrak *-ğı is.* biley téshi, shiben tash.

kayramak yaxshiliq qilmaq.

kayran *is.* ormanliq ichidiki keng ochuqchiliq yer.

kaysariye *is.* qaysariye - ichide ambiri, dukini we ishxanisi bolghan chong bina, yeni soda sariyi.

Kayser *is.* 1. qeyser (qedimde Roma Bézansi we Gérman padishahlirigha bérilgen unwan); 2. hökümdar.

Kayseri *is.* Qeyseri (Anatolining ichki rayonliridiki wilayet merkizi) **Kayseri** *is.* hökümdarlıq, hökümdargha ait.

kayşa *is.* taghning yérilip parchilinishi.

kayşamak tagh parchiliri, tagh yérilghanda parche-parche qoram tashlarning yéyilishi.

kayşat *-tı is.* qoram tash.

kaytak *is.* 1. bulung-puchqaq; 2. muteessis; 3. sözide turmasliq.

kaytan *is.* yip, tana.

- kaytarıcı s.** 1. qayturghuchi; 2. qachquchi.
- kayyum is. ar.** jami, xadimi.
- kayyum s.** 1. ebidi, menggu; 2. özgermes.
- kaz is.** 1. ghaz; 2. möng, exmeq.
- kaz boku s.** yéshilgha mayil sériq.
- kaza is. ar.** 1. qaza; 2. qilish, ishqa ashurush.
- kaza is. ar.** 1. nahiye; 2. qaziliq, qazining hökmi.
- kazağı is.** 1. qazma eswabi; 2. qedimiy tash qoral **Kazak is. öz.** qazaq (millet).
- kazak is. fr.** gazak (Rosiye we Iranda atlik eskerler); 2. xotunigha söz ötküzidighan (er).
- kazak is.** 1. bashtin kiyidighan könglek; 2. yung könglek.
- Kazakça is.** qazaqche.
- Kazakistan is. öz.** Qazaqistan **Kazaklar is.** qazaqlar.
- kazaklık -ğı is.** qazaqliq, qazaq bolush hali.
- kazalı s.** 1. qazaliq, tehlikilik; 2. nahiyilik: *Üç kazali bir vilâyet* – Üch nahiyisi bar bir wilayet.
- kazan is.** qazan, dash.
- Kazan is. öz.** Qazan (Tataristanning paytexti).
- kazancı s. is.** qazanchi.
- kazancılık is.** qazanchiliq.
- kazanç is.** 1. kirim, darahet; 2. payda, qazanch.
- kazançlı s.** paydiliq, qazinishliq, payda keltüridighan.
- kazandırıcı s.** qazandurghuchi, payda bergüchi.
- kazandırmak** qazandurmaq.
- kazandibi is.** qizhmaq, qazan tüwi.
- kazanılmak** ige bolmaq, érishmek, qazinilmaq.
- kazanmak** qazanmaq, ige bolmaq, érishmek, boysundurmaq.
- kazar is.** oymikesh.
- kazara is. ar.** qazada, tuyuqsizla.
- kazaska is. rus.** rus xelq ussuli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kazazede *is. ar. far.* qazagha yoluqqan, qazagha duch kelgen.

kazdırmak kolatmaq, qazdurmaq.

kazel *is.* ghazang.

kazellenmek ghazang bolmaq.

kazgal *is.* qopal ayagh kiyimi.

kazı *is.* 1. qézilghan yer; 2. oymichiliq, neqqashliq; 3. tetqiqat üçün kolanghan yer.

kazibilim *is.* arxéologiyé.

kazıcı *is.* qazghuchi, kolighuchi: *Mezar kazıcısı* – Gör kolighuchi, görkar.

kazıcı *is.* neqqash, oymikesh: *Mühür kazıcısı* – Tamgha oyghuchi.

kazık -ğ*ı is. s.* 1. qozuq; 2. élish-sétishta aldinish; 3. tirek.

kazıkçı *s.* élim-sétimda aldighuchi, qimmet satquchi.

kazıklamak 1. qozuq qaqmaq; 2. sodida aldimaq.

kazıklanmak 1. qozuqqa olturghuzup öltürülmek; 2. sodida aldanmaq.

kazım *s.* kimirgüchi, ghijighuchi.

kazımak 1. qizip chiqarmaq; 2. yiltizidin qomurmaq; 3. chüshürmek (chach, saqalni); 4. öchürmek.

kazımık -ğ*ı is.* qazan qirindisi.

kazın *is.* qézip qidirish.

kazınmak 1. özini tatlimaq; 2. térisini qirmaq; 3. bar-yoqini bermek.

kazış *is.* qézish ishi, oyma.

kazıyıcı *is.* oyma eswabi.

kâzip *s. ar.* kazzap, yalghanchi.

kazma *is.* jotu qatarliq qazma eswablar.

kazmâ resim *is.* oyma resim.

kazmacı *is.* kan ishchisi.

kazmak 1. qazmaq, kolimaq; 2. oymaq: *Mühür kazmak* – Tamgha oymaq.

kazmir *is.* qoi yaki öchke yungidin toqulghan shal yaki rext.

kazmirci *is.* rext satquchi.

kazulet *-ti is.* 1. jong, bestlik; 2. qopal, set.

kazurat *is. ar.* insan yaki haywan poqi.

kazünis *is. lat.* 1. usta, heyyar; 2. munazirichi; 3. bahane tēpishqa mahir.

kazünsik *is.* ustiliq, heyyarliq, hiyligerlik.

kebab *is.* bk. *kebab*.

kebabe *is.* Hindistan lazisining uruqi yaki buningdin yasilip dora üçün chēkilidighan tamaka **kebabhane** *is.* kawapxana.

kebabi *is. s.* kawapchi.

kebabiye *is. ar.* tamaka qalduqi.

kebair *is. ar.* qatilliq, zinaxorluq qatarliq jong jinayetler.

kebab *-bi is. ar.* 1. kawap; 2. otqa puchilap pishurulghan nersiler (kommiquanaqqa oxshash nersiler): *Şiş kebabi* – Zix kawipi.

kebabçı *is.* kawapchi.

kebabçılık *-ği is.* kawapchiliq.

kebablık *s.* kawapliq, kawap qilish üçün teyyarlap qoyulghan: *Kebablık et idi* – Kawapliq gösh idi.

kebe *is.* 1. qélin chapan; 2. güllük kigiz; 3. padichi chapini.

kebed *is.* jiger, béghir.

kebeş *is. ar.* qochqar.

kebir *is. ar.* 1. ulugh; 2. qéri yashanghan; 3. yashliq.

kebire *is. ar.* chong gunah (adem öltürüş, zina qilish qatarliq).

kebise *is. ar.* kebise.

kebs *is.* chongqurluqni topa we bashqa nerse bilen toldurup tüzlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kebş is. ar. 1. qochqar; 2. bir gurupning bashliqi, aile bashliqi.

kebûd s. kök reng.

kebuter is. far. kepter.

kebze is. gholning dolisi, taghaq.

kebzeci s. qoyning dolisigha qarap pal salghuchi, birawning teliyidin sözligüchi.

kec s. egri-toqay, maymaq.

keçe is. 1. kigiz; 2. kigizdin yasalghan: *Keçe külah* – Kigiz qalpaq.

keçeci is. kigizchi.

keçeçilik -ği is. kigizchilik.

keçeli is. kigizlik.

keçi is. s. 1. öchke; 2. jahil.

keçi sakal s. keke saqal, öchke saqal.

keçi yolu is. tar yol, chighir yol.

keçileşmek jahilliqi tutmaq, jahillashmaq.

keçilik -ği is. jahilliq.

ked is. ar. japa, aware.

ked is. far. öy.

keder is. ar. qayghu, ghem-ghusse.

kederlendirmek qayghugha salmaq.

kederlenmek qayghurmaq, ghem yémek, hesret chekmek, endishe qilmaq.

kederli s. qayghuluq, ghemkin.

kedetsiz s. ghemsiz, qayghusiz, endishisiz.

kedi is. müshük.

kedi yılanı is. yılan.

kedicik is. bk. *tırtıl*.

kedme is. ar. jarahet we tatuq.

keenne ar. goya, kashki.

kef is. ar. 1. qol; 2. taban; 3. ochum, siqim.

kef *is. far.* köyük.

kefal *is. yun.* béliqning bir türi.

kefalet *is. ar.* kapalet, képillik.

kefaletname *is. ar.* kapaletname, képillik xéti.

kefaret *-ti is. ar.* 1. sediqe; 2. roza.

kefe *is. ar.* taraza éghirliqini körsetküchi.

kefe *is.* tatiliguch (atning tükini taraydighan).

kefele *is.* égirilgen yip yögimi, gire.

kefelemek 1. atning tükini tatilighuch bilen tazilap parqiratmaq; 2. duchar bolmaq.

kefeli *s.* tazilap tükleri parqiritilghan.

kefen *is. ar.* képen.

kefenci *is.* 1. ölümlük (axiretlik) nersiler satquchi; 2. képen oghrisi; 3. zalim, zomiger.

kefenlemek 1. képenlimek; 2. ichilghan xémirgha yögep pishurmaq (toxuni).

kefenli *s.* 1. képenlen'gen; 2. échilghan xémirgha yögelgen.

kefenlik *-ği is.* képenlik, axiretlik.

keffiyet *-di is. ar.* waz kéjchish, qolni tartish.

kefil *is. ar.* kepil, shahit, guwah.

kefillik *-ği is.* képillik, guwahliq.

kefin *is. ar.* bk. **kefen**.

kefr *is. ar.* 1. yiza; 2. yögek, yépincha.

kefş *is. far.* képish, ayagh kiyimi, pupuch.

keftar *is. far.* sirtlan.

kefter *is. far.* kepter.

keh *is.* gah.

keh *is. far.* saman.

keha *is. far.* iza, iza tartish.

kehanet *-ti is.* aldin bilish, aldin höküm qilish.

kehel *s. ar.* hurun, yalqaw.

kehf *is. ar.* 1. ghaz; 2. yoshurunidighan yer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kehhâl is. 1. közige sürme sürüş; 2. sürme yasap satquchi; 3. köz doxturi.

kehhallik -ği is. köz doxturluq.

kehle is. ar. pit.

kehlelenmek pitlap ketmek.

kehleli s. pitliq, pitlap ketken.

keis is. ar. romka, qedeh.

kekel s. bk. kekeme.

kekelemek 1. quwwetlimek; 2. néme déyishni bilmey tilini chaynimaq.

kekeme s. tötöt (tildiki ajizliq).

kekiz is. 1. kona rext puruchi; 2. kéreksiz we yirginchlik nerse; 3. iradisiz, kargha kelmes (adem).

keklik -ği is. keklik.

kekre s. temi achchiq, chüchümel, kekre.

kel is. far. taqirbash, paynekwash.

kelâb is. ghaljir késili.

kelâcu is. far. qedeh, romka.

kelâlet -ti is. 1. zérikish, bizarliq; 2. harginliq.

kelâm is. ar. sözler tizmisi, söz **Kelâmıkadim is. ar.** Quran.

kelâmıkibar hékmetlik sözler, atalar sözi, maqal, temsil

Kelâmullah is. ar. 1. Allaning sözi; 2. Quran.

kelan s. far. 1. chong, büyük kalan; 2. közge körünerlik.

kelb is. ar. it.

kelbi s. ar. itqa ait.

kelebek -ği is. képinek.

kelek -ği is. 1. tétir (yer), taqir (bash); 2. sal (tulum üstige qilinghan); 3. orunsiz herikette bolunghan, döt; 4. xemek, soyma.

keleklük -ği is. dötlük, mönglük.

kelem is. far. kallekbesey (kapusta, lengxabi).

- kelender** *is. yun.* romka, qedeh.
- kelep** *-bi is.* gire (yip).
- kelepçe** *is. far.* qolgha sélinidighan koyza.
- kelepçeli** *s.* qoligha koyza sélinghan.
- kelepir** *is. s.* erzan mal, erzan nerse.
- kelepirci** *s.* erzan bahada élishni xalaydighan, teyyargha ashiq, bikargha élishni yaxshi köridighan.
- kelepser** *is. far.* tizgin.
- keler** *is. zool.* kéler (ömiligüchilerdin).
- keleş** *s.* 1. taz, chéchi chüshüp ketken; 2. shalaq; 3. qehriman, batur, jesur; 4. chirayliq, güzel.
- keleve** bk. *kelefe.*
- kelil** *s. ar.* közi yaxshi körmeydighan.
- kelime** *is. ar.* kelime, söz, ibare.
- kelimebilim** *is.* léksikologiyé.
- keliser** *is. yun.* münggüz.
- kelle** *is. far.* 1. kalla, bash; 2. dane, san; 3. bashaq.
- kellenme** chach chüshüshi, tük chüshüshi.
- kellik** *-ği is.* 1. taziliq, yaghaqliq; 2. tétir yer.
- kem** *s. far.* 1. eski, yaman; 2. az, yétersiz, kem.
- kem abiş** *s. far.* texminen.
- kem göz** *is.* jadu köz, séhirlük köz.
- kemal** *-li is. ar.* kamil, yétishkenlik, mukemmel.
- kemalist** *is. fr.* kamalist, ata türkchi.
- kemalizm** *is.* ata türkchilik, kamalizm, kamalchiliq.
- keman** *is. far.* iskiripka.
- keman** *is. far.* ya (oqyaning yasi).
- kemanca** *is. far.* 1. kamalche (iskiripka kamalchisi); 2. xelq sazidin bir xili; 3. heykeltirashlarning oyma oyidighan polat qelimi; 4. xumdanchilarning xishchilarning lay késidighan saymini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kemancılık -*ği is.* iskiripkichiliq, iskiripka chélip turmush kechürüş.

kemanci *is.* 1. iskiripka chalghuchi; 2. iskiripka yasighuchi yaki satquchi.

kemandan sadaq (oqyaning oqini salidighan xalta).

kemani *is. far.* iskiripka chalghuchi.

kemankeş *is. far.* 1. oqyachi, oqya atquchi; 2. iskiripka chalghuchi; 3. jemiyet ezasi.

kemansaz *is.* iskiripka yasighuchi.

keme *is.* chong chashqan.

kemençe *is. far.* tizgha qoyup chélinidighan, üç tarliq iskiripkigha oxshash saz.

kement -*di is. far.* 1. salgha (at tutidighan arghamcha); 2. sirtmaqliq yip; 3. ademni asidighan darning sirtmiqi; 4. haywan nuqtilirining chulwuri.

kementlemek oghriliq bilen pul tapmaq.

kemer *is. far.* 1. kemer, belwagh; 2. ishik, dérize, köwrük qatarliqlarning egmisi; 3. kaman shekillik.

kemerli *s.* 1. kemer baghlighan; 2. egmilik ishik; 3. ilmek: *Kemirli burun* – Ilmek burun.

kemik -*ği is.* 1. söngek, ustixan: *Kemik tarak* – Söngek taghaq; 2. söngektin yasalghan.

kemikbilim *is. anat.* anatomiyining söngek tüzülüshini tetqiq qilidighan bölümi, ostiologiyie.

kemikbilimsel ostiologiyilik.

kemikçik -*ği is.* kömürçek.

kemikleşmek 1. söngek halini almaq; 2. qurup qattiqlanmaq.

kemikli *s.* 1. söngeklik; 2. söngiki kélishken we zor; 3. bek ajiz, oruq.

kemiklik -*ği is.* 1. söngek qoyulidighan yer; 2. jeset küli qutisi.

kemiksi *s.* ustixansiman.

kemiksiz *s.* söngeksiz, ustixansiz.

kemin *s. far.* 1. bek az; 2. bek kichik.

kemin *ar.* 1. yoshurunush yéri; 2. yoshurunghuchi.

kemircik *-ği is.* kömürchük: *Burun kemirciği* – Burun kömürchiki.

kemirgen *s.* kémirgen, ghijighan.

kemirgenler *is. zool.* toshqan, chashqan, kirpe qatarliq kémirgüchi haywanlarning atilishi.

kemirici *s.* kémirgüchi (haywan).

kemirilmek ghajilanmaq, kémirilmek.

kemirmek ghijimaq, kémirmek.

kemiyet *-ti is. ar.* miqdar, san.

kemlik *-ği is.* eskilik, yamanliq.

kemre *is.* 1. qigh, tézek, mayaq; 2. qaqach.

kemter *s.* kemter, kichik péil.

kenar *is. far.* 1. qasnaq, qirghaq, pewaz; 2. chet, yaqa; 3. quchaqlash.

kenarcı *is.* déngiz yaqisida béliq tutquchi.

kende *is. far.* 1. xendek; 2. késilgen, ayrilghan; 3. qézilghan, kolanghan.

kendi *z.* öz, özi: *Bunu kendime ayırdım* – Buni özümge ayırdım; *O, kendine güveniyor* – U özin'ge ishinidu; *Kendisi gelsin* – Özi kelsun; *Kendi evim* – Öz öyüm; *Kendi düşünceniz* – Özingiz chüshenchingiz.

kendiliğinden *s.* özlükidin.

kendilik *-ği is.* mahiyet.

kendir *is.* kendir.

kendircilik *-ği is.* kendirchilik.

kenduri *is.* 1. orunduq qépi; 2. xetne toy.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kene *is. far. zool.* salgha, kana (qoy, kala, at qatarliqlarning qénini shorighuchi): *Koyun kenesi* – Qoy piti; *Köpek kenesi* – It biti.

kene göz *s.* pit köz, gazir köz.

kenef *is. ar.* 1. terep, jehet; 2. rayon, parche; 3. su qunidighan yer; 4. himaye, mudapie; 5. teretxana; 6. meynet, chirkin.

kenet *-di is.* iskop, qarmaq (binakarliqta ishli tilidighan tömür mix).

kenetlemek 1. qarmaqlimaq; 2. qarmaq bilen bir-birini tutturmaq.

kenetlenmek qarmaq bilen tutturulmaq.

kenetli *s.* qarmaqlanghan.

kenevir *is.* kendir.

kenevir kuşu sayrighuchi qushqachlarning omumiy ismi.

kenevircilik *-ği is.* kendirchilik.

kengalar *is.* musulmanlashqan négirlar.

keniz *is. far.* 1. ayal qul 1. qiz.

kenizek *is.* 1. kénizek; 2. kichik qiz.

kennas *is. ar.* 1. teretxanilarni tazilighuchi; 2. exletchi.

kent *-ti is. öz.* sheher, kent.

kent soylu *is. s.* burzhuaziye.

kental *-li is. fr.* yüz kilogram éghirliqidiki ölchem birliki.

kentli *is. s.* sheherlik.

Kenya *is. öz.* Kéniye (Sherqiy Afriqidiki musteqil bir dölet).

kenz *is. ar.* xezine.

kep *is. ing.* 1. shepke, doxturxanilarda késel baqquchilarning aq böki; 2. murasimlarda proféssor yaki studéntlarning kiyidighan böki.

kepçe *is. far.* 1. sapliq, chömüch; 2. chemberge ornitilghan béliq tutidighan tor; 3. gürjek.

kepçe kulak *s.* salpang qulaq.

kepçe kuyruk is. haram tamaq, parazit, teyyar tap.

kepçe surat s. yüzi kichik, yüzi qoshuqtek.

kepek -ği is. 1. képek; 2. bash kékiki.

kepekçi is. képek satquchi.

kepeklenmek 1. képekliship ketmek (bash); 2. lawzilashmaq: *Bu elma kepeklenmiş* – Bu alma lawziliship kétipu.

kepekli s. 1. képeklik (ichide kékiki bolghan); 2. lawza, bettem.

kepenek -ği is. far. bughday képiniki.

kepenek -ği is. padichilar üstige artivalidighan yengsiz chapan.

kepenk -ği is. erm. ishik, dérizilerning sirtidin taqap qoyidighan yaghach yaki tömür qapqaq.

kepeze s. far. 1. külikilik we qimmetsiz; 2. rezil, reswa, arisiz, iza tartmaydighan; 3. qimmitini yoqatqan, ehmiyetsiz.

kepi is. fr. Firansiye ofitsérlirining sirtqi kiyimi.

kepir is. ünümsiz yer, hosul bermeydighan yer.

kepmek olturushup ketmek, yiqilmaq.

ker is. ar. 1. saghro, pang; 2. iqtidar, qudret; 3. énérgiye.

ker is. urushta chékin'gen kéyin qayta hujumgha ötüsh.

kerahet -ti is. ar. mejburiy we bésim bilen ishlesh.

keramet -ti is. ar. 1. karamet; 2. merdlik, merdanilik; 3. hörmetlik.

keramet medar is. 1. karametlik körsetken kishi; 2. yaxshi niyetlik.

kerametli s. 1. mubarek; 2. merd.

kerata is. yun. xotuni tereptin aldinidighan er.

keratın is. fr. münggüz maddisi.

keratınlı s. ichide münggüzsiman maddisi bolghan.

kerb is. ar. qayghu, hesret, elem, derd.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kere *is. ar.* qétim, nöwet: *İki kere okudum* – Ikki qétim oqudum.

kerem *is. ar.* 1. esli yaxshi, ulughluq; 2. yaxshiliq.

kerempe *is.* 1. yaqa, qirghaq, burjek; 2. tagh choqqisi; 3. kéme tumshuqi.

keres *is.* chong we chongqur qacha, tamaq qachisi.

kereste *is. far.* pen, taxta, yaghach matériyalliri.

keresteci *is.* taxtay satquchi.

kerestecilik *-ği is.* taxtay élip sétish oqiti.

keresteli *s. ar.* bestlik: *Keresteli adam* – Bestlik adem.

kerevet *-ti is. yun.* kariwat.

kerevit *is. yun.* bk. **kerevet**.

kereviz *is. far.* chingsey.

kerh *is. ar.* 1. yirginch, seskinish; 2. bir ish üçün zoruqush.

kerhane *is. far.* pahishixana.

kerim *s. ar.* 1. ésilzade, merd, qoli ochuq; 2. tégi yaxshi, ulugh.

kerime *is. ar.* 1. qiz ewlad; 2. ayet.

keriz *is. far.* yunda quduqi.

kerizci *is.* 1. chalghuchi, sazchi; 2. heyyar, qiziqchi.

kerizlemek saz chalmaq.

kerke *is.* keke, palta.

kerkeç *is.* istihkam, qele.

kerkenez *is. zool.* kökünek (qush).

kermen *is.* qele, istihkam.

kerosen *is. fr.* kirsin, kérozin.

kerpeten *is. ar.* ambur.

kerpiç *-ci is.* kések.

kerpiççi *is.* késekchi.

Kerramiye kerramiye (IX esirde barliqqa kelgen Islam mez'hipi).

kersen *is.* tengne.

kertan *s.* endishichan, qorqqaq.

kerte *is.* 1. isharet, belge; 2. derije: *Íši bu kerteye getirmemel idiniz* – Ishni bu derijige yetküzmingiz yaxshi bolatti.

kertenkele *is. zool.* kertenkele (paqa, yilan, timsah qatarliq haywanlar türi).

kerti *is.* bk. **kerte**.

kertik *-ği s.* 1. jiralghan; 2. jiralghan yer, oyulghan yer.

kertilme jiralmaq, oyulmaq.

kertmek jirimaq, oymaq.

kervan *is. far.* karwan.

kervanbaşı *is.* karwan béshi.

kervancı *is.* karwanchi.

kervancılık *-ği is.* karwanchiliq.

Kervankıran Cholpan yultuzining yene bir xil atilishi.

kervansaray *is. far.* karwan saray.

kes *is. ar.* 1. romka, qedeh; 2. haraq, toldurulghan qedeh; 3. gülning tashqi yopurmiqi.

kes *is.* kishi (bu yalghuz qollinilmaydu, peqet "Her" sözi bilen *Herkes* birikip sheklide qollinidu).

kes *is.* tenheriketchiler ayagh kiyimi.

kesad *is.* bk. **kesat**.

kesafet *-ti is. ar.* bir nersining qélinliq hem zichliq derijisi.

kesân kishiler, shexsler.

kesat *-di is. ar.* kasat.

kesatlık *-ği is.* 1. kasatliq, turghunluq; 2. hosulsizliq; 3. yoqluq, kemlik.

kesber *is.* uzun quyruqluq qoy bilen yumilaq quyruqluq qoydin tughulghan qoy.

kese *is. far.* 1. portmal, xalta, qapchuq, boghcha, jilt; 2. shexsiy pul.

kese *s.* qisqa yol: *Kese yollardan gidilse iki saatte varılır* – Qisqa yoldin ketse ikki saet kétidu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kesedar *is. ar. far.* kassir.

kesegen *is.* kichik chashqan.

kesek *-ği is.* 1. danggal, chalma; 2. yéqilghu qilish üçün qurutulghan térek; 3. chim; 4. parche.

keseklenmek parche-parche bolmaq, parchılanmaq.

kesekli *s.* chalmiliq, danggalliq.

kesel *is. ar.* boshangliq, hurunluq.

kesen *s.* kesken.

kesene *is.* 1. sözlishish; 2. abune; 3. ishni kötüre bérish.

kesenek *-ği is.* kökini sétiwalghuchi.

kesenekçi *is.* kökini sétiwalghuchi.

kesenkes *z.* keskin halda, keskinlik bilen: *Gitmiyeceğini kesenkes söyledi* – Ketmeydighanliqini keskin (késip) sözlidi.

keser *s.* kesküch.

kesici *s.* 1. kesken; 2. boghuzlighuchi (malni).

kesif *s. ar.* qoyuq, zich, qélin.

kesik *s.* 1. késik, késilgen; 2. yarilanghan; 3. harghin, talghan; 4. eski, nachar.

kesiklik *-ği is.* 1. késiklik; 2. halsizliq, harghinliq.

kesiksiz *s.* dawamliq, dawamet.

kesiksizlik *-ği is.* toxtimastin.

kesilmek 1. késilmek, boghuzlamaq; 2. halsizlanmaq, harmaq; 3. buzulmaq: *Süt kesildi* – Süt buzuldi; 4. toxtimaq, turmaq: *Rüzgar kesildi* – Shamal toxtidi; 5. üzülmek: *Yemeği kesildi* – Tamiqi üzülüp qaldi.

kesim *is.* 1. késish, boghuzlash, pichish; 2. tetil; 3. parche, qisim, rayon.

kesimci *is.* kötüre alghuchi, kötürichi.

kesimli *s.* keskin, qararlashturulghan.

kesimlik *s.* késilishke we soyulushqa yaraydighan: *Kesimlik koyun* – Soyulushqa yaraydighan qoy.

kesin *s.* qetiy: *Kesin bir cevap* – Qetiy bir jawab.

kesinleşme keskinlishish, qetilishish.

kesinleşmek qetiyleshmek, keskinleshmek: *Burada kalmamız kesinleşti* – Bu yerde qélishimiz qetiyleshti.

kesinleştmek qetiyleshtürmek.

kesinlik -*ği is.* qetiylilik.

kesinsiz *s.* qetiy bolmighan.

kesinsizlik -*ği is.* qetiysizlik.

kesinti *is.* 1. kesilgen parche, kesme; 2. toxtitish: *İşimiz hiç bir kesintiye uğramadan yürüyor* – Ishimiz héchqandaq toxtitishqa uchrimestinla dawam qiliwerdi.

kesintisiz *s.* 1. özlüksiz; 2. dawamliq bérilgen (maash).

kesir -*sri is. ar.* kesir: *Yarım, üçte bir, yüzde üç birer kesirdir* – Yérim, üçte bir, yüzde üç – bularning herbiri bir kesir.

kesir *s.* 1. köp; 2. köp qétim, téz-téz; 3. türi köp, türlük.

kesirli *s.* kesirlik.

kesişmek 1. toxtashmaq; 2. sodida kélishmek, bir-birige maslashmaq.

kesit -*di is.* késilgen parche.

kesitleme *is.* bir binaning ichini körsitidighan resim.

keskenmek qolini kötürüp turidighandek qilmaq.

keski *s.* 1. kesküchi eswab; 2. keke, palta.

keskin *s.* 1. ötkür, ittik; 2. tesiri küchlük, quwwetlik; 3. xotunperes: *Keskin bıçak* – Ötkür pıçaq; *Keskin sirke* – Quwwetlik sirke.

keskinleşmek 1. keskinleshmek; 2. tétikleshmek.

keskinleştmek 1. keskinleshtürmek; 2. tétikleshtürmek.

keskinletmek 1. keskinletmek; 2. tétikletmek.

keskinlik -*ği is.* 1. keskinlik; 2. küchlüklük.

kesme *is.* 1. késish; 2. igerning yopuqi; 3. qangaltirchining qapichisi; 4. muqim baha.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kesmece *s.* 1. tilim, pichim: *Kavunu kesmece virirlerse alıruz* – Qoghunni tilip berse alimiz; 2. ülgüje: *Bu kitapları kesmece birer liradan aldım* – Bu kitaplarni ülgüje bir liradin aldım.

kesmek 1. kesmek: *İpi kesmek* – Yip kesmek; *Ağaçları kesmek* – Derex kesmek; 2. parchilimaq: *Eti kesmek* – Gösh parchilimaq; 3. chüşürmek, almaq: *Saç kesmek* – Chach chüşürmek; *Tirnak kesmek* – Tirnaq almaq; 4. boghuzlumaq: *Koyun kesmek* – Qoy boghuzlumaq; 5. toxtatmaq: *Yardımu kesmek* – Yardemni toxtatmaq.

kesmez *s.* qashang, gal, kesmes.

kesp *-bi is.* 1. ishlep qolgha keltürüş; 2. ige bolush, érishish.

kespetmek qazanmaq, ige bolmaq, érishmek.

kesret *-ti is.* köplük.

kesretgâh *is.* dunya, alem, kainat.

kesretmek sundurmaq, oshtumaq, chaqmaq, koniratmaq.

kestane *is. yun.* keshtane (bir xel méwe).

kestaneci *is.* keshtane satquchi.

kestirilmek kestürülmek.

kestirmek 1. kestürmek; 2. mölcherlimek, texmin qilmaq; 3.

mügdimek 1. wazkechtürmek,: *Nedenini bir türlü kestiremedim* – Sewebini zadi bilmidim.

keşen *is.* kishen.

keşf *is.* bk. *keşif*.

keşfedilmek keshp qilinmaq, yaritilmaq, ijad qilinmaq.

keşfetmek keshp qilmaq, yaratmaq: ijad qilmaq.

keşfiyât *is. ar.* keshpiyat, ijadiyat.

keşif *-şfi is. ar.* keshp, ijad, yaritish.

keşik *is.* nöwet, ret, gizeng.

keşikleme *is.* almash.

keşikleşmek nöwetliship ishlimek, almiship ishlimek.

keşiş *is.* rahib, manax.

keşişleme *is.* 1. sherq bilen gherb arisida chiqidighan shamal; 2. kompasning sherqiy jenubini körsitidighan teripi.

keşmekeş *is. far.* 1. murekkep, qalaymiqan, tertipsiz; 2. ghewgha, jédel, majra; 3. biqararlıq.

keşmir *is. öz.* keshmir.

keşti *is. far.* 1. kéme; 2. haraqkesh.

ket *is.* tosalghu, putlikashang.

keten *is. bot.* kendir.

ketenci *is.* 1. kendirdin rext toqughuchi; 2. kendir satquchi.

ketencilik *-ği is.* kendir tijariti.

kethüda *is. far.* baylarning we dölet erbablirining ishini bashqurghuchi, ketxuda bartu.

ketibe *is. ar. ask.* tuen (herbiy), polk.

ketif *-tfi is. ar.* müre, müre söngiki, targhaq.

ketim *-tmi is.* yoshurush, sir saqlash.

ketum *s. ar.* aghzi bek, sir saqlaydighan, mexpiy tutidighan.

ketvurmak *is.* tosqun bolmaq, putlikashang bolmaq, qiyinlashturmaq, müshkülleshtürmek.

kevkebe *is. ar.* 1. yultuz; 2. atlıq polk (esker); 3. körkem, seltenet, heshimet.

kevkep *is. ar.* 1. yultuz; 2. parqiraq.

kevn *is. ar.* 1. kéyin peyda bolush 1. mewjudiyet, barlıq 1. dunya, alem, jahan **Kevser** *is. ar.* Kewser (jennet süyi).

key *is. ar.* daghlaş (yarini).

keyf *is. bk. keyif.*

keyfetmek köngül achmaq.

keyfi *s. ar.* ixtiyariy, xahishi: *Keyfi davramış* – Ixtiyari heriket.

keyfince *z.* xalighinche, ixtiyarche, meyliche, xahishiche.

keyfiyet *-ti is.* xususiyet, ehwal, weziyet.

keyif *is. as.* 1. keyp; 2. kongül xushluqi; 3. keyiplik, mestlik; 4. hewes; 5. saqliq, amanlıq; 3. xuy, mijez: *Bügün keyfim yok*

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

– Bügün keypim yoq; *O ancak keyfini düşünüyor* – U peqet öz xushluqini oylaydu.

keyiflenmek 1. xushal bolmaq; 2. mest bolmaq.

keyifli *s.* keypi jayida, xushal.

keyifsiz *s.* yengil aghriq, naxush.

keyifsizlenmek biraz aghrimaq.

keyifsizlik –*ği is.* yénik aghriq, rahetsizlik.

kez *is.* 1. qétim, nöwet, kez; 2. oqya oqining kériçke tirilip turidighan yériqi; 3. Junggo we Hindistanning bir xil yipek rexti.

kezzap *s. ar.* köp sözligüchi, kazzap.

kabâle *is. ar.* kindikaniliq, bala tughdurush ishi.

kible *is. ar.* 1. qible; 2. jenub; 3. jenubtin soqqan, shamal.

kible keşileme *is. ar.* jenub we sherqiy jenub shamili.

kible lodos *is.* jenub we gherbiy jenub shamili.

kiblegâh *is. ar.* qible terep.

kiblenüma *is. ar.* bk. *kiblenüme*.

kiblenüme *is. ar.* qibliname, qiblını körsetküchi, kompas.

kıç –*çı is.* 1. quyruq (adem we haywanning umurtqilirining axirqi qismi); 2. pachaq, ayagh.

kıçın kıçın *z.* arqisigha, arqichilap.

kıdem *is. ar.* 1. stazh; 2. qedimki, péshqedem.

kıdemce *z.* tejrıbe we péshqedemlik jehettin.

kıdemli *s.* tejrıbilik, péshqedem: *Kıdemli kadro* – Péshqedem kadir.

kıdemsiz *s.* yéngi, tejrıbisiz.

kığ *is.* qumilaq (qoy, öçke we tögining).

kığı *is.* bk. *kığ*.

kığımsı *s.* qumilaqsıman, qumilaqqa oxshaydighan.

kığırmak chaqırmaq, warqırmaq.

kığlamak qumilaqlımaq.

kıkırdak *is.* 1. küdürçek; 2. jigirmek.

- kıkırdaklı s.** tüzülüşide kümürçek bolghan.
- kıkırdamak** 1. xirildap külmek; 2. tonglap qalmaq, ölmek.
- kıl is.** qil, tük, moy, yung.
- kıl burun is.** tumshuq (dégizdiki quruqluq parchisi).
- kıl kapan is.** qehriwanning yene bir xil atilishi.
- kılada is.** boynigha éslinidighan zinnet buyumi.
- kılağı is.** pichaq, ustira qatarliq tighlarni, chaqqa tutqanda tighning bisida peyda bolidighan siziqlar.
- kılağılamak** tighini bilep yaki kaylap ittikletmek.
- kılağılı s.** ötkur, innik.
- kılağısız s.** qashang, gal (tigh).
- kılaptan is.** kalawtun, zeryip.
- kılâsik -ği s. bk. klâsik.**
- kılav is.** qoyda bolidighan bir xil xeterlik, aghriq.
- kılavuz is.** 1. rehber, yobashchi; 2. yigit we qiz qoldishi.
- kılavuzlamak** rehberlik qilmaq, bashlamchiliq qilmaq.
- kılavuzluk -ğu is.** rehberlik, bashlamchiliq.
- kılbarak is.** Ottura Asiyada yashaydighan uzun tükruk bir xil at.
- kılcal s.** qilsiman, bek inchike.
- kılcan is.** at quyruqidin toqulghan qush tutush tori.
- kılçık -ğın is.** 1. qiltiriq (béliqning) 1. arpa, bughdaylarning qiltiriqi.
- kılçıklı s.** 1. qiltiriqliq (bughday); 2. egri-toqayliq, tosalghuluq, qiynchiliq.
- kılçıksız s.** qiltiriqsız (béliq).
- kıldırmaq** qildurmaq, ettürmek.
- kılgalamak** tetbiq qilmaq, tetbiqlimaq.
- kılğı is.** 1. tetbiq; 2. emeliyet.
- kılğılı s.** emeliy.
- kılgın is.** emeliyetke aylandurush.
- kılıbık s. is.** xotunidin qorqidighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kılıç -çı **is.** qilich.

kılıç bacak **s.** egri put, puti maymaq.

kılıççı **is.** qilich soqquchi.

kılıçhane **is.** qilich soqulmidighan yer.

kılıçlama **is.** chapras qoyush.

kılıçlı **s. is.** qilich bilen qorallangan.

kılıçısı **s.** qilichsiman.

kılıf **is. ar.** 1. qap, kirlik: *Yastık kılıfı* – Yastuq qépi; *Saat kılıfı* – Saet qépi; 2. ghilap, qin; 3. yopuq: *Yatak kılıfı* – Yotqan kirliki.

kılıflı **s.** qapqa sélinghan, qin ichide bolghan.

kılık -ği **is.** 1. qiliq, mijez; 2. qıyanet, körinish; 3. resim, teswir; 4. shekil.

kılıklandırmak tesewwur qilmaq.

kılıklı **s.** 1. mijezlik, qiliqliq; 2. güzel: *Dilenci kılıklı bir adam* – Qelender mijezlik bir adem.

kılıksız **s.** qıyapetsız, perishan, qiliqsız.

kılınmak qilinmaq, ötküzmek: *Cenaze namazı kılındı* – Jinaza namizi ötküzüldi.

kılama **is.** yéza ayalliri zinnet üçün arqisigha ésiwalidighan pöpük, jala.

kıllanmak 1. tük peyda qilmaq; 2. saqal, burut chiqmaq; 3. qirilashmaq.

kıllet -ti **is.** azliq, kemlik.

kılılı **s.** qıllıq, tüklük, tük qaplap ketket.

kılmak qilmaq, etmek, ada qilmaq: *Beni böyle söylemeye mecbur kıldı* – Méni shundaq sözleshke mejbur qildi.

kılısız **s.** tüksız, qılısız.

kımıldamak 1. qimildimaq; 2. qorsaqtiki balining midirlishi.

kımıldanmak bk. *kımıldamak*.

kımıldatmak qimildatmaq, midirlatmaq.

kımıltı **s.** heriket, biliner-bilinmes midirlighan.

kımız *is.* qimiz.

kımlanmak orundin turushqa we uchushqa temshelmek.

kın *is.* ghilap, qin: *Kılıç kını* – Qilich qini.

kına *is.* xéne.

kınalamak xéne yaqmaq, xéne sürmek.

kınalı *s.* xéne yaqqan.

kınamak eyiblimek: *Onun bu girişimlerini kınamak* – Uning bu heriketlerini eyiblimek.

kınamsımak tenqid qilmaq.

kınanmak eyiblenmek: *Onun bu girişimleri kınanmalı* – Uning bu heriketlerini eyiblinishi kérek.

Kıpçakça *is. öz.* qipchaqche, qipchaq tili.

Kıpçaklar *is.* qipchaqlar (XI esirdin XV esirkiche Rosiye seharalirida yashighan türk qebilisi).

kıpık *s.* yérim ochuq (köz): *Kıpık gözlü* – Yérim ochuq köz.

kıpırdamak yéride turalmasliq.

kıpırdamak qimildimaq.

kıpırdanmak qimildalmaq.

kıpırdatmak midirlatmaq, qimildatmaq.

kıpıştırmak közini hipildatmaq.

kıpkıl *s.* charsaqal.

kıpkırmızı *s.* qipqizil.

kıpmak téz yumup achmaq (közni).

kır *s.* böz, char: *Kır at* – Boz at; *Kır sakal* – Charsaqal.

kır *is.* 1. sheher etrapı; 2. ochuqchiliq (yer).

kıraat *-tı is.* 1. oqush; 2. oqush kitabi.

kıraatçı *is. s.* oqughuchi, qiraet qilghuchi.

kıraathane *is.* qiraetxane.

kıraç *s.* ünümsiz (tupraq).

kırak *-ğı is.* 1. tagh qaptili; 2. qirghaq, kanar, yaqa.

kırал *is.* 1. qiral: *Yunan kırалı* – Yunan qirali; 2. chong usta: *Satranç kırалı* – Shahmat ustisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kıralcı is. s. qiral tereydari.

kıralice is. qiralche – qiralning xotuni yoki qiralliq qilghuchi
ayal: *Güzellik kıraliçesi* – Güzellik qiralchisi.

kıraliyet -ti is. ar. qiralliq.

kırallık -ğı is. 1. qiralliq; 2. qiralliq dölet.

kıran s. yarghan, chaqqan (nersini): *Taş kıran* – Tash chaqqan; *Odun kıran* – Otun yarghan.

kıran is. 1. qirghaq, kanar; 2. tagh baghri, tagh qaptili, tagh sirti.

kırânât is. yéqinlishish, bir yerge toplinish.

kıranta is. it. 1. chachliri aqirishqa bashlighan ottura yashliq yer kishi; 2. qiyapti kélishken (yer kishi); 3. chachliri charlashqan.

kırat -ti is. almas, zumret qatarliq qimmet baha tashlarning éghirliq ölçem birliki – kirat; 2. qedir-qimmet, xarakter.

kırba is. ar. 1. tursuq; 2. haraqkesh, piyanchik; 3. kichik balilardiki qorsaq köpidighan késellik.

kırbacı is. 1. qorsaq köpidighan késelge muptila bolghan balilarni oqup dawalighuchi baxshi; 2. tulum, torsuq yasap satquchi.

kırbaç -cı is. uzun qamcha.

kırbaçlamak qamchilimaq, qamcha bilen ormaq.

kırbaçlanmak qamchilanmaq, qamcha bilen urulmaq.

kırçın is. haywanlar qirghinchiliqi, haywanlardiki yoqumluq késel.

kırç is. qiraw.

kırçıl s. 1. boz, char: *Kırçıl at* – Boz at; *Kırçıl sakal* – Charsaqal.

kırçillaşmak boz halgha kelmek, charlishishqa bashlima.

kırçoz is. ottura yashliq, burutluq adem.

kırçozlaşmak ottura yashliq turup, saqalliri aqirishqa bashlima.

kırd *is. ar.* maymun.

kırdırmak parchilatmaq, uwatturmaq, chaqturmaq, yordurtmaq.

kıredi bk. *kredi*.

kırgın *s.* 1. renjimek, köngül yérım bolmaq, epsuslanmaq: *Hiç beklemdiğim davranışından ötürü ona biraz kırgınım* – Kütmişen herikitingdin biraz epsuslandım; 2. küchsızlanmaq; 3. haywanlarda bolidighan yuqumluq késellik; 4. qırghın (öltürüş): *Soğuklar bu günlerde kırgındır* – Bu künlérde soğhuqning küchi qalmıdı.

kırgınlık -ğ*i is.* 1. qırghınlıq; 2. biaramlıq, köngli yérımlıq.

Kırgız *is. öz.* qırghız: *Kızıl su kırgız özerk ili* – Qızıl su qırghız aptonom oblastı.

Kırgızca *is.* qırghızche, qırghız tili **Kırgızistan** *is. öz.* Qırghızistan.

kırıcı *s.* 1. qırghuchi, chaqquchi; 2. köngül aghritquchi; 3. serrap.

kırık *s. is.* 1. sunuq: *Kırık kol* – Sunuq qol; 2. shalghut: *Kırık elma* – Shalghut alma; 3. sunuq parche: *Cam kırığı* – Eynek sunuqi.

kırık *is.* bir ayalning oynışı, ashnisi.

kırıkçı *is.* sunuqchi, téngiqchi (tiwip).

kırıkçılık -ğ*i is.* téngiqchilik, sunuqchilik.

kırıklık -ğ*i is.* bedende hés qilinidighan yengil rahetsizlik.

kırılğan *s.* ongay sunidighan, asan chéqilidighan.

kırılma *is.* 1. chéqilish, sunush; 2. siliq yürüş; 3. ikki terepke özini tashlap méngish.

kırılmak 1. chéqilmaq, sunmaq: *Bardak kırıldı* – Istakan chéqildi; 2. yırtılmaq: *Gömleğin yakası kırıldı* – Köynekning yaqısı yırtıldı; 3. birige achchiqlanmaq; 4. azaymaq, yoqalmaq; 5. qırılıp ketmek (késellik we urush sewebidin); 6. konirimaq

Kırım *is. öz.* Qırım (Ukrainada).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kırım is. 1. qirilish (türkümlep ölüş); 2. yirtilghan yaki sökülgen yer (kiyimning); 3. haywanlarning topi bilen ölüşü.

kırıntı is. parçe, uwaq: *Ekmek kırıntısı* – Nan uwiqi.

kırışık s. 1. qatlanghan, pürleshken: *Kırışık yüz* – Pürleshken yüz; 2. qoruq: *Yüzünde hiç kırışık yok* – Yüzide zadi qoruq yoq.

kırışmak 1. pürleshmek, kirishmek: *Çarşap kırışmış* – Charshap pürliship kétiptu; 2. soqushturmaq: *Yumurta kırışmak* – Tuxum soqushturmaq; 3. jilwe qilmaq.

kırıtmaq jilwe qilmaq, jilwilenmek.

kırk -kı say. qiriq (san): *Kırk gün* – Qiriq kün.

kırkı is. yung qırqish qaychisi, qırqim qaychisi.

kırkıcı is. yung qırqighuchi, qırqimchi.

kırkıım is. 1. qırqim; 2. qırqim waqti.

kırkıımcı is. yung qırqighuchi, qırqimchi.

kırkııncı say. qırqinchi.

kırkıntı is. 1. bir nersining yéni yaki uchidin qırqılghan yaki késilgen qisimlar; 2. késilgen chach yaki saqal, qırqında.

kırklamak 1. qiriq qétim qilmaq; 2. köp yumaq.

kırklar is. körünmigenler, uzun zaman körüşmigenler: *Kırklara karışmak* – Körüşmigenler bilen körüşmek.

kırklı s. is. qırq künni toldurghan: *Kırklı çocukla sokaga çikilmaz* – Qırqi emdila toshqan balini kochigha élip chiqishqa bolmaydu.

kırklık -ğı s. 1. bowaq üçün hazirlanghan yögek, zaka; 2. yung qırqish qaychisi.

kırkmak qırqimaq, kesmek.

kırkmerdiven is. tik yoqush.

kırılağan is. 1. yuqumluq késel; 2. waba késili.

kırlangıç -ğı is. 1. qarlighach; 2. yézilarni aylinip yürüp köz aghriqini dawalaydighan téwip.

kırlant güllük zinnet, bézek.

kırlaşmak bozlashmaq, charlashmaq.

kırlık -ğı **is.** boz, charlashqan chach.

kırlık -ğı **is. s.** 1. boz yer; 2. sheher sirtidiki ochuqchiliq; 3. ayallarning bash yaghliqi.

kırma **is. s.** 1. qatlash; 2. qiriq atar miltiq; 3. jiris (un), yanjilghan yaki uwitilghan dan.

kırmacı **is.** 1. kitab qatlighuchi; 2. tügmen, tügmenchi.

kırmaq 1. chaqmaq: *Taş kırmaq* – Taş chaqmaq; 2. yanjimaq: *Arpa kırmaq* – Arpa yanjimaq; 3. yoq qilmaq: *Bu yıl söğük çok hayvanı kırdı* – Bu yıl soghuq köp haywanni yoq qildi; 4. erzanlatmaq, kémeymek: *Fiyat kırmaq* – Bahani erzanlatmaq, bahani kémeymek.

kırmalamak 1. ushshaqlimaq, toghrilimaq; 2. pürme chiqarmaq.

kırmızı **s.** qizil.

kırmızılık -ğı **is.** qizilliq.

kırmızımsı **s.** qizilgha mayil.

kırmızımtırak **s.** bk. *kırmızımsı*.

kırnak -ğı **is.** 1. ayal qul; 2. güzel qiz yaki güzel ayal.

kırpık **s.** 1. qırqilghan, qırqıqlıq; 2. késilgen, késik.

kırpılmak qırqılmaq, késilmek.

kırpıntı **is.** qırqilghan we késilgen nersidin chiqqan parchilar, puruch: *Kumaş kırpıntısı* – Rext puruchi.

kırpırmak yoruq tesiridin közni chimildatmaq.

kırpıştırmak közni chimildatmaq, (échip yumghan).

kirtasiye **is. ar.** 1. qelem, qeghez, siyah, depter qatarliqlarning umumiy atilishi; 2. idarilerning ish xirajiti.

kirtasiyecı **is.** yéziq qorallirini satquchi.

kirtasiyecilik -ğı **is.** qeghez, qelem we siyah sodigerchiliki.

kırtıpıl qimmetsiz, étibarsız, perishan.

kısa **s.** 1. pakar; 2. qisqa.

kısa dalga **is.** qisqa dolqun.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kısaca **s.** 1. pakarghina: *Kısaca boylu* – Pakar boyluq; 2. qisqa, kalta.

kısacık **s.** 1. bek qisqa, bek kalte; 2. bek pakar.

kısaç **-cı is.** 1. qisquch (tömürchilerning); 2. qisquchpaqining nersilerni tutup qisishqa yaraydighan ezasi.

kısaçlamak 1. qisquch bilen tutmaq; 2. kona zamanda göshni qisip bérídighan qisquch.

kısalık **-ğı is.** qisqiliq.

kısalmak qiqrap ketmek, kaltirimaq: *Yıkanınca kumaş kısıldı* – Yughanséri rext qisqirap ketti.

kısaltmak qisqartmaq, qisqa (pakar) körsetmek.

kısas **is. ar.** qisas, intiqam.

kısıık **-ğı s.** 1. qisiq; 2. boghuq awaz; 3. tar kéchik.

kısııklı **is.** 1. süyi az bulaq; 2. tashlardin éqip chiqqan su.

kısııklık **-ğı is.** boghuqluq: *Ses kısıklığı* – Awazning boghuqluqi.

kısıılmak 1. qisilmaq, boghulmaq: *Ses kısıldı* – Awazi boghuldi; *Yürek kısıldı* – Yürek qisildi; 2. azaymaq: *Musluğun suyu kısıldı* – Turubining süyi azaydi.

kısım **is.** qisim, bölek, parche: *Bir kısım buğday* – Bir qisim bughday; *Memleketin bir kısmı* – Yurtning bir qismi.

kısıımlamak siqimlimaqlıq.

kısııntı **is.** ongaysizliq, cheklime.

kısıır **s.** 1. qisir: *Kısıır inek* – Qisir inek; 2. ünümsiz: *Kısıır toprak* – Ünümsiz yer.

kısıırlaşmak qisir qalmaqlıq.

kısıırлаştırmak tughmas qilip qoymaq (opératsiye yoli bilen).

kısıırlık **-ğı is.** qisirliqlıq.

kısııkaç **is.** qisquch, mochin.

kısııkanç **s.** qizghanchuq, hesetxor, kündesh.

kısııkançlık **-ğı is.** qizghanchuqluq, hesetxorluq, kündeshlik.

kiskandirmak qizghandurmaq, heset qildurmaq.

kiskanilmak bk. *kiskanmak*.

kiskanmak qizghanmaq.

kismak 1. qismaq, téjimek: *Masrafi kismak* – Xirajetni téjimek; 2. heset qilmaq.

kismen z. ar. qismen, bir qisim: *Eşyayı kismen gönderdim* – Nerse-kérekni qismen ewettim.

kismet -ti is. ar. teley, bext: *Bu çocuğun kismetini açık olacak* – Bu balining bexti ochuq bolghudek.

kismetsiz s. teleysiz, bextsiz.

kismî s. ar. bir qisim, qismen.

kısarak -ğı is. baytal.

kıssa is. 1. qisse, riwayet; 2. sergüzesht.

kıssahan is. Islam döletliride hékaye sözlügüchi.

kıstas is. ar. ölchem, mizan.

kıstırılmak qısturulmaq.

kıstırmak 1. qısturmaq: *Parmağımı kapıya kıstırdı* – Barneqini ishikke qısturdi; 2. qachalmaydighan halgha chüshürüp qoymaq.

kış is. qış: *Kış geceleri uzun olur* – Qış kéchiliri uzun bolidu.

kışçı is. qışni ötküzüş üçhün yénik bir jinayet ishlep türmige kirgüchi.

kışın z. qış boyiche, qışche.

kışırılma soyulush, qopurulush (taxtayning siri).

kışır 1. shöpük, post (méwe-chéwilerning); 2. yer yüzi.

kışkırtı is. küshkürtüş, ot quyruqluq.

kışkırtıcı s. küshkürtküchi, ot quyruqluq qilghuchi.

kışkırtılmak küshkürtülmek.

kışkırtmak 1. ürkütüp qachurmaq (qush yaki toxuni); 2. yaman ishqqa bashlimaq.

kışla is. herbiy lagér.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kışlak -*ğı is.* qishlaq.

kışlama 1. qishni ötküzüş, qishlash; 2. yamghur we boranda paraxotlarning yolini dawamlashturmay portta turushi.

kışlamak qishlimaq: *Askerler siperlerde, kışladı* – Eskerler lagérda qishlidi.

kışlatmak qishlatmaq.

kışlık -*ğı s.* qishliq: *Kışlık giyisi* – Qishliq kiyim.

kit -*tı s.* qis, kem, yétersiz, az: *Bu yıl mahsul kit* – Bu yıl mehsulat az.

kıta is. 1. qite: *Asya kıtası* – Asiya qitesi; 2. eskerlik birliki; 3. shéirning bir türi-qite; 4. memliket; 5. parche, dane; 6. hejim: *Kıtası büyük bir kitap* – Hejmi chong bir kitab; 7. hösin xet yézilghan lewhe.

kıta bk. **kesme**.

kıtal -*lı is.* 1. qirghinchiliq; 2. bir-birini öltürüş.

kıtıklamak toldurmaq, bordimaq.

kıtıpiyos s. qimmetsiz, ehmiyetsiz, eski: *Kıtıpiyos bir hayvana binmiş, sürüyordu* – Eski haywangha miniptiken, epqéchiptu.

kıtır is. 1. otqa puchilanghan qonaq danisi; 2. yalghan, oydurma söz yaki xewer.

kıtır kıtır s. ghochur-ghochur: *Kurt kuzuyu kıtır kıtır yemiş* – Buri qozini ghuchur-ghuchur yédi.

kıtırcı s. is. yalghanchi.

kıtlaşmak qehetleshmek, qislashmaq.

kıtlık -*ğı is.* qehetchilik, acharchiliq, qisliq, yétersizlik, azliq: *Tahıl kıtlığı* – Ashliq yétersizliki.

kıvam is. 1. qiyam, qoyuqluq; 2. uyghunluq, masliq; 3. asas.

kıvamlandırmak qiyam haligha keltürmek, qoyuqlashturmaq.

kıvamlanmak 1. qoyuqlashmaq; 2. qiyamgha kelmek; 3. piship yétishmek.

kıvanç -cı **is.** memnunluq, xushluq.

kıvandırmak memnun qilmaq, xush qilmaq.

kıvanmak memnun bolmaq, xush bolmaq.

kıvılcım **is.** 1. ot uchquni; 2. tömür we tashqa oxshash maddilarning qattiq sürkilishi we bir-birige urulushidin hasil bolidighan ot zerriliri.

kıvılcımlanmak ot almaq, tutashmaq.

kıvır kıvır **s.** bujur-bujur: *Saçları kıvır kıvır* – Chachliri bujur-bujur.

kıvır zıvır **s. is.** ehmiyetsiz, qimmiti yoq: *Bu pek öyle kıvır zıvır bir sergi değil* – Bu bek ehmiyetsiz körgezme emes.

kıvırcık **s.** bujughur, büdür: *Kıvırcık saç* – Bujughur chach.

kıvırmak 1. bujughur qilmaq, büdür qilmaq: *Saçlarını kıvırmak* – Chachlirini büdür qilmaq; 2. béjirmek: *Bu işi onun kadar kimse kıvıramaz* – Bu ishni héchkim uningchilik béjirelmeydu; 3. oydurup sözlimek: *Gene yalanları kıvırmaya başladı* – Yene yalghan oydurushqa bashlidi; 4. azmaq, chetleshmek: *Araba birden bire sağa kıvırdı* – Harwa birdinla chetleshti.

kıvırtmak bujughurlatmaq.

kıvrak **s.** 1. janliq, tétik: *Kıvrak bir adam* – Janliq bir adem; 2. kélishken, yarashmaq: *Kıvrak bir kıyafet* – Kélishken bir qiyapet.

kıvramak pürleshmek.

kıvrانmak 1. tolghanmaq: *Zavallı sesini çıkarmadan kıvrانıyor* – Bichare ün-tin qilmay, tolghinip turidu; 2. derd tartmaq, qiynalmaq: *Yoksulluk içinde kıvrانmak* – Kembeghellikte qiynalmaq.

kıvrık **s.** 1. tolghimach, burma, qayrilma: *Kıvrık büyük* – Tolghimach burut; *Kıvrık saç* – Qayrilma chach; 2. pürük, qatlaqliq: *Kenarları kıvrık bir elbise* – Pürliship ketken kiyim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kıvrılmak 1. bujughurlashmaq; 2. pürleshmek; 3. türülmek, tögülmek.

kıvrım bağırsak -ğı **is.** yaghliq üçheyning köten béshi.

kıya **is.** éghir jinayet.

kıyacı **is.** jinayetchi.

kıyafet -ti **is. ar.** 1. qiyapet, körünüsh; 2. qiliq; 3. kiyinish; 4. shekil; 5. herbiy kiyim.

kıyafetli **s.** qiyapetlik: *Asker kıyafetli* – Esker qiyapetlik.

kıyafetname **is. ar.** kiyim-kéчек sheklini tonushturghan kitab.

kıyafetsiz **s.** kiyinishi, körünüshi set.

kıyak -ğı **s.** güzel, pasahetlik: *Kıyak bir söz* – Pasahetlik söz.

kıyakçı **is.** 1. do chiqquchi (qimarda); 2. epyünkesh, neshikesh.

kıyaklaşmak güzelleşmek.

kıyaklık -ğı **is.** güzellik, güzel qiliq we heriket.

kıyam **ar.** 1. öre (tik) turush; 2. isyan; 3. bir ishqa kirishish.

kıyamet **is. ar.** 1. qiyamet, axiret (ölükler tirilip mehsherde toplinidighan zaman); 2. qattiq warang-churung; 3. palaket, bala-qaza.

kıyas **is. ar.** 1. qiyas; 2. sélishturush: *Geçen yıla kıyasla iyidir* – Ötken yilgha sélishturghanda yaxshi; 3. oxshitish: *Bu adamı başkalarına kıyas edemeyiz* – Bu ademni bashqilargha oxshitalmaymiz.

kıyasen **z. ar.** kıyasen.

kıyasıya **s. z.** 1. ölgichilik: *Kıyasıya vurdu* – Ölgüdek urdi; 2. mudhish, shiddetlik.

kıyasî qaidige, qanuniyetke uyghun.

kıyaslamak sélishturmaq, oxshatmaq.

kıyaslanmak sélishturulmaq, oxshitilmaq.

kıydırmak 1. kestürmek, qıydurmaq, toghratmaq; 2. oqutmaq (nikahni).

kıyğ **is.** naheqchilikke uchratmaq.

kıyğın **s.** naheqchilikke uchrighuchi.

kıyğınlık **-ğ** **is.** naheqchilik.

kıy **is.** 1. yaqa: *Sandal kıydan gidiyor* – Qéyiq su yaqisida kétiwatidu; 2. sahil; 3. kanar, pasil.

kıyıcı **is.** 1. qiyghuchi, toghrighuchi; 2. rehimsiz, zalim.

kıyıcı **is.** 1. derya boyini seyle qilghuchi; 2. déngiz boylirining muhapizetchisi.

kıyıcılık **-ğ** **is.** rehimsizlik, shepqetsizlik, zulum.

kıyık **-ğ** **s.** toghralghan, qiyilghan.

kıyılmak 1. qiyilmaq, toghralmaq; 2. aghrimaq: *Yorgunluktan her tarafım kıyılıyor* – Harghinliqtin hemmila yérim aghriwatidu.

kıyım **is.** 1. toghram; 2. naheqchilikke uchratmaq; 3. naheqchilik qilmaq; 4. kolléktip óltürülüş.

kıyım kıyım **z.** inchike, qiyma: *Kıyım kıyım kıymak* – Qiyma toghrimaq.

kıyımlı **s.** qiyilghan, toghralghan.

kıyın **is.** zulum.

kıyınmak aghrimaq: *Vücadum kıyındı* – Wujudum aghridi.

kıyıntı **is.** 1. aghriq: *Midemde bir kıyıntı var* – Ashqazimda bir késel bar; 2. qirindi: *Tahta kıyıntısı* – Yaghach qirindisi.

kıyışmak 1. sözleshmek; 2. teng kelmek: *Sen onunla kıyışamazsın* – Sen uning bilen teng kélelmeysen; 3. jasaret qilmaq.

kıyma **is.** qiyma: *Kıyma bıcağı* – Gösh toghrash pichiği; *Kıyma makinası* – Gösh toghrash mashinisi.

kıymak 1. toghrimaq: *Et kıymak* – Gösh toghrimaq; 2. közi qiymaq: *Paraya kıyarsan bulursun* – Pulgha közüng qiysla tapisen.

kıymalı **s.** qiymiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kıymalık **s.** qiyma qilishqa yaraydighan: *Kıymalı et* – Qiyimliq gösh.

kıymet **-ti is. ar.** qimmet, qedir (bir nersining qimmiti).

kıymetlenmek qedir-qimmiti ashmaq.

kıymetli **s.** 1. maddiy we meniwi qimmiti bolghan, qimmetlik, qedir we étibari bolghan; 2. yaxshi körüldighan, qedirlinidighan; 3. ehmiyetlik; 4. shereplik.

kıymetsiz **s.** qedir-qimmiti bolmighan, qimmetsiz.

kıymetşınas **s.** qedir-qimmetni bilgüchi.

kıymettar **s. ar. far.** qimmetlik, qedirlik.

kıymık **-ğı is.** uchluq nerse (yaghach yaki söngek).

kıymıkılanmak uchluq halgha keltürmek.

kıyrak **s.** yéqin, qoshna.

kıyrat **-tı is.** almas, ünche qatarlıqlarnı ölçeydighan eswab.

kız is. qız: *Üç kızım var* – Üch qızım bar **Kız is.** Sumbule (yultuzning ismi).

kız boceği is. yingnaghuch (hasharet).

kız kardeş is. qız qérindash, hemshire.

kızak **-ğı is.** chana.

kızamık **-ğı is.** qızıl (késel): *Çocuğum kızamık hastalığına tutuldu* – Balam qızıl késilige griptar bolup qaldi.

kızamıkçık **-ğı is.** qızılgha oxshash we uningdin yénik balılar késili, iskarlatina.

kızamıklı **s.** qızıl chiqqan: *Kızamıklı çocuk* – Qızıl chiqqan bala.

kızan is. 1. oghul bala, yash yigit; 2. qorallıq yéza yigiti.

kızan is. jüplishish, hewisi qozghilish, küylesh (haywan).

kızanlamak küylimek.

kızarmak 1. qızarmaq: *Domatesler kızarmaya başladı* – Pemidorlar qızırishqa bashlidi; 2. xijil bulup yüzi qızarmaq: *Bu sözü iştince kızardı* – Bu sözni ishtip yüzi qızardı; 3. tawida pishurmaq: *Bu et iyi kızarmış* – Bu gösh yaxshi pishipty.

kızartı is. 1. qizirip qalghan yer; 2. ushshaq chékim-chékim qizillar; 3. qizil dagh; 4. qizilliq.

kızartıcı s. xijil bolushqa seweb bolidighan, xijil qilidighan.

kızartmak yaghdá qızartmaq, pishurmaq: *Balık kızartmak* – Béliq pishurmaq.

kızdırılmak 1. tawida yaki yaghdá pishurulmaq; 2. achchiqlanmaq.

kızdırmak 1. achchiqini keltürmek; 2. issitmaq, yaghdá qızdurmaq.

kızgın s. 1. issiq, qiziq: *Kızgın yağ* – Qiziq yağ; 2. xapa; 3. burghusigha kirgen, küyekke kirgen: *Kızgın bir boğa* – Burghusigha kirgen buqa.

kızgınlık -ğı is. 1. qiziqliq, issiqliq; 2. xapiliq; 3. chishi haywanlarning küyekke kirishi, küylishi.

kızgırmak (yılan) jarqirimaq, chirqirimaq.

kızıl is. 1. qizil: *Kızıl bayrak* – Qizil bayraq; 2. heddidin artuq: *Kızıl deli* – Qipqizil sarang.

Kızıl ay is. Qizil hilal ay, Qizil hilal ay jemiyyiti.

Kızıl haç is. Qizil krést, Qizil krést jemiyyiti.

Kızılbaş is. shie mez'hipining bir tarmiqigha bérilgen nam.

kızılca s. 1. qizilgha mayil, qizghuch; 2. ayallar yüzige süridighan englik; 3. altun aqcha, altun.

kızılkanat is. qizil qanatliq béliq.

kızılık -ğı is. 1. qizilliq; 2. shepeq: *Akşam kızılığında* – Axsham shepiqide.

kızılmak xapa bolmaq: *Böyle şeylere kızılırmı?* – Bundaq ishlarghimu xapa bolghuluqmu?.

kızılısı s. qizilgha mayil, qizghuch.

kızılıtı is. 1. sus qizil; 2. bir yerge eks etken qizilliq.

kızışik s. shiddetlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kızışmak 1. issimaq, shiddetlenmek, ulghaymaq; *Kavga kızıştı* – Jédel ulghaydi; 2. qizishmaq; *Güreşçiler kızıştı* – Chélischchilar qizip ketti; 3. haywanlarning jinsiy telipi ashmaq.

kızıştırmak 1. qizishturmaq, ulghaytmaq, shiddetlendürmek; 2. hewisini ashurmaq.

kızlık -*ğı is.* qizliq.

kızmak 1. qizmaq, issimaq; 2. xapa bolmaq, achchiqlanmaq
1. küyekke kirmek: *Tavanın sapı kızdı* – Tawining sépi qizip ketti.

kibar *s. ar.* 1. aliyjanab, ulugh; 2. yéqishiq, yarishimliq; *O pek kibardır, öyle sözler söylemez* – U bek aliyjanab adem, undaq sözlerni qilmaydu; *Kibar bir giyim* – Yarashqan bir kiyim.

kibarlaşmak 1. aliyjanablashmaq; 2. kibirisi ashmaq.

kibarlık -*ğı is.* 1. aliyjanabliq; 2. kibirlik.

kibir *is. ar.* kibir, özini chong tutush.

kibirlenmek kibirisi ashmaq, özini chong tutmaq.

kibirli *s.* kibirlik, tekebbur.

kibrit -*ti is. ar.* 1. serengge; 2. toghra yol körsetküchi; 3. qizil.

kibritçi *s.* 1. serengge satquchi; 2. pixsiq, bélixil.

kibritlik -*ği is.* serengge qoyulidighan yer.

kibutz *is.* Israiliyide déhqanchiliq ishlepchiqirish kopiratipi.

kifayet -*ti is. ar.* yéterlik, toluq.

kifayetli *s.* yéterlik.

kifayetsiz *s.* yétersiz.

kifoz *is. fr.* 1. döng; 2. dümchek.

kihalet -*ti is.* 1. sürme tartish; 2. köz doxturi.

kikirik *s. is.* 1. hem égiz, hem zeip adem; 2. xasing, yer yangiqi.

kikla *is.* béliqning bir türi.

kiklon *is.* shiddetlik boran, quyuntaz.

kil is. heykeltirashliqta ishlitilidighan yépushqaq topa, séghiz topa.

kile is. ar. éghirliq ölchem birliki: *Bir kile buğday* – Bir kéle bughday.

kiler is. far. yémek-ichmek ambiri.

kilim is. 1. palaz 1. kembeghel we derwishlarning kigiz kiyimi.

kilimçi is. palaz toqughuchi yangi satquchi.

kilimçilik -ği is. palazchiliq.

kilise is. yun. 1. chérkau; 2. xristian mez'hepliri.

kilisi is. shor bésip ketken, shorluq.

kilit -di is. 1. qulup; 2. chaq oqining chokisi; 3. atning péshanisidiki aq qashqa: *Sandık kiliti* – Sanduq qulupi.

kilitçi is. qulupsaz.

kilitçilik -ği is. qulupsazliq.

kilitlemek 1. quluplamaq, qulup salmaq; 2. solap qoymaq.

kilitlenmek 1. quluplanmaq, solanmaq; 2. mehkem baghlanmaq.

kilitletmek quluplatmaq, solatturmaq, etküzmek.

kilitli s. quluplaqliq, étiklik: *Kilitli bir sandık* – Quluplaqliq sanduq.

kiliz is. qomush.

kilizman is. qomushluq.

kilizmen is. bk. *kilizman*.

kilk is. qomush qelem.

killi s. séghizliq: *Killi toprak* – Séghizliq topa.

kilo is. yun. kilo: *Kilo almak* – Semrimek; *Kilo vermek* – Oruqlimaq; *Bir kilo et* – Bir kilo gösh.

kilogram is. yun. kilogram, kilo.

kilogram kuvvet is. kilogram küch.

kilogram metre is. yun. kilogram métr.

kilometre is. yun. kilométr.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kilovat *is.* kilowat.

kils *is. ar.* hak téshi, bor.

kils *s. ar.* borluq.

kilüs *is. yun.* xilus (üchey chawisi, limfa qanilidiki suyuqluqning ashqazan asti bézi, öt, üchey suyuqluqliri bilen qoshulushidin hasil bolghan, kislataliqni yoqatqan sütsisman suyuq jisim).

kilye *is. ar.* börek.

kilyevi *s.* böreksiman.

kim *z. kim:* *Bunu kim yaptı* – Buni kim qıldı?; *Kim çalışırsa kazanır* – Kim ishlise chishleydu.

kimi *z. bezi, bezisi:* *Kimi gelir, kimi gelmez* – Bezisi kélidu, bezisi kelmeydu; *Bu evlerin kimisi küçüktür* – Bu öylerning bezisi kichik.

kimisi *z. bk. kimi.*

kimişke *is.* tenglimat, güllük kigiz.

kimlik *-ği is.* 1. salahiyet; 2. shexsiy guwahname: *Kimlik belgesi* – Shexsiy guwahname, nopus deptiri.

kimono *is.* yaponluq er-ayallar kiyidighan yéngi, étiki uzun kiyim.

kimse *is.* 1. kimliki namelum; 2. héchkim: *İçerde oturan kimseleri* – Ichkiride olturghanlar; *Bugün kimse gelmedi* – Bügün héchkim kelmidi.

kimsecik *-ği is.* héchkim, héch kishi.

kimsesiz *ige-chaqisiz, qaranchuqi bolmighan; 2. kishisiz, yalghuz:* *Kimsesiz çocuk* – Héchkimi yoq bala.

kimsesizlik *-ği is.* 1. yalghuzluq; 2. ige-chaqisiz.

kimüs *is. yun. bk. kilüs.*

kimya *is. ar.* ximiye: *Kimya harbi* – Ximiyiwi urush.

kimyaci *is.* ximik, ximiyiger.

kimyager *is. ar.* ximik.

kimyasal *s.* ximiyiwi.

kimyavi s. bk. kimyasal.

kimyonî is. zeytun renggide.

kin is. far. öchmenlik, adawet: *Kin beslemek* – Öchmenlik saqlımaq.

kinaye is. ar. kinaye, tene: *Kinaye yoluyla söylemek* – Kinaye yoli bilen sözlirmek.

kinayeli s. kinayilik, tenilik.

kinci s. adawet saqlıghuchi.

kindar far. bk. kinci.

kineskop is. fr. kinéskop (télévizor aparatida teswir körsetküchi lampa).

kinetik is. yun. heriket, heriketchan.

kip -pi is. 1. ülgé, endize, qélip, modél; 2. süpet: *Bir maddenin şekli bir kiptir, ağırlığı ise sanlarından biridir* – Bir maddening şekli bir süpet, éghirliqi bolsa sandin biridir.

kir is. 1. kir; 2. xijaletchilik; 3. dagh: *Gömleğin kiri* – Könglekning kiri.

kira is. ar. ijare, kira: *Ev sahibi kira almaya gelecek* – Öy işisi ijare heqqını élishqa kélidu.

kiracı is. 1. ijarikesh; 2. ijarige (kiragha) bergüchi: *Biz bu atı kira aldık* – Biz bu atni kiragha alduq.

kiralamak 1. ijarige bermek; 2. ijarige almaq: *Evi ona kiralamdım, atı ondan kira aldım* – Öyni uninggha ijarige berdim, atni uningdin ijarige aldim.

kiralanmak ijarige bérilmek.

kiralı s. ijarige élinghan, ijarige bérilgen.

kiralık s. kiralıq, ijarige bérilidighan, ijarige élinidighan: *Kiralık bir çok yer var, ama çok pahalı* – Ijarige alghili bolidighan köp, emma puli qiymet.

kiraz is. yun. gilás.

kirazlık -ğı is. gilásliq, gilás baghchisi.

kirde is. zaghra (kommıqonaq unidin yéqılghan).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kirdebil is. chong here.

kireç is. ahang, bor, shor: *Kireç taşı* – Ahang tēshi.

kireççi is. ahang chiqarghuchi we satquchi.

kireçlemek ahang arilashturmaq.

kireçli s. shorluq: *Kireçli su* – Shorluq su; *Kireçli toprak* – Shorluq topa.

kireçsiz s. shorsiz.

kireçyeren s. shordin qorqidighan (ösümlük).

kiemit -di is. yun. kahish.

kiemitçi is. xumdanchi, kahish yasighuchi.

kiemitçilik -ği is. xumdanchiliq.

kiemithane is. xumdan.

kiriş is. tara (sazning), kirich.

kirişçi is. tara yasighuchi yaki satquchi.

kirişlemek kirich tartmaq, kirichni kerimek.

kirizme is. yun. 1. aghdurush (yerni).

kirkit -ti is. xalwaplar ishlitidighan targhaq.

kirlemek paskina qilmaq, kir qilmaq.

kirlenmek 1. kirlenmek, bulghanmaq; 2. yüzi chüshmek, abroyi tökülmek; 3. heyz körmek; 4. dagh chüshmek, nomusigha zerer petmek: *Hava kirlendi* – Hawa bulghandi.

kirletmek 1. kir qilwetmek; 2. yüzini chüshürmek, inawitini tökmek; 3. nomusigha tegmek; 2. paskina qiliwetmek: *Ter yakamı kirletti* – Ter yaqamni kir qiliwetti; *Böyle bir şüphe insani kirletir* – Bundaq guman insanning abroyini tökidü.

kirli s. 1. paskina; 2. heyz körgen; 3. ghuwa (nur).

kirlilik -ği is. paskiniliq.

kirloz s. paskina.

kirm is. osm. qurt, hasharat.

kirman is. qele, istihkam.

kirmen is. yip égirgende égirilgen yipni türidighan yik, urchuq.

- kirnas** *is.* teretxanining yene bir xil atilishi.
- kirografi** *is. fr.* alqan we alqan siziqlirigha qarap bext-teley heqqide sözlesh, pal échish.
- kiropraksi** *is. fr.* uwulap dawalash usuli.
- kiropraktör** *-rü is. fr.* uwulap dawalighuchi doxtur.
- kirpi** *is. zool.* kirpe.
- kirpik** *-ği is.* kirpik.
- kirpiksi** *s.* kirpikke oxshash.
- kirtik** *-ği is.* gilemning chörisidiki pewaz.
- kirtil** *is.* béliq tutidighan séwet.
- kirve** *is.* yéqin dost (erkekler).
- kispet** *-ti is. ar.* yaghliq chélishta chélishchilar kiyidighan tar chapan.
- kisve** *is. ar.* qiyapet, tashqi körünüş, kiyim-kéчек.
- kişi** *is.* kishi, shexs: *Bizi iki kişi aradi* – Bizni ikki kishi izdidi.
- kişilik** *-ği is.* 1. kishilik: *İki kişilik yemek* – Ikki kishilik tamaq; 2. insaniyet: *Bu kişilik bir eylemdir* – Bu insanlarche bir herikettur.
- kişilik dışı** *s.* insanliqqa xilap.
- kişilikli** *s.* insaniyetlik, ademgerchilik.
- kişiliksiz** *s.* adimigersiz, insaniyetsiz.
- kişisel** *s.* shexs, xususiy.
- kişizade** *s. far.* meshhur.
- kişmiş** *is. far.* kishmish (üzüm).
- kişnemek** kishnemek (at qatarliqlar).
- kişver** *is. far.* memliket.
- kitabe** *is. ar.* yéziq, oyma xet (bina, ishik yaki mazar téshigha oyulghan xet).
- kitabevi** *is.* kitab sétilidighan yer, kitabxana.
- kitap** *-bı is. ar.* kitab: *Kitap okumak* – Kitap oqumaq.
- kitapçı** *is.* kitab satquchi.
- kitapçılık** *-ği is.* kitabchiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kitaphane** *is.* kitابخانا.
- kitaplık** *-ği is.* 1. kitab ishkapi; 2. kutupxana.
- kitapsever** *is.* kitab yiqhquchi.
- kitapsiz** 1. kitabi yoq; 2. töt muqeddes kitabtin héchbirige ishenmeydighan dinsiz.
- kitara** *is. isp.* bk. **gitar**.
- kitle** *is. ar.* amma.
- kitlemek** quluplmaq, taqimaq, solimaq.
- kitli** *s.* taqaqliq, quluplaqliq, solaqliq.
- kitman** *is. ar.* bilgenlirini sözlimeydighan adem, aghzi ching.
- kiyan** *is. far.* 1. yultuz; 2. merkez.
- kiyaset** *-ti is. ar.* zéreklik, aqilane heriket.
- kiyasetli** *s.* eqilliq, zérek.
- kiyassetsiz** *s.* eqilsiz, döt.
- kiyojenik** *s. fr.* ikki qat bolup qélishigha seweb bolmaq, hamilidar qilip qoymaq.
- kizip** *-zbi is. ar.* yalghan.
- kizir** *is.* muawin yéza bashliqi.
- klâkson** *is. ing.* signal, düdük (matorluq qatnash wasitilirining).
- klamp** *is. fr.* opératsiyide tomurlarni qisip qoyidighan qisquch.
- klârnet** *-ti is. fr.* püwlep chalidighan bir xil saz.
- klâsik** *s. fr.* klassik.
- klik** *-ği is. fr.* guruh.
- kllinik** *-ği is. fr.* klinika (késellerni dawalash bilen ilmiy tekshürüş ishliri we oqughuchilar tejribe élip baridighan shipaxana).
- kliring** *is. ing.* tashqi sodida mal almashturush.
- klişe** *is. fr.* qapartma yéziq yaki resim.

kloroz *is. yun.* 1. yash qizlardiki qansizliq; 2. ösümlüklerning sarghiyip kêtish késelliki.

klüp *-bü is. ing.* kulub.

koalisiyon *is. fr.* birlashme, birlashken: *Geçici koalisiyon hükümeti* – Waqitliq birlashme hökümiti.

kobra közeyneklik yılan.

koca *is.* er: *Kocaya varmak* – Erge tegmek.

koca *is.* 1. chong, zor: *Koca bir bahçemiz var* – Zor bir béghimiz bar; 2. yashanghan, qéri.

kocakarı *is.* 1. qéri xotun; 2. moma.

kocalamak qérimaq, yashanmaq.

kocalaşmak qérimaq, yashanmaq.

kocalı *s.* éri bar, erlik (ayal).

kocalık *-ğı is.* qériliq, yashanghanliq.

kocalmak qérimaq, yashanmaq.

kocaltmak qérishqa seweb bolmaq.

kocamak qérimaq, yashanmaq.

kocaman *s.* chong, zor, bestlik: *Kocaman bir ayak kabı* – Chong bir ayagh kiyimi.

kocasız *s. z.* ersiz, tul.

kocasızlık *-ğı is.* ersizlik, tulluq.

kocuşmak quchaqlashmaq.

koç *-çu is.* qochqar.

koçak *s.* 1. yüreklik; 2. merd, séxi.

koçam *is.* qosh ochum.

koçkar *is.* soqushturush üçün yétishtürülgen qochqar.

koçlanmak qiranliqqa yetmek (yigit).

koçmak 1. quchaqlimaq; 2. ashmaq, ötüp ketmek.

koçu *is.* 1. qedimki zaman sayahet harwisi; 2. égiz sélinghan ambar.

kodaman *is.* bk. *kocaman*.

kodein *is. fr.* terhibide epyün bolghan yötel dorisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kodeks is. lat. dorilarning terkibi, yasilishi we ishlitilishi qatarliqlar yézilghan kitab.

kodes is. türme, qamaqxana, gundixana.

kof s. 1. por, kawak; 2. qapaqbash, tuturumsiz: *Kof adam* – Tuturumsiz adem.

kofluk -ğu is. 1. boshluq; 2. tuturumsizliq.

kofre is. fr. kichik quta.

kofti is. oydurma, yalghan.

koğalamak qoğhlimaq, teqib etmek, izdimek.

koğcu s. pitne-pasat térighuchi, kalla soqushturghuchi.

koğuş is. chong yataq, kolléktip yataq.

kok -ku is. ing. koks kömüri.

kokak s. set puraqlar, betbuy.

kokart -dı is. fr. kakar: *Askerlerin şapkalarında kokart olabilir* – Eskerlerning shepkisinde kakar bolidu.

koket -ti s. fr. bek yasanchuq (ayal).

koklamak purimaqlar.

koklaşmak 1. bir-birini purashmaq: *Hayvan koklaşa koklaşa, insan konuşa konuşa* – Haywan purisha purisha, adem sözlishe sözlishe (tonushidu); 2. chüşhinishmek.

koklatmak puratmaq: *Bahçesinde meyvalar doluyor, amâ kimseye koklatmaz* – Béghini méwiler bésip ketsimdu héchkimge puratmaydu (bu bermeslik meniside qollinilidu).

kokmak purimaqlar, puraqlar chachmaq, purap qalmaq: *Gül gibi kokuyor* – Güldek purawatidu; *Bu et kokmuş* – Bu gösh purap qaptu.

kokmuş s. 1. puraqlar kirip qalghan, niqsip qalghan; 2. hurun: *Kokmuş adam* – Hurun adem **Kokona is. yun.** xristian ayallirigha bérilgen nam.

kokoroz is. 1. misir bughdiyi; 2. sésiq nerse.

kokot -tu is. fr. pahishe ayal.

kokoz s. is. özini bay qilip körsetküchi.

kokozlamak betxejlik qilip pulini tûgetmek.

kokteyil is. 1. ebjesh haraq; 2. chay olturushi, chay ziyapiti.

koku is. puraq, hid, buy: *Güzel koku* – Güzel puraq; *Pis koku* – Sésiq puraq; *Kokusunu çikarmamak* – Puriqini chiqarmasliq; *Kokusunu almak* – Mexpiy tutulghan nersini biliwalmaq.

kokulu s. 1. puraqliq; 2. mezzilik puraydighan.

kokusuz s. puraqsiz, puriqi yoq.

kokuşmak sésip buzulup puraq peyda qilmaq.

kol is. 1. qol; 2. yeng; 3. putaq, shax; 4. rol (mashina); 5. chalghu eswablarning sépi; 6. tarmaq, shöbe: *Bazi sıra dağlar bir kaç kola ayrılır* – Bezibir tagh tizmiliri birqanche tarmaqqa ayrilidu; *Dil kurumunun sözlük kolu* – Til jemiyyitining lughet shöbisi; 7. razwédka qisim; 8. etret; 9. qanat: *Sağ kol* – Ong qanat; *Sol kol* – Sol qanat.

kola is. it. 1. shilim; 2. pasta (yago).

kolaçan is. aylinip yürüp közet qilish, közdin kechürüş: *Şuraları bir kolaçan edeyim* – Shu yerlerni közdin kechürüp kéley.

kolan is. ulang, töshlük.

kolay s. ongay, asan, qulay: *Kolay iş* – Ongay ish.

kolayca s. intayin asen, asanla, asanliqche.

kolaycacık z. asanla, ongayla, ongayliq bilen.

kolaylamak bir ishning az bir qismi qalmaq.

kolaylanmak tûgeshke az qalmaq.

kolaylaşmak asanlashmaq, ongaylashmaq.

kolaylaştırmak asanlashturmaq, ongaylashturmaq.

kolaylık -ğı is. 1. asanliq, ongayliq, qulayliq; 2. imkaniyet: *Kolaylığım olsaydı, ben borcumu öderdim* – Imkaniyet bolsa idi, qerzimni tölep bolattim.

kolçak -ğı is. 1. barmaqsiz peley; 2. yengning kir bolup ketmesliki üçhün jeynekke qeder tartivalidighan yenglik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

koldaş is. xizmetdash.

koldaşlık -ğu is. xizmetdashliq.

kolej is. fr. toluq ottura mektep derijisidiki mexsus mektep.

koleksiyon is. fr. kolléksiye (melum bir sistémida tertipke sélinghan we ilmiy, bediiy we tarixiy jehettin ehmiyetke ige bolghan bir türdiki nersiler toplimi, mesilen: kitab, pochta markisi, pul qatarliqlar).

koleksiyoncu is. kolléksiye toplighuchi.

kolektif s. is. fr. kolléktip.

kolektivizm is. fr. kolléktivizm.

kolera is. fr. xoléra (késel).

koli is. fr. pochta xaltisi.

kollamak 1. kütmek, közetmek: *Firsat kollamak* – Purset kütmek; 2. qollimaq: *O, her zaman zayıfları kollar* – U her waqit ajizlarni qollaydu; 3. diqqet qilmaq: *Sağını, solunu kolluyarak konuşmak* – Aldi-keynige qarapraq gep qilmaq.

kolluk -ğu is. 1. yeng uchi, manjit; 2. yengning kir bolup ketmesliki üçhün jeynekke qeder kiyiwaliidighan yenglik.

kolluk -ğu is. saqchi yaki zhandarma.

kolon is. fr. (metbuatta) ston.

koloni is. fr. 1. mustemlike; 2. köchmenler we ularning turghan yeri; 3. bir memlikette turushluq chet ellik; 4. toplam.

kolordu is. üç diwiziyidin terkiib tapqan herbiy qoshun, jün, jüntüen, korpus.

koltuk -ğu is. öz. 1. qoltuq (ademning qoltuqi); 2. yölenchüklük orunduq; 3. sheher etrapı, xali yer.

koltukçu is. 1. kona öy jabduqlirini élip satquchi; 2. yalaqchi, xushametchi.

koltuklanmak 1. qoltuqlimaq: *Bohçasını koltuklayıp evden çıktı* – Boghchisini qoltuqlap öydin chiqti; 2. maxtap kökke kötürmek.

koltuklu *s.* qoltuq tirep olturidighan: *Koltuklu sandalye getirilmiş mağazalara* – Qoltuq tirep olturidighan orunduq keltürölüptu magazinlargha.

koltukluk *-ğü is.* kiyimning ter bolup ketmesliki üçhün qoltuq ichige tikilgen parche rext.

kolye *is. fr.* boyungha ésilidighan zinnet buyumliri.

koma *is. yun.* hoshsizlinish, bihoshluq.

komak bk. *koymak*.

komandit *-ti is. fr.* shirketchilik.

kombina *is. rus.* kombinat: *Tarım kombinası* – Yéza igilik kombinati.

kombinezon *is. fr.* 1. tedbir; 2. ayallarning ich köngliki, rubashkisi.

komedi *is. fr.* komédiye.

komedyä *is. it.* bk. *komedi*.

komik *-ğü s. is. fr.* 1. küldürgüchi, qiziqchi; 2. külkilik.

komiklik *-ğü is.* 1. külkilik; 2. qiziqchilik.

Komintern *is. rus.* Komintérn – xelqara kommunist teshkilati, Üchinchi Intérnatsional.

komiser *is. fr.* komissar.

komiserlik *-ğü is.* komissarliq.

komisyon *is. fr.* 1. heyet, komissiyon; 2. shérinkane, tapan heqqi, chay puli.

komisyoncu *is.* dellal, bédik.

komita *is.* mexpiy topilangchi teshkilat.

komite *is. fr.* 1. komité; 2. heyet.

komod *is. fr.* tartmiliq ishkap.

komodin *is. it.* tompuchka.

komodor *is.* déngiz admirali derijilik ofitsér.

kompartıman *is. fr.* wagonlar arisidiki kichik öy.

kompas *is. fr.* kompas.

komplıman *is. fr.* köngül awutquchi söz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

komplo *is. fr.* mexpiy (yoshurun) pilan: *Onlar komplo düzenliyorlar* – Ular mexpiy pilan tüzewatidu.

komposto *is. it.* murabba, warina: *Elma kompostosu*, – Alma murabbasi.

kompozisyon *is. fr.* yézish qaidisi, yéziqchiliq sawati.

kompozitör *-rü is. fr.* kompozitor.

komprador *is. isp.* ayrim memliketlerdiki yerlik eksiyetchi burzhuaziye, bular chet el monopoliyichiliri bilen alaqidar bolup, öz memliketlirige chet el kapitalining kirishige yardem béridu.

kompresör *is. fr.* kompirissur (1. hawa yaki bashqa gazni siqip turidighan mashina;; 2. opératsiye waqtida qan tomurlirini qisip qoyidighan mexsus eswab).

komşu *is.* qoshna: *Bu da komşunun çocuğu* – Bumu qoshnining balisi; *Komşu ülke* – Qoshna memliket.

komşuluk *-ğu is.* qoshnidarchiliq: *Bu mahalledekiler o kadar komşuluk değil* – Bu mehellidikilerning qoshnidarchiliqi u qeder emes.

komuta *is.* qomandanliq (wezipe).

komutan *is.* qomandan.

komutanlık *-ğı is.* qomandanliq.

komün *-nü is. fr.* kommuna.

komünist *is. fr.* kommunist.

komünistlik *-ğı is.* kommunistik.

komünizm *is. fr.* kommunizm.

komürleşmek kömürleşmek.

konak *-ğı is.* 1. menzil, öteng, qonalghu: *Buradan orası, beş konaktır* – Bu yerdin u yergiche besh ötengdur; 2. bir künlük yol; 3. chong we körkemlik öy; 4. hökümet dairiliri; 5. méhman.

konak *-ğı is.* bowaqlarning béshida peyda bolidighan képek, temretke.

konakçı *is.* kolléktip seperde menzilge aldin bérip yataq teyyarlighuchi.

konaklamak seper üstide bir yerde qonup qalmaq.

konargöçer *s. is.* köchmenlik, muqim olturaqlashmighan, qonar-kicher.

konca *is. far.* ghunche, porek.

konç *-cu is.* 1. qonch: *Çizme koncu* – Ötük qonchi; 2. qilichwazliq tenherikitide qolqap üstige kiyilidighan tere yenglik.

konçerto *is. it.* tengkesh qilip chélinidighan muzika.

konçlu *s.* qonchluq: *Konçlu potin* – Qonchluq betinke.

konçsuz *s.* qonchsiz.

kondarmak üstige qurmaq, üstige ilawe qilmaq.

kondilom *is.* ishshiq.

kondroblast *-tı is. fr.* kömürçek hüjeyrisi.

kondrojen *is. fr.* kömürçekke aylinidighan asasi madda.

kondrojenez *is. fr.* kömürçeklerning hasil bolushi.

kondromatoz *is. fr.* erkeklerde bolidighan söngék késili.

kondüktör *is. fr.* poyizda béletke qarighuchi we wagon ishlirigha qarighuchi xadim.

konfederasyon *is. fr.* 1. birlik, ortaqliq; 2. döletlerning qurghan birliki.

konfeksiyon *is. fr.* 1. her xil chongluqtiki teyyar kiyim-kéçek; 2. kiyim tikish séxi.

konfeksiyoncu teyyar kiyim-kéçek satquchi.

konferans *is. fr.* 1. konfrinsiye, wekiller yighini; 2. doklat yighini: *Ahmet konferans verdi* – Exmet doklat berdi.

konferansçı *is.* doklat bergüchi.

konfeti *is. it.* qeghez qiyiqchisi (xushalliq künlerde kishilerning üstige chéchilidighan renglik qeghez parchiliri).

konfor *is. fr.* ongayliq, maddiy rahatlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

konformist *is. fr.* örp-adetlerge we qaide-yosungha mas kélidighan (adem) **Konfüçyüs** *is.* Kungzi.

konfüçyüsçü *is.* kungzichi.

konfüçyüsçülük *is.* kungzichiliq, kungzi telimati, kungzi pelsepisi.

kongre *is. fr.* qurultay.

konkasör *is. fr.* tash chéqish mashinisi.

konkur *is.* musabiqe, beyge.

konkurhipik *is. fr.* at beygisi (at bilen bolidighan tenheriket).

konmak 1. qonmaq: *Yolçuların çoğu bu hana konar* – Yoluchilarning köpinchisi bu yerde qondu; 2. qisma muddet orunlashmaq: *Yürükler yazın budağa konarlar* – Sayahetchiler yazda bu taghda bolidu; 3. chédir qurup olturmaq: *Güvercinler oda üzerine konar* – kepterler öyning üstige qonidu; *Bıldırcın ağaca konmaz* – Büdüne derexqe qonmaydu.

konmak qoymaq, salmaq, sepmek: *Yemeğe tuz konur* – Tamaqqa tuz sélinidu.

konsa *is. zool.* uchar qushlarning tashliqi.

konskans *is.* köz qarash, chüshenche.

konsept *-ti is.* pikir, uqum.

konser *is. fr.* senet kéchisi.

konservatuvar *is. fr.* muzika-tiyatir mektipi.

konserve *s. fr.* konsérwa (buzulmas üçhün hawa kirmeydighan qilip békitilgen qachigha sélinghan yémeklik).

konservecilik *-ği is.* konsérwachiliq.

konsey *is. fr.* 1. heyetler yighini; 2. heyetler yighini échilidighan yer.

konsistans *is.* 1. qoyuqluq, zichliq, yépushqaqiliq; 2. ziddiyetsizlik, birdeklik.

konsolide *s. fr.* mudditi uzartilghan (qerz).

konsolos *is. lat.* konsul, elchi.

konsoloshane *is.* konsulxana, elchixana.

konsolosluk *-ğu is.* konsulluq.

konsulta konsultatsiye (1. bir késelni birqanche doxturning birlikte tekshürüshi;; 2. birqanche doxturning bir késel toghrisida chiqarghan birleshme qarari).

konsül *is. it.* 1. qedimiy Rum dölitide her yili saylanghan ikki dölet bashliqidin biri; 2. 1799 yilidin 1804 yilighiche Firansiyede üç dölet bashliqining herbiri.

konsültasyon *is. fr.* bk. **konsülto**.

kontrol *-lü is. fr.* tizginlesh.

kontrolcu *is.* tizginligüchi.

kontrollu tizginlen'gen.

konu *is.* 1. mawzu: *Bugün kadınların kurtuluşu konusunda demeç vereceğim* – *Bügün ayallarning azadliqi dégen mawzuda söz sözleymen*; 2. mezmun: *Bir kitabın konusu* – *Bir kitabning mezmuni*.

konu komşu *is.* qulum-qoshnilar: *Konu komşumun yardımıyla ateşi söndürüverdiler* – *Qulum-qoshnilarning yardimi bilen otni öchürüp aldi*.

konuk *-ğu is.* méhman, qonaq.

konuk evi *is.* méhmanxana, méhman öy.

konukçu *is.* méhmandar (méhmangha hemrah bolghuchi).

konuklamak méhman qilmaq, qonaq qilmaq.

konukluk *-ğu is.* méhmanxana, qonuqluq.

konuksever *s.* méhmandost, qonaqsewer: *Uygurlar konuksever halktır* – *Uyghurlar méhmandost xelqtur*.

konukseverlik *-ği is.* méhmandostluq.

konulmak qonmaq.

konulmak quyulmaq, sélinmaq: *Yemeğe yağ konulmalı* – *Tamaqqa yagh quyulushi lazim*.

konum *is.* weziyet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

konus *is.* 1. qonush; 2. weziyet; 3. mewqe.

konuskan *s.* sözmen, gepchi.

konusma *is.* söz, nutuq.

konusmak 1. sözlimek, gep qilmaq: *Çocuk daha konusamiyor* – Bala téxi gep qilalmaydu; 2. sözlismek, gepleshmek: *Dilsizler sadece el işaretleriyle konusurlar* – Gachilar qol ishariti bilenla sözlishidu; *İki arkadaş konuşa yürüyorlar* – Ikki aghine sözlisheshe-sözlishe kétiwatidu; *İşiniz üzerinde konuşamadık* – Ishingiz heqqide sözlishelmiduq.

konusurmak sözletmek, söz qildurmaq.

konusuk *is.* kélishim.

konusulmak sözlishilmek.

konut *is.* 1. méhmanxana; 2. yataq.

konut *is.* nuqta: *Yazımın önemli konutunu anladın mı?* – Maqalemning muhim nuqtisini chüshendingmu?.

konvoy *is. ing.* 1. bir yerge kolléktip halda kétiwatqan qatnash wasitiliri yeni kalon: *Otobüs konvoyu* – Aptobus kaloni; *Esirler konvoyu* – Esirler kaloni; 2. bir yerge ewetilgen ademler.

konyak *-ğı is. fr.* kanyek (haraq).

kooperatif kopiratip: *Tarım kooperatifi* – Déhqanchiliq kopératipi.

kooperatifçi *is.* kopiratip ezasi.

kooperatifleşmek kopératipleshmek.

koordinasyon *is. fr.* maslishish, uyghunlishish, hemkarlishish: *Bir birimizle koordinasyonda bulunmalı* – Bir-birimizge maslishishimiz kérek.

koparılmak qopurulmaq, qolgha chüshürülmek.

koparmak qopurmaq, qomurmaq, üzmek, yulmaq, qolgha chüshürmek: *Çiçek koparmak* – Gül üzmek; *Aradan kâr mi*

koparmak istiyorsun? – Otturisdin payda tépishni oylawatamsen?.

kopartmak qopurtmaq, üzdürmek, yuldurmaq, qolgha chüshürtmek.

kopça is. yun. 1. tügme, qarmaq, ilmek; 2. yirtquch qushlarning tirniqi.

kopçalamak tügmilimek, ilmek bilen taqimaq.

kopçalı s. tügmileklik, iliklik.

koperasin is. fr. tömür sulfati.

kopil is. rom. 1. hayasiz oghul bala; 2. haramzade (bala).

kopkolay s. bek ongay, bek asan.

kopmak 1. üzümek: *Düğme koptu* – Tügme üzüldi; *Bağırsaklarım kopuyor* – Üchey-baghrim üzülüp kétey dédi; 2. sökülme: *İp koptu* – Yip söküldi; 3. bolmaq, chiqmaq: *Harp koptu* – Soqush boldi; *Fırtına kopacak* – Boran chiqqudek; 4. bek aghrimaq: *Belim koptu* – Bélim aghridi; *Ağac kökünden koptu* – Derex yiltizidin qomuruldi.

kopoy is. zool. salpang qulaq we tüki qisqa ow iti.

koprostaz is. fr. qewziyet, ichining qétip kétishi.

kopsi kefali is. béshini kesmek: *Bizim horozu kopsi kefali ettim* – Bizning xorazning béshini késiwettim.

kopuk 1. üzük, sökük, yoluqghan; 2. pulsiz, sergerdan: *Kopuk düğme* – Üzük tügme.

kopukluk -ğu is. 1. üzük; 2. halsizliq; 3. sergerdan.

kopuz is. müz. qowuz (qirghizlarning).

kopya is. fr. kopye, esli nusxa.

kopyacı is. köchürgüchi (imtihanda).

kopye is. fr. bk. **kopya**.

kopyeci is. bk. **kopyacı**.

kor is. 1. chogh; 2. bk. **kolordu** sözining qisqartmisi; 3. qizil: *Kor dudaklı* – Qizil lew (kalpuk); *Kor gibi* – Qipqizil.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

korakor *is. fr. sp.* boksta ikki bokschining bek yéqin ariliqta mushtlishishi.

koral *-li is. fr.* diniy ghezel yaki muzika.

koralakat *-ti is.* marjan renglik héqiq.

koralin *is. fr.* marjan renggidiki héqiq.

koram *is.* derije réti.

koramiral *-li is.* déngiz armiyiside jyangjün (général-léytinant).

kordela *is. it.* lénta: *Sergi için kordela kesmek* – Körgezmining léntisini kesmek.

kordiplomatik *-ğı is. fr.* diplomatik elchiler heyiti, konsullar heyiti.

kordon *is. fr.* 1. yipek bagh; 2. saet yaki médalioni asidighan zenjir; 3. inchike zenjir; 4. közetchi.

korgeneral *-li is.* général-léytinant, jyangjün.

koridor *is. fr.* 1. dehliz, karidor, ariliq; 2. qapchighay.

korindon *is. fr.* almas shipat, korund, karborund, krémniy karbidi.

koriza *is. tıp.* zukam, tumaw.

korkak *s.* qorqunchaq, qorqqaq, jasaretsiz.

korkaklık *-ğı is.* qorqunchaqliq, qorqqaqliq, yüreksizlik.

korkmak 1. qorqmaq, ürkimek, chüchimek: *Gölgesinden korkmak* – Kölengüsidin qorqmaq; 2. yüreksizlik qilmaq.

korku *is.* qorqush, qayghu, ghem, endishe, tehlike: *Hastalık korkusu* – Aghriq qayghusi; *Yalnız yapmak korkusu* – Xata ishleshtin qorqush; *Yollarda korku kalmadı* – Yollarda tehlike yoq.

korkulmak 1. qorqmaq: *Böyle şeylerden korkulurmu?* – Bundaq nersilerdin qorqulurmu?; 2. ghem qilmaq, endishe qilmaq: *Fırtına çıkacağından korkuluyor* – Boran-chapqun chiqishidin endishe qiliniwatidu.

korkulu s. 1. qorqunchluq: *Korkulu bir rüya* – Qorqunchluq bir chüsh; 2. tehlikilik: *Bu korkulu işe girişmeyin* – Bu tehlikilik ishqa kirishmigin.

korkuluk -ğu is. 1. qaranchuq, yalghan adem: *Bostan korkuluğu* – Qoghunluqqa tikilgen qaranchuq; 2. düshmendin saqlinish üçün yasalghan potey, sépil; 3. kargha kelmes (adem).

korkunç s. qorqunch, ajayip: *Korkunç bir manzara* – Ajayip bir menzire.

korkusuz s. endishisiz, bixeter.

korkusuzluk -ğu is. bixeterlik.

korkutmak qorqutmaq, chöchütmek, tehdit etmek.

korluk -ğu is. mangghal, sendel.

korna is. it. mashina signali.

korniş is. fr. perde asquch.

koro is. it. xor.

korsa is. fr. bk. *korse*.

korsan is. it. déngiz qaraqchisi.

korsanlık -ğı is. déngiz qaraqchiliqi.

korse is. fr. xotun-qizlar bélige baghliwalidighan belwagh (belni inchike qilish üçün).

korserto is. it. bk. *konçerto*.

kort is. choyla top meydani.

koru is. orman.

korucu is. orman muhapizetchisi.

koruculuk -ğu is. orman muhapizetchiliki.

koruk -ğu is. pishmighan üzüm.

koruluk -ğu is. ormanliq.

korumak qoghdimaq, asrimaq, muhapizet qilmaq: *Duvari yağmurdan korumak için iyi boyamışlar* – Tamni yamghurdin saqlash üçün kélishtürüp aqlishti; *Özgürlüğü korumak* – Erkinlikni muhapizet qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

korunmak özini mudapie qilmaq: *Düşmandan korunmak için epeyce silahlanmak gerekir* – Düşmenden mudapielinish üçhün xéli obdan qorallinish lazim.

koruyucu is. qoghdighuchi, asrighuchi, muhapizet qilghuchi.

korvet is. fr. bir xil kichik urush paraxoti.

koskoca s. chong, chopchong: *Koskoca delikanlı oldu* – chong yigit bolup qaldi.

koskocaman s. nahayiti chong.

koskoslanmak tekebburlashmaq.

kosmodise is. fr. dunyaning we qanunlarning mentiq we exlaq jehettin tetqiq qilinishi.

kosmos is. yun. alem, dunya, kainat.

kostak s. nazuk, chirayliq kiyin'gen.

kostaklanmak nazuklashmaq, chirayliq körünüshke tirishmaq.

kostoktomi is. fr. qowurghini élip tashlashta qollinilidighan pichaq.

kostotomi is. qowurghini késish opératsiyisi.

kostüm -mü is. fr. kastum-burulka, bir qur kiyim.

kostümlük -ğü s. is. kastum-burulkiliq.

koşa s. 1. bir waqittiki; 2. tepmu-teng, tengpung.

koşalık -ğı is. tenglik, tengpungluq, barawerlik.

koşarmak balisi ölgen bir haywangha anisi ölgen bir haywan balisini emgüzüp chong qilmaq.

koşma is. 1. yügürüş; 2. qoshaq; 3. shina.

koşmak qoshmaq: *Atları arabaya koşmak* – Atlarni harwigha qoshmaq.

koşmak 1. yügürmek: *Çocuk koşurken düştü* – Bala yügürüp kétéwétip yiqilip chüshtü; 2. qoghlimaq; 3. arqisida yürmek (birining): *İki yıldır bu işin peşinden koşuyorum* – Ikki yıl

boldi bu ishning arqisigha chüshkili; *Birinin yardımına koşmak* – Birining yardimige intilmek.

koşturmak 1. qoshturmaq; 2. yügürtmek, chapturmaq; 3. qoghlatmaq.

koşu is. yügürüş musabiqisi.

koşucu is. yügürgüchi (tenheriket musabiqiside).

koşuk -ğu is. qoshaq, béyit, nezm.

koşul is. imkan, shert, sharait: *İyi koşullarda yaşıyoruz* – Yaxshi sharaitlarda yashawatimiz.

koşum is. harwa jabduqliri.

koşun is. 1. qoshun; 2. sep.

koşuşmak yügürüşmek.

kotarmak 1. boshatmaq; 2. bölmek, bölüştürmek: *Yemeği pişirip kotardı* – Tamaqni pishurup bölüştürdi; 3. tügetmek, püttürmek: *Bir işi kotarmadan başkasına girişmemeli* – Bir ishni tügetmeyle bashqisini qilishqa kirishmeslik kérek; 4. hel qilmaq.

kotas is. 1. bezi qushlarning béshidiki taji; 2. qotaz.

kotaz is. bk. **kotas**.

koton is. ar. 1. paxta; 2. yung rext.

kova is. chélek, sogha.

kovalamaca is. qoghlashmaq oyuni (balilarning).

kovalamak qoghlimaq.

kovan is. 1. hesel herilirining uwisi üçün yasalghan sanduq; 2. birer saymanning sap ornitidighan töshüki.

kovanlık -ğı is. hesel herisi sanduqliri qoyulghan yer.

kovboy is. padichi (kala baqquchi).

kovcu s. pitne-pasatchi.

kovculuk -ğu is. pitne-pasatchiliq.

kovdurmak kalla soqushturmaq, yamanlimaq.

koverkot -tu is. owchiliqta kiyilidighan kiyimlik rext.

kovlamak kalla soqushturmaq, yamanlimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kovmak 1. söz bilen chaqmaq, deshnem bermek; 2. qoghlap chiqarmaq; 3. izigha chüshmek, teqib qilmaq.

kovuk -ğu **is.** kawak: *Ağaç kovuğu* – Derex kawiki; *Diş kovuğu* – Chish kawiki.

kovuklu kawakliq, ichi bosh.

kovulmak 1. deshnem yémek; 2. qoghlanmaq: *Düşman topraklartımızdan kovulmalı* – Düşmen tupraqlırimizdin qoghlinishi lazim.

kovuntu **is.** qoghlandi.

kovuşturmaq arqisigha chüshmek, teqip qilmaq.

koy **is.** kichik déngiz qoltuqi.

koyacak -ğı **is.** nerse-kérekler qoyulidighan qacha: *Dolap, sandık, sepet, tabak, bardak, kafes, kutu birer koyacaktır* – Séwet, tawaq, istakan, qepes, quta qatarliqlar nerse kérek qoyulidighan qachilardur.

koyak -ğı **s.** wade, urun ketken oymanliq.

koyar **is.** ikki aqar suning birlashken yéri.

koymak qoymaq, salmaq: *Kâğıdı cebine koydu* – Qeghezni yanchuqigha saldi; *Her tarafa nöbetçi koymuşlar* – Her terepke nöwetchi qoyushuptu; *Beni çok aç koydular* – Meni xéli ach qoyushti; *Yemçe tuz koymak* – Tamaqqa tuz salmaq; *İmza koydu* – Imza qoydi.

koyu **s.** 1. qoyuq: *Koyu süt* – Qoyuq süt; *Koyu renk* – Qoyuq reng; 2. tüm qara: *Koyu kırmızı* – Qara (tüm) qizil; 3. neq: *Koyu karşı devrimci* – Neq eksilinqilabchi.

koyu koyu bek qoyuq.

koyulaşmak 1. qoyuqlashmaq; 2. chongqurlashmaq: *Sohbet gitgide koyulaştı* – Söhbet barghanséri chongqurlashti.

koyulaştırıcı yépushqaqliqni ashurush we qoyuqlashturush üçhün bu yaqqa arilashturulidighan bashqa nerse.

koyulaştırmak qoyulashturmaq.

koyulmak 1. kirishmek, bashlimaq: *Fabrika çalışmaya koyuldu* – Zawut ishqa kirishti; 2. qoyulmaq, qoyuqlashmaq.

koyun -ynu **is.** 1. qoy: *Kazak koyun* – Qazaq qoyi; 2. bek yawash.

koyun -ynu **is.** qoyun: *Annesi çocuğunu koynuna aldı* – Ana balisini qoynigha aldı; *Hepimiz vatanın koynunda yetiştük* – Hemmimiz wetenning qoynida töstüq.

koyunculuk -ğu **is.** qoychiliq (oqet).

koyuntu **is.** ghem-ghusse.

koyutmaçı **is.** 1. qoyuqlashturulghan suyuqluq; 2. sütni qoyuqlashturup salghan iris.

koyuvermek qoyuwetmek.

koz **is. far.** kozir (qart oyunida).

koza **is. far.** ghoza: *Pamuk kozası* – Kewez ghozisi.

kozacı **is.** paxta sodisida satquchi bilen alghuchini bahada kélishtürgüchi.

kozahane yipek ghozisini qoyidighan yer.

kozmoloji **is. fr.** kosmologiyе (alemning tüzülüshi toghrisidiki bilim).

köçek -ği **is.** 1. taylaq, botilaq; 2. ayal mijez erkeq; 3. qiliqsiz (ayal, qiz).

köçeklemek botilimaq.

köfte **is. far.** kotlit (qiyma göshtin pishurulghan).

köftün **is. far.** kalilargha yédürülidighan chigittin yasalghan pom.

köhne **s. far.** kona, waqti ötken, modidin qalghan: *Köhne bir ev* – Kona öy.

köhneleşmek 1. konarmaq, eskirip ketmek; 2. modidin qalmaq.

köhnelik -ği **is.** koniliq.

kök **is.** 1. yiltiz: *Ağaç kökü* – Derex yiltizi; 2. tekti, asti: *İşi kökünden temizlemeli* – Ishni tégi-tektisidin pakizlash lazim;

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

O ailenin kökü belli değıl – U ailining tégi-tekti éniq emes; 3. asas, menbe; 4. tüp.

kök sakız *is.* kök séghiz (kawchtsk ishlepchiqarghili bolidighan ot).

kökdeş tomurdash, türdash nersiler.

köke qedimiy herbiy paraxoti.

köken *is.* 1. pélek: *Bu kökende üç karpuz var* – Bu pélekte üç tawuz bar; 2. esli nesli: *Bu işçi kökenli kadrodur* – Bu ishchi neslidin kadirdur.

kökertmek köchet yétishtürmek, kökertmek.

köklemek qomurmaq, yiltizi bilen qomurmaq.

köklenmek yiltiz tartmaq, bixlanmaq.

kökleşmek bk. **köklenmek**.

köklü *s.* yiltizliq: *Köklü bitki* – Yiltizliq ösümlük.

kölçer *is.* bughday késil.

köle *is.* qul.

köleleştirmek qullashturmaq.

kölelik *-ği is.* qulluq: *Kölelik sistemi* – Qulluq sistémisi.

kölemen *is.* qullardin terki b tapqan eskerler.

kömür *is.* 1. kömür; 2. qapqara: *Kömür saçlı* – Qapqara chachliq.

kömürçü *is.* 1. kömürchi (satquchi); 2. paraxotta, fabrikida ochaqqa kömür toshughuchi.

kömürçülük *-ğü is.* kömürchilik.

kömürleştirmek kömürleshtürmek.

kömürlük *-ğü is.* kömürlük, kömürxana.

kön *s.* kön.

könek *-ği is.* su qachisi.

könü *is.* adil, heqqaniyetlik.

könülük *-ğü s.* adalet, heqqaniyet.

köpek *-ği is.* it: *Ev köpeği* – Öy iti; *Av köpeği* – Ow iti; *Tasmalı köpek* – Mexsus ögütilgen it.

köpek ayısı it éyiqi.

köpek balığı *is. zool.* it béliqi.

köpek memesi *is.* qoltuqqa chiqidighan chiqan yaki köti yoghan.

köpek üzümü *is.* it üzümü.

köpekgiller *is. zool.* it tipidiki haywanlar.

köpekleme küchüklinip yalwurmaq.

köpeklenme küchüklinip yalwurmaq.

köpeklik *-ği is.* itlarche, itlardek xushamet qilmaq.

köpoğlu *is.* 1. itning balisi (til üçhün qollinidu); 2. mekkar, quw.

köpoğluluk *-ğu is.* mekkarliq, quwluq.

köprü *is.* köwrük: *Asma köprü* – Asma köwrük.

köprü başı *is.* köwrükning bashlanghan hem tügigen yeri.

köprücü 1. köwrük yasighuchi; 2. leylime (sal) köwrük salghuchi.

köprüçülük köwrükchilik.

köpük *-ğü is.* 1. maghzap: *Sabun köpüğü* – Sopun maghzipi; 2. buzhghun: *Deniz köpüğü* – Déngiz buzhghuni; 3. köpük: *Çorpa köpüğü* – Shorpa köpüki.

köpüklenme köpüklenme.

köpüleme shirimaq (yotqan, körpe qatarliqlarni).

köpürme 1. köpmek; 2. achchiqlanmaq: *Bu sözü duyunca öyle bir köpürdüki* – Bu sözni chüshinish bilenla shundaq achchiqlandiki ...; 3. maghzaplanmaq, köpük peyda bolmaq.

köpürtme 1. köptürme; 2. achchiqlinishqa seweb bolmaq.

kör *s.* 1. kor, qarighu, ema; 2. qashang, ötmes: *Kör makas* – Qashang qaycha; 3. nursiz: *Kör lamba* – Nursiz chiragh; 4. hel qilghili bolmaydighan (mesile); 5. töshüki yoq (yingne); 6. ghapil.

kör *s. far. is.* sürme (közge sürtülidighan qara boyaq).

kör bağırsak *-ği is.* qarighu üçhey.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kör fare is. zool. qarighu chashqan.

kör kuyu süyi qurup ketken quduq.

kör ocak is. balisiz (perzentsiz) aile.

kördüğüm is. 1. yeshkili bolmaydighan tügün; 2. hel qilinishi qiyin bolghan mesile: *Bu kördüğüm worun* – Bu hel qilishqa qiyin mesile.

körebe is. közni téngip qoyup bashqa birini tutidighan balilar oyuni.

körelme is. 1. qurushush, qurup qilish (adem ezasi yaki hüjeyrining natoghra ozuqlinishi arqisida boshiship qurup qélishi); 2. sézish iqtidarini yoqitish.

körelmek 1. otning öchüshke bashlishi, bulaqning qurushqa bashlishi; 2. qashanglashmaq: *Bıcak körleşti* – Pıchaq qashangliship ketti; 3. qurushqa bashlımaq (bulaq, quduq); 4. ehmiyitini yoqatmaq; 5. paaliyetchanlıqini yoqatmaq.

köreltmek ötkürlükini yoqitip qashanglatmaq.

köreşe is. qar üstidiki muz qatlimi.

körfez is. yun. déngiz qoltuqi.

körkütük is. özini bilelmigüdek mest.

körlemeden z. qarighularche, héch diqqet qilmastin, nishansiz, chüshenmestin.

körlenmek bk. *körleşmek*.

körleşmek 1. qashanglashmaq: *Bıcak körleşti* – Pıchaq qashanlashti; 2. kargha kelmes halgha kelmek; 3. ünümsiz halgha kelmek; 4. étibarini yoqatmaq; 5. yara pütüshke yüz tutmaq.

körleştirmek is. qashanglashturmaq: *Makası körleştirdi* – Qaychini gallashtürdi.

körlük -ğü is. 1. emaliq; 2. qarighularche, exmeqlerche ish; 3. ghapilliq.

körpe s. 1. yéngi üzülgen méwe, köktat: *Körpe hıyar* – Yéngi üzülgen terxemek; 2. yash, yétiliwatqan (adem).

körpecik -*ği s.* yéngi, bek yash.

körtüm *is.* chong éger.

körü körüne *z.* qarighularche.

körük -*ğü is.* körük, shamal sanduqi: *Demirci körüğü* – Tömürchi körüki.

körükçü *is.* shamal sanduqi tartquchi, körük basquchi.

körüklemek 1. körük bilen püwlimek, ulghaytmaq: *Ateşi körükleyin* – Otni ulghaytqin; *Kavgayı körüklemek* – Ghowghani chongaytmaq; 2. küshkürtmek: *Kötülükçü körükleniyor* – Eskiler küshkürtüliwatidu.

kösös *z.* béshini sanggilatqan halda: *Kösös yürüyor* – Béshini, sanggiltip kétiwatatti; *Kösös durmak* – Bishini sanggiltip turmaq.

köse *s. far.* kosa (saqal, burutsiz).

köseği *is.* kösey (ochaqning otini chuxchilaydighan).

kösele *is. far.* chem.

kösem *is.* bk. **kösemen**.

kösemen serke.

kösemenlik -*ği is.* bashlamchiliq, serkilik.

köskötürüm *s.* kötürüm: *Bu hayvan köskötürümdür* – Bu haywan kötürüm bolup qaptu.

kösnü *is.* jüplishish hewisi (haywanlarning).

kösnücül *s.* shehwetperes.

kösnük *s.* küylesh waqti kelgen (haywan).

kösnül *s.* shehwaniy.

kösnülük *s.* bk. **kösnül**.

köstebek -*ği is. zool.* chashqanning bir türi.

köstek -*ği is.* 1. ishkel yaki chüder; 2. saet yaki achquch zenjiri; 3. tosalghu.

kösteklemek 1. kishenlimek; 2. aqsatmaq (bir ishni).

kösteklenmek kishenlenmek.

köstekli *s.* 1. kishenlik; 2. kishenlen'gen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kösü is. ghoro (ishikning).

köşe is. far. 1. burjek: *Ülkenin bir köşesi* – Memleketning bir burjiki; 2. xilwet yer.

kötrüm s. bk. kötürüm.

kötü s. is. yaman, eski: *Kötü bir köpek* – Eski it.

kötücül s. is. yaman niyet, qara niyet.

kötücül eylem qara niyet heriket.

kötülemek 1. ajizlashmaq, maghdursizlanmaq: *Çocuk son günlerde ne kadar kötüleşmiş* – Bala keyinki künlerde némidégen ajizlap ketken; 2. shikayet qilmaq, gheywet qilmaq: *Şunu bunu kötülemek doğru değil* – Uni-buni yamanlanmaq toghra emes.

kötülenmek yamanlanmaq.

kötüleşmek 1. yamanlashmaq: *Hava kötüleşti* – Hava yamanlashti; 2. (ayal) eskileshmek.

kötüleştirmek yamanlashturmaq, nacharlashturmaq.

kötületmek yamanlitishqa yol achmaq.

kötülük -ğü is. 1. yamanliq, eskilik, buzuqluq: *Havaların kötülüğü yüzünden ...* – Hawaning buzulushi tupeylidin ...; *O, kimseye kötülük etmez* – U hichkimge yamanliq qilmaydu; 2. zererlik.

kötülükçü is. buzuq: *Toplumda kötülükçüler var* – Jemiyette buzuqlar bar.

kötümsemek yaman körmek, közge ilmasliq.

kötümser s. ümidsiz.

kötümserlik -ği is. ümidsizlik.

kötürüm s. 1. palech: *Ahmet kötürüm olmuştur* – Exmet palech bolup qaptu: *Bu adamin sağ bacağı kötürüm* – Bu ademning ong puti palechtur; 2. nakar, kéreksiz.

köy is. far. yéza.

köycü is. yéza we yéza xelqi üçhün ishligüchi.

köydeş *is.* bir yézidin: *Mehmetle Ahmet köydeştir* – Muhammed bilen Exmet bir yézidin.

köylü *s.* déhqan, yéziliq.

köymen harwining sayiwini.

köz *is.* öchüşke az qalghan chogh.

köze qebre téshi, menggü tash.

kravat *is. fr.* 1. galstuk; 2. faktur (mal satquchi yézip béridighan, iskilattin chiqirilidighan mal tizimi).

kredi *is. fr.* 1. nopuz, hörmét; 2. qerzni tölesh mudditi; 3. qerz élinghan mal yaki ornigha bérilgen mal.

krema *is. it.* 1. qaymaq; 2. sériq may; 3. süt, tuxum we shéker bilen qilidighan tamaq.

krematoryum *is. fr.* jeset köydüridighan orun.

krepe uchi bujughurlashqan we pükülgen chach.

kreplin *is. fr.* népiz we yengil yipek rext.

krepon *is. fr.* ayallarning yasalma chéchi.

krestomati *is. fr.* oqush kitabi, xréstomatiye (eserler tallanmisi).

kreş *is. fr.* yesli.

kreşendo *is. it. müz.* saz awazining barghanséri yuqirilishi, ewj élishi.

kretenizm *is. fr.* kéretin késili (qalqan bezlirining yétilmey qélishi netijiside kélip chiqidighan ten we eqil zeiplishish késelliki).

kriptograf *is. fr.* 1. mexpiy yéziq bilen shughullanghuchi; 2. mexpiy yéziqni terjime qilidighan mashina.

kriptografi *is. fr.* mexpiy belgiler bilen yéziş.

kriptogram mexpiy belge bilen yézilghan xet.

kriptolog *is. fr.* mexpiy yéziq mutexessisi.

kriptoloji *is. fr.* mexpiy yéziq ilmi we tetqiqati.

kristal *-li is. fr.* kristal tashqi körünüşhi toghra, köp qirliq shekildiki qattiq jisim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kristalize *is. fr.* kristallashqan.

kristalli *s.* ichide kristal bolghan **Krişna** *is.* hindistanliqlarning bir ilahi.

kritik *s. fr.* nahayiti muhim vaqit, jiddiylik.

kritik *is. fr.* edebiy tenqid, edebiy obzorchi.

kritisizm *is. fr.* edebiy tenqidchilik.

kriz *is. fr.* krizis, bohran, paxalliq: *Siyasi kriz* – Siyasiy krizis; *Para krizi* – Pul paxalliqi.

krizograf *is.* 1. kitablarni altun hel bilen yazguchi; 2. kalwutun (zer yip) bilan keshte ishliguchi we neqqash.

krizoterapi *is.* dawalash, altun bilen dawalash.

kroki *is. fr.* layihe, pılan.

krokodil *is. fr.* 1. timsah térisi; 2. timsah térisidin yasalghan: *Krokodil çanta* – Timsah térisidin yasalghan popka.

kromegali *is. fr.* qol we ayaghlarning adettin tashqiri chongiyip kétishi.

kromizm *is. fr.* rengsiz bir yawayi ösümlükning süniy yol bilen yétishtürülüp renge kergüzülüşü.

kromofotografi *is.* renglik tash basma.

kromoptometri *is.* renglerni körüş iqtidarining ölçilinishi.

kromoterapi *is.* bezi késelliklerni renglik nur bilen dawalash.

kron *is.* padishahlarning béshigha kiyidighan taji.

kronoloji *is. fr.* xronologiyeye (weqelerning peyda bolghan waqitliri izchil türde birlep körsitilgen royxet.).

kropi *is.* tügüm.

krup *is.* tamaqning yallughlinishi arqisida peyda bolup, ölümgeseweb bolidighan tamaq aghriqi, diftériye.

ksantopsin *is.* kéchide uchidighan hasharatlarning közidiki reng maddisi.

ksantosiyanopsi is. sériq we kök rengni körelmeslik haliti.

kzenomeni is. ayallarda adet körülüşning qalaymiqanliqi.

kserofil is. qurghaq yerde ösidighan (ösümlük).

kserostomi is. éghizning qurushi.

ksiloglifi is. yaghachqa xet oyush seniti.

ktenoyid is. sazan béliqigha oxshash söngelik béliqlarning tenggiliri.

kuadrivektör -rü is. qol we putning oxshashla palech bolushi.

kubaşmak hemkarlashmaq.

kubat s. 1. qopal; 2. herikiti we sözi qopal.

kubatlık -ği is. qopalliq, tongluq.

kubbe is. ar. 1. qubbe, gümbez; 2. asman.

kubbeli s. qubbilik, gümbezlik.

kubuh -bhu is. jinayet, rezil heriket.

kubur is. 1. sozunchaq qap; 2. qedimiy bir tapancha.

kuburluk -ğu is. 1. partlatquch dora qépi; 2. tapancha qépi.

kucak -ği is. quchaq.

kucaklamak quchaqlimaq.

kucaklaşmak quchaqlashmaq.

kudret -ti is. ar. qudret, küch.

kudretli s. 1. qudretlik, küchlük, quwwetlik; 2. bay, puldar.

kudretsiz s. qudretsiz, küchsiz.

kudretsizlik -ği is. qudretsizlik, küchsizlik.

kudurgan s. ghaljir, qutrighan.

kudurganlık -ği is. ghaljirliq, qutrighanliq.

kudurmak 1. ghaljirlashmaq, ghaljir késilige giriptar bolmaq; 2. bek shiddetlenmek: *Yaramaz çocuklar yine kudurdu* – Eski balilar téximu eskileshti.

kuduruk s. ghaljir, qutrighan.

kuduz is. ghaljir.

kuduz kedi is. ghaljir müshük.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kuduz köpek** *is.* ghaljir it, qutrighan it.
kuğu *is. zool.* aqqu (qush).
kuğurmak (kepter) sayrimaq.
kukla *is. yun.* qorchaq: *Kukla gibi oynatmak* – Qorchaq oynatqandek oynatmaq.
kuklacı *is.* qorchaq yasighuchi yaki qorchaq oyuni körsetküchi.
kuku *is. fr.* kakkuk.
kukuç *-cu is.* uruqcha shöpüki.
kukulete *is. it.* yamghur we soghuqta kiyidighan bök.
kul *is.* qul.
kulaç *-çı is.* ghulach: *Üç kulaçta su çıktı* – Üch ghulachta su chiqti; *İki kulaç ip* – Ikki ghulach arghamcha; *Bir kulaç top rak* – Bir ghulach yer.
kulaçlamak ghulachlimaq: *İpi kulaçlamak* – Arghamchini ghulachlimaq.
kulak *-ğı is.* qulaq: *Kulağı sesler çinlattı* – Qulaqni warangchurung yardi.
kulak zarı *is.* qulaq perdisi.
kulakçı *is.* qulaq, burun we éghiz doxturi.
kulakçın *s.* qulaqchin (qulaqcha).
kulaklı *s.* quliqi bar, qulaqliq: *Küçük kulaklı kalpak* – Kichik qulaqliq qalpaq.
kulaklık *-ğı is.* 1. soghuqtin saqlinish üçhün qulaqqa kiydürüp qoyulidighan yapquch; 2. téléfonning qulaqqa tutulidighan qismi, qulaqliq.
kulaksız *s.* quliqi yoq, qulaqsiz.
kulampara *is. far.* hezilek.
kulan *is.* qulan.
kulangolar *is.* sherqiy afriqiliq négirlar.
kulis *is. fr.* 1. sehne arqisi; 2. bazar sirtidiki soda yéri.
kullandırmak qollandurmaq.

kullanılmak qollinilmaq.

kullanılmış *s.* qollinilghan, ishli tilgen, kona: *Bu makina kulanılmışa hiç benzemiyor* – Bu mashina héchila konigha oxshimaydu.

kullanış *is.* qollinish we qollinish usuli.

kullanışlı *s. is.* qollinishqa ongay, ishli tishke asan, eplik: *Kullanışlı bir makine* – Ishli tishke eplik mashina.

kullanışsız *s.* epsiz, ishli tilishi tes: *Kullanışsız bir silah* – Ishli tishke epsiz qoral.

kullanmak 1. qollanmaq: *Gözlük kullanmak* – Közeynek qollanmaq; 2. ishletmek: *Aşçı kullanmak* – Ashpez ishletmek; 3. adetlenmek: *Tütün kullanmak* – Tamakigha adetlenmek.

kulle *is.* 1. choqqisi, choqqa; 2. qele; 3. taj; 4. köp.

kulluk *-ğu is.* qulluq.

kullukçu *is.* 1. xizmetchi; 2. közetchi; 3. memur.

kulp *is. yun.* 1. tutquch: *Çaydanlığın kulpu* – Chaydanning tutghuchi; 2. bahane, seweb.

kulplu *s.* tutquchluq: *Kulplu bardak* – Tutquchluq istakan.

kuluçka *is.* 1. kürük: *Bu tavuk kuluçka olmuş* – Bu toxu kürük boptu; 2. hurun.

kulun *is.* at we éshék balisi (tay, texey).

kulunlamak at we éshék tughmaq, qulunlmaq.

kulunluk *-ğu is.* at, éshéklerning baliyatqusi.

kulübe *is. yun.* kepe.

kulüp *-bü is. fr.* 1. kulub; 2. chong zal; 3. köngül échish yéri.

kulvar *is. fr.* 1. tar kichik karidor, dehliz, ariliq; 2. tar tagh yoli, tarlaq, qapchighay.

kulzüm *is. ar.* déngiz.

kum *is.* qum.

kuma *is.* kichik xotun.

kuman *is.* qipchaqlar.

Kumanca *is. öz.* bk. *Kıpçakça.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kumanca** *is.* qipchaqche.
- kumanda** *is. it.* qomandan, emir.
- kumandan** *is. fr.* qomandan, emir.
- kumandanlık** *-ğı is.* qomandanliq.
- kumandarya** *is.* bir xil üzüm hariqi.
- Kumandılar** *is. öz.* Altay türkliridin bir qebile.
- kumanya** *is. it.* ozuq-tülük (seper üçhün hazirlanghan).
- kumar** *is. ar.* qimar.
- kumarbaz** *s. is.* qimarwaz.
- kumarbazlık** *-ğı is.* qimarwazliq.
- kumarcı** *s. is.* qimarwaz.
- kumarhane** *is.* qimarxana.
- kumarhaneci** *is.* qimarxana ishletküchi, qimarwazlardin chotar alghuchi.
- kumaş** *is. ar.* rext: *Elbiselik kumaş aldim* – Kiimlik rext aldim.
- kumaşmak** bk. *kubaşmak.*
- kumbara** *is. far.* 1. pul salidighan töshüklük quta; 2. minamyot oqi.
- kumbaracı** *is.* minamyotchı (esker).
- kumbarahane** *is. far.* minamyot oqi yasilidighan yaki minamyotchilar turidighan yer.
- kumcu** *is.* qum toshughuchi we satquchi.
- kumcul** *is.* qumluqta yaki qumsal yerlerde yashaydighan (hasharat yaki giyah).
- kumkuma** *is. ar.* 1. siyah qutisi; 2. idish, koza; 3. artuqchiliqi bolghan adem yaki yer: *Fesat kumkuması* – Pitnepasat yeri; *Dedikodu kumkuması* – Gheywet shikayetchi.
- kumla** *is.* qumluq, qum bésip ketken yer.
- kumlamak** qum tökmek.
- kumlu** *s.* 1. terhibide qum bolghan (yer, topa); 2. chékim-chékim: *Kumlu kumaş* – Chékim-chékim rext.

- kumpanya** *is. it.* 1. shirketchilik; 2. eyni pikirdikiler.
- kumpas** *is. fr.* 1. kompas; 2. hiyle, suyiqest, mikir.
- kumral** *is.* saqal-burutluq.
- kumru** *is. far. zool.* paxtek.
- kumsal** *is.* qumluq, qumsal.
- kumsallik** *-ği is.* qumsal yer, qumluq yer.
- kumsuz** *s.* qumsiz (yer), qumi yoq.
- kumuç** *-cu is. zool.* kumuta.
- Kumuk** *is. öz.* qumuq (Sherqiy shimal Kafkazdiki türk qebililirining biri).
- kumul** *is.* qum barxani **Kumul** *is. öz.* Qumul.
- kunama** hebeshistanning gherbiy shimalidiki négirlarning tili.
- kunda** *is. zool.* bir xil zeherlik ömüchük.
- kundak** *-ği is. Yun.* 1. zaka, yögek: *Çocuk kundakta iken* – Bala yögekke iken; 2. paynek (miltiq).
- kundakçı** *is.* 1. miltiq payniki yasighuchi; 2. ot tutashurghuchi; 3. buzghunchi, bölgünchi.
- kundakçılık** *-ği is.* 1. ot qoyghuchi, jinayetchi; 2. buzghunchilik, bölgünchilik.
- kundaklamak** 1. zakilimaq, yögekke yögimek; 2. paynek taqimaq; 3. türmek (chachni).
- kundaklanmak** zakilanmaq, yögekke yögelmek.
- kundaklı** *s.* zakilanghan, yögekke yögelgen.
- kundura** *is. Yun.* boghquchsiz we qonchsiz ayagh kiyimi.
- kunduracı** *is.* 1. mozduz; 2. ayagh kiyim satquchi.
- kunduracılık** *-ği is.* 1. mozduzluq; 2. ayagh kiyim sétish oqiti.
- kunduz** *is. zool.* qunduz.
- kunlamak** bk. *kulunlamak.*
- kunt** *-tu s. far.* éghir, qélin we chidamliq: *Kunt ayakkabı* – Chidamliq ayagh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kunut is. ar. ümitsizlik.

kunut is. ar. 1. itaetchanliq; 2. ibadet; 3. "witr" namizi; 4. namazda oqulidighan dua.

kup is. fr. 1. aghzi keng istakan; 2. pichilghan kiyim.

kupa is. it. 1. musabiqide netije qazanganlarga béirilidighan türlük qacha; 2. kurt qeghizining tapini.

kupa is. jenubiy yérim asman gümbizidiki yultuzlar.

kupe is. fr. tansida qedem élish.

kupes is. zool. béliqning bir türi.

kuphiyat -tı is. set we rezil ishlar.

kupkuru s. 1. qupquruq; 2. bek jüdeng, quruq ustixan.

kuple is. fr. bir xil ghezel, naxsha.

kupritler is. terhibide mis we mis terhibi bolghan minérallar.

kuprofosfor is. mis we fosfor birikmisi.

kuprochrom is. mis we xrom birikmisi.

kupronikel is. mis we nikél birikmisi.

kuprosilisyum is. mis we kirmniy birikmisi.

kuproterapi is. dawalash, mis we mis untuqi bilen dawalash.

kupür is. fr. gézit we zhurnallardin qiyindilar.

kur is. fr. naz qilish, özige tartish: *Kur yapmak* – Özige tartmaq.

kura is. ar. pal.

kurabiye is. qatlima nanning bir türi.

kurabiyeci qatlima nan satquchi.

kurada s. parche-purat, kéreksiz, eski-tüski: *Kurada eşyalar* – Kéreksiz nersiler.

kurağ s. qurulushi senet qimmitige ige égiz bina.

kurak s. 1. qurghaq: *Havalar kurak geçiyor* – Hava qurghaq boluwatidu; *Kurak toprak* – Qurghaq yer; 2. qurghaqchiliq: *Bu*

seferki kurak uzun sürdü – Bu qétimqi qurghaqchiliq uzun dawam qildi.

kurakçıl *s.* qurghaqni xalaydighan: *Kurakçıl bitkiler* – Qurghaqni xalaydighan ösümlükler.

kuraklık *-ğı is.* qurghaqchiliq: *Kuraklıktan ekinler kurudu* – Qurghaqchiliqtin (ziraet) ösümlükler qurup ketti.

kural *is.* qaide: *Uygur dilinin kuralları* – Uyghur tilining qaidiliri.

kurallı *s.* qaidige uyghun.

kuralsız *s.* qaidige uyghun bolmighan.

kuram *is.* nezeriye, téoriye.

kurampa pılan, chértyozh.

kuramsal *s.* nezeriywi **Kuran** *s. öz.* Quran.

kurbağa *is. zool.* paqa.

kurbağacık *-ğı is.* 1. qumchaq; 2. tilning uchigha chiqqan kichik nerse; 3. kichik achquch.

kurbağagiller *is.* paqa tipidiki haywanlar.

kurbağlama *is.* paqichilap üzüş.

kurban *is. ar.* qurban: *Kurban bayramı* – Qurban héyt: *Kurban kesmek* – Qurbanliq qilmaq; *Bu depremde çok kurban vereldi* – Bu qétimqi yer tewreshte köp qurban bérildi; *Halkımız kurtuluş namına çok kurban verdiler* – Xelqimiz azadliq üçhün köp qurban berdi.

kurbanlık *s.* qurbanliq: *Kurbanlık koyun* – Qurbanliq qoy.

kurben *z.* yéqindin.

kurbet *is. ar.* 1. yéqinliq; 2. uruq-tughqanliq.

kurcalamak 1. burimaq, tolghimaq: *Kiliti kurcalamışlar* – Qulupni tolghiwéiptu; 2. muzakire qilmaq, oylanmaq: *Meseleyi kurcalamak* – Mesilini muzakire qilmaq; 3. mesilini muhakime qilmaq; 4. arilashturmaq.

kurdelâ *is. it.* lénta: *Saş kurdelâsı* – Chach léntisi.

kurdurmak qurdurmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kurena is. ar. 1. yéqin kishiler; 2. Fatihedin kéyin oqulidighan süriler.

kurevi is. s. déhqan, térimchi.

kurghan is. 1. qele, qorghhan; 2. qebre, gümbezlik mazar.

kurgaz s. bek ajiz, bek oruq.

kurgu is. 1. purzhina: *Saatın kurgusu* – Saetning purzhinisi; 2. guman. shübhe, shek.

kuri is. sherqiy-shimaliy afriqiliqlarning tili.

kuriye is. fr. tashqi ishlar ministérlikining bash elchixanilar bilen mexpiy xewerlishish hújjetlirini apirip-élip kelgüchi.

kurk -ku is. kürük (toxu).

kurlak -ğı is. tuzaq, qapqan.

kurmak 1. qurmaq, qurashturmaq: *Bağdaş kurmak* – Badashqan qurmaq; *Fabrika kurmak* – Zawut qurmaq; *Okul kurmak* – Mektep salmaq; 2. tüzmek: *Plan kurmak* – Pilan tüzmek.

kurmay is. senmu: *Kurmay başkanı* – Senmujang.

kurna is. ar. wanna (munchidiki yuyunidighan das).

kurnaz s. far. 1. quw, hiyliger, pilanchi: *Kurnaz adam bizi kendi sözüümüze bağladı* – Quw adem bizni öz sözimiz bilenla eplidi; 2. ustat.

kurnazlık -ğı is. 1. quwluq, hiyligerlik; 2. ustatliq.

kuron is. fr. qaplima (chirigen chishni).

kurs is. ar. 1. yumilaq we yalpaq nerse; 2. bir yultuzning körün'gen teripi.

kurs is. fr. kurs: *Şoför kursu* – Shopurluq kursi.

kursak -ğı is. 1. qorsaqliq; 2. gedinide ösmisi bar adem.

kursaklı s. 1. qorsaqliq; 2. gedinide ösmisi bar adem.

kurşak is. bk. kuşak.

kurşun is. 1. qoghushun; 2. miltiq, tapancha qatarliq yénik qorallarning oqi.

kurşun kalem is. qoghushun qelem.

kurşuni *s.* qoghushun reng, kül reng.

kurşunlamak 1. qoghushun qaplimaq; 2. otqa tutmaq; 3. qoghushun bilen tamgha bésip péchetlimek.

kurşunlu *s.* 1. ichide qoghushun bolghan; 2. qoghushun qaplanghan.

kurt *-du is. zool.* 1. böre; 2. ish ehli, ishqa mahir: *O, bu işin kurdudur* – U bu ishning mahiri; 3. qurt: *Ağaç kurtu* – Derex qurti.

kurt kapanı *is.* bir xil chélishish usuli.

kurt kulak *-ğı is.* molung (térisidin juwa qilinidu).

kurt masalı *is.* quruq gep: *Bana gene bir sürü kurt masalı okudu* – Manga yene bir munche quruq gep qildi.

kurt yemez bir xil zinnét derixi, choka derixi.

kurt yeniği 1. sir, mexpiylik: *Bu işte bir kurt yeniği var, yoksa bu kadar telâş etmezlerdi* – Bu ishta bir sir bar, bolmisa bunchilik temtiresh bolmaytti; 2. qurtning yaghachtin achqan töshüki; 3. qurtlarning uwisi.

kurtaran *is.* qutuldurghan, azad qilghan.

kurtarıcı *s.* qutuldurghuchi, azad qilghuchi, nijatkar.

kurtarılmak 1. qutuldurulmaq; 2. azad qilinmaq.

kurtarmak 1. qutuldurmaq; 2. azad qilmaq; 3. aldini almaq; 4. qolgha keltürmek; 5. tosalghu bolmaq.

kurtçuk *-ğu is. zool.* qurtlarning léchinkiliq dewri.

kurtçul *s.* lichinkilarni yégüchi.

kurtiye *is. fr.* dellal, bidik.

kurtizan *is. fr.* özining nazaketliki bilen bashqilardin ayrilip turidighan ayal.

kurtize *is. fr.* 1. nazlanmaq; 2. yaxshi körünüşke heriketlenmek.

kurtlanmak 1. qurtlimaq, qurt peyda bolmaq; 2. zérikmek: *Sabahtan beri burada kurtlandım, biraz çikalım* – Etigendin béri bu yerde olturup zériktim, az-paz aylinayli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kurtlu s. 1. ichide qurt peyda bolghan, qurtlap ketken; 2. jayida jim turmaydighan (bala).

kurtulmak 1. qutulmaq, xalas bolmaq: *Hasta kurtuldu* – Aghriq qutuldi; *Canım kurtuldu* – Qutuldum; *Eziyetten kurtulmamış* – Japamusheqqettin qutulalmidi; 2. tughmaq, boshanmaq: *Kadın sabaha karşı kurtulmuş* – Ayal etigende boshandi; 3. azad bolmaq, erkinlikke érishmek, hór bolmaq.

kurtulmalık -ğı **is.** rehinlerni we esirlerni qutuldurush üçhün bérilgen pul.

kurtuluş is. qutulush, azad bolush, azadliq, erkinlik.

kuru s. 1. quruq: *Kuru ağaç* – Quruq yaghach; *Kuru öksürük* – Quruq yötél; *Kuru üzüm* – Quruq üzüm; *Kuru vaitler* – Quruq wediler; *Kuru bir belirti* – Quruq bir ipade; 2. qurutulghan; 3. oruq, ajiz: *Bu çocuk ne kadar kuru* – Bu bala némidégen oruq; 4. paydisiz.

kurucu s. 1. teshkilligüchi, uyushturghuchi; 2. hazirlighuchi.

kurul is. heyet, jemiyyet, uyushma: *Bakanlar kurulu* – Ministirlar sowéti; *Yazalar kurulu* – Yazghuchilaz jemiyyiti.

kurulamak qurutmaq: *Saçını makina ile kurulamak* – Chéchini mashina bilen qurutmaq.

kurulanmak qurutulmaq.

kurulmak 1. qurulmaq: *Millet meclisi kuruldu* – Millet mejlisi quruldi; 2. olturmaq: *Koltuğa kuruldu* – Safagha olturdi.

kurultay is. qurultay: *Üçüncü halk kurultayı* – Üchinchi xelq qurultiyi.

kuruluk -ğu **is.** quruqluq.

kuruluş is. 1. quruluş: *Cumhuriyetin küruluşü* – Jumhuriyetining quruluşhi; 2. quruluşlar: *Hastaneler, okullar, bankalar, fabrikalar birer kuruluştur* – Doxturxanilar, mektepler, zawut-fabrikilar quruluşlardur; 3. binalar.

kurum is. 1. muessese, jemiyet; 2. körenglesh, özini chong tutush.

kurum is. qurum, küye.

kurumak 1. qurumaq: *Çoraplar iyice kurudu* – Paypaqlar obdanla quridi; *Bu ağaçların hepsi kurudu* – Bu derexlarning hemmisi quridi; 2. zeipleshmek, oruqlimaq: *Zavallı çocuk bu hastalıktan sonra pek kurudu* – Bichare bala bu qétimqi aghriqtin kéyin bekmu ajizliship ketti **kurumlanmak** 1. körenglimek, meghrurlanmaq; 2. qurum tutmaq, küye baghlap ketmek.

kurumlu s. 1. köreng, özini chong tutidighan, meghrur; 2. qurum tutup ketken.

kurumsuz s. 1. kichik péil, kemter; 2. qurum tutmighan.

kuruntu is. 1. xata we orunsiz xiyal; 2. yaman éhtimallarni oylash; 3. wehime.

kuruntucu s. 1. xata we orunsiz xiyallargha bérilgüchi; 2. wehimichi.

kuruş is. wr. türk lirasining 100 din birige teng pul birliki, xurush.

kuruşluk -ğu s. xurushluq: *On kutuşluk şeker* – On xurushluq shéker.

kurut -tu is. qurut: *Kaymak kurutu* – Qaymaq qurutu.

kurutaç -cı is. qurutquch (qurutush eswabi).

kurutma is. qurutush.

kurutmaç -cı is. basquch (qeghezdeki siyahni bésip qurutidighan).

kurutmak qurutmaq: *Bataklığı kurutmak* – Patqaqliqni qurutmaq.

kurutucu is. qurutquchi, qurutidighan.

kurutulmak qurutulmaq.

kurye is. fr. bk. kuriye.

kusare is. aldi yaki etrapi shada bilen qorshalghan yer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kuskun is. qushqun.

kuskunsuz s. 1. qushqunsiz; 2. perishan.

kuskus is. ar. ushshaq üzüp qurutulghan xémir.

kusmak 1. qusmaq: *Çocuk yediğini kustu* – Bala yéginini qusuwetti; 2. boyıqı chiqmaq: *Kumaş lekeyi kustu* – Rextning boyıqı chıqtı.

kusmuk -ğu is. qusuq, qusulghan nerse.

kuso is. fr. medde qurtini chushürüş dorisi yasilidighan derex.

kusturmak qusturmaq.

kusturucu s. qusturghuchi (dora).

kusulmak qusulmaq.

kusuntu is. qusuq.

kusur is. ar. 1. qusur, eyib: *Bu adamın bir çok kusuru var* – Bu ademning xéli köp eyibi bar; 2. kemchilik, yétersizlik: *Ben çalışmada kusur etmedim* – Men xizmette kemchilik ötküzmidim; 3. ashqan qismi: *Paranın kusurunu vermedi* – Ashqan pulni bermidi; 4. bir nersining yamini, eskisi: *İnsan kusuru* – İnsan eksisi.

kusurlu s. qusuri bar, kemchiliki bar, eyibi bar: *Kusurlu bir insandır* – Eyibi bar bir insan.

kusursuz s. qusursiz, eyibsiz, kemchiliksiz: *Kusursuz bir yazı yoktur* – Kemchiliksiz bir maqale bolmaydu.

kuş is. zool. qush, uchar qanat.

kuşak -ğı is. 1. belwagh; 2. chember; 3. nesil, ewlad.

kuşaklamak chemberlimek: *Duvarı kuşaklamak* – Tamgha chember sélish lazim.

kuşane is. 1. chong qepes; 2. kichik qazan; 3. qushqachlar üçhün yasap bérilgen uwa.

kuşatılmak qorshalmaq, oralmaq.

kuşatmak 1. bélige baghlimaq; 2. qorshimaq, muhasirige almaq, oriwalmaq; 3. chétilmaq; 4. qaplap ketmek.

- kuşbakışı** *is.* égizdin töwen'ge éngiship qarash.
- kuşbaşı** *s.* qush béshichilik: *Kuşbaşı et* – Qush béshichilik gösh.
- kuşbaz** *is.* qushlarni ögetküchi, qushwaz.
- kuşçu** *is.* qush we qushqach béqip satquchi.
- kuşçuluk** *-ği is.* qush we qushqach béqip sétish ishi, qushchiliq.
- kuşet** *is. fr.* paraxot we poyiz yatiqi.
- kuşhane** *is.* bk. *kuşane*.
- kuşku** *is.* 1. guman, shübhe; 2. endishe.
- kuşkucu** *s.* gumanxor.
- kuşkuculuk** *-ğu is.* gumanxorluq.
- kuşkulandırmak** 1. gumanlandurmaq, shübhilendürmek; 2. endishilendürmek.
- kuşkulanmak** 1. gumanlanmaq, shübhilenmek; 2. endishe qilmaq.
- kuşkulu** *s.* gumanliq, shübhilik.
- kuşkulu eylem** gumanliq heriket.
- kuşkusuzluk** *-ğu is.* gumansizliq, shübhisizlik.
- kuşlak** *is.* owlidighan qush köp yer.
- kuşlamak** tirishmaq; *İmtihana üç gün kala öyle bir kuşaldiki sorma* – İmtihangha üç kün qalghanda shundaq tirishtiki, uni bir déme.
- kuşlar** *is. zool.* uchar qanatlar.
- kuşluk** *-ğu is.* etigendin chüshkiche bolghan zaman.
- kuşmar** *is.* qiltaq, tuzaq.
- kuşsütü** *is.* toxu süti ("hemme nerse bar, hemme nerse tépildue dégen menide qollinilidu).
- kuştüyü** *is.* mamuq, per.
- kuşüzümü** *is.* qara kishmish üzüm.
- kut** *-tü is.* riziq, meishet.
- kut** *-tü is.* teley, bext.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

kutan is. chong sapan.

kutan is. béliq bilen ozuqlinidighan perde ayaghliq we uzun qanatliq bir xil qush.

kutlama is. 1. tebriklesh, mubareklesh, qutlash; 2. tebriklesh murasimi.

kutlamak tebriklimek, mubareklimek.

kutlanmak tebriklenmek, qutlanmaq.

kutlaşmak bir-birini tebrikleshmek, mubarekleshmek, qutlashmaq.

kutlu s. mubarek, tebrik: *Kutlu olsun* – Mubarek bolsun.

kutlulamak bk. **kutlamak**.

kutn is. kéwez.

kutni is. s. 1. paxtigha munasiwetlik; 2. paxta rext.

kutnu is. ar. paxta we yipek arilash toqulghan rext.

kutsal s. muqeddes: *Kutsal toprak* – Muqeddes topraq.

kutsallık -ğı is. muqeddeslik.

kutsamak muqeddes dep bilmek.

kutsi bk. **kutsal**.

kutsuz s. teleysiz, bextsiz.

kutsuzluk -ğu is. teleysizlik, bextsizlik.

kutu is. quta: *Kibrit kutusu* – Serengge qutisi; *Kalem kutusu* – Qelemdan.

kutucu is. fabrikalarda quta yasighuchi ishchi.

kutulamak qutigha qachilimaq.

kutup -tbu is. ar. qutup: *Kutup yıldızı* – Qutup yultuzi.

kutuplanma is. kompas yingnisining qutupqa qarap aylinish xususiyiti.

kutur -tru is. ar. 1. diamétir; 2. yan, terep, jehet, rayon.

kuvadratik s. fr. ikkinchi derije.

kuvaför is. fr. ayal satirash.

kuvarta is. it. tötlük, tötinchi.

kuvartetto is. it. ikki kishilik tansining bir türü.

kuver *is. fr.* texse, wilka, pichaq, qoshuq qatarliq tamaq saymanliri.

kuvoz *-zu is.* baldur tughulghan balining normal halgha kelgüche béqilidighan sanduq.

kuvvet *is. ar.* quwwet, küch, madar: *Silahlı kuvvet* – Qorallıq küch.

kuvvetlendirmek quwwetlendürmek, küchlendürmek.

kuvvetlenmek quwwetlenmek, küchlenmek.

kuvvetli *s.* 1. quwwetlik, küchlük; 2. saghlam, chidamliq; 3. shiddetlik, qattiq; 4. zor. 5. nopuzluq.

kuvvetsiz *s.* quwwetsiz.

kuvvetsizlik *-ğı is.* quwwetsizlik, küchsizlik.

kuyruk *-ğu is.* 1. quyruq; 2. öchiret, nöwet; 3. birining keynige kiriwalghan adem: *Ahmet kuyruğu ile beraber geliyor* – Exmet egeshken adimi bilen bille kéliwatidu.

kuyruklu *s.* quyruqluq, quyruqi bar.

kuyruksuz *s.* quyruqsiz, quyruqi yoq.

kuyruksuzlar *is. zool.* paqa tipidiki quyruqsiz haywanlar.

kuyrusu *s.* quyruqsiman.

kuytak *-ğı is.* mazar, qebre.

kuytu *s.* 1. yalghuz, közge chéliqmaydighan; 2. xilwet (yer).

kuyu *is.* 1. quduq; 2. choqur, oyman.

kuyucu *is.* quduq kolighuchi.

kuyuculuk *-ğu is.* quduq kolash ishi.

kuyum *is.* zinnet buyumliri (altun, kümüshtin yasalghan).

kuyumcu *is.* zinnet buyumliri yasap satquchi, zerger.

kuyumculuk *-ğu is.* zergerlik.

kûz *is. ar.* romka, qedeh.

kuzen *is. fr.* bir ailining ichidiki erkek newriler.

kuzey *is.* shimal: *Kuzey Kore* – Shimaliy Chawshyen.

kuzgun *is. zool.* qara qagha.

kuzguncuk *-ğu is.* gundixanining tömür shadiliq penjirisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kuzguni s.** qapqara, tum qara.
kuzin is. fr. qiz newre.
kuzu is. 1. qoza; 2. yawash mulayim, mömin.
kuzu dişi is. süt chishi.
kuzulamak qozilimaq, töllimek.
kuzulaşmak mulayimlashmaq.
kuzulu s. qoziliq; *Kuzulu koyun* – Qoziliq qoy.
kuzuluk -ğu is. qozilarni solaydighan qotan.
küb is. yun. kub: *Metre küb* – Kub métr.
kücü is. ürüş ayrighuch (toqumichiliqta).
küçücük s. bek kichik, kichikkine.
küçücük kız is. kichikkine qiz.
küçük -ğü s. 1. kichik; 2. qisqa: *Küçük ağaç* – Qisqa derex;
3. parche-purat: *Büyüklerden küçük hareket beklenmez* – Chonglardin parche-purat heriket kütikli bolmaydu.
küçüklemek kemsitmek, pes körmek.
küçükleşmek özini kichik tutmaq, özini töwen tutmaq, kichik péil bolmaq.
küçüklük -ğü is. kichiklik, gödeklik.
küçüklük öncü is. pionér.
küçüklük yapmak gödeklik qilmaq.
küçüksemek kichik körmek, töwen körmek, pes körmek.
küçülmek 1. kichikleshmek, tarlashmaq; 2. öz abruyini chüshürmek.
küçültmek 1. kichikletmek, tarlatmaq: *Yatak odayı küçülttü* – Kariwat öyni tarlashturuwetti; 2. abruyini tökmek.
küçümen s. kichikkine.
küçümsemek kichik körmek, töwen körmek, pes körmek.
küf is. yémeklik nersiler üstide peyda bolidighan paxta, yémeklik nersilerning paxtilap qélishi.
küf bağlamak paxtilashmaq.
küfe is. yun. yoghan séwet.

küfeci is. 1. séwet bilen nerse kérek toshughuchi, yüdümchi, hammal; 2. séwet toqush ishi.

küfecilik -*ji is.* 1. bir séwetke patqudek miqdarda (nerse); 2. mangalmighudek derijide mest.

küfelik s. 1. hammalliq, yüdümilik; 2. séwet toqush ishi.

küflenmek 1. paxtilashmaq: *Ekmek küflenmiştir* – Nan paxtiliship qaptu; 2. waqti ötmek. konarmaq: *Küflenmiş fikirler* – Waqti ötken pikirler.

küflü s. 1. paxtilashqan; 2. waqti ötken, konarghan.

küfran is. ar. nankorluq (qilinghan yaxshiliqni untush).

küfretmek tillimaq, éghzini buzmaq.

küfür -frü is. ar. 1. qattiq we set söz qilish; 2. nankorluq; 3. heqiqetni burmilash; 4. kapirlar, musulman emesler; 5. xudaning barliq we birlikige zit söz qilish.

küfür küfür z. ghur-ghur, selkin: *Küfür küfür rüzgar* – Ghur-ghur (selkin) shamal.

küfürbaz s. ar. aghzi buzuq.

küfüv -ffü is. ar. layiq: *Bu kız onun küffü değil* – Bu qız uning layiqi emes.

küh is. far. tagh.

kühen s. far. kona, eski.

küheylân is. nesillik erep éti.

kükre s. xapiliq we qorqushtin étilishqa temshelgen.

kükürt -dü is. far. günggürt.

kükürtlü s. günggürtlük.

kül -lü is. kül.

kül -llü is. ar. pütün, barliq, hemme.

külâh is. far. 1. bök: *Arnavut külâhu* – Albaniye böki; 2. qeghez xalta: *Bir külâh şeker* – Bir xalta shéker; 3. oyun: *Külâh etmek* – Oyun oynimaq (qilmaq).

külâhçı s. is. 1. hiyliger; 2. doppa (bök) tikip satquchi.

külbastı is. bir türlük kawap.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- külbe** *is.* hujra.
- külçe** *is. far.* motek, nökke.
- külek** *-ği is.* koza, idish.
- külfet** *-ti is. ar.* külpet, harghinliq.
- külhan** *is. far.* hammamning ochiqi.
- külhanbey** *is.* afi, lükchek.
- küllemek** kül bilen kömmek.
- küllemek** kül toshup ketmek.
- külliyat** *-ti is. ar.* bir yazghuchining hemme esiri.
- külliyen** *z. ar.* pütünley, tamamen.
- külliyet** *is. ar.* pütünley, omumiylıq.
- külliyetli** *s.* nahayiti nurghun, xéli köp miqdar.
- küllü** *s.* ichide kül bolghan, kül arilashqan.
- küllük** *-ğü is.* 1. exletxana, exlet sanduqi; 2. küldan.
- külot** *-tu is.* at min'güchiler kiyidighan pes qismi tar, tüst teripi keng chapan.
- küsel** *s.* külsiman.
- külte** *is.* 1. meden parchisi; 2. deste (gül).
- kültivasyon** *is.* kultiwatsiye (yerni yumshitish).
- kültivatör** *is. fr.* topini yumshitish mashinisi.
- kültür** *is. fr.* medeniyet: *Kültür devrimi* – Medeniyet inqilabi.
- kültürel** *s. fr.* medeniyet: *Uygur halkının kültürel hayatı* – Uyghur xelqining medeniyet hayati.
- kültürleşme** *is.* medeniylishish.
- kültürlü** *s.* medeniylık.
- kültürsüz** *s.* medeniyesiz.
- külünk** *-ğü is. far.* jötu, métin.
- külüstür** *s.* qimmiti yoq, kar kelmeydighan.
- küm** *is.* kichik éghil, qotan.
- kümbet** *-ti is. far.* qubbe.

küme is. 1. döwe: *Bir küme buğday* – Bir döwe bughday; 2. top: *Bir küme at* – Bir top at; *Bir küme asker* – Bir top esker.

küme küme z. döwe-döwe, top-top: *Küme küme eşek* – Top-top éshék.

kümek is. bk. *küme*.

kümelemek yighmaq, döwilimek.

kümes is. yun. 1. katek; 2. kichik, tar öy: *Biriktirdiğimiz parayla bir kümes edindik* – Iqtisad qilghan pul bilen kichik bir öyge ige bolduq.

kümülenme is. döwinish, birikish. jem bolush.

kümülenmek döwilenmek, birikmek.

kümüleşme is. bir yerge toplishish, birlishish.

kümüleşmek ittipaqlashmaq, oyushmaq.

kümültü is. tagh we ormanlarda owchilar we orman muhapizetchisining öyi.

künd s. 1. jesur, qehriman; 2. qashang; 3. qisqa, kalte; 4. uquhsiz.

künfeyekün is. ar. 1. barliq (mewjutluq). yaritilish; 2. yoq bolush, astin-üstün bolush.

küngüre is. ar. qubbining choqqisi, gümbezning eng üsti.

künk -gü far. su aqquzidighan nur.

künye is. ar. terjimihal ankiti.

küp -bü is. ar. küp, tung.

küpe is. 1. halqa: *Bir çift küpe* – Bir jüp halqa; 2. munchaq: *Keçinin küpeleri* – Öchikining munchaqliri.

küpeli s. 1. halqiliq: *Küpeli kadın* – Halqiliq ayal; 2. munchaqliq: *Küpeli keçi* – Munchiqi bar öchke.

küpleği is. ketmen, palta, jotu qatarliqlarning sap békitilidighan közi.

küpleme is. qarning boshluqida suning yighilishi.

küplü s. 1. haraqkesh; 2. kichik qawaq.

kürdan is. fr. chish kolighuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- kürdi is.** türk muzikisida bir perde.
- kürdi s.** kurtlarningkige oxshash.
- küre is. ar.** meden ochiqi.
- küre is. ar.** 1. yershari, yumilaq; 2. dunya.
- kürege is.** kichik shire.
- kürek -ği is.** 1. gürjek; 2. kémichilerning paliqi.
- kürek ayaklılar is. zool.** gürjek ayaghliq haywanlar.
- kürek kemiği is.** taghaq (ustixan).
- kürekçi is.** 1. gürjek yasap satquchi; 2. poyiz, paraxotlarda ot qalighuchi; 3. kémide parlaq ishletküchi.
- kürekçilik -ği is.** 1. gürjek yasap sétish ishi; 2. ot qalash ishi.
- kürelemek bk. küremek.**
- küremek** gürjeklimek, kürimek.
- kürenay is.** türklerning biz xil püwlep chalidighan.
- kürk -kü is.** 1. ishlen'gen tére; 2. juwa.
- kürkçü is.** 1. térichi; 2. juwichi.
- kürkçülük -kü is.** 1. térichilik; 2. juwichiliq.
- kürklü s.** juwiliq; *Kürklü adam* – Juwiliq adem.
- kürre is. far.** 1. tay, qulun; 2. texey.
- kürsü is. ar.** 1. munber: *Meclis kürsü* – Mejlis munbiri; 2. proféssorluq: *Fakülte kürsüsü olanlar* – Fakultétta proféssor bolghanlar
- Kürt is. öz.** kurt (Türkiye, Iraq we Iranda yashighan bir millet) **Kürtçe is. öz.** kurtche, kurt tili.
- kürtün is.** 1. linggirchaq; 2. shamal toplaq qoyghan qar döwisi.
- kürümek bk. küremek.**
- küskü is.** sümbe (polat sümbisi).
- küskün s.** naraziliq, xushal bolmasliq.
- küskünlük -ğü is.** naraziliq, xapiliq.
- küskütük s.** 1. midirlimasliq; 2. qattiq mest.
- küsmek** 1. achchiqlanmaq, xushal bolmasliq; 2. tereqqiy qilmay turghun halda qalmaq.

kÛspe *is. far.* haywanlar yémiki, yéqilghu we oghut qilinidighan, yéghi we süyi siqip chiqirilghan türlük ösümlüklerning tiripi, gül ghozisi.

kÛstah *s. far. is.* yolsiz, hayasiz, edepsiz, exlaqsiz.

kÛstahlaşmak hayasizlashmaq, edepsizleshmek.

kÛstahlık *-ǵı is.* yolsizliq, hayasizliq, edepsizlik, exlaqsizliq.

kÛstere *is. yun.* 1. uzun rende; 2. tügmen téshi; 3. biley chaqi.

kÛsuf *is. ar.* kün tutulushi.

kÛsur *is. ar.* kesir san, ashqan miqdar: *Bu paranın kÛsürundan vazgeçtim* – Bu pulning artuqidin waz keçtim.

kÛsurat *is. ar.* bk. **kÛsur**.

kÛşade *s. far.* 1. ochuq; 2. rahet, xushalliq.

kÛşat *-dı is. far.* 1. échilish; 2. xushluq, güzellik; 3. oqyaning tartip étilishi.

kÛşne *is.* qara purchaq.

kÛt *-tü s.* 1. qisqa we tom: *KÛt parmaklar* – Paqa barmaqlar; 2. qashang: *KÛt bıcaq* – Qashang pichaq.

kÛtis *is. tp.* tere (ademning).

kÛtle *is. ar.* amma, köpchilik.

kÛtlü *s. is.* chigitlik paxta.

kÛtük *-ǵü is.* 1. kötek (derexning); 2. ana depter (boghaltiriyide); 3. tonurning otluqi.

kÛtüpane *is. ar.* bk. **kÛtüphane**.

kÛtüphane *is. ar.* kutupxana.

kÛül *is. ar.* ispirit.

kÛülî *s. ar.* ispiritliq.

L

L L (Türk élipbesining on beshinchi herpi).

lâakal *z. ar.* eng az bolghanda, héchbolmighanda.

lâalettayin *s. ar.* perq etkili bolmaydighan.

lâbirent *-ti is. yun.* 1. sirliq bina (ichidin yol tépip chiqqili bolmaydighan); 2. yoldin azghashmaq; 3. qiyin ish; 4. talash-tartish.

labirentektomi *is.* ichki qulaqning opératsiye arqiliq chiqirilishi, ichki qulaqni késip chiqirish opératsiyisi.

lâbis *s. ar.* kiyim kiygen, kiyin'gen.

laborant *-ti is. fr.* 1. tetqiqat ishlirida we laboratoriyilik tejribilerde yaremchi bolup ishleydighan xadim; 2. bir oqutquchining ders üçün kéreklik laboratoriyilik tejribilerni hazirlighuchi xadim.

laboratuvar *is. fr.* laboratoriyé (tejribe sinaq we tetqiqat élip bérish üçün túrlük úsküniler bilen jahazlanghan öy).

lâbros *is. lat.* bir xil chong béliq.

lâbrum *is. lat.* üstiki (yuqiriqi) lew.

lâbyum *is. lat.* töweniki lew.

lâcivert *is. far.* zengger, qéniq kök.

laçerem *s. z.* 1. shübhisiz, sheksiz, teyyarliqisiz; 2. mutleq; 3. ashkara, ochuq; 4. xalar-xalimas.

laçın *is. s.* 1. lachin; 2. ting; 3. jüretlik, shiddetlik.

lâde *s. far.* eqilsiz, döt, möng.

lâf *is. far.* 1. sözler tizimi, söz: *Ben lâfımı bitirmeden o atıldı* – Men sözüمنى tügetmeyla u étildi; 2. quruq gep, po: *Onun söyledikleri lâftan ibaret* – Uning sözligenliri quruq geptin ibaret.

lâfazan *s. far.* köp sözleydighan, walaqtekkürlük.

lâfazanlık -ğ*ı is.* walaqtekkürlük.

lâfçı *s.* tola sözleydighan, gep toshuydighan, pitne-pasatchi.

lâfçılık -ğ*ı is.* orunsiz gep qilish, chaqchaq gep.

lâflamak söhbetleshmek, paranglashmaq.

lâğar *s. far.* 1. ajiz, oruq (haywan); 2. midiq, herikiti sus.

lâğari *is.* zeiplik, oruqluq.

lâğım *is. yun.* 1. lexme: *Düşmandan korunmak için lâğım*

kazalım – Düşmendin saqlinish üçün lexme qazayli; 2.

paskina sularni aqquzidighan yer asti no.

lâğımçı *is.* 1. yer asti turuba ishchisi; 2. lexme qazghuchi (esker).

lağvetmek emeldin qaldurmaq, bikar qilmaq (bিরer organ yaki ademni).

lâğvi *s.* kéreksiz, qimmetsiz, ehmiyetsiz.

lağvolmak tarqitilmaq, emeldin qaldurulmaq, bikar qilinmaq.

lâhana *is. yun.* kallekbesey, kapusta.

lâhika *is. ar.* qoshumche.

lâhim -h*mi is. fr.* 1. gösh bilen béqilghan; 2. bashqilirini gösh bilen baqidighan.

lâhim -h*mi s.* göshlük, séviz.

lahin -h*ni is. ar.* 1. xush awaz; 2. ahang, mung.

lâhit -h*di is. ar.* tamliri tash yaki xish bilen qopurulghan, üsti tash bilen yépilghan mazar.

lahm *is. ar.* 1. gösh; 2. méwining shöpiki bilen uruqi otturidiki qismi.

lahmacun *is. ar.* gösh nan (tonurda pishurulghan).

lâhuraki *is.* lahurning bir xil yung rexti.

lâhuri *is. ar.* lahurning yung shali.

lâhza *is. ar.* zamanning bölgili bolmaydighan qisqa parchisi.

lahzada *z.* birdinla, tézdinla, hayt-huyt déğüche.

lahzade *z. bk. lahzada.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

lâhzadelik -*ği is.* tézlik, chap sanliq.

lâhze *is. ar. bk. lâhza.*

laik *s. bk. layik.*

laikleştirmek *bk. layikleştirmek.*

laiklik -*ği is. bk. layiklik.*

lailâç *s. ar.* dora payda qilmaydighan, ünümsiz.

laim 1. töwen körgen, pes körgen; 2. eybligen.

lâin *s. ar.* 1. melun; 2. dindin chiqqan, dindin chiqirilghan.

laiya *is. far.* Sherqiy Hindistanda toqulghan bir türlü rengdar rext.

lâka *is. far. lak.*

lakacı *is.* lak bilen perdaz bergüchi.

lakalar *is.* musulman négirlar.

lâkap -*bı is.* leqem.

lâkaydi *is. ar. far.* biperwaliq, kari bolmasliq.

lâke *s. fr.* laklanghan: *Lâke dolap* – Laklanghan ishkap.

lâkırdı *is.* 1. söz, gep; 2. quruq gep; 3. gep talashmaq: *Bu nasıl lâkırdı böyler* – Bu qandaq gep boldi?; *Lâkırdıdır aldırma* – Quruq gep, qulaq salma.

lâkırdıcı *s.* 1. tola gep qilidighan; 2. quruq gep qilghuchi; 3. pitne-pasatchi.

lâkin *ar.* lékin, emma.

lakit -*ti is. ar.* kochigha tashliwétilgen bowaq.

lakite *is.* kochigha tashliwétilgen qiz bowaq.

lakonik *s.* bek qisqa we rawan, chüşhilishlik söz.

lâkoz *is. yun.* bir xil béliq.

laktagolar *is.* emchekte, süt köpeytküchi dora.

laktaryum *is. fr.* süt yighish we tarqitish merkiziy.

laktasyon *is. fr.* 1. sütning ayrilishi; 2. sütning ayrilish jeryani; 3. imizish, emdürüş.

laktijen *is. fr.* süt peyda qilghuchi, süt köpeytküchi.

laktoskop *-pu is. fr.* sÛttiki yagh miqdarini òlcheydighan sayman.

laktoterapi *is. fr.* sÛttin perhiz.

laktoz *is. fr.* sÛt shékiri.

laktozüri *is. fr.* sÛydÛkte sÛt shékirining peyda bolushi (bu, ikki qat yaki yéngi tughutluq ayallarda bolidu).

lâl *-li is. ar.* 1. toq qizil; 2. yarning qizil kalpuki; 3. qizil ùzüm hariqi.

lâl *-li is. far.* 1. tili tutulup gep qilalmasliq, tilsiz; 2. ün chiqarmay jim turghan, ùnsiz.

lâla *is. far.* 1. balilarning terbiyilinishi bilen shughullanghuchi; 2. qul, bende.

lâlanga *is. yun.* tawida we yaghda pishurulghan hem üstige shéker sÛrÛlgen nan.

lâm *is. ar.* Ereb élipbeside 26-herpke bérilgen nam.

lam *is. far.* 1. mikroskop bilen tekshÛrÛlidighan nersilerning üstige qoyulidighan tar we uzun eynek parchisi; 2. yupqa we uzun métal parchisi.

lama *is. fr. zool.* lama (lokkisi yoq bir xil jenubiy amérika tögisi).

lama *is. it.* 1. késish saymanlirining bisi; 2. yalpaq we uzun tòmÛr yaki polat parchisi; 3. yalpaqlanghan altun yaki kÛmÛsh.

lâma *is. tib.* tibet we mongghullarda budda rahibi: *Dalay lâma* – Dalay lama.

lamacı *is.* lama dinning étiqadchisi.

lamaddiye *is. ar.* nersilerning madda ikenlikini étirap qilmaydighan dunya qarash.

lamba *is. yun.* 1. lampa, chiragh; 2. éléktron lampa, wakuum lampa.

lambacı *is.* chiragh yasighuchi we satquchi.

lambalı *s.* lampuchkiliq: *Beş lambalı radyo* – Besh lampuchkiliq radio.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- lambalık** -*ği is.* chiragh qoyulidighan yer (orun).
- lame s. fr.** métal yip bilen toqulghan rext yaki meden bilen julalandurulghan tére.
- lamekân s. ar.** makansiz, makani yoq.
- lamel is. ar.** mikroskop bilen tekshürülidighan nersilerning üstige yépidighan töt burjek kichik eynek.
- lamento is. it.** mersiye, matem küyi.
- lami s. ar.** parqiraq, parlaq, julaliq.
- lânet -ti is. ar.** 1. qarghish, qarghima; 2. bek eski: *Oyle, lânet bir yerki ...* – Shundaq eski bir yerki ...; 3. lenet.
- lânetlemek** 1. qarghimaq; 2. lenet oqumaq.
- lanetli s.** 1. qarghishqa uchrighan, nezerdin chüshken, nepretke uchrighan; 2. teleysiz.
- lanset is. fr.** 1. neshter; 2. ikki bisliq pichaq (doxturlarning).
- lantán is.** lantan (ximiywi élémént).
- lap lap z.** it qatarliq haywanlarning ayagh tawushi we ularning bir nerse ichkende chiqqan awazi.
- lapa lapa z.** lep-lep: *Kar lapa lapa yağiyor* – Qar lep-lep yéghiwatidu.
- lapas is.** lapas (haywanlarni baghlap qoyidighan yer).
- lapçın is.** mese (ayagh kiyim).
- lapilli is. lat.** wolqandin étilip chiqqan tashlar.
- laplaz** bk. *lapye*.
- lapyá** bk. *lapye*.
- lapye is.** yamghur suliri éritiwételeydighan hak téshi.
- larengolog is. fr.** tamaq késellikliri mutexessisi.
- larengoloji is.** tamaq (boghuz) ning anatomiyisi, fiziologiyisi we patalogiyisi.
- larengorinoloji is. fr.** tamaq we burun késellikliri bilimi.
- laringalji is. fr.** tamaq aghriqi.
- laringofarenjit -ti is.** tamaq we éghiz boshluqining yallughlinishi.

- laringofon** *is.* boghuz titrikini alidighan mashina.
- laringonekroz** *is.* tamaq k m r cheklirining  l shi.
- laringopati** *is.* k kirtek (tamaq) késelliki.
- laringopleji** *is.* k kirtek muskullirining palechlinishi.
- laringoraji** *is.* k kirtekning qanishi.
- laringosel** *is.* tamaqta bolidighan  sme.
- laringoskop** *-pu is.* tamaqni tekshüridighan eswab.
- laringostenoz** *is. fr.* boghuz (tamaq) ning tariyishi.
- laringotomi** *is. fr.* boghuz operatsiyisi.
- larynx** *is. fr.* k kirtek, boghuz.
- laskars** *is.* hindi-chin etrapidiki paraxotchilargha bérilgen leqem.
- laski** *s.* yépishqaq.
- laskine** *is. alm.* qart qeghizi bilen oynilidighan bir xil oyun.
- laso** *is. isp.* 1. salma (haywanlarni tutush  ch n ishilitilidighan arghamchidin yasalgan sirtmaq); 2. boghup  lt r sh  ch n ilitilidighan yaghliq tasma.
- lasta** *is.* paraxotning y k miqdarini bildüridighan ölchem birliki.
- lastik** 1. kawchuktin yasalgan: *Lastik  izme* – R zinke  t k; 2.  ch rg ch (rézinke  ch rg ch); 3. boghquch (paypaq boghquchi); 4. kam r.
- lastik a racı** *is. bot.* kawchuk derixi.
- lastikli** 1. rezinkilik: *Lastikli tekerlek* – R zinke chaq; 2. ikki bisliq: *Lastikli s z* – Ikki bisliq s z.
- l she** *is. far.* 1. s sip ketken yaki s sishqa bashlighan haywan  l ki; 2. zeip, jansiz, oruq, quruq ustixan bolup qalghan haywan.
- laşin** *is. ing.* déngizda paraxot y klirining arghamcha yaki zenjir bilen baghlinishi.
- latent** *-ti is. fr.* yopuq, mexpiy.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

lateral *s. fr.* ghol östeng bilen étiz ériqlirini bir-birige tutashturghuchi.

lâtif *s. ar.* 1. yéqimliq, shérin; 2. mulayim, nazuk; 3. létip (er ismi).

lâtife *is. ar.* 1. letipe; 2. ayal ismi.

lâtifeci *is. s.* chaqchaqchi, qiziqchi.

Latin *is. öz.* latin.

Latinca *is. öz.* latinche.

latinceci *is. s.* latin tili we edebiyati mutexessisi.

latme *is. ar.* 1. shapilaq; 2. musht.

lâubali *s.* 1. biedep; 2. tekellupsiz; 3. üstige mejburiyet almighan.

lav *is. fr.* yanar taghdin étilip chiqqan suyuq madda, lawa.

lava *is. it.* 1. gheywet, shikayet; 2. yutmaq, sümürmek.

lava *is. rus.* gazak atliq eskerliri.

lavabo *is. lat.* umiwalnik.

lavanta *is. it.* etir, buyu.

lavantacı *is.* etir yasighuchi we seyyare yürüp etir satquchi.

lavantacılık *-ğı is.* yuyunushta we saqal-burutni élishta ishlitilidighan puraqliq nersilerni yasash ishi we sodisi.

lavantalık *-ğı is.* yanchuqta saqlinidighan we girim shireside bolidighan puraqliq nersiler shéshisi.

lavaş *is.* uzun bughursaq.

lavaşa *is.* yapilaq kümüş parchisi.

lavdanom *is. fr.* terkiebide epyün bolghan dorilar.

lavi *is. fr.* resimni boyash usuli.

lavman *is. fr.* ashqazan we üçheylerni yuyush üçhün ishlitilidighan eswab.

lavta *is. ar. müz.* udqa oxshaydighan, qarni udtin kichik, zexmek bilen chélinidighan bir tariliq saz.

lavta is. it. 1. tughut doxturi (er); 2. balini (qorsaqtiki) anining rehmisidin tartiwélishta qollinilidighan qisqachqa oxshaydighan sayman.

lavtacı is. 1. lawta chalghuchi; 2. lawta we shuninggha oxshash sazlarni yasighuchi we satquchi adem.

lay is. far. lay, patqaq.

lay akıl s. kallisi yoq, néme qilghinini bilmeydighan.

layemut -tu is. ölmes.

layenkati s. ar. purset bermeslik, arqisi üzülmelik.

lâyık -ğı s. ar. layıq, muwapiq, bab, munasip, mas, uyghun.

lâyiha is. ar. layihe.

layık s. diniy ishlarni dunya ishlirigha arilashturmighan, dunya ishlirini diniy ishlardin ayrim tutidighan.

layuhti s. ar. yéngilmelik.

laza is. zool. hesel herisi.

lazareto is. it. déngiz portlirida yuqumluq késeller bolghan bir dölettin kelgen paraxottiki ademlerning karantin waqtini ötküzüş üçün jaylashturidighan bina.

lâzık s. ar. yépishqaq, chaplishangghu.

lâzım s. ar. lazim, kérek.

lâzıme lazimlik, kéreklik.

lâzımlık -ğı is. teret qachisi.

lâzib s. ar. yépishqaq, chaplishangghu.

lazut is. kömmiqunaq.

leâmet is. ar. peslik, peskeshlik.

lebâbet is. ar. aqilliq, zekilik.

lebâdo is. ar. yamghurluq (kiyim).

lebalep s. z. lipmulip, éghzigha qeder.

leben is. ar. 1. süt; 2. süttin ishlen'gen bir xil ichimlik.

lebeniye s. bk. lebenî.

lebenî s. sütlük.

lebib s. ar. eqilliq, zéki.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- leblâb** *is. ar. bot.* yögey (ot).
- leblebi** *is. far.* 1. posti aqlinip qorulghan oqut; 2. miltiq, tapancha oqi.
- leboh** *s. ar.* sütlük.
- leçek** *-ği is.* léçek (ayallarning).
- ledg** *is.* yılan we chayanning neshter urushi.
- ledünniyet** *-ti is.* bir ishning mexpiy terepliri.
- lef** *-ffi is. ar.* orash, türüş, yögesh.
- leffen** *z.* ichige élinghan, birlikte: *Vesi kalarımı mektubuma laffen gönderiyorum* – Hújitimni xétimge qoshup ewettim.
- leffetmek** ichige almaq, qatlimaq, yögimek. türmek.
- legorn** *is. ing.* peyliri aq toxu jinsi.
- leğen** *is. far.* das, teshtek, héjir.
- leğencik** *-ği is.* 1. süydüklük, dowsaq; 2. kölçek.
- leğençe** *is.* kichik das, kichik teshtek **Leh** *is. öz.* polek, polekler.
- leh** *is. ar.* 1. terepdar: *Ben senin lehinde oy veriyorum* – Men sanga terepdar bolup awaz bériwanimen; 2. payda, menpeet: *Durum lehimize gelişiyor* – Weziyet bizning menpeitimizge qarap rawajliniwatidu **Lehçe** *is. öz.* polekche, polek tili.
- lehçe** *is. ar.* 1. shéwe, yerlik söz: *Turfan lehçesi* – Turpan shiwisi; 2. yüz, chéhri, chiray.
- lehçebilim** dialéktologiyé, shiwishunasliq.
- leheb** *is. ar.* yalqun.
- leheban** *is.* otning yalqunlinishi.
- lehim** *is. ar.* kepsherlesh matériyalliri, qeley.
- lehimci** *is.* kepsherchi, payatchik.
- lehimcilik** *-ği is.* kepsherchilik.
- lehimlemek** kepsherlimek.
- lehimlenmek** kepsherlenmek, payatlanmaq.
- lehimli** *s.* kepsherlen'gen, kepsherlik.
- lehtaz** *s. ar. far.* 1. terepdar; 2. menpeetdar, payda bergüchi.

lehüm is. qollighuchi, terepdar bolghuchi.

lehüma is. qollighan we terepdar bolghan ikki kishi.

lehv is. ar. 1. kéreksiz we paydisiz ish; 2. tamasha, oyun-külke.

leim s. ar. 1. peskesh; 2. piqsiq, béxil.

leitmotiv is. alm. edebi eserde siyuzhit.

lejitimist -ti is. texttin chüshüp ketken bir hökümdarning qaytidin textke chiqishqa terepdar bolghuchi.

leke is. far. 1. dagh: *Kan lekesi* – Qan déghi; 2. bohtan, qara: *O, bana leke sürüyor* – U, manga qara chaplawatidu.

lekeci is. kiyim-kécheklardiki daghlarni tazilighuchi (adem).

lekelemek 1. boyimaq: *Kumaşı lekelemek* – Rextni boyimaq; 2. qara chaplima: *Beni lekeleme* – Méni qarilima; *O, bu adamı lekelemek istiyor* – U, bu ademge qara chaplimaqchi boluwatidu.

lekelenmek 1. dagh chüshmek, paskina bolmaq; 2. qara chaplima: *Lekelendim* – Qarilandim.

lekeletmek boyatmaq.

lekeli s. 1. dagh chüshken: *Lekeli elbise* – Dagh chüshken kiyim; 2. yaman atliq.

leken is. qargha pétip ketmesliki üçün ayaghqa qapliwalidighan bir xil örülme ayagh kiyimi.

lekende is. qopal tikish.

lekesiz s. 1. daghsiz, kirlenmigen; 2. nuqsansiz, pak-pakiz.

leksikografi is. fr. lughetchilik, léksikologiyé.

leksikoloji is. fr. léksikologiyé.

leksikolojik s. fr. léksiliklik.

lektör is. fr. aliy mekteplerde léktor.

lem is. ar. parqirash.

lema is. parqiraqliq.

lemeân is. ar. parlash.

lemh is. ar. qarash, nezer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- lemha** *is. ar.* tekrar qarash.
- lemis** *-msi is. ar.* tutup béqish (qol bilen).
- lemograti** *is.* waba yaki bashqa yuqumluq késeller heqqide yézilghan eser.
- lemoloji** *is.* yuqumluq késeller heqqidiki bilim, lénologiye.
- lenduha** *is. s.* qopal, ishlitishke epsiz, kélengsiz (nerse).
- lenfi** *is. fr.* limfa (adem we haywanlarning wujudidiki rengsiz suyuqluq).
- lenfi damarları** *is.* limfa qanili.
- lenfi dokusu** *is.* limfa toqulmisi.
- lenfi düğümcüğü** *is.* limfa tügüni.
- lenger** *is.* légen, tawaq, petnus: *Bir lenger pilav* – Bir légen polo.
- lengi** *is.* aqsaqliq.
- lengüistik** *-ği is. fr.* til bilimi.
- lentigo** *is. lat.* bedende peyda bolidighan mengge oxshash ushshaq daghlar, sepkün.
- lentikül** *is. fr.* közde peyda bolghan qizilliq.
- lento** *z. it.* bir muzika parchining asta-asta chélinidighanliqini anglitidu.
- lento** *is. fr.* ishik we penjirining üstige qoyulghan toghra yaghach we tash.
- lep** *-bi is.* 1. lew, kalpuk; 2. nersining qirghiqi.
- lepanda** *s.* güzel, pak, nazuk.
- lepiska** *is.* sériq we yumshaq chach.
- lepra** *is. yun.* juzam, maxaw (késili).
- leprolog** *is.* maxaw késili we mutexessisi.
- leproloji** *is.* maxaw késellikini tetqiq qilidighan bilim.
- leptofoni** *is. fr.* awazning ajizliship kétishi, awazning bughulup qélishi.
- lerci** *is. zool.* öchkige oxshash bir xil haywan.
- lerzan** *s. far.* lerzan, titreydighan, titrep turidighan.

lerze *is. far.* titresh, lerze.

lerziş *is. far.* titresh.

lesepase *is. fr.* chégradin kirishke ruxset qilinidighan resmiy qeghez, pasport.

lesitin *is. fr.* tuxumning éqi.

leş *is. fr.* 1. haywan ölüki, tap; 2. nepretke uchrichan ademning ölüki.

leşcil *s. is.* tap yep ozuqlinidighan hasharatlar.

leşker *is. far.* 1.leshker; 2. qehriman, jesur.

let *is. far.* urush: *Let vurmak* – Urmaq.

letafet *-ti is. ar.* 1.latapet, nazaket, nazukluq; 2. xushluq; 3. güzellik, xush xuyluq.

letal *s. fr.* öltürgüchi.

letalite *is. fr.* késellerning ölüm sani.

letarji *is. fr.* uyqu késili.

leva *is.* Bulghariye pul birliki.

levahık *is.* ilawe qilinghan nersiler, qoshumche.

levandane *s.* 1. téz, chaqqan, aldirash; 2. bestlik we kélishken.

levanten *is. fr.* yéqin sherqte uzun waqit qélip olturaqlashqan we bashqilargha ariliship ketken yawropaliqlar.

levazım *is. ar.* matériyal, kéreklik nersiler, lawazimat.

levazımat *is. ar.* bk. *levazım*.

levazımcı *is. s.* lawazimatchi.

levha *is. ar.* lewhe.

levin *is. ar.* 1. reng; 2. tür, xil.

levirlik *-ği is.* öylenmigen birini akisining tul qalghan xotuni bilen öylinishke zorlaydighan qanun.

levn *is. ar.* bk. *levin*.

levs *is. ar.* (maddiy we meniwi jehette) pasiniliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

levsiyat is. ar. 1. kir nersiler, paskina nersiler; 2. exlaq buzuqluqliri.

levz is. ar. badam.

levze is. ar. 1. badam; 2. badam bézi.

ley is. Rumuniye pul birliki.

leyl is. ar. kéche.

leyla is. s. ar. 1. bek qarangghuluq we uzun kéche; 2. qattiq mest.

leyle is. ar. kéche.

leylek -ǵi is. zool. turna.

leyli s. ar. 1. qonidighan; 2. kéchisi peyda bolidighan.

leys is. ar. yoqluq.

leys is. ar. yolwas.

leyyin s. ar. yumshaq.

lezbianizm is. ayallar otturisdiki gheyriy tebiy jinsi munasiwet.

leziz s. ar. 1. tatliq, lezzetlik, temlik: *Leziz meyva* – Lezzetlik méwe; 2. xush qilidighan.

lezzet is. ar. lezzet, tem.

lezzetlendirmek lezzetlendürmek, tem bermek.

lezzetlenmek lezzetlenmek.

lezzetli s. lezzetlik, temlik.

lezzetsiz s. lezzetsiz, temi yoq, temsiz, bettem.

lǵ is. latqa, lay.

lǵlanmak lay tutmaq.

lian is. ar. bir birige lenet oqush.

libade is. qisqa jilitke.

liban is. ar. 1. adem süti; 2. émizish.

libas is. ar. kiyim-kéчек.

liberal -li is. fr. libéral, erkinchi.

liberalizm fr. libéralizm, erkinchilik.

liberten *is. fr.* XVIII esirde diniy ishenchlerdin qutulushni xalighan chüshenche.

libre *is. fr.* éghirliq ölchem birliki.

libretto *is. it.* opéra kitabi.

librettocu *is.* opéra yazghuchi.

licam *is.* bk. *ligam*.

lider *is. ing.* dahi, rehber.

liderlik -*ği is.* rehberlik.

lif *is. ar.* 1. tal; 2. tara: *Tambura lifi* – Tambur tarisi.

liga *is. it.* üç déngiz mili qeder uzunluq ölchem birliki.

ligabura *is. it.* paraxot we kémide qollinilidighan inchike arghamcha.

ligam *is.* tizgin.

liĝen *is.* bk. *leĝen*.

liha *is. ar.* saqal.

lihaf *is. ar.* 1. yépincha; 2. yopuq.

lihyani *s.* uzun saqalliq.

lihye *is. ar.* saqal.

lihyedar *s.* saqalliq.

lika *is. far.* lak.

lika *is. ar.* 1. érishish; 2. yüz. chéhri, chiray.

likât *is. ar.* bashaq térish.

likid *s. is. fr.* 1. miqdari yézilghan; 2. ishlitishke bolidighan pul.

likide *is. fr.* hésablashish.

likidite *is. fr.* tijaret we maliye organlarda qollinilidighan qisqa muddetlik sermaye, pulgha asan almashturulidighan nersiler.

likin bk. *lâkin*.

likorinoz *is. yun.* sürlen'gen béliq.

likör *is. fr.* ichige ispirit quyulghan méwilik yaki puraqliq qiyam.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

lim *s.* ushshaq limonning bir turi.

liman *is. yun.* port.

liman yurdu *is.* port yurti.

limanlamak 1. portqa kirip qalmaq; 2. peseymek: *Rüzgar limanladı* – Shamal peseydi.

limanlık *-ği is.* 1. portqa oxshash (yer); 2. shamalsiz (hawa) yaki dolqunsiz (déngiz).

limba *is.* Afriqida yétishidighan bir xil derex.

limbo *is. it.* 1. kichik qéyiq; 2. yükni bir kémidin bashqa kémige yötkesh.

lime *is. fr.* parche-parche.

lime lime *s.* parche-parche, jul-jul.

limiye *is. fr.* ow iti.

limon *is. yun.* limon.

limonata *is. it.* limonat (limon süyidin yasalghan ussuzluq).

limonatacı *is.* limonat yasighuchi we satquchi.

limoni 1. limon renggi (yéshilgha mayil ochuq sériq); 2. jilixor, sepra: *Limoni tabiatlı* – Jilixor (sepra) mejiz adem.

limonlu *s.* ichige limon siqilghan yaki limon toghralghan.

limonluk *-ğu is.* 1. ösümlüklerni soghuqtin saqlash üçün teyyarlanghan üsti yépiq eyneklik yer; 2. limon derixini saqlaydighan yer, limonluq.

limonyat *-tı is.* zumretning bir turi.

limosis *is.* qattiq échirqaq.

lincoln *is.* uzun yungluq in'gliz qoyi.

linç *-çi is. ing.* xelqning birer jinayetchini qanunning bir terep qilishigha qarimay urup öltürüshi.

link *is.* atning böre méngishi.

linografi *is. fr.* rext üstige xet yézish, rextke basma bésish usuli.

lipodiyerez *is.* yaghlarning organizmida özgirishke uchrishi.

- lipofaj** *is. fr.* yaghni emgüchi hüjeyre.
- lipofaji** *is. fr.* yaghning érip yoqilishi.
- lipofreni** *is. fr.* eqilsizliq.
- lipohemi** *is.* qanda yaghning yétishishi.
- lipojen** *s. fr.* yagh ishlep chiqarghuchi, yaghlashturghuchi.
- lipojenez** *is.* haywan we ösümlukler qurulmisida yaghning yétishishi.
- lipoklazi** *is. fr.* yaghning ériishi.
- lipoksidemi** *is.* qanda yagh kislata payda bolush.
- lipomeri** *is. fr.* qol we putning tughma yoqluqi.
- lipopeksi** *is.* toqulmighan yagh peyda bolush.
- lipotrofi** *is.* bedendiki yaghning köpiyishi.
- lipoyid** *s.* yaghliq, yaghdek, yaghiman.
- lipozin** *is.* qanda bolidighan yaghni éritküchi madda.
- lipüri** *is.* süydükte yagh peyda bolush.
- lir** *is. yun.* kona zamanda qollinilghan bir xil saz.
- lir gitar** liringiter (XVIII esirning axirliridiki bir xil saz).
- lira** *is. it.* 1. yette gram éghirliqtiki altun pul; 2. bu pul ornigha qollinilghan qeghez pul; 3. Türkiye pul birliki.
- liralık** -ğ*ı is.* liralıq: *Yarım liralık kağıt* – Yérim liralıq qeghez.
- liret** -ti *is. it.* burunqi Italiye pul birliki.
- lirik** *s. yun.* lirik, lirika.
- lirizm** *is. yun.* 1. liriklik shéirlarning omumisi; 2. liriklik ilham; 3. jushqunluq.
- lisam** *is. ar.* chümbel.
- lisan** *is. ar.* til: *Lisana geldi* – Tili chiqti.
- lisanci** *is.* tilchi, til mutexessisi.
- lisaniyat** *is. ar.* til bilimi, lisaniyet.
- lisans** *is. fr.* 1. aliy mektep diplomi; 2. mal élip sétish ruxset qeghizi.
- lisansiye** *is.* diplom alghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

lise *is. fr.* toluq ottura mektep.

liseli *is. s.* toluq ottura mektep oqughuchisi.

liste *is. it.* 1. isimlik: *Yolcu listesi* – Yoluchilar isimliki; 2. tizim: *Eşya listesi* – Nerse kéreklerning tizimi; *Yemek listesi* – Tamaq tizimi.

litagog *is.* 1. börek we süydük xaltisidiki qumlarni chiqirish; 2. tash chiqarghuchi we tash (qum) chiqiridighan amil.

litektomi *is. fr.* bedendiki tashni élishni meqset qilghan opératsiye.

literatür *-rü is. fr.* 1. bir mesilige béghishlap yézilghan eserler; 2. uslub we bediyyliki üstün eserler; 3. herqandaq bir sahede yézilghan we básilghan eserler.

litodiyaliz *is. fr.* tashning érihi, tashning ézilishi, ugulinishi.

litofon *is.* süydük xaltisidiki tashni tekshüridighan eswab.

litograf *is. ing.* tash basma mutexessisi.

litografya *is.* tash basmida básilghan nersiler.

litojen *is. fr.* tashlashqan, tashqa oxshash qattiqlashqan.

litoklest *is. fr.* tash yenjish eswabi, tash yenjigüch.

litoloji *is. yun.* tash bilimi, tashchiliq bilimi.

litoskop *-pu is.* tashni körüp turup tekshüridighan eswab.

litotom *is.* süydük xaltisidiki tashni chiqirish eswabi.

litotomi *is.* süydük xaltisidin tash élish opératsiyisi.

litotritör *-rü is.* süydük xaltisidiki tashni ézish eswabi.

litoz *is. fr.* tash chang-tozanglirini sümürüwélishtin peyda bolghan öpke késili.

litre *is. yun.* litir: *Bir litre süt* – Bir litir sut.

litrelik *-ği s.* litirliq.

lituri *is.* süydükte kisle tuzining köplüki.

liturya *is. yun.* xristianlarning ibadet murasimi.

lityaz *is. fr.* börekte tash peyda bolush.

livar *is. it.* béliqlarni tirik saqlaydighan kichik kölçek we bashqa qacha.

livata *is. ar.* erkekler otturidiki jinsiy munasiwet.

livedo *is.* téride peyda bolidighan qizil qapartmilar.

lividite *is.* bir jesetning bezi yerlirining qizirip qélishi.

livre *is. fr.* méhmanxanilardiki kütküchi xizmetchilerning kiyimi.

liyakat *-ti is. ar.* layaqet, iqtidar.

liyakatlı *s.* layaqetlik, iqtidarliq.

liyakatsız *s.* layaqetsiz, iqtidarsiz.

liyakatsızlıq *-ğı is.* layaqetsizlik, iqtidarsizlik.

liyenektomi *is.* talning opératsiye bilen élip tashlinishi.

liyenografi *is.* talning réntgén bilen tekshürülüşü.

liyk *far.* bk. *liykin.*

liykin *far.* lékin.

liynet *-ti is.* 1. yumshaqliq; 2. yengil ich sürüş.

liyotropik *s. fr.* téz ériydighan.

liz *is. fr.* érimek.

lizemi *is. fr.* qanning tarilishi, qanning aylinishi.

lizimetre *is. fr.* yerge singgen yamghur süyini ölçeydighan eswab.

lizis *is. fr.* késel qizitmisining asta töwenlishi.

lizoid *is. fr.* ghaljirgha oxshash.

lizol *-lü is. lat.* koks méyidin élinghan mikrob öltürgüchi yaghsiman suyuqluq.

lizöz *is. fr.* 1. bir qanche tatmiliq kitab shiresi; 2. ayallarning öychilik kiyimi.

lobut *-tu is. ar.* tenherikette qollinilidighan qisqa, bir uchi qélin tayaq.

loca *is. it.* tiyatir we kinoxanilarda yaki parlamént zalida töt-besh kishilik mexsus orun.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

locya is. bir teripi we üsti yépiq, aldi ochuq balkongha oxshighan aywan.

loda is. 1. chesh: *Buğday lodası* – Bughday cheshi; 2. döwe: *Saman lodası* – Saman döwisi.

lodos is. yun. 1. jenub shamili; 2. jenub: *Lodosa bakan pencere* – Jenubqa qarighan penjire.

lodoslamak shamal chiqishqa bashlimaq yaki jenubqa özgertmek.

lodosluk -ğu is. 1. shamal chiqqan terep; 2. jenubqa qarighan terep; 3. jenub.

lodra is. ar. éghirliq ölchimi.

logadit -ti is. köz éqi késelliki.

logagrafi is. ar. pikirni yéziq bilen ipade qalalmasliq.

logamnezi is. fr. untughaqliq, este tutuwalalmasliq.

logaritma is. yun. logarifma, jüp san.

logaritmik s. logarimliq, jüp sanliq.

logistik -ği yun. ima-isharetlik logika.

logopleji is. fr. söz qilish organlirining paralich bolup qélishi.

loğ is. tuluq tash.

loğdur is. tuluq jahazi.

loğlamak tuluq salmaq.

loğusa is. yun. idesi toshmighan ayal, qiriqi ichidiki ayal.

lohusa is. bk. *loğusa*.

lojik is. fr. logika, mentiq.

lojisizm is. fr. logikichiliq, mentiqichiliq.

lojman is. fr. erzan bahaliq yataq, kolléktip yataq.

lokal -li is. fr. melum bir yerge ait, yerlik: *Lokal şartlar* – Yerlik shertler.

lokalizator -rü is. bir nersining ornini körsitip bérish.

lokalize s. fr. chégrilanghan, chégrasi éniq bolghan.

lokanta *is. it.* ashxana, tamaqxana, réstoran: *Dungan lokantasi* – Tunggan ashxanisi (réstorani).

lokantacı *is.* ashxana igisi.

lokavt *-ti is.* ishchilargha bésim ishlitish üçün karxana igilirining karxanilarni taqishi, ishchilarni ishtin boshitish.

loker *is. ing.* paraxotlarda nerse-kérek saqlaydighan yer.

lokma *is. ar.* 1. loqma, bir qétimdila yep bolghili bolidighan yémek parchisi; 2. boghursaq (shekerlen'gen).

lokma göz *s.* alghay (köz).

lokma lokma *s.* parche-parche, ushshaq-ushshaq.

lokmacı *is.* boghursaq pishurup satquchi.

lokomobil *is. fr.* lokomobil (her xil mashinilarni, jümlidin yéza igilik mashinilirini heriketke keltüridighan köchme par dwigatéli).

lokomotif *is. fr.* parawoz, poyizning buqisi.

lokomotör *-rü is.* mator bilen ishleydighan ottura küchke ige mashina.

lomboz *is. yun.* paraxot we chong kémilerning penjirisi.

lonca *is. isp.* lonja (qedimde usta we shagirtlardin qurulghan melum bir ish orgini).

longa *is.* bir xil türk muzikisi.

longe *is.* bir xil qéyiq.

longuz *is.* déngiz yaki deryalarning birdinbirla chongqurlashqan yéri.

lonjimetri *is. fr.* yéqinlishishqa bolmaydighan yerlerning ariliqini ölcheydighan ölchem.

lop *-pu s.* 1. yumshaq: *Lop et* – Yumshaq gösh; 2. yumilaq; 3. yoghan.

lor *is. far.* irimchilik.

lorta *is. it.* ayagh kiyimi qélipning diamétiri.

lostra *is. it.* ayagh maylash.

lostracı *is.* ayagh maylighuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- lostromo is. it.** soda paraxotlirida ishchilar bashliqi.
- loş s.** qarangghu: *Loş bir oda* – Qarangghu bir öy.
- loşluk -ğu is.** qarangghuluq.
- lota is. zool.** östeng süyide yashaydighan bir xil yirtquch béliq.
- lotarya is. it.** latariye (teley sinaydighan oyun).
- lotaryacı is.** latariyichi.
- lök is.** 1. éghir, éshlitishqa yarimas; 2. bir xil erkek töge.
- lök lök z.** éghir-éghir, asta-asta: *Lök lök yürümek* – Asta-asta mangmaq.
- lökanemi is. fr.** xeterlik qansizliq, aq qan danchilirining köpiyip kétishi.
- lökemojen is. fr.** aq qan danchiliri késelliki.
- lökoblast -tı is.** aq qan danchiliri késilining qénida bolidighan yéngi aq danchilar.
- lökodermi is.** pése késili, aq késel.
- lökopeni is.** aq qan danchilirining aziyıp kétishi.
- lökositoz is.** aq qan danchilirining köpiyip kétishi.
- lökositüri is.** süydükte aq qan danchiliri peyda bolush, aq qan danchiliri siymek.
- lökotriki is.** chachning aqliqi, bashning aqirishi.
- lökün is.** zamaska (yaghachchilar ishlitidighan).
- lökünlemek** zamaskilimaq.
- lösemi is. fr.** qanda aq qan danchilirining köpiyishi bilen peyda bolidighan késellik, qan raki.
- luap -bi is. ar.** tükürük.
- lub is. ar.** tamasha, oyun.
- lubbâzân is.** tamashichilar, oyunchilar.
- lubet is. ar.** 1. oyunchuq; 2. qorchaq; 3. kishini heyran qalduridighan ehwal we nerse.
- lubetbaz is. ar. far.** 1. oyunchi; 2. qorchaq oynatquchi.
- lubetgâh is.** tiyatir, sehne, oyun oynilidighan yer.

lûgat -ti **is.** 1. lughet, sözlük 1. söz: *Türkçe-uygurca lûgat* – Türkche-uyghurche lughet.

lûgatçe **is. ar. far.** 1. kichik lughet, kichik sözlük; 2. terminologiyе.

lugatçi **is.** lughetshunas, lughetchi.

lugaviyât **is.** lughetshunasliq.

lukata **is. ar.** kochigha tashlanghan we igisi bolmighan nerse.

lulluli **is. far.** 1. naxshichi we ussulchi ayal; 2. buzuq ayal.

lulu **is. fr.** yungliri uzun koka (it).

lumbago **is. lat.** bel aghriqi.

lumboz **is. bk. lomboz.**

lustur **is.** maylamchi (ayaghni).

lucce lücce **s.** dolqun-dolqun.

lüfer **is. yun.** birxil déngiz béliq.

lûgat -ti **is. ar. bk. lûgat.**

lühûd **is. ar.** qebriler, mazarlar.

lühük **is. ar.** 1. yétishish; 2. érishishi; 3. birlishishi; 4. qurulush, birikish.

lüks **is. fr.** 1. chongchiliq: *Lüks bina* – Chong bina; 2. tentene; 3. alahide; 4. gaz lampisi.

lüle **is. far.** 1. türüm, yögeklik; 2. éqin su ölçimi; 3. jümek; 4. qeghez qalpaq; 5. émizgü.

lüleli **s.** türümlük: *Lüleli saç* – Türüm chach.

lümen **is. fr.** yoruqluq ölçimi.

lüp -pü **is.** hop, ghup: *Deve hamur topağını lüp diye yutmuş* – Töge xémir zugulisini hop qilipla yutuwetti.

lütfen **ar.** iltimas, ötünüş: *Ne zaman geleceğinizi lütfen haber veriniz* – Qachan kélidighanliqingizdin xewer bérishingizni soraymen.

lütuf -tfu **is. ar.** 1. yaxshiliq; 2. dostlarche heriket; 3. güzellik, xushluq; 4. ruxset.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

lütufkâri **s.** iltipatchi, xush xuy. yéqimliq.

lüzuci **is. ar.** yépushqaq.

lüzum **is. ar.** lazim, kérek, zörür.

lüzumlu **s.** lazimliq, kéreklik, zörürlük.

lüzumsuz **s.** lazimsiz, kéreksiz, zörürsiz.

M

M M (Türk élipbesining 16-herpi).

mâ *is. osm.* su.

maâb *is. ar.* eyib, izagha qoyidighan.

maâbid *is. ar.* ibadet qilnidighan yer, mebudlar.

maâbir *is. ar.* köwrük qatarliq nersiler.

maâcin *is. ar.* xémir sheklide yughurulghan nersiler.

maada *s. ar.* bundin bashqa: *Elimde bundan maada kitap kalmadı* – Qolumda bundin bashqa kitap qalmidi.

maahaza *z. ar.* bk. **mahaza**.

maabile *z. ar.* aile boyiche, pütün aile.

maâkîd *is. ar.* 1. tügüm, bagh; 2. toplnidighan yerler.

maâkil *is. ar.* yoshurunidighan yer, dalda yer.

maalesef *z. ar.* epsus: *Maalesef çocuğün düğününde bulunamıyacağım* – Epsuski balilarning toyida yoq bolup qalidighan boldum.

maâli *is.* 1. chongqur pikir; 2. ulughluq.

maâlif *is. ar.* samanliq, haywan yémekliki qoyulidighan yer.

maâlim *is. ar.* 1. diniy étiqadqa muasiwetlik mesililer; 2. iznishan eserliri.

maalmemnuniye *ar.* memnuniyet bilen.

maan *z. ar.* birlikte, barawer, teng.

maani *is. ar.* uqum, mena.

maarif *is. ar.* maarip.

maarik *is. ar.* front, cheng meydanliri.

maâsi *is. ar.* 1. asiqliq, xainliq; 2. gunah.

maaş *is. far.* 1. maash, ayliq; 2. meshet, riziq.

maaşlı *s.* maashliq, ayliqchi.

maâyib *is. ar.* 1. eyib hésablihidighan nerse; 2. dagh, qara.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

maayış is. ar. turmushqa kéreklik nersiler.

maaz is. ar. 1. yoshurulidighan yer 1. yoshurunush, mökünüş.

maazallah ügl. ar. xuda saqlisun, xudagha amanet.

maaziyadetin z. artuqi bilen mol-mol.

mabaki is. ar. éship qalghan nerse, artuq.

mabeka is. bk. mabaki.

mabet is. ar. ibadetxana.

mabeyin is. ar. 1. ottura; 2. padishah sariyi; 3. arigha chüshken soghuqchiliq: *Meseleyi mabeyinizde halletmelisiniz* – Mesilini otturida hel qilishingizlar kérek.

mabeyinci is. padishahning elchisi, wekili.

mabeyincilik -ği is. elchilik (padishahning).

mabeyn is. bk. mabeyin.

mablak -ğı is. ar. 1. yaghach sapliq; 2. eynekchilerning zamaska béridighan yochuqi.

mabud is. bk. mabut.

mabude is. ar. 1. köp xudaliq dinlarda ayal ilah, ilahe; 2. sewgili, yar.

mabut -du is. ar. alla, xuda, étiqad qilnidighan nersiler.

Macar is. öz. wén'grlar.

Macarca is. öz. wén'grche **Macaristan is. öz.** Wén'griye.

macensi s. métalliq, métalsiman.

macera is. ar. 1. weqe, sergüzesht; 2. tewekkül.

maceracılık -ğı is. tewekkülchilik: *Maceraçılığğa başvurmak* – Tewekkülchilik qilmaq.

macit -di s. ar. shan we sherep igisi.

macun is. ar. xémirgha oxshash yughurulghan nersiler.

macuncu is. 1. türlük dorilar bilen melhem satquchi; 2. bequwwet dorisi yasighuchi we satquchi.

macunlamak zamaskilimaq.

macunlaşmak qoyuqlashmaq.

maç *is. ing.* musabiqe: *Futbol maçı* – Putbol musabiqe; *Maç yapmak* – Musabiqe ötküzmek.

maça *is. it.* kort qeghizide qagha.

maço *is. it.* bazghan, lom (tashchilarning).

mâd *is. ar.* 1. örülüş, burulush, keynige kêtish; 2. axiret.

madalya *is. it.* médal, ordén: *Madalya kazandı* – Médal aldi.

madalyon *is. it.* médalion (ayallarni boynigha asidighan zinnet buyumi).

madalyoncu *is.* médalionchi, médalion yasap satquchi.

madam *is. fr.* gheyriy musulman ayal.

madara *s.* addiy, nachar, körümsiz.

madara etmek iza tartturmaq.

madde *is. ar.* 1. madda, jisim: *Taş, hava birer maddedir* – Tash, hawa oxshashla maddidur; 2. qisim, bölüm, madda: *Kanunun 35 maddesi* – Qanunning 35 maddisi; 3. otturigha qoyulghan mesile: *Bu maddeyi ileride inceleriz* – Bu mesilini keyin muzakire qilimiz; 4. yiring, jarahet; 5. erlerning jinsiy ezasi – zeker.

maddeci *is.* matériyalist.

maddecilik *-ği is.* matériyalizm: *Diyalektik maddecilik* – Dialéktik matériyalizm.

maddeleşme maddiylishishi.

maddesel *s.* maddiy halgha kélish.

maddeten *z. ar.* maddiy jehettin.

maddi *s. ar.* maddiy: *Maddi dünya* – Maddiy dunya.

maddileşmek maddiylaşmaq, maddiy halgha kelmek.

maddilik *-ği is.* maddiliq.

maddiyet *is.* maddiy nersiler.

maddiyun *is.* matériyalizm.

mâdelet *is.* adilliq, insapliq, toghriliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

madem ar. bağ. madamiki (sewebini bildüridu): *Madem öyle söyledi, öyle yapariz* – Madamiki shundaq deptu, shundaq qilimiz.

mademki ar. bağ. bk. **mademki.**

maden is. ar. 1. meden, ruda: *Demir madeni* – Tömür rudisi; 2. métal.

maden cevheri is. ruda.

maden filizi is. ruda.

maden kömürü is. tash kömür.

maden kuyusu is. kan quduqi.

maden ocağı is. kan quduqi.

maden sanayisi is. kanchiliq sanaiti.

madenci is. 1. kan ishchisi; 2. minérallogiye we métallurgiye bilen shughullanghuchi.

madencilik -ği is. medenchilik, kanchiliq.

madeni 1. kan mehsulatleri, métal; 2. medendin yasalghan.

madeniyet -ti s. 1. medendin ishlen'gen nersiler; 2. meden; 3. minérallogiye.

madenli s. ichide meden bolghan.

madensel s. medensiman.

madensiz s. métalsiz.

mader is. far. ana, apa.

maderane z. anilarche, ana süpet.

maderi s. 1. aniliq, apiliq; 2. ana jemet tughqan.

maderiyat is. bk. **maderi.**

maderzat s. tughma.

madik -ği is. hiyle, yalghan.

madik atmak yalghan sözlimek.

madikçi is. hiyliger, riyakar, yalghanchi.

madilet is. ar. adilliq, insapliq, toghriliq.

madiyan is. far. baytal.

madlen is. fr. shakilatning bir xili.

madrabaz *is. far.* 1. baqqal; 2. xéridarlarni aldighuchi, yalghanchi, köz boyamchi.

madrabazlık *-ğı is.* 1. baqqallıq; 2. yalghanchılıq, köz boyamchılıq.

madrup *is. ar.* 1. köpeytilgen; 2. chéqiship ketken, urulghan; 3. tamgha bésilghan, péchetlen'gen.

madrüs *s. ar.* 1. tash bilen yépilghan; 2. qopal heriket.

madûm *s. ar.* yoqalghan, bolmaydighan.

madûmiyât *is.* bolunmaydighan nersiler.

madûmiyet *is.* bolunmaslıq, yoqluq.

madûn *s. ar.* 1. tégi, tekti, töwen; 2. töwen derijidiki; 3. asasiy qatlam: *Madûn örgütler* – Asasiy qatlam teshkilatliri.

mafèvk *s. ar.* 1. üstün, yuqiri; 2. yuqiri derijilik ofitsér.

mafîş *s. ar.* 1. bir xil yaghda pishurulghan tatlıq yémeklik; 2. yoq, qalmidi: *Bende para mafîş* – Mende pul yoq (qalmidi).

mafraş *is.* qıldin toqulghan taghar.

mafsal *is. ar.* öge.

mafûn *s. ar.* buzuq, chirik, sésiq, nixsighan (gösh).

magabin *is. ar.* yota söngiki.

magadis *is. ar.* bir xil ereb sazi.

magair *is. ar.* ghar.

magak *is. far.* 1. oyman, chongqur; 2. mazar, qebre.

magakçe *is.* kichik chongqur.

magarat *is. ar.* gharlar.

magarim *is. ar.* 1. töleshke tégishlik qerzler; 2. Islam qaidisi boyiche gunahkarning öteshke tégishlik qerzi.

magasil *is. ar.* 1. ghusil qilnidighan yer; 2. jeset yuyulidighan yer.

magaz *is. ar.* tarixiy hékayiler.

magazil *is. osm.* yip égirish eswabi.

magazin *is. ing.* zhurnal, muddetlik zhurnal.

magben *is. ar.* yota söngiki.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- magbut** *s. ar.* 1. hewes qilmaq, dorimaq; 2. bextlik.
- magdup** *s. ar.* bk. **magzup**.
- magma** *is. yun.* magma (yer shari ichidiki choghsiman suyuq madda).
- magmasal** *s.* magmasiman.
- magmatik** *s. fr.* bk. **magmasal**.
- magna** *s.* chong sanaetchi, chong bay.
- magnetit** *-ti is.* yéshil renglik, zinnet üçün qollinilidighan yéshil tash.
- magnem** *is. ar.* olja, gheniyemet.
- magnet** *-ti s. fr.* süniy yaki tebiyy magnet.
- magnetefon** *is.* ünalghu.
- magnetik** *s. fr.* magnitliq xususiyetke ige bolghan: *Magnetik çelik* – Magnitliq polat.
- magnetizma** *is. fr.* 1. magnitliq xususiyetke ige nersiler; 2. magnitliq xususiyetni tetqiq qilish bilimi.
- magnezyum** *is. fr.* magniy.
- magrem** *is. ar.* 1. tölinishke tégishlik qerzler; 2. *s.* qerzdar.
- magres** *is. ar.* köchetlik, köchetzarliq.
- magri** *is. yun. zool.* yilan béliqi.
- magrip** *is. ar.* bk. **mağrip**.
- magris** *is. ar.* köchetlik, köchetzarliq.
- magsel** *is. ar.* jeset yuyidighan yer.
- magsub** *s. ar.* zorluq bilen tartiwélinghan.
- mağşi** *s.* bihosh.
- mağşiyane** *z.* bihoshlarचे.
- magza** *is. ar.* 1. istek, arzu, meqset, ümid; 2. urüş, ghowgha, jédel, majra.
- magzubin** *is.* ghezepke uchrighan.
- magzup** *s. ar.* öz-özige xapa bolghan.
- mağ** *is. zool.* türlüq rengdiki öy keptiri.
- mağara** *is. ar.* ghar.

- mağarabilim** *is.* tebiy gharlarni tetqiq qilish bilimi.
- mağarabilimci** *is.* ghar bilimini tetqiq qilghuchi.
- mağaza** *is. ar.* magizin, chong dukan.
- mağazacı** *is.* 1. magizinchi; 2. ambar saqlighuchi.
- mağbun** *s.* 1. aldanghan 1. hoduqqan, chöchügen.
- mağdur** *s. ar.* 1. heqsizliqqa uchrighan; 2. gunah tüpeylidin zererge yaki xewpke uchrighuchi.
- mağduriyet** *is. ar.* bk. **mağdurluk**.
- mağdurluk** *-ğu is.* heqsizliqqa uchrimaqliq.
- mağıdar** *s.* 1. eqilliq, zéhinliq; 2. iliki toq.
- mağlúb** *s.* bk. **mağlúp**.
- mağlubiyet** *is. ar.* meghlubiyet, yéngilish.
- mağluk** *s. ar.* yépiq, yépiqliq, solaqliq, quluplaqliq.
- mağlul** *s. ar.* 1. ussimaq, susirimaq; 2. zenjirleklik.
- mağlup** *-bu s. ar.* bk. **mağlúp**.
- mağlúp** *-bu s. ar.* meghlup, yéngilish.
- mağmum** *s. ar.* 1. tutuq, bulutluq; *Mağmum bir hava – Bulutluq hawa;* 2. ghemkin, hesretlik; *Mehmet pek mağmumdur acaba? – Muhemmed hejebmu ghemkinghu?.*
- mağmumiyet** *is.* 1. ghemkinlik, hesretlik; 2. bulutluq, tutuqluq.
- mağmur** 1. xarab, weyran; 2. ismi-jismi yoq bolmaq, gumnam.
- mağmuriyet** *is.* bk. **mağmurluk**.
- mağmurluk** *-ğu is.* 1. qarangguluq; 2. chüşhiniksizlik; 3. addiyliq.
- mağrifet** *is. ar.* kechürüm qilish, epu qilish.
- mağrip** *is. ar.* meghrib, gherb terep.
- mağruk** *s. ar.* gherq bolghan, sugha chöküp ketken.
- mağrukin** *is.* 1. sugha chöküp ketkenler; 2. sugha gherq bolghan (kéme, paraxot).
- mağrur** *s. ar.* meghrur, hakawur.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mağrurane z. meghrurane, ghurur bilen, hakawurluq bilen, yoghanchiliq bilen.

mağruren z. ishench bilen, ishen'genliktin: *Affınıza mağruren bu işi yaptım* – Kechürginingizge ishen'genlikimdin bu ishni qildim.

mağruriyet is. meghrurluq, hakawurluq, chongchiliq, yoghanchiliq.

mağrurlanmak -ğu is. meghrurlanmaq, ghururlanmaq.

mağrurluk -ğu is. meghrurluq, ghururluq.

mağsul s. ar. yuyulghan, yuyuqluq.

mağsup s. ar. zorluq bilen élinghan tartiwélinghan: *Bu mağsup topraktır* – Bu, tartiwilinghan yer.

mağşuş s. ar. 1. arilashma, ebjesh, sap bolmighan; 2. hiylilik.

mağşuşat is. sap bolmighan nersiler.

mağz is. far. 1. roh eqil, zéhin; 2. méghiz.

mah is. far. 1. ay; 2. güzel qiz yaki yigit; 3. aygha oxshash, chirayliq, güzel.

mah s. ar. 1. xalis, xalisane, bedelsiz; 2. sap süt.

mah is. ar. 1. ay; 2. güzel qiz yaki yigit; 3. aygha oxshash, chirayliq, güzel.

mâh is. yétish: *Aç gözliye bir firin ekmek mâh gelmez* – Achköz ademge bir doxupka nanmu yetmeydu.

mahafaza is. ar. 1. muhapizet qilmaq, qoghdimaq, saqlimaq; 2. bir nerse saqlinidighan mexsus qap.

mahafet is. ar. qorqunch.

mahal -lli is. ar. yer, etrap.

mahalib is. ar. yirtquch haywanlarning penjisi (tirniqi).

mahalle is. ar. 1. mehelle; 2. mehelle xelqi.

mahallebi is. ar. süt bilen shéker we gürüch unidin yasalghan tatliq yémeklik.

mahalleli s. bir mehellilik.

mahalli *is. ar.* bir yerge xas, yerlik.

mahalsiz *s.* 1. yersiz, makanisiz; 2. kéreksiz, uyghun bolmighan: *Mahalsiz söz* – Kéreksiz söz.

mahane ayliq maash.

maharaca *is. bk. miharaca.*

maharet *is. ar.* maharet, ustiliq, uzluq.

maharetli *s.* 1. maharetlik, usta, mahir, uz, qoli eplik; 2. ustiliq bilen ishlen'gen, obdan qilinghan.

maharetsiz *s.* maharetsiz, qolidin ish kelmeydighan.

mahâric *is. ar. bk. mahreç.*

mahârim *is. ar.* 1. meni qilinghan, haram; 2. sir, mexpiy ish.

mahasal *is. ar.* mehsul, qolgha kelgen nersiler.

mahasin *is. ar.* 1. güzellik; 2. yaxshi eserler; 3. yarashqan saqal we burut.

mahat *is. ar.* 1. öteng, qonalghu; 2. port.

mahaza *ar.* buning bilen bille, shündaq bolsimu.

mahazar *is.* hazir bolunghan.

mahazir *is. ar.* omumiy iltimas, murajiet, tilek.

mahâzi *is. ar.* eski heriket.

mahazil *is. ar.* rezil ademler.

mahâzir *is. ar.* tosqunluk, éhtiyat qilidighan nersiler.

mahber *is. ar.* siyah qutisi.

mahbes *is. ar.* qamaqxana, gundixana.

mahbez *is. ar.* nawayxana, bolkixana.

mahbub *s. ar.* mehbub, meshuq, meshuqe.

mahbube *is. ar.* mehbube (söyülgen ayal yaki qiz).

mahbus *s. bk. mahpus.*

mahbusin *is.* mehkumlar, qamaqqa késilgenler.

mahcer *is. ar.* köz chaniqi.

mahcir *is. ar.* 1. ayrilghan we bölün'gen yer; 2. réshatka, salasun.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mahcubane** *z. ar.* xijil bolghan halda.
- mahcube** *s.* tartinchaq (qiz).
- mahcup** *-bu s. ar.* tartinchaq, yüzi töwen.
- mahcupluk** *-ğu is.* tartinchaqliq, yüzi töwenlik.
- mahçe** *is. ar.* qubbe, minar we bayraqning üstige ornitilghan yultuzluq ay.
- mahdud** *s.* bk. **mahdut**.
- mahdut** *-du s. ar.* 1. etrapı qorshalghan; 2. az; 3. cheklik.
- mahfi** *is. ar.* 1. mexpiy, yoshurun; 2. yoshurunche, oghriliqche.
- mahfil** *is. ar.* 1. yighin meydanı; 2. bir yerge toplanghanlar.
- mahfiyen** *z.* mexpiy halda, yoshurun halda, oghriliqche.
- mahfuf** *s. ar.* etrapı ihate qilinghan, etrapı chitlanghan.
- mahfuk** *s. ar.* hayajanlanghan.
- mahfur** *s. ar.* qézilghan, kolanghan (chongqur qebre).
- mahfuz** *s. ar.* 1. saqlap qélinghan; 2. muhapizet qilinghan; 3. yoshurunghan; 4. yadlanghan, obdan ögen'gen.
- mahfuzat** *is.* 1. yoshurulghan we muhapizet qilinghan nersiler; 2. sazchining notisiz yadqa chalghan muzika küyi.
- mahfuzen** *z. ar.* nezer bent halda: *Kaşkarda mahfuzen getirmişler* – Qeshqerdin nezer bent, halda élip keldi.
- mahıv** *-hvı is. ar.* bk. **mahv**.
- mâhi** *s. far.* yoq bolghan, yoq qilinghan.
- mâhi** *s. far.* béliq.
- mahi** *is. fr.* 1. seyra, térikken; 2. esebiylik (késel), sewda aghriqi.
- mahir** *s. ar.* mahir, usta, qoli eplik, uz, maharetlik, qabiliyetlik.
- mahis** *is. ar.* bir nersidin qaytish, qutulush.
- mahitab** *is. far.* ay yoruqi, ay nuri.
- mahiyan** *is. far.* béliqlar.
- mahiyan** *is. far.* aylar, köp ay.

- mâhiyane is.** béliq shorpsi.
- mâhiyane is.** ayliq, maash.
- mahiye is. far.** 1. ayliq, maash; 2. ayliq hésabida.
- mahiyet -ti is. ar.** mahiyet.
- mahiz is. ar.** heyz, adet, ay béshi.
- mahkeme is. ar.** mehkiye, sot, soraq qilidighan yer.
- mahkemelik -ği s.** mehkimige bérilishke tégishlik bolghan:
Mahkemelik bir iş – Mehkimige bérilishke tégishlik ish.
- mahki s. ar.** hékaye qilghuchi.
- mahkûk -ku s. ar.** oyulghan, qézilghan.
- mahkuk s. ar.** toghrilandurulghan, duruslashturulghan.
- mahkûkât is. ar.** oyulghan we qézilghan nersiler: *Ben burada otarmaya mahkûmum – Men bu yerde olturushqa mejbur.*
- mahkûmiyet -ti is. ar.** 1. hóküm qilinghanliq: *Hiçbir mahkûmiyeti yoktur – Héchqandaq hóküm qilinghini yoq;* 2. hóküm qilinghan muddet (késilgen waqit): *Mahkûmiyetini bitirmeden ölmek – Késim mudditini toshquzmastin ölmek.*
- mahlep -bi is. ar.** 1. adrasman; 2. hesel.
- mahlûc s. ar.** étilghan (paxta).
- mahluf is. ar.** qesem ichish, qesem qilish.
- mahlûk -ku is. ar.** mexluq.
- mahlûkat is. ar.** mexluqat.
- mahlul is. ar.** 1. mirasxori yoq biridin hókümetke qalghan mülük; 2. ichide bir jisim éringen suyuqluq.
- mahlût is. ar.** ariliship ketken.
- mahlut -tu s. ar.** ariliship ketken, sap bolmighan, arilash, ebjesh.
- mahmara is. ar.** achliq, achliqtin ajizlishish.
- mahmedet -ti is. ar.** 1. teqdirleshke erziydighan heriket, ; 2. shilkür, teshekkür.
- mahmi s. ar.** qoghdalghan, birining himayiside bolghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mahmidat *is. ar.* 1. medhiyilesh, maxtash, teqdirlesh; 2. teqdirlinishke tégishlik heriket.

mahmiye *is. ar.* 1. qoghdash, himaye qilish; 2. qoghdilidighan jong sheher.

mahmul *s. ar.* yük artilghan.

mahmule *is. ar.* yük.

mahmum *s. ar.* 1. qizitma, qiziqi ashqan; 2. quruq kep satidighan.

mahmur *s. ar.* 1. uyquchan; 2. uyqu basqan, mugdigen.

mahmut *s. ar.* teqdir len'gen, teqdirlinishke tégishlik.

mahmuz *is. ar.* 1. diwitküch; 2. xorazning dokurgi; 3. soqush paraxotlirining aldigha uzirap chiqqan qismi; 4. köwrükning astigha sélinghan tosaq.

mahnuk *s.* bughulghan, üni pütülgen boghuq.

mahnukan *z.* uni pütülgen halda, boghulghan halda.

mahpare *is. far.* güzel (ayal).

mahpes *is. ar.* qamaqxana, türme.

mahpeyker *s. ar.* ay jamal, ay yüzlük, güzel.

mahpus *s.* mehbus, qamalghan, sulanghan.

mahpusane *is. ar. far.* mehbusxaba, qamaqxana, solaqxana.

mahpusluk *-ğu is.* mehbusluq.

mahra *is.* üzüm toshushta ishlitildighan sanduq.

mahrama *is. ar.* 1. lungge; 2. qol yaghliq.

mahreç *is. ar.* 1. mexrej (hésabta); 2. ilgiri mektepte yétip oquyidighan oqughuchi; 3. tashqi bazar, mal baziri.

mahrem *s. ar.* 1. mexpiy; 2. nikahlinishqa bolmaydighan; 3. yéqin, tartinmas; 4. haram nerse; 5. sirdash: *Mahrem bir mektup aldım* – Mexpiy bir xet aldım.

mahreman *is.* 1. sirlash, mexpiy nersiler; 2. sirdashlar, yoldashlar.

mahremane *z.* mexpiyche, yoshurunche.

- mahremiyet** *-ti is.* 1. mexpiylik; 2. yéqinliq.
- mahrub** *s. ar.* xarap bolghan, weyran bolghan.
- mahrub** *s. ar.* 1. mehrum qilinghan; 2. heqsizliqqe (naheqliqqe) uchrighan.
- mahrük** *-ku s. ar.* yanghan, yéqilghan, tutashqan.
- mahrukat** *-ti is. ar.* otun, kömürge oxshash yéqilghu, yéqilghu eshya.
- mahrüm** *s. ar.* mehrum, télikige érishelmigen.
- mahrümiyet** *is. ar.* 1. mehrumluq; 2. yoqsulluq.
- mahrümiyet bölgesi** *is.* reqqiy qilmighan rayon.
- mahrümiyet cezası** *is.* bir oqughuchining melum mezgil heriketlerge qatnashturulmashliqi.
- mahrur** *s. ar.* xapa bolmaq, achchiqlanmaq, achchiqi kelmek.
- mahrus** *s. ar.* muhapizet qilinghan, qoghdalghan.
- mahruse** *is. ar.* chong sheher.
- mahsuben** *z. ar.* hésabigha, awans: *Bunu mahsuben aldim* – Buni awans aldim.
- mahsud** *is. s.* 1. ziraiti orulup bolghan (étiz); 2. orulup bolghan (ziraet).
- mahsud** *s.* heset qilinghan.
- mahsul** *is. ar.* mehsul.
- mahsulat** *is. ar.* mehsulat.
- mahsuldar** *s. ar.* munbet, beriketlik.
- mahsullü** *s.* mehsulatliq, köp hosul bérighan: *Bu toprak çok mahsullüdür* – Bu yer köp hosul béridu.
- mahsulsuz** *s. is.* mehsuli kem, az hosul bérighan.
- mahsup** *s.* 1. hésabqa kirgüzülgen; 2. qerz.
- mahsur** *s. ar.* 1. qorshalghan, muhasirge élinghan; 2. meni qilinghan; 3. qisilghan, siqilghan.
- mahsur** *s. ar.* 1. bek harghin; 2. peqir, yoqsul, mohtaj.
- mahsurin** *is.* muhasirge élinghan, qorshalghan (adem).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mahsus s. ar. 1. mexsus, bolupmu; 2. xas.

mahsus z. 1. mexsus, bolupmu; 2. bilip turup; 3. keskin emes, chaqchaq arilash.

mahsus s. ar. hés qilinghan, tuyulghan.

mahsusan z. xususen, bolupmu.

mahşer is. ar. 1. mehsher (ölükler soraqqa tartilidighan yer we waqit); 2. kishiler topi.

mahşud s. ar. toplanghan, yigilghan, jem bolghan.

mahtube is. 1. öziğe tégishni xalighan qiz yaki ayal; 2. chéyi ichürülgen qiz yaki ayal.

mahtun s. ar. sünnet qilinghan, xetne qilinghan.

mahtur s. ar. xeterlik: xeweplik.

mahtur is. ar. endishe, ghem-ghusse.

mahtut s. ar. 1. üstige siziq sizilghan; 2. yézilghan, yéziqliq.

mahtute s. ar. bk. *mahtut*.

mahuf s. ar. qorqunch.

mâhur is. far. sherq muzikisidin bir muqam.

mahut bilin'gen, ismi ötken, tilgha élinghan: *Mahut meseleyi gene mi açtlar* – Yuqirida déyilgen mesilini yene otturigha qoyushqa bashlidimu?

mahvetmek 1. yoqatmaq; 2. buzup kérektin chiqarmaq, nabut qilmaq; 3. perishan qilmaq: *Kuraklık ekini mahvetti* – Qurghaqchiliq ziraetlerni nabut qiliwetti.

mahviyet -ti is. ar. kichik péilliq, kemterlik, özini kichik tutush, artuqche tekellup.

mahvolmak 1. yoq bolmaq; 2. kérektin chiqmaq, buzulmaq.

mahzâ s. ar. peqet, yalghuz, zadi.

mahzan s. ar. bk. *mahzâ*.

mahzar is. ar. yuqirigha sunulidighan nurghun imza qoyulghan iltimas yaki erz.

mahzen is. , yer asti ambar, ambar.

mahzub boyaqliq, boyalghan renglik.

mahzuf *s. ar.* öchürülgen, élip tashlangan.

mahzulen *z.* perishan halda.

mahzun *s. ar.* qayghuluq, ghemkin, hesretlik.

mahzun *s. ar.* xezinide saqlanghan.

mahzunlaşmak ghemge chüşmek, qayghulanmaq, hesretlenmek.

mahzur *is. ar.* 1. tosalghu; 2. éhtiyat qilnidighan nerse.

mahzur *s. ar.* haram, meniý qilinghan.

mahzurât *is.* haram nersiler.

mahzuz *s. ar.* xushlanghan, memnun bolghan, razi bolghan.

mahzuziyet *-ti is. ar.* xoshlinish, memnun bolush, razi bolush.

maib *is. far.* 1. eyib, qusur, étishsizlik 1. *s.* eyiblen'gen.

mâide *is.* 1. üstige tamaq qoyulghan, dastixan; 2. ziyapet, yémek.

mâil *s. ar.* 1. mayil; 2. bir terepke aghqan, bir terepke igilgen; 3. bir nersige bolghan hewes; 4. muptila; 5. yéqin; 6. oxshap ketken, oxshighan: *Sarıya mâil* – Sériqqa yéqin.

main *is. ar.* pak, pakiz su.

maişet *-ti is. ar.* meshshet, tiriklik.

maiyet *-ti is. ar.* 1. qol astidiki; 2. barawerlik, yoldashliq; 3. birining xizmitide yaki buyruqida bolush.

maiyetinde barawer, birlikte: *Mehmetin maiyetinde Çine gittim* – Mehemmet bilen birlikte Junggogha bardim.

majeste *is. fr.* hökümrانlارgha bérilgen nam.

majistral *s. fr.* asas, ul.

majüskül *-lü s. is.* biraz chong, bashqiliridin biraz chong, chong herp.

makabih *is. ar.* set qiliq.

makabil *is. ar.* awwalqi, ötmush.

makabir *is. ar.* qebriler, mazarlar.

makadir *is. ar.* qudret, quwwet (köplük).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- makadir** *is. ar.* miqdar (köplük).
- makaid** *is. ar.* olturilidighan yer.
- makak** *is.* kichik we ottura boy bir xil maymun jinsi.
- makal** *is. ar.* maqal, söz.
- makale** *is. ar.* 1. maqale; 2. söz; 3. nutuq.
- makam** *is.* 1. daire; 2. makan, mehel; 3. memuriyet; 4. muqam: *Uyghur Oniki Makamları* – Uyghur on ikki muqami.
- makamat** *-ti is. bk. makam* sözning köplüki.
- makamında** *wi.* shu usulda.
- makap** *is.* tömür késidighan polat qelem.
- makar** *is. ar.* 1. qarar qilinghan yer; 2. olturilidighan yer; 3. merkez, paytext.
- makara** *is. ar.* 1. ghaltek, nacha; 2. harwa oqi.
- makara** *is.* quyruqi béliqqa oxshaydighan pilgha oxshash bir xil déngiz haywini.
- makarna** *is. it.* ügre, inchike késilgen xémir, guamyen.
- makarnacı** *is.* ügre yasighuchi we satquchi.
- makas** *is. ar.* 1. qaycha; 2. chirmaq (chélishta).
- makasçı** *is.* 1. tömüryolda achal bashqurghuchi; 2. qaycha yasap satquchi; 3. oghri.
- makasçılık** *-ğı is.* 1. qaychichiliq; 2. bashqa gézit xewerlirini köchürüş ishi; 3. tömüryolda achal bashqurush xizmiti.
- makaslama** *is.* chapraslash.
- makaslamak** 1. qaychilimaq; 2. filim we bashqa eserni qisqartmaq; 3. kesmek, qiybaq.
- makaslanmak** 1. qiyilmaq, késilmek; 2. késip, qisqartilmaq (filim léntisi).
- makaslık** *-ğı is.* teretxana turbisi.
- makastar** *is. ar. far.* kiyim pichükchi usta, késimchi.
- makat** *-dı is. ar.* 1. köt, qong, süng; 2. köten; 3. orunduqning adem olturidighan yéri; 4. pakar orunduq.
- makber** *is. ar.* qebre, mazar, meqber.

- makbere** *is. ar.* qebristan, mazarliq, meqbere.
- makbuh** *s. ar.* set körünidighan, köngülge yaqmaydighan.
- makbuha** *is.* köngülige yaqmaydighan ish.
- makbul** *s. ar.* 1. köngülge yaqidighan; 2. qobul qilinidighan: *Bu herkesçe makbul bir öneridir* – Bu köpchilik teripidin qobul qilinidighan teklip.
- makbur** *is. ar.* kömüklük.
- makbuz** *is. ar.* 1. pul tapshuruwélish hüjjiti; 2. qerz élish hüjjiti.
- makderet** *is. ar.* quwwet, küch.
- makduh** *s. ar.* köngülge yaqmaydighan, eyiblik.
- makes** *is. ar.* eks etmek, eks sada.
- maket** *-ti is. far.* nusxa, örnek (nersilerning modéli).
- maketçi** *is.* modél yasighuchi.
- makferlan** *is. ing.* yengsiz beltu.
- makhur** *is. ar.* 1. ghezepke uchrighan; 2. buzghunchiliqqa uchrighan, teslim bolushqa mejbur bolghan.
- makıl** *is. osm.* yoshurunidighan yer.
- makıys** *s. ar.* qiyas qilinghan.
- maki** *is. fr.* 1. qoyuq ormanliq; 2. partizanlar turidighan yer.
- maki** *is.* maymunning bir türi.
- makina** *is. it.* bk. *makine*.
- makine** *is. it.* 1. mashina: *Dikiş makinasi* – Kiyim tikish mashinisi; 2. bir nersini heriketlendüridighan aparat, méxanizm: *Saatin makinasi* – Saetning méxanizmi; 3. aptomobil; 4. tapancha.
- makineleşme** *is.* mashinilishish.
- makineleştermek** mashinilashturmaq.
- makineli** *s.* 1. mashina bilen heriketlinidighan, mashina bilen ishleydighan: *Makineli tüfek* – Pilimot.
- makinist** *-ti is. it.* mashinist, türlük mashinilarni yasash we ishlitishni mashinistliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- makinistlik** -*ji is.* mashinistliq.
makir *s. ar.* hiyliger, hiyle ishletküchi.
mâkis *s. ar.* bk. **makıys**.
makiteleşmek mashinilashmaq.
makiyaj *is. fr.* bk. **makyaj**.
makiyan *is. far.* mékiyan.
makrama *is. ar.* bk. **mahrama**.
makrodaktil *is. far.* qol we ayagh barmaqlirining heddidin artuq chong we uzunluqi.
makrodonti *is.* chishning heddidin tashqiri chongluqi.
makroglosi *is. fr.* ilning yoghinap kétishi.
makrokili *is. fr.* kalpukning heddidin ziyade yoghanliqi.
makrokiri *is. fr.* qolning ziyade yoghanliqi.
makromasti *is. fr.* chong emcheklik, yélinning artuqche yoghanliqi.
makromeli *s.* qol pachaqtin birining yaki birqanchisining artuqche chongiyip kétishi.
makronukleus *is. fr.* méghiz, uruqcha.
makropodi *is. fr.* ayaghning ziyade chongiyip kétishi.
makrorini *is. fr.* chong burunluq, burun yoghanliqi.
makrosefal *s. is. fr.* yoghan bash.
makroskeli *is. fr.* uzun pachaq, shada pachaq.
makroskopi *is. fr.* kóz bilen tekshürüş, mikroskopsiz tekshürüş.
makroti *is. tp.* tashqi qulaqning adettin tashqiri chongluqi.
makruh *s. ar.* 1. yarilanghan; 2. yiring peyda bolghan yara, chiqan.
makrun *s. ar.* 1. érishken; 2. tutushup ketken.
makruniyet -*ti is.* yéqinliq.
makruz *s. ar.* ötné bérilgen, ariyet bérilgen.
maksat -*di is. ar.* 1. meqset, niyet; 2. istek.
maksatli *s.* 1. meqsetlik; 2. yaman niyetlik.

maksila *is.* üstünki éngék söngki.

maksimum *is. lat.* maksimum (üstün derije, eng yuqiri).

maksus *ar.* bülün'gen, teqsım qilinghan.

maksus *s. ar.* késilgen, qırqılıp ketken.

maksut *-du s. is.* 1. arzu qilinghan, niyet qilinghan; 2. *s.* arzu, istek; 3. er ismi – Mexsut.

makşur *s. ar.* 1. şöpük, post; 2. posti soyulghan.

makta *is. ar.* 1. késilgen yer; 2. ormanda derex késilidighan rayon.

maktel *is. ar.* 1. adem öltüridighan yer; 2. öltürüş; 3. ulugh bir kishining ölümning kéyin yézilghan shéir mersiye.

maktu *s. ar.* 1. késilgen; 2. ölchem boyiche sétilmighan.

maktua *s. is.* gézit we zhurnaldin késip élinghan.

maktuan *z.* 1. muqım baha; 2. kötürüwélis (sodida).

maktuat *is.* gézit, zhurnalidin késiwélinghan parchılar.

maktul *s. ar.* öltürülgen, qetl qilinghan.

maktulin *is.* öltürülgenler, qetl qilinghanlar.

makud *s. ar.* baghlanghan, tügülgen, chigilgen.

mâkul *-lü s. ar.* 1. eqilghe uyghun; 2. toghra ish qilidighan; 3. uyghun: *Mâkul bir fikir* – Eqilghe uyghun bir pikir; *Mâkul bir adam* – Toghra ish qilidighan adem; *Mâkul bir fiyat* – Uyghun baha.

makul *s. ar.* 1. sözlen'gen, déyilgen; 2. sözlen'gen söz.

makulât *is. ar.* aqilane.

makulât *is. ar.* 1. tür, katégoriye; 2. omumiyy prinsiplar.

makule *is. ar.* jins, tür, xil.

makûs *s. ar.* 1. zit, tetür, eks; 2. eks etken; 3. teleysiz; 4. ongushsiz.

makûsen *z.* zit halda.

makûsiyet *-ti is.* qarmu qarshiliq, zitliq girim.

makyaj *is. fr.* girim, perdaz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

makyaj aynası *is.* girim we perdez qilish üçün ishli tilidighan eynek.

makyaj yapmak girim qilmaq, perdez qilmaq.

makyajci *is.* girimchi, girim qilghuchi.

makyajlamak girim qilmaq, perdez qilmaq.

makzi *s. ar.* 1. tölen'gen, ada qilinghan; 2. tamamlanghan, tügigen.

makzum *s. ar.* 1. ghemlik, hesretlik; 2. sewrchang.

mal *is. ar.* mal (kala qatarliq chong bash haywanlar).

mal *is. ar.* 1. mal-mülük; 2. qedir-qimmiti bolghan, yaramliq nerse; 3. pul; 4. sétish üçün chiqirilghan nerse; 5. güzel xotun-qiz; 6. epyun qatarliq hushsizlandurghuchi nersilerning omumiy nami.

mala *is. far.* 1. tamchilarning handuwisi; 2. quymichilarning gürjiki.

malafa *is.* erlerning tanasil ezasi, zeker.

malak *is. zool.* 1. su kalisining moziyi; 2. eqilsiz, möng.

malakit *-ti is. yun.* yéshil tash (yéshil renglik minéral).

malalamak aspalt yatquzulghan yolni basturup tözletmek.

malama *is. yun.* altun lira.

malâmal *s. ar.* lipmuliq, aghzigha qeder tolghan.

malarya *is. it.* bezgek.

malasi *is. fr.* yumshaqliq, söngelik, yumshap kêtishi.

malâyani *s. ar.* quruq, menisiz, orunsiz: *Malâyani sözler* – Quruq sözler.

malaz *is. ar.* 1. binam yer, chöp bésip ketken yer; 2. su bésip ketken étiz.

malef *is. fr.* samanliq.

malez *is. fr.* rahetsizlik, huzursizlik.

malezim *is. ar.* kéreklik nerse, malizime.

mali *s. far.* 1. toluq; 2. nahayiti köp.

malik *is. ar.* 1. ige, sahip; 2. mulkiyet heqqi bolghan biri; 3. er ismi – Malik.

malikâne *is. ar.* 1. chong we chirayliq öy; 2. zémin hoquqi.

malike *is. ar.* bir nersining igisi bolghan ayal.

maliki *is. öz.* Islamlıqta sünnet ehli dep atalghan töt mez'heptin biri.

malikiler *is.* Maliki mez'hibidikiler.

maliye *is. far.* maliye: *Maliye bakanlığı* – Maliye ministirliki.

maliyeci *is.* maliye orunlirida ishligüchi, maliye mutexessisi.

maliyet *-ti is. ar.* tennerx, baha: *Bu masanın maliyeti ne kadar?* – Bu shirening tennerxi qanchilik?.

malî *s. ar.* maliye: *Malî yıl* – Maliye yili.

malkıran *is.* kala wabasi.

malkoçoğlu *is.* hiyliger, riyakar.

mallanmak hal igisi bolup qalmaq, bay bolup qalmaq.

maltız keçisi *is.* Aq déngiz etrapidiki qisqa yungluq bir xil öchke.

maltız *is.* heriketchan ochaq.

malûl *-lî s.* aqsaq, tokur.

malûl gazi *is.* bk. *malûl*.

malûliyet *-ti is. ar.* aqsaqliq, késellik.

malûm *s.* 1. melum, ashkara; 2. shubhisiz.

malûmat *is. far.* melumat, bilim, sawaq.

malûmatlı *s.* melumatliq, bilimlik, uqumushluq.

malûmatsız *s.* melumatsız, bilimsiz.

malûmiye *is. ar.* Osman padishahliqi dewride her yili Mekke we Medine xelqige tarqitish üçhün ewetilidighan pul.

malzeme *is. ar.* 1. mehsulat buyumi, menqulat: *Okul malzemeleri* – Mektepning menqulatlıri; 2. quruluş matériyalliri: *Bir eser için malzeme toplamak* – Bir eser üçhün matériyal toplimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mama is.** bowaqlar yémikining omumiy nami ana, apa.
mama is. fr. ana, apa.
mamba is. zeherlik yılanlarning omumiy atilishi.
mamektomi is. fr. emchek bezlirining késip tashlinishi.
mamelek -ki is. ar. bari-yoqi, hemme.
mamul -lü s. ar. mehsulat, buyum.
mamulat is. ar. ishlepchiqirilghan nersiler, mehsulatlar, buyumlar.
mamur s. ar. 1. parawan, memurchiliq, bayashat; 2. ishlen'gen; 3. ahalisi bolghan.
mamuriyet -ti is. ar. parawanliq, bayashatliq, memurchiliq.
mamut is. fr. Yawropada we Asiya bilen Amérikining shimalida yashaydighan bir xil pil.
mânâ is. ar. mene, uqum, mahiyet, ipade.
manaca z. mene (mezmun) jehettin.
manakır is. ar. 1. tash oymichilirining saymanliri; 2. yirtquch qushlarning tumshuqi.
manalı s. 1. menilik, mezmunluq; 2. yépiq menilik.
manasız s. 1. menisiz; 2. munasiwetsiz, quruq, orunsiz.
manasızlık -ğı is. 1. menisizlik; 2. orunsizlik.
manastır is. lat. munastir.
manat is. Ezerbeyjan we Türkmenistanning pul birliki.
manav is. yun. 1. köktat, méwe-chéwe satquchi; 2. köktat we méwe dukini.
manca is. it. 1. yéyilidighan nersilerning türi; 2. müshük we it qatarliqlarning ozuqi.
manda is. zool. su kalisi.
mandal is. ar. 1. ishing we dérizilerning ilghuchi; 2. yuyulghan kirlarni ésip qurutqanda qisip qoyidighan qisquch.
mandalina is. isp. bot. mandarin (jüze).

mandallamak 1. ishikke ghoru sélip qoymaq; 2. dérizingning ilghuchini étip qoymaq.

mandalli *s.* taqaqliq (ghoru, dem we ilghuch bilen).

mandarin *is. fr.* qedimiki Yawropaliqlarning Junggoning yuqiri memurlirige bergen nami.

mandater *is. fr.* mandatliq, wekaliten bashqurulghan.

mandira *is. yun.* 1. usti yépiq éghil; 2. qoychiliq férmisi.

mandibul *is. lat.* astinqi ének söngiki.

mandolin *is. fr.* mandolin.

mandoz *is. yun.* xerek.

mandril *is. zool.* uzun quyruqluq maymunlarning türi.

manej *is. fr.* 1. at köndürüş; 2. at köndüridighan yer; 3. meydan, oyun körsitidighan yer.

manen *z.* meniwi jehettin, rohiy jehettin.

manend *s. far.* bk. *manende*.

manende *s. far.* ...ge oxshash, ...dek (tek).

mânevi *s. ar.* meniwi.

mâneviyat *-ti is.* 1. maddiy bulmighan, tebiyttin üstün küchler; 2. roh, meniwiyet: *Mâneviyata inananlar gittikçe azalıyor* – Rohqa itiqad qilidighanlar barghanséri aziyiwatidu.

maneviyum *is. ar.* rohqa ishinidighanlar, rohanilar.

manevra *is. it.* manbur.

manga *is.* 1. herbiyde ben; 2. urush kémiliridiki esker yatiqi.

mangabey *is.* qizil bash maymun.

mangal *is. ar.* 1. sendel (issinish saymini); 2. béliqlarni kéchisi aldap qutush üçün ichige ot yéqilidighan sayman we mushu usulda qilidighan béliq owi; 3. pul, mis pul, aqcha; 4. kömür topisidin yasalghan, chapsan yanidighan yéqilghu.

mangiz *is. rom.* pul.

mangiz eritmek pul xejlimek.

mâni *is. ar.* birinchi, ikkinchi we tötinchi misraliri qapiydash bolghan xelq qoshiqi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mâni *is. ar.* tosalghu, tosqun: *Mâni olmak* – Tosqun bolmaq.

mania *is. ar.* 1. tosalghu, tosuq; 2. qiyinchilik.

mâniyalı *is.* u yer, bu yerde tosiqi bolghan yer: *Mâniyalı tarla* – Tosaqliq étiz.

manidar *s. ar.* menilik, chüshinishlik.

manifaktür *s. fr.* manufaktura (mashina ishletmey qol emgikige tayanghan karxana).

manifatura *is. it.* gezmal: *Manifatura mağazası* – Gezmal dukini.

manifaturacı *is.* 1. gezmalchi; 2. gezmal dukini.

manifaturacılık *-ğı is.* gezmalchilik.

manifesto *is. it.* 1. soda paraxotlirigha yük qachilaydighan portning yük chüshürüldighan porttiki tamuzhna orunlirigha yézip bergen jedwili; 2. xelqpe qaritip chiqirilghan tentenilik murajiet, xitabname, siyasiy yazma murajiet.

manika *is. it.* paraxot we mashinilarning bulghanghan hawasini tazilaydighan üsküne.

manikür *-rü is.* tirnaqni boyap yerdazlash.

manikürcü *is. s.* tirnaq boyap yerdazligüchi.

manikürcülük *-ğü is.* tirnaqni boyap yerdazlash ishi.

maniple *is. it.* télégramma béridighan aparat.

manipülatör *is. fr.* radist (télégramma bergüchi).

manita *is. yun.* oghriliq.

manitacı *is.* oghri.

manivelâ *is. it.* 1. pishang; 2. destek, wasite.

maniyerizm *is. fr.* edebiyattiki konilqni saqlash, muteessiylik.

manjak *is.* asfaltqa oxshaydighan qattiq hidrokarbon.

mankafa *s.* 1. exmeq, döt, eqilsiz; 2. eqlidin azghan.

manken *is. fr.* 1. kiyim qélpi (magizinlarda we tikküchilik dukanilirida kiyim kiygüzüp qoyulidighan adem sheklidiki

qélip); 2. moda dukanlirida kiyimlarni kiyip xéridarlargha korsetküchi qiz yaki ayal.

mano *is. it.* qimarxanigha qoyulghan pul.

manometre *is. yun.* manométr (gaz yaki suyuq jisimlarning bésimni ölcheydighan eswab).

mansap *-bı is. ar.* bir deryaning déngizgaha yaki bashqa bir deryagha qoyulidighan béri.

mansıp *is. ar.* mertebe, dölet xizmitidiki yuqiri emeldarliq.

mansur *s. ar.* ghalip, muzepper.

mansure *s. ar.* üstün kelgen, ghalip kelgen.

mansuriyet *-ti is. ar.* Allaning yardimi bilen ghalip kelgen.

manşet *-ti is. fr.* 1. manjét (yeng uchi) 1. chong xetlik mawzu.

manşon *is. fr.* ayallarning soghuqtin saqlinish üçün ikki qolini sépiwalidighan tere yengliki.

manta *is.* aq binepshe (nabat).

mantar *is. yun.* 1. yer mediki; 2. (haywanlarning) burun uchi; 3. purupka; 4. pitne-pasat.

mantarcı *is.* 1. sadda ademlarning pulini aldap éliwalghuchi; 2. yalghanchi, kazzap adem; 3. yer mediki, yétishtürgüchi yaki satquchi.

mantarcılık *-ğı is.* 1. aldamchiliq bilen pul tépish yoli; 2. yalghanchiliq, kazzapliq.

mantarlamak aldimaq, yalghan sözlimek.

mantarlı *s.* yer medikini ishli tilgen tamaq.

mantarlık *-ğı is.* yer mediki yétishtürü idighan yer.

mantarsı *s.* yer medikisiman.

mantı *is. çin.* manta.

mantık *-ğı is.* logika, mentiq bilimi: *Mantık kitabı* – Mentiq kitabi.

mantık dıışı *is.* mentiq bilen héchqandaq alaquisi bolmighan: *Mantık dıışı mantıksız demek değildi* – Mentiqitin sirt dégenlik mentiqisiz dégenlik emes.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mantık öncesi **s.** 1. mentiqtin awwal peyda bolidighan; 2. bashlanghuch jemiyyette we baliliq dewrde méngining tereqqiy qilmighan ehwali.

mantık ötesi **s.** mentiqtin üstün.

mantıkçı **is.** 1. mentiqchi, mentiq bilimi bilen meshghul bolghuchi, logikashunas; 2. tepekkur yoli bilen pikir yürüzgüchi.

mantıkçılık **-ğı is.** mentiqini pütün pelsepining asasi, hésablaydighan köz qarash.

mantıkıyat **-tı is.** mentiki bilim bilen munasiwetlik mesililer.

mantıkıyun logikashunas, mentiqiyun.

mantıkî **s. ar.** 1. mentiqiliq, logikiliq, mentiqige uyghun; 2. tebiy.

mantıklı 1. mentiqiliq, mentiqige uyghun; 2. toghira pikir qilidighan, mentiqtin ayrilmaydighan: *Mantıklı söz* – Mentiqighe uyghun söz; *Mantıklı adam* – Toghra pikir qilidighan adem, mentiqiliq adem.

mantıksal **s.** 1. mentiq bilen munasiwetlik; 2. mentiqilik.

mantıksız 1. mentiqsiz, logikigha xilap: *Mantıksız söz* – Mentiqsiz söz 2.mentiqighe xilap heriket: *Mantıksız adam* – Mentiqige xilapliq qilidighan adem.

mantıksızlık **-ğı is.** mentiqsizliq.

mantilla **is. isp.** ayallarning sharpiti.

mantın **is. fr.** qélin toqulghan bir xil yipek rext.

manto **is. fr.** ayalche peltu.

mantuk **s. ar.** 1. sözlen'gen, déyilgen, anglitilghan; 2. söz, kelam; 3. mezmun, uqum.

mantunita **is. it.** itiwétish, yépiwétish, taqiwétish.

manüel **is. fr.** destur, yanda élip yüridighan qollanma.

manüskri **is. fr.** qol yazma.

manyat -ti **is.** 1. kichik béliqchi kémisi; 2. mushundaq kémide ishli tilidighan béliq tori.

manyerizm **is.** bezi nérwa késelliride yüzde körü lidighan ipade.

manyetofon **is. fr.** ün alghu.

manzara **is. far.** menzire, körünüş: *Bu köyün manzarası çok güzel* – Bu yézining menzirisi nahayiti güzel (yaxshi).

manzaralı **s.** menzirilik.

manzum 1. nezm sheklide yézilghan qoshaq, weznilik, qapiyilik; 2. tertiplik, muntizim 1. qapiyilik we weznilik maqale.

manzume **is. ar.** 1. nezmilik shéir; 2. sistéma; 3. jamie we meschit qatarliq binalar.

manzur **is. fr.** körülgen, qaralghan.

maon **is.** Hindistanining éghirliq ölçeydighan ölçimi.

map **is.** resim albomi, resimlik.

mâr **is. zool.** yilan.

mâr **s. ar.** ötken, ötüp ketken, ötmüş.

maral **is.** bughining chishisi, maral.

marangoz **is. it.** yaghachchi, mujang.

marangozluk -ğu **is.** yaghachchilik.

maravedi **is.** Ispanyining mis puli.

maraz **is. ar.** 1. késellik; 2. **s.** set qiliq, eski mijez; 3. derd: *Bu iş bana maraz oldu* – Bu ish manga derd boldi; 4. eyib, qusur; 5. ziraet késelliki; 6. illet: *O ne maraz adamdır bilemezsin* – Uning qandaq illiti barliqini bilelmeysen.

maraza **is. ar.** jédel, majra, ghowgha, urush: *Aralarında maraza eksik olmaz* – Ularning otturisida jédel-majra tügimeydu.

marazi **s.** késel bilen munasiwetlik.

marazillik -ği **is.** késellik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

maraziyet *-ti is.* patologiye (késellik jeryanini öginish heqqidiki pen).

marazlanmak aghrimaq, késel bolmaq.

marazm *is.* jismaniye we rohiy jehettin ajizliship kétish.

maregraf *is. fr.* déngiz sewiyisining özgirishini aptomatik usulda yézip turidighan eswab.

mareke *is. ar.* urush meydanı, front.

mareşal *is. fr.* marshal.

mareşallık *-ğ is.* marshallıq unwan, marshallıq.

margarin *is. fr.* süniy qaymaq.

marid *s. ar.* jahil.

marife *is. ar.* bilim, meripet.

marifet *-ti is.* 1. bilim; 2. mahirliq, talant; 3. artuqchiliq; 4. uyghun bolmighan we kishini xush qilmaydighan; 5. wast, dalalet: *Bu adamın bir çok marifeti var – Bu ademning bir munche artuqchiliqi bar; Yaptığın marifeti beğendin mi? – Yaqmighan ishni qilip qoyup könglüng qorel taptimu?.*

marifetli *s.* artuqchiliqi bolghan (adem yaki nerse).

mariz *s. ar.* késel, késel adem.

marizlemek urmaq, kalteklimek: *Mehmet eşeği marizledi – Muhammed ishikini kalteklidi.*

marizlenmek tamaq yémek.

marj *is. fr.* 1. bankidiki éhtiyat puli; 2. basma qeghezning qirghiqi; 3. bir taxta pochta markisining késim yoli.

mark *is. alm.* mark (Gérmaniye burunqi pul birligi).

marka *is. it.* 1. marka, belge; 2. bélet yaki pul ornigha ishilitilidighan meden parchisi; 3. putbolda put yaki ten bilen tosush herikiti.

markalamak isharet (belge) qoymaq.

markalı *s.* markiliq, belge qoyulghan.

markasız *s.* markisiz, belgisiz.

marke *s. fr.* belge qoyulghan, qeyt qilinghan.

- markizet** *-ti is. fr.* yupqa güllük (bezide, gülsiz) taxta rext.
- Marksizm** *is.* marksizm.
- Marmara** *is. öz.* Mermer déngizi.
- marmelat** *is. fr.* murabba.
- marmot** *-tu is. fr.* tagh chashqini **Mars** *is.* Kurud, Mars (yultuz).
- marsala** *is. it.* bir xil tatliq sharap.
- Marseyez** *is. fr.* fransuzlarning dölet shéirining nami.
- marsık** *-ği is.* 1. tütüni we puriqi bash aghiritidighan otun kömüri; 2. déngiz, qara tenlik.
- marsıvan** *is. far.* nesillik éshek.
- marş** *is. fr.* marsh: *Kurtuluş marşı* – Azadliq marshi.
- marşandiz** *is. far.* yük poyizi.
- mart** *is. lat.* mart: *Sekiz mart uluslararası emekçi kadın bayramı* – 8 mart xelqara emgekchi ayallar bayrimi.
- martaval** *is.* 1. yalghan, oydurma; 2. mubalighe, köptürme, lap.
- martavalcı** *is.* yalghanchi, kazzap.
- martı** *is.* béliqchi qush.
- martın** *is.* bir atarliq miltiq.
- martini** *is. it.* jüze shöpüki, yawa neshpüt, achchiq xemek birikmisidin yasalghan haraq.
- martir** *is. fr.* jismaniy wa rohiy azab.
- maruf** *s. ar.* hemmige tonulghan, meshhur ataqliq.
- marufat** *-ti is.* 1. hemmige tonulghan we meshhur nersiler; 2. diniy qaidige uyghun nersiler.
- marufiyet** *-ti is.* meshhurluq, ataqliq.
- marul** *is. yun.* kallekbesey tipige kiridighan köktat.
- maruz** *s. ar.* 1. bir nersining tesirige, uchirash, duch kélish: *Fena bir muameleye maruz kalmak* – Qopal muamilige duch kelmek; 2. sunulghan, ewetilgen: *Falan tarafından maruz bir mektup* – Palanchi teripidin ewetilgen xet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

marya is. yun. 1. saghliq qoy; 2. chishi haywan; 3. türlük ushshaq béliq.

mas -ssi is. ar. sümürüş, émiş, shorash.

masa is. lat. 1. shire; 2. idarilerdiki bölüm, ishxana, guruppa qatarliqlar; 3. bir kishige yaki döletke ayrilghan daire: *Çalışma masası* – Xizmet shiresi.

masabih is. ar. yoruqluq bergüchi wasitiler.

masaid is. ar. pelempey, yuqirigha chiqidighan yer.

masais is. ar. musibet, bala-qaza.

masaj is. fr. uwulimaq, uwulap dawalimaq.

masajcı is. uwulap dawalighuchi (doxtur).

masal is. ar. 1. hékaye, chöchek, mesel; 2. quruq we yalghan söz.

masalcı is. 1. meselchi, hékayichi; 2. yalghan toqughuchi, yalghan sözligüchi.

masalıb is. ar. diwanlar, safalar.

masalih is. ar. qilinghan ishlar.

masari is. ar. "misra" sözining köplüki.

masarif is. ar. xirajetler, rasxotlar, chiqimlar.

masarifat is. chiqim, xirajet, rasxot.

masat is. ar. 1. tartma, pelempey; 2. basquch.

masat is. ar. qassaplarning chaqmiqi.

masbu s. ar. meghrur, hakawur, tekebbur.

masbuğ s. ar. sirlanghan, boyalghan.

masdariye is. ar. haraq béji.

masduk s. is. 1. toghriliqi ispatlanghan (söz); 2. éniqlanghan (heqiqet).

masdur s. 1. yollanghan, ewetilgen; 2. köksi aghrighan.

masebak s. is. ar. ötüp ketken, ötken (nerse).

maselef s. is. aldinqi, awwalqi, deslepki.

mashara s. masxira, zangliq, shangxo.

mashub s. ar. birlikte élinghan, barawer élip méngilghan.

mashuben *z. ar.* barawer, birlikte.

masif *is. ar.* yazi ötküzidighan yer.

masik *is. ar.* 1. yépushaq; 2. saqlighan, tutqan.

masiyet *is. ar.* 1. isyan, qozghilang, topilang; 2. jinayet ötküzüsh.

maskara *s. ar.* 1. küliklik, qiziqarliq; *Görseniz ne maskara bir şey* – Körsingiz, némidégen küliklik nerse; 2. rezil, bimene: *Bırak şu maskarayn* – Qoyghina, shu rezilni; 3. hezillesh, küldürgüchi, qiziqchi.

maskelemek *s.* 1. maskilimaq; 2. niqablima, yoshurmaq.

maskelenmek *s.* 1. maskilanmaq; 2. niqablanmaq, yoshurunmaq.

maskeli *s.* 1. niqabliq; 2. maskiliq.

maskot *is. fr.* 1. yaxshiliq keltüridighanliqigha ishinidighan nerse; 2. yaxshiliq kélidighan adem yaki haywan.

maskul *s. ar.* sirlanghan, julalandurulghan, parqiritilghan.

masl *is. ar.* süt we qétiqtiki yéshilgha mayil su.

maslahat *is. ar.* 1. ish, mesile; 2. erlerning tanasil ezasi; 3. ehmiyetlik ish; 4. tinchliq; 5. bir ishning paydiliq bolushigha seweb bolidighan nerse.

maslahat güzar *is. ar.* bir döletning ikkinchi bir dölette turidighan ish bashquridighan diplomatiye xadimi.

maslak *-ğı is.* 1. süyi dawamliq éqip turidighan bulaq; 2. kichik kölchek, su ambiri; 3. sulaq (haywanlarni sughiridighan).

maslup *s. ar.* 1. ésiqliq; 2. ésip öltürülgen.

masmavi *s.* köpkök.

masna *is. ar.* su ambiri, kölchek.

masnu *is. ar.* ishlen'gen nersiler, süniy nersiler.

masoterapi *is.* uwulap dawalash.

masra *is.* jeng meydani, front.

masra *is.* bk. *masura*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

masraf *is. ar.* xirajet, chiqim, rasxot: *Onlarnın masrafı çoktur* – Ularning chiqimi köp.

masraflı *s.* bahaliq, qimmat, pulluq.

masrafsız *s.* erzan: *Masrafsız bir ev* – Erzangha toxtighan öy.

masruf *s. ar.* xejlen'gen, serp qilinghan, ishilitilgen, xirajet qilinghan.

massetmek *is. ar.* sümürmek, ichige tartmaq, emmek.

mastaba *is. ar.* 1. jame, meschit, méhmanxana, saraylar ishikining ikki teripidiki adem olturidighan mexsus orunduq; 2. ulugh ademlerning qebrisi.

mastaktomi *is. fr.* opératsiye arqiliq emchekning élip tashlinishi.

mastalya *is. it.* yaghach tung, yaghach küp.

mastar *is. ar.* mester.

mastar *is. ar.* zawut-fabrikalarda qollinilidighan túrlük ölchemdiki qéliplar.

mastara *is. ar.* heriketchan ölchesh eswabi.

mastariye *is. ar.* Osman padishahliqi dewride tamozhna orunliri alidighan bajning bir türü.

mastı *is.* uzun salpang qulaqliq we putliri qisqa, tükliri bujghur bir xil it.

mastıf *is. ing.* közet qilidighan bir xil bestlik it.

mastika *is. yun.* séghiz hariqi.

mastit *is. fr.* kökrek (köks) késelliki.

mastodini *is. fr.* hamilidar ayallarning kökrek aghriqi.

mastoloji *is. fr.* kökrek anatomiyisi we kökrek késellikliri bilimi.

mastopati *is.* kökrek (emchek) késelliki we aghrishi.

mastor *s.* bk. *mastur*.

mastoraji *is.* emchekning qanishi.

mastori *is. yun.* 1. ustaz; 2. endi.

mastorlaşmak bk. *masturlaşmak*.

mastotomi *is. fr.* kökrekning (emchekning) opératsiye arqiliq élip tashlinishi.

mastur *is. yun.* haraqkesh, qattiq mest.

masturi *is. yun.* kéme we paraxotning eng keng yéri.

masturlaşmak qattiq mest bolmaq: *Ahmet masturlaşmış* – Exmet qattiq mest boluptu.

masum 1. gunahsiz; 2. kichik bala: *Dört tane mâsumu var* – Töt kichik balisi bar; 3. pak, sap.

masume *is. ar.* gunahsiz ayal.

masumluk *-ğu is.* gunahsizliq, pakliq, sapliq.

masun *s. ar.* 1. qoghdalghan; 2. saqlap qélinghan, bixeter.

masur *s. ar.* qiyin, müshkül.

masur *s.* préslanghan, siqip süyi yaki yéghi élinghan.

masura *is. yun.* 1. ghaltek, nacha qatarliqlar; 2. éqin su ölchem birliki.

masurat *is. ar.* qiyin ishlar.

maş *is. far.* mash purchaq.

maşa *is. far.* 1. laxshigir, qisquch; 2. wasite.

maşa gibi *s.* intayin oruq.

maşalamak chachni qisquch bilen qisip bujughurlatmaq.

maşallah *ünl. ar.* 1. mashaallah (til tegmisun, köz tegmisun); 2. tiltumar.

maşatlık *-ği is.* gheyriy musulmanlarning, bolupmu yehudiylarning qebristanliqi.

mâşer *is. ar.* jamaet, amma.

maşer şinas *is. ar.* jemiyetshunas.

mâşeri *is. ar.* kolléktip.

maşinasyon *is.* hiylilik ish, suyiqest.

maşinizm *is. fr.* 1. qol emgikining ornini méxanizmning igilishi; 2. méxanizmning qollinishi bilen bashlanghan iqtisadiy dewr, mashinizm.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

maşıta is. ar. yatliq bolghuchi qizni kiyindürüp zinnet ishini qilghuchi ayal.

maşiye is. ar. qoy we öchke qatarliq kichik bash haywanlar.

maşlah is. ar. aldi ishik, yeng teripi ochuq bir xil ayallar kiyimi.

maşraba is. ar. bk. **maşrapa.**

maşrapa is. ar. su ichishkimu, su élishqimu bolidighan tömür sapliq.

maşrik is. ar. sherq, künchiqish.

maşuk -ku s. ar. meshuq.

maşuka is. ar. yaxshi körgen qiz (ayal).

mat is. osm. mat (shahmatta yéngilish).

mat is. fr. tutuq, xire, ghuwa, julasiz.

matabi is. ar. metbeeler.

matabih is. ar. ashxanilar.

matador is. isp. kala bilen soqushquchi.

mataf is. ar. tawap qilnidighan yer, ziyaretgah.

matah is. ar. 1. mata, mal, adem, nerse (kemsitish, mesxire qilish niyiti bilen): *Onun ne matah olduğunu biliriz* – Uning qandaq nerse ikenlikini bilimiz; 2. yaxshi mal: *Bu da bir matah mi?* – Bumu yaxshi malmu? **matahir is. ar.** 1. pakizlinish, yuyunush; 2. serrap, ghusul qilnidighan yer.

matali s. ar. künchiqish, sherq.

matâlib is. osm. telep qilinghan nerse.

matam is. ar. 1. tamaq yeydighan; 2. tamaq, ghiza.

matâmih is. ar. köz chühshken we tamaqlinidighan (nerse).

mâtâmir is. ar. 1. yer asti ambar; 2. qebre, mazar.

matan is. ar. gheywetxana (birawning eyiblrini sözleydighan yer).

matara is. ar. 1. seperde élip yüridighan sudan, bakalashka, körte; 2. dora témitquch; 3. uzun boyunluq shéshe (su alidighan).

- matarık** *is.* tömürchilerning bolqisi yaki bazghini.
- matarid** *is. ar.* neyze.
- matarih** 1. terk qilnidighan nerse; 2. bir nerse tashlanghan yerler; 3. baj üçün ayrilghan kırım.
- mataya** *is. ar.* minik mal (qitidighan haywanlar).
- matbaa** *is. ar.* metbee, basmixana.
- matbaacı** *is.* metbeechi, basmixana ishchisi.
- matbaacılık** *-ğı is.* metbeeçilik.
- matbah** *is. ar.* ashxana (tamaq étilidighan).
- matbu** *-u s. ar.* 1. metbeede bésilghan; 2. retlik, chirayliq.
- matbua** *is. ar.* metbeede bésilip teyyarlanghan nersiler.
- matbuat** *-tı is. ar.* metbuat.
- matbuh** *s. ar.* 1. pishshiq, pishurulghan; 2. köydürülüp uchitilghan; 3. qaynitip élinghan.
- matbuhat** *is. ar.* pishshiq tamaq.
- mate** *is.* yapaqliridin chay yasilidighan bir xil derex.
- mateahhar** *s. ar.* kéyin peyda bolghan.
- matekaddem** ötken zaman, ötmüş.
- matem** *is. ar.* 1. matem; 2. qayghu; 3. musibet waqti; 4. qara, qara reng.
- matematik** *-ği is. fr.* matématika.
- matematikçi** *is.* 1. matématikichi; 2. matématika muellimi.
- matemi** *s. is.* bk. *matemli.*
- matemli** *s. is.* hazidar.
- materyal** *-li is. alm.* matériyal, madda.
- materyalist** *is. fr.* matériyalist.
- materyalizm** *is. fr.* matériyalizm.
- materyel** *is. fr.* mehsulat, buyum.
- mathun** *is. ar.* uwitilghan, yumshitilghan.
- matiko** *is. bot.* qarimuch derixi (buning danisi ich sürüşni dawalash üçün qollinilidu).
- matine** *is. fr.* kündilik kino we tiyatr.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

matiz *is. Yun.* arghamcha éshish.

matiz *s. Yun.* gherq mest.

matiz etmek arghamcha eshmek.

matizlik *-ǵi is.* mestlik.

matkap *-bı is. ar.* 1. burgha; 2. burghilash mashinisi (yaghach we tömür qatarliqlargha töshük téshidighan).

matlap *-bı is. ar.* telep qilinghan nerse, istek.

matlub *is. ar.* bk. **matlup**.

matlubat 1. qerzge bergen pullar: *Matlubatını tahsil edemiyor* – Qerzge bergen pullirini topliyalmaydu; 2. soda orunlirining mal bahasigha alidighan pullirining toplimi.

matlul *is. ar.* nem.

matlup 1. telep qilinghan, yarighan: *Bizce matlup olan budur* – Bizge yarighini budur; 2. qerzge bérilgen pul.

matma *is. ar.* teme qilinghan nerse.

matmah *is.* köz chüshken yer.

matmazel *is. s. fr.* yatliq bolmighan gheyriy musulman qiz.

matmûr *s. ar.* yerge kömülgen, kömüklük (yerge).

matmûre *is. ar.* yer asti ambiri, qebre yaki zindan.

matra *is.* bk. **matara**.

matrah *is. ar.* bajning miqdarini bildürüş üçün esas qilinghan qimmet.

matrak *-ǵı is. ar.* 1. chaqchaq, hezil; 2. külkilik ish, köngül achidighan; 3. tom kaltek.

matraka *is.* tashchi we heykeltirashlarning bolqisi.

matrakçı *is.* chaqchaqchi, hezillesh.

matrakuka *is.* erlerning jinsi ezasi, zeker.

matriks *is. lat.* baliyatqu.

matris *is. fr.* istirahatip (metbeechilikte).

matrudin *s.* qoghlandi (adem).

matruh *s. ar.* étip chüshürüwétilgen.

matruk *s. ar.* 1. iradisiz, aghzi bosh; 2. yamghurda köpchüp ketken.

matruş *s. far.* chüshürülgen (saqal-burut).

matrut *s. ar.* qoghlanghan, qoghlandi.

mattal *is. fr.* qerzni kéchiktürgen.

matuf *s. ar.* bir terepke mayil bolghan, mayilliq.

mâtuk *s. ar.* azad bolghan (qul).

mâtuka *s.* azad qilinghan qul.

matum *s. ar.* yégili bolidighan (nerse).

matumat *is.* yémek-ichmek.

matun *s. ar.* waba kisilige giriptar bolghan.

matun *s. ar.* 1. eyiblen'gen; 2. neyze bilen yarilanghan.

matunen *z.* waba késilige giriptar bolup ... **matvî** *s. ar.* 1. türüklük (nerse); 2. yögeklik.

maun *is. bk. mahun.*

maun *is.* 1. zakat; 2. sawabliq üçün qilinghan ish; 3. öyge kéreklik nerse.

mayalamak *is.* xémir we sütke échitqu salmaq.

mayalanmak *s.* échimaq, bolmaq: *Hamur mayalandı* – Xémir boldi.

mayalı *s.* échitilghan, boldurulghan.

mayalık *-ğı s.* 1. xémir turuch; 2. nesillik chishi haywan: *Mayalık koyun* – Nesillik qoy.

mayasız *s.* échitqusiz, xémirturuchsiz, pétir (xémir).

maydanoz *is. yun.* yumghaqsüt, ashköki.

maye *is. far.* 1. xémirturuch, ichtiqu; 2. esli, xaraktér; 3. bayliq, pul; 4. quwwet, küch, iqtidar; 5. bilim, medeniyet; 6. hin'gang.

maye *s. far.* türk muzikisidin bir muqam.

mayhoş *s. far.* achchiq-chüchük.

mayhoşluk *-ğu is.* achchiq-chüchüklük.

mayın *is. ing.* mina: *Deniz altı mayını* – Su asti minasi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mayınlamak *is. lat.* mina kömmek.

mayıs *is. lat.* yılning beshinchi éyi – may: *Bir mayıs uluslararası emekçiler bayramı* – Birinchi may xelqara emekçiler bayrimi.

mayıs *is. lat.* yéngi kala téziki.

mayi *is. s.* 1. suyuq, suyuqluq; 2. sudek aqidighan.

mâiat *is.* sugha oxshash aqidighan nersiler.

mayistra *is. it.* 1. kéme yelkini; 2. gherbiy shimal shamili.

maymun *is. yun.* maymun.

maymuncu *is.* maymun oynatquchi, maymunchi.

maymuncuk *-ğu is.* herqandaq qulupni échishqa bolidighan egri we uchluq tömür.

maymunluk *-ğu is.* heyyarlıq, qiziqchiliq.

mayna *it. ünl.* 1. herqandaq bir nersini arghamcha bilen töwen'ge chüshürüş; 2. axirlashturush: *Aralarımızdaki kavga mayna oldu* – Otturimizdiki majira axirlashti; 3. toxtash, tügesh.

mayo *is. fr.* 1. su üzüş kiyimi; 2. chélishchilarning beden'ge yépuship turidighan kiyimi; 3. tansichi ayallarning beden'ge chipte kélidighan kiyimi.

maytap *-bı is. far.* 1. meshel; 2. pojangza; 3. chaqmaq, mesxire, shangxo.

mayubat *is.* 1. set qiliq we söz; 2. kemchilik we qusur.

mayuk *is.* gül ghunjisi.

mayup *s. ar.* 1. eyiblen'gen; 2. kemchiliki bolghan.

mâz *is.* öchke.

mazaik *is. ar.* bk. *mazayık*.

mazak *-ğı is. zool.* renggi qizghuch, üsti siziqliq bir xil béliq.

mazalle *is. ar.* saye yer, kölengilik.

mazanne *s. is. ar.* 1. gumanlıq adem; 2. ewliyah hésablanghan.

mazarrat *-tı is. ar.* ziyan, zerer.

- mazarratlı s.** ziyanliq, zererlik.
- mazayık is. ar.** tar, qistang yer.
- mazbata is. ar.** köp imzaliq ispat.
- mazbut -tu s. ar.** 1. muntizim; 2. him; 3. yériq, yériqliq; 4. qolgha keltürülgen; 5. untulmighan.
- mazca is. ar.** 1. yatidighan yer, yataq; 2. gör, qebre.
- mazdeizm is. fr.** Zerdusht dini (otqa choqunidighan din).
- mazeret -ti is. ar.** 1. kütülmigen bir ishqa yoluqushqa seweb bolghan ehwal; 2. seweb, bahane.
- mazeretli s.** özürlük, mezeretlik.
- mazeretsiz s.** sewebsiz.
- mazgal is. yun.** qele, poteylerning konkurisi.
- mazhar s. ar.** érishken, ulashqan, yétishken.
- mazhar is. ar.** qongghuraqsiz dap.
- mazhariyet -ti is. ar.** érishmeklik, nail bolmaqliq.
- mazı is. ar.** shazandara dep atilidighan, qish-yaz yéshil turidighan bir xil ösümlük.
- mazız** musibetke we palaket qayghusigha uchrighan, qayghuluq.
- mazi is. ar.** 1. ötken zaman, ötmüş; 2. birer shexsning yaki jamaetning ötkenki turmush usuli.
- mazik is. ar.** tar we qistang yer.
- mazleme is. ar.** 1. zulum, zalimliq; 2. adaletsizlik.
- mazlum s. ar.** 1. mezlum, zulum körgen, ézilgen: *Mazlum milliyet eninde sonunda kurtulacak* – Ézilgen milletler bir küni bolmisa bir küni azadliqqa chiqidu; 2. yawash, boyni qisiq, gepke kiridighan: *Kozu gibi davranan milliyet mazlum durumdan kurtulamaz* – Qoyning qozisidek yawash millet azad bolalmaydu.
- mazlumane s.** 1. zulum chekken, éngrighan, heqsizliqqa uchrighan; 2. awazsiz, jimjit.
- mazlume** bk. **mazlum** sözining ayallar üçün qollinilishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mazmaza *is. ar.* 1. teret alghanda éghizni chayqash; 2. ghar-ghar (éghizni).

mazmum *s. is. ar.* ilawe, qoshumche.

mazmun *is. ar.* 1. mezmun; 2. nuqtiliq, ixcham (söz); 3. töleshke téghishlik nerse.

maznuk *s. ar.* zukam, zukam bolush.

maznun *s. is. ar.* 1. eyiblik (jinayetlik) dep tonulghan; 2. zen qoyulghan.

mazot *-tu is. ros.* mazut (néfitning bénzin, kérosin qatarliqlar ajritip élinghandin kéyin qalghan qalduqi).

mazrup *s. ar.* 1. soqulup ketken, urulup ketken; 2. péchetlen'gen, tamgha bésilghan, möhürülen'gen.

mazrûr *s. ar.* zerer, ziyan körgen.

mazul *s. ar.* xizmitidin élip tashlanghan.

mazulan *is.* ishtin chiqirilghan adem, xizmitidin boshitilghan adem.

mazurka *is.* bir xil tansa we uning muzikisi.

mea *is. fr.* yol, qisqa yol, chighir yol, tar yol, yol éghzi.

meabid *is. ar.* ziyapet.

meal *-li is. ar.* 1. uqum, mezmun, mephum; 2. meydangha kelgen nerse, netije.

meârib *is. ar.* 1. hajet, istek; 2. ish, xizmet; 3. éhtiyajliq nerse.

meâsim *is. ar.* 1. gunah bolidighan; 2. gunahlar.

measir *is. ar.* yaxshi eserler, nishanlar, izlar.

meatoskopi *is. tp.* süydük yoli aghzining diagnozi.

meatotomi *is. fr.* süydük yolini kéngeytish opératsiye.

mebadi *is. ar.* aldinqilar, bashtikiler.

mebahis *is. ar.* tetqiqat nuqtisi, munazire mesililiri.

mebaliğ *is. ar.* 1. pul, pul miqdari; 2. gheniyet.

mebani *is. ar.* 1. bina; 2. asas, ul.

mebas *is. ar.* yollash, ewetish.

mebde *is. ar.* 1. bash, awwal, bashlanghuch, tunji; 2. prinsip; 3. menbe; 4. bilimning menbesi.

meber *is. ar.* éhsan, yaxshiliq.

meberrat *is.* yaxshiliq we sawabliq üçhün qilinghan ish.

meberre *is.* sawabliq üçhün qilinghan ish.

mebguz *s. ar.* nepretlinidighan, kishini naxush qilinidighan.

mebhus *is. fr.* tilgha élinghan, sözi qilinghan.

mebhus *s.* nepes qisliqi.

mebhut *s.* heyran qalghan, hang -tang qalghan.

mebit *is. ar.* kéchilik yer (kéchini ötküzidighan).

mebiz *is. ar.* tuxum qoyidighan nerse, tuxumdan.

meblâğ *is. ar.* meblegh, pul miqdari.

meblû *s. ar.* yutulghan, tutqan.

meblûl *s. ar.* nem, nemlik, nemliship ketken.

mebna *is. ar.* 1. qurulush meydani, ul; 2. qurulush, bina.

mebni *s. ar.* 1. ...liqtin, ...liktin: *Hastalıǵına mebni gelemedi* – Késellikidin kélelmidi; 2. qilinghan, qurulghan, sélinghan.

mebniyen *z.* 1. yéqilmighan, örülmigen, tik turghan; 2. binagha oxshash.

mebrud *s. ar.* soghuq, sowughan.

mebsus *s.* 1. yéqimliq; 2. paydiliq.

mebsus *z.* 1. körtilgen; 2. échilghan (konwérttiki xet).

mebsus *s. ar.* uqturulighan, herkimge ashkara bolghan.

mebsut *s. ar.* 1. tarqalghan, échilghan; 2. tepsiliy bayan qilinghan.

mebşure *s. ar.* bestlik, xosh pichim.

mebtun *s.* yuqumluq dizintériyige kiritpar bolghan.

mebtute *s.* "üch talaq" bilen éridin ajrashqan ayal.

mebus *is. ar.* 1. parlamént ezasi, xelq wekili; 2. ewetilgen, yollanghan.

mebusiyet *-ti is. bk. mebusluk.*

mebusluk *-ğu is.* xelq wekilliki, parlamént ezaliqu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mebyiz** *is. ar.* aniliq organizmi (ösümlükte).
- mebzul** *-lü s. ar.* köp, nurghun, jiq, tola.
- mebzulen** *z. ar.* köp miqdar.
- mebzuliyet** *is. ar.* köplük, jiqliq, nurghunluq.
- mecaa** *is. ar.* bk. **mecaat**.
- mecaat** *is. ar.* achliq, échirqimaq.
- mecal** *-li is. ar.* 1. küch, derman, madar, taqet; 2. imkan, purset.
- mecali** *is. ar.* eynek.
- mecâlis** *is. ar.* mejlisler, yighinlar.
- mecalisiz** *s.* halsiz, taqetsiz, dermansiz, harghin.
- mecalisizlik** *-ği is.* halsizliq, taqetsizlik, dermansizliq, harghinliq.
- mecami** *is. ar.* toplinidighan yer, yighinliq.
- mecami** *is. ar.* mejmue, zhurnal.
- mecanin** *is. ar.* mejnün, sarang, eqlini yoqatqan.
- mecari** *is. ar.* su yoli.
- mecaz** *is. ar.* métafora, kinaye, itiare, oxshitish.
- mecazen** *z. ar.* kinaye yol bilen, kinaye bilen.
- mecazi** *s.* kinayilik.
- mecbur** *s. ar.* 1. mejburi; 2. sunghandin kéyin qayta eslige kelgen; 3. memnun qilinghan, köngli élinghan; 4. meptun, sheyda, köngli chüshken.
- mecburen** *z. ar.* mejburen, mejburluq bilen *is. ar.:* *Bu işi mecburen kabul éttim* – Bu ishni mejburen qobul qildim.
- mecburi** *s. ar.* mejburi.
- mecburiyet** *-ti is. ar.* mejburiyet.
- meccan** *s. ar.* bikar, heqsiz, pulsiz.
- meccani** *s. ar.* 1. bikar, pulsiz; 2. pulsiz yétip oquydighan oqughuchi.
- mecd** *is. ar.* chongluq, ulughluq.
- mecelle** *is. ar.* kitab, zhurnal, mejelle.

- mecenne** *is. ar.* 1. jin köp yer; 2. sarangliq.
- mecerre** *is. ar.* samanyoli.
- mechel** *s. ar.* 1. yolsiz chöl; 2. belgisiz, éniqsiz.
- meci** *is. ar.* kélish.
- mecidiye** *is. ar.* qedimki Türkiyede qollinilghan yigirme xurush qimmitidiki kümüş pul.
- mecit** *-di is. ar.* bek ulugh.
- mecit** *-di s. ar.* bk. **mecidiye**.
- meclâ** *is. ar.* eynek.
- meclis** *is. ar.* 1. mejlis, yighin; 2. mejlis échilidighan orun; 3. olturushush (bezme).
- meclûbin** *is.* qolgha élinghan, tutqun.
- meclûbiyet** *-ti is. ar.* tutqunluq.
- meclûp** *s. ar.* 1. keltürülgen, jelp qilinghan; 2. tutqun.
- mecmâ** *-i is. ar.* 1. yighin orni; 2. birlikke kelgen nuqta.
- mecmu** *-u s. ar.* 1. jem bolghan; 2. hemme, pütün.
- mecmua** *is. ar.* mejmue, zhurnal.
- mecmuan** *z. ar.* hemme birlikte.
- mecmuiyet** *-ti is. ar.* bir pütün, pütünlük.
- mecnun** *s. ar.* 1. mejnun, sarang, sewdayi; 2. ashiqliqtin özini yoqatqan, sheyda.
- mecnune** *s. ar.* bk. **mecnun**.
- mecnuniyet** *-ti is. ar.* sarangliq, mejnunluq.
- mecra** *is. ar.* 1. su éqini, su yoli; 2. suyuqluq aqqan no yaki ériq; 3. ishning yürüshi: *Bu iş tabii mecrasından çıktı* – Bu ish rasa jayida boldi; *Bu havadis hangi mecradan geldi?* – Bu xewer qaysi yollar bilen keldi; 4. axbarat.
- mecruh** *s. ar. is.* 1. mejruh, yaridar; 2. reddiye.
- mecruhin** mejruhlar, yaridarlar.
- mecruhiyet** 1. yaridarlinish; 2. ret qilish.
- mecuc** «yejüj» bilen birlikte qiyamette peyda bolidighan mexluq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

mecur 1. ijarige bérilgen (mülük, harwa, at); 2. sawabliq alghan **Mecus** *is. ar.* 1. otqa choqunghuchi; 2. zerdusht dinidikiler.

meczum *s. ar.* keskin qarar, qilinishi muheqqeq bolghan.

meczum *s. ar.* maxaw késili bolghan.

meczup *-bu s. ar.* 1. eqli-hoshini yoqatqan (biri); 2. tartip kétilgen, bir terepke mayil bolghan.

meç *-çi is. fr.* tüz we inchike qilich (sün'gü ornida qollinilidu).

meç *-çi is. ar.* sumbul chach.

meçhul *-lü s. ar.* namelum mejhul.

meda *is. ar.* 1. yiraqliq, uzaqliq; 2. axir, nahayet; 3. ghaye.

medâfin *is. ar.* qebre, mazar.

medahik *is. ar.* kükilik nerse yaki adem, heyyar, qiziqchi. **medami** *is. ar.* 1. köz; 2. köz yéshi.

medar *is. ar.* 1. muhim nuqta; 2. seweb, wasite; 3. yaremchi.

medayih *is. ar.* teqdirleshke erziydighan.

meddah *is. ar.* 1. meddah; 2. medhiyiligüchi, küyügüchi.

meddahlık *-ğı is.* meddahliq, küchilik.

medebe *is. ar.* toy ishi.

medeni *s. ar.* 1. medeni; 2. sheherlik.

medenileşmek medeniyleshmek.

medenileştirmek medeniyleshtürmek.

medeniyet *-ti is. ar.* medeniyet.

medeniyetsiz *s.* 1. medeniyetsiz; 2. wehshiy, yawayi.

meder *is. ar.* 1. késel; 2. yéza, sheher.

medet *-di is. ar.* medet, yarem, yar-yölek.

medfa *is. ar.* doxtur, téwip.

medfuât *is.* xirajet, rasxot, chiqim.

medhiyat *is. ar.* medhiye, medhiye eserliri.

medhiye *is. ar.* medhiye.

medahil

1. kériidighan yer; 2.

öy

medain

sheher

TÛRKCHE-UYGHURCHE LUGHET

medhiye *is. ar.* bk. **methiye**

medhur *s. ar.* qoghlandi.

medhuş *s. ar.* qorqqan, chöchügen, ürkügen.

medid *s. ar.* uzun, uzun sürgen.

mediha *is. ar.* medhiye shéiri.

medikal *s. fr.* tibbiy.

medkuk *s. ar.* ushshaq yanchilghan, inchike toghralghan.

medlûl *-lü is. ar.* 1. uqum, mene, mezmun; 2. pakit.

medma *is. ar.* 1. köz yéshi bézi; 2. köz yéshi.

medrec *is. ar.* 1. qedemmuqedem yuqirilaydighan yol; 2. pelempeylik yol; 3. chighir yol; 4. baldaqmubaldaq ilgirileydighan kesip.

medrese *is. ar.* medrise.

medrese nişin *s.* medriside yétip qopquchi.

medreseli *s.* medrise talipliri.

medsus *s. ar.* 1. hiylilik, hiyligerlik, hiyle arilashqan; 2. körmüklük.

meduv *s. ar.* tekliq qilinghan, chaqirilghan.

meduvvin *is.* tekliq qilinghanlar, chillanghanlar, chaqirilghanlar.

medyun *s. ar.* qerzdar.

mefahir *is. ar.* xushalliq, memnunluq.

mefasid *is. ar.* bölgünchilik, buzghunchiliq.

mefatih *is. ar.* achquch, kilit.

mefatir *is. ar.* iptar qilmaq, éghiz achmaq (rozida).

mefkaret *is. ar.* yoqsulluq, hajetmenlik.

mefkûre *is. ar.* ghaye, idéal.

mefkûreci *is.* idéalist.

mefkûrecilik *-çi is.* idéalizm.

mefkut *-tu s. ar.* mewjut bolmighan.

mefluç *s. ar.* palech, paralich.

mefluk *s. ar.* yoqsul, bichare, charisiz.

mefaze qumluq yer, sehra, chöl-

mefhum jezire

QIRIQCHUSUMRQA SÖZLÜK

mefrağ is. ar. suning aqqan yeri.

mefrak is. ar. bashning eng üsti teripi.

mefret s. ar. zor, bestlik.

mefruş s. ar. 1. kömmek; 2. orunlashturmaq.

mefruz s. ar. ayrilghan, bölün'gen: *Çiftlik arazisinden mefruz tarlalar* – Déhqanchilik meydanidin ayrilghan étizlar.

mefsedet is. ar. buzghunchilik, pitne-pasatliq.

mefsud s. ar. qan élinghan, qan élinidighan.

mefsuh s. ar. 1. emeldin (küchtin) qaldurulghan; 2. bikar qilinghan.

meftah is. ar. xezine, ambar, sang.

meftam s. ar. süttin ayrimaq (balini).

meftuh s. ar. 1. échiqliq, ochuq; 2. qolgha keltürülgen

meftun s. ar. meptun, sheyda, könglini bermek.

meftur s. ar. mexluqat.

meftur s. ar. zérikmek, bezmek, toymaq.

meful -lü s. ar. ishlen'gen.

megafon is. yun. awazni chongaytidighan chong kanay.

megagraf is. resimni chongaytidighan sayman.

megak is. far. maraz, qebre, oyman, chongqur.

megakaryosit -ti is. fr. ustixan ilikidiki bek chong hüjeyre.

megakolon is. ar. ademning chong üchiyining uzirishi we kéngiyip kétishi.

megalodonti is. tp. chishning heddin ziyade chongluqi.

megalogastrı is. fr. ashqazanning chongiyip kétishi.

megalohepatı is. tp. jigerning chongiyip kétishi.

megalopodi is. tp. ayaghning tamamen yaki qismen heddin tashqiri chongiyishi.

megametre is. fr. 1. ming kilométrliq ölchem; 2. (déngizda) yerning boylishini ölcheydighan eswab.

megaton is. fr. bir milyon tonniliq ölchem.

megazem *s. fr.* nisbetke bérilgen bilen bag söngikining arisidiki supet.

meğer *s. far.* meger, eger.

meh *is. ar.* bk. **mah**.

mehabet *is. ar.* heywet, hörmet.

mehabetli *s.* heywetlik.

mehan *s. ar.* xorlanghan, xor kelgen.

mehanet *is. ar.* heqir, közge ilmasliq.

mehaz *is. ar.* 1. matériyal menbesi; 2. bir nersining kélish menbesi.

mehbil *is. ar.* ayallarning jinsiy yoli.

mehcur *s. ar.* 1. yiraqliq, uzaqliq, ayrilghan: *Evladımdan mechur* – Ewladi ayrilghan; 2. tashlinip ketken, qollinilyaydighan: *Mechur bir söz* – Tashlinip ketken söz.

mehd *is. ar.* böshük.

mehdum *s. ar.* xarab, weyran.

meheb *is. ar.* boran éghzi.

mehenk -*ği is.* bk. **mihenk**.

meher *is. ar.* 1. at baqquchi; 2. xewerchi; 3. qarawul (chédirlargha qaraydighan).

mehar *is. far.* 1. at baqquchi; 2. xewerchi 1. qarawul (chédirlargha qaraydighan).

mehere *is. ar.* ustilar.

mehib *s. ar.* 1. heywetlik, chong; 2. qorqunchluq, xewplik; 3. yolwas.

mehil *is. ar.* waqit, muddet.

mehil *s. ar.* qorqunchluq.

mehin *s. ar.* 1. xar; 2. qedirsiz.

mehire toyluqi éghir.

mehire usta, bek mahir (ayal)

mehleke *is. ar.* bk. **mehleke**.

mehalik *is.* 1. xeterlik yer; 2. xeterlik ish

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

meham is. 1. ehmiyetlik nerse, kéreklik, lazimliq, zörür ishlar; 2. orgha salidighan nersiler

mehluka ay yüzlük, güzel.

mehlike is. ar. 1. xeterlik yer; 2. halak bolidighan ish.

mehmetçik -ği is. türk eskerlirige bérilgen nam.

mehmus s. ar. mexpiy, xupiyane.

mehmusen z. oghriliqche, mexpiy halda.

mehmuz s. ar. 1. eyiblen'gen; 2. dokür.

mehpare is. far. bk. **mahpare.**

mehpeyker s. ar. bk. **mahpeyker.**

meht -di is. ar. böshük.

mehtabiye is. far. 1. rengdar pojangza; 2. ay nurigha atap yézilghan shéir.

mehtap -bı is. far. 1. ay yoruqi; 2. tolun ay.

mehterhane is. far. 1. qedimiy saz guruppisi; 2. qamaqxana, türme.

mehtuk s. ar. yirtiq, buzuq.

mehveş s. is. aydek chirayliq, güzel (ayal).

mehyum s. ar. heyran qalghan, hang-tang bolghan.

mehzum s. ar. yéngilgen, buzghunchiliqqa uchrighan.

mekabir is. ar. bk. **makabir.**

mekaid is. ar. hiyle, aldam.

mekâmin is. ar. yoshurunidighan yer.

mekân is. ar. 1. makan, yer, öy, yurt; 2. kainat.

mekânet -ti is. ar. 1. iqtidar, küch; 2. salmaqliq, jiddiy.

mekanik -ği is. fr. 1. méxanik; 2. méxanika (heriket we küchler).

mekanikçilik -ği is. bk. **mekanizm.**

mekanizm is. fr. méxanizm (1. mashina;; 2. mashining, apparatning yaki birer eswabning özini heriketke keltürgüchi ichki tüzülmiliri).

mekanizma *is. it.* heriketlendürgüch apparat: *Tüfeğin mekanizması* – Miltiqning heriketlendürgüchi qismi.

mekanografi *is. fr.* éléktrleshtürüş we mashinilashturush herikiti.

mekarih *is. ar.* 1. mekro nersiler; 2. derd, ghem-qayghu.

mekarim *is. ar.* séxilik, merdlik.

mekarimkâr *s. ar. far.* séxiy, merd, qoli ochuq.

mekatib *is. ar.* xetler.

mekayil *is.* ashliq ölchesh eswabi.

mekel *is. ar.* 1. hayat kechüridighan yer; 2. yémek-ichmek, meishet.

mekful *s. ar.* kèpil bolghan, kapaletke élinghan.

mekhul *s. ar.* sürme, sürme tartqan.

mekide *is. ar.* hiyle, riya.

mekik *-ği is. far.* moka: *Şehirde arabalar mekik dokuyor* – Sheherde mashinilar bapkarning mokisidek kèlip kètip turidu.

mekin *s. ar.* olturaqlashqan, yerleshken.

mekkar *s. ar.* mekkar, hiyliger.

mekkâre *is. ar.* ijarige élinghan haywan.

mekkâreci *is.* haywan ijarige élip yük toshughuchi.

mekkari *is.* hiyligerlik, mekkarlik.

mekkas *is. ar.* sodigerlerdin baj yighquchi **Mekke** *is. öz.* Mekke (Seudi Erestanda).

meklüm *s. fr.* yaridar.

mekmen *is. ar.* mökünidighan yer, soqunidighan yer.

mekmun *s. ar.* mexpiy, yoshurun.

mekmure *is. ar.* jinsiy munasiwette bolghuchi ayal.

meknuz *s. ar.* kömüklük, yoshurulghan.

mekonik *s. fr.* epyun.

mekonizm *is. tıp.* epyun bilen zeheren'gen.

mekoyum *is. fr.* yéngi tughulghan bowaqning qorsaq poqi.

mekr *is. ar.* mikir, hiyle.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mekrub *s. ar.* qayghuluq, hesretlik.

mekruh *s. ar.* 1. mekro (diniy yasaq); 2. chirkin, yirginchlik, paskina.

meks *is. ar.* 1. soda béji; 2. baj élish.

meks *is. ar.* turush, kütüsh, saqlash.

mekseb *is. ar.* 1. payda; 2. payda kélidighan yer; 3. payda élish yoli.

meksub *s. ar.* 1. qolgha keltürülgen; 2. adetlen'gen, kön'gen.

meksuf *s. ar.* tutulghan.

meksur *s. ar.* sunghan, oshtulghan.

mektep *-bi is. ar.* 1. mektep; 2. shagirtlar; 3. bir ustining mezhipi; 4. pahishixana; 5. qamaqxana, türme; 6. xet yézilidighan yer.

mektepli *s. is.* 1. mektep oqughuchisi; 2. mektepte terbiyilen'gen.

mektum *s. ar.* 1. mexpiy tutulghan; 2. hökümettin mexpiy tutulghan.

mektup *-bu is. ar.* xet.

mektupçu *is.* bir wilayet merkizide xet-chek ishlirigha mesul kishi.

mektuplaşmak xetleshmek.

mekül *s. is. ar.* 1. yéyilgen; 2. yémek.

mekülât *is.* yémek-ichmek, meishetler.

mekzebe *is. ar.* yalghan söz.

mela *is. ar.* sehra.

melâbe *is. ar.* 1. oyun; 2. oyunchuq.

melabis *is. ar.* kiyim-kéчек.

melah *is. far.* chéketke.

melahat *is. ar.* güzellik, shérinlik.

melahatlı *s.* güzel, tatliq, shérin.

melahim *is. ar.* 1. qanlik, tatliq, shérin, küresh; 2. urush meydanliri.

- melaib** 1. oyun oynaydighan yer; 2. oyun; 3. oyunchuq.
- melâik** *is. ar.* malaikler.
- melâl** *-li is. ar.* jan siqilishi, teqezza, tit-tit bolush.
- melałji** *is. fr.* qol we puttiki nérwa aghriqi.
- melâmet** *is. ar.* 1. azarlash; 2. eyiblesh.
- melan** *s. ar.* toshturuqluq, toldurulghan.
- melanemi** *is. fr.* qanning qariyip kêtish késelliki.
- melânet** *-ti is. ar.* yamanlıq, eskilik.
- melanoderm** *s. fr.* qara tenlik.
- melanodonti** *is.* chishning qariyip kêtish késelliki.
- melanoglosi** *is.* tilning qariliqi.
- melanuri** *is. fr.* süydükning qaramtullishishi.
- melanurya** *is. lat. zool.* bir xil béliq türi (bedini siziqliq kümüş rengde).
- melaz** *s. ar.* yoshurunidighan yer.
- melbes** *is. fr.* kiyim-kéчек.
- melbus** *s. ar.* kiyin'gen, kiyim kiygen.
- melda** *s. ar.* yash (xotun) chokan.
- melduğ** *s.* yılan yaki chayan chaqqan.
- melek** *-ği is. ar.* perishte, melek (Alla bilen insan otturisida elchilik qilghuchi).
- meleke** *is. ar.* adetlenmek, könmek, pishmaq.
- meleme** *is.* 1. meresh (qoy we öchke); 2. *s.* hurun, qolidin ish kelmes.
- melemek** merimek (qoy, öchke).
- meleş** *is.* ikki qoziliq qoy.
- meleşmek** birlikte merimek, mereshmek.
- melez** *s. is. ar.* shalghut: *Katır bir melez hayvandır – Qéchir shalghut haywandur; Melez dil – Shalghut til.*
- melfuf** *s. ar.* 1. baghlanghan, yögelgen; 2. qoshumche qilinghan.
- melfuz** *s. ar.* sözlen'gen, teleppuz qilinghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- melhame** *is. ar.* qanliq küresh.
- melhem** *is. ar.* melhem, qoyuq yaghliq dora.
- melhub** *s. ar.* yalqunjighan, tutashqan (ot).
- melhuf** *s. ar.* ghemkin, hesretlik.
- melik** *-ki is. ar.* qiral, hökümdar.
- melike** *is. ar.* melike (ayal hökümdar yaki shahning xotuni).
- melioydoz** *is. fr.* insan we haywanlarda bolidighan yuqumluq mikrobluq késel.
- melit** *-ti is. ttp.* mengz késelliki.
- melitemi** *is.* qanda shéker maddisining köplüki.
- melkut** *s. ar.* kochigha qoyuwétilgen bala.
- mellah** *is. ar.* yehudiy mehelligi.
- melodi** *is. fr.* 1. yéqimliq küy, yaxshi anglinidighan ahang; 2. ahang, muqam; 3. muzika.
- melodici** ahanggha salghuchi, sazende: *Uygur melodicisi* – Uyghur sazendisi.
- meloman** saz heweskari: *Uygurlar birer melomandirlar* – Uyghurlar saz heweskarliridir.
- melomeli** *s.* artuqche put we qol bolush.
- melon** *is. fr.* erenche üsti yumilaq shepke.
- meloterapi** *is.* késelni saz we naxsha bilen dawalash.
- melsa** *s.* 1. tüz (egri toqaysiz); 2. sharab.
- melsuk** *s. ar.* chaplashturulghsan, yépishturulghan.
- meltem** *is.* yaz künliri déngizgha qarap soqqan shamal.
- melub** *s. ar.* éghizdin shölgey aqqan.
- meluf** *s. ar.* adetlen'gen, könüp qalghan.
- melum** *s. ar.* azarlanghan, köngüli aghrighan.
- melum** *s.* köngli yérim, ghemkin.
- melun** *s. ar.* qarghishqa ketken, lenetke uchrighan.
- melül** *-lü s. ar.* 1. boyni qisilghan, köngli yérim; 2. zérikken, bizar bolghan.

memat *is. ar.* mamat, ölüm: *Hayat memat meselesi* – Hayat-mamat mesilisi.

memba *-i is. ar.* 1. bulaq; 2. menbe.

memduh *s. ar.* teqdirlen'gen, küylen'gen.

meme *is.* emchek, yélin.

memeli *s.* emcheklik: *Memeliler* – Emcheklik haywanlar.

memelik *-ği is.* 1. yélin xaltisi (haywanlarning baliliri émiwalmisun üçhün); 2. ayallarning liptiki, baghirtaq; 3. ayallarning yasalma emchiki.

memeliler *is. zool.* emcheklik haywanlar, süt emgüchi haywanlar.

memeş *is.* kalining shölgiyi.

memhur *s. ar.* tamghilanghan, möhürülen'gen, péchet urulghan.

memhus *s.* 1. parqiraaq, julalanghan; 2. etlik, éti toluq.

memhuv *s.* yoqalghan.

memil *is. ar.* bir terepke mayil bolush, bir terepke qingghiyish.

memişhane *is.* hajetxana, teretxana, xala jay.

memlaha *is. ar.* shorluq, shorluq yer.

memleket *is. ar.* 1. memliket; 2. yurt: *Kaşkar Ahmedin memleketidir* – Qeshqer Exmetning yurtidir.

memleketli *is. s.* 1. yurtdashliq; 2. wetendashliq.

memlûh *s. ar.* tuzlanghan nersiler.

memlûkane *z.* qullarche.

memlûkiyet *-ti is.* qulluq, esirlik.

memlûk *-kü is. ar.* 1. qul, esir; 2. qul eskerler.

memnu *-u is. ar.* meni qilinghan, cheklen'gen.

memnuat *is. ar.* cheklen'gen nersiler, meni qilinghan nersiler.

memnun *s. ar.* memnun, xushluq: *Sizi gördüğüme çok memnun oldum* – Sizni körgenlikim üçhün bek memnünmen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- memnuniyet** *is. ar.* memnuniyet, xushalliq.
- memnuniyetle** *z.* xushalliq bilen.
- memnuniyetsizlik** *-ği is.* memnuniyetsizlik, naxushluq.
- memnunluk** *-ğu is.* 1. memnunluq, xushalliq; 2. raziliq.
- memorandum** *is. fr.* mimorandum (xelqara munasiwetlerde birer hökümetning diplomatiye yoli bilen muhakime qilish lazim bolghan mesililer yüzisidin öz nuqtinezirini bayan qilip yazghan bayannamisi).
- memşa** *is. ar.* hajetxana, teretxana, xala jay.
- memtul** *s. ar.* bolqa bilen soqulghan.
- memtur** *s. ar.* üstige yamghur chüshken.
- memul** *-lü s. ar.* 1. oylanghan, ümid qilghan, kütülgen; 2. éhtimal: *Bugün gelmeleri memuldur* – Bütün kélishi éhtimal.
- memun** *s. is. ar.* emin, bixeter.
- memur** *is. ar.* 1. xizmetchi; 2. wezipisi bolghan.
- memuriyet** *-ti is. ar.* 1. memurluq, xizmetchilik; 2. wezipe.
- men** *is. ar.* tosüp qoymaq, toxtitip qoymaq, meni qilmaq.
- men** *is. ar.* qilghan yaxshiliqni bashqa urmaq, minnet qilmaq.
- menabit** *is. ar.* yaylaq, otlaq (köplük).
- menafi** *is. ar.* payda, menpeet.
- menahil** *is. ar.* haywanlarni sughiridighan yer.
- menahir** *is. ar.* burun töshüki.
- menahir** *is. ar.* qushxana (haywan öltüridighan yer).
- menair** *is. ar.* munar (köplük).
- menajer** *is. ing.* bk. *menecer*.
- menakir** *is. ar.* gunah ishlar, eski ishlar.
- menal** *is. ar.* 1. qolgha keltürülgen nerse, mal-mülük; 2. ige bolmaq.
- menam** *is. ar.* 1. uyqu; 2. yataq (öy); 3. chüsh (körmek).
- mename** *is.* töshék, üstide yétilideghan yer.
- menami** *s.* 1. chüshke tebir bergüchi; 2. tebirname.

- menar** *is. ar.* mayak.
- menasıb** *is.* derije, pelempey, baldaq.
- menasık** *is. ar.* ibadetxana.
- menasim** *is. ar.* 1. alamet, belge; 2. yol.
- menasir** *is. ar.* tashchilarning qelimi; 2. yirtquch qushlarning tumshuqi.
- menasir** *is. ar.* yaghachchilarning herisi.
- menat** *is. ar.* dar (adem asidighan).
- menazım** *is. ar.* ret, sep.
- menazil** *is. ar.* menizisilerdiki qonalghu.
- menbet** *is. ar.* yaylaq, otlaq.
- menbit** *is. ar.* bk. **menbet**.
- menbuz** *z.* haramzade (atisi namelum).
- menca** *is. ar.* qutulush.
- mencalâb** *is. far.* paskina, sésiq su.
- mencat** *is.* qutulush, amanliqqa érishish.
- mencud** *s. far.* ghemkin, hesretlik.
- mencuk** *is. s. ar.* 1. bayraq momisi we munarning uchigha qadilidighan kichik yérım ay; 2. yamghurluq, künlük; 3. bayraq.
- mendeme** *is. ar.* pushayman qilish, pushayman qilinghan ish.
- mendil** *is. ar.* qol yaghliqi.
- mendirek** *-ği is. yun.* qoltuq (déngizning).
- menecer** *is. ing.* bashqurmaq, idare qilmaq, yobashchiliq qilmaq.
- menedilmek** meni qilinmaq, cheklenmek.
- menekşe** *is. far.* binepshe (nabat).
- menend** *is. far.* 1. oxshash, oxshashliq; 2. xuddi, ... dek, ... tek.
- menenjit** *-ti is. fr.* ménin'git.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

menetmek meni qilmaq, cheklimek: *Kötülüğü menetmek gerekir* – Eskilikni cheklesh kérek.

menevi *s. ar.* ispérma, méni.

meneviş *is. far.* nesiller üstidiki siziqlar.

menevişli *s.* chimir-chimir, siziqliq.

menfa *is. ar.* sürgün qilinidighan yer.

menfaat *-ti is. ar.* menpeet, payda.

menfaatçi *s. is.* menpeetperes, shexsiy menpeetchi, öz paydisini közleydighan.

menfaatli *s.* paydiliq, menpeetlik.

menfaatperest *-ti s. ar.* menpeetperes, öz paydisini közleydighan: *Menfaatperest olmamali* – Menpeetperest bolmasliq lazim.

menfes *is. ar.* nepes yoli, nepes alidighan yer.

menfez *is. ar.* kirish-chiqish yéri, töshük, öngkürning éghzi.

menfi *s. ar.* 1. menpiy; 2. sürgün; 3. bolushsiz (grammatikida).

menfuh 1. sémiz; 2. köptürülgen, püwlep köptürülgen.

menfur *s. ar.* nepretlinidighan, yirginchlik: *Menfur eylemler kinansın* – Yirginchlik heriketler eyiplensun.

menfuş *s. ar.* titilghan (paxta, yung).

mengeç *-ci is.* yung égiridighan sayman.

mengel *is.* zinnet üçhün putqa séliwalidighan halqa, bilezük.

mengene *is. yun.* 1. siqip yagh we su chiqiridighan sayman, juwaz; 2. her xil siqquch, présligüchi üsküniler.

menhar *is. ar.* qushxana (haywan öltüridighan).

menhar *is. ar.* burun töshüki.

menhec *is. ar.* ochuq we keng yol.

menhel *is. ar.* 1. haywanlarni sughiridighan yer; 2. ötek.

menhi *is. ar.* din chekligen ishlar.

menhidroz *is. fr.* ayallarning heyz körgende artuqche terlishi.

menhir *is.* tik we yoghan tashtin yasalghan abide, menggü tash.

menhir *is.* bk. *menhar*.

menhiyat *is. ar.* diniy cheklimler.

menhub bulang-talanggha uchrighan, talanghan.

menhubat bulang-talang qilinghan nersiler.

menhus *s. ar.* teleysiz, bextsiz.

menhuş chayan we yilan chéqiwalghan.

menhut yonulghan, tarachlanghan.

meni *is. ar.* meni: *Böyle yapmak menidir* – Mundaq qilish menidur.

meni *is. ar.* özümchilik.

meni *is. ar.* meni, ispérma, heshq.

meni *is. ar.* 1. qolgha keltürüş qiyin bolghan; 2. téyilghaq.

meniha *is. ar.* hediye, bexsh.

menin *is. ar.* chang-tozan.

meningoensefalit *is. fr.* ménge we uning perdiliridiki késellik.

meningokok *is. fr.* ménin'git mikrobi.

meningokoksemi *is. fr.* qanda ménin'git mikrobining bolushi.

meniş *is. far.* tughma xaraktér, mijez, xuy.

menkıb *is. ar.* dastanlar.

menkıb *is. ar.* qol söngikining müre bilen tutashqan yéri.

menkıbe *is. ar.* tarixiy sheksler toghrisidiki hékayet.

menkıbevi *s.* epsaniwi.

menku *-uu s. ar.* suda qaynitilghan.

menkuat *-tı is.* qaynitilghan giyah süyi.

menkubiyet *-tı is.* nezerdin chüşmeklik, chüşhkünlük.

menküha *is. ar.* nikahlanghan, nikahliq ayal.

menkul *-lü s. ar.* 1. toshulghan; 2. yötkelgen; 3. éghizdin-éghizgha köchüp kelgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

menkûlat *is.* 1. toshulghan nersiler; 2. tepsir we hedis bilen munasiwetlik bilimler.

menkûp *s. ar.* téshilgen, téshiklik, téshik échilghan.

menkûp *s. ar.* 1. bextsiz, teleysiz; 2. nezerdin chüshken.

menkûr *s. ar.* inkar qilinghan.

menkus *s. ar.* nuqsan, kemchilik, yétishsizlik.

menkus *s. ar.* 1. zinnelik; 2. boyaq bérilgen, resim sizilghan; 3. gejdin yasalghan neqishlik penjire.

menkuz *s. ar.* buzulghan, ishlitishtin qalghan.

menna *s. ar.* tosqun bolghan.

mennac *s. ar.* merd, séxiy.

menolunmak cheklenmek, meni qilinmaq.

menometroraj *is. fr.* heyz jeryanida xunning köp kélishi.

menopoz *is. fr.* ayallarda heyzning toxtishi (heyz körüş yéshidin ötüshi).

menoraji *is. fr.* adetning (heyzning) köpiyishi.

menoralji *is.* heyzning aghrip kélishi.

menore *is. fr.* heyzning normal kélishi.

menostaksi *is. fr.* heyz waqtining uzirip kétishi.

menostaz *is. fr.* heyzning rawansizliqi.

mensec *is. ar.* toqumichiliq fabrikisi.

mensek *is. ar.* 1. ibadetxana; 2. erapatta qurbanliq soyulidighan yer.

mensi *s. ar.* 1. untulghan; 2. terk qilinghan, tashlanghan.

mensim *is. ar.* 1. pul; 2. töge tirniqi.

mensiyat *is. ar.* untulghan nerse.

mensubat *is.* xizmetdashlar.

mensubin *is.* 1. kesip ehli; 2. bir ish yaki adem bilen munasiwiti bolghanlar.

mensubiyet *-ti is. ar.* mensupluq, munasiwetlik.

mensuc *s. ar.* toqulma nerse.

mensuh *s. ar.* chiqirilghan hökümning bikar qilinishi.

mensuk *s. ar.* retlik tizilgan, retlen'gen.

mensup *-bu s. ar.* mensup, tewe, munasiwetlik: *Bu derneğe mensup olanlar* – Bu jemietke mensup ademler.

mensur *s. ar.* 1. nesir, nesir sheklide yézilghan; 2. chachma: *Mensur šiirlar* – Chachma shéirlar.

mensur *s. ar.* qilich duéli.

mensusat *-ti is.* toqulma nersiler.

menşe *-i is. ar.* 1. menbe, esli; 2. oqup chiqqan mektep, yétiship chiqqan yer.

menşur *s. ar.* neshr qilinghan.

menteşe *is. far.* gire, gireche: *Kapı menteşesi* – Ishik giresi.

menun 1. waqit, zaman; 2. ölüm; 3. ejel, aqiwet, zawal.

menus *s. ar.* kön'gen, ögen'gen, özleshken.

menut *s. ar.* 1. ésilghan, ésiqliq; 2. baghliq, ait.

menü *is. fr.* 1. tamaq túrliri jedwili, tamaq túrlining isimliki; 2. dastixangha keltürüldighan yémeklikler.

menvi *is. ar.* meqset, ghaye, meqset qilinghan nerse.

menzele *is. ar.* 1. derije, ret; 2. béket.

menzil *is. ar.* 1. menzil, qonalghu, öteng; 2. herbiy qisimlarning arqa sep xizmiti; 3. ikki menzil ariliqi; 4. pochta atliri turidighan yer.

menzilci *is.* atliq xet-chek toshughuchi, pochtikesh.

menzile *is. ar.* 1. basquch, derije, orun; 2. qonalghu yer.

menzilet *is. ar.* bk. **menzile**.

menzilhane *is. ar.* pochtikeshlarning at tenggüshleydighan yéri.

menzilli *s.* 1. qarigha étish ariliqi; 2. qonalghu yéri.

menzul *-lü s. ar.* qériliq we bashqa seweblerdin mangalmaydighan halgha kelgen.

mephus *s. ar.* bölüm, qisim (kitabning).

mera *is. ar.* 1. otlaq, yaylaq; 2. térilghuning haywan béqish üçhün ayrilghan qismi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

merah is. ar. bek xushalliq.

merah is. ar. 1. dem élish yéri, köngül achidighan yer; 2. yer, makan; 3. uwa, aile.

merahil is. ar. menzil, qonalghu, musapiler.

merak -kı is. ar. 1. qiziqish: *Bu makinanın nasıl çalıştığını merak ettim* – Bu mashinining qandaq ishlewatqanliqigha qiziqtim; 2. hewes, ishtiyaq: *Bahçeye, çiçeğe meraklı olmak* – Baghchigha, gülge hewes qilmaq; 3. xalas, yaqturush, xush: *Mehmedin yemeğe o kadar meraklı yok* – Mehemmetning tamaq bilen anche xushi yoq; 4. ghem-qayghu: *Meraktan çatlıyorum, bu çocuk nerde kaldı* – Kishini ghemde qoyup bu bala nege ketti (qeyerde qaldi).

merak s. ar. atning saghrisi.

meraklı is. ar. 1. mazar, qebre; 2. yétip-qopidighan yer, aram alidighan yer.

meraklı s. ar. 1. pelempey; 2. derije.

meraklı s. ar. heweskar.

meraklanmak s. 1. qayghurmaq, endishe qilmaq; 2. meyüslenmek, échinmaq.

meraklı 1. heweskar: *Meraklı çocuk bütün gün bana soru soruyor* – Heweskar bala kün boyi mendin soal soraydu; 2. qiziqish, arzu: *Ava meraklı adam* – Owgha qiziqidighan adem; 3. zoq: *Yemeğe meraklı* – Tamaqqa zoqi bar; 4. qayghu, ghem; 5. ashiq: *Kitap meraklısı* – Kitap ashiqi.

meraksiz s. 1. ghemsiz, bighem; 2. hewisi yoq, ishtiyaqi yoq.

meral -li is. maral, bughining chishisi.

meralji is. fr. yota aghriqi.

meram is. ar. 1. meqset; 2. niyet, istek, arzu.

merametçi is. 1. yamaqchi (ötük); 2. kepsherchi, daghmalchi.

merametlemek is. ar. rémont qilmaq, tüzimek, ongshimaq.

merare *is. ar.* öt xaltisi.

merasim *is. ar.* 1. murasim; 2. nizam, yol: *Her işin bir merasimi var* – Her ishning bir yoli bolidu.

merasimsiz *s.* murasimsiz, murasim ötküzmestin.

merazibe *is. far.* chégra qoghdighuchilar.

merbat *is. ar.* 1. qoy we öchke baghlaydighan yer; 2. ibadetxana (musulmanlarning); 3. monastir.

merbut *-tu s. ar.* 1. baghlaqliq; 2. baghlaqliq at; 3. birige baghlinip qalmaq.

merbutiyet *-ti is. ar.* 1. birlik, ortaqliq; 2. ishench; 3. munasiwet.

mercan *is. ar. zool.* marjan (dénigidin chiqidighan).

mercanköşk *is. zool.* merjan'gush (ésil puraqliq bir xil ösümlük).

mercek *-ği is.* merjek (kino we resim apparatlrining yoruqluqini tengshesh orgini).

merci *-i is. far.* murajiet yéri, iltimas qilinidighan yer.

mercu *s. ar.* 1. yalwurulghan, iltimas qilinghan; 2. arzu qilinghan, ümid qilinghan, tilen'gen.

mercuh *s. ar.* üstün tutulghan, qimmet bilin'gen (qimmetlik hésablanghan).

merdan *is. far.* merdler, sözide turidighanlar, yigitler.

merdane *s. z. far.* 1. merdanilerche, merdlerche; 2. jasaret bilen.

merdane *s. ar.* noghuch.

merdiven *is. far.* 1. shota; 2. tartma, pelempey.

merdivenli *s.* pelempeylik.

merdut *s. ar.* 1. qoghlanghan, qoghlandi; 2. ret qilinghan, reddiye bérilgen.

merdüngiriz *s. far.* kishige arilashmaydighan, ademdin qachidighan.

merebe *is. ar.* kesip, ish, meshghuliyet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- merek** -*ği is.* yem-xeshek qoyulidighan öy.
- mergul** *s. far.* 1. türülgen (chach); 2. qush awazi; 3. yéqimliq awaz.
- mergup** *s. ar.* yaxshi körülgen, yéqimliq.
- merhaba** *ünl. ar.* salamlashmaq, qarshi almaq sözi.
- merhabalaşmak** salamlashmaq, salam bermek.
- merhale** *is. ar.* 1. basquch: *Mücadelenin ilk merhalesi* – Küreshning birinchi basquchi; 2. menzil; 3. ikki öteng ariliqi; 4. bir künlük yol.
- merhamet** *is. ar.* ich aghritish: *Dulkun, Uçkuna merhamet etti* – Dolqun Uchqungha ich aghrittı.
- merhametsiz** *s.* shepqetsiz, baghri qattıqlıq.
- merhem** *is. ar.* bk. **melhem**.
- merhub** *is. ar.* 1. qorqunchluq (nerse); 2. yolwas.
- merhum** *s. ar.* merhum, rehmetlik (er): *Merhum başbakan* – Merhum bash ministir (zungli).
- merhume** *is. ar.* merhume (ayal).
- merhun** *s. ar.* renige qoyulghan.
- merhuz** 1. yuyunghan; 2. terligen.
- meri** *s. ar.* köz bilen körgili bolidighan.
- meri** *s. ar.* 1. yürgüzülüwatqan; 2. gépi ötidighan, nopuzluq, hörmetke ige.
- meri** *is. ar.* tamaq waqtida chélinidighan kanay.
- meridyen** *is. fr.* méridian sızıqi **Merih** *is. öz. ar.* Kurud, Mars (yultuzı).
- merinos** *is. isp.* mérinos (inchike yungluq qoy).
- meriyat** *is.* körgili bolidighan nersiler.
- merkat** -*di is. ar.* qebre, mazar.
- merkep** -*bi is. ar.* 1. éshék; 2. minilidighan nerse; 3. kéme.
- merkepçi** *is.* kiragha éshék bergüchi.
- merkez** *is. ar.* 1. merkez, özek, ottura qisim, yadro: *Heytikar Kaşkar şehrimizin merkezidir* – Héytikar Qeshqer

shahirimizning (merkizide) qaq otturisida; 2. shekil, yol: *Benim düşüncem bu merkezdedir* – Méning chüshenchem mushu shekilde; 3. paytext: *Pekin, Çinin merkezidir* – Béyjing Junggoning paytextidir; 4. nuqta: *Meselenin ağırlık merkezi* – Mesilining éghirliq nuqtisi.

merkez kaç s. merkezdin qachqan, merkezdin ayrilghan, özektin qachqan.

merkezi s. ar. merkizi: *Merkezi nokta* – Merkiziy nuqta; *Merkezi radyo* – Merkiziy radio.

merkezileşmek merkezleshmek, özekleshmek.

merkezileştirilmiş merkezleshtürülgen, özekleshtürülgen.

merkeziyet -ti is. ar. merkezchilik, özekchilik.

merkezlemek merkezlimek, özeklimek.

merkum s. ar. 1. ismi atalghan; 2. yézilghan, qeyt qilinghan.

merkup is. ar. mese üstige kiyidighan ötük.

Merkür is. öz. Mérkuriy, Arzu (yultuzi).

merlingeç -cı is. bot. mesteki rumi (derek).

mermer is. ar. mermer.

mermerci is. mermer buyumliri ishleydighan, bolupmu qebre tashliri yasaydighan biri.

mermercilik -ği is. tashchiliq hüniri (seniti).

mermerşahi is. ar. aq paxta rext.

mermi is. ar. oq: *Top mermisi* – Top oqi.

mermiyat is. ar. 1. oqlar; 2. étip tashlanghan nersiler.

mermuz is. ar. ima-isharet bilen bildürmek.

mermuzat is. ima-isharet bilen bildürülgen nerse.

merokksalji is. fr. saghra aghriqi.

merozmi is. tp. bezi puraqlarni puriyalmasliq.

merrat is. qétim, nöwet (köplük).

merre is. ar. qétim, nöwet.

merreten z. bir qétim, bir nöwet.

mersa is. ar. port, gharghalta.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

merserize *is. fr.* 1. ximiywi usul bilen chulandurulghan paxta yip; 2. bu xil yip bilen toqulghan toqulma.

mersi *ünl. fr.* "salamet bolung, rehmet" dégen menide.

mersin *is. yun.* yopurmaqliri daim yéshil turidighan bir xil derek we uning méwisi.

mersiye *is. ar.* mersiye (wapat bolghuchigha atap yézilghan shéir yaki sözlen'gen söz).

mersiyehan *s. bk. mersiyekâr.*

mersiyekâr *s.* mersiye oqughuchi yaki mersiye sözi sözligüchi.

mersud *is. ar.* 1. közitish; 2. hésaplanghan.

mersum *s. ar.* 1. yézilghan; 2. eslen'gen, yadlanghan; 3. enene.

mersumhâr *is.* baj yighquchi, bajgir.

mersus *s. ar.* 1. qoghushun bilen chingitilghan; 2. ching, puxta.

mert *-di far. s.* merd, jesur, sözide turidighan.

mertçe *z.* merdlerche, baturlarche.

mertebe *is. ar.* 1. mertiwé, derije; 2. pelempey, basquch; 3. unwan; 4. nöwet.

mertek *-ği is.* töt burjek, qélin penerke.

mertub *s. ar.* 1. yéngi: *Mertub sebze* – Yéngi köktat; 2. nem.

merub *s. ar.* qorqqan, chöchügen, ürkügen.

meruben *z.* qorqqan (chöchügen) halda.

mervaha *s.* tüzlenglik.

mervi *is. ar.* éghizdin éghizgha köchüp yürgen.

merzaga *is.* patqaqliq.

merzagan *is. ar.* 1. jehennem, dozax; 2. mazar, qebre.

merzat *is. ar.* razi bolmaq, xushal bolmaq.

merzubum *is. far.* 1. dölet; 2. weten, yurt.

merzübum *is. far.* iqlim, kilimat.

mes *is. ar.* 1. chéqilish, tégish; 2. meydangha kélish.

mes *is. isp.* chérkawlarda duagha tengkesh qilinghan muzika.

mesabe *is. ar.* derije, unwan.

mesaf *is. ar.* gézekke turidighan yer.

mesafa *is. ar.* ikki yer arisidiki ariliq, yiraqliq, uzaqliq.

mesağ *is. ar.* ruxset, ijazet.

mesaha *is.* 1. yer ölchesh; 2. yer ölchimi, yer kölimi.

mesai *is. ar.* xizmet, emgek.

mesaj *is. fr.* dölet erbablirining bir-birige yazghan xéti yaki tebrik téléggrammisi, tebrik xet yaki tebrik téléggramma.

mesajeri *is. ar.* 1. yoluchilarni we ularning yük-taqini toshuydighan xizmet guruppisi; 2. bu guruppa turidighan yer.

mesane *is. ar.* süydük xaltisi, dowsaq.

mesatir *is. ar.* 1. sizghuch; 2. tamchilarning handuwisi.

mesavi *is. ar.* eskilik, yamanliq (köplük).

mesavi *is. ar.* öy, turar jay (köplük).

mesbaa *is. ar.* yolwash qatarliq yirtquch haywanlar köp orunlashqan rayon.

mesbuk *-ku s.* 1. arqida qalghan; 2. ötkende bolghan, ötmüş.

mesbuk *s. ar.* qilipqa tökülgen.

mescit *-di is. ar.* meschit.

mescum *is. ar.* tökülgen, aqqan.

mescun *is. ar.* solanghan, qamalghan, mehbuz.

mesdut *is. ar.* yépiqliq, aldigha tam soqulghan.

mesel *is. ar.* 1. mesel (ibret we ülge élinidighan kichik hékaya); 2. kinayilik söz; 3. oxshitish; 4. maqal-temsil; 5. terbiyivi ehmiyetke ige hékaye.

meselâ *e. ar.* mesilen.

mesele *is. ar.* 1. mesilen 1. qiyin ish: *Turislerin oraya gitmeleri şimdi bir meseledir* – Sayahetchilerning u yerge kétishi emdi bir mesilidur.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mesemme** *is.* téridiki ushshaq töshükler.
- meserret** *-ti is.* xushallıq.
- mesfu** *s.* köz tegken.
- mesfuh** *s. ar.* 1. éqitilghan, tökülgen; 2. taghning étiki.
- mesfur** *s. ar.* ismi atalghan, ismi qeyt qilinghan.
- mesh** *is. ar.* mési (teret alghanda).
- mesh** *is. ar.* 1. qiyapitini özgertip setlshish; 2. bashqilarning shéirini özgertip özining qiliwélsh.
- meshetmek** 1. siylimaq; 2. yaghlmaq, yagh sürmek.
- meshuf** *s. ar.* 1. sugha qanmighan; 2. susirmaq.
- meshuk** *s. ar.* yanjilip undek halgha kelgen.
- meshun** *s. ar.* issitilghan, illitilghan, issinghan.
- meshur** *s. ar.* séhirlen'gen, juda qilinghan.
- mesih** *s. ar.* 1. shekil özgertken; 2. ajayip-gharayip **Mesih**
- is. öz. ar.** peyghember.
- mesihi** *is. ar.* 1. Eysa peyghember ümiti; 2. xristian.
- mesil** *is. ar.* su yoli, suning éqish yoli.
- mesil** *is. ar.* oxshash, kebi, goya, xuddi.
- mesina** *is. it.* béliq qarmiқining at qilidin yasalghan yipi.
- mesire** *is. ar.* sayahet (seyle) qilidighan yer, hawalinidighan yer.
- mesken** *is. ar.* 1. olturaq jay, öy; 2. bezi güllerde uruq xaltisi.
- meskenet** *-ti is. ar.* 1. miskinlik; 2. péqirliq, yoqsulluq; 3. qolidin ish kelmeslik.
- meskub** *s. ar.* téshilgen töshük.
- mesküb** *s. ar.* qélipqa tökülgen.
- meskükât** *-ti is. ar.* meden pul (köplük).
- meskûn** *s. ar.* 1. adem olturidighan (yer); 2. güllep yashnighan.
- meslek** *-ki is. ar.* 1. kesip; 2. meslek, yol, sistéma.
- mesleki** *s. ar.* kespiy, kesipke ait.
- meslekli** *s.* kesip ehli, kesip igisi, mesleklik.

mesleksiz *s.* 1. mesleksiz, bikar telet, bir ishning béshini tutmighan; 2. shaxtin shaxqa qonup yürgüchi.

meslektaş *s. is. ar.* kesipdash, meslekdash.

meslûh *s. ar.* térisi soyulghan.

meslûl *s. ar.* 1. ghlapidin chiqirilghan (qilich, pichaq); 2. din üçün qurban bolghan; 2. sil késilige gırıptar bolghan.

meslût *s. ar.* 1. meghlup, yéngilgen; 2. zeip, ajiz.

mesmuat *is. ar.* bilin'gen we ishıtilgen xewerler.

mesmum *s. ar.* zeherlen'gen, zeherlik.

mesmumen *z.* zeherlen'gen halda.

mesmur *s. ar.* mix bilen tutturulghan.

mesnai *s.* ikkilik, ikki yüzlük.

mesnet *-di is. ar.* 1. tirek, destek; 2. orun, unwan, derije, ataq.

mesnevi *is. ar.* ikkilik, mesnewi (shéiriy shekil).

mesnu *s. ar.* 1. ishıtilgen, anglanghan; 2. anglashqa tégishlik.

mesra *is. ar.* kéche sepiri, kéchide yolgha chiqish.

mesrah *is. ar.* otlaq, yaylaq.

mesrebe *is. ar.* 1. otlaq; 2. bedende meydıdin qéringha qeder uzarghan tüklük yer.

mesrur *s. ar.* xushallıq.

messah *s. ar.* ölçep kesküchi.

messah *is. ar.* uwulap dawalıghuchi.

messetmek hés qilmaq, tuymaq: *Ben ihtiyaç messettim* – Men ihtiyaç hés qildim.

messur *is. ar.* 1. tashqin (su); 2. qiziq doxupka, yalqunjıghan ot.

mest *s. far.* mest.

mest *is. ar.* mese (ayagh kiyim).

mest etmek 1. mest qilmaq; 2. bihosh qilmaq.

mest olmak 2. mest bolmaq; 2. bihosh bolmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mestan** *is.* mestler.
- mestane** *z. far.* mestane, özini yoqatqan halda.
- mestçi** *is.* mese tikküchi.
- mestur** *s. ar.* örtelgen, chümkelgen, xupiyane.
- mesture** *is. ar.* mexpiy yol.
- mesudiyet** *-ti is.* bextlik.
- mesul** *-lü is. ar.* mesul, jawabkar.
- mesuliyet** *-ti is.* mesuliyet, jawabkarliq.
- mesuliyetli** *is.* mestuliyetlik, jawapkarliq.
- mesuliyetsiz** *s.* mesuliyetsiz.
- mesuliyetsizlik** *-ji is.* mesuliyetsizlik.
- mesum** *s. ar.* gunahkar, gunahliq.
- mesur** *s. ar.* yoli késilgen, esir élinghan.
- mesut** *s. ar.* bextlik, bextiyar: *Mesut bir hayat* – Bextlik turmush.
- meşahid** *is. ar.* shéhitlik (köplük).
- meşahir** *is. ar.* körgezme (köplük).
- meşahir** *is. ar.* mötiwerler, nopuzluqlar.
- meşakkat** *-ti is. ar.* musheqqet, qiyin.
- meşale** *is. ar.* 1. meshel, otqash; 2. yoruqluq bergüchi sayman.
- meşalekeş** *is.* 1. meshel kötürgüchi, tutquchi; 2. rehber.
- meşar** *is. ar.* hejge barghuchilarning haji bolmastin burun turidighan yéri.
- meşari** *is. ar.* 1. yollar; 2. su turubiliri.
- meşarib** *is. ar.* 1. xuy, mijez; 2. kurushka.
- meşayeh** *is. ar.* mashayix, sheyxler.
- meşbu** *-u s. ar.* 1. tolghan, liq toshquzulghan; 2. toyghan, toq.
- meşcu** *s.* jasaretlik.
- meşcuc** *s. ar.* bash we yüzidin yarilanghan.
- meşdud** *s. ar.* 1. ching baghlanghan; 2. yipek rext.

- meşduh** *s. ar.* 1. qorqqan; 2. chöchügen, hoduqqan.
- meşe** *is. far.* dub derixi.
- meşelik** *-ği is.* dubzarliq, dub ormanliqi.
- meşfer** *is. ar.* kalpuk, lew, erin.
- meşgale** *is. ar.* meshghuliyet.
- meşguf** *s. ar.* ashiq, mejnun, sewda.
- meşgul** *-lü s. ar.* 1. meshghul, shughullinish: *Müdür şimdi meşguldur* – Mudir hazir ish bilen meshghul; 2. oygha patmaq.
- meşguliyet** *-ti is. ar.* meshghuliyet.
- meşher** *is. ar.* körgezme.
- meşhet** *-di is. ar.* shéhitlar kömülgen jay.
- meşhudat** *is.* köz bilen körgen, tonush nersiler.
- meşhude** *s. ar.* bk. *meşhut*.
- meşhum** *s. ar.* liq, toshquzuqluq.
- meşhur** *s. ar.* 1. meshhur, tonulghan, éti chiqqan, dangliq; 2. nopuzluq.
- meşhut** *s. ar.* tonush.
- meşib** *is. ar.* yashanmaq, qérimaq, chach we saqili aqirish.
- meşime** *is. ar.* baliyatqu.
- meşin** *is. far.* kön, xurum, shawrun qatarliqlar.
- meşinci** *is.* könchi.
- meşinli** *s.* kön bilen qaplanghan: *Meşinli sandık* – Kön sanduq.
- meşiyet** *-ti is.* 1. irade, arzu, tilek; 2. yürüş.
- meşk** *-ki is. ar.* 1. meshiq; 2. könükme.
- meşk** *is. far.* tulum (su qachilaydighan).
- meşkçe** *is.* kichik su tulumu.
- meşkük** *-kü is. ar.* gumanliq, guman peyda qilidighan.
- meşkûl** *is. ar.* 1. üç puti aq (at); 2. aqsaq; 3. ayighi chüshelgen.
- meşkum** 1. jasaretlik; 2. shox (at); 3. qorqunchqa salghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

meşkûr *s. ar.* 1. medhiyilen'gen, küylen'gen; 2. rehmet éytishqa erziydighan.

meşmulat *is. ar.* 1. etrapı chöridelgen, imatilen'gen; 2. bir nersining ichidiki nersiler.

meşmum *s. ar.* 1. puralghan; 2. ipar, etir qatarlıq puraqliq nerse.

meşmumat *is. ar.* puralghan nersiler, ipar, etir qatarlıq puraqliq nersiler.

meşra *is. ar.* 1. chighir yol, jim yol; 2. ériq.

meşrep *-bi is. ar.* xuy, xaraktér, weziyet: *Bu adamın meşrebi hoşuma gitmiyor* – Bu ademning mijezi manga yaqmaydu.

meşru *-u s. ar.* 1. heqliq, qanuniy, yolluq; 2. uyghun.

meşruat *is. ar.* qanungha uyghun, toghra.

meşrub *s. is. ar.* bk. *meşrup*.

meşrubat *-ti is. ar.* échilidighan nersiler.

meşruh *s. ar.* 1. sherhlen'gen; 2. tepsiliy chüshendürülgen.

meşruhat *-ti is. ar.* sherh, chüshendürüş.

meşrup *s. is. ar.* 1. échilidighan nerse; 2. ichimlik; 3. ussuzluq.

meşrut *-tu s. ar.* shertlik.

meşrutiyet *-ti is. ar.* bir hökümdarning rehberlikidiki parlamént rehberliki.

mešta *is. ar.* bk. *meştat*.

meştat *is. ar.* 1. qishlaq; 2. harbiy lagér.

meşum *s. ar.* bextsiz, teleysiz, eski.

meşun *s. ar.* shalang (chach).

meşur *s. ar.* 1. idrak qilinghan chüshénilgen; 2. bilimlik.

meşveret *is. ar.* 1. pikir élish, kéngishish; 2. bir qanche kishining yighini.

met *-ddi is. ar.* 1. uzitish; 2. déngiz süyining örlep köbjishi.

meta -i *is. ar.* 1. tijaret méli; 2. sermaye; 3. öy bisatliri; 4. almashturush yaki sétish meqsiti bilen ishlep chiqarghan nerse.

metafizik -ǵi *is. s. fr.* metafizika.

metaib *is. ar.* harghinliq, japa-musheqqetlik.

metakroz *is. fr.* rengning özgirishi, reng özgertish.

metal -li *is. fr.* 1. métal, meden; 2. métaldin yasalghan.

metalib *is. ar.* telepler, istekler.

metalist *is. fr.* métal ishchisi.

metalürji *is. fr.* métallurgiye.

metalürjik *s. fr.* métallorgiyilik.

metanet -ti *is. ar.* chidam, gheyret.

metanetli *s.* chidamliq, gheyretlik.

metanetsiz *s.* chidamsiz, gheyretsiz.

metarik *is. ar.* 1. bolqa, bazghan; 2. toqmaq, hasa; 3. neyze.

metelik -ǵi *is. fr.* 1. métal pul; 2. nahayiti az.

meteliksiz *s.* kembeghel, yoqsul.

metenkefal *is. lat.* arqa ménge.

meteorit -ti *is.* asmandin chüshidighan meden yaki tash.

meteorizm *is. fr.* meyde we üçeylerde köp miqdarda gaz toplanish.

meteorolog *is. fr.* météorologiye alimi.

meteoroloji *is. fr.* météorologiye (hawani we hawadiki hadisilerni tekshüridighan ilim).

metfen *is. ar.* qebre, gör.

metfu -u *s.* bérilgen pul.

metfun *s. ar.* kömülgen, depne qilinghan.

meth -thi *is. ar.* küylesh, maxtash, medhiyilesh.

meth etmek medhiyilimek, küylimek, maxtimaq.

methal -li *is. ar.* 1. ishiktin kirish yoli; 2. arilishish, mudaxile qilish; 3. boghuz we kochilarning kirish yéri; 4. kirish söz.

methar *is. ar.* ambar, iskilat.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

methiye *is. ar.* medhiye.

metin *-tni is. ar.* tékist: *Bu yazının tam metni* – Bu maqalining tuluq tékisti.

metin *-tni is. ar.* mustehkem, ching, tiz pükmes.

metis *is. fr.* métis (jinsliri bashqa haywandin tughulghan haywan), shalghut.

metis *is. fr.* arilashma (toqumichiliqta).

metod *is. yun.* bk. *metot*.

metodizm métodizim (XVIII esirde meydangha kelgen diniy éqim we xristian teriqati).

metodoloji *is. fr.* métodologiy (penning birer saheside qollinilidighan tetqiqat usullirining yighindisi).

metot *is. yun.* métod, usul.

metotlu *s.* 1. métodqa uyghun, sistémiliq: *Metotlu bir çalışma* – Sistémiliq bir xizmet; 2. métodluq: *Metotlu bir adam* – Métodluq bir adem.

metotsuz *s.* 1. usuli bolmighan: *Metotsuz öğretim* – Usulsiz oqutush; 2. usulgha diqqet qilmaydighan: *Metotsuz öğrenci* – Usulgha diqqet qilmaydighan oqughuchi.

metraji *is.* baliyatquning qanishi.

metralji *is. ttp.* baliyatqu aghriqi.

metrdotel *is. fr.* méhmanxana we ashxanilarda xizmetchilerni ishqa buyrup, ish qildurghuchi.

metre *is. fr.* métr.

metres *is. fr.* nikahsiz xotun.

metro *is. fr.* métr.

metro *is. fr.* métro (yer asti tömür yoli).

metroдини *is.* baliyatqu késelliki we sanjiqi.

metroloji *is. fr.* 1. ölchem ilmi; 2. éghirliq we ölchem heqqidiki kitab.

metroparalizi *is.* baliyatquning töwenlep kétishi.

metropati *is.* baliyatquning buzunluqi, baliyatqu késelliki.

- metroperitonit** *is.* baliyatqu we qorsaƣ perdisi k eselliki.
- metropol** *is. fr.* bashqa d etlerni b siw lip  z mustemlikisige aylandurghan we ularni ékspilatatsiye qiliwatqan jahan'gir d et, mustemlikichi.
- metrosel** *is.* baliyatquning sanggilap qélishi.
- metrosistoz** *is.* baliyatqu ichini tekshüridighan eswab.
- metruk** *-k  s. ar.* 1. terk qilinghan; 2. qollanmighan, ishilitilmigen.
- metruk t** *-ti is. ar.*  lg chidin qalghan nersiler, miras, tegmish.
- metruke** *s. ar.* 1.  ri tashliwetken xotun; 2.  ridin ajrashqan ayal.
- metrukiyet** *-ti is. ar.* ayrilish, boshinish.
- metub** *s. ar.* 1. harghan, harghin; 2. bizar bolghan, z rikken.
- metze** *is.* Awstraliye we G rmaniyilerde qollinilidighan hejim  lchem birliki.
- metzen** *is. bk. metze.*
- meunet** *is. ar.* musheqqet, japa.
- mevad** *is. ar.* 1. kainattiki mewjudiyetler; 2. ishlar; 3. qanunlar; 4. maddilar.
- mevahib** *is. ar.* 1.  hsan; 2.  hsan qilinghan nerse.
- mevaid** *is. ar.* 1. dastixan; 2. teyyar n met.
- mevaiz** *is. ar.* nesihetler, telimatlar.
- mevakib** *is. ar.* guruhlar, teshkilatlar, jemiyyetler, uyushmilar.
- mevalid** *is. ar.* 1. tughulghan yer; 2. tughulghan waqit; 3. mewlutlar.
- mevalid** *is. ar.* 1. bowaqlar; 2. mewjudat, mewjut nersiler.
- mevani** *is. ar.* tosuq, tosalghu.
- meva i** *is. ar.* qoy,  chke we kala qatarliq haywanlar.
- mevat** *is. ar.* 1. jansiz nerse; 2. boz yer, ige-chaqisiz yer.
- mevazin** *is. ar.* tarazilar, jinglar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mevbik is. sm.** xeterlik yer, xewplik yer.
- mevc is. ar.** dolqun.
- mevce is. ar.** dolqun.
- mevcelenmek** dolqunlanmaq.
- mevcelenmek** dolghqunlanmaq.
- mevcudat -ti is. ar.** mewjut nersiler, bar nersiler.
- mevcudat -ti is. far.** mewjud nersiler, bar nersiler.
- mevcudiyet -ti is. ar.** mewjudiyet, barliq.
- mevcudiyet -ti is.** mewjudiyet, barliq.
- mevcut -du s. ar.** mewjut, bar.
- mevcut s. ar.** mewjut, bar.
- mevduat -ti is. ar.** amanet nersiler, amanet pullar.
- meveddet -ti is. ar.** yaxshi körüş, söyüş sewgi.
- mevfur s. ar.** köp, jiq, nurghun, köpeygen, köpeytilgen.
- mevhibe is. ar.** sediqe, éhsan.
- mevhil s. ar.** patqaqliq.
- mevhun s. ar.** ajiz, zeip.
- mevid is. ar.** 1. wede bérish, wede qilish; 2. uchrishish yéri, körüşhüş yéri.
- meviza is. ar.** bk. **mevize.**
- mevize is. ar.** nesihet.
- mevize vermek** pen-nesihet qilmaq.
- mevizet is. ar.** bk. **mevize.**
- mevki -i is. ar.** 1. yer, orun; 2. mexsus orun; 3. mewqe.
- mevkib is. ar.** guruhlar, teshkilatlar, jemiyetler, uyushmilar.
- mevki is. ar.** ochaq.
- mevkif is. ar.** 1. béketler, ötengler; 2. olturidighan yerler.
- mevkif is. ar.** béket, turghuch, istansa (poyiz).
- mevkip -bi is. ar.** qush uwisi.
- mevkuf s. ar.** 1. tutqun; 2. munasiwetlik; 3. teqdim qilinghan, béghishlanghan: *Bütün ümrümü halk davasına mevkuf ettim* – Pütun ömrümni xelq ishigha teqdim qildim.

mevku -tu **s. ar.** muddetlik chiqidighan.

mevlâ **is. ar.** 1. ige; 2. tengri; 3. azad qilghuchi; 4. sözlesh hoquqi bolghan.

mevlâne **is. ar.** 1. mewlane (bezi ulugh alimlarga bérilgen nam); 2. endim, janabiy.

mevlit -di **is. ar.** mewlut (Muhemmed peyghemberning tughulghan kéchisi bolup, qemeriye ayliridin rebiul ewelning on ikkisige toghra kélidu).

mevlût -dü **s. ar.** 1. yéngi tughulghan (bala); 2. er ismi.

mevlüt -dü **is. ar.** bk. **mevlit**.

mevrus **s. ar.** miras (nerse).

mevrut **s. ar.** kelgen.

mevsik **is. ar.** mungdishish, chüshinish.

mevsim **is. ar.** mewsum, pesil mewsum, pesil: ,15,2 mevsim,: *Yazın en sıcak mevsimidir* – Yazning eng issiq mewsümidur; *Yağmur mevsimi* – Yamghur mewsümi.

mevsimlik -ji **s.** pesillik.

mevsimsiz **s.** waqti obdan tallanmighan, waqti kelmestin qilinghan: *Ilk bahar ve son baharda giyilen mevsimlik elbise* – Etiyaz we küzde kiyidighan pesillik kiyim.

mevsûk -ku **s. ar.** toghriliqigha ishinilgen, ishenchlik.

mevsul -lü **s. ar.** 1. birlashken; 2. érishken.

mevsun **s.** 1. tamghilanghan, belge qilinghan; 2. nam bérilgen, isim qoyulghan.

mevt -ti **is. ar.** ölüm.

mevta **is. ar.** ölü.

mevûl **s. ar.** amanet qoyulghan.

mevut **s. ar.** 1. wede bérilgen; 2. aldın belgilen'gen (toxtitilghan).

mevzi -i **is. ar.** 1. orun, pozitsiye, halet, weziyet, köz qarash; 2. herbiy baza (jéndi).

mevziî **s. ar.** cheklik, kéngemigen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mevzu -u **s. ar.** 1. mesile: *Bugün hangi mevzu üzerinde duracağız* – *Bugün qaysi mesile üstinde toxtilimiz*; 2. qoyulghan, sélinghan; 3. qurulghan.

mevzuat -tı **is. ar.** 1. yürüzülüwatqan qanunlar; 2. sanduq, taghar qatarliq nerse-kérek qachilaydighan nerse.

mevzun **s. ar.** 1. tüzük, kélishken, qamlashqan, uyghun: *Endamı mevzun adam* – *Teqi-turqi qamlashqan bir adem*; 2. qapiyilik, wezinlik: *Mevzun bir söz* – *Qapiyilik söz.*

mey **is. far.** Sherqiy Anatolida qollinilghan bir xil sunay.

meya **is. ar.** 1. yéngi waqti; 2. yerge tökülgen suyuqluqning éqishi.

meyan **is. far.** "shu esnada" dégen menide qollinilidu: *Bu meyanda o da var* – *Shu esnada umu bar.*

meyancı **is.** wasite, wasitichi.

meydan **is. ar.** 1. meydan, ochuqchiliq, üsti ochuq yer: *Yarış meydanı* – *Musabiqe meydani*; 2. purset.

meydan vermek purset bermek.

meydancı **is.** 1. qoru we baghchilarda taziliq ishchisi; 2. gundipay.

meydancı -ğı **is.** kichik meydan.

meydani **is. ar.** bir xil yipek rext.

meydanlık -ğı **is.** ochuqchiliq.

meyelân **is. ar.** 1. egri 1. yéqinliq (munasiwet).

meyhane **is. far.** meyxana, qawaqxana, haraqxana.

meyhaneci **is.** qawaqxanichi.

meyil -yli **is. ar.** 1. igik, egim, xahish; 2. hewes qilish, qiziqish; 3. istek, arzu.

meyl etmek 1. mayil bolmaq, teripini almaq, igilimek, yéqinlashmaq; 2. xalimaq, qiziqmaq, yaxshi körmek.

meymene **is. ar.** herbiy qoshunning ong qaniti.

meymenet **is. ar.** yaxshi xususiyet, bext teley.

meymenetli **s.** bextlik, teleylik.

- meymenetsiz** *s.* teleysiz, bextsiz.
- meymun** *s. ar.* teylelik, bextlik.
- meyn** *is. ar.* yalghan, yalghan sözlesh.
- meysere** *is. ar.* 1. bayliq; 2. herbiy qoshunning sol qaniti.
- meysir** *is. ar.* bir xil qimar.
- meysur** *s. ar.* asanlashqan, asan ishlen'gen.
- meysurat** *is.* ongay nersiler.
- meyt** *is. ar.* méyit, ölük.
- meYTE** *is. ar.* 1. haywan ölüki, tap 1. hazam gösh.
- meyus** *s. ar.* 1. meyüs: *Bundan dolayı meyus olmak* – Bu tupeyli meyüs bolmaq; 2. ümidsiz.
- meyusen** *z.* ümidsiz halda.
- meyusiyet** *-ti is. ar.* ümidsizlik.
- meyva** *is. far.* 1. méwe; 2. payda, menpeet; 3. yaxshi yaki yaman aqiwet.
- meyva dışı** *-ni is.* méwe shöpüki, méwe posti.
- meyvacı** *is.* méwe yétishtürgüchi yaki satquchi.
- meyvacılık** *-ğı is.* 1. méwe yétishtürüş ishi; 2. méwe élip satquchi.
- meyvahoş** *is. far.* méwe baziri.
- meyvalı** *s.* 1. méwilik; 2. méwidin ishlen'gen; 3. ichide méwe bolghan.
- meyvalık** *-ğı is.* 1. méwe baghjisi; 2. méwidin ishlen'gen; 3. ichide méwe bolghan.
- meyve** *is. far.* bk. **meyva**.
- meyvemsı** *s.* méwesiman.
- meyvesiz** *s.* méwisiz, méwe bermeydighan.
- meyyal** *-li s. ar.* amraq: *Bu çocuk oyuna meyyaldır* – Bu bala oyungha amraq.
- meyyit** *-ti s. ar.* 1. méyit, ölük; 2. bek ajiz, zeip.
- meyyitane** *z.* ölüktek, ölükke oxshash.
- mezabir** *is. ar.* 1. qomush; 2. qomush qelem.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mezahim is. ar.** erziyet, japa.
- mezahir is. ar.** 1. nerse körün'gen yerler; 2. érishish.
- mezahir is. ar.** güllük, gül baghchisi.
- mezaik is. ar.** tar, qistang yer.
- mezak is. ar.** 1. lezzet élish, temini tétish; 2. tem, lezzet.
- mezalik is. ar.** téyilghaq yer.
- mezalim is. ar.** 1. zulum; 2. edliye idarisi.
- mezar is. ar.** mazar, qebre.
- mezarçı is.** görkar, gör qazghuchi.
- mezaristan is. ar.** mazarliq, görlük.
- mezarlık -ğı is.** mazarliq, görlük.
- mezat -dı is. ar.** 1. qimmet sétish; 2. ölgüchi yaki köchüp ketküchining nerse kéreklirini sétishqa chiqirish.
- mezatçı is.** qimmet satquchi.
- mezbaha is. ar.** qushxana.
- mezbele is. ar.** exletxana, exlet, süpürende.
- mezbub s. ar.** 1. chiwin köp yer; 2. ghaljir, ghaljirlashqan.
- mezbuh s. ar.** 1. boghuzlanghan; 2. qurbanliq qilinghan.
- mezbuhane is. ar. far.** axirqi ümid we axirqi küch bilen:
Mezbuhane bir karşı koyma – Axirqi küch bilen qarshi chiqish.
- mezbur s.** 1. ismi atalghan (ismi tilgha élinghan), yuqirida yézilghandek; 2. qeyt qilinghan.
- mezc is. ar.** arilashturush, ileshtürüş.
- mezc etmek** arilashturmaq, qoshmaq, ileshtürmek.
- meze is. far.** 1. meze (quruq méwe-chéwe qatarliq nersiler); 2. haraq ichkende yéyilidighan zakuska; 3. chaqchaq, hezil.
- mezec is.** pishlaq, béliq konsérwasi qatarliq zakuska bolidighan nersilerni yasighuchi yaki satquchi.
- mezelenmek** mezze qilmaq, chaqchaq qilip köngül achmaq.
- mezelik -ği s.** zakuska, mezelik.
- mezellet -ti is. ar.** étibarsizliq, heqirliq, xorluq.

- mezemmet** *-ti is. ar.* 1. eyiblimek; 2. eyiblinidighan ish.
- mezen** *is. ar.* 1. örp-adem; 2. usul, yol.
- mezene** *is. ar.* ezan oqulidighan peshtaq.
- mezenkefalon** *is. tıp.* ottura ménge.
- mezensefalit** *-ti is. fr.* ottura zakuskisiz, quruq.
- mezer** *is. ar.* güllük (baghche).
- mezesiz** *s.* zakuskisiz, quruq: *Şarabi mezesiz içti* – Haraqni quruq ichti.
- mezhep** *-bi is. ar.* 1. mez'hep, bir dindin bölünüp chiqqan tarmaq; 2. yol.
- mezid** *s. is. ar.* 1. köpiyish; 2. köpeygen.
- mezillet** *-ti is.* 1. téyilghaq (yer); 2. xatalishishqa seweb bolghan nerse.
- meziyet** *-ti is. ar.* artuqluq, üstünlük, qabiliyet.
- mezkûr** *s. ar.* mezkur, yuqirida éytilghan.
- mezmum** *s. ar.* set körün'gen.
- mezra** *is. ar.* 1. étiz, térilghu yer.
- mezru** *-u s. ar.* ölchen'gen (gez, métr bilen).
- mezru** *-u s. ar.* térilghan, tériqliq.
- mezruat** ziraetler.
- mezun** *s. ar. is.* 1. püttürgen (oqushni): *Tarih okulundan mezun* – Tarix mektipini püttürgen; 2. ruxset alghan (bir yerge bérish üçün); 3. qabiliyetlik, hoquqluq: *Bunu yapmaya mezun deǵilim* – Buni qilishqa hoquqluq emes.
- mezura** *is. it.* métr (tikküchiler qollinidighan 1,5m lik métr).
- mezzah** *s. ar.* hezilkeshe, qiziqchi.
- mıǵra** *is. zool.* yılanbéliqning bir türi.
- mıh** *is. far.* chong mix.
- mıhî** *s.* mixsiman.
- mıhladıız** *is.* magnit.
- mıhlamak** 1. mixlima; 2. bend qilip qoymaq; 3. pichaq salmaq; 4. ornatmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mıhlı s. 1. mixi bar, mixliq; 2. mixlanghan; 3. baghliq, qarashliq.

mıklad is. 1. achquch, qulupning tili; 2. xezine.

mıknatıs is. ar. 1. magnit; 2. magnitliq madda.

mıknatısıyet -ti is. ar. magnitliq xususiyiti.

mıknatıslamak magnitlashturmaq.

mıknatıslı s. magnitliq.

mıncık -ğı is. müshük qatarliq haywanlarning tirnaqliq penjisi.

mıntaka is. ar. rayon: *Altay mıntakası* – Altay rayoni.

mınzar is. ar. 1. eynek (qaraydighan); 2. réntgén.

mırıldamak pichirlimaq, ghodungshimaq.

mırlamak miyawlima (müshük).

mısdak -kı is. ar. 1. toghra we heqiqet ikenlikini ispatlaydighan nerse; 2. ölchem, mizan.

mısır is. bot. ar. kömmiqonaq.

mısır tavuğu is. urush toxusi, kürke.

mısırlık -ğı is. kömmiqonaqliq.

mıskal is. ar. qomushtin yasalghan düdük.

mıskala is. ar. meden parqiritidighan eswab.

mısra -ı is. ar. misra, shéiriyette qur: *Bir mısra şiir* – Bir misra shéir.

mıstar is. ar. sizghuch.

mısvat is. awazning küchi.

mışıl mışıl z. awazsiz we chongqur nepes élish.

mıthan is. ar. tügmen.

mıtlak s. ar. xotun élip qoyuwétidighan.

mıtva s. ar. itaetchan.

mıymıntı s. mis-mis: *Bu çok mıymıntı bir adam* – Bu bekmu mis-mis adem.

mıymıntılık -ğı is. mis-misliq.

mızfar s. ar. 1. ghalib; 2. baranggha yamashqan pélek.

- mızıka** *is. yun.* 1. orkéstir; 2. éghiz garmoni (garmonika).
mızıkacı *s. is.* éghiz garmoni chalghuchi.
mızıkçı *is. s.* chidimas (chidimasliq qilip oyun buzghuchi).
mızıkçılık *-ğı is.* chidimasliq (oyunda).
mızırdanmak chidimasliq qilmaq, naraziliq ahangida sözlirmek, héch nersidin memnun bolmasliq.
mızmar *is. ar.* at beygisi meydana.
mızımız *s.* 1. her nersidin qusur chiqarghuchi; 2. heddidin artuq hurun.
mızımızlanmak hurunlashmaq.
mızımızlık *-ğı is.* hurunluq.
mızrak *-ğı is. ar.* neyze.
mızraklı *s.* neyze tutqan, neyzilik (adem).
mızraksı *is.* neyzige oxshighan, neyzisiman.
mızrap *-bı is. ar.* zexmek.
mia *is. ar.* üçhey.
miad *is. ar.* muddet: *Asker ayakkabısının miadi altı aydır* – Eskerlerning ayagh kiyimni mudditi alte ay.
mibzer *is. ar.* uruq sélis mashinisi.
micred *is. ar.* 1. chish tazilash eswabi; 2. doxtur pichiği.
miço *is.* 1. meyxana shagirti; 2. ushshaq-chüshshek ishlarda yaremchi.
mide *is. ar.* 1. ashqazan: *Midem ameliyattan sonra iyi çalışıyor* – Ashqazanim opératsiyidin kéyin yaxshi ishleydighan bolup ketti; 2. ishtiha.
mideci *is. s.* achköz.
midecilik *-ğı is.* achközlük.
midesiz *s.* 1. herqandaq nersini yeydighan; 2. yirgenmeydighan.
midevi *s. ar.* ashqazangha yaqidighan.
midhat *-ti is. ar.* medhiyilesh, küylesh.
midilli *is. yun. zool.* tuti (atning bir türü).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- midye** *is. yun. zool.* qulule, sedep.
- mifreş** *is. ar.* xettatlarning pichiği (qelem uchlaydighan).
- mifreşe** *is. ar.* qelemdanni yépip qoyidighan lata.
- mifsad** *is. ar.* 1. qan élish; 2. qan élish neshtiri.
- miftah** *is. ar.* 1. achquch (qulupning); 2. shipir belgisi; 3. chet til öginish qollanmisi.
- mifzal** *is. ar.* eqil we pezilet igisi.
- mig** *is. far.* 1. bulut; 2. tuman.
- migren** *is. fr.* yérim bash aghriqi, sheqiqe.
- migsel** *is. ar.* iwriq, das qatarliq yuyunush eswabliri.
- migvel** *is. ar.* xenjer, inchike qilich.
- migzel** *is. ar.* yip égiridighan sayman.
- miğfer** *is. ar.* tömür qalpaq, mis qalpaq.
- mih** *is. far.* chong, ulugh.
- mihad** *is. ar.* 1. töshek; 2. meruze (körpe ornida ishilitidighan qisqa we tar gilem).
- mihan** *s.* chonglar, ulugh ademler.
- mihaniki** bk. *mekanik.*
- mihatta** *is. ar.* xettatlarning qelem uchini tazilaydighan eswabi.
- mihber** *is. ar.* fizika we ximiye tejribiliride ishilitidighan eynek nokesh, kichik yésa shéshe.
- mihbere** *is.* siyah qutisi.
- mihcem** *is. ar.* qan bérish eswabi.
- mihen** *is. ar.* musheqqet, japa.
- mihenk** *-ği is. ar.* 1. altunning sapliqini tekshüridighan tash; 2. birawning exlaqini ölçeydighan nersiler.
- mihenkçi** *is.* sinchi.
- mihfer** *is.* xettatlar ishilitidighan qelemtirash.
- mihin** *s. far.* bk. *mihine.*
- mihine** *s. far.* eng chong, eng ulugh.

mihir *-hri is. far.* 1. sewgi, muhebbet; 2. méhir heqqi (nikahta); 3. kün.

mihmandar *is. far.* 1. méhmandost, méhmandar; 2. méhmanlarni kütküchi.

mihmandarlık *-ğl is.* méhmanlarni kütüwélish ishi, méhmandarlıq.

mihnet *-ti is. ar.* 1. derd-elem; 2. japa musheqqet; 3. balaqaza, musibet, teleysizlik.

mihnetli *s.* 1. ghemlik, derdlik; 2. japakesh.

mihir *is. ar.* méhir heqqi (nikahta).

mihir *is. far.* kün, quyash.

mihrace *is. far.* Hindistanda musulman bolmighan hökümdarlargha bérilgen nam.

mihraf *is. ar.* ichki yarilarni tekshürüsh eswabi.

mihrak *-kl is. ar.* merkez, muhim nuqta, asas.

mihrap *-bl is. ar.* méhrab (meschitte).

mihras *is. ar.* hawancha.

mihriban *is. far.* méhriban, shepquetlik, dost.

mihribani *s. far.* dostluq.

mihrnaz *s.* köp az qilidighan.

mihsad *is. ar.* oghaq.

mihtab *is. ar.* palta.

mihter *s. far.* téximu chong, téximu ulugh.

mihver *is. ar.* 1. oq (harwining); 2. muhim nuqta.

mika *is. lat.* chirimtal.

mikado *is. jap.* 1. Yaponiyide xanliq sariyi; 2. Yapon xani; 3. bir xil gaz mashinisi; 4. bir xil qatar oyuni.

mikafilit *-ti is. fr.* tebiyy alyumin.

mikalı *s.* 1. ichide chirimtal bolghan; 2. chirimtalgha oxshighan.

mikâp *-bl is. ar.* kup: *Bir metre mikâbl* – Bir kup métr.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mikat *is. ar.* Mekke yolida hajilarning éhram kiyidighan yéri.

mikat *-ti is.* bir ish üçün belgilen'gen yer we waqit.

mikleme *is. ar.* qelem qutisi, qelemdan.

miknese *is. ar.* süpürge.

miknet *-ti is. ar.* küch, quwet, qudret, iqtidar.

miknetli *s.* küchlük, quwwetlik, qudretlik.

miknetlü *s.* bk. **miknetli**.

mikranaliz *is. fr.* mikroanaliz (kichik maddilarning ximiywi analizi).

mikras *is. ar.* qaycha.

mikraz *is. ar.* bk. **mikras**.

mikrobik *s. fr.* mikrobqa ait.

mikrobiyoloji *is. fr.* ösümlükler dunyasi we haywanat dunyasigha dair.

mikroblanmak mikroblanmaq.

mikroblefarizm *is.* köz qapaqlirining ziyade kichiklikli.

mikrodiseksiyon *is.* eng kichik janliqlar üstide élip bérilidighan opératsiye.

mikrodonti *is.* chishining normidin ziyade kichik bolushi.

mikrofil *s.* kichik yopurmaqliq.

mikrofon *is. fr.* mikrofon.

mikrofoncu *is.* filim élishta we téléwizorgha élishta mikrofon ishlirini bashqurghuchi téxnik.

mikrofoni *is.* awazning ajizliqi, awazning belgilik halda ajizlishishi.

mikrofotograf *is. yun.* mikrofotograf (mikroblarni resimge alidighan apparat).

mikrogram *is.* mikrogram (bir milyon gramliq éghirliq ölchimi).

mikrogranit *-ti is. fr.* mikrogranit (nahayiti ushshaq granit).

mikrohepati *is.* jigerning kichiklikli.

mikrokori *is.* qarichuqining kichik bolushi.

mikromasti *is.* emchekning normidin artuq kichik bolushi.

mikrometre *is. fr.* mikrométr (bir métrning milyondin birige teng ölchem).

mikron *is. fr.* mikron (bir métrning milyondin birige, bir millimétirning mingdin birige teng uzunluq ölchem).

mikrop *s. fr.* 1. mikrob; 2. saqchi, zhandarma.

mikroplu *s.* mikrobi bolghan, mikrob yuqqan, mikrobluq: *Mikroblu ilaç* – Mikrobluq dora.

mikropodi *is.* putning normidin kichik bolushi.

mikropsuz *s.* mikrobsiz.

mikropsuzlandırmak mikrobsizlandurmaq.

mikrosaniye *is.* mikrosaniye (bir sékuntning milyondin birige teng waqıt ölchimi).

mikrosefal *s. is. fr.* bashning kichik bolushi.

mikroseli *is.* pachaqlarning kichik bolushi.

mikrosi *is. tıp.* qulaq qasqinining kichiklikli.

mikrosomi *is.* bedenning normidin ziyade qisqiliqi.

mikrospleni *is.* talning kichiklikli.

mikrostomi *is.* éghizning kichiklikli.

miksar *s. ar.* 1. köp sözleydighan, walaqtekkür; 2. köpeytken.

miksefe *is. ar.* kondénsator (ichige élékr toki toldurulghan eswab).

mikser *is. ing.* yémekliklerni (qétiq, süt, méwe, kök süyi, yagh qatarliqlarni) arilashturidighan mashina.

mikşat *is. ar.* xettatlarning qomush qelemlerni uchlaydighan eswabi.

miktär *is. ar.* 1. miqdar, san; 2. bölüm, bölük: *Bir miktär asker gönderildi* – Bir türküm esker ewetildi.

mikyäs *is. ar.* ölchem saymini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mil is. ing. mil: *Evimize daha 40 mil var* – Öyimizge yene 40 mil bar.

mil is. kelkündin kéyin hasil bolghan qumluq we latqa.

mil is. ar. 1. közge sürme tartish üçün ishlitilidighan ustixan sayman; 2. uchluq polat qelem; 3. uchluq tagh choqqisi.

milâdi s. ar. miladi.

milâhat is. ar. 1. kémichilik; 2. kémichilik bilimi.

milaka is. ar. 1. yaghach qoshuq; 2. xettatlar ishlitidighan kichik qoshuq.

milaka tıraş is. yaghach qoshuq yasighuchi.

milât -dı is. ar. 1. milad (Eysa peyghemberning tughulghan küni); 2. tughulghan kün.

mildiyu is. fr. nemlik déghi.

milel is. ar. milletler.

milhafe is. ar. 1. yépinghan nerse; 2. yotqan.

milhez is. ar. siyahini ileshtürüş eswabi.

miligram is. fr. milligram.

milik is. ar. 1. mülük; 2. memliket.

milikbar is. ing. ispirtsiz ichimlik.

milikdar is. ar. hökümdar.

milikdari is. hökümdarli.

mililitre is. fr. millilitr (bir litrning mingdin biri).

milimetre is. fr. millimétr.

milimikron is. fr. millimikron.

milis is. fr. xelq eskiri, mingbing.

militan s. fr. 1. bir pikir, köz qarashning ghelibisi üçün küresh qilghuchi: *Aramızda militan bir dostluk var* – Otturimizda küreshchan biz dostluq bar; 2. bir teshkilatning aktip ezasi.

militarist s. fr. militarist.

militarizm is. fr. militarizm.

milkati *is. ar.* 1. qisquch, laxshigir; 2. balyatqudin balini qisip alidighan sayman.

millet *-ti is. ar.* 1. millet: *Uygur uzun tarihe sahip bir millettir* – Uyghur uzun tarixqa ige bir millet; 2. xelq; 3. oxshash dingha étiqad qilghan insanlar; 4. din, mezhep.

milletler arası *s.* xelqara: *Milletler arası ticaret* – Xelqara tijaret (soda).

milletperver *s. is.* milletperwer.

milletperverlik *-ği is.* milletperwerlik.

milletvekili *is.* xelq wekili.

milli *is. ar.* 1. milliy: *Milli dans* – Milliy ussul; *Milli bayram* – Milliy bayrimi; 2. dölet.

millileştirmek 1. döletleshtürmek; 2. milliyashturmaq: *Daireleri millileştirmek gerekir* – Idarilerni milliyleshtürüş kérek.

milliyet *is. ar.* millet.

milliyetçi *s.* milletchi.

milliyetçilik *-ği is.* milletchilik.

milliyetsiz *s. is.* milletni söymeydighan.

milliyun *is. ar.* 1. milletchiler; 2. irqchilar.

milyar *say. fr.* milyard.

milyardar *s. is.* bayliqi milyardqa yetken adem, nahayiti bay adem.

milyon *say. fr.* milyon.

milyoner *s. fr.* milyonér.

mim *is. ar.* 1. erebche herpning 24 inchisi; 2. ebjet hésabida «4» ni bildüridighan herp; 3. muherrem éyini bildüridighan belge.

mim *is. fr.* 1. kona yunanlıqlarda yazghuchilarning enenilerge asasen yazghan xelq komédiyisi; 2. bu xil komédiyide rol alghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mimar *is. ar.* quruluş mutexessisi: *Bizde mimarlar çok yetişmeli* – Bizde kuruluş mutexessisliri köp terbiyilinishi kérek.

mimari 1. binakarlıq; 2. kuruluş ishigha ait; 3. bir binaning shekli, xususiyiti; 4. shekil, moda.

mimariye *s. is.* binakarlıqta bérilgen heq.

mimarlık *-ğı is. bk. mimari.*

mimber *is.* munber.

mimik *-ği is. fr.* 1. pikirni qol we put bilen ipadilesh seniti; 2. sözligende yüzde körülgen ipadiler; 3. oyunchilarning yüzidiki ipade herikiti.

mimli *s. ar.* eski dep tonulghan.

mina *is.* girétsiyede qollinilidighan éghirliq ölçimi.

mina *is. ar.* port.

mina *is. far.* 1. botulka, shéshe; 2. asman; 3. siz (tömür qatarlıq medenlerni sirlaydighan).

minam *is. ar.* köp éhsan qilghan.

minarat *is. ar.* munarlar.

minare *is. ar.* ezan oqulidighan peshtaq, munar.

minassa *is. ar.* 1. toyda qiz olturidighan yer; 2. körgezme yéri.

minbad *z. ar.* bundin kéyin.

minbaz *is. osm.* paxta atquchilarning kirichini uridighan toqmiqi.

mindef *is. ar.* paxta étish, paxta atquchilarning saymini.

mindel *s. ar.* 1. achköz, toymas; 2. mustebit.

minder *is. ar.* 1. körpe, sélincha; 2. parastin üstide tenheriket qilinidighan körpe.

mine *is. far.* 1. medenlerni sirlaydighan sir; 2. saet, kompas qatarlıqlarning reqem, yéziq we bashqa belgiler bolghan yüzü; 3. nepis ishlen'gen neqish; 4. chishning üstige qaplaydighan kirlik; 5. ayal ismi.

mineci *is.* sirchi.

minelemek neqishlimek: *Yüzüğü minelemek* – Üzüknî neqishlimek.

mineral *-li is. s. fr.* minéral: *Mineral maddeler* – Minéral maddilar.

mineralleştirmek 1. bir medenni pishurmaq (ot we bashqa yollar bilen); 2. medenni éritip, meden süyi qilmaq.

mineralog *is. fr.* minéralogik (minéral bilimini tetqiq qilghuchi).

mineraloj *is. fr.* minéral bilimi, minéralogiyje.

minerograf *is. fr.* minérallarning tarixini yazghuchi.

minhac *is. ar.* 1. chong we keng yol; 2. tedbir, usul, métod, yol.

minhat *is. ar.* yaghamchilarning rendisi.

mini *is. fr.* kichik we maz qilidighan (kishilerni).

minibüs *is. fr.* kichik aptobus, bolkiway.

minicik *s.* bek kichik.

minik *s.* hem kichik, hem yaxshi körünidighan.

minimal *is. fr.* bk. *minimum*.

minimini *s.* bek kichik we chirayliq.

minimum *is. fr.* minimum, bir nersining bek kichik derijisi.

minkani *s.* tumshuqsiman.

minkar *is. ar.* 1. tashchilarning qelimi (sümbisi); 2. kichik qushlarning tumshuqi.

minkaş *is. ar.* 1. qisquch, mochun; 2. tömür qelem.

minnet *-ti is. ar.* minnet: *Mümin minnet duyduğundan dolay teşekkür etti* – Mömin minnetdar bolghanliqi üçhün rehmet éytti.

minnettar *s. ar.* minnetdar.

minnettarlık *-ğı is.* minnetdarliq.

minser *is.* 1. yirtquch qushlarning tumshuqi; 2. tashchilarning qelimi (sümbisi).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

minstrel *is.* 1. saz chalghuchi yaki naxsha éyqtuchi; 2. ottura esirning muzikiliq oyuni.

minşar *is.* here (yaghachchilarning).

minşari *s.* herige oxshash.

mintan *is. far.* 1. yaqisiz we uzun yenglik erler köngliki; 2. könglek üstige kiyilidighan yenglik jilitke.

minu *is.* 1. jennet; 2. zumret (tash); 3. pelek, asman; 4. botulka.

minüskül *s. fr.* kichik herp.

minval *-li is. ar.* yol, usul, métod.

minyatür *is. fr.* 1. kona zaman kitabchiliqida nepis ishlen'gen resimlerge bérilgen nam; 2. qeghez, pil chishi we bashqa nersilerge resim sizish yaki resim oyush seniti; 3. bek kichik.

minyon *s. fr.* nazuk, inchike, omaq: *Minyon bir kadın* – Nazuk bir ayal.

minzar *is. ar.* eynek.

mir *is. far.* bashliq, qomandan, emir.

mir *is. rus.* rus déhqanlar jemiyyiti.

mira *is. ar.* riyakarliq, ikki yüzlilik.

mirab *is. far.* mirab (su ishlirigha mesul xadim), kökbéshi.

mirac *-ci is. ar.* bk. **miraç.**

miraç *-ci is. ar.* 1. méraj (Islam dini étiqadi boyiche Muhemmed peyghemberning asmangha chiqip Xuda bilen körüşhüshi); 2. chiqidighan yer; 3. pelempey, shota.

mirahur qedimde sarayda at baqquchi, miraxor.

miralay *is. far.* polkownik.

mirar *is. ar.* nöwet, qétim (köplük).

miraren *z.* qétimlarche.

miras *is. ar.* ölgüchidin qalghan mal-mülük, miras, tegmish.

miras yedi *is. s.* köp miras qalghan.

mirasçi *is. ar.* 1. mirasxor; 2. birining ishini dawam qildurghuchi.

mirasçilik *-ği is.* mirasxorluq.

mirat *-ği is.* eynek.

mirfak *is. ar.* 1. jeynek (qol); 2. yémek-ichmek ambiri yaki ashxana.

mirfaka *is. ar.* jeynek qoyulidighan kichik yastuq.

mirfed *is. ar.* chong apqur.

miri *s. far.* 1. hökümetning, xezinining maliyisi; 2. dölet xezinisi; 3. hökümet alidighan baj.

mirkak *is. ar.* noghuch.

mirkam *is. ar.* 1. qelem; 2. quyash saitining mili.

mirkat *ar.* pelempey, tatma, shota.

mirliva *is. far.* général, birigadir.

mirsat *-dı is.* 1. yultuzlar tetqiqatida ishliidighan eswab; 2. kéme we paraxetning sugha atidighan tömüri; 3. közet qilish yéri, qarawul yéri.

mirveha *is. ar.* yelpügüch.

miryametre *is. fr.* 10 ming métrliq kona ölchem.

mirza *is. far.* mirza (bir qeble unwani).

mis *is. ar.* 1. ipar; 2. mukemmel, nahayiti yaxshi.

mis *is. ing.* shexsiy aililerde bala terbiyiligüchi.

mis sabunu *is.* etirsopun.

misafir *is. ar.* 1. méhman; 2. köz éqigha chüshken dagh; 3. musafir (seper üstidiki): *Bize sık sık misafir geliyor* – Bizge pat-pat méhman kélip turidu.

misafirhane *is. ar.* méhmanxana: *Konukları misafirhaneye davet etmek* – Méhmanlarni méhmanxanigha teklip qilish lazim.

misafirperver *is. ar.* méhmandost: *Uygurlar misafirperverdirler* – Uyghurlar méhmandost kélidu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

misafirperverlik -*ği is.* méhmandostluq; *Biz misafirperverlikle ün almıştık* – Biz méhmandostluq bilen shöhret qazanghan.

misak is. ar. 1. wedileshmek, bashlashmaq; 2. qesem.

misak is. ar. ilgiri sürüş.

misal -li is. ar. 1. misal; 2. oxshash, xuddi; 3. chüsh.

misam is. ar. bilek.

misbah is. ar. 1. chiragh, lampa; 2. etigende sharap ichidighan istakan.

misbak is. chilge shal.

misbar s. chongqur yarilargha tiqilidighan dorilanghan daka.

misen is. ar. biley téshi.

misil -li is. ar. 1. oxshashliq; *Dünyada bunun misli yoktur* – Dünyada buning oxshashliqi yoqtur; 2. hesse.

misilleme is. yamangha yamanliq qilish.

misk -ki is. ar. ipar.

misk faresi is. ipar chashqini.

misk geyiği is. ipar kényiki.

misk öküzü is. ipar kalisi.

misk sıçanı is. ipar chashqini.

miskal -li is. ar. misqal.

miskal -li is. ar. bk. **miskale.**

miskale is. ar. zergerlerning medenni julalanduridighan eswabi.

miskam s. ar. aghriqchan.

miskap -bı is. ar. sümbe.

miskat is. ar. 1. su tungi, idish; 2. qedeh.

misket is. fr. 1. bomba ichidiki qoghushun we tömür parchiliri; 2. bilyart téshi.

misket is. fr. xush xuy puraqliq, puraqliq üzüm hariqi: *Misket şarabı* – Puraqliq haraq.

miski *s.* 1. ipardek puraydighan; 2. ipardek qara renglik.

miskin *s. is. ar.* 1. qara renglik; 2. terribide ipar bolghan.

miskin *s. is. ar.* 1. herqandaq ish aldida ün chiqarmaydighan, jimghur: *Ne miskin adam* – Némidégen jimghur adem; 2. heddidin artuq hurun, mis-mis: *Birakin şu miskini elinden bir şey gelmez* – Qoyghina! U mis-misni, qolidin bir nerse kelmeydu; 3. maxaw késilige uchrighan; 4. ajiz, bichare.

miskinhane *is. ar.* maxaw késelliri toplanghan yer.

miskinleşmek hurunlashmaq.

misma *is. ar.* 1. qulaq; 2. qulaqliq (radio we téléfon anglaydighan); 3. tingshiguch (doxturlarning késel tekshüridighan).

misvak *is. ar.* miswak (musulmanlarning chish yuyidighan yaghach chotkisi).

misyon *is. fr.* 1. wezipe, birige yüklen'gen wezipe; 2. hökümet teripidin bérilgen waqitliq wezipe.

misyoner *is. fr.* 1. din tarqatquchi papa, rahib; 2. bir pikirge we bir ghayige özini atighan we buni ishqa ashurushqa kirishken adem.

miş *is. far.* qoy.

mişar *is. ar.* ondin biri.

mişkat *is. ar.* qara chiragh, lampa we sham qoyush üçün tamgha oyulghan oyuq.

mişmiş *is. ar.* örük we yawa örük.

mişrat *is. ar.* daim kün nuri chüshidighan yer, kün'gey.

mişrat *is. ar.* 1. neshter; 2. ötkür pichaq.

mişvare *is. ar.* 1. here könegisi; 2. here könegisidin hesel alidighan sayman.

mişvargâh *is. ar.* 1. at baziri; 2. oyun körsitilidighan yer.

mişvel *is. ar.* kichik oghaq.

mişveli *s.* oghaqsiman.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mit** *is. fr.* 1. epsaniler; 2. xiyaliy.
- mitil** *is. yun.* 1. yastuq yaki yotqan kirliki; 2. ikki teripi aq, kirliksiz yotqan.
- mitin** *is. far.* tashchilarning jotusi.
- miting** *is. ing.* zor yighin.
- mitoloji** *is. fr.* epsaniler heqqidiki bilim.
- mitoman** *s. is.* yalghan sözleshni adet qiliwalghan.
- mitos** *is. yun.* bk. *mit.*
- mitra** *is. lat.* chong jotu.
- miyah** *is. ar.* sular.
- miyar** *is. ar.* 1. qimmetlik medenlerde éghirliqi, qimmiti we sapliqini ayriydighan ölchigüch; 2. ölchem.
- miyav** *is.* miyang (müshük awazi).
- miyavlamak** miyanglimaqa (müshük).
- miyop** *-bu is. fr.* 1. yiraqni körelmeydighan (köz); 2. yéqinnila ochuq köridighan (adem).
- miz** *is. far.* 1. dastixan; 2. méhman.
- miza** *is. it.* dogha chiqqan pul.
- mizaç** *-cı is. ar.* 1. mijezi, xarakter, xuy; 2. insan wujudining fiziologiyilik tüzülüshi.
- mizaçlı** *s.* ya undaq, ya mundaq mijezi bar.
- mizaçsız** *s.* salametliki yaxshi bolmighan, mijezi yoqluq, keypi yoq.
- mizâh** *is. ar.* su yoli.
- mizah** *is. ar.* 1. hejwi, tene, kikitme; 2. chaqchaq, hezil.
- mizahçı** *is.* 1. satirchi, hejwiychi, kikitmichi; 2. chaqchaqchi, hezillesh.
- mizahi** *s.* satirik eser, hejwi eser.
- mizan** *is. ar.* 1. taraza; 2. ölchem; 3. adalet, barawerlik; 4. eqil-idrak.
- mizansen** *is. fr.* lirik we dramatik bir eserni sehnileshtürüş.

mizantrop *s. is. fr.* nezerdin chüshken, nepretke uchrighan: *Ben mizanttopum, toplantılarda bulunamam – Men nezerdin chüshken bir adem, shungga yighilishlarda bolalmaymen.*

mizar *is. ar.* 1. yerde; 2. tosalghu, tosuq; 3. yopuq.

mizban *is. far.* öy igisi, méhman kütküchi.

mizebbe *is. ar.* chiwin qorughuch.

mizer *is. ar.* peshtimal.

mizkar *is. ar.* daim erkeq tughidighan chishi.

mizmar *is.* 1. neyge oxshap qalidighan saz; 2. nepes yoli.

mizvac *is. ar.* erdin erge chiqip turidighan xotun.

mobilya *is. it.* öy jahazliri, öy saymanliri.

mobilyacı *is.* 1. öy jahazlirini yasaydighan we satidighan adem; 2. öy jahazliri dukini.

mobilyalı *s.* öy jahazliri bilen jahazlanghan.

mobilyasız *s.* öy jahazliri bilen jahazlanmighan.

mobilye *is. it.* bk. **mobilya**.

moda *is. it.* 1. moda, pason: *Elbise modası – Kiyim pasoni;* 2. zamangha layıq: *Moda bir şafka – Zamangha layıq shepke.*

model *is. fr.* 1. modél (bir nersining nusxisi); 2. shekil: *Bu elbisenin modelini beğhmedim – Bu kiyimning sheklini yaqturmıdim;* 3. örnek zhurnili: *Bu şekli modelden aldım – Bu shekilni örnek zhurnilidin aldım;* 4. tip, katégoriye; 5. oxshashlıq: *Bu çocuk annesinin modelidir – Bu bala anisining özila ...;* 6. kiyim nusxiliri zhurnili; 7. melum zamangha xas: *2015 modeli bir bilgisayar – 2015 yili ishlen'gen kompyutér.*

modelci *is.* modél yasighuchi we hazirlighuchi.

modelcilik *-ği is.* modélchilik.

modelhane *is.* modél yasash ishxanisi.

moderatör *-rü s. fr.* astilatquch.

modern *s. fr.* zamaniwi: *Modern silah – Zamaniwi qoral.*

modernleştmek zamaniwilashturmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

modistra is. it. tikküchi ayal.

modülasyon is. fr. 1. awaz urghusi; 2. muzikining bir tondin bashqa bir tongha özgirishi (notigha) **Moğol is. öz.** mongghul: *İç Moğolistan özerk bölgesi* – Ichki Mongghul aptonom rayoni.

mokasen is. fr. pes pashniliq, boghquchsiz ayagh kiyimi.

mola is. it. 1. harduq élish, dem élish; 2. torni sugha tashlash (béliqchilarning): *Köye gidinceye kadar iki yerde mola verdik* – Yézigha bérishda ikki yerde harduq alduq.

molas s. karbonatliq qum téshi, karbonatliq qum téshidin hasil bolghan.

molekül -lü is. fr. molékula, zerriche.

moleskin is. ing. 1. ester qilidighan tiwitiliq rext; 2. parqiritilghan mexsus paxtiliq rext.

molla is. ar. 1. molla, chong qazi chong alim: *Türk mollası* – Türk alimi; 2. medris oqughuchisi, talip.

moloz is. yun. 1. topa, xish arilashqan tash parchiliri; 2. qurulush ornidiki exletler; 3. **s.** qimmetsiz, ishqa yarimaydighan.

molozcu is. qurulush ornidiki kéreksiz tash-topilarni toshughuchi.

molozlaşmak 1. setleshmek, qérilashmaq: *Ona bak epeyce molozlaşmış* – Uninggha qarighina, xélila qériptu.

molozluk -ğu is. kéreksiz tashlar bilen tolup ketken topa dówisi.

mona is. uzun quyruqluq maymun.

monark is. monarxiye bashliqi.

monarşi is. fr. monarxiye (yekke hakimiyetchilik).

monarşist is. fr. monarxiye terepdari, monarxiyilik dölet tüzümning terepdari.

monarşizm is. fr. monarxizm.

moncuk -*ğu is.* 1. tiltumar (köz tegmisun dégen niyet bilen boyungha ésiwalidighan monchaq); 2. zinnet üçün boyungha ésilidighan türlük qimmet baha tashlar.

monden *s. fr.* 1. oyun-tamasha üçün dayima bir yerge toplanghanlar, yasinidighanlar; 2. oyun-tamashini yaxshi köridighan; 3. heweske, oyun-tamasha bérilgen.

mongo is. Mongghuliyining pul birliki.

mongos is. bir emcheklik maymun.

monitör -rü is. fr. 1. eqil ögetküchi yaki ders bergüchi; 2. tenheriket ögetküchi.

monizm is. dunyaning nigizi butta dep biligüchi pelsepiwi telimat, monizm, birchilik.

monizm is. fr. monizm (birchilik dunyaning négizini roh dep bilidighan pelsepiwi telimat).

monodram is. yalghuz naxshichi üçün yézilghan opéra.

monogam s. fr. ömride birla qétim öylen'gen yaki turmushqa chiqqan.

monografi is. fr. monografiye (alahide bir mesilini yaki birer témini her tereptin tetqiq qilishqa béghishlanghan ilmiy eser).

monokl -lü is. fr. yalghuz közlük közeynek.

monolog is. fr. monolog (sehnide bolupmu drama eserliride rol alghuchilardin birining bashqilargha yeni bashqa rollardiki artislargha yaki yalghuz özige we yaki tamashichilargha qarita sözligen nutqi).

monopil s. yalghuz ishiklik.

monoroy is. yalghuz rélis üstide mangidighan qatnash wasitisi.

monosikl is. fr. sérikchilarning yalghuz chaqliq wélisipiti.

monoteizm is. bir xudaliq.

monotip is. lat. herp tizish mashinisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

monoton *is. ar.* tengshelgen, oxshash chiqqan (awaz), tengkesh qilinghan.

monsenyör *-rü is.* bir hökümdar ailing shahzadilirige, payalargha we yuqiri derijilik diniy ademlerge bérilgen ataq, unwan.

monşer *fr.* dostum.

montaj *is. fr.* 1. her túrlük mashina we úskünilerni yaki bir karxanining ayrim-ayrim qisimlerini belgilik bir pilan اساسida jay-jayigha qoyup ornitish, yighip teyyar halgha keltürüş; 2. sehne esiri yaki bashqa edebiy eserlerde épizot we parchilarni ajritiwélip bir-birige ulap tertipke sélip qisqa bir eser yaratish.

mor *s.* sösün (reng).

moral *is. fr.* meniwi küch.

morarmak 1. sösün rengge kirmek; 2. tatirip ketmek; 3. kökirip ketmek: *Yüzü birden bire morardı – Yüzi birdinla tatirip ketti; Soğuktan dudakları morardı – Soghuqtin kalpukliri kökirip ketti.*

morartmak sösün reng bermek.

morfoloji *is. fr.* morfologiyé (1. organizimlarning tüzülüşü we shekli toghrisidiki ilim;; 2. grammatikining söz túrliri, sözlerning özgirishi toghrisidiki bölümi).

morfolojik *s.* morfologiyilik.

morina *is.* yéggi üçhün owlidighan béliq.

mors *is. fr.* shimaliy déngizda yashaydighan süt emgüchi haywan, déngiz pili.

mort *s. is. fr.* 1. ölgen, ölü; 2. ölüm.

mort *s.* ölgen.

mortlamak ölmek: *Çoktan mortladı – Uzun din béri ölgen.*

mortlatmak 1. öltürtmek; 2. utuwalmaq.

morto *is. it.* ölmek.

mortocu *is.* 1. tawut kötürgüchi; 2. ölüm-yétimde ayet oqup turmush kechürgüchi; 3. imam; 4. tawut harwisi.

moruk *is. erm.* boway, yashanghan qéri.

moruklamak qérímaq, yashanmaq: *Seni görmiyeli iyice moruklamışsin* – Séni körmigendin béri xélila qéripsen.

moruklaşmak bk. **moruklamak**.

moskof *is.* 1. ilgiri dostlarga bérilgen nam; 2. moskwaliq; 3. ruslar; 4. insapsiz, merhemetsiz zalim.

mosmor *s.* 1. pütünley sösün, hemme yéri binepshe reng; 2. iza tartmaq.

mostra *is. it.* 1. ülge, nusxa, ewrishke; 2. owlinidighan qushlarni özige jelp qilish üçün dorash.

motatoryum *is. lat.* urush yaki bohran tupeylidin xelq üstidiki qerzlerning hökümet teripidin kéchiktürülüşhi.

motel *is. fr.* aptobus we aptomobil bilen seper qilghuchilar üçün teyyarlanghan kichik méhmanxana.

motiç *is. fr.* 1. syozhitning terkibiy éléménti, eserning asasiy mezmuni; 2. ahang, küy.

motive etmek heriket qildurmaq, heriketke keltürmek.

motor *is. fr.* mator.

motorbot *-tu is. ing.* matorluq qéyiq.

motorlu *s.* matorluq.

motorsuz *s.* matorsiz.

motosiklet *-ti is.* motosiklit.

mototren *is. fr.* matorluq poyiz.

motör *is. fr.* bk. **motor**.

motris *is. fr.* ichidin yanidighan, dwigatéel bilen mangidighan we poyizni söreydighan mashina.

mozaik *-çi is. fr.* xilmu xil rengdiki mermer tashlar bilen chiqirilghan resim yaki gül béziki.

mozaikçi *is.* quruluşlarda mermer tashtin gül we resim chiqarghuchi.

mozak *is.* tongguz küchüki, toroshin.

mozole *is. fr.* abide, xatire sariyi, qebre, mazar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mögzebe ghezep, nepret, achchiq.

mönü *is. fr.* bk. *menü*.

mû *is. far.* tük, moy.

muabber *s. ar.* tebir bérilgen, örülgen (chüsh).

muabbir *s. is. ar.* chüsh örigüchi, chüshke tebir bergüchi.

muaccel *s. ar.* 1. aldidin; 2. aldirash; 3. türk muzikisidin bir muqam.

muaccib *s. ar.* 1. heyran qilidighan; 2. chöchütidighan, ajayip.

muacciz *s. ar.* zériktürgüchi, ich pushuridighan.

muad *s. ar.* hazirlaqliq, teyyarliq, hazirlanghan, teyyarlanghan.

muad *s. ar.* 1. döletleshken; 2. qalaqlashqan, keynige qaytqan.

muadadat *-ti is.* yaram qilish.

muadat *is. ar.* düshmenlik, öchmenlik.

muaddel *s.* özgertilgen, özgirish kirgüzülgen.

muaddil *s. ar.* 1. özgertken, özgirish kirgüzülgen, islah qilxan; 2. tengleshtürgen, oxshash qilghan.

muaddit *-di is. ar.* sanghuch, sanghuchi.

muadele *is. ar.* 1. tenglik, barawerlik, oxshashliq 1. chüshiniksiz we bölünmes nerse.

muadil *s. ar.* teng, barawer.

muaf *s. ar.* 1. kechürüm qilinghan, epu qilinghan; 2. perqlendürülgen; 3. erkin, azad, hür.

muafat *is. ar.* 1. kechürüş, epu qilish; 2. asrash, qoghdash, himaye qilish.

muafiyet *-ti is. ar.* alahidilik.

muahat *is. ar.* 1. qérindashliq, tughqanliq; 2. qérindashche muhebbet; 3. yéqin dostluq.

muahede *is.* toxtamname, shertname.

muaheze *is. ar.* 1. eyiplesh; 2. tenqid.

- muahzekar** *s. ar.* 1. eyiblen'gen; 2. tenqidlen'gen.
- muahzename** *is.* tenqidiy eser (maqale).
- muahhar** *is. ar.* 1. keynige surülgen, kéchiktürülgen; 2. saghra, san (haywanlarning).
- muahid** *is. osm.* kélishken her ikki terep, kélishim imzalashqan terepler.
- muahidin** *s. ar.* kélishim qilghan terepler.
- muakab** *ar.* jazalandurulghan.
- muakabe** *s.* 1. jazalash; 2. jaza.
- muakib** *s. ar.* jaza bérilgen, chare körülgen.
- muakkad** *s. is. ar.* 1. tügülük, tügüklük; 2. murekkep we yépiq (söz); 3. chüshiniksiz söz.
- muakkip** *s. ar.* qoghlighan, izigha chüshken.
- mualeca** *is. ar.* 1. dora; 2. dora bérish.
- muallâ** *s. ar.* 1. yuqiri, ulugh; 2. bir xil hösnixet shekli; 3. üstün, ; 4. ayal ismi.
- muallâk** *-kı s.* 1. muelleq, ésiqliq: *Bu mesele muallâk kaldı – Bu mesile ésiqliq qaldi;* 2. hawada, boshluqta turghan; 3. baghliq: *Bu iş size muallâktır – Bu ish sizge baghliq;* 4. boshluq.
- muallel** *s. ar.* illetlik, nachar.
- muallém** *s. ar.* terbiyilen'gen.
- muallil** *s. is. ar.* qiyinichiliq tughdurup bergén, bahane tapqan.
- muallim** *is. ar.* muellim, oqutquchi (er).
- muallime** *is. ar.* muellime, ayal oqutghuchi.
- muallimhane** *is. ar.* darilmuellimin, oqutquchi yétishtürüş mektipi.
- muallimlik** *-ği is.* muellimlik, oqutquchiliq.
- muamele** *is. ar.* 1. muamile: *Buna karşı muamelesini beğenmedim – Buninggha bolghan muamilisini yaqturmidim;* 2. yol, usul, qaide: *Bu adam muamele bilmiyor – Bu adem*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ishning yolini bilmeydu; 3. élim-bérim (suda): *Borsada bugün muamele olmadı* – Bazarda bugün élishbérish bolmidi; 4. jinsiy munasiwet, jinsiy alaqa.

muameleci s. is. 1. maash élip ishleydighan; 2. yuqiri ösüm bilen qerz bergüchi, jazanixor.

muamma is. ar. 1. tépishmaq; 2. sirliq ish.

muammer s. ar. 1. uzun yillar yashighan, uzun ömur körgen; 2. ayal we er ismi.

muammerin s. ar. uzun ömur körgenler.

muanat s. ar. 1. bir nersining japasini tartmaqliq; 2. köz-qulaq bolmaq.

muanber is. fr. xush puraqliq.

muanedé is. 1. jahilliq qilmaq; 2. jahillashmaq.

muanık s. ar. quchaqlashqan.

muannidane z. jahillarche.

muannif s. ar. qattiq eyiblen'gen.

muannit s. ar. jahil.

muannitlik -ği is. jahilliq.

muanven s. ar. 1. ataq, unwan bérilgen yaki unwan alghan.

muaraza is. 1. ghewgha; 2. qarshi chiqish, zit pikirde bolush.

muarekat is. ar. soqush, urush, ghowgha, majjira.

muareke is. ar. soqush, ghowgha.

muariz s. ar. qarshi chiqqan, qarshi sözligen.

muarra s. ar. 1. yalingach, yalingachlanghan; 2. mehrum bolghan, pakizlanghan.

muarreb s. erebleshtürülgen, erebleshken.

muarref s. ar. 1. tepsiliy chüshendürülgen, tepsiliy tonulghan; 2. bilin'gen, tonulghan; 3. tonushluq.

muarrık s. ar. terletküchi (dora).

muasarat is. ar. zamandashliq, oxshash zamanda yashighanliq.

muasare is. ar. bk. **muasarat.**

- muasat** *is. ar.* isyan qilish, topilang qilish.
- muasere** *is. ar.* 1. qiyinchilik japaliq; 2. kembeghellik, yoqsulluq, peqirliq.
- muasir** *is.* zamandash.
- muasirlaşmak** zamangha uyghunlaşmaq.
- muasi** *is. ar.* isyan kôtürgen, topilang qilghan.
- muassel** *s. ar.* hesel arilashqan.
- muaşaka** *is. ar.* muhebbetlishish, bir-birige ashik bolush.
- muaşiran** *is.* birlikte yashighan ademler.
- muaşşir** *is. ar.* 1. onluq, ongha bölün'gen, ondin bolghan; 2. on misraliq shéir.
- muaşşir** *is. ar.* öshre yighquchi.
- muateb** *s. ar.* bk. **muatep**.
- muatep** *s. ar.* azarlanghan, azar chekken.
- muatib** *s. ar.* azarlighan, azar bergen.
- muattal** *s. ar.* 1. ishlikes, yarimas; 2. bosh, ishsiz, bikar.
- muattar** *s. ar.* 1. xush buy puraqliq, güzel puraqliq; 2. bir xil lale; 3. ayalche isim.
- muavedet** *s. ar.* qaytish.
- muavenet** *is. ar.* yadem, yademchilik.
- muavin** *s. ar.* muawin, yademchi, orunbasar.
- muavinlik** *-ği is.* muawinliq, yademchilik, orunbasarliq.
- muavveç** *s. ar.* 1. egri-bügri; 2. igiklik, igiligen.
- muavvik** *s. ar.* bir ish, mesile we bashqini keynige sörimek, ésip qoymaq.
- muayede** *is. ar.* bayramlishish, bir-birini tebriklesh; 2. Osman padishahliqi sariyida Rozi héyt we Qurban héyt künliri ötküzüldighan murasim.
- muayene** *is. ar.* 1. közdin kechürüş, tekshürüş; 2. diaqnoz (doxturluq).
- muayenehane** *is. ar.* késel körüş öyi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muayneci is. chégradin ötken eshyalarni échip tekshürgüchi xadim.

muayyen s. ar. 1. mueyyen, belgili; 2. qararlashturulghan.

muayyenat is. esker we dölet xadimlirige dölet teripidin belgilik muddette béridighan ashliq we bashqilar.

muazadet is. yadem qilish.

muazere is. özre sorimaq.

muazzam s. ar. 1. chong, zor, yoghan; 2. ehmiyetlik; 3. qudretlik, küchlük: *Muazzam at* – Küchlük at.

muazzep -bi s. ar. azab chekken, qiynalghan, japa tartqan.

muazzez s. ar. 1. hörmet bilen qobul qilghan; 2. erz; 3. ayal ismi.

muazzir yalghan.

mubah s. ar. mubah (Islam dinida).

mubayaa is. ar. sétiwalmaq.

mubayaacı is. sétiwalghuchi.

mubiden is. mejusiy rahiblirining bashliqi.

mubit -di is. far. mejuslarning rahibi.

mubtal s. ar. emeldin qaldurulghan.

muceb s. is. ar. 1. kéreklik, lazimliq; 2. bir söz we buyruqning netijisi; 3. mesul birawning imzasi.

mucer s. ar. ijarige bérilgen (nerse).

muci s. ar. 1. qisqa, yighinchaq (maqale); 2. yézish uslubi.

muci s. ar. aghritqan, janni qiynaydighan.

mucibe s. ar. 1. lazim bolghan; 2. seweb.

mucir is. s. ar. ijarige bergen, ijarige alghan.

mucit -di is. ar. ijad qilghan, ijad qilghuchi.

muciz s. ar. qisqa söz bilen köp nerse anglatqan.

mucize is. ar. 1. möjize; 2. hadise; 3. heyran qalduridighan.

mucuk -ǵu is. kichik chiwin.

mucur is. 1. kömür uwiqi; 2. bir nersining yarimas qismi.

muçik is. sapanning patqiqini tazilaydighan tömür kaltek.

- muda** *s. ar.* amanet qoyulghan (nerse).
- mudari** *b s. ar.* urushqaq, bir-birini uridighan.
- mudhik** *s. ar.* küldürgüchi.
- mudhikat** *is.* külkilik nersiler, komédiye.
- mudhike** *is. ar.* komédiye.
- mudi** *is. ar.* amanet qoyghan (pul).
- mudil** *s. ar.* müshkül, qiyin.
- mudil** *is. ar.* yoldin chiqarghan, azdurghan.
- mudilat** *is. ar.* qiyin ishlar.
- mufahham** *s. ar.* ulughluq, étibarliq, izzetlik.
- mufarakat** *is. ar.* er-xotunning «talaq» yoli bilen ayrilishi.
- mufarik** *s. ar.* ayrilghan, ajrashqan (er-xotun).
- mufassal** *s. ar.* mupessel, uzundin-uzungha chüshendürülgen.
- mûfi** *s. ar.* 1. ishqa ashurghan; 2. sadaqetlik bilen ishligen; 3. tügetken, tamamlighan, püttürgen.
- muftir** *s. ar.* iptar qilghan, éghiz achqan (adem).
- mug** *is. far.* 1. otqa choqunidighan, zerdusht dinidiki (adem); 2. meyxanichi.
- mugabene** *s. ar.* bir-birini aldash.
- mugaddi** *s.* baqquchi.
- mugalebe** *is. ar.* ghelibe qilish üçün tirishish.
- mugalla** *s. is. ar.* 1. qaynitilghan (nerse); 2. puti derixi, may chéchiki we bashqilardin qaynitilghan sherbet (dora).
- mugalli** *s. ar.* yaxshi qaynitilghan.
- mugammed** *s.* 1. yépilghan, yépiqliq; 2. ghilap ichidiki.
- mugan** *is. far.* 1. otqa choqunidighanlar; 2. teriqet bashliqi.
- muganni** *s. is.* naxshichi.
- muganniye** *is. ar.* naxshichi ayal yaki qiz.
- mugayebe** *is. ar.* ghayib bolmaq, yoqimaq.
- mugayeret** *-ti is. ar.* xilapliq, uyghunsizliq, perqliq.
- mugayir** *s. ar.* xilap, mas kelmigen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mugaylan** *is.* yantaq, töge tikini.
- mugayyebat** *-tı is.* körünmeydighan we ghayib nersiler.
- mugayyer** *s. ar.* gheyriyleshtürülgen, özgertilgen.
- mugayyib** *s.* yoshurulghan, ghayip bolghan.
- mugazzi** *s. ar.* , baqqan, baqquchi.
- mugbeçe** *is. far.* 1. zerdusht diniy ibadetxanisidiki xizmetchi balilar; 2. meyxana shagirti.
- mugis** *s. ar.* yarem qilghan, yarem qilghuchi.
- mugmed** *s. ar.* ghilapqa sélinghan, yépiqliq.
- mugtariyet** *is. ar.* 1. chet el teripidin idare qilinishi; 2. mustemlik, béqindiliq.
- mugtasıb** *s. ar.* bésip alghan, mejburiy qolgha kirküzüwalghan, tartip élinghan.
- mugtenem** *s.* gheniyet (olja) élinghan.
- mugterib** *s. ar.* 1. patqan, chökken; 2. ghurbet chekken; 3. künnig pétishi.
- muğfel** *s. ar.* aldiniqlan.
- muğfil** *s. ar.* aldanchi, gollamchi.
- muğkede** *is.* 1. zerdusht dinidikilerning ibadetxanisi; 2. meyxana.
- muğlak** *-kı s. ar.* 1. chüshinish tes bolghan, chüshiniksiz; 2. yat kelgen, biep tuyulghan; 3. yépiq.
- muğlakat** *is.* chüshiniksiz, chüshinish qiyin bolghan.
- muğlakiyet** *is.* chüshinemeslik.
- muğlim** *is. ar.* bechchiwaz.
- muğrak** *s. ar.* gherq bolup ketken, pétip ketken, chöküp ketken.
- muğterif** *is.* ochum bilen su élish.
- muğterik** *s.* suda tunjuqup qalghan.
- muğtesil** *is.* dinning körsetmisi boyiche yurunush.
- muğzib** *is.* achchiqlandurush, ghezepke keltürüş.
- muh** *-hhu is. ar.* 1. yilik; 2. ménge; 3. jewher.

muhabbet *-ti is. ar.* 1. muhebbet: *Muhabbet beslemek* – Muhebbet bildürmek; 2. yaranliq, dostluq: *Muhabbet etmek* – Mungdashmaq.

muhabbetleşmek dostlarche munasiwette bolmaq, muhebbetleşmek.

muhabbetname *is. ar.* muhebbet xéti, muhebbetname.

muhabere *is. ar.* xewerlishish, xet yézishish.

muhabereci *is.* xet toshughuchi esker.

muhabir *is. ar.* muxbir.

muhabirlik *-ği is.* muxbirliq.

muhacat *is.* 1. tépishmaq musabiqisi; 2. bir-birini hejwi qilmaq.

muhacce *is. ar.* bir-biri bilen talash-tartish qilmaq, bir nersini ispatlash üçün tirishmaq.

muhaccel 1. hujrigha (yéngi toy bolghanlarning öyi) kirgen; 2. *is.* yotisida aq halqisi bar at.

muhacceme *is.* her tereptin birdek qilinghan hujum.

muhaceret *-ti is. ar.* bir yerdin bashqa yerge köchüp bérip yerleshmek.

muhacim *s. ar.* hujum qilghuchi.

muhacir *s. is. ar.* muhajir, köchmen.

muhacirin *is.* köchmenler, muhemmed peyghember bilen mekkidin medinige köchkenler.

muhacirlik *-ği is.* köchmenlik.

muhaddep *-bi s. ar.* dumbaq, tompiyip chiqqan.

muhaddir *s. is.* hoshsizlandurush dorisi.

muhaddis *s. ar.* ghezepni keltüridighan.

muhadenet *-ti is. ar.* dostluq.

muhadi *s. ar.* hiyle qilghuchi, aldamchi.

muhadiane *z.* hiyligerlik bilen, aldamchiliq bilen.

muhafaza *is. ar.* muhapizet, asrash, saqlash.

muhafazakâr *s. ar.* muteessip, koniliqni saqlighuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muhafete *is. ar.* asta oqush yaki sözlesh.

muhafiz *is. ar.* qoghdighuchi: *Muhafiz birlikleri* – Muhapizetchiler qismi.

muhakat *s. ar.* chöchek éytishmaq, bir-birige hékaye sözlep bermek.

muhakeme *is. ar.* 1. muhakime; 2. höküm qilish, késish.

muhakkak *s. ar.* muheqqeq, choqum: *O, yarın muhakkak gelecek* – U etilikke choqum kélidu.

muhakkar *s. ar.* xorlanghan, haqaretke uchrighan.

muhakkem *s. ar.* mustehkemlen'gen.

muhakkır *s. ar.* haqaretligüchi, xorlighuchi, pes körgüchi.

muhakkik *s. ar.* tekshürüp heqiqetni otturigha chiqarghuchi.

muhál *-li s. ar.* 1. imkansiz; 2. chüshiniksiz.

muhalaa *is. ar.* ayalning bir munche pul bérip éridin ajrishishi.

muhalefet *is. ar.* qarshiliq, xilapliq, zitliq: *Muhalefet parti* – Qarshi partiye.

muhaleset *-ti is. ar.* dostluq, yéqinliq.

muhalif *s. is. ar.* qarshimu qarshi, zit: *Bu fikirler birbirine muhaliftir* – Bu pikirler bir-birige qarshimu qarshidur; *Mahalif parti* – Zit partiye.

muhallak *s. is. ar.* 1. bash we saqal-burutni chüshürtken; 2. minada hajilarning bash-közini chüshüridighan yer.

muhalledat *s. ar.* ebediy (menggü) nersiler.

muhalledin *s. ar.* bk. **muhalledat**.

muhalledun *s. ar.* bk. **muhalledat**.

muhallef *s. ar.* 1. arqıda qalghan; 2. ölgüchidin miras qalghan (mal).

muhallefat *is. ar.* ölgüchidin miras qalghan nersiler.

muhallefe *is. ar.* éri ölüp tul qalghan ayal.

muhallil *s. ar.* 1. éritken; 2. hel qilghan; 3. haramni halal qilghan; 4. ishshiqqa we bashqa késellerge shipa dora.

muhallim *s. ar.* achchiqi kelgen birining achchiqini yandurmaq.

muhallis *s. ar.* qutuldurghuchi.

muhamat *is. ar.* 1. adwokatliq 1. hujumdin qoghdimaq.

muhami *is. ar.* 1. adwokat, aqlighuchi; 2. qoghdighuchi, mudapie qilghuchi.

muhammedi *s. is. osm.* musulman.

muhammen *s. ar.* texmin qilinghan.

muhammer *s. ar.* éshekke oxshetilghan.

muhammer *s. ar.* boldurulghan, échitilghan.

muhammes *s. ar.* otta qizartilghan, otta qurutulghan.

muhammes *s. ar.* muxemmes (beshlik shéir).

muhammin *s. ar.* 1. texmin qilghan; 2. texminen baha kesküchi.

muhammis *is.* kömmiqonaq qatarliq nersilerni qorup satquchi.

muhanat *s. is. ar.* 1. rezil, peskesh; 2. qorqaq, qorqunchaq.

muhanna *s. ar.* egri, éksik, püküklük.

muhanna *s. ar.* xénilen'gen, xéne bilen boyalghan.

muhanneslik *-ği is. ar.* qorqaqliq.

muhannit *s. ar.* jesetlerni mumyalighuchi.

muharat *is. ar.* biri bilen chaqchaqlashmaq, chaqchaq bilen özini xush qilmaq.

muharebe *is. ar.* 1. soqush, urush, jeng; *İkinci dünya muharebesi* – Ikkinchi dünya urushi; 2. qattiq talishish, qattiq munazire qilishish.

muharese *is. ar.* qoghdimaq, muhapizet qilmaq.

muhareset *is. ar.* qoghdimaq, muhapizet qilmaq.

muhareşe *is. ar.* küshkürtmek.

muharip *-bi s. ar.* jengchi, küreshchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muharrem is. ar. 1. qemeriye kaléNDARIDA birinchi ay; 2. meni qilinghan, haram qilinghan; 3. Élining oghli Hösiyin Kerbalada shéhit bolghan ay.

muharremat is. ar. 1. din meni qilghan nersiler; 2. musulmanlar üçün haram qilinghan nersiler (yémek, ichmek).

muharrer s. ar. yézilghan, yéziqliq.

muharrib s. ar. yoqatqan, berbat qilghan, weyran qilghan.

muharrif s. ar. 1. buzghan, öchürgen (maqalini); 2. hiyle qilghan, hiylicher.

muharrik s. ar. 1. heriketlendürgen; 2. qozghighan, küshkürtken.

muharrik s. ar. 1. köydürgen, köydürgüchi, yaqqan, yaqquchi; 2. ussatqan; 3. bek échindurghan.

muharrikiyet is. ar. heriketlendürgüchi küch.

muharrir is. ar. 1. muherrir, yazghuchi; 2. maqale yazghuchi, katip, köchürgüchi.

muharrirlik -ği is. muherrirlik, yazghuchiliq.

muhasama is. ar. düshmenlik.

muhasara is. ar. muhasire, qorshaw, etrapni oriwalmaq, uzun muddet qorshiwalmaq.

muhasebe is. ar. 1. hésabat; 2. hésabat bölümi, boghaltiriye.

muhasebeci is. boghaltir.

muhasede heset qilmaq, qizghanmaq.

muhasır s. ar. muhasire, qorshaw.

muhasıp -bi is. ar. hésabchi, boghaltir.

muhasıplik -ği is. boghaltirliq.

muhassal is. ar. 1. mehsulat; 2. sözning qisqisi, hasilkalam.

muhassan s. ar. küchlendürülgen.

muhassas s. ar. ayrilghan, bérilgen, mexsuslashturulghan.

muhassasat *is. ar.* 1. maash qatarliq bérilgen nersiler; 2. dölet botchitide hökümet organliri üçün ayrilghan pul.

muhassen *s. ar.* 1. güzel; 2. nazuk.

muhassenat *is. ar.* 1. paydiliq, yaxshi, xeyrlik ishlar; 2. menpeetlik.

muhasser hesrette qalghan.

muhassıl *s. ar.* ishlep chiqirilghan, barliqqa keltürülgen.

muhassirin *s. ar.* zerer we ziyangha sewep bolghan nerse yaki adem.

muhaşşi *s. ar.* hashiye ishligüchi (kitabqa).

muhaşşi *s. ar.* qorqutquchi.

muhat *-dı is. ar.* mangqa, mangqigha oxshash suyuqluq.

muhat *s. ar.* 1. etrapı qorshalghan, chitlanghan; 2. bir nersining ichide bolghan.

muhat *s. ar.* mangqigha oxshighan.

muhatap *-bı is. ar.* 1. xitab, söz qaritilghuchi (adem); 2. ikkinchi shexs.

muhatar *is. ar.* 1. qorqunchluq hal, xeter; 2. zerer, ziyan.

muhataral *is. ar.* xeterlik.

muhatarat *is. ar.* qorqush, xeter (köplük).

muhavere *is. ar.* bir-biri bilen sözlishish.

muhavvel *s. ar.* hawale qilinghan, ewetilgen.

muhavvile *s. ar.* transformator (éléktr küchini kücheytidighan yaki peseytidighan sayman).

muhayyel *s. ar.* xiyalida bolghan, xiyal qilinghan.

muhayyele *is. ar.* idrakiy küch.

muhayyem *s. is. ar.* 1. tikilgen (chédir); 2. chédir; 3. chédirgha orunlashqan (adem).

muhayyemğâh *is. ar.* 1. chédirlardin barliqqa kelgen ordigah; 2. chédirlar tikilgen meydan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muhayyer *s. ar.* 1. yaqmisa qayturup bérish sherti bilen élinghan nerse; 2. ixtiyariy talliwalidighan; 3. shéker renglik qeghez.

muhayyib *s. ar.* mehrum qilmaq.

muhayyil *s. ar.* xiyal qilghan, oylighan.

muhayyile *is. ar.* idrakiy küch.

muhayyir *s.* heyran qalduridighan, chöchütken.

muhayyir *s.* 1. tallap élinghan; 2. ixtiyariy bérilgen.

muhazara *is. ar.* 1. munazire, pikir talash-tartishi; 2. bir-birige hékaye we letipe anglitish; 3. edebiyat, tarix we pen heqqide xatiride qalghan bilimler.

muhazarat *is.* yüzmuyüz kelmek, taqmutaq kelmek.

muhazele *is. ar.* peslik, rezillik.

muhazere *is.* bir-birini qorqutmaq.

muhazi *s. ar.* 1. bir-birining qarshisida bolghan, bir-birining zitida bolghan; 2. parallél.

muhazzab *s. ar.* boyalghan, sirlanghan, reng bérilgen.

muhazzar *s. ar.* 1. yéshil reng bilen boyalghan; 2. tebriklen'gen, qutlanghan.

muhazzir *is.* qorqup dang qétip qalmaq.

muhbir *s. ar.* 1. xewer yetküzgüchi; 2. gézitke xewer yetküzüp bergüchi, muxbir; 3. yuqumluq késeldin xewer bergüchi, belge.

muhbirlik *-ği is.* muxbirliq.

muhcil *s. ar.* xijil qilidighan, iza tartturidighan.

muhdes *s. ar.* 1. kéyin peyda bolghan, ilgiri bolmighan; 2. yéngi; 3. yéngiliq.

muhdesat *s. ar.* yéngi nersiler.

muhdis *s.* kéyin we yéngidin meydangha kelgen.

muhennes *s. is.* , rezil, peskesh, namerd.

muhibban *is.* dostlar, ashiqlar.

muhif *s. ar.* qorqunchluq, qorqunch.

- muhik** *-kki s. ar.* toghruluq.
- muhil** *-lli s. ar.* hawale qilghuchi.
- muhil** *-lli s. ar.* buzghuchi.
- muhip** *-bbi s. ar.* 1. yaxshi krgen, muhebbet krsetken; 2. terepdarlıq qilghuchi; 3. er ismi (Muhip).
- muhis** *ar.* hs qildurghuchi.
- muhış** *s. ar.* qorqutquchi, rktkchi.
- muhit** *-ti s. ar.* 1. etrap, pchre; 2. qorshalghan, chitlanghan; 3. *is.* okyan; 4. muhit.
- muhkem** *s. ar.* 1. mehkem, ching; 2. saq, buzulmıghan, bjirim; 3. zgertilishi mumkin bolmaydighan.
- muhkim** *s. ar.* kchlendrlgen.
- muhlis** *s. ar.* 1. xalis, pak; 2. dostluqqa semimiy; 3. er ismi (Muxlis).
- muhlisane** *z.* semimiyetlik bilen, chin kngldin.
- muhnık** *-ki is. ar.* boghquchi.
- muhrec** *s. ar.* 1. chiqirilghan; 2. matmatikida netije.
- muhrez** *s. ar.* hemme kishi qollinalaydighan.
- muhrik** *-ki s. ar.* 1. kydrgchi, yaqquchi; 2. kyk, yniq.
- muhrip** *-bi s.* xarab qilghuchi, weyran qilghuchi *-bi is. ar.*
- muhriz** *s. ar.* igiligen, qolgha keltrgen.
- muhsin** *s. ar.* 1. yaxshiliq qilghuchi; 2. er ismi (Muhsin).
- muhtacin** *is.* 1. mohtajlar, htiyajlıqlar; 2. yoqsullar, kembegheller.
- muhtaç** *-cı s. ar.* mohtaj.
- muhtal** *s. ar.* hakawur, tekebbur.
- muhtal** *s. ar.* 1. hiyliger, aldamchi; 2. ishen'gili bolmaydighan.
- muhtar** *s. ar.* 1. muxtar, aptonom; 2. yza we mehelle bashlıqi.
- muhtariyet** *is. ar.* muxtariyet, aptonomiye.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muhtarlık -ğl **is.** 1. yéza we mehelle bashliqligi, yéza we mehelle hökümiti; 2. yéza we mehelle bashliqi rehberlikidiki yéza we mehelle.

muhtas -ssl **s.** bir nersige xas, birige xas.

muhtasar **s. ar.** 1. qisqa, yighinchaqlangan, xulasilen'gen; 2. az chiqim bilen ishlen'gen.

muhtasaran **z. ar.** qisqiche.

muhtasıd **s. ar.** ormichi, hosul toplighuchi.

muhtasım **s. ar.** düşmenlik qilghuchi.

muhtatıb **s. ar.** 1. söz sözligüchi, wez éytquchi, nutuq sözligüchi, xutbe oqughuchi; 2. qiz soratquchi.

muhtatıb **s. ar.** 1. otun kesküchi, otunchi; 2. bir yézining otun éhtiyajini qamdaydighan ormanliq.

muhtatıf **s. ar.** 1. közni qamashturidighan; 2. élip qachquchi.

muhtazar **s. ar.** jan talashqan.

muhtazı **s. ar.** kichik péil.

muhtazıane **z. ar.** kichik yémil liq bilen.

muhtazir **s. ar.** bk. **muhtazar**.

muhtebes **s. ar.** qamaqqa élinghan, solanghan, türmige tashlanghan.

muhtebir **s. ar.** 1. tejribe qilinghan, sinalghan; 2. bilgüchi, xewerdar bolghuchi.

muhtebis **s. ar.** 1. bir yerge solinip qalghan; 2. solanghan, étilgen; 3. bashqisining nersisini iliwalghan; 4. jaza mudditini uzartish buyruqi.

muhtecib **s. ar.** yépilghan, oralghan, oraqliq, yépiqliq.

muhted **s. ar.** 1. keskin, keskinleshken; 2. ghezeplen'gen, achchiqlanghan.

muhtedi **s. ar.** hiyliger.

muhtefi **s. ar.** yoshurunghan.

muhtekir *s. is. ar.* bésimdarliq qilip mélini qimmet satquchi.

muhtel *-lli s. ar.* 1. buzuq; 2. murekkep, qalaymiqan.

muhtel *s. ar.* éridin ajrashqan xotun.

muhtelic *s. ar.* ixtiyarsiz titresh, titrek.

muhtelif *s. ar.* 1. túrlúk, herxil, her qaysi; 2. xilap, zit, qarimu qarshi.

muhtelik *-çi is.* yalghan sózligüchi, bohtan chaplighuchi.

muhtemel *s. ar.* éhtimal, mumkin: *Buğün yağmur yağması muhtemel* – Búgün yamghur yéghish éhtimali bar.

muhtemi *s. ar.* perhiz qilghuchi, meni qilinghan nersilerni yémigüchi.

muhtera *s. ar.* ijad qilinghan, tépilghan.

muhteraat *is. ar.* 1. yéngidin tépilghan nersiler; 2. yalghan sözler, oydurma sözler.

muhterem *s. is. ar.* 1. hörmetke layiq; 2. er we ayal ismi.

muhteri *is. ar.* 1. ijad qilghuchi, ijadkar; 2. yalghan sözlep bohtan chaplighuchi.

muhterib *s. ar.* urushquchi, soqushquchi.

muhterif *is. ar.* hünerven, kesip ehli, kesip.

muhterik *is. ar.* köyüp ketken, köyük (nan).

muhteris *s.* 1. artuqche hewes; 2. éhtiyat qilghan.

muhteriz *s. ar.* éhtiyatchan.

muhteshem *s. ar.* 1. tentenilik: *Muhteshem şölen* – Tentenilik ziyapet; 2. er ismi (muhteshem).

muhteshid *s. ar.* toplanghan, toplaqliq.

muhtetin *s. ar.* sunnet (xetne) qilinghan.

muhteva *is. ar.* mezmun: *Bu raporun muhtevası iyidir* – Bu doklatning mezmuni yaxshi.

muhtevi *s. ar.* öz ichige alghan.

muhtezen *s. ar.* 1. ambargha qoyulghan; 2. yoshurulghan.

muhtezir *s. ar.* éhtiyat qilinghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muhti s. ar. 1. yéngilishken, xatalashqan, azghan, gunahkar;
2. xatalashturidighan, azduridighan.

muhtir s. ar. xatirilitilgen, eske keltürgen.

muhtira s. ar. 1. mémorandum; 2. xatire depter.

muhyi s. ar. hayat bergen, janlandurghan.

muid s. ar. hazirlanghan, teyyarlanghan.

muin s. ar. 1. yadremchi; 2. shagirt; 3. erenche at (Muin).

muinli s. eskerlikke kirgende ailisige qaraydighini bolmighan.

muinsiz s. ar. eskerlikke kirgende ailisige qaraydighini bolghan.

muir is. ar. ötné bergüchi.

muit -di is. ar. yadremchi oqutquchi.

mûje is. far. qayghu, ghem, endishe.

muk is. ar. köz yéshining menbesi.

muk is. far. tiken.

mukaariyet is. chongqurluq.

mukabbeb s. ar. qubbe sheklide, qubbe ornitilghan, qubbilik.

mukabbel s. ar. söyülgen (bashqa biraw tereptin).

mukabbız s. ar. siqquchi, siqidighan, taraytquchi.

mukabbil s. ar. 1. bir tekclipni qobul qilghuchi; 2. söyüp qoyghan.

mukabele is. ar. 1. robiro kelmek; 2. bedel bermek; 3. qarshi chiqmaq, mush qayturmaq.

mukabeleci is. 1. jamelerde Quran oqughuchi; 2. eskerlerning yoqlimisini qilghuchi.

mukabil s. ar. 1. muqabil; 2. robiro; 3. bedel: *Mukabil taaruza geçmek* – Qarshi hujumgha ötmek.

mukaddem s. ar. 1. awwal, burun; 2. teqdim qilinghan, sunulghan; 3. ehmiyetlik, qimmetlik.

mukaddema z. ar. buningdin burun, qedimdin.

mukaddemaet *is. ar.* awwalqilar, burunqilar, aldida ötkenler, konilar.

mukaddeme *is. ar.* 1. bir ishning bashlanghuchi; 2. kirish söz; 3. asas; 4. aldida yürgüchi qoshun.

mukadder *s. ar.* 1. péshanige pütülgen, teqdir ilahiy; 2. qimmiti bilin'gen; 3. ayal ismi.

mukadderat *is. ar.* teqdir: *Her millete mukadderatın bizzattayın etmelidir* – Her millet öz teqdirini özi belgilishi kérek.

mukaddes *s. ar.* 1. muqeddes, qutluq: *Mukaddes toprağımızda kimse saldıramaz* – Muqeddes yurtimizgha héchkim tajawuz qilalmaydu; 2. ayal ismi.

mukaddim *s. ar.* teqdim qilghuchi, sunghuchi.

mukaddir *s. ar.* 1. teqdir qilghan, Tengri; 2. yaqturghan, könglige yaqqan.

mukaffa *s. ar.* qapiyilik.

mukaffel *s. ar.* 1. quluplaqliq, quluplanghan; 2. him yépiqliq.

mukaid *s. ar.* 1. kélishim hasil qilghan 1. sözleshken we kélishim hasil qilghanlardin biri.

mukalled *s. ar.* 1. boynigha médalion ésilghan; 2. teqlid qilinghan, örnek qilinghan.

mukallib *s. ar.* özgertken, bashqa bir shekilge kirgüzgen.

mukallit *-di s. ar.* 1. teqlidchi, doramchi; 2. birige oxshash bolush üçün tirishquchi.

mukallitlik *-ği is.* teqlidchilik, doramchilik.

mukamere *s. ar.* qimar oynimaq.

mukamir *s. ar.* qimarwaz.

mukanfez *s. ar.* térisi yumshaq tiken bilen qaplanghan.

mukannen *s. ar.* yüzige chümperde tartiwalghan, chümperdilik.

mukannin *s. ar.* qanun tüzgüchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mukantar *s. ar.* 1. egmilik, kimirlik; 2. egme shekilde, egmilik köwrük.

mukantara *is. ar.* quyash saiti.

mukarabet *is. ar.* 1. érishmek; 2. jinsiy alaquide bolmaq; 3. jananning ikki qéshining birlishishi; 4. ikki güzelnig robiro kélip qélishi.

mukareb *s. ar.* 1. yéqin, yéqinlashqan; 2. ordigha yaki padishahqa yéqin; 3. allahqa eng yéqin malaïke.

mukareb *is. ar.* 1. yéqin, yéqinlashqan; 2. ordigha yaki padishahqa yéqin; 3. Allagha eng yéqin malaïke.

mukarib *s. ar.* bir-birige yéqin ademlerning herbiri.

mukarin *s. ar.* 1. yéqinlashqan, pütüshken. uyghun: *Gerçege mukarin* – Heqiqetke uyghun.

mukarnas *s. ar.* 1. pelempeylik; 2. qubbe shekillik; 3. rengga reng; 4. bir xil bök.

mukarnes *s. ar.* bk. **mukarnas**.

mukarreban *is. ar.* 1. yéqin ademler; 2. padishahning shexsiy ishini qilghuchilar.

mukarrebin *is. ar.* bk. **mukarreban**.

mukarrebutun *is. ar.* bk. **mukarreban**.

mukarrer *s. ar.* 1. qararlashturulghan; 2. keskin; 3. bildürülgen.

mukarrerat *is. ar.* qararlashturulghan nersiler, qobul qilinghan qarar.

mukarri *s. ar.* eyibligüchi.

mukarrib *s. ar.* yéqinlashturghuchi, yéqinlishishqa sewep bolghuchi.

mukarrih *s. ar.* (yarini) éghiz aldurghuchi (dora).

mukarrir *s. is.* 1. qararlashturghuchi; 2. bir mesilini ayrim-ayrim chashendurmek; 3. medriste muderris yaremchisi.

mukarriz *s.* teqriz we teqriz yazghuchisi.

mukasat *s. ar.* zexmet, japa.

mukaseme *s.* 1. bölüşhüş, teqsim qilishish; 2. islam döletliride yer béjigha bérilgen nam.

mukassat *s.* muddet bilen bölüp tólinidighan qerz.

mukassem *s. ar.* bölün'gen, teqsim qilinghan.

mukassır *s. is. ar.* bk. **mukassir**.

mukassi *is. ar.* 1. tar, yépiq, tinchiq; 2. ich pushuridighan.

mukassir *s. is. ar.* 1. gunahliq, eyiblik; 2. bir ishni qilalisimu qilishtin bash tartmaq; 3. bir ishni qilalmighanliqı üçhün tashlap qoymaq.

mukaşşer *s. ar.* posti soyulghan.

mukatele *is.* 1. bir-birini óltürmek; 2. bir-biri bilen urushmaq; 3. urush, soqush, jeng.

mukatil *s. ar.* 1. urushquchi; 2. óltürgüchi.

mukatta *s. ar.* parchilanghan.

mukattaat *is.* 1. parchilanghan, késilgen; 2. herbiri bir mene béridighan herpler; 3. toluqsız, kem-kusta jümliler; 4. qisqartma; 5. qite sheklidiki shéiriy parchilar.

mukavele *is. ar.* toxtam, kélishim, pütüm.

mukavele yapmak toxtam tüzmek.

mukavelename *is. ar.* toxtamname, shertname, ehdiname.

mukavemet *-ti is. ar.* qarshiliq: *Milli eziyete mukavamet gösterilmeli* – Milliy zulumgha qarshiliq körsitilishi lazim.

mukavemetçi *is.* 1. düşmen'ge qarshi küresh qilghuchi; 2. orungha yügürgüchi, shatiri.

mukavemetli *s.* berdashliq bergüchi, küchlük.

mukavemetsiz *s.* chidimas, berdashliq bérelmigüchi, küchsiz.

mukavemetsizlik *-ği is.* küchsizlik, berdashliq bérelmeslik.

mukavım *s. ar.* 1. küchlük, chidamliq, jesur; 2. qarshiliq körsetküchi; 3. berdashliq bergen.

mukavva *is. ar.* muqawa, kardon qeghez.

mukavves *s. ar.* egmech, yaygha oxshash, egmilik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mukavvi *s. ar.* 1. quwwet bergüchi; 2. quwwet dorisi.

mukayasa *s. ar.* almashturush, tégishish.

mukayese *is. ar.* sélishturush: *Şimdiki hayatimiz kurtuluştan öncekisiyle mukayese edilemez* – Hazırqi turmushimizni azadliqtinil ilgiriki turmushimiz bilen sélishturghili bolmaydu.

mukayyet *s. ar.* 1. munasiwetlik, alaqidar; 2. bir shertke munasiwetlik; 3. ehmiyet bergen; 4. qeyt qilinghan; 5. zenjirge baghlanghan; 6. muhapizet qilghuchi, qoghdighuchi.

mukayyi *s. ar.* qusturidighan, qusturghuchi.

mukayyat *is.* qusturidighan dorilar.

mukayyit *-di is. ar.* 1. xatiriligüchi, xatire yazghuchi (adem); 2. (télégramma ishlirida) xatiriliwélish mashinisi.

mukbil *s. is.* 1. bextiyar, hali yaxshi; 2. er ismi (Muqbol).

mukdim *s. ar.* öz ishini jan köydürüp ishleydighan, bérilip ishleydighan.

mukid *s. ar.* ot qalighuchi.

mukır iqrar qilghuchi, étirap qilighuchi.

mukız *s.* 1. oyghaq, bidar; 2. gheplettin qutquzghuchi.

mukim *s. ar.* muqim, olturaqliq, turushluq.

mukle *s. ar.* 1. köz qarichuqi; 2. közning qara we aq qismi.

mukmir *s. ar.* ayding, ay nuri.

mukni *s. ar.* qayil qilidighan, ishendüridighan.

mukri 1. Quran oqushni ögetmek; 2. Quran oqughuchi.

mukriz *s. ar.* 1. qerzge pul bergüchi; 2. qerz.

muksit *s. ar.* adil we insapliq.

muktasir *s. ar.* sözni qisqa sözlimek, sözni uzartmasliq.

muktataf *s. ar.* 1. toplanghan, toplaqliq, yighilghan; 2. antologiyeye.

muktebes *s. ar.* paydilinish üçün élinghan.

muktebis *s. ar.* bir kishining bilimi yaki esiridin paydilanmaq.

mukteda *s. ar.* ùlge qilinidighan.

muktedi *s. ar.* 1. uyghunlashqan; 2. boyun égidighan.

muktedir *s. ar.* 1. iqtidarliq, qolidin ish kélidighan; 2. qudretlik, küchlük.

muktefa *s. ar.* ùlge qélinidighan.

mukterib *s. ar.* yéqinlashqan, bir nersining yénigha kelgen.

mukteriz *s. ar.* qerz (pul) élish.

muktesit *-di s. ar.* iqtisadchil, orunsiz yerge pul xejlimeslik.

mukteza *s. ar.* 1. kérek bolidighan, lazimliq (nerse).

mukteziyat *is. ar.* 1. kéreklik nersiler; 2. netijiler.

mulem *s. ar.* belge qoyulghan.

muleta *is.* kala bilen soqushquchilarning kalini hoduqturush we hardurush üçün ishlitidighan qizil rext.

mulin *s. ar.* jarchi, élanchi, bildürgüchi.

multasik *s. ar.* bk. **mültesik**.

multehif *s. ar.* (yotqandek nersige) yögen'gen.

mum *is. far.* 1. sham; 2. tokning yoruqluq bérish ölçimi; 3. razi.

mumcu *is.* sham yasap satquchi.

mumhane *is.* sham yasaydighan ishxana.

mûmiyan *s. ar.* béli inchike, ziba boyluq.

mumlamak 1. mom sürmek; 2. péchetlimek; 3. chuwulup ketmesliki üçün rextning kanarlrigha mom sürmek.

mumlaşmak momdek bolup ketmek.

mumlu *s.* mom bilen yasalghan, terkibide mom bolghan.

mumluk *-ğu s.* shamdan.

mumsu *s.* momsiman, momgha oxshighan.

mumya *is. far.* 1. mumiya (sésimasliq üçün doriliniq kömülgen jeset); 2. bek ajiz we sarghiyip ketken (adem); 3. pütün késellerni saqaytidighan dora.

mumyalamak jesetning chirimesliki üçün dorilar bilen qaturmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mumyalaşmak** mumiya haligha kelmek.
- mumza** *s. ar.* imzalanghan, imza qoyulghan.
- munafık** *s. ar.* buzghunchi, bölgünchi.
- munafıklık** *-ğı is.* bölgünchilik, buzghunchiliq.
- munazzaf** *s. ar.* pakizlanghan, tazilanghan.
- munazzım** *s. ar.* tertipke salghuchi, retke salghuchi.
- mundar** *s. far.* bk. **murdar**.
- mundarlık** *-ğı is.* bk. **murdarlık**.
- munfasıl** *s. ar.* 1. ayrilghan; 2. wezipisidin ayrilghan.
- munfasım** *s. ar.* ézilgen, zulumgha uchrighan.
- munfatır** *s. ar.* yériq, yérilghan.
- mûnis** *s. ar.* 1. kön'gen, yat bolmighan, adetlen'gen; 2. yéqimliq, söyümlük; 3. öyge ögitilgen (haywan); 4. er ismi.
- munkabız** *s. ar.* 1. buzuq, buzulghan; 2. qewziyet bolghan, ichi qétip qalghan, ichi kelmeslik.
- munkalib** *s. ar.* özgergen, özgirish yasighan.
- munkarız** *s. ar.* bk. **münkarız**.
- munkatı** *s. ar.* 1. toxtalghan; 2. tügigen; 3. munasiwetni üzgen; 4. dawamlashmighan.
- munsabig** *s. ar.* boyalghan.
- munsap** *s. ar.* 1. deryagha yaki déngizgha qoyulushi (suning); 2. érishmek, ulashmaq.
- munsarif** *s. ar.* keynige ketken, chékin'gen, keynige örülgen.
- munsif** *s. ar.* insapliq.
- muntabıh** *s. ar.* pishqan, pishshiq.
- muntabık** *s. ar.* uyghunlashqan, bir-birige maslashqan.
- muntabrı** *s. is.* 1. bésilghan, neshr qilinghan; 2. péchetlik, péchetlen'gen (qeghez); 3. güzel, chirayliq, yéqimliq; 4. untulmas, xatirisi küchlük.
- muntalik** *s. ar.* 1. ajrashqan (erdin); 2. terk qilghan, tashliwetken; 3. tashliwétilgen; 4. ghem-qayghusiz.

muntasif *s. ar.* öchken, öchürülgen.

muntasih *s. ar.* gep anglaydighan, quliqi yumshaq, nesihetni alidighan.

muntazam *s. ar. z.* muntizim, tertiplik.

muntazar *s.* intizar, töt köz bilen kütmek.

muntazir *s. ar.* saqlighuchi, intizar bolghuchi.

munzacir *s. ar.* ichi siqilghan, yüriki siqilghan.

munzalim *s. ar.* zulumgha bash egküchi.

munzam *s. ar.* ilawe qilinghan, qoshulghan.

munziç *s. ar.* 1. piship yiliktek bolup ketken (tamaq); 2. piship yétilgen; 3. ongay hezim bolidighan, singishliq; 4. yiring alduridighan.

mur *is. far.* 1. chümüle; 2. kembeghellik we ajizliqning simwoli; 3. dat.

murabaha *is. ar.* jazanixorluq.

murabahacı *is.* jazanixor.

murabayat *is.* qaynitilghan méwe süyi.

murabba *s. is. ar.* tötlik: *O, murabba yazmayı seviyor* – U tötlik shéir yézishni xalaydu.

murabba *s. ar.* 1. murabba: *Üzüm murabbası* – Üzüm murabbası; 2. terbiye körgen, terbiyilen'gen.

murabbanişin *s.* badashqan (chaza) qurghuchi.

murabıt *is. ar.* 1. ibadet bilen bend bolghuchi; 2. derwish.

murafakat *-ti is. ar.* 1. yoldashliq (aghinidarchiliq) qilghuchi; 2. birge bolghuchi, hemrah.

murafık *is. ar.* 1. yoldashliq, aghinidarchiliq; 2. hemrah.

murakabe *is. ar.* 1. tizginlesh; 2. nazaret.

murakasa *is. ar.* ussul, tansa.

murakıp *-bı is. ar.* 1. tizginligüchi; 2. nazaret qilghuchi.

murakıplık *-ğı is.* tizginlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

murakka s. ar. 1. yamaqliq, yamaq sélinghan; 2. xettatlar ijadiyitining toplimi; 3. yamaqliq, kona paxtiliq chaplan; 4. zhurnal; 5. derwishlarning jendisi.

muran is. chümüliler.

murana is. lat. zool. yilanbéliqigha oxshaydighan, göshi lezzetlik bir xil béliq.

murane z. 1. chümülidek; 2. küch-quwwetsiz.

murassa -ı is. ar. 1. qimmat baha tashlar bilen (jawahirlar) bézelgen; 2. bir xil yézish usuli.

murassas s. ar. qoghushun yaki qeley bilen qaplanghan yaki kepsherlen'gen.

murat -dı is. ar. 1. arzu; 2. meqset, ghaye; 3. er ismi.

murçe is. far. 1. ushshaq chümüle; 2. dat; 3. rezil, peskesh, qedirsiz adem.

murdar s. far. 1. paskina, yirginchlik; 2. jinsiy munasiwettin kéyin yuyunmighan, junup; 3. diniy qaidige asasen boghuzlanmighan (haywan).

murdarlık -ğrı is. paskiniliq.

murdia is. ar. 1. emchekte balisi bar ayal; 2. süt anisi.

muris s. ar. 1. miras qaldurghuchi; 2. ige qilghuchi, bergüchi; 3. wesiyetname igisi.

murtabit -tı is. ar. 1. baghlaqliq; 2. munasiwetlik.

murtat s. ar. bk. **mürtet**.

musa s. ar. 1. wesiyet qilinghan; 2. wesiyetni ishqa ashurushqa mesul bolghuchi; 3. tewsiye qilinghan, yuqiri.

musaadi s. ar. büyük, ulugh, bek yuqiri.

musabbag s. ar. boyaqliq, boyalghan.

musabin is. ar. 1. musibet, bala-qaza we palaketke uchrighanlar; 2. késelge griptar bolghanlar.

musaddak -kı s. ar. 1. qilinghan, emeliyleshtürülgen; 2. testiq.

musaddi *s. ar.* 1. bash aghritquchi (adem); 2. kishining keypini buzidighan (adem).

musaf *s. ar.* bk. **mushaf**.

musafaa *is. ar.* 1. birawning bashqa birini quchaqlishi; 2. quchaqlishish; 3. birini urush; 4. közning ötkürlüğü.

musafaha *is. ar.* ikki ademning bir-biri bilen qol éliship salamlishishi.

musafat *is. ar.* semimiy dostluq, semimiylik.

musafef *s. ar.* ret-ret tizilghan, retlen'gen.

musaffa *s. ar.* pakizlen'gen, sap, pak.

musaffi *s. ar.* tazilighuchi, pakizligüchi.

musaffir *s. ar.* 1. sériq reng bilen boyalghan, sarghaytilghan; 2. isqirtmaq.

musahaba *is. ar.* söhbet, sözlishish.

musahabet *is. ar.* bk. **musahaba**.

musahare *is. ar.* oylinish bilen hasil bolghan tughqanliq.

musahhah *s. ar.* xatasiz, xataliri tüzitilgen.

musahhilik *-ği is.* korréktorluq ishi.

musahip *-bi s. ar.* 1. musahip (ilgiri büyüklerning yénida turidighan we sözmen ademlerge bérilgen nam); 2. söhbetlishidighan, ashniliq qilghuchi.

musakka *is. ar.* köktat qiymisi.

musal *s. ar.* 1. yetküzüp qoyulghan; 2. baghlanghan.

musaleh *is. ar.* wesiyet qilinghan.

musalih *s. ar.* 1. tinchliq we xatirjemlik ichide; 2. epliship qalghan.

musalla *is. ar.* 1. namaz oqushqa bolidighan ochuqchiliq; 2. jamelerde jinaza namizi oqulidighan yer.

musalleb *s. ar.* 1. qaturulghan; 2. qurutulghan.

musalli *s. ar.* besh waq namazni qaza qilmay oquydighan.

musammem *s. ar.* 1. qetiy qararlashturulghan; 2. hazirlanghan, teyyarlanghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

musammet *s. is. ar.* toluq, ichi bosh bolmighan, bosh yeri qalmighan (nerse).

musandira *is. yun.* 1. oyuq, limtaqliq; 2. tam ishkapi; 3. ashxanidiki qacha-qomuch ishkapi.

musanna *-i s. ar.* 1. oydurma; 2. xiyaliy; 3. nepis ishlen'gen; 4. zinnetlen'gen, perdazlanghan.

musannef *s. ar.* yézip chiqilghan, tesnip qilinghan (kitab, eser).

musannefat *is. ar.* yézilghan, tesnip qilinghan (eserler).

musannif *s. is. ar.* 1. tesnip qilghuchi, yazghuchi; 2. türlerge ayrighuchi; 3. karta ishkapi.

musap *s. ar.* 1. musibetke uchrighan, béshigha bala-qaza, palaket kelgen; 2. késelge duchar bolghan.

musaraa *is. ar.* 1. chélishchiliq, palwanliq; 2. küresh, japa.

musaraha *s. ar.* 1. ochuq sözlimek; 2. ochuqliq, ashkarilik.

musari *s. is. ar.* chélishchi, palwan.

musarra *is. ar.* ikki misrasi qapiyelik shéir.

musavele *is. ar.* 1. urushush üçün étilmaq; 2. mushtlashmaq, urushmaq.

musavver *s. ar.* 1. resimlik, resim qoyulghan; 2. zéhnide chüshen'gen.

musavvir *is. ar.* 1. ressam; 2. idraki küch; 3. nersilerge shekil bergüchi.

musavviran *is. ar.* ressamlar.

musavvire *s. is. ar.* xiyal.

musavvirin *is. ar.* ressamlar.

musavvit *s. ar.* warang-churung qilghan, warqirighan, awaz chiqirish-awazliq.

musayaha *is. ar.* warqirishish.

musaykal *s. ar.* julaliq, parqiraq, parqiraqliq.

musevi *is. ar.* musawiylar, Musa peyghemberning dinigha étiqad qilidighanlar.

musevilik -*ği is.* 1. musawiy dini; 2. Musa peyghemberge chüshken kitab – Tewrat.

mushaf *is. ar.* 1. Quran; 2. kitab; 3. insan yaki insanning yüzi.

musir -*ri s. ar.* söz yaki pikirde qattiq turghan.

musib *s. ar.* . toghra, durus; 2. yéngilmeydighan, holuqmaydighan.

musibet *is. ar.* 1. musibet; 2. tuyuqsiz kelgen palaket; 3. teleysiz.

musibetli *s.* teleysiz, bextsiz.

musikar *is. far.* 1. tumshuqida xilmuxil töshük bolup shamal chiqqanda türlük awaz chiqiridighan bir epsaniwi qush; 2. köp awazliq saz.

musiki *is. ar.* muzika, saz: *Uygur musiki çok güzeldir* – Uyghur muzikisi nahayiti yaxshi.

musikici *is.* muzikichi, sazchi.

musikicilik -*ği is.* muzikichilik, sazchilik.

musikişinas *s. ar. is.* muzikishunas, muzikichi.

musil *s. gt.* 1. yetküzidighan, élip baridighan; 2. toshughuchi.

musile *is. ar.* muderrisilikte ikkinchi derijilik unwan.

musip *s. ar.* 1. toghra durus; 2. yéngilmeydighan, holuqmaydighan.

musir -*ri s. ar.* 1. qattiq turidighan; 2. jahil.

musir *s. ar.* mol, beriketlik.

muska *is. ar.* 1. tumar; 2. tumargha oxshash qatlaqliq (türuklik).

muskacı *is.* tumar yazghuchi.

muskarari *s.* tumargha oxshash boyungha ésiwalidighan.

muskit *s. ar.* 1. chüshüp kétishige (balining) seweb bolghan); 2. qorsaqtiki balini chüshüridighan dora.

muskitat *is.* bala chüshüridighan nersiler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muslih s. ar. 1. tüzetken, islah qilghan; 2. tinchliq keltürgen, sülhi qilghan.

musluk -ğu is. ar. 1. (turubining) jümek; 2. qol yuyidighan yer; 3. erlerning tanasil ezasi.

muslukçu is. taharet éliwatqan yaki yüz yuyuwatqanlarning yanchuqidin nerse kérikini oghriliwalghuchi.

muson is. fr. Hindi okyanda alte ay bir yangha, alte ay yene bir yangha qarap chiqidighan shamal.

mustabir s. ar. sewrlik, sewr qilghuchi.

mustar s. ar. mejburiy.

mustar is. ar. bir xil küchlük sharap.

mustarip s. ar. 1. derdmen; 2. keysiz, bitab.

mustatil s. is. ar. 1. ozarghan; 2. tik töt burjek sheklide.

mustatilli s. ar. 1. sayida olturghan, sayidighan; 2. himaye qilinghan.

muş is. fr. kichik sayahet kémisi.

muş is. far. chashqan.

muşahede is. ar. körüş, shahit bolush, guwah bolush.

muşamba is. ar. 1. su ötküzmeydighan, bir teripige kawchok yaki yagh sürtülgen; 2. mushu xil rexttin tikilgen yamghurluq; 3. öy we bashqa yerlerde yerge sélinidighan rengdar qélin rext.

muşek is. zool. chashqan.

muşer is. ar. bir xil egri here.

muşkâf s. ar. 1. qilni qiriqqa yaridighan, mesilige inchike qaraydighan; 2. chongqur chüshinidighan; 3. hoshyar; 4. tetqiqi.

muşt is. far. 1. mush; 2. öch, ochum.

muşt is. taghaq.

mušta is. far. 1. tömür musht; 2. tömür toqmaq; 3. qilich, pichaqlarning destisi; 4. mozduzlarning kowisi.

muştalamak tömür musht bilen urmaq.

- muşti s. ar.** taghaq sheklide, targhaqsiman.
- muşti is. ar.** ochum (miqdar).
- muştu is. far.** xush xewer.
- muştucu is.** xush xewer yetküzgüchi.
- muştulamak** xush xewer yetküzmek.
- muştuluk -ğu is.** söyünche.
- mut is.** 1. bext, saadet; 2. xursenlik.
- muta is. ar.** 1. ata, bexsh, bérish; 2. éridin ajrashqan ayalghan er tereptin bérilgen kiyim-kéчек.
- muta s. ar.** gep anglaydighan, itaetchan.
- mutaassıp -bı s. ar.** muteessip, koniliqni saqlighuchi.
- mutaattir is. ar.** 1. xush puraқ nersilerni sürgüchi; 2. xush puraқ.
- mutaazzım is. ar.** kibirlik, ghururluқ.
- mutabakat -tı is. ar.** 1. uyghunluқ; 2. maslishish, qoshulush: *Ben bu görüşe mutabakat oldum* – Men bu pikirge qoshuldum.
- mutabık -kı s. ar.** 1. qoshulghan (pikir birliki); 2. razi bolghan: *Bu görüşle mutabık kaldım* – Köz qarashqa razi boldum; 3. uyghun, muwapiq.
- mutadi s. ar.** adetlen'gen, kön'gen.
- mutaf is. far.** 1. jul (yopuқ) we toghra qatarliqlarni toqughuchi; 2. jul we toghra qatarliq nersilerni satquchi.
- mutaf is. far.** tawap qilinidighan, etrapida aylinidighan.
- mutaher s. ar.** tazilanghan, pakizlen'gen.
- mutahhar s. ar.** 1. pakizlanghan, tazilanghan; 2. pak, muqeddes, mubarek.
- mutahhariyet -ti is. ar.** pakizliq, taziliq, pakliq.
- mutak s. ar.** erkinliki bérilgen, azad qilinghan.
- mutalebe is. ar.** 1. heq telep qilmaq; 2. dewa; 3. telep.
- mutali s. ar.** ders tekrarlighuchi yaki kitab oqughuchi.
- mutalla s. ar.** altun süyi bilen perdazlanghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mutallaka s. ar. erdin ajriship tul qalghan xotun.

mutallik is. ar. xotunni talaq qiliwétip boytaq qalghan er.

mutalsam s. ar. tilsimliq, tilsimlashqan, joda qilinghan.

mutalsım s. ar. jodiger, jodichi.

mutantan s. ar. 1. körkem, tentenilik; 2. parlaq, zinetlik;
3. warang-churung.

mutarasıd s. ar. 1. diqqet bilen közetken; 2. saqlighuchi,
intizar bolghuchi, teqezza bolghuchi.

mutarra s. ar. 1. sap; 2. yéngi; 3. xush puraq; 4. parildaq,
julaliq.

mutarraz s. ar. kanarliri yipek bilen ishlen'gen.

mutasabbı s. ar. baliliq qilghan, balilarche ish qilidighan.

mutasabbir s. ar. qiyinchiliqqa kökrek kériidighan,
berdashliq béridighan, sewrchan.

mutasabbiyane z. balilarche, balilardek.

mutasaddı s. ar. 1. yéirilghan, partlap ketken; 2. taralghan,
chéchilghan, yépilghan.

mutasaddık s. ar. sediqe bergüchi.

mutasaffi s. ar. pakizlanghan, saplashqan.

mutasarrıf is. ar. 1. bir nersini ishlitish hoquqigha ige
bolush; 2. bir ishni xalighiniche bashquridighan; 3. bir
nersining igisi, ige.

mutasarrım is. ar. 1. tosqunluqni yérip ötküchi; 2. qoli
eplik, mahir, uz.

mutasarrıfiyet is. 1. ishlitish hoquqi; 2. bir nersini ishlitish
hoquqigha ige bolush.

mutasavver s. ar. 1. tesewwur qilinghan; 2. éhtimali
bolghan, ishlinishi mumkin bolghan; 3. qararlashturulghan,
niyet qilinghan.

mutasavvıf is. ar. sopizmni yéyishqa tirishquchi.

mutasavvıt s. ar. awaz chiqiridighan.

mutasavvir *s. ar.* tesewwur qilghan; 2. niyet qilghan; 3. teswirlen'gen.

mutasyon *is. fr.* xaraktérning birdinla özgirishi.

mutat *-di s. ar.* kön'gen, adetlen'gen, öginilgen.

mutatabbip *-bi is. ar.* 1. saxta (yalghan) doxtur; 2. mektep yüzi körmestin emeliyettin ögen'gen doxtur.

mutatabık *s. ar.* maslashqan, uyghun.

mutatahhir *s. ar.* 1. tazilanghan, pakizlanghan; 2. meniwi jehettin paklanghan, eski ishlardin xali bolghan.

mutataim *s. ar.* temini tétimaq.

mutatarrib *s. ar.* jushqunluq, janliqliq.

mutatarrif *s. ar.* özini chetke alghan.

mutatavil *s. ar.* 1. uzarghan, uzartilip égziltilgen.

mutatavvi *ar.* 1. ibadette bolghuchi; 2. qilishqa tégishlik ishni qilghan; 3. *is.* pidaiy (esker).

mutatavvik *s. ar.* 1. boynigha médalion qatarliq zinnet buyumlirini asqan; 2. bir ishning jawabkarliqini üstige alghan.

mutatayyib *s. ar.* 1. xush puraq; 2. güzel, xush, tatliq, temlik.

mutavassıl *s. ar.* 1. bir yerge yétip barghan, érishken; 2. arzusigha yetken, meqsitige yetken.

mutavassıt *is. ar.* 1. ikki terepke elchilik qilghuchi, wasite bolghuchi; 2. ottura hallıq xelq; 3. salachi, arichi.

mutavele *is. ar.* bir ishni keynige tartmaq.

mutavi *s. ar.* bash egken, itaet qilghan, itaetchan.

mutavvak *s. ar.* 1. boynigha médalion qatarliq nersiler ésilghan; 2. boynigha tasma, zenjir qatarliq nersiler sélinghan.

mutavvaka *is. ar.* boynida halqa sheklide we öz renggidin téximu qoyuq tüki bolghan kepter.

mutavvel *s. ar.* 1. uzartilghan; 2. tepsiliy chüshendurulgen; 3. *is.* medrislerde oqutulidighan erep edebiyat tarixiy.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mutavvelat is. 1. uzartilghan nersiler; 2. bir pikir tepsiliy chüshendürülgen we kéngeytilgen maqale.

mutavvif is. ar. Mekkide hech waqtida béjirilidighan ishlarni qildurghuchi, yol körsetküchi shexs.

mutayebat is. ar. qiziq hékayiler.

mutayebe is. ar. chaqchaq qilishmaq.

mutayyeb s. ar. 1. kongli ichilghan, köngli xush bolghan; 2. xush puraq nersilerni sürgen.

mutazaccir is. ar. ichi siqilghan, ichi pushqan.

mutazallil is. ar. 1. sayida qalghan; 2. qoghdalghan, asralghan.

mutazallim s. ar. öziqe qilinghan zulum we zorluqtin shikayet qilghuchi.

mutazammin s. ar. 1. ichige alghan, oriwalghan; 2. képil, jawabkar.

mutazannın s. ar. guman bilen ish-qilghuchi.

mutazanni s. ar. guman bilen ish-qilghuchi.

mutazarrı s. ar. yalwurghuchi, iltimas qilghuchi.

mutazarریف s. ar. saxtiliq bilen chirayliq körünüşke urunghuchi.

mutazarır s. ar. zerer körgen, zıyan tartqan.

mutazavvi s. ar. etrapni xush buy qaplap ketken.

mutbik s. ar. 1. pürkigen; 2. dawam qilghan; 3. pütün, hemme.

muteattil s. ar. bosh qalghan, ishsiz qalghan.

muteber s. ar. 1. étibari bolghan; 2. ishenchlik, inawetlik.

mutedil s. ar. mötidil, ya soghuq, ya issiq emes, ottura hal.

mutekevvin s. ar. 1. renglik, rengdar, renggareng; 2. turaqsiz, téz özgiridighan.

mutekif s. ar. étikap (mexsus bir yerge kiriwélip, ibadet bilen bolghan).

mutekifin *s. ar.* waqtini ibadetxanida ibadet bilen ötküzgüchi.

mutekit *-di s. ar.* diniy sözlerge ishen'güchi.

mutemet *-di s. ar.* 1. bir idarining pul-muamile ishlarigha mesul xadim; 2. islam döletliride wezirlerge bérilgen nam; 3. özige ishinidighan.

mutena *s. ar.* 1. diqqet bilen ishlen'gen, ehmiyetlik.

muter *s. ar.* bek yoqsul bolsimu bashqilardin bir nerse tilimigüchi.

muteref *s. ar.* étirap qilinghan.

muterif *s. ar.* 1. öz kemchilik we xataliqini yoshurmastin sözligüchi; 2. emeliyetni bilip turup sözligüchi.

muteriz *s. ar.* étiraz bildürgen, qarshi chiqqan.

mutesif *s. ar.* 1. zulum qilghan; 2. toghra yoldin chiqqan.

mutezim *s. ar.* 1. öz yolida mangghan; 2. bir ishni hewes bilen qilghan; 3. saghlam.

mutezir *s. ar.* özre sorighuchi.

mutfak *-ǵı is. ar.* ashxana (tamaq étilidighan).

muthike *is. ar.* komédiye.

muti *s. ar.* 1. itaetchan, itaet qilghuchi, yawash; 2. erenche isim (Muti).

mutik *s. ar.* azad qilinghan, erkin qoyuwétilgen.

mutim *s. ar.* tamaq yédürgüchi, toyghuzghuchi.

mutlak *s. ar.* 1. mutleq; 2. mewjudiyet; 3. erkige qoyuwétilgen, jiddiy.

mutlaka *z. ar.* 1. qandaqla bolmisun; 2. jiddiy halda, choqum.

mutlakçılık *-ǵı is.* mutleqchilik, absolyutizm (bir kishining hökümranlıqigha asaslانghan idare usuli).

mutlakiyet *-ti is.* 1. mutleqchilik; 2. padishahliq dölet tüzümi.

mutlu *s.* 1. bextiyar; 2. teylelik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mutluluk** -*ğu is.* 1. bextiyarlıq; 2. zewq.
- mutmain** *s. ar.* xatirjem.
- nutrib** *is. ar.* 1. sazende, sazchi; 2. naxshichi, ghezexan.
- mutsuz** *s.* bextsiz.
- mutsuzluk** -*ğu is.* bextsizlik.
- muttali** *s. ar.* xewerdar, xewiri bolmaqlıq.
- muttarit** *s. ar.* 1. retlik, tertiplik; 2. örnek bolarlıq: *Muttarit hareket* – Örnek bolarlıq heriket.
- muttasif** *s. ar.* mahiyetlik.
- muttasıl** *s. ar.* 1. üzlüksiz, toxtimastin: *Muttasıl yağmur yağıyor* – Toxtimastin yamghur yéghiwatidu; 2. bir-birige tutiship ketken.
- muwacehe** *is. ar.* derqem, yüzmu yüz.
- muwadaa** *is. ar.* 1. epliship qalmaq, ep bolup qalmaq; 2. tashliwetmek, terk qilmaq.
- muwafakat** -*tı is. ar.* 1. razi bolmaq, muwapiq tapmaq; 2. uyghun kélış.
- muwaffakiyet** -*tı is. ar.* muweppeqiyet, érishish.
- muwaffakiyetli** *s.* muweppeqiyetlik.
- muwaffakiyetsiz** *s.* muweppeqiyetsiz.
- muwafık** -*ğı s. ar.* 1. uyghun, munasip; 2. pikirdash.
- muwahhiş** *s.* qorqunchqa sélip qoyghan, ürkütken.
- muwahhit** -*di s. ar.* 1. Allaning birlikige ishen'gen, allahqa ishen'gen; 2. yalghuz xudaliq.
- muwakkar** *s. ar.* 1. hörmetlen'gen; 2. éghir bésiq; 3. er ismi (Muwekker).
- muwakkat** -*tı s. ar.* 1. waqitliq, muweqqet; 2. melum bir waqit üçhün ishilitilidighan poyiz.
- muwakkaten** *z. ar.* waqtinche.
- muwakkir** *s. ar.* hörmet bildürgen.
- muwakkit** *is. ar.* kün'ge qarap namaz waqtini belgiligüchi (adem).

muvaqqithane is. 1. waqitni belgileshke kéreklik saymanlar qoyulghan öy; 2. chong jameler yénida bolidighan waqitni belgilesh öyi.

muvalat s. is. ar. 1. dostluq; 2. dostlarचे, özara yardım.

muvañeset is. ar. 1. dostane yashmaq; 2. ademdin qachmaydighan (haywan), öyge, ögen'gen.

muvanis s. ar. 1. bir -birige öginip birlikte yashighan; 2. ademege kön'gen, ademdin qachmaydighan (haywan).

muvañedat is. far. 1. bir porttin ikkinchi bir portqa kelgüchi; 2. pikir; 3. ilham; 4. layihe.

muvañede is. far. 1. béríp-kélísh; 2. ikki shairning bir pikirni erni shekilde yézishi.

muvasala is. ar. bérísh-kélísh imkaniyiti, qatnash, alaçe.

muvasalat is. ar. yétíp bérísh: *Muvasalat etmek* – Yétíp barmaq.

muvasat is. ar. 1. yardım; 2. yaxshiliq qilmaq, dostluq qilmaq; 3. ölgüchining ailisige qilínidighan yardım.

muvañebe is. ar. 1. étílmáq, bir-birining üstige étílmáq; 2. sekrímek.

muvañssi is. ar. tewsiye qilmaq, üñdímek.

muvañzaa is. ar. meslihet bilen qilinghan ish.

muvañzat is. ar. 1. parallél bolush, tengpunglishish; 2. qarshi turush, teng kélísh.

muvañzeneli s. 1. tengpungluq; 2. orunluq, jayida: *Buradakiler daha çok muvañzeneli, daha çok ulusun geleceğiyile ilgilenirler* – Bu yerdikiler xélila jayida, köpinche milletning kélechikige (istiqbaligha) köngül bölídiken.

muvañzenesiz s. 1. tengpungsiz; 2. orunsiz.

muvañzenesizi s. ar. parallél, tengdash.

muvañzenet is. ar. 1. tengpungluq, muvañzinet, tengpunglashmaq; 2. qiyas, mölcher; 3. kirim-chiqimning tengpunglishishi, balans.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- muvażib** *s. ar.* tinmastin bir ish bilen bolghan.
- muvażin** *s.* 1. éghirliq ölçimide oxshashliq; 2. tengpung.
- muvażzaf** *s. ar.* 1. bir wezipe yaki xizmet bilen shughullanghuchi; 2. ayliqchi.
- muvażzah** *s. ar.* éniq, aydinglashqan, ochuq chüshendürülgen.
- muvażzih** *s. ar.* aydinglatqan, chüshendürgen.
- muveşşah** *s. ar.* 1. zinnelik; 2. muweshsheh (shéir sheklining bir türü).
- mûy** *is. far.* bk. *mû.*
- muyi** *is. ar.* 1. qil, tük, moy, tére; 2. yungdin, téridin ishlen'gen.
- muysin** *is. far.* ün sélip yighlimaq.
- muyin** *is. ar.* bk. *muyi.*
- mu yine** *is. far.* 1. tére; 2. téridin qilinghan xurum chapan.
- muymul** *is. ar. zool.* qarchighigha oxshaydighan bir xil yirtquch qush.
- mu ytap** *-bi is. far.* yungdin nerse toqughuchi hünerven.
- muz** *is. ar.* banan.
- muzaaf** *is. ar.* ikki qat, qatmuqat.
- mu zad** *s. ar.* zit, qarimu qarshi.
- mu zaffer** *s. ar.* 1. ghalib; 2. üstünlük qazanghuchi; 3. er yaki ayal ismi (muzepper).
- mu zafferen** *z.* üstünlük qazanghan halda, ghalip kelgen halda.
- mu zafferiyet** *-ti is. ar.* ghalip kelmek, üstünlük qazanmaq, ghalibliq, üstünlük.
- mu zahat** *is.* bir nersige oxshimaq, oxshashliq.
- mu zaheret** *is. ar.* qollimaq, yadem qilmaq.
- mu zahi** *s. ar.* oxshashliq.
- mu zahir** *s. ar.* qollighuchi, himaye qilghuchi.
- mu zallel** *s. ar.* saywanliq, kölengilik, saye chüshken.

muzam *s. ar.* 1. chongaytilghan; 2. *is.* bir nersining eng zor yaki muhim teripi.

muzamat *is. ar.* chongaytilghan, chong dep qaralghan.

muzari *s. is. ar.* 1. ortaq; 2. yoldash; 3. oxshishidighan.

muzcir *s. ar.* derd, elem.

muze *is. far.* ötük, betinke.

muzeduz *is. far.* mozduz.

muzeduzan *s. far.* mozduzlar.

muzeduzi *is. far.* mozduzluq.

muzga *is. ar.* bir parche gösh, gösh parchisi.

muzir *-ri s. ar.* ziyanliq, zererlik.

muzırlık *-ğı is.* zeherlik heriket.

muzi *s. ar.* nurluq, parlaq.

muzi *s. ar.* köngül aghritquchi, japa salghuchi.

muzif *s. ar.* méhman qobul qilghuchi, méhmanni öyide tutuwalghuchi.

muzik *s. ar.* qisquchi, tarlashturghuchi.

muzip *-bi s. ar.* shangxo, qiziqchi.

muziplik *-ğı is.* shangxochiliq, qiziqchiliq.

muziyat *is. ar.* kishige adam bermeydighan büрге, chusa, pasha qatarliq hasharatlar.

muzlim *s. ar.* 1. qarangghuluq, zulmet; 2. mexpiy, yoshurun, namelum; 3. qorqunch, eski.

muzmahil *s. ar.* 1. chöküp ketken, olturushup ketken; 2. xarab bolghan, yoq bolghan.

muzmer *s. is. ar.* 1. mexpiy we yoshurun nersiler; 2. oy, niyet.

muzmerrat *is.* 1. mexpiy we yoshurun nersiler, sirlar; 2. köngülge pükülgen niyet we bashqilar.

muztar *s. ar.* 1. bir ishqa zorlighan; 2. bir ishni qilishda qiynchiliq ichide qalghan; 3. charisiz, amalsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

muztarım s. ar. 1. yalqunjighan, tutashqan (ot); 2. hayajanlanghan; 3. aldirap-ténep ketken.

mübaade is. ar. 1. bir-biridin ayrilmaq; 2. uzaq turmaq.

mübaadet is. ar. bk. **mübaade.**

mübaale is. ar. jilwilenmek.

mübadat is. ar. 1. hujum qilish; 2. düşmenlik qilish.

mübadele is. ar. almashturush, tégishish.

mübadeleci is. almashturghuchi.

mübadere is. ar. bir ishqa kirishmek.

mübadil s. ar. mübadil (Türkiyediki rumlar bilen almashturup Yunanistandin keltürülgen türkler).

mübage is. ar. tili tatliq, aghzi yumshaq (adem).

mübagat is. ar. zina.

mübagate is. 1. tuyuqsiz bolush (bir ish) 1. tuyuqsiz hujum.

mübagaze is. adawet (öchmenlik) saqlimaq.

mübahat is. ar. maxtinish, özini maxtash.

mübahele s. ar. lenet oqush.

mübahhar s. ar. isriqlanghan, isriq sélinghan.

mübahi s. ar. özini maxtighuchi.

mübahis is. bir mesile üstide sözlimek yaki talash-tartish qilmaq.

mübait s. bir-biridin yiraqlashqan.

mübalâğa is. ar. mübalighe (bir nersini esli halitidin ashurup körsitish).

mübalâğacı s. mübalighichi, chongaytquchi.

mübalâğalı s. mübalighiliq.

mübalât is. 1. diqqet, éhtiyat; 2. qayghu.

mübalâtkâr s. diqqet (éhtiyat) bilen ish körgüchi.

mübarek -çi s. ar. 1. eziz, hörmet, mübarek: *Bayramınıza mübarek* – Bayrimingizgha mübarek; 2. bextlik; 3. beriketlik, bayashatliq.

mübareke s. ar. teylelik, bextlik.

- mübareki** *s. ar.* tebriklesh, qutluqlash.
- mübarezat** *is. ar.* özara urushush.
- mübarezegâh** *is.* jeng meydani.
- mübarezet** *is. ar.* 1. urushush, soqushush, jeng qilishish; 2. ar-nomus üçün élip bérilidighan duél.
- mübariz** *s. is. ar.* birge-bir soqushqan (élishqan).
- mübarizen** *is. ar.* urushushqa teyyarlanghanlar.
- mübarizin** *is. ar.* bk. **mübarizen**.
- mübasele** *is. ar.* hujüm qilmaq, jengde hujumgha ötmek.
- mübasete** *is. far.* biraw bilen ongayla, tartinmayla sözlishish.
- mübaşeret** *is. ar.* bir ishqa kirishmek.
- mübaşir** *is. ar.* 1. sotta guwah-ispatlarni chaqirish, chaqiriq qeghizi tarqatquchi shexs; 2. hökümetning buyruqlirini munasiwetlik ademlerge bildürgüchi.
- mübayenet** *is. ar.* 1. ayrimliq; 2. ziddiyet.
- mübâyin** *s. ar.* 1. bir-birige oxshimaydighan, perqliq; 2. zid, bir-birige qarimu qarshi.
- mübbeccel** *s. ar.* 1. ulugh; 2. ulughlashqan; 3. *is.* erenche yaki ayalcha isim.
- mübdî** *s. ar.* 1. ijad qilghuchi; 2. diniy ishlarda bidetke tewe adem.
- mübeddel** *s. ar.* özgertilgen, shekildin bir shekilge kirgen.
- mübeddil** *s. ar.* 1. özgertken; 2. bashqa tüske kirküzgen.
- mübeddile** *s. ar.* 1. özgertküchi; 2. transformator.
- mübehhiç** *s. ar.* güzelleshtürgüchi.
- mübellig** *s. ar.* bir buyruq yaki xewerni jayigha yetküzgen.
- müberhen** *s. ar.* 1. delil bilen ispatlanghan; 2. ashkara.
- müberit** *s. ar.* sowutidighan, soghuq saqlaydighan sayman.
- müberkaa** *s. is.* béshi aq, bashqa yéri qara qoy (aq bash qara qoy).
- mübeşşer** *s. ar.* xewer bilen xush qilghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mübeşşir** *s. ar.* xush xewer yetküzgüchi.
- mübevvil** *s. ar.* süydükni köpeytidighan, ademni köp siydüridighan.
- mübeyyen** *s. ar.* otturigha chiqqan, ashkarilanghan.
- mübezzir** *s. ar.* israp qilghan, orunsiz yerge xejligen.
- mübezzirin** *is.* étirap qilghuchilar.
- mübhic** *s. ar.* xushal qilidighan.
- mübi** *s. is.* satquchi.
- mübin** *s. ar.* 1. yaxshi-yamanni ayriwalalaydighan; 2. ashkara, ochuq.
- mübki** *s. ar.* yighlatqan, yighlatquchi.
- mübrid** *s. ar.* sowutidighan, sowutquchi.
- mübriz** *s. ar.* meydangha chiqarghan, körsetken.
- mübtega** *is. ar.* arzu qilinghan nerse.
- mübtetic** *s. ar.* xushal bolarliq, xushal bolidighan.
- mübtehil** *s.* dua qilip tiligen.
- mübtel** *s. ar.* bikar qilinghan, emeldin qaldurulghan.
- mübtela** *s. ar.* yéyilgen, yutulghan.
- mübteli** *s. ar.* yégen, yutqan.
- mübtessim** *s. ar.* külümsirigen, tebessum.
- mübti** *s. ar.* midiq, herikiti sus.
- mücaad** *s. ar.* bujghur, büdür büdür qilinghan (chach).
- mücab** *s. ar.* 1. telipi qobul qilinghan; 2. duasi qobul qilinghan.
- mücadele** *is. ar.* küresh.
- mücadeleci** *s. ar.* küreshchi, küresh qilghuchi.
- mücahede** *is. ar.* 1. urushush, soqushush, élishish; 2. öz nepsige qarshi küresh.
- mücahere** *is. ar.* otturigha chiqirish.
- mücahit** *-di is. ar.* 1. muqeddes ishlar üçün küresh qilghuchi: *Afgan mücahitleri* – Afghan mujahitliri; 2. gheyret qilghuchi; 3. erenche isim (Mujahit).

- mücalis** *s. ar.* bille olturghanlar.
- mücamaa** *is. ar.* jüplishish (erkek bilen chishi).
- mücamele** *is.* 1. özara yaxshi ötüshmek; 2. döletler ara dostane ötüshmek.
- mücanebet** *-ti is.* bir nersidin özini artmaq, bir ishni qilishtin bash tartmaq; 2. yiraqlashmaq.
- mücaneset** *-ti is. ar.* oxshash jinistin bolush, hemjinsliq.
- mücanib** *s. ar.* özini tartqan, yiraqlashqan.
- mücanis** *s. ar.* eyni jinistin, hemjins.
- mücaraha** *is. ar.* bir-birini yardar qilish.
- mücareze** *is. ar.* qattiq jaqchaqlishish, qopal chaqchaq qilish.
- mücaseret** *is. ar.* jasaret körsitish.
- mücasir** *s. ar.* jasaret körsatküchi, jasaret körsatken.
- mücaveret** *is.* 1. qoshniliq; 2. yéqinliq.
- mücavir** *s. is. ar.* 1. qoshnidarchiliq; 2. ömrini mekke yaki medinide ibadet bilen ötküzgen.
- mücaviran** *is. ar.* 1. qoshnilar; 2. waqitni ibadet bilen ötküzgüchiler.
- mücaz** *s. ar.* 1. qilinishi maqul körülgen; 2. ruxset élinghan, diplomu bar.
- mücazat** *is. ar.* jazalash.
- mücazetten** *z.* jaza teriqiside.
- müchber** *is. ar.* mejbur qilinghan, zorlanghan.
- müchbir** *s. ar.* mejbur qilghan, zorlighan.
- müchbir sebep** *is. ar.* mejbur qilghan sewebler.
- mücebbir** *s. ar.* sunuqchi, téngiqchi.
- mücedded** *s. ar.* bk. **müceddet.**
- müceddeden** *z.* yéngidin, yéngiwashtin.
- mücedder** *s. ar.* chéчек (késel).
- müceddet** *s. ar.* yéngi, téxi ishliilmigen, yépyéngi.
- müceddit** *-di is. ar.* yéngilighuchi, islah qilghuchi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

mücef z. ar. ichi bosh, boshitilgan kawak... **müceffef s. ar.** qurutulgan, süyi qalmighan.

mücehhez s. ar. 1. kéreklik nersilerni alghan; 2. hazirlanghan, teyyarlanghan.

mücehhez is. fr. 1. kéreklik nersilerni alghan; 2. hazirlanghan, teyyarlanghan.

mücella s. ar. parqiraq, julaliq.

mücelli s. ar. 1. jula bérídighan, parqiritidighan; 2. pakizlanghan.

mücelli s. ar. 1. jula bérídighan, parqiritidighan; 2. pakizlen'gen.

mücellit -di is. ar. kitab muqawisini ishligüchi.

mücellithane is. ar. muqawa ishleydighan yer.

mücellitlik -ği is. muqawichiliq.

mücennan s. ar. 1. qanatliq, qaniti bar; 2. bash yaki axirqi herpini özgertish bilen menisi özgiridighan béyit.

mücerre s. ar. 1. jisim halda bolmighan; 2. bashqa bir nersige arilashmighan; 3. yalang, yalingach; 4. yalghuz, تنها; 5. boytaq.

mücerreban s. ar. sinalghan we sinaqtin ötken, tejrividin ötken.

mücerreban is. sinalghan we sinaqtin ötken, tejrividin ötken.

mücerrebat s. ar. tejrife qilinghan, sinalghan.

mücerrebat is. ar. tejrife qilinghan, sinalghan.

mücerredat is. ar. 1. abstrakt uqum; 2. meniwi dunya.

mücerrediyet -ti is. ar. 1. yalingachliq; 2. abstrakt; 3. boytaqliq.

mücerrediyet -ti is. ar. 1. yalikhachliq; 2. abstrakt; 3. boytaqliq.

mücerrib s. ar. sinighuchi, tejrife qilghuchi.

mücerrib s. sinighuchi, tejrime qilghuchi.

mücessem *s. ar.* 1. jisim halidiki, jisim sheklige kirgen; 2. qapartma, börtme.

mücessem *is. ar.* 1. jisim halidiki, jisim sheklige kirgen; 2. qapartma, burtme.

mücevher *is. ar.* 1. qimmet baha tash we medenlerdin ishlen'gen zinnet buyumlirining omumiy nami; 2. qimmetlik tash we medenler bilen zinnetlen'gen.

mücevher *is. ar.* 1. qiymet baha tash we medenlerdin ishlen'gen zinnet buyumlirining omumiy nami; 2. qimmetlik tash we medenler bilen zinnetlen'gen.

mücevherat *is. ar.* qimmetlik tash, medenlerdin yasalghan zinnet buyumliri.

mücevherat *is. ar.* qimmetlik tash, medenlerdin yasalighan zinnet buyumliri.

mücevherci *-ği is.* 1. zerger; 2. qimmet bahaliq tash we medenlerdin zinnet buyumi yasighuchi.

mücevherci *is.* 1. zerger; 2. qimmet bahaliq tash we medenlerdin zinnet buyumi yasighuchi.

mücevhercilik *-ği is.* zergerlik.

mücevvef *s. ar.* ichi bosh, ichi kawak.

mücevvef *s.* ichi bosh, ichi kawak.

mücevver *s. ar.* zulüm we jebir körgen.

mücevvez *s.* ruxset bérilgen, jaiz körülgen.

müciib *s. ar.* 1. soralghan ishlargha jawap bergüchi; 2. xalighinini qilghuchi ; 3. Tengri, Xuda.

müciid *s. ar.* qolidin kelginiche ishlimek.

müciiz *s. ar.* ruxset bergen.

müclâ *s. ar.* sürgün qilinghan.

mücmel *s. ar.* 1. xulase qilinghan, yighinchaqlanghan, qisqartilghan: *Bu konuda mücmel bir fikir vermek için kısa bir izahta bulunayim* – Bu heqte yighinchaq pikir bérish üçhün qisqila izah bérüp ötey; 2. müjmel.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mücrim s. ar.** gunahkar, jinayetçi, eyibkar.
- mücrimiyet -ti is. ar.** gunahkarlıq, eyibkarlıq.
- mücteba s.** 1. tallanğan, parlanğan, munewwer; 2. Muhehmimed Peyghemberning leqibi; 3. erning isim (Mujteba).
- müctenih s. ar.** bir terepke mayil bolğan.
- müctenip s. ar.** éhtiyat qilğan, arilashmighan.
- mücteri s. ar.** jasaret körsetküchi, jüretlik.
- mücver is. mutf.** yaghda pishurulğan bir xil tamaq.
- müçtemi -i s. ar.** toplanğan, yighilğan, birikken, jem bolğan.
- müçtenip s. ar.** éhtiyat qilğan.
- müd is. ar.** bir xil ashliq ölchesh eswabi.
- müdaabe is. ar.** öz ara chaqchaq qilishmaq.
- müdabere is. ar.** bir-birige arqisini qilmaq.
- müdafaa is. ar.** mudapie, qoghdinish.
- müdafi s. ar.** özini qoghdighuchi.
- müdahale is. ar.** mudaxile, arilishish: *Hiç bir yabancı ülkenin müdahalesine izin vermedik ve vermiyeceğiz* – Herqandaq bir chetelning arilishishigha yol qoymiduq hem yol qoymaymiz.
- müdahene is. ar.** xushametchilik, yüzmu yüz maxtash.
- müdahere is. ar.** uzun muddetlik ijare.
- müdahil s. ar.** arilashquchi.
- müdahin s.** xushametchi.
- müdam s. ar.** 1. dawamliq; 2. **is.** üzüm hariqi.
- müdame is. ar.** üzüm hariqi, wino.
- müdami s. is.** daim wino ichidighan.
- müdana is. ar.** minnet.
- müdani s. ar.** oxshaydighan, jüp.
- müdara is. ar.** lola: *Müdara bir adam* – Lola adem.
- müdava is. ar.** bk. **müdat.**

müdavat *is. ar.* dawalash.

müdavemet *is.* 1. dawam qilish, üzülüp qalmasliq; 2. üzöldürüp qoymastin ishlesh; 3. dawamliq bérip kélish.

müdavere *is. ar.* 1. örümek; 2. idare qilmaq.

müdavi *s. ar.* dawalighuchi, késelni saqaytquchi.

müdavim *is. ar.* 1. dawamliq bérip turidighan; 2. dawamliq ishleydighan.

müdayene *is.* bir-biridin qerz élish, bir-birige qerzdar bolush.

müdbir *s. ar.* teleysizlikning qurbani bolghan, chüshkün.

müddehar toplanghan, yighilghan, téjelgen.

müddei *s. ar.* 1. dewager; 2. töhmetxor.

müddet *-ti is. ar.* muddet, zaman, waqit, chagh.

müddetsiz *s.* muddetsiz: *Müddetsiz hapis cezası* – Muddetsiz qamaq jazasi.

müdebbeb *s. ar.* körkemlik.

müdedbir *s. ar.* tedbirlik, debdebilik.

müdehhan *s. ar.* tumanliq.

müdehhen *s. ar.* xush puraq yagh sürülgen.

müdehhiş *s. ar.* qorqutidighan, chöchütidighan, mudhish.

müdekkik *-kı s. ar.* tetqiq qilghuchi, inchikilep tetqiq qilghuchi.

müdellel *s. ar.* delil bilen ispatlanghan, ispatliq.

müdemmer *s. ar.* yoq bolghan, yoqalghan.

müdemmir *s. ar.* yoqatquchi, yoq qilghuchi.

müdennes *s. ar.* kir bolup ketken.

müderhem *s. ar.* bay, puli köp.

müderris *is. ar.* 1. proféssor; 2. ders bergüchi.

müdevvenat *is. ar.* bir yerge toplanghan we toplan qilinghan eserler.

müdevver *s. ar.* 1. aylandurulghan, aghdurulghan; 2. tejrube qilinghan; 3. yumilaq, domilaq; 4. yéngi pilangha kirgüzülgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müdevvin *s. ar.* shéir we bashqa nersilerni toplan, toplan haligha keltürgüchi.

müdevvir *s.* 1. aylandurghuchi; 2. terjime qilghuchi; 3. bashqurghuchi, idare qilghuchi.

müdhal *s. ar.* ichkirige (ichige) kirgüzülgen, qatnashturulghan.

müdür *s. ar.* bk. **müdür**.

müdire *s. ar.* bk. **müdüre**.

müdiriyyet *is. ar.* bk. **müdüriyyet**.

müdrük *s. ar.* 1. idrak qilghan, eqli yetken; 2. yétishken; 3. érishken.

müdrüke *is. ar.* chüshinish küchi.

müdrir *s. ar.* köp siydüridighan.

müdür *is. ar.* mudir, bashqurghuchi, rehber, bashliq: *Okul müdürü* – Mektep mudiri.

müdüre mudire, ayal mudir, ayal bashliq: *Ayşe müdüremizdir* – Ayshem mudirimizdur (bashliqimiz).

müdüriyyet *is. ar.* 1. mudirlik, mudiriyyet; 2. mudir ishxanisi.

müdürlük *-ğü is.* 1. mudir ishxanisi; 2. mudirlik wezipe.

müebbet *-di s. ar.* 1. axirghiche; 2. ömürlük: *Müebbet sürgün cezası* – Müddetsiz jaza.

müeccel *s. ar.* 1. kéchiktürülgen, keynige sürülgen; 2. nikah bedili, ayalning tul qélishigha yaki boshinishigha baghliq qerz.

müeccil *is. ar.* ilgiri sürülgen.

müedda *is. ar.* 1. chüshenche, uqum; 2. mezmun; 3. ada qilinghan, tölen'gen.

müeddep *-bi s. ar.* 1. edeplik, tertiplik, exlaqliq; 2. bilimlik, oqumushluq; 3. erenche isim.

müeddi *s.* 1. meydangha keltürülgen, yol achqan; 2. seweb bolghan; 3. ada qilghan, töligen.

müekkid *s. ar.* 1. köpeytilgen, mustehkemlen'gen; 2. tekrar terbiye bérilgen.

müellefat -ti **is. ar.** yéziq eserliri, yéziqliq eserler.

müellif **is. ar.** aptor, yazghuchi, toplighuchi, muellip: *Bu kitabın müellifi kim?* – Bu kitabning aptori kim?.

müellim **s. ar.** elem qilghan, dewet qilghan, renjigen, échitqan.

müemmen **s. ar.** 1. temin étilgen, teminlen'gen; 2. bixeter.

müennes **s. is. ar.** chishi.

müesses **s. ar.** qurulghan, tesis qilinghan.

müessese **is. ar.** muessese, jemiyyet: *Bilimsel müesseseler* – Ilmiy muesseseler.

müessir **s. ar.** ünümlük, ijabiy: *Müessir önlemler almak* – Ünümlük tedbir körmek.

müessis **is. ar.** qurghuchi, yasighuchi.

müevvel **s.** 1. bashqa bir chüshenche bilen bildürülgen; 2. (chüsh heqqide) tebir bérilgen.

müeyyet **s. ar.** 1. küchlendürgüchi, mustehkemligüchi; 2. toghrilanghan; 3. yadrem körgen, yadrem alghan; 4. ayal yaki er ismi.

müeyyid **s. ar.** 1. küchlendürgüchi, mustehkemligüchi; 2. toghrilighuchi; 3. yadrem qilghuchi.

müezzi **s. ar.** zulum qilghuchi.

müezzin **is. ar.** muezin, mezin, ezan oqughuchi: *Bu adam mesçitin müezzini* – Bu adem mesjitning mezini.

müfad **is. ar.** mezmun, uqum.

müfadat **is. ar.** mal bérish yoli bilen tutqun bolghuchini qutuldurush.

müfagame **is.** söymek, söyüşmek.

müfahame **is. ar.** kélishimge kelmek, bir-birini chüshinishmek.

müfahare **is. ar.** bk. **müfaharet**.

müfaharet **is. ar.** bir-birini maxtimaq, artuqchiliqlirini déyiship özini üstün körsitishke tirishmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müfahir *s. ar.* maxtanghan.

müfam *s. ar.* suning kötürülüshi (köpjüshi).

müfarakat *is. ar.* 1. bir yerdin ayrilish, yiraqlishish; 2. er-xotunning bir-biridin ayrilishi.

müfavazaten *z.* hemkarlashqan halda, shérikleshken halda.

müfavız *is. ar.* shérikleshkenler, ortaqlashqanlar.

müfáz *s. ar.* mol, beriketlik, keng.

müfecci *s. ar.* échinduridighan, qayghugha salidighan.

müfekkir *s. ar.* 1. pikir qilghan; 2. chüshendürgen, pikir qildurghan.

müfekkiire *is. ar.* idrakiy küch, pikir qilish küchi.

müferrek *s. ar.* bölün'gen, ayrilghan.

müferric *s. ar.* ghem-qayghuni yoq qilidighan, xushalliq keltüridighan.

müferrid *s. ar.* pütün waqtini ibadet bilen ötküzgüchi.

müferrih *s. ar.* 1. köngül achidighan, xush qilidighan; 2. köngülni xush qilidighan dora.

müfesser *s. ar.* chüshendürülgen, tepsiliy bildürülgen.

müfettih *s. ar.* 1. achidighan; 2. ishtiha achidighan dora, kékirtidighan dora.

müfettin *s. ar.* 1. pitnixor, pitne; 2. qutratmaq; 3. heyran qaldurmaq.

müfettiş *is. ar.* tekshürgüchi, mupettish.

müfettişlik *-ği is.* mupettishlik.

müfettit *s. ar.* 1. sundurghuchi; 2. ezgüchi; 3. parchilighuchi.

müfhim *s. ar.* bashqilargha éghiz achturmaydighan, bashqilarning aghzini tuwaqlap qoyidighan.

müfid *s. ar.* bk. *mütif*.

müfik *s. ar.* 1. sipa bolidighan, yaxshi bolup qalghan; 2. ghayet chirayliq, mukemmel.

müfit *-di s. ar.* 1. paydiliq; 2. chüshendürgen.

müfkir *s. ar.* kembeghelleshtüridighan, yoqullashturidighan.

müflih *s. ar.* 1. amanliqqa érishken; 2. qutulghan.

müflik *s. ar.* usta, mahir, nahayiti yaxshi (shair).

müflis *s. ar.* 1. pulni tügitiwetken; 2. qoli qurup qalghan.

müfni *s. ar.* yoqatqan.

müfrâg *s. ar.* quyulghan, tökülgen (qélipqa).

müfredat *is. ar.* 1. addiy nersiler; 2. jüziy (bir pütünlükni meydangha keltüridighan parchilar).

müfret *-di s. ar.* 1. tek, oxshashliqi yoq; 2. (grammatikida) birlik.

müfrez *s. ar.* bir pütüdin bölünüp chiqqan: *Bu ordunun müfrezisidir* – Bu armiyining bir qismidir.

müfreze *is. ar.* bir eskiriy qoshundin waqitliq bölünüp chiqqan tarmaq.

müfrit *-di s. ar.* 1. ashurmichilik, köptürüş; 2. mubalighe, chektin ashuruwétish.

müfsid *s. ar.* bk. *müfsit*.

müfsit *-di s. ar.* 1. buzghuchi, yamanlashturghuchi; 2. bölgünchi.

müft *s. far.* heqsiz, bedelsiz.

müftasid *s. ar.* tomurdin qan alghuchi.

müfteal *s. ar.* 1. süniy, oydurma; 2. saxta, yasalma.

müftehir *s. ar.* 1. maxtanchaq; 2. shanliq, shereplik; 3. heqsiz ishligüchi.

müfteri *s. ar.* bohtanchi, qara chaplighuchi.

müfteris *s. ar.* yirtquch.

müftü *is. ar.* mupti (wilayet we nahiyilerde diniy ishlarni bashquridighan adem).

mühendis *is. ar.* inzhénér: *Su mühendisi* – Su inzhénéri.

mühendishane *is. ar.* ilgiri topchi ofitsérliri yaki inzhénér terbiyileydighan mekteplerge bérilgen nam.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mühendislik -*ği is.* inzhénérliq.

mühenned *s. is.* Hindistan quyuchidin soqulghan qilich.

mühevvil *s. ar.* 1. dehshetlik, xewplik, qorqunchluq; 2. qorqutidighan.

müheykel *s.* heykeldek yoghan-yolpi.

müheyya *s. ar.* hazir, teyyar.

müheyyiç *s. ar.* hayajanlanduridighan, hayajangha salidighan.

mühezzeb *s. ar.* 1. tazilanghan; 2. terbiyilen'gen.

mühib *s. ar.* 1. heywetlik; 2. xeterlik.

mühim -*mmi s. ar.* ehmiyetlik.

mühimmat -*ti is. ar.* urush qoralliri.

mühimme *is. ar.* qiyin we aldirash mühim ish.

mühimsemek mühim dep bilmek, ehmiyet bermek.

mühin *s. ar.* 1. xorlighuchi; 2. heqir, xar; 3. xiyanetkar, xain.

mühlet -*ti is. ar.* möhlet (cheklik waqit).

mühlük *s. ar.* halak qilghuchi, öltürgüchi, xeterlik.

mühmel *s. ar.* 1. bosh qalghan, tashliwétilgen; 2. isketsiz: *Mühmel bir elbise satın aldı* – Isketsiz kiyim sétiwaldi; 3. körümsiz: *Mühmel bir bina yapıldı* – Körümsiz bir bina sélindi.

mühmelat *is. ar.* uqumsiz, chüshiniksiz, quruq sözler.

mühmil *s. ar.* ehmiyet bérimigen, béqimsiz, perwishesiz qalghan.

mühre *is. far.* 1. qeghezni siliqlashturidighan, parqiritidighan eynek eswab; 2. eynek monchaq; 3. tömürchilerning bolqisi; 4. qadaq (putqa chiqidighan); 5. perdazlighuchi.

mührelemek qeghezge jula bermek, qeghezni parqiratmaq, siliqlashturmaq.

mühteci *s. ar.* hejwiyl qilghuchi, birawni shéir wasitisi bilen sökküchi.

mühtecin *s. ar.* kichik yatliq qilinghan (qiz).

mühtedi *s. ar.* 1. toghra yol tapqan, hidayetke érishken; 2. öz dinini tashlap musulman bolghan.

mühtelik *s. ar.* héch oylanmay özini xeterge yoluqturghan.

mühtez *s. ar.* 1. tewrigen, titrigen; 2. xushalliqidin özini qoyidighan yer tapalmighan.

mühud *is. ar.* bōshük.

mühür *-hrü is. far.* 1. tamgha, möhür; 2. tamgha izi; 3. müshükning boynidiki qara meng; 4. diwan edebiyatida mehbubening éghzi; 5. imzaning ornigha qollinidighan belge.

mühürcü *is.* tamgha oyghuchi.

mühürdar *is. far.* möhürchi, tamghichi (mexsus möhür, tamgha tutidighan xadim).

mühürlemek 1. möhür (tamgha) basmaq: *Belge kağıdı mühürlediler* – Hüjjet qeghizige tamgha basti; 2. péchetlimek: *Kapıyı mühürledi* – Ishikni péchetlidi.

mühürlenmek 1. möhürlenmek, tamghilanmaq; 2. péchetlenmek.

mühürlü *s.* 1. möhür bésilghan, tamgha bésilghan; 2. péchetlen'gen.

mühürsüz *s.* 1. möhürsiz, tamghisiz; 2. tamgha bésilmighan.

müj *is. far.* 1. kirpik; 2. sus tuman.

müjde *is. far.* 1. xush xewer; 2. söyünche.

müjdecı *is.* xush xewer yetküzgüchi.

müjdelemek xush xewer yetküzmek.

müjdelenmek xush qilmaq.

müjdelik *-ği is.* söyünchilik.

mükâfaha *is. ar.* 1. chapmuchap kélip qalmaq; 2. urushmaq, soqushmaq.

mükâfat *is. ar.* 1. mukapat; 2. yaxshiliqqa yaxshiliq: *İyilik edenler mükâfatını görür* – Yaxshiliq qilghanlar yaxshiliq köridü.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

mükâfi *s. ar.* 1. teng, barawer; 2. (matematikida) egri siziq.

mükâfil *is. ar.* bir-birige k pil bolushni qobul qilghuchilarning her biri.

mükâhhal *s. ar.* 1. sürme s r lgen (közge); 2. chimenleshken (yer).

mük lebe *is. ar.* itlardek talishish, xirildimaq, boghushmaq, itlardek bir-birige  tilmaq.

mük leme *is. ar.* 1. sözlimek, söhbetleshmek; 2. talash-tartish; 3. bir k lishimge k lish  ch n wekiller otturisdiki söhbet; 4. chet til öginish  ch n ikki tilda y zilghan j mliler.

mük lemename *is. ar.* s zlishishni öginish  ch n ikki xil tilda tüzülgen kitab.

mük rehe *is. ar.* yirginish, seskinish.

mük ri *is. ar.* tögichi, atchi,  shekchi qatarliqlargha b rilgen nam.

mük şefe *is. ar.* 1. tetqiq qilish; 2. teksh r sh; 3. meydanğa chiqirish, otturigha qoyush.

mük şeha *is. ar.* birige qarita  chmenlik saqlimaq.

mük şif *s. ar.* 1. keshp qilghuchi, bir nersini otturigha chiqarghuchi; 2. derwish, ilahning sirlirini bilgen.

mük tebe *is. ar.* xet y zishmaq.

m kateme *is. ar.* yoshurush, mexpiy tutush.

m katib *s. ar.* xet  lishish.

m kavaha *is. ar.* 1. bir-biri bilen tillishish; 2. jengde d shmendin ghalip k lish.

m k yede *is. ar.* hiyle qilish.

m k zebe *is. ar.* bir -birige yalghan sözlesh.

mükedder *s. ar.* 1. qayghuluq; 2. s z k bolmighan (su).

m keddir *s. ar.* 1. qayghuga salidighan; 2. köngülni aynitidighan; 3. eyibligüchi.

m keffen *s. ar.* k penlen'gen.

m kelleb *s. ar.* 1. owgha  gen'gen; 2. ishkellen'gen (put).

mükellef *s. ar.* 1. bir ishni qilish mejburiyitide qalghan, mejbur; 2. kemchiliksiz; 3. islam qaidisige asasen pitir we zakat bérish mejburiyiti bolghan; 4. baj tölesh mejburiyiti bolghan.

mükellef *s. ar.* 1. taj kiygen; 2. bézelgen, zinnenlen'gen, perdazlanghan.

mükellefiyet *-ti is. ar.* 1. maddiy we meniwi mejburiyet, jawabkarliq; 2. mejburiy yüklen'gen wezipe.

mükemmel *s. ar.* 1. mukemmel, teltöküs; 2. kemchiliksiz; 3. nahayiti yaxshi: *Bu, mükemmel bir adam* – Bu mukemmel ber adem; *Ellerinde mükemmel tüfekler var* – Qolida eng yaxshi qoralliri bar.

mükemmeliyet *-ti is. ar.* mukemmellik.

mükerrem *is. ar.* 1. hörmetlik, izzetlik; 2. er yaki ayal ismi (Mukerrem).

mükerrer *s. ar.* üsti-üstilep, tekrarlanghan, tekrar qilinghan.

mükerrerat *is. ar.* tekrarlanghan nersiler.

mükerreren *z. ar.* tekrar-tekrar, bir munche qétim.

mükerrir *s. ar.* tekrarlighuchi.

mükesser *s. ar.* sunuq, sunghan.

mükessif *s. ar.* qoyuqlashturulghan, zichlashqan, qoyuqluq, zichliq.

mükessir *s. ar.* sundurghan, ushshaqliwetken.

mükevven *s. ar.* yaritilghan, barliqqa keltürülgen.

mükevvenat *is. ar.* mewjudat, mexluqat.

mükevvin *is. ar.* qilghuchi, yaratquchi, barliqqa keltürgüchi.

mükeyyif *s. ar.* keyp bergüchi, lezzet béridighan.

mükeyyifat *is. ar.* keyp qilidighan, mest qilidighan, mest qilidighan maddilar.

mükezzib *s. ar.* (söz yaki xewerning) rast eseslikini ashkara qilmaq, inkar qilghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mükhüle** *is. ar.* sürme qutisi.
- mükib** *s. ar.* gheyret bilen (jan tikip) ishligüchi.
- mükra** *s. ar.* ijarige élinghan, ijarige bérilgen.
- mükreh** *s. ar.* bir ishqa zorlighan.
- mükrem** *s. ar.* ikram qilinghan, hörmetlen'gen.
- mükri** *s. ar.* ijarige bergüchi.
- mükrih** *s. ar.* bir ishqa zorlighuchi.
- mükrim** *s. ar.* 1. kütüwalghan; 2. méhmandost.
- müksir** *s. ar.* 1. köpeygen; 2. méli jiq, bay.
- müktefi** *s. ar.* qanaet qilghuchi, qanaetchan.
- müktehil** *s. ar.* közlirige sürme tartiwalghan.
- müktesebat** *-tı is. ar.* igiligen bilimler.
- müktesep** *-bi s. ar.* érishilgen, qazinilghan, qolgha keltürülgen.
- müktesip** *s. ar.* érishken, qazanghan, qolgha keltürgen.
- müktin** *s. ar.* yoshurunghan.
- mükûs** *is. far.* 1. baj, öshre; 2. baj yighish.
- mül** *is. far.* sharab, wino.
- mülâabe** *is. ar.* oynashqan, chaqchaqlashqan.
- mülâane** *is. far.* bir-birige lenet oqumaq.
- mülâbis** *s. ar.* yéqinliq körsetküchi, dostluq pozitsiyiside bolghuchi.
- mülâhaza** *is. ar.* 1. mulahize (inchike chüshenmek); 2. étibar bilen qarimaq.
- mülâhham** *s. ar.* séميز, etlik.
- mülâhhas** *s. ar.* qisqartilghan (söz yaki maqale), yighinchaqlanghan.
- mülâhid** *s. ar.* musulmanliqtin bashqa dingha kirgen.
- mülâib** *s. ar.* oynashqan.
- mülâkat** *is. ar.* 1. uchrishish; 2. söz, soal jawabliq söz: *Gazetecilere mülâkat vermek* – Muxbirlargha qarita söz qilmaq.

- mülâki s. ar.** körüşken, uchrashqan.
mülâki s. körüşken, uchrashqan, ,831.
mülakkab s. ar. leqimi bar, leqemlik (adem).
mülakkab s. leqimi bar, leqemt ,3.
mülam is. ar. eyiplimek, sökmek.
mülâmese is. ar. 1. tegmek, tutmaq; 2. munasiwette bolmaq.
mülâsaka is. ar. 1. pütüp qalmaq, étilmek; 2. yépushmaq, yéqinlashmaq.
mülâsık s. ar. 1. pütük, étik; 2. yépushmaq.
mülatafa is. ar. özara chaqchaqlashmaq.
mülatame is. ar. bir-birige musht étishmaq.
mülâtif s. ar. chaqchaqchi, hazilkesh, bashqilar bilen chaqchaqlishidighan.
mülattıf s. ar. 1. yaxshiliq qilip könglini alghan; 2. yumshatquchi dora.
mülayemet is. ar. 1. mulayimlik; 2. uyghunluq; 3. üçeylerning yumshaqlıqi.
mülayim s. ar. 1. muwapiq, layiq, eqilge uyghun: *Mülâyim bir öneri* – Eqilghe muwapiq tekliq; 2. mulayim, yawash: *Mülâyim bir adam* – Mulayim adem; *Mülâyim kaplan* – Yawash yolwas.
mülazik s. ar. yépushqaq, yépushqan.
mülâzim s. ar. bir ishqa kirish meqsiti bilen heqsiz ishligüchi.
mülcem is. fr. ghemkin, tizginlen'gen.
mülebbes s. ar. kiyilgen, ishlitilgen (kiyim).
mülemma -ı s. ar. 1. ala-bula, alichipar; 2. parqıraq, parildaydighan, julaliq; 3. daghlashqan, kirleshken.
mülemmakâr s. 1. ikki yüzlime; 2. parildaydighan, parlaq.
mülevven s. ar. 1. renglik; 2. boyaqliq, boyalghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mülevves *s. ar.* 1. paskina, meynet, kir, yirginchlik; 2. qalaymiqan, biseremjan.

mülevvin *s. ar.* 1. boyaq bergüchi; 2. rengge kirküzgen; 3. boyighuchi.

müleyyen *s. ar.* yumshitolghan, iwitilgen.

müleyyin *s. ar.* 1. yumshitidighan, yumshatquchi (nerse); 2. ichini boshitidighan dorilar.

mülga *s. ar.* emeldin qildurulghan, élip tashlangan.

mülhak *s. ar.* 1. bir pütün'ge kéyin qoshulghan, qoshumche qilinghan; 2. merkezge qarashliq.

mülhakat *-ti is. ar.* 1. bir pütün'ge qoshulghanlar, qoshumchilar; 2. merkezge qarashliq yerler.

mülhem *s. ar.* ilhamlanghan.

mülhid *s. is.* bk. **mülhit**.

mülhidlik *-ği is.* atéistliq, dinsizliq.

mülhik *s. ar.* qoshulghan, qoshumche qilinghan.

mülhit *-di s. ar.* 1. xudasiz, dinsiz; 2. toghra yoldin chiqqan.

mülimme *is. ar.* palaket, bala-qaza.

mülk *-kü is. ar.* 1. köchmes mülük; 2. bir döletke qarashliq téritoriye; 3. mülük.

mülkiye *is. ar.* memurilar (herbiy bolmighanlar).

mülkiyeli *is.* siyasiy pakultit oqughuchisi we bu pakultitni püttürgüchi.

mülkiyet *-ti is. ar.* mülükke igidarchiliq.

mülkî *s. ar.* 1. bir memliket bilen alaqidar; 2. memuri: **Mülkî heyet** – Memuri ömek.

müllâk *is. ar.* bir nersige ige bolghuchilar.

mülsak *s. ar.* bir nersining arqisigha tirkelgen, ulanghan.

mültebis *s. ar.* 1. bashqa bir nersidin perqlendürülmigen, perqlendürüş qiyin bolghan.

mülteca *is. ar.* panah jay, panah bolidighan yer.

mülteci *s. is. ar.* 1. musapir; 2. panahliq izdimek (siyasiy jehettin).

mültef *s. ar.* 1. bir-birige ariliship ketken; 2. bille bolghan.

mültefet *s. ar.* 1. iltipat qilinghan; 2. ehmiyet bérilgen, köngül bölgen.

mültefit *s. ar.* 1. iltipat qilidighan, xush muamile qilidighan; 2. ehmiyet béridighan, köngül bölidighan.

mültefitane *z.* iltipat qilghudek.

mültehi *s. ar.* 1. saqaliliq; 2. saqli chiqqan.

mültehib *s. ar.* 1. yalqunjighan, tutashqan (ot); 2. késel bolghan; 3. köbjüp qizirip ketken.

mültehif *s. ar.* 1. tutashqan (ot); 2. hesret chekken; 3. qattiq derdmen.

mültehif *s. ar.* (yotqandek nersige) yögen'gen.

mülteim *s. is.* 1. yaxshilanghan yaxshi bolup qalghan; 2. pütüp qalghan (para).

mülteka *is. ar.* 1. uchrishish yéri we waqti; 2. uchrishish, körüşhüş; 3. ikki derya süyining birleshken béri.

mülteki *s. ar.* birleshken, körüşken.

mültekim *s. ar.* loqma qilip utmaq.

mültekit *s. ar.* tériwalmaq (yerdiki bir nersini), toplimaq.

mültemes *s. ar.* iltimas qilinghan.

mültemi *s. ar.* 1. parqiraq, parlaq; 2. élipla qachmaq.

mültemis *s.* wasitichi bolmaq, arichi bolmaq.

mültesik *s. ar.* 1. bir-birini baghlaydighan; 2. bir-birige ulanghan, qoshumche qilinghan.

mültevi *s. ar.* püküklük, égik.

mültezim *is. ar.* 1. döletke ait baj, xirajni kötüre alghuchi; 2. bir ish yaki bir ademning teripini alghuchi.

mülük *is. ar.* padishahlar, hökümdarlar.

mülüki *s.* padishahqa xas bolghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

mülzim *s. ar.* 1. jim turushqa mejbur qilghan, aghzi tuwaqlanghan 1. birige wezipe yüklen'gen.

mülzime *is. ar.* üstel üstidiki qeghezlerning uchup ketmesliki üçhün üstige basturulghan nerse.

mümahhas *s. ar.* 1. sinalghan; 2. quwwetlik, chidamliq.

mümarat *is. ar.* küresh, talash-tartish.

mümarese *is. ar.* bir ish yaki senette mahir bolush, qoli güllük.

mümareset *is. ar.* bk. **mümarese**.

mümas *s. ar.* tegmek.

mümasalet *-ti is. ar.* ikki nersining bir birige oxshap kêtishi.

mümasil *s. ar.* oxshighan, oxshashliq.

mümaşat *is. far.* 1. bille kêtish, bille méngish, hemrahliq, barawer heriket qilish; 2. uyghunlishish; 3. birining pikrige yalghanidin qoshulghan bolup körünush.

mümazaha *is. ar.* chaqchaqlashbaq, oynashmaq.

mümazzak *s.* parchilanghan, parche-parche qilinghan.

mümbit *s. ar.* munbet (yer), hosulluq.

mümecced *s. ar.* ulughlanghan, shan-sherep bérilgen.

mümehhed *s. ar.* 1. échilip sélinghan, yéyilghan; 2. seremjan halgha keltürülgen, seremjanlashturulghan.

mümehhid *s. ar.* 1. échip salghan, yayghan; 2. seremjan halgha kelgen, seremjanlashqan.

mümellek *s. ar.* mülük qilip bérilgen.

mümerred *s. ar.* 1. égiz; 2. tamliri tüz we égiz qurulush.

mümessek *s. ar.* ipardek puraydighan, xush puraq.

mümessel *s. ar.* 1. ülge teriqiside sözlen'gen; 2. neshr qilinghan, bésilghan.

mümessil *is. ar.* 1. wekil; 2. sinip bashliqi (mektepte); 3. tarqatquchi (kitab, zhurnal, gézit).

mümessillik *-ği is.* wekillik.

- mümevveh** *s. ar.* 1. xiyaliy; 2. oydurma.
- mümeyyez** *s. ar.* tallanghan, ilghanghan, ayrilghan, parlanghan.
- mümeyyiz** *is. ar.* 1. imtihan netijisige qarighuchi; 2. katipning yazghanlirini tüzetküchi; 3. yaxshi-yamanni, toghra-xatani ayrighuchi.
- mümhil** *s. ar.* 1. bir ishni belgilik muddette arqigha sürgüchi; 2. saqlighuchi, kütküchi.
- mümid** *s. ar.* 1. yadrem bergüchi, yadremchi; 2. uzartquchi.
- mümil** *s. ar.* zériktürgüchi, bizar qilghuchi.
- mümin** *s. is. ar.* iman igisi, musulman, mömin.
- mümit** *s. ar.* öltürgüchi, ölümge seweb bolghuchi.
- müminat** *z. is. ar.* bolush éhtimali bar nersiler.
- mümkün** *s. ar.* mumkin.
- mümsik** *s. ar.* 1. bir nersidin qolini tartquchi; 2. béxil, pixsiq; 3. jahil.
- mümtaz** *s. ar.* 1. ilghar, munewwer, tallanghan: *Mümtaz bir öğrenci idi, şimdi de çok yaratıcı olmuş* – Munewwer (ilghar) oqughuchi idi, hazirmu ijadiyetchi boptu; 2. qedirlik; 3. er ismi.
- mümted** *s. ar.* dawam qilghan, sürgen.
- mümtehan** *s. ar.* sinalghan, sinaqtin ötken.
- mümtihin** *s. ar.* sinaydighan, sinighuchi.
- mümteli** *s. ar.* 1. toshquzuqluq, toshuq, toldurulghan; 2. meyde köpüsh késili.
- mümteni** *s. ar.* 1. bir ishni qilishtin bash tartidighan; 2. imkansiz.
- mümtesil** *s. ar.* buyruqqa itaet qilghan.
- mümtewiz** *s. ar.* 1. bir-birige maslashqan; 2. him békitilgen; 3. bashqilar bilen inaq ötidighan.
- mümtir** *s. ar.* yamghurluq.
- mümza** *s. ar.* imzalanghan, imza qoyulghan.
- mümzi** *s. is. ar.* , imzalighuchi, imza qoyghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mūnaam** *s. ar.* bayashatliq (molchiliq) ichide yashighan.
- mūnacat** *-ti is. ar.* munajat (tengrige yalwurush).
- mūnada** *s. ar.* chaqirilghan.
- mūnadi** *is. ar.* jarchi.
- mūnadil** *s. ar.* toghra yoldin chiqip ketken, xata yolgha kirip ketken.
- mūnadim** *is. ar.* 1. dost, yoldash; 2. dölet rehberlirini qiziqchiliq bilen xush qilghuchi adem.
- mūnadim** *is. ar.* yoq bolghan, yoqalghan.
- mūnadü** *s. ar.* toghra yoldin chiqip ketken, xata yolgha kirip ketken.
- mūnafaka** *is. ar.* ikki yüzlük, ikki yüzlilik.
- mūnafat** *is. ar.* bir birige zit, qarimuqarshi.
- mūnaferet** *is. ar.* 1. bir-birige nepret bildürüş; 2. bashqilarni kichik körüp közige ilmasliq, xorlash.
- mūnafı** *s. ar.* xilap, zit.
- mūnafık** *s. is. ar.* 1. ikki yüzlilik qilghuchi; 2. bölgüncilik qilghuchi, otturini buzghuchi; 3. munapiq (musulman bolmay turup musulmandek körün'güchi).
- mūnaggas** *s. ar.* ghem-qayghuluq, ghemkin, naxush.
- mūnakahe** *is. ar.* 1. nikahlinish; 2. islam dinining nikah ishlirigha dair qaidiliri.
- mūnakalât** *-ti is. ar.* qatnash-transport: *Mūnakalât bakanlıđı* – Qatnash ministirliki.
- mūnâkale** *is. ar.* 1. transport; 2. bir yerdin yene bir yerge yökesh; 3. nöwet bilen hékaya sözlesh; 4. qedehni qoldin-qolgha sunush.
- mūnakasa** *is. ar.* kémeytish.
- mūnakaşa** *is. ar.* 1. munazire, talash-tartish; 2. inchike tetqiq qilish.
- mūnakaza** *is. ar.* mene we mezmunlar otturisdiki zitliq.
- mūnakız** *s. ar.* bir-birige jipsilashmighan, bir-birige zit.

münakid *s. ar.* 1. teshkil qilinghan; 2. ikki terep otturida resmîy qobul qilinghan, imzalanghan; 3. baghlanghan, tûgûlgen.

münakis *s. ar.* eks etken.

münakkah *s. ar.* 1. soyulghan, aqlanghan; 2. t pilgen (xaman).

münakkahiyet *is.* 1. eng yaxshisini tallash; 2. az we saz y zish.

münakkas *s. ar.* azaytilghan, k meytilgen.

m nakk ş *s. ar.* 1. neqish bilen b zelgen; 2. g ll k rextlerge b rilgen nam.

m nakkat *s. ar.* tenqidlen'gen.

m nakkayat *is. ar.* tazilanghan nersiler.

m nakk s *is. ar.* azaytilghan, k meytilgen.

m nasebet *-ti is. ar.* 1. munasiwet, ala e: * ki devletin münasebeti* – Ikki d let munasiwiti; 2. ikki nerse otturisdiki nisbet; 3. seweb.

m nasebetli *s. is. ar.* 1. munasiwiti bolghan, ala isi bolghan; 2. eqilge uyghun, muwapiq, munasip.

münasebetsiz *s. ar.* 1. namuwapiq: *Münasebetsiz bir eylem* – Muwapiq bolmighan bir heriket; 2. uyghun kelmeydighan, layiq bolmighan: *Bu benimle m nasebetsizdir* – Bu, m ning bilen munasiwetsiz; 3. h rmetsiz: *Münasebetsiz bir adam* – H rmetsiz bir adem.

münasebetsizlik *- i is.* 1. t tiqsiz heriket; 2. h rmetsizlik; 3. eskilik.

m nasefe *is. ar.* bk. *m nasefet*.

m nasefet *is. ar.* 1. y rim-y rimdin b l n'gen; 2. oxshash (teng y rimidin) ikkige b l sh.

münasip *-bi s. ar.* munasip, uyghun, layiq, muwapiq.

m na ede *is. ar.*  zara sh ir oqushush,  zara b yit  ytishish.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

münavebe *is. ar.* nöwetlishish, nöwetleshtürüş, nöwet:
Bunu münavebe ile yapalım – Buni nöwet bilen qilayli.

münavebeten *z.* nöwet bilen, öz réti bilen.

münavehe *is. ar.* 1. ün sélip yiglash; 2. haza (matem)
tutush.

münavele *is. ar.* ötné-yérim, özara bir nerse sunushmaq.

münazaa *is. ar.* 1. talash-tartish, éghiz jédili; 2. ikki terep
otturisdiki düshmenlik.

münazaat *is. ar.* jédel-majiralar, talash-tartishlar.

münazara *is. ar.* prinsipqa uyghun munazire, ilmiy
munazire.

münazır *s. ar.* 1. munazire qilghuchi; 2. parallél.

münazi *s. ar.* majirachi, ghowghachi.

münazil *s. ar.* 1. xizmiti toxtitilghan; 2. terkidunya bolup
ketken.

münbagı *s. ar.* uyghun, layiq.

münbais *s. ar.* 1. birer sewep keltürüp chiqarghan, otturigha
chiqqan; 2. ewetilgen.

münbasit *s. ar.* 1. ochuq, échiqliq; 2. memnun, xushal.

münbasit etmek memnun qilmaq.

münceli *s. ar.* 1. parlaq, nurluq; 2. ashkara bolmaq.

müncemit *s. ar.* 1. tonglighan; 2. muzdek, muz halda
bolghan.

müncer *-rri s. ar.* axirlashqan, ayaghlashqan.

müncezi 1. telpün'gen (bir yerge); 2. bérilgen, qiziqqan,
özini urghan.

münci *s. is. ar.* 1. yaman ehwaldin, xeterdin
qutuldurghuchi; 2. er ismi; 3. azadliq urushtin kéyin mustapa
kamalgha bérilgen unwan.

münciz *s. ar.* gépide turidighan, sözini ishqa ashuridighan.

mündemiç *-ci s. ar.* ichide bolghan, saqlanghan.

münderecat *is. ar.* munderije, ichidikiler.

mündericat *is. ar.* bk. **münderecat**.

münderis *s. ar.* weyran bolghan, örülgen, izi qalmighan.

münderisat *is. ar.* örülüp izi qalmighan quruluş qatarliqlar.

münebbih *s. ar.* 1. uyqudin oyghatquchi; 2. ghepletni yoq qilghuchi; 3. saetning qongghuriqi, qongghuraqliq saet.

münecci *s. ar.* qutuldurghan, qutuldurghuchi.

müneccim *is. ar.* 1. munejjim (yultuzlarga qarap pal achquchi); 2. astronomiye bilen shughullanghuchi.

münekker *namelum* (tonush bolmighan) bir nersige dalalet qilghuchi.

münekkes *s. ar.* tetür aghdurulghan, astin-üstün qilinghan.

münekkit *-di is. ar.* tenqidchi.

münekkitlik *-ği is.* tenqidchilik.

münevver *s. ar.* 1. ziyaliy; 2. parlaq, yoruq; 3. munewwer; 4. ayal ismi.

münevvim *s. ar.* 1. uxlitidighan (dora); 2. hoshsizlanduridighan (dora).

münevvir *s. ar.* nurlanduridighan, yorutidighan, yoruqluq béridighan.

münezzeh *s. ar.* 1. pak; 2. péshanisi ochuq; 3. yaman ishlardin xali, gunahsiz: *O, böyle şeylerden münezzehdir* – U, bundaq ishlardin xali; 4. herqandaq bir nersige éhtiyaji bolmighan.

münezzel *s. ar.* töwen'ge chüshürülgen.

münezzil *s. ar.* töwen'ge chüshürgüchi.

münfatur *s. ar.* yérilip ikkige ayrilghan.

münfecir *s. ar.* 1. (tang heqqide) atqan, aqarghan; 2. aqqan, qaynighan (su).

münfehim *s. ar.* chüshinilgen, özleshtürülgen.

münfek *s. ar.* qopurulup ketken, sökölüp ketken, chiqip ketken.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- münfek olmak** chiqip ketmek, qopurulup ketmek.
- münfelik** *s. ar.* 1. partlaydighan; 2. échilidighan.
- münferic** *s. ar.* 1. bir-biridin yiraq; 2. arisi keng.
- münferiden** *z. ar.* 1. ayrim-ayrim; 2. birdin-birdin; 3. öz aldigha, yalghuz halda.
- münferik** *s. ar.* ayrilghan.
- münferit** *-di s. ar.* 1. ayrim bolghan, öz béshigha yalghuz; 2. türmilerdiki kamér (yalghuz kishilik öy).
- münfesih** *s. ar.* 1. buzulghan, bikar qilinghan; 2. taralghan.
- münfesih** *s. ar.* 1. jıqlighan, jıqayghan, köpeygen; 2. kéngeygen.
- münhal** *-li s. ar.* 1. ériydighan; 2. bosh; 3. ochuq.
- münhani** *s. ar.* 1. egri, égilip ketken; 2. egrilik; 3. egri siziq (matématikida).
- münhaniyet** *is. ar.* egri nersiler, egri shekillik.
- münharif** *s. ar.* 1. bir terepke qayghan, tüz mangmighan; 2. özgirip ketken; 3. saghlam bolmighan; 4. ikki burjiki parallél.
- münhasır** *s. ar.* 1. yalghuz birige yaki bir nersige ayrilghan; 2. cheklen'gen, cheklik; 3. qorshalghan.
- münhasif** *s. ar.* 1. közi ema, qarighu; 2. ghuwa, xire.
- münhat** *-tti s. ar.* oyman, chongqur.
- münhebit** *s. ar.* yuqiridin töwen'ge chüşken.
- münhedim** *s. ar.* xarab bolghan, yiqilghan, xarabe.
- münhemik** *s. ar.* 1. bir ishqa bek bérilgen, bir ish bilen qattiq hepilesken; 2. özini bek uruwetken (yaman ishqa): *İçkiye münhemik* – Ichimlikke bek bérilgen.
- münhezim** *s. ar.* 1. buzghunchiliqqa uchrighan, buzulghan, buzuq; 2. yéngilgen.
- münhi** *s. ar.* xewer yetküzüchi.
- münil** *s. ar.* zériktürgüchi, bizar qilghuchi.
- münkad** *s. ar.* boyun égidighan.
- münkali** *s. ar.* yiltizidin qomuruwétilgen.

münkariz *s. ar.* 1. tûgigen, tamamlanghan; 2. (aile sulale heqqide) axirlashqan, munqerz.

münkasım *s. ar.* qisimlargha bölün'gen, parche qilip bölün'gen.

münkazi *s. ar.* tûgigen, tamam bolghan, axirlashqan.

münker *s. ar.* 1. inkar qilinghan, qobul qilinmighan; 2. yaxshi körülmeydighan.

münkesif *s. ar.* tutulghan, tutuq (kün).

münkesir *s. ar.* sunghan, sunuq.

münkeşif *s. ar.* 1. otturigha chiqqan, barliqqa kelgen; 2. yéngidin peyda bolghan, keship qilinghan.

münkir *s. ar.* 1. ishenmigen yaki inkar qilghan; 2. xudasiz.

münsak *s. ar.* 1. egeshen, arqidin mangghan; 2. ewetilgen, yollanghan.

münsebik *s. ar.* qélipqa tökülgen.

münselib *s. ar.* qalmighan, tûgigen (rahét, huzur, bixeterlik heqqide).

münselih *s. ar.* 1. sérip chiqirilghan, soyulghan (tére); 2. axirqi kün'ge ulashqan.

münselik *s. ar.* 1. bir teriqetke kirgen; 2. birer kesipke mensup bolghuchi.

münserih *s. ar.* ittik-ittik mangghuchi (ketküchi).

münşaiб *s. ar.* putaq chiqarghan, shaxlanghan, tarmaqlargha ayrilghan.

münşak *s. ar.* her teripide chongqur bir yériq échilghan, yéirilghan.

münşeат *is. ar.* 1. xet-checkler zhurnili, mejmue; 2. xetler; 3. yézilishqa bashlanghan nersiler.

münşeil *s. ar.* tutashqan, yorughan.

münşi *s. ar.* 1. katip, sékréтар; 2. qelimi küchlük.

müntahabat *is. ar.* antologiyе (yazghuchilarning, bolupmu shairlarning tallanghan bediiy eserliri toplimi).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müntahap *s. ar.* 1. tallangan; 2. yerlik xelq qurultiyi ezasi.

müntahib *s. ar.* oxshash nersiler ichidin yaraydighinini talliwalguchi.

müntahil *s. ar.* bashqisining esirini özining qiliwélish, edebiyat ughrisi.

müntahip *-bi is. ar.* saylighuchilar.

müntakış *s. ar.* üstige ishlep, zinetlep chirayliq bir halgha keltürülgen, neqishlik.

müntakız *s. ar.* buzulghan, yéqilghan, xarab bolghan, weyran bolghan.

müntakid *s. ar.* bir edebiyat we senet esirini her tereptin tetqiq qilip yaxshi yaki nacharliqi heqqide baha bergüchi, edebiy tenqidchi.

müntakil *s. ar.* 1. bir yerdin bashqa yerge köchken, yökkeligen; 2. miras bolup qalghan; 3. ölgen.

müntakim *s. ar.* intiqam alghuchi, öch alghuchi.

müntasib *s. ar.* tik turghan.

müntebih *s. ar.* 1. oyghaq; 2. bir ishtin sawaq élip közi échilghan; 3. hoshyar, éhtiyatchan.

müntefi *s. ar.* ghayib, közge körünmeydighan, yoqalghan.

müntefi *s. ar.* payda qilidighan, menpeet béridighan.

müntefih *s.* 1. semrigen, sémiz; 2. köpken.

münteha *s. is. ar.* 1. axirlashqan, tügigen, axirqi derijige yetken; 2. axiri, tügenche.

müntehi *s.* 1. axirqi nuqtigha yetküchi, tügigen; 2. eng axirqi; 3. bir ishni tügetküchi.

müntehip *s. ar.* oxshash nersiler ichidin yaraydighinini talliwalguchi.

müntehir *s. ar.* özini öltürüwalghan.

müntehirin *is. ar.* özini öltürgenler.

müntehiz *s. ar.* paydiliq zaman we weziyetni qoldin ketküzüp qoymighuchi.

müntekis *s. ar.* domilimaq.

müntemi *s. ar.* 1. munasiwet ornatqan, munasiwetlik; 2. birige baghlinip qalghan.

münten *s. ar.* késel yuqturuwalghuchi.

müntesib *s. is. ar.* bk. **müntesip**.

müntesic *s. ar.* toqulghan.

müntesik *s. ar.* retlik tizilghan, muntizim, retlik.

müntesip *-bi s. ar.* 1. birige baghlinip qalghan; 2. munasiwiti bolghan, munasiwetlik.

müntesir *s. ar.* 1. taralghan, kéngeygen, tarqalghan, yéyilghan; 2. bésilghan, neshr qilinghan, bésilip chiqqan (gézit, zhurnal); 3. tarqaq, chéchilangghu; 4. éghizdin-éghizgha yéyilghan (mexpiy nersiler).

müntevi *s. ar.* bir ishni qilish üçün öz-özige wede bérish, irade baghlash.

müntezi *s. ar.* yulghan, qopurghan, qomurghan 1. axir.

müntici *s. ar.* bk. **müntiç**.

müntiç *s. ar.* 1. axirlashturghan, tügetken, axirigha yetküzgen; 2. bir ishning meydangha chiqishigha roli bolghan.

müntin *s. ar.* 1. purap qalghan, buzulup qalghan; 2. mikrob, késel yuqturghuchi.

münzecir *s. ar.* meni qilinghan, cheklen'gen.

münzel *s. ar.* Tengri teripidin ewetilgen wekil.

münzil *s. ar.* asmandin chüshken.

münzir *s. ar.* birini qorqutush yoli bilen toghra yolgha bashlashqa urunghuchi.

müphem *s. ar.* 1. néme ikenlikini anglighili bolmaydighan, müjmel: *Müphem konuşmak* – Müjmel sözlimek; 2. murekkep, chüshiniksiz, ochuq bolmighan.

müphemiyet *-ti is. ar.* tutuqluq, müjmellik, murekkeplik.

müphemleşmek müjmelleshmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müpteda **is. ar.** 1. bashlanghuch, iptidaiy; 2. ige (grammatikida).

müptedi **s. ar.** (öginishke) bashlighan.

müptelâ **s. ar.** 1. (eski nersilerge) bérilip ketken, muptila: *İçkiye müptelâ oldum* – Ichimlikke bérilip kettim; 2. uchrighan, yoluqqan: *Verem hastalığına müptelâ olmuş* – Öpke késilige muptila boptu.

müptelâyan **is.** 1. bir ishqa yoluqmaq; 2. tutulmaq.

müpteni **s. ar.** bir nersining üstige qurulghan, bina qilinghan.

müptezel **s. ar.** 1. molchiliq, erzanchiliq; 2. hemme paydilinidighan, pahishe: *Müptezel bir kadın* – Pahishe bir ayal.

müraat **is. ar.** 1. közitish, qoghdash; 2. hörmet qilish, riaye qilish.

müracaat **is. ar.** murajiet, iltimas.

müracaat etmek iltimas qilmaq.

müracaatçı **s. is.** murajiet qilghuchi, iltimas sunghuchi.

müracaha **is. ar.** yaxshi ish qilish üçün bashqilar bilen besleshmek.

müradefe **is. ar.** 1. menidashliq; 2. hemrah (seperdiki).

müradif **s. ar.** 1. menidash (söz); 2. yoldash.

müragama **is. ar.** bk. **müragamat.**

müragamat **is. ar.** bashqilarning achchiqini keltüridighan heriketlerde bolmaq, bashqilarning ghezipini qozghaydighan heriket.

mürahane **is.** 1. renne ornida qaldurmaq; 2. bir ish üçün muazirige kirishmek.

mürahik **s. ar.** yigitlik yéshigha yéqinlashqan.

mürai **is. ar.** ikki yüzlime.

mürailik *-ği* **is.** ikki yüzlimilik.

müramat **is. ar.** bir-birige toq atmaq.

mürasele *is.* bir birige xet ewetmek, mektuplashmaq, xewerleshmek.

müravede *is. ar.* 1. istek, arzu; 2. muhebbet.

müraveza *is. ar.* birini hiyle bilen yaki qorqutush yoli bilen bir ishni qilmasliqqa yaki qilishqa köndürmek.

mürayat *is.* 1. yalghan heriket, saxtipezlik; 2. ikki, yüzlimilik.

mürçi *s. ar.* arqigha qayturghuchi.

mürd *s. ar.* 1. ölük; 2. ölgen (adem).

mürd olmak ölmek.

mürde *s. is. ar.* ölük, ölgen, murda.

mürde dil *is.* tash yürek, rehimsiz.

mürdeğah *is.* ölükler, jesetler.

mürdüm *is. bot.* murabba qaynatqili bolidighan qara örük.

müre *is.* bk. *mühre*.

mürebbba *s. is. ar.* 1. terbiye bergen (adem); 2. murabba (yemek).

mürebbi *is. ar.* 1. bala terbiyiligüchi: *Mürebbilerin elinde büyümüş bir çocuk* – Terbiyichilerning qolida ösken bala; 2. aile oqutquchisi; 3. baqquchi, bordighuchi.

mürebbiye *is. ar.* qedimde birining balisini terbiyilesh ishi bilen shughullanghuchi ayal.

müreccah *s. ar.* ela, üstün: *Ölüm, siyasi aşağılamadan müreccahtır* – Ölüm siyasiy xorluqtin köp ela.

müreccab *s. ar.* mubarek.

müreccih *s. ar.* ela bilgen, üstün körgen.

müreddef *s. ar.* 1. arqa-arqidin mangdurulghan, tizilghan; 2. *is.* radiqliq ghezal yaki qeside.

müreffeh *s. ar.* bayashat, rahat: *Müreffeh bir hayat geçiriyoruz* – Bayashat turmush kechürüwatimiz.

müreffih *s. ar.* rahatke érishken, héch nersige éhtiyaji chüshmeydighan turmush.

mürehheb *s. ar.* qorqutulghan, chöchütülgen, ürkütülgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mürekkabat** *is. ar.* murekkep nersiler.
- mürekkep** *-bi s. ar.* murekkep.
- mürekkep** *-bi is. ar.* siyah.
- mürekkepçi** *is.* siyah yasighuchi we satquchi.
- mürekkeplemek** siyah sürtmek, siyah bilen boyımaq.
- mürekkeplenmek** siyah yuqup qalmaq.
- mürekkepli** *s. ar.* 1. siyah tégip qalghan, siyah yuqup qalghan; 2. ichide siyahi bolghan.
- mürekkeplik** *-ği is.* siyah qutisi.
- müreккеz** *s. ar.* tikilgen, qadalghan.
- mürekkib** *s. ar.* 1. birleshtürgen; 2. murekkepleshtürgen; 3. murekkep.
- müressesem** *s. ar.* 1. bir nersining körünüş sheklini resim qilip sizghan; 2. gül we resimler bilen bézelgen.
- müressesen** *s. ar.* 1. tamcha-tamcha éqitilghan; 2. terbiye alghan, terbiyilen'gen; 3. doramchiliq.
- mürettebat** *is. ar.* 1. paraxot we ayropilan xadimliri; 2. bir ish üçün ajritilghan chiqim.
- mürettep** *-bi s. ar.* 1. tizilghan, retlen'gen, retlik; 2. gherezlik qilinghan (ish); 3. teyinlen'gen, belgilen'gen; 4. teyyarlanghan, hazirlanghan, toplanghan.
- mürettip** *-bi s. is. ar.* 1. tizghuchi; 2. naborchik, herp tizghuchi.
- mürettiphane** *is. ar.* naborxana, herp tizish ishxisi.
- mürettiplik** *-ği is.* naborchiklik.
- mürevvak** *s. ar.* dézinféksiye qilinghan, tindurulghan, süzgüchtin ötküzüp süzdürülgen.
- mürevvec** *s. ar.* étibarlıq.
- mürevven** *s. ar.* 1. xush puraqliq nersiler sürülgen; 2. rahatke érishtürülgen.
- mürevviç** *s. is. ar.* bir pikirni qollighuchi we taratquchi.
- mürevvih** *s. ar.* 1. xush puraç bergüchi; 2. aram béridighan.

- mürg** *is. far.* qush, ow qushi.
- mürgak** *is. far.* qediki türk muqamliridin biri.
- mürgane** *z.* qushtek, qushqaoxshash.
- mürgane** *is. far.* qush tuxumi.
- mürgek** *is. far.* kichik qush.
- mürüt** *-di is.* 1. murit, bir teriqet sheyxige qol bergüchi; 2. buyruq bergüchi.
- mürütlik** *-ği is.* muritliq.
- mürsel** *s. ar.* 1. yollanghan, ewetilgen; 2. er ismi.
- mürsil** *s. ar.* yollanghan, ewetilgen.
- mürşit** *-di s. ar.* 1. toghra yol körsetküchi, rehber; 2. gheplettin oyghatquchi.
- mürtagib** *s. ar.* iltimas qilghuchi, yalwurghuchi.
- mürtaki** *s. ar.* 1. örligen, yuqirilighan; 2. rawajlanghan, tereqqiy qilghan.
- mürtebit** *s. ar.* baghlanghan, baghliq bolghan.
- mürteca** *s. ar.* ümid qilinghan.
- mürtecel** *s. is.* hazirliqsiz sözlen'gen (söz), hazirliqsiz oqulghan (shéir).
- mürteci** *s. ar.* 1. muteessip, koniliq terepdari; 2. koniliqqa tartquchi.
- mürteci** *s. ar.* ümid qilinghan, arzu qilinghan.
- mürtecilen** *z.* hazir jawab bilen.
- mürtedi** *s.* meni qilinghan ishlarni qilishtin özini tartidighan.
- mürtedif** *s. ar.* arqisidin ketküchi, arqisigha chüshüwalghuchi, izdigüchi.
- mürtefi** *s. ar.* 1. örligen, yuqirilighan, égiz bir yerge chiqqan; 2. ulugh, égiz.
- mürtefid** *s. ar.* paydilanghan.
- mürtehil** *s.* 1. ölgen; 2. bashqa bir yerge ketken, küchüp ketken.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mürtehin** *s. ar.* renne qilip tutuwalghan.
- mürtei** *s. ar.* otlihan.
- mürteid** *s. ar.* ürküp, titrigen.
- mürteiş** *s. ar.* titrek, titrigen saqlighan, közetken.
- mürtekib** *s. ar.* saqlighan, közetken.
- mürtekiban** *is. bk. mürtekibin.*
- mürtekibin** *is.* 1. yaman ish qilghuchilar; 2. para alghuchilar.
- mürtekip** *-bi s. ar.* 1. eski ish qilghan; 2. para yégen; 3. hoquqini yaman ishlargha ishletken.
- mürtekiz** *s. ar.* 1. tikilgen; 2. tikiklik.
- mürtes** *is. ar.* yarilinip jeng meydanidin ayrilghan esker.
- mürteşi** *s. ar.* para alghan, parayégen.
- mürteşif** *s. ar.* yutumlap-yutumlap ichilgen.
- mürteşih** sizip chiqish (chilektin).
- mürtet** *-ddi s. ar.* Islam dinidin chiqip bashqa bir dingha kirgüchi, murtet.
- mürtezik** *s. ar.* künlük turmushni temin etken.
- mürtezika** *is. ar.* eskerlik maash.
- müruc** *is. ar.* tüzlenglik, otlaq.
- mürur** *is. ar.* 1. bir teripidin kirip yene bir teripidin chiqmaq, ötmek; 2. tügesh, axirlishish.
- müruriye** *is. ar.* 1. ötüsh üçün bérilgen qeghez, ötüsh ruxsiti, ötüsh heqqi, ötüsh béji.
- müruvvetsiz** *s.* muruwetsiz, insaniyetsiz.
- mürür** *is. ar. bk. mürur.*
- mürüvvet** *-ti is. ar.* 1. bir ailidiki xushalliq ish; 2. yigitlik, merdlik; 3. aliyjanabliq, séxiylik; 4. ayal ismi (muruwet).
- mürüvvetli** *s.* aliyjanabliq, muruwetlik.
- mürver** *is.* bir xil dora ösümlüki.
- müsaade** *is. ar.* 1. ruxset: *Müsaade edermisiniz bana?* – Ruxset qilamsiz manga?; 2. uyghunluq, paydiliq; 3. yarem.

müsaadekâr *is. ar.* qiyinchiliq tughdurmaydighan, mas kélidighan, xush körünidighan.

müsabaka *is. ar.* musabiqe.

müsabakaya girmek musabiqige qatnashmaq.

müsabbitat *is. ar.* mest qilghuchi dorilar.

müsabbitat *is.* mest qilghuchi dorilar.

müsabık *is. ar.* musabiqichi.

müsademe *is. ar.* 1. urush, jeng soqush; 2. bir-biri bilen urushush; 3. déngizda ikki paraxotning bir-birige soqulup kétishi.

müsadere *is. ar.* musadire.

müsadif *s. ar.* udul kélip qalghan, toghra kélip qalghan, tasadiپی uchriship qalghan.

müsaferet *is. ar.* 1. sayahet, seper; 2. bir yerge iaki birining öyige qisqa muddet üçün barmaq.

müsağ *s. ar.* 1. asan yutulghan; 2. ötüş üçün ruxset bérilgen.

müsahe *is. ar.* 1. quri salmaq; 2. teley sinash oyuni.

müsahe *is.* 1. kichini uxlimay ötküzme, tünimek 1. segek turmaq.

müsaheret *is.* bk. **müsahe**.

müsaħhan *s. ar.* issitilghan, qizitilghan, issiqliqning artishi temin étilgen.

müsaħhar *s. ar.* 1. qolgha chüshürülen; 2. bash egken, itaet qilghan.

müsaħhar *s. ar.* 1. tesirge üchrighan (birining yaki bir nersining); 2. séhir qilinghan, séhir bilen aldanghan.

müsaıt *s. ar.* 1. bir ishni ongaylashturghan; 2. chüshinishlik; 3. yadrem qilghan.

müsakata *is. ar.* chüshüşke seweb bolush, chüshürüş, arqa-arqidin chüshürüş.

müsaĳkâb *s. ar.* töshük téshilgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- müsakkaf** üsti yépiq, üsti yépilghan.
- müsakkafat** *is. ar.* üsti tam bilen qaplanghan binalar.
- müsakkal** *s. ar.* éghirliqi artturulghan, éghirlashturulghan.
- müsakkab** *s. ar.* töshük achquchi, tilghuchi.
- müsakkil** *s. ar.* éghirliqi artqan, éghirlashqan.
- müsal** *is. ar.* saqal.
- müsalaha** *is. ar.* 1. tinchliq kélishimi; 2. ikki terepning ixtilapni tüginish üçün chare izdishi; 2. tinchliq.
- müsalahaname** *is.* tinchliq shertnamisi, tinchliq bitim.
- müsalahat** *is.* tinchliq shertnamiliri.
- müsalebe** *is. ar.* bulang-talang.
- müsalefe** *is. ar.* 1. birining aldigha ötmek, biridin ötüp ketmek; 2. birlikte seperge chiqmaq.
- müsaleme** *is. ar.* bk. **müsalemet**.
- müsalemet** *is. ar.* tinchliq bille ötmek.
- müsalemetkâr** *is.* tinchliqperwer.
- müsalif** *s. ar.* 1. hamrah; 2. bir ishni teng qilghan; 3. aldida bolghan.
- müsamaha** *is. ar.* 1. xushamet; 2. diqqetsizlik; 3. köz yummaq.
- müsamahakâr** -ğl *is.* 1. xushametchi; 2. köz yumghuchi.
- müsamere** *is. ar.* köngül échish kéchisi, wichirka.
- müsamehe** *is. ar.* bir yil üçün ijarige bermek.
- müsaraat** *is. far.* ténimek, aldirimaq.
- müsaraka** *is. ar.* bk. **müsarakat**.
- müsarakat** *is. ar.* oghriliq.
- müsatere** *is. ar.* 1. yépinmaq, pürkinmek, étilmek; 2. yapmaq, etmek.
- müsatere etmek** yépinmaq, pürkinmek.
- müsavat** *is. ar.* tenglik, barawerlik.
- müsavatçı** *is.* bk. **eşitçi**.
- müsavatçilik** -ğl *is.* tenglik terepdari.

- müsavatsızlık** -*ği is.* tengsizlik, barawersizlik.
- müsavi** *s. is. ar.* teng, barawer.
- müsavilik** -*ği is.* tenglik, barawerlik.
- müsbet** *s. bk. müspet.*
- müsbığ** *s. ar.* 1. toluqlighuchi; 2. Tengning süpetliridin biri.
- müsbıt** *s. ar.* ispatlighan, ispatlighuchi.
- müsebbiha** *is. ar.* ong qolining isharet (körsetküch) barmiqi, bigiz qol.
- müsebbip** -*bi s. ar.* 1. bir ishqa seweb bolidighan; 2. otturigha chiqarghan, ijad qilghan.
- müsecca** *s. is. ar.* qapiyilik jümle, qapiyidash jümle.
- müseccel** *s. ar.* eskilikte dangqi chiqqan, yaman dep tonulghan.
- müseddes** *s. ar.* 1. alte qisimdin barliqqa kelgen, altilik; 2. alte qewet; 3. alte misraliq shéir.
- müseddid** *s. ar.* toghra yolgha bashlighan.
- müsekkın** *s. ar.* aghriq peseytidighan yaki toxtitidighan (dora).
- müsellah** *s. ar.* 1. qorallanghan; 2. qoral.
- müsellem** *s. ar.* inkar qilghili bolmaydighan yaki étiraz bildürgili bolmaydighan.
- müselles** *s. is. ar.* 1. üç qisimdin barliqqa kelgen, üçlük; 2. muselles, ichimlik; 3. üç misraliq shéir.
- müsellesat** *is. ar.* trigonométriye.
- müsellese** *s. is. ar.* hidrogén, oksigén we karbondin barliqqa kelgen madda.
- müsellim** *s. ar.* 1. bergen, ötküzgen; 2. yéza we kent bashliqlirigha bérilgen nam.
- müsellis** *s. is. ar.* 1. üçlük; 2. üçke bölüş; 3. musellis (Ababekri, Ömer we Osmanni xelipe dep tonup, Élining xelipilikini inkar qilghuchi).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müsel sel *s. ar.* 1. zenjirsiman kelgen, birining arqisidin biri kelgen; 2. diwan shéirida misraliri qapiyidash kelgen menzume; 3. bir xil yézish usuli.

müsemhil *s. ar.* möhlet telep qilghan.

müemma *s. ar.* 1. nam bérilgen, atliq, isimlik; 2. teyinlen'gen, qararlashturulghan.

müemmen *s. is. ar.* 1. sekkizlik, sekkiz parchidin meydangha kelgen; 2. diwan shéirida sekkiz misradin meydangha kelgen menzume.

müemmim *s. ar.* zeherlik, zeherligüchi.

müerrec *s. ar.* éger toqulghan, égerlik.

müsevveg *s. ar.* ruxset bérilgen.

müsevvegat *is. ar.* erkin qoyup bérilgen, ruxset bérilgen.

müsevvem *s. ar.* 1. bir belge bilen éniqlanghan; 2. zinnetlik.

müsevver *s. ar.* etrapı égiz tam bilen chöridelgen.

müsevid *s. is.* kopiye yazghuchi, layihe tüzgüchi.

müsevvif *s. ar.* ishni sewesiz arqigha sörigüchi, бүгүнкү ishni etige qaldurghan, ishni kéchiktürgüchi, hurun.

müseyyebelik *-gi is.* hurunluq.

müseyyef *s. ar.* qilich bilen qorallanghan, qilich ésiwalghan.

müshil *s. ar.* 1. sürge (dora); 2. ongaylashturidighan.

müsi *s. ar.* eski ishlar bilen shughullanghuchi.

müsid *s. ar.* 1. birawni bextiyar qilghuchi; 2. yadrem qilghuchi.

müsin *s. ar.* qéri, yashanghan.

müskir *s. ar.* mest qilidighan.

müskirat *is. ar.* ichimlik, ichimlikler.

müskit *s. ar.* jim turushqa mejbur qilidighan, sözleshke orun qaldurmighan **Müslim** *is. ar.* musulman.

müslüman *s. is.* 1. Islam dinigha ishinidighan; 2. toghra yoldin ayrilmaydighan, insapliq; 3. dindar, Allaning buyruqidin ayrilmaydighan.

müslümanlık -*ğ* **is.** 1. Islam dini; 2. musulmanliq; 3. Islam dinidin bolghanlar yaki döletler, islam dunyasi.

müsmin **s. ar.** 1. semrigen, sémiz; 2. semritküchi (dora).

müsmir **s. ar.** 1. paydiliq, beriketlik; 2. netijisi körüldighan; 3. méwilik, méwe béridighan.

müspet **s. ar.** 1. emeliyetni esas qilidighan: *Müspet olaylar* – Heqiqiy weqeler; 2. ünümi bolghan: *Müspet önlem* – Ünümlük tedbir; 3. ispatlanghan, toghra: *Müspet deliller* – Toghra deliller.

müsri **s. ar.** tézlitidighan, aldiritidighan.

müsrif **s. ar.** israp qilidighan, israpxor, israpchi.

müsriflik -*ğ* **is.** israpxorluq.

müstabir **s. ar.** chüshke tebir bergüchi, chüsh örügüchi.

müstabtin 1. bir ishning mahiyitini bilgüchi; 2. bir ishning mahiyitini bilishke intilgüchi.

müstaceb **s. ar.** heyran qalghudek (ish).

müstacel **s. ar.** téz ishlinishi telep qilinghan, aldirash.

müstaceliyet -*ti is. ar.* aldirashliq, téneshlik.

müstacib **s. ar.** heyran qalghuchi.

müstacil **s. ar.** 1. aldirighan, ténigen, bir ishning téz ishlinishini kütken; 2. tézdin kétip qalghan.

müstafi **s. ar.** 1. bir ishtin ixtiyariy chékin'gen, istépa qilghan; 2. gunahining kechürülüşini iltimas qilghuchi.

müstagis **s. ar.** yadem izdiguchi, medet tiligüchi.

müstagreb **s. ar.** heyran qalidighan.

müstagrib **s. ar.** heyran qalghuchi.

müstagñi **s. ar.** 1. közi toq, qanaetchan; 2. nazlinidighan; 3. köp telep qilmaydighan.

müstagñrik **s. ar.** chöküp ketken, pétip ketken.

müstahak -*kkı s. ar.* layiq, xas, heq: *Mustahak cezaya çarptırılmış* – Heq jazasini yédi.

müstahber **s. ar.** xewer alghuchi, sorashturup bilgüchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- müstahcer** *s. ar.* tashqa aylangan, tash halgha kelgen.
- müstahdem** *s. ar.* yallinip ishligüchi.
- müstahdim** *s. is.* birawni öz xizmitige salghuchi.
- müstahfiz** *s. is.* qoghdighuchi, muhapizetchi.
- müstahil** *s. ar.* bolush imkani bolmighan.
- müstahkar** *s. ar.* qimmiti bolmighan, ehmiyetsiz.
- müstahkem** *s. ar.* 1. mustehkem, mehkem, ching; 2. mustehkemlen'gen (qele, istihkam qatarliq), qelelik.
- müstahkır** *s. ar.* közge ilmasliq, kichik körgen.
- müstahkim** *s. ar.* destek bolghuchi, qollighuchi.
- müstahlas** *s. ar.* qutuldurulghan.
- müstahleb** *s. ar.* süt haligha keltürülgen.
- müstahlib** *s. ar.* tatlighan, tirnilghan.
- müstahlis** *s. ar.* qutquzghuchi.
- müstahsal** *s. is.* hasil bolghan, ishlep chiqirilghan.
- müstahsen** *s. ar.* 1. hemmige yaqidighan; 2. chirayliq, güzel.
- müstahzar** *is. ar.* 1. rétsépqa yézilghan we aldın teyyarlap qoyulghan dora; 2. hazirlanghan, teyyarlanghan; 3. este tutulidighan, eslinidighan.
- müstahzir** *is. ar.* hazirlighuchi, teyyarlighuchi.
- müstain** *s. ar.* yademege mohtaj (bolghuchi).
- müstair** *s. ar.* 1. bir nersini ariyet alghuchi; 2. kinayilik sözlishish.
- müstait** *-ddi s. ar.* 1. istédatliq, qabiliyetlik; 2. eqilliq; 3. heweskar.
- müstakar** *-rri is. ar.* 1. muqimlashqan, yerleshken, olturaqlashqan; 2. qarargah.
- müstakbel** *s. ar.* 1. kélechek zaman, istiqbal; 2. kéler zaman (grammatika).
- müstakil** *s. ar.* musteqil, öz aldigha.
- müstakim** *s. ar.* 1. tüz, toghra; 2. toghra yoldin ayrilmaydighan, hiyle bilmeydighan, nomusluq.

- müstakir** *s. ar.* yerliship qalghan, muhim.
- müstakis** *s. ar.* qisas telep qilghan.
- müstakraz** *s. ar.* 1. qayturush sherti bilen élinghan; 2. qerz élinghan.
- müstakrazat** *is.* qerz élinghan pullar.
- müstakriz** *s. ar.* qerzdar, qerz alghuchi.
- müstaktır** *s. is.* tamcha-tamcha éqitmaq, témitmaq.
- müstaktil** *s. ar.* özini xeterge atquchi, janni aliqangha élip qoyghuchi, qorqmas.
- müstalim** *s. ar.* bilim izdigüchi, sorighuchi, heweskar.
- müstamel** *s. ar.* 1. qollinilghan; 2. kona, eski.
- müstamer** *s. ar.* mustemlike.
- müstamere** *s. ar.* bk. **müstamer**.
- müstamil** *s. ar.* qollanghan, istémal qilinghan.
- müstamir** *is. ar.* mustemlikiche.
- müstansır** *s. ar.* yadrem telep qilghuchi.
- müstantik** *is. ar.* 1. soraqchi (sotta); 2. soraqqa tartmaq, soraq qilmaq.
- müstareb** *s. ar.* erebleshtürülgen.
- müstarib** *s. ar.* erebleshken, erebliship ketken.
- müstasab** *s. ar.* qiyin, müshkül.
- müstasabat** *s.* 1. qiyin dep bilgen nersiler; 2. qiyin ishlar.
- müstashab** *s. ar.* dost qilinghan.
- müstasraf** *s. ar.* 1. saylanghan; 2. tallanghan, ilghanghan.
- müstasveb** *s. ar.* muwapiq tépilghan, toghra dep bilgen.
- müstatrib** *s. ar.* oyun-tamashichi.
- müstavtin** *s. gr.* bir yerni weten qilghan.
- müstavzih** *s. ar.* bir ishni éniqlash üçün tirishquchi.
- müstazhir** *s.* 1. yar-yölek bolghuchi; 2. yadremge mohtaj bolghuchi.
- müstazıl** *s.* 1. sayidighan, segidigen; 2. birawning himayisi astigha kirgen.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

müstazım s. ar. 1. mubalighe qilghan, köptürgen; 2. özini chong tutqan.

müstear s. ar. yasalma, yalghan, leqem.

müstebat s. ar. yiraq bilin'gen, bolushigha köz yetmigen.

müstebdel s. ar. tégishtürülgen, almashturulghan.

müstebdil s. ar. tégishküchi.

müstebhir s. ar. 1. bek keng, déngizdek keng; 2. bilimi köp we chongqur.

müstebin s. ar. éniqlanghan.

müstebit -di s. ar. mustebit.

müstebitlik -ği is. mustebitlik.

müstebşir s. ar. 1. xush xewer yetküzgüchi; 2. söyünche alghuchi.

müstecap -bi is. qobul qilinghan, layiq körülgen.

müstecel is. ar. melum muddet kéchiktürülüshi telep qilinghan.

müstecir is. ar. ijarige bergüchi, ijarikesh.

müsteclib s. ar. özige tartmaq.

müstecmi s. ar. 1. toplanghuchi; 2. toplanghan.

müstedel s. ar. ispatlanghan, qanaetlendürülgen.

müstedi is. ar. iltimas qilghuchi.

müstedib s. ar. bilim we edep ögen'güchi.

müstedil s. ar. delil keltürgen.

müstedir s. 1. yumilaq we dair shekillik; 2. chörgüligen, chörgüleydighan.

müstefit s. ar. paydilanghan, paydilanghili bolidighan.

müstefreşe is. ar. qedimde saraylarda nikahsiz élinidighan xotun, qul ayal yaki qiz.

müstefriğ is. ar. 1. qusquchi, qusqan; 2. qusturghuchi.

müstefti s. ar. bir müshkülning hel qilinishini tiligüchi.

müstehas s. ar. topa astida kömülüp saqlinip qalghan, tashqa aylinip ketken.

müstehasat *is. ar.* paléontologiyé (yer astidin tépolidighan tash qatmilarni yeni tashqa aylangan haywan we ösümlüklerni öginidighan bilim).

müstehcen *s. ar.* qipyalingach, edepsizlerche.

müstehcin *s. ar.* 1. eyip hésablinidighan; 2. iplas.

müstehdi *s. ar.* toghra yolni izdigüchi.

müstehil *s. ar.* 1. mumkin bolmaydighan; 2. chüshiniksiz.

müstehir *s. ar.* kech qalghuchi, kéchikküchi.

müstehlek *s. ar.* yep-ichilip tügigen.

müstehlik *-ki is. ar.* istémalchi, tügetküchi.

müstehzi *s. ar.* chaqchaqchi, hezillesh.

müsteir *s. ar.* qerz alghuchi.

müstekbir *s. ar.* özini chong tutquchi, tekebbur.

müstekra *s. ar.* ijarige bérilgen.

müstekreh *s. ar.* yirginchlik, nepret qilinghan.

müstekrehat *is. ar.* nepretlinidighan, yirginchlik nersiler.

müstekri *s. ar.* ijarige élinghan.

müstekrih *s. ar.* 1. nepret qilghuchi; 2. ishtihani tutulduridighan.

müsteksir *s. ar.* chongaytiwétidighan, mubalighileshtüridighan.

müstekşif *s. ar.* tekshürüp tetqiq qilishqa tirishidighan, keshp qilishqa küch chiqiridighan.

müsteliz *s. ar.* temini tétighan, lezzet alghan.

müstelzim *s. ar.* kéreklik, lazimliq.

müstemi *s. ar.* 1. qulaq salghan, anglighan; 2. sirttin ders tingshighuchi.

müstemin *s. is.* jénini qutquzush sherti bilen teslim bolghuchi.

müstemirren *z. ar.* dawamliq türde.

müstemleke *is. ar.* mustemlike.

müstemlekeci *is.* mustemlikichi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müstemlekecilik -*ği is.* mustemlikichilik.

müstenif *s. ar.* 1. yéngiwashtin bashlighan; 2. sotning chiqarghan hökümige narazi bolup yuqiri derijilik sotqa iltimas qilghuchi.

müstenir *s. ar.* parlaq, julaliq.

müstenit *s. ar.* 1. asaslanghan, asas qilghan: *Bu sözünüz neye müstenittir* – Bu sözingiz némige asasinidu; 2. delil bolghan, asasi bolghan.

müstenkif *s. ar.* waz kechken, qolini tartqan.

müstensih *is.* 1. süret chiqarghuchi; 2. köpeytish mashinisi.

müsterca *s. ar.* 1. kütken, saqlighan; 2. yalwurghan, iltimas qilghan.

müsterci *s. ar.* ariyet élinghan nersining qayturulushini telep qilish.

müsterhim *s. ar.* yalwurghuchi.

müsterhin *s. ar.* 1. rehnige élinghan; 2. rehne bedilige pul alghuchi.

müsterih *s. ar.* rahatlinip qalghan, ghemdin qutulghan.

müstershid *s. ar.* toghra yolni izdigüchi, toghra yolni tépish üçün yolbashchi izdesh.

müsteskal *s. ar.* soghuq qarshi almaq, soghuq muamile.

müsteski *s. ar.* 1. yamghur telep qilishqa (zaraxetmige) chiqqan; 2. qorsaqqqa su yighilghan).

müsteslim *s. ar.* 1. bash egken, itaet qilghan; 2. musulmanliqini qobul qilghan.

müstesna *s. ar.* 1. bir pütünning yaki qaidining sirtida bolghan; 2. oxshashlardin üstün bolghan, bashqisigha oxshimaydighan.

müsteşar *is. ar.* ministirliklerde we elchixanilarda ministirdin we elchidin töwen turidighan emeldar.

müsteşhed *s. ar.* guwahliqqa körsitilgüchi.

müsteşrik *-ki is. ar.* sherqshunas (sherq memliketlirining tarixini, tilini we edebiyatini tetqiq qilidighan alim).

müstetir *s. ar.* yoshurun.

müstedva *s. ar. is.* amanet qoyulghan.

müstevi *is. ar.* tekshilik, tekshilik siziqi, tüz yer, tekshi yer.

müstevli *s. ar.* 1. bésiwalghan, ishghal qilghan; 2. her terepke taralghan; 3. yuqumluq (késel).

müsteykin *s. ar.* xatirjem bolghan, emeliyetni bilgen.

müstezat *-dı is. ar.* chachma shéir.

müstezin *s. ar.* ruxset sorighan.

müstezkir *s. ar.* xatiriligen, xatirisini qilghan.

müsvedde *is. ar.* 1. kopiye; 2. meshiq deptiri; 3. héch ishqa yarimaydighan.

müşaare *is. ar.* shéir oqushush, mushaire.

müşabehet *-ti is. ar.* ikki nerse otturisdiki oxshashliq, oxshishish.

müşabih *s. ar.* arisida oxshashliq bolghan.

müşafehe *is. ar.* yüzmuyüz bolmaq, yüzmuyüzleshmek.

müşahede *is.* körüş, shahit bolush, guwah bolush.

müşahhas *s. ar.* 1. perq étilgen; 2. konkrét: *Müşahhas önlemler almahyz* – Konkrét tedbirler qollinishimiz kérek.

müşahit *-di s. ar.* shahit, guwahchi.

müşar *s. ar.* isharet qilinghan, isharet bilen körsitilgen.

müşareket *is. ar.* ortaqliq, shériklik.

müşarik 1. ortaqlashqan; 2. ortaql.

müşarünileyh *s. z. ar.* ismi atalghan (orni yuqiri ademler).

müşateme *is. ar.* bir biri bilen tillashmaq.

müşavere *is. ar.* meslihet, kéngesh.

müşavir *is. ar.* meslihetchi: *Ahmet okulun müşaviri* – Exmet mektepning meslihetchisi.

müşavirlik *-ği is.* meslihetchilik.

müşebba *s. ar.* 1. toyghan, toq; 2. köpeytilgen.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

müşebbeh *s. ar.* oxshilgan, bir nerse bilen oxshashliqi bolghan.

müşebbehe *s. ar.* oxshilgan.

müşebbehunbih *s. ar.* özige oxshilgan.

müşebbek *s. ar.* 1. béliq torigha yaki qepeske oxshash köz chiqirip örülgen (toqulghan); 2. onginimu tetürinimu ishletkili bolidighan, kalwutun we rengdar yipek bilen ishlen'gen keshte; 3. parche taxta bilen qilinghan qepes.

müşeccer *s. ar.* 1. putaqliq, shaxliq; 2. putaq (shax); 3. güllük (rext).

müşedded *s. ar.* 1. küchi artturulghan; 2. shiddetlik.

müşeddit *s. ar.* shiddetlendürgüchi, küchlendürgüchi.

müşekkel *s. ar.* 1. bir xil shekil alghan, shekilge kirgüzülgen; 2. körünüshlük bolghan.

müşerref *s. ar.* sherep qazanghan, ulugh nam alghan, dangqi chiqqan.

müşevves *s. ar.* ariliship ketken, murekkep, qalaymiqan (nersiler).

müşir *is. ar.* marshal.

müşir *s. ar.* xet bilen bildürülgen, xewer bérilgen.

müşiriyet *-ti is. ar.* marshalliq.

müşker *is. ar.* yanar tagh éghzi.

müşkül *is. ar.* 1. qiyin, müşkül, musheqqet, tes; 2. tosqun, qiyinchiliq.

müşkülat *-tı is. ar.* 1. müşküllük, müşküllükler, japaliq, japaliqlar; 2. qiyinchiliq, qiyinchiliqlar: *Karşıma müşkülat çıkardı* – Aldimgha qiyinchiliq tughdurdi.

müşküle *is.* kech küzde pishidighan, posti qélin üzüm, qashqir üzüm.

müşrif *s. ar.* 1. örligen, yuqirigha chiqqan; 2. etrapqa qarighan, etrapni közetken; 3. ölümge yéqinlashqan.

müşrik *s. ar.* Allaning birlikige ishenmeydighan.

müştail **s.** 1. yalqunjighan, tutashqan, yanghan; 2. ot alghuchi madda.

müştak *-kki* **s. ar.** yiltizi bashqa, bashqa tomurdin tüzülgen (söz).

müştak *-kki* **s. ar.** 1. esligen, körgüsü kelgen, arzu qilghan; 2. er ismi (Mushtaq).

müştehir **s. ar.** herkimge tonulghan, meshhur, ataqliq, nopuzluq.

müşteká **s. ar.** shikayet qilinghan, gheywet qilinghan.

müşteki **s. ar. is.** shikayet qilghuchi.

müstemil **s. ar.** bir nersini öz ichige alghan, oruwalghan.

müstemilât **s. ar.** qoshumchilar.

müşterek *-ki* **s. ar.** 1. ortaқ, köpchilikke ait: *Müşterek mal* – Ortaқ mal; 2. barawer, teng; 3. hemkarliq.

müştereken **z. ar.** ortaқ halda, birlikte, barawerche, tengla, hemkarliq bilen: *Bu işi müştereken yapıyoruz* – Bu ishni birlikte qiliwatisiz.

müşteri **is. ar.** 1. xéridar; 2. pul béríp, yoldin chiqqan ayalgha bir muddet bille bolghuchi er.

müşür **is.** marshal.

müşürlük **is.** marshalliq.

müta **is. ar.** 1. waqitliq payda, waqitliq menpeet; 2. shie mez'hipidinkilerde melum pul bedilige qilinidighan waqitliq toy.

mütalâa **is. ar.** 1. bir nersini inchikilep chüshen'gen'ge qeder oqush; 2. bir nerse heqqide etrapliq chüshinish; 3. bir mesile üstide chongqur chüshen'gendin kéyin pikirini bérish.

mütareke **is. ar.** urush toxtitish: *İki ülke arasında mütareke anlaşması imzalandı* – Ikki dölet otturisida urush toxtitish kélishimi imzalandi.

müteaccin **s. ar.** xémir halgha kelgen.

müteaddit *-di* **s. ar.** köp, nurghun, jiq, tola.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müteaffin *s. ar.* purap qalghan, sésip qalghan, niqsip qalghan.

müteahhit *-di is. ar.* bir ishni üstige alghan.

müteakip *s. ar.* egishilgen, arqidin kelgen: *Dersi müteakip* – Derstin kéyin.

müteallik *-ki s. ar.* ait, dair, teelluq.

müteammid *s. ar.* aldin aylinip qilinghan, pılan bilen ishlen'gen.

müteammim *s. ar.* taralghan, omumlashqan.

mütearız *s. ar.* ataqliq, meshhur, tonulghan, dangliq.

mütearrız *s. ar.* 1. hujum qilghan; 2. bashqilarning hoquqigha tajawuz qilghan.

müteayyiş *s. ar.* béqilghan.

müteazzil *s. ar.* 1. ishtin boshitilghan, xizmitidin qaldurulghan; 2. pénsiyige chiqqan.

mütebabit *s. ar.* 1. barghanséri bir-biridin yiraqlashqan, uzaqta bolghan; 2. yiraq.

mütebahhir *s. ar.* 1. bilimi keng, köp oqughan; 2. déngizdek keng we köp bolghan.

mütebaki *s. ar.* 1. éship qalghan, qéppalghan; 2. köpeygen, köp.

mütebariz *s. ar.* 1. soqushush üçün otturigha chiqqan; 2. ochuq, melum, körünidighan.

mütebasbıs *s. ar.* xushametchi, xushamet qilidighan.

mütebayin *s. ar.* 1. bir-birige qarimu qarshi, zit; 2. ortaq san bolmighan.

mütebeddil *s. ar.* 1. bashqa shekilge kirgen; 2. qararsiz.

mütebessim *s. ar.* külümsirigen, tebessum.

mütecanis *s. ar.* 1. bir jinstin we bir türdin bolghan; 2. ahangdash.

mütecasir *s. ar.* 1. baturluq, jasaret körsetken; 2. bir ishni qilishqa tutush qilghan.

mütecaviz *s. ar.* 1. tajawuz qilghan, tajawuzchi; 2. artuq: *İki ay mütecaviz bir zamandan beri* – Ikki aydin artuq waqittin béri.

mütecemmi *s. ar.* jemiyy bolghan, yighilghan, toplanghan, bir yerge kelgen.

mütecessis *s. ar.* 1. sirliq nersilerni tetqiq qilidighan, öginishke qiziqidighan; 2. heweskar, bir nersige qiziqidighan.

mütecevvid *s. ar.* 1. yéshildürülgen (kiyim), yalingachlanghan; 2. yalghuz qalghan; 3. boytaq, tul; 5. xali; 6. terkidunya.

mütecezzi *s. ar.* 1. parche-parche, parchilashqa bolidighan; 2. parchilanghan.

mütedahil *s. ar.* 1. bir-birige ötüshken, gireleshken; 2. téxi tölenmigen, yighilip qalghan (maash heqqide); 3. wasitilik sözlen'gen; 4. mutanasip.

mütedair *s. ar.* dair, munasiwetlik, baghliq; *Edebiyata mütedait bir konuşma oldu* – Edebiyatqa dair bir söhbet boldi.

mütedavil *s. ar.* 1. (pul) ishli tilgen; 2. (sermaye) oborot bolidighan.

mütedeyyin *s. ar.* 1. dindar; 2. melum bir dinni qobul qilghan: *İslâm diniyle mütedeyyin* – Islam dinini qobul qilghan.

müteehhil *s. ar.* öylük-ochaqliq, turmush qurghan.

müteellim *s. ar.* derdmen.

müteenni *s. ar.* éghir-bésiq, salmaqliq, oylinip ish köridighan.

müteessif *s. ar.* ghemkin, köngli yérim.

müteessir *s. ar.* 1. ghemkin, derdmen; 2. tesirlen'gen: *Bu sözden müteessir oldum* – Bu sözdin tesirlendim.

müteezzi *s. ar.* derd tartqan, japa chekken.

mütefavit *s. ar.* otturida perq bolghan, perqliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mütefekkir** *is. ar.* 1. mutepekkur; 2. oychan.
- mütefennin** *is. ar.* alim.
- müteferrik** *s. ar.* 1. ayrim-ayrim, chéchilangghu; 2. xilmuxil, her xil: *Müteferrik haberler* – Her xil xewerler.
- müteferrika** *is. ar.* parche chiqim üçün ayrilghan pul.
- mütefessin** *s. ar.* oxshashlardin ötüp kétidighan.
- mütegallibe** *is. ar.* zomigerler, militaristlar, féodallar.
- mütegalip** *-bi s. ar.* zorawanliq.
- mütehakkim** *s. ar.* 1. hakim, hökümranliq yürügüzgüchi; 2. zorawanliq qilghuchi, bésim ishletküchi.
- mütehalif** *s. ar.* bir-birige zit, bir-birige mas kelmigen.
- mütehallil** *s. ar.* 1. ériydighan; 2. yéshilgen, sökülgen; 3. bir-biridin ayrilghan.
- mütehallis** *s. ar.* 1. qutulghan; 2. (shéirda) texellusi bolghan.
- mütehammil** *s. ar.* chidighuchi, berdashliq bergüchi, chidamliq.
- müteharrik** *-ki s. ar.* 1. heriketchan: *Buharla müteharrik* – Par bilen heriket qilidighan; 2. aylinidighan, pirqiraydighan.
- mütehassıs** *s. ar.* 1. mutexessıs; 2. ayrim bir ishta qollinilidighan.
- mütehassıslık** *-ğı is.* mutexessıslıq.
- mütehassil** *s. ar.* hasil bolghan, barliqqa kelgen.
- mütehassir** *s. ar.* hesret chekken, derd tartqan.
- mütehaş** *s. ar.* chékin'gen, özini tartqan, ürkeng.
- mütehaşşit** *s. ar.* eyni bir meqsette bir yerge toplanghan.
- mütehavvil** *s. ar.* 1. özgergen, bashqa bir túske kirgen; 2. dawamliq özgirip turidighan.
- mütehayyir** *s. ar.* heyran qalghan, ejble'n'gen.
- mütehayyiz** *s. ar.* 1. yer alghan, yéri bolghan; 2. étibarliq.
- mütehevvir** *s. ar.* jilixor, chéchilghaq.
- müteheyyi** *s. ar.* teyyar, teyyarlanghan.

- müteheyiç** *s. ar.* hayajanlanghan, hayajanliq.
- mütekabil** *s. ar.* taqabil, yüzmu yüz.
- mütekait** *-di s. ar.* pénsiyige chiqqan, harduqqa chiqqan, dem élishqa chiqqan.
- mütekamil** *s. ar.* kamaletke yetken, yétishken, teyyar bolghan.
- mütekarip** *s. ar.* yéqinlashqan.
- mütekasif** *s. ar.* 1. qoyuqlashqan, qoyuq; 2. toplanghan.
- mütekasil** *s. ar.* hurunluq qilidighan, xush yaqmas.
- mütekati** *s. ar.* 1. chapiras; 2. (matématikida) késishish nuqtisi.
- mütekayyih** *s. ar.* yiringliq.
- mütekebbir** *s. ar.* hakawur, özini chong tutidighan.
- mütekellim** *s. ar.* 1. sözligüchi; 2. nutuq yaki wez sözligüchi; 3. natiq; 4. (grammatikida) birinchi shexs.
- mütekerrir** *s. ar.* tekrarlenghan, bir qanche qétim bolghan.
- mütekevvin** *s. ar.* 1. renglik, rengdar, renggareng; 2. turaqsiz, téz özgiridighan.
- mütelezziz** *s. ar.* lezzitini alghan, temini tétighan, xushal bolghan.
- mütemadi** *s. z. ar.* dawamet, dawamliq.
- mütemariz** *s. ar.* özini aghriq körsitidighan, yalghan aghriq.
- mütemayil** *s. ar.* 1. mayil boluwalidighan; 2. bir terepke égilgen.
- mütemayiz** *s. ar.* 1. özini körsitidighan; 2. perqliq, éniq.
- mütemeddin** *s. ar.* medeniyleshken, medeniy.
- mütemekkin** *s. ar.* yerleshken, olturaqlashqan.
- mütemer** *is. ar.* yighin, mejlis, qurultay.
- mütemerkiz** *s. ar.* bir yerge toplanghan.
- mütemeshir** *s. ar.* mesxire qilghuchi, chaqchaq qilghan, oynashqan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- mütenavip** *-bi s. ar.* almashqan, nöwetleshken.
- mütenazir** *s. ar.* udulmu udul, roboiro.
- mütenebbin** *s. ar.* eqlini tapqan, hoshini yighqan.
- müteneffir** *s. ar.* nepret qilnidighan, yirginidighan.
- müteneffiz** *s. ar.* nopuzluq, sözi ötidighan.
- mütenekkir** *s. ar.* qiyapitini özgerdidighan, ismini yoshurghan.
- mütenevvi** *s. ar.* xilmu xil, türlük.
- müteradif** *s. ar.* 1. bir-birige tewe bolghan, bir-birige qarighan; 2. bir menilik; 3. yézilishi bashqa, mezmuni bir bolghan (menidash söz).
- müterafik** *s. ar.* 1. birlikte bolghan, hemrah bolghan; 2. qoshulghan, arilashqan.
- müterakim** *s. ar.* birleshken, toplashqan, yighilghan.
- müterakki** *s. ar.* tereqqiy tapqan, rawajlanghan, yuqirigha örligen.
- mütercim** *is. ar.* terjiman.
- müterreddit** *s. ar.* turaqsiz, biqarar, özgirishchan.
- mütesanit** *-di s. ar.* bir-birige yölenchük bolidighan, bir-birige yar-yölek bolidighan, bir-birini qollaydighan.
- müteselli** *s. ar.* teselli béridighan, köngülni awutidighan.
- müteselsil** *s. ar.* zenjirsiman, bir-birige ulashqan.
- mütesabbis** *s. is.* teshebbus qilghuchi, teshebbuskar (adem).
- mütesabih** *s. ar.* bir-birige oxshap kétédighan.
- müteseffi** *s. ar.* 1. yaxshilanghan, shipa bolghan; 2. öchini alidighan (alghan).
- mütesekkil** *s. ar. -den* teshkil bolghan, belgilik bir shekil alghan.
- mütesekkir** *s. ar.* yaxshiliqni bilidighan, körgen yaxshiliqigha shükri qilidighan, minnetdar.

mütetebbi *-ii s. ar.* bir mesilini tekshürüp tetqiq qilidighan, tetqiqatchi.

mütevahhiş *s. ar.* 1. yatsirighan, yétirqaydighan; 2. ürküydighan, qorqidighan.

mütevakkif *s. ar.* 1. bir izda toxtap qalghan, algha basmaydighan; 2. bir nersige baghliq bolup qalghan.

mütevali *s. ar.* iz bésip mangidighan, üzlüksiz dawam qilidighan.

mütevazı *-ı s. ar.* kemter: *Mütevazı olmayın* – Kemter bolup ketmigin.

mütevazi *s. ar.* bir birige teng bolghan.

mütevazin *s. ar.* bir-birige mas.

müteveccih *s. ar.* 1. bir yerge ketmekchi bolghan; 2. yönelgen; 3. muhebbiti bolghan.

müteveccihen *z. ar.* 1. bir yerge ketmek üçün; 2. melum bir yerge qarap yönelgen.

müteveffa *s. ar.* wapat bolghuchi, ölüp ketküchi.

mütevehhim *s. ar.* wehimige chüshken, qorqqan, qorqunchaq.

mütevekkil *s. ar.* tewekkül qilghan, tewekküligе ish qilghan.

müteveli *is.* weqpining ishlirini bashqurghuchi adem, mutiwelli.

mütevellit *s. ar. -den* 1. dunyagha kelgen, tughulghan, törelgen; 2. barliqqa kelgen, hasil bolghan.

mütevessi *-ii s. ar.* 1. kéngeygen; 2. rawajlanghan, tereqqiy qilghan, jongayghan.

müteyakkız *s. ar.* 1. sezgür, közi ochuq; 2. éhtiyatchan, hoshiyar, bidar.

mütezad *s. ar.* bir-birige zit, bir birige qarimu qarshi.

mütezayit *s. ar.* artqan, köpeygen.

mütezelzil *s. ar.* yer tewrigendek tewrimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

müthiş *s. ar.* 1. qorqunchqa salidighan, dehshetlik; 2. qorqunch; 3. bek güzel; 4. mukemmel.

mütlif *s. ar.* 1. öltürgüchi; 2. xeterlik; 3. kireksiz halgha keltürgüchi.

müttaki *s. ar.* gunahtin saqlanghuchi, zahit.

müttefik *-ki is. ar.* ittitaqdash: *Müttefik ülkeler* – Ittitaqdash döletler.

müttehiden *z. ar.* birlikte, barawer.

müttehith *s. ar.* birlashken, ittitaqlashqan, uyushqan.

müttehiz *s. ar.* qobul qilghuchi, maqul bolghuchi.

müttekâ *is. ar.* qoltuq tayiqi, hasa we bashqa tayinidighan nersiler.

müttesi *is. ar.* yézilghan nersiler, eserler.

müvekkil *is. ar.* birini özige wekil qilghuchi.

müvellide *is. ar.* tughut ana.

müvellidülhumuza *is. ar.* oksigén.

müvellidülma *is. ar.* hidrogén.

müverrih *is. ar.* tarixchi, tarixshunas.

müverrihin *is. ar.* tarixchilar, tarixshunaslar.

müvezzi *-ii is. ar.* tarqatquchi.

müvezziin *is. ar.* tarqatquchilar.

müyesser *s. ar.* 1. asanla barliqqa kélidighan, asan; 2. ayal ismi.

müzab *s. ar.* éritken, éritilgen.

müzad *s. ar.* köpeytilgen.

müzaheret *-ti is. ar.* yardım, medet, yar-yölek.

müzahir *s. ar.* yardımchi, medetkar, yar-yölek bolghuchi.

müzahrefat *is. ar.* 1. exlet, süpürendi; 2. yalghan, pitne.

müzakerat *is. ar.* muzakiriler.

müzakere *is. ar.* 1. muzakire; 2. éghiz imtihani: *Öğretmen ikinci dersi müzakereye ayırdı* – Oqutquchi ikkinchi dersni

éghiz imtihani üçhün ayridi; 3. oqughuchilarning éghiz imtihani üçhün teyyarlinishi.

müzakereci *is.* 1. ders teyyaratquchi; 2. xet alaqe we maqale nerse-kéreklerni tüzetküchi katip.

müzavece *is. ar.* öylinish, öylük bolush.

müzayaka *is. ar.* iqtisadiy qiyinchiliq, yoqsulluq, namratliq.

müzayede *is. ar.* bir dellalning wasitisi bilen malni qimmet (yuqiri) bahada sétish.

müzd *is. far.* 1. ijare; 2. mukapat; 3. bedel.

müzdehim *s. ar.* tiqma-tiqmaq.

müzdevic *s. ar.* 1. öylen'gen; 2. birleshken, uyushqan.

müze *is. yun.* muzéy, bowuguen: *Tarih müzesi* – Tarix muzéyi.

müzebzep *s. ar.* 1. buzuq, chéchilangghu (rehber); 2. qalaymiqan.

müzehhep *s. ar.* 1. hel bérilgen, altun süyige chilanghan; 2. hel bérilgen, perdazlanghan.

müzehhip *is. ar.* kitablarni zinnetligüchi, senetkar.

müzekker *is. ar.* er, erkek.

müzekkere *is. ar.* yuqiri orungha yézilghan xet.

müzelik *-ği s.* 1. muzéygha qoyulidighan nersiler; 2. kona, ajayip.

müzevvir *s.* 1. gep toshuydighan, arigha soghuqchiliq salghuchi; 2. yalghanchi.

müzeyyen *s. ar.* 1. zinnetlen'gen, perdazlanghan; 2. ayal ismi.

müzik *-ği is. yun.* muzika, saz: *Bu akşam güzel bir müzik dinledik* – Bügün axsham ésil muzika angliduq.

müzil *s. ar.* yoqatqan, tügetken, élip tashlighan.

müzisyen *is. fr.* muzikant.

müzmin *s. ar.* 1. uzun dawam qilghan, tedrijijy tereqqiy qilghan; 2. ebediy, menggü.

N

N N (Türk élipbesining 17-herpi).

naaş is. ar. 1. jeset, murda; 2. ichige jeset sélinghan tawut, jinaza.

naat is. ar. 1. Muhemmed peyghemberge béghishlanghan qeside; 2. medhiyilesh, küylesh; 3. türk dining muzikisining bir türi

Nabatiler is. öz. nabatiler (qedimki zamanda gherbiy shimal Erebistanda yashaydighan bir ereb qowmi).

nabazan is. ar. tomurning soqushi.

nabedid s. far. ghayib bolghan, yoqilip ketken.

nabehre s. far. 1. ulugh, zor, katta; 2. sap bolmighan, arilashma; 3. esli (tégi) yaxshi bolmighan, addiy.

nabekâr s. far. 1. bir ishqa yarimas, kargha kelmes; 2. hurun, béli bosh.

nabesud s. far. 1. yéngi, qol tegmigen; 2. paydisiz, kéreksiz.

nabız -bzı is. ar. tomur, mijež: *Nabızına göre hareket etmek* – Birawning miježige qarap heriket qilmaq; *Nabızını tutmak* – Tomurni tutmaq; *Nabız düşüklüğü* – Bir késelning mijizining özgirip qélishi.

nabi s. ar. 1. xewer yetküzgüchi, xewer élip kelgüchi; 2. er ismi.

nabi s. ar. yerdin qaynap étilipn chiqqan (su).

nabina s. far. 1. kor, qarighu, ema (tughma); 2. körmeydighan, perq qilalmaydighan.

nabinayan is. tughma korlar.

nabinayi is. korluq, qarighuluq.

nabit s. ar. yerdin ünüp chongayghan.

nabit olmak yerdin ünüp chongaymaq.

nabud *s. far.* 1. yoqalghan, ghayib, közge körünmeydighan;
2. perishan.

nabud etmek yoq qilmaq.

nabud olmak nabut bolmaq.

nabz *is. bk. nebiz.*

nabza *is. ar.* tomurning bir qétim soqushi.

nacak *-ğı is.* qisqa sapliq palta.

naci *s. ar.* 1. qutulghan, salametliki, amanliqqa érishken; 2. jennetlik; 3. er ismi (Naji).

naçar *s. far.* 1. charisi yoq, charisiz; 2. bichare.

naçarî *is.* charisizliq, amalsizliq.

naçiz *s. far.* ehmiyetsizlik, qimmetsizlik.

naçizî *is.* ehmiyetsiz, qimmetsiz.

nadan *is. far.* 1. herikiti qopal, tong, köngül aghritidighan:
Ne gibi nadan bir adam – Némidégen tong adem; 2. bilimsiz, nadan.

nadanî *is.* nadanliq, bilimsizlik.

nadanlık *-ğı is.* nadanliq, bilimsizlik.

nadaret *is. bk. nazaret.*

nadas *is.* 1. yer aghdurush; 2. yawa ot-chöplerdin taziliniq, harduq aldurulghan (yer): *Tarlayi kasımda nadas ederek baharda ekmeli* – Étizni 11 ayda osa qilip qoyup, etimazda térish kérek.

nadi *is. ar.* 1. warqirighan, towlighan; 2. mejlis, yighin; 3. er ismi.

nadide *s. far.* 1. az uchraydighan, körülmigen; 2. ayal ismi (nedide).

nadim *s. ar.* pushayman qilmaq, nadamet qilmaq.

nadiman *is.* pushayman qilghuchilar.

nadimiyet *-ti is.* pushaymanliq.

nadir *s. ar.* 1. az; 2. tengdashsiz, tengdishi az, tangsuq; 3. er ismi (nadir).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nadirât is. tengdishi az uchraydighan nersiler, tangsuq nersiler.

nadire is. ar. 1. tengdishi az uchraydighan nersiler, tangsuq nersiler; 2. letipe; 3. ayal ismi (nadire).

nadiren z. ar. bek az, az uchraydighan, az körülidighan, tangsuq.

nador s. far. 1. qedimki Wén'griyide shahning wekili; 2. qedimki Polshada waliy.

nadürüst s. far. 1. egri; 2. xata; 3. yalghan.

nadürüstî is. 1. egrilik; 2. xataliq; 3. yalghanchiliq; 4. rahetsizlik, mejzi yoqluq.

naf is. far. 1. kindik; 2. bir nersining otturisi, özek.

nafaka is. ar. 1. turmush kechürüş üçün kéreklik nersiler; 2. turmush puli, nepiqe.

nafakalanmak turmushni qamdimaq, temin etmek.

nafe is. far. 1. iparning puriqi; 2. mehbugening chéchi; 3. tülke, qara bulghun we toshqan qatarliq haywanlarning térisi we bu téridin tikilgen kiyim.

naferiz s. 1. kindik chühüridighan; 2. puraq chachidighan.

nafi is. ar. paydiliq, ishqa yaramliq.

nafi s. ar. 1. yoqitip qoyulghan, élip tashlanghan; 2. kéreksiz qilinghan; 3. sürgün qilinghan; 4. er ismi (Nafi).

nafia is. ar. 1. awatliq; 2. ayal ismi (Nafiye).

nafice is. ipar kindik.

nafih is. ar. püwligen, püwligüchi.

nafile s. ar. 1. yaramsiz, paydisiz; 2. bihude, orunsiz: *Yapılan bütün çabalar nafiledir – Qilinghan tirishchanliqlarning hemmisi orunsizdur.*

nafir s. ar. 1. nepretlinidighan; 2. qorqqan, ürkügen, ürkken, qorqunchaq.

nafiz s. ar. 1. bir tereptin kirip, yene bir tereptin chiqquchi, bir teripini téship yene bir teripidin ötken, teshküchi; 2.

ichkirige kirgen; 3. tesiri bolghan, sözi ötidighan; 4. er ismi (Nafiz).

naftalen *is. fr.* bk. **naftalin**.

naftalin *is. fr.* naftalin.

nagâh *is. far.* 1. waqitsiz; 2. tuyuqsiz, tosattin.

nagâhan *z. far.* tuyuqsiz, tosattin, nagihan.

nageh *is. far.* bk. **nagâh**.

nagehan *z. far.* bk. **nagâhan**.

nagor *is. fr. bot.* ahu.

nagüvar *s. far.* 1. singish qiyin, hezim qilinishi tes; 2. temi achchiq.

nagüvare *s. far.* bk. **nagüvar**.

nağme *is. ar.* 1. neghme; 2. nota; 3. nazlinip qilinghan söz: *Bana nağme yapma* – Manga naz qilip sözlime.

nah *is. far.* 1. inchike yip; 2. yupqa gilem.

nahafet *is. ar.* ajizliq, zeiplik, jüdeqlik.

nahah *z. far.* xalimastin, zorlash bilen.

nahak *s. far.* 1. naheq; 2. bihude, orunsiz.

naharir *is. ar.* bilimlik, tejribilik (ademler).

nahast *s. osm.* kötürüm.

nahb *is. ar.* 1. ün sélip yighlash, yalwurup yighlash; 2. ejel, ölüm.

nahb *is. ar.* 1. siqip chiqirish; 2. bir nersining eng yaxshisini tallash.

nahçir *is.* 1. tagh tékisi, kiyik we shuninggha oxshashlarning ortağ éti; 2. kiyik we shuninggha oxshashlarni, mex sus tagh tékisini ow qilish.

nahham *s. ar.* 1. yötilip köp belghem chiqiridighan; 2. pixsiq, béxil, qizghanchuq.

nahhas *is. ar.* misker.

nahhas *s. is. ar.* 1. haywan sodigiri, haywan élipsatquchi; 2. esir satquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nahi s. ar.** meni qilinghan, cheklen'gen, tosqun bolghan.
- nahib s. ar.** bulang-talang qilghuchi, bulangchi.
- nahib s. ar.** qorqqan, ürkken.
- nahib is. osm.** 1. ün sélip yighlash; 2. ölüm, ejel.
- nahif s. ar.** ajiz, zeip, jüdeñg.
- nahik s.** hanggirighan.
- nahil is. ar.** zeipleşken, oruq ajizlaşqan.
- nahil is. s. ar.** ghelwirchi, elgekchi, ghelwirni ötküzgüchi.
- nahir s. ar.** 1. boghuzlanghan, kallisi késilgen, qurbanliq qilinghan; 2. dimaghni qéqip qoyghan (achchiqini bildürüş üçün).
- nahire is. ar.** aynıng 1 küni yaki axırqı kéchisi.
- nahis s. ar.** 1. bextsiz, teleysiz; 2. **is.** qattıqchılıq, qischılıq, gehetchilik.
- nahit -di is. far.** 1. Zöhre (Cholpan) yultuzı, aq yultuz; 2. yash qız; 3. er ismi (Nahit).
- nahit s. ar.** eqli toshqan, balaghetke yetken.
- nahiv -hvi is. ar.** 1. terep, yan, yol, qirghaq, kanar, qasnaq; 2. söz tizimi, jümle bilimi, sintaksis, nehwe.
- nahiye is. ar.** 1. kanar, bir nersining yan qismi, terep, yan; 2. etrap, öpchöre; 3. rayon, yéza, kent: *Nahiyeli hükümet* – Yézilik hükümet.
- nahiz is. s. far.** 1. tuzaq, qapqan; 2. eyiblik, aqsaq-cholaq; 3. addiy, qopal.
- nahle is.** 1. yalghuz xorma derixi; 3. yalghuz köchet.
- nahnaba is. ar.** 1. yötel, yötılısh; 2. xırqırap nepes élısh.
- nahor is.** Ottura Asiyaning égiz taghlirida yashaydıghan bir xil yawa qoyning mexsus nami.
- nahoş s. far.** naxush, eski, set.
- nahoşi is.** setlik, yirginchlik.
- nahr is. ar.** boghuzlash.
- nahs is. ar.** 1. bextsizlik; 2. bextsiz hésablınidıghan.

nahseyn *is. ar.* Kurud we Sekentir (Mars we Saturn) yultuzliri.

naht *-ti is. ar.* 1. tash, yaghach we bashqilarni yonush; 2. yaghachni yonush yoli bilen qapartma shekil chiqirish seniti; 3. birqanche sözdin bir söz yasash.

nahuda *s. far.* 1. atéist, allasiz; 2. kéme we paraxot kapitani.

nahun *is. far.* tirnaq.

nahune *is. far.* 1. tirnaq; 2. tirnaqqa oxshash nerse (zexmek we bashqilar).

nahvet *-ti is. ar.* meghrurlinish, özini chong tutush.

nahz *is. ar.* 1. téshish, yaridar qilish; 2. hawanchida yanchish; 3. söz bilen köngül aghritish, renjitish.

naib *s. is. ar.* bk. **naib**.

naibe *s. is. ar.* 1. ayal wakaletchi; 2. qaza, bala, musibet.

naide *is. ar.* 1. balaghetke yétip köksi kötürülüp qalghan qiz; 2. ayal ismi (Naide).

nail *s. ar.* 1. érishken, qolgha keltürgen, muweppeqiyet qazanghan; 2. er ismi (nai).

nailiyet *-ti is. ar.* érishish, ige bolush, qolgha keltürüş.

naim *is. ar.* 1. huzur, saadet, bayashat ichide yashash; 2. er ismi.

naim *s.* 1. yumshaq; 2. yéngi, yash; 3. söngeksiz.

naimat *is.* 1. yumshaq we yéngi nersiler; 2. nazuk nersiler.

naime *s. ar.* 1. güzel, nazuk, nazaketlik; 2. nepis; 3. *is.* ayal ismi (Naime).

naip *-bi is. ar.* 1. wakaletchi, muweqqet hakimiyet yürügüzgüchi: *Kiral naibi* – Qiral wekili; 2. nöwet bilen kélidighan, nöwet kütken.

naiplik *-ǵi is.* wekillik.

nair *s. ar.* 1. yanghan; 2. yorughan.

naire *is. ar.* ot, yalqun.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

naka is. ar. 1. hin'gan (tögining chishisi); 2. dëngiz pilining chishidin yasalghan teswir.

nakabet is. ar. bk. **nikabet**.

nakabil s. far. 1. bolmaydighan, imkani yoq; 2. qabiliyetsiz, bilimsiz.

nakabilen is. 1. imkani yoq ishlar; 2. qabiliyetsiz, bilimsizler.

nakabul s. far. qabiliyetsiz, iqtidarsiz.

nakale is. ar. 1. toshughuchilar; 2. terjimanlar; 3. xewerchiler, xewer yetküzgüchiler; 4. tokni we issiqliqni ötküzidighan maddilar.

nakâm s. far. 1. arzusigha érishelmigen, muradigha yételmigen; 2. quruq qalghan.

nakarat is. ar. 1. neqrat; 2. orunsiz tekrarlanghan söz.

nakbet is. ar. bk. **nikbet**.

nakden z. ar. 1. pul ornida, pul bilen: *Nakden yardım etmek* – Pul bilen yardım qilmaq; 2. awans, aldidin.

nakdi s. ar. pul bilen munasiwetlik,: *Nakdi yardım* – Pul yardimi.

nakdi ceza jerimane, ishtirap.

nakdine is. ar. 1. neq pul; 2. qimmetlik mal.

nakıl is. ar. bk. **nakil** I.

nakıliyet -ti is. bk. **nakiliyet**.

nakır -krı is. ar. 1. nishangha (qarigha) tegken oq; 2. téshilgen, oyulghan, qézilghan nerse.

nakıs is. ar. 1. chala, nuqsan, mukemmel bolmighan, tügimigen; 2. kemchiliki bolghan, eyibi bolghan; 3. minus, élish (alamiti).

nakısa is. ar. yétersizlik, qusur.

nakısat is. ar. 1. yétishsizliki bolghanlar; 2. ayallar.

nakış -kşı is. 1. neqish; 2. keshte; 3. resim, süret; 4. hiyle.

nakışkâr is. bk. **nakkaş**.

nakışlamak 1. zinnetlimek; 2. zer basmaq.

nakışlı **s.** 1. keshtilik (güllük): *Nakışlı masa örtüsü* – Keshtilik shire yapquchi; 2. zinnetlik, bézeklik.

nakız *-kızı* **is. ar.** buzghuchi.

naki **s. ar.** qanghuche ichkili bolidighan, qanduridighan, köp, jiq.

naki **s. ar.** 1. sap, pakız; 2. nazuk, bek güzel, nepis; 3. er ismi (Naki).

nakia **is. ar.** 1. ziyapet; 2. toy tamiqi.

nakib **s. is. ar.** 1. qebile bashliqi; 2. sheyxqa yarem qilghuchi, sheyx wekili.

nakibe **is. ar.** 1. jan; 2. eqil.

nakibüleşraf **ar.** naqibul eshrap (1. Muhammed peyghember ewladidin bolghanlarga qaraydighan we ölimalardin tallanghan biri;; 2. Mekkidiki naqibul eshrapning Istanbuldiki wekili).

nakil *-kli* **is. ar.** 1. toshush, yötkesh (bir nersini); 2. köchüş; 3. teyinlesh (wezipige): *Okul müdüründen naklini istedi* – Teyinlinishni mektep mudiridin telep qildi; 4. köchürüş (xetni); 5. terjime qilish: *Çevirmen cümleleri nakil işinden vaz geçiyor* – Terjiman jümlilerni terjime qilishtin waz kechti; 6. teqlid qilish; 7. hékaye qilish.

nakil *-kli* **is. ar.** 1. anglighan xewer we weqelerni bashqa ademlerge yetküzgüchi; 2. yetküzgüchi; 3. transport, toshughuchiliq.

nakil **s. ar.** 1. waz ketken, yéniwalghan; 2. bash tartidighan, bir ishni qilishtin qachidighan.

nakir **is.** 1. üsti onggul-dongghul taxtay yaki tash; 2. xorma uruqchisining üstidiki choqur; 2. kichik we kéreksiz nerse.

nakis **s. ar.** 1. béshini aldigha egken; 2. töwen.

nakisa **is. ar.** 1. kemchilik, nuqsan, qusur; 2. izagha qalidighan, yarashmaydighan nerse, eyib.

nakise **is. ar.** bk. **nakisa**.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nakit** *-kdi is. ar.* 1. neq pul; 2. pul.
- nakiz** *s. ar.* qarimu qarshi, zit.
- nakizeyn** *is.* bir-birige zit ikki nerse.
- nakkab** *s. ar.* töshük achquchi.
- nakkaban** *is. ar.* töshük achquchilar.
- nakkad** *s. ar.* 1. yaxshini yamandin ayrighuchi; 2. tenqidchi.
- nakkal** *s. ar.* 1. hékayichi; 2. toshughuchi, yötkigüchi.
- nakkar** *s. is. ar.* 1. oymikesh (tash, yaghach we medenlerge oyma oyghuchi); 2. chalghuchi (naghra qatarliqlarni); 3. chekküchi (tuxumdin chiqish üçün tumshuqi bilen tuxumni chekküchi).
- nakkare** *is. ar.* naghra.
- nakkarezen** *s. is.* naghrici.
- nakkaş** *is. ar.* 1. neqqash; 2. oymikesh.
- nakkaşlık** *-ğı is.* 1. neqqashliq; 2. oymikeshlik.
- nakletme** *is.* yollash, ewetish.
- nakletmek** toshimaq, yötkimek, köchürmek.
- nakli** *s. ar.* transport ishliri.
- nakliyat** *-tı is. ar.* 1. neqliyat, transport ishliri, toshughuchiliq; 2. eneniwi bilimler.
- nakliyatçı** *is.* neqliyatchi, toshush ishliri bilen shughullanghuchi, toshuqchi.
- nakliye** *is. ar.* 1. transport ishi, toshughuchiliq, toshush heqqi.
- nakliyeci** *is.* transport (neqliyat) ishliri bilen shughullanghuchi, toshuqchi.
- nakliyecilik** *-ğı is.* neqliyatchiliq, toshughuchiliq.
- nakmet** *is. far.* intiqam élish, öch élish.
- naks** *is. ar.* 1. yétishsizlik; 2. azaytmaq.
- nakşetmek** 1. neqishlimek, zinnetlimek, pedezlimek, neqish ishlimek; 2. yaxshi jaylashturmaq **Naksibendi** *s. is. ar.*

Bahawudin Neqishbend teripidin qurulghan tereqqiyatqa ait (biri).

nakur *is. ar.* düdük, kanay.

nakus *is. ar.* 1. xristianlarning ibadetke chaqirish üçün chalidighan qongghuriqi, changi; 2. chang shekillik panus.

nakz *is. ar.* buzush, chéqish.

nakzetsk 1. buzmaq; 2. bir dewa üstidiki qararning yuqiri sot teripidin hökümsiz qilinishi.

nal *s. ar.* 1. qorsiqi achqan, échirqap ketken; 2. ussap changqap ketken.

nal *s. ar.* 1. birawning ölüm hawirini élan qilghuchi; 2. birawning ölümidin xewer bergüchi; 3. shum xewer yetküzgüchi.

nal *is. ar.* 1. taqa (at, éshek taqisi); 2. popuch, kúpish qatarliq ayagh kiyimliri; 3. hasa qatarliqlarning uchigha békitidighan meden halqa; 4. sapanning chishi.

nal *is. far.* 1. qomush düdük, ney; 2. qomush qelem; 3. shéker qomushi; 4. ingrash; 5. qérindash qelemning siyahi.

nalan 1. ingrighan; 2. ayal ismi (Nalan).

nalan olmak ingrimaq.

nalbant *-dı is. ar. far.* haywanlarni taqilighuchi.

nalbant dolabi *is.* dar (haywanlarni ésip qoyup taqilaydighan).

nalbantlık *-ğı is.* taqichiliq.

nalbur *is. ar.* 1. tömür-tersek satquchi; 2. taqichi, taqa soqidighan tömürchi.

nalça *is. ar. far.* nahal.

nalende *s. far.* ingrighan, ingrighuchi.

naleyn *is. ar.* 1. bir jüp nahal, bir jüp taqa; 2. bir jüp yaghach kúpish; 3. ayal ismi (Naliyin).

nalın *is. ar.* muncha we serraplarda putigha sépiwalidighan tasmiliq yaghach kúpish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nalıncı is. yaghach kəpish yasighuchi yaki satquchi.

nali s. nahal (taqa) shekillik.

naliş is. 1. ingrimaq; 2. nale qilmaq.

nallamak 1. taqilimaq; 2. öltürmek.

naltıraş is. 1. yonighuchi, qazghuchi; 2. taxta kəpish yasighuchi.

nam s. is. far. 1. at, isim; 2. ataq, shan; 3. atliq, isimlik:
Mumin nam şahıs – Mömin atliq adem.

nama is. 1. német we rahat ichide bolush; 2. hediye.

namağlúp s. ar. far. yéngilmes.

namahrem s. ar. far. namehrem.

namaz is. far. namaz: *Beş vakit namaz – Besh waq namaz.*

namazgâh is. far. üsti ochuq namaz oqulidighan yer.

namazlık -ğı is. jaynamaz.

namazsiz s. adet körgen (ayal).

namdar s. far. ataqliq, meshhur.

name is. far. 1. mektup; 2. muhebbet mektupi; 3. kitab; 4. qollanma, risale; 5. zhurnal.

namerd s. far. bk. **namert.**

namert -di s. far. qorqaq, peskesh, peziletsiz, namerd.

namertlik -ği is. namerdlik, qorqaqliq, peskeshlik, peziletsizlik.

nami s. ar. yerde ün'gen, yétishken, chongayghan.

nami s. ar. 1. ataqliq, meshhur, tonulghan, nami chiqqan; 2. **is.** er ismi.

namizac s. far. yenggil késel, mijezi yoq, keypsiz.

namizaci is. keypsizlik, biaramliq.

namlı s. namliq, meshhur, tonulghan.

namlu is. far. 1. miltiq, tayancha qatarliq qorallarning oq chiqidighanyéri (tömür nuri): *Tüfek namlusundan iktidar çıkar* – Miltiqtin hakimiyet chiqidu; 2. qilich qatarliq kes küchi qorallarning bisi we uchi.

namurad *s. far.* muradigha yételmigen, arzusigha érishelmigen, ümidi boshqa ketken.

namus *is. ar.* 1. nomus; 2. edep, ippet, haya; 3. toghriliq; 4. qanun.

namusiye *is.* kariwat chimildiqli, shirma.

namuslu *s.* nomusluq, nomuschan, exlaqliq, edeplik.

namussuz *is.* nomussiz, exlaqsiz, edepsiz.

namussuzluk *-ğu is.* nomussizliq, exlaqsizliq, edepsizlik.

namütenahi *s. far. ar.* bipayan, chéki yoq.

namver *s. far.* ataqliq, meshhur, tonulghan, nam alghan.

namveri *is.* shöhret, ataq, nam.

namzet *-di is. far.* 1. namzat, kandidat; 2. chay ichküzüp qoyulghan; 3. miras qaldurghuchining teyin qilghan miraschisi, wesiyet qilinghan adem.

namzetlik *-ği is.* namzatliq, kandidatliq.

nana *s. far.* nan.

nanay *s.* yoq.

nanay *is.* muzikisiz yalghuz naxsha (Türkiyede).

nandu *is. zool.* (Amérikaning) töge qushi.

nane *is. ar.* yalpuz.

nane ruhu yalpuz yopurmiqidin chiqirilidighan puraqliq suyuqluq.

nane şekeri *-ni is.* terribide yalpuz yopurmiqi bolghan shéker.

naneli *is. ar.* terribide yalpuz bolghan.

nanemolla *is. ar.* 1. küchsiz, chidamsiz (adem); 2. köp késel bolidighan, késelchan.

nanik *is.* barmaq qolini burnigha taqap, qalghan qollirini heriketlendürüş bilen qilidighan chaqchaq.

nankin *is. far. dok.* mellereng rext.

nankör *s.* yaxshiliqni bilmeydighan, öziqé qilinghan yaxshiliqni yoqqa chiqarghuchi, nankor.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nankörlük** -ğü *is.* nankorluq.
- nanosefal** *is. s. far.* bashning nahayiti kichik bolushi.
- nanozome** *is. far.* wujudning nahayiti kichik bolushi.
- nansuk** -ğu *is. fr.* yupqa toqulghan ichki kiyimlik rext.
- nâr** *is.* 1. ot; 2. jehennem, dozax.
- nar** *is.* anar.
- nar** *is. ar.* qattiq warqirash, lükcheklerche warqirash.
- nar çiçeği** anar güli.
- nardenk** -ği *is.* anar, örük qatarliqlardin yasalghan murabba.
- nardin** *is. far.* nardin.
- narenc** -ci *is. ar.* temi achchiq hem tatliq apélsin (méwe).
- narenciye** *is. ar.* apélsin, limon qatarliq méwilerning umumiy éti.
- narencî** *is. far.* apélsin renggi.
- nareng** *is. ar.* bk. *narenc.*
- narengî** *is. far.* bk. *narencî.*
- naresa** *s. far.* 1. uyghunsiz, uyghun bolmighan; 2. wayigha yetmigen, pishmighan, xam.
- naresal** *is.* 1. uyghunsizliq; 2. xamliq.
- nargile** *is. far.* chilim.
- nargile suyu** *is.* temsiz su.
- narh** *is. far.* nerx, baha.
- nâri** *s. ar.* 1. otqa munasiwetlik; 2. yanidighan, partlaydighan, ot alidighan; 3. *is.* jin, peri.
- narin** *s. far.* 1. zilwa (boy); 2. yupqa; 3. nazuk.
- narinlik** -ği *is.* 1. zilwaliq; 2. yupqiliq; 3. nazukluq.
- narkisizm** *is. yun.* bk. *narkislik.*
- narkislik** -ği *is.* 1. özining bek chirayliq ikenlikini hésablash; 2. jinsiy zoqini özlükidin qaldurush (er-ayal).

narkotik -*ji is. fr.* narkotik (hoshsizlanduridighan hemde waqtinche aghriq sezdürmeydighan mest qilghuchi madda – dora).

narkoz *is. fr.* narkoz (héchqandaq aghriq sezmeydighan derijide bihosh qilip süniy rewishte uxlitish yaki birer ezani aghriq sezmeydighan qilish).

narkozcu *is.* opératsiye qilinghan késelge bihosh qilish dorisi bergüchi.

narteks *is.* tashqi dehliz, tashqi ariliq.

narven *is. far.* 1. qara yaghach; 2. anar derixi.

nas -*ssi is. ar.* 1. keskin höküm; 2. Quran sözi; 3. bir menilik söz; 4. dogma.

nâs *is. ar.* 1. uyqu basmaq, uyqusirimaq; 2. zeiplik, halsizlik, küchsizlik.insan, xelq.

nasafet *is. ar.* bk. *msfet.*

nâsan *s.* mügdigen, uyqusi kelgen.

nasara *is. ar.* nasara (1. Eysa peyghemberning yurti «nasira» liqlar;; 2. musulmanlar idarisi astidiki xristianlarga bérilgen nam).

nasavab *s. ar.* 1. toghra bolmighan, xata; 2. heqsiz.

nasayih *is. ar.* nesihetler, terbiyiler.

nasaz *s. far.* xilap, uyghun bolmighan, zit, nachar.

nasazi *is.* uyumsuzlik, zitliq, eskilik.

nasbetmek belgilimek, teyinlimek.

nasencide *s. far.* 1. tartilmighan, ölchenmigen; 2. qimmitini tapmighan; 3. yaxshi chushinilmestin qilinghan yaki sözlen'gen.

nasfet *is. ar.* bk. *msfet.*

nâsib *s. ar.* 1. yerleshtürülgen, orunlashturulghan; 2. teyinlen'gen, atanghan.

nasif *is. ar.* bir nersini ikki teng parchigha bölgüchi.

nâsih *s. ar.* nesihetchi, nesihet bergüchi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

nâsik s. ar. 1. retlik, tiziqliq; 2. retke salghuchi, tizghuchi.

nasıl s. ar. qandaq: *Nasıl kağıt istiyorsun?* – Qandaq qegheznı xalaysen?; *Nasıl, iyi oldumu?* – Qandaq, yaxshi boldimu?; *Nasıl geldin?* – Qandaq kelding?; *Bu davramışlarına nasıl kızmam* – Bu qiliqlirigha néme üçün xapa bolmay; *Nasıl sen hâlâ gitmedinmi?* – Qandaq, sen téxi ketmidingmu?.

nasılsa z. néme bolsa bolsun, qandaq bolmisun: *Nasılsa söz vermiş oldum* – Néme bolsa bolsun wede bergen boldum.

nasıp -sbı is. ar. teyinlesh, belgilesh, yerleshtürüş, ösüş (derije).

nâsır is. ar. 1. yardımchi, yardım qilghuchi; 2. er ismi (Nasir).

nasıralı is. 1. tunji xristianlar; 2. İnjligha ishinidighan, xristian mez'hep mensubi (Musa peyghemberning dinini İnjl qaidisige baghlighuchi mez'hep ezasi); 3. musewiler teripdin Eysa peyghemberge bérilgen nam.

nâsırım is. yardım bergüchiler, yardımchiler.

nâsırıye is. nasiriye (qedimki Misir pulı).

nasırlanmak bk. nasırlaşmak.

nasırlaşmak 1. qadaqlanmaq, qadaqlashmaq; 2. hés hoshını yoqatmaq.

nasırlı s. qadaqlashqan, qadaqliq: *Nasırlı parmak* – (qadaqliq) barmaq.

nası s. ar. unutqan, untup qalghan.

nasıbe is. ar. isharet téshi, isharet taxtisi (yollargha belge bolsun üçün tikilgen).

nasıc s. ar. 1. toqughan; 2. retligen, tertipke salghan, tizghan.

nasihat -ti is. ar. nesihet.

nasihatçı s. is. nesihet bergüchi.

nasihatname s. ar. far. diraktik eserler.

nasık is. ar. dindar, ibadet qilghuchi.

nasip *-bi is. ar.* 1. nésiwe, hesse: *Bunda çok nasibin var* – Buningda köp nésiweng bar; 2. nésip qilinghan nerse, heq: *Ne kadar nasibin var* – Qanchiliq heqqing bar?; 3. teley, qimmet; 4. riziq.

nasir *is. ar.* 1. qandaq; 2. nasir (bedendiki tük yaki yun chüshüp téringning qattiq halgha kélishi): *Elleri nasir bağlamış* – Qolliri qadaqliship kétiptu.

nasir *is. ar.* 1. tarqatquchi, chachquchi, sepküchi; 2. nesir (eser) yazghuchi.

nasiye *is. ar.* pishane, manglay.

nasl *is. osm.* oq (oqya) we neyzining uchidiki uchluq tömür.

nasp *is. ar.* 1. tikish; 2. teyinilesh, békitish, belgilesh; 3. ösüsh (derijisi).

nasr *is. ar.* 1. yadem; 2. ghelibe, yéngish.

nasranı *s. ar.* xristian.

nasraniyet *-ti is. ar.* xristianliq.

nassiye *is. ar.* dogmichiliq, dogmatizm, eqidichilik.

nasuh *s. is. ar.* 1. nesihetchi; 2. semimiy; 3. xalis, aqköngül, sap; 4. er ismi (Nasuh).

nasut *is. ar.* insanliq.

nasyonal *s.* natsional, millet.

nasyonalist *is.* natsionalist, milletchi.

naşad *s. far.* köngülsiz, ghemkin.

naşadi *is.* köngül gheshtliki, köngülsizlik, ghemkinlik.

naşekib 1. aldıraqsan; 2. asan zérikidighan, zérikken.

naşekibi *is.* 1. taqetsizlik; 2. bizarliq, zérikerlik.

naşıt *s. ar.* memnun, shen, xushal.

naşi *s. ar.* 1. netije: *Bundan naşi* – Buning netijiside; 2. seweb.

naşid *is. ar.* 1. shair; 2. er ismi (Nashid).

naşikibi *is.* bk. *naşekibi*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

naşinas *s. far.* tonumighan, bilmigen, bilmes, tonumas, uqmas.

naşinasi *is.* tonumasliq, bilmeslik, uqmasliq.

naşinide *s.* tuyulmighan, anglanmighan.

naşir *is. ar.* 1. tarqatquchi; 2. neshr qilghuchi, bésip tarqatquchi.

naşirlik *-ği is.* neshriyatchiliq.

naşiz *s. ar.* hayajanlanghan, jush urghan, telpün'gen.

naşize *is. ar.* yamanlap ketken xotun.

naşüküfte *s. far.* 1. échilmighan; 2. yépiq.

nat *is. ar.* 1. desturxan; 2. ölgen yaki jazalanganlarning üstige yépip qoyidighan yopuq; 3. téridin ishlen'gen töshek.

natamam *s. far.* tamamlanmighan, pütmigen, tügimigen.

naters *s. far.* qorqmas, jesur, batur.

nath *is. ar.* üsmek (kala).

natıh *is. ar.* 1. üsken; 2. bextsizlik, teleysizlik.

natık *s. ar.* 1. söz sözlüğüchi, nutuq bergüchi; 2. chüshen'güchi; 3. ipade qilghuchi.

natıka *is. ar.* 1. söz qabiliyiti; 2. sözge usta, sözmen, gepchi.

natıkalı *s.* sözmen, su xendan.

natır *is. ar.* 1. ayallar munchisida ishligüchi; 2. baghwen, baghchi.

nativizm *is. fr.* natiwizm (tughma qabiliyetchilik éqimi).

natokafa *is.* qapaqbash, döt, kalwa.

natuh *s. ar.* üsken (münggüz bilen).

natuk *s. ar.* pasahet bilen söz sözlüğüchi.

natura *is. lat.* mijez, xulq, xuy, tebiet: *Naturası iyi adam* – Mijezi yaxshi adem.

natüralizm *is. fr.* naturalizm.

natüralist *is. fr.* naturalizm terepdari, naturalist.

natürel *s. fr.* tebiyy.

natüvan *s. far.* küchsiz, zeip, ajiz.

- natüvanî is.** küchsizlik, ajizlik, zeiplik.
- naur is. ar.** 1. qéni toxtimighan tomur; 2. tügmen qaniti.
- naura is. ar.** chong su kupi.
- navar is.** nawar (ayrodromlarda bolidighan we uning etrapidiki ayropilanlarning uchushini tejribe qilidighan sistéma).
- nave is. far.** tengne.
- navek is. far.** oq (oqyaning).
- naver s. far.** mumkin bolidighan.
- naveran is.** bolushi mumkin bolidighan nersiler.
- naverd is. far.** urush, soqush, jeng.
- navi is. far.** 1. kichik kéme; 2. ichi kawak nerse.
- navlun is. yun.** 1. kémige qachilanghan yük; 2. kémige qachilanghan yükning kira heqqi; 3. kémidin kiridighan kirim, daramet.
- nayiha is. ar.** 1. tawutning arqisida yürüp nöwet bilen yighlighuchi ayal.
- naylon is. ing.** 1. nilon (rext); 2. saxta.
- nayzen is. far.** neychi.
- naz is. far.** yasalma qiliq, jilwe, naz: *Çok naz aşık usandırır* – Bek az ashiq köydüridu.
- nazar is. ar.** 1. nezer, qarash: *Benim nazarımda onun değeri yüksektir* – Méning qarishimche uning qimmiti üstün; 2. mulahize; 3. étibar; 4. köz tegmek: *Çocuk nazara uğradı* – Baligha köz tegdi.
- nazar is. ar.** yéngiliq.
- nazaran s. ar.** qiyasen, nisbeten, qarighanda . **nazaret is. ar.** 1. yéngiliq; 2. xush bolush; 3. yoruqluq.
- nazari s. ar.** neziri.
- nazariyatçı is.** nezeriyichi.
- nazariye is. ar.** nezeriye.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nazarlık -*ği is.* til tumar (köz tegmisun üçhün balilargha ésip qoyulidighan).

nazc is. ar. 1. yétishish; 2. balaghetke yétish; 3. pishish.

nazderven s. far. naz qilidighan.

nazende s. far. 1. nazliq, nazlinidighan; 2. söyümlük.

nazenin s. far. 1. naz qilghuchi; 2. güzel; 3. mehub.

nazer 1. qarighuchi, köz salghuchi, nazaret qilghuchi: *Ağaca nazer bir pencere* – Derexqe qarighan penjire; 2. nazir; 3. ministir.

nazıc s. is. ar. 1. yétishken; 2. balaghetke yetken.

nâzım s. ar. 1. tizghuchi, tertip we nizamgha qoyghuchi; 2. nezmichi; 3. er ismi (Nazim).

nazım 1. nezim, qoshaq; 2. misralardin barliqqa kelgen wezin hem qapiye bilen ipadilesh shekli.

nazi is. sotsiyalist milletchi (natsional-sotsiyalist).

nazif s. ar. 1. pakız, pak; 2. muntizim, intizamliq; 3. er ismi (Nazif).

nazik s. far. 1. nazaketlik, qaide-yosunluq; 2. inchike, ajiz.

naziklik -ği is. nazukluq, nepislik.

nazil s. ar. 1. yuqiridin chüşhken, ewetilgen; 2. qonush.

nazile is. ar. 1. bala, palaket, teleysizlik; 2. nezerdin chüşhüş; 3. chüşhüş.

nazir s. ar. yéngi.

nazir s. ar. örnek, oxshaydighan.

nazire is. ar. bashqa bir shéirgha teqlid qilip yézilghan shéir.

nazizm is. alm. natsional-sotsiyalizm (Gitlér teripidin qurulghan we némislerni aliy irq dep hésablaydighan natsional-sotsiyalist partiyining siyasiti).

nazlanmak nazlanmaq, naz qilmaq: *Hiç nazlanmadan kabul etti* – Héç naz qilmastin qobul qildi.

nazlaş is. gürüch we shékerning qaynitilishi bilen yasalghan tatliq yémek.

nazlı s. 1. nazlinidighan; 2. qimmatlik, qedirlik; 3. nazuk, ajiz:
Bu çok nazlıdır, hiç soğuşa dayanamaz – Bu bek ajiz, soghuqqa chidimaydu.

nazmi s. ar. 1. nezmige ait; 2. er ismi (Nazmi).

nazoloj is. burun késellikliri doxturi.

nazoloji is. burun anatomiyisi we késellikliri bilimi.

nazopoti is. fr. burun késelliki.

nazra is. ar. bir qétim qarash.

nazre is. ar. bk. **nazra**.

nazret is. ar. bk. **nedret**.

ne is. N heripining oqulishi.

ne s. 1. néme?: *Ne çare var?* – Néme chare bar?; 2. qandaq?
qandaq yolda?; 3. néme digen: *O size ne söyledi?* – U sizge
némidédi?; *Ne sıcak?* – Néme dégen issiq.

ne ... ne ... ya, ne: *Burada ne eşek ne at var* – Bu yerde né
éshek, né at bolsun.

ne var ne yok néme xewer bar?.

neb is. ar. yerdin chiqish, qaynap chiqish (su heqqide).

nebagat is. ar. ashkara bolush, otturigha chiqish, melum
bolush.

nebahat is. ar. 1. shan-sherep; 2. ayal ismi (Nebahat).

nebail is. ar. ulughlar, nopuzluqlar.

nebait is. ar. newrlar.

nebat -ti is. ar. ösümlük.

nebatat -ti is. ar. botanik.

Nebatiler is. öz. bk. **Nabatiler**.

nebatiyun is. ar. botanika alimliri.

nebe is. ar. xewer.

nebean is. ar. (su heqqide) yerdin qaynap chiqish, étilip
chiqish.

neberb is. far. urush, soqush, jeng, ghowgha, majira.

neberde is. küreshchi, jengchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nebi is. ar.** 1. peyghember, rusul; 2. er ismi (Nebi).
- nebih s. ar.** shereplik, meshhur, nopuzluq, ésil, ataqliq.
- nebil s. ar.** 1. terbiyilik, eqilliq, merdlik xususiyetke ige; 2. ulugh, büyük; 3. er ismi (Nebil).
- nebir is. ar.** newre.
- nebire is. ar.** qiz newre.
- nebiyin is. ar.** bk. **nebiyun.**
- nebiyun is. ar.** peyghemberler.
- nebiz is. ar.** 1. xorma, arpa we qurutulghan üzümdin yasalgan ichimlik; 2. sharab, üzüm hariqi.
- nebl is. ar.** 1. oq (oqyaning); 2. oq yasash we oq étish.
- nebr is. ar.** 1. égzlitish, yuqirilitish; 2. warqirap-jarqirash, tovlash.
- nebş is. ar.** 1. gördin qézip élish; 2. otturigha chiqirish.
- nebt is.** 1. yerdin chiqish, ösüp chiqish, utüp chiqish 1. ot-chöp, yéshilliq.
- nebülöz is. fr.** tumanliq (tumangha oxshash körünidighan asman jisimliri).
- nebze is. ar.** bir parche, bek az, jüziy.
- necabet is. ar.** nopuzluq, pak nesildin bolghan, ésilzade.
- necabetlü s.** ésil, pak we yaxshi nesildin bolghan.
- necadet is. ar.** qehrimanliq, baturluq, yigitlik.
- necah is. ar.** ghelibe.
- necaset is. ar.** 1. nijaset, poq; 2. paskiniliq.
- necaşi is. öz. ar.** Hebishistan padishahi.
- necat -ti is. ar.** qutulush, azad bolush.
- necat bulmak** azadliqqa érishmek.
- necatî s. ar.** 1. qutulushqa ait, azadliqqa ait, azad bolushqa dair; 2. er ismi (Nijat).
- neccad is. ar.** 1. yotqan-körpe, pastuq tikküchi; 2. öy jabduqi yasighuchi.
- neccam is. ar.** astronom, nejjam.

- neccar** *is. ar.* yaghachchi.
- neccarî** *is. ar.* yaghachchiliq.
- necd** *is. ar.* 1. jasaret, gheyret; 2. ghemkin; 3. örlesh, ösüş.
- necdet** *-ti is. ar.* 1. qehrimanliq, yigitlik; 2. er ismi (Nijdet).
- nece** *z.* qaysi tilche, qandaq tilda: *Bu adam nece konuşuyor?*
– Bu adem qaysi tilda sözlewatidu?.
- necef** *is. ar.* dönglük, égzilik.
- necefe** *is. ar.* meschit qatarliq yerlerdiki qendil.
- neces** *is. ar.* chirkin, paskina.
- neci** *is.* kespi néme?, néme ish qilidu?: *Onun babası necidir*
– Uning atisi néme qilidu?.
- neci** *is. zool.* dangliq erbab éti.
- necib** *s. is.* bk. **necip**.
- necid** *s. ar.* 1. yüreklik, jüretlik; 2. ghemkin, derdmen; 3. shir.
- necil** *s. is. ar.* 1. ésilzade, nopuzluq, shereplik; 2. er ismi (Nejil).
- necip** *-bi s. ar.* 1. ésilzade, esli pak; 2. er ismi (Nejip).
- necip** *-bi s. ar.* nopuzluqlar, ésilzadiler, ulughlar, shereplikler.
- neciy** *is. ar.* sirdash.
- necl** *is. ar.* 1. oghul bala; 2. ewlad, nesil, uruq.
- necliye** *is. ar.* bughday, arpa tipidiki ziraetler.
- necm** *is. ar.* 1. yultuz 1. er ismi (Nejim).
- necs** *is. ar.* bk. **neces**.
- necva** *is. ar.* sir, mexpiy söz.
- neda** *is. ar.* 1. nem, qiraw, shebnem; 2. merdlik qilish, hediye bérish.
- nedalet** *-ti is. ar.* 1. kir, paskina; 2. bulash, talash, tartiwélish.
- nedamet** *-ti is. ar.* pushayman qilish.
- nedamet etmek** pushayman qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nedan *s. far.* nadan.

nedavet *-ti is. ar.* 1. nemlik; 2. sözlëshish.

nedb *is. ar.* 1. ölgüchi üçün mersiye oqup yiglash; 2. tekliq, chaqiriq, teshwiq.

neddaf *is. ar.* paxta atquchi.

neddaflik *-ğı is.* paxta étish kespi.

nedem *is. ar.* pushaymanliq.

neden *z.* 1. néme üçün, nichün, némishqa?: *Neden böyle yaptın?* – Néme üçün bundaq qilding?; 2. seweb: *Böyle yapmanın nedenini anlamadım* – Bundaq qilghanning sewebini bilelmidim.

nedenbilim *is.* étiologiyé (1. seweblerni tekshürüp tetqiq qilidighan bilim;; 2. késellerning sewebini tekshüridighan bilim).

nedenlemek seweb bolmaq.

nedensiz *s.* sewebsiz.

nedif *s.* étilghan (paxta, yung).

nedim *is. ar.* 1. yéqin dost, semimiy yoldash; 2. hékayichi, letipichi; 3. er ismi (Nedim).

nedime *is. ar.* 1. ayal dost, ayal yoldash; 2. hörmetlik ayalning ayal dosti; 3. ayal ismi (Nedime).

nedman *is. ar.* 1. pushayman qilish; 2. ülpetchilik, aghinidarchiliq.

nedret *is. ar.* 1. janliqliq, yéshilliq, yéngiliq; 2. yüzdiki xushalliq, chanliqliq; 3. xushalliq.

nedret *is. ar.* 1. janliqliq, yéshilliq, yéngiliq; 2. yüzdiki xushalliq, janliqliq; 3. xushalliq.

nedve *is. ar.* körüşhüş, söhbetlishish.

nep *is. ar.* menpeet, payda, nep.

nep *is. far.* shah we qirallarning tamaq shirelirini bézesh üçün qollinidighan nerse.

nepad *is. ar.* xejlinip tügesh, yéyilip tügesh.

nefahat *is. ar.* 1. xush puraqlar, ésil puraqlar; 2. yeller, shamallar.

nefais *is. ar.* hemmige yaxshi körünidighan nersiler.

nefaset *is. ar.* güzellik, éskillik, qimmetlik.

nefaz *is. ar.* 1. ilme (ilmichilik seniti); 2. hörmetlik, hörmetke ige.

nefehat *is. ar.* bk. **nefahat**.

nefel *is. ar.* 1. gheniyemet, olja; 2. mukapat.

nefer *is. ar.* 1. esker; 2. neper, birla kishi.

neferat *is. ar.* eskerler, soldatlar.

neferi *s.* eskerge ait.

neferiye *is. ar.* kichik chingillik üzüm.

nefes *is. ar.* 1. nepes; 2. sümürülgen is, hawa, tuman; 3. dem sélish.

nefes *is. ar.* eliwi we bektash étiqatlırigha medhiye üçhün yézilghan bir xil nezm shekli.

nefes çekmek 1. tamak chekmek; 2. beng (neshe) chekmek; 3. jinsiy munasiwette bolmaq.

nefeslemek 1. püwlimek, yel bermek; 2. dem salmaq, süfköshlimek.

nefeslenmek dem saldurmaq.

nefesleşmek bek (neshe) chekmek.

nefesli *s.* 1. püwlep chélinidighan (saz); 2. dem almay uzun turalaydighan.

nefeslik *-ği is.* 1. birdemlik waqit; 2. hawa alidighan töshük, partushka; 3. wantilator.

nefh *is.* 1. püwlesh, püwlep köptürüş; 2. kanay chélish.

nefha *is. ar.* 1. xush puraq; 2. shamalning bir qétim chiqishi.

nefha *is. ar.* 1. püwlesh, nepes élish; 2. qorsaqlıng köpüşhi.

nefi *is.* hayankesh.

nefir *is. ar.* 1. jamaet; 2. signal (hawa mudapie signali); 3. kanay; 4. urush belgisi; 5. peryad, ingrash.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nefiri is. ar. kanaychi.

nefis -si is. ar. 1. öz, nepis: *İnsan ancak nefisini düşünmemeli* – İnsan yalghuz öz nepsinila chüshenmesliki lazim; 2. roh, jan, hayat; 3. jewher; 4. bir nersining merkizi; 5. méni.

nefis s. ar. nepis, güzel, öz.

nefiy -fyi is. ar. 1. sürgün qilish; 2. inkar qilish; 3. bolushsizliq (grammatikida).

nefr is. ar. 1. ürküp qachmaq; 2. ingrimaq.

nefraktomi is. fr. börekning opératsiye yoli bilen élip tashlinishi.

nefralji is. fr. börek aghriqi.

nefret -ti is. ar. 1. nepret; 2. qorqush, ürküş.

nefrin is. far. 1. lenet; 2. lenet oqumaq.

nefrit is. fr. börek késil.

nefrit is. fr. yéshil tash (zinnet téshi süpitide qollinilidighan minéral).

nefrizm is. yürek késellikidin bolidighan oruqluq, zeiplik.

nefroid s. fr. böreksiman, börek sheklide.

nefrolifofomi is. börektiki tashni élish üçün qilinidighan opératsiye.

nefrom is. fr. omumen börek ösmisi.

nefs s. ar. 1. püwlesh; 2. tükürüş.

nefsa is. ar. 1. yéngi bala tughqan ayal; 2. tughutluq ayal.

nefsani s. ar. 1. nepsaniy, nepsige bérilgen; 2. öchmenlik we gherez.

nefsaniyet is. ar. öchmenlik, düshmenlik.

neft -ti is. far. néfit, may.

nefti s. far. qéniq yéshil.

nefur s. ar. ürküp qachqan.

nefyetmek 1. sürgün qilmaq; 2. bolushsiz (grammatikida).

nefz *is. osm.* 1. méwilik derexni irghitmaq; 2. kiyimning topisini chiqirish üçün silkimek; 3. késellik sewe bidinttirimek.

negatif *s. fr.* négatiw (foto filimi), kopiye.

negohide *s. far.* 1. tenqid qilmaq, eyiblimek; 2. yaman, eski, iplas.

negro *is. isp.* négir, qara tenlik.

nehad *is. far.* usul, qaide yosun, yol.

nehafet *is. ar.* bk. *nahafet*.

nehak *is. ar.* hangrash (éshek).

nehar *is. ar.* 1. kündüz; 2. er ismi (Nehar).

nehari *s. ar.* yataqsiz (oqughuchi), qatnap oquydighan.

neharir *is. ar.* alimlar.

nehat *is. ar.* terep, jehet.

nehb *is. ar.* tulang-talang.

nehc *is. ar.* 1. udul we ana yol, ana yol; 2. usul, teriz, métod; 3. terepni özgartish, yolidin ézip qélish, waz kéchish.

neheng *is. far.* 1. timsah; 2. qilich.

nehhab *s. ar.* bulangchi.

nehzac *is. ar.* toghra yol körsetküchi rehber.

nehib *s. ar.* bulangchi.

nehib *is. ar.* qorqush, dehshet, qattiq endishe.

nehik *is. ar.* hangrash.

nehim *s. ar.* 1. achköz, tuyghinini bilmeydighan, opqan; 2. yirtquch.

nehir *-hri is. ar.* derya: *Ïli nehri* – Ili deryasi.

nehiy *-hyi is. ar.* tosush, cheklesh, meni qilish.

nehîr *is. ar.* köp, jiq, nurghun, tola.

nehk *is. ar.* hangrash.

nehk *is. ar.* 1. eskirep ketmek; 2. jul-jul bolup ketmek; 3. zeipleshmek.

nehm *is. ar.* 1. hörkirimek (yolwas); 2. xirqirap nepes almaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nehme *is. ar.* 1. yep topmasliq, achközlük; 2. hörkiresh, xirqirash.

nehren *z. ar.* su yoli.

nehyetmek cheklimek, meni qilmaq.

nehz *is. bk. nehzat.*

nehzat *is.* 1. bir ish üçün tutush qilmaq; 2. seperge chiqmaq.

nekâbet *is. ar.* siqish, qisish, erziyet bérish (birige).

nekahet *-ti is. ar.* késeldin yaxshilinish jeryani.

nekâl *is. ar.* 1. tenbih, jaza; 2. sawaq, ibret.

nekarat *is. ar. bk. nakarat.*

nekave *is. ar.* 1. sap, héch nerse arilashmighan; 2. bir nersining eng yaxshisi, ésili.

nekavet *-ti is. ar.* pakizliq, taziliq.

nekayi *is. ar.* ziyapetler.

nekbet *is. ar.* 1. teleysiz, bextsizlik; 2. chüshkünlük, palaket, bala-qaza.

nekbeti *s.* 1. teleysizlik, palaketke gırıptar bolghan; 2. bextsiz.

nekebat *is. ar.* 1. teleysizler, bextsizler; 2. balalar, palaketler.

neked *is. ar.* 1. yoqsulluq; 2. qisliq, ghem-ghusse.

nekes *s. far.* 1. bexil, pixsiq; 2. exlaqsiz, peskesh.

nekesan *is.* 1. bexillar, pixsiqlar; 2. peskeshlik, exlaqsizliq.

nekf *is. ar.* 1. axirlashmaq, tügimek; 2. teqip qilmaq, izdimek.

nekir *s. ar.* müjmel, bilinmeydighan.

nekkâd *s. ar.* ghemge salidighan, elem qilidighan.

nekr *is. ar.* eqilliq, dana.

nekre *s. is.* 1. ghelite jawab bérighan yaki ghelite chüshenchide bolidighan; 2. ghelite pikirler.

neks *is. ar.* bir ishning qilinishi jeklesh, meni qilish.

neks *is. ar.* 1. bölüş, parchilash; 2. kélishimni buzush.

neler *z.* némiler (köplükni bildüridu).

nelik *-ği is.* mahiyet.

nem *is. far.* 1. nem; 2. qiro; 3. hor (suning); 4. guman, endishe.

nem *is. ar.* suxenchi, arini buzghuchi.

nema *is. ar.* 1. köpiyish, artish; 2. chongiyish, rawaj tépish; 3. ösüm.

nemaik *is. ar.* mektuplar.

nemaim *is. ar.* pitne-pasat térimaq, kalla soqushturmaq.

nemalanmak 1. köpeymek, artmaq; 2. kütülmek, béqilmaq.

nemarik *is. ar.* yastuqlar.

nemat *-tı is. ar.* 1. usul, yol, terz; 2. yopuq.

nemcil *s.* nemni yaxshi köridighan, nem yerde ösidighan (ösümlük).

nemed *is. far.* kigiz.

nemedin *s.* kigizdin yasalghan.

nemek *is. far.* 1. tuz; 2. tem, lezzet; 3. körgen yaxshiliqigha shükri qilish.

nemekdan *is. far.* 1. tuzluq (qacha); 2. söyginining kalpuki (léwi).

nemekin *s.* 1. tuzluq, tuzlanghan; 2. köz yéshi bilen nemleshken; 3. tatliq (kalpuk).

nemika *is. ar.* 1. mektub; 2. ayal ismi (Nemika).

neml *is. ar.* 1. chümüle; 2. qichishqaq ot, chaqot.

nemlenmek nemlenmek.

nemletmek nem qilmaq.

nemli *s.* nemlik.

nemmal *s. ar.* arini buzghuchi, arigha pitne salghuchi.

nemmam *s. is. ar.* gep toshughuchi, arini buzghuchi.

nemölçer *is.* nem ölcher (nem ölçeydighan eswab).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nemrut s. Namrot (Babil hukumdarlaridın birining ismi bolup, türkchide rehimsiz, insapsiz menide qollinilidu).

nene is. 1. apa, ana; 2. moma, chong ana.

neng is. far. 1. sherep, ataq, shöhret; 2. ar, haya; 3. eyib.

nengname is. far. 1. jengname; 2. hejwi, satirik eser.

Neptün is. öz. lat. astr. Néptun (Quyash sistémisidiki Quyashqa uzaqliq jehette 8 orunda turidighan seyyare).

ner s. far. er, erkek.

nerdban is. bk. nerdüban.

nerde z. qeyerde, nede: *Siz nerde çalışıyorsunuz?* – Siz qeyerde ishleysiz?.

nerdüban is. pelempey, tatma, basmaq.

nere zm. qeyer, ne: *Turfan'da en çok nereyi beğendiniz?* – Turpanda eng yaxshi körgen yéringiz qeyer?.

nerede z. qeyerde, nede.

nereden z. qeyerdin, nedin.

nereli s. qeyerlik, nelik: *Siz nerelisiniz?* – Siz qeyerlik?

nerenin z. qeyerning, néning: *Bu at nerenin?* – Bu at qeyerning? **neresi z.** nési, néri, qayiri: *Bunun neresi güzel?* – Bu yerning neri chirayliq?.

nereye z. qeyerge? nege?.

nergis is. far. 1. nerkes (gül); 2. güzelning közi.

neriman s. is. far. 1. palwan; 2. qehriman, jesur; 3. ayal ismi (Neriman).

nerimani is. far. 1. palwanliq; 2. qehrimanliq, jesurluq.

nermi is. far. 1. mulayimliq, yawashliq; 2. er ismi (Nerimi).

nermilgâm s. 1. shash emes yawash at; 2. itaetchan, gep anglyadighan.

nermin s. far. 1. mulayim, yawash, nazuk; 2. ayal ismi (Nermin).

nermiyet is. mulayimliq, yawashliq.

nesaic is. ar. toqulma nersiler, rext.

nesaik *is. ar.* qilinghan qurbanliq.

nesaim *is. ar.* asta chiqqan shamal.

nesak *is. ar.* 1. terz, shekil, uslub; 2. tiziq (teswi yaki üncherwayit heqqide).

neseme 1. nepes élip bérish; 2. asta chiqqan (biliner-bilinmes) shamal; 3. jan, roh; 4. azad qilish üçün sétiwélinghan qul.

nesep *-bi is. ar.* 1. neseb, shejere; 2. ata-anilar bilen balilar otturisidiki tughqanliq munasiwiti.

nesf *is. ar.* 1. yiqitish, örüş, buzush; 2. uwutush, ushshaqlash.

nesi *s. ar.* untughaq.

nesib *s. ar.* 1. nopuzluq, tégi sap (nesil jehette); 2. qesidining kirish qismi; 3. er ismi (Nesib).

nesice *is. ar.* toqulghan nersiler, toqulma (anatomiyide).

nesik *is. ar.* 1. altun; 2. kümüş.

nesike *is. ar.* 1. heq yolida qilinghan qurbanliq; 2. qélipqa tökülgen altun yaki kümüş.

nesil *-sli is. ar.* 1. tengtush, démetlik, qurdash; 2. nesil, neseb, sulale.

nesim *is. ar.* 1. asta chiqqan yumshaq shamal; 2. er ismi (Nesim).

nesimi *s.* 1. yol bilen munasiwetlik; 2. er ismi (Nesimi).

nesir *-sri is. ar.* nesir (shéir sheklide yézilmighan), chachma, proza.

nesis *is.* 1. échirqimaq; 2. eng axirqi taqet; 3. axirqi nepes.

nesl *is. ar.* bk. *nesil*.

nesme 1. nepes, roh; 2. dem élish; 3. shamalning asta chiqishi.

nesnas *is. ar. zool.* 1. adem qiyapitide bir putluq, bir közlük we sekrep mangidighan mexluq; 2. gorilla, shimpenze, oran'gutangha oxshash maymun türi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nesne *is.* 1. mewjudat, sheyi; 2. (grammatikida) héch nerse; 3. tashqi dunya.

nesnel *s.* obyéktp.

nesnelcilik *-ği is.* obyéktchilik.

nesnellik *-ği is.* obyéktliq.

nessab *is. ar.* ataqliq kishilarning hökümdarlarning bolupmu erab qebililirining uruqlirini tetqiq qilghuchi tarixchi.

nessac *is. ar.* 1. toqumichi; 2. yalghanchi.

nessar *s. ar.* chachidighan, tarqitidighan.

nesturi *is.* néstorian dini.

nesy *s. is. ar.* 1. untulghan; 2. untush.

nesyen mensiyyen *s.* pütünley untulghan.

neşaid *is. ar.* 1. shéirler; 2. maqal-temsil tüsini alghan qoshaq we béyitlar.

neşat *-ti is.* xushalliq, shad-xuramliq.

neşatlı *s.* xushal, shad-xuram.

neşe *is. ar.* 1. xushalliq, köngül xushluqi, shadliq: *Çocuğun neşesini kırmayın* – Balining xushalliqini buzmag; 2. yéngidin meydangha kelgen; 3. shir keyplik: *Neşesi yerinde* – Keypi jayida; 4. ayal ismi (Neshe).

neşelendirmek 1. xosh qilmaq, shadlandurmaq, könglini xush qilmaq; 2. shirkeyp qilmaq.

neşelenmek xushal bolmaq, köngli xush bolmaq.

neşeli *s.* 1. xushluq; 2. téz süret.

neşesiz *s.* xapa, keypi jayida bolmighan.

neşesizlik *-ği is.* xapiliq.

neşet *-ti is. ar.* 1. chiqish, meydangha kélish; 2. menbe bolmaq; 3. er ismi (Neshet).

neşetli *s.* püttürüş, tügitish (mektepni, oqushni).

neşide *is. ar.* 1. shéir, nezm; 2. maqal-temsil haligha kelgen misra, béyit.

neşir -şri **is. ar.** 1. bésish, tarqitish: *Sözlüğün çabuk neşrini istedi* – Sözlükning téz bésilishini telep qildi; 2. qiyamet küni insanlarning bashqidin tirilishi.

neşredilmek neshr qilinmaq, bésilmaq, tarqitilmaq.

neşretmek 1. neshr qilmaq, basmaq; 2. tarqatmaq.

neşriyat -tı **is. ar.** 1. bésilghan, neshr qilinghan, eserler, maqaliler; 2. chéchish, tarqitish: *Bu çiçek güzel koku neşrediyor* – Bu gül güzel puraq chachidu.

neşşaf **s. ar.** ichiwalidighan, sümürwalidighan.

neşşaf kağıt **is.** qurutush qeghizi (siyahni).

neşter **is. far.** 1. qan élish, chéчек sélish, yarini yérish üçhün qollinidighan doxtur eswabi; 2. kichik qassap pichiқи.

neşur **s. ar.** köp tarqatqan, köp yayghan.

neşüküfte **s. far.** ghunche.

neşv **is. ar.** bir nersining tereqqiy qilip chongiyishi, boy tartishi.

neşvan **s. ar.** 1. mest bolghuchi; 2. bek xushluqidin mest bolup ketken.

neşvüname **is. ar.** ösüp chongiyish, yétishish.

net -ti **s. fr.** 1. nahayiti ochuq körünidighan nerse: *Bu fotograf hiç te net değıl* – Bu resim héч éniқ emes; 2. sap, pütün (reqem): *Ayda net iki yüz yuan* – Ayda sap ikki yüz yüen; 3. yaxshi körünidighan (nerse); 4. opochuq, apashkara.

net -ti **s. ing.** choyla top, tiktak-top oyunlirida topning sétkigha téгіp qarshi terepke ötmigende tekrar urulushi.

neta **is. it.** 1. pakiz; 2. bixeter (yer).

netameli **s.** 1. xeterlik: *Orası netameli bir yerdir* – U xeterlik bir yer; 2. pat-pat qazagha yoluqidighan: *Netameli çocuk* – Balagha uchapla türidighan bala.

netekim **is. ar.** bk. **nitekim**.

netice **is. ar.** 1. aqiwet, bir ishning axiri; 2. xulase, yekün; 3. mehsul.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- neticelendirmek** netijige érishtürmek.
- neticesiz** *s.* netijisiz, axirigha érishelmigen.
- neva** *is. far.* 1. awaz, ahang, neghme; 2. rahet; 3. bayliq.
- nevabız** *is. ar.* qan tomurliri qizil qan tomuri.
- nevabit** *is. ar.* yerdin ünüp chiqqan nersiler.
- nevaciz** *is. ar.* éghiz chishning eng axiridiki töt jüp chish (asti-üsti).
- nevad** *is. far.* 1. yer asti ambar; 2. til; 3. ziyan-zexmet, zerer.
- nevade** *is. ar.* newre.
- nevadi** *is. ar.* yighin, mejlis.
- nevadir** *is. ar.* az we shalang uchraydighan nersiler.
- nevafil** *is. ar.* perz we wajip bolmighan artuq ibadetler.
- nevahi** *is.* cheklen'gen, meni qilinghan nersiler.
- nevaib** *is. ar.* bala, musibet.
- nevair** *is. ar.* ot, yalqun, yanghin.
- nevakis** *is. ar.* kemchilikler, yétishsizlikler, nuqsanlar.
- nevaksi** *is. ar.* chérkauda chélinidighan qongghuraq awazliri, changlar.
- neval** *is. ar.* 1. teley, qimmet, teqdir; 2. éhsan, yaxshiliq; 3. ayal ismi.
- nevale** *is. ar.* 1. yémek-ichmek, ozuq; 2. éhsan, yaxshiliq; 3. teley, qimmet.
- nevan** *z. ar.* 1. tür we jins jehettin; 2. biraz, az miqdarda.
- nevarus** *is. far.* yéngi kélin.
- nevarusan** *is.* yéngi kélinler.
- nevat** *is. ar.* 1. xorma uruqchisi; 2. méghiz; 3. méghiz sheklidiki nerse.
- nevati** *is. yun.* kémichiler.
- nevazil** *is. ar.* 1. weqeler, hadisiler; 2. bala-qazalar; 3. zukam.
- nevbahar** *is.* 1. bahar, etiyaz; 2. bir xil qedimiy türk muqami.

nevber *is. far.* 1. baldur pishidighan méwe yaki köktat; 2. boyigha yetken qiz.

nevbet *-ti is. ar.* 1. nöwet; 2. bir xil diniy murasim; 3. qedimiy herbiy muzika.

nevcivan *s. far.* yash yigit.

neve *is. far.* newre.

neved *s. far.* toqsan (90).

neveda *is. far.* 1. yéngi usul, yéngi moda, yéngi shekil; 2. türk muzikisida bir xil muqam.

nevend *is. far.* bk. *nevende*.

nevende *is. far.* 1. chapqur at, yügürük at; 2. pochtikesh, atliq pochtikesh.

nevfel *is. ar.* 1. déngiz; 2. Leyli-Mejnun dastanida Mejnunning éti.

nevha *is. ar.* 1. ölükning arqisidin yighlash; 2. (kepter) dem tutush, ötkesh.

nevha *is.* ölükning arqisidin qattiq yighlash.

nevha etmek qattiq yighlimaql.

nevhez *s. far.* yéngi yétishken, yéngi chiqqan, yéngi ösken.

nevi *is. far.* yéngiliq.

nevi *-ii is. ar.* jins, tür, xil.

nevin *is. far.* 1. yéngi, yépyéngi; 2. ayal ismi.

nevir *-vri is. ar.* yüzning renggi.

nevk *is. far.* 1. nersining uchi; 2. qushlarning tumshuqi; 3. kirpikning uchi.

nevl *is. yun.* 1. kéme kirasi; 2. yoluchilar töleydighan paraxot kira puli; 3. hediye.

nevm *is. ar.* 1. uyqu; 2. chüsh.

nevmit *s. far.* ümidsiz, charisiz.

nevniyaz *s. far.* bir ishqa yéngi kirishken, shagirt.

nevr *is. ar.* 1. yoruqluq, parlaqliq; 2. gül (bolupmu aq gül).

nevr *is.* «achchiqlanmaq» meniside qollinilidu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nevralji *is. fr.* nérwa aghriqi, ménge aghriqi.

nevres *s. far.* 1. yéngi yétishken, yéngi ösken, yash; 2. er we ayal ismi.

nevropat *is.* nérwa aghriqi.

nevruz *is. far.* noruz (Iran kaléndari boyiche yéngi yilning we baharning bashlangan küni – 22 mart).

nevruziye *is.* 1. noruz küni bérilidighan hediye; 2. noruzgha béghishlangan shéir; 3. noruz munasiwiti bilen qilinghan mejon; 4. xush puraqaq bir xil tatliq yémeklik.

nevsale *s. far.* 1. yéngi, yash; 2. yéshi kichik.

nevsefer *s. far. ar.* tunji seperge chiqish.

nevşah *is. far.* 1. yéngi chiqqan shax; 2. bughining yéngi chiqqan münggüzi.

nevşüküfte *s. far.* yéngi échilghan (gül).

nevvab *is. ar.* 1. Hindistanning musulman rayonida, tömür sultanliq sariyida turidighan wali yaki qomandan; 2. XVIII esirde Hindistandin köpligen mülük bilen en'glimige qaytqan kishige bérilgen nam; 3. Amirikida chong déhqanchiliq meydan igisi; 4. meishetlik we bay turmush kechürgüchilerge bérilgen nam.

nevzad *is. far. bk. nevzat.*

nevzat *is. far.* 1. yéngi tughulghan (bowaq); 2. er ismi (Newzat).

nevzemin *s. far.* yéngi moda, yéngi ussul.

nevzuhur *s. osm.* yéngi, otturigha yéngi chiqqan.

ney *is. far.* 1. ney (saz); 2. qomush.

ney *s. ar.* xam, pishmighan.

neyçe *is. far.* 1. neyche (kichik ney); 2. toqumichilar qollinidighan kichik qomush.

neye *z. bk. niye.*

neyelân *is. ar.* meqsitige érishish, muradigha yétish.

neyiz *s. ar.* 1. ayding, yoruq; 2. yoruqluq bergüchi jisim; 3. er-ayal ismi (Neyiz).

neyl *is. ar.* izdigen nersige érishmek, muradigha yetmek.

neyrene *is. far.* bk. **nirene**.

neyşeker *is. far.* shéker qomushi.

neytal *is. ar.* palaket, bala, musibet, teleysizlik.

neyzen *is. far.* neychi: *Neyzen Mümin* – Neychi Mömin.

nezafet *-ti is. ar.* pakizliq, pakliq.

nezahet *-ti is. ar.* 1. pakliq, exlaq pakliqi; 2. ayal ismi (Nezahet).

nezahetli *s.* pakiz, pak.

nezaket *is. far.* 1. nazukluq; 2. edep, terbiye.

nezaketli *s.* 1. terbiyilik; 2. nazuk.

nezaketsiz *s.* 1. terbiyisiz, edepsiz; 2. qopal.

nezaketsizlik *-ği is.* terbiyisizlik, qopalliq, biedeplik, edepsizlik.

nezare *is. ar.* qarash, seyr qilish.

nezaret *is. ar.* 1. nazaret; 2. tizginlesh; 3. menzire; 4. idare, rehber; 5. ministirliq.

nezdetmek qayturuwalmaq, tartiwalmaq: *Bu hakkı benden nezededemezsiniz* – Bu hoquqni mendin tartiwalalmaysiz.

nezdik *-ği s.* yéqin.

nezdik olmak yéqinlashmaq.

nezevan *is. ar.* sekrimek.

nezf *is. ar.* 1. quduqning süyini boshatmaq, ishlitip tügetmek; 2. qanimaq, qansizliqtin hoshidin ketmek.

nezh *is. ar.* 1. pakizlik; 2. mesumluq.

nezif *-zfi is. ar.* qansirap halsizlinish.

nezif *is. ar.* bk. **nezf**.

nezh *is. ar.* 1. pak, sap, daghsiz, mesum; 2. rahet we huzur béghishlaydighan; 3. kélishken, chirayliq; 4. er ismi (Nezix).

nezil *s. ar.* pes, peskesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nezil** *is. ar.* 1. méhman; 2. yat, chet ellik.
- nezir** *-zri is. ar.* nezir.
- nezle** *is. ar.* zukam.
- nezr** *is. bk. nezir.*
- nezretmek** nezir qilmaq, nezir bermek, atimaq.
- nısfet** *is. ar.* insap, heqqaniyet.
- nısfinnehar** *is. ar.* 1. chüsh waqti; 2. méridian.
- nısfıye** *is. ar.* 1. zinnet üçhün qollinilidighan tengge, sedep; 2. qisqa ney.
- nısfıyet** *-ti is. ar.* yérim, yérimliq.
- nısfıf** *s. is. ar.* yérim.
- nışadır** *is. far.* nöshudur.
- nışadırkaymağı** *is. kim.* ammiyak karbonat.
- niac** *is. ar.* saghliq qoy.
- niâl** *is. ar.* 1. ayagh kiyimler; 2. nahal; 3. eng töwenni.
- niam** *is. ar.* németler.
- nibah** *is. ar.* 1. itning hawshushi; 2. yilanning küshkürüshi.
- nibal** *is. ar.* oq (oqyaning).
- nicad** *is. ar.* chapras ésilghan nerse.
- nicar** *is. ar.* yiltiz, tüp, asas.
- nice** *z.* 1. qanche, qanchilik; 2. bek köp, bek jiq, bek tola, bek nurghun; 3. qandaq; 4. qaysi, néme.
- nice seneler** *e.* tughulghan küni yaki yilning béshida uzun ömür tilesh yüzisidin sözlinidighan tebrik sözi.
- nicelik** *-ği is.* 1. bir nersining sani, miqdar jehettiki alahidiliki: *Nicelikten niteliğe önem verilmeli* – Sanigha köre, süpitige ehmiyet bérishi lazim; 2. köplük miqdar.
- nicenice** *s.* köp, jiq, nurghun, tola.
- niçin** *z.* néme üçhün, némishqa: *Buraya niçin geldiniz?* – Bu yerge némishqa keldingiz?.
- nida** *is. ar.* 1. warqirash, tovlash; 2. ündesh (grammatikida): *Nida işareti* – Ündesh belgisi; 3. er we ayal ismi.

nifak *-kı is. ar.* 1. soghuqchiliq, bölgünchilik, ittapaqsizliq; *Aralarına nifak düştü* – Otturisigha soghuqchiliq chüshti; 2. ikki yüzlilik; 3. körünüshi musulman, esli kapir.

nifakçı *s. is.* otturigha soghuqchiliq salghuchi.

nifar *is. ar.* 1. ürküş, chöchüş, qorqush; 2. nepritini ipadilesh.

nifas *is. ar.* yéngi tughutluq ayal.

nigâh *is. far.* qarash, béqish.

nigâhben *is. s. far.* muhapizetchi, küzetchi.

nigâhdar *is. s. far.* 1. küzetchi; 2. qoghdighuchi.

nigâr *is. far.* 1. sûret; 2. surettek chirayliq, söyümlük; 3. güzel; 4. ayal ismi (Nigar).

nigarende *is. far.* ressam.

nigârhane *is. far.* 1. heykel we resim körgezmisi; 2. ressam yaki heykeltirashlarning ishxisi; 3. butxana.

nigarin *is. far.* 1. sûrettek chirayliq, söyümlük; 2. *s.* resimler bilen bézelgen.

nigaristan *is. far.* 1. resim we heykel körgezmisi; 2. butxana.

nigâriş *is. far.* resim sizish.

nigehdar *is. s. far.* bk. **nigâhdar**.

nigin *is. far.* 1. üzük, üzük közi; 2. möhürlük özük.

nigü *s. far.* yaxshi, güzel.

nigün *s. far.* 1. eksige qaytqan 1. astin-üstün bolghan; 3. tetür, eks, teleysiz; 4. asman boshluqi yaxshiliq, güzel.

nigüyi *is.* yaxshiliq, güzellik, xushluq.

nihab *is. ar.* bulang-talang.

nihad *is. ar.* 1. xuy, mijez, tebiet; 2. er ismi (Nihad).

nihaf *is. ar.* ajizlar, zeipler.

nihai *s. ar.* bir ishning axiri, tügenchisi: *Nihai savaş* – Axirqi urush.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nihal is. far. 1. yéngi köchet; 2. zilwa boyluq mehbube; 3. ayal ismi (Nihal).

nihalân is. köchet (köplük).

nihale is. far. 1. dastixanda kora qatarliq qiziq nersilerning astigha qoyulidighan nerse; 2. yéngi ösüwatqan köchet, maysa; 3. owchilar qézip qoyghan oyman, yasap qoyghan tam-tosuq.

nihali is. far. 1. dastixanda kora qatarliq qiziq nersilerning astigha qoyulidighan nerse; 2. gilem.

nihaliçe is. meruze, kichik gilem.

nihalistan is. far. köchet yétishtüridighan yer, köchetzarliq.

nihan s. far. 1. yoshurun; 2. körünmeydighan; 3. sir; 4. ayal ismi (Nihan).

nihanhane is. far. 1. yoshurunushqa bolidighan yer; 2. ghar, öngkür; 3. game; 4. qele, saray we méhmanxanilarda mexpiy öyler.

nihayet -ti is. ar. 1. aqiwet, axiri; 2. eng axirida: *Nihayet gele bildiniz* – Ish qilip eng axirida kélelidingiz; *Nihayet derecede* – Axirqi derijide.

nihayet vermek tügetmek, püttürmek.

nihayetlenmek tügimek, axirigha yetmek, netijilenmek.

nihayetsiz s. 1. cheksiz, bipayan, axiri yoq; 2. tügimeydighan, nahayiti jiq.

nihilism 1. nigilizm (1. hernalarining inkar qilinishi; 2. ijtimaiy örp adetlerge qarshi tutulghan tenqidiy mewqe;; 3. Rusiyede Aléksandr II zamanining ikkinchi yérimida rawajlanghan inqilabiy heriket).

nihle is. ar. diniy mez'hep.

nihrir is. tejrilibilik, bilimlik.

nijad is. ar. bk. nijad.

nijad is. ar. 1. nesil; 2. xuy, yaritilish; 3. es ismi (Nijat).

nik s. far. yaxshi, güzel.

nika is. ar. pak ademler.

nikâb *is. far.* qushchilarning peliyi.

nikab *is. far.* bk. **nikap**.

nikabet *is. ar.* 1. reislik, bashliqliq; 2. wekillik; 3. ibadetxanilarda péshqedem derwish.

nikâbet *is. ar.* shamalning tetür chiqishi.

nikâh *is. ar.* 1. nikah; 2. toyluq pul.

nikâhlamak 1. öylenmek; 2. nikah oqumaq.

nikâhlanmak nikahlanmaq; *Kasımın sekizinde nikâhlandılar* – 11 ayning 8 küni toy bolghan.

nikâhli *s. is.* nikahliq, turmushluq, öy-waqiliq.

nikâhsiz *s.* nikahsiz.

nikap *-bı is. ar.* niqab, chümperde.

nikaplı *s.* chümperdilik.

nikât *is. ar.* 1. chüshinilishi qiyin mene; 2. neps-pasahetlik söz.

nikâyet *is. ar.* düshmenni qilich bilen öltürüş.

nikbet *is. ar.* 1. chüshkünlük, teleysizlik; 2. palaket.

nikbin *s. far.* ümidwar.

nikel *is. alm.* nikél (érishi qiyin, hawada özgermeydighan kümüshsiman aq, qattiq métal).

nikelâj *is. fr.* nikéllimaq, nikél qaplimaq.

nikmet *is. far.* bk. **nakmet**.

nikotin *is. fr.* nikotin (tamaka terkibide bolidighan, nérwa sistémisini buzidighan).

niktalji *is. fr.* yalghuz kéchisi aghriydighan aghriq.

niktalopı *s. is. fr.* namazsham qarighusi.

nikter *s. far.* bek yaxshi.

nikterin *s.* hemmidin yaxshi.

niktofilı *is. fr.* qarangghuluqtin xushlinidighan.

niktofobi *is. fr.* qarangghuluqtin we ya kéchidin heddidin ziyade qorqush, qarangghuluq qorqunchisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

niktofoni is. istériye (qorqaqliq késili) tüpeylidin peyda bolidighan, üstün awaz bilen sözlishelmeydighan késellik.

niktüri is. fr. kéchilir pat-pat kichik teret qilish yaki shéker késilining belgisi.

niküyi is. bk. nigüyi.

nikz is. ar. binalar xarabisi, yiqilip chüshken nersiler.

nil is. 1. qara kök, nil reng; 2. osma.

nilgün s. far. bk. nilgün.

nilgün s. far. 1. osma renggide, qara kök; 2. ayal ismi.

nilüfer is. far. 1. nélufer; 2. ayal ismi (Nilofer).

nim s. far. yérim.

nimbüs is. lat. yamghur buluti, qara bulut.

nime s. far. yérim.

nime s. némidégen chirayliq, némidégen yaxshi.

nimet -ti is. ar. 1. yaxshiliq, éhsan; 2. yaxshi turmush kechürüşh üçün kéreklik nersiler; 3. yeydighan-ichidighan nersiler, riziq; 4. ayal ismi.

nimetşinas s. is. qilinghan yaxshiliqni bilidighan, yaxshiliqni unutmaydighan.

nimr is. ar. yolwas.

nine is. 1. moma; 2. yashanghan ayallargha qarita hörmet sözi.

ninni is. elley naxshisi.

niran is. ar. 1. ot; 2. jehennem, dozax.

nirene is. far. 1. epsun, séhir; 2. hiyle-mikir; 3. resim, süret.

niru is. far. quwwet, küch.

nirumend s. far. quwwetlik, küchlük.

nisa is. ar. ayallar, xotunlar.

nisaiye is. ar. ayallar késelliki.

nisaiyeci is. s. ayallar késelliki doxturi.

nisai s. ar. ayallar késelliki bilen munasiwetlik.

nisan is. aprél, 4 ay.

nisan balıǵı *is.* 4 aynıng 1 künü qilinghan aldash.

nisap *-bı is. ar.* 1. derije, nisbet; 2. esli élément, asas; 3. sermaye.

nisbet *is.* bk. *nispet*.

nispet *-ti is. ar.* nisbet.

nispeten *z. ar.* nisbeten, qarighanda, sélishturghanda: *Bu ötekinden nispeten çok iyidir* – Bu uninggha qarighanda köp yaxshi; *Buğün hava nispeten iyi* – Bügün hava nisbeten yaxshi.

nispi *is. ar.* 1. nispiy: *Güzellik ve çirkinlik nispi özelliklerdir* – Güzellik we setlik nispiy xususiyetlerdur; 2. burunqisigha qarighanda.

nisti *is. far.* yoqluq.

nisyan *is. ar.* untush.

niş *is. far.* 1. here, chayan qatarliqlarning neshtiri; 2. tiken; 3. zeher.

niş *is. fr.* nersige échilghan köz, oyuq: *Tünel nişi* – Tonillarda ishligüchi ishchilarning poyiz ötkende kiriwélishi üçün oyulghan oyuq, tonil oyuqi.

nişaburek *is. far.* mushawirek muqami.

nişan *is. far.* 1. isharet, belge, alamet; 2. maqul chéyi, chong chay; 3. xatire tash; 4. yara izi.

nişançı *s. is.* qarigha alghuchi, nishanchi.

nişande *s. far.* 1. tikilgen, tik halgha keltürülgen; 2. nishan üçün tikilgen.

nişane *is. far.* isharet, belge, nishane.

nişangâh *is. far.* 1. qara (nishangha élinidighan); 2. qoral-yaraqning qarigha élish belgisi.

nişangir *is. far.* sizghuch (yaghachchilarning).

nişanlamak 1. toy qilishidighan bolup üzük taqashmaq; 2. nishangha almaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nişanlı **s.** 1. toy qilishqa wediliship qoyghan (qiz yaki yigit);
2. belgisi bolghan.

nişansız **s.** 1. isharet belgisi bolmighan; 2. médalsiz, ordénsiz.

nişasta **is. far.** kraxmal.

nişest **is. far.** olturush.

nişeste **is. far.** 1. olturghan; 2. qoruqluqqa chiqqan (kéme).

nişib **is. far.** téngish, töwen yer, égzidin peske chüshidighan yer.

nişimen **is. far.** 1. olturidighan yer; 2. yighin meydani, mejilixsana.

nişter **is. far.** nishter.

nitac **is. ar.** tughush, tughmaq (haywan).

nitaf **is. ar.** pakiz sular.

nitah **is. ar.** üsmek (münggüz bilen).

nitak **is. ar.** 1. kemer, belbagh; 2. peshtimal.

nite **z.** «qandaq? néme üçün?» dégen menide qollinilidu.

nitelim **z.** emeliyette, heqiqeten: *Ben göremedim, nitelim Sizde görmüş değılsiniz* – Men körelmidim, emeliyette sizmu körelmigensiz.

nitilemek bir nersining mahiyitini körsetmek, hésablimaq, tonumaq, baha bermek.

nitelik **-ği is.** mahiyitini ipadileydighan alahidilik, xaraktér, xususiyet: *Ağırlık – cisimlerin bir niteliğidirş* – Éghirliq jisimlarning xususiyetidir; *Niteliği iyi bir kumaş* – Supiti yaxshi rext.

niyar **is. far.** yer bilen asman otturisi.

nive **is. far.** yighlash, ingrash.

nivend **is. far.** eqil, idrak.

niver **is. far.** yüz bergen pütün weqeler.

niya **is. far.** chong dada, bowa.

niyab **is.** éghiz chish.

niyabet -*ti is. ar.* 1. wakalet, wekillik; 2. birining ornida waqitliq wezipe öteп turush.

niyabet etmek wekillik qilmaq.

niyah *is. ar.* mersiye.

niyam *is. ar.* uxlawatqanlar.

niyam *is. far.* qilichning qini.

niyamger *is.* qin, ghilap yasighuchi usta.

niyar *is. ar.* ot, chogh.

niyaz *is. far.* 1. yalwurush, iltimas; 2. mohtaj, éhtiyaj; 3. dua, tilek.

niyaz etmek yalwurmaq, tilimek.

niye *z.* némige, némishqa, néme üçün, néme sewebtin: *Niye doğrusunu söylemiyorsun?* – Némishqa rastini sözlimeysen?.

niyet -*ti is. ar.* 1. oy, pikir, meqset, ghaye: *Yarın gitmeye niyet ediyorum* – Ete bérishni niyet qiliwatimen; 2. pal qeghizi; 3. namaz oqush yaki roza tutushni qarar qilghanliq: *Niyet ettim, oruç tutmaya* – Roza tutushqa niyet qildim.

niyetlenmek 1. niyet qilmaq, oylimaq; 2. roza tutushqa bel baghlimaq.

niyetli *s.* 1. niyet qilghuchi; 2. roza tutushqa niyet qilghuchi.

niza *is.* jédel, ghowgha, majira, talash-tartish.

nizacı *is.* jédelxor, talash-tartish qilghuchi.

nizam *is. ar.* 1. usul, qaide; 2. qanun; 3. tertip, ret; 4. tertipke salghuchi; 5. er ismi (Nizam).

nizami *s. ar.* 1. usul-qaidige munasiwetlik; 2. tertiplik, retlik; 3. qanun we nizamgha uyghun.

nizamname *is. ar.* nizamname: *Parti nizamnamesi* – Partiye nizamnamisi.

nizamsız *s.* 1. tertipsiz, retsiz; 2. qanungha xilap.

nizamsızlık -*đi is.* 1. tertipsizlik, qalaymiqan; 2. qanunsizliq.

nizar *is. far.* zeip, ajiz.

nizasız *s.* ixtilapsiz, talash-tartishsiz, jédel-majrasiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nize is. far. neyze.

nizek is. far. 1. ayal qul; 2. kichik neyze.

nobran s. herikiti qopal, tong: *Nobran bir adam* – Qopal adem.

nobranlık -ğı is. qopalliq, tongluq.

noda is. topigha kömülgen saman döwisi.

nodul is. yun. uchi uchluq tayaq.

nodullamak 1. haywanni mangdurmaq üçün uchi uchluq tayaq bilen sanjimaq; 2. bir ishni mejburiy qildurushqa urunmaq.

noel is. far. xristianlarning Eysaning tughulghan künini tebriklesh bayrimi.

nohudi s. far. tutuq sériq (reng).

nohut -du is. far. noqut (purchaq).

noksan is. ar. 1. nuqsan, kemchilik, qusur; 2. yoqluq; 3. eyiblik.

nokta is. ar. 1. nuqta: *Harita üzerinde bir yeri bir nokta ile belirlemek* – Xeritide bir yerni bir nuqta bilen körsetmek; 2. kichik meng, chékit, dagh; 3. yer: *Hepsi bir noktada toplandilar* – Hemmisi bir yerge toplandi; 4. ehwal, weziyet; 5. derije: *Meselenin en yüksek noktasına varmak* – Mesilining eng yuqiri derijisige barmaq; 6. yalghuz pos (közetchi): *Orada polis noktası var* – U yerde saqchi posi bar.

noktalamak 1. chékit qoymaq; 2. köp chékit bilen isharet bermek.

noktalı s. 1. chékitlik: *Noktalı harf* – Chékitlik herp; 2. ushshaq chékitler bilen sizilghan resim.

noktasız s. tochkisiz, chékitsiz: *Eski metinler noktasız, virgülsüz ve satir başsızdır* – Kona yéziqlar chékitsiz, peshsiz we qur béshisiz idi.

noram is. fr. 1. heriket prinsipi, qaidisi; 2. qanuniyetke uyghun hal.

normal *-li is. fr.* tebiet qanunlirigha we qaidige uyghun, normal: *Normal bir durum* – Normal weziyet.

normalleşmek normal halgha kelmek: *İki ülke arasındaki ilişkiler normalleşti* – Ikki memliket otturisdiki munasiwet normal halgha keldi.

normlu s. ölchemlik, ölchemge uyghun (layiq) **Norveç is. öz.** Norwégiye.

nosyon is. fr. mezmun, mene.

not -tu is. fr. 1. xatire (yéziq): *Bunu not edin de unutmayın* – Buni xatire qilip yézing, untumang; 2. baha: *Bu hareketiniz size iyi not kazandırmas* – Bu herikitingiz sizge yaxshi baha keltürmes; 3. nomur (ders nomuri): *Sinavda iyi not aldı* – Imtihanda yaxshi nomur aldı.

nota is. it. nota (muzika esiri, tawush we uning grafik teswiri).

nota is. it. nota (bir döletning yene bir döletke yazghan resmiy diplomatik xéti).

notalamak notigha almaq, notilimaq.

noter is. fr. guwahliq bergüchi, guwahchi, shahit.

noterlik -ği is. guwahliq, shahitliq.

nöbet -ti is. ar. 1. nöwet: *Bu defa nöbet size* – Bu qétim nöwet sizge; *Nöbete çıkmak* – Nöwetke chiqmaq; 2. nöwet bilen qilinidighan xizmet; 3. qétim, dorem; 4. késelning harariti ashmaq, titrimek; 5. gözetçilik, posta turush: *Askeri kamp kapısında nöbet kaç saat sürüyor?* – Herbi lagérning ishikide gözetçilik qanche saet bolidu?.

nöbetçi s. is. 1. nöwet kütküchi; 2. nöwetchi: *Bugün okulda kim nöbetçi olacak?* – Bugün mektepte kim nöwetchi bolidu?

nöbetçilik -ği is. 1. nöwetchilik; 2. gözetçilik.

nöbetleşe z. nöwetliship, almiship: *Şoföre lüzum yoktu, ikimiz nöbetleşe kullanırdık* – Shopurgha hajet yoq idi, ikkimiz almiship qollinattuq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nörobiyoloji** *is. fr.* nérwa sistémisi biologiyisi.
- nörodermatoz** *is. fr.* nérwidiki buzuqluqtin peyda bolidighan tére késelliki.
- nörofizyoloji** *is. fr.* nérwa sistémisi fiziologiyisi.
- nöronit** *-ti is. fr.* nérwa hüjeyrisi yallughi.
- nöroparalizi** *is. fr.* nérwa késelliki tüpeyli bolidighan paralich, palech.
- nöropati** *is. fr.* nérwa sistémisining késel bolushi.
- nöroskleroz** *is. fr.* nérwa toqulmilirining qétishi.
- nöroşirürji** *is. fr.* nérwa késellikliri doxturi.
- nöroteropi** *is. fr.* nérwa késellikining dawasi (dawalash).
- nörotrofi** *is. fr.* nérwa toqulmilirining ozuqlinishi.
- nötosit** *is. fr.* nérwa hüjeyrisi.
- nötr** *s. fr.* 1. biterep; 2. pilus (\+) yaki minus (-) bolmighan; 3. mötidil; 4. (grammatikida) üçinchi jins.
- nötür** *s.* bk. **nötr**.
- nucum ilmi** *is. ar.* astronomiye, yultuzlar ilmi.
- nuhame** *is. ar.* belghem, xepruk.
- nuhas** *is. ar.* 1. mis; 2. mis tengge.
- nuhasi** *s. ar.* mistin yasalghan.
- nuhat** *is. ar.* kékirish.
- nuhbe** *is. s. ar.* 1. tallanghan; 2. hemmige yaxshi körün'gen (adem yaki nerse); 3. ülpet (ishret olturushida).
- nuhre** *is. ar.* söngék toqulmining chirishi.
- nuhuset** *-ti is. ar.* teleysizlik, bextsizlik.
- nuhust** *s. far.* birinchi, tunji, awwalqi.
- nuhustin** *s. far.* bk. **nuhust**.
- nuhustzad** *s.* tunji tughulghan.
- nuk** *is. far.* 1. qush tumshuqi; 2. qush tumshuqigha oxshash; 3. oqya oqining uchi.
- nukbe** *is. ar.* 1. reng; 2. dat; 3. töshük; 4. yirtiq; 5. yol.
- nuki** *is. ar.* meze, qent, gézek.

nukre *is. ar.* 1. monek kmsh; 2. boyunning arqa qismidiki chongqurluq.

nukud *is. ar.* bk. **nukut**.

nukul *-li is. ar.* hékaye, riwayet.

nukut *is. ar.* pul, aqcha, tilla, tengge.

nl *is. far.* qush tumshuqi.

numan *is. ar.* 1. qan; 2. er ismi; 3. epyn'gl.

numara *is. it.* 1. nomur; 2. ylerge qoyulghan nomur; 3. téléfon nomuri; 4. lchem, derije; 5. oqughuchigha bérilgen nomur; 6. hiyle; 7. kzeynekning gradusi; 8. ayagh kiyim we bashqilarning razmri (nomuri).

numaracı *s.* saxtiliq (herikiti).

numaralamak nomur qoymaq.

numaralı *s.* nomur qoyulghan, nomurluq: *İki numaralı oda* – Ikki nomurluq y.

numarasız *s.* 1. nomur qoyulmighan; 2. gradussiz.

numaratr *-ri is. fr.* nomur qoyush eswabi.

numune *is. far.* 1. nemune, lge; 2. rnek.

numungah *is.* rnek bolarliq yer, nemunigah.

numunelik *-gi is.* 1. lgilik; 2. klkillik, mentiqisiz.

nur *is. ar.* 1. nur, yoruqluq; 2. Quran Kerim.

nur yuzl *s.* qelbi pak, mubarek yüzlük.

nuran *is.* 1. Muhemmed peyghemberning ikki qizi; 2. ayal ismi (Nuran).

nuran *s. ar.* 1. nurluq, nur chachidighan, parlaq; 2. hrmet tuyghusi ornitidighan.

nurlandırmak yorutmaq.

nurlanmak 1. yorumaq; 2. pakiz we parlaq halgha kelmek.

nurlu *s.* 1. parlaq; 2. pakiz, mubarek.

nusara *is. ar.* yaremchiler, yarem qilghuchilar.

nush *is. ar.* nesihet.

nusret *-ti is. ar.* 1. yarem; 2. stnlk; 3. er ismi (Nusret).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

nussah is. ar. nesihat bergüchi.

nussar is. ar. yordemleshküchiler, yordem bergüchiler.

nusul is. ar. neyzining uchidiki uchluq tömür.

nuş is. far. 1. haraq-sharab; 2. bal, hesel; 3. turmush.

nuşabe is. far. 1. abihaypat; 2. doriliq üçün ichilidighan haraq.

nuşende is. haraqkesh.

nuşin s. far. tatliq, lezzetlik.

nuşine is. far. tatliq sharab.

nutfe is. ar. 1. pakiz, süzük su; 2. meni.

nutk is. bk. **nutuk.**

nutû is. ar. 1. yopuq, dastixan; 2. tére (pishshiq) yopuq.

nutuk -tku is. ar. 1. nutuq, söz; 2. teriqet bashliqlirining teriqetke kirgüzgüchilerge yol körsitip yazghan qoshaqliri; 3. teriqet bashliqlirining shéiriy sözliri.

nuumet is. ar. mayimlik, nazaketlik.

nuuz is. far. 1. qiyam bolmaq, qoyuqlashmaq; 2. küchlenmek; 3. ornidin qoymaq, qed kötürmek.

nü is. fr. yalingach sizilghan resim.

nübelâ is. ar. zéki, aqil ademler.

nüceda is. ar. nesli yaxshi, tégi-tekti yaxshi (adem).

nücum is. ar. yultuzlar.

nücumî s. 1. yultuzlarga munasiwetlik; 2. yultuzlarni tetqiq qilghuchi.

nüdbe is. ar. jinazining arqisidin yighlash, mersiye.

nüdema is. ar. yordem qilghuchi, aghinidarchiliq qilghuchi.

nüdizm is. fr. yalingach yürüşni adet qilghan, yalingachliq.

nüdomani is. yalingach yürüş arzusi.

nüfur is. far. 1. qéchish, qorqup tarqilip kétish; 2. hajlarning Minadin Mekkiye qarap yolgha chiqishi.

nüfus *is. far.* 1. nopus: *Kaşgarin nüfusu artiyor mu?* – Qeshqerning nopusi köpiywatamdu?; 2. jan: *O, 6 nüfusa bakiyor* – U alte janni baqıdu.

nüfuz *is. ar.* 1. ötüsh: *Duwardan su nüfuz ediyor* – Tamdin su ötüwatıdu; 2. gépi ötidighan, abruy, inawet: *Bu adamın çok nüfuzu var* – Bu ademning xéli abroyı bar.

nüfuzlu *s.* nopuzluq, abruyluq, inawetlik.

nüh *s. far.* toqquz.

nühak *is. ar.* éshekning hangrishi.

nühur *is. ar.* deryalar, aqar sular.

nühur *is. ar.* qurbanlar.

nühuz *is. ar.* 1. heriket qilmaq, qimirlımaq; 2. yéridin qoymaq.

nühüfte *s. far.* yoshurun, mexpiy.

nühye *is. ar.* aqıl, idrak.

nükhet *is. ar.* 1. xush puraq; 2. bir nersining öziǵe xas purıqı; 3. éghızning purıqı; 4. ayal ismi.

nükleer *s. fr.* atom yadrosi: *Nükleer silahlar imha edilmeli* – Yadro qoralliri yoqıtılıshı lazim.

nükleon *is. fr.* noklon (fizikida).

nüks *is. ar.* késelning tekrarlinishi.

nüksetmek qozghalmaq, tekrarlanmaq.

nükte *is. ar.* 1. chongqur menilik, neps söz; 2. eserde, resimde, sözde diqqet qilghandila chüshen'gili bolidighan mene.

nükte yapmak menilik söz qilmaq.

nükteci *s.* menilik we pasahetlik söz qilghuchi.

nüktedan *s.* bk. *nükteci*.

nümayan *s. far.* namayan, körünidighan, otturida bolghan.

nümayiş *is. far.* 1. namayish; 2. körsitish.

nümayişçi *is.* namayishchi.

nümayişkâr *is. far.* namayishchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- nümruka** *is. ar.* kichik yastuq.
- nümudar** *s. is. ar.* 1. körün'gen; 2. örnek, nemune.
- nümune** *is. ar.* bk. **numune**.
- nümuneğah** *is.* bk. **numuneğah**.
- nümur** *is.* yolwaslar.
- nümuzec** *is. far.* nemune, örnek.
- nümür** *is.* bk. **nümur**.
- nümüv** *is. ar.* ösüş, chongiyish, yétishish.
- nüsafa** *is. ar.* shamalda sorilip bughdaydin ayrilghan saman, topan.
- nüsah** *is. ar.* nusxa.
- nüsal** *is. ar.* haywanlardin tökülgen yung, tük.
- nüsale** *is. ar.* yumshaq öchke yungi (enqere öchkisining yungi).
- nüsha** *is. ar.* 1. kopye: *Bu yazının nüshası nerede?* – Bu maqalining köpiyisi qeyerde?; 2. tirazh.
- nüsür** *s. ar.* 1. giye (qush); 2. bürküt.
- nüşabe** *is. far.* uchi tömür oq (oqya oqi).
- nüşare** *is. ar.* rende qirindisi.
- nüşar** *is. far.* köshimek.
- nüşre** *is. ar.* epsun.
- nüşur** *is. ar.* 1. tarqitish, yéyish; 2. ölgendin kéyin tirilish.
- nüvaht** *is. far.* saz chélish.
- nüve** *is. ar.* 1. uruqcha, méghiz; 2. bir nersining asasi.
- nüvit** *-di is. far.* 1. xush xewer; 2. er ismi.
- nüyub** *is. ar.* iziq chish.
- nüzel** *is. ar.* 1. qonalghu; 2. méhmanlarga hazirlanghan tamaq.
- nüzhet** *-ti is. ar.* 1. tamasha, seyle; 2. xushalliq; 3. er we ayal ismi.
- nüzul** *-lü is. ar.* chüshüsh.
- nüzul etmek** yuqiridin peske chüshmek.

nüzül -lü is. ar. bk. nüzul.

O

O O (Türk élipbesining 18-herpi)

O oksigénning belgisi.

o s. heyranliq, xushalliq qatarliq hés-tuyghuni ipadileydu: *O, ne güzel* – Pah, némidégen chirayliq.

o -nu z. 1. üçinchi shexs – u: *O gelmedi ben geldim* – U kelmidi, men keldim; 2. köz aldida bolmighan yaki yiraqta bolghan adem yaki nersige isharet: *O iyi değil, bu iyidir* – U yaxshi emes, bu yaxshi.

oba is. chédirlarda yashaydighan köchmen xelqlerdin barliqqa kelgen awul.

obartmak köptürmek, chongaytmaq, mubalighe qilmaq.

obelisk is. fr. tikiklik tash.

obezite is. fr. 1. heddidin ziyade sémezlik, yagh toqulmilirining artuqche ösüp kétishi.

objektif s. fr. 1. obyéktip; 2. foto apparati, mikroskop, durbun qatarliq optik saymanlarning eynek közi.

objektivizm is. obyéktiwizm.

obruk -ğu s. 1. azgal, oyman; 2. oyuq yer, oyulghan yer; 3. déngiz, deryalarda qaynam (yer).

obrukluq -ğu is. azgalliq, oymanliq, chongqurluq, peslik.

observatuvar is. fr. obérwatoriye (mexsus eswab-üsküniler yardimi bilen asman jisimlerini sistémiliq tüzitip baridighan astronomiyilik qurulma).

obua is. fr. üç perdilik püwlep chalidighan saz.

obur s. is. opqan, toyghinini bilmeydighan.

obur is. zool. (Shimaliy Qutupta yashaydighan) süt emgüchi haywan.

obüs is. fr. top (zembirek) ning bir türi.

ocak -ğı **is.** 1. ochaq: *Mutfak ocağı* – Ashxana ochiqi; 2. kan: *Kömür ocağı* – Kömür keni; 3. öy, aile: *Onlar eski bir ocaktandır* – Ular bir kona ailidin; 4. qedimdin téwipliqni kesip qilghan aile.

ocak -ğı **is.** yanwar, birinchi ay: *Ocak 31 gündür* – Yanwar 31 künlük aydur.

ocakçı **is.** 1. paraxot, poyiz qatarliqlarda ot qalighuchi, ot yaqquchi; 2. mora tazilighuchi; 3. qehwexanilarda qehwe, chay qaynatquchi.

ocaklı **s.** 1. ochaqliq, ochiqi bolghan; 2. ochaqtin bolghan.

ocaklık -ğı **s.** 1. ashxanida ochaq bolghan yer, qazanbéshi; 2. tüwrük; 3. turxun, mora; 4. miras.

od **is.** ot.

oda **is.** 1. öy: *Yatak odası* – Yataq öyi; 2. ishxana: *Hekimler odası* – Doxturlar ishxanisi.

odacı **is.** öy xizmetchisi, qara xizmetchi, taziliq ishchisi.

odacılık -ğı **is.** qara xizmetchilik.

odak -ğı **is.** 1. fokus (fizikida); 2. merkiziy nuqta; 3. késish nuqtisi (matématikida).

odalık -ğı **is.** qedimki zamanda nikahsiz élinghan xotun, sétiwélinghan xotun.

odaşık -ğı **is.** eyni yataqta yatquchi yaki eyni ishxanida ishligüchi.

oditoryum **is. fr.** 1. shairlarning shéirini anglash üçün toplinidighan yer; 2. doklat dersi we konsért bérilidighan zal.

odun **is.** 1. otun; 2. qopal, set (adem); 3. tayaq, kaltek.

oduncu **is.** 1. otun satquchi; 2. ormanlarda otun kesküchi.

oduncul **s. is.** yaghach bilen ozuqlinidighan qurtlar.

odunculuk -ğı **is.** otunchiliq.

odunlaşmak 1. otun haligha kelmek; 2. qopallashmaq.

odunluk -ğı **is.** 1. otun qoyulidighan yer; 2. qopalliq setlik; 3. otun haligha kelgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

odunsu s. otunsiman, otungha oxshighan.

odyofun is. fr. awazni kücheytidighan akustik sayman.

of ünl. 1. ah, way: *Of bırakalım bu konuyu artık* – Way qoyghina bu mesilini; 2. harghinliq ipadisi: *Of bu tepe insanı yorgunluktan öldürür* – Pah bu égzilik ademni harghuzup öltürgüdek.

ofidizm is. fr. yılan zehiri bilen zeherlinish.

ofis is. fr. idare, ishxana: *Tarım ofisi* – Déhqanchiliq idarisi.

ofkarmak chongqur nepes almaq.

oflamak uh dep ichidiki ghem-qayghuni ipade qilmaq.

oflaz s. nepis.

oftalmodini is. fr. köz aghriqi.

oftalmokonyoz is. fr. topa-changdin bolghan köz aghriqi.

oftalmoloji is. fr. közning quruluşu, iqtidari we köz késellikliri toghrisidiki bilim.

oftalmonevrit -ti is. fr. köz nérwilirining yallughi.

oftalmopleji is. fr. közdiki heriket toqulmilirining palech bolushi.

oftalmoraji is. fr. közning qanishi.

oftalmoreksi is. fr. köz qarichughining yirtilishi.

oftalmoskop -pu is. fr. közning ichini tekshüridighan eswab.

oftalmotomi is. fr. köz opératsiyisi.

oftalmotonometre is. fr. köz bésimini ölçeydighan eswab.

oğalamak uwilimaq, changgilimaq **Oğan is.** Tengri.

oğlak -ğı is. zool. oghlaq.

oğlan is. 1. oghul: *Çocukların ikisi oğlan* – Balilarning ikkisi oghul; 2. yash xizmetchi: *Bizim oğlanı çarşıya gönderdim, hâlâ gelmeli* – Yash xizmetchini bazargha ewettim, hazirghiche kelmidi; 3. bechche (oghul bala).

oğlancı s. is. bechchiwaz.

oğlancık -ğı **is.** kichik oghul bala.

oğlancılık -ğı **is.** bechchiwazliq.

oğmaç -cı **is.** 1. nanni yaki xémirni inchike toghrap uninggha yagh, irimchik we tuxum arilashturup qaynitip qilidighan bir xil tamaq; 2. yéngi qétiq arilashturulghan xémir.

oğrun **z.** bk. **uğrun.**

oğul -ğlu **is.** 1. oghul, bala: *Er oğlu er, it oğlu it* – Adem balisi adem, it balisi it; 2. ewlad: *Osman oğulları* – Osmanning ewladliri.

oğul is. zool. bir ana hesel herisi bilen birlikte uwisidin ayrilghan heriler.

oğulcuk -ğu **is.** 1. «oghul» sözining erkiletme shekli; 2. törelme, hamile, ündürme.

oğulduruk -ğu **is.** baliyatqu.

oğulluk -ğu **is.** oghulluq, baliliq.

oğulmak bk. **ovulmak.**

oğunmak 1. bihosh bolmaq, hoshidin ketmek; 2. ichi sérilmaq, ich aghritmaq.

oğuşturmak bk. **ovuşturmak.**

oğuz is. s. 1. küchlük, bestlik; 2. dost, yaxshiniyet adem, aq köngül adem; 3. déhqan, sehraliq; 4. yaxshi we toghra (adem); 5. pak, sap, tejribisiz; 6. er ismi (Oghuz).

Oğuz is. öz. 1. Oghuz (türkler epsaniside bir qehrimanning nami); 2. türklerning eng zor qebiliridini biri we uninggha tewe ademler: *Selçuklular, Osmanlılar, Âzeriler ve Orta Asya Türkmenleri Oğuz boylarındandır* – Selchuqluqlar, Usmanliqlar, Azeriler we Ottura Asiya Türkmenliri Oghuz ewladliridur.

Oğuzca is. oghuzlarning tili, oghuzche.

oh ün. 1. qollinilghan yer we intonatsiyige qarap her xil hés-tuyghuni bildüridu, heyranliqni bildüridu; 2. xushalliq we hayajanni bildüridu: *Oh, ne güzel* – Way, némidigen chirayliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

oha ün. 1. chong haywanlarni toxtitish üçün qollinilidu; 2. tene üçün qollinilidu: *Oha ne diyorsun?* – Ohoy, néme dewatisen?.

oje is. fr. bézek üçün tirnaqqa sürülgen boyaq.

ok -ku is. 1. oq (oqya oqi): *Y aile atulan ok isabet etti* – Ya bilen étilghan oq qarigha (nishangha) tegdi; 2. harwa qatarliqlarning oqi; 3. paraxot we kémining sugha tashlaydighan tömürining gewdisi.

ok yilan is. zehersiz bir yilan türü, oq yilan.

okan s. 1. zéki, aqil; 2. Tengri.

okçu is. 1. mergen; 2. oqya oqi yasighuchi yaki satquchi.

okçuluk -ğu is. oq yasash yaki sétish kespi.

okka is. ar. oqqa (1283 gram éghirliqqa teng bir xil éghirliq ölchimi).

okkalamak 1. éghirliqni qol bilen dengsep baqmaq; 2. birawni yüzide maxtap uchurmaq.

okkahl s. 1. chong: *Okkahl bir fincan* – Chong china; 2. éghiz: *Okkahl bir küfür* – Éghir bir haqaret.

okkahl kahve is. chong chiniliq qehwe.

okkalk -ği is. oqqaliq: *Okkalk kap* – Oqqaliq qap.

oklağı is. bk. oklava.

oklamak 1. oqtek étilmaq; 2. oq bilen atmaq yaki yaridar qilmaq.

oklanmak oq bilen étilmaq, oq tegmek.

oklava is. noghush.

oklu s. oqi bolghan.

okluk -ğu is. oq xaltisi.

okr is. lat. qizil topa (boyaq ornida ishlinidighan).

okramak kishnimek (qorsiqi achqanliqtin yaki ussighanliqtin).

oksifon s. is. urghusi axirqi boghumida bolidighan sözler.

oksijen is. fr. oksigén.

oksijenlemek bir maddining tarkibige oksigén qoshmaq, oksigénlashturmaq.

oksilali *is. ttp.* téz sözlesh.

oksiput *is. ttp.* arqa ménge.

oksisefali *is. ttp.* bashning uchluq bolushi.

oksiyopi *is.* közning ötkürlüki.

okşak *s.* oxshash, eyni.

okşamak 1. silimaq; 2. maxtimaq; 3. asta urup qoymaq; 4. oxshimaq, eske salmaq.

okşanmak maxtanmaq: *Çocuk okşanmak ister* – Bala maxtinishni xalaydu.

oktant *is. fr.* déngizda yultuzlarga qarap yolni belgileydighan sayman.

okul *is.* mektep: *Orta okul* – Ottura mektep.

okuldaş *is.* sawaqdash (eyni mektepte oqughan).

okullu *is. s.* oqughuchi.

okulöncesi *-ni is.* mektep yéshigha toshushtin awwalqi waqit.

okulsal *s.* mektepke ait.

okur *is.* mushtiri: *Bu derginin okurları çoktur* – Bu zhurnalning mushtirisi köp.

okur yazar *s. is.* sawatliq oqush-yézishni bilidighan.

okurtturmak oqutturmaq.

okutmak 1. oqutmaq; 2. ögetmek: *Öğrencilere bazı günler tarih, bazı günler de coğrafya okutuyor* – Oqughuchilargha bezi künliri tarix, bezi künliri jughrapiye ögitilidu; 3. ders bermek; 4. késelni oqutmaq; 5. satmaq, qoldin chiqarmaq.

okutman *is.* léktor.

okutmanlık *-ğı is.* léktorluq.

okutulmak oqutulmaq.

okuyucu *is.* 1. oqughuchi, kitabxan, mushtiri: *Okuyucular gazete binasi önünde taplandılar* – Mushtirlar gézitxana

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

binasining aldigha yighildi; 2. naxshichi; 3. ezan éytquchi we mewlut oqughuchi; 4. baghaq tarqatquchi.

oküler is. fr. közge ait, köz bilen munasiwetlik.

okyanus is. yun. okyan: *Atlas okyanusu* – Atlantik okyan.

olabilen s. mumkin bolghan, imkaniyetlik: *Olabilen her çareye başvurdum* – Mumkin bolghan pütün charilerni qollandim.

olabilir s. bk. **olabilen**.

olabilirlik is. mumkinlik, imkan.

olacağı is. normal baha, baha: *Bu elbisenin olacağı nedir?* – Bu kiyimning bahasi qanche?.

olacak s. 1. bolidighan, uyghun qilinidighan: *Bu olacak iş mi?* – Bu bolidighan ishmu?; 2. netije, yekün.

olagelmek devam qilmaq, bolup kelmek.

olağan s. 1. normal: *Bu olağan işlerdendir* – Bu normal ishlardin biri; 2. daimliq: *Bu olağan iş olduğu için artık alıştık* – Bu, daimliq ish bolghach könüp kettuq.

olağan dışı s. bek alahide, pewquladde.

olağan üstü s. 1. pewquladde, alahide, bölekche, özgiche: *Olağan üstü bir başarı* – Alahide bir ghelibe; 2. kütülmigen: *Olağan üstü bir toplantı* – Kütülmigen bir yighin.

olaki z. belki.

olam is. bk. **olay**.

olamamak qilalmasliq, ételmeslik.

olamaz s. z. mumkin bolmaydighan, bolmas: *Havada uçmak, eskiden insan için olamaz sanılırdı* – Hawada uchmaq ezeldin insanlar üçhün mumkin bolmaydighan ish sanilatti.

olamazlık -ğı is. mumkin bolmaydighan, bolmasliq, imkansizliq: *Bunda hiç bir olamazlık yok* – Buningda héchqandaq imkansizliq mewjut emes.

olan s. «bolmaq» péilning ötken zaman shekli: *İyi olan hasta* – Yaxshi bolup qalghan késel; 2. liq, lik: *Üç çocuğu olan anne* – Üch baliliq ana.

olanak -ğı is. imkan, imkaniyet, mumkinlik.

olanaklı s. mumkinlik.

olanaksız s. imkansiz, mumkin, bolmaydighan.

olanaksızlık -ğı is. imkansizliq.

olanca s. pütün, pütünley, bolghiniche, bolushiche: *Olanca gücüyle vurdu* – Pütün küchi bilen urdi.

olası s. éhtimali bolghan, bolushi mumkin bolghan.

olasıcılık -ğı is. éhtimalliq.

olasılı s. texminen: *Olasılı hesaplarla böyle önemli işlere girişilemez* – Texminen hésablar bilen bundaq muhim ishlarni qilghili bolmaydu **olasılık -ğı is.** 1. éhtimal: *Bü işin başarması için en ufak bir olasılık bile yoktur* – Bu ishni bir bashqa élip chiqish üçün qilche éhtimal yoq; 2. éhtimalliq: *Çalışmalarda başarısızlığa uğramanın olasılığı var* – Xizmette meghlup bolush éhtimalliqi turidu.

olay is. hadise, weqe: *Uluslararası alanda olaylar sık sık meydana gelmektedir* – Xelqarada weqeler pat-pat yüz béríp turidu.

olaycılık -ğı is. fénoménalizm, hadisichiliq (pelsepide obyéktip dunyani inkar qilghuchi we yalghuz ang hadisilirini tebiyy réalliq dep hésablaydighan réalision subyéktip idéalistik éqim).

olaylı s. hadisiliq, weqelik: *Olaylı bir gün oldu* – Hadisiliq bir kün boldi.

olaysız s. hadisisiz, weqesiz.

olcay is. 1. bext,teley, itbal; 2. ayal ismi (Oljay).

olçum is. özini doxturdek qilip körsetkuchi.

oldubitti is. bolup ötken ishlar, bolghan-ötken, réalliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

oldukça **z.** yetküche, yetküdek, bolushiche, jiq: *İki halkın dostluğu için oldukça çalıştık* – Ikki memliket xelqining dostluqi üçhün bolushiche tirishtuq.

oldum olası **s.** bk. **olamak.**

oldurgan **s.** qildurghan.

oldurmak 1. qildurmaq; 2. östürmek, yétishtürmek.

olgu **is.** 1. weqe, pakit, emeliyet, bolghuluq: *Bu bir olgudur* – Bu bir emeliyet; 2. weqelik (edebiyatta).

olgucu **s.** pozitiwizm (bolghuchiliq) terepdari.

olguculuk **-ğu is.** pozitiwizm (burzhua pelsepide eng köp tarqalghan idéalistik éqimlardin biri).

olgun **s.** 1. ishqa yarar halgha kelgen; 2. chongiyip teyyar bolghan, pishqan (méwe); 3. piship yétilgen (adem): *Olgun bir sanatçı* – Yétilgen senetchi.

olgunlaşma piship yétilish, kamaletke yétish.

olgunlaşmak 1. piship teyyar bolmaq (méwe); 2. pikir we chüshenche jehette kamaletke yetmek.

olgunluk **-ğu is.** 1. piship yétilgenlik (méwe); 2. pikir we chüshenche jehette kamaletke yetkenlik.

oligolaksi **is. fr.** sütning aziyip kétishi.

oligohemi **is. fr.** qansizliq késelliki.

oligopsişi **is. fr.** eqilning zeipliki.

oligotrofi **is. fr.** ozuqluqning yétersizliki.

oligüri **is. fr.** süydük miqdarining aziyip kétishi.

olimpiyat **-dı is. fr.** olimpik.

olmadık **s.** bolmighan, körülmigen: *Bu olmadık iş değil ki başıma olmadık işler çıkardı* – Bu bolmighan ish boldiki, béshingha bolmighan, ishlarni keltürdi.

olmak 1. bolmaq: *Her gün fırtına oluyor* – Her küni boran-chapqun bolidu; 2. pishmaq: *Ekinler iyi oluyorlar* – Ziraetler yaxshi pishiwatidu; 3. peyda bolmaq, mewjut bolmaq: *Cebimde olani ona verdim* – Yanchughumda barini uninggha

berdim; 4. tamamlanmaq, pütmek, tügimek: *Bu işe iki yıl oldu* – Bu işqa ikki yıl boldi; 5. maslashmaq, uyghun kelmek: *Bu şapka başuma olmiyor* – Bu bök béshimgha mas kelmeydu; 6. yüttürmek, yoqatmaq.

olmamış s. 1. xam, pishmighan: *Olmamış elma* – Pishmighan alma; 2. bolmighan; 3. tamamlanmighan.

olmayacak s. bolmaydighan, bolmighur: *Olmayacak sözler söyledi* – Bolmaydighan sözlerni qildi.

olmaz s. bolmas: *Bu iş olmaz bir iş değilki ...* – Bu ish bolmaydighan ish emeski ... **olmazlı s.** bolmasliq.

olmuş s. bolghan, pishqan, yétishken: *Bu karpuz fazla olmuş* – Bu tawuz bek pishiptyu.

olta is. it. qarmaq yipi.

oltacı is. 1. qarmaq yipi qatarliq nersilerni satquchi; 2. qarmaq yipi bilen béliq owlighuchi usta.

olu is. 1. bir ehwaldin yene bir ehwalgha özgirish; 2. bolush.

oluk -ğu is. 1. chösh (yaghach), qosh: *Değirmen oluğu* – Tügmenning chöshi (qoshi); 2. no (ögzidin yamghur süyi chüshidighan); 3. herqandaq bir nersining üstige oyulghan siziq; 4. su yoli, ériq.

oluklu s. 1. chöshi bolghan, nosi bolghan; 2. tal-tal: *Oluklu saç* – Tal-tal chach.

olumlamak kérek qilmaq, ishletmek.

olumlu s. 1. paydiliq: *Olumlu çalışmalar* – Paydiliq ishlar; 2. ijabiy, aktip: *Olumlu eleştiri* – Ijabiy tenqid (pipen); 3. qobul qilinidighan, maqul: *Olumlu bir yanıt* – Qobul qilishqa bolidighan bir jawab.

olumluk -ğu is. terjimihal.

olumsal s. mumkinliki bolghan.

olumsallık -ğı is. imkan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

olumsuz is. 1. paydisiz, zererlik: *Bu olumsuz sonuç verir* – Bu paydisiz netije béridu; 2. (grammatikida) péilning bolushsiz shekli.

olumsuzluk -*ğu is.* 1. paydisizliq; 2. (grammatikida) bolushsizliq.

olunmak bolmaq: *Bu ilaqla iyi olunmaz* – Bu dora bilen yaxshi bolghili bolmaydu.

oluntu is. 1. bolup bolghan, ötüp bolghan ish, weqe, (edebiyatta), épizot.

olupbitti is. ötüp bolghan, qilip bolghan, tügigen ish.

olur s. 1. mumkinchilik, qilinishi mumkin bolghan: *Bu olur işmi?* – Bu bolushi mumkin bolghan ishmu?; 2. bolidu, maqul, bolur.

oluş is. 1. bolush; 2. teshkil tépish, shekillinish, uyushush, quruluş: *Onlar bir örgüt şeklinde oluştu* – Ular bir teshkil shekilde uyushti.

oluşma is. meydana kélish, teshkillinish, shekillinish, peyda bolush.

oluşmak meydana kelmek, teshkillenmek, shekillenmek.

oluşturmak meydana keltürmek, shekillendürmek.

oluşum is. teshkil tépish, bir paaliyetning dawam qilishi.

olut is. weqe.

om is. alm. Om.

om is. söngék béshi.

oma is. tomitaq söngék.

omaca is. 1. kötek (késilgen derekning kötiki); 2. üzüm télining kötek qismi; 3. saghra söngikining bir qismi. **ombra is. it.** topa reng (qehwe renggide).

omca is. bk. **omaca.**

omça is. bk. **omaca.**

omentit -ti is. fr. üçeylerdiki népiz perdilerning yallughlinishi.

omentum *is. ttp.* kindik ishshiqi.

omfalaraj *is. fr.* kindikning qanishi.

omfalosel *is. fr.* kirizh, chuquq.

omlet *-ti is. fr.* omlet (tuxum bilen qilinidighan bir xil tamaq).

omnibüs *is. lat.* omnibus (kira toshuydighan at harwisi).

omotosi *is. fr.* qereldin baldur tughush.

omtaji *is. fr.* nersini xam yéyish.

omur *is.* omurtqilarni keltüridighan, ushshaq söngекler:
Boyun omuru – Boyun omurtqisi.

omurga *is.* 1. omurtqa; 2. kéme yaki paraxotning ghol gewdisi.

omurgahılar *is. zool.* omurtqiliqlar (yélinlik haywanlar, uchar qanatlar, sorun'giler we béliqlarning umumiy ismi).

omurgasızlar *is.* omurtqisizlar.

omuz *-mzu is.* müre: *Omuzları geniş birat* – Mürisi keng at.

omuzdaş *is.* shayka, shérik (yaman ishlarda).

omuzlamak 1. mürisige almaq, üstige almaq: *Bu işi omuzladım* – Bu ishni üstimge aldim; 2. mürisi bilen ittermek: *Kapıyı omuzladı* – Ishikni mürisi bilen ittirdi; 3. oghrilimaq, qaqtı-soqtı qilmaq: *Malları omuzladı* – Mallarni qaqtı-soqtı qildi.

omuzluk *-ğu is.* 1. pagun, padushka, mürilik; 2. opératsiye waqtida késelning mürisidin téngip qoyulidighan tasma.

on say. 1. on (10); 2. nahayiti jiq.

on emir *is.* Tengrining Sina téghidin Musa peyghemberge ewetken buyurqliri.

ona *z.* uninggha: *Kitabı ona verdi* – Kitapni uninggha berdi.

onalmak onglanmaq, salamatliki eslige kelmek.

onaltmak onglimaq, yaxshilimaq, salamatlikni eslige keltürmek.

onamak unimaq, maqul körmek, qobul qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

onanmak maqul körülmek, qobul qilinmaq.

onar s. ondin, herbiri on.

onar onar z. her biri ondin.

onarım is. onglash, yasash, rémont qilish, tüzesh.

onarmak onglimaq, yasimaq, tüzimek, rémont qilmaq: *Eski bir evi onardılar* – Kona öyni onglidi.

onartmak onglatmaq, yasatmaq, tüzeshdürmek, rémont qildurmaq.

onaşma is. riza, razi bolush.

onaşmak unimaq, razi bolmaq, raziliq bildürmek.

onat s. 1. muntizim, retlik; 2. paydiliq; 3. exlaqliq; 4. toghra, durus.

onay s. muwapiq, munasip.

onaylamak testiqlimaq, qobul qilmaq: *Parlamento antlaşmayı onayladı* – Parlamént toxtamnamini testiqlidi.

onaylanmak testiqlanmaq, qobul qilinmaq.

onaylı s. testiqlanghan, qobul qilinghan.

onaysız s. testiqlanmighan, qobul qilinmighan.

onbaşı -yı is. onbéshi (herbiyde).

onbaşılık -ğı is. onbéshiliq.

onca z. uningche, uning pikriche: *Onca, meselenin çözüm yolu kalmamıştır* – Uningche mesilining hel bolush yolu qalmaptimish.

onculayın z. 1. uningche: *Onculayın bu çocuk artık adam olmaz* – Uningche bu bala adem bolmighudekmish; 2. uninggha oxshash: *Onculayın sen de başarabilirsin* – Uninggha oxshash, senmu bashqa chiqirisen.

onda z. uningda.

onda is. undin biri.

ondalık -ğı is. s. 1. ondin bir élinghan yaki bérilgen maash; 2. ashliq béji – öshre.

ondalıkçı is. ondin bir maash alghuchi.

ondan **z.** uningdin: *Sen ondan daha akil davranmalısın* – Sen uningdinmu aqilane heriket qilishing kérek.

ondurmak 1. untumaq; 2. birawning bextlik bolushini temin etmek.

ondülasyon **is. fr.** ayallar chéchinging büdürülen'gen shekli.

ondülator **-rü is.** chachni büdriligüchi (satirash).

ondüle **s. fr.** büdre: *Onun saçı ondüledir* – Uning chéchi büdredur.

ongun **s.** 1. beriketlik; 2. ronaq tapqan, paraghetke érishken; 3. bextlik, döletlik; 4. qutluq, mubarek; 5. totém, dölet gérbi.

ongunculuk **-ğu is.** totémizm (melum haywangha choqunush yaki uni öz ejdadi süpitide ulughlash).

ongunuk **-ğu is.** memurchiliq, saadet, beriket.

onikalji **is. fr.** tirmaq késelliki.

onikiparmak bağırsağı **is.** on ikki barmaq üçhey.

onikitelli **is.** on ikki tariliq saz.

onikoz **is. fr.** tirmaq késelliklirining omumiy atilishi.

onlar **z.** ular.

onlar **is.** onlar (hésabta sanash qaidisi).

onluk **-ğu s. is.** 1. onluq: *Onluk gruplar halinde geliyorlardı* – Onluq guruppa halida kéletti; 2. on tiyin we on dollarliq pul.

onmadik **s.** 1. dawa ünüm bermeydighan, tüzelmeydighan, saqaymaydighan; 2. teleysiz, amalsiz.

onmak 1. ongmaq, yaxshi halgha kelmek, tüzelmek, ongshalmaq; 2. xushal bolmaq, shadlanmaq; 3. késeldin saqaymaq.

onmaz **s.** 1. saqaymas, ongmas, ongshalmas; 2. körümsiz.

onomastik **-ği is. fr.** til ilimining xas ilimler bölümi.

ons **is. fr.** onis (Firansiyide 30 gram 59 santigram, En'gliyide 28 gram 349 milligram éghirliq ölchimi).

onsuz **s. z.** uningsiz: *Onsuz yaşıyamazdım* – Uningsiz yashiyalmaytim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

onu *s. z.* uni: *Onu görmedim* – Uni körmidim.

onulmak onglanmaq, onghshalmaq, tüzitilmek, saqaymaq.

onultmak saqaytmaq, onglandurmaq, tüzetmek, yaxshilatmaq.

onum *is.* saqiyish, onghshilish, tüzülüş, yaman ehwaldin qutulush.

onun *z.* uning: *Onun kalemi* – Uning qelimi.

onuncu *say.* oninchi.

onur *is. fr.* sherep, izzet-nepsi: *Onuruza verilen sölen* – Sheripingiz üçhün bérilgen ziyepet.

onurlandırmak izzet hörmitini östürmek.

onurlanmak hörmét qazanmaq, hörmiti artmaq.

onurlu *s.* izzetlik, shereplik, hörmetlik: *Onurlu bir adam* – Izzetlik adem.

onursal *s.* pexriy: *Derneğimizin onursal üyesi* – Jemiyitimizning pexriy ezasi.

onursuz *s.* izziti bolmighan, hürmetsiz.

ooloji *is. fr.* oologiyé (qush tuxumlrini tetqiq qilidighan bilim).

opera *is. it.* 1. opéra; 2. opéra oylinilidighan yer.

operasyon *is. fr.* 1. opératsiye; 2. herbiy heriket.

operatif *is. fr.* stratégiye.

operatör *is. fr.* opératsiye qilghuchi, jerrah; 2. naborchik.

optik *s. is. fr.* 1. optik; 2. yoruqluq qanunlrini we yoruqluqni tetqiq qilidighan bilim.

optimist *s. is. fr.* optimist, ümidwar (dunyagha we turmushqa ishench bilen qarighuchi adem).

optimum *is. fr.* eng yaxshi.

opya *is. fr.* ichide epyuni bolghan, mejun.

opyoman *is. fr.* epyunkesh.

opyomani *is. fr.* epyünkeshlik.

ora *is.* u yer: *Orası çok güzel* – U yer bek yaxshi.

orak -ğı **is.** 1. orghaq: *Orak çekiçli kızıl bayrak* – Orghaq – bolqiliq qizil bayraq; 2. orma; 3. orma waqti.

orakçi s. is. ormichi.

oraklamak orimaq.

oraksi s. orghaq shekillik.

oralı s. u yerlik: *Ben sizin oralı değilim* – Men sizning u yerlik emes.

oraloji is. fr. tip. éghiz késellikliri bilimi.

oramak 1. ölchep kesmek; 2. ormaq; 3. ora kolimaq.

oramiral is. déngiz armiyiside eng yuqiri derijilik admiral.

oran is. 1. nisbeten, qarighanda: *Bu yıl geçen yıla oranla bol ürün alındı* – Bu yıl ötken yılgha qarighanda köp hosul élinidi; 2. tanasip; 3. texmin.

orangutan is. fr. zool. oran'gutan (ademsiman maymun).

oranlamak 1. hésablimaq; 2. texmin qılmaq; 3. nisbetlimek, sélishturmaq, qiyaslimaq.

oranlı s. nisbetlik.

oransal s. eqilge muwapiq.

oransiya is. fr. portaqal derixi.

oransız s. nisbetsiz.

oransızlık -ğı is. nisbetsizlik.

orantı is. 1. nisbet; 2. tanasip.

orantılı s. mutanasip.

orası is. 1. u yer: *Ben orasını biliyorum* – Men u yerni bilimen; 2. u teripi, undaqlıqı: *Kendilerini oldukları gibi göstermişler, orasını bilemedik* – Özlirini rasa közsitiwélishti, u teripini bilmiduq.

oratoryo is. ing. muqeddes ishlar toghruluq yézilghan shéir yaki muzika esiri.

ordinaryüs is. lat. yuqiri derijilik proféssor dégen menide qollinilidu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ordinat *-ti is. it.* ordinat (bir nuqtaning kainattiki ornini bildüridighan siziqlardin biri).

ordövr *is. fr.* meze, méwe-chéwe (zakuska üçhün yéyilidu).

ordu *is.* armiyé, qoshun, herbiy: *İşçi ordusu* – Ishchilar qoshuni; *Ordu çalışmaları* – Herbiy xizmet.

ordubozan *s.* 1. pitne-pasatchi, bölgünchi; 2. ayagh tomurlirining ishship kétishige bérilgen isim.

ordubozanlık *-ği is.* pitne-pasatliq.

ordugâh *is.* herbiy lagér.

oreksijenik *is. tıp.* ishtiha achquchi (dora).

oreomisin *is. tıp.* oréomisin (nurghunlighan késellerning aldini alidighan dora).

org *-ğu is. yun.* muzika tarixida nahayiti muhim orni bolghan bir xil saz.

organ *is. yun.* organ: *Kulak insanın dinleme organıdır* – Qulaq insanning anglash organidur.

organic *is. yun.* organik.

organizasyon *is. fr.* 1. teshkilat, uyushma; 2. qurush, teshkil qilish, uyushturush.

organizatör *is. fr.* teshkilatchi, uyushturghuchi, qurghuchi.

organizma *is. fr.* organizm.

organlaşmak organlashmaq.

organlaşmış *s.* organlashqan.

organlaştırmak organlashturmaq.

organoloji *is. fr.* sazlarining tarixini tetqiq qilidighan bilim.

orgeneral *-li is.* général-polkownik.

orijinal *-li fr. s.* 1. original, kopiye, esli nusxa; 2. heqiqiy, yasima emes; 3. ajayip: *Orijinal bir kadın* – Ajayip bir xotun; 4. alahide.

orijinallık *-ği is.* alahidilik.

orquestra *is. fr.* 1. orkéstir; 2. türlük sehne eserliride sazchilarning olturghan jayi.

orkide *is. fr. bot.* orkide (chirayliq, güllük we sanggilap ösidighan bir xil ösümlük).

orkinos *is. yun. zool.* béliqning bir türü, orkinus.

orkit *-ti is. fr.* orkit (uruqdan ishshiqi).

orkiyalji *is. fr.* uruqdanning aghrishi.

orman *is.* orman, derexzarliq.

orman sıçanı *is.* orman chashqini, étiz chashqini.

ormancı *is.* 1. ormangha qarighuchi; 2. orman mutexessisi.

ormancı *s.* ormanlarda yashaydighan.

ormancılik *-ğı is.* ormanchiliq.

ormanlaşmak ormanlashmaq.

ormanlaştırma *is.* ormanlashturush.

ormanlık *-ğı is.* ormanliq: *Tanrı dağları baştan sona kadar ormanlıktır* – Tengri taghlari pütünley ormanlıqtur.

ormansız *s.* ormansız: *Ormansız bölge* – Ormansız rayon.

ormansızlaştırma *is.* ormansızlashturush.

ornatmak ornigha bashqini qoymaq, yötikmek.

orografi *is. fr.* orografiye (tagh yélimi).

orongo *is.* qotaz.

orospu *is. s. fr.* 1. pahishe ayal; 2. exlaqi buzuq.

orospuluk *-ğu is.* 1. pahishilik; 2. xainliq.

orostopolluk *-ğu is.* hiyle, mikir.

orsa *is. it.* 1. kéme we paraxotning shamalgha qarshi teripi; 2. kéme we paraxotning shamalgha qarshi terepke burulushi.

orta *is.* 1. ottura: *Yolun ortası* – Yolning otturisi; 2. ara: *Ortamızda bir şey yok* – Arimizda bir nerse yoq; 3. palwanlarni derijige ayrighanda üçinchisi «*Büyük orta*», tötinchisini «*Küçük orta*» deydu.

Orta Çağ *is.* Ottura Zaman (Eysaning tughulghan künidin kéyin 395 yildin 1453 yilighiche) **Orta Doğu** *is.* Ottura Sherq: *Orta doğu bölgesi* – Ottura Sherq rayoni.

orta okul ottura mektep (toluqsiz).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

orta oyunu is. meydan oyuni.

orta öğretim is. ottura maarip.

ortada 1. otturida, köz aldida: *O henüz ortada yoktur* – U emdi otturida yoq; 2. hemmige melum, ashkara: *Sonucu çok ortada bir yarışma* – Netijisi apashkara bir musabiqe.

ortak -ğı is. 1. ortaq: *Ortak lisan* – Ortaq til; 2. shérik; 3. kündeshler (bir erning xotunliri).

ortakçı is. 1. ortaqchi; 2. hemdastixan, ülpet.

ortaklaşa s. z. 1. birlikte, barawer: *Bu işi ikisi ortaklaşa aldılar* – Bu ishni ikkisi birlikte üstige aldı; 2. jemiy.

ortaklaşçılık -ğı is. kolléktiwiizm, kolléktipchiliq.

ortaklaşma is. ortaqlashma, kolléktipchiliq, ortaqlishish.

ortaklaşmak ortaqlashmaq, kolléktiplashmaq.

ortaklık -ğı is. 1. ortaqliq; 2. shirketlik.

ortalamak 1. ikkige bölünmek, ikkige parchilimaq; 2. yérimigha barmaq, yérimini tügetmek: *Bu yıl ortaladık* – Bu yıl yérimini tügettuq.

ortalık -ğı is. 1. etrap: *Ortalıkta kimseler kalmadı* – Etrapta héchkim qalmidi; 2. upuq: *Ortalık iyice aydınlaştı* – Upuq (asman) xélila aqarghanidi; 3. ichidiki öy, bölüm we bashqa yer; 4. her adem; 5. her yer.

ortam is. 1. shert-sharait: *Kümes hayvanları için elverişli bir ortam* – Öy haywanliri üçhün paydiliq sharait; 2. muhit; 3. ichki dunya **ortanca is.** ottura derijilik.

ortanca s. is. otturanchi (bala).

ortodoks s. yun. ortodoks (xristian dinining bir mez'hipi).

oruç -cu is. far. roza.

oruç yemek roza tutmasliq.

oruçlu s. roza tutqan, roza tutquchi.

oruçsuz s. roza tutmighan.

orun is. 1. mexsus yer; 2. rehberlik ishxanisi.

orunsuz s. ishsiz, ajiz, öy-makansiz.

orya is. it. kort qeghizining ghish shekli.

oryantal -li s. fr. sherqqa ait, sherqni eslitidighan.

oryantalıst -tı is. fr. sherqshunas.

oski is. altun lira.

Osmanlı is. Osman Ghazi teripidin XIII esirde qurulghan we dunya urushidin keyin yiqilghan türk impéراتorluqi.

Osmanlıca is. 1. ereb we paris medeniyitining tesiri astida, bu tillardin köpligen atalghu qobul qilghan, hetta grammatika yasighan we osmanlıq padishahlıqi waqtidiki yazghuchılar bilen shairlar qollanghan türkche tilgha bérilgen nam, osmanlıqlarğa xas uslub yaki til **Osmanlılar is.** Osmanlıq döliti yaki padishahlıqi **Osmanlılık -ğı is.** 1. osmanlıq; 2. osmanlıqlar.

osurgan s. osurghan, osurghaq.

osurmak osurmaq.

osuruk -ğu is. osuruq.

ot -tu is. 1. ot-chöp; 2. zeher, ogha; 3. dora.

ot -du is. ot, atesh.

otacı is. doxtur, téwip.

otacılık -ğı is. doxturluq, téwipliq.

otağ -ğı is. far. keng we égiz bézeklik chédir.

otak -ğı is. far. bk. **otağ.**

otakçı is. s. 1. chédir yasaydighan we satidighan kishi; 2. chédir tikidighan esker.

otalamak 1. zeherlimek; 2. dawalimaq.

otalji is. fr. qulaq aghriqi.

otamak késelni saqaytmaq, dawalimaq.

otarmak otlatmaq.

otçul s. ot yégüchi haywanlar.

otel is. fr. méhmanxana: *Dostluk oteli* – Dostluq méhmanxanisi.

otelci is. fr. méhmanxana achquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- otiyatri** *is. fr.* qulaq késelliki bilimi we uni dawalash ishi.
- otlak** *-ğı is.* otlaq, yaylaq.
- otlakçı** *s. is.* teyyar tap, parazit.
- otlakçılık** *-ğı is.* teyyar tapliq, parazitliq.
- otlakiye** *is.* otlaq béji.
- otlamak** 1. otlamaq; 2. teyyar tapliq qilmaq.
- otlanmak** otlanmaq, yéyilmek.
- otlatılmak** otlatilmaq.
- otluk** *-ğu is.* 1. otluq; 2. chöplük; 3. samanliq.
- oto** *is. fr.* aptomobil sözining qisqartilmisi.
- otobiyografi** *is. fr.* biografiye (terjimihal).
- otobüs** *is. fr.* aptobus.
- otobüsçu** aptobus shopuri.
- otokritik** *-ği is. s. fr.* öz-özini tenqid qilish.
- otolojist** qulaq késellikliri mutexessisi.
- otomatik** *s. fr.* aptomatik.
- otomatikleştirmek** aptomatlashturmaq.
- otomobil** *is. fr.* aptomobil.
- otonom** *s. fr.* aptonom, muxtar.
- onomi** *is. fr.* aptonomiye, muxtariyat.
- otopark** *is. fr.* gerezh.
- otorite** *is. fr.* 1. buyruq we itaet qildurush küchi; 2. abruy, inawet.
- otoskop** *is.* qulaq perdilirini tekshüridighan eswab.
- otsöken** *is.* otash mashinisi.
- otsuz** *s.* otsiz, ateshsiz.
- oturacak** *-ğı is.* orunduq (her xil).
- oturak** *-ğı is.* 1. olturidighan yer we nerse; 2. nersining tégi; 3. qéyiq heydigüchining orunduqi; 4. teret qachisi; 5. olturush, meshrep, bezme; 6. pénsiyige chiqquchi, pénsiye puli alghuchi; 7. égerning olturidighan qismi.

oturaklı s. 1. ching turidighan, midirlimaydighan: *Oturaklı şişe* – Midirlimaydighan shişe; 2. mustehkem, ching, mehkem; 3. éghir bésiq: *Oturaklı bir adam* – Éghir bésiq bir adem; 4. salmaqliq: *Oturaklı bir yanıt verdi* – Salmaqliq bir jawab berdi.

oturmak 1. olturmaq: *Sandalyeye oturmak* – Orunduqqa olturmaq; 2. bir yerde saqlimaq, bir yerde olturup turmaq: *Bir saatten beri oturuyorum* – Bir saettin béri olturuwatimen; 3. maslashmaq, uyghun kelmek, mas kelmek: *Kapak tencereye oturdu* – Tuwaq qazangha mas keldi; 4. özining qiliwalmaq; 5. yerleshmek, makan tutmaq: *O yeni şehirde oturacak* – U, yéngi sheherde olturidu; 6. chökmek, patmaq, töwenlimek.

oturtmak 1. olturtmaq; 2. yerleshtürmek; 3. tikmek; 4. chöktürtmek, patquzmaq, töwenletmek.

oturulmak olturulmaq: *Bu evde oturulmaz* – Bu öyde olturghili bolmaydu.

oturum is. 1. bir qanche kün dawam qilghan yighin ariliqidiki yighilish: *Kongrenin dünkü oturumunda güzel öneriler ileri sürüldü* – Qurultayning tünügünki yighinida nahayiti obdan teklipler otturigha qoyuldi; 2. olturush.

oturuşlu s. olturushluq, olturushqa yaraydighan.

oturuşmak peseymek, astilashmaq.

otuz say. ottuz.

otuzar say. ottuzche: *Otuzar kişilik bir toplantı* – Ottuzche kishilik yighin.

otuzuncu s. ottuzinchi.

ova is. tüzlenglik: *Turfan ovası* – Turpan tüzlengliki.

oval -li s. is. fr. tuxum sheklide tuxumsiman, yumilaq: *Oval masa görüşmeleri yapıldı* – Yumilaq shire söhbiti ötküzüldi.

ovalamak ezmek, parchilimaq, uwilimaq: *Gözlerini ovaladı* – Közlrini uwilidi.

ovalanmak uwulanmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ovalatmak uwulatmaq.

ovlamak étilmaq: *Kedi tavuğa ovladi* – Müshük toxugha étildi.

ovmak sürtmek: *Tencereyi tam zamanında ovmalı* – Qazanni waqıtida sürtüş kérek.

oy is. 1. oy; 2. awaz: *Oy vermek* – Awaz bermek.

oya is. 1. keshte; 2. güllük jiyek, hashiye.

oyacı is. keshtichi, keshte tikküchi.

oyalamak 1. gollimaq: *Çocuğu oyaladılar* – Balini gollidi; 2. keynige sürmek; 3. oynatmaq.

oyalanmak 1. gollanmaq; 2. waqıtıni bikargha ötküzme.

oydaş s. is. pikirdaş, oydash.

oydaş s. pikirdaş, oydash.

oydurukçu s. yalghanchi, oyduurmichi.

oylanmak awaz bermek, awazgha qoymaq.

oylaşım is. 1. muzakire; 2. muhakime.

oylaşmak muzakire qilmaq.

oyluk -ğu is. yota (put).

oylum s. 1. oyulghan (nerse); 2. chongqur oyuq; 3. hejım; 4. choqur (chéček izi).

oyma is. 1. oyush; 2. oyma: *Oyma yazı* – Oyma xet.

oymacı is. oymikesh, oymichi.

oymacılık -ğı is. oymichiliq.

oymak 1. oymaq: *Gömleğin yakasını oymak* – Könglekning yaqısını oymaq; 2. qazmaq.

oymak is. aymaq, qebile.

oymalı s. oymiliq.

oynak s. 1. bir jayda turalmaydighan; 2. qararsız, özgirip turidighan; 3. yénik (xotun-qızlar heqqide); 4. ustixanlarning ügisi.

oynamak 1. oynimaq: *Çocuklar oynamaktan neşelenirler* – Balılar oyundın xushallınıdu; 2. qımıldimaq: *Bu bebeğin*

kolları oynar – Bu bowaqning qollari oynaydu; 3. waqitni boshqa ötküzmek; 4. özgertmek: *Bunların fiyatı iki ile üç lira arasında oynar* – Bularning bahasi ikki bilen üç lira otturisida özgirip turidu; 5. aldimaq; 6. jari qilmaq, körsetmek; 7. rol élip chiqmaq, rol almaq: *Arkadaş rölünü çok iyi oynuyor* – Yoldash rolini nahayiti qilidu (oyunda); 8. qimarda utturmaq; 9. ussul oynimaq, tansa oynimaq; 10. könglini xush qilmaq, könglini achmaq.

oynamaz *s.* qimildimaydighan.

oynanmak oynalmaq.

oynar *s.* midirlap turidighan.

oynaş *is.* oynash, adash (oynashlarning herbiri).

oynaşmak 1. oynashmaq, bir-biri bilen oynimaq; 2. muhebbetleshmek.

oynatılmak oynitilmaq.

oynatmak 1. oynatmaq; 2. oyun bilen gollimaq; 3. eqlini yoqatmaq; 4. sehnige qoymaq; 5. midirlatmaq.

oynaya oynaya *z.* xushal bolar, xushalliq bilen.

oyrum *is.* beden, wujud.

oyrumsal *s.* beden'ge ait.

oysa *bağ.* halbuki, undaq bolsa: *Mehmet onu tabancayla vurup öldürüyor, oysa tabanca her zaman attığını vurmaz* – Muhemmet uni tapancha bilen öltürdi, halbuki tapancha daim atqangha tegmeydu.

oysaki *bağ.* bk. *oysa*.

oyuk *-ğu is. s.* 1. oyulghan, oyuq, ichi bosh; 2. méwe we chishning kawiki; 3. ghar, in; 4. töshük.

oyuklu *s.* chongqurluq, oyuqluq, kawak.

oyulgalamak qol bilen tikmek.

oyulmak oyulmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

oyum is. 1. oyum, oyush, késish: *Tünel açmak için bu dağın oyumu iki ay sürdü* – Teshme (tonul) téshish üçhün bu taghini késishke ikki ay waqit ketti; 2. oyulghan yer.

oyun is. 1. oyun: *Satranç çok iyi oyundur* – Shahmat nahayiti yaxshi oyun; *Kukla oyunu gördün mü?* – Qonchaq oyunini kördüngmu?; 2. tansa, ussul; 3. hiyle séhir.

oyunbaz s. 1. qiziq oyun körsetküchi; 2. oyunchi; 3. hiyliger.
oyunbazlık -ğı is. hiyligerlik.

oyuncak -ğı is. 1. oyunchuq, qonchaq: *Herkesi kendi oyuncağı yapmak ister* – U hemmila kishini oyunchuq qilishni xalaydu; 2. ehmiyetsiz we asan ish; 3. iradisiz.

oyuncakçı is. oyunchuq yasighuchi yaki satquchi.

oyuncu is. 1. oyunchi; 2. oyun oynighuchi; 3. rol alghuchi, artis.

oyuntu is. 1. oyulghan qisim, oyma: *Gömleğin kol oyuntusu iyi açılmamış* – Könglekning qoltuq oymisi obdan échilmaptu; 2. choqur, oyuq; 3. ghar.

ozan is. 1. xelq shairi; 2. shair.

ozansı s. z. shairane.

ozansılık -ğı is. Shairaniliq.

Ö

Ö Ö (Türk élipbesining 19-herpi).

ö ünli. yirginich, zérikish tuyghusini ipadileydu: *Ö, ne pis koku* – Oh, némidégen sésiq puraq.

öbek -*ği is.* 1. top-top: *Halk oraya buraya öbek öbek oturmuştu* – Xelq u yer bu yerde top-top bolup olturuptu; 2. guruppa.

öbursü z. bk. **öbürku.**

öbür s. 1. bashqa, bashqa biri: *Öbür adam ne dédi?* – Yene bir adem néme dédi?; 2. ögün: *Öbür gün gideceğim* – Ögünlükke kétimen.

öbür dünya is. yene bir (ikkinch) dünya.

öbürku z. yene biri, bashqisi, ikkinchisi: *Bu iş öbürküne uymuyor* – Ish yene birige uyghun emes.

öbürü z. yene biri, bashqisi, u kishi yaki u nerse.

öcü is. (balilar tilidin) hújü (jin).

öç -*cü is.* öch, intiqam: *Milletin öcünü almak* – Milletning intiqamini almaq.

öd is. öt (adem we haywanning).

öd is. archa.

öd ağacı is. archa derixi.

ödemek 1. ötimek; 2. tölimek: *İnsan ödeyemiyeceği bir borc altına girmemeli* – Adem töliyelmezdighan derijide qerzdar bolmasliqi lazim.

ödenek -*ği is.* chiqim, rasxot, pul, xirajet.

ödenmek tölenmek: *Borç ödenir kira ödenmez* – Qerz töliner, kira tölenmes.

ödenti is. bedel.

ödeşgödeş olmak töleshmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ödeşmek élim-bérimni tügetmek.

ödettmek töletmek: *Borcunu bana ödetti* – Qerzni manga töletti.

ödev *is.* 1. wezipe: *Ödevi gerçekleştirmek* – Wezipini atqurmaq; 2. burch, mejburiyet; 3. tapshuruq.

ödevcil *s.* wezipe orunlighuchi.

ödevli *s.* wezipe yüklen'gen.

ödlek *-ği s. is.* qorqqan, yüreksiz.

ödleklik *-ği is.* qorqqanliq, yüreksizlik.

ödül *is.* mukapat: *Ödül alan şair* – Mukapat alghan shair.

ödün *is.* 1. tüzeshürüş, rémont qilish, yasash, tüzesh; 2. tölesh, toldurush, ziyanni tölesh.

ödünç *-cü z.* 1. ötné; 2. qerz: *Ödünç vermek* – Qerz bermek.

ödünlemek tölimek.

ödünlü *s.* qerzdar.

öf ünl. bezmek, yirginich tuyghusini bildüridu: *Öf ne pis koku* – Némidégen sésiq puraq.

öfke *is.* ghezep, xapa, achchiq.

öfkeci *s.* jilixor, xapighan, mijezi chus.

öfkelendirmek ghezeplendürmek: *Bu eylem beni öfkelendirdi* – Bu heriket méni ghezeplendürdi.

öfkelenmek ghezeplenmek, xapa bolmaq, jile bolmaq, achchiqlanmaq.

öfkeli *s.* ghezeplen'gen, achchiqlanghan, jile bolghan.

öğ *is.* 1. unsur; 2. élémént.

öğle *is.* chüsh (waqit): *Öğle yéméği* – Chüshlük qanat.

öğlen *is.* chüsh waqti.

öğlenci *s. is.* chüshtin kéyin oquydighan oqughuchi.

öğleyin *z.* chüsh waqti, chüsh mezgili.

öğmek bk. *övmek*.

öğrenci *is.* ögen'güchi, oqughuchi.

öğrencilik *-ği is.* oqughuchiliq.

öğrenək -ğ*i is.* ibret, sawaq.

öğrenilmək öginilmək.

öğrenim *is.* maarip: *Yüksek öğrenim üniversitelerde ve yüksek okullarda sağlanır* – Aliy maarip, uniwersitét we aliy mekteplerde élip bérilidu.

öğrenmək 1. ögenmək: *Dersini öğrenmek* – Dersni ögenmək; 2. bilim almaq, qabiliyitini artturmaq; 3. uqmaq, bilmek: *Soruşturdum, amâ bir şey öğrenemedim* – Sürüştürdüm, emma nerse uqalmidim.

öğrenmelik -ğ*i is.* oqush puli (oqughuchigha oqushni dawamlashturush üçhün bérilidighan).

öğreti *is.* meslek, yol, izim, telimat.

öğretici *s.* didaktik, pendî-nesihet, terbiyiwi.

öğreticilik -ğ*i is.* oqutquchiliq, ögetküchilik.

öğretilmek ögitilmek.

öğretim *is.* maarip.

öğretke *is.* pédagogika.

öğretmək 1. ögetmək: *Maksat onlara bir şey öğretmektir* – Meqset ulargha bir nerse ögetmək; 2. qabiliyitini artturmaq: *Dutar çalmayı öğretmek* – Dutar chélishni ögetmək; 3. terbiye bermek, telim bermek: *Bana hakikatı öğrettiniz* – Manga heqiqetni ögettingiz.

öğretmen *is.* oqutquchi, muellim.

öğretmenlik -ğ*i is.* oqutquchiliq, muellimlik.

öğretsel *s.* pédagogikigha ait.

öğün *is.* 1. qétim, nöwet, waq: *Günde üç öğün yemek yiyiyoruz* – Künde üç waq tamaq yeymiz; 2. aldida.

öğünmək bk. *övünmək*.

öğür *is.* 1. qurdash; 2. könük, adetlen'gen; 3. tebiqe, guruh.

öğürleşmək könmek, adetlenmek.

öğürlük -ğ*ü is.* ögen'gen, adetlen'gen, kön'gen.

öğürmək 1. hö qılmaq; 2. hörkirimek, mörimek (kala).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- öğürtlemek** 1. tasqimaq, tallimaq; 2. tallap teyinlimek.
- öğürtmek** hö qildurmaq.
- öğürtü** *is.* hö, qey.
- öğüt** *is.* nesihet.
- öğütçu** *is.* nesihet qilghuchi.
- öğütlemek** nesihet qilmaq.
- öğütlük** *-ğü is.* qisse, hékaye.
- öğütmek** 1. uwatmaq, yanjimaq, talqan qilmaq; 2. singdürmek, hezim qilmaq.
- öğütülmek** uwitilmaq, talqan qilinmaq, yanjilmaq: *Buğday öğütüldü* – Bughday yanjildi.
- öhö ünl.** ohoy, ohu: *Öhö bak ona* – Ohoy qara uningha.
- ökçe** *is.* ökche, pashna.
- ökçeli** ökchilik, pashniliq: *Ökçeli ayakkabı* – Ökchilik ayaq.
- ökçesiz** *s.* 1. ökchisiz, pashnisiz; 2. yési tapan.
- öke** *is.* dahi, dana.
- ökse** *is. yun.* 1. yépushqaq, mejün; 2. mejün sürülgen tayaq; 3. erlerni jelp qilishqa mahir ayal.
- öksü** *is.* chala köygen ökun.
- öksürmek** 1. yötelmek; 2. yötel bolup qalmaq.
- öksürtmek** yöteldürmek: *Sigara dumani beni öksürtür* – Tamaka isi méni yöteldüridu.
- öksürtücü** *s.* yöteldürgüchi.
- öksürük** *-ğü s.* yötel.
- öksürük otu** *is.* yötel oti (yötelni toxtitidighan doriliq or).
- öksürüklü** *s.* köp yötilidighan, yötel késellikige yoluqqan.
- öksüz** *is. s.* 1. yétim; 2. yalghuz, héchkimi yoq: *Buralarda öksüz kaldım* – Bu yerde yalghuz qaldım.
- öksüzlük** *-ğü is.* yétimlik, yalghuzluq.
- öküz** *-zü is.* 1. öküz; 2. möng, döt.
- öküz soğuşu** *is.* 3 aying 15 künidin 21 künigiche dawam qilidighan bahar soghuqi.

öközlük -*ğü is.* mönglük, dötlük.

öl is. 1. höl, nem; 2. nem yer.

ölçek -*ği is.* 1. küre, shing; 2. mashstab.

ölçer is. kösey, ot kolighuchi tömür.

ölçermek öchüp kétiwatqan otni yalqunjatmaq.

ölçmek 1. ölçhimek: *Buğdayı ölçmek* – Bughdayni ölçhimek; 2. oylinip qilmaq; 3. qiyas qilmaq.

ölçtürmek ölçhetmek: *Alacağınız kumaşı ölçtürdünüzmü?* – Alidighan rextni ölçhettingizmu?.

ölçü is. 1. ölçhem, birlik: *Metre, kilo, litre, birer ölçüdür* – Métr, kilo, litr, birer ölçhemdur; 2. norma: *Hiçbir şeye ölçüyü aşmamalı* – Herqandaq nerse normidin éship ketmeslik lazim.

ölçülemek 1. retlimek, retke salmaq; 2. maslashmaq.

ölçülmek ölçhilmek.

ölçülü s. z. 1. ölçhelgen; 2. normiliq; 3. mötidil.

ölçüm is. 1. ölçhesh; 2. ölçhem, uzun qisqiliq: *Bu alanın ölçümü iki kilometre kadardır* – Bu yerning ölçhimi kilométrche kélidu; 3. sélishturma, texmin.

ölçümlemek muhakime qilmaq, obdan chüshenmek, obdan oylanmaq; 2. teqdirlenmek.

ölçüsüz s. 1. ölçhilmigen; 2. hésablanmighan; 3. nahayiti jiq, hésabsiz; 4. orunsiz: *Ölçüsüz konuşmak* – Orunsiz söz qilmaq.

ölçüşmek ölçheshmek, sélishturushmaq, tengleshmek.

ölçüştürmek 1. ölçeshtürmek, ölçhettürmek; 2. tengleshtürmek, boylashturmaq, sélishturmaq.

ölçüt -dü is. 1. ölçhem; 2. belge: *Bir adamın harcadığı her zaman servetinin ölçütü olamaz* – Bir ademning xejligini hemishe uning bayliqining belgisi bolalmaydu.

öldürmek 1. öltürmek; 2. bek harmaq: *Bu yol bizi öldürdü* – Bu yol bizni bekmu harghuzdi; 3. boshqa ötmek: *Bütün bir günü öldürdük* – Pütün bir küni bosh ötküzduq.

öldürtmek öltürtmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

öldürücü **s.** öltürgüchi: *Öldürücü hastalık* – Öltüridighan késsel.

öldürülmek öltürülmek.

öldürüşmek öltürüşmek.

ölef **is.** öltürgüchi késelliklarning yuqushi.

öleyazmak öler haletke kelmek.

ölgün **s.** ölük.

ölker **is.** bu mezi qatarliq rextlarning tiwiti we shaptula qatarliq méwilerning üstidiki tük.

ölmek 1. ölmek; 2. solashmaq; *Bu çiçekler çabuk ölür* – Bu güller tézla soliship qalidu; 3. qattiq qiynalmaq; 4. qimmitini yoqatmaq, waqti ötmek.

ölmez **s.** 1. ölmes: *Ölmez bir eser* – Ölmes bir eser; 2. chidamliq, bek ching: *Ölmez bir kumaş bu* – Bu chidamliq rext.

ölmez oğlu **-nu s.** chidamliq nersiler üçhün qollinilidu: *Bu kumaş ölmez oğlu* – Bu rext chidamliq.

ölmezlik **-ği is.** ölmeslik.

ölmüş **s.** 1. ölgen; 2. ilgiri ölüp ketken.

ölü **s.** 1. ölük, méyit: *Ölü diller* – Ölgen tillar; 2. waqti ötken, qélip qalghan; 3. ölük haywan (tap).

ölük **s.** halsiz.

ölüm **-mü is.** 1. ölüm, wapat: *Her hastalığın sonu ölüm değildir* – Hemme késelining aqiwiti ölüm emes; 2. ölüm jazasi; 3. küch quwwetning aziyishi; 4. yoqilish.

ölüm kalım savaşı **is.** hayat-mamat kürishi.

ölümlü **s. is.** 1. bek xeterlik; 2. jezmen ölidighan, tirik qalmaydighan; 3. insan.

ölümlü dünya **is.** pani dunya.

ölümlük **-ğü is.** axiretlik, ölümlük.

ölümsek **s.** ölümge yéqinlashqan, ölüshke az qalghan, ölümük.

ölümsüz **s.** ölmeydighandek.

ölümsüzlük -ğü **is.** 1. ölmelik; 2. ebedi, menggü.

ölünmek ölmek.

ömr **is.** bk. **ömür.**

ömür -mrü **is. ar.** 1. ömür; 2. hayat; 3. semimiylik, yéqimliq;
Bu adamın arkadaşığı ömürdür – Bu ademning dostluqı semimidur; 3. bextlik; 4. ghelite, biep.

ömürlü **s.** ömürlük, ömri uzun.

ömürsüz **s.** ömürsiz, ömri qısqa.

ön **is.** 1. aldi: *Evin önü bahçe* – Öyning aldi baghcha:
Önümüzdeki kış soğuk olacak – Aldimizdiki qış soghuq bolghidek; 2. kélechek zaman; 3. ochuqchiliq; 4. bash terep, eng yuqiri qisim; 5. kiyim kéchekning aldi teripi; 6. bashlanghuch zaman; 7. musape.

ön ayak **is.** bashlamchi, yol bashlighuchi.

ön bilgi **is.** bashlanghuch bilim, deslepki bilim.

ön sezi **is.** aldin bilish.

ön söz **is.** kirish söz, aldinqi söz.

ön tasar **is.** layihe originali, layihe kopiyisi.

önce **z.** awwal: *Ben önce geldim* – Men awwal keldim.

öncecilik -ği **is.** aldin bilerlik.

önceden **z.** aldidin, aldin, awwaldin: *Önceden bilmiyordun, sonra öğrendi* – Aldidin bilmeptti, kéyin öğendi.

önceki **s.** awwalqi: *Önceki gün* – Awwalqi kün.

öncel **is.** 1. ejdadlar; 2. qedimkiler.

öncelemek algha sürmek.

öncelik -ği **is.** bir nersining bashqa nersidin awwal bolushi;
2. zakalet (pul).

öncesiz **is.** deslepki bolmighan.

öncesizlik -ği **is.** ezel.

öncü **is.** awan'gart, ilghar, nemunichi.

öncülük -ğü **is.** awan'gartliq, ilgharliq, nemunilik.

öndelik -ği **is.** awans, aldin bérilgen pul.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

önder is. dahi, rehber.

önderlik -*ği is.* rehberlik: *Partinin önderliği* – Partiyе rehberliki.

öndüç -*çü is.* xush xewer yetküzgüchi.

önek is. dilb. ashurush qoshumchisi: *Kıp-kırmızı sözündeki «kıp» önektir* – Qıpqızıldiki «qıp» ashurma qoshumchisidir.

önel is. möhlet.

önem is. ehmiyet, étibar, qedir-qimmet: *Buna önem verilmelidir* – Buninggha ehmiyet bérilishi kérek; *Bir kimsenin önemi* – Birining qedirqiymiti.

önemli s. 1. muhim; 2. ehmiyetlik, qimmetlik: *Önemli çalışmalar* – Ehmiyetlik xizmetler.

önemsemek 1. étibar bermek; 2. ehmiyet bermek.

önemsiz s. 1. ehmiyetsiz; 2. étibarsiz.

önemsizlik -*ği is.* 1. ehmiyetsizlik; 2. étibarsizlik.

önerge is. 1. teklipname; 2. layihe.

önergi is. teklip.

öneri is. teklip: *Başkana bir öneri ileri sürdüm* – Reiske bir teklip berdım.

önermek teklip qilmaq, teklip bermek.

öneze is. owchi mökünidighan yer.

öngörmek közde tutmaq, nezerge almaq, pilanlmaq: *Halk ekonomisinin kalkınmasını öngören tez* – Xelq igilikining rawajlinishini nezerge alghan layihe.

öngörü is. yiraqni körüş.

öngörülü is. yiraqni körüşlük.

öngü is. chidashliq bérish, put dessep turush.

öngün is. harpa, bir kün awwalqi kün.

önkol is. bilek.

önleme is. 1. tosush, tosqun bolush; 2. aldini élish.

önlemek 1. tosmaq, tosqun bolmaq; 2. aldini almaq.

önlenmek 1. tosulmaq; 2. aldi élinmaq.

önleyici s. aldini alidighan: *Önleyici eylem* – Aldini élish herikiti.

önlük -ğü is. 1. aldi tartquch, pertuq; 2. oqughuchilarning dersxana kiyimi.

önlüklü s. pertuq tartqan.

önsel s. z. tejribe qilmastin eqilgila tayinidighan.

öperlemek söyüşmek.

öpme is. söyüş.

öpmek söymek: *El öpmek* – Qol söymek.

öptürmek söydürmek.

öpü is. söyüş.

öpücük -ğü is. söyüş yaki söydürüş.

öpüş is. söyüş.

öpüşmek söyüşmek.

ör is. ihate témi, chit, tosuq.

örçin is. arghamcha, shota.

ördek -ği is. 1. ördek; 2. késellerning kichik teret qachisi; 3. shopurlar yol üstide séliwalghan pasazhir; 4. döt, möng.

ördek başı is. yéshil bilen lajuwerd arisidiki reng.

ördek gagası is. sarghuch qizil reng.

ördürmek ördürmek.

örek -ği is. qurulush, bina, imaret.

öreke is. yun. 1. yung we paxta égiridighan urchuq; 2. tughut aniliri ishlitidighan orunduq.

örelemek shekil bermek, tüzeshdürmek, perdazlimağ.

örelenmek shekil almağ, shekil élip güzelleshemek.

öremek retlimek, tertipke salmağ.

ören is. 1. xarabe; 2. eski tam.

örf is. ar. örp-adet.

örfelemek 1. köz alaytmağ; 2. qorqutmağ.

örfen z. örp-adetke asasen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

örfi s. ar. 1. örp-adetke ait; 2. herbiy halet: *Örfi idare* – Herbiy halet.

örfiyat is. enenilerge ait nersiler.

örgen is. bk. **organ.**

örgenlik -ği is. organizm.

örgensel s. organik.

örgü is. 1. örüm, örüme: *Bunun örgüsü güzel* – Buning örümi yaxshi; 2. örülgen nerse: *Sert bir örgü* – Qopal örülgen nerse; 3. örülgen chach, örüme chach; 4. nérwa we tomur yollirining almishishidin kélip chiqqan ehwal.

örgüt -tü is. teshkilat, teshkil, uyum, uyushma: *Köylü örgütleri* – Déhqanlar teshkilatliri: *Genç örgütleri* – Yashlar teshkilatliri.

örgütçü is. teshkilatchi, uyümchi.

örgütçülük -ğü is. teshkilatchiliq, uyushmichiliq.

örgütlemek teshkillimek, uyushturmaq.

örgütlemek teshkillenmek, uyushturulmaq.

örgütlendirmek teshkillenmek, uyushturulmaq.

örgütlenmek teshkillenmek, uyushturulmaq.

örme is. 1. örüş; 2. örüm.

örmek 1. örimek: *Sepet örmek* – Séwet örimek; 2. yamimaq: *Çorap örmek* – Paypaq toqimaq; 3. eshmek: *İp örmek* – Yip eshmek; 4. qoparmaq (tamni): *Bu duvarn iki günde ördüler* – Bu tamni ikki künde qopardi; 5. qilmaq, meshghul bolmaq: *Ne örüyorsun?* – Néme qiliwatisen?.

örneğin z. mesilen.

örnek -ği is. 1. örnek, nusxa: *Kumaş örnekleri* – Rext örnekliri; 2. nemune; 3. misal, ülge: *Örnek olarak söylersek* – Misal üçhün sözlisek; *Öğretmen her bakımdan çocuklara örnek olur* – Muellim her jehettin oqughuchilargha ülge bolidu; 4. xil, tür: *Onun bizde bir kaç örneği var* – Uning bizde

birqanche xili bar; 5. nemunichi: *Örnek öğrenciler sınıfı* – Nemunichi-oqughuchilar sinipi.

örneklik -*ği is.* 1. örneklik; 2. ülgilik; 3. nemunilik.

örnekseme *is.* qiyas.

örs *is.* 1. tömürchilerning sendili; 2. mozduzlarning köwisi.

örslemek 1. buzuwetmek, örüwetmek, yiqitiwetmek: *Rüzgar çiçekleri örseledi* – Shamal güllerni yiqitiwétiptu; 2. ajizlashturmaq: *Hastalık onu epey örselemiş* – Aghriq uni xélila ajizlashturuwétiptu.

örtbas *is.* 1. yépiş; 2. yoshurush: *Kabahatı örtbas etmeli* – Kemchilikini yoshurmasliq lazim; 3. étish.

örtenek -*ği is.* yopuq: *At örteneği* – At yopuqi.

örtmece *is.* kinaye.

örtmek 1. etmek, yapmaq: *Yüzünü bir şeyle örtmek* – Yüzini bir nerse bilen yapmaq; 2. yoshurmaq: *Tarihi gerçeği örtmek* – Tarixi emeliyetni yoshurmaq; *Birinin kabahatını örtmek iyi değil* – Birining kemchilikini yoshurush yaxshi emes; 3. basturmaq.

örttürmek 1. ettürmek, etküzmek; 2. yapturmaq; 3. basturtmaq; 4. yoshurtmaq.

örtü *is.* yashliq: *Baş örtüsü* – Bash yaghliqi.

örtülmek étilmek, yépilmaq.

örtülü *s.* 1. yaghliqliq; 2. yépilghan, étilgen.

örtünmek yépinmaq, yépilmaq, étilmek.

örtüsüz *s.* 1. yalangwashtaq; 2. yépilmighan.

örü *is.* 1. örüş; 2. örülüp ketken bina we tam; 3. yamash.

örücü *is.* yamaqchi.

örücülük -*ğü is.* yamaqchiliq.

örülmek örülmek.

örümcek -*ği is.* 1. ömüchük; 2. ömüchük tori.

örümceklenmek 1. tor baghlap ketmek; 2. perwishesiz qalmaq; 3. qizitma késelde kalpuk qurumaq we köz qizarmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

örümcekler is. zool. ömüchük, here qatarliq haywanlar.

örümcekli s. tor baghlanghan.

öşür -şrü is. ar. 1. öshre; 2. ondin biri; 3. Quranning 10 ayetlik qismi.

öt is. öt (insan we haywanning).

öte is. 1. néri, nérisi: *Ölümün ötesi* – Ölümdin néri; 2. yene bir, yene biri, bashqa, bashqisi: *İşin ötesini bana bırak* – Bashqa ishni manga qoyghin; 3. bashqa terep, yene bir terep, kélecek: *Öteden bir ses yükseldi* – Bashqa tereptin bir awaz chiqti; 4. nahayiti bekmu: *Öte güzel* – Bekmu chirayliq.

öte beri is. parche-purat nerse: *Öte beri almaya çıktım* – Parche-purat nerse alghili chiqtim.

öteğen is. bk. ötleğen.

öteki -ni s. z. nériqi, nériqisi, yene bir, yene biri: *Öteki oda ondan geniştir* – Nériqi öy buningdin keng.

ötleğen is. torghay, bulbul tipidiki qushqachlar.

ötlek -ği s. is. qorqqaq.

ötmek 1. sayrimaq: *Bülbül güzel öter* – Bulbul chirayliq sayraydu; 2. awaz chiqarmaq: *Bu boru ötmüyor* – Bu kanaydin awaz chiqmaydu; 3. chélinmaq: *Bu zorna tiz sesle ötüyor* – Bu sunay yaxshi awazda chélinidu; 4. jawildimaq, tola gep qilmaq, walaqshimaq, quruq söz qilmaq: *Bütün gün ötüp durdu* – Bir kün walaqshidi; 5. qusmaq, qayturmaq.

öttürmek 1. sayratmaq; 2. chalmaq: *Düdük öttürmek ötücü* – Düdük chalmaq; 3. warqirap eks sada chiqarmaq.

ötücü s. sayrighuchi: *Ötücü kuşlar* – Sayrighuchi qushqachlar.

ötülmek sayranmaq, chélinmaq, awaz chiqirilmaq.

ötümlü s. jarangliq tawushlar.

ötümsüz is. jarangsiz tawushlar.

ötün s. ötünüş.

ötürü s. «shuning üçün», «shu munasiwet bilen», «shundaq qilip» dégen menide qollinilidu: *Depremden ötürü şehirde adam kalmadı* – Yer tewresh munasiwiti bilen sheherde adem qalmidi.

ötüş is. sayrash.

ötüşmek sayrashmaq.

övec -ci is. ikki üç yashliq erkek qoy.

övgü is. medhiye.

övmek medhiyilimek, küylimek, teqdirlimek, maxtimaq.

övülmek medhiyilenmek, küylenmek, maxtanmaq, teqdirlenmek.

övün is. bk. *öğün*.

övence is. maxtashqa munasip.

övünç -cü is. maxtashqa munasip.

övungen s. maxtanchaq.

övünmek 1. maxtanmaq; 2. körenglimek: *İnsan zenginliğıyle çok fazla övünmemeli* – Adem bayliqi bilen bekmu körenglep ketmesliki lazim.

övür s. bk. *öğür*.

övütmek bk. *öğütmek*.

övütülmek bk. *öğütülmek*.

öykü is. hékaye.

öykücü is. hékayichi.

öykünmek dorimaq, teqlid qilmaq.

öyle s. 1. undaq, shundaq: *Öyle bir şey olur mu?* – Undaq nerse bolamdu?; 2. uninggha oxshash: *Öyle yaptılar* – Uninggha oxshash qildi.

öyle öyle z. 1. shundaq-shundaq; 2. asta-asta: *Öyle öyle alıştı bu duruma* – Asta-asta köndi bu weziyetke.

öylelikle z. shundaq qilip, shuning bilen: *Öylelikle güçlükler ortadan kalkar* – Shünidaq qilip qiyinchiliqlar tügeydu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

öylesi is. shuninggha oxshash, shundaq: *Öylesi kolay kolay bulunmaz* – Undaq asan tépilmaydu.

öylesine z. shundaq-shunchilik, uqeder: *Öylesine çahştiki ...* – Shuqeder ishlidiki ... **öyük is.** oyulghan yer, qézilghan yer.

öz is. 1. öz: *Öz aqlamayınca göz yaşarmaz* – Özi yighlimighuche, közidin yash chiqmaydu; 2. mahiyet: *Meselenin özü anlaşılır* – Mesilining mahiyeti chühünüşlük; 3. nersining asasliq qismi.

öz is. derya.

öz is. 1. sap: *Bir yabancı için öz Uygurca öğrenmek kolay değil* – Bir chet ellik üçhün sap uyghurchini öginish asan emes; 2. heqiqiy, chindin: *Ben onun öz babasıyım* – Men uning heqiqiy (öz) atisi.

öz devim is. aptomatizm.

öz devimli s. aptomatik.

öz saygı is. sherep.

Özbek is. öz. özbék.

Özbekçe is. özbékche.

özdek -ği is. 1. madda; 2. eyniyet.

özden is. boyun bézi (bez).

özdenlik -ği is. özidin bolghanliq, özidin yaralghanliq, séxiyliq.

özdeş s. 1. eyni, oxshash; 2. özide oxshashliq bolghan, özdash.

özdeşlemek oxshash qilmaq.

özdeşlik -ği is. 1. oxshashliq; 2. (matématikida) tenglik alamiti.

öze is. xas: *Gülmek insana öze bir haldır* – Külmek insangha xas bir haldur.

özek -ği is. 1. mezkur; 2. méghiz; 3. yürek; 4. yadro.

özel s. mexsus: *Buraya özel işlerim için geldim* – Bu yerge mexsus ishlirim üçhün keldim.

özelge is. köchmes mülük.

özellik -ği is. 1. xususiyet; 2. alahidilik.

özellikle z. bolupmu, alahide: *Onun çalışma arzusunu özellikle anlatmalıyız* – Uning xizmet arzusini alahide chüshendüreyli.

özen is. ghemxor, ghemxorluq.

özenci is. s. 1. xalis, xalisane; 2. heweskar.

özendirmek heweslendürmek, qiziqturmaq.

özene özene z. qiziqip-qiziqip, qétirqinip: *Hepsini güzel bir deftere özene özene yazdım* – Hemmini yaxshi bir deperge qétirqinip yazdım.

özengen is. s. bk. **özenci**.

özenilmek qiziqsinmaq.

özenli s. heweslik.

özenmek 1. heweslenmek, qiziqmaq: *Ben bu yazıya çok özendim* – Men bu maqalige bek qiziqtim; 2. bérilmek: *Mehmet ozanlığa özeniyor* – Mehemmet shairliqqa bérilidu; 3. dorimaq, ögenmek: *Ahmedi özendin de bu işe başladın* – Exmetni dorapla bu ishqa kirishting.

özensiz s. 1. bérilip qilinmighan (ish); 2. bérilip qilmighan (biri).

özenti is. doramchiliq, teqlidchilik.

özerk s. öz hoquqigha özi ige, muxtar, aptonom, özi erkin.

özerklik -ği is. 1. öz erkinlik, öz hoquqigha özi igilik; 2. muxtariyet, aptonomiye; 3. erkinlik.

özet is. xulase, yekün: *Konuşmaların özeti* – Sözlerning xulasisi.

özetleme is. xulase qilish, yekünlesh, yighinchaqlash.

özetlemek xulase qilmaq, yekünlimek, yighinchaqlimaq.

özetlenmek yekünlenmek, xulase qilinmaq, yighinchaqlanmaq.

özge s. 1. bashqa; 2. yat, gheyriy.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- özgeci is. s.** bashqilar üçhün pidakar bolghuchi.
- özgü s.** xas, mexsus: *Uygurlara özgü görenekler korunmaktadır* – Uyghurlargha xas adetler saqliniwatidu.
- özgül s.** 1. tür, xil; 2. ayal ismi.
- özgüllük -ğü is.** türlük.
- özgün s.** alahide.
- özgünlük -ğü is.** alahidilik.
- özgür s.** 1. erkin; 2. hör.
- özgürlük -ğü is.** erkinlik, hörlük.
- özlem is.** arzu, istek: *Özgürlük ezilen halkın özlemidir* – Erkinlik, ézilgen xelqning arzusidur.
- özlemek** séghinmaq, körgüsi kelmek: *Ahmet memleketini özlüyor* – Exmetning öz yurtini körgüsi kélidu.
- özlemlü s.** séghinghan, körgüsi kelgen.
- özlenilmek** bk. **özlenmek.**
- özlenmek** séghinish tuyghusi.
- özleşmek** saplashmaq.
- özleştirmek** özleshtürmek.
- özletmek** esletmek.
- özleyin z.** eslide, ezelde.
- özleyiş is.** körgüsi kélisish.
- özlü s.** beriketlik.
- özlü buğday is.** köp un chiqidighan buğday.
- özlük -ğü is.** 1. mahiyet, négiz; 2. kishi, zat.
- özne is.** ige (til).
- öznel s.** subyéktip.
- öznelci is. s.** subyéktipchi.
- öznelcilik -ği is.** subyéktipchiliq.
- öznellik -ği is.** subyéktiqliq.
- özr is.** bk. **özür.**
- özsaygı is.** sherep.
- özümleme is.** assimilyatsiye, özige oxshitiwélisish.

özümlemek assimilyatsiye qilmaq.

özümseme *is.* bk. **özümleme**.

özümsemek bk. **özümlemek**.

özün *is.* shéir.

özür *-zrü is. ar.* 1. opu, ozur; 2. qusur, yétersizlik: *Bu evin bir takım özürleri var* – Bu öyning birmunche yétersiz yéri bar.

özüt *is.* xulase, yekün.

özveren *s.* pidakar.

özveri *is.* pidakarlıq: *Özveriyle çalışmak* – Pidakarlıq bilen ishlimek.

özverili *s.* pidakar.

P

P P (Türk élipbesining 20-herpi).

pa *is. far.* 1. ayagh, put; 2. tégi, tekti, yiltiz, chongqurluq; 3. asas, ul; 4. quwwet.

pabend *is. far.* bk. *paybend*.

pabuç *-cu is. far.* 1. qonchsiz ayagh kiyimliri, popuch; 2. ökchisiz ayagh kiyimliri; 3. tikilgen türkning asti qismi.

pabuççu *is.* 1. meschit qatarliq yerlerde ayagh kiyimige qarighuchi; 2. ayagh kiyimi tikküchi yaki satquchi (mozduz).

pabuççuluk *-ğu is.* mozduzluq.

pabuçlu *s.* putida ayagh kiyimi bolghan.

pabuçluk *-ğu is.* ishik sirtida ayagh kiyimini salidighan yer, popuchluq.

pabuçsul *s.* yalang ayagh, popuchsiz.

pabuçsul kaçmak keshni qoltuqlap qachmaq.

paça *is. far.* 1. puchqaq, pesh; 2. haywanlarning paqalchiqi we buningdin qilinghan tamaq, mashqaq.

paçacı *is.* 1. kalla-paqalchaq pishurup satquchi; 2. kalla-paqalchaq pishurup satidighan dukan.

paçal *is.* herxil unlarning arilashmisi.

paçalı *s.* paypaqliq: *Paçalı tavuk* – Paypaqliq toxu; *Paçalı güvercin* – Paypaqliq kepter.

paçalık *-ğı is.* 1. peltoning pesh we shalwurning puchqaq qismi; 2. toyning etisi yéyilidighan tamaq we kélinning shu küni kiyidighan kiyimi.

paçarız *s. far.* chapras.

paçavra *is. yun.* 1. eski-tüski latilar; 2. yirginchlik nerse yaki adem.

paçavracı *is.* eski-tüski lata toplap satquchi.

- paçayı kurtarmak** özini derttin qutquzmaq.
- paçoz** *is. yun.* buzuq xotun, pahishe ayal.
- padaş** *is. far.* bk. *padeş.*
- padaş** *is. far.* yar-burader, yoldash.
- padaşt** *is. far.* bk. *padeş.*
- padavra** *is. yun.* népiz taxtay (penerke).
- padavra gibi** *s.* oruqlap ustixanliri körünüp qalghan.
- padeş** *is. far.* mukapat.
- padıl** *is. bot. ing.* tar we uzun qéyiq.
- padil** *is. far.* 1. bir uchi keng we qisqa sapliq kürek (qiyiqning); 2. yan chaqliq kéme (chaqi yénida).
- padişah** *is. far.* padishah, sultan.
- padişahlık** *-ğı is.* padishahliq, sultanliq, xaqaqliq.
- pafta** *is. far.* 1. chong meng (xal); 2. chong bir xeritini teshkil qilghuchi herbir parche; 3. tömürchilerning burmisi (üşhkisi).
- pagan** *s. is. ing.* köp xudaliqlar (köp xudagha ishinidighanlar).
- paganism** *is. fr.* köp xudachiliq.
- pagoda** *is.* budda ibadetxanisi.
- pagodit** *-ti is.* bir xil tash jinsi.
- pah** *is. far.* 1. qiysiq késilgen qirghaq; 2. éngish, töwen (yer).
- paha** *is. far.* baha, nerx.
- pahacı** *is.* qimmetchi, qimmet satquchi.
- pahalı** *s.* qimmet, bahaliq.
- pahalılaşmak** bk. *pahalanmak.*
- pahlanmak** bahasi ösmek.
- Pahlevi** bk. *Pehlevi.*
- Pahutlar** *is.* pahotlar (Afghanistanda iraq érqidin bolghan yerlik xelq).
- pak** *-ki s. far.* 1. pak, sap, pakiz; 2. xalis; 3. qusursiz, gunahsiz; 4. mubarek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pak balan *is. far.* 1. wapadarlar; 2. ezizler; 3. pütün pulini utturuwatqan qimarwazlar.

paket *-ti is. fr.* 1. qap (qeghezdin yasalghan): *Bir paket sigar* – Bir qap tamaka; 2. bopa, bolaq, xalta, boghchima.

paketlemek 1. baghlimaq, orimaq; 2. xaltigha salmaq, boghchilimaq.

paki *is. far.* 1. pakliq, sapliq; 2. ustura.

pakidaktili *is. ttp.* qol we ayagh barmaqlirining yoghinap kétishi.

pakiglosi *is. ttp.* tilning heddidin tashqiri qélinlap kétishi.

pakiyoşi *is.* qulaqning heddidin tashqiri qélinlap kétishi.

pakize *s. is.* 1. pakiz, sap; 2. xalis, heqiqiy; 3. ayal ismi.

paklamak 1. pakizlimaq, tazilimaq; 2. élip tügetmek, tep tügetmek; 3. aqlimaq; 4. öltürmek.

paklanmak pakizlanmaq, tazilanmaq, paklanmaq.

paklık *-ğñ is.* 1. sapliq, pakliq; 2. xalisliq.

pakt *-ti is. fr.* shertname, ittapaqdashliq ehdi, ehdi name: *Kuzey atlantik paktı* – Shimaliy atlantik ittapaqdash teshkilati.

pal *is.* kepterning bir türi.

pala *is.* 1. qisqa, keng qilich; 2. gürjek qatarliq saymanlarning yapilay yüzi; 3. palaq.

pala bıyık *-ğñ is.* shap burut.

pala bıyıklı *s.* shap burutluq.

palaheng *is. far.* 1. tizgin, chulwur; 2. derwishler boynigha ésiwalidighan boghquch yaki zenjir.

palamar *is. yun.* kéme arghamchisi, yelken arghamchisi.

palamarcı *is.* kémilerni qirghaqqa baghlighuchi we kéme arghamchilirini yéship kémilerni yolgha sélip qoyghuchi.

palamut *-du is. yun. zool.* palamot béliqi.

palamut *-du is. yun.* dub derixi we uning méwisi (dub yangiqi).

palan *is. far.* uchiliq, mölö.

palan duz éger-toqum yasighuchi, serrach.

palandız is. jümek téshi.

palandöken is. tashliq we yoqush yer.

palanı is. éger-toqum yasighuchi.

palanka is. étirapigha xendek chépilghan qele.

palanpur is. ing. Hindistanda toqulghan kök boyaqliq rext.

palas is. fr. 1. zamaniwi zor bina; 2. zamaniwi méhmanxana we qewetlik binalar; 3. asan, ongay: *Yarınki derslerin hepsi palas* – Etiki derslerning hemmisi ongay.

palâs is. far. 1. kona palas; 2. yungi chüshüp ketken gilem.

palas pandıras z. aldirash-ténesh: *Bizi palas pandıras yola çıkardılar* – Bizni aldirash-ténesh yolgha saldı.

palaska is. eskerler oq xaltisi we xenjerlerini ésiwalidighan kemer.

palaspare is. far. konarghan yung rext puruchliri.

palasturpa is. it. 1. top-zembireklerning ichini tazilaydighan sumba; 2. aghzidin oq toldurulidighan qorallarning oqini chingdaydighan sumba.

palata is. lat. rus. 1. XV-XVII esirlerde Rosiyide ikki we üç bina qewetlik méhmanxana.

palatoplefi is. fr. tamaq palechliki.

palavra is. 1. po, lap; 2. yalghan, oydurma, asassız (söz).

palavra atmak yalghan sözlimek, köptürmek.

palavra savurmak yalghan sözlimek, köptürmek.

palavra sıkmak yalghan sözlimek, köptürmek.

palavracı is. pochi, yalghanchi: *O, bir palavracıdır, inanmayın* – U, bir yalghanchi (pochi) ishenmigin.

palavracılık -ğı is. pochiliq, yalghanchiliq.

palay is. far. 1. zapas at (éhtiyat üçün éliwélinghan at); 2. süzgüch (suyuqluq nersilerni süzidighan).

palaz is. ghaz, ördek we kepterning chüjiliktin keyinki waqti.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

palazlamak 1. chongaymaq, ösmek (ördek, ghaz we kepter chüjiliri heqqide); 2. (balilar heqqide) chongaymaq, semrimek; 3. bay bolup qalmaq; 4. qarshi chiqmaq.

palazlanmak bk. **palazlamak**.

paldım is. far. qoshqun.

paldımlaşmak qolidin kelmeydighan ishqa arilashmaq.

paldır küldür z. ghaldır-ghuldur, güldür-gharas: *Paldır küldür yuvarlandı* – Güldür-gharas domilap chüshti.

paldum is. far. bk. **paldım**.

paldüm is. far. bk. **paldım**.

paleng is. far. choruq.

palenk is. far. qarash töshüki (penjire we ishiqning).

paleoarkeoloji is. fr. tarixtin awwalqi dewrlar arxéologiyisi.

paleontoloji is. fr. géologik dewrlerde yer yüzide yashighan pütün janliqlarni tetqiq qilidighan bilim.

palet -ti is. fr. resamlarning boyaqni arilashturidighan we ézidighan taxtisi.

paletizasyon is. fr. kéme we paraxotlarga qachilash we chüshürüş ishlirigha asanliq tughdurush üçün yüklerning kéme we paraxot taxtilirigha yighilishi we baghlinishi.

palifrazi is. kékechlik (sözdiki).

palilali is. fr. eyni söz we jümlining orunsiz tekrarlinishi.

palimfrazi is. fr. yalghuz söz we jümlila emes, hetta qapiye, misrani tekrarlinishi **Palliler is.** pallilar (Jenubiy Hindistanda yashaydighan xelq).

pallium is. lat. 1. rimliqlarning jumhuriyet qurulghandin kéyin qobul qilghan bir xil ayallar peltusi; 2. yuqiri derijilik papa we poplar üstige artivalidighan yungdin toqulghan aq rext.

palmiye is. fr. palma derixi.

palpör -rü is. fr. qélinliqni ölçesh eswabi.

palto *is. fr.* pelto.

palûde *is. s. far.* bk. **pelide**.

palûze *is. far.* kraxmal parashoki we shéker bilen yasalghan bir xil tatliq yémek.

palyaço *is. it.* tiyatir, sérik oyunlirida ikki nomur arisida tamashibinlarga qiziqchiliq qilip bergüchi adem.

palyaçoluk -*ğu is.* qiziqchiliq.

palyatif *s. fr.* aghriq peseytidighan (dora).

palyoş *is. it.* qisqa we ikki bisliq tüz qilich.

pamal *s. far.* bk. **paymal**.

pami *ünl.* qéni, chapan, yüre, kéteyli dégen menilerde qollinilidu.

pampa *is.* Jenubiy Amérika sehralirigha bérilgen nam.

Pampangalar *is.* Filippinning merkizide yashaydighan malayshiya xelqi.

pamuk -*ğu is. far.* kéwez, paxta.

pamuk balığı *is.* it béliqi jinsidin üsti kök, asti aq bir xil béliq.

pamukçuk -*ğu is.* bowaq balilarda bolidighan aqsil késili.

pamuklanmak paxtilashmaq.

pamuklu *s.* 1. paxtidin qilinghan; 2. paxtiliq.

panama *is. fr.* 1. saywenliki keng chigh qalpaq, panama; 2. mexsus toqulghan bir xil rext.

panamalı *is.* 1. panama kiygen (adem); 2. panamaliq.

panayır *is. yun.* yermenke.

pancar *is. erm.* qizilcha.

pancar şekeri *is.* qizilcha shékiri.

pancur *is.* bk. **panjur**.

panda *is. zool.* müshükéyiq.

pandantif *is. fr.* médalion (boyungha asidighan).

pandemi xoléra, waba ... qatarliq yuqumluq késeller.

pandikülasyon *is. fr.* esnesh we kérilish herikiti.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pandispanya is. it. ungha tuxum, shéker we bashqa nersiler qoshup yasalghan yumshaq nan.

pandit is. Hindistanda braxman alimlirigha, bolupmu sanskrit edebiyatchilirigha bérilidighan unwan.

pandomima is. yun. ima-isharet, heriket bilen oynilidighan sehne oyuni.

panduflla is. yun. bk. **pantufla.**

pandura is. müz. qedimiy yunanliqlarning üç tariliq birxil chalghu eswabi.

panestezi is. ttp. hoshini (xudini) pütünley yoqitish.

panfobi is. yun. qorqush we rohiy jiddiylik.

pangodoz is. qiliqsiz, haraqkesh (qéri).

pangulu is. (gawa tilidin) Jenubiy Hindistan Taqim arallirida yashaydighan xelqlarning diniy we memuriy bashliqlirigha bérilgen nam.

panhidroz is. ttp. pütün bedenning terlishi.

panik -ği is. fr. ürküş, qorqush, chöchüş, wehime: *Düşman panik içinde kaldı* – Düşmen qorqush ichide qaldi.

panik kirmek qachmaq, ayrilmaq.

panikül -lü is. fr. ushshaq rext puruchliri.

panislamizm is. fr. pan islamizm.

panjur is. fr. dérize qaniti.

pankardit -ti is. fr. yürek késelliki.

pankart -ti is. fr. élan, pakat, lewhe, lozunka.

pankras is. fr. pankras (chélishish bilen mushtlishishni birlishtürgen tenheriket oyuni).

pankrasit -ti is. fr. ashqazan bézi yallughi.

pankrastotomi is. fr. ashqazan bézi opératsiyisi.

pankreas is. fr. ashqazan asti bézi, ashqazan asti bézining pütünley yaki qismen élip tashlinishi.

pano is. fr. élan taxtisi.

Panolâr *is. öz.* Panolar – Jenubiy Amérikadiki qizil tenlikler.

panorama *is. fr.* 1. égiz yerdin körülgen keng menzire; 2. omumiy körünüsh.

panoramik *s. fr.* güzel menzirilik.

panotik *is. s. fr.* bir qarashda hemme yérini körgili bolidighan bina.

pânotit *is.* qulaq ishshiqi (ich terep).

pansiman *is. bk.* **pansuman.**

pansiyon *is. fr.* 1. waqitliq ijarige élinghan öy; 2. yétip-qopup oquydighan mektep (tamiqimu bolidighan).

pansiyoncu *is. fr.* waqitliq öy ijarige bergüchi.

pansiyoner *is. fr.* waqitliq öy ijarige élip ishletküchi.

panspermi *is. fr. bk.* **panspermizm.**

panspermizm *is. fr.* törelmishunasliq.

pansuman *is. fr.* yarigha qarash.

pansuman yapmak yarini tazilap bashqidin tangmaq.

pansumancı *is.* yara tangghuchi.

pantalji *s. tıp.* pütün bedenning aghrishi.

pantolon *is. it. bk.* **pantolon.**

panteist *s. fr.* pantéist, pantéizm terepdari.

panteizm *is. fr.* pantéizm (xuda bilen tebietni birdep hésablaydighan diniy pelsepiwi telimat).

panteon *is. fr.* pantéon (1. qedimki yunanliqlar bilen romaliqlarda köp xudalargha béghishlanghan ibadetxana;; 2. birer din xudalirining hemmisi).

panter *is. fr. zool.* qaplan.

pantograf *is. fr.* pantugraf (bir shekilni chongaytip yaki kichiklitip kupiyige alidighan eswab).

pantol *is. bk.* **pantolon.**

pantolon *is. fr.* shim, shalwur, burulka.

pantoloncu *is. s.* 1. burulka tikküchi; 2. shim sétish dukini.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pantuflla *is. yun.* 1. kigiz terlik (kigizdin tikilgen we sépip alidighan ayagh); 2. oghriliwélish.

pantuflačı *is.* 1. kigizdin terlik tikip satquchi; 2. oghri.

pantom *is. fr.* pantom (romantiklar teripidin malayshiya nezmliridin élinghan bir türlük qoshaq).

panturanizm *is. fr.* panturanizm, toranchiliq.

panturkizm *is. fr.* pantürkizm.

panzde *is. far.* bk. **panzdeh.**

panzdeh *is. far.* onbesh.

panzdehüm *s. far.* onbeshinchi.

panzehir *is. far.* zeherni alghuchi, zeherni tazilighuchi.

papa *is. it.* papa (katolik chérkawning chong rohanisi).

papağalar *is. it. zool.* shatuti jinsidiki qushlar.

papağan *is. ar.* shatuti, tuti (qush).

papak -ğı *is.* telpek (qoza térisidin tikilgen).

papalık -ğı *is.* 1. papa turghan yer; 2. papining bir orunda qalghan waqti; 3. papa rehberlikidiki siyasiy diniy jemiyyet.

papara *is. yun.* 1. nan, süt we shorpa bilen qilinghan tamaq; 2. azar.

papara *is.* sunay.

papara yemek köp azar yémek.

papas *is.* bk. **papaz.**

papatya *is. bot. yun.* may chéчек.

papaz *is. yun.* 1. pop; 2. qart qeghizining karoli.

papaz balığı *is.* aq déngizda bolidighan bir xil kichik béliq.

papazi yun *is.* népiz birxil yipek rest.

papazlık -ğı *is.* popluq.

papel *is. lat.* 1. bir lira qeghez puli; 2. qeghez pul.

papelci *is.* hiyliger.

papelcilik -ğı *is.* hiyligerlik.

paprika *is. bot.* bk. **biber.**

papura *is.* ikki kala qoshulghan sapan.

papuş *is. far.* popush (ayagh kiyimi).

papül *-lû is.* téride peyda bolidighan qapartma.

papyebüvar *is. fr.* siyah qurutush qeghizi.

papyekuşe *is. fr.* resim qeghizi (qélin aq qeghez).

par par *z. yans.* par-pur, par-par: *Par par parliyor*, – Par-pur parildaydu.

para *is. far.* 1. pul, aqcha; 2. xurushining qiriqtin biri.

para *is. fr.* qoyuq kawchuk sütidin ishlen'gen madda.

parabellum *is. lat.* aptomatik tapancha.

paraçol *is. bk. paraşol.*

paradantoz *is. lat.* chish etrapidiki toqulmilarning parchilinishi.

paradentit *-ti is. lat.* chishini orap turghan toqulmilarning yallughi.

paradi *is. fr.* kino, bolupmu tiyatir zalida üstiki qewettiki orun.

paradoks *is. fr.* omumiy chüshenchige xilap köz qarash.

parador *is. fr.* Ispaniyining zamaniwi chong méhmanxanisi.

paraf *is. fr.* qisqa imza.

parafa *s. fr.* imza qoyulghan, imza bilen isharetlen'gen.

parafemi *is.* sözdiki buzuqluq.

parafin *is. fr.* parafin (néfittin élinidighan momgha oxshash ériydighan aq madda).

parafinli *s.* terhibide parafin bolghan.

parafobi *is. ttp.* yénik qorqush.

paragöz *s.* pul mestanisi, pulperes: *Paragöz btr adam* – Pulperes adem.

paragözi *is.* tétish (temini) tuyghusining buzuqluqi.

paragraf *is. fr.* paragraf, abzas.

paraketa *is. it.* 1. kéme we paraxotlarning süritini ölçheydighan eswab; 2. birmunchilighan qarmaqtin teshkil tapqan qarmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

paraketacı *s. is.* qarmaq bilen béliq tutquchi.

parakete *is. it.* bk. **paraketa**.

paraketeci *s. is.* bk. **paraketacı**.

paraklimaks *is. fr. bot.* bashqa yerdin köchürüp tikilgen ösümlükler yighindisi.

parakromatizm *is. fr.* reng qarighusi (renglerni perq ételmeslik késili).

paralamak 1.parchilimaq; *Arslan geyiği paraladı* – Shir bughini parchilidi; 2. yirtmaq; *Perdeleri paralamak* – Perdilerni yirtmaq.

paralanmak pul tapmaq, bay bolup qalmaq.

paralanmak 1. yirtlip, chéqilip, (késilip) parchilanmaq; 2. qéyin sharaitta emelge ashmaydighan ish bilen meshghul bolmaq; 3. küchenmek, gheyret körsetmek.

paralatmak parchilatmaq.

paralel *s. fr. mat.* 1. paralél, teng yandashma siziqlar; 2. xeritide ékwatorgha yandiship kelgen chamber shekildiki siziqlar; 3. oxshash, teng.

paralı *s.* 1. bay; 2. pulluq, maashliq; *Paralı asker* – Maashliq esker.

paralitik *s. fr.* palech, halsiz, iqtidarsiz.

paraljezi *is. tip.* uyushush.

paralojizm *is. fr.* xata muhakime.

parameni *is.* adet (heyz) buzuqlıqi.

paramparça *s.* parche-parche.

Parana *is. öz.* Parana (Jenubiy Amérikidiki 3300 kilométr uzunluqtiki bir östeng).

paranoya *is. yun.* bolmaydighan nersilerdin mene chiqirish.

parantez *is. fr.* parantez – tinish belgiliridin tirnaq O.

parapet *-ti is. it.* 1. paraxotlar üstidiki shada; 2. binalarda dérize aldidiki shada,wadek.

parapleji is. bel töwenining palech bolushi.

parapsikoz is. nérwa buzuqlıqı.

parasız s. 1. pulı yoq; 2. kembeghel, yoqsul; 3. heqsız, pulsız:
Parasız tiyatroy – Pulsız tiyatır.

parasızlık -ğı is. pulsızlıq, pulı bolmaslıq.

paraspazm is. ikki ayaghning yoghinap kėtishi yaki qısırıp kėtishi.

paraşol is. töt teripi ochuq, üsti yépiq bir atlıq harwa.

paraşüt -tü is. fr. 1. parashot; 2. qol saetliride silkinishtin saqlaydighan polat parche.

paraşütçü is. ask. 1. parashottin sekrigüchi; 2. parashotchı esker.

paraşütçülük -ğü is. parashotchılıq.

paraşütlü parashotluq.

paratoner is. fr. 1. chaqmaq qaytughuchi; 2. awaz alidighan we bérıdighan jahazlarda bixeterlik télégram simı arısgha orunlashturulghan üsküne.

paratrofi is. tıp. ozuqlınışning buzulışı.

paravan is. fr. ask. kéme we paraxotni minalardin qoghdıydighan qoral.

paravana is. it. 1. shırma (qatlinıp échilidighan birqanche parchidin terkıb tapqan perde); 2. yoshurup qalghuchi, qoghdap qalghuchi adem yaki nerse.

paravana yapmak bashqısining étidin, hoquqıdin we küchidin yoshurunche paydılanmaq.

parazit -tı is. fr. 1. parazit, teyyar tap; 2. radiogha qarshı awaz.

parazitist -tı is. fr. parazitlarnı öltürüşke yaraydighan madda.

parazitlik -ğı is. parazitlıq.

parazitoloji is. fr. parazitologıye (parazit ösümlük yaki janiwarlarnı tetqiq qılidighan pen).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

parça is. osm. 1. parche: *Kırılan bardağın parçalarını saklıyorum* – Sunghan istakanning parchilirini saqlawatimen; 2. dane; 3. bölüm: *On parçadan oluşan bir oda takımı* – On bölümdin ibaret öy jahazliri; 4. muzika esiri: *Bu parçayı çok beğendim* – Bu muzika esirini bekmü yarattim; 5. chirayliq xotun.

parça parça 1. parche-parche; 2. bölüm-bölüm.

parçacı is. 1. parche gezmäl satquchi; 2. mashina üskünilirini satquchi.

parçacık -ğı is. kichik parche.

parçak purçuk s. parche-parche.

parçalamak 1. parchilimaq; 2. bölmek, ayirmaq; 2. sözni yiltiz we qoshumchilerge ayirmaq.

parçalanmak 1. parchilanmaq; 2. xushal we memnun qilish üçün tirishmaq.

parçalatmak parchilatmaq.

parçalı s. 1. parche-parche, parchilargha ayrilghan; 2. kinayilik: *Parçalı söz* – Kinayilik söz.

pardesü is. fr. bk. pardösü.

pardon fr. ünl. "epu qil" dégen menide qollinilidu.

pardösü is. fr. 1. yéling pelto, pilash.

parduz is. s. far. bk. pareduz.

pare is. osm. 1. parche, qisim; 2. dane; 3. pul.

pare pare z. s. parche-parche.

pareduz is. s. far. 1. yamaqchi; 2. eski-tüski nersilerni élip satquchi.

pareduzi is. 1. yamaqchiliq; 2. eski-tüski nersilerni élip sétish kespi.

pareno is. far. 1. ish heqqi; 2. usulchilargha qisip quyulidighan pul.

parfüm is. fr. xush puraq.

parfümeri *is. fr.* 1. xush pura nersilerning ishlinip sétilishi; 2. etre qatarliqlarni satidighan dukan.

parfümerici *is.* xush puraqliq nersilerni satquchi.

parfümöri *is. fr.* bk. **parfümeri**.

pargi *is. far.* 1. yunda quduqi; 2. ewrez.

parıl parıl *z.* par-pur.

parıldama *is.* parildash, parqiraq.

parıldamak 1. parildimaq; 2. yorimaq.

parıldatmak 1. parıldatmaq; 2. yorutmaq.

parıltı *is.* yoruqluq, parlaqliq.

parıltılı *s.* yoruq.

Paris *is. öz.* Parızh (Fransiyining merkizi).

park *-kı is. fr.* 1. omumiy baghcha; 2. herbiy iskilat we garazh.

parka *is. ask.* herbiylerning manéwr kiyimi.

parke *is. fr.* 1. öylerning astigha yatquzulghan taxtaylar: *Otel koridorunun parkeleri* – Méhmanxana karidorining astigha yatquzulghan taxtaylar; 2. tüptüz tashyol: *Sokağa çıktık, güneş ıslak parkelerde parliyordu* – Kochighachiqsaq quyash tashyolda parıldaytti; 3. bazarning qiziq yéri; 4. sodigerler yighini.

Parkinson *is.* Parkinson (1755 yilidin 1824 yilighiche yashighan in'giliz doxturi).

parkur *is. fr.* yügürüş (at, wélisipit qatarliq) musabiqe yolu.

parlak *-ğı s.* 1. parlaq, parqiraq: *Parlak bir maden* – Parıldaq bir meden; *Parlak bir başarı* – Parlaq bir ghelibe; 2. ayding, yoruq, ochuq: *Parlak bir hava* – Ochuq hawa; 3. nurluq.

parlaklık *-ğı is.* aydingliq, yoruqluq.

parlamak 1. parildimaq, parqirimaq: *Ayna gibi parlamak* – Eynektek parqirimaq; 2. tutashmaq, yanmaq: *Lamba parladı* – Chiragh yandi; 3. inawiti kötürülmek, orni ösmek: *Ahmet kısa bir zamanda parladı* – Ehmet qisqa bir waqittila ösüp

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ketti; 4. achchiqlanmaq, xapa bolmaq: *Sinirlidir, çabucak parlar* – Jilixor tézla achchiqlinidu; 5. chirayliqlashmaq.

parlamentarizm *is. fr.* parlaméntliq tüzümi.

parlamentar *is. fr.* parlamént ezasi.

parlamento *is. it.* parlamént: *Amerika parlamentosu* – Amérika parlaménti.

parlatmak 1. parildatmaq; 2. ichmek: *Bir iki kadeh parlatmazsak olmaz* – Bir ikki rumka ichmisek bolmaydu.

parmağimsı *s.* barmaqchilik, barmaqtek.

parmak *-ğı is.* 1. barmaq, bash barmaq, isharet barmaq, ottura barmaq, üzük barmaq, sinchilaq qol; 2. gugusun; 3. ilik: *Bardakta üç parmak su var* – Lp – Istakanda üç ilik su bar; 4. mudaxile, arilashma, arilishish: *Bu işte onun da parmağı var* – Bu ishqa umu arilashqan; 5. shada we wadeklerdeniki herbir tömür yaki yaghach.

parmakçı *is.* 1. shada (wadek) yasighuchi; 2. küshkürtküchi, qutratquchi.

parmaklamak 1. barmaq bilen yémek: *Bah parmakladı* – Heselni barmaq bilen yédi; 2. küshkürtmek, qutratmaq.

parmaklararası *s.* barmaqlar otturisi.

parmaklık *-ğı is.* yaghach we tömürdin yasalghan shada (wadek): *Merdiven parmaklığı* – Pelempayning wadiki.

parmaklıklı *s.* shadiliq, salasunluq.

parmaksız *s. is.* barmaqsiz (barmaqsiz tughulghan).

parmaksızlık *-ğı is.* barmaqsiz tughulush (qol yaki putining).

parmıcan *is. it.* italiye suzmisi.

parola *is. it.* im, parol (yoshurun shertlik söz yaki ibare).

paroreksi *is. tp.* ishtihaning birdin artishi.

parotid *is. fr. anat.* qulaq asti tükürük bézi.

parotis *is. fr. anat. bk. parotid.*

parpa *is.* qalqan béliqning balisi.

pars *is. far. zool.* qaplan.

parsa *is.* 1. örüme pul; 2. qelenderchilik.

parsa *is. far.* tengrige ibadet qilghuchi, abit.

parsai *is.* 1. sopiliq; 2. exlaqliq.

parsal *s.* eski-tüski.

parsal *s.* bk. **partal**.

parsayı *is.* 1. sopiliq; 2. exlaqliq.

parsel *is. fr.* melum bir meqset üçün ayrilghan térilghu yer.

parsellemek parchilargha ayrimaq.

parselli *s.* parchilargha ayrilghan.

parseng *is. far.* taraza (gir) téshi.

parsi *s. far.* 1. Irangha ait, Iran bilen munasiwetlik; 2. parische.

parşömen *is. fr.* xet yézish we resim sizish üçün mexsus teyyarlanghan haywan térisi.

partal *s.* konirap ketken, juliqi chiqip ketken.

parter *is. fr.* 1. gül baghchisi; 2. kinoxana we tiyatir zalining töwen qewiti.

Parthça *is. öz. dilb.* partihche (Ottura Iran dewride Iranning gherbiy-shimal qisimida qollinilghan til).

parthler *is. öz.* partéhlar (iranliqlar bilen uruq-tughqan xelq).

parti *is. fr.* 1. bölüm, qisim, türküm; 2. oyun parchisi; 3. bir pütün muzika esirining her parchisi; 4. erzan élinghan we élinidighan nerse.

parti *is. fr.* partiye.

partici *is.* 1. partiye ezasi; 2. partizan.

particilik -*ǵi is.* partizanliq.

partili *s.* partiyilik.

partisip *is. fr.* isimdash, süpetdash.

partizan *is. fr.* partizan.

partizanlık -*ǵı is.* partizanliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

partner *is. fr.* 1. doblur (bir rolni élishta artisqa yordemchilik qilghuchi); 2. qimardiki shérik; 3. tansida jora.

partöner *is. fr.* bk. **partner**.

parya *is. fr.* 1. Hindistanda "qasit" dep tonulmighanlarga bérilgen nam; 2. bashqilar teripidin xorlanghuchi.

pas *is. ing.* pas (top we qart oyunlérída qollinilidu).

pas *is.* 1. dat: *Demir paslaştı* – Tomurni dat basti; 2. gez: *Hastanın dilindeki pas* – Késelning tilidiki gez.

pas *is. far.* 1. közitish, muhapizet qilish; 2. kéche-kündüzning sekkizdin biri, üç saetlik mezigil.

pas çıkarmak datni chiqarmaq.

pasa *is. fr.* 1. nersilerning qoldin qolgha toshulghanda qollinilidighan ibare; 2. uzun népiz taxta.

pasaj *is. fr.* 1. yalghuz piyadiler mangalaydighan, ikki teripi dukanliq tar yol; 2. istata, neqil.

pasak -ǵı *is.* 1. kir; 2. kir kiyim.

pasakaglia *is. it.* üzöldürmey dawamlidighan muzika parchisi.

pasaklı *s.* 1. paskina, kir; 2. retsiz, qiyapiti sanggul-sunggul.

pasalamak bk. **vermek**.

pasang *is.* Iranda yashaydighan yawa téke (tagh tékisi).

pasaparola *is. it. ask.* 1. qomanda, buyruq (bir herbiy qisimgha bérilgen we éghizdin éghizgha pütün eskerlerge yetküzülgen buyruq); 2. parolning birdin birige ötüshi.

pasaparola etmek 1. sözni her terepke tarqatmaq; 2. buyruqni téléfun bilen munasiwetlik tereplerge yetküzmek.

pasaport -tu *is. fr.* 1. pasport; 2. urushta paraxotlarga bérilgen yürüş belgisi: *Pasaportunu eline vermek* – Qoghlmaq, heydimék.

pasatizm *is. fr.* pasatizm (senette ötmüşning enenilérige béqindi bolup qalghanliq we mushu asasta qurulghan senet mektepliri).

pasavan *is. fr. huk.* pasawan (Türkiye bilen chégridash memliketlerde yashighan Türkiye puqralirigha memliket teripidin pasport ornida bérilgen belge).

pasban *is. far.* pasban, közetchi, muhapizetchi.

pasbani *is. osm. far. esk.* 1. közetchilik, muhapizetchilik; 2. bir xil türk muqami.

pasböcüsü *is. bk. pas II.*

pasdar *is. far.* 1. kéche közetküchisi, pashshap; 2. ishenchilik we sadiq adem.

pasderi *is.* 1. közetchilik; 2. mesulluq.

paseng *is. bk. pasang.*

pasif *s. fr.* 1. passip, teshebbuskarliqi yoq; 2. ézilenggü, mis-mis **Pasifik okyanusu** *is. öz. coğr.* Ulugh okyan.

pasifleştirme passiplashturush.

paskal *s. fr.* heyyar, qiziqchi (biri): *Ne paskal adam – Némidégen qiziqchi adem.*

paskalık *-ğı is.* heyyarliq, qiziqchiliq.

paskalya *is. yun.* pasxa bayrimi.

paslanma *is.* datlashma, datlishish, dat bésish.

paslanmak 1. datlashmaq; 2. gallashmaq: *İnsan okumazsa kafası paslanır – İnsan oqumisa, kallisi gallishidu;* 3. gez baghlimaq (til).

paslanmaz *s.* dat basmaydighan, datlashmaydighan, dat basmas.

paslaşmak 1. topni bir-birige pas bermek; 2. ashiqlarche qarashmaq.

paslı *s.* datlashqan, dat basqan, gez baghlighan.

paso *is. it.* 1. maashtin hemmisining yaki bir qisimining birige teelluq ikenliki yézilghan hüjjet; 2. bir ishtin waz kechkenliki yaki bu ishning qilinmaydighanliqini bildüridighan söz: *Benden paso, güle güle gidin! – Mendin ruxset, xatirjem kétéwering!.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

paso *is. isp.* tiyatirda perde arliqida oynilidighan külkilik oyun.

paspal *is. yun.* 1. kékiki köp un, képeklik un; 2. epyunning nachiri.

paspas *is.* bosuq tüwige sélip quyulghan ayagh sürtküch.

paspaslamak paraxot supiléridiki sularni sürtmek.

pasta *is. it.* 1. perendik qatarliqlarning omumiy nami; 2. kiyimlarning pürümi, qiri, qéti.

pastacı *is.* pirenik qatarliqlarni yasighuchi yaki satquchi.

pastacılık *-ğl is.* pirenik qatarliqlarni yasash yaki sétish kespi.

pastahane *is.* pirenik qatarliqlarni satidighan dukan.

pastal *is.* qatlanghan tamaka yopurmiqi.

pastalı *is.* pürmilik: *Pastalı entarı* – Pürme könglek.

pastane *is.* bk. **pastahane**.

pastav *is. mac.* yung rex topi.

pastel *is. fr.* 1. boyaqliq resim sizish qelimi; 2. boyaq qelem bilen sizilghan resim.

pastelci *is.* boyaq qelem bilen resim sizghuchi.

pastelist *is. fr.* bk. **pastelci**.

pastırma *is.* sürgüch.

pastırma yazı *is.* yazni esletken bahar hawasi.

pastırmacı *is.* sürgüch yasighuchi yaki satquchi.

pastırmasını çıkarmak köp urmaq.

pastiş *is. fr.* 1. teqlid qilinghan edebiyat-senet esiri; 2. muzikichilarning eserliridin qurashturulghan muzika esiri.

pastoforos *is. yun.* Qedimki Misirda diniy murasimlarda ichige ilahni teqlid qilghan bir yaki bir qanche heykel sélinghan sanduqni kötürüp mangidighan rahib.

pastoral *s. is. fr.* 1. sehraning hayati we örp-aditisini ipadileydighan; 2. artisliri er-ayal charwichilardin teshkil qilinghan bir xil tiyatir.

pastörize *s. fr.* mexsus 65 gradusqa qeder qizitilip birdinla muzlitish usuli bilen mikrobliri öltürülgen (süt, piwa).

pastra *is. yun.* bk. *pişti*.

pasturel *is. fr.* XII we XIII esirde yézilghan bir shéir türi.

pasuh *is. far.* jawab.

pasüvar *is. far.* bk. *paysüvar*.

pasvan *is. fr.* kéche közetchisi.

pasyans *is. fr.* qart bilen échilgen pal.

pasyon *is. fr.* Eysa peyghemberning wapatidin awwal we wapati jeryanida échinghanliqni ipadilesh üçün yézilghan gherp muzikisi.

paşa *is.* pasha (Osman padishahliqi zamanida yuqiri derijilik memuriy emeldarlargha we polkawniktin yuqiri derijilik ofitsérlerge bérilgen unwan): *Enver paşa* – Enwer pasha.

paşa *is.* qedimiy mis pul.

paşa paşa *z.* chirayliqche, ixtiyaren, xalap.

paşalı *is.* padishahlarning xizmitidiki xadim.

paşalık *-ğı is.* 1. padishahliq, pashaliq; 2. "pasha" ning idarisi astidiki rayon.

paşib *is. far.* pelempey.

paşide *s. far.* chachqan, sepken.

pat *-ti is. bot.* bir xil gül.

pat *is.* yapilaq nersige urulghanda chiqqan awaz.

pat *s.* panaq, yési: *Burnu pat* – Burni panaq.

pat küt *z.* paq-puq, waq-wuq: *Sirtina pat küt vurmaya başladılar* – Dumbisige waq-wuq qilip urushqa bashlidi.

pata *is. it.* 1. yéngelmeslik hem yéngilmeslik; 2. teng, barawer.

patadak *z.* tuyuqsiz, ushtumtut: *Patadak çika geldi* – Tuyuqsiz chiqip keldi.

patadan *z.* bk. *patadak*.

patak *-ğı is.* tayaq, toqmaq, kaltek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pataklamak 1. uttur kelgen yerge urmaq; 2. téz we chala-pula süpürmek, kaltek bilen kir yumaq.

pataklanmak urulmaq kalteklennemek.

patalya *is. it.* bir jüptin üç jüpkiche paliqi bolghan hem kishi béshigha bir jüp palaq toghra kélidighan herbiy kéme we paraxotqa xizmet qilidighan qéyiq.

patalyacı *is.* kémilerde közetküchi we palaq tutquchi esker.

patates *is. isp. bot.* yangyu.

patavatsız *s.* aghzigha kelgenini sözleydighan we xiyaligha kelginini qilidighan.

patavatsızlık *-ğı is.* aghzigha kelgenini sözleydighanliq we xiyaligha kelginini qilidighanliq.

patelektomi *is. fr.* tiz lipikining pütünley yaki qismen opératsiye qilinishi (adem yaki haywan).

paten *is. fr.* 1. kanki; 2. chaqliq ayagh (töz yerlerde téyilish üçün kiyilidighan).

patent *is. ing.* 1. bir ixtiraning yaki bu ixtiraning igilik hoquqi kimge tewe ikenliki yézilghan hüjjet; 2. puqraliq kénishkisi.

patenta *is. bk. patente.*

patente *s. it.* chet eldin kelgen kéme yaki paraxotlarga munasiwetlik organlar teripidin portqa kirish üçün bérilgen ruxset qeghizi.

patetik *s. fr.* tesirlik, ilhamlandurghuchi.

patır kütür *z.* warang-churung, taraq-turuq: *Merdivenden patır kütürinen çocuklar* – Pelempeydin warang-churung qilip chüshken balilar.

patır patır *z.* torok-torok, palaq-puluq: *Ağaçtan patır patır dökülen elmalar* – Derextin torok-torok qilip tökülgen almilar.

patırdamak 1. taqildimaq; 2. warang-churung qilmaq.

patırdatmak ayighini yerge urup taqildatmaq.

patırtı *is.* 1. tapur-tupur; 2. ghowgha, jédel, majra: *Rumlarla Türkler arasında sadece bir defa patırdı oldu* – Rimlar bilen türkler otturissida birla qétim ghowgha boldi.

patik *-ği is. yun.* pupush, kichik bala ayighi.

patika *is.* jim yol, chighir yol.

patinaj *is. fr.* 1. kanki téyilish herikiti; 2. qatnash qorallirining téyilip yoldin chiqip kétishi yaki chaqning bir yerde turupla pirqirishi.

patiska *is. s. fr.* 1. paxta rext; 2. paxta rexttin tikilgen.

patlak *-ği s.* 1. yériq: *Patlak top* – Yériq top; 2. yérilip ketken yer; 3. suning étilip chiqqan yéri.

patlama *is.* 1. partlash, étilish; 2. yérilish.

patlama *ünl.* "sewr qil!", "jim bol" dégen menilerde qollinilidu: *Patlama da dinle!* – Sewr qilip angla!.

patlamak 1. partlimaq: *Savaş patladı* – Urush boldi, urush partlidi; 2. yérilmaq, étilmaq: *Su borusu patladı* – Su turubisi yérildi; 3. birdinla otturigha chiqmaq, biraqla meydangha kelmek; 4. bek qiynalmaq, chidimighudek derijige kelmek: *Öfkesinden patlayacaktı!* – Achchiqi kélip jéni chiqqudek boldi; 5. sewr sizlenmek; 6. sétilmaq: *Bu bana on yuana patladı* – Manga bu, 10 yüen'ge keldi.

patlamalı *s.* ongay yanidighan, ongay partlaydighan.

patlangaç *-cı is.* pojangza.

patlangıç *-cı is. bk. patlangaç.*

patlatma *is.* partlitish, partlatma.

patlatmak 1. partlatmaq, yarmaq, yériwatmaq: *Topu patlatmak* – Topni yériwetmek; 2. xapa qilmaq: *Gevezeliğiyle herkesi patlatır* – Aghzining ittiklikli bilen hemmini xapa qilidu; 3. kachatlimaq: *Şimdi patlatırım ha!* – Kachatqa qoyimen he!; 4. betlimek (qoralni): *Tabancayı patlatmak* – Tapanchini betlimek; 5. heyran qalghudek xewer tarqatmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

patlayıcı is. ot alghuchi, partlaydighan: *Benzin patlayıcı bir maddedir* – Bénzin ot alghuchi bir maddidir.

patlıcan is. bot. pédigen, peten'gan.

patofobi is. fr. melum bir késelge yaki pütün késellerge nisbeten qorqush tuyghusi.

patoglisemi is. tıp. késellik tüpeylidin qanda shékerning peyda bolushi.

patojen s. fr. késellik peyda qilidighan: *Patojen mikrop* – Késellik peyda qilidighan mikrob.

patojenez is. fr. tıp. késelning bashlinishi we tereqqiy qilishi.

patolog is. fr. patologiye mutexesisi, wirach.

patoloji is. fr. patologiye (késellikler bilimi).

patolojik -ği s. fr. 1. késellikke ait, késelliktin peyda bolghan; 2. patologiye bilen munasiwetlik, patologiyilik.

patonomi is. tıp. patonomiye (késelliklerning qanuniyitini tetqiq qilidighan bilim).

patriarkal s. fr. patriarxal, uruqdashlarche.

patrik -ği is. yun. patriarx (1. urugh, qebile bashliqi;; 2. prawoslawiye chérkawida aliy rohaniylik mensipi).

patrikhane is. patriarx ishxanisi.

patriklik -ği is. patriarxliq, urughdashliq.

patron is. fr. 1. sodigerler bashliqi; 2. ishchi yallap ishletküchi.

patron is. fr. tikküchilerning ülgisi.

patroncu is. késimchi usta.

patronluk -ğu is. késimchilik.

pattadak z. tuyuqsiz, birdinla, ushtumtut.

pattadan z. bk. pattadak.

paulist -ti is. paulist (Amérikida bir katolik jemiyyitining ezasi).

pavan is. fr. pawan (bir xil tansa).

paviyon *is.* bk. **pavyon**.

pavkïrmak huwlimaƣ (böre, tülke qatarliqlar).

pavyon *is. fr.* 1. qoshumche bina; 2. kichik résturan; 3. kéme bayriqi.

pay *is. far.* bk. **pa**.

pay *is.* 1. hesse; 2. heq: *Buna biraz dikiş pay bırakmalı* – Uninggha biraz tikish heqqi bérish kérek; 3. süret (matématikida); 4. zapas (tikilgen kiyimning ich teripide qaldurulghan artuq rext); 5. ülüş, nesibe: *Bunu beş pay yapın* – Buni beshke bölüŋ **Paya** *is. öz. dilb.* paya (Ottura Amérikining sherqiy shimal qisimida sözlinidighan til ailisi).

payab *is. far.* 1. küch, quwwet, qudret; 2. kölning tekti; 3. bulaqning axirisi; 4. quruq pelempiyi; 5. nersilerning uchi, axirisi.

payan *is. far.* nihayet, axir, netije, chek.

payanda *is. far.* 1. tirek; 2. ghoja tam.

payandalamak tirimek, ghoja tam soqmaq.

payandalı *s.* téreklik, ghoja témi bolghan.

payansız *s.* payansız, cheksiz.

payansızlık -ǵı *is.* payansızlıq, cheksizlik.

payapay *z.* teltöküs.

paybend *is. far.* 1. ayagh boghquchi; 2. tosalghu.

payda *is. mat.* mexrej.

paydaş *s.* hessidar.

paydaşlı *s.* hessilik.

paydaşlık -ǵı *is.* mushtirik, hessidarlıq.

paydos *is. yun.* 1. ishtin toxtash, ishni toxtitish: *Yapı paydos edildi* – Qurulush ishini toxtatti; 2. boldi, toxtat: *Paydos, vakit geldi* – Boldi, waqit toshti.

paye *is. far.* 1. derije, orun; 2. unwan; 3. pelempeyning basquchi.

payelendirmek unwan bermek, derijisini östürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

payeli s. 1. unwani bolghan; 2. ilmiy unwan béirilgen, ilmiy derije béirilgen.

payendaz is. far. payandaz.

payende 1. dawamliq, sijil; 2. tirek.

payendegân s. is. far. 1. axirette ebedi qalidighan nersiler; 2. axiret ademliri.

paygân is. far. derije, unwan.

payidar s. far. tinch, jim.

payidar olmak qalmaq, tirik qalmaq.

payin is. far. 1. töwen terep; 2. pelempeyning birinchi basquchi.

payitaht -tı is. far. paytext.

payiz is. s. far. 1. küz mewsumi; 2. qériliq; 3. konirighan, yirtilghan.

paylamak qattiq (éghir) gep qilmaq.

paylanmak azar yémek.

paylaşmak 1. bölüşmek (bir nersini); 2. qoshulmaq; *Bu görüşü hepimiz paylaştık* – Bu pikirge hemmimiz qoshulduq.

paylaştırmak her ademge öz hessisini (ülüşhini) bermek.

paylatmak birawning gep ishitishige seweb bolmaq.

paylı s. hessisi bolghan.

paymal s. far. deysende qilinghan, ayagh asti qilinghan.

paymal etmek ayagh asti qilmaq, deysende qilmaq.

paysüvar is. far. piyade, yayaq.

paytak -ğı s. ar. 1. egri pachaq, maymaq put; 2. shahmatta piyade.

paytak yolu is. chighir yol.

paytaklık -ğı is. maymaqliq.

payton is. bk. *fayton*.

paytoncu is. peyton heydigüchi.

payvend is. far. ayagh kiyimi, ayagh boghquch.

payzede s. far. deysende qilinghan, cheynelgen.

payzen *is. far.* 1. kishenlen'gen; 2. esiri; 3. jinayetchi; 4. malay, chakar; 5. künlükchi, medikar.

pazar *is. far.* 1. bazar: *At pazarı* – At baziri; 2. heptilik bazar, char bazar; 3. yekshenbe: *Perşembe pazar* – Yekshenbe bazari; 4. sodasétiq; 5. xéridar izlesh yéri: *Hindistan İnglitere için iyi bir pazardir* – Hindistan En'gliye üçhün yaxshi bazar.

pazar başı *is.* bazar bashqurghuchi.

pazarcı *is.* sodiger.

pazarlamak mal satidighan yer tapmaq, bazar qurmaq.

pazarlaşmak bahada kélishmek.

pazarlık *-ğı is.* sodida kélishish, pütüshüş.

pazartesi *-yi is. far.* düshenbe.

pazede *s. far.* bk. *payzede*.

pazen *is. s.* 1. zich we qélin toqulghan rext; 2. mushundaq rexttin tikilgen.

pazı *is.* nan zuwulisi.

pazı *is.* qolning biliki.

pazibent *-ti is. far.* yenglik (bek kir bolmisun üçhün kiyiwalidighan).

pazval *is.* mozduzlar ishlitidighan tasma.

pazvant *is. far.* kéche közetchisi, pashshap.

pe *is.* "p" herpning oqulushi.

peç *is.* pich, mesh.

peçe *is. it.* 1. chümbel (chüंबरde); 2. niqab; 3. béliq torining bash teripi.

peçe *is. far.* 1. herqandaq bir haywanning balisi; 2. oghlan, oghul bala.

peçelemek 1. yoshurmaq; 2. körünüp qalmasliqi üçhün üstige derex shaxlérini yépip pürkep qoymaq.

peçelenmek yoshurunmaq.

peçeli *s.* chümperdilik, yüzige chümperde tartiwalghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Peçenekler *is. öz.* pechenekler (VIII esirdin XI esirgiche awwal Balqash köli etrapida, kéyin sherqiy, jenubiy Yawropada we Balqan etrapida yashighan bir köchmen türk qewmi).

peçete *is. it.* pechete (tamaq yégende aldigha qoyuwalidighan hem éghiz sürtidighan qeghez yaki yaghliq).

peçiz *is.* öy.

peçiz etmek öyge ketmek.

pedagog *is. fr.* pédagog.

pedagoji *is. fr.* pédagogika.

pedagojik *-ği s. fr.* pédagogik.

pedal *is. fr.* tepke (mashina we muzika eswablirida ayagh bilen ittiridighan).

peder *is. far.* peder, ata, dada.

pederane *s.* atilarche, dadilarche: *Bügün sana pederane ihtar ediyorum* – Bügün sanga atilarche agahlandurush bérimen.

pederast *-ti is. fr.* shehwaniy nepsini oghullar bilen qanduridighan er, bechchiwaz.

pediatri *is. fr.* bk. **pediyatri.**

pediküloz *is. fr.* pit késelliki.

pedikür *is. fr.* ayagh tirnaqlirini tazilap yasap qoyush.

pedikürcü *s. is.* ayagh tirnaqlirini tazilap yasap qoyghuchi.

pediyatri *is. fr.* balilar doxturluqi.

pediyometre *is. fr.* yéngi tughulghan buwaqlarning éghirliqini ölcheydighan eswab.

pedofili *is. fr.* 1. bala mestanisi; 2. bechchiwazliq arzusi.

pedograf *is. tip.* pitograf (ayagh küchini ölchesh eswabi).

pedoloji *is. fr.* balilar bilimi.

pedoloji *is. fr.* tupraqshunasliq.

pegmatit *is. fr.* yoghan granit, tash.

pehle *is. far.* 1. yan, yan terep; 2. gör sanduqining yan teripidiki tashlar.

Pehlevi *is. far.* 1. Iranda Ispahan we uning etrapidiki xelqqe bérilgen nam – pehlewi; 2. pehlewi tili.

pehlivan *is. far.* 1. chélishchi, palwan; 2. bestlik we küchlük adem; 3. oqya mergini.

pehlivanane *z.* 1. pehliwanlardek; 2. qehrimanlarche, baturlarche.

pehriz *is. far.* bk. *perhiz*.

pehriz etmek bk. *perhiz etmek*.

pehriz etmek perhiz qilmaq.

pekbaz *s. is. far.* 1. wapadar; 2. eziz; 3. pütün pulini utturawatqan qimarwaz.

pekent *-di is.* tebiy tosuq.

peki *z.* 1. maqul, bolidu, xop, bash üstige; 2. étiraz bildüridighan jümle aldigha qoyulidu.

pekin *s. fels.* muheqqeq **Pekin** *is. öz. coğr.* Býyjing.

pekinlik *-ği is.* muheqqeqliq.

pekişmek 1. qattiqlashmaq, qatmaq; 2. chéniqmaq; 3. siqilmaq, qiyn ehwalda qalmaq.

pekiştirmek 1. qaturmaq, qattiqlashmaq; 2. chingitmaq.

pekitmek küchlendürmek.

pekleşmek 1. qattiq halgha kelmek; 2. küchlenmek.

peklik *-ği is.* 1. qewziyet; 2. qattiqliq, chidamliq; 3. mustehkemlik; 4. zulum; 5. béxilliq, pishshiliq, pixsiqliq.

pekmez *is.* 1. shirne; 2. qan: *Bana çatma, pekmezini akıtrım* – Manga chaqchaq qilma, qéningni tókimen.

pekmezci *is.* shirne yasighuchi yaki satquchi.

pekmezli *s.* 1. inde shirne bolghan; 2. shirnilik: *Pekmezli üzüm* – Shirnilik üzüm.

peksimet *-di is. yun.* suxari (nan).

peksimetlik *-ği is.* suxari qoyulidighan yer.

pektaş *is.* granit qatarliq qattiq tashlar.

pelajik *s. fr.* ochuq déngizda yashaydighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- peleme** *is.* deryalarda ishlitilidighan tekti tüz qéyiq.
- pelerin** *is. fr.* yengsiz chapan.
- pelid** *s. far.* paskina, meynet.
- pelide** *is. s. far.* 1. tinghan, süzülgen; 2. bir xil shirne.
- pelidi** *is.* paskiniliq.
- pelikan** *is. fr. zool.* saqa qush.
- peliz kesmek** chaqchaq qilmaq.
- pelte** *is. yun.* qiyam qilinghan tatliq.
- peltek** *-ği s. z.* tilini chaynap sözleydighan.
- pelteklesmek** tili kalwalashmaq: *Hastanın dili peltekleşti* – Aghriqning tili kalwalashti.
- pelteklik** *-ği is.* tili kalwalashqanliq.
- peltelesmek** qiyam bolmaq.
- pelür** *-rü is. fr.* mashinkida qollinilidighan laza qeghez.
- pelüş** *is. fr.* ichi tiwitliq rext.
- pembe** *is. s. far.* shaptul chéchiki reng, gül reng.
- pembe görmek** ümidlik bolmaq.
- pembeleşmek** shaptul chéchiki renggige kirmek, gül rengleshmek.
- pena** *is. it.* üç burjek yelken.
- penagah** *s. far.* panah bolghudek yer, panahgah.
- penah** dalda, panah.
- penahgah** *s. far.* bk. **penagah**.
- penalti** *is.* putbol oyunida 12 qedemde turup wartagha top tipishi.
- penbe** *is. far.* 1. paxta; 2. paxtidek (yumshaq) nerse.
- penbezar** *is. far.* 1. kéwezlik, paxtizar; 2. köngleklik, népiz yumshaq rext.
- penbezen** *is. far.* paxta atquchi.
- penc** *s.* bk. **penç**.
- pencacap** *is.* Malakka boghuzida ishlitidighan kéme.
- pence** *is. far.* bk. **pençe**.

pencere *is. far.* penjire, dérize.

pencereli *s.* penjirilik, dérizilik.

pencidü *is. far.* bk. **pencüdü**.

pencik *-ği is. far.* penjik (1. ilgiriki urushta esirlerdin besh tin birining dölet teripidin eskerlikke élinishi;; 2. urushta chüshken esirlerning boynigha ésilghan kimlik belgisi).

pencpa *is. far.* qisquchpaqa.

pencşenbe *is. far.* beyshenbe.

pencüdü *is. far.* 1. besh bilen ikki; 2. ikki kishilik damka oyunida bir terepning besh, yene bir terepning ikki tashta qélishi.

penç *is. s. far.* besh.

pençe *is. far.* 1. yirtquch haywanlarning aldi put alqini we tirniqi: *Kaplan pençesi* – Yolwash tirniqi; 2. zorluq, rehimsizlik; 3. küch, qudret; 4. ayagh chemi; 5. barmaqliq imza; 6. ézilish, zulum chikish: *Ezilen milletler sömürücülerin pençesinde inliyorlar* – Ézilgen milletler mustemlikchilerning zulumi astida ingrawatidu.

pençe atmak qolgha kirküzüş üçün urunmaq.

pençe vurmak ayagh kiyimini chemletmek.

pençelemek changgallimaq, changgal salmaq, tutmaq.

pençeleşmek 1. yaqilashmaq, urushmaq, changgallashmaq; 2. küresh qilmaq, tirishmaq: *Günlerce ölümle pençeleşti* – Birqanche kün ölüm bilen tirmashti.

pençeli *s.* 1. tirnaqliq (haywan); 2. quwwetlik, küchlük, yuluwalidighan; 3. hujum qilghan, étilghan; 4. chemlen'gen.

pençgâh *is. far.* penjiga (on ikki muqamdin).

pençik *is.* bk. **pencik**.

pend *is. far.* nesihet.

pend etmek nesihet qilmaq.

pendifirank *is.* shapilaq, testek.

pendname *is. far.* nesihetname, didaktik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- penepen** *is. fr.* keng tüzlük.
- penes** *is. mac.* zinnet üçhün qollinilidighan sériq tengge.
- pengö** *is. mac.* pen'go (II dunya urushighiche qollinilghan Wén'griye puli).
- pinguen** *is. fr.* pin'gwin (Jenubiy qutuapta yashaydighan qisqa qanatliq, uchalmaydighan su qushi).
- peni** *is. ing.* peni (bir shilining 12-din birige teng kélidighan in'gliz puli).
- penir** *is. far.* bk. *peynir*.
- penis** *is. yun. anat.* erkeklik organ.
- penisilin** *is. fr.* pénsilin.
- penit** *-ti is. tıp.* erkeklik ezasi késelliki.
- peniz** *is. tiy.* söz.
- pens** *is. fr.* 1. qisquch, laxshigir; 2. chach qisquch; 3. doxtur amburi.
- pense** *is. fr.* ambur.
- penuvar** *is. fr.* ayallarning chachlirini tarighanda we munchigha chüshüp chiqqanda kiyidighan kiyimi.
- pepe** *s.* tötöt, kékech.
- pepelemek** tötötlimék, kékechlimék.
- pepelik** *-ği is.* tötötlük, kékechlik.
- pepeme** *s.* bk. *pepe*.
- pepemelik** *-ği is.* bk. *pepelik*.
- peplos** *is.* qedimki Yunan ayallirining üstige yépinchaqliwalidighan yengsiz chapini.
- per** *is. far.* bk. *perr*.
- perakende** *s. far.* 1. parche, chéchilip ketken; 2. parche sétish (malni): *Perakende borçlar* – Parche purat qerzler; 3. parche-parche élinghan yaki sétilghan; 4. késellik we bashqa seweb bilen qoshunning keynide qalghan esker; 5. bashqilardiki élishlarni xatirlesh deptiri.
- perakendeci** *is.* parche mal satquchi sodiger.

perakendecilik -*ġi is.* parche mal sodigerchiliki.

percik -*ġi is.* 1. qulupning tili; 2. tutqaq késili.

percem *is. far.* 1. qedimki zamanda erkeklarning béshigha qoyuwalidighan kokula; 2. yayla: *At perçemi* – At yaylisi; 3. neyze, bayraq qatarliqlarning uchidiki p p k.

perçemli *s.* 1. p shanisige manglay chach we yangiqigha yangaq chach qoyghan; 2. yaylisi uzun; 3. choqqisigha bir tutam chach qoyuwalghan.

perçin *is. far.* qalpaqliq mix, qadaq.

perçinlemek qalpaqliq mix bilen mixlap tutturmaq, qadaq bilen qadimaq.

perçinli *s.* qalpaqliq mix bilen mixlaqliq.

perdah *is. far.* 1. jula b rip parqiritish; 2. bashni arqigha yandurup ikkinchi q tim chüshürüsh.

perdah vurmak parildatmaq.

perdahçı *is.* 1. jula bergüchi; 2. aghri yumshaq.

perdahlamak 1. jula bermek, parqiratmaq; 2. saqalni ikkinchi q tim tet risige qirmaq; 3. s z bilen qayil qilishqa kirishmek; 4. tillimaq; 5.  giz-peslik we egri-toqayliqni tüzlimek.

perdahlı *s.* 1. parqiraqliq, julaliq; 2. ikkinchi q tim tet risige chüshürülgen (saqal).

perdahsız *s.* julasiz, parqiraq bolmighan.

perdaht *is. far.* 1. parqiraqliq, jula; 2. pakizlesh, tüzitish.

perdahte *s. far.* 1. parqiritilghan, julalandurulghan; 2. t z, t zlen'gen.

perdaz *s. far.* perdaz.

perde *is. far.* 1. perde: *Kapı perdesi* – Ishik perdisi; 2. ikki yerni bir-biridin ayriydighan nerse; 3. saz pedisi; 4. sehne perdisi,  kran; 5. k zge chüshken aq; 6. niqab; 7. chümperde; 8. su üzgüchi haywanlarning putidiki perde.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

perde ayaklılar *is. zool.* perde ayaghliq haywanlar (muhammadi suda yashaydighan ördek, ghaz qatarliq haywanlar).

perdebirun *s. far.* aghzigha kelgenni sözleydighan, ichide gep yatmaydighan.

perdeci *is.* 1. tiyatirda perde échip-yapquchi; 2. perde tikküchi yaki satquchi; 3. ishikke qarighuchi.

perdelemek perde bilen yapmaq.

perdelenmek perde bilen yépilmaq.

perdeli *s.* 1. perdilik; 2. yépiqliq.

perdesiz *s.* 1. perdisiz; 2. hayasiz, iza tartmaydighan.

perdesizlik *-gi is.* 1. perdisizlik; 2. hayasizliq, iza tartmasliq.

perrekeş *is. far.* yan-yan kariwatlarda yatqan eskerler.

pereme *is. yun.* qéyiqning bir xili.

perend *is. far.* etles.

perende *is. far.* 1. mollaq; *Perende atmak* – Mollaq atmaq; 2. ow qushi; 3. uchidighan.

perende atamamak 1. u yaki bu jehette bashqa biridin töwen we iqdarsiz bolmaq; 2. qolidin ish kelmelik, aldiyalmasliq.

perendebaz *is.* mollaqchi.

perese *is.* 1. tamchilarning tanisi (tüzlükni bilish üçün qollinilidu); 2. derije: *İş bu pereseye geldikten sonra* – Ish bu derijige kelgendin kéyin.

perest *s. far.* peres: *Büt perest* – Butperes; *Savaş perest* – Urushperest; *Menfaat perest* – Menpeetperes.

perester *is. s. far.* 1. xizmetkar, xizmetchi; 2. qul; 3. abid, choqunghuchi; 4. xushametchi, yalaqchi.

perestiş *is. far.* choqunush.

perforatör *-rü is. fr.* töshük téshish mashinisi.

performans *is. fr.* 1. atlétika yaki at beygisi musabiqe netijisining élanı; 2. choyla top oyunida qazinidighan ghelbe; 3. muweppeqiyet.

pergâl *is. far.* bk. **pergel**.

pergâle *is. far.* 1. parche; 2. qopal toqulghan toqulma.

pergâr *is. far.* bk. **pergel**.

pergel *is. far.* sirkul (chember sizghuch).

pergellemek 1. sirkul bilen sizmaq; 2. pilanlimaq.

pergeller *is.* pachaqlar.

pergelleri açmak chong qedem tashlap mangmaq.

pergola *is.* barang, chelle, lempe.

perhiz *is. far.* 1. perhiz; 2. haramdin saqlinish.

peri *is. far.* 1. jinlar taipisi; 2. kishini özige jelp qilghuchi güzel ayal; 3. ayal ismi (Peri).

peri hastalığı *is.* tutqaqliq késili, istriye késili.

peride *s. far.* 1. uchqan, yuqiri örligen, örligen; 2. öngüp ketken (reng heqqide); 3. ayal ismi (Peride).

perifrenit *-ti is.* diafram we uninggha munasiwetlik organning éshishi.

perihan *s.* périxun, baxshi.

perihan *is. far.* 1. periler padishahi, perixan, periler bashliqi; 2. ayal ismi (Perixan).

perikarp *is. fr.* méwe shöpüki.

perimetre *is. fr.* körüş dairisini ölchesh eswabi.

perimetrit *-ti is. fr.* baliyatqu höjeyriliri toqulmilirining yallughlinishi.

perinefrik *is. fr.* börekni orighan.

perinefrium *is. fr.* börekni orap turghan népiz perde.

perinevr *is. fr.* nérwa toqulmilirini orap turghan perde.

periözofajit *-ti is. far.* kanayni orap turghan perding yallughlinishi.

peripeyker *s. fr.* bek chirayliq, peridek chirayliq.

perirektit *-ti is.* köten üçeyni orap turghan toqulmining yallughlinishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

perisistit *-ti is. fr.* süydük yolini orap turghan toqulmining yallughlinishi.

periskop *-pu is. fr.* su asti paraxotlirida közitish üçün qollinilidighan optik eswab.

peristafilin *is.* kichik tilning etrapida bolidighan muskullar.

perişan *s. far.* 1. chéchilangghu; 2. biseremjan: *Odamuz perişan* – Töyimiz biseremjan; 3. weyran: *Düşmanın hava saldırlarından şehir perişan* – Düşmenning hawa tajawuzidin sheherler xarab; 4. hali xarab: *Adamcağız pek perişan durumda* – Bichare ademning hali xarab.

perişanlık *-ğı is.* 1. chéchilangghuluq, biseremjanliq; 2. bicharilik, perishanliq.

periton *is. fr.* qérin perdisi.

peritoneopati *is.* qérin perdisi késelliki.

peritoneotomi *is.* qérin perdisi opratsiyisi.

peritoneskopi *is.* qérin perdisi diagnozi.

peritonit *-ti is. fr.* qérin perdisining yallughlinishi.

peritonstit *-ti is.* badam bezlirini orap turghan perding yallughlinishi.

perizad *s. far.* 1. perizat, peridin tughulghan; 2. peridek chirayliq; 3. ayal ismi (Perizat).

perkolatör *-rü is. fr.* su pari bilen qehwe hazirlaydighan eswab.

perleş *is.* kalpukning puchuqluqi.

perm *is.* périm (pale ozik dewrining axiriqi mezgili).

permanat *is. fr.* chachni uzun zamanghiche büdür halda saqlash usuli.

permeçe *is. it.* kéme we paraxotlarda éhtiyat üçün éliwélinghan arghamcha.

permi *is. fr.* 1. ruxset, ijazet; 2. ruxsetname; 3. tashqi soda üçün mexsus bérilgen ruxset qeghizi.

permiyen *is. s. fr.* perm.

pero *is. it.* almas.

peron *is. fr.* 1. wogzalda poyizgha chiqip chüshidighan supa;
2. binagha kirip chiqidighan pelempey.

peronospora *is. yun.* ösümlüklerning kökirip kêtish késilige seweb bolidighan yer mediki (éshék mediki).

perr *is. far.* 1. qanat; 2. qush qanatlırining uzuni.

persistans *is.* süt chishining chüsmesliki.

personel *is. fr.* xizmetchi, xadim: *Askeri personel* – Herbiy xadim.

perspektif *is. fr.* yoshurun küch.

perşembe *is. far.* peyshenbe.

perşembe pazarı *is.* peyshenbe baziri.

perşöron *is. fr.* fransiye atlıridin bir xili.

pertev *is. far.* 1. yoruqluq, nur; 2. er ismi (pertiw).

pertürbasyon *is. fr.* qalaymiqanchiliq, biseremjanlıq.

peru *is. it.* bk. *pero*.

peruk *is. it.* yasima chach, ulagh chach.

peruka *is. it.* bk. *peruk*.

perukar *is. fr.* satirach.

perva *is. far.* qorqush, chékinish.

pervane *is. far.* 1. perwane; 2. chaqpelek, pildirghuch: *Uçak pervanesi* – (Uchqu) pildirlighuchi.

pervaneli *s.* chaqpeleklik, pildirlighuchluq.

pervanesiz *s.* pildirlighuchsiz: *Pervanesiz uçak* – Pildirlighuchsiz aproplan.

pervasız *s.* perwasız.

pervasızlık *-ğl is.* perwasızlıq.

pervaz *is. far.* 1. kishék, ram (éshik we dérizining); 2. uchush; 3. hujra; 4. eynek; 5. ishkáp; 6. népiz uzun taxtay; 7. kiyimlerning pewizi.

pervaze *is. far.* 1. dala tamiqi (yémek); 2. kéche oyunliri üçhün yorutulghan yoruqluq; 3. altun yaki kümüş kékiki.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pervazgâh *is.* uchulidighan yer, uchush yéri.

pervazgeh *is.* bk. **pervazgâh.**

perver *is. far.* 1. baqquchi; 2. terbiyiligüchi, östürgüchi; 3. söygüchi.

perveran *is.* 1. baqqanlar, söstürgenler; 2. tallighanlar; 3. söygenler, yaxshi körgenler.

perverde *s. far.* 1. béqilghan, östürülgen; 2. terbiyilenmek, baqmaq **Perverdigar** *is.* Perwardigar, Yaratquchi.

perveri *is.* 1. yéqish; 2. terbiyilesh; 3. tallash.

perveriş *is. far.* terbiyilesh, yéqish, östürüş, terbiyilesh, yétishtürüş.

pervin *is. far.* 1. üker (yultuzi); 2. ayal ismi (perwin).

perviz *is. far.* 1. elgek, süzgüch; 2. béliq; 3. güzellik; 4. jilwe; 5. üstünlük qazanghuchi; 6. er ismi (perwiz).

pervizen *is. far.* 1. elgek; 2. ghelwir.

pes ünl. far. bes, yéter (herqandaq bir musabiqide yéngilgenlikige ten bergenlik meniside qollinilidu).

pes *is. far.* arqa, kéyin.

pes *s. far.* pes awazda sözligen, asta sözligen.

pesavend *is. far.* qapiye.

pesek -ji *is.* chishning kiri.

pesend *is. far.* 1. tallash, parlash, ilghash, yaxshi körüş, pisent, maxtash; 2. julasiz altun.

pesend etmek yaxshi körmek, tallimaq.

pesendide *s. far.* tallanghan, yaxshi körülgen, maxtanghan, pisent qilinghan.

peser *is. fr.* töwenlep ketken yaki ornini almashturghan, matkini esli haligha keltürüş üçün matka toligha sélip qoyulidighan halqa.

pesimism -ti *is. fr.* pésimizm (rohiy chüshkünlük, hayatqa, kélecekke ümidsizlik bilen qarash).

pesimist *is. fr.* p simist (turmushqa we k lecekke ümidsizlik bilen qarighuchi).

pesin *is. far.* axirida bolghan, axiriqi.

pesk lle *is.* achquch bilen échilidighan taqaq.

pespaye *s. far.* peskesh.

pespayelik *-gi is.* peskeshlik.

pest *-ti s. far.* 1. pes, t wen (awaz); 2. peskesh.

pestenkerani *s. far.* oydurma, sepsete, yalghan: *Pestenkerani lakırdılar söylüyor* – Yalghan-yawidaq sözlerni qilidu.

pesti *is.* peslik, peskeshlik.

pestil *is.* 1. m we q qi: *Erik pestili* –  r k q qi; 2. k sel; 3. mest.

pestil atmak yalghan sözlimek.

pes s *is. far.* yagh bilen yandurulidighan qara chiragh.

peş *is. far.* arqa, iz: *Peşine düşmek* – Arqisigha (izigha) chüshmek.

peş *is. far.* pesh (kiyimning).

peşe *is. far.* qol hüniri (mekteplerde).

peşe *is. far.* bk. **peşşe**.

peşe peşe *z.* arqa-arqidin.

peşeng *is. far.* 1. bashlamchi, yolbashlighuchchi; 2. yol bashlaydighan haywan.

peşin *s. far.* 1. awwal, deslep, aldi: *Ben size peşin söyledim* – Men sizge awwal sözlidim; 2. aldin bérilgen: *Ismarlanan şeylerin  creti peşin  denir* – Buyrutulghan ning nersilerning puli aldin bérilidu.

peşinat *is. osm.* aldin bérilgen pul, zakalet.

peşinatsız *s.* aldin pul almastin, zakalet almastin.

peşinci *s. is.* aldin pul  lip satquchi yaki aldin pul b rip mal alghuchi.

peşiz *is. far.* bk. **peşize**.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

peşize *is. far.* 1. pul; 2. béliq sirtidiki tenggiler; 3. qéchirning boynigha ésilghan marjanlar; 4. qatar oyuni.

peşkeş *is. far.* hediye.

peşkir *is. far.* 1. löngge; 2. yaghliq, salfétka.

peşkirci *is.* 1. löngge yasighuchi yaki satquchi; 2. sarayda lönggilerge qarighuchi.

peşlenmek ishik we dérizining qéyip kétishi, apchirimaq.

peşli *is. s.* peshlik (kiyim heqqide).

peşm *is. far.* yung.

peşmin *is. s. far.* bk. **peşmine**.

peşmine *is. s. far.* 1. yungdin qilinghan, yungdin toqulghan; 2. yung rext.

peşrev *is. far.* 1. türk senitide bir muzika tesiri; 2. top oqi; 3. chélishta chélishchilarning aldin qilinghan heywe heriketliri.

peşşe *is. far.* pasha.

peştahta *is. far.* 1. kichik ish shiresi; 2. serraplarning pul sanaydighan taxtisi.

peştamal *is. far.* bk. **peştemal**.

peştemal *is. far.* 1. munchida qollinilidighan uzun löngge; 2. peshtimal, aldi yapquch, aldi tartquch.

peştimalci *is.* peshtimal löngge we bashqilarni toqughuchi yaki satquchi **Peştu** *is. öz.* pushtiw tili (Afghanistanda qollinilidighan resmий bir til).

petek -*çi is.* here köniki.

peteklenmek here köniki haligha kelmek.

petgir *is. far.* qil elgek.

petka *is.* adem we haywanlarning songi, quyruq teripi.

petrogonoz *is.* minérellarni tetqiq qilidighan bilim, minéralogiye.

petrol -*lü is. fr.* néfit.

petrolcu *is.* néfit sanaiti inzhénéri.

pey *is. far.* aldin bérilgen pul.

peyam *is.* xewer melumat.

peyda *s. far.* ochuq ashkara.

peyda etmek barliqqa keltümek.

peydahlamak . peyda qilmaq, chiqarmaq: *Çocuk yeni yeni huylar peydahladı* – Bala yéngi-yéngi xuylarni chiqirirwaldi; 2. özleshtürmek, ögenmek.

peydahlanmak bk. **peydahlamak**.

peyderpey *far. z.* az-az, asta-asta.

peygamber *is. far.* peyghember.

peygamber çiçeği *is.* bir xil gül, peyghember chéchiki.

peygamber devesi *is. zool.* bir xil qurt.

peygamberan *is.* peyghemberler.

peygamberi *is.* 1. peyghemberlik; 2. peyghemberge ait.

peygamberlik *-ği is.* peyghemberlik.

peyk *-ki is. far.* 1. hemrah: *Ay dünyanin peykidir* – Ay yer sharining hemrasidur; 2. béqindi: *Peyk devletler* – Béqindi döletler.

peykan *is. far.* 1. oqya, uchi, uchluq; 2. mehbubening kirpiki.

peyker *is. far.* yüz, chehre.

peylemek 1. köz tikmek; 2. aldin pul bérip özige mal qilmaq.

peyleşmek aldin pul bérishmek.

peyman *is. far.* qesem.

peymané *is. far.* qedeh.

peymay *s. far.* ölçigüchi.

peynir *is. far.* pishlaq, irimchik, süzme.

peynir dişi *-ni is.* qériliq chish.

peynirci *is.* pishlaq we irimchik yasighuchi yaki satquchi.

peynircilik *-ği is.* pishlaq (irimchik) yasash yaki sétish oqiti.

peynirhane *is. far.* pishlaqxana.

peynirleşmek (süt heqqide) buzulmaq, échilmaq.

peyrev *is. far.* teqip qilghuchi, izigha chüshküchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

peyvend *is. far.* 1. bérish, yétishish, érishish; 2. munasiwet.

peyvest *is. far.* 1. érishken, yétishken, ulashqan; 2. *z.* daima, herzaman.

peyzaj *is. fr.* menzire.

pezeta burunqi Ispaniye pul birliki.

pezevenk *-gi is. far.* dellal.

pezevenklik *-ği is.* dellalliq.

pezira *is. far.* qobul qilghuchi.

pezire *is. far.* qarshi élish.

peziriç *s. far.* qobul qilinghan.

pezo *is.* dellal.

pıhtı *is. far.* qoyuq halgha keltürülgen suyuqluq: *Kan pıhtısı* – Qanning qoyulup kétishi.

pıhtılanmak qoyuqlashmaq: *Kan pıhtılandı* – Qan qoyuqlashti.

pıhtılaşma *is.* qanning qoyulushi (qoyuqlishi).

pıhtılaşmak qoyuqlashmaq.

pıhtılaştırıcı *s.* qoyuqlashturghuchi.

pıhtılaştırmak qoyuqlashturmaq.

pılı pırtı *is.* 1. eski-tüski nerse; 2. nerse-kérek.

pımar *is.* bulaq süyi.

pır *is.* pur (imliq söz): *Pır diye uçup giden serçeler* – Pur qilip uchup ketken qushlar.

pırasa *is. yun.* küde (jüsey).

pırazvana *is. far.* pichaq we qilichning sap ichide qalghan qismi.

pırıl pırıl *s. z.* chaqnaq, yalt-yult.

pırıldak *-ği is.* 1. parildaq (yoruq bérish arqiliq alaqa qilidighan usul); 2. yoruqluq bérish ezasi bar haywan.

pırıldama *is.* parildash, yorush.

pırıldamak parildimaq, yorumaq.

pırıltı *is.* yalt-yult qilmaq, chaqnimaq.

pırlak -ğı **is.** ow qushlirini tutushta ularni qızıqturush üçün gepeske solanghan bashqa bir qush.

pırlamak 1. qorqup «pur» qilip uchup ketmek: *Çocuk dayak yiyeceğini anlayınca pırladı, gözden kayboldu* – Bala tamaq yeydighanliqini bilip, «purla» qilip közdin yoqaldi; 2. yügürüp ketmek, uzaqlashmaq.

pırlanğıç -cı **is.** uchushqa tirishmaq (qush baliliri).

pırlanmak nur (balilar oynaydighan).

pırne **is. erm.** üzüm hariqi.

pırni **is.** bk. *pırne*.

pırpı **is.** 1. yilan teshi (yilandin zeherlen'gen'ge dora üçün qollinilidighan birxil tash); 2. tashpaqining yerlik nami.

pırpıt -tı **s. yun.** 1. eski-tüski, ishqa yarimas; 2. qopal toqulghan yung rext; 3. chélishchilar kiyimi.

pırtı **is.** 1. kéreksiz kona nerse; 2. nerse.

pırtık **s.** yırtıq, kona.

pırtlak -ğı **s.** 1. étilip chiqqan, partlap chiqqan, partlap ketken; 2. siqqanda shöpükidin asan ayrilidighan méwe.

pırtlamak 1. yéridin qaymaq, yolidin ayrilmaq; 2. örük qatarliqlarning üshkisi part qilip chiqmaq.

pısırık -ğı **s.** tartinchaq.

pısırıklık -ğı **is.** tartinchaqliq.

pısmak bk. *pusmak*.

pıt **is.** kichik bir nersining yerge chüshkende chiqqan awazi.

pıt pıt **z.** bek asta we dawamliq chiqqan awazni bildüridu.

pıt yok **z.** "ses-sada yoq" meniside qollinidu.

pıtır pıtır **z.** «taraq-turuq» awazning retlik shekilde chiqqanliqini bildüridu.

pıtırdamak taraqlimaq, tarraq-turuq qilmaq.

pıtırdatmak taraqlatmaq.

pıtırtı **is.** asta chiqqan warang-churung.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pıtrak -ğ*ı is.* 1. méwe derexliridiki méwilerning köplükini, zichliqini bildürüş üçün qollinilidu; 2. budushqaq.

pianino is. müz. kichik pianino.

piano z. it. pes awazda, awazni peseytish.

picama is. far. Hindistan ayallirining shalwuri, népiz rexttin tikilgen yataq kiyimi.

piç is. far. 1. haramzade, haramdin bolghan; 2. henersining kichiki we eslige oxshimaydighini; 2. yaghachning yiltizidin sürüp chiqqan nota.

piçan s. osm. pürliship ketken, qatliship ketken.

piçin is. kichik maymun.

piçiş is. far. püklem, qatlaq.

piçleşmek buzulmaq.

piçota is. yun. bk. piçuta.

piçuta is. yun. 12 kilo éghirliqtiki bir xil béliq.

pide is. yun. qazan néni, qoturmach.

pideci is. qazan néni yaki qoturmach yasighuchi yaki satquchi.

pijama is. far. yataq kiyimi.

pijuh is. far. tetqiqat, tekshürüp tetqiq qilish.

pik is. üç burjek yelken.

pikador is. isp. buqa bilen qilinidighan küreshte neyze bilen hujum qilghuchi atliq adem.

pikap -bı is. ing. 1. pikap; 2. tok patéfonti.

pike is. fr. 1. ayropilanning téz peske shungghushi; 2. tansining bir türi.

pike is. fr. bir xil paxta rext.

piket -ti is. fr. 32 qeghezlik bir xil qarta oyuni.

piknemi is. tıp. qanning qoyulushi.

piknik -ğ*i is. fr.* kéreksiz nersilerdin qilinghan dala yémiki.

pikolo is. it. qisqa ney (chalghu).

pil is. far. bk. fil.

pil *is. fr.* bataréye.

pil *is. far.* 1. ayagh kiyimining ökchisi, apquti; 2. chédirning arghamchisini baghlaydighan qozuq; 3. tömür kaltek bilen oynaydighan balilar oyuni.

pilâki *is. yun.* 1. pilak (ichige piyaz, samsa, sewze qatarliq nersiler toghralghan bir xil yémeklik); 2. exmeq, döt.

pilav *is. far.* 1. polu; 2. (omumen) gürüch tamiqi.

pilavlık *-ği s.* poluluq: *Pilavlık piring* – Poluluq gürüch.

pilban *is. far.* pil baqquchi, pilgha qarighuchi, pilban.

pile *is. far.* yipek ghozisi.

pilever *is. far.* char bazarchi.

pileveri *is.* charbazarchiliq.

piliç *-ci is. lat.* 1. chüje; 2. boyigha yétiwatqan chirayliq qiz.

pilot *-tu is. fr.* 1. uchquchi; 2. paraxot bashliqi.

pilotluk *-ğu is.* 1. uchquchiliq; 2. paraxot bashliqliq.

pilpaye *is. far.* pilning puti.

pilum *is. lat. sil.* urush qorali süpitide qollinilidighan uchi uchluq éghir neyze.

pilül *-lü is.* kumilach dora.

pindar *is. fr.* 1. hés qilish; 2. meghrurlinish, körenglesh.

pine *is. fr.* yamaq (ayagh kiyimning).

pineduz *is. fr.* yamaqchi.

pineduzi *is.* yamaqchiliq.

pineklemek mügdep olturmaq.

pingân *is. fr.* 1. china; 2. kichik texse.

pingânçe *is.* kichik chine.

pingpong *is.* tiktak top.

pinhan *s. far.* mükün'gen, yoshurunghan.

pinpirik *s. fr.* «qéri, qoli tutmas, puti basmas, dermansiz» dégen menide qollinilidu.

pinpon *s.* bek qéri, belliri pükülgen.

pinşer *is. alm.* Gérmaniyining zinnét ishliridin bir türi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pint *is. isp.* 1. En'gliye we Amérikada qollinidighan hejim ölçimi; 2. Fransiye qollinidighan suyuqluq ölçimi.

pinti *s.* intayin pixsiq.

pintileşmek *béxillashmaq.*

pintilik *-ği is.* pixsiqliq, béxilliq.

pinup *is. s. ing.* jaziblik, chirayliq chokan.

pipeline *is. ing.* (yer asti) néfit éqitish nosi.

pipi *is.* (kichik balilar tili) kichik teret, chocho.

pipo *is. it.* ghangza, mushtek.

pir *is. far.* 1. pir; 2. birer sahede tejribilik ustaz yaki rehber: *Demircinin piri Davuttur* – Tömürchining piri Dawuttur; 3. qéri er esir.

pirahen *is. far.* könglek, ich könglek.

piramen *is. far.* etrap, chöre.

piramid *is. fr.* 1. piramida; 2. piramida sheklidiki menggü tash; 3. piramida (birqanche kishining bir-birining mürilirige chiqip türlük shekilde oynighan gimnastikisi).

piramidal *-li s. fr.* piramida (tégi köp qirliq, qalghan qirliri üç bulungluq bolup kélip bir uchqa qoshulghan shekil), piramida shekillik.

piramun *is. far.* bk. **piramen**.

piran *is.* 1. qénilar, yashanghanlar; 2. kamaletke yetkenler.

pirane *z.* chong süpet.

piraste *s.* zinnetlen'gen, perdarzlanghan.

piraye *is. far.* 1. bézek, zinnet; 2. ayal ismi (Piray).

pirayende *s. far.* zinnetlen'gen, perdarzlanghan.

pirayış *is. far.* bézek, zinnet.

piraziye *s. far.* zinet, bézek, perdez.

pire *is. zool.* bürge.

pirehen *is. far.* bk. **pirahen**.

pirelenmek 1. bürge bésip ketmek; 2. xuylanmaq, xuy tutmaq.

pireli *s.* 1. bürgilik: *Pireli oda* – Bürgilik öy; 2. gumaxor: *Pireli bir adam* – Gumaxor bir adem.

piretoliz *is.* témpéaturining chüshüshi.

piretoloji *is.* qizitmisi éship ketken késelliklerni tetqiq qilidighan bilim.

pirezen *is. far. bk. pirzen.*

pirinç *-ci is. far.* shal we gürüch.

pirinç *-ci is. far.* sériq mis.

piristu *is. far.* qarlighach.

pirlik *-ği is.* 1. pirlik; 2. qéрилиq.

pirog *is. isp.* uzun qéyiq.

piroloji *is. ttp.* piriologiye (késellerning qizitmisini tetqiq qilidighan bilim).

pirometre *is. fr.* yuqiri témpéaturini ölcheydighan eswab.

pirotekni *is. fr.* 1. partlighuchi maddilar bilimi, partlash maddiliri hazirlash usuli.

pirotoksin *is. ttp.* qizitma mikrobliri zehiri.

pirsal *s. far.* qéri, yashanghan.

pirüpak *-kı s. far.* pak, pakize, daghsiz.

pirüz *s.* teylelik, bextlik.

piryol *is. it.* bir xil yanchuq saiti.

pirzen *is. far.* qéri ayal, momay.

pirzola *is. it.* 1. qowurgha (qoy, kala qatarliqlarning): *Koyun pirzolası* – Qoyning qowurghisi; 2. qowurgha söngiki; 3. béqini.

pis *s.* 1. paskina, meynet: *Durgun sular genellikle pistir* – Turghun sular omumen paskina bolidu; 2. sésiq; 3. set qiliq: *Öyle bir pis huyu varki* – Shundaq bir set qiliqi barki ...; 4. (söz heqqide) paskina: *Pis sözler* – Paskina sözler; 5. eski, zeherlik; 6. qiliqsiz; 7. set; 8. qiyin, müshkül: *Pis bir iş* – Qiyin bir ish.

pis *is. far. ttp.* maxaw, juzam (késel).

pis pis bakmak kishini zériktürgidek halda qarimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pis pis düşünmek chongqur oygha chökmek, ghemge patmaq.

pis pis gülmek miyiqida külmek (zangliq qilip).

pisboğaz s. is. qorsiqigha amraq, aldigha kelginini yeydighan, ashpaqa.

pisi is. müshük (balilar tilida).

pisipisi is. (balilar tilida) 1. müshük; 2. mi, mi, mi, pish, pish (müshükni chaqirish).

piskopos is. yun. épiskop (xristian chérkawida yuqiri derijilik rohaniy, xristian rohaniylirining bashliqi).

pislemek (haywan heqqide) chichmaq yaki siymek: *Kedi halıya pislemiş* – Müshük gilemge chichip qoyuptu.

pislenmek bulghanmaq, paskinilashmaq.

pisletmek 1. paskina qiliwetmek: *Çocuk üstünü başını pisletecek* – Bala üstbeshini paskina qiliwétidu; 2. buzup qoymaq, yamanlashturmaq: *Dikkat et, bu işi de pisletme!* – Diqqet qil, bu ishnimu buzup qoyma!.

pislik -ği is. 1. kir, paskinichiliq: *Çocuğun yüzü gözü pislik içinde kaldı* – Balining yüz-közi kir bolup ketti; 2. poq, süydük: *Şu kedi pisliğini temizlesin* – Shu müshük poqini tazilisun; 3. eski qiliq, heriket; 4. yaman ehwal.

pist -ti ünl. müshükni qoghlash üçün qollinilidu «pist».

pist is. fr. 1. meydan; 2. ayrodromda ayropilanlarning uchush we chüşhüş yoli; 3. tenherikette yügürüş yoli.

pistan is. far. ayallarning köksi, emchek.

pister is. far. kariwat, töshek.

pistil is. fr. gül achidighan ösümlüklerning aniliq orgini.

piş is. far. aldi, aldi terep.

pişdar is. fr. 1. awan'gart; 2. (herbiy) aldida mangghuchi qoshun.

pişdarlık -ğı is. 1. awan'gartliq; 2. bashlamchiliq.

pişe is. far. 1. ish; 2. kesip, hünér; 3. xuy, mijež, adet.

pişe *is. far. müz.* ney.

pişegâh *is. far.* fabrika, ish orni.

pişegân *is. far.* 1. ish (köplük); 2. keship (köplük); 3. xuy, mijez (köplük).

pişegeh *is. far. bk. pişegâh.*

pişegen *s.* asan pishidighan.

pişegeri *is.* 1. ishchiliq; 2. hünervenlik.

pişever *is. far.* hünerven, usta.

pişeveri *s.* hünervençilik, ishchilik.

pişgir *is. far.* löngge.

pişhan *is. far.* dastixanchi.

pişhayme *is. far.* shah chédiri, wezir chédiri.

pişi *is.* boluq xémirdin yasalghan boghursaq.

pişik *-ği is.* pishlaq.

pişim *is.* 1. pishshiq usuli; 2. bir qétimda pishidighan miqdar, pishim; 3. xish we farfor qatarliqlarni pishurush ishi.

pişin *s. far.* 1. aldin bérilgen; 2. ilgiriki, awwalqi.

pişini *s. is.* qedimki zaman adimi.

pişirici *s.* 1. pishurghuchi; 2. naway.

pişirmek pishurulmaq.

pişirim *is.* pishirim, bir qétimda pishurghili bolidighan miqdar.

pişirmek 1. pishurmaq: *Yemek pişirmek* – Tamaq pishurmaq; 2. pishshiq ögenmek, özleshtürmek: *Dersimi iyi pişirdim* – Dersimni yaxshi özleshtürdüm; 3. izgha salmaq, munasiwet ornatmaq: *Onlar iyice işi pişirmişler* – Ular ishni yaxshi izgha saptu.

pişkadem *is. far.* péshqadem.

pişkeş *is. far.* hediye.

pişkin *s.* 1. obdan pishqan; 2. peskesh, qélin; 3. pishqan, tejribilik (adem): *Ne pişkin adam teklif beklemeden*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

oturuverdi – Némidégen qélin adem, tekliq qilghuchilik olturuwaldi.

pişkinlik -ğ*i is.* 1. tejribilik; 2. pishqanliq; 3. peskeshlik, qélinliq.

pişmak 1. pishmaq: *Kebap pişti* – Kawap pishti; 2. yétishmek: *Kavun pişti* – Qoghun pishti; 3. pishilmaq: *Çocuğun apış aras pişmiş* – Balining yériqi pishilip qaptu; 4. issip ketmek: *Sicaktan çok piştim* – Issiqtin piship kettim; 5. chéniqmaq.

pişman *s. far.* pushayman, nadamet.

pişmanlık -ğ*i is.* pushaymanliq.

pişmiş *s.* 1. pishiq, pishqan; 2. yétishken, chéniqqan.

pişnamaz *is. far.* imam.

pişnihâd *is. far.* 1. top asas; 2. qanun, yol, qaide.

piştak *is.* aldi ishik.

pişti *is.* ikki yaki töt kishi otturisida oynilidighan 52 qeghezlik qart oyuni.

piştov *is. it.* bir xil tapancha.

pişüva *is. far.* bk. *pişva*.

pişva *is. far.* péshiwa.

pişvalik -ğ*i is.* péshiwaliq.

pitos *is.* tansilargha jor bolush we bu tansining ritimigha tengkesh bolup barmaqlirini qarsilditish.

piva *is.* ottura esirdiki Italiye xelq usuli.

piyade *is. far.* 1. piyade esker; 2. shahmat oyunida addiy tash; 3. ikki palaq bilen mangidighan qéyiq; 4. *s.* piyade, yayaq.

piyalı *is. far.* piyale, chine, istakan.

piyango *is. it.* latari (teley sinash oyuni).

piyanist -ti *is. fr.* usta rayal chalghuchi, rayalchi.

piyano *is. it. müz.* piyano, rayal.

piyanocu *is.* bk. *piyanist*.

piyartroz *is. fr.* üge yallughi.

piyasa is. it. 1. bazar: *Malı piyasaya çıkarmak* – Malni bazargha salmaq; 2. seyle-tamasha: *Piyasa yeri* – Seyligah; 3. mal bahasi: *Bugün piyasa yükseldi* – Bütün mal bahasi örlidi.

piyastos is. yun. tutush, tutuwélish.

piyata is. it. 1. tüz we yoghan ash tawıqı; 2. yalpaq, yési.

piyav is. pikir.

piyaz is. bot. 1. piyaz; 2. tuzlighan purchaq; 3. yüzidin yüzige maxtash, uchurush: *Benim bu piyazlara karnım tok* – Men bundaq uchurushlarga könük.

piyaz doğramak yalghan sözlimek.

piyazcı is. 1. tuzlanghan purchaq ishlep satquchi; 2. maxtighuchi, xushametchi: *O, piyazcıdır, boş ver* – U bir xushametchi, karing bolmisun.

piyazcılık -ğı is. xushametchilik.

piyazlanmak 1. xam göshni piyaz bilen qarimuch, darchin we bashqa dora-dermanlarni arilashturup yumshatmaq, xam qiyma qilmaq; 2. maxtap uchurmaq.

piyelit -ti is. fr. börek jami yallughi.

piyes is. fr. sehne esiri, piyesse.

piyetizm is. fr. dindarlıq.

piyiz is. aq haraq.

piyiz kaymak tekilipsizla birawning haraq ichiwatqan shiresige kélip olturmaq.

piyizlenmek aq haraq ichmek.

piyoid is. fr. yarigha ait, yarigha oxshash.

piyon is. fr. shahmatta aldinqi qatargha tizilghan sekkiz tash, piyade.

piyonefroz is. börek we börek jaming yiringlishi.

piyonemi is. qanda yagh peyda bolushi.

piyore is. fr. yéring éqish.

piyosalpenks is. matka neychiside yéring peyda bolushi.

piyospermi is. menide (ispérma) yiring peyda bolush.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- piyotoraks is.** kökrek boshluqigha yiring toplinish.
- piyoz is.** yiringlash.
- piyüri is.** süydükte yiring peyda bolush.
- plâçka is.** bulang-talang.
- plâçkacı is.** bulangchi.
- plaj is. fr.** 1. déngiz qéshida kishilerning sugha chüshüshi üchün hazirlanghan qumluq meydan; 2. déngizdin quruqluqqa chiqishta paydilinilidighan qirghaq.
- plak -ğı is.** ünalghu léntisi.
- plaket -ti is. fr.** 1. kitabche, risale; 2. quymichiliq.
- plan is. fr.** 1. pilan; 2. tesewwur.
- plancılık -ğı is.** siyasiy we iqtisadiy paaliyetlerni pilanlash ishi.
- planet -ti is. fr.** planéta, seyyare.
- planlama is.** 1. pilanlash, pilanlima; 2. layihilesh.
- planlamak** 1. pilanlamaq; 2. layihilimek.
- planlanma is.** 1. pilanlinish; 2. layihilinish.
- planlı s.** pilanliq: *Planlı kalkınma* – Pilanliq ilgirilesh.
- planör -rü is. fr.** planér (matorsiz uchidighan apparat).
- planörcü is.** planérchi.
- planörcülük -ğü is.** planérchiliq.
- plansız s.** 1. pilansız; 2. hésabsız.
- planton is. fr.** dijorni, nöwetchi: *Tramvay plahtonu* – Tramway nöwetchisi.
- plantuvar is. fr.** uruq sélish we köchet tikish üchün töshük achqili bolidighan sayman.
- panya is. it.** 1. uzun rende; 2. tok rendisi.
- panyalamak** rendilimek.
- plasiye is.** xéridar izdigüchi (adem).
- plasman is. fr.** meblegh.
- plaster is. ing.** bint (dorilanghan daka).
- plastik s. fr.** sulyaw we sulyawda ishlen'gen.

platerina *is. yun.* kmsh bliq.

platform *is. fr.* 1. dngizning bezen su astida qalidighan, bezen su üstige chiqip qalidighan qirghaq qismi; 2. bir pikir yaki siyasiy programmining asasi; 3. aptobus, trallibus, poyiz qatarliqlargha chiqish we chshshte xizmet qilidighan giz yer; 4. sahe, meydan; 5. giz supa sehne; 6. sti ochuq wagon.

platika *is. zool.* bir yshil bliq.

platin *is. fr.* aq altun.

platonculuk *-u is.* eplaton pelsepisi, eplatunchilik.

platonizm *is. fr.* bk. **platonculuk.**

plavlık *is. fr.* gürüch tamiqi, poluluq.

plazma *is. yun.* qan suyuqluqi, qanning suyuq qismi.

plazmoloji *is. fr.* plasmologiyе (janliq maddilarning eng ushshaq parchilirini tetqiq qilidighan bilim).

pleistosen *is. fr.* bk. **pleyistosen.**

pleomasti *is. tp.* kp emcheklik.

pletora *is.* qanning köplüki.

plimut *is. ing.* bir xil En'gliye toxusi.

pliyosen *s. is. fr.* chinchil zamanning axirisi **Plton** *is. yun.* Pluton (yultuz).

plviyometre *is. fr.* hl-yghin miqdarini ölcheydighan eswab.

pnmolog *is. fr.* pke kselliki mutexessisi.

podoloji *is. fr.* putni tetqiq qilidighan bilim.

podometre *is. fr.* qedem sanar (yayaq birining qanche qedem basqinini we qanchilik yol yrginini körsitidighan eswab).

podra *is.* upa.

podralık *-i is.* upa qutisi.

pohpoh *is.* maxtap uchurush: *Kimi insanlar pohpohtan hoşlanır* – Bezi ademler maxtap uchurushni yaxshi köridu.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

pohpohlamak birawni yüzmu-yüz maxtimaq: *Onu öyle pohpohlamayın, sonra böbürlenemeye başlar* – Uni yüzmu-yüz maxtima, kéyin tekebburliship kétidu **Polak is. fr.** polshiliq.

polarimetre is. fr. yoruqluqni ölçesh eswabi **Polca is. fr.** öz. bk. **Lehçe.**

polemik -ği is. yun. qelem munazirisi.

poliandri is. fr. köp erlik (bir ayalning birla waqitta birqanche er bilen öylük bolushi).

poliarşi is. yun. birqanche kishining kolléktip hökümranlıqı.

poliçe is. it. qerz töligüchining bermekchi bolghan pulni üçinchi bir shexsige bérishi üçün yézip bergen xéti.

polidipsi is. fr. bek ussash, changqash.

polifonik -ği s. fr. jiq awazliq.

poligam s. is. fr. köp xotun alghan yaki köp erge tegken.

poliglot s. is. fr. birqanche til bilen sözlshishni bilidighan.

poligon is. fr. qarigha étishni meshiq qilidighan meydan.

poligraf is. türlük témilargha eser yazidighan aptor.

poliklinik -ği is. fr. türlük késelliklerni dawalaydighan kliska, ambulatoriye).

polikori is. fr. köz qarighuchi.

polikrom s. fr. birqanche renglik, birqanche xil boyaq ishlitilgen.

polikromemi is. fr. qanning reng maddisining köpiyip kétishi.

poliksen s. fr. méhman.

polim is. yun. yalghan, yalghan yawidaq: *Her sözü polim* – Hemme sözi yalghan.

polim atmak yalghan sözlimek.

polimasti is. fr. köp emcheklik.

polimel s. is. fr. qol we put barmaqlirining jiqliqı.

polimnore *is. ttp.* heyzning (adet) normalsizliqi, köp kélishi.

polimikrobik *is. fr.* köp mikrobluq.

polimiyozit *-ti is. fr.* az körüldighan muskul késelliki.

polimorf *s. fr.* köp shekillik.

polip *is. fr.* 1. qimirlimay bir jayda yashaydighan déngiz haywini; 2. shilliq perdide hasil bolghan ishshiq késili.

polipaj *s. fr.* wujudining köp qismi bir-birige chapliship tughulghan (qoshkézek insan yaki haywan).

poliparezi *is. ttp.* pütünley palech.

polipati *is.* birla waqitta birqanche késelge muptila bolush.

polipleji *is.* türlük muskullarning palech bolushi.

polipne *is.* nepesning tézlishishi.

polipod *is. fr.* normidin artuq tayighi bar.

polipodi *is. fr.* köp ayaghliq.

polipotom *is. fr.* burun ichidiki ösmilerni késish eswabi.

polis *is. fr.* 1. saqchi xadimi; 2. saqchi idarisi, jamaat xewpsizlik idarisi.

polisanzizm *is. fr.* köp merkezlik.

polisinodi *is. fr.* pütün ministirliqlarning bir organ teripidin rehberlik qilinidighan hökümet shekli.

polisitoz *is.* qanda hüjeyrilerning köpiyishi.

polisizasyon *is.* késilip ketken barmaq ornigha yéngidin barmaq sélish opératsiyisi.

polislik *-ği is.* 1. saqchiliq; 2. saqchidek heriket qilish.

politbüro *is.* siyasiy byuro.

politeizm *is. fr.* köp xudaliq (birla waqitta köp xudagha choqunidighan).

politeknik *-ği s. fr.* téxnikiliq türlük sahelirini öginish we tetbiq qilishqa baghliq bolghan.

politik *-ği s. fr.* siyasiy: *Politik sorun* – Siyasiy mesile.

politika *is. it.* siyaset.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

politikacı *is.* 1. siyasetchi; 2. xushametchi.

politkacılık *-ğı is.* 1. siyasetwazliq; 2. yalaqchiliq, xushametchilik.

politravmatize *s. is. fr.* bir qétimliq qazada köp yéridin paridar bolghan biri.

poliüri *is. fr.* süydükning köpiyip kétishi.

poliyemi *is. tp.* qanning normidin artuq köpiyip kétishi.

poliyodonsi *is. tp.* chong teretning normidin köp kélishi.

poliyomiyelit *-ti is.* balilarning palech késelliki.

polka *is.* 1. polka (tansining bir türi); 2. polka muzikisi.

polo *is.* atliq top oyuni.

Polonya *is. öz.* Polsha (dölet) **Polonyalı** *s. is.* polshiliq.

pom *is. fr.* choyla top.

pomad *is. it.* chach we bashqa yerge süridighan puraqliq melhem – chach méyi.

Pomak *is. öz.* pomak (Balqanda yashaydighan musulmanlar) **Pomaklar** *is. öz.* pomaklar.

pmat *-dı is. bk. pomad.*

pombe *is.* Ottura Afriqa piwisi.

pompa *is. it.* pompa, nasos, su chiqirish mashinisi, su chighriqi.

pompalamak 1. pompa yaki su chighriqi bilen su chiqarmaq; 2. jinsiy munasiwette bolmaq (ayal bilen), jaylimaq.

pomposo *is. it. müz.* daghdughiliq, tentenilik, heshemetlik.

pompuruk *-ğu is.* qéri, yashanghan (adem).

poney *is. ing.* tuti (pakar at jinsi).

ponje *is. fr.* bir xil yung we yipek arilash rext.

ponksiyon *is. fr.* okul yingnisi sanjish yaki neshter urush.

ponton *is. ing.* sugha chöküp ketken paraxotlarni chiqiridighan éghirliq kötürüş mashinisi.

pop *is. yun.* pop, papa.

poplin *is. ing.* 1. inchike toqulghan rext; 2. bu rexttin tikilgen.

popüler *s. fr.* 1. hemmige tonush. hemmige tonulghan; 2. xelq teripidin himaye qilinghan.

pornograf *s. fr.* uyatsizliq we exlaqsizliq heriket qilghan biri, edepsiz söz qilghan biri.

porsele *is. fr.* par-pur, par-pur qacha-quchilar.

porsiyon *is. fr.* ülüsh, kishilik (tamaqning bir kishige tégishlik ülüshi): *Bir porsiyon pilav* – Bir kishilik polu; *Bir buçuk porsiyon* – Bir yérim kishilik.

porsuk -ğu *is. zool.* borsuq, qashqa oghlaq.

porsuk -ğu *is. bot.* qarighay tipigha kiridighan yingne yopurmaqliq derex türi.

porsuk -ğu *is. zool.* bk. **pörsük** **Portagal** *is. öz.* Portugaliye (kona éti).

portakal *is. fr.* portakal (jüzige oxshash méwe).

portakallik -ği *is.* portakal béghi, portakalliq.

portatif *s. fr.* 1. élip méngishqa eplik: *Portatif eşya* – Élip méngishqa eplik nerse; 2. qatlinidighan: *Portatif masa* – Qatlinidighan shire.

porte *is. fr.* tesir dairisi (bir ishning) **Portekiz** *is. öz.* Portugaliye **Portekizce** *is. dilb.* Portugaliye tili.

portföy *is. fr.* pul qapchuqi, karman, portman.

portik *is. fr.* belge köwrüki.

portmanto *is. fr.* shepke, pelto qatarliqlarni ésip qoyidighan qanatliq, eyneklik ishkup.

portmone *is. fr.* buzuq pul qapchuqi.

porto *is.* Portugaliyening puraqliq üzüm hariqi.

portolan *is.* déngiz portlirini körsitidighan xerite.

portör -rü *is. fr.* késel mikrobini özi bilen élip kelgüchi, adem yaki haywan.

portre *is. fr.* 1. adem resimi, süret; 2. süretlesh (edebiyatta).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

portreci is. ressam.

portüç is. it. kême we paraxot ambiri.

pos s. (burut heqqide) qoyuq we uzun.

posa is. 1. tirip, qalduq; 2. saqında, dashqal.

posasını çıkarmak 1. axirigha qeder sümürmek; 2. azar bermek, qattiq urmaq.

posbıyık s. shap burut.

post -tu is. far. 1. tere: *Kaplan postu* – Yolwas térisi; 2. qedimiy sheyxler turidighan yer; 3. orun, mensep, hoquq: *Post kavgası* – Orun jédili.

posta is. it. 1. yollanma, xet-xalta; 2. pochta: *Posta arabası* – Pochta mashinisi; *Mektupları postaya götürmek* – Xetlerni pochtiqha salmaq; 3. xet-chek, xalta toshuydighan qatnash qorali: *Posta treni* – Pochta poyizi; 4. etret, guruppa: *İşçi postaları nöbetleşe çalışırlar* – Guruppa ishchi etretliri nöwet boyiche ishleydu; 5. nöwetchi esker, xizmetchi esker: *Bu araba bütün eşyayı dört postada taşır* – Bu harwa pütün nersékéreklerni töt seper (nöwet) élip mangidu; 6. seper, yoluchiliq; 7. ow owlighanda mökünidighan yer.

postacı is. pochतिकesh, pochталiyon.

postaçılık -ğı is. pochталiyonluq, pochतिकeshlik: *Beş yıl postaçılık yaptı* – Besh yıl pochतिकeshlik qildi.

postahane is. pochтixana.

postal is. osm. 1. qonchluq betinke; 2. buzuq ayal; 3. qonchsiz mese.

postalamak pochтиqha salmaq.

postalanmak pochтиqha sélinmaq.

postane is. bk. **postahane.**

postis is. ayallarning zinnet üçhün séliwalidighan yasima chéchi.

poşad is. fr. téz sizilghan resim.

poşe is. fr. qaynaq suda pishurulghan shakalsiz tuxum.

pot is. pok (imliq söz): *Yastik pot diye yere düştü* – Yastuq «pok» qylyp yerge chüshti.

pot is. alm. deryadin ötüshte chüshidighan kichik sal.

pot -tu is. 1. qingghir tikilish; 2. yéngilishliq, xataliq; 3. tentek ayal, shox ayal: *Yolda sik sik rubasının potlarını çekip düzeltiyor* – Yolda pat-pat kiyimining qingghir tikilgen yerini tüzeytti.

pot a is. far. ichide meden éritilidighan qacha.

pot a is. fr. baskétbol gari.

potamobiyoloji is. fr. derya suliridiki janliqlarni tetqiq qilidighan bilim.

potamoloji is. fr. éqin sularni tetqiq qilidighan bilim.

potamotok s. fr. tughush üçhün déngizdin ériq-östenglerge köchken béliqlar.

potansiyel s. fr. yoshurun küch.

potin is. fr. topley.

potkal is. it. déngizda yoluqqan hadisilerni quruqluqtikilerge bildürüş üçhün kéme yaki paraxottin déngizgha qoyup bérilgen xet shishisi.

potlaç -cı is. fr. ziyapet, merike.

potlamak botilimaq, tughmaq (töge).

potlanmak botilanmaq.

potons is. tp. jinsiy quwwet.

potto is. zool. Sherqiy Afrika maymuni.

potuk -ğu s. pürümlük.

potuk -ğu is. botilaq, bota.

potur s. 1. qatlaqliq; 2. qiri (pürümi); 3. köp shim, uzun ishtan.

poturlu s. 1. qirliq shim kiygen; 2. yéziliq **Povadhi is. öz.** penjap tili.

poylak is. Osmanliqlar dewride hem qarawulluq, hem eskerlik wezipisini artqurghan biri.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

poyra *is. yun.* bul (harwa chaqining gugusunni tutup turidighan qismi).

poyraz *is. yun.* sherqiy shimal terep we shu tereptin chiqqan shamal.

poyrazlamak sherqiy shimal shamili kelmek.

poz *is. fr.* 1. wujudning turushi; 2. resim we potografta turush.

pozisyon *is. fr.* weziyet, ehwal.

pozitif *s. fr.* 1. musibet; 2. tejribige asaslانغان.

pöç *is. erm.* tughur, qoymuchaq.

pöf ün. pufe ..., pow.

pörsük *s.* 1. yirtilghan; 2. sozulghan, sozunchaq.

pörsüklük -*ğü is.* yirtiliq.

pörsümek boshap sozulmaq.

pösteki *is. far.* qoy yaki öchke térisi.

pötikare *is. fr.* 1. shatlanka, katekche (rext); 2. katekche rexttin tikilgen: *Pötikare pantolon* – Katekche rexttin tikilgen ishtan.

prafa *is.* üç teripidin oynilidighan 32 qeghezlik qart oyuni

Prag *is. öz.* Praga (sheher).

pragmacı *s. yun.* pragmatizm terepdari, pragmichi.

pragmacılık -*ğı is.* pragmachiliq.

pragmatik pragmatik, pragmichi.

pragmatizm *is. fr.* pragmatizm (subyéktip – idialistik pelsepiwi éqimlardin biri).

pranga *is. fr.* 1. kishen; 2. taqaq, qowuq (gunahkarlarning boynigha sélinidighan).

prangalı *s.* kishen sélinghan: *Prangali mahküm* – Putqa kishen sélinghan gunahkar.

prasad *is.* ibadexana.

pratik -*ğı is. s. fr.* 1. qollinish, emeliy qollinish; 2. emeliy; 3. tetbiqat.

pratika *is. fr.* pratika (kéme we paraxot kapitanining késel emesliki toghriliq yerlik orunlar teripidin bérilgen qeghez).

pratisyen *is. fr.* praktikant.

prekozite *is. fr.* waqtdin awwal yétishken (eqil yaki beden jehette).

prematüre *s. fr.* baldur tughulghan (bala).

prens *is. fr.* shahzade.

prences *is. fr.* melike (padishahning qizi yaki xanishi).

prenceslik *-ği is.* 1. melikik; 2. xanish idare qiliwatqan dölet.

prensip *-bi is. fr.* prinsip.

prenslik *-ği is.* shahzadilik.

pres *is. fr.* prés.

presbit *s. fr.* qériliq yetken (adem yaki köz).

presbitlik *-ği is.* qériliq tüpeylidin oqush, tikish ishlerida közning körmesliki.

presçi *is.* préschi, prés mashinisi ishletküchi.

prese *s. fr.* préslanghan, siqilghan.

prestij *is. fr.* tesir qozghighuchi yaki heyran qalduridighan mahiyet.

prestissimo *z. it. müz.* téz süret bilen.

presto *z. it.* 1. téz süret bilen; 2. téz chélinishqa tégishlik muzika parchisi.

prevantoryum *is. fr.* sanatoriye.

prezervatif *is. fr.* gandon (jinsiy munasiwette jinsiy késellerning yuqup qalmasliqi we hamile bolmasliq üçhün ishilitidighan rézinke qap).

prezidyum *is.* aliy prizdiyom.

prim *is. fr.* 1. sughurta puli; 2. mukapat; 3. tennerx bilen bazar bahasi otturisdiki artish.

primadonna *is. it.* opérada bash rolda chiqquchi ayal naxshichi.

primatlar *is. lat. zool.* maymunlar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

prizma *is. yun.* 1. (matematikida) prizmilik jisim; 2. (fizikida) prizma, üç qirliq eynek.

probabilizm *is. fr.* éhtimalchiliq.

problem *is. fr.* 1. mesile; 2. soal: *Onun pek çok problemi var* – Uning bek jiq soalliri bar.

prodüksiyon *is. fr.* 1. barliqqa kélish; 2. ishlepchiqirish; 3. kino üçün kéreklik paaliyetlarning hemmisi.

prodüktif *s. fr.* 1. hosul bergen yaki payda bergen; 2. köp hosul bergen yaki köp payda bergen.

prodüktivite *is. fr.* 1. qilinghan xirajet we emgek küchige nisbeten élinghan mehsulat; 2. mehsulat bérish küchi, ünümlük.

prodüktör *-rü is. fr.* 1. kino ishligüchi; 2. ishlep chiqarghuchi.

profesör *-rü is. fr.* proféssor.

profesörlük *-ğü is.* proféssorluq.

profesyonel *s. is. fr.* 1. kespi (ishtin sirt bolmighan); 2. musabiqige qatnishish yaki oqutquchiliq qilish üçün maash alghuchi tenheriketchi.

profil *is. fr.* 1. yandin körünüş; 2. yüzning yandin körünüşhi.

profilaktodonti *is.* éghiz we chish késelliklirining aldini élish bilimi.

proforma *s. lat.* sheklen, shekil üçün.

prognat *s. fr.* töwenki éngiki aldigha chiqip qalghan.

prognoz *is. ttp.* bir késelning aqiwiti toghrisida aldin höküm qilish.

program *is. fr.* 1. program; 2. birer paaliyet, ish-heriketning mezmuni we mölcherlen'gen pılan; 3. birer partiyaning dunya qarshi we meqsiti bayan qilinghan höjjet; 4. konsért oyunlirining hemme nomurlirining royxéti; 5. mekteplerde ders jedwili.

programcı is. 1. radio we télévizorda programma tüzgüchi; 2. tiyatr we konsért programmisini satquchi we tartquchi; 3. kompyutér programmilirining tüzgüchisi, layihiligüchisi.

progresif is. ilgharlıq, tereqqiyperwerlik.

proje is. fr. layihe, pılanlangan nerse: *Bu fabrika kendi projemize göre yapıldı* – Bu zawut (fabrika) özimizning layihisi boyiche quruldi.

projeksiyon is. fr. saye, kölengge.

projektör -rü is. fr. prozhéktor (nahayiti yoruq éléktr sholisi bilen yorutidighan eswab).

proleter is. fr. prolétariyat.

proleterya is. fr. prolétar sinipi.

prolog is. fr. edebiy eserning muqeddimisi, prolog.

propaganda is. it. teshwiqat, terghibat.

propagandacı is. teshwiqatchi: *Radyoda çalışanlar birer propagandacıdır* – Radio istansisida ishligenlerning hemmisi teshwiqatchidur.

propagandacılık -ğı is. teshwiqatchilik.

proparoksiton is. s. urghusi üçinchi boghumda kélidighan söz.

prosopodipleji is. yüzning her ikki teripi palech bolushi.

prospektüs is. lat. tonushturush (qeghizi).

prostela is. yun. pertuq, peshtimal.

prostetist is. tıp. süniy qol put salidighan mutexassis.

prostil is. fr. aldi tosuqluq ibadetxana.

protanopi is. tıp. qizil rengni körelmeslik.

protektora is. fr. himaye.

protestan is. fr. protistan (katolik dinidin ayrilip chiqqan türlük xristian mezheplirining ortaq nami.

protesto is. it. naraziliq, qarshiliq.

protist is. fr. protist (hem haywanlar, hem ösümlükler dunyasida bolidighan yalghuz hüjeyrilik janliq mewjudat).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

protistoloji *is. fr.* bir hüjeyrilik janliqlarni tetqiq qilidighan bilim.

profit *is.* yalghuz hüjeyrilik ösümlük yaki ösümlüksiman organizm.

protokol *-lü is. fr.* kélishim, diplomatik qaide.

protome *is.* insan yaki haywanning yérim heykili.

protomorfik *is. ttp.* (késel heqqide) iptidaiy, bashlanghuch.

protomotek *is. fr.* muzéyda yérim heykeller qoyulghan bölüm.

prototip *is. fr.* birinchi nusxa, awwalqi nusxa.

prova *is. it.* 1. sinaq, repitis: *Konser provasi* – Konsért repitisi; 2. birinchi korréktorluq: *İlk prova* – Birinchi korréktorluq.

provitamin *is. fr.* pirowitamin (sirttin qobul qilinghan we organizmda witamingha aylanghan madda).

provokasyon *is. fr.* 1. ighwagerchilik, küshkürtüş; 2. yoshurun bir késelning süniy halda qozghitilishi.

provokatör *-rü is. fr.* ighwager.

prämiyer *is. fr.* repitis (oyunda).

prurigo *is. lat.* qichishqaq késellikliri.

pruritus *-ti is.* tére késellikliri, qichishqaq.

pruva *is. it.* kéme we paraxotning bash qismi.

pruvacı *is.* qéyiqning aldida olturidighan palaqchi.

psikanaliz *is. fr.* tehliliy roh.

psikiyatr *is. fr.* rohiy késelliklerni tetqiq qilidighan, dawalaydighan doxturluq.

psikiyatri *is. fr.* rohiy késellikler doxturi.

psikolog *is. fr.* psixolog (psixologiyé alimi).

psikoloji *is. fr.* psixologiyé (rohiy paaliyetlerni jümlidin sézish, hés qilish, idrak qilish, pikir qilish qatarliq psixik jeryanlarni öginidighan pen).

psikolojik *s. fr.* 1. psixologiyilik; 2. yéqimliq, xush xuy.

psikopati *is. fr.* nérwa késili.

psikoz *is. fr.* nérwa késellikliri.

puant *is. fr.* putning uchi bilen tansa oynash herikiti.

puanter *is. fr.* bir xil ow iti.

puç *s. is. osm.* 1. quyruq tughuri; 2. kargha kelmes, kéreksiz (nerse); 3. set; 4. ichi kawak, bosh.

puçong *is.* qara chay türi.

puf *is.* üsti yumshaq pakar orundüq.

puf ün. ah, uh.

puflamak ah urmaq.

puhte *s. osm.* 1. pishshiq; 2. piship yétishken, tejribilik.

puhtegân *is.* piship yétishkenler, tejribilikler.

puhtegi *is.* 1. piship yétishkenlik; 2. pishqanliq.

pul *is. far.* 1. yési we otturisi töshük meden parchisi; 2. pochta markisi, marka; 3. béliq sirtidiki tenggiler, sedep; 4. boyungha ésilidighan meden halqa; 5. qedimde qollinilghan pul.

pulad *is.* bk. **pulat**.

pulat *-di is. far.* polat (birawning küchlüklükini bildürüş üchün qollinilidu).

pulbilim *is.* pochta markilirini tetqiq qilish bilimi.

pulcu *is.* 1. pochta markisi satquchi; 2. pochta markisi toplighuchi.

pulculuk *-ğu is.* pochta markisi toplaş sétish bilen meshghul bolush, pochta markisi toplash ishi.

pulk *is. ask. rus.* polk, tuen.

pullamak 1. marka chaplimaq (xetke); 2. kiyimni ten'giler bilen zinnetimek.

pullanmak marka chaplanmaq.

pullman *is.* bk. **pulman**.

pulluk *-ğu is. alm.* sapan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

pulman *is.* kényinki zamanlarda yawropada qollinilghan wagon.

pulmometre *is. tp.* öpkining chongluqini ölçeydighan eswab.

pulover *is. ing.* bashtin kiynlidighan aldi étik tashqi kiyim.

pulsometre *is. fr.* polsométr (qanning éqishini ölçeydighan eswab).

pulsuz *s.* markisiz, markisi yoq.

puluç *-cu s.* erlik quwwitidin qalghuchi (adem).

punç *-cu is. fr.* chay, shéker, limon, darchin we bashqilarni arilasturup qaynitip échilidighan ichimlik.

punt *-du is. it.* peyt, purset: *Pundunu bularak davranmak* – Peytini tépip heriket qilmaq.

pupa *is. it.* 1. kéme we paraxotning keyni teripi: *Vapurun pupasından pruvasına kadar* – Paraxotning keyni teripidin aldi teripige qeder; 2. arqa terep: *Rüzgar pupa esiyor* – Shamal arqa tereptin chiqwatidu.

pupazzo *is. it.* Italiye qorchiqi.

pur *is. osm.* oghul.

purga *is. rus.* Sibiriyining shiddetlik qar borini.

puro *is. it.* tamaka yopurmiqining özini orap yasalghan qeghezsiz tamaka.

pus *is.* 1. bosh awaz; 2. méwining paxtiliship qélishi; 3. yopurmaqlardiki qurt uwisi; 4. soghuq su qoyulghan istakandin chiqqan hor; 5. emchek tügmisi etrapidiki dagh; 6. hor, yenggil qiro.

pus *is. fr.* barmaq qol.

pusarık *s.* 1. tumanliq; 2. ézitqu, serrap.

pusarmak tuman qaplimaq, qiraw basmaq.

pusat *is.* urush qorali.

pusatlandırmaq qorallandurmaq.

pusatlanmaq qorallanmaq.

pusatlı *s.* qorallangan, qoralliq.

pusatsı *is.* yaghach qilich oynighuchi.

puselik *-ği is.* türk muqamliridin biri.

puset *is. fr. osm.* qatlinidighan balilar harwisi.

puside *s. osm.* 1. chürük; 2. soliship qalghan, renggi önggen.

puslanmak (hawa heqqide) 1. tuman basmaq; 2. qiraw qaplamaq.

puslu *s.* tumanliq, qirawluq.

pusmak 1. singmek; 2. mökmek, yoshurunmaq; *Tavşan önümüzde pusuyor* – Toshqan aldimizda möküwatidu.

pusu *is.* 1. istihkam: *Pusu kurmak* – Istihkam qurmaq; 2. hujum qilish üçün yoshurunghan eskerler; 3. eskerlarning hujum qilish üçün yoshurunghan yéri; 4. hujum üçün eskerlarning mökünüshi; 5. qaraqchiliq qilish.

pusula *is. it.* kompas.

pusula *is.* 1. hésabat qeghizi; 2. qisqa xet yézilghan qeghez.

puş *is. osm.* 1. yépincha; 2. kiyim; 3. sawut we polat qap.

puşe *is. far.* 1. yapquch; 2. perde.

puşideni *is. far.* 1. kiyilidighan nerse; 2. yapquch.

puşiş *is. far.* yépinidighan nerse, yépincha.

puşt *is. osm. far.* bechche bala.

puştluk *-ğu is.* bechchilik.

put *-tu is. far.* 1. but; 2. krést.

put *is.* üç-töt tal yipektin örülgen yip.

puta *is.* bir xil oqya oqi.

putlaştırmak ilahlashturmaq.

putperest *is. far.* butperest.

putperestlik *-ği is.* butperestlik.

putrel *is. fr.* quruluşlarda we tömür yolda qollinilidighan tömür tirek.

puya *s. far.* bk. *puyan.*

puya *is. far.* yügürüş.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- puyan** *s. far.* 1. yügürgen; 2. yügürük.
- püfkerde** *s. far.* püwlep öchürülgen.
- püfkürmek** püwlep uchurmaq.
- püflemek** püwlimek.
- püfür püfür** *z.* ghur-ghur.
- püfür püfür esmek** (shamal) ghur-ghur chiqmaq.
- pül** *is. osm.* köwrük.
- püncüşk** *is. far.* qushqach.
- pürçek** *-ği is.* bujughur.
- pürçeklenmek** bujughurlashmaq.
- pürçük** *-ğü is. bk. pürçek.*
- pürgatif** *is. s. fr.* ichini boshitish dorisi, ixrax dorisi.
- pürj** *is. fr.* tazilash.
- pürpaye** *is. far.* qiriq put (ayagh).
- pürtük** *-ğü is.* qapartma.
- pürtüklenmek** qapartma peyda bolmaq.
- pürüz** *is.* 1. onghul-dongghul, büdür-choqur; 2. tosalghu; 3. qopal, yirik.
- pürüzlenmek** 1. onghul-dongghullashmaq; 2. (awaz) boghulmaq; 3. murekkepleshmek, chigishleshmek: *İşler daha pürüzlendi* – Ishlar téximu murekkepleshti.
- pürüzlü** *s.* chigishlik, tosalghu.
- pürüzsüz** *s.* chigishsiz, tosalghusiz.
- püsendar** *s.* ögey oghul.
- püser** *is. far.* er ewlad, oghul.
- püskü** *s.* «Eski» sözi bilen birikip qosh söz yasaydu: *Eski püskü eşya* – Eski-tüski nerse.
- püskül** *is.* pöpük, chucha.
- püsküllü** *s.* pöpüklük, chuchiliq.
- püskürgeç** *-ci is.* pürkügüch.

püskürme *is.* 1. pürkesh, oxshash chéchish; 2. yanar taghning étilip chiqishi; 3. tompiyish: *Püskürme ben* – Tompiyip chiqqan meng.

püskürmek 1. éghiz bilen pürkümek: *Kızlar çeşmeden su dolduruyorlar, delikanlıyı kovalyarak bu suyu üstüne püskürüyorlardı* – Qızlar jümehtin aghzigha su toshquzup yigitni qoghlap östige su pürküydu; 2. étilip chiqmaq: *Yanardağlar püskürdü* – Yanar taghdin lawa étilip chiqti.

püskürtmek 1. pürkümek, pürküp chiqarmaq: *Ağzındaki suyu püskürttü* – Aghzidiki suni pürkidi; 2. étip chiqarmaq: *Yanardağ ateş ve duman püskürttü* – Yanar tagh ot we tütün étip chiqardi; 3. qachurmaq, chékindürmek.

püskürtü *is.* yanar taghdin étilip chiqqan lawa.

püskürük -ğü *s.* yanar taghdin étilip chiqqan.

püslü peqet «*Süslü püslü*» depla qollinilidighan söz bolup, «aliyéshil», «par-pur» dégen menini bildüridu.

püst *is. far.* dümbe.

püsür -rü *is. yun.* egeshtürüwalghuchi (adem): *Peşine iki püsür takıp edilmiş* – Keynige ikki poldung sélip keptu.

püşt vare *is. far.* bir yüdüm yük, bir kötürüm yük.

püşte *is. far.* döng, barxan.

püştiban *is. far.* 1. destek, iar-yölek; 2. yaremchi.

püştivan *is. far.* bk. *püştiban*.

püştpa *is. far.* tapan.

pütür pütür *s.* büdür-choqur: *Pütür pütür deri* – Büdür-choqur tére.

R

R R (Türk élipbesining 21-herpi)

Rab *-bbi is. ar.* 1. Tengri; 2. Ige.

rabbaniyun is. ar. özini tamamen tengrige atighanlar.

rabbat is. ar. öylük-ochaqliq bolghan er-xotunlarning erliri.

rabbe is. ar. ögey ana.

Rabbena is. ar. öz. Rebbena (Tengrimiz dégen menini bildüridighan, köpinche ayallarning qesem üçhün qollinidighan sözi).

Rabbi is. ar. Tengri, Xuda, Alla.

Rabbim is. ar. öz. Rebbim, Tengrim, Xudayim.

rabit -pti is. ar. 1. baghlash, biriktürüş; 2. yalghuz birla nersige baghlinish.

rabit -pti s. ar. 1. baghlighan, biriktürgen; 2. dunya ishidin qolini üzgen.

rabita is. ar. 1. munasiwet; 2. bagh (baghlaydighan); 3. nizam, tertip; 4. (grammatikida) baghlighuchi; 5. teriqette sheyxqa qol bergüchi.

rabitalı s. 1. retlik, rawurus, tertiplik: *Rabitalı söz* – Retlik söz; 2. qaide-yosunluq: *Rabitalı adam* – Qaide-yosunluq adem.

rabitasız s. 1. qalaymiqan, retsiz, biseremjan: *Rabitasız ev* – Biseremjan öy; 2. qaide-yosunsız; 3. jahil, kaj, tersa; 4. yaman, eski, buzuq.

rabitasızlık -ğı is. 1. retsizlik, biseremjanliq; 2. uyqusizliq.

rabi s. ar. tötinchi.

rabi s. is. hint. etiyaz.

rabih rabih s. ar. payda qazanghan, payda alghan.

rabit ar. baghlanghan, ching baghlanghan.

rac *is. osm. far.* ashqazan.

raca *is. fr.* 1. qral; 2. Mongghul xandanliqigha qarashliq h k mdar; 3. Hindistanning chong f odali.

racer *is. ing.* 1. musabiqe  ch n ishlen'gen kichik pikap; 2. matorluq t z y rer q yiq.

raci *s. ar.* 1. yalwurghan, iltimas qilghan; 2.  mid qilghan.

raci *s. ar.* 1. ch kin'gen, arqigha qaytqan; 2. tegken, diqqitini qozghighan.

racif *s. ar.* titretken.

racih *s. is. ar.* 1.  st n, bashqilarning aldi; 2. delili k chl k terep.

racil *s. is. ar.* 1. piyade, yayaq mangghan; 2. bilimsiz, nadan; 3. urushqa piyade qoshulghan musulman esker.

racon *is. it.* eqil ishlitish, pikir y rg z sh.

rad *-ddi s. far.* 1. qoli ochuq, s xiy; 2. qimmetlik.

rad *-ddi s. ar.* ret qilghuchi.

rad *-ddi is. ar.* g ld rmama.

rada *is.* 1. qazaqlarda wekiller qurultiyi; 2. polshada d let sowéti; 3. ukrainada siyasiy teshkilat; 4. t tinch iwan zamanida moskwada shahliq diwani.

radar *is. ing.* radar.

radarcı *is.* 1. radar mutexessisi; 2. xewer bergüchi, xewer yetküzgüchi.

radde *is. ar.* 1. mertuwe, derije; 2. m lcherlen'gen waqit yaki miqdar: *Saat on raddelerinde* – Tehminen saet onlarda ...

radektomi *is.* chish yiltizining qismen y linishi.

radi *is. ar.* 1. bowaq, emchektiki bala; 2. süt q rindash, bir qorsaq q rindash.

radife *is. ar.* 1. qiyamette ch linidighan ikkinchi nar; 2. ayal ismi (Radife).

radikal *-li s. fr.* radikal (1. qetiylik, keskinlik;; 2. radikallar partiyisining ezasi;; 3. radikalizm terepdari).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

radikalizm *is. fr.* radikalizm.

radikalsosyalizm *is. ing.* radikal sotsiyalistlar.

radiye *osm.* «razi bolsun» dégen menide qollinilidu.

radyatör *-rü is. fr.* radiator (1. matordiki suni sowutquchi eswab;; 2. öyni issiq su yaki hor bilen isitidighan eswab).

radio *is. fr.* 1. radio; 2. radio xizmetchisi.

radio evi *-ni is.* radio istansisi.

radiofar *is. fr.* 1. radio istansisi; 2. ayropilan, paraxot we kémilerge yol körsitishde xewer bérish mashinisi.

radiofonik *-ği s. fr.* radio anglitish bilen munasiwetlik.

radiofoto *is. fr.* radio foto (1. resim we yazma nersilerni radio dolquni arqiliq yollash sistémisi;; 2. radio foto sistémisi bilen ewetilgen resim).

radioqonyonmetre *is. fr.* radio gonimétir (radio dolqunidin paydilinip bir ayropilangha yaki paraxotqa özining qeyerde ikenlikini xewer qilish eswabi).

radiograf *is. ttp.* radiograf (réntgén nurliri yardimi bilen sûretke élish).

radioqram *is. fr.* radiogram (radio arqiliq bérilidighan télégramma).

radioyometre *is. fr.* radiométr (nur chéchish tézlikini ölçheydighan eswab).

radioyoskopi *is. yun.* radioskopi (bir organ yaki jisimning réntgén nuri bilen tekshürülüşhi).

radioyotelefon *is. fr.* simsiz téléfon (uzun yolluq).

radioyotelgraf *is. fr.* simsiz télégraf.

radioyoterapi *is. lat.* réntgén nurlirining biologiyilik tesirige tayanghan dawalash usuli.

radioyum *is. kim. fr.* radiy (ximiyiwi élémént).

raf *is. far.* 1. oyuq we ishkaplargha toghrisigha ornitilghan taxtay; 2. kitab tekchisi (jazisi).

rafa kaldırmak biperwaliq qilmaq, unutmaq.

rafa koymak étibarsiz qarimaq.

rafadan **z.** 1. suda chala pishurulghan; 2. yash we tejbisiz adem; 3. suda chala pishurulghan tuxum.

rafız s. ar. qoyuwetken.

rafıza is. ar. rafıza (xelipe élige we uning balilirigha heddidin tashqiri muhebbet baghlighan shie mez'hipining bir tarmiqi).

rafızı is. far. din. rafız terepdari.

rafızilik -ği is. rafıziliq (Ababekri bilen Ömerning xelipilikini qobul qilmighan shie mez'hipining bir tarmiqi we bularning étiqadi) **rafızıyun is.** rafıziliq terepdarliri.

rafi s. is. ar. 1. yuqiri kötürgen; 2. tengrining süpetliridin biri; 3. er ismi (Rafi).

rafigraf is. fr. rafigrap (emalargha xet tonutush üçün élipbe herplirini qapartishqa yaraydighan eswab).

rafineri is. fr. néfit ayrish zawuti, shéker zawuti qatarliq orun.

rafz is. ar. 1. tashlash, terk qilish; 2. rafıziliq.

rag is. fr. 1. tagh étiki; 2. yaylaq, chimenlik.

ragad is. fr. burun, kalpuklardiki yochuqluq, yériq.

ragıp s. ar. 1. arzusi bolghan, istiki bolghan; 2. er ismi (Ragif).

ragif is. ar. qazan néni, qoturmach.

rağbet is. ar. 1. istek, arzu, hewes, xushtar, ishtiyaq, qiziqish: *Ahmet arkadaşlar tarafından rağbetle karşılandı – Exmet yoldashlar teripidin qizghin qarshi élinde*; 2. yaxshi körmek.

rağbetli s. qarshilanghan.

rağbetsiz s. 1. hewisi bolmighan, ishtiyaqsiz; 2. yaxshi körülmigen, köngülge yaqmighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rağmen e. ar. emma, lékin, eksiche, tetürisiche: *Söz vermesine rağmen* – Tetürisiche wede berginige qarimastin kelmidi.

rah is. far. 1. yol; 2. usul, uslub.

rah is. üzüm hariqi.

raha is. ar. tügmen.

rahal is. ar. 1. éger, linggirchaq, uchiliq; 2. menzil, öteng.

rahat -ti is. ar. rahet, köngüllük: *Rahat bir ew* – Köngüllük bir öy.

rahat rahat z. rahet, rahet.

rahatlık -ğı is. rahetlik, köngüllük: *Bu evin rahathğın başka evde bulamayız* – Bu öydikidek rahetni bashqa öydin tapalmaymiz.

rahatsız s. 1. rahetsiz: *Siz orada rahatsız* – Siz u yerde rahetsiz qaldingiz; 2. késel, keypsiz: *Rahatsız misiniz?* – Keypingiz jayida emesmu?.

rahatsızlanmak salamatliki buzulmaq.

rahatsızlaşmak késel bolmaq.

rahatsızlık -ğı is. 1. keypsizlik, rahetsizlik; 2. késellik.

rahdar is. tamozhna xizmetchisi, qarawul.

rahe s. ar. alghan.

rahib is. ar. bk. **rahip**.

rahib s. ar. 1. keng enlik; 2. mol.

rahibe is. ar. rahibe, ayal rahib.

râhil is. ar. köchmen, köchüş.

rahil s. osm. 1. köchmenler; 2. ölgüchi.

rahile is. osm. 1. töge qatarliq yük haywanliri; 2. karwan.

rahim -hmi s. is. ar. 1. merhemetlik, shepquetlik, ich aghritquchi; 2. er ismi (Rehim).

rahim -hmi is. osm. 1. matka, baliyatqu; 2. ana terep tughqan.

rahim -hmi is. ar. bk. **rahime**.

rahime *is. ar.* shérin awaz qiz.

rahin *is. ar.* bir nersini renige qoyghuchi.

rahip *-bi is. ar.* rahib.

rahiplik *-ği is.* rahibliq.

rahis *s. ar.* 1. erzan; 2. (kiyim heqqide) yumshaq; 3. (ölüm heqqide) tuyuqsiz, birdinla.

rahise *is. ar.* hesel herisi.

rahiye *is. osm.* yolluq (nerse).

rahl *is. ar.* 1. uchuluq, éger, linggirchaq; 2. yolgha kéreklik nerse-kérekler.

rahle *is. ar.* échilip yépididighan yéziq shiresi.

rahman *s. is. ar.* qol astidikilerge rehim qilghuchi.

rahmet *-ti is. ar.* 1. merhemet qilish, ich aghritish; 2. yamghur: *Bugünlerde rahmet yağarsa, çiftçinin yüzü gülecek* – Bu künlerde yamghur yaghsa déhqan xushal bolidu; 3. Allaning insanlarga rehmiti (pewquladde yardimi).

rahmetli *s.* 1. rehmetlik; 2. ölgüchining ismi ornigha qollinilidu.

rahmetlik *-ği s. bk. rahmetli.*

rahmetmek merhemet qilmaq, ich aghritmaq.

rahname *is. far.* yol xeritisi, yolname.

rahne *is. far.* 1. dez, chak, yériq, töshük; 2. zerer, ziyar.

rahnedar *s. ar.* 1. dezi, töshüki bolghan; 2. ziyar-zexmetke uchrighan.

rahnişin *is. far. bk. rahnişin.*

rahnişin *bk. rehnişin.*

rahrev *s. is.* seper qilghuchi, yolgha chiqquchi.

rahş *is.* 1. yügürük at; 2. yoruqluq, nur.

rahşa *s. bk. rahşan.*

rahşan *s.* 1. parlaq; 2. ayal ismi (Rehshan).

rahşende *s. fr.* parlaq, parildaydighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

raht is. far. 1. harwa jabduqi, at jabduqi; 2. yolluq nerse-kérekler; 3. öy jahazliri; 4. gireche (ishik, dérize we sanduqning).

raht is. ar. 1. tiqma-tiqmaq; 2. aile, neseb; 3. qebile.

rahtlamak atni égerlimek, atqa éger toqumaq.

rahv s. ar. yumshaq.

rahvan is. far. 1. yorgha (at); 2. yorghilaydighan.

rai s. ar. körgüchi, körgen.

rai s. is. ar. 1. padichi, chopan; 2. rehber, bir memliketni idare qilghuchi; 3. yéza-sehra hayati ipadilen'gen (shéir).

raib s. ar. qorqqan, qorqunchaq.

raib s. ar. köz baghlighuchi, séhriger.

raid s. ar. 1. (asman heqqide) gürüldigen; 2. güldür-gharas, güldür-taras.

raif s. is. ar. 1. merhemet qilghuchi, ich aghritquchi; 2. er ismi (Raiq).

raiş s. ar. huk. para bergüchi bilen alghuchi otturisdiki wasitichi.

râiyane s. z. chopan (padichi)largha ait, padichidek.

raiye is. ar. bk. **raiyet**.

raiyet is. ar. 1. pada (charwa padisi); 2. idare qilinghuchi, bashqurulghuchi, xelq.

raiyetperver s. xelqperwer (hökümdar).

raiz s. ar. bk. **rayiz**.

rak is. ar. 1. üstige xet yézilghan teyyar jeren térisi; 2. aq bet (qeghez).

rakabat is. ar. 1. boyunlar, gedenler; 2. qullar.

rakabe is. ar. 1. boyun, geden; 2. qul; 3. bir nersige bolghan igidarliq hoquqi.

rakabet is. ar. bk. **rekabet**.

rakadan is. ar. oynash, sekrep taqlash.

rakam *is. ar.* 1. reqem, nomur, xane; 2. san, miqdar: *Kazanç yüksek bir rakam buldu* – Köp miqdarda payda boldi.

rakami *s.* reqemge ait, reqem bilen munasiwetlik.

rakamlı *s.* xaniliq, sanliq, reqemlik: *Üç rakamlı sayılar (122)* – Üch reqemlik sanlar (122).

rakd *is. ar.* 1. uyqu, uxlash; 2. ghem.

raket *is. fr.* choyla topning choylisi, tiktak topning paliqi.

rakı *is.* haraq.

rakib *s. ar.* 1. qoghdighuchi, közetküchi; 2. er ismi.

rakıcı *s. is.* 1. haraq yasighuchi yaki satquchi; 2. haraqkesh.

rakıcılık *-ğı is.* 1. haraq yasap yaki sétish kespi; 2. haraqkeshlik.

rakım *is. osm.* 1. bir yerning déngiz yüzidin égziligi; 2. er ismi; 3. *s.* nomur yazghan.

rakıs *-ksı is. ar.* tansa, usul.

raki *s. ar.* égilgen, ruku qilghan (namaz oqughanda).

rakib *s. is.* bk. *rakip.*

rakib *s. ar.* 1. min'güchi (at qatarliqlargha); 2. (qatnash wasitisige chüshken, olturghan).

rakibe *is. ar.* bir-birige reqib (kündesh) bolghan ayallardin herbiri, riqabetleshküchiler, kündeshchiler.

rakid *s. ar.* turghun, tiptinch.

rakik *-kı s. is. ar.* 1. inchike, yupqa, nazuk; 2. köngli inchike, köngli yumshaq; 3. qulgha bérilgen nam.

rakika *s. ar.* inchike, nazuk.

rakika *is. osm.* kishini xush qilidighan söz yaki körünüş.

rakim *is. ar.* 1. xet yazghili bolidighan nerse; 2. kitab, maqale we bashqilar.

rakime *s. ar.* xet yézilghan qeghez, mektup.

rakip *-bi s. is. ar.* 1. reqib (bir-birini yéngish üçün tirishquchilar); 2. bir ayalni yaxshi körgen ikki er; 3. közetküchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

râkip *-bi s. ar.* min'güchi.

rakiplik *-ği is.* reqiblik.

rakit *s. ar.* turghun (su).

rakka *is. ar.* usta séhrige.

rakkase *is. ar.* tansa oynashni kesip qilghan ayal yaki qiz.

rakor *is. fr.* tömür halqa, tömür chamber.

raks *is. ar.* 1. ussul oynash, tansa oynash; 2. titrek késili.

raks etmek ussul oynimaq, tansa qilmaq.

raksan *is. ar.* 1. ussul oynighuchi, tansa qilghuchi; 2. türk muzikisida kichik ussul pediliridin biri.

ram *s. far.* itaet qilghuchi, boyun egküchi.

ramak *-kı is. ar.* 1. «az qaldi» meniside qollinilidu: *Ramak kalmak* – Az qalmaq; 2. axirqi nepes, axirqi tiniq.

ramazan *is. ar.* 1. ramizan éyi; 2. er ismi (Ramzan).

ramazaniye *is. ar.* ramazaniye (ramizan munasiwiti bilen shahlargha yaki bashqa yuqiri derijilik dölet erbablrigha sunulghan qeside).

ramazanlık *-ği s.* roziliq üçün élinghan we saqlanghan yémek-ichmekler.

rami *s. far.* itaet qilidighan, boyun égidighan.

rami *s. ar.* oq atquchi.

rami *is. bot.* aq kendir.

ramiş *is. far.* 1. aram élish; 2. oyun tamasha; 3. muzika, saz.

ramişgâh *is.* aramgah, dem élish yéri.

ramişger *s. is.* sazende.

ramişgeri *is.* sazendilik.

ramp *is. fr.* sehnini yorutidighan birqanche chiraghni panah qilip turghuchi uzun tosuq.

rampa *is. it.* 1. tömür yol we adettiki yolda yantuluq; 2. tömür yolda wagonni rélisqa kirgüzüş we rélistin chiqirish üçün qollinilidighan eswab; 3. ayrodromni yorutush üçün orunlashturulghan chiraghlar tizmisi; 4. bir kéme bilen bashqa

bir nersining bir-birige tégip ketküdek derijide yéqinlishishi; 5. ikki yaghachni bir-birige chétish üçün ishilitilidighan qisquch tömür; 6. tömüryol istansisida yük qachilaydighan supa.

rampacı *is. far.* ilgiri déngiz soqushlirida paraxot we kéme yéqinlashqanda düshmen kémisi we paraxotigha ot achquchi.

ran *is. anat. far.* yota.

ran *s. far.* «heydigen, ewetken, yollighan, oynighan, ijra qilghan, béjirgen» dégen menilerde qollinilidu.

rana *s. is. ar.* rena (1. nahayiti chirayliq, xush;; 2. er yaki ayal ismi;; 3. *z.* nahayiti yaxshi, ela).

rand rand (Jenubiy Afrika jumhuriyitining puli).

randa *is. it.* kémining arqa tirikige békitilgen yelken.

randevu *is. fr.* 1. melum waqitta melum yerde uchrishish üçün bérilgen wede; 2. körüşhüş yeri.

randevucu *s. is.* körüşhüş öyini ishletküchi.

randıman *is. fr.* mehsul, ünüm.

randımanlı *s.* ünümlük.

randımansız ünümsiz.

rani *is.* Hindistanda qiralche yaki shahzade.

rant *is. fr.* qoshqan paydidin we ijarige bérilgen yerdin kirgen kirim.

rantabl *s. fr.* daramet (kirim) kirgüzidighan.

rantiye *is. fr.* mülükning kirimige tayinip yashighuchi (adem).

ranza *is. it.* paraxot we poyizda qosh kariwatliq yataq.

rap rap *is.* tekshi ayagh tawushi, güp-güp: *Rap rap diye geçen askerler* – Güp-güp dessep ötken eskerler.

rapel *is. fr.* chaqirish.

rapor *is. fr.* doklat, melumat: *Hekim raporu* – Doxturning doklati.

raporcu *is.* doklat yazghuchi, doklat bergüchi.

raportör *-rü is. fr.* bayanatchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- raportörlük** -*ğü is.* bayanatchiliq.
- raportu** *s. is.* 1. doklati bolghan; 2. isirapkiliq.
- rappe** *is.* Shwétsariye puli.
- rapsodi** *is. yun.* 1. muzika esiri; 2. épik bir shéirning oqulushi; 3. qisqa bir témigha béghishlanghan épik shéir.
- raptetmek** 1. tutturmaq, ilishturmaq; 2. baghlimaql.
- rasad** *is.* bk. *rasat.*
- rasafet** *is. ar.* chidamliq, ching, mustehkem.
- rasanet** *is. ar.* bk. *resanet.*
- rasas** *is. ar.* 1. qoghushun; 2. qeley.
- rasasi** *s.* 1. qoghushun renglik; 2. qeleychi.
- rasat** -*dı is. ar.* 1. asman jisimlerini mexsus durbun bilen közitish; 2. asman jisimlerini közitish üskünisi, reset.
- rasathane** *is. ar.* resetxana, obsérwatoriye.
- rasgele** *s.* udul kelgini: *Rasgele bir tanesini aldim* – Udul kelgen bir danisini aldim.
- rasi** *s.* 1. ching turghan, midirlimaydighan; 3. (kéme we paraxot) tömür atqan, mangmighan.
- rasif** *s. ar.* 1. chidamliq, ching; 2. déngizda su üstige choqchiyip chiqqan xada tash; 3. ul, asas.
- rasih** *s. ar.* 1. küchlük, mehkem; 2. bilimi chongqur (diniy bilimi); 3. er ismi (Rasih).
- rasihin** *is.* 1. "küchlük, ching" sözlirining köplüki; 2. diniy ölimalar.
- rasihun** *is.* bk. *rasihin.*
- rasist** *s. is. fr.* irqchi.
- rasit** *s. is. ar.* 1. asman jisimlerini közetküchi, rest; 2. közetküchi; 3. közetküchi, nöwetchi.
- rasiye** *is. ar.* égiz tagh.
- rasizm** *is. fr.* irqchiliq.
- raslamak** bk. *rastlamak.*
- raslanmak** bk. *rastlanmak.*

raslantısal *s.* tasadipiy, tuyuqsiz.

raslaşmak bk. *rastlaşmak*.

raspa *is. it.* tömür yaki yaghach üstidiki sirlarni we tömür üstidiki datni chiqirish üçhün qollinilidighan eswab.

raspacı *is.* achpaqa, toymas: *Herif raspacımış, bir oturuşta kıvırıyor* – Rasa achpaqa oxshimamdu bu, bir olturushidila qurutuwetti.

rast *s. far.* 1. toghra; 2. ong (terep); 3. toghriliq; 4. toghra söz; 5. ishenchlik adem; 6. türk muzikisida bir muqam.

rast *is. far.* 1. toghra kélip qélish, udul kélishi, uchrishish: *Ahmete rastladım* – Exmet bilen uchriship qaldım; 3. muweppeqiyet, uyghunluq.

rastgeliş *is.* tasadipiy, tasadip, tuyuqsiz.

rastgelmek 1. uchriship qalmaq, yoluqup qalmaq: *Bugün yolda Mumine rastgeldim* – Bütün yolda Mömin'ge yoluqup qaldım; 2. udul kelmek: *Malın iyisi bana rastgeldi* – Malning yaxshisi manga udul kélip qaldi; 3. (nishangha) tegmek: *Üç taş atti, amâ hiçbirisi rastgelmedi* – Üch tash atti, emma héchbiri tegmidi; 4. tapmaq: *Çok aradım, amâ hiçbir yerde rastgelmedim* – Köp izdidim, emma héch yerdin tapalmidim.

rastlaşmak 1. uchrashmaq, yoluqmaq, körüşmek; 2. (waqıt heqqide) arqa-arqıdin kelmek, birla waqıtta körülmek.

rastlatmak uchratmaq, yoluqturmaq.

rasyonalist *s. fr.* ratsionalist, ratsionalizm terepdari.

rasyonalizasyon *is. fr.* eqlighe muwapiq, uyghunluq.

rasyonalizm *is.* ratsionalizm (1. tepekkurni hésisiy idraktin ajritip qoyidighan we eqilni bilishning birdinbir menbesi dep hésablaydighan pelsepiwi éqim;; 2. eqil-idrak bilen ish körüş).

rasyonel *s. fr.* eqilge muwapiq, aqilane: *Rasyonel bir öneri* – Eqilge muwapiq bir teklip.

raşan *s. ar.* titrek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- raşe is. ar.** titresh.
- raşelenmek** titrimek.
- raşi is. ar.** para bergüchi.
- raşid s.** bk. **raşit.**
- raşidin is.** 1. aqilliq, aqil; 2. toghra yolda mangghuchi.
- raşidun is.** bk. **raşidin.**
- raşit s. ar.** 1. kamaletke yetken (adem), eqilliq; 2. toghra yolda mangghuchi; 3. er ismi (Reshit).
- raşitizm is. fr.** raxit (söngek qatmasliq késili).
- raşitom is. fr.** opératsiyide söngek késidighan eswab.
- ratanat is. ar.** erebchidin bashqa tilda sözlesh.
- ratb s. ar.** 1. (ösümlük heqqide) yash, yéshil; 2. yumshaq.
- rate s. is. fr.** qabiliyetsizlik, teleysizlik, ishta ilgiri basalmasliq.
- ratık s. ar.** rémont qilghuchi, onlighuchi, tüzetküchi.
- rati** bk. **rit.**
- ratib s. ar.** 1. höl, nem; 2. yash, yéshil (ösümlük heqqide).
- ratib is. fr.** 1. tizilghan; 2. midirlimaydighan, ching ornishilghan; 3. bir kün üçhün ayrilghan yémek-ichmek; 4. er ismi.
- ratibe is. ar.** 1. maash; 2. wezipe teyinlen'gen (xizmetke).
- ratinec is. ar.** , qarighay yélimi, déwérqay, derex yélimi.
- ratineciye is. ar.** yélimlik derexler türi.
- ratip s.** (ösümlük heqqide) yash, yéshil.
- rauf s. is.** 1. merhemetlik, qoghdighuchi, qanat astigha alghuchi; 2. er ismi.
- raunt -du is. ing.** boksta bir qur, élishish waqti.
- ravent is. bot.** rewen (dora üçhün ishlitilidu).
- ravi is. ar.** 1. hékaya qilghuchi, rawi; 2. tepsir qilghuchi (hedisni).
- raviyan is. ar.** hékaya qilghuchilar, rewiyan.
- ravnt -du is. ing.** bk. **raunt.**

ravza *is. ar.* 1. gül baghchisi; 2. jennet; 3. ezizlarning maziri; 4. tariliq bir xil saz.

ray *is.* rélis.

rayat *is. ar.* «bayraq» sözining köplüki, rayat.

rayegân *s.* 1. pulsiz, heqsiz; 2. bek erzan; 3. köp tépildighan; 4. qimmiti yoq.

rayet *is. ar.* bayraq, tugh, rayet.

raygân *s.* bk. *rayegân*.

rayic *is. ar.* bk. *rayiç*.

rayiç *is. ar.* 1. bir malning bazar tépishi; 2. xéridarlik, xéridari jiq.

rayiha *is. ar.* xush puraç.

rayihalı *s.* xush puraqliq.

rayiz *s. ar.* xapa bolghuchi.

rayiz *s.* bk. *raiz*.

raz *is. far.* 1. sir, mexpiyet, sir qilip saqlinidighan; 2. mexpiyetlik.

raza 1. süt émish; 2. (tur mush qurushqa bolmaydighan) émildash, émildashliq.

razakı *is. ar.* shöpiki qélin, chong we uzunchaq üzüm (saywa üzüm).

razi *s. ar.* razi: *Halk bizden razi olsun – Xelq bizdin razi bolsun.*

razi etmek razi qilmaq.

razi gelmek razi bolmaq.

razık *s. ar.* 1. razi; 2. er ismi (Raziq).

razi *is. ar.* bk. *radi*.

re *is.* «R» herpining nami.

Rea *is.* Saturnning beshinchi hemrahi.

readaptasyon *is. fr.* bir késelning tedrijiy normal paaliyetke kélishi.

reaksiyon *is. fr.* eks tesir, tesir qilish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- real** *is.* qedimde Latin Amérikasi döletlirining puli – réal.
realist *-ti is. fr.* réalíst (réalizmgha emel qilghuchi), emeliyetchi.
realite *is. fr.* emeliyet, réal.
realizm *is. fr.* réalizm, emeliyetchilik.
reaya *is. ar.* 1. bir hökümdarning qoli astidiki xelq, reiye; 2. osman padishahliqi dewride musulman bolmighanlar.
reb *is. ar.* baharda olturidighan baghliq öy.
rebap *-bi is. far.* rawap.
rebi *is. ar.* bahar mewsumi.
rebibe *is. ar.* 1. ögey qiz; 2. bala baqquchi ayal.
rebibi *is. ar.* ögey oghul.
rebii *s. ar.* bahar bilen munasiwetlik.
rebiye 1. qishning axirisida qilnidighan tériqchilik; 2. bahar üçün béghishlanghan qeside, rebiye.
rec *is. ar.* tewritish, midirlitish.
rec *is. ar.* arqisigha yandurush, qayturush. **reca** *is. ar.* 1. ümid, arzu; 2. tilek; 3. yalwurush.
reca *is. ar.* «ölgendin kéyin yene tirilish».
recai *s. ar.* 1. ümidke munasiwetlik; 2. yalwurushqa munasiwetlik; 3. er ismi.
recefan *is. ar.* 1. tewresh, qattiq tewresh; 2. güldürlesh; 3. wujudning bir qismining midirlishi.
recep *-bi is. ar.* 1. heywetlik, heshemetlik; 2. erebche aylarning yettinchisi.
recez *is. ar.* 1. aruz weznining behriliridin biri; 2. rejep behri bilen yaki qeside shekli bilen yézilghan shéir.
recil *s. ar.* köp mangghan (adem).
recim *-cmi is. ar.* 1. tash bilen urush, tashqa tutush; 2. élinghan tash; 3. lenet oqush, chalma kések qilip öltürüş jazasi.

recim -*cmi is. ar.* tash bilen urush, tashqa tutush, chalma kések qilip öltürüş.

recmetmek tashqa tutmaq, chalma kések qilmaq.

recül *is. ar.* erkek.

recüliyet -*ti is. ar.* erkeklik (fiziologiyilik wezipini ötiyeleydighan).

reçel *is. far.* murabba.

reçete *is. it.* 1. rétsép (dora qeghizi); 2. tamaq üçün ishilitidighan eshya we ularning miqdarini we u tamaqning qandaq étidighanliqini körsitidighan qeghez; 3. yol, chare, usul.

reçine *is. it.* déwirqay.

reda *is. ar.* meni qilish, tosqun bolush, aldini élish.

redaet *is. ar.* 1. eskilk, peskeshlik; 2. késel we jarahetning ewj élishi.

redaksiyon *is. fr.* tehrir bölümi, rédaksiye.

redaktör *is. fr.* tehrir, muherrir.

reddet *is. ar.* heddidin tashqiri setlik.

reddetmek 1. ret qilmaq; 2. ailidin qoghlap chiqarmaq; 3. yalghanliqini ashkara qilmaq.

reddiye *is. ar.* 1. reddiye; 2. bölün'gen mirasning éship qalghan qismining bölünüşhi; 3. xelqtin élinghan alwan-yasaq.

redif *is. ar.* 1. eskerlik mejburiyitini tügitip, zapas esker haligha kelgen kishi; 2. radip (shéirda).

redingot -*tu is. fr.* arqisida chéki bar uzun er peltosi.

reevalüasyon *is. fr.* pul qimmitining éshishi.

ref *is. ar.* 1. égiz kötürüş, égizlitish; 2. emeldin qaldurush, élip tashlash.

refah *is. ar.* bayashatliq, memurchiliq.

refakat -*ti is. ar.* 1. hemrah (seperde); 2. doxturxanida késelge hemrah bolup qalghuchi; 3. muzikida tengkesh.

refakat etmek seperde hemrah bolmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

referandum *is. fr.* 1. alahide muhim mesililer yüzisidin omumiy xelq pikirini élish; 2. omumiy xelq saylimi.

referans *is. fr.* 1. ispat (qabiliyitini ispatlighan qeghez); 2. murajiet; 3. menbe.

refetlü *s.* bezi qomandanlarga bérilgen ataq (unwan).

refetmek 1. yuqiri kötürmek; 2. emeldin qaldurmaq, élip tashlimaq.

refi *s. ar.* ulugh, büyük.

refih *s. ar.* 1. bayashatliq ichide yashighuchi; 2. er ismi (Refih).

refik *-ki is. ar.* 1. dost, aghine-burader; 2. er (ayalning éri); 3. er yaremchi; 4. er ismi (Refiq).

refika *is. ar.* repiqe, xotun, ayal (erning xotuni, ayali).

refiz *s. ar.* tashliwétilgen.

refleks *is. fr.* réfléks (organizmning tashqi tesirige jawaben körsitidighan inkasi).

reflektör *-rü is. fr.* réfléktor (yoruqluqni eks ettürgüchi eswab).

reform *is. fr.* islahat: *Toprak reformu* – Yer islahati.

reformcu *is.* islahatchi.

reformculuk *-çu is.* islahatchiliq.

refref *is.* 1. yumshaq we népiz rext; 2. körpe, yastuq qatarliq nersiler; 3. qushlarning péyi (tük); 4. pöpük, chucha; 5. mejnun tal.

refrefe *is.* qanatliiri kérish.

refş *is. ar.* kichik otighuch.

refüze *is.* reddiye, qobul qilmasliq.

reg *is. ar.* barxan (shamalning térisi bilen meydangha kelgen dönglük).

reg *is. fr. anat.* tomur (qan tomuri).

regaip *-bi is. ar.* Muhemmed peyghemberning qorsaqtta qalghan kéchisi.

- regal** *is. fr.* püwlep chalidighan chalghu.
- regata** *is. it.* musabiqe kémisi (yelkenlik, palaqliq yaki matorluq).
- regl** *is. fr. tip.* adet körüş, ay körüş, heyz körüş.
- regülätör** *-rü is. fr.* toghrilash eswabi.
- reh** *is. far. rah* I.
- reh** *is. far.* 1. yol; 2. usul, uslub.
- reha** *is. ar.* 1. bayashatliq, memurchiliq; 2. keng-kushade, azade, keng-kengri.
- reha** *is. far.* 1. qutulush; 2. er ismi.
- reha bulmak** qutulmaq, qachmaq.
- rehabin** *is. ar.* rahiblar.
- rehabine** *is. ar.* bk. **rehabin**.
- rehain** *is. ar.* rehne süpitide tutup turidighan ademler.
- rehale** *is. ar.* iger (atning).
- rehaset** *is. ar.* 1. yumshaqliq; 2. yupqiliq, inchikilik; 4. erzanliq; 5. yawashliq.
- rehavet** *is. ar.* 1. boshangliq, hurunluq; 2. diqqetsizlik.
- rehavi** *is. far.* 1. qongghuraqliq saet; 2. türk muzikisida muqam.
- rehayi** *is. far.* qutulush.
- rehb** *is. ar.* bk. **reheb**.
- rehbaniyet** *is. ar.* terkidunyaliq.
- rehber** *is. far.* 1. rehber, yol körsetküchi; 2. sayahetchi we ziyaretechilerge yol bashlighuchi: *Rehberimiz bizi şehri gezdirdi* – Rehbirimiz bizge sheherni ékskursiye qildurdi.
- rehberi** *is. far.* rehberlik, rehbiriy.
- rehberlik** *-ği is.* rehberlik.
- rehberlik etmek** yol körsetmek.
- rehbet** *-ti is. ar.* 1. qorqush, wehime; 2. qorqunchaqliq.
- reheb** *is. ar.* qorqush, wehime.
- rehgüzar** *is. far.* yol üsti, ötulidighan yer.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rehgüzer bk. **rehgüzar**.

rehide *s. far.* diqqetchilik, biaramliqtin qachquchi, qutulghuchi.

rehin *is. ar.* görü, rehne.

rehine *is. ar.* rehne (görüge élinghan adem).

rehmet *is.* awazning yaki sözning pesiyishi yaki astilishi.

rehnişin *is. far.* 1. yol üstide olturghuchi; 2. yolchi; 3. seyyare mal satquchi; 4. bajigir, baj yiqhuchi (bir köwrük béshida turup kelgenketkenlerdin); 5. sewdayi; 6. oghri.

rehnüma *is. s. far.* yol körsetküchi, rehnema.

rehnümun *is.* rehberlik, yol körsitish.

rehrev bk. **rahrev**.

rehrevan *is. far.* yolchilar, seperchiler.

reht *is. ar.* bk. **raht** II.

reht *is. ar.* 1. jamaet, köpchilik; 2. qebile.

reis *is. ar.* 1. reis; 2. kéme bashliqi.

reisicumhur *is. ar.* jumhur reisi.

reislik *-ği is.* 1. reislik; 2. sot bashliqi; 3. kichik kéme bashliqi.

rejim *is. fr.* 1. réjim, tüzüm, dölet tüzümi, idare qilish usuli; 2. usul, qaide; 3. kütünüsh qaidisi (késellerning).

rejisör *-rü is. fr.* rézhissor.

rejisörlük *-ğü is.* rézhissorluq.

rekabet *-ti is. ar.* 1. riqabet; 2. qizghanchuqluq; 3. beslishish.

rekâket *is. ar.* 1. quwwetsizlik, boshangliq; 2. sözde kéngeshlik.

rekât *is. ar. din.* namazda qiyam, ruku we sejde heriketliri.

rekb *is. ar.* 1. atliqlar etriti, atliq esker birliki; 2. türk muqami.

rekd *is. ar.* turghunluq, heriketsizlik.

rekik *is. ar.* kéngesh.

rekin *s. ar.* 1. éghiz-bésiq; 2. égiz; 3. er ismi.

rekiz *s. ar.* 1. kömülgen, yoshurunghan; 2. ching, mehkem.

reklâm *is. fr.* 1. élan; 2. teshwiqat élanı: *Ticarette reklâm çok önemlidir* – Soda-sétiqta élan bek muhim; *Gazeteye bir reklâm gönderdim* – Gézitke bir élan berdim.

reklamcı *is.* teshwiqatchi, élançı.

reklamcılık *-ğı is.* teshwiqatchılıq, élançılıq.

rekolte *is. it.* omumiy mehsulat: *Yılın buğday rekoltesi* – Bu yılqı buğdayning omumiy mehsulati.

rekor *is. ing.* rékort, yuqiri netije: *Dünya tekoru kırılmak* – Dunya rékortini buzmaq.

rekortmen *is. ing.* yéngi rékort yaratquchi, rékort buzghuchi, rékortçı.

reks *is. ar.* keynige qayturush.

reksis *is.* birer organ yaki tomurning yérilishi.

rektit *is.* köten üçhey yallughi.

rektör *-rü is. fr.* aliy bilim yurtining bashlıqı, uniwersitét mudiri.

rektörlük *-ğü is. fr.* 1. aliy mektep mudirliqı, uniwersitét mudirliqı; 2. aliy mektep mudiriyiti, uniwersitét mudiriyiti.

rektum *is. lat.* köten üçhey.

reküb *is. ar.* minilidighan haywanlar, minik atlar.

rekübe bk. **reküb**.

rekz *is.* 1. tipik; 2. diwitmek (min'gen haywanni ittik mangdurush üçün).

rekz *is.* 1. tikish; 2. qurush.

rekzetmek 1. tikmek, sanjip turghuzmaq; 2. qurmaq.

relaps *is.* késelning qayta qozghilishigh tékrarlinishi.

relativizm *is. fr.* nispiylik (nezeriyisi).

rem *is.* tüzesh, ongshash, rémont qilish.

rem *is. far.* 1. qorqush, ürküş; 2. titresh.

remad *is. ar.* kül.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- reme** *s. far.* qorqup ketken, ürküp ketken.
- remed** *is. ar.* köz aghriqi.
- remel** *is. ar.* aruz behirliridin biri, remel.
- remende** *s. far.* qorqqan, ürkügen.
- remi** *is. ing.* qart oyunining bir türü.
- remim** *s. ar.* (söngek heqqide) chirip ketken, sésighan.
- remisyon** *is. tıp.* késel aghrishning pesiyishi.
- remit** *is. ar.* pal.
- remitci** *is. ar.* palchi, rembal.
- remiz** *-mzi is. ar.* 1. isharet, alamet; 2. ima-isharet bilen kinaye sheklide bildürmek.
- rems** *is. ar.* mazar, qebre.
- remy** *is. ar.* 1. étish, chörüş 1. partlitish, étish (miltiqni).
- remz** *is. bk.* **remiz.**
- ren** *is. alm. zool.* bugha.
- renanet** *is. ar.* yuqiri awaz bilen chüshüş, warqirap chüshüş.
- renc** *is. far.* 1. eziyet, biaramliq, diqqetchilik; 2. aghrish, renj; 3. achchiq, ghezep.
- rencide** *s. far.* köngli renjigen, köngli azar yégen.
- rençper** *is. far.* 1. künlükchi (adem); 2. déhqan.
- rençperlik** *-ği is.* 1. künlükchilik; 2. déhqanchiliq.
- rende** *is. far.* 1. rende; 2. qirghuch (köktatlarni).
- rendeci** *is.* rende salghuchi.
- rendelemek** 1. rende salmaq, rendilimek; 2. (köktatni) qirmaq.
- rendelenmek** rendilenmek, rende sélinmaq.
- rendeli** *s.* rendilen'gen, rende sélinghan: *Rendeli tahta* – Rendilensgen yaghach.
- rendide** *s. far.* rendilen'gen, rende sélinghan.
- reng** *bk.* **renk.**

renga ren'ga (yaponiyide qedimdin béri qollinilghan shéir shekli).

rengârenk *s. far.* renggareng.

rengin *s.* 1. renglik, boyaqliq; 2. güzel, perdazliq; 3. er ismi (Ren'gin).

renin *is. ar.* warqirash, tovlash.

renin *is. fr.* késel, qansizliq.

renk *-gi is. far.* 1. reng, boyaq; 2. körünüsh, usul, shekil; 3. xaraktér; 4. hiyle-mikir: *Meselenin rengi deǵışti* – Mesilining xaraktéri özgerdi.

renkdeş *s.* rengdash.

renkkörlüǵü *is.* rengni perq ételmeslik (közning), reng korluqi.

renklemek reng bermek, boyimaq.

renklenmek reng bérilmek, boyalmaq.

renkli *s.* renglik, boyaqliq.

renkseçmezlik *-ǵi is.* renglerni xata élish, renglerni almashturush (foto apparat heqqide).

renksiz *s.* 1. rengsiz; 2. solghun; 3. addiy: *Su renksiz bir sıvıdır* – Su rengsiz bir suyuqluqtur; *Renksiz kunaş* – Sidam rext; *Renksiz çehre* – Solghun chiray: *Renksiz düşünceler* – Addiy pikirler.

renksizlik *-ǵi is.* 1. rengsizlik, boyaqsizliq; 2. diqqetni jelp qilghudek alahidiligi bolmighan.

rennan *s. ar.* warqirighan, towlighan.

renografi *is. tp.* börekning réntgin bilen tetqiq qilinishi.

renopati *is. tp.* borek késelliki.

renyum *is. fr.* réniy (ximiyiwi élémént).

repertuvar *is. fr.* . tiyatirda qoyulidighan piyessiler; 2. bir artis yaki muzikichi ijra qilidighan rollar yaki muzika esiri.

reprodüklif *s. fr.* köpeytküchi, ishlep chiqarghuchi, ishligüchi, bashqidin yaratquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

reprodüksiyon *is. fr.* 1. tekrar meydana keltürüş, tekrar peyda qilish; 2. tekrarlash.

res *is.* 1. bash; 2. reis; 3. bashlanghuch; 4. choqqa, uch; 5. qoy-öchke we bashqa haywanlar; 6. burun, tumshuq (jughrapiye heqqide).

resalet bk. *risalat.*

resanet *is. ar.* ching, mustehkem.

resas *is. ar.* bk. *rasas.*

resaset *is. ar.* koniliq.

resatik *is. ar.* yézilar.

resen *z. ar.* arghamcha.

resen *is. ar.* 1. öz aldigha, özlükidin; 2. musteqil halda.

resepsiyon *is. fr.* 1. chay ziyapiti; 2. ziyapet; 3. kino qoyup kütüwélsh.

reside *s. far.* 1. yétishken; 2. chong bolghan, ösken; 3. yash.

resikâr *is. ar. far.* hoquq, iqtidar, mewqe, orun.

resil *is. ar.* elchi.

resim *-smi is. ar.* 1. resim; 2. murasim; 3. her xil baj; 4. eser; 5. nishan; 6. shekil; 7. adet, usul; 8. uslub; 9. pilan, layihe: *Askeri geçit resmi* – Herbiy körek (murasim).

resimci *is.* 1. ressam; 2. fotografchi; 3. resim muellimi.

resimlemeci *is.* gézit-kitablarga resim sizip bergüchi.

resimleyici bk. *resimlemeci.*

resimli *s.* resimlik: *Resimli dergi* – Resimlik zhurnal.

resimlik *-ği is.* 1. resim jazisi, resimlik; 2. albom.

resis *s. ar.* konirighan, kona, eski.

resise bk. *resis.*

resital *is. ing.* 1. bir artisning birla saz bilen orundighan konsértliri; 2. her xil konsértlar.

resmen *z. ar.* 1. resmiy halda; 2. dölet namidin, döletke wakaliten; 3. qetiyezer.

resmi *s. ar.* 1. resmiy; 2. döletke ait, döletke qarashliq; 3. murasim bilen ötküzülgen, tentene bilen qilinghan; 4. qaide-yosunluq, qaidetüzümlerge asaslanghan: *Resmi askeri geçit* – Resmий herbiy parat; *Resmi karşılama* – Resmий qarshi élish.

resmilik *-ği is.* resmiyet.

resmiyet *is. ar.* resmiyet.

respirasyon *is. fr.* tiniq, nepes.

ressam *is. ar.* ressam, resim sizghuchi, siziqchi.

ressamlık *-ğı is.* ressamliq.

rest *is. fr.* 1. qimarda qimarwazning tawkadiki hemme puli; 2. qimarwazning «do» dep warqirishi.

rest çekmek 1. qimarda pulni «do» chiqmaq; 2. herqandaq bir ishda qetiy we keskin halda axirqi sözni qilmaq.

reste *s. far.* qutulghan.

restegân *is. far.* qutulghanlar.

restgâr *is. far.* qutulush, qéchish.

restoran *is. fr.* réstoran, ashpuzul.

restore *s. fr.* eslisige asasen tüzesh, rémont qilish, onglash.

restore etmek konirap ketken bir binani esli sheklige asasen onglimaq.

resul *-lü is. ar.* elchi, xewer yetküzgüchi, resul.

resülmal *-li is. ar.* sermaye.

resya *is. ar.* merisiye, mersiye oqumaq.

resye *is. ar. tp.* rématizm (késel).

reş *is. ar.* 1. sépish, chéchish; 2. sim-sim yamghur.

reşad bk. *reşat*.

reşaket *is. ar.* (bel heqqide) inchikilik, nazukluq (mijez heqqide).

reşaş *is.* sim-sim yamghur.

reşaşe bk. *reşaş*.

reşat *-di is. ar.* 1. toghra yolda méngish; 2. er ismi (Rishat).

reşchat *is. ar.* tamchilar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

reşen *is. ar.* hijriyining rejep, shaban we ramizan aylirigha bérilgen omumiy nam.

reşf *is. ar.* suni sumürüp ichish.

reşh *is. ar.* 1. sizip chiqish, tepchiresh (suyuqluq); 2. terlesh.

reşid *s. bk. reşit.*

reşidiye *s. ar.* türlük kraxmal we shéker bilen yasilidighan tatliq yémek.

reşih *is. ar.* ter.

reşik *s.* boyi égiz, qamiti kilishken (er).

reşit *s. ar.* 1. kamaletke ketken (adem); 2. toghra yolni tapqan; 3. er ismyi (Reshit).

reşk *is. far.* qizghinish, heset.

reşkin *s. far.* qizghanchuq, qizghanchuqluq qilghuchi.

reşme *is.* atlarning yügen-nuqtiliridiki bézek (atning péshanisi yaki burun üstidin sanggilap turidu).

ret *-ddi is. ar.* ret, qobul qilmasliq: *Öneri reddedildi* – Teklip ret qilindi.

retansiyon *is.* süydük kelmeslik.

retçe *öz. is.* retche (qedimde Shimaliy Italiyede sözlinidighan we Hindi Yawropa til sistémisigha ait bolmighan til).

retel *s. ar.* köngülge yéqishliq, köngül tartmaqliq.

retto *is. müz.* toghra, algha, ilgiri.

retuş *is. fr.* fotofrafchiliqta resimlarni yuyup chiqirishtin awwal eynek üstige qoyup tüzesh.

retuş yapmak foto resimni esli nusxisigha asasen tüzetmek.

rev *is. ar.* qorqush, wehime.

rev görmek layiq körmek.

reva *s. far.* rawa, layiq, uyghun.

revabit *is. ar.* 1. munasiwet; 2. usul, tertip.

revaç *-ci is. ar.* rawaj.

revaç bulmak rawaj tapmaq.

revah *is. ar.* 1. bir nersini qolgha keltürgendin keyinki xushalliq; 2. kechqurun, axsham.

revahi *is. ar.* hesel heriliri.

revahil *is. ar.* yük haywanliri.

revaid *is. ar.* güldürligen bulutlar.

revak *-kı is. ar.* aywan, péshaywan, lempe, rawaq.

revakid *is. ar.* turghun nersiler.

revan *s. far.* 1. mangghan, ketken; 2. aqqan (su heqqide); 3. roh, jan.

revan olmak yolgha chiqmaq.

revani *is. osm.* rewani (tuxum, shéker we yirik un bilen yasalghan bir xil tatliq yémeklik).

revendük *-kü is.* qélin yip rext.

reverans *is. fr.* salam üçün aldigha égilmek.

revi *is. ed.* qapiye bolghan sözning axirqi herpi.

revir *is. ar.* mektep we yéza qishlaqlardiki ushshaq-chüshshek késellerni köridighan dawalash orni.

reviş *is. far.* 1. yürüş, ötüsh; 2. usul, yol, rewish.

reviy qapiye bolghan sözning axirqi herpi.

reviyet *is. ar.* etrapliq chüshinish, keng chüshinish.

revizyonist *is. fr.* réwizionist, tüzetmichi.

revizyonizm *is. fr.* réwizionizm, tüzetmichilik.

revk *is. ar.* 1. perde; 2. münggüz; 3. öyning aldi; 4. yashliqning bashlinishi; 5. pak.

revnak *is. ar.* 1. güzellik; 2. yashliq.

revnaklı *is. ar.* parlaq, güzel, zinnelik.

revolver *is. fr.* tapancha, nagan.

revü *is. fr.* naxsha-ussul, konsért nomurliri.

revzen *is. far.* kichik penjire.

revzenci *is.* epnekchi, eynek salghuchi.

revzene bk. *revzen.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rey is. osm. 1. pikir, chüshenche, köz qarash; 2. awaz (bir nersini qobul qilish heqqide).

rey vermek awaz bermek.

reyan 1. beriket; 2. bashlanghuch zaman, her nersining deslipi.

reyb is. ar. 1. guman, shübhe; 2. gumanliq ish.

reybi s. ar. gumanliq, shübhillik.

reybiyun is. ar. gumanxorlar.

reye s. ar. 1. yolluq (rext); 2. yolluq rexttin tikilgen.

reyean bk. reyan.

reyhan is. ar. 1. reyhan; 2. puraqliq ösümlükler; 3. ayal ismi (Reyhan).

reyn is. ar. 1. kir, dat; 2. ötküzgen gunah yaki kemchilik tüpeyli échinish hali 1. magizinlarda mexsus.

reyon is. 1. magizinlarda mexsus birxil nerse sétididighan bölüm; 2. magizinlarda nerse-kérekler qoyulghan jaza.

reyya is. ar. xush puraq.

reyyan s. ar. sugha qanghan, obdan osa qilinghan (obdan osilanghan).

rezalet is. ar. yirginchlik, iplas, rezil.

rezan s. is. ar. 1. éghir-bésiq; 2. ayal ismi (Rezan).

rezaya is. ar. bala-qazalar, palaket.

reze is. ar. gire (ishik, dérize we sanduq giresi).

reze is. ushshaq qirinda.

rezelemek girelimesek.

rezene is. osm. bidiyan.

rezerv is. fr. zapas, éhtiyat.

rezie is. ar. bala-qaza.

rezil s. osm. iplas, rezil.

rezillik -ǵi is. rezillik, iplasliq.

rezin s. ar. 1. éghir-bésiq; 2. ching, puxta.

rezm is. osm. urush, ghowgha, majra.

rezzak *s. ar.* 1. pütün janliqlarning rizqini bergüchi (Alla);
2. er ismi (Rezzaq).

rezzaki shöpiki qélin, chong we uzunchaq üzüm (saywa üzüm).

ridvan *is. osm.* xushnut bolush, razi bolush.

ridvan 1. jennetning ishini baqquchi melek; 2. er ismi (Ridwan).

rıfk *-kı is. ar.* mulayimlik, möminlik.

rih *is. osm.* qedimde qeghezge yézilghan xetning siyahini qurutush üçün qollinilidighan yumshaq qum.

rihlet *is. ar.* qedimde qeghezge yézilghan xetning siyahini qurutush üçün qollinilidighan yumshaq qum.

rihtım *is. far.* port.

rık *is. ar.* 1. qulluq, esirlik; 2. esir, **rıka** *is. osm.* 1. rext puruchi; 2. üstige qisqa xet yézilghan tere yaki qeghez parchisi; 3. qisqa xetler; 4. iltimaslar; 5. yamaq.

rıkkıyet *is. osm.* qulluq.

rit *is. ar.* 1. chong rumka; 2. arpa, bughday qatarliqlarnı ölcheydighan 25 jing éghirliqtiki ölchem.

rıza *is. ar.* 1. razi bolush; 2. ruxset bérish; 3. istek; 4. er ismi (Rıza).

rızk *-kı is. ar.* 1. rızıq, yémek-ichmek, oruq; 2. hayatlıq üçün kéreklik yeydighan nersiler.

riayet *-tı is. ar.* 1. hörmet; 2. riaye qilish; 3. uyghunlishish.

riayetskâr *s. ar.* hörmet qilidighan, hörmet bildüridighan, riaye qilidighan.

riayetskârlık *-ğı is.* hörmet qilmaq, riaye qilmaq.

riayetsız *s.* hörmetsız, qopal.

riayetsızlık *-ğı is.* 1. hörmetsızlık; 2. étibar qilmaslıq, biperwaliq, uyghunlashmaslıq.

riba *is. ar.* köpiyish, artish.

riba *is. ar.* 1. baghliq öyler; 2. jaylishidighan yerler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ribat *is. ar.* 1. yit, bagh; 2. puxta quruluş; 3. öy, méhmanxana; 4. nérwa; 5. muhebbet.

ribatat *is. ar.* 1. yürekning quwwiti, yürekning küchlüklüki; 2. sewr, taqat.

ribet *is. ar.* gumanlinish, shübhilinish.

rica *is. ar.* tilek, iltimas: *Ricami kabul etti* – Iltimasimni qobul qildi.

rica *is. ar.* erning xotunni ikki qétim qoyuwétip bashqidin eplishishi.

ricacı *is.* tiligüchi, iltimas qilghuchi.

rical *-li is. ar.* 1. erler; 2. dölet rehberliri.

ricat *-ti is. ar.* 1. chékinish; 2. waz kéchish; 3. ajriship ketken xotunni iddet ichide qaytidin élish.

ricl *is. ar.* ayagh.

rics *is. ar.* 1. din meni qilghan; 2. paskiniliq.

ricz *is. ar.* 1. azab, japa; 2. butperestlik.

rida *is. ar.* 1. yopuq; 2. derwishlerning yung yaki paxta sélinghan aldi ochuq chapini.

riddet *is. ar.* Islam dinidin waz kéchish.

rider *is. ing.* chewendaz (at minishte), at beygisige qatnashquüchi.

rie *is. ar.* öpke.

rifade *is.* aghrighan yerge dorigha chilap baghlap qoyulidighan daka yaki lata (yara latisi).

rifat *-ti is. ar.* üstünlük, yuqiri unwan, ulughluq 1. er ismi (Rifghat).

rih *is.* 1. shamal; 2. bedenning bezi yerliride körülidighan aghriq.

rihal *is. ar.* chom (töginging).

rihlet bk. *rhlet*.

rihlet *is. ar.* 1. seper qilish (bu alemdin u alemge); 2. ölüsh.

rihteger *is. far.* quymichi.

- rihtegeran** *is.* quymichilar.
- rijit** *s. fr.* qattiq, égilmeydighan.
- rik** *is. ar.* shalwaq, shölgey.
- rikâb** *is. ar.* 1. üzengge; 2. chonglarning huzuri.
- rikab** *is. ar.* 1. boyun, patang (köplük); 2. «qul» sözining köplüki.
- rikabdar** *is. ar. far.* padishah at min'gende üzenggisini tutquchi.
- rikâbiye** *is. ar.* bash wezir, wezir qatarliq dölet xadimlirining padishahqa béridighan hediyeieri.
- rikkat** *-ti is. ar.* 1. inchikilik, nazukluq, népizlik; 2. shepquet, merhemet; 3. ayal ismi (diqqet).
- rim** *is. far.* 1. yiring, jarahet, yara; 2. meden dashqili.
- rimah** *is. ar.* neyze.
- rimal** *is. ar.* qum.
- rimel** *is.* sürme (közge sürtidighan).
- rina** *is.* it béliqi.
- rindlik** *is. far.* terkidunyaliq, derwishlik.
- ring** *is. ing.* boks oynilidighan we chélish ötküzülidighan yer.
- rinit** *-ti is. fr.* zukam.
- rint** *-di is. is. far.* terkidunya.
- rintlik** *-ği is. far.* terkidunyaliq, derwishlik.
- risale** *is. ar.* kitabche, qollanma, biroshor.
- risalet** *is. ar.* 1. peyghemberlik; 2. elchilik.
- risk** *-ki is. fr.* bk. **riziko**.
- risman** *is. far.* boqush, arghamcha.
- riş** *is. far.* 1. saqal; 2. tük, qil.
- riş** *is. fr.* yara, jarahet.
- rişa** *is.* «para» sözining köplüki.
- rişe** *is. far.* püpük, chucha, jala.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rişte *is. far.* 1. yip, rishte; 2. munasiwet: *Dostluk riştesi* – Dostluq rishtisi.

ritim *-tmi is. fr.* ritim.

ritimlik *s.* ritimlik.

ritm bk. *ritim.*

riv *is. far.* saxta, hiyle.

rivayet *-ti is. ar.* 1. riwayet; 2. gep-söz, söz-chöchek.

riya *is. ar.* 1. ikki yüzlimichilik; 2. özini körsitish üçhün qilinghan (ish), yalghanchiliq.

riyah *is. ar.* «shamal» sözining köplüki.

riyakâr *s.* ikki yüzlimilik, yalghanchi, mekkar.

riyakâri bk. *riyakârlük.*

riyakârlük *-ğl is.* mekkarlıq, ikki yüzlimilik.

riyal *-li is. isp.* bk. *real.*

riyala *is. it.* qedimki zamanda hökümdarlargha belgilen'gen mexsus kéme.

riyaset *-ti is. ar.* reislik, bashqurush.

riyaz *is. ar.* chiraylıq baghche.

riyazet *is. ar.* 1. perhiz; 2. nepsini yighmaq.

riyazet çekmek perhiz qilmaq.

riyaziye *is. ar.* matématika bilimi.

riyaziyeci *is.* matématikichi.

riyaziyun *is. ar.* matématika alimliri.

rizan *s. far.* aqqan, tökülgen.

rize *is. far.* qirinda, ushshaq parche.

rize rize parche-parche, ushshaq-chüshek.

riziko *is. it.* birer xeterlik we ziyan-zexmetning yüz bérish éhtimali.

rizk 1. riziq, yémek-ichmek, oruq; 2. hayatlıq üçhün kéreklik yeydighan nersiler.

roba *is. it.* 1. kiyim-kéчек; 2. könglekning kopta qismi.

rodyum *is. fr.* rodiy (ximiyiwi élémént).

roket -*ti is. ing.* rakéta.

rol -*lũ is. fr.* rol.

rol almak rol almaq.

rom *is. ing.* shéker qomushtin shéker élinip bolghandin kéyin qalduqliri bilen yasalghan bir xil ichimlik.

roma *öz. is.* Rum (Italiye paytexti).

romaika *is. yun.* Grétsiye milliy usuli.

roman *is. fr.* roman.

romancı *is.* romanchi, roman yazghuchi.

romancılık -*ğı is.* romanchiliq.

romanesk *s. fr.* romantik.

romantik -*ği fr. s.* xiyalpereslik, héssiyatliq; *Romantik bir kadın* – Héssiyatliq bir ayal.

romantizm *is. fr.* romantizm.

romatizma *is.* rématizm (késili).

rondela *is. it.* burma mix, qalpaq mix.

rota *is. it.* 1. paraxot yaki ayropilanning mangmmaqchi bolghan nishani; 2. kétélidighan yol.

rotatif *s. fr.* aylanma bésish mashinisi (metbee), rotatsiye.

rozbif *is. fr.* kawap üçhün teyyarlanghan kala göshi.

rozet *is. fr.* iznek, belge.

rölans *is. fr.* qimarda do chiqqan pulni köpeytish.

römametre *is.* suyuqluq jisimning éqish süritini ölçeydighan sayman.

römer *is.* yoghan qorsaqliq sharab istakani.

röntgenci *is.* 1. réntgén mutexessisi; 2. oghriliqche ayallarni marap yürüdighan exlaqsiz er.

röportaj *is. fr.* 1. bir weqe toghrisida yézilghan qisqa maqale; 2. axbarat teriqisidiki xewer yaki qisqa maqale.

röportajcı *is.* muxbir.

rötär *is. fr.* 1. kéchikish (qatnash wasitilirining); 2. bir ishni kéchiktürüp ishlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rub bk. *rubu*.

rubá *is. it.* kiyim-kéchék.

rubah *is. far.* 1. tülke; 2. hiyliger, quw.

rubahane *z.* tülkige oxshash, hiyle bilen.

rubahi *is.* hiyligerlik, quwluq.

rubai *is. ar.* rubaiy (shéir türi).

rubí *is. fr.* 1. yaqut; 2. yaqut renglik.

rubidyum *is. fr.* rubidiy (ximiyilik élémént).

ruble *is. ros.* rubli (Rusiye puli).

rubu *s. ar.* charek, tötte bir.

rud *is. far.* 1. ériq, östeng; 2. iskripka; 3. saz tari.

rude *is. far.* üçhey.

ruf *is. ing.* torus, ship.

ruf *is. fr.* kalpukqa sürkeydighan qizil.

rugan *is. far.* 1. kön, xurum; 2. kön yaki xurumdin tikilgen:

Rugan iskarpin – Xurum topliy.

ruganlamak lak bérip parqiratmaq.

rugerdan yüz örigüchi, waz kechküchi, terk qilghuchi.

ruh *is. ar.* 1. roh; 2. tuyghu; 3. mahiyet; 4. xaraktér; 5. jin-sheytan we bashqa xiyaliy nersiler.

ruh *is. far.* 1. mengz, chiray, rux; 2. terep, yönilish.

ruh *is. far.* 1. enqa (qush); 2. shahmat téshi.

ruham *is. ar.* mermer tash.

ruhani *s. ar.* 1. rohaniy; 2. idéalist; 3. rohqa ait, roh bilen munasiwetlik; 4. xristianlarga musulmanlar teripidin bérilgen nam.

ruhaniyet *-ti is. ar.* 1. rohaniylik; 2. ölgen ulughlarning rohi.

ruhban *is. ar.* rahiblar.

ruhbilim *is.* psixologiyé.

ruhbilimci *is.* psixolog.

ruhi *s. ar.* rohiy, rohqa ait.

ruhiyat *-ti is. ar.* psixologiyé.

- ruhlu** *s.* rohluq, janliq, tétik.
- ruhsal** *s.* rohqa ait, rohiy.
- ruhsar** *is. far.* 1. mengiz; 2. chiray, yüz.
- ruhsat** *-ti is. ar.* ruxset.
- ruhsatiye** *is. ar.* ruxsetname, ruxset qeghizi.
- ruhsatlı** *s.* ruxsetlik, ruxset bérilgen: *Ruhsatlı silah* – Tutushqa ruxset qilinghan qoral.
- ruhsatname** *is. ar. far.* ruxsetname, ruxset qeghizi.
- ruhsatsız** *s.* ruxsetsiz.
- ruhsuz** *s.* rohsiz, jansiz, ölük **Rum** *öz. is.* girék.
- rumal** *s. far.* yalwurghuchi, iltimas qilghuchi.
- rumba** *is.* rumba (Jenubiy Amérika tansisi).
- Rumca** *is.* girékche, girék tili.
- Rumen** *öz. is. fr.* ruminiyelik **Rumence** *öz. is.* Ruminiye tili.
- rumuz** *is. ar.* belge, simwol.
- rupi** *is. hint.* bezi Okyaniye we Asiya döletlirining pul birliki, rupiye.
- Rus** *öz. is.* rus.
- Rusça** *öz. is.* rusche, rus tili.
- rusefid** *öz. is.* yüzi aq, héch eyibi bolmighan.
- rusg** *is. ar.* bilek.
- rusiyah** *s. far.* yüzi qara, eyiblik, eyibi bolghan.
- rusiyeh** bk. *rusiyah.*
- rusta** *is. far.* yéza.
- rustahiz** *is. far.* qiyamet küni, mehsher.
- rustai** *is. far.* 1. déhqan, yéziliq; 2. yéza öyliri, sehra, étiz menziriliri üstide sizilghan resim **Rusya** *öz. is.* Rosiye.
- ruşa** bk. *rişa.*
- ruşen** *s. far.* 1. roshen, ochuq, ashkara; 2. er ismi (Roshen).
- ruşenayi** bk. *ruşeni.*
- ruşeni** *is.* 1. yoruqluq; 2. közge körünup turghanliq.

TÜRKCƏ-UYGURCA SÖZLÜK

- ruşinas** *s. far.* bilgen, tonughan.
ruşinasi *is. far.* dostluq, tonushluq.
rutenyum *is. fr.* ruténiy (ximiyiwi élémént).
rutubet *is. ar.* 1. hor (par); 2. nem; 3. höl.
rutubetlenmek nemlenmek, höllenmek.
ruunet *is.* mönglük, exmeqliq.
ruva *is. far.* bk. **papaz**.
ruz *is. far.* kündüz.
ruze *is. far.* roza.
ruzi *is. far.* 1. kündüz bilen munasiwetlik; 2. ozuq, yémek-ichmek.
ruzmerre *s. far.* her künlük, her künki.
ruzname *is. far.* 1. kündilik xatire deptiri; 2. künname, kündilik gézit; 3. kündilik xirajetler yézilidighan depter; 4. kaléNDAR, yilname.
rübah bk. **rubah**.
rübahane bk. **rubahane**.
rübahi bk. **rubahi**.
rübai bk. **rubai**.
rücu *-u is. ar.* téniwélis, sözidin qaytish.
rücum chalma kések qilip öltürüş jazasi.
rücü bk. **rücu**.
rüçhan *is. ar.* 1. üstünlük, ewzellik; 2. er yaki ayal ismi (rujiman).
rüdimanter *is.* yilgilep qélish chongiyalmasliq.
rüfüze *is.* bk. **refüze**.
rükban *is. ar.* min'güchiler.
rükü *is. ar. din.* namazda ruku (qolni tizigha qoyup égilmek).
rüküb *is. ar.* minish, chüshüsh (harwigha), olturush.
rüküdet *is. ar.* jimjitliq, shüklük.

rükün *-knü is. ar.* 1. bir nersining eng küchlük, puxta teripi; 2. asasiq tirek, ghol tüwrük; 3. jamaetning aq saqalliri, yürt chongliri.

rüküş *s. is.* ghelite kiyin'gen yaki ghelite yasanghan (ayal).

rümh *is. ar.* 1. neyze; 2. yoqsulluq, kembeghellik.

rüsum *is. ar.* 1. bk. **resim** sözining köplüki; 2. qaidiler, yollar.

rüsumat *-tı is. ar.* 1. bezi mallardin élinidighan dölet béji; 2. tamozhna idarisi.

rüsup *-bu is. ar.* dugh.

rüsva *s. far.* rezil, peskesh.

rüsvalık *-ğı is.* rezillik, peskeshlik.

rüsvay *s. far.* bk. **rüsva**.

rüsvaylık *-ğı is.* bk. **rüsvalık**.

rüşdiye bk. **rüştiye**.

rüşt *-tü is. ar.* 1. toghra yolni tépish; 2. kamaligha yétish, balaghetke yétish; 3. toghra chüshinish.

rüştiye *is. ar.* roshtiye (ilgiri, бүгünkü ottura mekteplerge bérilgen nam).

rüşvet *-ti is. ar.* para.

rüşvet almak para almaq.

rüşvetçi *s.* parixor.

rüşvetçilik *-ği is.* parixorluq: *Bizde rüşvetçiliğe meydan verilmiyor* – Bizde parixorluqqa yol qoyulmaydu.

rütbe *is. ar.* 1. derije, mertive, ataq, orun, unwan; 2. derije belgisi: *Yüksek rütbeli kadru* – Yuqiri derijilik kadir.

rütbet bk. **rütbe**.

rüvat *is. ar.* riwayet qilghuchi.

rüya *is. ar.* chüsh.

rüya görmek chüsh körmek.

rüyet *-ti is. ar.* 1. körüş, qarash; 2. idare qilish, bashqurush; 3. dewa ishlirini ishlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

rüzela **is. ar.** bk. **rezil** sözining köplüki.

rüzgar **is. far.** shamal: *Doğudan hafif rüzgar esiyor* – Sherqtin ghur-ghur shamal chiqiwatidu.

rüzgar üstü **is. den.** shamal chiqqan terep.

rüzgarlanmak 1. shamal chiqishqa bashlimaq; 2. shamaldimaq, segidimek: *Öyle sıcak ki, pencere önünde rüzgarlanmaya çalışıyorum* – Shundaq issip kettiki, dérize aldigha béríp shamaldashqa kirishtim.

rüzgarlı **s.** shamalliq **s.** shamalliq: *Rüzgarlı dağ* – shamalliq tagh.

S

S S (Türk élipbesining 22-herpi).

S kim. gün'gürtning belgisi.

sa is. ar. ashliq ölchimi.

saadet -ti is. ar. bext, bextiyar.

saadet asrı 1. Muhemmed Peyghember yashighan zaman; 2. bextiyar ademlerning turmush kechürgen öyi.

saadetlû s. ar. Osman padishahliqi dewride polkowning bilen général léyténant ariliqidiki ofitsérlargha we shu derijilik wezirlerge bérilgen ataq (unwan).

saalibi is. ar. tülkiler.

saalik is. ar. 1. tilemchiler; 2. derwishler; 3. abdal, tijimel.

saat -ti is. ar. 1. saet; 2. waqit, zaman: *O saatte orada kimse bulunmaz* – Bu waqitta u yerde héchkim bolmaydu; 3. bir saetlik yol: *Orasi buraya iki saattir* – U yer bu yerge ikki saetlik yol; 4. hayatning eng axirqi waqti, ejel: *Saati gelince herkes gibi o da öldü* – Ejili toshush bilen bashqilargha oxshash umu öldi; 5. qiyamet, axir zaman: *Cep saati* – Yanchuq saiti.

saatçı is. s. saetchi.

saatçılık -ğı is. saetchilik.

saatlı s. saiti bar, saiti bolghan, saetlik: *Saath bomba* – Saetlik bomba.

sâb s. ar. 1. qiyin, musheqqet; 2. jahil, gep yémes.

saba is. ar. 1. tang shamili; 2. muqamning bir türi.

sababet is. ar. chongqur muhebbet.

sabah is. ar. 1. tang seher, etigen; 2. etigendin chüshkiche bolghan waqit: *Bu gece sabaha dek oturdum* – Bu kiche ang sehergiche olturdum.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sabah sabaha** **z.** tang seher.
- sabaha çıkmamak** tanggha ulishalmasliq (ölmek).
- sabahat** **-tı is. ar.** 1. güzellik; 2. ayal ismi.
- sabahçı** **is.** 1. kéchilik siménida ishligüchi; 2. kéchini uxlimay ötküzgüchi; 3. chüshtin awwal oquydighan (oqughuchi).
- sabahlamak** tang atquzmaq.
- sabahlatmak** tang atquztmaq.
- sabahleyin** **z.** tang seherde, etigende ... **sabahlı** her etigen, her axsham, axshamliq, etigenlik.
- sabahlık** **-ğı is.** etigenlik kiyim (orundin turghanda kiyidighan).
- sabalar** **öz. is.** chettiki musulmanlar.
- saban** **is.** sapan, boqusa.
- sabavet** **is. ar.** baliliq, kichiklik.
- sabaya** **is. ar.** balaghetke yetmigen qiz.
- sabbag** **s. ar.** 1. bomaqchi; 2. yalghanchi.
- sabbar** **s. ar.** sewrchan, sewrlik.
- sâbe** bk. **sâb.**
- sabg** **is. ar.** bk. **sıbg.**
- sabık** **-kı s. ar.** sabiqi, awwalqi, kona: *Sabık başkan* – Sabiq reis.
- sabıka** **is. ar.** kona gunah, kona jinayet.
- sabıkalı** **s.** kona jinayetchi, kona gunahkar.
- sabikasız** **s.** burundin jinayet ishlimgen.
- sabıkın** **is. ar.** konilar, qedimkiler, awwalqilar.
- sabıkun** bk. **sabıkın.**
- sabır** **-brı is. ar.** sewr, taqet.
- sabırlı** **s.** sewrlik, taqetlik.
- sabırsız** **s.** sewrsiz, taqetsiz.
- sabırsızlanmak** sewrsizlik qilmaq, taqetsizlenmek.
- sabırsızlık** **-ğı is.** sewrsizlik, taqetsizlik.

sabi s. is. ar. 1. yéshigha tolmighan, balaghetke yetmigen (oghul yaki qiz); 2. bek kichik oghul bala.

sabi s. is. ar. seyyarilerge we bezi yultuzlarga choqunghuchi.

sabi s. ar. yettinchi.

sâbih s. ar. suda üzgüchi.

sâbih s. is. ar. 1. güzel, shérin, letip; 2. erenche at (sabi).

sabihâ s. ar. kéme.

sabihâ is. ar. 1. chirayliq ayal, sahibjamal ayal; 2. ayal ismi (Sabihe).

sabihat is. ar. kémiler.

sabii is. din. xristian mezhebliridin biri.

sabiin is. ar. seyyare we yultuzlarga choqunghuchilar.

sabir s. is. ar. 1. sewr qilghuchi, sewrlik; 2. er ismi (Sabir).

sabirin is. ar. sewrchanlar, taqetchanlar.

sabit s. ar. 1. yéride ching turidighan, turghun: *Sabit yıldızlar* – Turghun yultuzlar; 2. ashkara: *Hırsızlığı sabit oldu* – Oghriliqi ashkara boldi; 3. özgermes: *Sabit tarih* – Özgermes tarix; 4. muqim: *Sabit gelir* – Muqim kirim.

sabite is. ar. 1. turghun yultuz; 2. (matématikida) turaqliq san, turaqliq miqdar.

sabitlik -ği is. muqimlik, özgermeslik.

sabiye s. is. 1. balaghetke yetmigen qiz; 2. bek kichik qiz.

sabotaj is. fr. buzghunchiliq qilish, bir ishqa qesten tosquinluq qilish.

sabotajcı is. buzghunchi, ishqa tosquinluq qilghuchi.

sabote etmek ishni buzmaq.

sabretmek sewr qilmaq, taqet qilmaq, chidimaq.

sabuh is. ar. 1. etigende ichidighan sharab; 2. uyqu échish hariqi.

sabun is. ar. sopun.

sabuncu is. sopunchi (yasighuchi yaki satquchi).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sabunculuk** *is.* sopunchiliq.
- sabunhane** *is. ar.* sopun ishlinidighan yer.
- sabuni** *s. ar.* 1. sopunchi; 2. sopun arilashturulghan; 3. sopun türidin qilinghan.
- sabunlamak** sopun sürmek, sopunlmaq.
- sabunlanmak** sopun sürülmek, sopunlanmaq.
- sabunlaşabilen** sopungha aylinalaydighan.
- sabunlaşmak** sopun haligha kelmek.
- sabunlu** *s.* 1. terhibide sopun bolghan; 2. sopun sürülgen; 3. terhibide sopun bolghan dorilar.
- sabunluk** *-ğu is.* sopun qutisi.
- sabuntaşı** *is.* tikimchiler siziq sizish üçün ishlitidighan tash sizghuch.
- sabur** *s. ar.* bek sewrlik, bek taqetlik.
- saburane** *z.* sewrlik bilen, chidamliq bilen.
- saburlu** *s.* sewrlik, taqetlik, chidamliq.
- sabursuz** *s.* sewrsiz, taqetsiz, chidamsiz.
- sacayağı** *is.* qazan chühürüshte ishlitidighan üç putluq tömür eswab.
- sacayak** *-ğı is.* bk. **sacayağı.**
- sacit** *s. ar.* 1. sejde qilghuchi; 2. er ismi (Sajit).
- saç** *-cı is.* chach: *Saça, sakala kir serpilme* – Bashqa we saqalgha aq kirmek, chong bolmaq, yashanmaq.
- saç** *is.* qangaltir, tünike.
- saçak** *-ğı is.* 1. pöpük, chocha; 2. öylerning pëshaywini.
- saçakçı** *is.* pöpük we chocha ishligüchi we satquchi.
- saçaklanmak** chochilanmaq.
- saçaklı** *s.* pöpüklük, chuchiliq.
- saçalamak** etrapqa chachmaq, sepmek.
- saçalanmak** chéchilmaq, sépilmek.
- saçık** *s.* 1. chéchilghan, sépilgen; 2. retsiz chéchilip ketken.
- saçılmak** chéchilmaq, sépilmek, yéylmaq.

saçıntı is. chéchilip tarqilip yürgen nersiler.

saçıştırmaq 1. az-azdin chachmaq, sepmek; 2. u yer-bu yerge, toghra kelgen yerge chachmaq.

saçkıran is. taz (tére késelliki).

saçlı s. chachliq: *Ak çaçlı kız* – Aq chachliq qız.

saçlık -ğı is. chachten'ge (ayallarning chéchigha ésiwalidighan zinnet buyumliri).

saçma s. is. 1. béliq türi; 2. chashma oq; 3. sepsete: *Saçma bir söz* – Sepsete; 4. hololop: *Saçma bir adam* – Hololop adem.

saçmak chachmaq, sepmek.

saçmalamak quruq söz qilmaq, orunsiz sözlimek.

saçmalık -ğı is. (söz we heriket heqqide) orunsizliq, qimmiti bolmasliq.

saçula is. it. yaghach qélip.

sad s. far. yüz (san).

sad is. ar. köz perdisi.

sad is. ar. bk. *sat*.

sada is. ar. awaz, ün, sada.

sadak -ğı is. ar. 1. toghriliq; 2. qobul qilinghan nerse.

sadak -ğı is. oq xaltisi, oqdan.

sadaka is. ar. 1. sediqe; 2. yoqsullargha yarem ornida bérilidighan nerse; 3. zakat.

sadakat is. ar. sadaqet, sadiqliq.

sadakatlı s. sadaqetlik, sadiq.

sadakatsızlık -ğı is. sadaqetsizlik.

sadalı s. awazliq, ünlük.

sadaret is. ar. Osman padishahliqi zaminidiki bash ministirlikke bérilgen nam.

sadasız s. ünsiz, awazsiz.

satat is. ar. 1. ulughlar; 2. Muhemmed Peyghember pushtidin bolghanlar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sade s. far. 1. *sadda*: *Sade bir kıyafet* – Sadda bir körünüş;
2. *addiy*: *Sade bir yemek* – Addiy tamaq; 3. *peqet, zadi*: *Sade bu iş için geldim* – Mushu ish üçunla keldim.

sadece z. *peqet, zadi, yalghuz.*

sadedil s. far. *sadda, sapdil.*

sadeleşmek bk. sedefçe.

sadeleşmek *saddilashmaq, addiylashmaq.*

sadeleştmek *saddilashturmaq, addiylashturmaq.*

sadelevh s. far. *möng, sadda.*

sadelik -ği is. *saddiliq, addiylıq.*

sadern s. far. *buruti xet tartmighan yigit, saqal-burut chiqmighan yash yigit.*

sadet -di is. ar. 1. *asas téma*; 2. *niyet, teshebbus.*

sadık s. ar. 1. *sadiq*; 2. *toghra, heqiqet*; 3. *er ismi (sadiq).*

sadır -drı s. ar. 1. *kökrek*; 2. *yürek*; 3. *her nersining aldi, aldi terep*; 4. *eng yaxshi yer*; 5. *reis, bashliq.*

sâdır s. ar. *yüz bergen, meydangha kelgen.*

sadid is. ar. tp. *yiring, zerdab.*

sadis s. ar. *altinchi.*

sadizm is. fr. *sadizm (bashqilarning azabi hésabigha könglini xush qilghuchi).*

sadme is. ar. 1. *urush, urulush, soqulush*; 2. *bala-qaza*; 3. *partlash.*

sadpare is. far. *yözparche.*

sadrizam is. ar. *sedir eizem (bash ministir).*

sadrizamlik -ği is. *bash ministirliq.*

saf ffi is. ar. *sep, qatar, ret: On saf – On qatar (sep); Saf bağlamak – Sep tüzmeq, tizilmek.*

saf s. ar. 1. *sap, pak*; 2. *sadda, göl.*

saf saf s. *sep-sep, ret-ret, qatar-qatar.*

saf saf is. ar. *söget derixi.*

safa is. ar. 1. huzur, köngül shadliqi; 2. oyun, zewq, seyle; 3. er ismi: *Kayık safası* – Qéyiq seylisi.

safa is. ar. bk. *sefa*.

safder s. ar. far. 1. qehriman, batur (düshmen seplirini buzup öteleydighan); 2. er ismi.

safderan is. qehriman, baturluq.

safderane z. qehrimanlarche, baturlarche.

safderi is. qehrimanliq, baturluq.

safderun s. far. göl, asan göllinidighan, asan aldinidighan.

safdil s. far. 1. sap dil, sadda; 2. möng.

safér is. ar. qemer teqwimining ikkinchi éyi, seper éyi.

saféran is. muherrem we seper ayliri.

safévi Sapéwi (Iran hökümdari, shah Ismailning nesebi we bu nesebke mensub kishi).

saffet -ti is. ar. 1. sapliq, pakliq; 2. er we ayal ismi.

saffeyn 1. ikki ret, ikki sep, ikki qatar; 2. jengde urushwatqan ikki sep.

safh is. ar. 1. yüz örüş; 2. epu qilish, kechürüş.

safha is. ar. 1. weziyet, halet; 2. taman, terép.

safi s. ar. 1. sap, pakiz; 2. semimiy; 3. qalduq (san); 4. peqet yalghuz.

safi s. ar. 1. tallanghan, eng yaxshi; 2. Adem eleyhissalamgha bérilgen nam.

safih is. ar. 1. asman; 2. yapilaq we tüz nerse.

safiha is. ar. 1. yupqa, yapilaq we keng nerse, yopurmaq; 2. yupqa taxta; 3. medet taxtisi.

safil s. ar. töwen, pes, ast.

safin is. ar. 1. bir puti bilen égiz turidighan at; 2. yaxshi nesillik at.

safir is. ar. 1. isqiriq; 2. inchike awaz; 3. isqiriqqa oxshash awaz.

safir s. ar. yoluchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

safir *is. ar.* nahayiti chirayliq nerse, kök yaqut.

safiyet *-ti is. ar.* 1. sapliq, pakliq; 2. exmeqliq, dötlük.

saflik *-ğı is.* 1. sapliq, pakliq; 2. tüz köngüllük, saddiliq.

safra *is. ar.* sériq.

safra *is. ar. anat.* 1. öt; 2. sepra.

safra *is. it.* kéme we paraxotlarning astigha qoyulghan éghirliq.

safran *is. ar. bot.* zeper, zarangza.

safravi *s. ar.* sepragha ait, sepra bilen munasiwetlik.

safsata *is. ar.* 1. natoghra muhakime; 2. sepsete, asassiz söz.

safsatacı *s.* 1. natoghra muhakime qilghuchi; 2. asassiz söz qilghuchi.

sagair kichik gunahkar.

sagar *is. far.* romka, qedeh.

sagir *s. ar.* 1. kichik, ushshaq; 2. balaghetke yetmigen (bala).

sağ *s.* 1. ong (terep): *Sağ tarap dağ* – Ong terep tagh; 2. konsérwatif, koniliq terepdari.

sağ *s.* 1. saq, salamet, ésen, aman; 2. sap: *Sağ yağ* – Sap yağh.

sağ ol 1. «rehmet» meniside qollinilidu; 2. esker we tenheriketchilerning murasimida üç qétim tekrarlaydighan söz.

sağalmak (aghriq) saqaymaq, tüzelmek.

sağaltmak saqaytmaq.

sağan *is.* yamghur qarlighichi.

sağanak *-ğı is.* tuyuqsiz bashlanghan shiddetlik we qisqa waqit yaghqan yamghur.

sağcı *s.* 1. ongchi; 2. koniliqni yaqlighuchi.

sağcılık *-ğı is.* 1. ongchilliq; 2. konsérwatiqliq.

sağdıç *-cı is.* toy béshi.

sağdırmak saghdurmaq.

sağduyu *is.* eqli-hoshi jayida (adem).

sağgörü *is.* közi ötkür.

saçı *is.* qush mayiqi.

sağıcı *s.* sût saghquchi.

saçılmak 1. séghilmaq; 2. chuwulmaq: *Kilimin kenarı sağıldı* – Gilemning qirghiqi chuwuldi; 2. yéshilmek: *Yılan sağılıp gitti* – Yılan yéshilip ketti.

sağım *is.* 1. bir qétimlik séghilghan miqdar; 2. sût bergüchi haywan; 3. séghim.

sağımlı *s.* sût bergüchi, sütlük.

sağın *s.* nuqsansız, teltöküs.

sağır *s.* 1. gas, pang; 2. awaz chiqarmaydighan, sada (awaz) chiqmas.

sağır dilsiz *s. is.* gas-gacha.

sağırdilsizlik *-đi is.* gas-gachiliq.

sağırlaşmak 1. qulıqı anglımas bolup qalmaq, panglashmaq; 2. (qazan heqqide) asan qaynımaqlıq.

sağırlık *-đi is.* gaslıq, panglıq.

sağıstem *is.* yaxshi niyet.

sağlam *s.* 1. mehkem, ching; 2. saq, béjirim: *Bütün eşya sağlam geldi* – Pütün nersiler saq keldi; 3. ishenchlik: *Sağlam para* – Ishenchlik pul; 4. choqum, mutleq: *Böyle giderse sağlam yıkılır* – Shundaq kétiwerise, choqum domilap chüshidu.

sağlamak 1. temin etmek: *Yağmur bitkilerin yetişmesini saçlar* – Yamghur ziraetlerning ösüşhini temin étidu; 2. ong terepke ötmek; 3. qolgha keltürmek, qazanmaq: *Başarı sağlamak* – Ghelibe qazanmaq; 4. küchlük halgha keltürmek; 5. chingitmaq.

sağlamlaşmak küchlenmek, chingimaq.

sağlamlaştırmak küchlendürmek.

sağlamlık *-đi is.* 1. saghlamlıq; 2. chinglıq, beklık, mehkemlik; 3. chidamlıq, berdashlıq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sağlanmak qazinilmaq, qolgha keltürmek, érishilmek: *Onun da yardımı sağlandı* – Uningmu yardimi qolgha keltürüldi.

sağlı sollu **s.** ong-sol: *Sağlı sollu bakmak* – Ong-soligha qarimaq.

sağlığında **ünl.** hayat waqtida, tirik waqtida.

sağlık **-ğı is.** 1. saqliq, salamatlik; 2. salamatlikning yaxshi yaki yaman bolushi; 3. normal hal; 4. hayat, ömür.

sağlık is. xewer.

sağlıklı s. salamatliki jayida.

sağlıksız s. saqsiz, aghriqchan.

sağma is. séghish.

sağma makinesi séghish mashinisi.

sağmak 1. saghmaq: *İnek sağmak* – Inék saghmaq; 2. almaq, tartmaq: *İpek kozolarını sağmak* – (ghozidin) yipek tartmaq; 3. tügünçek nersini yeshmek; 4. aldap pulini éliwalmaq.

sağmalı 1. séghilidighan, süt béridighan (haywan); 2. payda kélidighan adem yaki nerse.

sağrı is. zool. 1. süt emgüchi haywanlarda saghra: *Atın sağrısı* – Atning saghrisi; 2. tughur (adamlarning); 3. atning béli; 4. haywanlarning saghra térisidin yasalghan (kön, xurum).

sağrın is. shirazichilar kitab muqawisi ishlesh üçün ishlitidighan qattiq tére.

sağu is. mersiye.

sağucu is. mersiyechi.

sağyazı is. imla qaidisi.

sah -hı is. ar. nersining toghriliqini bildüridighan isharet.

sah is. ar. jehetler, terepler, meydanlar, saheler.

saha is. ar. 1. sahe; 2. musabiqe meydani.

sahâ is. ar. séxilik, qoli ochuqluq.

sahabe is. ar. sahabe (Muhemmed Peyghember teripidin ötküzülgen yighin yaki söhbetke qatnashqanlar).

sahabet -*ti is. ar.* igidarliq qilish, qoghdash, asrash, ige bolush.

sahaf *is. ar.* kona kitablarni satquchi, kitabpuruch.

sahafet *is. ar.* 1. zeiplik, ajizliq; 2. eqilsizliq.

sahaflik -*ği is.* kitabpuruchluq.

sahakâr *s. séxi*, merd, qoli ochuq **Sahalin adası** *is. öz.* Saxalin arili.

sahan *is. ar.* yémeklik we tuxum pishurush qachisi, ichide tamaq issitidighan yaki tuxum pishuridighan meden qacha.

sahat *is. ar.* meydan, sahe.

sahavet -*ti is. ar.* merdlik, séxiyliq, qoli ochuqluq.

sahba *is. ar.* qizil üzüm hariqi.

sahhaf *is.* kona kitab we bashqa asaretiqilerni satquchi.

sahın *is. ar.* 1. hoyla, qoru; 2. meydan; 3. keng boshluq; 4. sehne.

sahi *z. ar.* rast, rastini éytqanda, toghra, heqiqet: *Sahi dedikleri kadar güzelmiş* – Rastinla dégendek chirayliq iken; *Sahi dedikleri kadar güzelmiş* – Rastinla dégendek chirayliq iken.

sahib *is. bk. sahip.*

sahici *s.* heqiqiy, réal.

sahiden *z.* heqiqeten, rast: *Sahiden söylüyorum* – Rast sözlewatimen.

sahif *s. ar.* 1. zeip, yenggil; 2. shalang (toqulma), yupqa, inchike.

sahife *is. ar.* sehipe, waraq, bet.

sahih *s. ar.* 1. heqiqiy, rast, toghra; 2. salamet, saghlam; 3. qusursiz, teltöküs.

sahik *s. ar.* yiraq, uzaq.

sâhik *s. ar.* soqup ezgen.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

sahil is. ar. 1. sahil; 2. yaqa, boy: *Deniz sahili* – Déngiz boyi (yaqisi); 3. tamozhna qachaqchilirini tosush we béliq tutushni tizginlesh üçhün ishlitidighan kichik kéme.

sahileşmek réalliqqa aylanmaq.

sahileştirmek réalliqqa aylandurmaq.

sahilhane is. ar. déngiz boyigha sélinghan méhmanxana.

sahilsaray is. ar. déngiz boyigha sélinghan saray yaki méhmanxana.

sahin s. ar. issiq, qiziq.

sahip -bi is. ar. 1. ige; 2. qoghdighuchi, asrighuchi.

sahip çıkmak ige bolmaq.

sahipkıran is. ar. yéngilmes shahzade, muweppeqiyet we üstünlük qazanghan padishah.

sahiplik -ği is. ige bolmaqliq.

sahipsiz s. 1. igisiz (nerse); 2. bash panahsiz.

sahir s. ar. 1. uyqusiz, uxlimighan; 2. er ismi.

sahir is. ar. 1. epsunchi, jaduger; 2. jadu qilghuchi, arwaqchi.

sahire is. ar. epsunchi ayal.

sahk is. ar. urush, ézish, chéqish.

sahn is. ar. issiqliq, qiziqliq.

sahne is. ar. 1. sehne; 2. meydan.

sahra is. ar. 1. chöl; 2. sehra, jezire.

sahre is. ar. 1. xada tash, choqqa; 2. chong-chong tashlar, qoram tashlar.

saht s. far. 1. qattiq; 2. qiyiq, tes; 3. küchlük, quwwetlik.

sahte is. far. 1. saxta; 2. yalghan, oydurma.

sahteci is. yalghanchi, saxtipez.

sahtecilik -ği is. yalghanchiliq, saxtipezlik.

sahtekâr s. is. far. saxtipez, yalghanchi, saxtikar.

sahtekârlık -ği is. saxtipezlik, yalghanchiliq, saxtikarliq.

sahtelik -ği is. saxtiliq, yalghanchiliq.

sahtiyān *is. far.* 1. ashlanghan, eylen'gen tere; 2. eylen'gen tēridin tikilgen.

sahtiyāni eylemchi, ashlamchi.

sahur *is. ar.* uyqusizliq, uxliyalmasliq.

sahur *is. ar.* zorluq (ramizanda etigende yéyilidighan tamaq).

sai *is. ar.* pochtikesh, pochtalyon, xewer yetküzgüchi.

saib *is. ar.* yamghurdin burun chiqqan shamal.

saib *is. ar.* 1. xatasiz, toghra; 2. meqsetke uyghun, meqsetke yetken; 3. er ismi.

saibe *is. ar.* 1. bosh qoyup bérilgen haywan; 2. hin'gan (chishi töge).

said *s. ar.* 1. yuqiri chiqqan, örligen; 2. yuqiri, üstün, égiz.

said *s. ar.* 1. qutluq, teylelik; 2. yaxshiliq qilghan, sawabliq qilghan; 3. er ismi.

sâid *is. ar.* bilek.

saik *-kı is. ar.* 1. ewetken, yollighan; 2. seweb; 3. meqset.

saika *s. ar.* 1. ewetken, yollighan; 2. seweb.

saika *is. ar.* chaqmaq, yéshin.

sail *s. ar.* aqqan, aqquchi.

sail *s. ar.* hujum qilghuchi.

sail *s. ar.* 1. soal sorighuchi; 2. tilemchi.

saim *s. ar.* 1. rozi tutquchi; 2. erenche at (saim).

sair *s. ar.* bashqa we bashqa.

sair *is. ar.* 1. ot, atesh; 2. jehennem, dozax.

sâir *s. ar.* 1. mangghan, ketken; 2. aylinip yürgen.

saire bk. *sair* I.

sajen *is. rus.* sarjin (uzunluq ölchimi).

sak *s.* 1. közi ochuq; 2. segek, uyqusi qattiq bolmighan.

sak *is. ar.* 1. pachaq, shiraq; 2. ghol, sap (ösümlük heqqide).

saka *is. ar.* su satquchi.

saka *is.* sériq quchqach.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sakağı is.** atlarda bolidighan mangqa késili.
- sakak -ğı is.** éngək asti, astinqi éngək.
- sakal is.** saqal.
- sakallanmak** saqal chiqmaq.
- sakallı s.** saqal qoyuwalmaq, saqallıq: *Sakalh keçi* – Saqallıq öchke.
- sakalsız s.** kosa yaki saqılı qisqa.
- sakam is. ar.** aghriq, derd.
- sakamet -ti is. ar.** méyiplik, nakarlıq.
- sakametli s.** 1. xeterlik, zererlik; 2. méyip, nakar.
- sakar is. ar.** jehennem, dozax.
- sakar is. s.** 1. atning qashqisi; 2. qoli shor, qolidin ish kelmeydighan.
- sakarov is. yun.** shéker maddisi.
- sakarovuri is.** süydükte shéker maddisining peyda bolushi.
- sakat s. ar.** méyip, yaridar, cholaq, aqsaq: *Sakat adam* – Aqsaq adem.
- sakatat is. ar.** 1. öltürülgen haywanning kalla-paqalchaq we ich-qérinliri; 2. (sözde) xatalıqlar, yéngilishlar, kemchilikler.
- sakatatçı is. s.** zasüypez, kalla-paqalchaq pishurup satquchi.
- sakati s. ar.** 1. eski-tüski nersilerni satquchi; 2. köp xatalashquchi.
- sakatlamak** 1. buzmaq, ishqa yarimas qilip qoymaq; 2. aqsitip qoymaq (haywanni).
- sakatlanmak** 1. méyip bolmaq, nakar bolmaq; 2. buzulmaq.
- sakatlık -ğı is.** 1. méyiplik, nakarlıq; 2. palaket, köngülsizlik, kélishmeslik; 3. xata, kemchilik.
- sakayan is.** su satquchilar, su toshughuchilar.
- sakb is. ar.** 1. téshish, töshük échish; 2. töshük.
- sakf is. ar.** 1. torus (öyning); 2. at éghili; 3. tapan, ul.
- sakb is. ar.** 1. töshük teshküchi; 2. parlaq, nurluq; 3. tesirlik; 4. er ismi.

sakin ün. «hezer eyle, éhtiyat qil, pexes bol» dégen menilerde qollinilidu.

sakıngan s. éhtiyat bilen ish qilghuchi.

sakınganlıq -ǵı is. éhtiyatchanlıq.

sakinmak 1. saqlanmaq: *Hatadan sakınmak* – Xatalıqtın saqlanmaq; *Hastalıktan sakınmak* – Késeldin saqlanmaq; 2. özini asrimaq, özini qoghdimaq; 3. qoghdimaq, asrimaq.

sakıntı is. éhtiyat.

sakıntılı is. éhtiyatchanlıq.

sakıntısız s. ixtiyarsız, biperwa.

sakır sakır z. uzun dawam qilidighan qattıq titrekni bildüridu: «dir-dir».

sakırdamak qattıq tirimek.

sakırğa is. zool. kana, salja.

sakırtı is. qorqush we soghuqtin bolghan titrek.

sakit s. ar. 1. yiqılghan, yiqılıp chüshken; 2. hökümi ötmeslik, qimmiti qalmıghan; 3. waqıtsız chüshüp ketken.

sakit olmak hökmi ötmigen.

sakız is. 1. déwirqay, qarıghay yélimi; 2. séghiz (chaynaydighan).

sakızǵacı is. qarıghay derixi.

saki is. gürüchtin ishlen'gen yenggil haraq.

saki is. saqi (olturushlarda haraq qoyup bergüchi).

sakib s. ar. 1. tökken, tökküchi; 2. tökülgen.

sakil s. ar. 1. éghir; 2. ichi tit-tit bolghan; 3. set, qopal; 4. türk muzikisining bir türü.

sakim s. ar. 1. xatalıq, kemchilik; 2. késel, késellik.

sakin s. ar. 1. turghun: *Sakin su* – Turghun su; 2. tiptinch: *Sakin bir gün* – Jimjit, tiptinch bir kün; 3. ahale: *Şehir-köy sakinleri* – Sheheryéza ahaliliri; 4. endishisiz, ghemsiz: *Sakin bir hayat görmek* – Ghem-endishisiz turmush kechürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sakinleşmek 1. turghun halgha kelmek, tinchlanmaq: *Hâva biraz sakinleşti* – Hawa bir az tinchlashti; 2. peseymek, yénikleshmek.

sakinlik -*ği is.* tinchliq, jimjitliq, turghunluq.

sakit -*ti s. ar.* süküt, sükütke chüshken, shük turghan, jim bolghan.

sakiye *s. is.* saqiye (haraq quyup tutquchi ayal).

sakk *is. s. ar.* bk. *saka*.

saklama *is.* mulahize.

saklamak 1. saqlimaq: *Sakla samanı, gelir zamanı* – Saqla samanni, kéler zamanı; 2. yoshurup qoymaq: *Mektubu saklamaya çalışmak* – Xetni yoshurup qoyushqa tirishmaq; 3. asrimaq; 4. élip qoymaq: *Bu yemeği yarına saklayalım* – Bu tamaqni etige élip qoyayli.

saklambaç -*cı is.* möküshmek (balilar oyuni).

saklanılmak yoshurunmaq: *Olay bizden saklandı* – Weqe bizdin yoshurun tutuldi.

saklanmak saqlanmaq: *Buğdaylar silolarda saklanır* – Bughdaylar ambarlarda saqlinidu.

saklantı *is. ar.* saqlinidighan yer.

saklatmak saqlatmaq.

saklı *s.* yoshurun, mexpiy: *Bu haber hiç kimseden saklı değildir* – Bu xewer héchkim üçhün mexpiy emes.

saklı *is.* muhapizet qilish, saqlap qélish.

saks *s.* teshtek: *Çiçek saksısı* – Gül teshtiki.

saksağan *is. zool.* séghizghan.

saksılık -*ğı is.* teshtek (gül) qoyulidighan yer.

saksofon *is. fr.* saksofon (duxowoy muzika eswabliridin biri).

saksofoncu *is.* saksofunchi.

sal *is.* 1. sal (deryada qatnaydighan); 2. tawut.

sal *is. far.* yil.

sal *is. ar.* paynek (bash).

salâ *is. ar. din.* 1. salat (jüme we héyt namazlirida peshtaқта turup towlinidighan); 2. xewer bérish.

salâbet *-ti is. ar.* qattiqliq, chidam, quwwet, gheyret.

salâbetli *s.* quwwetlik, chidamliq.

salacak *-ğl is.* taxta rawaq (jeset uyuidighan).

salâh *is. ar.* tüzülüş, onglinish, saqiyish, yaxshilinish.

salâh bulmak tüzelmek, onglanmaq.

salâhan *is. s.* muezzin.

salâhiyet *-ti is. ar.* salahiyet.

salâhiyetli *s.* salahiyetlik, salahiyiti bolghan.

salâhiyetsiz *s.* salahiyetsiz.

salak *-ğl s.* kiyim we herikitidin exmeqliqi bilinidighan.

salam *is. it.* tongguz yaki kala göshidin qilinghan chojuq, kolbasa.

salamandra *is. fr.* öydin öyge yökigili bolidighan tömür mesh.

salamanje *is. fr.* tamaqxana (tamaq yéyilidighan).

salamura *is. it.* 1. gösh, köktat qatarliqlarni buzmay saqlaydighan tuzluq su; 2. shundaq tuzluq suda saqlanghan yémeklikler.

salangan *is. zool.* déngiz qarlighichi (uwisi ésil tamaq bolidighan qarlighach).

salapurya *is. it.* yelkenlik tijaret kémisi.

salapurya gibi chong kelgen ayagh kiyimi.

salar *s.* étilidighan, hujum qilidighan: *Salar köpek* – Ademge étilidighan it.

sâlâr *is. far.* rehber, bashliq, reis.

sâlâriye *is.* dihqanchiliq kirimidin élinidighan alwan.

salaş *is. mac.* 1. köktat we méwe dukini; 2. taxtaydin yasalghan.

salaşpur *is.* shalang toqulghan, esterlik népiz rext.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

salata is. it. salata, acha kök (soghuq kök): *Domates salatası*
– Pemidur salatası.

salatalık -ğı is. 1. terxemek; 2. acha köklük: *Salatalık biber*
– Acha köklük laza; 3. qéri oqughuchi.

salb is. ar. 1. dargha ésish.

salça is. lat. salcha (tamaqqa tem kirgüzidighan pemidur murabbasi, lazijang ... qatarliqlar).

salçalı s. ichige salcha sélinghan.

saldırgan is. tajawuzchi: *Saldırganların iyi akibet görmiye cekleri doğaldır* – Tajawuzchilarning yaxshi kün körmeydighanliqi.

saldırğanlık -ğı is. tajawuzchiliq, tajawuz.

saldırı is. 1. tajawuz: *Emperyalist saldırı* – Jahan'girlik tajawuzi; 2. hujum: *Siyasi saldırı* – Siyasiy hujum: *Köpéğın saldırısı* – Itning étilishi.

saldırıcı s. tajawuzchi.

saldırış is. bk. *saldırı*.

saldırma is. 1. tajawuz, hujum; 2. birxil chong pichaq.

saldırmak tajawuz qilmaq, hujum qilmaq: *Bu köpek gelen geçene saldırır* – Bu it ötken-kechken'ge hujum qilidu.

saldırmazlık -ğı is. tajawuz qilmasliq, hujum qilmasliq.

saleb is. zool. tülke.

salep -bi is. ar. 1. orxédiye (gülü ghelite shekilde échilidighan, intayin xush buy tropik ösümlük); 2. bu ösümlükning yiltizidin soqulup teyyarlanghan parashok; 3. bu parashokning shékerlik süt yaki su bilen qaynitilip teyyarlanghan issiq ichimlik.

salepçi is. orxédiye yiltizidin yasalghan parashokni qaynitip satquchi.

salgı is. biy. bezilerde organizm hayati üçhün zörür bolghan maddilarning ishlep chiqirilishi.

salgın *s. is.* 1. yuqumluq; 2. yilliq baj; 3. ishghal qilish; 4. tajawuz.

salgıncı *is.* baj yighquchi, bajgir.

sâlha *is. far.* yillar.

salhane *is. ar. far.* qushxana.

salı *is.* seyshenbe (kün).

salık *-ğı is.* xewer.

salık vermek tewsiye qilmaq.

salına salına *z.* özini ikki terepke irghitmaq.

salıncak *-ğı is.* 1. ilenggüch; 2. segünçek.

salıncalı *s.* segünçektek tewrinip turidighan.

salınım *is.* 1. (fizikida) tewrinish, silkinish; 2. tok éqimining dewrlık özgirishi; 3. ayning herikitidiki tengpungsizlik, muwazinetsizlik.

salınmak 1. özini ikki terepke irghitip mangmaq; 2. sélinmaq.

salıntı *is.* dolqunlash.

salıvermek qoyuwetmek, azad qilmaq.

sâlib *s.* 1. alghan, kôtürüp mangghan; 2. ret we inkar qilghan.

salibe *s.* 1. yoq qilghuchi; 2. ret we inkar qilghuchi.

salif *s. ar.* ötmüş, burunqi.

salih *s. is. ar.* 1. paydiliq, yaxshi, uyghun, layiq; 2. hoquqluq; 3. sherietke uyghun ish qilidighan; 4. er ismi.

salik *s. ar.* 1. kirgen, tutqan; 2. teriqetke kirgen, özini Allagha atiwetken: *Bir işe salik olmak* – Bir ishqa kirishmek.

salim *s. ar.* 1. salamat, saghlam; 2. aman-ésen, xatirjem.

salip *-bi is. ar.* krést.

salire *is. ar.* bir sékuntning 60-de birige teng.

salisen üçinchi derijide, üçinchilik.

salisilat *-tı is. fr.* rématizmgha qarshi qollinilidighan dorining qisqartilghan ismi.

saliverme qoyuwétish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

saliya is. far. yéngi yilni qutlap yézilghan shinggil.

salkım is. shinggil (1. bir sapta chüshken méwiler;; 2. bir gholda échilghan ayrim-ayrim yaki ghuzhmek échilghan gül).

salkımak pürleshmek, solashmaq, soliship sanggilingmaq.

salkımsögüt -dü is. mejnuntal.

sallabaş s. gilding bash.

sallamak 1. pulanglatmaq; 2. (bir ishni) keynige tartmaq, texir qilmaq; 3. musht atmaq; 4. ehmiyet bermek.

sallana sallana z. lingshighan halda.

sallandırmak 1. dargha asmaq, ésip öltürmek; 2. sanggilatmaq.

sallanmak 1. pulanglimaqlar: *Lamba sallaniyor* – Chiragh pulanglawatidu; 2. lingshimaqlar: *Masanın ayakları sallaniyor* – Shirening putliri lingshiwatidu; 3. tewrimek, silkinmek; 4. sentürülmek; 5. waqitni bosh ötküzmek.

sallantı is. angsizlarche, qarisigha: *Sallantı bir söz söylemek* – Qarisighila söz qilmaq.

sallapat s. 1. angsiz, eqilsiz; 2. diqqetsiz, bighem.

sallapata is. 1. lingshish, pulanglash, tewresh; 2. sürülüş, ömileshe.

sallasırt «üstige almaq» meniside qollinilidu.

salma is. 1. yéyish; 2. qushlarni béqip ögitidighan yer; 3. hawani qoyuwétish; 4. suni öz éqishigha qoyuwétish; 5. ixtiyarigha qoyuwétilgen mal padisi; 6. gürüch qoshulghan göshlük tamaq; 7. déhqanchiliq ishlirigha ishlitish üçün déhqanlardin élinghan pul; 8. éqip turidighan: *Salma* – Éqin su.

salmak 1. tangmaq, yögimek, orimaq; 2. qoyuwetmek, erkige qoyup bermek, azad qilmaq: *Hayvanları çayıra salmak* – Hayvanlarni yaylaqqa qoyuwetmek; 3. téz ewetmek, chapsan yollimaq; 4. sürmek (bix); 5. uchratmaq, yoluqturmaq: *Haber salmak* – Xewer bermek; 6. salmaq (qush); 7. sanggilatmaq; 8.

ilgiri sürmek; 9. artip qoymaq; 10. amanet qoymaq; 11. hujum qilmaq, étilmaq: *Köpek sahibine salmaz* – It igisige étilmaydu.

salmalık -*ğ* **is.** otlaq, yaylaq.

salmastra **is. it.** yip arghamcha.

sâlname **is. far.** yilliq, yilname.

salon **is. fr.** 1. méhmanxana; 2. zal; 3. bezi dukan, magizinlarga bérilgen nam.

saloz **s.** exmeq, hamaqet, möng.

salozlaşmak hamaqetleshmek, möngleshmek.

salpa **s.** salpaymaq, solashmaq.

salpengosel **is.** tuxum neychisining sanggilap kétishi (baliyatqudiki).

salpenks **is.** tuxum neychisi.

salsal **is. ar.** qum arilash patqaq lay.

salsalı **is.** patqaqqa oxshighan patqaq halitidiki.

salt **z.** 1. yalghuz, peqet, zadila, birla; 2. mutleq.

salta **is. isp.** pishshiq ishligen arghamchining xémigha yandurulushi.

salta **is. it.** (it heqqide) arqa put bilen tik turush.

salta **is.** yaqisiz uzun perije.

saltnat -*t* **is. ar.** 1. hökümdarlıq, padishahlıq, sultanlıq; 2. seltenet; 3. abruy, inawet, nopuz; 4. bayashat ichide yashash.

saltnat kaymakamı padishah seperge chiqqanda öz ornigha qoyup qoyghan shahzade.

saltnatlı **s.** seltenetlik.

saltçılık -*ğ* **is.** mutleqchilik, abisolyotizm (mutleq hakimiyet, mustebit hakimiyet, bir kishining cheksiz hökümraniqigha asaslanghan idare usuli).

saltık **s.** mutleq, cheksiz.

salto **is. it. sp.** chélishta bir xil usul.

salvo **is. it.** bir qoraldin keyni-keynidin chiqqan oq yaki birqanche qoraldin birla waqıtta chiqqan oq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- salya is. yun.** shala, shölgey.
- sâlyan is. tar.** 1. yilliq baj; 2. yilliq maash.
- sâlyane bk. sâlyan.**
- salyangoz is. yun.** qulule.
- salyangozculuk -ğu is.** qulule östürüş ishi.
- salyangozluq -ğu is.** qulule östürülidighan (béqilidighan).
- sam is. ar.** issiq shamal.
- sam yeli -ni is. bk. sam.**
- samah is.** sama (er-ayal birlikte oynaydighan ussulning bir türi).
- saman is.** saman: *Saman altından su yürütmek* – Saman astidin su yürüzmek.
- sâman is. far.** bayliq, mal-mülük: *Evet ben oraya gitmeliyim, şansöhret, sâman beni orada bekliyordu* – Xop, men u yerge bérishim kérek, u yerde méni shan-shöhret, bayliq saqlap turuptu.
- saman rengi is.** saman renggi, sapsériq.
- saman tozu topan.**
- samani s.** saman renggi, sapsériq.
- samankapan is.** kehriwa.
- samanlama is.** bezi ösümlüklerni saman bilen yögep saqlash.
- samanlı s.** samanliq.
- samanlı balçık is.** samanliq lay.
- samanlık -ği is.** samanliq.
- samansuz is. ar.** 1. mal-mülkini tügitiwetken; 2. kishilerning huzurini buzghuchi; 3. qudret-iqtidaridin qalghan
- Samanuğrusu is. bk. Samanyolu Samanyolu is.** Samanyoli.
- samba is.** samba (tansining bir türi).
- samed s. is. ar.** mhéchkimge tayanmaydighan, héch éhtiyaji chüshmeydighan – Tengri; 2. er ismi.

samen *is. ar.* pangliq, gasliq.

samet *-di is. ar.* bk. **samed**.

sami *s. ar.* 1. ulugh; 2. shöhretlik, dangliq; 3. er ismi. (Sami).

sâmi *is. s.* sami (anglighuchi, tingshiguchi).

sâmia *s. ar.* 1. anglighan, ishitken; 2. ayal ismi (Samie).

samih *s. ar.* 1. séxiy, qoli ochuq; 2. er ismi (Samih).

samim *is. ar.* 1. (insan heqqide) yürek; 2. er ismi (Samim).

samimane *s.* bk. **samimi**.

samimi *s.* 1. semimiyet bilen, semimiyetlik; 2. semimiy, aq köngül: *Samimi dost* – Semimiy dost; 3. rast gep qilidighan, sözi bilen herikiti birdek, sadiq: *Herkes halka samimi olmalı* – Her kim xelqe sadiq bolushi kérek.

samimilik *-ği is.* semimiylik.

samimiyet *-ti s. ar.* semimiyet, semimiylik.

samimiyetsiz *s.* semimiyetsiz.

samimiyetsizlik *-ği is.* semimiyetsizlik.

samin *s.* sekkizinchi.

sâmir *s. ar.* méwe béridighan, méwilik.

samit *s. ar.* 1. sözlimey jim turuwalidighan; 2. gas we gacha; 3. jansiz.

saml *is. ar.* 1. qattiqliq, yiriklik; 2. quruqluq.

samlûn *is. ar.* 1. qulaq tóshüki; 2. qulaq kiri.

sammâ *s. ar.* 1. gas we gacha; 2. rehimsiz, tash yürek, baghri qattiq; 3. qattiq we uyul; 4. on ikki barmaq üçheyning ashqazangha yéqin teripi.

samme *s. is. ar.* 1. zeherlik; 2. zeherlik hayuan.

samoyed köpeği *is.* Shimaliy Qutupta chanigha qoshulidighan it.

Samoyedler *öz. is.* Shimaliy Muz Déngiz qirghiqida yashaydighan köchmen xelq.

sampan *s.* Yiraq Sherqte qollinngilidighan yük we yoluchilar paraxoti, badam.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

samsa *is. far.* badam, yangaq, qaymaq qatarliqlar bilen qilindighan samsa.

samsam *is. ar.* ötkür qilich.

samsame *is. ar.* bk. **samsam**.

samsun *is. yun.* qedimki zaman soqushlirida qollinilidighan it.

samsuncu *is.* urush ishlirini östürgüchi.

samt *is. ar.* sözlimestin jim turuwélish.

samur *is. ar. zool.* 1. qara bulghun we uning térisi; 2. qara bulghun térisidin tikilgen.

samut *s. ar.* 1. jimighur; 2. az sözleydighan, kem söz.

san *is.* 1. shöhret, dangliq; 2. mertuwe, mensep; 3. nam, unwan; 4. süpet; 5. san, hésab; 6. parche, bölüm; 7. yoqlima.

sanaat *is. ar.* bk. **snaat**.

sanaka *is.* xurapiy.

sanat *-ti is. ar.* 1. senet; 2. maharet, mahirliq, ustiliq, uzluq; 3. kesip, hüner; 4. qabiliyet.

sanatça *z.* senetkarane.

sanatçı *is. s.* 1. güzel senet bilen shughullanghuchi, senetchi, senetkar; 2. kino we tiyatir artisliri.

sanatçılık *-ğı is.* senetkarliq.

sanatkâr *is. s. ar.* senetkar, senetchi.

sanatkârı *is.* senetkarliq.

sanatlı *s.* senetlik.

sanatoryum *is. lat.* sanatoriye.

sanayi *is. ar.* sanaet: *Ağır sanayi* – Éghir sanaet.

sanayici *is.* sanaetchi.

sanayicilik *-ğı is.* sanaetchilik.

sanayileşmek sanaetleshmek.

sanayileştirmek sanaetleshdürmek.

sancak *-ğı is.* bayraq.

sancaktar *is. far.* bayraqdar, bayraq kötürgüchi.

sancı *is.* sanjiq, tolghaq.

sancılanmak 1. sanjiq tutmaq; 2. tolghaq tutmaq.

sancılı *s.* sanjiqliq.

sancımak aghrimaq, tikmek.

sandal *is. ar.* sendel (xush puraqliq bir xil derex).

sandal *is. ar.* palaq bilen heydilidighan qéyiq.

sandal *is. fr.* sendel (yaz künliri kiyidighan, yüzi töshük-töshük ayagh kiyimi).

sandal *is.* bir teripi yipek, bir teripi paxta yiptin toqulghan rext.

sandalcı *is.* qéyiqchi.

sandalcılık -*ğı is.* sendelchilik.

sandalet *is. fr.* sendel (ayagh kiyimi).

sandalya *is.* bk. **sandalye**.

sandalye *is. ar.* 1. yölenchüklük bir kishilik orunduq; 2. orun, mewqe.

sandalyesiz *s.* mewqesiz, orunsiz.

sandık -*ğı is. ar.* 1. sanduq: *Demir sandık* – Tömür sanduq; 2. kassa; 3. banka, xezine; 4. quruluşlarda qum, shéghil miqdarini ölçeydighan eswab.

sandıkçı *is.* sanduqchi: *Abdullah sandıkçı* – Abdulla axun sanduqchi.

sandıkçılık -*ğı is.* sanduqchiliq.

sandıklama *is.* sanduqqa qachilash.

sandıklamak sanduqqa qachilimaq.

sandıklı *is.* soqma tam soqushta ishlitidighan taxta.

sanduk bk. **sandık**.

sanduka *is. ar.* 1. qebrige yasalghan tuluq; 2. kichik sanduq; 3. qebre gümbizi (meshhur kishilerning xatirisi üçün sélinghan gümbez); 4. xristianlarda qimmetlik xatirilerini saqlaydighan sanduq.

sandukkâr *is.* kassir.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sandviç *-ci is.* ikki parche bolka arisigha sériq may, pishlaq yaki chujuq élip teyyarlanghan yémeklik.

sanem is. ar. 1. but; 2. senem, intayin güzel.

sanemhane is. 1. butxana; 2. senemxana.

sangı s. telwe.

sangılamak telwileshmek.

sangılık -ğı is. telwilik.

sanı is. 1. texmin; 2. höküm, baha.

sanık -ğı s. is. gunahkar (jinayetchi) dep hésablanghan.

sanılmak hésablanmaq, sanalmaq, texmin qilinmaq: *İş sanıldığından daha uzun sürebilir* – Ish texmin qilidighindinmu uzaq dawam qilishi mumkin.

sani s. ar. ikkinchi.

sâni s. ar. 1. qilghan, barliqqa keltürgen; 2. keship qilghuchi, senetchi.

sania is. ar. 1. oydurma; 2. hiylilik ish.

sanih is. ar. birdinla méngide eks etken.

saniye is. ar. sékunt.

saniye s. is. ar. 1. ikkinchi; 2. ayal ismi (Saniye).

saniyelik -ği s. sékuntluq: *Saniyelik iş* – Birdemlik ish.

sank qush mayiqi, mayaq.

sankı bk. *sank*.

sanki z. xuddi, goya: *Bu yer sanki cennettir* – Bu xuddi jennetke oxshaydu.

sanlı s. shöhretlik, abroyluq, ataqliq.

sanmak ... dep hésablimaq, texmin qilmaq, perez qilmaq.

sanrı is. xiyaliy tuyghu.

sanrılmak xiyaliy tuyghugha bérilmek (qaplanmaq).

sansar is. zool. bulghun, sansar.

sansasyon is. fr. küchlük hayajan.

sansasyonel s. hayajan qozghighuchi.

sanskrit -ti is. sanskrit (hindilarning qedimki tili).

sansör *is. fr.* tekshürgüchi (maqale we xet cheklerni tekshürüş üçün hökümet teripidin qoyulghan adem).

sansür *-rü is. fr.* tekshürüş (maqale we xet-cheklerning hökümet teripidin tekshürülüshi).

sansürcü *is.* tekshürgüchi.

santabarba *is.* urush paraxotlirida ofitsér we eskerlerning aram alidighan we tamaka chékidighan yéri.

santal *is. bot.* sendel (ösümlük).

santiar *is. fr.* santiar (arning yüzde biri).

santigram *is. fr.* santigram (bir gramning yüzde biri).

santilitre *is. fr.* santilétr (bir létrning yüzde biri).

santim *is. fr.* bezi döletlerde pul birlikining yüzde biri.

santiman *is. fr.* bk. **duygu**.

santimetre *is. fr.* santimétr.

santonin *is. fr.* santonit (medde qurtini chüshürüş üçün ishilitidighan zeherlik dora).

santrahaf *is. ing.* putbolchilarda 5-nomurluq tenheriketchi (ortabék).

santral *-li is. fr.* 1. istansa; 2. (téléfonda) ulash apparati.

santralci *is.* 1. élékr istansisida ishligüchi; 2. téléphone istansisida ishligüchi.

santur *is. far.* berwapqa oxshaydighan chalghu (saz).

santurcu *is.* berwap chalghuchi, berbapchi.

santuri *is. far.* berwap chalghuchi.

sap *is.* 1. sap, deste: *Bıçağın sapı* – Pichaqning sépi; 2. ghol ösümlükning; 3. nersining toqlidighan qismi.

sapak *-ğı is.* ikki yolning tutashqan yéri.

sapan *is.* 1. sapan; 2. salgha, reketke (urush qorali).

sapanbalığı *is.* itbéliqning bir türi.

sapanorya *s.* set, körümsiz.

saparta *azar:* *Saparta yemek* – Azar yémek.

sapasağlam *s.* sap, saghlam, saq, béjirim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sapçık -ğ*ı is.* 1. kichik gül shéxi; 2. paye.

sapfizm *is.* ayallar ara jinsiy munasiwet.

sapık -ğ*ı s. is.* 1. yoldin chiqqan; 2. telwilerche ish qilidighan.

sapınç -c*ı is.* yoldin ézish, yoldin chiqish.

sapitmak 1. eqilni buzmaq, eqli buzulmaq; 2. gépidin azmaq, kelse-kelmes söz qilmaq; 3. yolidin azmaq: *Yolu sapıttılar – Yoldin ézip qaldi.*

sapîrsapîr *z.* shaldir-shuldur, tokur-tokur: *Elmalar sapır sapır döküldü – Almlar tokur-tokur töküldi.*

sapkın *s. fels.* 1. toghra yoldin ayrilghan, yoldin azghan; 2. qayghan, qéyip ketken.

sapkınlık -ğ*ı is.* yoldin azghanliq, toghra yoldin ayrilghanliq.

saplamak 1. saplima; 2. paturmaq.

saplanmak 1. saplanmaq; 2. pétip qalmaq: *Araba çamura saplandı – Harwa batqaqqa pétip qaldi.*

saplantı *is.* toghra dep chüshinilgen xata pikir.

saplı *s.* 1. tutquchluq, sépi bolghan, sapliq, qulaqliq; 2. tiqiqliq, sanjiqliq: *Bıçak karpuzı saplı duruyor – Pıçaq tawuzgha sanjiqliq turidu; 3. tutquchluq yaki qulaqliq das yaki qazan.*

sapmak bashqa bir yolgha kirip qalmaq: *Satıcı yan sokağa saptı – Satquchi yan kochigha kirip qaldi; 2. xata yolgha kirip ketmek.*

sapsağlam *s.* sapsaq, béjirim.

sapsarı *s.* sapsériq.

saptamak 1. békitmek, belgilimek, muqimlashturmaq, qararlashturmaq: *Her cumartesi kadroların kol çalışmasına katılmaları saptandı – Her shenbe küni kadirarning ixtiyari emgekke qatnishishi belgilendi; 2. nersining ehwalini igilimek.*

saptanmak békitilmek, belgilenmek, muqimlashturulmaq, qararlashturulmaq.

saptayıcı s. is. belgiligüchi, békitküchi, qararlashturghuchi, muqimlashturghuchi.

saptırıcı s. azdurghuchi, qaymuqturghuchi, yoldin azdurghuchi.

saptırmak azdurmaq, yoldin chiqarmaq.

sar s. ar. xushal qilidighan.

sar is. ar. 1. öch, intiqam; 2. öch élinidighan qatil.

sara is. ar. tutqaq késili.

sara s. is. 1. sap, xalis, pak; 2. ayal ismi.

sarabanda is. sp. üç qedem bilen oynilidighan Ispaniye tansisi.

sarabilim is. tp. tutqaq késilini tetqiq qilidighan ilim.

saraç -cı is. ar. serrach (éger, toqum qatarliqlarni yasighuchi we satquchi); 2. tére chamadan qatarliqlarni yasighuchi.

saraçhane is. serrachliq dukini (at we harwa jabduqi yasilidighan we sétilidighan orun).

saraçlık -ğı is. sarrachliq.

sarafan is. sarapan (ayallar kiyimi).

sarahat -tı is. ar. 1. ashkariliq, ochuqluq; 2. éniqliq.

sarahaten z. ar. ochuqtin ochuq, ashkara halda.

saraka is. yun. mesxire, zangliq qilish, hezil.

saraka etmek mesxire qilmaq.

sarakalı s. hezillesh.

saralı s. tutqaq késilige uchrighuchi.

sararmak 1. sarghaymaq; 2. qorqqanliqtin renggi tatirip ketmek.

sarartma is. s. 1. sarghiyish; 2. jüdeğ we renggi sarghiyip ketken (adem).

sarartmak sarghaytmaq: *Güneş ekinleri sararttı* – Kün ziraetlerni sarghaytti.

sarat -tı is. ötkeme (töshükliri ghalwurningkidin sel chongraq).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

saray is. far. 1. saray: *Çocuk sarayı* – Balılar sarıy; 2. hökümdarlar turidighan zor bina.

sarban is. far. töge karwini.

sardalya is. it. zool. sardin béliqi.

sardonika is. héqiqning bir türi.

sarf is. ar. 1. xirajet, chiqim, rasxot, serp: *Çok para sarf ettim* – Köp pul xirajet qildim; 2. morfologiyе, serf.

sarfinazar ar. hésab élinmisimu, hésablanmisimu ...: *Bu ufak tefek kusurlardan sarfinazar edilirse, fena adam değil* – Bu ushshaqchüshshek kemchiliklerini almighanda yaman adem emes.

sarfiyat -tı is. ar. xirajet, rasxot, chiqim.

sargı is. 1. téngiq latisi; 2. téngiq.

sargılamak tangmaq: *Yarayı sargılamak* – Yarini tangmaq.

sarhoş s. is. far. mest: *Sarhoş olmak* – Mest bolmaq.

sarhoşluk -ğu is. mestlik.

sarı karınca sériq chümüle.

sarı uygurlar is. sériq uyghurlar.

sarıağız is. zool. göshi tatliq bir xil béliq.

sarıca s. 1. sarghuch, sériqqa mayil: *Sarica bir yüz* – Sarghuch yüz; 2. yawa here.

sarıgöz is. zool. sériq köz béliq (göshi lezzetlik bir xil béliq).

sarık -ğı is. selle.

sarıklı s. 1. sellilik; 2. molla, axun (diniy adem), muellim.

sarılgan s. bot. yamiship ösidighan (ösümlük): *Üzüm sarılgandır* – Üzüm yamiship ösidighan ösümlük.

sarılı s. téngiqliq: *Eli sarılıydı* – Qoli téngiqliq idi.

sarılı s. sériq renglik.

sarılık -ğı is. 1. sériqliq, sériq reng; 2. sériq késel.

sarılmak 1. téngilmaq, baghlanmaq; 2. özini bashqa nersige baghlimaq: *Belini sardı* – Bélini baghlidi; 3. quchaqlimaq; 4.

qolgha almaq: *Silaha sarılmak* – Qoralni qolgha almaq, qorallanmaq.

sarım *is.* 1. téngish, orash; 2. bir qétimlik téngishqa bolidighan miqdar; 3. halqa, chember.

sarımsak *is.* samsaq.

sarımsaklı *s.* samsaqliq, ichige samsaq sélinghan.

sarımsı *s.* sarghuch, sériqqa mayil.

sarımtırak bk. *sarımsı*.

sarınmak téngilmaq, oralmaq, yögelmek.

sarışın *s.* sériq chachliq we aq tenlik.

sari *is. ar.* 1. ötüp ketken, ötkünchi; 2. yuqumluq.

sari *is. hint.* hinchdi ayallirining kiyimi.

sarif *s. ar.* 1. serp qilinghan, xejlen'gen; 2. özgertken.

sarig *is. fr. zool.* Amérikada yashaydighan we balisini dümbisige artip yüridighan kichik haywan.

sarih *s. ar.* 1. chüshinishlik, ochuq-ashkara; 2. ishenchlik, gumanliq yéri bolmighan; 3. sadda.

sarihan *z.* opochuq, ashkara.

sarkık -ğı *s.* sanggilap turidighan.

sarkınmak 1. toqunushmaq, chéqilmaq; 2. sanggilap turmaq, ésilip qalmaq.

sarkıntı *is.* 1. toqunush, chélishish; 2. bulangchiliq, bulang-talang.

sarkıntılık -ğı *is.* 1. chéqilmaqliq, bolupmu ayallargha chéqilmaqliq; 2. qanat sörimeklik.

sarkıtmak 1. sanggilatmaq; 2. asmaq, dargha ésip öltürmek.

sarkma *is.* peske sanggilash.

sarkmak 1. sanggilmaq; 2. ésiqliq turmaq; 3. uchrimaq, yoluqturmaq; 4. tuyuqsız hujum qilmaq, tajawuz qilmaq.

sarkoloji *is.* muskul talaliri anatomiyisi.

sarkopt *is.* qichishqaq (qotur) késilini peyda qilidighan bir xil parazit.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

sarkosel is. erlik jinsiyet bézi we bu bez üstidiki ösme.

sarma is. 1. yögesh, orash; 2. yögem, oram; 3. türmel (tamaq); 4. yögelgen, oralghan; 5. chirmaq.

sarmak 1. orimaq, yögimek; 2. qorshimaq, muhasirige almaq: *Ordu düşmanı sardı* – Qoshun düşmenni qorshiwaldi; 3. yéyilip ketmek, qaplap ketmek: *Ateş çevreyi sardı* – Ot etrapni qaplan ketti; 4. quchaqlımaq; 5. tügmek: *İpliği sarmak* – Yip tügmek; 6. zoqlandurmaq, tesirlendürmek: *Bu şarkı beni sarmiyor* – Bu naxsha méni zoqlanduralmaydu; 7. tangmaq.

sarmalamak yéyilmaq, qaplımaq, qaplap ketmek.

sarman s. 1. zor, yoghan; 2. sériq tüklük (müşük).

sarmaş «quchaqlashmaq» dégen menide qollinilidu.

sarmaşan s. bot. yamiship ösidighan (ösümlük).

sarmaşık -ğı is. yamiship ösidighan ösümlük.

sarmaşıkğiller is. bot. yamiship ösidighan ösümlükler.

sarmaşmak quchaqlashmaq.

sarnç -cı s. 1. yamghur-yéshinni toplaydighan yer asti su ambiri; 2. paraxotlarda ichilidighan suni saqlash ambiri.

sarp -pı s. 1. tik, ötüş-chiqish qiyin bolghan: *Sarp yol* – Tik yol; 2. qattiq, yirik; 3. qiyin, tes.

sarpa is. yun. zool. Aq Déngizda yashaydighan bir xil béliq.

sarpın is. yun. 1. ashliq ambiri; 2. tengne.

sarplaşmak 1. ötüş qiyinlashmaq, qiyin bir hal almaq: *Yol birden bire sarplaştı* – Yol birdinla qiyinlashti; 2. qiyin halgha kelmek.

sarrafi is. ar. 1. serrap (altun-kümüş sodigiri); 2. jazanixor.

sarrafiye is. ar. serraplıq heqqi.

sarraflık -ğı is. serraplıq.

sarsak -ğı s. qériliqtin yaki késelliktin küchsizlinip titreydighan.

sarsar is. ar. shiddetlik boran.

sarsı is. yer tewrigendiki silkinish.

sarsılmak tewrimək, silkinmek: *Ev rüzgardan sarsılıyor – Öy shamaldin silkiniwatidu.*

sarsıntı is. 1. tewresh, silkinish; 2. titresh; 3. yer tewresh; 4. ademni zeipleshtürgüchi jismaniy we rohiy buzuqluq.

sarsıntılı s. 1. tewrigen; 2. silkin'gen; 3. ishenchsiz, ishench qilghili bolmaydighan.

sarsıntısız s. 1. tewrimeydighan, silkinmeydighan; 2. rahet, ishnechlik: *Sarsıntısız bir hayat – Rahet bir hayat.*

sarsmak 1. aldi-arqigha ittermek, qimirlatmaq; 2. biaram qilmaq, xatirjemlikini buzmaq, aware qilmaq: *Hastalık çocuğu pek sarsmadı – Aghriq balini bek aware qilmidi.*

sası s. purap qalghan, niqsip qalghan.

sasımak purap qalmaq, kökirip qalmaq, échip qalmaq, paxtiliship qalmaq.

sat is. ar. erab élipbesining on tötinchisi.

satak is. bazar.

satang is. satank (Tayland pul birliki).

satanzizm is. iblislarche heriket, ghayet yawuzluq.

sataşkan s. tajawuzkar, tajawuzchi.

sataşmak biaram qilmaq, biseremjan qilmaq.

satén is. fr. tawar, durdun.

sathi s. ar. yüze, chongqur bolmighan: *Sathi bir tahlil – Yüze bir tehlil.*

sathilik -ği is. yüzelik.

satı is. sétish.

satıcı is. 1. satquchi; 2. sodiger; 3. seyyare sodiger.

satıcılık -ği is. 1. sétiqchiliq, sodigerchilik; 2. ushshaq tijaret.

satıh -thu is. ar. yüz (bir nersining).

satılık -ği s. sétiqqa chiqirilghan: *Satılık ev – Sétilidighan öy.*

satılmak sétilmaq: *Mallar satıldı – mallar sétildi; Düşmana satıldı – Düşmen'ge sétildi.*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

satım is. sétish, sétim: *Alım satım* – Élim-sétim.

satımlık -ğı is. shérinkane.

satın is. «sétiwalmaq» dégen menide qollinilidu.

satın alan bk. satın alıcı.

satın alıcı is. sétiwalghuchi.

satın alma is. sétiwélish: *Satın alma gücü* – Sétiwélish küchi.

satır ar. qur: *Bu sayfada on beş satır var* – Bu bette on besh qur bar.

satır is. ar. 1. qingraq; 2. adem öltüridighan chong we éghir qilich.

satır başı is. qur béshi.

satış is. sétish.

sâtir is. fr. pürken'gen.

satir hejwi.

satirik -ği s. fr. hejwilik, satirik: *Satirik şiir* – Hejwi shéir.

satl is. ar. 1. das, légen, telengge, jawur qatarlıqlar; 2. atlarnı sughiridighan olaq.

satlıcan is. ar. kökreğ perde yallughi.

satma is. sétish.

satmak 1. satmaq: *Mal satmak* – Mal satmaq; *Kendini nasıl da satmasını biliyor* – Özini qandaq köptürüşni bilidu; 2. artuq baha qoymaq, köptürmek, satqunluq qilmaq: *Savaş planlarını düşmana satmak* – Urush pılanlırını düşmen'ge satmaq.

satranç -cı is. far. shahmat.

satrançlı s. katekchi.

satrançlı kurmaş shatlanka (katekche rext).

sattırmak satquzmaq.

Satürn öz. is. Sekentir yultuzı, Saturin.

satürnizm qoghushun bilen zeherlinish.

satvet -ti is. ar. 1. zorluq; 2. hujum, étilish.

saur 1. ochaq; 2. duxopka.

sav is. 1. ilgiri sürülgen pikir, chüshenche; 2. söz; 3. xewer; 4. maqal, temsil; 5. muddia.

sava is. xewer, xush xewer.

sava is. 1. tömürchilerning sendili; 2. mozduzlarning dupisi (ayagh kiyimni kiydürüp qoyup mixlaydighan eswab).

savab is. ar. toghriliq, toghra heriket.

savacı is. 1. xewerchi; 2. xush xewer yetküzgüchi, süwet étip kelgüchi.

savak -ğı is. éqin suning ayrilghan yéri; 2. artuq suni éqitidighan ériq.

savan is. sawanna (qurghaqliq mewsumi uzun süridighan rayonlardiki otlaqlargha bérilgen nam).

savana is. fr. bk. savan.

savaş is. urush, soqush, jeng: *İkinci dünya savaşı* – İkkinchi dünya urushi.

savaşan s. jenggiwar.

savaşçı s. 1. urushuwatqan, jeng qiliwatqan; 2. jenggiwar; 3. jengge qatnashquchi.

savaşma is. 1. jeng qilish; 2. küresh qilish.

savaşmak 1. jeng qilmaq, urushmaq, soqushmaq; 2. küreshmek, küresh qilmaq.

savat -dı is. ar. kümüşhke ishlen'gen qara oyma.

savatlamak kümüşh üstige qoghushun bilen neqish ishlimek.

savatlı s. (kümüshtin ishlen'gen nersiler) oyma qilip ishlen'gen, ishlen'gen: *Savath tabaka* – Ishlen'gen quta.

savcı is. teptish, tekshürgüchi.

savcılık -ğı is. teptish mehkimisi.

savdırmak qoghatmaq.

savla is. it. kéme we paraxotlarda bayraq chiqirishta qollinidighan arghamcha.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

savlamak pikrini otturigha qoymaq.

savlet *-ti is. ar.* qattiq hujum, étilip kélish.

savlo bk. *savla*.

savm *is. ar. din.* ramzan, rozi.

savmak 1. qoghlimaq, heydimek: *Dilenciysi savmak* – Tilemchini qoghlimaq; 2. japa chekmek, derd tartmaq: *Hastalığı savmak* – Késel tartmaq; 3. tesir qilmaq: *Soğuk içime savdı* – Soghuq jénimgha ötti.

savmış *s.* ötken, ötüp ketken: *Savmış şey* – Ötken nerse.

savn *is. ar.* muhapizet qilish asrash, qoghdash.

savruk *-ğu s.* diqqetsiz, bihosh, perwasiz, biperwa.

savrukluk *-ğu is.* diqqetsizlik, biperwaliq, perwasizliq, bihoshluq.

savrulmak taralmaq, chéchilmaq, yéyilmaq.

savsas *z.* 1. asta; 2. gheyriy meqset bilen marap yürüş.

savsas vermek oghriliqche bir xotunning qoynigha kirmek.

savsacı (xotunlarni) marap yürüğüchi exlaqsiz adem.

savsak *-ğı s.* ishni köngül qoymastin qolining uchida ishleydighan yaki kéchiktüridighan.

savsaklamak ishni sewebsiz kéchiktürmek: *İşinizi savsakladım sanmayın, vaktını bekliyorum* – Ishingizni kéchiktürdi dep oylimang, waqtini kütüwatimen.

savsalamak bk. *savsaklamak*.

savt *is. ar.* 1. qamja; 2. qamchilash.

savt *is. ar.* 1. awaz, sada; 2. türk muzikilirining bir türi.

savul *ünl.* posh-posh, yol ber, «bir chette tur» dégen menide qollinilidu.

savulmak bir nersidin saqlinip yiraqlashmaq.

savunma *is.* mudapie, qoghdinish: *Milli savunma bakanlığı* – Dölet mudapiesi ministirliki.

savunmak 1. mudapie körmek, qoghdanmaq; 2. qoghdimaq, muhapizet qilmaq; 3. söz yaki maqale bilen qollimaq yaki yar yölekte bolmaq.

savunmalık -ǵı **s.** mudapiege ait.

savunu is. mudapie, qoghdinish.

savunucu s. 1. mudapie qilghuchi; 2. qoghdighuchi.

savurgan s. bihude (orunsiz) serp qilghuchi, israpxor, betxej, soruqchi.

savurganlık -ǵı **is.** israpxorluq, betxejlik.

savurmak 1. chachmaq; 2. sorumaq; 3. (boran) bir nersini ong-tetür qiliwetmek; 4. (yalghan, bohtan heqqide) sözlimek; 5. israp qilmaq, pulni chachmaq; 6. pirqiritip atmaq; 7. dolqunlatmaq: *İddia savurmak* – Söz sözlimek.

savuşmak 1. oghriliqche qéchip ketmek; 2. (aghriq heqqide) yaxshılanmaq, yaxshi bolup qalmaq.

savuşturmak 1. (késellik heqqide) saqlap qalmaq: *Hasta tehlikeyi savuştürdü* – Késel tehlikidin qutuldu; 2. tutquzmaq.

savut is. qoral-yaraq.

savutlamak qorallandurmaq.

savvag is. ar. bk. sayyag.

sây is. ar. 1. ishlesh, tirishchanliq; 2. gheyret qilish, emgek.

saya is. ayagh kiyimning yüzi.

sayacı is. ayagh kiyimning yüzini teyyarlighuchi usta.

sayaç -cı is. 1. hawa gazi, tok we su qatarliqlarning ishilitilish miqdarini ölçeydighan eswab; 2. xatiriligüchi eswab; 3. hésablighuchi eswab.

sayd is. owlash.

saydam s. is. nur ötküzgüchi: *Cam saydamdır* – Eynek nur ötküzgüchidir.

saydamlık -ǵı **is.** yoruqluq we nur ötküzüsh xususiyiti.

saydamsız s. yoruqluq we nur ötküzmezdighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

saydamsızlık -*ğ* **is.** yoruqluq we nur ötküzmeslik xususiyiti.

saydelani is. ar. 1. doriger; 2. dorigerlik.

saydırmak 1. sanatmaq; 2. hésablatmaq.

saye is. far. 1. saye, kölengge, shola; 2. ige bolush, qoghdash, béshini silash; 3. yadrem, medet, yar-yölek.

sayeban is. far. 1. saywan; 2. qoghdighuchi we ige bolghuchi adem.

sayf is. ar. yaz pesli.

sayfa is. ar. 1. sehipe, bet; 2. bir betke bésilghan yaki yézilghan nerse; 3. waraq (qeghezning).

sayfalık -*ğ* **s.** sehipilik, betlik: *Ellı sayfalık kitap* – Ellik betlik kitab.

sayfi s. yazgha ait, yaz bilen munasiwetlik.

sayfiye is. ar. dacha.

saygı is. hörmet: *Küçükler büyüklere saygı göstermek bir iyi ahlaktır* – Kichiklarning chonglargha hörmet qilishi yaxshi exlaqtur.

saygıdeğer s. hörmetlik.

saygılı s. hörmetligüchi, hörmet qilghuchi.

saygın s. mötiwer, hörmet igisi.

saygınlık -*ğ* **is.** étibarlıq, mötiwerlik, hörmetke sazawer.

saygısız s. z. biedep, hörmet qilmaydighan.

saygısızlık -*ğ* **is.** hörmetsizlik.

sayha is. ar. warqirash, jarqirash, tovlash.

sayı is. 1. san, sanaq; 2. gézit we zhurnalning sani: *Gazetenin bugünkü sayısı* – Gézitning bugünkü sani.

sayıcı is. sanighuchi (baj élish meqsitide charwilarnı sanighuchi).

sayıklama is. jöylüş.

sayıklamak 1. jöylümek; 2. aghzidin chühürmeslik.

sayılama is. statistik qilish, statistika (bilim), hésablash.

sayılamak hésablanmaq, statistika qilinmaq.

sayılı s. 1. az sanliq: *Bu gibi olaylar tarihte sayılıdır* – Bundaq weqeler tarixta az körüli; 2. sanaqliq, cheklik; 3. waqti we sani ochuq bolghan; 4. tonulghan, meshhur.

sayılmak sanalmaq, hésablanmaq.

sayım is. 1. sanaq, san: *Nüfus sayımı* – Nopus sani; 2. sanap éniqlimaq.

sayın s. izzetlik, möhterem: *Sayın dinleyiciler* – Hörmetlik tingshiguchilar.

sayısız s. san-sanaqsız: *Sayısız başarılar* – Sansız muweppeqiyetler.

sayışmak hésablashmaq (biri bilen), hésab kitab qilmaq.

sayıştay is. dölet budjiti komitéti.

sayide s. far. 1. sürtülgen, sürtüp parqiritilghan; 2. konirighan, eskirigen.

sayis is. ar. bk. seyis.

saykal is. ar. 1. sirchi; 2. sir.

saykallamak 1. sir bermek, sirlap parqiratmaq; 2. xushamet qilmaq.

saylamak tallimaq, saylimaq.

saylav is. xelq wekili, parlamént ezasi.

saymaca s. belgilen'gen, teyinlen'gen baha, nerx.

saymak 1. sanimaq: *Bahçadaki ağaçlari saymak* – Baghchidiki derexlerni sanimaq; 2. hésablima; 3. ehmiyet bermek: *O, bu gibi âdetleri çok sayar* – U bündaq adetlerge bek ehmiyet béridü; 4. hörmet qilmaq: *Gençler daima yaşlıları saymalı* – Yashlar her daim chonglargha hörmet qilishi kérek.

saymamak 1. étibargha almasliq; 2. hörmetsizlik qilmaq.

saymamazlık -ğı is. hörmetsizlik.

sayman is. boghaltir, kassir.

saymanlık -ğı is. 1. boghaltirliq; 2. boghaltiriye.

saymazlık -ğı is. hörmet qilmasliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sayrı s. 1. késelchan, késel: *Sayri düşmek* – Késel bolmaq; 2. keyipsiz.

sayrılık -ğı is. késellik.

sayrimsak -ğı s. özini aghriq qilip körsetmek.

sayvan is. far. 1. sayiwen; 2. pewaz; 3. péshaywan, dehliz; 4. künlük.

sayyad is. ar. zerger.

sayyag is. ar. zerger.

saz is. bot. 1. qomush; 2. qomushtin yasalghan; 3. renggi sériq.

saz is. far. 1. saz (türlük chalghularning omumiy nami); 2. chalghuchilar guruppisi; 3. bezme, olturush.

sazan is. zool. karip béliqi.

sazcı is. sazchi, sazende.

sazende is. far. sazende, saz chalghuchi, sazchi.

sazendeği is. sazchiliq.

saziş is. far. qorulush, sélinish.

sazlik -ğı is. qumushluq.

saztırashan is. borichi, boratoqughuchi.

seans is. fr. 1. birlikte ishligüchiler; 2. yighin waqti; 3. bir ish üçhün ketken waqit; 4. qétim nöwet: *Sinemalar günde üç seans yapılır* – Kino künde üç qétim qoyulidu.

seb s. ar. yette (reqem).

seb is. ar. tillash.

seba s. ar. yette (reqem).

seba is. coğr. gherbiy jenub Erebanda islamiyettin awwalqi dölet.

sebahat is. ar. bk. *sibahat*.

sebak is. ar. 1. ders, sawaq; 2. mukapat.

sebat -tı is. ar. chidamliqliq, ching turmaqliq: *Fikrinde sebat ediyor* – Pikride ching turidu.

sebatlı s. chidamliq, qetiy.

- sebatsız** *s.* chidamsiz, qetiysiz.
sebatsızlık *-ği is.* chidamsizliq.
sebaya *is.* esirler, urushta qoligha chüşkenler (köpinche ayallar).
sebbah *s. is. ar.* su tüzüş mahiri.
sebbak *is. ar.* meden éritküchi.
sebeb bk. *sebep*.
sebebiyet *-ti is. ar.* seweb.
sebebiyle *z.* tüpeylidin, sewebidin.
sebep *-bi is. ar.* seweb: *Yoksulluğun sebebi sömürüdüz* – Yoqsulluqning sewebi ékspilatatsiyudur.
sebeplemek payda qazanmaq.
sebeplicilik *s.* seweblicilik.
sebepsiz *s.* sewepsiz.
sebepsizlik *-ği is.* sewepsizlik.
sebet *is. ar.* ispat qeghizi.
sebhale *is. ar.* «subhanalla» sözini tekrarlash.
sebi *is. ar.* 1. yette künde bir kelgen (nöwet); 2. yette sangha munasiwetlik.
sebi *is. ar.* esirge chüşken.
sebil *is. ar.* sebil (sawabliq üçün ulugh künlerde tarqitilghan ichimlik süyi).
sebil etmek israp qilmaq.
sebilci *is.* kochimu kocha yürüp pulsiz su tarqatquchi.
sebilci *is.* kochimu kocha bürüp pulsiz su tarqatquchi.
sebilhane *is. ar.* meschitlarning yénigha mexsus sélinghan we sawab üçün ichidighan suni tarqitidighan öy.
sebin *s. ar.* yetmish (san).
sebit *s. ar.* öz yéride ching turghan.
sebk *is. ar.* sabiq, awwalqi.
seblâ *s. ar.* 1. uzun kirpiklik; 2. ayal ismi.
seblet *is. ar.* burut.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sebt is. ar.** shenbe.
- sebt is. ar.** yézish, qeit qilish.
- sebu is. ar.** shir, yolwas qatarliq yirtquch haywanlar.
- sebu is. ar.** 1. koza, komzek; 2. romka, qedeh.
- sebuçe is. far.** 1. kichik koza, kichik komzek; 2. kichik romka, kichik qedeh.
- sebuhs s. ar.** su üzgüchi, su üzüş mahiri.
- sebun s. ar.** yetmish (san).
- sebük s. far.** 1. yénik, yenggil; 2. téz, chaqqan, chebdes; 3. tentek éghir-bésiq bolmighan.
- sebüki is.** 1. yéniklik, yenggillik; 2. ittiklik, chaqqanliq.
- sebz is. far.** yéshil.
- sebze is. far.** köktat, otyash: *Sebze bahçesi* – Köktatliq, otyashliq.
- sebzeci is.** köktat satquchi, kökchi.
- sebzecilik -ği is.** köktatchiliq.
- sebzelik -ği is.** köktatliq.
- sebzevat is. far.** köktat, otyash sözlirining köplüki.
- sebzezar is.** 1. yéshilliq; 2. köktatliq, köktat étizi.
- sebzi is. s. far.** yéshilliq, yéshil renglik.
- sebzín s. far.** yéshil renglik.
- seccac s. ar.** 1. shiddet bilen aqqan su yaki yaghqan yamghur; 2. **is.** sharqiratma.
- seccade is. ar.** jaynamaz.
- seccan is. ar.** gundipay.
- secde is. ar. din.** sejde.
- secde etmek** sejde qilmaq.
- secdegah** ibadet qilinidighan, namaz oqulidighan yer.
- secdegeh** bk. **secdegah.**
- secdegir s.** sejde qilghan.
- secencel is. ar.** eynek.
- secencele is. ar.** bk. **secencel.**

- seci is. ar.** su bilen toldurulghan tung.
- seci is. ar. ed.** nezm qapiyisi.
- seciye is. ar.** xuy, mijez, xaraktér.
- seciyesiz s.** qiliqsiz.
- seçi is.** saylash.
- seçici s.** saylighuchi.
- seçicilik -ği is.** saylash ishi.
- seçik -ği s.** 1. belgilik, ochuq; 2. alahide.
- seçilmek** saylanmaq, tallanmaq.
- seçilmiş s.** 1. tallanghan, saylanghan: *Seçilmiş eserler* – Tallanma eserler; 2. ilghinip qalghan: *Seçilmiş meyveleri çok ucuza sattı* – Ilghinip qalghan méwilerni bek erzan satti.
- seçim is.** saylam.
- seçimsel s.** saylam bilen munasiwetlik, saylamgha ait.
- seçkin s.** 1. talliwélinghan; 2. munewwer; 3. peziletlik, yaxshi xisletlik.
- seçme is.** 1. saylash, tallash; 2. munewwer.
- seçmece z.** tallash yoli bilen: *Seçmece verirsen, daha çok ahırım* – Tallash sherti bilen bersen, téximu köp alimen.
- seçmecilik -ği is.** bir-birige zit bolghan herxil pikirlerini, nezeriyilerini méxanikiliq sürette, prinsipsiz arilashturuwetkenlik.
- seçmek** 1. tallimaq, ilghimaq; 2. saylimaq; 3. perq qilmaq.
- seçmen is.** saylighuchi.
- seçtirmek** 1. saylatmaq; 2. tallatmaq, ilghatmaq, parlatmaq.
- sed is.** bk. *set*.
- seda is. ar.** 1. sada, awaz; 2. eks sada.
- seda is. ar.** kökrek, köksi, emчек.
- sedacet is. far. ar.** saddiliq.
- sedat -dı is. ar.** 1. toghriliq; 2. toghra nerse; 3. er ismi.
- sedatkâr s. ar.** ching turidighan.
- seddetmek** etmek, yapmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sedef is. ar. 1. sedep: *Sedef düğme* – Sedep tügme; 2. sedeptin qilinghan.

sedefçe is. ushshaq (kichik) sedep, sedepche.

sedefçi is. sedeptin yasalghan nerse-kérekler satquchi, sedepchi.

sedefçilik -ği is. sedepchilik.

sedefi s. 1. sedep renggide; 2. ichide sedep bolghan.

sedefkâr s. is. ar. sedeptin nerse-kérek yasighuchi.

sedefkâri is. sedepchilik.

sedefli s. sedep bilen zinnetlen'gen.

sedefsi s. sedepke oxshaydighan, sedep renggide.

sedid is. ar. toghra, adil.

sedil is. ar. 1. perde, yopuq; 2. asquch.

sedir is. lat. shemshad derixi, sédir.

sedir is. ar. löm-löm kariwat, yastuqluq kariwat.

sedirlik -ği is. shemshadliq, sédirlik (shemshad östürülidighan yer).

sedrebeki s. is. ehmiyetsiz, qalaymiqan, yalghan, bimene (söz).

sedye is. it. jirgha (késel yaki yaridarlarni toshuydighan).

sedyelik -ği s. jirgha bilen toshuydighan (késel).

sefac tamasha, sapa, köngül xushluqi.

sefahat -tı is. ar. 1. tamashigha bekmu bérligüchi; 2. tamasha, oyun-külke; 3. qolidikini kelse-kelmes xejlewérish.

sefan is. ar. 1. kéme, paraxot; 2. türlük témilardiki kitab.

sefalet -ti is. ar. 1. kembeghellik, yoqsulluq; 2. perishanliq, xorluq, heqirliq.

sefaret -ti is. ar. elchi.

sefarethane is. ar. elchixana.

sefat is. ar. séwet.

sefe is. ast. Kassuppa (asmanning shimaliy teripidiki yultuzlar türkümidin biri).

sefeh *is.* eqilsizliq, kem eqilliq.

sefer *is. ar.* 1. seper, yoluchiliq; 2. nöwet, qétim: *Ûç sefer* – Üch nöwet; 3. sirtqa qarita urush sepiri, urush.

seferber *s. ar.* seperwer.

seferberlik *-ği is.* seperwerlik: *Savaş seferberliği* – Urush seperwerligi.

seferiye *is. ar.* urush halitide turush.

seferli *s.* seperge chiqip ketken, yolgha chiqip ketken, seperdiki.

sefertası *s.* bir yaki birqanche qewetlik tamaq qachisi.

seffâk *s. ar.* qanxor, qan tükücüchi.

sefid *s. far.* aq.

sefidi *is.* aqliq.

sefih *s. ar.* 1. oyun-tamashigha bérilgen; 2. addiy; 3. eqilsiz, kem eqil.

sefil *s. ar.* 1. yoqsulluq tartqan, yoqsul, perishan; 2. töwen, peskesh; 3. xarab, jul-jul bolup ketken.

sefine *is. ar.* 1. kéme, paraxot; 2. túrlük témilarni mezmun qilghan kitab.

sefir *is. ar.* elchi.

sefire *is. ar.* 1. ayal elchi; 2. elchining ayali.

seğirdim *is.* 1. yügürüş; 2. tügmen'ge su chüshidighan no; 3. top étilghandin kéyin qondaqning arqigha tépishi.

seğirdişmek 1. yügürüşmek; 2. gheyret qilmaq, küch chiqarmaq.

seğirmek qimildimaq, midirlimaq.

seğirtme *is.* yügürüş.

seğirtmek 1. yügürmek: *Birdenbire kalkıp eve doğru segirtti* – Birdinla ornisdin qalqip turup öyige qarap yügürdi; 2. (béliq tutidighan) qarmaq.

seğmen *is. far.* héyt-ayem we toy-tökünlerge milliy kiyim kiyip, atliq yaki qoralliq qatnishidighan yashlar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sehab** *is. ar.* 1. bulut; 2. qarangghuluq.
- sehabe** *is. ar.* parche bulut.
- sehaib** *is. ar.* bulutlar.
- sehanet** *is. ar.* issiq bolmaq, issiqliq.
- sehanet** *is. ar.* 1. qélinliq; 2. issiqliq; 3. qattiqliq.
- sehavet** *-ti is. ar.* séxiyliq, qoli ochuqluq.
- seher** *is. ar.* 1. seher (waqit); 2. ayal ismi.
- seher** *is. ar.* uyqusizliq, uyqusizliq késili.
- seherhiz** *s. ar.* ornidin etigen turidighan.
- sehhar** *s. is. ar.* daxan, périxun, baxshi.
- sehhare** *is.* nahayiti güzel daxan ayal.
- sehi** *s. far.* 1. tüz, toghra; 2. notidek.
- sehil** *s. ar.* ongay.
- sehim** *-hmi is. ar.* 1. pay, hesse; 2. uchigha uchluq tömür qadalghan tayaq, oqyaning oqi; 3. mirasxorlarga tegken hesse.
- sehim** *s. ar.* hessidar.
- sehiv** *-hvi is. ar.* xataliq.
- sehl** *s. ar.* bk. **sehil**.
- sehm** *is. far.* qorqush, wehime.
- sehpa** *is. far.* 1. chatma; 2. kichik shire; 3. darning yaghichi; 4. üç putluq shire yaki orunduq.
- sehrenk** *is. far.* bir xil yipeklik rext.
- sehtar** *is. far.* satar (saz).
- sehven** *z. ar.* xataliq bilen, xatalarche, sewenlik bilen.
- sehviyat** xataliq.
- sek** *s. far.* 1. sap, ichige bashqa nerse qoshulmighan (ichimlik); 2. (haraq heqqide) échitish jeryanida shéker terkibi ispiirtqa aylاندurulghan achchiq: *Sek rakı* – Sap haraq; 3. su yaki shéker arilashturulmighan.
- sekam** *is. ar.* késel, illet, derd.

sekban *is. far.* Osman padishahliqi ordisida ow itlirigha qarighuchi.

sekbe *is. ar.* 1. itlarning aldi, serdari; 2. bök, doppa, bashliq.

sekenat *is. ar.* jayida ching turush, qimirlimasliq **Sekendir** *is. astr.* Sekentir, saturin (yultuz).

sekene *is. ar.* bir jayda olturghanlar.

sekeran *is. ar.* mestlik.

sekerat *is. ar.* mestlik.

sekester *is. tip.* ölük söngiki.

seki *is.* atning tuwiqidin pachiqighiche bolghan aqliq.

seki *is.* 1. tüwrükning astigha qoyulghan tash; 2. supa; 3. olturush üçün qoyulghan tash yaki laydin yasalghan orunduc; 4. dönglük.

sekili *s.* aq pachaqliq: *Sekili at* – Aq pachaqliq at.

sekine *is. ar.* dem, aram.

sekinet *is. ar.* bk. *sekine*.

sekir *-ri is. ar.* 1. mestlik; 2. hoshsizliq.

sekiz *say.* sekkiz.

sekiz yüzlü *is.* sekkiz yüzlük jisim.

sekizer *s.* sekkizdin, sekkiz kishilik: *Sekizer kişilik gruplar yarışâ hazırlanıyorlar* – Sekkiz kishilik guruppilar musabiqighe hazirliniwatidu.

sekizinci *say.* sekkizinchi.

sekizli *s.* sekkizlik, sekkiz misraliq shéir.

sekizlik *-ği s.* sekkizdin bolghan, sekkizdin qurulghan, sekkizdin teshkil tapqan.

sekmek sekrimek.

sekmen *is.* 1. yölenchüksiz orunduc; 2. tartma, pelempey.

sekran *s. ar.* mest.

sekraniyet *s.* mestlik.

sekreter *is. fr.* sékrétar, katip: *Genel sekreter* – Bash katip.

sekreterlik *-ği is.* sékriterliq, sékritariat, katipliq, katibat.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

seksek -*ği is.* balilarning bir put bilen sekrep oynaydighan oyuni.

seksen say. seksen (san).

seksenlik -*ği s.* 1. seksen sanliq, ichide seksen nerse bolghan; 2. seksen yashliq: *Seksenlik bir adam* – Seksen yashliq bir adem.

seksiyon is. fr. 1. qisim, bölüm; 2. bir-birige bek yéqin bolghan türlerdin barliqqa kelgen bölüm.

seksolog is. fr. jinsiyet bilimi mutexessisi, séksolog.

seksoloji is. fr. jinsiyet bilimi, séksologiyeye.

sekte is. ar. 1. toxtap qélish: *Kalb sektesi* – Yürekning toxtap qélishi; 2. aqsap qélish: *Bu iş sekteye uğradı* – Bu ish aqsap qaldi; 3. tosqunluq: *İşime sekte vurdu* – Ishimgha tosqun keldi; 4. buzuqluq, buzulush.

sektirmek sekretmek.

sektör -rü is. fr. 1. bölüm, qisim; 2. késim; 3. rayon.

sel is. ar. sel, kelkün.

seladang is. zool. yawa kala.

selâhiyet is. bk. salâhiyet.

selahiyetli bk. *salâhiyetli.*

selâhiyettar bk. *salâhiyetli.*

selâm is. ar. 1. salam; 2. tinchliq, rahet, paraghetlik; 3. aqiwiti xeyrlik bolush; 4. tonushush; 5. soqush we soda paraxotlirining bir-biri bilen uchrashqanda körsetken hörmet ipadisi.

selâmet -ti is. ar. 1. ésenlik, saqliq; 2. qutulush; 3. muweppeqiyetlik, netije.

selâmet bulmak qutulmaq.

selametlemek saq-salamatlik tilimek, aq yolluq tilimek.

selâmlamak salam bermek, salam qilmaq (shepkisini kötürüp qoyush, béshini égip qoyush we qol kötürüş yoli bilen ...).

- selâmlaşmak** salamlashmaq, salam qilishmaq.
- selâmlık** *-ğı is.* méhmanxanining erler yatidighan bölümi.
- selâmlık alayı** Osman padishahliri jüme namizigha barghanda ötküzilidighan murasim.
- selâmsız** *s. is.* salam bermeslik, hörmetsizlik, bi hörmet.
- selamünaleyküm** *ar.* salamu eyleykim.
- selamünaleyküm demeden** ruxset almastin.
- selamünkavlen** *is. ar.* ayallar otturisida qollinidighan salam sözi (qedimda), salamunkewlen.
- selâse** üç (san).
- selâset** *-ti is.* (sözning) menteqe uyghunluqi.
- selâsin** ottuz (san).
- selâsit** *is. ar.* 1. zenjirler; 2. zenjirsiman nersiler; 3. taghlar tizmisi.
- selâsun** ottuz (san).
- selâtin** *is. ar.* sultanlar.
- selâtin camileri** Osman padishahliri we xanimhiri teripidin sélinghan jameler.
- selbetmek** élip tashlimaq, yoqatmaq, qachurmaq.
- selbi** *s.* selbiy.
- selcem** *is. bot.* chamghur.
- Selçuk** *is. öz.* Selchuq.
- Selçuklu** *is. s.* Selchuqlar (X esirde oghuz türkmenlirige qomandanliq qilip Islam döletlirige kelgen Dakakning oghli Selchuqning newrliri teripidin XI esirde qurulghan we XIII esirde tügigen Türk Islam dölitining éti we shu döletni qurghan sulalining éti).
- sele** *is. ar.* yalpaq séwet.
- sele** *is. fr.* wélisipit we motsiklit qatarliqlarning égiridiki qaplima.
- sele** *is. bk. sere.*
- seleb** *is. ar.* bölialghan nersiler, shexsiy mülük.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

selef *is. ar.* ejdad: *Seleflerimizi unutmamalı* – Ejdadlirimizni untup qalmayli.

selek *-ği s. séxi, merd, ochuq qol.*

selen *is.* awaz.

selid *s. ar.* 1. talanghan, bulanghan; 2. eqlini yoqatqan.

selika *is. ar.* pasahetlik sözlesh we yaxshi yézish iqtidari.

selim *s. ar.* 1. toghra, durush, nuqsini yoq; 2. (késel heqqide) bixeter; 3. er ismi.

selinti *is.* 1. tashqin su, kelkün, sel; 2. kelkün achqan éqin (yol); 3. sel élip kelgen lawa-laqqilar; 4. kelkün aqqan jira.

selis *s. ar.* (söz heqqide) rawan, chüshinishlik.

selit 1. aghzi buzuq, aghzi yaman; 2. *is.* zeytun yéghi.

sellâh *is. ar.* qassap, pokanchi.

selle *is. ar.* qoy we öchke padisi.

selle *is. ar.* séwet, yalpang séwet.

sellebaf *is. ar.* séwetchi, séwet örigüchi we satquchi.

sellemeühüsselâm *z.* héch nersige qarimastin, ruxsetsizla.

sellenme *is.* yamghur sulirining derya haligha kelmestin burun tupraq üstide éqishi.

selmek *is. far. müz.* türk muqamliridin biri.

selsal *is. ar.* soghuq su, ichishke tatliq su.

selva *is. isp.* amérikadiki amazon we afriqadiki nil deryaliri etrapidiki qélin ormanliqlar.

selvâ *is. ar.* 1. hesel, bal; 2. bödüne, witwalaq.

selvet *is. ar.* 1. köngül xushluqi; 2. memnuniyet, xushalliq; 2. zoq.

selvi *is. far. bk. servi.*

selvilik *-ği is. bk. servilik.*

selvim *is.* toqush istanoklirida toqulghan rext yögilidighan kötek (yaghach).

sem *-mmi is. ar.* ogha, zeher.

sema *is. ar.* 1. sama, asman, kök, pelek; 2. ayal ismi.

- sema** *is. ar.* 1. anglash, yézish; 2. derwishlarning samasi.
- semacet** *is. ar.* körümsizlik, setlik.
- semafor** *is. fr.* 1. sémafor (tömür yolda, yolning ochuq yaki étik ikenlikini körsitidighan belge; 2. déngizda paraxotlarning xewerlishish saymini; 3. herbiylerde isharet yayriqi).
- semaforcu** *is.* sémaforchi.
- semah** *is. ar.* bir xil milliy oyun.
- semahane** *is.* xaniqa.
- semahat** *-ti is. ar.* 1. séghiliq, qoli ochuqluq; 2. ayal ismi (Samahet).
- semai** *is. ar.* shéir shekilliridin bir xili.
- semaî** *s. ar.* özlükidin öginiwalghan (qaidisiz sözler), qulaq mollisi.
- seman** *s. ar.* sekkiz (san).
- seman** *is. fr.* chishtiki aq bor maddisi.
- semanet** *is. ar.* sémizlik.
- semantik** *is. yun.* semantika (tilshunasliqning söz, iparilerning menisini we bu menilerning özgirishini tetqiq qilidighan bölüm).
- semar** *is. ar.* méwe, yimish.
- semasire** *is. ar.* komisyonchi.
- semaver** *is. rus.* samawar.
- sembol** *-lü is. fr.* 1. simwol (shertlik belge, nishane); 2. ximiyiwi éléméntlarning belgisi.
- sembolizm** *is. fr.* simwolizm (edebiyat-senettiki chüshkün bir éqim).
- semc** *s. ar.* set (chiray).
- semek** *is. ar.* béliq.
- semen** *is. ar.* sémizlik.
- semen** *is. ar.* baha, nerx, qimmet.
- semend** *is. far.* 1. qulaat; 2. chirayliq we ittik at.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

semender *is. far.* Iran epsaniliride éytilidighan ottin yaritilghan we ot ichide yashaydighan mexluq.

semer *is. yun.* 1. linggir chaq; 2. hammallar yük toshighanda arqisigha téngiwalidighan linggir chaq; 3. sönggech.

semer *is. ar.* 1. méwe, yimish; 2. mehsul, payda, hosul; 3. netije, aqiwet.

semer *is. ar.* bezme.

semerci *is.* linggir chaq yasighuchi yaki satquchi.

semere *is. ar.* 1. méwe, yimish; 2. payda, menpeet; 3. netije, aqiwet; 4. kirim.

semereli *s.* darametlik, ünümlük.

semih *s. ar.* 1. séxi, ochuq qol; 2. er ismi (Semih).

semin *s. ar.* séviz.

semin *s. ar.* qimmetlik, qimmet.

seminer *is. fr.* séminar (1. aliy oqush yurtlirida oqughuchilarning guruppa-guruppa bolup élip baridighan emeliy meshghulati;; 2. birer sahede élip bérididighan emeliy meshghulatlar).

seminom *is. fr.* jinsiyet bézi raki.

semirgin *s.* hurunluqtin semrip ketken we semrip ketkenlikтин hurunlashqan.

semirmek semrip ketmek, sévizleshmek.

semirtme *is.* semritish, bordash.

semirtmek semiritmek, bordimaq.

semiy *s. ar.* oxshash isimlik, isimlikliri oxshash.

semiz *s.* séviz: *Semiz tavuk* – Séviz mékiyan.

semizlemek sévizlimesek, semrimesek.

semizlik *-ği is.* sévizlik.

semizotu *is. bot.* séviz ot.

semmek *is. ar.* béliqchi.

semmi *s.* 1. zeherlik; 2. zeher bilen munasiwetlik.

semmiyet *is. ar.* zeherlik.

semmûr *is. ar.* qara bulghun we uning t risi.

semn *is. ar.* s riq may.

sempati *is. fr.* qizghinliq, h sdashliq, yéqinliq.

sempatik *-ġi s. fr.* 1. söyümlük, h sdash; 2. zoqini qozghaydighan.

semt *-ti is. ar.* rayon, terep: * ġrenci semti* – Oqughuchilar rayoni.

sena *is. ar.* 1. maxtash, hemdusana, medhiyilesh; 2. chaqmaq yoruqi; 3. yopurmiqi yaki m wisidin s rge ishlinidighan ot, sana.

senabik *is. ar.* tuwaq (haywanning).

senabil *is. ar.* bashaq (ziraetning).

senam *is. ar.* 1. lokka,  rkesh (tögining); 2. d ng; 3. merkez, otturisi (nersining).

senaryo *is. it. sin.* kino sinariyisi.

senaryocu *is. sin.* kino sinariyisi yazghuchi, sinariyichi.

senato *is.* 1. kéngesh palatasi, yuqiri palata; 2. parlamént; 3. mektep (aliy) ishliri yighini.

senat r *is. fr.* 1. kéngesh palatasining ezasi; 3. parlamént ezasi.

senat rl k *-ġ  is.* parlamént ezasining wezipisi.

senaya *is. ar.* udul chish.

sencer *is.* ist hekam, qele.

sencide *s. ar.*  lchelgen, jinglanghan.

sencileyin *z.* sangaoxshash, sendek.

sendan sendel (tömürchilerning).

sendani *s. ar.* sendeldek, sendelge oxshash.

sendel *is. far.* 1. q yiq; 2. sendel derixi.

sendelemek 1. sentürülmek; 2. n me qilishni bilmey holuqmaq.

sendik *-ġi is. fr.* birer teshkilat yaki sh rketning bashliqi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sendika *is. fr.* uyushma: *İşçiler sendikası* – Ishchilar uyushmisi.

sendikacı *is.* uyushma qurghuchi, uyushturghuchi, teshkilleshtürügüchi.

sendikacılık *-ği is.* teshkilatchiliq, uyushturmichiliq.

sendikalaşmak uyushmaq, teshkilleshmek.

sendikalist *is. fr.* uyushturghuchi, teshkilatchi.

sendiklaştırmak uyushturmaq, teshkilleshtürmek.

sene *is. ar.* yil.

sened *is.* bk. *senet*.

senedat *is. ar.* yillar.

senek *-ği is.* qarighay yaghichidin qilinghan su tungi.

senelik *-ği s.* yilliq.

senet *-di is. ar.* 1. höjjet; 2. kapalet qeghizi.

senetleşmek kapaletleshmek, höjjetleshmek.

senetli *s.* höjjetsiz, kapaletsiz.

senevi *s. ar.* dualist, ikki menbechi, dualizm terepdari.

seneviyet *is. ar.* dualizm, ikki menbechilik.

senfoni *is. fr.* sénponik.

sengin *s. far.* tashtin qilinghan.

senglâh *is. far.* tashliq yer.

seninki *dey.* séningki, séning.

senit *-di is.* ash taxtisi.

seniy *s. ar.* ulugh, yuqiri, büyük.

seniye *is. ar.* töt udul chish.

senkron *s. fr.* zamandash.

senkronik *-ği s. fr.* eyni zamanda meydangha kelgen.

senkronizm *s. fr.* zamandashliq.

senli benli *z.* munasiwetlik yéqinliqini bildüridu.

senli benli olmak bir-biri bilen bek yéqin bolmaq.

senlik *-ği is.* sanga uyghun, sanga layiq.

senograf *is.* sénograf (dékoratsiye ustisi).

- senografya** *is.* sénografiye (dékoratsiye bilimi).
- sensen** *is. ar.* éghizdiki puraqlarni yoqitish üçün chaynaydighan mexsus madda.
- sentaks** *is. fr.* sintaksis.
- sentetik** *-ği s. fr.* 1. birikme; 2. süniy.
- sentez** *is. fr. fr.* birikme.
- senyor** *is. isp.* ependi.
- senyora** *is. isp.* xanim.
- senyör** *-rü is. fr.* 1. mülükdar féodal; 2. mülük igisi; 3. mutleq hakim; 4. féodal.
- senyörlük** *-ğü is.* 1. yerge igidarchiliq hoquqi; 2. féodallargha qarashliq yer.
- seped** *is. far.* séwet.
- sepek** *-ği is.* tügmen téshining oqi.
- sepet** *-ti is. far.* 1. séwet: *Bir sepet elma* – Bir séwet alma; 2. bir séwet miqdari; 3. béliqchilarning béliq toshuydighan séwiti; 4. qomush yaki paxaldin toqulghan hesel herisi uwisi; 5. wélisipit yaki motsiklilarning yan teripige ornitilghan qoshumche sanduq.
- sepet kulpu** *-nu is.* qurulush ishchiliri bélige taqaydighan keng kemer.
- sepet topu** *is. sp.* waskétbol.
- sepetçi** *is.* séwetchi (séwet yasaydighan yaki satidighan).
- sepetçi oğlu** *is.* séwetchi oghli (Shimaliy Anatolida bolupmu kasta mono etrapida keng tarqalghan milliy oyun).
- sepetçilik** *-ği is.* séwetchilik.
- sepetleme** *is.* 1. séwetke sélish; 2. zit, tetür, qarimuqarshi.
- sepetlemek** 1. séwetke qachilimaq; 2. qoghliwetmek, heydiwetmek.
- sepetlenmek** séwetke sélinmaq, séwetke qachilanmaq.
- sepetli** *s.* séwetlik, séwiti bolghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sepetli *s.* ustiliq we mahirliq dégen sözlerning menisini ashurush üçün qollinidu: *Senetli sepetli bir alacak* – Ustiliq bilen élinidighan élish.

sepetli adam *is.* séwetlik adem.

sepetli fistan *is.* 18-esirde we kiyin Yawropadin Osmanliqlargha singgen bir xil kiyim.

sepetlik *-ği s. ing.* 1. séwet toqushqa bolidighan (matériyal); 2. kindik etrapidiki chongqurluq.

sephiye *is. ar.* su üzüş.

sepi *is.* térichilik (ashlash), eylesh ishliri.

sepici *is.* térichi, tére eyligüchi.

sepicilik *-ği is.* térichilik.

sepid *s. far.* aq.

sevide dem *is. far.* sübhi waqti, sahe.

sepileme *is.* térini eylesh, eylesh jeryani.

sepilemek eylimek (térini).

sepileyici *is.* térini eylesh usuli.

sepili *s.* eylen'gen, ashlangan (tére).

sepkiç *-çi is.* sepküch, pürkigüch.

sepmek sepmek, chachmaq.

septik *-ği is. fr.* gumanxor.

septik *-ği s. fr.* kir, paskina: *Septik aletler* – Paskina jabduqlar.

septisizm *is. fr.* gumanxorluq.

sepya *is. yun.* siya béliq we uningdin élinghan boyaq we bu boyaqtin ishlen'gen resim.

ser *s. far.* bashliq, bash: *Ser katip* – Bash katip; *Ser muharrir* – Bash muherrir.

ser *is. far.* 1. bash, kalla; 2. bashliq, rehber, reis; 3. choqqa, pelle; 4. (nersining) axiri, tügenchisi.

ser *is. far.* limonluq.

ser *is. ing. fr.* ser (éghirliq ölçimi).

- ser ahenk** *is. far.* bash sazende.
- sera** *is. fr.* saray (orda).
- sera** *is. fr.* yer, yurt.
- serabil** *is. ar.* «könglek» sözining köplüki.
- serabsitan** *is. far.* 1. ézitqu körün'gen yer; 2. dunya.
- seraçe** *is. far.* kichik saray, sarayche, öy.
- serağaz** *is. ar.* yéngidin, qayta bashlash.
- serah** *is. ar.* boshash, ayrilish.
- serak** -ğ*i is. fr.* shürmel (parchilinip aqqan muz parchisi).
- seramac** *is. far.* boyunturuq.
- seramed** *s. far.* rehber, bashlamchi.
- seramik** -ğ*i fr. s.* xumdanchiliq: *Seramik ürünü* – Xumdan mehsuli.
- seramikçi** *s. is.* xumdanchi.
- seramikçilik** -ğ*i is.* xumdanchiliq.
- serap** -b*i is. far.* 1. ézitqu, serp, alwun; 2. ayal ismi (Serp).
- serapa** *z. osm.* tamamiyle, bashtin axirghiche.
- seraperde** *is. far.* 1. saray perdisi; 2. méhmanxanilarda er, ayal yataqlirini ayrip turidighan chong perde; 3. padishahlarning chédiri.
- serari** *is. ar.* ayal qullar.
- seraser** *z. osm.* 1. tamamen, pütünley; 2. süniy tala arilashturup toqulghan rext.
- serasime** *s. far.* exmeq, hamaqet, döt, kalwa, möng.
- seratan** *is. ar.* bk. *seretan*.
- seravil** *is.* ishtan-chapan.
- seraya** *is. ar.* düşmen terepke ewetilgen kichik qoshun.
- serazat** *s. far.* erkin, hur.
- serb** *is. ar.* ich yagh, chawa yagh.
- serbaz** *s. far.* qorqmas, jesur.
- serbazan** *is. far.* yüreklikler, qorqmaslar, jesurlar.
- serbesiyet** *is. far.* öz-özige xoja, ixtiyarliq hoquqi, imtiyaz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

serbest -*ti s. far.* 1. erkin: *Serbest konuşalım* – Erkin sözlisheyli (xotun-qizlar toghrisida); 2. hör-azad, musteqil; 3. rawan; 4. qorqmas; 5. yenggil.

serbesti *is. far.* erkinlik, hörlük.

serbestlemek qutulmaq (ghem-qayghu, rohiy azabtin).

serbestlik -*ği is.* erkinlik, hörlük.

serçe *is. zool.* qushqach, aq qushqach.

serçe parmak -*ği is.* chimchilaq qol: *Serçe parmağı kırılmış* – Chimchilaq qoli chiqip ketken.

serçegiller *is. zool.* qush tipidiki janiwarlar.

serçeşme *is.* suning bash teripi.

serçin *is. s. far.* tallanghan, eng yaxshisi.

serçinî *is. far.* bash ashpez.

serd *s. far.* 1. soghuq; 2. qattiq.

serd *is. far.* sözni yaxshi sözlesh.

serdab *is. far.* geme (yaz künliri issiqtin saqlinidighan).

serdabe *is. far.* bk. **serdab**.

serdar *is. far.* 1. serdar, qomandan; 2. er ismi.

serdarî *is.* qomandanliq.

serden geçtilik -*ği is.* pidakarliq.

serden geçti *is.* pidaiy, pidakarliq, pidakarlar etriti.

serdetmek teklip qilmaq.

serdetmek otturigha qoymaq, ilgiri sürmek.

serdirmek yaydurmaq.

serdî 1. soghuqluq; 2. qattiqliq.

sere *is.* soyam (barmaq qol bilen bigiz qolni achqanda hasil bolghan ariliq).

sere serpe *z.* ixtiyariy halda.

serealoz *is. fr.* ziraet déni kraxmanliridin yasalghan glukoz.

serebellit -*ti is. fr.* arqa ménge yallughi.

seref *is. ar.* israp, orunsiz yerge xejlesh.

- serefraz** *s. far.* 1. bash kötürgen; 2. munewwer; 3. ghurur.
- serek** *-ği is.* 1. ashliq yaki méwe qurutidighan taxtaydin yasalghan orun; 2. sétidighan mallarni yéyip qoyidighan taxtay, pükey.
- serencam** *is. far.* 1. bir ishning we bir weqening netijisi; 2. bashqa kelgen hal.
- serendaz** *s. far.* 1. qorqmas, pidakar, jesur; 2. béshini gildinglitip mangidighan.
- serengüşt** *is. far.* barmaq uchi.
- seretan** *is. ar.* 1. qisquchpaqa, rak; 2. rak (késel).
- sereyan** *is. ar.* yéyilish, tarqilish, yuqush.
- serf** *is. fr.* qul, yallanma.
- serfiraz** *s. far.* bk. **serefraz**.
- serfirazi** *is. far.* 1. üstünlük; 2. orni we unwani yuqiri.
- serfürü** *is. far.* bash égish, itaet qilish, boyun sunush, gep anglash.
- sergâh** *is.* sergah (Anatuli öylirining üst qewitidiki kir-qat yayidighan we salqindap olturidighan yéri).
- sergen** *is.* tam ishkapi.
- sergerdan** *s. far.* 1. sergerdan, sersan; 2. perishan.
- sergerde** *is. far.* bashliq, rehber, serkerde.
- sergerdelik** *-ği is.* rehberlik, bashliqliq, serkerdilik.
- sergerm** *s. far.* 1. kallisi qizip ketken; 2. mest, hayajanlinip ketken.
- sergermi** *is.* 1. qizghinliq; 2. mestlik.
- sergeşte** *s.* béshi aylinip ketken.
- sergi** *is.* 1. tizip qoyulghan nersiler; 2. xéridarlarning talliwélishi üçün tizilghan nersiler; 3. mehsulat we senet buyumliri; 4. körgezme; 5. bora.
- sergici** *is.* sétidighan malni körgezme qilghuchi.
- sergilemek** 1. körgezmige qoymaq; 2. pikrini bildürmek, pikir bayan qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sergilik -*ği s.* 1. körgezmige qoyushqa tégishlik (nerse); 2. dukanlardiki nersilerni tizip qoyidighan eyneklik ishkap.

sergin *s.* 1. yéyilghan, échilghan, yéyiq, échiq; 2. yatqan (aghriq).

sergin *is. far.* oghut, qigh (at, éshekning).

sergiran *s. far.* 1. qattiq mest 1. exmeq, hamaqet, eqlini yoqatqan.

sergirani *is.* mestlik.

sergüzeşt *is. far.* sergüzesht, bashtin ötken weqeler.

serhad *is.* bk. **serhat**.

serhan *is. far.* naxsha bashlighuchi.

serhat -*ddi is. far.* chégra, pasil.

serhaylı *is. far.* 1. kariwat béshi; 2. bashliq, reis.

serhoş *s. is. far.* mest, serxush.

serhoşane *z.* mestlerche.

seri *is. fr.* bir tutash, uda, üzlüksiz.

seri *is. ar.* téz-chaqqan, ittik.

serikolit *is. fr.* hak téshining bir xili.

seriküy *is. far.* bk. **serküy**.

serili *s.* yéyilghan, yéyiq.

serilmek 1. yéyilmaq; 2. kérilmek: *Serilip serpilmek* – Put-qolini kérip yatmaq.

serim *is.* kirish söz, bashlanma: *Hikayelerde serim, dügüm ve çözüm bölümleri vardır* – Hékeyide kirish, tügün we yéshim bolidu.

serin *s.* sörün, salqin, yiliman: *Serin hava* – Salqin hawa; *Serin su* – Yiliman su.

serin kanlı *s.* soghuq qanliq.

serin kanlılık -*ği is.* soghuq qanliqliq.

serinlemek 1. salqinlashmaq, sörünleshmek; 2. yürek segidimek, aram tapmaq.

serinleşmek salqinlashmaq, sörünleshmek: *Hava serinleşti*
– Hawa salqinlashti.

serinletmek salqinlatmaq, sörünletmek.

serinlik -*ği is.* 1. salqinliq, sörünlük; 2. salqin hawa.

serir *is. ar.* text (padishah texti).

serire *is.* sir, mexpiy nerse.

seririyat *is.* klinika.

serirî *is. ar. tıp.* klinika, shipaxana.

serkatip *is. far.* bash katip.

serkerde *is. far.* bk. *sergerde*.

serkerdelik -*ği is.* bk. *sergerdelik*.

serkeş *s. far.* boyni qattiq, jahil, bengbash.

serküçe *is. far.* tar kocha aghzi.

serküy *is. far.* kocha yaki mehelle.

serlevha *is. far. ar.* serlewhe, mawzu.

serma *is. far.* qish, soghuq.

sermadide *s. far.* 1. tonglighan; 2. tejribilik (adem).

sermaye *is. far.* 1. sermaye, kapital; 2. pahishixanidiki pahishe ayal.

sermayecilik -*ği is.* kapitalizm, sermayichilik.

sermayedar *is. far.* kapitalist, sermayidar.

sermayeli *s.* 1. sermayisi bar; 2. qabiliyetlik, bilimlik.

sermayesiz *s.* 1. sermayisiz; 2. qabiliyetsiz, hünersiz, bilimsiz.

sermayesizlik -*ği is.* sermayisizlik.

sermedi *s.* cheksiz, tügimes, dawamliq.

sermek 1. yaymaq; 2. aptapqa salmaq; 3. yiqitmaq.

sermesti *is.* mestlik.

sermeze *is. far.* kalach (ötük).

sermu *is. far.* 1. qilning uchi; 2. *s.* bek az.

sermuharrir *is. far.* bash muherrir.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sername *is. far.* 1. serlewhe, mawzu; 2. kirish söz, muqeddime; 3. jamaet bashliqi.

sernigün *s. far.* 1. ongtey-tongtey, astin-üstün; 2. bextsiz, telepsiz.

serpaş *is. far.* 1. qoral-yaraq ornida qollinidighan choqmaq; 2. dubulgha (tömür bök).

serpelemek sim-sim yaghmaq.

serpençe *is. far.* quwwetlik, küchlük, qorqmas adem.

serpilmek 1. chéchilmaq; 2. chongaymaq: *Çocuk çabuk serpildi* – Bala téz chongidi.

serpinti *is.* 1. chéchilghan we aqqan nersining qismi; 2. nersining aziyishi; 3. tamche-tamche yaghqan yamghur.

serpiştirmek (udul kelgen yerge) chachmaq, sepmek.

serpme *is.* 1. sépish, chéchish; 2. béliq tutush tori.

serpmek 1. sepmek: *Güvercinlere yem serpmek* – Kepterlerge dan sepmek; 2. chachmaq: *Birinin yüzüne su serpmek* – Birawning yüzige su chachmaq; 3. sim-sim yaghmaq (yamghur).

serptirmek septürmek, chapturmaq.

serpuş *is. far.* bash kiyimi.

serra *is. ar.* rahatlik, asanliq.

serrac *is. ar.* bk. *saraç.*

sersar *s. ar.* 1. tola gep qilidighan; 2. tijimel, abdal.

sersebük *s. far.* eqilsiz, kem eqil.

sersebz *s. far.* 1. yéngi chiqqan, yéngi (köktat); 2. teleylik.

sersem *s. far.* 1. eqlini yoqatqan; 2. exmeq, hamaqet; 3. qarighularche heriket qilidighan.

sersemlemek 1. eqlini yoqatmaq; 2. qarighularche heriket qilmaq.

sersemleşmek 1. eqlini yoqatmaq; 2. qarighularche heriket qilmaq.

sersemletmek 1. eqlini yoqatturmaq, eqlidin azdurmaq; 2. qarighularche heriket qildurmaq.

sersemlik -*ği is.* eqlini yoqatqanliq, eqlidin azghanliq.

serseri *s. far.* tijimel, abdal.

serserice *z.* qarighularche.

serserilik -*ği is.* tijimellik, abdalliq.

serşar *s. far.* 1. liqmuliq; 2. köp, jiq.

sert -*ti s. far.* 1. qattiq; 2. achchiq, küchlük: *Sert şarap* – Küchlük haraq; 3. qopal, tong: *Sert bir adam* – Tong adem.

sertabip -*bi s. far.* bash doxtur.

sertaç *s. far.* 1. bashqa kiyidighan taj; 2. hörmetlik, izzetlik.

sertapa *z. far.* bashtin-axirghiche, pütünley, tamamen.

serteser *z.* bashtin bashqa, tamamen.

sertifika *is. fr.* 1. ispat, ispatname; 2. aliy mekteplerde oqughuchilarning oqush netijisini körsitidighan belge.

sertiz *s. far.* uchi uchluq, ötkür.

sertlenmek 1. qopallashmaq; 2. (fonétikida) jarangsiz üzük tawushning jarangliqlishishi; 3. bir toqulmining normalsiz halda qattiqlishishi.

sertleşmek 1. qattiqlashmaq; 2. quwwiti ashmaq, küchlenmek.

sertleştirmek 1. qopallashturmaq; 2. qattiqlashturmaq, qétishturmaq.

sertlik -*ği is.* 1. qattiqliq; 2. qopalliq.

serüven *is.* sergüzesht.

serv *is. far.* 1. serwi (derex); 2. mehbusening qeddi.

servakt *is. far.* bosh öy, xali yer.

servendam *is. far.* serwi boyluq, boyi serwidek.

server *s. ar.* rehber, bashliq.

serveran *is.* rehberlik, reisler, bashliqlar, ulughlar.

serveri *is.* bashliqliq, ulughluq.

servet -*ti is. ar.* mal-mülük, bayliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

servetli s. bay, mal-mülki bar.

servezad is. far. 1. tüz we uzun serwi; 2. mehbubening qeddi-qamiti, serwizad.

servi is. far. serwi (qish-yaz yopurmaq tökmeydighan bir xil derex).

servilik -ği is. serwi ormanliqi, serwizarliq, serwilik.

servis is. fr. 1. idare: *Sağlık servisi* – Sehiye idarisi; 2. bölüm; 3. xizmet: *Bu garsonun servisi iyi değil* – Bu xizmetchining xizmet pozitsiyisi yaxshi emes; 4. ammiwi xizmet; 5. wezipe: *Gece servisi* – Kéchilik wezipe; 6. choyla top, walibol we tiktak topni bashlap urush; 7. dastixangha ayrim-ayrim keltürülgen tamaq qachiliri; 8. tamaqlarni dastixangha qoyush usuli.

servöz is. fr. ashxanilarda xéridarlargha tamaq toshughuchi ayal.

serzeniş is. far. eyiblesh, ahanet, tapa-tene, haqaret.

serzenişkâr s. haqaret qilghuchi, eyibligüchi.

ses is. 1. awaz, ses: *Davul sesi* – Dumbaq awazi; 2. tawush: *Ünlü ses* – Sozuq tawush.

ses bilgisi -ni is. bk. **sesbilim.**

sesbilim is. fonétika.

sesdeş s. is. 1. ahangdash; 2. ahangdash sözler (omunim sözler).

seslemek anglimaq, tingshimaq, qulaq salmaq.

seslendirmek filimni awazlashturmaq.

seslenmek 1. warqirimaq, towlimaq: *Aşağıya seslendim* – Töwen'ge warqirdim; 2. awaz chiqarmaq.

sesli s. 1. awazliq, awaz chiqarmaq; 2. sozuq tawush; 3. qattiq awaz bilen warqirash ... **sesölçer is.** anglash iqtidarini ölçesh eswabi.

sessiz s. 1. awazsiz: *Sessiz filim* – Awazsiz kino; 2. jimjit: *Sessiz bir çalışma* – Jimjit ishlesh; 3. mulayim, yawash: *Ahmet sessiz sakin bir çocuktur* – Exmet mulayim bir balidur.

sessizce z. jimjit.

sessizlik -ği is. 1. awazsizliq; 2. jimjitliq.

sesteş s. is. bk. *sesdeş.*

sesteş s. is. ahangdash (söz).

sesüstü is. awazdinmu téz, ses üsti: *Sesüstü uçak* – Awazdin téz uchidighan ayropilan, ses üsti uchqu.

set -ddi is. ar. 1. meydan (tiktak top, choyla top, walibol qatarliq oyunlarda utush qétimi); 2. dékoratsiye; 3. sépil; 4. tosalghu; 5. tughan, toasma.

setayende s. far. naxshichi.

seter is. ing. uzun tüklük in'gliz ow iti.

setir -tri is. ar. 1. pürken'gen, yoshurun; 2. nomusluq, hayaliq.

setliç -ci is. 1. ich süridighan meden süyi; 2. karbonat arilashturulghan limonata.

setr is. ar. yéyish, pürkesh, yoshurush.

setretmek pürkimek, yoshurmaq.

settar s. is. ar. 1. yapqan, yoshurghan 1. er ismi (Sattar).

seva s. ar. birge bolmaq, barawerlik, tengdashliq.

sevab is. bk. *sevap.*

sevabık is. ar. ötken ishlar, ötmüş, ötkende qilinghan gunahlar.

sevabit is. ar. yultuzlar.

sevad is. ar. 1. qarangghuluq; 2. qarartish; 3. qara; 4. sawat.

sevadhan s. ar. xet tonuydighan, sawatliq.

sevahir is. ar. daxan ayallar.

sevai is. ar. Osmanliqlar dewridiki bir xil yipek rext.

sevaım is. far. 1. otlaqqa bosh qoyup bérilgen haywanlar; 2. zakat üçhün élinidighan mallar (qoy, öchke, kala, töge).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sevakıb is. ar.** yoruq yultuzlar.
- sevakıt is. ar.** chushkünler.
- sevaki is. ar.** su ambarliri.
- sevakin is. ar.** 1. olturghanlar; 2. soqmighan qan tomurliri.
- sevalif is. ar.** ötmüşler.
- sevam is. ar.** zeherlik janiwarlar.
- sevani is. ar.** 1. ikkinchiler; 2. ikkinchi derijilik nersiler.
- sevap -bı is. ar.** sawab.
- sevap etmek** sawabliq ish qilmaq.
- sevatir is. ar.** qingghiraqlar, chong pichaqlar.
- sevb is. ar.** 1. kiyim-kéчек; 2. rext.
- sevda is. ar.** 1. chongqur muhebbet, ashiq; 2. nérwa késili; 3. hewes, arzu; 4. qara (boyaq); 5. ayal ismi.
- sevda çekmek** birige sarangdek köyüp qalmaq.
- sevdalanmak** 1. ashiq bolmaq, köyüp qalmaq; 2. bek bérilmek: *Kitaplara sevdalandı* – Kitablargha bek bérilip ketti.
- sevdaı s.** 1. ashiq bolghan; 2. artuqche bérilip ketken.
- sevdaya düşmek** ashiq bolmaq.
- sevdirmek** yaxshi köydürmek, söydürmek: *Çocuklara okulu sevdirmeli* – Balilargha mektepni yaxshi körgüzüş lazim.
- sevecen s. ar.** shepçetlik.
- sevecenlik -ği is.** shepçet.
- sevgend is. far.** qesem.
- sevgi is.** muhebbet, ashiq: *Yurt sevgisi* – Weten muhebbiti, weten söygüsü.
- sevgili s. is.** 1. söyümlük, sewgili: *Sevgili yoldaş* – Söyümlük yoldash; 2. dost, ashna.
- sevi is.** ashiq.
- sevici is.** öz jinsige muhebbet (özi ayal tutup ayalgha ashiq bolush).

sevimlik yaxshi körünmek, söyünmek: *Çalışkan insanlar her yerde sevilir* – Tirishchan ademler hemmila yerde yaxshi körüldü.

sevim is. 1. méhir-muhebbet; 2. muhebbet, söyüm; 3. ayal ismi.

sevimli s. kishini xush qilidighan, kishini özige tartidighan.

sevimsiz s. 1. (nersiler üçün) kishini xush qilalmaydighan, set; 2. kishi bilen chiqishalmaydighan.

sevinç -ci is. 1. xushallıq, söyünch; 2. ayal ismi.

sevinçli s. xushal qilidighan, söyünüşlük: *Sevinçli bir haber* – Xushal qilidighan xewer.

sevindirmek xushal qilmaq, xush qilmaq, söyündürmek.

sevinmek xush bolmaq, söyünmek: *Bu habere pek sevindim* – Bu xewerge bek xush boldum.

sevişmek 1. bir-birini yaxshi körmek; 2. bir-birige ashiq bolmaq.

seviv -vvi is. ar. öküz, buqa.

seviy s. ar. 1. tüz, toghra; 2. teng.

seviye is. ar. 1. seviye: *Türkçe seviyemiz o kadar yüksek değil* – Türkçe sewiyimiz unchilik yuqiri emes; 2. barawerlik, tenglik; 3. tüzlük, toghrılıq.

seviyeli s. sewiyilik, sewiyisi üstün.

seviyesiz s. sewiyisiz, sewiyisi töwen.

seviyet is. ar. barawerlik, tenglik.

sevk -kı is. ar. 1. yollash, ewetish; 2. türkte, ittirish; 3. istratégiye.

sevk etmek yollimaq, ewetmek.

sevketme is. yollash, ewetish (bir yerdin bir yerge).

sevkiyat -ti is. ar. 1. ewetish, yollash; 2. herbiy qoshunning istratégiyilik, taktikiliq meqset üçün bir yerdin ikkinchi bir yerge yöttilishi.

sevkuļceyş is. ar. istratégiye.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sevmek 1. söymek: *Yurdunu sevmek* – Yurtini söymek; 2. yaxshi körmek: *Bunlar bir birini sevevek evlendiler* – Bular bir-birini yaxshi körüp turmush qurushti; 3. zoqlanmaq, xushlanmaq; 4. silimaq: *Gel, seni biraz seveyim* – Kel, sini biraz silap qoyay.

sevret is. ar. 1. ghezep, achchiq; 2. urush; 3. hökümranlıq, bésim, zorluq; 4. zeher, haraq we soghuqning achchiqligti; 5. qiziqliq.

sevvab s. is. ar. kiyim satquchi.

seyahat -ti is. ar. sayahet, seper.

seyahat etmek sayahet qilmaq, seper qilmaq.

seyahatname is. sayahetname, sayahet xatirisi.

seyf is. ar. qilich.

seyfi s. ar. 1. qilich bilen munasiwetlik, herbiy bilen munasiwetlik; 2. qilich sheklide; 3. er ismi.

seyid is. bk. seyit.

seyide is. ar. 1. hörmetlik ayal; 2. melike.

seyir -yri is. ar. 1. méngish, türüş, kétish; 2. yoluchiliq, seper; 3. tamasha; 4. qoshulmasliq, arilashmasliq.

seyirci is. 1. tamashichi, tamashibin; 2. körgüchi, qarighuchi; 3. kino körgüchi.

seyirlik -ği is. diqqetni özige tartidighan.

seyis is. ar. at baqquchi.

seyislik -ği is. at baqquchiliq.

seyit -di is. ar. 1. jamaetning chongi, aqsaqal; 2. er ismi.

seyl is. ar. 1. sel, tashqin; 2. shiddetlik kelgen nerse.

seyláb bk. seylap.

seylábe is. ar. sel, seldek aqqan su.

seyláp -bı is. ar. sel süyi, tashqin su.

seymen is. bk. seğmen.

seyran is. ar. kézish, aylinish, tamasha qilish, chörgilesh.

seyrek -*ği s.* 1. shalang: *Seyrek saç* – Shalang chach; 2. az uchraydighan: *Bu suda balık pek seyrek tir* – Bu suda béliq bek az.

seyrekleşmek 1. shalanglashmaq; 2. az uchrimaq.

seyrekleştmek shalanglashturmaq.

seyreklik -*ği is.* shalangliq.

seyrelmek shalangdimaq.

seyyib *is. ar.* tul xotun.

seyyibat *is. ar.* tul xotunlar.

seyyibe *s. ar.* bk. **seyyib**.

seyyidan *is. ar.* Muhemmed Peyghemberning ikki newrisi Hesén-Hüseyin.

seyyide *is. ar.* bk. **seyyide**.

seyyie *is. ar.* 1. eskilik, yamanliq; 2. gunah, jinayet.

seza *s. is. far.* 1. yarishiq, uyghun, qamlashqan; 2. er ismi.

sezar *is. fr.* hökümdar.

sezarizm *is. fr.* istibdatliq, hakimmutleqliq.

sezaryen *is. fr.* opératsiye bilen tughdurulghan bala.

sezaryen yapmak toghut opératsiyisi qilmaq.

sezdirmek 1. sezdürmek, tuydurmaq; 2. hés qildurmaq: *Kimseye sezdirmeden gidiverdi* – Héchkimge uqturmastin kétiwerdi.

sezgi *is.* 1. sezgü, tuyghu, sézim; 2. biwasite közitish, biwasite sézim.

sezgicilik -*ği is.* sezgü we sézimgha tayanghan köz qarash, sezgüchilik, sézimchilik.

sezgili *s. fels.* sezgüge tayinidighan.

sezilmek sézilmek, tuyulmaq, hés qilinmaq.

sezim *is.* sézim, tuyghu.

sezimlemek sezgendek bolmaq.

seziş *is.* sézish, tuyush.

sezmek sezmek, tuymaq, hés qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sezon *is. fr.* 1. mevsim, pesil; 2. peyt.

sezyum *is. fr.* séziy (ximiywi élémént).

sfenks *is. fr.* qedimki misirliqlardin qalghan ayal bashliq we shir wujudluq heykel.

siab *is. ar.* qiyin, müshkül nersiler.

sıbag *is. ar.* 1. boyaq, reng; 2. yaritish.

sıbg *is. ar.* 1. rext we bashqa nersiler paturulidighan boyaq; 2. ispirot we etir ichide éritilgen boyaq maddisi; 3. din, mezhep.

sıbt *is. ar.* 1. newre; 2. aile-nesep.

sıbyan *is. ar.* balilar.

sıcacık -ğı *s.* issiqqina, illiqqina.

sıcak -ğı *s.* 1. issiq: *Sıcak hava* – İşle – Issiq hawa; 2. qizghin: *Sıcak bir dille övmek* – Qizghin medhiyilimek; 3. muncha: *Sıcağa gitmek* – Munchigha ketmek; 4. issiq yer.

sıcakkanlı 1. issiq qanlıqlar (süt emgüchi haywanlar we uchar qushlar issiq qanlıqlardur); 2. chiqishqaq, ileshkek, söyümlük.

sıcaklık -ğı *is.* 1. issiqliq: *Güneşin sıcaklığı* – Quyashning issiqliqi; 2. témpérature.

sıcakölçer *is.* térmométr.

sıçan *is. zool.* chashqan.

sıçan biti chashqan piti (kézik késilini taratquchi pit).

sıçana donmek üsti béshi höl bolup ketmek.

sıçangiller *is. zool.* chashqan tipidiki haywanlar.

sıçankuyruğu -nu *is.* töshük échish ékiki.

sıçırgan *s.* (haywanlar heqqide) ichi sürüp kétip hemme yeri poq bolup ketken.

sıçma *is.* chichish.

sıçmak 1. chichmaq, chong terep qilmaq; 2. buzmaq, berbat qilmaq: *Bu adam işime sıçtı* – Bu adem ishimni buzuwetti.

sıçrama *is.* 1. sekresh; 2. qedem, chamdam.

sıçramak 1. sekrimək; 2. chöchümek: *Çocuk sıçrayarak uyandı* – Bala chöchüp oyghandi; 3. chachrimaq: *Çamur sıçradı* – Patqaq chachridi; 4. atlap ötmek, atlimaq; 5. yéyilmaq, taralmaq; 6. étilip chiqmaq, örlep chiqmaq, qaynap chiqmaq, örlimek.

sıçratmak sekretmek, taqlatmaq, örletmek.

sıdak -ğı **is. ar.** toyluq, körümlük (yüz achquda bérilidighan).

sıddık -ğı **is. ar.** 1. rastchil, toghra sözleydighan, sözide turidighan; 2. er ismi.

sıddıka 1. Muhammed Peyghemberning xotuni Ayishe; 2. Eysa peyghemberning anisi meryem; 3. ayal ismi.

sıddik is. ar. bk. **sıddık**.

sıddıka bk. **sıddıka**.

sıdık -dkı **is. ar.** 1. toghriliq, durusluq, rastliq; 2. semimiylık, sadıqlıq, sadaqetlik; 3. aq köngüllük.

sıfat -tı **is. ar.** 1. (til) süpet; 2. süpitide, süpiti bilen: *Baba sıfatıyla* – Ata supiti bilen; 3. qıyapet, körünüş: *Onun ne olduğu sıfatından* – Uning néme ikenliki körünüşhidin melum; 4. exlaq: *Fazilet insana yakışır sıfatlardandır* – Pezilet insangha xas süpettur; 5. belge, nishan; 6. unwan.

sıfatıye is. fels. Islam pelsepide bir yol.

sıfatlaştırmak süpetleshtürmek.

sıfır say. 1. nöl; 2. yoqluq; 3. kéreksiz nerse.

sıfırcı s. oqughuchilirigha nöl béridighan oqutquchi.

sıgar is. ar. 1. kichikler; 2. yashlar, kichik balılar.

sığ s. 1. téyiz (su); 2. yüze: *Sığ düşünce* – Yüze chüshenche.

sığa is. 1. sighimchanliq; 2. özige tartish küchi, jelp qilish küchi: *Bir kadının sığası* – Bir ayalning özige jelp qilish küchi.

sığamak 1. türmek, shimaylimaq: *Dereyi görmeden bacaklarını sığadı* – Suni körmeyla pachaqlirini turdi; 2. siypimaq, silimaq: *Arkasını sığayarak gönlünü alacak sözler*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

söyledi – Dūmbisini siylap turup köngülni awutidighan sözlerni qildi.

sığdırma is. sighdurush, patquzush.

sığdırmak sighdurmaq, patquzmaq.

sığınak -ğı is. panah bolidighan, panah bolghuchi.

sığınca is. kichik qele, bashpanah bolidighan yer.

sığınık -ğı is. bashpanahliq tiligüchi.

sığınma is. bashpanah.

sığınma istemek bashpanah telep qilmaq.

sığınmak 1. bashpanahliq tilimek; 2. bashpanahliq tilep bashqa döletlerge ketmek; 3. yarem sorimaq we ümid qilmaq.

sığınmış s. bashpanahliq tiligüchi.

sığıntı is. siqilish: *Burada akrabalarının yanında biraz da sığıntı gibi yaşıyorlar* – Bu yerde tughqanlirining yénsida biraz siqilip qaldi.

sığır is. zool. 1. kala, siyir; 2. uzunchaq tüplen'gen kitab we zhurnal.

sığırbiti is. zool. kala piti.

sığırıcık -ğı is. zool. torghay.

sığırlar is. zool. kalilar.

sığırsineği is. zool. köküyün.

sığırıtmaç -cı is. kala padichisi.

sığışmak sishishmaq; *Biraz daha sıkışsaksak hepimiz sığışırız* – Yene biraz qisilishshaq hemmimiz sishimiz.

sığıştırmak sishishturmaq.

sığlık -ğı is. 1. téyizliq; 2. téyiz yer.

sığmak 1. sishmaq, tapmaq; 2. mas kelmek, uyghun kelmek: *Aklı mantığa sığmamak* – Eqli mentiqighe uyghun kelmeslik.

sıhhat -tı is. ar. 1. saqliq, salamatlik; 2. toghriliq, emeliyet.

sıhhat raporu sirttin kirküzgen janliq mallar üçün yézilghan doklat.

sıhhatlı s. salamat, saq, aman-ésen.

sihatname *is.* k selning saqiyishigha b ghishlanghan sh ir.

sihi *s. ar.* 1. saqliq bilen munasiwetlik; 2. saqliqqa paydiliq, salamatlik  ch n paydiliq.

sihiye *is. ar.* 1. sehiye; 2. sehiye idarisi.

sihiyeci *is.* 1. sehiye xadimi; 2. herbiy qisimlarda tejribilik sehiye xadimi.

sihri *s.* tughqanliq.

sihriyet *is. ar.* 1. quda-bajiliq; 2. uruq-tughqanliq.

sik *s.* 1. zich, q lin, qoyuq, ziq: *Sik orman* – Q lin orman; 2. pat-pat, birdem: *R zgar sik sik ohuyor* – Shamal pat-pat chiqip turidu.

sik sik *z.* pat-pat.

sik a *z.* intayin qoyuq, zix.

siki *s.* 1. tar: *Beli siki bir ceket* – B li tar chapan; 2. jiddiy: *Siki  nlem* – Jiddiy tedbir; 3. y qin: *Aramızda siki ilişki var* – Otturimizda y qin munasiwet bar; 4. him: *Pencereyi siki kapa* – D rizini him yapqin; 5. pixsiq, b xil; 6. güzel, chirayliq; 7. qattiq, keskin, s rl k.

siki *is.* qiyn ehwal: *Sikiyi görünce ka tı* – Qiyinchiligni k r pla qachtı.

siki fiki *s.* ichqoyun-tashqoyun, apaq-chapaq.

siki yönetim *is.* herbiy idare qilish, herbiy rijim.

sikacı *s.* biaram qilidighan, jan siqilidighan.

sikilamak siqilmaq, siqmaq.

sikilgan *s.* tartinchaq, qorunidighan.

sikilganlık *-Şı is.* tartinchaqliq.

sikilma *is.* 1. siqilish; 2. qorunush, tartinish: *Bu adamın sikilması yok* – Bu ademde tartinish d gen nerse yoq.

sikilmak 1. siqilmaq; 2. ichi pushmaq, z rikmek: *Yalnız olturmaktan sikildım* – Yalghuz olturushtin z riktim; 3. tartinmaq, qorunmaq, xijil bolmaq: *KonuŐmaya sikilmiş* – söz

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

qilishtin tartiniptu; 4. qisilmaq: *Sıkılırsam bu parayı harcarım* – Qisilip qalsam bu pulni xejleymen.

sıkılmaz **s.** tartinmas, qorunmaydighan, xijil bolmaydighan.

sıkım **is.** 1. changgal, ochum: *Bir sıkım un* – Bir ochum un;

2. siqim: *Bir sıkım dış macunu* – Bir siqim yagaw.

sıkıntı **is.** 1. biaramliq, diqqetchilik; 2. zérikish, ich pushuqi, bizar bolush, tit-tit bolush: *Kapalı hava insaha sıkıntı verir* – Tutuq hawa ademni bizar qilidu; 3. turmush éghirchiliqi, harghinliq: *Yollarda çok sıkıntı çektik* – Yolda köp harghinliq chektuq.

sıkışık **-ğı s.** qista-qistang, siqishmaq, qista-qistangchiliq.

sıkışıklık **-ğı is.** siqishiqliq, qista-qistangchiliq.

sıkışma **is.** 1. siqishish; 2. qistishish.

sıkışmak 1. qistashmaq; 2. siqishmaq; 3. qisiwalmaq; 4. turmush qiyinchiliqigha uchrimaq, teret qistimaq: *El sıkışmak* – Qol siqishmaq; *Parmağı kapıya sıkışmış* – Barmiğini ishik qisiwaptu.

sıkıştırmak 1. tiqmaq: *Elbiseleri sandığa sıkıştırdı* – Kiyim-kéçekni sanduqqa tiqti; 2. zorlimaq, bésim ishletmek: *Sıkıştırınca hepsini söyledi* – Zorlash bilen hemmini éytti; 3. siqishturmaq.

sıkıt **-ktı is. ar.** ching siqilghan.

sıkıt **is. ar.** chüshüp ketken.

sıkkın **s.** qattiq siqilghan.

sıklamak 1. ah-peryad qilip yighlimaq; 2. isqirmaq, pushtek chalmaq.

sıklaşmak 1. köpeymek, qoyuqlashmaq; 2. arqa-arqidin peyda bolmaq: *Fırtınalar sıklaştı* – Boran chapqun chiqiwardi.

sıklaştırmak 1. köpeytmek, zichlashturmaq, artturmaq; 2. arqimuarqa qilmaq, dawamlashturmaq.

sıklet **-tı is. ar.** 1. éghirliq; 2. ich pushuqi, biaramliq.

sıklık **-ğı is.** zighliq, zichliq.

sıkma **is.** 1. siqish; 2. diqqetchilik, bizarliq, biaramliq; 3. siqip süyini chiqarghili bolidighan nersiler; 4. qisish.

sıkmaç **-cı is.** 1. siqish eswabi, qismaq; 2. qan tomurlirini qisip qoyidighan sayman.

sıkma 1. siqmaq: *Üzüm sıkma* – Üzüm siqmaq; 2. chachmaq, pürkimek: *Yangına su sıkma* – Otqa su chachmaq; 3. bashqurmaq: *Çocuğu sıkıyorlar* – Balini qattiq bashquridu; 4. biaram qilmaq: *Böyle şeyler insanı sıkıyor* – Bundaq nersiler ademni biaram qilidu; 5. tar kelmek, qismaq: *Ayakkabı ayağımı sıkı* – Ayagh kiyimi putumni qisip qoydı.

sıla **is. ar.** uruq-tughqanliri bilen körüşmek.

sılacı **is.** uchrashquchi, körüşküchi, érişküchi (melum waqit ayrilghandin kéyin bashqidin uruq-tughqanliri bilen körüşküchi).

sılaya gitmek körmigili uzun bolghan ailisini we yurtini körgili barmaq.

sımah **is. ar.** qulaq töshüki.

sımak 1. sundurmaq; 2. buzmaq; 3. yengmek, üstün kelmek.

sımsıkı **s. z.** him, zich: *Halkımız sımsıkı birleşmelidir* – Xelqimiz zich ittapaqlishishi lazim.

sımt **is. ar.** tizikliq nersiler.

sınaat **is. ar.** 1. qol hüniri; 2. hüner; 3. ustiliq, maharet.

sınaât 1. hünerler; 2. maharet ademler; 3. ustiliqlar.

sınaî **s. ar.** 1. qol hüniri bilen munasiwetlik; 2. süniy, tebiy bolmighan.

sınama **is.** sinash.

sınamak 1. sinimaq, sinap körmek, tejribe qilmaq; 2. tekshürmek.

sınanmak sinalmaq.

sınatmak sinatmaq.

sınav **is.** sinaq, imtihan.

sınav vermek imtihan bermek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sınavlamak sinaq almaq, imtihan almaq, sinimaq.

sındı **is.** qaycha.

sındık -ğ**ı is.** yériq yer.

sındırgı -ğ**ı is.** bk. **sındık**.

sındırılmak sundurulmaq.

sındid **s. is.** rehber, bashliq, reis.

sıngın **s.** sunuq, perishan.

sınıf **is. ar.** 1. sinip: *İşçi sınıfı* – Ishchilar sinipi; 2. bölüm; 3.

sinip (mektepning); 4. dersxana; 5. herbiy qisim: *Piyade,*

topçu, muharebe sınıfı – Piyade, topchi we urush qisimliri; 6.

katégoriye; 7. derije: *Birinci sınıf işçi* – Birinchi derije ishchi.

sınıflamak türge ayrilmaq.

sınıflandırmak siniplargha ayrilmaq.

sınıflanmak türge ayrimaq.

sınık -ğ**ı s.** 1. sunuq; 2. perishan; 3. yéngilgen, utulghan.

sınıkçı **is.** sunuqchi, téngiqchi.

sınır **is. yun.** 1. chégra; 2. chek, netije: *Her işin sınırı var* –

Herqandaq ishning chéki bolidu; *İşimiz sınırsız olmamalı* –

Ishimiz netijisiz kétiwermesliki lazim.

sınırdaş **s.** 1. chégridash; 2. qoshna.

sınırdaşlık -ğ**ı is.** qoshnidarchiliq, chégridashliq.

sınırlamak 1. chek qoymaq; 2. chégrilimek; 3. teriplimek.

sınırlı **s.** cheklik.

sınırsız **s.** cheksiz, chégrasiz.

sınmak 1. sinimaq, chéqilmaq; 2. chéchilmaq.

sıpa **is.** texey, xotek.

sıpa **is. ar.** bk. **sepha**.

sıpıtmak qoghlimaq.

sır **is.** sir: *Sırı dökülmüş bir kap* – Siri chüşhüp ketken qacha.

sır -rr**ı is. ar.** sir, mexpiyetlik: *Bu işin sırası yoktur* – Bu

ishning siri yoq.

sıra is. 1. qatar: *Bir sıra dükkan* – Bir qatar dukan; 2. ret, öchiret: *Sırayı bozma* – Sepni (retni) buzma (buzush); 3. perq, égiz-peslik, chong-kichiklik perqi: *Yaş sırası* – Kichiklik perqi; 4. orunduq: *Tiyatro sıraları* – Tiyatirning orunduqliri; 5. tertip, intizam: *Sıraya koymak* – Yolgha qoymaq; *Sıradan kişi* – Adettiki kishi; 6. nöwet: *Sırası gelmedi, acele etme* – Nöwiti kelmidi, aldirma.

sıradağ is. tagh tizmiliri.

sıralamak 1. retke tizmaq; 2. (balılar heqqide) méngishqa bashlimaq.

sıralanmak tizilmaq.

sıralatmak tizdurmaq.

sıralayıcı s. tizghuchi.

sıralı s. 1. retlik, retke tizilghan; 2. tertiplik.

sırasız s. 1. retsiz, réti yoq; 2. orunsiz, waqıtsiz, yolsiz.

sırat -tı is. ar. yol, chighir yol.

sırat köprüsü sırat köwrüki (dinde ölgendin kéyin gunahsızlar ötidighan köwrük).

sırça is. 1. eynek; 2. eynektin yasalghan.

sırdaş is. sirdash, esirdash.

sırdaşlık -ğı is. sirdashliq, esirdashliq.

sırf z. ar. 1. yalghuz, peqet: *Sırf seni görmek için geldim* – Peqet séni körüş üçünla keldim; 2. pütünley, tamamen, bashtin axir: *Bu söz sırf yalandır* – Bu söz pütünley yalghan.

sırık -ğı is. 1. uzun, inchike we tüz tayaq; 2. (tenterbiyide) tayinip égizge sekrep ötüsh tayiqi.

sırıklamak 1. tayaq bilen kötürmek; 2. oghrilimaq.

sırım is. tasma.

sırım halat is. tasmaq arghamcha.

sırım kamçı is. tasma qamche.

sırtkan s. hijiyip turidighan lola: *Sırtkan bir adam* – Lola adem.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sırtkanlık -ğı **is.** loliliq.

sırtmak 1. hijiyip külmek; 2. peskeshlik qilmaq; 3. ölmek.

sırlamak 1. sirlimaq: *Camı sırlamak* – Eynekni sirlimaq; 2. ölükni kömmek.

sırlı s. sirlanghan, sirlıq: *Sırlı cam* – Sirlıq eynek.

sırlı s. sirlıq, mexpiy: *Bu işin sırlı yönü yok* – Bu ishning sirlıq teripi yoq.

sırma is. 1. hel bérilgen, altun hel bérilgen yaki bérilmigen inchike kalwutun; 2. kalwutundin yasalghan chucha, pöpük (zerdin yasalghan).

sırma saç is. altun renglik chach.

sırmakeş is. kalwutunchi.

sırmalı s. kalwutun bilen ishlen'gen yaki kalwutun bilen zinnetlen'gen.

sırnaşık -ğı **s.** bizeng (telipini hel qilmighuche bézirip turuwalidighan): *Ne sırnaşık adam, şimdi gitmek niyetinde değil* – Némidégen bizeng adem, emdi kétishni xiyal qilmaywatidu.

sırnaşıklık -ğı **is.** bizenglik.

sırnaşmak bizengleshmek: *Ters cevap alınca sırnaşmaya başladı* – Tetur jawap élish bilen bizengleshkili qopti.

sırr olmak ghayib bolmaq.

sırrı s. ar. mexpiylikke munasiwetlik, mexpiylikke dair.

sırrılık -ğı **is.** mexpiyetlik.

sırsıklam s. hemmila yéri höl, üsti-bashi su.

sırsız s. sirlanmighan, sirsız.

sırt is. 1. dümbe: *Cocuğun sırtı* – Balining dümbisi; 2. pichaqning qiri; 3. tagh we dönglerning üsti: *Sırtına almak* – Üstige yüklimek; 4. nersining arqa teripi. nersining tetür teripi: *Kağıdın sırtı* – Qeghezning tetürisi; 5. yüz: *Elin sırtı* – Qolning yüzi.

sırtar is. zool. kélerning bir türü.

sirtarmak 1. küshkürtmek; 2. türülmek, toplanmaq:
Bulutlar ufukta sirtardı – Bulutlar asmanda toplandı.

sirtlamak yüdümek: *Görevi sirtladım – Wezipini üstümge aldım.*

sirtlan **is. zool.** chilböre, sirtlan.

sıska **s. ar.** 1. jüdeğ, awaq, oruq: *Bu sıska bir kızdı – Bu awaq bir qız idi;* 2. qorsaqqqa su chüşhüş.

sıska olmak qorsaqqqa su chüşhüp yoghinap ketmek.

sıskalaşmak oruqlımaq, jüdimek.

sıskalık -ğı **is.** oruqluq, awaqliq.

sıtma **is.** bezgek.

sıtmalanmak bezgek bolmaq, bezgek késilige uchrımaq.

sıtmalı **s.** bezgek bolghan.

sıtmalık -ğı **is.** bezgek késili tarilidighan yer.

sıtmaya tutulmak bezgek bolmaq.

sıva **is.** suwaq.

sıvacı **is.** suwaqchi (binakarlıqta).

sıvağı bk. **sıva.**

sıvalamak suwımaq (binakarlıqta).

sıvalı **s.** suwaq bérilgen, suwalghan: *Sıvalı duvar – Suwalghan tam.*

sıvalı **s.** türüklük, shimaylanghan: *Kolları sıvalı – Yengliri türüklük.*

sıvama **is.** 1. suwash; 2. yalitish: *Altın sıvama – altun yalitish;* 3. éghzi bilen teng, liqmu liq: *Bardağı sıvama doldurdu – Istakanni aghzi bilen teng toshquzdi.*

sıvamak 1. suwımaq: *Duvarı sıvamak – Tamni suwımaq;* 2. sürmek: *Duvara çimento sıvamak – Tamgha sémont sürmek;* 3. milimek: *Cocuk reçeli yüzüne sıvadı – Bala layni yüzige miliwaldı.*

sıvamak 1. türmek, shimaylımaq: *Kollarını sıvayıp işe başladı – Englirini türüp ishqa kirishti;* 2. sıylımaq,

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

shaplaqdimaq: *Arkasını swayarak gönlünü alacak sözler söylédi* – Mürisini siylap turup könglini awutidighan sözlerni qildi.

sıvanmak 1. suwalmaq; 2. ishqa hazirlanmaq: *Bu iki arkadaş yavaş yavaş işe sıvanmaktadırlar* – Bu ikki dost asta-asta ishqa kirishkiliwatidu.

sıvaşmak 1. mileshmek; 2. suyuqlashmaq.

sıvazlamak uwulimaq, siylimaq: *Sırrını sıvazlamak* – Dümbisini uwulimaq.

sıvı s. suyuq, suyuqluq.

sıvı yağ is. su yighi.

sıvık -ğı s. suyuq, bosh: *Bu hamur çok sıvık olmuş* – Bu xémir bekmü bosh bolup qéptu.

sıvılaşma is. yumshaq, boshash, suyulush.

sıvılaştırmak suyuqlashturmaq, yumshatmaq, boshatmaq.

sıvındırmak parni sowutmaq yaki su haligha keltürmek.

sıvınmak par yaki gaz halitidin suyuqluq halitige aylanmaq.

sıvıölçer is. ariométr (suyuqluqlarning zichliqini we sélishturma éghirliqini ölçeydighan eswab).

sıvırya z. it. 1. bas-bas (soda-sétiq heqqide): *Bugün satış sıvırya gidiyor* – Búgün bazar bas-bas boluwatidu; 2. dawamlıq türde; 3. birining arqisidin biri; 4. aghzigha qeder, liqmu liq.

sıvış ghayib bolush, yoqilish.

sıvışık -ğı s. 1. yépişhaq, chaplashqaq; 2. rudipay: *Senin kadar sıvışık bir adam görmedim* – Sendek rudipayni körmigendim.

sıvışmak 1. bulghanmaq; 2. jim-jim yoqap ketmek, qéchip ketmek: *Seni görünce hemen sıvışmak istedi* – Sényi körüş bilen derhal qéchishqa urundi.

sıyag is. ar. örnekler, qéliplar.

sıyagat is. ar. zerger.

siyah is. ar. peryadlar, warqirashlar.

siyam is. ar. rozi (rozi tutush).

siyanet is. ar. muhapizet qilish, qoghdash.

siyanet etmek qoghdimaq, közetmek.

siyas is. ar. 1. qele, istihkam; 2. suqunidighan yerler 1. hujra.

siyga is. ar. örnek, qilip, moda, qaide.

siygi is. sighthimchanliq.

siyrga is. xamandiki samanlarni yighish yaki qar tazilashqa ishlitilidighan keng taxtay.

siyrgı is. qar tazilaydighan yaghach kürek.

siyrmak 1. soyuwatmaq: *Çark elinin derisini siyrdı* – Chaq qolining tésisini soyuwetti; 2. sughurup chiqarmaq, qayriwetmek: *Örtüyü birdenbire siyrdı* – Yapquchni birdinla qayridi; *Kılıçını siyrdı* – Qilichini sughurup chiqardi; 3. sümürüp tügetmek, pak-pakiz tügitiwetmek, qurutuwetmek, siyrip-süpürüwetmek: *Mehmet tabağı siyrdı* – Muhemmed tawaqni siyrip süpürüwetti; 4. rextning énidin yaki boyidin yirtip chuwup chiqarmaq; 5. sürkilip ötmek, sürkelmek: *Kurşun başını siyrip geçti* – Oq béshidin sürkilip ötüp ketti; 6. qutquzmaq, tartip chiqarmaq: *Onu bu bulaşık işten siyrmak kolay değil* – Uni bu chataq ishtin qutquzush asan emes; 7. siyrip almaq: *Yoğurdun kaymağını siyrmak* – Qétiqning qaymiqini siyriwalmaq.

siyrtmak soydurmaq.

siyrık -ğı s. 1. sürülüp ketken (yara); 2. yüzsiz, nomussiz.

siyırılmak 1. sürülüp ketmek: *Elim siyırıldı* – Qolum sürülüp ketti; 2. soyulmaq; 3. qutulmaq: *O, işten ne güzel siyırıldı* – U ishtin hejeb obdan qutuldi.

siyırıntı is. 1. qachida éship qalghan ash; 2. qol bilen yirtilghan lata; 3. yüzsiz, iza tartmaydighan.

sızak -ğı is. sézip chiqmaq (tashlardan).

sızdırılmak éritilmek, süzdürülmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sızdırmak 1. sizdurmaq; 2. süzdürmek (süzüp almaq); 3. yalghan éytip birawdin pul almaq: *Çocuk babasını sızdiriyor* – Bala yalghan éytip atisidin pul alidu.

sızgıt -tı **is.** qiyma.

sızı **is.** jismaniyy we rohiy azab: *Yalnızlık bir sızdır* – Yalghuzluq bir rohiy azabtur.

sızıltı **is.** aghrinish, qaqshash, yighlash.

sızırmak süzmek (nersini süzüp almaq).

sızlamak 1. aghrimaq: *Yarası sızlıyor* – Yarisi aghriwatidu; 2. yighlap qaqshimaq.

sızlanmak shikayet qilmaq, derd tökmek.

sızlatmak ichini échishturmaq, aghritmaq: *Yüreğini sızlatmak* – Yürikini aghritmaq.

sızma **is.** 1. singish: *Suyun toprağa sızması* – Suning yerge singishi; 2. tesir qilish: *Emperyalizm her alanda sömürge ülkelere sızma yapmaktadır* – Jahan'girlar hemme jehette mustemlike memliketlerge tesirini ötküzmekte; 3. sézish: *Kaptan su sızıyor* – Qachidin su séziwatidu; 4. düşmen pozitsiyisidin yoshurunche algha bésish.

sızmak 1. sizmaq, sizip aqmaq: *Küpten su sızmak* – Küptin su sizmaq; 2. pash bolmaq, ashkara bolup qalmaq; 3. mest bolup uxlap qalmaq.

sial **is. jeol.** yer postining sirtqi yüzi.

siayet **is. ar.** gheywet-shikayet, söz-chöchek.

sib **is. far.** alma.

siba **is. ar.** yirtquch haywanlar.

siba **is. öz.** siba (XI esirde Shimaliy Afriqaning ishghal qilinishida muhim rol oynighan bir ereb qebilisi).

sibab **is. ar.** haqaret qilish, tillash, haqaretlesh.

sibahat **is. ar.** su üzüş.

sibak **is. ar.** 1. ötmüş; 2. bagh, baghlaqliq; 3. kirish söz.

sicil **is. ar.** 1. xatire (türlük nersiler yézilghan); 2. arxip.

- sicilli** *s. is.* 1. xatirige yézilghan; 2. jinayiti yézilghan.
- sicim** *is.* qopal ishlen'gen arghamcha.
- sidik** *-ǵi is.* süydük.
- sidik yolu** *is.* süydük yoli.
- sidikli** *s.* 1. süydük yuqup qalghan; 2. siygek, ornigha siyip qoyidighan.
- sifad** *is. ar.* at qatarliq haywanlarning jüplishishi.
- sifal** *is. far.* 1. sapal; 2. chaqchuq.
- sifale** *is. far.* bk. **sifal**.
- sifalin** *s. is.* laydin yasalghan.
- sifariş** 1. buyrutma, zakaz: *Bir elbise sifariş ettim* – Bir kiyim buyruttum; 2. hawale.
- sifilis** *is. fr.* siblis (késel).
- sifon** *is. fr.* 1. bir qacha ichidiki suyuqluqni ikkinchi bir qachigha yökesh üçhün ishilitilidighan egri turuba neyche; 2. tashyol we tömür yollarning astidin ötküzülgen ériq.
- sifr** *is. ar.* 1. kitap we yéziq yézilghan nerse; 2. kitap jildi.
- siftah** *is. ar.* 1. irim: *Daha siftah etmemiş* – Téxi irim qilmaptu; 2. eng awwal, aldi bilen, birinchi bolup, tunji qétim: *Bu haberi siftah ondan duydum* – Bu xewerni eng awwal uningdin bildim.
- siftahlamak** 1. irim qilmaq; 2. éghiz tegmek (awwal pishqan nersige aldi bilen éghiz tegmek).
- siftinmek** 1. waqit ötküzmek, kün ötküzmek; 2. sürkenmek; 3. xushamet qilmaq.
- sigal** *is. far.* 1. chüshenche; 2. endishe.
- sigara** *is. sp.* 1. tamaka, papirus; 2. rengdar yaghachtin papirus sheklide qilip yasalghan süniy yem (béliq tutush üçhün qarmaqqa békitilidighan).
- sigara böreǵi** *is.* türmel (tamaq).
- sigaracı** *is.* tamaka satquchi.
- sigaralık** *-ǵı is.* tamaka qutisi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

- sigortacı is.** sughurta xizmetchisi.
sigortacılık -ğı is. sughurtichiliq.
sigortalı s. 1. sughurtiliq; 2. sughurtiliqqa yézilghan, sughurtiliqqqa élinghan; 3. hayati kapaletke élinghan.
sigorya is. it. muheqqeq, mutleq.
siğil is. sögel.
siğilli s. sögellik, sögili bar (adem).
sih is. far. kawap zixi.
siham is. ar. oqya oqliri.
sihir -hri is. ar. 1. séhir, köz baghlash; 2. jelp qilish küchi.
sihirbaz is. ar. séhirger, séhribaz.
sihirbazlık -ğı is. séhirgerlik.
sihirli s. sérilik.
sihr is. bk. sihir.
sik is. erlerning erkeklik ezasi, sik.
sika is. ar. tulum.
sika is. lat. Qedimki Rim xenjiri.
sika is. ar. 1. ishinish, étiqad; 2. s. ishen'gili bolidighan (adem).
sikal is. far. bk. sigal.
sikal is. ar. 1. éghir nersiler; 2. éghir bésiqliq; 3. set nersiler.
sikatif s. fr. téz qurutush üçün boyaqlargha qoshulghan madda.
sikavut is. den. téz türidighan chong tiptiki urush paraxoti.
sikaye is. ar. 1. sirkay, piyale; 2. köl.
sikayet is. ar. 1. ussuzluq (su) bérish; 2. Mekkiye hajilargha su we zem-zem tarqitish wezipisi.
sikke is. ar. 1. métal pul; 2. métal pul qoyidighan qélip; 3. derwishler kéyidighan kulah; 4. métal pulgha bésilghan tamgha; 5. tüz yol.
sikkeci is. métal pul basquchi.
sikkehane is. pul zawuti (pul chiqiridighan).

- sikkeken is.** métal pul qélipini yasighuchi.
sikkeşinas is. pul mutexessisi.
siklememek ehmiyetsiz qarimaq, biperwaliq qilmaq.
siktir ün. «yoqal» dégen menide qollinilidu.
siktirici s. pes, peskesh.
siktirmek yoqalmaq (közdin).
silâh is. ar. 1. qoral-yaraq; 2. qoral ornida qollinilidighan bilim, pul we bashqa nersiler.
silâhendaz is. ar. qorallanghan esker.
silahhane is. ar. far. qoral-yaraq ambiri.
silahlamak qorallandurmaq.
silahlandirmak qorallandurmaq.
silahlanmak qorallanmaq: *Düşmana karşı silahlanmalı* – Dushman'ge qarshi qorallinayli.
silahlı s. qorallıq.
silahlık -ğı is. 1. eskerlerning herbiy gazarmida bolghan waqitlirida qorallirini qoyidighan yéri; 2. tapancha, pichaq qatarlıq qorallarni ésip qoyidighan kemer, boytasma.
silâhsızlandırma is. qoralsızlandurush.
silâhsızlandırmak qoralsızlandurmaq.
silâhsızlanma is. esker qısqartish.
silâhsızlanmak esker qısqartmaq.
silâhsız s. qoralsız.
silâhşor is. ar. far. qorallıq adem, jenggiwar.
silâhşorluk -ğu is. jengchilik, jenggiwarlıq.
silahtar is. ar. padishah, wezirlerning qoralini muhapizet qilghuchi (asrighuchi).
sildirmek sürtdürtmek, öchürtmek.
silelek -ği is. 1. muncha lönggisi; 2. aptomobilning aldi eynikige chüşken yamghurni sürtküch.
silgi is. 1. sürtküch, desmal; 2. öchürgüch (rézinke); 3. doska sürtküch; 4. ishik aldigha sélip qoyulghan ayagh sürtküch.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

silgiç -*ci is.* aptomobilning aldi-keynige chüshken yamghurni sürtküch.

sili is. 1. sap; 2. ippetlik.

sili is. far. 1. yüzige urulghan testek, shapilaq; 2. bala, palaket.

silici is. rende salghuchi, rendiligüchi.

silik -ği s. 1. öchüp ketken, öngüp ketken: *Silik para* – Öngüp ketken pul; 2. tutuq bésilghan, ochuq bolmighan; 3. özini körsetmeydighan, körenglimeydighan, diqqetni jelp qilmaydighan.

sililik -ği is. 1. pakliq; 2. ippet.

silindir is. fr. silindir.

silindirlik s. fr. 1. silindirlik; 2. silindir sheklide.

silindirsels. bk. silindirlik.

silinme is. öchürülüş.

silinmek 1. öchürülmek; 2. bir chette qalmaq.

silinti is. öchürülgen nersining izi.

silk is. ar. 1. ünche, marjan tizilghan yip; 2. qatar, tiziq; 3. tertip, nöwet; 4. meslek, kesip.

silkelemek silkimek, qaqmaq: *Halının tozunu silkelemek* – Gilemning topisini qaqmaq.

silkelenmek 1. qéqilmaq: *Bütün halılar silkelendi* – Hemme gilemler qéqildi; 2. silkinmek: *Üzerindeki karları (temizlemek için silkelendi* – Üstidiki qarlarini chüshürüwétish üçün silkindi.

silki is. jöylüp ornidin turup kétish.

silkinmek 1. silkinmek; 2. bir nersidin qutulmaq.

silinti is. ürküp sekresh, ürküş.

silkişmek silkinmek: *At, köpek, küşlar silkişir* – At, it we quşlar silkinidu.

silme is. 1. silkinish; 2. göshlük sey; 3. éghirliq kötürüshte bir xil kötürüş shekli.

silmek silkimek, lingshitmaq, irghitmaq: *Ağacı silmek* – Derexni irghitmaq.

silkirmek silkitmek, irghatturmaq.

sille *is. far.* kachat, testek.

simar *is. ar.* méwe, yémish.

simat *is. ar.* 1. isharet, belge; 2. iz, alamet.

simat *is. ar.* 1. dastixan; 2. yémek-ichmek; 3. ziyapet.

sime *is. ar.* 1. tamgha, isharet, belge; 2. iz, alamet.

simetri *is. fr.* tekshi, teng, tengdash, mutanasip.

simetrik *-ği s. fr.* tekshilik, tenglik, tengdashliq, mutanasipliq.

simetrisiz *s.* tekshisizlik, tengdashsizliq, mutanasipsizliq.

simge *is.* simwol, isharet: *Badem takke uygurların simgesidir* – Badam doppa uyghurlarning simwoludur.

simgeci *is.* simwolizmchi.

simgecilik *-ği is.* simwolizm, simwolchilik.

simgelik *-ği is.* alamet, simwolluq.

simhak *is. ar.* ustixanning üstini yépip turghan tére.

similimum *is. fr. tip.* késelge bérilgen haman késelning ehwalini yaxshilaydighan dora.

simin *s. far.* 1. kümüshtin ishlen'gen; 2. kümüş renggide apaq.

simit *-di is. ar.* 1. chember (halqa) shekillik nerse; 2. yanjip posti chiqiriwétilgen bughday; 3. nöl; 4. selle; 5. un, süt, shéker we méwe arilashturulghan yémeklik.

simsar *is. ar.* komisyunchi, göröchi.

simsariye *is. ar.* göröchilerning satquchi we alghuchidin alidighan puli.

simsarlık *-ği is.* göröchilik.

simsiyah *s. far.* qapqara, tum qara.

simten *is. far.* kümush ten.

simurg *is. far.* sumurgh (enqa).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

simya is. far. 1. bir xil séhir; 2. qedimde ximiye bilimi, qimmiti az medendin altun chiqirish bilimi.

simyacı is. séhirger.

simyager séhirger.

sin is. ar. mazar, gör.

sin -nni is. ömür.

sin is. ar. chish.

sin is. ar. 1. erebche «s»; 2. ereb élipbesining on ikkinchi herpi; 3. «soal» sözining qisqartilishi.

sinagog is. yun. yehudiy ibadetxanisi.

sinameki is. bot. sana derixi we uning yopurmiqi (sürgü dorisi süpitide qollinilidu).

sinan is. ar. 1. sün'gü, neyze; 2. er ismi.

sinanî s. is. 1. neyze bilen munasiwetlik; 2. neyze we sün'gü yasighuchi.

sinar is. yun. béliq tutidighan chong qarmaq.

sinarit is. yun. zool. göshi lezzetlik birxil béliq.

sincabi s. kül reng.

sincap -bı is. far. zool. tiyin (kimirgüchi kichik haywan).

sindan bk. **sendan.**

sindirilmek singdürülmek, hezim qildurulmaq.

sindirim is. hezim.

sindirmek singdürmek, hezim qilmaq.

sine is. far. meyde, kökre, köngül, qelb.

sine is. ar. uxlash, uyqugha bashlash.

sinek -ği is. 1. chiwin; 2. qarta qeghizide «chillik».

sinekçil is. zool. chiwin tutup yeydighan qush.

sineklenmek chiwin köpiyip ketmek, chiwinliship ketmek.

sineklik -ği is. 1. chiwin köp yer; 2. chiwin qorughuch; 3. chiwin kirmeslik üçün tartilghan ishik tori; 4. chiwin öltüridighan doriliq qeghez, chiwin qeghizi.

sinema *is. fr.* 1. kino: *Türkiye sineması* – Türkiye pilimi (kinosi); 2. kinoxana: *Açık hava sineması* – Üsti ochuq kinoxana.

sinemacı *is.* kinochi, kino filimi ishligüchi, kino qoyghuchi.

sinemacılık *-ği is.* 1. kinochiliq sanaiti; 2. kinochiliq.

sinematograf *is. fr.* kino apparati.

sinerji *is. yun.* hemkarliq.

sineroman *is. fr.* kino sénariyisi üçhün yézilghan roman.

singin *s.* 1. tartinchaq, qorunidighan; 2. ongay singidighan.

sini *is. far.* petnus.

sinik *-ği s.* (köngli) sunuq: *Sinik bir adam* – Köngli sunuq adem.

sinin *is. ar.* yillar.

sinir *is.* 1. nérwa; 2. muskul, pey, singir; 3. ghelite xuy: *Bu kadının bir siniri var, kedi görünce bayılır* – Bu ayalning ghelite xuyi bar müshüksni körüşh bilen hoshidin kétidu; 4. tuyghu, sézim.

sinirbilim *is. tıp.* nérwa késellikliri bilimi.

sinirlemek 1. göshning peylirini éliwetmek; 2. atning arqa putining singirini kesmek.

sinirlendirmek xapa qilmaq, achchiqini keltürmek.

sinirlenmek xapa bolmaq, achchiqlanmaq, achchiq kelmeq: *Bu söze kim olsa sinirlenir* – Bu sözge kimla bolsa xapa bolidu.

sinirli *s.* 1. singirliq: *Etin sinirli tarafını almayacağım* – Göshning singirliq teripini almaymen; 2. xapixan, jilixor: *Sinirli bir kadınla evelenmiştim* – Jilixor bir xotun bilen turmush quruptimen.

sinirlik *-ği is.* qebristan, görlük.

sinirmek bk. *sindirmek*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sinmek 1. mökmek, yoshurunmaq; 2. shük bolup ketmek, köngül yérim bolmaq; *Tavşan köprüünün dibine sinmişti* – Toshqan köwrükning tuwige suqundi.

sinmez **s.** singmeydighan, hezim bolmaydighan.

sinnevr **is. ar.** müshük.

sinolog **is. fr.** sinolog (xenzushunas).

sinoloji **is. fr.** sinologiyeye (xenzu shunasliq).

sinoptik bir waqitta yer yüzining türlük jaylirida abhawa melumatlirini toplaп jughrapiyilik xeritiler tüzgüchi (mutexassis).

sinrimek asta sekrimek.

sinsi **s.** 1. quw, hiyliger: *Sinsi bir adam* – Quw adem; 2. asta-asta éghirlishidighan (késel).

sinsilik *-ği* **is.** hiyligerlik, quwluq.

sinsin **is.** yash yigitler axshimi gülxan etrapini aylinip yürüp oynaydighan milliy ussul.

sinsiput **is. fr.** bashning aldinqi yérimi.

sintine **is. it.** yelkenlik kémilerde kémige kirgen sularning toplinidighan yéri.

sinüs **is. lat.** 1. organizmda kawak, aqma töshük; 2. trigonométiriyilik chember.

sinyal *-li* **is. fr.** signal, belge.

sinyal çekmek belge bermek, signal bermek.

sinyal vermek belge bermek, signal bermek.

sinyorina **is. it.** xanim.

sipah **is. far.** herbiy qoshun.

sipahı **is. far.** 1. qedimki atliq esker; 2. XIX ,XVII esirlerde Firansiye, En'gliye, Portugaliye üçhün xizmet qilidighan Hindistanliq eskerler.

sipar **s. far.** «bergüchi», «pida qilghuchi» dégen menilerde qollinilidu: *Can siparane çalışmak* – Jan pidaliq bilen ishlimek.

- sipare** *is. far.* Quranning herbir parisi.
- sipariş** *is. far.* 1. hawale qilmaq; 2. qilinishi buyrulghan nerse, zakaz qilinghan nerse.
- sipas** *is. far.* shükri qilish.
- sipası** *s.* teshekkür éytquchi, minnetdar.
- sipeh** *is. far.* bk. **sipah**.
- sipehsâlar** *is. far.* bash qomandan.
- sipenç** *is. far.* méhmanxana, saray, deng.
- siper** *is. far.* 1. dalda; 2. qalqan; 3. shepking chékiliki; 4. xendek; 5. yoshurunidighan yer.
- siperisaika** *is. far. ar.* chaqmaq qayturghuch.
- siperlenmek** özini daldigha almaq, yoshurunmaq.
- siperlik** *-ği is.* kün we yamghurdin saqlighuchi: *Şapka siperliği* – Shepke chékiliki.
- sipsi** *is.* 1. kémining güdüki; 2. sunayning éghizliq qismi.
- sipsivri** *s.* uchluq.
- sir** *s. far.* 1. toq (qorsa); 2. *is.* samsaq.
- sir** *is. ar.* nerx, baha.
- sirab** *s. far.* 1. sugha toyghan, sugha qanghan; 2. suluq.
- sirac** *s. far.* 1. meshel, qendil; 2. er ismi.
- siracı** *is.* chiraghchi.
- sirayet** *-ti is. ar.* 1. yuqush (késel); 2. tarilish kényiyish.
- sirayet etmek** yuqmaq.
- sirbal** *is. ar.* könglek.
- sirçeşm** *is. far.* közi toq.
- sirçeşmi** *is.* közi toqluq.
- siren** *is. fr.* qattiq awazliq düdük.
- sireng** *is. s. far.* 1. köp renglik; 2. sumurgh, enqa; 3. sir (mexpiy).
- sireng** *is. s. far.* bir xil yipek rext.
- siret** *is. ar.* 1. birawning exlaqi, xaraktéri, mijezi we qiliqi; 2. usul; 3. terjimihal.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sirhan** *is. ar.* böze, süt emgüchi yirtquch haywanlar.
- sirişk** *is. far.* köz yéshi.
- sirişt** *is. far.* xuy, mijez, tebiet.
- sirişte** *s.* arilashturulighan, yughurulghan.
- sirk** *-ki is. fr.* sérk meydani.
- sirkat** *-ti is. ar.* oghriliq, bulash.
- sirke** *is. far.* sirke, achchiqsu: *Makarnaya sirke konmalı* – Ügre ashqa sirke quyulush lazim.
- sirke** *is. zool.* pit-chusa qatarliqlarning tuxumi.
- sirkeci** *is.* sirke yasap satquchi.
- sirkeleşmek** échimaq.
- sirkeli** *s.* ichige sirke qoyulghan.
- sirkelik** *-ği is.* sirke qachisi.
- sirküler** *is. fr.* barghaq, köpligen kishige ewetish üçün bésilghan xet.
- sirto** *is. yun.* bir xil xelq ussuli.
- sis** *is.* tuman, tutun: *Yola çıktiğımız zaman, etrafta hafif bir sis vardi* – Yolgha chiqqan waqtimizda etrafta bir az tuman bar idi.
- sisalar** *is. öz.* Gherbiy Afriqa négirliri.
- sislemek** düşmenning közitishini qalaymiqanlashturmaq üçün tuman perde peyda qilmaq.
- sislendirmek** tumanlashturmaq.
- sislenmek** tuman basmaq, tuman qaplimaq, tuman peyda qilmaq.
- sisli** *s.* tumanliq.
- sismik** *is. fr.* yer tewresh bilen munasiwetlik.
- sistalji** süydük yolining aghrishi.
- sistem** *is. fr.* 1. sistéma: *J, Güneş sistemi* – Quyash sistimisi; 2. tüzüm: *Sosyalist sistem* – Sotsiyalistik tüzüm; 3. yol: *İnsani servete kavuşturabilecek iyi bir sistem* – İnsanni mal-mülukke ige qilidighan yaxshi bir yol.

- sistematik** -*ji is. fr.* sistématik.
sistemleşmek sistémilashmaq.
sistemleştirmek sistémilashturmaq.
sistemli *s.* sistémiliq halda: *Sistemli çalışma* – Sistémiliq ishlesh.
sistemsiz *s.* sistémsiz.
sistire *is. yun.* yaghachlarni siliqlaydighan tmr parchisi.
sistoskop *is. fr.* sistoskop (süydük yollirini tekshüridighan eswab).
sit *s. ar.* alti.
sit *is. ar.* 1. shöhret; 2. daghdugha, dawrang.
sit *is. ar.* xotun, xanim, ayal.
sitad *is. fr.* élish.
sitam *is. far.* qimmetlik nersiler bilen bézelgen éger we ygek.
sitar *is. mz.* Hindistanning bir xil chalghusi (chékip chélinidighan).
sitare *is. far.* 1. yultuz; 2. teley, bext, teqdir.
sitare den *is. far.* munejjim.
sitaregn *is. far.* yultuzlar.
sitayış *is. far.* maxtash, medhiye.
sitayış etmek maxtimaq.
sitayışer *s. far.* bk. *sitayışkr*.
sitayışgh *is. far.* qesidilerning medhiye qismi.
sitayışkr *s. far.* maxtighuchi, medhiyiligchi.
site *is. fr.* sheher.
sited *is. fr.* bk. *sitad*.
sitem *is. far.* 1. eyiblesh, kayish; 2. ahanet; 3. zulum, jebir.
sitem etmek eyiblimesek, kayimaq.
sitemgn *s. far.* bk. *sitemger*.
sitemger *s. far.* zalim, heqsizliq qilghuchi.
sitemgeran *is.* zulum qilghuchi, jebir qilghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- sitemli** *s.* zulum chekküchi, jebrlen'güchi.
- sitil** *is.* 1. chong tömür su tungi; 2. wanna, das (munchida).
- sitiz** *is. far.* ghowgha, jédel, küresh.
- sitize** *is. far.* bk. **sítiz**.
- sitobotanik** *is. fr.* ösümlük hüjeyrilirini tetqiq qilidighan ilim.
- sitr** *is. ar.* 1. perde; 2. yapquch, yopuq.
- siviş** *is.* yoq bolush, ghayib bolush, közdin yoqilish.
- sivişik** *s.* yépushqaq.
- sivişmek** qachmaq.
- sivri** *s.* 1. uchi ötkür hem uchluq: *Sivri bıçak* – Uchluq pichaq; 2. déngizdiki xada tashlar.
- sivribiber** *is. bot.* uchluq achchiq laza.
- sivrilemek** 1. uchluqlashmaq; 2. jemiyyette orni ösmek, orni kötürülmek; 2. chongaymaq, ösmek.
- sivrileşmek** uchluqlashmaq.
- sivrilik** *-ği is.* uchluqluq.
- sivrisinek** *is. zool.* pasha.
- siya** *is. it.* palaqni tetür urup qéyiqni tetür heydimek.
- siya gitmek** arqigha ketmek.
- siya siya** *z.* arqa-arqa.
- siyahî** munchida kiyim-kéchekke qarighuchi.
- siyah** *is. far.* qara: *Kömür siyahıtır* – Kömür qaridur.
- siyahımsı** *s.* qaramtul.
- siyahımtırak** *s.* bk. **siyahımsı**.
- siyahî** *s. far.* négir.
- siyahlanmak** qaraymaq.
- siyahlaşmak** qaraymaq.
- siyahlatmak** qaraytmaq.
- siyahlık** *-ğı is.* 1. qariliq, qara reng; 2. qara yer; 3. qarangghuluq.
- siyak** *is. ar.* 1. ipade shekli; 2. uslub, istil.

- siyasa** *is.* siyaset.
siyasal *s.* siyasiy.
siyasal haklar *is.* siyasiy hoquqlar.
siyaset *is.* siyaset.
siyaset meydanı *is.* ölüm jazasi ijra qilinidighan meydan.
siyasetçi *is.* siyasetchi.
siyaseten *z.* siyasiy jehettin.
siyasetgâh *is. ar. far.* ölüm jazasi ijra qilinidighan yer.
siyasi *s. ar.* 1. siyasiy; 2. siyasetchi.
siyasi iktisat *is.* siyasiy iqtisad.
siyasiyat *-tı is. ar.* siyaset ishliri.
siyatik *-ği is. fr.* pachaqtiki ikki singir.
siyeh *s. is. ar.* bk. **siyah.**
siyek *-ği is.* süydük yoli.
siyer *is. ar.* 1. xaraktér, xuy; 2. terjimihal.
siyest *-tı is.* chüshlük tamaqtin kéyinki aram yaki uyqu.
siygaya çekmek soraqqa tartmaq.
siymek siymek (it yaki müshük).
siyonist *-tı s. fr.* sionist (sionizmchi).
siyonizm *is. fr.* sionizm (yehudiylarda eksiyetchil burzhua milletchilik herikiti).
siyret *is. ar.* bk. **siret.**
siz *z.* siz (ikkinchi shexs): *Siz neredede?* – Siz qeyerde? **siz** süpet yasighuchi qoshumche: *Tatsız* – Temsiz.
sizce sizche, sizningche.
sizcileyin sizge oxshash, sizdek.
skaut *-ği is. ing.* bk. **skaut.**
skavut *-ği is. ing.* téz yüridighan charlighuchi paraxot.
skeç *is. ing.* dialogluq qisqa sehne esiri.
skit *is.* bir kishilik musabiqe qéyiqi.
skor *is. fr.* musabiqide tereplerning érishken netijisi (san).
skotopi *is.* közning qarangghuluqqa uyghunlishishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

skrač *is.* motsiklit musabiqiside musabiqichilar qatar tizilghan siziq.

skrotum *is.* erlik bézi xaltisi.

skualen *is.* itbéliqi.

slavizm *is. fr.* islavizm (pan islavizm).

slogan *is. ing.* shoar, lozunka, plakat.

Slovak *is. öz.* Islowakiye xelqidin bolghan, Islowakiye xelqi.

Slovakça *is. öz.* Islowakiye tili **Slovakya** *is. öz.* Islowakiye.

soba *is. it.* 1. ochaq, mesh; 2. parnik; 3. lükcheklerning toplanghan yéri.

sobacı *is.* mesh yasighuchi yaki satquchi, ochaq salghuchi adem.

sobacılık *-ği is.* mesh yasash kespi, meshchilik.

soda *is. ing.* soda, shulta.

sofa *is. ar.* 1. karidor, ariliq; 2. safa, diwan; 3. olturush üçhün yasalghan supa.

sofalı *s.* taziliq ishchisi.

sofi *is. s. ar.* sopi.

sofilik *-ği is. ar.* sopiliq.

sofistik *-ği is. fr.* sopizm, sopi.

sofizim *is. fr.* sopizm, tesewwurchiliq.

sofra *is. ar.* 1. tamaqlar tizilghan dastixan: *Sofrayı kaldırmak* – Dastixanni yighishturmaq; *Sofrayı kurmak* – Dastixan hazirlimaq; 2. tamaq: *Şimdi sofradan kalktım* – Emdi tamaqtin qoptum; 3. ademning sungi; 4. hemdastixanlar.

sofracı *is.* méhmanxanilarda dastixan ishlorini bashqurghuchi.

softa *is. far.* 1. talip (medrise oqughuchisi); 2. diniy ademlerge kemsitip bérilgen nam; 3. qarighularche choqunghuchi.

softalaşmak 1. xurapiy; 2. qarighularche ishenmek.

sofu s. is. ar. 1. dinning buyruqi we qanunlirigha pütünley uyghunlashmaq; 2. qarighularche ishen'güchi.

sofuluk -ǵu is. qarighularche heriket qilghanliq.

soǵan is. piyaz.

soǵancı is. piyaz satquchi.

soǵanlı s. ichige piyaz sélinghan, piyaz bilen pishurulghan.

soǵanlık -ǵı is. piyaz térilidighan yer.

soǵansı s. piyaz sheklidiki.

soǵuk -ǵu s. 1. soghuq, muzdek: *Soǵuk hava* – Soghuq hawa; 2. qopal, tong: *Soǵuk bir adam* – Qopal adem; 3. qizghin bolmighan: *Soǵuk kan* – Soghuq qan.

soǵuk almak soghuq tegmek.

soǵuk kanlı s. soghuq qanliq, éghir-bésiq.

soǵuklama is. soghuq tégish.

soǵuklamak soghuq tegmek.

soǵukluk -ǵu is. 1. soghuqluq; 2. soghuq heriket; 3. ghezep, achchiq; 4. shehwaniy; 5. tamaqning axirida yéyilidighan, ichilidighan méwe, kempüt, chüle qatarliqlar; 6. munchining az issitilidighan yéri.

soǵulmak 1. soghulmaq; 2. qurushmaq, qurmaq (ériq, östenglerde su).

soǵumak 1. sowummaq, muzlmaq; 2. rayi qaytmaq, köngülsiz bolmaq.

soǵurmak sümürmek.

soǵurulmak sümürülmek.

soǵuşmak tawlanmaq (yer toghruluq).

soǵutkan s. qizikliqni chüshürgüchi, muzlatquchi, soghuqdan.

soǵutmaç -cı is. tonglitish sanduqi, soghuq saqlash öyi, tonglatqu, muzlatqu.

soǵutmak sowutmaq, muzlatmaq.

soǵutulmak sowutulmaq, muzlitilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sohbet -*ti is. ar.* paranglishish, mungdishish, söhbetlishish:
İki başkan içtenlikle ve dostça sohbet etti – Ikki reis semimiy we dostane söhbetleshti.

sokak -*ğı is. ar.* kocha: *Göstericiler sokaklara döküldüler* – Namayishchilar kochilargha töküldi.

sokak çocuğu is. kocha balisi (terbiyisiz qalghan).

soket is. fr. qisqa qonchluq paypaq.

sokmak 1. tiqmaq; 2. chachmaq: *Arı çocuğu sokmuş* – Here balini chéqiwaptu; *Cocuğu yılan sokmuş* – Balini ilan chéqiwaptu; 3. birawni renjitmek; 4. xéridarni aldimaq (tijaret heqqide): *Satıcı elmanın çürüklerini sokmuş* – Satquchi almaning sétiqlirini bériptu; 5. sanjimaq, paturmaq (pichaq, yingne qatarliqlarni).

sokman is. uzun qonchluq ötük.

sokorolar öz. is. Chatta yashaydighan négirlar.

soku is. tash kile, soqa (shal, bughday aqlaydighan).

sokulgan s. chiqishqaq.

sokulganlık -ğı is. chiqishqaqliq.

sokulmak 1. qisilmaq, arigha kiriwalmaq: *Mehmet saflarımıza sokuldu* – Muhemmed qoshunimizgha kiriwaldi; 2. yéqinliq qilmaq.

sokum is. 1. loqma: *Bir sokum ekmek* – Bir loqma (borda) nan; 2. kala we qoyning saghrisi.

sokur is. zool. 1. chongqur, tiren, ichige kirip ketken: *Sokur göz* – Ichige kirip ketken köz, ora köz; 2. soqur, bir közi kor: *Sokur hayvan* – Bir közi kor haywan.

sokuşmak 1. tar yerge qisilmaq; 2. ustiliq bilen arigha qisturuwalmaq.

sokuşturmak 1. qisturulmaq; 2. ustiliq bilen arigha kiriwalmaq.

sol s. 1. sol: *Kapının sol kanadı* – Ishikning sol qaniti; 2. ilghar siyasiy partiye we küchler.

sol -lũ **is. fr.** sekkiz nuqtining «fa» bilen «la» otturisdiki awaz.

sol **is.** pironing pul birliki.

solak -ğũ **s. is.** 1. solğhay; 2. osman padishahliqı dewride padishahning xas muhapizetchisi.

solcu **s. is.** solchi.

solculuk -ğũ **is.** solchilliq.

soldurmak öngdürmek: *Güneş boyaları soldurur* – Quyash rengni öngdüridu.

solfej **is. fr.** muzika oqutushning asasi.

solgun **s.** 1. bosh, töwen (keypiyat), solghun; 2. öngüj ketken.

solipsizm **is. fr.** solipsizm (ötüp ketken subyektip idéalizm, peqet öziningkinila dünyada mewjut bolghan birdinbir réalliq dep bilip, obyektip dünyani inkar qilish).

solist **is. fr.** yalghuz kishilik naxsha éytquchi yaki yalghuz saz chalghuchi.

sollamak yolning sol teripidin mangmaq.

solmak 1. renggi öngmek; 2. solashmaq, solmaq.

solo **is. it.** bir kishi teripidin éytilghan naxsha yaki bir kishi teripidin chélinghan muzika parchisi.

solocu **is.** özi yalghuz bir muzika esirini orunlighuchi yaki bir naxshini ijra qilghuchi.

solucan **is.** medde qurt.

soluğan **is.** 1. dem siqilishqa uchrighan (haywan); 2. déngiz dolquni (déngizda shamalning tesiri bilen peyda bolghan dolqun).

soluk -ğũ **s.** 1. aqirip ketken, tatirip ketken: *Soluk dodaklar* – Aqirip ketken kalpuklar; 2. julasini yoqatqan.

soluk -ğũ **is.** dem, tiniq, nepes: *Soluğunu uzun süre tutabildi* – Uzunghiche tinmay turdi.

solukalmak dem almaq, nepes almaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

soluklanmak nepes almaq, tinmaq, aram almaq, harduq almaq.

soluma is. hasirash, nepes qisilish.

solumak hasirimaq: *Yorgunluktan soluyup söz söylemiyor* – Harghanliqtin hasirap gep qilalmaywatidu.

solunmak tenepus qilmaq, harduq almaq.

solunum is. tenepus, harduq.

solutmak hasiratmaq.

som is. portning su üstidiki qismi.

som s. 1. ichi kawak: *Som altın bilezik* – Ichi kawak altun bilezyük; 2. sap, bashqa nersiler arilashmighan.

som is. som béliqi (hem déngizda, hem tatliq suda yashaydighan göshi lezzetlik bir xil béliq).

soma is. Italiyening nurghun yerliride qollinidighan hejim ölçimi.

soma s. yarimas, bosh, bikar.

soma is. yun. wujud kilitkilirining pütünü.

soma is. mest qilghuchi ichimlik.

somaki is. qizil yaki yéshil mermer tash.

somata is. yun. badam méghizi we qoghun uruqidin yasalghan aq sherbet.

somun is. yun. bolka.

somun is. fr. burma qalpaq, wéntlik qalpaq.

somurtkan s. yüzini pürüshtüridighan, éghzini ümcheytidighan.

somurtmak éghzini pürüshtürmek, terini türmek.

somut s. konkrét: *Taş, su, hava somut birer varlıktr* – Tash, su, hava konkrét sheyilerdur.

somutlaştırmak konkrétlashturmaq.

son s. 1. kényinki, song: *Son zamanlarda* – Kényinki waqitlarda; 2. axirqi: *Son kurşun* – Axirqi oq; *Onun son isteği*

– Uning axirqi telipi; 3. axiri: *Mektubun sonu bitti* – Xetning axiri tÛgidi.

son bahar 1. kÛz, song bahar; 2. qériliq yéqinlashqan dewr.

son ek is. sÛz yasighuchi arqa qoshumche. (mesilen: «liq, lik, din, tin» dégenlerge oxshash).

sonar is. ing. awazdin téz dolqunlardin paydilinip su asti paraxotlarning jaylashqan yérini bilidighan eswab.

sonda is. it. sonda (1. suning térenlikini òlchesh eswabi;; 2. bir boshluqning ichini tekshÛrÛsh qollinilidighan ichi kawak uzun eswab;; 3. sÛydÛk yollirini échish ÛchÛn qollinilidighan ichi kawak meden yaki rézinke neyche.).

sondaj is. fr. 1. sonda bilen kÛzitish; 2. tetqiqat, tetqiq qilish, tekshÛrÛsh.

sondalamak 1. suning chongqurluqini sonda bilen òlchimek; 2. asti qatlamning ehwalini tekshÛrmek; 3. yer astini tekshÛrÛsh ÛchÛn sonda qoymaq: *Yeraltını sondalamak* – Yerning astini tekshÛrmek; 4. bir sonda tÛshÛki achmaq.

sondograf is. derya sulirining sewiyisidiki òzgirishlerni xatiriligÛchi eswab.

sondurma is. lempe (yamghurdin yaki aptaptin saqlinish ÛchÛn qollinilidighan).

sondurmak otturigha qoymaq, sunmaq **Songolar òz. is.** An'golaning négirliri.

songu is. ejel.

sonlama is. axirqi musabiqe songlima.

sonlu s. mat. axiri bolghan, axiri chiqidighan, songluq.

sonometre is. fr. sonométr (awazning kuchini òlchesh eswabi).

sonra z. 1. kéyin, axir, songra: *Sonra konuşacağım seninle* – Kéyin sözlishimen sen bilen; *Bu işi sonraya bırakalım* – Bu ishni kéyin'ge qaldurayli; 2. tÛgÛnche; 3. aqiwet; 4. asti terep, arqida kelgen qisim.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sonraki s. axirqi, keyinki, songraqi.

sonraları z. keyinki waqitlar, songriliri: *Önce iyi idi, sonraları bozuldu* – Burun yaxshi idi, keyinki kunlerde buzuldi.

sonrası is. axiri, tügenchisi, songrisi: *Hikayenin sonrası* – Hékeyining tügenchisi.

sonrasız s. edebiy, menggü, songrisiz.

sonrasızlık -ğı is. edebiy, menggülük, songrisizlik.

sonsal s. xulase, yekün.

sonsuz s. 1. cheksiz; 2. payansiz, songsiz; 3. keng.

sonsuzluk -ğu is. 1. cheksizlik, songsizliq; 2. ebediyet.

sonuç -cu is. netije: *Sınav sonucu* – Imtihan netijisi.

sonuçlamak 1. tügetmek, püttürmek, axirlashturmaq: *Bütün işlerini iki güne kadar sonuçlayacak* – Pütün ishlerini ikki kün'giche tügetkidek; 2. seweb bolmaq: *Bu davranış bir çok iyilikle sonuçlandı* – 38)ğ5 yasası an – Bu heriketler nurghunlighan yaxshiliqqa sewep boldi.

sonuçlanmak tügimek, pütmek, axirlashmaq: *Bu iş çabuk sonuçlandı* – Bu ish téz axirlashti.

sonurgu is. netije.

sop -pu is. qebile, uruq.

sopa is. 1. toqmaq, kaltek: *Ceza olarak 40 sopa attilar* – Jazalap 40 kaltek urdi; 2. tayaq; 3. tayaq bilen urush.

sopa yemek tayaq yémek.

sopalamak tayaq bilen urmaq: *Köpeği sopaladı* – Itni toqmaqlidi.

soprano is. it. 1. töwen awazliq naxshichi; 2. töwen we bom awazliq muzika.

sordurmak soratmaq, sordurmaq.

sorgu is. soraq, sorghu.

sorguç -cu is. taj, pöpük.

sorguçlu s. pöpüklük.

sorgulamak soraqqa tartmaq, soraq qilmaq.

sorguya çekmek soraqqa tartmaq.

sormak sorimaq: *Birinden saatin kaç oldugunu sormak* – Biridin saetning qanche bolghanliqini sorimaq; *Bu işi bana sorarlar* – Bu ishni mendin soraydu.

sormak shorimaq, sümürmek.

soru is. soal.

sorulmak soralmaq.

sorulu s. soalliq.

sorum is. mesuliyet.

sorumak shorimaq, sümürmek.

sorumlu s. mesul, jawabkar: *Bu işin sorumlusu ben, siz karışmayın* – Bu ishning jawabkari men, siz arilashmang.

sorumluluk -ğu is. mesuliyet, jawabkarliq: *Bu işin sorumluluğunu ben üzerime alırım* – Bu ishning jawabkarliqini men üstümge alimen.

sorumsuz s. mesuliyiti yoq, mesuliyetsiz.

sorumsuzluk -ğu is. mesuliyetsizlik.

sorun is. mesile: *Bu sorun ne zaman çözülecek* – Bu mesile qachan hel bolidu.

sorurluk -ğu is. qéyin singlisi bilen turmush qurush (xotuni ölgen biri).

soruşmak bir-biridin sorimaq.

soruşmak ekchimek, qorimaq: *Çamaşır soruştu* – Kir ekchidi.

soruşturma is. tekshürüş, sürüshtürüş, sorushturma.

soruşturmak tekshürmek, sürüshtürmek, sürüshte qilmaq.

sorutmak chirayini türmek, éghzini ümcheytmek.

sisis is. fr. hésip, qéza, kolbasa.

sosyal -li s. fr. sotsiyal, ijtimaiy.

sosyal bilgiler is. ijtimaiy penler: *Sosyal bilgiler federasyonu* – Ijtimaiy penler birleshmisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sosyal demokrat *s. is. fr.* sotsiyal démokrat.

sosyalist *-ti is. fr.* 1. sotsiyalist; 2. sotsiyalizmchi: *Sosyalist parti* – Sotsiyalistik partiye.

sosyalizm *is. fr.* sotsiyalizm.

sosyalleşme *is. psik.* 1. bir balining ijtimaiy turmushqa öginishi; 2. bir shexsning her qandaq bir kolléktip hayatqa maslshishi.

sosyalleştmek 1. sotsiyalistik özgertish kirküzmek; 2. döletleshtürmek; 3. sotsiyalistik terbiye bermek.

sosyolog *is. fr.* mutexessisi, sotsiolog.

Sovyet *is. rus.* sowét: *Sovyetler Birliği* – Sowétler Ittipaqi.

soy *is.* 1. nesil, ewlad, jorongqay: *Soy at* – Nesillik at; 2. nesli yaxshi; 3. jinsiy, tip, tür, xil: *O soydan mal kalmadı* – U xil mal qalmidi; 4. famile, neseb (ismi): *Soy admız nedir?* – Famingiz kim?.

soya *is. bot.* sériq purchaq (yagh chiqirilidighan).

soya çekim *is.* ata miras.

soyadi *-ni is.* famile (neseb ismi), bowisining yaki ulugh bowisining éti.

soydeş *is. s.* jinsdash, nesildash, türdash.

soydurmak soydurmaq.

soyga *is. zool.* ala qagha.

soygun *is.* bulangchiliq, qaraqchiliq.

soyuncu *s. is.* 1. bulangchi, qaraqchi; 2. toy-tökünde xotunlarning sirtqi kiyimlirige qarighuchi xotun.

soyunculuk *-đu is. bk. soygun.*

soyka *is.* 1. kiyim-kéчек, üstwash; 2. ölüktin saldurualghan kiyim; 3. igisige esqatmaydighan nerse.

soylu *s.* tégi yaxshi, nesli yaxshi.

soyluluk *-đu is.* nesli yaxshiliq.

soymak 1. soymaq: *Elmayı soymak* – Almini soymaq; 2. yeshmek, salmaq, yéshindürmek: *Çocuğu soy da yadır* – Balini yéshindürüp yatquz; 3. bulimaq, oghrilimaq.

soymantı is. 1. posti soyulidighan nersiler; 2. post, shöpük, qowzaq; 3. hasa.

soysop -pu is. nesli bir, bir nesebtin bolghan uruqtughqanlar.

soysuz s. tégi pes.

soysuzlaşma is. süpiti özgirish, aynish, arqigha chékinish.

soysuzlaşmak aynimaq, süpiti özgermek, arqigha chékinmek, buzulmaq.

soysuzluk -ğu is. aynighanliq, süpiti özgergenlik, chékin'genlik.

soytarı is. ar. 1. qiziqchi; 2. hiyliger.

soytarlık -ği is. 1. qiziqchiliq; 2. hiyligerlik.

soyuk is. anatomiyilik modél (ressam we heykeltirashlar yasighan).

soyulmak 1. soyulmaq: *Yara soyuldu* – Yara soyuldi; 2. bulanmaq, talang qilinmaq: *Adamecağız yolda soyulmuş* – Bichare yolda bulinip qipyalingach qilinip qaptu.

soyundurmak yéshindürmek.

soyunmak yéshinmek: *Soyunup yattı* – Yéshinip yatti.

soyunmalık -ğı is. munchida kiyim salidighan yer.

soyunmuş s. yalingach, kiyimini séliwetken.

soyuntu is. shapaq, shöpük, post.

soyut s. 1. abstrakt; 2. tutuq, müjmel, ghuwa; 3. chüshinish qiyin bolghan.

söbe s. tuxumsiman.

söbü s. bk. *söbe*.

söğüş is. s. 1. pishurulghan soghuq gösh; 2. üstige chüchütülgen yagh qumastin shundaqla yéyilidighan terxemek, pemidur.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

söğüt -dü **is. bot.** söget.

söğütgiller **is. bot.** söget tipidiki derexler.

söğütlük -ğü **is.** sögetlik.

sökel **is. fr.** méyip, nakar (adem).

sökellik -ği **is.** méyiplik, nakarliq.

sökmek 1. sökmek: *Kitabın kabını sökmek* – Kitabning téshini sökmek; 2. qomurmaq: *Ağacı kökünen sökmek* – Derexni yiltizidin qomurmaq; 3. parchilimaq, chuwumaq: *Makinayi sökmek* – Mashinini parchilimaq; 4. késip ötmek, yérip ötmek; 5. murekkep we mexpiy herpler bilen yézilghan nersini oqumaq; 6. chiqishi we éqishi asanlashmaq: *Balgam söktü* – Belghem (xeprik) chiqti; 7. kélishke bashlima, arqa-arqidin kelmek; 8. tesir qilmaq; 9. ghelibe qilmaq, üstün kelmek; 10. qoghlima, heydiwetmek.

söktürmek 1. söktürmek; 2. qiyinda chüshenmek yaki qiyinda bilmek.

sökü otu **is. bot.** qumluq yerde ösidighan bir xil ösümlük.

sökük -ğü **is.** sökük, chuwuq.

sökün «arqa-arqidin kelmek.» dégen menide qollinilidu.

söküntü **is.** sökülgen parche.

sölostomi **is.** awazning buzulushi we boghulup chiqishi.

sölpümek yumshap sanggilap qalmaq.

sölyotomi **is.** qérin boshluqining opératsiyisi bilen échilishi.

sömestir **is. fr. bk. sömestr.**

sömestr **is. fr.** bir oqush yilining ikki mewsumining herbiri.

sömürge **is.** mustemlike.

sömürgeci **s.** mustemlikichi, sümürgüchi.

sömürgecilik -ği **is.** mustemlikichilik, sümürgüchilik.

sömürgelestirme **is.** mustemlikileshtürüş, sümürgüleshtürüş.

sömürme **is.** ékspilatatsiye qilish, sümürüş.

sömürmek 1. sümürmek; 2. hemmini yep tügetmek; 3. shorimaq (bir yerning bayliqini).

söndürme is. öchürüş.

söndürmek 1. öchürmek: *Lambayı söndürmek* – Chiraghni öchürmek; 2. yélini chiqiriwetmek: *Balonu söndürmek* – Balonning yélini chiqiriwetmek; 3. peseytmek, jimiqturmaq: *Öfkesini söndürdü* – Xapiliqni peseytti.

söndürücü is. 1. öchürgüchi; 2. ot öchürüş üsküniliri.

söndürülmek öchürülmek.

sönmek 1. öchmek: *Ateş söndü* – Ot öçti; 2. boshashmaq, yéli chiqmaq: *Balon söndü* – Balonning yili chiqip ketti; 3. (awaz heqqide) toxtimaq; 4. démi ichige chüshüp ketmek, jimiqlamaq; 5. ölmek.

sönmüş s. öchürülgen, öchük.

sönük -ğü s. 1. öchük: *Sönük ateş* – Öchük ot; 2. yoruqluqı we süriti azayghan; 3. diqqetni jelp qilalaydighan; 4. zeip; 5. tutuq, ghuwa: *Sönük bir anlatma* – Tutuq chüshenme; 6. rohiy chüshük, béshi töwen, sunuq: *Sönük bir adam* – Rohiy chüshük adem.

sönüklük -ğü is. öchüklük.

sör -rü is. fr. katolik mezhipide özini dingha atighan ayal.

sövdürmek tillanmaq.

söve is. ishik we dérizining keshiki, rami.

sövegü is. til, haqaret.

sövelik -ği is. keshelik (ramliq) taxtay.

sövme is. tillash, haqaret qilish.

sövmek tillimaq, haqaret qilmaq.

sövülmek tillanmaq, haqaretlenmek.

sövüntü is. til, haqaret.

sövüş is. tillash, haqaretlesh.

sövüşlemek bir-biridin pul ündürmek, qara basturmaq.

sövüşmek tillashmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sövüştürmek tillatmaq.

söyleme is. sözlesh, gep qilish.

söylemek 1. sözlimek; 2. éytmaq; *Şarkı söylemek* – Naxsha éytmaq; 3. aldin démek, bildürmek.

söylenilmek sözlenmek.

söyleniş is. teleppuz qilish: *Bu, söyleniş güç bir kelimedir* – Bu, teleppuz qilinishi qiyin bir söz.

söylenmek 1. sözlenmek; 2. öz-özige gep qilmaq; 3. tenqid qilmaq; 4. shikayet qilmaq.

söylenti is. kishiler arisida tarilip yürgen asasi yoq gep-söz.

söyleşi is. söhbet.

söyleşme is. dialog.

söyleşmek 1. sözleshmek, gep qilishmaq: *Ben onunla bunu söyledim* – Men uning bilen buni sözleshtim; 2. muzakire qilmaq.

söylev is. nutuq: *Başkan bir söylev verdi* – Reis nutuq sözlidi.

söyleyiş is. söz qilish usuli, söz istili.

söz is. 1. birqanche boghumdin terkiib tapqan söz; 2. gep-söz, söz-chöchek: *Ortalıkta bir söz dolaşiyor* – Kishiler arisida gep-söz chügilep yüridu; 3. wede: *O, sözünde duran bir adamdır* – U sözide (wediside) turidighan adem.

söz birliği is. til birliki.

söz dizimi -ni is. sintaksis.

söz etmek til biriktürmek.

sözcü is. bayanatchi: *Dışişleri bakanlığı sözcüsü* – Tashqi ishlar ministirlikining söz.

sözcük -ğü is. söz.

sözcülük -ğü is. bayanatchilik (bir organgha yaki shexsiyge wakaliten söz qilish).

sözde z. goya, qandaqtur, atalmish: *Sözde bilgin* – Atalmish alim.

sözen is. nutuq bergüchi, nutuq sözligüchi.

sözlendirici is. awaz bergüchi (kinogha).

sözlendirmek awaz bermek (kinogha).

sözleşme is. bitim: *11 maddelik batış sözleşmesi* – 11 maddiliq tinchliq bitim.

sözleşmek 1. pütüşmek, toxtashmaq; 2. wedileshmek, sözleshmek.

sözlü s. 1. éghizche: *Sözlü sinav* – Éghiz imtihan; 2. wede bergen, söz bergen; 3. toy qilishqa wedileshkenlarning herbiri, wedileshken.

sözlük -ğü is. sözlük, lughet: *Türkçe-Uygurca sözlük* – Türkche-uyghurche sözlük.

sözlükbilim sözlükchilik (lughetchilik), sözlük ilmi.

sözlükçü is. lughetchi, sözlükchi.

sözlükçülük -ğü is. fr. lughetchilik, sözlükchilik: *O, sözlükçülükle uğraşiyor* – O lughetchilik bilen shughulliniwatidu.

sözsüz s. sözsüz, gepsiz.

sözüm ona goya, qandaqtur, atalmish: *Sözüm ona özgürlük* – Atalmish hüriyet (erkinlik).

sözüt is. éghizdila qalghan.

spanemi is. tp. qansizliq.

spektroskop -pu is. fr. spéktrroskop (türlük nur siziqlirini tekshüridighan eswab).

spekülasyon is. fr. élipsatar.

sperma is. yun. ispérma, méni.

spesiyalite is. fr. 1. ixtisas, mutexessis; 2. alahide tamaq, mexsus tamaq.

spiker is. ing. diktör: *Radyo propagandasında spiker çok önemli yer tutuyor* – Radio teshwiqatida diktör muhim orunda turidu.

spikerlik -ği is. diktörluq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

- spikül is. fr.** okul urghuchi.
- spilom is. fr. tp.** meng, xal.
- spiritüalizm is. fr.** rohaniychiliq.
- spirometre is. fr.** öpkining nepes élish iqtidarini ölçeydighan eswab.
- spirooskop is. fr.** öpkining hejmini ölçeydighan eswab.
- spiroskopi is. fr.** nepesning tekshürülüshi.
- splenektomi is. fr.** talni élip tashlash opératsiyisi.
- splenepatid is.** tal we jigerning birlikte yallughlinishi.
- splenit is. fr.** talning ishshishi.
- splenknoloji is. fr.** anatomiyining ichki organizm bilen munasiwetlik bölümi.
- splenohepatomegali is. fr.** jiger we talning birla waqitta chongsiyip kétishi.
- splenoloji is. fr.** talni tetqiq qilidighan bilim.
- splenomalasi is. fr.** talning shap kétishi.
- splenomegali is. fr.** talning chongiyip kétishi.
- splenopati is. fr.** tal késili.
- splenorji is. fr.** talning qanishi.
- splenotomi is. fr.** tal opératsiyisi.
- split is. ing.** 1. yériq bambuktin yasalghan qarmaq yaghichi;
2. otturidin ayrilghan bambuk.
- spolet -ti is.** herbiylerning yaqa belgisi.
- spondilalji is. fr.** üge aghriqi.
- spondilartrit -ti is. fr.** rématizmdin peyda bolidighan ügilerning ishshiqi.
- spondilopati is.** omurtqa késelliki.
- spongiyoblast is.** hüjeyre.
- spontane s. fr.** öz-özidin, özlükidin.
- spor is. ing.** tenheriket.
- sporcu is. s.** tenheriketchi.

sportmen *is. ing.* 1. tenheriketchi, tenheriket bilen shughullanghuchi; 2. qeddi-qamiti kélishken.

sprint *is. ing.* qisqa musapilik téz yügürüş musabiqisi.

srinter *is. ing.* qisqa musapige yügürgüchi.

stabilize *is. fr.* tewsiye qilinghan.

stad *is. fr.* bk. **stadyum**.

stadya *is. fr.* ariliqni yiraqtin ölchesh eswabi.

stadyum *is. lat.* tenheriket sariyi.

stafilit *is. fr.* kichik tilning ishshishi.

staj *is. fr.* stazh, xizmet tarixi.

stajiyer *is. fr.* stazhliq.

stajyer *is. fr.* bk. **stajiyer**.

stalag *is. alm.* 2.- dunya urushida Gérmaniyede esirler qamalghan lagér.

stamen *is. lat. bot.* ösümlüklerning atiliqi.

stand *is. ing.* 1. at beygiside tamashichilar turidighan yer; 2. körgezmide mallar tizilghan yer.

standard *s. ing.* süpetlik, ölchemge layiq: *Standard tütün* – Supetlik tamaka.

standardlaştırmak ölchemge layiqlashturmaq, ölchemleshtürmek.

star *is. ing.* kino yaki muzika cholpini.

start *is. ing.* at beygiside bashlinish.

starter *is. ing.* 1. yügürüshte, yügürüş buyruqini bergüchi; 2. ayropilangha uchush buyruqi bergüchi; 3. mashina qatarliqlarning heriketlendürüş achquchi.

statik *-ği is. fr.* turghunluqni tetqiq qilidighan pen.

statik *-ği is. yun.* élékr mashinilirining mehkem ornitilghan, qimirlimaydighan qismi.

statoskop *-pu is.* nahayiti sezgür barométir.

statü *is. fr.* mewqe, tutqan orun (birawning).

statüko *is. lat.* toxtamgha asasen qiliniwatqan ish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- staut** *is. ing.* qara in'gliz piwisi.
- stellarit** *is. fr.* asfaltning bir turi.
- stenograf** *is. fr.* sténograf (mexsus belgiler bilen sözni téz yéziwalghuchi).
- stenografi** *is. fr.* sténografiye (mexsus belgiler bilen sözni yéziwélisht usuli).
- stenotip** *-pi is. fr.* isténografiye mashinisi.
- stenotoraks** *is.* körekning tarliqi.
- step** *is. rus.* yaylaq, otlaq.
- step** *is. ing.* tansida ayagh oyuni.
- ster** *is. fr.* bir kub métrgha teng hejim ölçimi.
- stereometre** *is. fr.* qattiq jisimlarning hejmini ölçheydighan eswab.
- stereotip** *is. fr.* istiratip (metbeechilikte).
- sterilize** *s. fr.* yuqumluq nersilerdin, herxil mikroblardin xali qilish, tazilash, mikrobsizlandurush.
- sterlin** *is. ing.* stérlin (En'gliye puli).
- stetoskop** *-pu is. fr.* tingshighuch (doxturlarning).
- stetoskopi** *is. fr.* tingshighuch bilen tekshürüş.
- stil** *is. fr.* istil, uslub.
- stilizasyon** *is. fr.* uslublashturush.
- stilo** *is. fr.* siyah qelem, gangbi.
- stok** *-ku is. ing.* bazar, ambar, dukanlarda tizip qoyulghan eyni türdiki mallar.
- stok yapmak** éhtiyajidin köp mal we pul toplimaq.
- stoklamak** toplimaq, saqlimaq.
- stola** *is. yun.* qedimki Roma ayallirining kiyimi.
- stomatit** *is.* éghiz shilliq perdilerning yallughlinishi.
- stomatoloji** *is.* méditsinaning éghiz késelliklerini tetqiq qilidighan bölüm.
- stomatopati** *is. fr.* éghiz késili.
- stomatoraji** *is. fr.* éghizdin qan kélisht, éghiz qanash.

stomatoskop *is. fr.* éghizni échip qoyup yoruqluq bilen tekshüridighan eswab.

stop *ünl. ing.* toxta! dégen menide qollinidu.

strabizm *is. fr.* alighayliq, alighay.

strabometri *is. fr.* alighayliq derijisini ölchesh.

strabotomi *is. fr.* alighayliqni tüzitish üçün qilinidighan opératsiye.

strangûri *is. fr.* siygende we siyip bolghandin kéyin süydük yolining köpüp aghrishi.

strapontin *is.* aptomobil we aptobuslarda, zallarda pes we qatlinidighan yölenchüklük orunduq.

strateji *is. fr.* stratégiye.

stratejik *s. fr.* stratéigiyilik.

stratigrafi *is. fr.* yer qatlamlirini dewrler boyiche tetqiq qilidighan géologik bilim.

stratosfer *is. fr.* ottura hésap bilen 20 we 40 kilométr arisida sozulghan atmosféra qatlimi.

stratovizyon *is. fr.* télévizor nomurlirini bir memliketning nurghun yerlirige körsitish üçün ayropilan arqiliq bashquridighan téxnik.

stratum *is. lat.* qat, qewet.

stratüs *is. lat.* bulut qatliyi.

stüdyo *is. ing.* 1. senet zali; 2. kino filimi ishlesh üçün qollilidighan bir yürüş bina.

su *is.* 1. su, gül süyi; 2. tömür chélekte pichaq qatarliqlarning sughirilishi : *Gül suyu* – Gül süyi; *Bu bicağın suyu iyi verilmemişir* – Bu pichaqtıng suyi yaxshi bérilmeptu.

su altı *is.* su asti.

su askıları *is. bot.* su astida ösidighan bir xil ösümlük.

su aygırı *is. zool.* su ayghiri.

su başı *is.* 1. mirab, kökbéshi; 2. Osman padishahliqi dewride sheherning bash mupettishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

su çiçeği *is.* su chéchiki.

su dolabı *-ni is.* quduqtin su tartidighan bol, su chaqpéliki.

su geçirmez *s.* su ötküzmeydighan, su ötmeydighan (rext, topa).

su kamışı *is. bot.* qomush.

su samuru *is. zool.* qunduz.

su siçanı *is. zool.* su chashqini.

su sineği *is. zool.* su chiwini.

su topu *is.* sutopi (suda oynilidighan).

su yolcu *is.* su yollirigha qarighuchi.

sual *-li is. ar.* soal, soraq.

sual açmak 1. jawabkardin soraq sorimaq; 2. sorash, surüshdürüsh, sorashturush; 3. tilesh, tilemchilik.

suare *is. fr.* 1. kechlik bezme; 2. kéchilik kino, tiyatir.

suban *is. ar.* chong yilan, ejdiha.

subay *is.* ofitsér, su bay.

subaylık *-ğı is.* ofitsérlik.

subh *is. ar.* 1. sübhi; 2. tang seher, seher waqti, tang süzülgen waqit.

subilim *is.* gidrologiye, su bilimi.

sublinguit *is. fr.* tel asti bezlirining yallughlinishi, ishshishi.

submaksilarit *is.* éngék asti bezlirining ishshishi.

subra *is. fr.* qoltuqluq (kiyimini terdin saqlash üçün qoltuqqa tikilgen yupqa rézinke).

subye *is. fr.* burulka yaki ishtanning puchqiqining yuqiri chiqip ketmesliki üçün tapandin ötküzülgen lata.

sucu *is.* su satquchi yaki öylerge su yetküzüp bergüchi.

sucuk *-ğu is.* 1. qéza, chuchuq (kolbasa); 2. yangaq we badam méghizining üzüm shirnisige paturulup tepyyarlinidighan tatliq yémeklik; 3. yumshaq.

sucukcu *is.* qéza yasighuchi yaki satquchi.

suçul s. is. 1. suni yaxshi köridighan, sugha amraq, suchil; 2. su ichidighan, su sümüridighan, su yutidighan; 3. turghun sularda yashaydighan janiwarlar.

suçuluk -ğu **is.** öylerge su toshush yaki su sétish ishi.

suç -çu **is.** 1. eyib; 2. gunah, jinayet: *Suç bende değıl* – Eyib mende emes; *Savaş suçlusu* – Urush jinayetliri.

suçatı is. su bölgüch.

suçlama is. eyiblesh: *Bu bir suçlamadır* – Bu bir eyibleshtur.

suçlamak eyiblemek: *Onu hırsızlıkla suçladı* – Uni oghriliq bilen eyibledi.

suçlandırmak eyibdar bolghanliqini ispatlimaq.

suçlanmak eyiblenmek.

suçlu s. 1. eyiblik, eyibkar; 2. gunahkar, jinayetchi: *Baş suçlu* – Bash jinayetchi.

suçluluk -ğu **is.** 1. gunahkarliq; 2. eyibkarliq.

suçsuz s. eyibsiz, gunahsiz, mesum.

suçsuzluk -ğu **is.** gunahsizliq, mesümlük.

suçüstü s. jinayet üstide: *Hırsız suçüstü yakalandı* – Oghri jinayet üstide tutuldi.

sud is. far. payda, hayat.

suda is. 1. bash aghriqi; 2. biaramliq.

sudak is. bir xil béliq.

sudan s. ehmiyetsiz, kéreksiz: *Sudan bir çalışma* – Ehmiyetsiz bir ish.

sude s. far. 1. sürtülgen; 2. yanjilghan, uwutulghan.

sudg is. ar. 1. chike, yangaq; 2. yangaq chach.

sudmend s. far. paydiliq.

sudur is. chiqish, bolush.

sudur etmek chiqmaq, bolmaq.

suf is. ar. 1. yung; 2. yung toqulma.

sufar is. far. kichik töshük, yingne töshuki.

sufle s. köptürülgen.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

süflör *is. fr.* soflor (artislargha rolning sözlirini éytip bergüchi adem).

süflörlük *is.* soflorluq.

süfret *is. ar.* sériqliq, sériq reng.

suga *is. it.* baghlash.

sugra *is. s. ar.* nahayiti kichik (boy we bash jehettin).

suhre *is. ar.* mesxire.

suhriye *is. ar.* mesxire, shangxo.

suhte *s. is. far.* 1. yanghan, tutashqan; 2. derdmen, ghemkin; 3. talip.

suhur *is. ar.* 1. xada tashlar; 2. meden parchiliri.

suihal *. is. ar.* yaman ehwal, yaman weziyet.

suikast *is. ar.* suyiquest.

suikastçi *is.* suyiquestchi.

suimuamele *is. ar.* yaman muemile.

suiniyet *-ti is.* yaman niyet, qaraniyet, yaman niyetlik.

suiniyetli *s.* qara niyetlik.

suistimal *-li is. ar.* suyiistémal: *Sözümü suistimal ediyor – Sözümni suyiistémal qilidu.*

suk *is. ar.* 1. bazar, charrishi; 2. meydan.

suka *is. ar.* sodiger.

sukat *is. ar.* saqi, ichkülük qoyup bergüchi.

sukata *is. ar.* 1. jüpürende; 2. ashqan-tashqan nerse, kéreksiz nerse.

sukbe *is. ar.* töshük.

sukub *is. ar.* töshükler.

sukulâ *is. ar.* 1. éghir nersiler; 2. qopal nersiler, set nersiler.

sukut *-tu is. ar.* 1. chüshüsh, töwenlesh; 2. yuqiri ornidin chüshüsh, mertiwisidin chüshüsh; 3. yopurmaqlarning tökülüshi, tökülüsh.

sulama *is.* sughirish: *Tarlaları sulama çalışması – Étizlarni sughirish ishi.*

sulamaç *is.* su séper (su sidighan mashina), sulamach.

sulamak 1. sugharmaq: *Tarlayı sulamak* – Étizlarni sugharmaq; 2. haywanlarni sughurmaq; 3. ölçhimek; 4. tölimek: *Sabah sabah on yuani suladık* – Tang seherde on yüen töliduq.

sulandırılmış *s.* suyuqluq (su) arilashturulghan, suyuqlashturulghan.

sulandırmak suyuqlashturmaq.

sulanmak 1. höl bolmaq, nem bolmaq; 2. suyuqlashmaq, suyulmaq; 3. sughirilmaq; 4. aghzida tükürük köpeymek; 5. arzu qilmaq, aghzigha sériq su kelmek.

sularında saet yaki waqitni bilduridighan sözlerge qoshulup waqitning yéqinlashqanliqini bilduridu: *Saat beş sularında* – Saet besh etraplırida.

sulatmak sughiritmaq.

sulb *s. ar.* 1. qattiq; 2. héssiyati yoq, tuyghusiz.

sulbi *s. ar.* 1. omurtqa bilen munasiwetlik; 2. birewning neslidin bolghan (oghul).

sulbiyet *is. ar.* 1. qattiqliq; 2. tuyghusizliq.

suleha *is. ar.* gunah qilmaydighan yaxshi niyetlik ademler.

sulh *is. ar.* 1. tinchliq; 2. huzur.

sulh olmak pütüşmek.

sulhi *s. ar.* 1. tinchliqqa dair 1. er ismi.

sulhiye *is. ar.* sulhiye (urushtin tinchliqqa köchkende yézilidighan shéir).

sulhname *is. ar.* sulhname (ikki terep otturısında imzalanghan tinchliq pütümi yézilghan qeghez, tinchliq shertnamisi).

sulhperver *s. ar.* tinchliqperwer, tinchliq terepdari.

sulp *-bü s. ar.* 1. qattiq; 2. *is.* nesil, uruq.

sultan *is. ar.* sultan (Osman padishahliqining shahlırigha we ularning xotun-qizlırigha bérilgen nam); 2. er ismi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sultani s. is. ar. 1. sultanlar bilen munasiwetlik; 2. Türkiyide ilgiriki toluq ottura mektepler; 3. uruqsiz üzüm.

sultanlık -ğı is. 1. sultanliq, padishahliq; 2. yaxshi biz nersige érishkenlik.

sulu s. 1. suyuq; 2. suluq; 3. nemlik, höllük; 4. ayallargha qanat sörigüchi: *Sulu bir yemek* – Suyuq ash; *Sulu şeftali* – Suluq shaptul.

suluk s. is. 1. suluq, süyi elwek; 2. qushqachlarning su qachisi: *Suluk tarla* – Suluq étiz.

suluk -ğu is. 1. su qachisi (qepeslerdiki); 2. su yighilghan yer; 3. bowaqlarda körülidighan tére késelliki; 4. yügen'ge taqalghan zenjir.

sulusepken z. s. yamghur arilashqan qar.

sulük is. ar. 1. kembeghel, peqir; 2. ige-chaqisiz (adem); 3. oghri; 4. tilemchi.

sum is. ar. samsaq.

sum is. ar. panglar, quliqi anglimaslar.

sum mercimeği -ni is. bot. su yésimuqi.

suna is. 1. erkek ördek; 2. ayal ismi.

suna gibi s. égiz we kélishken.

sunak -ğı is. ibadetxanilarda mal boghuzlinidighan we diniy murasim ötküzülidighan tash supa.

sunam is. butpereslarning butxana üçhün bergen neziri, sediqiliri.

sundurma is. yamghur we aptaptin saqlinish üçhün ishik yaki dérize sirtigha ornitilghan heriketchan lempe.

sundurmak aldigha sürmek, uzartmaq, berdürmek, otturigha qoydurmaq.

sungu is. 1. chong ademlergme teqdim qilinidighan sowgha; 2. ibadetxana we ayallar üçhün bérilgen sediqe.

sungur is. zool. aq qush.

sunî s. ar. süniy, yasma, tebiy bolmighan.

sunilik -*ji is.* süniylik.

sunmak sunmaq, bermek, yollimaq, teqdim qilmaq: *Bu kitabi size sunmak istiyorum* – Bu kitabni sizge teqdim qilmaqchimen.

sunta *is.* süniy taxtay.

suntıraç *is. far.* at, éshék qatarlıq haywanlarni taqilashtin ilgiri ularning tuwiqini késidighan sayman, pichaq.

suntıraş *is. far.* bk. *suntraç.*

sunturlu *s.* eski, iplas: *Sunturlu bir küfür* – Iplas til.

sunu *is.* bazargha mal chiqirish, bazargha mal sélish.

sunulmak sunulmaq, bérilmek, ewetilmek, yollanmaq.

sunuş *is.* 1. sunush, bérish, yollash, ewetish; 2. chonglargha qilinghan söz.

sunutaksir *is. ar.* eyiblik heriket.

suoku -*nu is. bot.* suluq we patqaqliq yerde ösidighan ösümlük.

supe *is. ar.* kéchilik tamaq, yétish aldida yéyilidighan tamaq.

suphi *is. ar.* 1. etigen; 2. er ismi.

supya *is. yun.* siyah béliqi.

sur *is.* 1. toy (herike); 2. toy ziyapiti; 3. bext, teley.

sur *is. ar.* qele sépili.

sur *is. ar.* münggüzdin yasalghan saz.

sura *is. fr.* yumshaq we yupqa toqulghan bir xil yipek rext.

surah *is. ar.* peryad, qattiq warqirash.

surah *is. far.* töshük, kamar.

surat -*ti is. ar.* 1. yüz, chiray, chéhre; 2. renggiroy.

surat asmak chirayini türmek.

suratı *is.* su kalisi sütidin yasalghan pishlaq.

suratlı *s.* chirayi tutuq.

suratsız *s.* 1. chirayi türük, set; 2. qiliqi set.

sure *is. ar.* süre (Quranning).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

suret -ti **is. ar.** 1. shekil, süret: *İnsan suretinde bir ağaç* – Adem süretlik derex; 2. resim: *Bunun bir suretini almali* – Buning resimini alayli; 3. ussul, yol.

sureta **z. ar.** 1. körünüshte, shekil jehette, tashqi körünüshte; 2. yalghandin, yasima, saxta.

suri **s. ar.** 1. körünush bilen munasiwetlik; 2. yasima, saxta: *Onun dostluğu suridir* – Uning dostluqi saxtidur.

suriye **is. far.** toy-tökün, xushalliq we bashqa murasimlar üçhün yézilghan shiérLAR.

surna **is. far.** sunay.

sus payı **is.** sirni bashqilargha dep qoymasliq üçhün bérilgen pul.

sus pus olmak shük bolmaq, jim bolmaq, ünini chiqarmasliq.

susak **s. is.** 1. ussighan, changqighan; 2. exmeq, hamaqet, galwang; 3. chömüch.

susaklık -ğı **is.** 1. ussighanliq, changqighanliq; 2. hamaqetlik, exmeqliq, galwangliq, mönglük, dötlük.

susal **s. bot. zool.** suda yashaydighan (ösümlük yaki haywan).

susam **is. ar.** zighir.

susam yağı **is.** zighir yéghi.

susama **is.** ussash, changqash.

susamak 1. ussimaq, changqimaq; 2. teshna bolmaq: *Halk yeniliğe ve bilgiye susamıştı* – Xelq yéngiliqqa we bilimge teshnadur.

susanmak ussimaq, changqimaq.

susatmak ussatmaq.

suskun **s.** az sözleydighan.

suskunluk -ğu **is.** jimghurluq.

susma **is.** awaz chiqarmasliq, shük turuwélish, jim boluwélish.

susmak shük boluwalmaq, awaz chiqarmasliq: *Çalgıclar sustu* – Sazchilar toxtap qaldi.

susmalık -ğı **is.** aghzini yaghlap bérilidighan pul (sirni ashkara qilip qoymasliq üçün).

susta is. it. (it heqqide) arqa puti bilen tik turush.

susta is. tepke: *Kalemtraşın sustasi* – Qelettirashning tepkisi.

susta durmak arqa puti bilen tik turmaq.

sustalı s. is. 1. tepkilik; 2. qelettirash: *Sustalı bıcaık* – Tepkilik pıcaık.

susturmak 1. chimitmaq; 2. pul bilen aghzini tuwaqlımaq (sirni ashkara qılmaydıghan derijige keltürmek).

susturucu s. is. 1. awaz toxtitidighan; 2. awaz peseytish jahazi.

susuz s. 1. susiz; 2. qurghaq: *Susuz yer* – Susiz yer; *Susuz bir yaz oldu* – Qurghaq yaz boldi.

susuzluk -ğu is. susizliq, qurghaqchiliq: *Yurtta susuzluk kalmamalı* – Yurtta qurghaqchiliq tğishi lazim.

sut is. kim. bk. **sud.**

sut başı is. süt üstidiki qaymaq qatlimi.

sutan is. fr. rahiblar kiyidighan uzun chapan.

sutaşı is. fr. kiyim-kécheıkning yaqa, yeng, yanchuık aghzigha ishlen'gen (tutulghan jiyek).

sutu is. ar. 1. chang-tozan, puraık we yoruqluık qatarlıqlarning yuqiri örlep melum bolushi; 2. yuqiri örlesh.

sutyen is. fr. léftik, béghirdaq.

suubet is. ar. qiyinchiliq, qiyinliq.

suut is. ar. nas (chékidighan).

suvare is. fr. bk. **suare.**

suvarmak sughirmaık, su bermek (haywanlarga).

suvat is. haywanlar sughirilidighan yer.

suvla is. yamghur sulirini aqquzidighan ériq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- suyuk** -*ğu is.* janliqlarning wujudidiki xilit.
- suz is. far.** 1. yénish, tutishish, issiqliq; 2. derd, elem.
- suzan is. far.** 1. köydüridighan, tutishidighan; 2. ayal ismi.
- suzen is. far.** yingne.
- suziş is. far.** 1. ishq oti, köyun oti; 2. derd.
- suzişli s. far.** derdmen.
- sü is.** esker, herbiy.
- süal is. bk. sual.**
- sübaî s. ar.** 1. yette herplik; 2. yette parchidin terkip tapqan.
- sübat is. ar.** 1. uyqu; 2. qattiq (ölüktek) uyqu.
- sübbub is. ar.** Tengri.
- sübek is.** shümek.
- sübha is. ar.** 1. 99 marjanliq teswi; 2. teswi marjini.
- sübhan is. ar.** Tengri, Subhan.
- sübhani s.** Tengri bilen munasiwetlik, subhani.
- sübhaniyet is.** muqeddeslik.
- sübjektif s. fr.** subyéktip.
- sübjektivizm is. fr.** subyéktipchanliq.
- sübur is. ar.** 1. xarap bolush, yoqilish; 2. yoqsuzluq.
- sübut -tu is. ar.** réalliqqa aylinish, meydangha kélish.
- sübut is. ar.** shenbe küni.
- sübutet is.** 1. jasaret, quwwetlik; 2. ishenchlik.
- sübuti s.** heqiqiy, rast.
- sübül is. ar.** yollar-kochilar.
- sübye is. it.** badam méghizi we qoghun uruqi qatarliqlardin ishlen'gen tatliq yémek.
- sücuuf is. ar.** perde yapquch, yopuq.
- sücul is. ar.** chong su qachisi, köp.
- sücum is.** zindan, gündixana.
- sücut -du is. ar.** sejde qilish.
- sücut etmek** sejde qilmaq.

südası *is. ar.* 1. altılıq, alte parchidin terkip tapqan; 2. alte herplik söz.

südde *is. ar.* 1. ishik, derwaza; 2. bosugha.

südrelemek mest bolmaq.

süet *is. ar.* tüki sirtqa chiqirilib tikilgen qolqap.

süfera *is. ar.* bash elchi.

süfli *is. ar.* 1. addiy, töwen, pes; 2. qiliqsiz, tetitmey.

süfileşmek 1. addiylashmaq; 2. qiliqsizlashmaq.

süfrajat *-ti is. ar.* ilgiri En'gliyide ayallarni saylam hoquqigha ige qilish üçün tirishchanlıq körsetken ayallargha bérilgen nam.

süfte *s. far.* töshük.

sügür *is. ar.* chégrilar.

sügvar *s. far.* matemlik, musibetlik, köngül gheshtlik.

sügvarî *is.* matem.

sühan *is. far.* 1. söz; 2. ilham yaki muqeddes buyruq.

sühandân *s. far.* sözmen, gepdan, gepchi, süxendan.

sühar *is. ar.* uyqusizlıq.

süheylâ *is. ar.* 1. xuyi yaxshi ayal; 2. ayal ismi.

sühulet *is. ar.* 1. asanlıq, ongushluq; 2. mulayimlıq, nazaketlik; 3. paydılıq sharait.

sühuletle *z.* asanlıqche, asanla.

sühunet *is. ar.* issiqliq, qiziqliq.

sükker *is. ar.* 1. shéker; 2. shékerdek tatlıq nerse.

sükkeri *s.* 1. shéker bilen munasiwetlik; 2. shékerdin yasalghan.

süklüm püklüm *z.* bir jinayet ötküzüp qoyghandek xijalet ichide qalmaqlıq.

sükna *is. ar.* olturidighan yer, turidighan yer.

sükse *is. fr.* muweppeqiyet.

sükse yapmak muweppeqiyetke érishmek.

sükûn *is. ar.* bk. **sükûnet**.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sükûnet *-ti is. ar.* 1. turghunluq, heriketsizlik; 2. rahet, huzur, köngül xushluq.

sükûnetli *s.* turghun, heriketsiz.

sükûnetli yaşamamak heriketsiz yashimasliq.

sükût *-tu is. ar.* süküt, jimjitliq, shüklük.

sükût etmek süküt qilmaq.

sükûti *s. is. ar.* 1. az sözleydighan, kem söz; 2. er ismi.

sülâf *is. ar.* bk. **sülâfe**.

sülâfe *is. ar.* 1. sharab; 2. méwe süyi; 3. her qandaq bir nersining güzel teripi.

sülâle *is. ar.* sulale, xandanliq.

sülf *is. lat.* günggürt.

sülfür *-rü is. fr.* günggürtning bashqa bir madda bilen birlishishidin hasil bolghan birikme.

sülhafa *is. ar. zool.* tashpaqa.

süllem *is. ar.* 1. shota, pelempey; 2. qulaqning ichidiki boshluq.

sülme *is. ar.* 1. töshük, kawak; 2. yériq, dez.

sülüc *is. ar.* qarlar.

sülük *-kü is. ar.* 1. bir yolgha kirish, bir ishning béshini tusush; 2. bir teriqetke kirish.

sülük etmek bir ishqa kirishmek.

sülün *is. zool.* qirghawul.

süm *is. far.* töt ayaghliq haywanlarning tirniqi.

sümbül *is. far.* sumbul.

sümbüli *s. far.* 1. bulutluq hawa; 2. maqalining bir türü.

sümek igirish üçün teyyarlanghan yung.

sümkürmek mishqirmaq.

sümme *ar.* 1. kéyin; 2. tekrar-tekrar.

sümmek 1. türtmek, qaqmaq, poturmaq; 2. türtüp emmek (mozay, qoza, oghlaq heqqide).

sümsük *s.* döt, möng, galwang, hamaqet.

sümsüklük -*ğü is.* dötlük, mönglük, galwangliq, hamaqetlik.

sümter *is.* bughdayning bir türi.

sümut *is. far.* 1. dastixan; 2. sep, qatar.

sümük -*ğü is.* mangqa.

sümüklü *s.* mangqisi éqip turidighan, mangqa.

sünai *s. ar.* 1. ikkilik, ikkidin terkip tapqan; 2. ikkinchi derjilik.

sünbük *is. ar.* 1. haywanlarning tuwıqı; 2. bir nersining uchi.

sünbül *is. far.* bk. *sümbül.*

sünbülât *is. ar.* bashaqlar.

sünbüle *is. ar.* bashaq.

sündüs *is. ar. din.* 1. bir malaikning ismi; 2. zer arilashturup toqulghan yipek rext.

sünger *is. yun.* bulut (dengiz janiwari).

sünger ğibi *dey.* bek yumshaq.

sünger taş -*n is. jeol.* köpük tash, köneksiman tash (yénik wolqan jinsi).

süngerçi *is.* 1. bulut owi qilghuchi; 2. bulut tutup satquchi.

süngercilik -*ği is.* bulut tutup sétish kespi.

süngerli *s.* bulut qaplanghan yaki buluttin yasalghan.

süngü *is.* 1. sün'gü (miltiqning uchigha qadaydighan); 2. belge üçhün mazarlargha qadalghan tugh, moma yaghach; 3. omurtqa; 4. salametliki buzulghan.

süngülemek sün'gü tiqmaq, sün'gümek.

süngülenmek sün'gü tiqilmaq.

süngüleşmek sün'güleşmek.

süngülü *s.* sün'gü taqalghan, sün'gülük.

sünmek 1. (rext heqqide) tarilip ketmek; 2. süzülp ketmek:
Bu kumaş kolay kolay sünmez – Bu rext asan suzulup ketmeydu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

sünnet *is. ar.* 1. sünnet (Muhemmed Peyghemmerning musulmanlar riaye qilishi tégishlik bolghan sözliri); 2. sünnet, xetne.

sünnet etmek sünnet qilmaq.

sünnetçi *is.* sünnetchi.

sünnetçilik *-ği is.* sünnetchilik.

sünnetlemek yep tügenmek (tawaqtiki ashni).

sünnetli *s.* sünnet qilinghan.

sünnetsiz *s.* sünnet qilinmighan.

sünni *öz. s. is.* sünni (sünnet ehlidin bolghan).

sünnilik *öz. is. din.* sünni mezhibi.

sünuh *is. ar.* 1. eqlige kélish, yadigha chüshüsh; 2. peyda bolush, yüz bérish.

süpare *is. far. bk. sipare.*

süper *s. lat.* derijidin tashqiri: *Süper devlet* – Derijidin tashqiri dölet.

süper benzin *is.* ela süpetlsik (derijilik) bénzin.

süpürge *is.* supürge.

süpürge darisi *is.* süpürge qonaq, chüzgün.

süpürgeci *is.* süpürge yasighuchi.

süpürmek 1. süpürmek, tazilimaq; 2. chiqiriwatmaq; 3. tögetmek.

süpürtmek supürtmek.

süpürücü *is.* yer süpürer (süpürüsh mashinisi).

süpürülmek süpürülmek.

süpürüntü *is.* 1. exlet, süprende; 2. eski-tüski nerse yaki pes (adem).

süpürüntücü *is.* 1. exletchi; 2. eski-tüski nerse élip satquchi, shara barichi.

süpürüntülük *-ğü is.* exletxana, süprendilik.

sür *is. ar.* bowaqning késilgen kindiki.

sûra *is. fr.* birinchi qétim Hindistanda toqulghan yumshaq we yénik yipek rext.

sûradik *is. ar.* 1. chédir; 2. perde.

sûradikat *is.* 1. chédirlar; 2. perdiler.

sûrag *is.* iz, eser, isharet.

sûrahi *is. ar.* koza.

sûrat *-ti is.* sûret, tézlik.

sûratle tézlik bilen, chapsanliq bilen.

sûratli *s.* téz, ittik.

sürçmek 1. méngishni buzmaq; 2. yéngilishmek: *Atın ayağı sürçmek* – At méngishini buzmaq; *Dili sürçmek* – Sözde (tili) yéngilishmek.

sürdürmek sürdürmek, dawamlashturmaq, dawam qildurmaq.

süre *is.* muddet.

süreç *-ci is.* jeryan: *Bir hastalığın süreci* – Bir késelning jeryani.

süregelmek dawam qilmaq, dawamliship kelmek.

süreğen *s.* sozuluchan, sörelme, élik-sélik, axiri belgisiz: *Süreğen hastalığa yakalandı* – Sörelme késelge gırıptar boldi.

süreğenlik *-ği is.* sozuluchanliq.

sürek *-ği is.* 1. nersining dawamlishidighan waqti; 2. mal padisi; 3. téz dawam qilish, téz kétish.

sürek tatar téz mangighuchi, xewerchi, shaturi.

sürekli *s.* dawamliq: *Sürekli yağmur* – Dawamliq yaghqan yamghur.

süreksiz *s.* waqitliq, daimsiz: *Süreksiz bir mutluluk* – Waqitliq bext.

süreksizlik *-ği is.* dawamlashimasliq, dawam qilmasliq.

süreli *s.* waqitliq, muddetlik.

sürelilik *-ği is.* uzun muddetlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

süresiz *s.* muddetsiz: *Okul süresiz tatil edildi* – Mektep muddetsiz tetil qildi **Süreyya** *is. öz. ar.* Sureyya, Üker yultuzi.

sürfe *is. far.* yötel.

sürfe *is. ar.* lichinka (emdila tuxumdin chiqqan qurt).

sürgit menggü, ebediy, ebedilebet.

sürgü *is.* 1. dem (ishikni ichidin tirep qoyidighan yaghach); 2. xang; 3. handuwa; 4. tuluq; 5. tirna.

sürgüç *is.* xelipgüch (kitabni oqup kelgen yerge qisturup qoyidighan qeghez yaki bashqa nerse).

sürgülemek 1. dem bilen taqimaq; 2. tuluq salmaq; 3. suwumaq (tamni); 4. tirna salmaq.

sürgülü *s.* taqaqliq (ishik).

sürgün *is.* 1. sürgün; 2. sürgün qilinidighan yer; 3. ichi sürüş; 4. ündürme, bix: *Sürgün edilmek* – Sürgün qilinmaq.

sürh *is. s. far.* 1. qizil; 2. qizil siyah; 3. qizil siyah bilen yézilghan.

sürhab *is. far.* 1. qizil su; 2. qizilliq; 3. qan; 4. sharab; 5. köz yéshi, derd-elem.

sürhabi *s. is. far.* 1. qizil su renggide; 2. qizil ördek.

sürhi *is. far.* qizilliq.

sürhser *is. far.* 1. qizilbash (shie mezhibidikilerge bérilgen nam); 2. *s.* qizil bashliq.

sürme *is.* 1. sürgün'ge heydelmek; 2. sürme (közge süridighan qara); 3. üstel we ishkapning tartmisi; 4. köydürge (késel); 5. yürüş, méngish (shahmatta); 5. yer heydesh.

sürme çekmek közge sürme tartmaq.

sürme mili *is.* sürme qelimi.

sürmedan *is. far.* ichige sürme quyulidighan qacha, sürmidan.

sürmek 1. heydimek: *Arabayı sürmek* – Mashinini (kichik) heydimek; 2. sürmek, ittirmek: *Önüme bir kağıt sürdü* –

Aldingha qeghezni ittirip qoydi; 3. sozmaq: *Elini bana sürdü* – Qolini manga sozdi; 4. sürgün qilmaq: *Suçlulari sınır bölgesine sürdü* – Jinayetchilerni chégra rayongha sürgün qildi; 5. sürmek: *Boya sürmek* – Reng sürmek; 6. xiridar izlimek; 7. burda qilip bahasigha chiqarmaq; 8. kechürmek: *Mutlu bir hayat sürmek* – Bextlik turmush kechürmek; 9. yer heydimek, aghdurmaq: *Toprağı sürmek* – Yer aghdurmaq; 10. dawam qilmaq: *Savaş üç gün sürdü* – Ürüsh üç kün dawam qildi; 11. ünnek, yopurmaq chiqarmaq: *Ekinler sürdü* – Ziraetler ündi; 12. chachmaq: *Koku sürmek* – Puraq chachmaq; 13. sürmek (ichki): *İç sürmek* – Ichi ötmek; 14. qoghliwetmek, heydep chiqarmaq: *Binlerce aileyi yurtlarından sürdüler* – Nechche ming ailini yurtidin qoghlap chiqiriwetti; 15. bazargha chiqarmaq, bazargha salmaq: *Kumaşları piyasaya sürmek* – Rextlerni bazargha chiqarmaq. **sürmelemek** tartmini ittiriwetmek.

sürmeli s. tartmiliq, sughurtmiliq.

sürmeli masa tartmiliq shire.

sürmelik -*ği is.* sürme qachisi, sürmidan.

sürpriz is. fr. 1. kütülmigen we ademni heyran qalduridighan yaki qayghugha salidighan weqe; 2. ichide ushshaq-chüşshek nersiliri bar, ichide néme barliqi namelum kichik quta.

sürrak is. ar. oghri.

sürrat is. ar. kindikler.

sürre is. far. 1. kindik; 2. erlerning zoqini keltüridighan (ayal).

sürre is. ar. juzdan, qapchuq (pül salidighan).

sürtme is. sürtüş.

sürtmek 1. sürtmek; 2. tijimellik: *Akşama dek nerelerde sürttün?* – Axshamghiche qeyerlerde m qilip yürdüng?.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

sürtük *s. is.* 1. u yer-bu yerde yüridighan (xotun); 2. pahishe (ayal).

sürtüklük *-ğü is.* 1. u yer-bu yerde yerde yurush; 2. pahishiliq.

sürtülmek sürtülmek.

sürtünme *is.* sürkilish.

sürtünmek sürkelmek.

sürtüşmek bir-birige sürkeshmek.

süruç *is. ar.* éger.

sürud *is. far.* naxsha, ghezel.

sürur *is. ar.* xushalliq.

sürüş *is.* 1. malaika, perishte; 2. Jebrail.

sürü *is.* 1. haywan padisi, sürük; 2. top: *Kurt sürüsü* – Böre topi.

sürü sepet *z.* hemme birlikte, olash-cholash: *Sürü sepet bize geldiler* – Olash-cholash bizningkige keldi.

sürü sürü *z.* nahayiti köp, sürük-sürük.

sürücü *is.* heydigüchi, padichi, harwikeshe.

sürükleme *is.* 1. söresh; 2. arqigha tartish (ishini, qerzni).

sürüklemek 1. arqigha tartmaq, arqigha söretmek; 2. yaman yolgha bashlmaq, bir ishqa zorlmaq.

sürüklenme *is.* 1. sörlüş; 2. ittirish; 3. keynige tartilish.

sürüklenmek 1. sörelmek; 2. ittirilmek; 3. keynige tartilmaq, sürülmek: *Bu dava iki ay sürüklendi* – Bu dava ikki ay keynige sürüldi.

sürükletmek söretmek.

sürülmek sörelmek.

sürüm *is.* sürüm, baziri ittiklik, xéridarliq bolush: *Bu malın sürümü yoktur* – Bu malning sürümü yoq, baziri kasat.

sürümek 1. sörimek; 2. tutup ketmek, élip ketmek: *Eteğini sürümek* – Étikini sörimek.

sürümlü *s.* baziri ittik, xéridarliq (mal), sürümlük.

sürümsüz *s.* xéridarsiz, baziri kasat (mal), sürümsiz, sürmeydighan.

sürünceme *is.* astilitish, kéchikish: *Sürüncemedede kalmak* – Bikardin bikargha kéchiktürmek.

süründürmek sürdürmek.

sürüngen *s. zool.* 1. ömiligüchi; 2. yamiship ösidighan (ösümlük): *Yılan sürüngen hayvandır* – Yılan ömiligüchi haywan.

sürüngen bilim ömiligüchi haywanlarni tetqiq qilidighan bilim.

sürüngenler *s. zool.* ömiligüchi haywanlar, ömiliguchiler.

sürünmek 1. sürkenmek: *Duvara sürünmek* – Tamgha sürkenmek.

sürüşmek sürkeshmek.

sürüştürmek asta-asta we üsti-üstilep sürmek.

sürütme *is.* 1. déngizning astigha qoyulghan tor; 2. qarmaqning yipi.

sürütmek *is.* söretmek.

sürveyan *is. fr.* 1. yaremchi muellim (oqutquchi); 2. nazarechi **Süryanice** *öz. s. ar.* süryani tili.

süs *is.* perdaz, zinnet, bézek, girim, zinnet buyumlari.

süsleme *is.* 1. bézesh, perdazlash; 2. tamaq üstige dora-derman, yumghaqsut qatarliqlarni tizip chirayliq bir körünush bérish.

süslemeci *is.* perdazligüchi, bézigüchi, girimchi.

süslemecilik *-ği is.* girimchilik, bézekchilik, perdazchilik.

süslemek 1. zinnetlimek, bézimek, perdazlimaq; 2. eyibini achmaq: *Ben onu bir süsleyeyim de görsün* – Men uning eyibini shundaq bir achayki, körsün ... **süslendirmek** bk.

süslemek.

süslenmek özige girim qilmaq, perdaz qilmaq, yasanmaq, bézenmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

süsletmek öziğe girim qıldurmaq, perdazlatmaq, özini chirayliq yasatmaq.

süslü s. perdazlanghan, pasidaq, chirayliq yasanghan, girim qiliwalghan: *Süslü bir oda* – Yasidaq öy.

süslü püslu par-pur yasidaq.

süsmek üsmek, süzmek: *Sıǵır süsüyor* – Kala üsüdü.

süspansiyon is. fr. aptomobillarni qattiq silkinishtin saqlap qalidighan üsküne.

süssüz is. 1. perdazsiz, girimsiz; 2. körümsiz.

süst s. far. 1. zeip; 2. hurun; 3. yumshaq; 4. kargha kelmes (adem).

süt is. 1. süt; 2. bezi ösümlüklerde bolidighan sütsiman madda; 3. erkek béliqning uruqi: *Koyun sütü* – Qoy süti.

süt ana is. inikana.

süt anne is. bk. *süt ana*.

süt baba - is. inikanining éri, atagha.

süt beyaz s. süttek aq, apaq.

süt çalmak bala buzuq süt bilen aghrimaq.

süt dişi -ni is. süt chishi.

süt kardeş is. süt qérindash (bir emchektin süt emgen balilar): *Mehmetle sütkardeşiz* – Mehemmet bilen sut qérindash.

süt kırkı -ni s. boz (at heqqide).

süt kıızı -ni is. süt qızı (bir ayal éimizgen qız, eyni waqitta bu ayalning érinigmu qızı hésablinidu).

süt nine is. bala baqquchi.

süt oğul -ǵlu is. süt oghul (bir ayalning éimizgen oghli, eyni waqitta bu ayalningmu oghli hésablinidu).

sütçü is. sütchi, süt satquchi.

sütçülük -ǵü is. 1. sütchilik; 2. sut mehsulatliri ishlep chiqirish.

sütlaç is. aq ash (süt, shéker we gürüchtin qilinghan).

sütliman *s.* 1. tiptinch; 2. jimjit: *Akdeniz bugün sütliman olmus* – Aq déngiz bugün tiptinch (dolqunsiz bopqaptu).

sütlü *s.* 1. sütlük: *Sütlü çay* – Sütlük chay; *Sütlü inek* – Sütlük inek; 2. bughday we qonaq bashaqlirining qatmighan waqti: *Sütlü ot* – Sütlük ot.

sütölçer *is.* sütüning qoyuq-suyuqluqini ölchesh eswabi, süt ölcher.

sütre *is. ar.* 1. yopuq, berde; 2. namaz qilghanda aldigha qoyulghan tosuq.

sütsüz *s.* 1. süt qoshulmighan; 2. süti kem, süt bermeydighan: *Sütsüz inek* – Sütsiz inek; 3. qatqan; 4. tégi pes, esli pes: *Sütsüz mısır* – Qatqan kömmiqunaq.

sütude *s. far.* 1. teqdirlen'gen, maxtalghan 1. teqdirleshke erziydighan, maxtashqa layiq.

sütuh *s. far.* 1. harghin; 2. perishan, köngli yérim, miskin.

sütumsu *s.* sütsiman.

sütun *is. far.* 1. tüwrük (tash, sémont yaki yaghachtin yasalghan); 2. ston (gézit, zhurnal we kitablarning yuqiridin töwen'ge toghra tartilghan siziqi).

sütur *is. ar.* perdiler we yopuqlar.

sütur *is. far.* qéchir we at qatarliq minilidighan we yük toshulidighan haywanlar.

sütürde *is. far.* chüshürülgen (chach), tarashlanghan (tash), yonulghan (yaghach).

sütüre *is. far.* ustura.

sütürg *s. far.* 1. yoghan, chong; 2. küchlük, quwwetlik; 3. jilixor.

sütyen *is. fr.* bk. *sutyen*.

süvari *is. far.* 1. atliq; 2. atliq esker; 3. kéme we paraxotlar bashliqi (kapitan): *Karşıdan iki süvari geliyor* – Aldi tereptin ikki atliq kéliwatidu; *Süvari alayn* – Atliq polk.

süveter *is. ing.* aldi étik könglek, aldi étik popayka.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

süyek *is.* sunuqchilar sunuqni téngishqa ishlitidighan taxa.

süyuf *is. ar.* qilichlar.

süyul *is. ar.* sel, tashqin.

süzgeç *-çi is.* 1. suyuqluq nersilerni süzidighan sözgüch; 2. su chachquch.

süzgün *s.* halsiz, zeip.

süzgünlük *-jü is.* halsizliq, zeiplik.

süzme *is.* 1. süzüsh; 2. süzüp élish.

süzmeç 1. süzmek; 2. inchkilep qarimaq; 3. közliri süzmek: *Yukarıdan aşağıya dek şöyle bir süzdükten sonra – Yuqiridin töwen'ge shundaq inchkilep qarighandin kéyin.*

süzülmek 1. süzülmek, tinmaq, tinip qalmaq; 2. jimjit heriket qilmaq; 3. halsizlanmaq, ajizlanmaq; 4. nazlanmaq: *Bal süzüldü – Hesel tinip qaldi; Kartal süzüle süzüle ve uçuyordu – Bürküt jimjitla uchatti.*

süzüntü *is.* dugh.

Ş

Ş Sh (Türk élipbesining 23-herpi. **şa** tenheriketchiler arisida «yasha» digen menide qollinilidu we üç qétim tekrarlinidu.

şaban *is. ar.* 1. sheban (qemeriye kaléndarida 8 ay); 2. exmeq, hamaqet, erebche at.

şabanlaşmak exmeqleshmek, hamaqetleshmek.

şabanlık *-ğl is.* exmeqliq, hamaqetlik.

şabâş *is. far.* maxtash, teqdirlash.

şabb *s. is. ar.* yigit, qiran yigit.

şabeze *is. ar.* séhirgerlik, köz baghlash.

şabezebâz *s. is.* séhirger, köz baghlighuchi.

şabiernred *is. ar.* saqal-buruti chiqmighan yash yigit.

şabrak *-ğl is.* égerning yopuqi.

şad *s. far.* shad-xuram, bextiyar.

şadâb *s. far.* sugha qanghan.

şadan *s.* 1. xushalliq, keypi jayida; 2. köngli xushlar; 3. er ismi.

şadhâb *s. far.* uyqusi tatliq.

şadırdamak sharqirimaq (suning awazi).

şadırvan *is. far.* fontanliq köl.

şadi *is. far.* 1. shadliq, xushalliq, bextlik; 2. er ismi.

şâdi *is. ar.* 1. edliye xadimi; 2. saz bilen ghezeli oqughuchi.

şâdkâm *s. far.* intayin xushal.

şâdmân *s. far.* xushal, memnun.

şâdmâni *is. far.* xushalliq.

şafak *-ğl is.* shepeq, kün qizili.

şafak atmak eqli béshigha kelmek.

şafak sökmek tangning aqirishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- şâfi** *s. ar.* shepqet qilghuchi, shepqetlik.
- şâfiye** *s. ar.* shipa bolidighan.
- şafî** *is. ar.* shafi (Islam dinida sünnet ehli hésablaydighan töt mezheptin biri we uning terepdarliri).
- şaful** *is.* hesel tungi.
- şagil** *s. ar.* 1. ishghal qilghuchi; 2. meshghul bolghuchi.
- şâgird** *is. far.* shagirt.
- şâgirdi** *is. far.* shagirtliq.
- şah** *is. far.* atning aldi ikki putini kötürüshi.
- şah** *is. far.* shah (1. burun Iran yaki Afghanistan hökümdari;; 2. shahmat oyunida eng muhim uruq).
- şâha** *is. far.* boyunturuq.
- şaha kalmak** aldi ikki putini égiz kötürüp arqa puti bilen tik turmaq.
- şahadet** *-ti is. ar.* 1. shahitliq, guwahliq; 2. shéhit bolush.
- şahadetname** *is.* 1. shahadetname, diplom; 2. belge.
- şahamet** *is.* sémezlik.
- şahane** *is. far.* 1. shahane, shah bilen munasiwetlik; 2. hökümdarlargha layiq; 3. beg; *Şahane gözleri var* – Chirayliq közliri bar.
- şahap** *-bi is. ar.* aqar yultuz.
- şahbaz** *is. far.* 1. sar (sangqara); 2. batur, üstünlük, qazanghuchi.
- şahdamar** *is. far.* bash qizil tomur.
- şâhdânü** *is. far.* sharab.
- şahdâr** *s. far.* 1. shaxliq, putaqliq (derex); 2. münggüzi shaxliq (haywan).
- şâhenşâhi** *is. far.* ulugh padishahliq, zor hökümdarliq.
- şâhenşeh** *is. far.* eng zor shah, shahlarning shahi.
- şaheser** *is. far.* 1. zor eser; 2. bir shairning yaki aptorning eng yaxshi esiri.
- şâhum** *-hmu is. ar.* ich yagh, chawa yagh.

şâhus *is. ar.* yer ölçeshte qollinilidighan belgisi bar tayaq, kaltek.

şahi *is. ar.* 1. hökümrانlارغا ait 1. Iranning kichik bir ten'gisi; 2. qedimki bir xil top; 4. bir xil yupqa paxta rex; 5. tuxum qoshulghan halwa.

şâhid *s. far.* 1. söyümek, mehbube; 2. güzel, dilber.

şâhide *is. ar.* shahide (mazargha tikilgen we üstide yéziq ipaki gül chékilgen xatire tash).

şâhidzor *s. ar.* yalghan guwahchi.

şâhik *s. ar.* égiz, yüksek (tagh bina).

şahika *is. ar.* taghning töpisi (üsti).

şahim *s. ar.* sémiz, mayliq.

şahin *is. far.* qarchigha.

şahine *is. ar.* 1. saqchi xadim; 2. xaman közetchisi.

şahinşah *is.* hökümdarning hökümdari.

şahis *-hsi is. ar.* shexsi.

şahit *-di is. ar.* shahit, guwah.

şahitlik *-ği is.* shahitliq, guwahliq.

şahkâr *is. far.* eng yaxshi eser, zor eser.

şahlanmak 1. (at heqqide) aldi ikki putini égiz kötürmek; 2. ghezeplinip uridighandek qilmaq.

şahlık *-ği is.* shahliq.

şahm *is. ar.* 1. ich may; 2. tong yagh.

şahmerdan *is. far.* yazghan.

şahname *is.* shahname (shahlarning hayatini we u zamanda bolup ötken weqelerni hékaye qilidighan qoshaq yaki resimlik kitab).

şahniş *is. far.* balkon.

şahnişin *is. far.* bk. *şahniş*.

şâhrâh *is. far.* chong yol, asas yol.

şâhsâr *s. far.* talliq, derexliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şahsen z. 1. shexsen; 2. yiraqli körüş: *Ben şahsen işitmedim* – Shexsen menla ishitmidim; *Onu şahsen tanırım ahbaplığımız yoktur* – Uni tonuymen, tughqanchiliqimiz yoq.

şahsi s. ar. 1. shexsiy; 2. xususiy: *Şahsi eşya* – Xususiy nerse.

şahsiyat -ti is. ar. 1. shexsiyet; 2. erbab: *Siyasi şahsiyet* – Siyasiy erbab.

şahtur is. ar. qéyiq bilen sal otturisdiki bir xil qatnash qorali.

şahûr is. far. tonur.

şahzâde is. far. shahzade, shahning oghili.

şaibe is. ar. 1. kir, dagh, nuqsan; 2. nachar eser.

şâik s. is. ar. 1. heweskar; 2. birinchisi erenche, ikkinchisi ayal ismi.

şâika s. is. ar. bk. **şâik**.

şair is. ar. shair: *L. Mutellif ünlü uygur şairinden biri* – L. Mutellip meshhur uyghur shairliridin biridir.

şairane s. z. shairane, shairlarche.

şaire is. ar. shaire, ayal shair.

şaire is. ar. 1. arpa danisi, bir tal arpa; 2. yingnasqu.

şairlik -ği is. shairliq.

şak is. shaq: *Şak diye yüzüne vurdu* – Shaq qilip yüzige urdi.

şak -kki is. ar. 1. yérilish; 2. yéyiq, dez.

şaka is. chaqchaq, hezil: *Uygurlar şakayı severlar* – Uyghurlar chaqchaqni yaxshi köridu.

şaka yapmak chaqchaq qilmaq.

şakacı s. chaqchaqchi, hezillesh.

şakadan z. chaqchaq ornida, chaqchaq qilip.

şakak -ği is. chike, yangaq.

şakalaşmak chaqchaqlashmaq.

şakasız z. chaqchaq emes, jiddiy: *Günlerimiz şakasız geçmez* – Künlirimiz chaqchaq qilmastin ötmeydu; *Şakasız söylüyorum* – Jiddiy sözlewatimen.

- şakayık** -ğı **is. ar.** chong we chiraylıq bir gül.
- şakımak** pes we kishini ézidighan awaz bilen naxsha éytmaq.
- şakır şakır** **z.** shar-shur.
- şakırdamak** sharildimaq, qarsildimaq: *Yağmur şakırdayarak yağıyor* – Yamghur sharildap yéghiwatidu sharildatmaq, qarsil.
- şakırdatımak** sharildatmaq, qarsildatmaq: *Parmaklarını şakırdatıyordu* – Barmaqlirini qarsilditatti.
- şâki** **s. ar.** 1. bandit, qaraqchi; 2. buzuq (adem), quw, mughember.
- şakik** **s. is. ar.** 1. ikkige bölün'gen nersining herbiri; 2. bir ata, bir anidin bolghan aka-uka.
- şakika** **s. is. ar.** 1. yériq, dez; 2. bir ata, bir anidin bolghan acha-singil; 3. yérim bash aghriqi.
- şâkile** **is. ar.** 1. yol, mezhep; 2. yaritilish.
- şakilik** -ğı **is.** banditliq, qaraqchiliq.
- şakir** **is. ar.** 1. shükri qilghuchi; 2. er ismi.
- şakirt** -di **is. far.** 1. ögen'güchi; 2. shagirt.
- şaklaban** **s.** 1. xushal, qiziqchi, chaqchaqchi; 2. xushametchi.
- şaklabanlıq** -ğı **is.** 1. qiziqchiliq; 2. xushametchilik.
- şaklamak** shaqildaq awaz chiqarmaq.
- şaklatmak** qarsildatmaq (qamchini).
- şakrak** -ğı **s.** 1. xushal-xuram awaz; 2. changildap sözleydighan.
- şakşak** -ğı **is.** shaqildaq (urghanda awaz chiqiridighan ambur shekilling taxta oyunchuq).
- şakul** -lü **is. ar.** tik siziq (matématikida).
- şal** **is. far. kak.** sharpa, ayallar yépinivalidighan yengsiz yépincha.
- şalak** -ğı **is.** chongaymighan tawuz (yiglep qalghan).
- şalgam** **is. far.** chamghur.
- şalgamlık** -ğı **is.** chamghurluq, chamghur étizi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- şalgamsı s. bot.** chamghursiman.
şali is. ar. shali (qoy yungidin toqulghan yupqa rest).
şallak s. yalingach.
şallak mallak z. qip yalingach.
şalopa is. it. kéme ornida qollinidighan qéyiq.
şaltak s. jédelxor.
şalter is. achmaq, keyguen (tokni échip yapidighan).
şalvar is. shalwar.
şâm is. ar. meng, xal.
şam is. far. sham, axsham **Şam is. öz.** Sham, Demeshq.
şam baba is. shambaba (bir xil tatliq tamaq).
şamama is. qoghunning bir türi.
şaman is. shaman (dap chélip, nezme oqup we dem sélip késellerni saqaytishqa ishinidighan bir türküm xelq).
şamanizm is. öz. fr. shamanizm.
şamanlik -ğı is. shamanliq.
şamar is. testek, shapilaq.
şamarlamak shapilaq bilen urmaq, kachatlimaq.
şamata is. ar. warang -churung, dawrang.
şamata yıpmak dawrang salmaq.
şamatacı s. warang-churung qilghuchi, dawrang qilghuchi.
şamdan is. ar. far. shamdan.
şamdancı is. 1. chiraghchi; 2. shamdan yasap satquchi.
şâme is. far. bash yaghliqi, romal.
şâme is. ar. meng.
şamgâh is. far. namazsham waqti.
şâmih s. ar. bk. şâmiha.
şâmiha s. ar. 1. aliy; 2. meghrur.
şamîl s. ar. öz ichige alghan qaplighan.
şâmm s. ar. purighan, puraydighan.
şamme is. ar. purash.

şampanya *is. fr.* shampaniye (Fransiyaning Shampaniye vilayitide ishlen'gen bir xil haraq).

şampiyon *s. is. fr.* chémpiyon, ozarmen.

şampiyona *is. fr.* chémpiyonluq musabiqisi chémpiyonluq, ozarmenlik.

şampuan *is. fr.* chach yuyidighan suyuqluq.

şamua *is. far. zool.* tagh tékisi, tagh öchkisi.

şan *is. ar.* 1. ataq, shöhret; 2. kishining diqqitini jelp qilidighan; 3. adet, xuy.

şan *is. fr.* gherp naxshisi.

şandel *is.* 1. topni égizdin gargha tashlash; 2. ayropilanning égizlesh we töwenlesh qatarliq uchush maniweri, targhaq.

şane *is. far.* targhaq.

şâneşâz *s. is. far.* targhaq yasighuchi.

şânezede *s. far.* béshini targhaq bilen tarighan.

şânezen *s. far.* 1. bash tarighan; 2. qiyinchiligni hel qilghan, chigishini yeshken.

şangır şungur jarang-jurung, janggur-junggur.

şangırdamak jaranglimaq, jarang-jurung qilmaq.

şangırtı *is.* jarang-jürung qilghan awaz.

şanjan *s. fr.* parqiraq rext.

şankr *is. fr.* jinsiy ezalargha chiqidighan yarilar.

şanlı *s.* ataqliq, shöhretlik, dangliq.

şano *is. it.* sehne (tiyatirda).

şans *is. fr.* 1. teley, amet; 2. purset.

şansız *s.* 1. namsız, atiqi yoq; 2. körkemsız, set.

şanslı *s.* teleylik, ametlik: *Şanslı adam* – Teleylik adem.

şanssız *s.* teleysız, ametsız.

şantaj *is. fr.* tehdit, bésim: *Şantaj beni korkutamaz* – Tehdit meni qorqutalmaydu.

şantajcı *is.* qorqutquchi, tehdit salghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şantiye is. fr. 1. quruluş eshyaliri qoyulghan yer; 2. otun, kömür ambiri; 3. séliniwatqan öy, quruluş 1. kéme yasash orni.

şantör -rü is. fr. er naxshichi.

şantöz is. fr. ayal naxshichi.

şap is. söyüş awazi: *Şap diye elinden öptü* – Chok qilip qoligha söydi.

şap denizi is. coğr. Qizil déngiz.

şap şap z. üsti-üstilep söyüşni bildüridu: *Çocukları iki de birde şap şap öpmek çirkin bir şeydir* – Balilarni üsti-üstige söyüş set.

şapır şapır z. tamaqni aldirap-tinep awaz chiqirip yégenilikni, üsti-üstige söygenlikni bildüridu: *Şapır şapır öptü* – Chok-chok qilip söydi.

şapır şupur z. bk. şapır şapır.

şapırdamak chokuldimaq (söyüş awazi).

şapırdatmak chokuldatmaq.

şapka is. 1. er-ayallarning her xil bash kiyimliri; 2. her qandaq tik nersining üstige qoyulghan yaki kiygüzülgen nerse.

şapkacı is. bash kiyim tikip satquchi.

şapkâcılık -ğı is. bash kiyimi tikish ishi.

şapkalı s. is. 1. shepkilik, qalpaqliq: *İki şapkalı konuşarak girdi* – Ikki shepkilik adem sözlিশip kirip keldi.

şapkalık -ği is. 1. bash kiyimliri qoyulidighan yer; 2. bash kiyimi qilishqa yaraydighan rext.

şaplak -ğı is. shapilaq.

şaplamak shapilaqdimaq.

şaplatmak 1. qars qilip awaz chiqarmaq; 2. urmaq: *Yüzüne bir tokat şaplattı* – Yüzige bir shapilaq urdi.

şappadak tuyuqsız, ushtumtut.

şaprak -ği is. éger yopuqi.

şapşal s. üstbëshini tüzeshtürüp yurmeydighan, chörisi yoq.

şapşallık -ğl **is.** üstbêhisni tüzeshürmeslik.

şar is. far. sheher.

şar şar z. bk. şarıl şarıl.

şarâbhâr s. ar. sharabxor, ,haraqkesh.

şarabi s. qizil sharap renggide bolghan.

şarampol is. qasha, réshatka, shada.

şarap -bı is. ar. wino, üzüm hariqi.

şarapçı is. 1. wino yasighuchi we satquchi; 2. haraqqa bérilip kétish.

şarapçılık -ğl is. 1. sharap yasap sétish, sharabchiliq; 2. sharapqa bérilish.

şaraphane is. 1. haraq zawodi; 2. haraq tungi; 3. meyxana, qawaq.

şaraplı s. sharabqa chilanghan: *Şaraplı ekmek* – Sharabqa chilanghan nan.

şarapnel is. hawada partlaydighan top oqi.

şarbon is. köydürge (késel).

şârik s. ar. parqiraydighan, parlaq.

şârika is. yuruq, nur.

şârika s. ar. bk. şârik.

şarıl şarıl z. shar-shar, shir-shir: *Sular şarıl şarıl akıyordu* – Sular shir-shir aqatti.

şarıldamak sharildimaq (su).

şarıltı is. shirildighan awaz: *Derenin şarıltısı buradan duyuluyordu* – Derya süyining sharildighan awazi bu yerge anglanmaqta.

şârib s. ar. ichküchi.

şarih is. ar. sherhligüchi, yeshküchi.

şariyye is. yügre ash, suyuqash.

şark -kı is. ar. sherq: *Şark rüzgarı* – Sherq shamili.

şarkı is. ar. naxsha, ghezal.

şarkı söylemek naxsha éytmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şarkıcı *is.* naxshichi, ghezelchi.

şarkiyat *is. ar.* sherqshunasliq.

şarkiyatçı *is.* sherqshunas.

şarkî *s. ar.* sherqiy.

şarklı *is. s.* sherqliq: *Biz şarklıyız* – Biz sherqliqimiz.

şarküteri *is. fr.* US mexsus kalbasa, qéza, chuchug sétilidighan dukan.

şarlatan *s. it.* sharlatan, yalghanchi, pochi.

şarlatanlık *-ği is.* sharlatanliq, yalghanchiliq, pochiliq.

şart *-tı is. ar.* qaide, prinsip, qanuniyet, اساس, shert.

şartlaşma *is.* 1. shertilishish; 2. shertname.

şartlaşmak shertleshmek, toxtamlashmaq.

şartlı *s.* 1. shert bilen alaқidar; 2. shertleshken nersiler; 3. xotunni talaq qiliwetken (er).

şartname *is. ar.* shertname.

şartsız *s.* shertsiz.

şaşa kalmak ganggirap qalmaq, temtirep qalmaq.

şaşaa *is. ar.* 1. parlaqliq; 2. parqiraaq, perdaz.

şaşı *s.* alghay, eles.

şaşı bakmak eles qarimaq.

şaşılaşmak alghay bolup qalmaq.

şaşılık *-ği is.* eleslik, alghayliq.

şaşırmak 1. temtirep qalmaq; 2. adashmaq; *Söyleyeceğini*

şaşırmak – Sözüdin adashmaq; 3. hang-tang bolmaq; *Beni görünee şaşırdı* – Méni körush bilen hang-tang bolup qaldi.

şaşırtmak 1. ganggiritip qoymaq, temtiretmek, azdurmaq, adashturmaq; 2. köchet tikmek.

şaşkın *s.* 1. ganggirap qalghan; 2. hangwaqmaq; 3. göl, sadda: *Öyle şaşkın şaşkın ne bakıyorsun?* – Undaq hangwéqip némige qarap turisen?.

şaşkınlaşmak ganggirap qalmaq, temtirep qalmaq, hangwéqip qalmaq.

şaşkınlik -ğl **is.** hoduqqanlıq, temtirigenlik, ganggirap qalghanliq.

şaşmak 1. heyran qalmaq; 2. azmaq, adashmaq; 3. temtirmek, hoduqmaq.

şatafat -tı **is.** körkem, diqqatni jelp qilish.

şatafatlı **s.** körkemlik, chirayliq rik, hejwi, uzun pachaq hay.

şathiyat -tı **is.** satira, satirik, hejwi.

şatih -thu **is. ar.** hejwi.

şatır **s. ar.** 1. xushal; 2. shatir (qedimde padishahlargha hemrah bolup étining arqisidin yüridighan xizmetkar).

şâti **s. ar.** burjek, qirghaq.

şâtim **s. ar.** haqaret qilghüchi, tillighuchi.

şatiyye **is. ar.** uzun pachaq haywanlar.

şatt **is. ar.** chong sheher.

şatu **is.** tam.

şav **is.** söt emgüchi haywanilarda juplishish hewisi.

şavk -kı **is.** yoruqluq, nur.

şayak **is.** yirik toqulghan chidamliq yüng rext.

şayan **s. far.** erziydighan.

şâyân ter **s. far.** téximu tuyghun.

şâyed **s. far.** eger.

şayet **s. far.** eger: *Şayet gelmiyecek olursanız* – Eger kelmeydighan bolsingiz.

şâygân **s.** 1. layiq, munasip; 2. erzan; 3. jiq, tola, nurghun.

şayi -i **s. ar.** 1. yéyilghan, taralghan (söz, xewer heqqide) 1. pay, hesse.

şayia **is. ar.** söz-chöchek, pitne-pasat: *Şayialar yaymak* – Söz-chöchek tarqatmaq shayka (birqaniche).

şayka **is. hac.** shayka (birqanche top we qiriq-ellik esker patidighan qedimki bir xil urush kémisi).

şaz **s. ar.** mustesna, tashqiri.

şeamet -tı **is. ar.** teleysizlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şeb *is. far.* kéche, tün.

şebân *s. ar.* toq, toyghan (qorsağ).

şebâne *s. far.* kéchewaqtı, kéchilik.

şebângâh *is. far.* 1. kéche waqtı; 2. tünni ötküzidighan yer.

şebânruz *s. far.* bir sotka, kéche-kündüz.

şebek *-ği is. zool.* 1. shebek (özi maymungha, béshi itqa oxshaydighan, quyruğı uzun, top-top bolup yashaydighan bir xil maymun); 2. set we nomussız.

şebeke *is. ar.* 1. hemme yerge taralghan we omumlashturulghan tor: *Telefon şebekesi* – Téléfon tori; 2. grup: *Tüccarlar şebekesi* – Sodigerler gruphi: *Hırsızlar şebekesi* – Oghrılar shaykisi; 3. aliy mektep oqughuchilirining oqughuchiliq kénishkisi; 3. qepes shekillik.

şebeki *is. far.* béliq tori we qepes sheklide zinetlesh.

şebengiz *s. far.* shepereng.

şebgerd *s. far.* 1. kéche katroni, közetchi; 2. ay.

şebgir *s. far.* 1. kéchisi uxlimaydighan; 2. kéchisi mangidighan karwan; 3. seher waqtı; 4. seher, etigen.

şebhâne *is. far.* öysizlerning we kembeghel yoluchilarning heqsız yaki az heq bilen qonidighan yeri.

şebih *s. far.* oxshaydighan, oxshighuchi.

şebihün *is. far.* kéchilik basqun (bésip kirish).

şebistân *is. far.* 1. yatağ öy; 2. kéchilik ibadetxana; 3. herem (ayallar üçün ajritilghan daire).

şebnem *is. far.* shebnem.

şebpere *is. far.* shepereng.

şebreng *s. far.* qara (reng).

şebrev *s. far.* kéchisi seperge chiqquchi.

şebtâb *is. far.* yaltırağ qongghuz.

şecaat *-ti is. ar.* jasaretlik, yigitlik, qorqmasliq.

şecen *is. ar.* putağ, chatağ (derexning).

şecer *is. ar.* derex.

- şecere** *is. ar.* shejere, nesebname, jorungqay.
- şeceristân** *is. s. ar.* ormanliq, dereklik.
- şeci** *-i s. ar.* yûreklik, batur, jesur, jasaretlik.
- şecir** *is. ar.* pakar we kichik derek.
- şeddadi** *s. ar.* intayin égiz we puxta (bina).
- şedide** *is. ar.* bala, musibet, kélîshmeslik, köngül aghriqi.
- şedit** *-di s. ar.* shiddetlik.
- şef** *s. fr.* bashliq, rehberlik: *Radyo istasyonu şefi* – Radio istansising bashliqi.
- şefaât** *-ti is. ar.* yaxshi gépini qilish, teripini qilish (bashqilarning), arigha adem qoyush (epu sorash üçün).
- şefaâtçı** *is. ar.* arigha chüshküchi (birawning gunahini tilep).
- şefakat** *is. ar.* rehimdillik, méhri-shepçet.
- şefe** *is. ar.* 1. lew, kalpük; 2. qirghaq, kanar.
- şeffaf** *s. ar.* yoruqluq ötküzidighan (jisim).
- şefik** *-ki s. ar.* 1. shepçetlik; 2. er ismi.
- şefkât** *-ti is. ar.* 1. shepçet; 2. muhebbet: *Anne şefkâti* – Ana muhebbiti.
- şefkatli** *s.* shepçetlik, baghri yumshaq.
- şefkatsiz** *s.* shepçetsiz, baghri qattiq.
- şeftali** *is. far. bot.* shaptol.
- şeftren** *is. fr.* yoluchilar poyizida béletlerni tekshürgüchi, wagon ishlirigha mesül xadim, poyiz bashliqi.
- şeh** *is. far.* bk. *şah*.
- şehâmet** *is. ar.* 1. qehrimanliq; 2. jasaretlik 1. Iran shahlirining bir unwani.
- şehbâ** *s. ar.* desht, chöl.
- şehbâl** *is. far.* qush qanatlirining uzun tüki.
- şehbender** *is. far.* konsulxana.
- şehd** *is. ar.* bal, hesel.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şehik *is. ar.* 1. nepes alghanda galning xirqirishi; 2. nepes élish.

şehir *-hri is. far.* sheher: *Kaşkar şehri* – Qeshqer shehri.

şehirci *is.* sheher qurulushi, mutexessisi.

şehirlerarası *s.* sheherler ara: *Şehirlerarası telefon* – Sheherler ara téléfon.

şehirli *s.* sheherlik.

şehit *-di is. ar.* shéhit.

şehit düşmek shéhit bolmaq, urushta ölmek.

şehitlik *-ği is.* 1. shéhit bolush; 2. shéhitlik (shéhitlarning mazarliqi).

şhka *is. ar.* hiq tutush.

şhkar *s. far.* üstün eser.

şhlâ *s. is. ar.* 1. az alghay; 2. shehla közlük; 3. kök köz.

şehir *is. far.* chong sheher.

şhrayin *is. far.* xatirlesh murasimi.

şhri *s. far.* 1. sheherlik; 2. Istanbulluq.

şhristân *is. far.* chong sheher.

şhriye *is. ar.* inchike késilgen ügre ash.

şhryâr *is. far.* padishah, hökümdar.

şhsüvar *is. far.* at minishke mahir.

şhvet *-ti is. ar.* shehwet (erkek we chishining bir birige bolghan hewisi).

şhvetengiz *s. ar.* shehwet hewisini qozghaydighan.

şhvetperest *s. ar.* shehwetke bérilip ketküchi, shehwetperest.

şhvüd *is. far.* derya, ghol östeng.

şhzade *s. far.* bk. *şahzade*.

şek *-kki is. ar.* shek, shübhe, guman.

şeka *is. ar.* 1. bextsizlik; 2. rezillik, peskeshlik.

şekavet *-ti is. ar.* qaraqchiliq, banditliq, bulangchiliq.

şeker *is. s.* 1. shéker; 2. kempüt; 3. tatliq; 4. yéqimliq, söyümlük, chirayliq; *Uygurlar şekeri çok severler* – Uyghurlar shékerni bekmu obdan köridu.

şeker gibi bek tatliq, chirayliq, güzel.

şeker hastalığı shéker siyish késili.

şeker kamışı *is.* shéker qumushi.

şeker pancarı *is. bot.* qizilcha.

şekerci *is.* shéker yaki kempüt yasighuchi yaki satquchi.

şekercilik *is.* shékerchilik, kempütchilik.

şekeristân *is. far.* shéker qumushi étizi.

şekerleb *s. far.* shérin sözlük.

şekerleme *is.* 1. türlük kempüt, méwiler konsérwasi; 2. müğidesh.

şekerlemek 1. shéker sürmek; 2. ichige shéker qatmaq.

şekerlenmek güzel we tatliq bir halgha kelmek.

şekerleşmek shékiri ayrilip chiqmaq.

şekerli *s.* 1. ichige shéker sélinghan: *Şekerli çay* – Shéker sélinghan chay; 2. shéker siyish késilige uchrighan.

şekerlik *-ği is. s.* 1. qendal, shéker qachisi; 2. shéker xameshyasi.

şekerpare *is. far.* 1. sériq may we shéker bilen qilinghan bir xil un tamiqi; 2. bir xil tatliq shaptol; 3. qurutulghan we tuzlanghan göshning eng yaxshisi.

şekerrenk *-ği s. far.* 1. nawat reng; 2. arisi anche yéqin bolmighan (dostluq).

şekerriz *s. far.* bek tatliq.

şekersiz *s.* 1. shékersiz; 2. shékiri az, tatliqi az.

şekib *s.* 1. sewr-taqat; 2. er ismi.

şekibâ *s. far.* sewrlik.

şekil *-kli is. ar.* 1. shekil; 2. resim; 3. usül, yol; 4. chéhre, yüz, qiyapet; 5. körünüsh: *Kayık şeklinde bir tabak* – Qéyiq

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

shekilde bir tawaq; *Bu şekilde hareket etmek doğru değildir – Bundaq heriket qilish toghra emes.*

şekilbilim *is.* morfologiyе.

şekilci *is.* shekilwaz, shekilchi (formalist).

şekilcilik *-ği is.* shekilchilik (formalizm): *Şekilciliğe karşı koyalm – Shekilchilikke qarshi turush kérek.*

şekildeş *s.* shekildash.

şekildşelik *-ği is.* shekildashliq.

şekillendirmek shekil bermek.

şekillenmek shekillenmek.

şekilsiz *s.* shekilsiz, shekli bolmighan (madda).

şekime *is. far.* 1. chidash, chidam, berdashliq; 2. éghizduruq (atning aghzigha sélinidighan).

şekip *s. far.* 1. sewrlik; 2. er ismi.

şekk *is. ar.* guman, shek, shübhe, ikkilinish.

şekkerin *s. far.* shékerlik, tatliq.

şeklen *z. ar.* sheklen.

şekm *is. ar.* 1. qattiqliq; 2. qiyinliq; 3. küch-quwwet.

şekva *is. ar.* shikayet, gheywet, naraziliq.

şekvekâr *s. ar.* shikayet qilghuchi.

şelâle *is. ar.* sharqiratma.

şelf *is. ing. coğr.* zor we tüz qiya.

şelvâr *is. far.* shalwur.

şem *is. ar.* 1. sham; 2. mom.

şema *is. fr.* sxéma, sizma.

şemalaştırmak sxémilashturmaq.

şemâtat *is. ar.* ghowgha, warang-churung.

şemâte *is. ar.* bk. *şemâtat.*

şemdân *is. ar.* shamdan.

şemdâni *is. ar.* chiraghchi.

şemim *s. ar.* xush puraq, xush puraqliq.

şeml *is. ar.* 1. pürkesh, öz ichige élish; 2. jemiyet.

- şemle is. ar.** ereblarning bash yaghliqi.
- şemm is. ar.** purash, puraq yérish.
- şemme is. ar.** 1. puraq; 2. qilche, eser: *Onda iyiliğın şemmesi bile yok* – Uningda yaxshiliqning esirimu yoq.
- şempânze is. fr.** shimpenze (maymun): *Kongo'da şempânze var* – Kon'goda shimpenze bar.
- şems is. ar.** kün, quyash.
- şemsâbâd s. ar.** sayiliq yer (kün chüşmeydighan).
- şemse is. ar.** shemse (kitap muqawisigha, birinchi betning tüsti teripige yaki öy imaretlarning ishik we dérizilirining üstige ishlen'gen quyash shekli, zinnet).
- şemsi s. ar.** 1. kün bilen munasiwetlik; 2. er ismi.
- şemsiper is. ar.** sayiliq, kölengilik (yer).
- şemsir is. far.** qilich, tigh, shemsher.
- şemsirger is.** qilich soqquchi: *Hoca ahun ünlü şemsirgerdir* – Ghojaxun meshhur qilich soqqichidur.
- şemsiye is. ar.** 1. künlük, yamghurluq; 2. sayiuen: *Mağazadan bir şemsiye satin aldım* – Magzindin bir yamghurluq (yüsen) sétiwaldim.
- şemsiyeci is.** künlük yasaydighan yaki satidighan adem.
- şemsiyelik -ği is.** 1. künlük qoyulidighan ber; 2. künlük yasighili bolidighan nerse.
- şen is. ar.** 1. ish; 2. hadise, weqe.
- şen s.** xushal, xush: *Şen adam* – Xushal adem.
- şenaat -ti is. ar.** eskilik, peslik.
- şenâr is. ar.** eyib, uyat.
- şenbih is. far.** 1. kün; 2. shenbe, heptining altisi.
- şenелеmek bk. şenlenmek.**
- şeneltmek** sheher (mehelle) haligha keltürmek.
- şeng is. far.** 1. qaraqchi, bandit; 2. s. xush, xushal.
- şeni s. ar.** emeliyet.
- şeni s. ar.** 1. eski, yaman, set; 2. exlaqsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şenlenmek 1. xush bolmaq, xoshlanmaq; 2. awatlashmaq; *O arkadaş gelince hepimiz şenlendik – U yoldash kélish bilen hemmimiz xush bolduq; Bu şehir kısa bir zamanda çok şenlendi – Bu sheher qisqa biz waqıtta bek awatlashti.*

şenlik -ğ*i is.* 1. xushallıq; 2. tentene, tebriklesh herikiti; 3. nopus, adem sani: *Bu adam gittiği yere şenlik götürür – Bu adem barghanla yérige xushallıq keltüridu; Bayramlarda her yerde şenlik yapılır – Bayramlarda her yerde tebriklesh herikiti élip bérilidu.*

şenlikli *s.* awatlıq.

şenliksiz *s.* awat bolmıghan, awatsız, awatlashmıghan.

şenn *is. ar.* sharapqa su qoshush.

şennâr *is. ar.* eyib, uyat, eskilik.

şer *is. ar.* sheriet.

şer -rri *is. ar.* eskilik, uyat, yamanlıq.

şerâfet *is. ar.* 1. shereplik; 2. ejdadidin meghrurlinish.

şerâit -ti *is. ar.* sharait.

şeraket *is. ar.* 1. shérlik, ortaqlıq; 2. yoldashlıq, sepdashlıq.

şerat *is. ar.* 1. alamet, belge, iz; 2. eng addiysi (nersining).

şerbet -ti *is. ar.* 1. méwe süyi, sherbet; 2. suda éritilgen madda.

şerbetçi *is.* sherbet yasap satquchi.

şerbetçilik -ğ*i is.* sherbetçilik.

şerbethane *is.* sherbetxana.

şerbetli *s.* 1. yılan chéqiwalsimu héch nerse bolmaydighan; 2. eski ishqa adetlen'gen: *Yalana şerbetli – Yalghan yétishqa adetlen'gen.*

şerbetlik -ğ*i is.* sherbet matériyali, sherbet qilishqa bolidighan: *Şerbetlik üzüm – Sherbet qilishqa bolidighan üzüm.*

- şeref** *is. ar.* 1. sherep: *Yurdun şerefi için çalışmak* – Wetening sheripi üçhün xizmet qilmaq; 2. er ismi.
- şerefe** *is. ar.* munarning ezan oquydiğhan yeri, peshtağ.
- şereflendirmek** sherep qazandurmağ.
- şerefli** *s.* 1. shereplik; 2. awat: *Şerefli yurt* – Awat yurt.
- şerefsiz** *s.* sherepsiz.
- şerefsizlik** *-ği is.* sherepsizlik.
- şereh** *is. ar.* temegerlik, achközlük.
- şeremet** *-ti is.* 1. yorgha at 1. *s.* edepsiz, biedeb.
- şereng** *is. far.* zeher.
- şeretlenmek** sherep qazanmağ.
- şergil** *s. ar.* kar kelmes, yarimas.
- şerh** *is. ar.* sherhlesh, menisini yëshish.
- şerha** *is. ar.* parche, tilim, késim.
- şerha şerha** *z.* (gösh, rext heqqide) parche-parche.
- şerhân** *is. ar.* qattiq temegerlik, bek achközlük.
- şerhetmek** sherhlimek, yeshmek.
- şeriat** *-ti is. ar.* 1. sheriet (musulmanliq) qanuni; 2. toghra yol; 3. Allaning buyruqi.
- şeriatçı** *is.* sherietchi (zamaniwi qanunlarning ornigha sherietni ijra qilish terepdari).
- şeriatçılık** *-ği is.* sheriet terepdarliqi.
- şerif** *s. ar.* 1. shereplik; 2. muqeddes; 3. er yaki ayal ismi.
- şeriha** *is.* gösh parchisi.
- şerik** *-ki is. ar.* shérik, ortağ.
- şerir** *is. ar.* buzuğ adem.
- şerit** *-di is. ar.* 1. lénta: *İpek şeriti* – Yipek lénta parazit qurt, medde.
- şeritçi** *is.* lénta yasap satquchi.
- şeritçilik** *-ği is.* kalotunchiliq.
- şeritler** *is. zool.* parazit qurtlar, qan shorighuchilar, meddiler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- şeriyât is. ar.** sheriet.
- şerm is. far.** iza, nomus.
- şermende s. far.** shermende, reswa.
- şerr is. ar.** 1. eski ish, eskilik; 2. ghowgha, jédel, majira.
- şerre s. is. ar.** 1. eski adem, buzuq adem; 2. intayin eski.
- şespâ s. far.** alte ayaghliq, alte putluq.
- şesper is. far.** alte qanat.
- şestâ is. far.** alte tarimliq tembur.
- şetaret -ti is. ar.** xushalliq.
- şetflik -ği is.** bashliqliq, rehberlik.
- şetim is. ar.** til-haqaret.
- şettâm s. ar.** qattiq tillighuchi.
- şev is.** 1. éngish, töwen yer, tagh yoqushi 1. **s.** qiysiq, qingghir:
Şev duvar – Qingghir tam.
- şevək is. ar.** yantaq.
- şevk -kı is. ar.** zoq, arzu, hewes, ishtiyaq: *Yemeği şevkle* – Tamaqni zoq bilen yédi.
- şevk is. ar.** bk. *şevək*.
- şevkâlud is. ar.** ishtiyaqliq, xushalliq.
- şevkefzâ s. ar.** zoqlanduridighan, xushal qilidighan.
- şevket -ti is.** 1. chong, heywetlik, körkem; 2. ezimet; 3. er ismi.
- şevki s. ar.** 1. zoqluq; 2. er ismi.
- şevkistân s. ar.** tikenlik.
- şevkî s. ar.** tiken bilen munasiwetlik.
- şevkli s.** intayin gheyretlik.
- şevne is. ar.** ambar, sang.
- şevval -li is. ar.** qemeriye kaléNDARIDA oninchi ay.
- şey is. ar.** 1. sheyi: *Hayvan canlı bir şeydir* – Hayvan janliq sheyidir; 2. nerse, ish: *Her şey halkın yararına olsun* – Her qandaq nerse xelqning payidisi üçhün bolidu; *Doğruluk iyi bir şeydir* – Toghriliq yaxshi bir ishtur.

şeyb is. ar. moysipit (chach-saqili aqarghan), yashanghan, qériliq.

şeyda s. far. 1. ghaljir, ghaljirane; 2. sheyda, ashiq, diwane.

şeyh is. ar. 1. sheyx; 2. ereblerde qebile bashliqi.

şeyhühet is. ar. sheyxliq, qériliq.

şeyhülislam is. ar. sheyxolislam (Osman paxishahliqi dewride hökümet kabinétining diniy ishlargha mesul ezasi).

şeyhzade is. ar. sheyxzade(teriqet-shepxining oghli).

şeyn is. ar. eyib, kemchilik.

şeypur is. ar. jengde chélinidighan mis kanay.

şeytan is. ar. 1. sheytan; 2. intayin hiyliger we eski adem.

şeytanet is. ar. sheytanliq, hiyligerlik.

şeytani s. ar. sheytanlarche.

şeytanlık -ğı is. 1. sheytanliq; 2. hiyle, mekkarliq: *Yaptığımız hep şeytanlıktır* – Qilghan hemme ishingiz mekkarliqtur.

şeyyad is. ar. 1. suwaqchi (tamchiliq ishlirida); 2. riyakar; 3. özini halak qilghuchi.

şezre is. ar. şihne s. ar. zhandarma (shyenbing) xadimi, amanliqni saqlash xadimi.

şık -kı s. fr. 1. modigha yarisha we nepis, yarishimliq; 2. öz jayida, bab, del: *Şık bir elbise* – Yarishimliq kiyim; *Pek şık bir cevap verdiniz* – Del jayida jawap berdingiz.

şık -kkı is. ar. chiqish yoli: *Bunda tek bir şık var işte çalışmak* – Bu ishning birla chiqish yoli bar – ishlesh.

şıkır şıkır z. sharaq-sharaq: *Cebi şikir şıkır para ile dolu* – Yanchuqida sharaq-sharaq pul.

şıkırdamak sharaqlimaq: *Çantanın içinde bir şeyler şıkırdadı* – Xaltida bir nersiler sharaqlidi.

şıkırdatmak 1. sharaqlatmaq; 2. pul béridighanliqni ima etmek: *Biraz şıkırdat da, bak hizmet etmeye nasıl koşar* – Biraz pul bergin, qéni uning yügürmiginini körey.

şıkırtı is. sharaqlighan awaz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şikk is. ar. 1. ikkige bölün'gen nersining herbiri; 2. bir ishning ikki jehetidin biri.

şikkayn is. ar. bir ishning ikki teripi.

şillik -ğı is. pahishe (ayal).

şımarmak nankorluq qilmaq, yüzsizlik qilmaq.

şingil is. shinggil: *Bir şingil üzüm – Bir shinggil üzüm.*

şingır şingır jiring-jiring.

şingırdamak jiringlimağ, jaranglimağ.

şıp z. chip-chip (su tamchisining awazi): *Damdan şıp şıp su damliyor – Tamdin chip-chip su témiwatidu.*

şıp şıp is. öy ichide kiyilidighan ökchisiz yumshaq ayagh, shipildağ.

şıpıdık -ğı is. öy ichide kiyilidighan ökchisiz yenggil ayagh.

şıpın işi -ni s. hapla-shapla qilinghan.

şıpır şıpır z. chip-chip: *Alnından şipir şipır ter damliyordu – Péshanisidin chip-chip ter tamchilimağta idi.*

şıplan z. derhal, derru, birdinla, tuyuqsız: *Şıplan çıka geldi – Tuyuqsız chiqip keldi.*

şıpsevdi s. üjme köngül: *O şıpsevдинin biridir – U üçhme köngüllerning biridir.*

şıra is. far. üzüm shirnisi.

şıracı s. shirne yasap satquchi.

şırak -ğı is. shart: *Şırak diye kılıcı çekti – Shart qilip qilichini sughurdi.*

şırakkadak z. tuyuqsız, birdinla: *Şırakkadak düşüp bayıldı – Birdinla yiqilip hoshidin ketti.*

şıralı s. shirnilik: *Şıralı üzüm – Shirnilik üzüm.*

şırfıntı is. peskesh ayal.

şırl şırl z. shir-shir: *Musluk açık kalmuş, şırl şırl akıyor – Jümeк éılmey qaptu, shir-shir su éqiwatidu.*

şırltı is. suning shar-shar, shir-shir aqqan awazi.

şırına *is. yun.* dora témitish üçhün qollinidighan uchi uchluq eswab.

şırlaşan *is. far.* zighir yéghi.

şırlamak (su heqqide) shirildap aqmaq.

şırlop *is.* qétiqqa milen'gen tuxum.

şırpadak tuyuqsızdin, birdinla, tosattin.

şırtildamak (su heqqide) shirildimaq, shir-shir aqmaq.

şırvani *is.* balixana.

şıvgar *is.* yandaq (harwılarda shotining yénigha qoshulghan haywan).

şıvgın *is.* 1. putaq; 2. tüwrük qilish üçhün ishlitilidighan qarighay.

şia *öz. is. ar.* bk. **şilik**.

şiar *s. ar.* 1. belge, alahidilik, özgichilik; 2. shoar: *Göstericiler şiar haykırdılar* – Namayishchilar shoar towashti.

şibi *is. ar.* shirning küchüki.

şibih *-hi s. ar.* oxshaydighan.

şid *is. far.* quyash, nur, yoruqluq.

şiddet *-ti is. ar.* 1. shiddet; 2. süret, tézlik; 3. zorluq; 4. artuqluq.

şiddetlenmek shiddetlenmek, küchlenmek.

şiddetli *s.* 1. shiddetlik; 2. téz.

şif *is.* kéwez ghozisi.

şifa *is. far.* shipa, késeldin saqiyish.

şifa bulmak saqaymaq, onglanmaq.

şifâhâne *is. ar.* shipaxana, doxturxana.

şifahen *z. ar.* éghizche, éghiz bilen aghzaki: *Şifahen bildirmek* – Éghizche bildürmek; *Şifahen imtihan* – Éghiz imtihani.

şifahî *s. ar.* éghizche: *Şifahî emir* – Éghizche buyruq.

şifalar olsun shipa qilsun.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- şifalı** *s. shipaliq*, paydiliq.
şifaresân *s. ar.* shipa bolidighan.
şifasâz *s. ar.* saqaytidighan, yaxshi qilidighan.
şifayi kapmak aghriqi éghirlashmaq.
şiflemek paxtini ghozidin ayirmaq.
şifon *is. fr.* paxta yip we yipek bilen toqulghan yupqa rext.
şifoniyer *is. fr.* kir-qatlarni qoyidighan tartmiliq kichik ishkup.
şifre *is. fr.* shifir (mexpiy yéziqning shertlik belgiliri).
şifreci *is.* shifirni terjime qilghuchi.
şifrelemek shifirge aylanturmaq.
şifreli *is.* shifirlik, shifir bilen yézilghan: *Şifreli mektup* – Shifirlik xet.
şifte *s. far.* meptun, sheyda.
şığıl *is. far.* 1. halqa, chember; 2. közsiz üzük.
şihâb *is. far.* 1. uchqun; 2. aqma yultuz; 3. er ismi.
şihe *is. far.* atning kishnishi.
şiiilik *-ği is.* : shielik.
şüir *is. ar.* shéir.
şiiyet *is. ar.* bk. *şiiilik*.
şüi *-ği öz. is.* shie mezhipidiki biri.
şikâf *is. ar.* yériq, yirtiq, dez.
şikâfe *is. ar.* mizrab (bir xil saz).
şikafezen *is. far.* sazende.
şikak *-kı is. ar.* uyushmasliq, ittapaqsizliq.
şikâl *is. ar.* 1. kishen, ishkel, koyza; 2. tögining chomini baghlaidighan arghamcha.
şikâr *is. far.* shikar, ow.
şikâr *is.* 1. gheniyet, olja; 2. az körülidighan, az tépidighan nerse.
şikârgah *is. far.* ow qilinidighan yer, owlaq, ow haywanliri köp yer.

şikâri *is.* qarchigha qatarliq ow qushliri.

şikayet *-ti is. ar.* shikayet: *Köylüler toprak ağaları üzerinden şikayet ederler* – Dêhقانlar yer igiliri üstidin shikayet qilishidu.

şikayetçi *s.* shikayet qilghuchi, erz hal éytquchi.

şikayetname *is.* shikayetname, shikayet xéti.

şikem *is. far.* qorsaқ, qérin.

şikembe *is. far.* qérin.

şikembende *s. far.* qarni yaman.

şikemperest *s. far.* géligha amraq.

şikeste *s. far.* 1. sunghan, ostulghan 1. yéngilgen, meghlup bolghan.

şikestedil *s. far.* köngli sunuқ.

şikestetâli *s. far.* telepsiz.

şil *s.* qan quyulup qalghan, aghrighan (köz).

şilep *-bi is. alm.* yük paraxoti.

şilin *is. ing.* 1. shilin (in'giliz lirasining yigirmidin biri); 2. Awstriye pul birliki.

şilte *is.* 1. körpe; 2. gilem yaki palas parchisi.

şimal *-li is. ar.* 1. shimal; 2. sol, sol terep.

şimal *is. bot.* derexning ching we tüz ösken shéxi.

şimalî *s. ar.* shimaliy.

şimden bk. **şimdiden**.

şimdi *z.* 1. emdi; 2. hazir: *Şimdi geldi* – Emdi keldi; *Şimdi mektup yazacağız* – Hazir xet yazimiz.

şimdiden *z.* hazirdin.

şimdilik *z.* hazirche: *Şimdilik gelmedi* – Hazirche kelmidi; *Sözüm şimdilik bu kadar* – Sözüm hazirche shüncilik **Şimr** *is. öz. ar.* Shimir (Kerbala weqeside Hezret Hüsiyinning kallisini kesken melun).

şimrah *is. ar.* 1. xorma, jigde, chilan we üzüm sapiqi; 2. tagh choqqisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şimrahiye **is. ar.** shimrahiye (Hezret Elige qarshi xarji tebiqisidin).

şimşek **-ği is.** chaqmaq: *Şimşek çakmadan gök gürlemez* – Chaqmaq chaqmisa asman güldürlimeydu.

şimşeklenmek chaqmaq chaqmaq.

şimşekli **s.** hem yénip, hem öchüp belge béridighan.

şimşir **is. bot.** shemshad derixi.

şimyoterapi **is. fr.** ximiywi usulda dawalash.

şin **is. ar.** eyib: *Bu hareket onun için bir şindir* – Bu heriket uning üçhün eyibtur.

şinâh **is. far.** su üzüş.

şinâr **is. far.** üzüş (su).

şinas shunas (bilguchi dégen mendiki birikken sözni yasaydu).

şinâver **is. far.** su üzgüchi.

şinev **s. far.** ishithküchi, anglighuchi.

şinik **-ği is. yun.** shinik (ashliq ölçheydighan ölçigüchi).

şip **is. ar. dok.** zer arilashturup toqulghan yipek rext.

şipşak **z.** birdinla, tézdin.

şipşaqçı **is.** kochida resimni téz chiqirip béridighan fotografchi.

şipşaklamak téz xewer alimaq xatirilmek.

şir **is. far.** shir.

şiraze **is. far.** 1. shiraze (kitap muqawisigha ötküzülgen inchike lénta); 2. palwanning ishtinining puchqiqi.

şirazebend **s. far.** shirazichi.

şirazekeş **is.** muqawichi.

şirdil **s. far.** jesur, qehriman, batur.

şire **is. far.** 1. süt; 2. shire.

şirgir **s. far.** shirkeyb.

şirin **s. far.** shérin, tatliq.

şirincemâl **s. far.** shérin yüz.

- şirinlik** -*ği is.* söyümlük.
- şirinzeban** *s. far.* tili shérin.
- şirk** -*ki is. ar.* shérik.
- şirket** -*ti is. ar.* shirket, ortaqlıq.
- şirret** -*ti s. ar.* jédelxor, bashqılar bilen chiqishalmaydighan.
- şiryan** *is. ar.* qizil qan tomuri.
- şist** -*ti is. fr.* népiz we qatmuqat tüzülgen taxtisiman tash jinsi.
- şistli** *is.* qatmuqat.
- şiş** *s. is.* 1. ishship ketken, köpüp ketken; 2. ishshiq, sémizlik.
- şiş** *is.* zix: *Kebap şişi* – Kawap zixi.
- şiş kebabı** *is.* zix kawipi.
- şişe** *is.* tar, uzun we tüz qilinghan taxtay.
- şişe** *is.* 1. shéshe, botulka; 2. lampa shéshisi; 3. shéshilik évizge.
- şişeci** *is.* botulka élip satquchi.
- şişek** -*ği is.* ikki chishliq qoy.
- şişirmek** köptürülmek.
- şişirmek** 1. köptürmek; 2. (söz yaki maqalini) orunsiz uzartmaq; 3. yarining üstige tuz sepmek; 4. chongaytip körsetmek.
- şişkin** *s.* sémiz: *Şişkin adam* – Sémiz adem.
- şişkinlik** -*ği is.* 1. sémizlik.
- şişko** *s.* sémiz.
- şişlemek** zix sanjimaq.
- şişlik** -*ği is.* sémizlik, ishshiq.
- şişman** *s.* sémiz: *Şişman çocuk* – Sémiz bala; *Şişman kadın* – Sémiz ayal.
- şişmanlamak** semrimek.
- şişmanlaşmak** semrimek.
- şişmanlatmak** semretmek.
- şişmanlık** -*ğı is.* sémizlik.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

şişmek 1. köpmek, ishshimaq; 2. yügürelmes halgha kelmek; 3. yérilip ketküdek toymaq; 4. kibirlinip ketmek; 2. iza tartmaq: *Arının soktuğu yer şişer* – Here chétiwalghan yer ishshiydu.

şita **is. ar.** qish.

şitaiyye **is. ar.** qishqa béghishlanghan shéir.

şitap etmek yügürmek, chapmaq.

şiva **öz. is.** shiwa (hind dinida eng muhim üç xudadin biri).

şivaz **is. ar.** chogh.

şive **is. far.** aksént: *Şivesi Uygurcaya çalıyor* – Aksénti uyghurchigha kétip qalidu.

şiven **is. far.** matem, haza.

şivesiz **s.** aksénti buzuq.

şoför **is. fr.** shopur.

şoförlük -*ğü* **is.** shopurluq.

şok tedavisi **is. tıp.** jiddiy dawalash, jiddiy dawa.

şop **is. fr.** chong piwa istakini.

şopar **is.** bala: *Sizin gibi şoparlar* – Sizge oxshash balilar.

şorlamak shirildap aqmaq.

şorolo **is.** bala.

şorolop **z.** 1. ghup qilip yutqanliqini bilduridu; 2. yalghan.

şorulu **is.** 1. oghul bala; 2. chirayliq.

şose **is. fr.** tashyol.

şose dairesi tashyol idarisi.

şoset **is. fr.** qisqa paypaq.

şoson **is. fr.** kalach.

şoven **s. fr.** showinist, showinizm terepdari, showinizmni rawajlandurghuchi.

şovenizm **is. fr.** showinizm, burzhua milletchilik.

şovenlik -*ği* **is.** showinizmliq.

şöhret -*ti* **is. ar.** 1. shöhret, abroy; 2. unwan.

şöhretli **s.** shöhretlik, abroyluq.

şöhretşiâr meshhur, tonulghan: *Şöhretşiâr adam* – Meshhur adem.

şölen *is. far.* ziyapet.

şömine *is. fr.* tam mesh.

şömis *is. fr.* 1. könglek; 2. konwért, lipapa; 3. arxip matérial; 4. ghilap, qap, qapchuq; 5. kitap tashlaydighan qeghez.

şömiset *is. ir.* 1. qisqa yenglik erler köngliki; 2. yaqiliq yaki yaqisiz qisqa yenglik könglek.

şörtiŋ *is. ing.* könglek tikilidighan paxta rext.

şövale *is. fr.* ressamning nerse-kéreklirini üstige qoyidighan shire.

şöyle *z.* shundaq, shuninggha oxshash: *Şöyle olmalı* – Shundaq bolushi kérek; *Prensipler şöyledir* – Pirinsiplar töwendikiche.

şöylece *z.* shundaq qilip, shundaq shuningdek: *Şöylece söylemeli* – Shundaq sözlesh kérek.

şöylesine *z.* shundaq kélishtürüp: *Şöylesine bir dövdüki* – Shundaq kélishtürüp urdiki ... **şu** *-nu s.* 1. shu; 2. ashu, awu: *Bunu istemem, şunu isterim* – Buni emes, awuni xalaymen.

şua *-a is. ar.* 1. nur, yoruqluq; 2. wéktor, wéktorluq miqdari.

şubân *is. far.* charwichi.

şûbân *is. far.* bk. **şubân**.

şubara *is.* talaliq yüŋ rexttin qilinghan üsti yumilaq bök.

şubat *-tı is.* féwral: *Şubat devrimi* – Féwral inqilabi.

şube *is. ar.* 1. shöbe, tarmaq; 2. tür, xil: *Banka şubesi* – Tarmaq banka; *Canlılar alemi iki şubeye ayrılır* – Janliqlar alimi ikki türge ayrilidu.

şuh *s. far.* xushal we erkin (ayal).

şuhe *is. ar.* bk. **alev**.

şuhî *is. far.* xushalliq we erkinlik.

şukka *is. ar.* 1. parche, qeghez parchisi, rext puruchi; 2. kichik tezkire.

TÛRKÇE-UYGURCA SÖZLÛK

- şunca s.** shünche, shu qeder.
- şûr s. far.** 1. türlü; 2. qériq (tem); 3. warang-churung, ghowgha.
- şura s.** shu yer: *Şuraya oturmuştu* – Shu yerge olturghanidi.
- şûra is. ar.** shura: *Devlet şûrası* – Dölet shurasi.
- şûrâ is. ar.** 1. söhbet yighini; 2. söhbet yéri.
- şuralı s.** shu yerlik.
- şuralı buralı** u yer-bu yerdin, her yerdin: *Şuralı buralı adamlar* – U yer-bu yerdin kelgen ademler.
- şurası -nı z.** shu yer, u yer: *Şurası iyi değıl buraya geç* – U yer yaxshi emes, bu yerge öt.
- şûrbaht s. far.** teleysiz.
- şûre s. is. far.** ünümsiz yer.
- şuriş is. far.** qalaymiqanchiliq, biseremjanliq.
- şûrîde s. far.** 1. perishan, qalaymiqan; 2. meptun, sheyda.
- şurûb is. ar. bk. şurup.**
- şurup -bu is. ar.** 1. qiyam (shékerning); 2. shékerlik dora, suyuq dora.
- şurût is. ar. bk. şerâit.**
- şut is. ing. sp. bk. şüt.**
- şut çekmek** topni qattiq urmaq.
- şutût is. ar.** chong deryalar.
- şuur is. ar.** 1. chüşhinish iqtidari, eqil, zéhin, idrak, tuyghu; 2. ang-sézim: *Köylülerin şuuru yükseldi* – Déhqanlarning ang-sézimi östi.
- şuurlu s.** angliq, idrakliq, eqilliq, zéhinlik.
- şuursuz s.** angsiz, eqilsiz.
- şuursuzluk -ğu is.** angsizliq, eqilsizliq.
- şuvâz is. ar.** 1. issiz ot, isi qalmighan ot; 2. ussash.
- şuveyy s. ar.** asta.
- şûy is. far.** er (xotunning éri).
- şûyide s. ar.** yuyunghan, ghusul qilghan.

- şübhan** *is. ar.* yashlar, yashliq.
şübhe *is. ar.* bk. *şüphe*.
şücâ *is. ar.* jesür, batur, qehriman.
şüd *is. ar.* ötüş, kêtish.
şüheda *is. ar.* shahitlar.
şühüb *is. ar.* 1. ot uchqunliri; 2. aqma yultuzlar.
şühüd *is. ar.* 1. shahitlar, guwahlar; 2. peyda bolush, körülüş.
şühür *is. ar.* sheherler.
şükka *is. ai.* xet, tezkire.
şükr *is. ar.* minnetdarliq.
şükretmek shükür qilmaq, minnetdarliq bildürmek.
şükgüzâr *is. ar.* rehmet éytqan, yaxshiliqni bilgen, yaxshiliq bilidighan.
şüküfe *is. ar.* 1. gül; 2. ayal ismi.
şüküfezâr *s. far.* gülzar, güllük.
şümâr *is. far.* hésab, san.
şümârende *s. far.* hésablighuchi, sanighuchi.
şümul *-lü is. ar.* 1. ichige élish; 2. qaplash.
şünullendirmek tesirini kéngeytmek.
şünullü *s.* tesiri keng: *Şünullü bir hareket* – Keng dairilik bir heriket.
şüphe *is. ar.* 1. shübhe, guman; 2. ikkilinish, arisalda bolush: *Sizin dostluğunuzdan hiç bir zaman şüphe etmedim* – Sizning dostluqingizdin héch gumanlanmidim.
şüpheci *s.* gumanxor.
şüphelemek shübhilenmek, gumanlanmaq.
şüpheli *s.* 1. shübhilik, gumanliq; 2. qararlashturulmighan.
şüphesiz *s.* 1. shübhisiz; 2. choqum, keskin (halda).
şüpüş *is. far.* pit.
şürâb *s. far.* paskina su, achchiqsu.
şürücül *s.* top-topi bilen yashighuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

şüs *is. far.* öpke.

şüste *s. far.* yuyunghan.

şüş *is. far.* jiger.

şüt *-tü is. ing. sp.* putbol oyunida topni wartagha qaritip putning yüzi bilen qattiq urush.

şütür *is. far.* töge.

şütür *ğây. is. far.* zerape.

şütürbân *is. far.* tögichi, töge baqquchi.

şütürgürbe *is. far.* yaxshi bilen yaman.

şütürhâr *is. far.* töge tikini, qamghaq.

şütürleb *s. far.* dorday (kalpuk).

şütürmürg *is. far. zool.* töge qushi.

şütürpâ *is. far.* 1. töge tapanliq; 2. ipar oti.

şütürpeçe *is. far.* taylaq, botilaq.

şüyu *-u is. ar.* (gep-söz, xewer heqqide) tarilish, yéyilish.

şüyüh *is. ar.* sheyxler («sheyx» ning köplüki).

T

T T (Türk élipbesining 24-herpi).

ta z. ta, taki: *Ta sabaha kadar bekledim seni* – Ta etigen'ge qeder saqlidim séni.

tâ'ris is. ar. 1. toy qilish; 2. qizni kélin qilish.

ta'şir is. ar. 1. ondin birini élish, onning biri élinish; 2. ongha chiqirish, ongha artturush; 3. ongha bölüş, ongha parchilash.

ta'vik is. ar. kéchiktürüş, keynige sürüş, kéchiktürülüş, keynige sürdürüş.

ta'viz is. ar. köz tegmisün dep ésiwalghan tumar.

ta'yib is. ar. eyiblesh.

ta'yib edilmek eyiblenmek.

ta'yir is. kemchilikini sözlep iza tartquzush, eyibini échip xijalet qilish.

ta'zil is. ar. késelge teselliy bérish.

ta'zil is. ar. eyiblesh, söküsh.

taab is. ar. 1. harghinliq; 2. musheqqet; 3. sanjiq.

taabâver s. ar. harduridighan.

taabbüd is. ar. qulluq qilish, choqunush.

taaccüp -bü is. ar. heyran qélish.

taaddüt -dü is. ar. köpiyish, sani artish.

taaffüf is. ar. ippetlik bolush, exlaqsizliqtin saqlinish.

taaffün is. ar. sésiq purash.

taahhüt -dü is. ar. üstige élish: *Taahhüt altına girmek* – Wazipini üstige yüklimek.

taahhütlü s. 1. tizimgha élinghan; 2. nishangha toghra tégidighan tapancha.

taahhütname is. toxtam, shartname, pütüm, kélishim, möhür xet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- taakkud** *is. ar.* chigishlishish, murekkeplishish.
- taakkul** *is. ar.* 1. ménge ishlitish, eqil yürgüzüş; 2. eslesh, xatirige keltürüş.
- taalluk** *-ku is. ar.* munasiwet, alaqe, bashqa nerse bilen baghlinishliq bolush.
- taallukat** *-ti is. ar.* uruq tughqan bir jamaet.
- taallul** *is. ar.* bahane izdesh, yalghan bahanilerni körsitip bir ishtin bash tartish.
- taallüm** *is. ar.* telim élish, öginish, bilim élish.
- taallün** *is. ar.* ashkara, opochuq.
- taam** *is. ar.* taam, tamaq, yémeklik.
- taamimiyye** *is. ar.* 1. tamaq puli; 2. ibadetxanilarda hazirlanghan yémeklik.
- taammî** *is. ar.* köz körmes bolup qélish.
- taammuk** *is.* chongqurlishish.
- taammüden** *z. ar.* bilip turup jinayet ötküzüş.
- taammün** *is. ar.* yéyilish, omumlishish.
- taammüt** *-dü is. ar.* (jinayet, gunah heqqide) pilanlash, pilanlap qurush.
- taannüt** *-dü is. ar.* ching turush, ayagh bésip turush.
- taarrus** *is. ar.* erning öz xotunigha bolghan muhebbitini ipadilishi.
- taarruz** *is. ar.* hujum qilish, tajawuz qilish.
- taarrüb** *is. ar.* ereblishish, erep qiyapitige kirish.
- taarrük** *is. ar.* terlesh.
- taarrüs** *is. ar.* bk. **taarrus**.
- taassubkâr** *is. ar.* muteessip, koniliqni saqlighuchi.
- taassup** *-bu is. ar.* muteessiqlik, koniliqni saqlash.
- taassür** *is. ar.* qiyinlishish.
- taaşşuk** *is. ar.* ashiq bolush.
- tâat** *is. ar.* taet, ibadet.
- tâatğah** *is. ar. far.* ibadetxana, taet-ibadet qilidighan yer.

- taattul** *is. ar.* ishsiz qélish.
- taavvuk** *is. ar.* texir bolush, kéchikish.
- taavvuz** *is. ar.* bedel élish, heq élish.
- taayyün** *is. ar.* melum bolush, bilinish, ayan bolush.
- taayyüs** *is. ar.* yashash, hayat.
- taazzi** *is. ar.* shekillinish.
- taazzüb** *is. ar.* boytaq qélish.
- taazzüz** *is. ar.* 1. ezizlesh, eziz, körüş; 2. tartinish, saqlinish.
- tabaat** *-ti is. ar.* metbuatchiliq.
- tababet** *-ti is. ar.* 1. téwipliq, doxturluq; 2. doxturluq bilimi, téwipliq bilimi.
- tabâhat** *is. ar.* ashpezlik.
- tabak** *-ğı is. ar.* tawaq: *Yemek tabagi* – Ash tawıqi.
- tabak** *-ğı is. ar.* tére ashlighuchi, tére eyligüchi.
- tabaka** *is.* 1. tebiqe, qatlam; 2. qat.
- tabaka** *is.* tamaka qutisi.
- tabakalık** *-ğı is.* chine-qacha ishkapi.
- tabakalık** *-ğı is.* térichilik.
- tabakhane** *is.* tére ashlaydighan öy.
- tabaklamak** ashqa sélip eylimek (térini).
- tabakomani** *is. fr.* benggi (köp tamaka chékidighan).
- taban** *is.* 1. tapan; 2. chem; 3. üsti étik yerning asti teripi, öyning asti; 4. deriyaning chongiqur yéri; 5. tagh yaki döngning üstidiki tüzlük; 6. yaxshi tömür; 7. qaide; 8. kéme we paraxotlarning sugha tashlaydighan tömürining üç barmiqi.
- taban** *z. ar.* tebiiy halda.
- tâbân** *s. far.* 1. parlaq, nurluq; 2. er ismi.
- tabanca** *is. ar.* 1. tapancha, nagan; 2. boyaqchiliqta boyaq pürküsh üçhün ishilitilidighan eswab.
- tabance** *is. ar.* alqan.
- tabansız** *s.* 1. tapansız; 2. qorqqaq, yüreksiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tabansızlık** -ğ**ı is.** tapansizlik.
tabanvay is. «piyade ketmek» dégen menide qollinilidu.
tabasbus is. ar. xushametchilik.
tabbâh is. ar. ashpez.
tabbâl is. ar. naghrici, barabanchi, dumbaqchi.
tâbdâr s. far. 1. parlaq, nurluq; 2. bujughur, türüm-türüm.
tabel tabel is. ar. dora-derman.
tabela is. it. 1. wiwiska; 2. yémek jedwili (tamaq túrlirini körsitip béridighan); 3. késelning künlük yeydighan tamiqi we dorisi yézilghan qeghez.
tabelacı is. wiwiska yazghuchi.
tabetmek basmaq (metbeede).
tabh is. ar. 1. pishurush, pishurulush 1. dora qaynitish.
tabhâne is. ar. far. metbee, basmixana.
tabhane is. far. ar. darilajzin.
tabhhâne is. ar. far. tamaqxana, ashxana, réstoran.
tabı -bı is. ar. basma.
tâbi -i s. ar. tewe, ait.
tabi -i s. ar. basquchi (metbeede).
tabiat -tı is. ar. 1. tebiet; 2. tebiylik; 3. xuy, mije; 4. xususiyet: *Bu adamın güzel tabiatı var* – Bu ademning yaxshi mijezi bar.
tabiat üstü s. eqil yetmeydighan, tebiettin tashqiri, ajayip.
tabiatçı is. tebietshunas.
tabiatıyla z. 1. tebiy halda; 2. özlükidin, öz xahishi boyiche.
tabiatsız s. set we qebih nersilerdin yirkinmeydighan.
tabiattan z. tughma.
tâbih s. ar. ashpez.
tabiha is. ar. chüsh waqtining issiqi.
tabiilik -ğı is. tebiylik.
tabiiyet -tı is. ar. tewe.
tabiiyetsiz s. tewesiz.

tabiiyetsizlik -*ji is.* tewesizlik tamaqqa salidighan qarimuch, laza qatarliq nersiler.

tabiî s. ar. 1. tebiy, normal; 2. elwette.

tabilhane is. ar. chong dumbaq.

tabip -bi is. ar. téwip, doxtur: *Askeri tabip* – Herbiy doxtur.

tabir is. ar. 1. ipadilesh; 2. chüshke béridighan tebir.

tabirname is. tebirname.

tabistân is. far. yaz.

tâbistâni s. far. yazliq (ziraet), yazgha tewe.

tabiye is. ar. taktika.

tabla is. it. 1. petnus; 2. telengge; 3. bir nersining yalpaq qismi, tüz we keng qismi; 4. tüz we keng nerse; 5. küldan.

tablakâr is. far. 1. bashiqilar üçün méngip yurup bir nerse sétip bergüchi; 2. mihmanxanilarda tamaq toshuydighan adem.

tablbaz is. ar. far. dumbaq chalghuchi, naghrichi.

tabldot -tu is. fr. 1. ashxana we méhmanxanilarda sétidighan birqanche qacha tamaq; 2. saqlap yeydighan tamaqni pishüridighan shirketchilik.

tablekar is. 1. seyyare ushshaq-chüshshek nerse satquchi; 2. tamaqxana xadimi.

tablet -ti is. fr. 1. tablétka, dora tablétkisi; 2. qedimki munar (abide).

tablo is. fr. 1. asma resim; 2. menzire, körünush; 3. sehne esride körünush: *Üç perdeli, beş tablolu dram* – Uch perdilik, besh körünüshlük drama.

tablzen is. ar. far. dumbaq (naghra) chalghuchi.

tâbnâk s. far. parlaq, yoruq.

tabu is. tabu (bir ademni yaki bir nersini muqeddes dep bilidighan we uninggha chiqilish hem uni qollinish meni qilinghan diniy étiqad).

TÛRKÇE-UYGURCA SÖZLÛK

tabur is. 1. batalion (herbiy); 2. sep bolup tizilghan ademler:
Öğrenciler tabur oldu – Oqughuchilar sep bolup tizildi.

taburcu is. doxturxanidin chiqip k tishi qararlashturulghan,
késili saqiyip doxturxanidin chiqip ketküchi.

tabure is. fr. yölenchüksiz orunduq, t z orunduq (rayal
chalghanida rayalchining olturidighan orunduqi).

tabut -tu is. ar. 1. tawut; 2. tuxum sanduqi.

tabutluk - u is. 1. meschitlerde tawut qoyulidighan yer; 2.
bir ademni qimirlatmasting peqet  re turghuzup qoyup
jazalaydighan mexsus  y.

tabya is. ar. kichik istihkam.

t cd r s. is. ar. far. h k mdar, padishah.

t cd ri h k mdarliq, padishahliq.

t cg h is. ar. far. h k met merkizi.

T cik is.  z. tajik.

Tacikistan is.  z. Tajikistan.

tacil is. ar. t zlesht r sh.

tacir is. ar. sodiger.

taciz is. ar. keypini buzush.

t c n is. ar. yughurush, x mir qilish.

t cver is. far. padishah, h k mdar.

ta  -ci is. far. 1. hökümdarlarning béshigha kiyidighan taj;
2. k linlarning béshigha kiyg zidighan zinnet b ki; 3. qedimki
sheyxlarning b ki.

ta  yaprağı -ni is. bot. g l bergi (g l qini).

ta lamak taj kiyg zmek.

ta lanmak taj kiymek.

ta lı s. tajisi bar, tajiliq.

tad is. bk. tat.

t d s. ar. ogha, zehar.

t dad is. ar. 1. sanash, san; 2. sanap körsitish.

t dadi s. sanalghan, sanaqliq.

tâdadu is. ar. 1. kichik péilliq, kichik péilliq qilish; 2. xor bolush, xorlinish; 3. wepran bolush, yiqilish; 4. hoshini yoqitish (késel adem).

tadarrus is. ar. chishning qanishi.

tadat -di is. ar. sanash, san.

tadcir is. ar. yürek siqilish.

tadım is. tem, tétim.

tadımlık s. temini tétishqa yéterlik, tétimliq (miqdar): *Bu duyumluk değil tadımhktr* – Bu toyush üçhün emes, temini tétishqila.

tadil is. ar. özgirish, özgirishchanliq.

tadil edilmek özgertilmek.

tadil etmek özgertmek.

tafdil is. ar. 1. üstün körüş; 2. eng üstünlük.

tafiye is. ar. qapiyige sélish, qapiyige sélinish.

tafra is. ar. 1. étip tutush, yuqiridin étish.

tafracı s. étip tutidighan, yuqiridin atidighan.

tafsil is. ar. etrapliq bildürüş, uchur-buchurighiche chüshendürüş.

tafsilat -ti is. ar. tepsilat.

tafsilen is. far. tepsiliy halda.

tafthâne is. far. metbee, basmixana.

taftin is. ar. eqil körsitish, eqil ögitish.

tagaddî is. ar. kütinish.

tagal is. öz. Filippinining milliy tili.

tagallüb is. ar. zomigerlik, diktaturliq, hakimmutleqlik.

tagamgum is. ar. chüshiniksiz söz.

taganni is. ar. ghezel éytish, naxsha éytish.

tagayyüb is. ar. ghayip bolush, közdin yoqash, közdin yoqilish.

tagayyür -rü is. ar. özgirish, bashqa túske kirish, yatlishish.

tagazzi is. ar. ghizalinish, ozuqlinish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tagdiye is. ar.** béqish, ozuq bérish.
- tâgiye s. is. ar.** 1. exmeq, hamaqet, jahil; 2. chaqmaq (hawa heqqide).
- tâgi is. ar.** isyan kôtürgüchi.
- taglif is. ar.** ghilabqa sélish.
- taglik is. ar.** 1. taqash, taqilish; 2. quluplash.
- tagliye is. ar.** 1. qaynitish; 2. bahasi örlesh, qimmetlesh.
- tagliz is. ar.** qopalliq qilish, qopal sözlesh.
- tagmid is. ar.** ghilabqa sélish.
- tagmis is. ar.** chökürüş, chöktürüş.
- tagniye is. ar.** birini bay qilish.
- tagrib is. ar.** 1. ghurbetleshtürüş; 2. yurtidin heydesh.
- tagrik is. ar.** sugha gherq qilish, suda tunjuqturush.
- tagrim is. ar.** tölep bérish.
- tagrir is. ar.** xéridarni aldash.
- tagşiş is.** arilashitshurush (bir nerse ichige bashqa nersini).
- tagşiye is. ar.** yögesh, orash, pürkesh.
- tagtiye is. ar.** yépilish, pürkülüş.
- tâğüt is. s. ar.** 1. ghayibtin sözligüchi; 2. sheytan.
- tagyir is. ar.** özgertish, yatlashturush, buzush.
- tagyir etmek** özgertmek.
- tagyir olunmak** özgertilmek.
- tagyiz is. ar.** ghezeplendürüş, xapa qilish, renjitish.
- tahaccür is. ar.** tashlishish, tash halgha kélish, tashqa aylinish.
- tahaddi is. ar.** beslishish, bes talishish.
- tahaddür is. ar.** 1. yépinmaq, yüzini etmek (ayal); 2. bihush bolush, hoshini yoqitish, hoshsizlandurush.
- tahaddür is. ar.** 1. yuqiridin peske chüshüş; 2. yuqiridin töwen'ge éqish.
- tahaddüs is. ar.** 1. sezgü; 2. peyda bolush, bar bolush.

tahaddüş *is. ar.* 1. yamishish; 2. epsuslinish, köngili buzulush, köngli yérim bolush.

tahaffuz *is. ar.* saqlinish.

tahaffuzhane *is. ar.* karantin qilinghan yer.

tahaffüf *is. ar.* 1. yengigillitish, yenggillinish 1. mese we ötük kiyish.

tahakkuk *-ku is. ar.* réalliqqa aylinish, emeliylishish.

tahakkuk etmek emeliyleshtürmek.

tahakküm *is. ar.* zorluq qilish.

tahalli *is. ar.* yasinish, girim qilish.

tahalli *is. ar.* 1. boshash, bosh qélish; 2. تنها qélish, yalghuz qélish.

tahallut *is. ar.* ariliship qélish.

tahallüd *is. ar.* 1. arqida qélish, arqida qaldurush; 2. maslialmasliq, uyghunlishalmasliq.

tahammi *is. ar.* 1. özini asrash; 2. perhiz qilish.

tahammus *is. ar.* pürlishish.

tahammuz *is. ar.* échish (échip kétish), oksidlinish.

tahammül *is. ar.* chidashliq, berdashliq; *Buna tahammül edemem* – Buninggha berdashliq bérelmeymen.

tahammülfersa *is. ar.* chidimaydighan, chidashliq bérelmeydighan.

tahammür *is. ar.* bolush (xémir).

tahânet *is. ar.* tügmenchilik.

tahanni *is. ar.* égilmek, égilip (pükülüp) kétish.

taharet *-ti is. ar.* pakizlik, taziliq, pakizlinish.

taharetlenmek terettin kéyin pakizlenmek.

taharrî *is. ar.* izdep sorash, izdesh.

taharrî etmek izdimek.

taharruk *is. ar.* 1. yirtilish; 2. yérilish, dez kétish, chak kétish.

taharrük *is. ar.* heriket qilish, midirlash.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- taharrüs is. ar.** taharrüz.
- taharrüş is. ar.** 1. tirmishish, yamishish; 2. éshish.
- taharrüz is. ar.** saqlinish, chékilish.
- tahassul is. ar.** hasil bolush, peyda bolush, otturigha chiqish.
- tahassun is. ar.** yoshurunush.
- tahassür is. ar.** 1. hesiret chékish; 2. intizar bolush, telpünüş.
- tahaşşi is. ar.** hürpiyish.
- tahaşşü is. ar.** kichik yéilliq qilish.
- tahaşşün is. ar.** qattiqlishish, qattiq bolush.
- tahaşşüt -dü is. ar.** toplinish, toplash, yighish, yighilish.
- tahatti is. ar.** 1. chektin éshish, chégridin éshish; 2. tajawuz qilish, hujum qilish.
- tahattur is. ar.** xatirilesh, eslesh.
- tahavvül is. ar.** özgirish, özgirishchanliq.
- tahayyül is. ar.** xiyaligha keltürüş, eske élish.
- tahayyüz is. ar.** 1. yer élish, yer tutush; 2. ünümge érishish, étibargha ige bolush.
- tahazzur is. ar.** yéshil reng élish, yéshil bolush.
- tahazzur is. ar.** hazir bolush, teyyar bolush.
- tahbir is. ar.** xewer bérish.
- tahcil is. ar.** xijil bolush, iza tartquzush.
- tahdib is. ar.** bk. **tahzib.**
- tahdib is. ar.** doklishish, demcheklishish.
- tahdidât is. ar.** cheklesh.
- tahdik is.** közini üzmey qarash, tikilip qarash.
- tahdis is. ar.** 1. sözlesh, chüshendürüş; 2. rehmetler, rehmet éytishlar.
- tahdiş is. ar.** tatilash (tirnaq bilen).
- tahdit -di is. ar.** cheklesh, dara irisini taraytish.
- tahdit etmek** cheklimek.

tahfif *is. ar.* yéniklitish.

tahfir *is. ar.* chongqur qézish.

tahhân *s. is. ar.* tügmenchi.

tahl *is. bot.* dan (bughday, arpa, kömmiqunaq, shal qatarliqlarning), ashliq: *Tahl üretimi gelişmiştir* – Ashliq ishlepchiqirishi rawajlanghan.

tahin *is. ar.* téspilgen künjüt.

tahine *is.* éghiz chish.

tahini *s. ar.* zighir reng.

tahir *s. ar.* 1. pakiz, pang; 2. er ismi.

tahiyye *is. ar.* 1. «Alla ömür bersun» déyish; 2. salam bérish, dua qilish; 3. mülük, mülkiyet.

tahkik *is. ar.* 1. toghra bolghan-bolmighanliqini tekshürüş; 2. toghra bolghan-bolmighanliqini otturigha chiqirish.

tahkikan *z. ar.* heqiqeten.

tahkikat *-ti is. ar.* tekshürüp tetqiq qilish.

tahkim *is. ar.* mustehkemlesh, kücheytish: *Birliğimizi tahkim edelim* – Birlikimizni (ittipaqimizni) kücheyteyli.

tahkimat *-ti is. ar.* istihkam, qele.

tahkimnâme *is.* kélishim, pütüm.

tahkir *is. ar.* haqaret qilish, pes körüş, közge ilmasliq, xorlash, xarlash: *Biz asla tahkir edilemeyiz* – Biz zadila xarlanmaymiz.

tahkiye *is. ar.* hékaye qilish, ipadilesh usuli.

tahlif *s. ar.* qesem ichküzüş, qesem qildurush.

tahlif *is. ar.* chühürüş, chühürülüş, tarashlash, tarashlinish.

tahlil *is. ar.* tehlil, analiz.

tahlis *is. ar.* 3545 qutuldurush.

tahlisiye *is. ar.* bk. **tahlis**.

tahlit *is. ar.* arilashturush, buzush.

tahliye *is. ar.* 1. boshitish; 2. erkin qoyuwétish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tahmid** *is. ar.* hemdusana, shükri.
- tahmik** *is. ar.* «exmeq» déyish, «exmeq» ikenlikini sözlesh.
- tahmil** *is. ar.* yüklesh, artip qoyush.
- tahmin** *is. ar.* 1. texmin; 2. éhtimal.
- tahminen** *is. ar.* texminen.
- tahmir** *z. ar.* 1. yughurush, yughurulush 1. boldurush (xémirni).
- tahmir** *is. ar.* «éshek, déyish (birawni).
- tahmisçi** *is. ar.* quruq qehwichi.
- tahn** *is. far.* uwitish, uwitilish.
- tahnik** *is. ar.* boghush.
- tahnit** *-ti is. ar.* jesetnising chirimesliki üçün uninggha dora sürüş.
- tahra** *is.* derex shaxlirini putashta qollinilidighan egri pichaq.
- tahrib** *is. ar.* xarap bolush, xarap qilish, buzush.
- tahribkâr** *s. ar. far.* xarab qilghuchi, buzghuchi.
- tahric** *is. ar.* 1. chiqirish; 2. shahadetname bérish, diplom bérish.
- tahrif** *is. ar.* burmilash, özgertish (söz, maqale qatarliqlarning menisi).
- tahrik** *-ki is. ar.* küshkürtüş, wesweske sélish, qutritish.
- tahrik etmek** küshkürtmek.
- tahrikâmiz** *s. ar. far.* qutratquchi, küshkürtküchi.
- tahril** *is. ar.* siziq.
- tahrim** *is. ar.* haram qilish, haram bolush.
- tahrip** *-bi is. ar.* xarab qilish, buzush.
- tahripkâr** *s. ar.* xarap qilghuchi, buzghuchi.
- tahrir** *is. ar.* yézish, yézilish, tehrir.
- tahrirat** *-ti is. ar.* xet-cheng, bir organ teripidin yézilghan alaqa.
- tahriri** *s. ar.* yéziqliq.

tahris *is. ar.* qiziqturush, qiziqturulush.

tahriş *is.* 1. tirishish, yamishish; 2. tosulup yighilish, toplinip qélish.

tahriz *is.* qutritish, küshkürtüş.

tahsil *is.* 1. (pul) élish, toplash; 2. oqush we oqutush.

tahsil etmek pul almaq.

tahsildar *is. ar.* 1. yighquchi, toplighuchi; 2. bajgir, baj toplighuchi.

tahsin *is. ar.* 1. qiziqish, yaxshi körüş, alqishlash; 2. güzelleshtürüş; 3. er ismi.

tahsinhân *s. ar. far.* yaxshi körgüchi, alqishlighuchi.

tahsinnâme *is. ar. far.* teqdirname.

tahsir *is. ar.* hesrette qaldurush, hesretlinish.

tahsîr *is. ar.* ziyangha uchritish.

tahsis *is. ar.* 1. ayrish, bölüş 1. özige qaritish; 3. ötne pul, qerz pul.

tahsisat *-ti is. ar.* chiqim pul, xirajet pül.

tahşid *is. ar.* toplash, yighish.

tahşidat *-ti is.* yighim, toplan.

tahşim *is. ar.* ghezeplendürüş, achchiqini keltürüş.

taht *-ti is. far.* text.

tahta *is. far.* 1. taxtay; 2. shire: *Resim tahtası* – Resim shiresi; 3. *s.* yaghachtin ishlen'gen: *Tahta kutu* – Yaghach quta; 4. köktatliqtiki parche-parche yer.

tahta çıkmak textige chiqmaq.

tahta kurudu *is.* yaghach qurti.

tahta kurusu *is.* chusa.

tahtalı *s. is.* 1. taxtayliq, taxtiliq; 2. paxtek (kepter).

tahtâni *s. is.* 1. astida bolghan, astiki; 2. chékiti astida bolghan (herpler).

tahtaniyye *s. is.* bk. **tahtâni**.

tâhte *s. far.* talan-arach qilinghan, bulanghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tâhte** *s. far.* asti, tekti, tégi, astida.
- tahtelarz** *is. ar.* yer asti.
- tahtelbahir** *-hri is. ar.* déngiz asti.
- tahtelhıfz** *z. ar.* himaye astida.
- tahtim** *is. ar.* tamgha bésish, tamghilash.
- tahtit** *is. ar.* 1. sizish, sizilish, siziq bilen bildurush; 2. siziq.
- tahtiye** *is. ar.* xataliqni pash qilish, xatasini ashkarilash.
- tahtnişin** *s. ar.* texnide olturghan, hökümdar, padishah.
- tahttan indirmek** texttin chüshermek.
- tâhûn** *is. ar.* su tügmini.
- tâhûne** *is. ar.* 1. su tügmini; 2. eng chong éghiz chishi.
- tâhûr** *s. ar.* 1. bek pakiz; 2. tazilighuchi, pakizligüchi.
- tahvif** *is. ar.* qorqitish, wehimige sélish.
- tahvil** *is. ar.* 1. özgertish; 2. zayom, pul chéki.
- tahyib** *is. ar.* mehrum qilish, mehrum qilinish.
- tahyil** *is. ar.* eske élish, eskee kelturush.
- tahzi** *is. ar.* 1. ézish, késish; 2. opératsiye qilish.
- tahzib** *is. ar.* topi bilen toplash.
- tahzib** *is. ar.* boyash, qitatlash (chach we saqalni).
- tahzil** *is. ar.* töwenleshtürüş, töwenlitish.
- tahzin** *is. ar.* xezinide saqlash.
- tahzir** *is. ar.* 1. saqlap qélish; 2. meni qilish, cheklesh.
- tahzir** *is. ar.* 1. hazirlash; 2. dora hazirlash; 3. yéshil reng bérish.
- tahziz** *is. ar.* righbetlendürüş, hewes qildurush.
- tâib** *is. s. ar.* 1. töwe qilghuchi; 2. erler ismi.
- tâif** *s. ar.* tawan qilghuchi, etrapini aylanghuchi.
- tâife** *is. ar.* 1. guruh; 2. qebile paraxot (kéme) ishchisi.
- tâil** *is. ar.* payda, menpeet.
- tâir** *is. s. ar.* 1. uchidighan; 2. uchar qush.
- tak** *-kı is. ar.* bayramlarda kochilargha qilinghan yaki xatire üçün yasalghan egme derwaza.

tak tak *z.* taq-taq, tang-tang: *Tak tak diye kapı vuruldu* – Tang-tang qilip ishik uruldi.

tak tuk *z.* taq-tuq (awaz), taraq-turuq.

taka *is.* ikki üç kishi heydeydighan yelkenlik kéme.

tâka *is. ar.* 1. töge üstige ornitighan adem olturidighan qubbe shekillik séwet; 2. yenjire, dérize.

takabbuz *is. ar.* 1. pürülüş, purup baghlash; 2. qewzimet, ichi qétish.

takabbül *is. ar.* 1. qobul qilish; 2. üstige élish.

takaddüm *is. ar.* 1. aldin kélish; 2. aldin heriketlinish.

takaddüs *is. ar.* mubarek, qutlash.

takalama *is.* qélipini ong-solgha silkip modélني qéliptin chiqirish.

takallüb *is. ar.* 1. qaytish, chögilesh; 2. özgirish, bashqa bir qélipqa kirish.

takallüd *is. ar.* taqash, boynigha ésish 1. üstige élish (bir ishni).

takallül *is. ar.* aziyish, kémiyish.

takallüs *is. ar.* pürülüş, solishish, könglek kiyish.

takammül *is. ar.* pitlap kétish.

takannus *is. ar.* qanunlinish, özgermes, qetiylishish.

takar *is.* 1. taqa 1. qarmaq; 3. yaghach kesh.

takarrüm *is. ar.* tatliq-tatliq yéyish.

takarrüp *-bü is. ar.* yéqinlishish.

takarrür *-rü is. ar.* 1. qararlishish; 2. qarar qilish.

takas *is. ar.* hésablashish, qerz tölishish.

takassi *is. ar.* sheyining eslini tekshürüş.

takat *-ti is. ar.* küch, derman, quwwet.

takatsız *s.* harghin, dermansız.

takatsızlık *-ğı is.* dermansızlıq.

takattub *is. ar.* qoruq, qoruq chüshüş (yüzge).

takattur *is. ar.* tamchilash, tamcha, tamcha éqish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

takatuka *is.* 1. warang-chürüng; 2. basmixonida tizilip bolghan herplerdin betni chingitish üçün ishli tilidighan shina.

takaturist *s.* eskirep (konirap) ketken.

tâkavvi *is. ar.* küchlinisish, quwwetlinish.

takayyüh *is. ar.* yiringdash.

takayyüt *-tü is. ar.* inchikilesh, diqqet qilish.

takaza *is. ar.* 1. minnet qilish; 2. qerzdarni qistash.

takbib *is. ar.* qubbe sheklide yasash.

takbih *is. ar.* eyiblesh.

takbih etmek eyiblimesk.

takbil *is. ar.* söyüş, öpüş.

tâkçe *is. ar. far.* tekche.

tâkdane *is. far.* üzüm uruqi.

takdih *is. ar.* xalimasliq, yaxshi körmeslik, qiziqmasliq.

takdim *is. ar.* 1. teqdim, sunush; 2. (bir ademni bashqa birige) tonushturush; 3. teklip qilish, ilgiri sürüş; 4. bir nersini bashqa biridin ela bilish.

takdim etmek teqdim qilmaq.

takdime *is. ar.* 1. teqdim; 2. özidin üstün birawgha bérilgen hediye.

takdir *is. ar.* 1. maxtash, alqishlash; 2. teqdir-qismet.

takdiri *s. ar.* teqdirleshke erziydighan, teqdirleshke tégishlik.

takdirname *is. ar.* teqdirname.

takdis *is. ar.* ulughlash, ilahiylashturush.

takfil *is. ar.* quluplash, quluplinish.

takılgan *s.* 1. mesxirichi, mazaqchi; 2. exmeq qilghuchi, exmeq tapquchi.

takılı *s.* taqalghan, ésilghan, ulanghan (sözge qoshumche).

takılmak 1. taqalmaq, ésilmaq, ulanmaq; 2. mesxire qilmaq, exmeq qilmaq.

takımadalar *is.* taqim arallar.

takımyıldız *is. astr.* yultuzlar türkümi.

takınak *-ğı is.* qatmal pikir (qétip qalghan).

takınaklı *s.* qatmal pikirlik.

takınmak 1. taqımaq, asmaq; 2. chüshenmek, muzakire qilmaq, muxakime qilmaq.

takır tukur taraq-turuq, taqur-tuqur.

takırdamak taqıldımaq, taraqlımaq: *Sandığın içinde aletler takıldadı* – Sanduqning ichide jabduqlar taraqlıdı.

takırdatmak taqıldatmaq, taraqlatmaq.

takırtı *is.* taraqlıghan, taqıldıghan awaz.

takışmak 1. bir-birige taqalmaq; 2. soquşmaq, ghowgha.

takıyye *is. ar.* 1. saqlınış, chékinış; 2. béraw mezhibini yushurush.

tâkib *is. ar.* 1. arqıgha chüshüş izıgha chüshüş, péyıgha chüshüş; 2. qoghlash; 3. kütüş.

takibat *-ti is. ar.* iz qoghlıghanlıq, péyıgha chüshkenlik, arqıgha kirgenlik.

tâkid *is. ar.* 1. tügmileş; 2. ibarını yaki jümlını chüshınıksız tüzesh.

takıgraf *is.* téz yazghuch, téz yazar.

takim *is.* 1. guruppa, qatar: *Şu siyah şapkah da onların takımındandır* – Bu qara şapkımu şularning qatarıda; 2. sayman, jabduq: *Marangoz takımı* – Yaghachchılarning saymını; 3. izwot, pey; 4. komanda: *Futbol takımı* – Putbol komandısı; 5. mushtek.

takim *is. ar.* 1. tughmas qılıp qoyush; 2. mikropsızlandırush.

takip *-bi isar* 1. izıgha chüshüş, arqısıgha chüshüş, qoghlash; 2. egıshısh, egeshtürüş; 3. érishtürüş, ıge qılısh.

takip etmek izıgha chüshmek, qoghlımaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

takipne *is. fr.* öpke, yürek we nérwa késellikliride duch kélidighan nepesning tézlishishi.

takî *s.* gunahtin, haramdin qachidighan, dingha sadıq.

takke *is. ar.* bök, teqyi.

takl *is.* 1. boyungha asidighan qimmet bahaliq zibu-zinnetler; 2. bir sözning keynige ulinidighan söz yasighuchi yaki türügüchi qoshumchilar.

takla *is.* mollaq.

takla atmak mollaq atmaq.

taklabaz *is.* mollaq atghuchi.

taklak *is.* bk. **takla**.

taklib *is. ar.* 1. tetür örüş, örülüş; 2. sheklini özgartish.

taklid *is. ar.* teqlid, oxshitish dorash.

taklil *is. ar.* azaytish, azaytilish, chühürüş.

taklim *is. ar.* (qelem, tirnaq qatarliqlar heqqide) uclash, élish, yonush, tarashlash.

taklit *-di is.* bk. **taklid**.

taklitçi *is.* teqlidchi.

takma *is.* 1. taqima, taqash, qadash; 2. asalma: *Takma saç* – Taqima chach: *Takma ad* – Leqem, texellus.

takmak 1. taqimaq, qadimaq, salmaq: *Yüzük takmak* – Üzük taqimaq; 2. qoymaq (isim); 3. qerz qaldurmaq; 4. egeshtürmek: *Peşine on kişi takmak* – Arqisigha on kishini egeshtürmek; 5. ehmiyet bermek, étibar qilmaq: *Deli kimseyi takmaz* – Sarang héchkimge étibar qilmaydu.

takmamak étibar bermeslik, biperwaliq.

takmis *is. ar.* könglek kiygüzüş.

takografi *tip.* qan aylinishning tézlikini yézish.

takoz *is. yun.* shina, qozuq.

takriben *z. ar.* texminen.

takrip *-bi is. ar.* texmin.

takrir *is. ar.* 1. chüshendürüş; 2. layihe; 3. mülkini satqanliq toghrisidiki bayanat.

takriz *is. ar.* teqriz (yéngi neshirdin chiqqan, bir kitapni tonushturup yézilghan maqale).

taksi *is. fr.* taksa (kira mashinisi).

taksim *is. ar.* teqsim, bölüş, (matématikida) bölüş.

taksimat *-ti is. ar.* teqsimat bölüş.

taksimetre *is. yun.* taksimétr (kira mashinilirining qanchilik yol yürgenlikini körsitip bérídighan körsetküch).

taksir *is. ar.* 1. qisqartish, qisish; 2. kemchilik ötküzüş.

taksiratlı *is.* qusurlar, kemchilikler.

taksit *-ti is. ar.* qerzning muddetke bölup tulinidighan qismi.

takşiri *is. ar.* shöpükini (postini) soyush.

takt *-ti is. fr.* söz we herikettiki éhtiyatchanliq.

taktirmek asturmaq, taqatmaq.

takti *-i is. ar.* 1. késish, parchilash; 2. turaq (shéiriyette), pauza (sözdiki söz we jümle ariliridiki toxtash).

taktik *is. fr.* 1. taktika; 2. birer meqsetke yétish üçün qollinilidighan usul.

taktir *is. ar.* témitish.

takunya *is. yun.* yaghach késish.

takunye *is. yun.* bk. **takunya**.

takvib *is. ar.* 1. yer qézish; 2. yulup chiqish, qopurush.

takvid *is. ar.* yétishish, ülishish.

takvim *is. ar.* teqwim, kaléndar.

takvimhâne *is. ar.* kaléndar basidighan metbee.

takvit *is. ar.* béqish, bordash, kütüş.

takviye *is. ar.* küchlendürüş, quwwetlendürüş, küchini artturush, chingitish.

takviyet *is. ar.* bk. **takviye**.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

takyid is. ar. 1. mensup qilish, baghliq qilish, ait qilish; 2. baghlash.

takyit -di is. ar. qaritish, mensup qilish, ait qilish, ilkige ötküzüsh, baghliq qilish.

takyit etmek baghlimaq.

tâlâc is. far. 1. awaz; 2. meshel; 3. ingrash arilash warqirash; 4. jédel-majra, ghowgha.

talak -kı is. ar. talaq (boshinish): *Talak kadın* – Talaq xotun.

talakname is. far. talaq xéti.

tâlân is. far. talang, bulang-talang bulash.

tâlânger is. far. bulangchi, qaraqchi.

tâlângeri is. far. bulangchiliq, qaraqchiliq.

talapsamak (chishi haywan) küylimek, küyge kirmek.

talar is. far. 1. yataq 1. chong öy, zal.

talaş is. qirindila, yaghach qirindiliri.

talat is. ar. 1. yüz, chiray; 2. chirayliq, güzellik; 3. erwe ayal ismi.

talâvet is. ar. güzellik, tatliqliq, nazukluq.

talaz is. 1. dolqun; 2. qapartma, börtme (rexlerning yüzidiki).

talazlanmak 1. dolqunmaq; 2. börtüp chiqmaq, qapartma chiqish.

talazzi is. ar. yalqunlash, yalqunjash, **tâle ar.** «uzun bolsun» dégen menide qollinilidu.

talebe is. ar. oqughuchi.

talebemek tilimek, telep qilmaq, istimek.

talebkâr s. far. ar. telepkar, telep qilmaq, tiligüchi, istigüchi.

talep -bi is. ar. telep, tilek, istek.

talep etmek telep qilmaq.

talepname is. ar. telepname.

taler *is. alm.* taler (Gérmaniye, Awstriye we bashqa nurghun memliketlerning kona kûmûsh puli) **Tales** *is. öz.* Tales (yunanliq feylasop we matématikichi).

talğ yağı *is.* kala we qoyning ich yéghi, chawa yagh.

tali ikkinchi derijilik.

tâlib *s. is. ar.* 1. heweskar, telepkar, telep qilghuchi; 2. oqughuchi.

tâlibe *s. ar.* qiz oqughuchi.

tâlid *is. ar.* 1. qul, didek; 2. haywangha oxshighan janliq nerse.

talih *is. ar.* teley, bext.

talihli *s.* teleplik, bextlik.

talihsiz *s.* teleysiz, bextsiz.

talihsizlik *-ği is.* telepsizlik, bextsizlik.

talik *-kı is. ar.* 1. bir ishting undaq yaki bundaq shertke baghlinishi; 2. melum bir waqitqa kéchiktürülüşhi, sozulishi.

talik etmek kéchiktürmek, sürmek, baghlimağ, toxtatmaq, asmağ.

talika *is.* powoska, peytun.

talim *is.* 1. telim-terbiye: *Talim ve terbiye heyeti* – Telim-terbiye heyiti (ömiki); 2. terbiyilesh, yétishtürüş; 3. herbiy telim-terbiye, herbiy meshq: *Askeri talimile uğraşan subay* – Esker terbiyileydighan ofitsér.

talimat *-ti is. ar.* telimat, yolyoruq.

talimat vermek yolyoruq bermek.

talimatname *is. far. ar.* belgilime, qaide, tüzüm, nizam.

talimhane *is. ar.* herbiy meshq meydani.

tâlimi *is. ar.* terbiye, telim-terbiye.

tâlin *is. ar.* ashkara qilish, ashkarilash.

talip *-bi s. ar.* telep qilghuchi, tiliguchi, istigüchi.

talipli *s.* telep qilghuchi, hewes qilghuchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

talk *-kı is. ar.* talik (Hindistanda qollinilidighan parashokqa oxshaydighan aq minéral).

tallahi *osm.* «olla-billa» digen'ge oxshash söz bolup, bashqilarni ishendürüş üçhün qollinilidu.

talliye *is. ar.* yuqiri kötürüş (bir nersini).

taltif *is. ar.* köngulni awutush, xosh qilish.

taltih *is. ar.* bulghash, bulghinish.

talyasan *s. far.* sellining pettasi.

tam *s.* 1. saq, toluq: *Bu iş tam iki yıl sürdü* – Bu ish saq ikki yıl dawamlashti; 2. kemchiliksiz; 3. del: *Bu ayakkabi ayağıma tam geldi* – Bu ayagh putumgha del keldi.

tama *is. ar.* toymasliq, achközlük.

tamah *is. ar.* achközlük.

tamah etmek teme qilmaq.

tamahkâr *s. ar.* temeger, achköz.

tamahkârlık *-ğı is.* temegerlik, achközlük.

tamam *s. ar.* 1. hemme, pütün: *Kitabın tamamını okudum* – Kitabning hemmisini oqudum; 2. toluq; 3. qatnash qoralining yolgha chiqqanliqini anglitidu; 4. köngülge yaqmighan bir ishni yaki teklip toghriliq sözlinidu: *Bu kitab tamam değildir* – Bu kitab toluq emes.

tamamen *z. ar.* tamamen, pütünley, teltöküs.

tamamiyle *z.*, hemmini öz ichige alghan halda.

tamamlamak 1. toluqsimaq, kem yerini toldurmaq; 2. püttürmek, tamamlimaq, axirlashtürmaq, tügetmek.

tamamlanmak toluqlanmaq, kem yeri toldurulmaq, seplenmek.

tamamlayıcı *s.* toluqlighuchi, toldurghuchi.

tâmât *is. far.* pelipetish gep, asassiz gep.

tambur *is. ar.* tembur.

tambura *is.* sim tarliq sazlarining omumiy atilishi.

tamburacı *is.* tembur chalidighan yaki yasaydighan adem.

- tamısayı** *is.* bk. *sayı*.
- tâmi** *s. ar.* temeger.
- tamik** *-kı is. ar.* chongqurlashturush.
- tamim** *is. ar.* 1. teshwiqat wariqi, élan, uqturush; 2. omumlashturush, yighinchaqlashturush.
- tamir** *is. ar.* ongshash, islah, tüzitish : *Bağdat tamir etmek* – Qorsiqini toyghuzmaq (chaqchaq).
- tamirci** *is.* 1. rimontchi, onglighuchi, ongshatquchi 1. yer asti su yollirini we turubilirini tüzetküchi.
- tamirhane** *is.* rémontxana, ongshash öyi.
- tamiye** *is. ar.* 1. qarighu (körmes) qilip qoyush; 2. sirliq qilip sözlesh.
- tamlanan** *s.* bildürülgen.
- tamlayan** *s.* bildürgen.
- tamm** *s. ar.* toluq, mukemmel.
- tâmmâ** *is. ar.* qattiq temeger.
- tâmmât** *is. far.* qiyamet.
- tâmme** *s. ar.* bk. *tamm*.
- tâmme** *is.* 1. qiyamet; 2. qattiq der-peryad.
- tams** *is. ar.* adet, heiz, ay béshi.
- tams** *is. ar.* yoq qilish, yer bilen yeksan qilish.
- tamtakır** *s.* qupquruq: *Tamtakır bir oda* – Qupquruq öy.
- tamtam** *is. müz.* dumbaq (orkistélda).
- tamu** *is.* jehennem, dozax.
- tamul** *is. dilb.* Hindistanning jenubida we Seylunda qollinilidighan drawid tili.
- tamusal** *s.* jehennemni eslitidighan, e, jehennemge oxshaydighan, dozaxisman.
- tamüye** *is.* jemiyet ezalirining sani.
- tamzare** *is.* bir xil kolléktip halda oynilidighan xelq usuli.
- tan** *is.* tang, seher waqti.
- tân** *is. ar.* eyiblesh, söküsh.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

tan atmak tang atmaq.

tanassur *is. osm.* xristian dinigha ötüsh.

tanatoloji *is. fr.* tanatologiyeye (ölümning ipadisini, shertini, sewebini we xarakterini tetqiq qilidighan bilim).

tanbul *is. bot.* Hindistan, Malaya rayonlirida ösidighan bir xil laza – tanbol.

tanbur *is. bk. tambur.*

tandır *is. osm.* 1. yer tonuri; 2. sendel, mangghal.

tane *is. osm. far.* 1. dane; 2. dan: *Üç tane elma* – Üch dane alma.

tanecil *s. zool.* ashliq bilen béqilghan (haywan).

tanelemek danilirini ayirmaq, bir biridin ayirmaq.

taneli *s.* 1. daniliq; 2. danliq.

tangir tungur jarang-jurung, tarang-turung.

tangirdamak jiringlima (medendin yasalghan nersilerning) **Tangitlar** *öz. is.* tanghutlar.

tango *is. isp.* 1. tan'go (tansning bir türü we uning küyi); 2. zang, tetteimey (ayal) **Tangutlar** *öz. is. bk. Tangitlar.*

tani *is. ttp.* diaqnoz.

tanıdık *-ğı is.* tonush adem: *Hiç bir tanıdığa rastlamadım* – Hécbir ademge yoluqmidim.

tanık *-ğı is.* 1. shahit, guwah; 2. ispat, delil.

tanıklamak ispatlima (q).

tanıklık *-ğı is.* shahitliq, guwahliq.

tanılmak késelge diaqnoz qoyup mueyenleshtürmek.

tanılmak bk. *tanınmak.*

tanım *is.* (matématikida) éniqlima.

tanıma *is.* iqrar bolush, boynigha élish, tonuwélish.

tanımak 1. tonuma (q); 2. bilmek; 3. bir ishni chüshenmek; 4. ayirma (q), perq qilma (q); 5. qobül qilma (q); 6. boyun egmek: *Görünce hemen tanıdım* – Körüpla tonudum; *Onu çoktan tanıyorum* – Uni uzundin béri bilimen.

- tanımlama** *is.* chüshendürüş, sherhlesh.
- tanımlamak** chüshendürümek, sherhlimek.
- tanınmak** 1. tonulmaq; 2. nami chiqmaq, éti chiqmaq.
- tanınmış** *s.* 1. tonulghan, nami chiqqan; 2. meshhur, ataqliq.
- taniş** *s.* tonush (adem).
- tanişık** *-ğı is.* tonush: *Bunlar tanişık çıktılar* – Bular tonush bolup chiqti.
- tanişıklık** *-ğı is.* tonushluq: *Onunla hiç tanişıklığım yok* – Uning bilen héchbir tonushluqum yoq.
- tanişmak** tonushmaq.
- taniştirmek** tonushturmaq.
- tanıt** *is.* ispat, delil, pakit.
- tanıtıcı** *s. is.* tonushturghuchi.
- tanıtılmak** tonushturulmaq.
- tanıtlamak** ispatlimaq.
- tanıtlanmak** ispatlanmaq, ispat qilinmaq.
- tanıtmak** tonushturmaq.
- tanıtmalık** *is.* chüshendürüş qeghizi.
- tânif** *is.* qatshiq azar bérish, qattiq renjitish.
- tanıtma** *is.* tonushturush.
- tank** *-kı is. ing.* tanka.
- tankçı** *s. is.* tankichi.
- tanker** *is. ing.* tankér (néfit, bénzin qatarliq suyuq nersilerni toshuydighan paraxot yaki aptomobil).
- tanksavar** *is.* tankigha qarashi qoral, tankigha atquchi qoral.
- tanlamak** bk. *tanmak*.
- tanmak** heyran qalmaq, aghzi échilip qalmaq, hang-tang qalmaq.
- tannâne** *is. müz.* sémponiye **Tanrı** *is. öz.* Tengri, Alla.
- tanrıbilim** *is. öz.* ilahiyet.
- tanrıçı** *is.* tengrige ishen'güchi.
- tanrıça** *is.* ilahe.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tanrılaştırmak ilahiylashturmaq.

tanrısal s. ilahiy.

tanrısız s. atéist, xudasiz.

tanrısızlık -ği is. atéizm, xudasizliq.

tanritanımaz s. is. xudanin inkar qilghuchi.

tanritanımazlık -ği is. atizm.

tansık -ği is. möjize.

tansif is. ar. ikkige bölüş.

tansikat -ti is. ar. retlesh, tertipke sélish, islah qilish.

tansiyon is. qan bésimi.

tantana is. ar. tentene, daghdugha.

tantanalı s. tentenilik, daghdughiliq.

tanz is. ar. chaqchaq qilish, chaqchaq qilip köngulni échish.

tanzif -fi is. ar. tazilash.

tanzifat -ti is. ar. taziliq ishliri.

tanzifat amelesi kocha süpürgüchi, kocha tazilighuchi.

tanzim is. far. tüzitish, yolgha qoyush, retke sélish, tertipige sélish, retlesh.

tanzimat -ti öz. is. ar. tanzimat (sultan Abdulmijit zamanida yeni 1839-yili «gülxane hatti hümayünü» ismi bilen atalghan bir buyruq bilen élan qilinghan rehberlikni retke sélish layihisi).

tanzir is. ar. taza qildurush.

tanzir is. ar. 1. oxshitish, oxshitolish; 2. bir shéirni mezmun we shekil jehettin teqlid qilish.

tapa is. it. 1. purupka (shéshe, botulka aghzini étidighan); 2. pilte, pistan (oqning).

tapan is. sörem.

tapanlama is. sörem sélish.

tapcak -ği is. 1. ibadetxana; 2. qunidighan nerse; 3. tash we xishtin égiz qilip yasalghan we üstige ot yéqip qurbanliq qilinedighan yer.

- tapı is.** choquilidighan nerse, mebut.
tapınak -ğı is. ibadetxana.
tapınç s. choqunush, Allagha körsitilgen hörmət.
tapınma choqunush, ibadet qilish.
tapınmak choqunmaq, ibadet qilmaq.
tapma is. choqunush.
tapmak choqunmaq: *Güneşe tapmak* – Quyashqa choqunmaq.
tapon s. alm. nachar, süpetsiz, erzan: *Tapon mal* – Erzan mal.
tapşı is. qurbanliq qilinidighan yer.
taptaze is. yépyéngi, taptaza.
taptırmak choqundurmaq.
tapu is. 1. mülük xéti; 2. xizmet; 3. ibadet.
tapuğ is. ilahiye.
tapulamak bir mulükni mülük xétige yazmak.
tar is. far. yip.
tarab is. ar. xushalliq, köngül xushluqi.
tarabsâz s. ar. neghme-nawa.
târâc is. far. 1. bulang-talang; 2. bulash-talash.
târâcger s. ar. bulangchi.
târâckerde s. far. bulanghan, talanghan.
taraça is. it. dem élish supisi, hawalinish yéri.
taraf is. ar. 1. terep; 2. rayon; 3. yan, qat.
tarafdâr is. ar. far. terepdar.
tarafdari is. ar. far. terepdarliq.
tarafeyn is. ar. ikki terep.
tarafgir s. ar. terepdar.
tarafgirlik -ğı is. terepdarliq.
tarafklar is. 1. ikki terep,; 2. etrap.
tarafli s. 1. tereplik, yanliq; 2. yandash: *Dört taraflı* – Töt yanliq; *Onun taraflıları çok* – Uning yandashliri köp.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

tarafsız s. biterep.

tarafsızlaştırmak biterepleshtürmek.

tarafsızlık -ğı **is.** bitereplik.

tarafıtar is. osm. yandash.

tarak -ğı **is.** 1. targhaq; 2. ayallarning chach targhiqi; 3. tirna (baghlarda ishilitilidighan); 4. bezi qushlarning béshidiki taj, taj yeri; 5. béliqning saqıqi(nepes élish orgini).

tarakçı z. 1. targhaq yasap satquchi, targhaqchi; 2. tarash ishini qilghuchi.

taraklamak 1. tarmaq; 2. tirnilimaq, tirna salmaq; 3. su tégidiki latqılarnı pakizlimek; 4. tashqa oyma ishlimek.

taraklı s. 1. targhaqliq, targhaq qısturulghan; 2. qelemiy: *Taraklı kumaş* – Qelemiy rext.

taralı s. taralghan.

tarama is. 1. tarash ishi; 2. herbiy charlash.

taramak 1. tarimaq; 2. axturmaq, qıdırmaq; 3. tazilimaq, pakizlimek: *Bütün ormanı taradık, hiçbir iz bulmadık* – Pütün ormanni axturduq, zadi bir iz tapalmıduq.

târân s. far. qarangghuluq.

taranga is. zool. yapsılaq, göshi lezzetsiz, qiltiriqi köp béliq.

taranmak 1. taranmaq; 2. béshini tarimaq.

tarantı is. chüprendi.

târât is. far. bulang-talang.

taratmak taratmaq.

tarator is. dora-derman.

taravet -ti is. ar. yashliq, ösmürlük.

taraz is. toqulghan rext üstidiki paxtilar.

tarazlamak toqulghan rextler üstidiki paxtilarnı tazilimaq.

tarazlanmak tal-tal qilmaq: *Kızın saçları tarazlanmış* – Qızning chéchi tal-tal bolup kéiptu.

tarbuş is. far. tarbosh (Aljiriye we Tunis xelqlirining qızıl böki).

- tarçın** *is. far.* darchin derixi.
- tarçınî** *s. is.* darchin renggide qizghuch sériq.
- tard** *is. ar.* 1. qoghlash, heydesh; 2. wezipisidin élip tashlash, mekteptin chiqiriwétish (birini).
- tardetmek** qoghlimaq, chékindürmek.
- tardiye** *is. ar.* tardiye (mesnewi sheklidiki bir nezm).
- târe** *is. ar.* qétim, nöwet.
- târek** *is. far.* choqqa bashning choqqisi.
- târem** *is. far.* qubbe.
- taret** *-ti is. ing.* 1. paraxot we istihkamlarda top-zembirek qalqini; 2. bombardimanchi ayropilanlarda top we pilimotlar ornashturulghan yer.
- tarh** *is. ar.* 1. hésab chiqirish; 2. séliq sélish; 3. gül tikishke ayrilghan baghche yéri.
- tarhan** *is.* nopuzluq adem.
- tarhana** *is. far.* tarxana (qétiq bilen yughurulghan xémirning qurutulghan chöpi).
- tarhun** *is. ar. bot.* tarxun (yéyishke bolidighan we doriliq üçhün ishilitilidighan ésil puraqliq bir xil ösümlük).
- târik** *is.* 1. Cholpan, Zöhre (yultuz); 2. er ismi.
- tarım** *is.* tériqchiliq, yéza igilik, déhqanchiliq: *Tarıma elverişli arazi* – Déhqanchiliq qilishqa bolidighan yer.
- tarımcı** *is.* tériqchiliq bilen shughullanghuchi, déhqan, térimchi.
- târib** *is. ar.* 1. erebchileshtürüş, erebchileshtürülüş; 2. birining sözini ret qilish.
- târic** *is. ar.* dömbelcheng.
- târid** *s. ar.* qoghlighan, heydigen, süpürüp chiqarghan.
- tarid** *s. ar.* qoghlanghan, heydelgen, süpürüp chiqirilghan.
- tarif** *is. ar.* 1. bayan qilish, süretlesh, süpetlesh (yéziqchiliq ishida); 2. cheklime.
- tarife** *is. ar.* 1. nerx waqit jedwili; 2. chushendürüş qeghizi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tariflemek teswirliemek, bayan qilmaq, chüshendürmek, sherhlimek.

tarifname *is.* chüshendürüş qeghizi.

tarih *is. ar.* 1. tarix: *Uyghur tarihi* – Uyghur tarixi; 2. bir ishning waqtini bildüridighan söz.

tarihçe *is.* qiskiche tarix, tarixche.

tarihçi *s.* tarixshunas, tarixchi.

tarihçilik *-ği is.* tarixshunasliq, tarixchiliq.

tarihi *s. ar.* tarixiy.

tarihli *s.* waqti belgilik.

târihnüvis *is. ar. far.* tarixshunas.

tarihöncasi *s.* tarixtin awwal.

tarihsel *s.* tarixiy: *Tarihsel filim* – Tarixiy kino.

tarihsiz *is.* waqti yézilmighan.

tarik *-ki is. ar.* yol.

tarik *-ki is. ar.* terlitish, terge chömdürüş.

târik *s. ar.* tashlighan, waz kechken.

târik *s. far.* qarangghuluq.

tarikat *-tı is. ar.* teriqet, yol.

tarikatçı *is. s.* teriqetchi.

tarikatçılık *-ğı is.* teriqetchilik.

târikbaht *s. far.* bexti qara, teleysiz.

târiki *far.* qarangghuluq.

tarim *is.* 1. kigiz öy; 2. torus; 3. tériqchiliq.

târiye *is. ar.* bala-qaza.

tariz *is. ar.* kikitme, mesxire, hejwi.

tarla *is.* étiz: *Kavun tarlası* – Qoghun étizi.

tarla kuşu *is. zool.* sopi turghay.

tarla sıçanı *is.* qarighu chashqan.

tarlakoz *is.* 1. bir xil kichik qéyiq tori; 2. ikki palaqliq béliqchilar qéyiqi.

târmâr *s. far.* qalaymiqan, chéchilangghu, perishan.

tarpan *is. ar.* yawa at.

tarpuş *is. far.* türk we yunanliqlarning qedimki qizil böki.

tarrâde *is. ar.* asti tüz yenggil qéyiq.

tarrâr *is. ar.* yanchuqchi.

tarsi *is.* almas, ünche qatarliq nersiler bilen zinnetlesh.

tarsin *is. ar.* küchlendürüş, chingitish.

tarsis *is. ar.* 1. qoghushun bilen qaplima, péchetlimek; 2. chingishmaq; 3. ayallarning közi körgüdek derijide yüzini étiwélishi.

tarsit *is. fr.* köz qayiqi yallughi.

tart *-di is. ar.* 1. qoghlash, heydesh; 2. pürküwétish.

tartaklamak tüzitiwetmek, tütüp silkimek, qéqishturmaq.

tartâra *is. ar.* chighriq chaqi.

tartarıcı *is.* sözlishiwatqan ikki kishining sözige arilashquchi.

tartı *is.* 1. jing, taraza: *Kömür tartı ile satılır* – Kömür jinglap sétilidu; 2. éghirliq; 3. yelkenni chiqirip chüshüridighan arghamcha: *Bunun tartısı belli değil* – Buning éghirliqi éniq emes.

tartılı *s.* 1. tartilghan, jinglanghan; 2. etrapliq chüshinilgen: *Tartılı bir söz* – Etrapliq chüshinilgen söz.

tartılmak 1. tartilmaq, jinglanmaq; 2. özini tartmaq, özisini dengsep körmek.

tartısız *s.* 1. tartilmighan; 2. etrapliq, chüshinilmigen.

tartışı *s.* munazire, talash-tartish.

tartışma *s.* 1. munazire qilish, talash-tartish qilish; 2. éghiz ghowghasi.

tartışmacı *is.* talash-tartish qilghuchi.

tartışmak 1. tartishmaq, élishmaq; 2. talash-tartish qilmaq, munazire qilmaq.

tartmak 1. tartmaq, jinglimaq; 2. tartmaq, tartip turmaq.

tartturmak tartturmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tarümar *s. far.* tarmar.

tarz *s. far.* üslub, usul, shekil: *Bu tarzda konuşmak doğru olmaz* – Bundaq usulda sözlimek toghra emes.

tarziye *is. ar.* teselli.

tarziye vermek teselli bermek.

tas *is. far.* 1. qacha; 2. tömür qalpaq, dubulgha.

tas'ir *is. ar.* hakawurluqtin birige tetür qarash.

tasa *is.* ghem, endishe: *Tasa etmek* – Ghem yémek.

tasa'ud *is. ar.* yuqiri örlesh, kötürülüş.

tasabbi *is. ar.* baliliq qilish.

tasabbun *is. ar.* 1. sopun köpükidek köpüş; 2. sopungha aylinish.

tasabbur *is. ar.* sewr qilish.

tasaddu *is. ar.* 1. chéhilish, tarqilish; 2. yérilip chang kétish.

tasadduk *is.* tesedduq, sediqe qilip bérish.

tasalanmak ghem yémek, endishe qilymaq, ensirimek.

tasalı *s.* ghemkin.

tasallut *-tu is. ar.* noqush, chéqilish, tégish.

tasallüf *is. ar.* 1. maxtinish; 2. shairning özini maxtap yazghan shéiri.

tasallüp *-bü is. ar.* qattiqilishish, chingish.

tasar *is.* pilan, chértyozh.

tasarı *is.* layihe.

tasarım *is.* tesewwur.

tasarılamak tesewwur qilmaq.

tasarlamak 1. pilanlmaq, layihilimek; 2. (tash we yaghachning) chongini almaq.

tasarlanmak pilanlanmaq, layihilenmek.

tasarruf *is. ar.* 1. ishlitish, qollinish; 2. xejlesh; 3. iqtisad qilish, pul yighish.

tasarruflu *is.* iqtisadchil: *Tasarruflu adam* – Iqtisadchil adem.

tasarrum *is. ar.* gheyretlinish, yûreklik bolush, jesurlishish.

tasasız *s.* ghemsiz.

tasasızlık *-ğı is.* ghemsizlik.

tasavvuf *is.* sofizm, mistizm.

tasavvuf ehli *sopi.*

tasavvur *is. ar.* 1. tesewwur; 2. köz aldigha keltürüş, eqliğhe keltürüş.

tasayyud *is. ar.* ow owlash.

tasayyuf *is.* yazni bir yerde ötküzüş.

tasdik *-kı is.* testiğ, maqul, körüş.

tasdikli *s.* testiqlanghan, maqul körülgen.

tasdikname *is. ar.* testiqlaname, testiğ qeghizi.

tasdiksiz *s.* testiqsiz.

tasdiye *is. ar.* chawang, alqish.

tâse *is. far.* ghem, qayghu.

tasfif *is. ar.* sep bolup tizilish, qatar bolush.

tasfih *is. ar.* 1. chawang chélish, alqishlash; 2. yalpaqlash, yuqqa qilish.

tasfik *is. ar.* qanat qéqish, qanat soqush.

tasfir *is. ar.* 1. ishqirtish; 2. sarghaytish, sériğ boyash.

tasfiye *is. ar.* 1. tazilash; 2. parlash.

tasfiyeci *is.* tilni chetel tilining tillarni tesiridin saqlighuchi, tilidin chet tillarni chiqiriwétish terepdari.

tasfiyehane *is. ar. far.* (néfit) ayrilish orni.

tasgir *is. ar.* kichiklitish.

tashif *is. ar.* xata yézish.

tashih *is. ar.* tüzitish, özgertish.

tashim *is. ar.* sehnige qoyush, sehnige chiqirish.

tasım *is.* muhakime qilish usuli, umumiy halettin qismen xulase chiqirish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tasımlamak pılanlımaq, layihilimek.

tâsi is. ar. toqquzinchi.

tâsian -i is. ar. aramsizliq, biaramliq, xatirjemsizlik.

tâsian z. ar. toqquzinchisi.

tasib is. ar. qiyinlashturush.

tasil is. ar. hesel qoshush.

tasir is. ar. qiyinlashturush.

tasir is. ar. süyini siqish.

taskil is. ar. perdazlash, perdaz qilish.

taslak -ğı is. 1. layihe; 2. özini bilimchan qilip körsitidighan biri.

taslakçı is. layihiligüchi.

taslamak 1. ghururlanmaq; 2. (tashchiliq heqqide) bir tashning chongini almaq.

tasma is. 1. it qatarliqlarning boynigha baghlanghan tasma
1. yaghach kèpishining tasmisi.

tasmin is. ar. layihilesh, pılanlash.

tasni -i is. ar. 1. qilish; 2. tüzüş.

tasnif is. ar. türge ayrish.

tasrif is. ar. gr. péil we isimlarning türlinishi.

tasrih is. ar. ochuq (chüshinishlik) sözlesh, ochuq bildürüş.

tasrih etmek ochuq sözlimek.

tastamam s. rasa uyghun, rasa mas, rasa layiq.

tastih is. ar. yalpaqlash, yéssilash.

tastir is. ar. bir nersige yézish, yézilish.

tasvil is. ar. yetküzush, ulashturush, yetküzülüş, érishturush.

tasvip is. ar. layiq körüş, maqullash: *Görüşü tasvip ediyorum* – Bu pikirni maqul körimen.

tasvir is. ar. 1. teswir; 2. resim, sûret.

tasvit is. ar. awaz chiqirish.

taş is. 1. tash: *Değirmen taşı* – Tügmen téshi; 2. ximiywi maddilarning nami; 3. daritma söz, tene söze; 4. qatar, shahmat, damka qatarliq oyunlardiki uruq; 5. tashtin yasalghan.

taş bademi is. bot. tash badam.

taş balığı daim bir yerdila yashaydighan béliq.

taş ocağı is. tash kolinidighan yer.

taş pamuğu is. tashpaxta.

taş pudra is. türlüq rengdar upılar.

taş yürekli s. tash yürek, baghri qattiq, rehimsiz.

taşak -ğı is. tashaq (erkeklik bézi).

taşakkuk is. ar. yérilish, ikkige ayrilish, parche-parche bolup kétish.

taşaklı s. 1. tashaqliq; 2. yigit sözide turidighan, déginini qilidighan.

taşbasma is. tash basma.

taşbilim is. jeol. tagh jinsliri ilmiy.

taşçıl is. bot. tashliqta yashaydighan, tashliqta ösidighan.

taşçılık -ğı is. tashchiliq.

taşçi is. tashchi.

taşıl is. jeol. yer astidin qézip élinghan haywan yaki ösümlük qalduqi, tashqa aylanghan nersiler.

taşılısı is. jeol. az özgergen, hazirqi sheklige oxshaydighan janliqlar qalduqi.

taşım is. téshish (suning qaynap téshishi).

taşıma is. transport, neqliyat.

taşımacı is. transportchi, neqliyatçı, yük toshughuchi.

taşımak 1. toshumaq (téshimaq); 2. yénida élip yürmek.

taşınabilir s. toshughili bolidighan.

taşınma is. 1. toshulush, yötkilish; 2. köchünüş, orghini özgeritish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

taşınmak 1. toshulmaq, yöklemek: *Taşlar taşındı* – Tashlar toshuldi; *Sandıklar taşındı* – Sanduqlar toshuldi; 2. kötürülmek, élip yurülmek: *Bu çanta taşınmaz* – Bu papkini élip yürgili bolmas; 3. köçmek: *Onlar buradan taşındılar* – Ular bu yerdin köçti; 4. bir yerge pat-pat barmaq.

taşınmaz **s.** toshulmas, ötkelmes, élip yürgili bolmaydighan, küchergili bolmaydighan.

taşırmaq tashquzmaq, tashturmaq.

taşıt **-tı is.** qatnash wasitiliri, transport qorali.

taşıtçı is. s. qatnash wasitiliri ishletküchi.

taşıtmaq toshutmaq, yötketmek, kötürtmek.

taşıtırmak toshutmaq, yötketmek, kötürtmek.

taşıyıcı s. kötürgüchi, toshughuchi, transportchi, neqliyatchi

Taşkent is. öz. Tashkent.

taşkın s. is. 1. tashqin; 2. sel; 3. kelkün; 4. heddidin artuq: *Dere taşkın, şimdi geçilmez* – Deryagha tashqin kéliptu, ötkili bolmaydu.

taşkır is. 1. tash bilen ishlen'gen qisim; 2. sirtqa chiqirilghan qisim, nersining sirtqa chiqqan qismi.

taşkıran is. tash yanjar (tash parchilash mashinisi), tash kran.

taşkıran is. bot. yolwas qulaq jinsige kiridighan ösümlük.

taşkinlik -ğı is. heddidin zipade.

taşkömür is. jeol. tashkömür.

taşlama 1. tash bilen urush; 2. hejwiyy, mesxire; 3. tashqa aylinish.

taşlamak 1. tash atmaq, tashqa tutmaq; 2. tashlirini parlmaq; 3. tene qilmaq, mazaq qilmaq, kinaye qilmaq.

taşlanmak tashqa tutulmaq, tash étilmaq.

taşlaşmak tashqa aylanmaq.

taşlatmak tash atturmaq, tashqa tutturmaq.

taşlı s. 1. tashliq; 2. zinnet téshi ornitilghan: *Taşlı toprak* – Tashliq yer; *Tek taşlı üzük* – Bir tashliq (közlük) üzük.

taşlık -ğı is. 1. tash yatquzulghan (hoyla); 2. tashliq yer; 3. qushlarning tashliqi.

taşma is. 1. téship kétish (derya suliri); 2. tashqin, sel.

taşmak 1. tashmaq; 2. ashmaq, éship ketmek; 3. sewrsizlikтин achchiqılanmaq yaki özini tutuwalalmaq, téship ketmek: *Irmak taşıyor* – Osteng téshiwatidu; *Masanın öttüsü iki yandan taşıyordu* – Shire yapquchi ikki yangha éship qalidu.

taşını is. bina ichidin yaki öydin kiripla ayagh kiyimlerini sélip qoydighan orun.

taşra is. 1. Istambuldin bashqa yer; 2. paytexttin bashqa yer.

taşralı s. is. paytext xelqidin bashqa xelq.

taş is. légen, telengge, jawur.

taşdar is. far. qolgha su quyidighan xizmetkar, emeldarning nerse-kéreklirige qarighuchi.

taşthane is. far. Osman padishahliqi dewride hökümdar eshyaliri saqlinidighan yer (ordida).

tat -dı is. 1. tem; 2. shirnilik; 3. lezzet; 4. hewes, ishtiyaq, zoq; 5. hid, puraq: *Bu helvanın tatı az* – Bu halwa anche tatliq emes.

Tat -dı öz. is. 1. türklerdin bashqa kishi we jamaetke bérilgen nam; 2. Iran, Ezerbeyjan chégrisida yashaydighan we Iran neslidin bolghan bir jamaet.

tatabuk -ku is. ar. maslishish, uyghun kélish **Tatar is. öz.** tatar.

tatar is. pochtaliyon, pochtikesh.

tatarcık -ğı is. zool. kümüte.

tatarı s. 1. yaxshi pishmighan, chala pishqan; 2. xet toshushqa ögitilgen (kepter).

tatarımsı s. yaxshi pishmighan, chala pishqan: *Bu yemek tatarı olmuş* – Bu tamaq chala pishiptionu **Tatarlar is. öz.** tatarlar.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tatarrub *is. ar.* xush bolush, köngli échilish.

tatarruk *is. ar.* 1. yol tépish, yol tépip kétish; 2. urulush (musht yaki tayaq bilen).

tatarsı *s. bk. tatarımsı.*

tatbik *-kı is. ar.* 1. qollinish, ishlitish, ishqa ashurush; 2. sélishturush.

tatbik edilmek nazaret astigha élinmaq.

tatbik etmek ishqa ashurmaq.

tatbikat *-tı is. ar.* 1. ichra qilish, yürüzüş; 2. sélishturush.

tatbil *is. ar.* dumbaq chélish.

tatbin *is.* bir nersige lay sürmek.

tathin *is. ar.* un tartish.

tathir *is. ar.* pakizlesh, tazilash.

tatil *is. ar.* 1. tetil, dem élish; 2. ish toxtitish: *Bayram tatili* – Bayram tetili; *Yapıyı tatil etmek* – Qurulushta ish toxtimaq.

tatlandırmaq 1. tatliq qilmaq, tem bermek, tem kirgüzmek; 2. achchiq dorilargha shéker, hesel qoshüp tatliq qilmaq.

tatlanmaq tatliq bolmaq.

tathı *s. is.* 1. tatliq, temlik: *Tathı kavun* – Tatliq qoghun; *Tathı söz* – Tatliq söz; 2. tatliq yémek, shéker we qent bilen ishlen'gen yémeklik.

tathı patates *is.* tatliq yangyu.

tathı su *is.* tatliq su.

tathıca *s.* 1. biraz tatliq; 2. rasa tatliq.

tathıcı *is.* tatliq yémeklikler yasighuchi we satquchi.

tathılaşmaq 1. tatliqlashmaq, tatliq bolmaq, lezzetlenmek; 2. chirayliqlashmaq, chirayliq körünmek.

tathılaştırmak tatliqlashturmaq, tem ki rgüzmek.

tathılı *s.* shéker sélinghan, shéker bilen ishlen'gen.

tathılık *-ğı is.* tatliqliq, temlik.

tathılımsı *s.* tatliqraq.

tatlik *is. ar.* boshinish, ayrilish, qoyup bérish (nikahtin).

tatmak 1. tétimaq, temini bilmek; 2. tartmaq, chekmek, uchramaq, duch kelmek: *Yaşayışın acısını tatmak* – Turmushning japasini chekmek.

tatmin is. ar. razi qilish, xatirjem qilish, toyghuzush.

tatminkâr s. köngülghi xatirjem qilghuchi.

tatrib is. ar. xushallandurush.

tatsız 1. bettem, lawza, temsiz; 2. mezzisiz, tutruqsiz; 3. tettey, bézeng, soghuq (adem): *Tatsız söz* – Menisiz söz.

tatsız tuzsuz bek lawza.

tatsızlaşmak lawzilashmaq, temsizleshmek.

tatsızlık -ğı **is.** 1. temsizlik, bettemlik; 2. lawzilik (herikettiki).

tattırmak 1. tétimaq (temini); 2. hés qildurmaq.

tâtûre is. far. kishen, chüder.

tatviş is. ar. pichish, axta qilish.

tatyib is. ar. xushallandurush, xush qilish.

taun is. far. wapa késili.

tav is. far. 1. taw, qiziliq; 2. sémezlik (haywan heqqide); 3. oyun, hiyle: *Demir tavında dövülür* – Tömür tawida (qiziqida) soqulidu.

tava is. far. 1. tawa; 2. tawida pishurulghan yémeklik; 3. meden érimish qachisi (sapliqi); 4. maysa we köchet yétishtürüldighan yer.

tavaf is. ar. tawap.

tavan is. öyning törisi.

tavası is. zool. tüklük we quwwetlik shalghut töge.

tavassub is. ar. aghrip ajizlinish.

tavassut -tu is. ar. wasitichilik, elchilik.

tavattun is. ar. yerlishish, makanlishish, orunlishish.

tavazzû is. ar. teret élish.

tavazzuh is. ar. ochuq bolush, aydinglishish.

tavd is. ar. tagh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tavhane is. far. parning, ösumlük östürülüdighan eyneklük öy.

tavır -vri is. ar. weziyet, pozitsiye, ehwal, turuq: *Bu adamın tavrından birşey söylemek istediği anlaşılıyordu* – Bu ademning turqidin bir nerse sözleydighanliqi biliniwatidu.

tavil s. ar. 1. uzun; 2. uzun dawam qilidighan.

tavile is. ar. 1. tizilip mangghan haywan; 2. éghil, qotan; 3. bosh, haywanning putigha baghlanghan arqan.

tavile s. ar. bk. **tavil**.

taviyet is. ar. niyet, meqset.

taviz is. ar. 1. tölesh, toluqlash (kem nersini, kem yérini); 2. ötünüş, yol bérish, yol qoyush.

tavk is. ar. 1. boyungha ésilidighan jawahiratlar; 2. uchar qushlarning boynidiki moyniqi; 3. taqet; 4. tasma, halqa.

tavla is. ar. at éghili.

tavla is. it. ikki kishi teripidin oynilidighan 30 uruqluq qatar oyuni.

tavlacı is. at baqar.

tavlamak 1. tawlimaq; 2. qaqtı-soqtı qilmaq; 3. köndürüp qolgha keltürüwalmaq.

tavlanmak 1. tawlanmaq; 2. (haywan) semrimek, bordalmaq.

tavlı s. 1. tawlanghan; 2. séviz, bordaq (haywan).

tavsamak sowup qalmaq, boshiship qalmaq, astiliship (susliship) qalmaq.

tavsatmâk sowutmaq, boshatmaq, astilatmaq.

tavsız s. tawlanmighan.

tavsif s. xarakterlendürüş, xususiyitini sözlesh.

tavsiye is. ar. 1. tewsiye, ündesh; 2. tonushturüş: *Size bu arkadaşı tavsiye ederim, pek çalışkandır* – Sizge bu yoldashni tonushturimen, bek emgekchandur.

tavsiyename is. tonushturush xéti.

- tavşan is.** toshqan (haywan).
tavşan is. yaghach oymikishi.
tavşan biti is. toshqan piti.
tavşan dudağı -ni is. tughma yériq kalpük.
tavşan piresi is. toshqan bürgisi.
tavşancıl is. zool. toshqan tutup yeydighan qush – qarchigha.
tavşancılık -ğı is. toshqan béqish kespi.
tavşanlık -ğı is. 1. yaghach oymikeshliki; 2. toshqan yétishtüridighan yer, toshqan béqilidighan ber.
tavuk -ğu is. toxu, mékiyan.
tavuk götü -nü is. sögel.
tavuk karası -ni is. namazsham qarighusi.
tavukçu is. toxu baqquchi, toxu yétishtürgüchi.
tavukçuluk -ğu is. toxuchiliq.
tavukgiller is. zool. toxu jinsidiki qushlar.
tavulga is. téwilgha.
tavus is. zool. toz (qush).
tavuş is. pes ayagh awazi.
tavuşmak ayagh awazini chiqarmay mangmaq.
tavvâf s. ar. 1. tawap qilghan; 2. kebini ziyaret qilghan; 3. hökümet organliridiki kéchilik közetchi.
tavvâfiye is. ar. kéchilik közetchilerge bérilidighan heq.
tavzif is. ar. xizmetke orunlashturush, wezipe bérish, ish bérish.
tavzif etmek wezipe bermek.
tavzih is. ar. ashkara qilish, ashkarilash.
tay is. tay (üch yashqa qeder bolghan).
tay s. teng, barawer.
tay durmak (kichik bala heqqide) dem (öre) turmaq.
tay tay dem-dem.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tay tay arabası *is.* ghaltek (kichik balilarni mangdurushqa ögitidighan).

taya *is. far.* inkana, bala baqquchi (ayal).

taydaş *is.* tengtush.

tayerân *is. ar.* 1. uchush, uchup kêtish; 2. hawada pargha aylinish.

tayfa *is. ar.* 1. eyni paraxottiki paraxot ishchiliri; 2. paraxot yaki kéme xadimliri; 3. hemrah.

tayfun *is. çin.* teyféng (boran).

taygeldi *is.* bir ayalning kéyin tegken éringing öyige egeshtürüp barghan baliliri.

tâyı *s.* öz ixtiyari bilen qilghan (ishni).

tayın *is. ar.* eskerler ozuqi.

tayin *is. ar.* belgilesh, teyinlesh.

tayin etmek teyinlimek.

tayip *is. ar.* eyiblesh.

taylak *-ğı is.* at qatarigha kirmigen tay.

tayr *is. ar.* uchar qush.

tayy *is. ar.* 1. türüp yüklesh, türülüş, pükülüş, qatlash, qatlinish; 2. atlash, üstidin ötüsh.

tayy etmek aridin yoq qiliwetmek.

tayyar *s. ar.* uchquchi.

tayyare *is. ar.* ayropilan, uchqu.

tayyare meydanı ayrodrom.

tayyareci *is.* uchquchi, lütchük.

tayyarecilik *-ğı is.* awiatsiye, uchquchiliqi.

tayyib *is. ar.* 1. yaxshi, obdan 1. er we ayallar ismi.

tayyibe *is. ar.* yaxshi ish we heriket.

tayyibe *s. ar.* bk. **tayyib**.

taz'if *is. ar.* 1. qatlash, bir hesse ashurush; 2. ajizlashturush, zeipleshtürüş.

tazallüm *is. ar.* zulum körüş.

- tazammun** *is. ar.* qorshiwélish, ichige élish.
- tazarru** *-u is. ar.* yalwurush, yélinish.
- tazaruf** *is. ar.* nazukluk, inchikilik.
- tazarur** *is. ar.* zererge uchrash.
- tazayyuk** *is. ar.* siqilish, ichi pushush.
- taze** *s. is. far.* 1. yéngi; 2. chushqun, tétik; 3. yash xotun.
- taze balık** yéngi béliq.
- tâzegi** *is. far.* 1. yéngiliq; 2. yashliq.
- tazelemek** 1. yéngilimaq, yéngisigha almashturmaq; 2. yéngi halgha keltürmek.
- tazelenmek** 1. yéngilanmaq, yéngisigha almashturulmaq; 2. yéngi halgha kelmek.
- tazelik** *-gi is.* 1. yashliq; 2. tétiklik; 3. yéngiliq.
- tazende** *s. is. far.* yürgüzgüchi, yürgüzüş mahiri.
- tazhir** *is. ar.* tashliwétish.
- tazı** *is. far.* 1. tayghan (it); 2. bek jüdenq (oruq).
- tazılaşmak** oruqlap tayghandek jüdep ketmek.
- tâzi** *is. s.* 1. erab, erabche; 2. tayghan, ow iti.
- tazim** *is. ar.* ulughlash.
- tazip** *is.* azablash, azar bérish, zulum sélish.
- tâziyâne** *is. far.* 1. qamcha; 2. seweb, wasite.
- taziye** *is. ar.* teziye.
- taziyename** *is.* teziyename, teziye xéti.
- taziz** *is. ar.* izzetlesh, hörmet bilen xatirilesh.
- tazmin** *is. ar.* ziyanni tölesh.
- tazmin etmek** tölimek.
- tazminat** *-tı is. ar.* ziyân üçün tölen'gen pul.
- tazrir** *is. ar.* ziyangha uchritish.
- tazyik** *-ki is. ar.* 1. bésim; 2. chingdash, chingdab tiqish, sighdash.
- te'bid** *is. ar.* mengguleshtürüş, ebediyleshtürüş.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

te'bin is. ar. 1. yüzmüüz eyiblesh; 2. ölgen birining yaxshi sözini qilish.

te'bis is. ar. haqaret, xorlash.

te'fik is. ar. yalghan sözlesh, yalghan éytish, bohtan qilish.

te'lih is. ar. ilahiyashturush.

te'rik is. ar. axshimi uyqusiz qaldurush.

te'sim is. ar. gunahkar hésablash, gunahkar det tonush.

te'zin is. ar. ezan oqutush.

teâdi is. ar. adawet, dühmenlik.

teâdül is. ar. tenglik, barawerlik.

teâhüd is. ar. 1. sözlishish; 2. shertlishish.

teakküs is. ar. eksige qaytish, eks sada chiqirish.

teakup -bu is. ar. arqimuarqa kélish, arqa-arqidin kélish.

teâli is. ar. , yüksilish, yuqiri örlesh, orni ösüş.

teâmül is. ar. 1. qaide-yosun, örp-adet; 2. réaksiye.

tearri is. ar. 1. yéshinish, yalingachlinish; 2. bir ishtin xali bolush, bir nersidin xali bolush.

teâruz is. ar. sürkilish, toqunushush.

teâti is. ar. almashturush: *Fikir teâtisinde bulunmak* – Pikir almashturmaq.

teâtuf is. ar. 1. özara shepquetlik bolush; 2. özara baghlinish.

teâvün is. ar. yardemlishish.

teâzud is. ar. 1. qolgha qol tutushush; 2. yarem.

teb is. far. 1. heriket; 2. bezgek.

teb'id is. ar. 1. yiraqlashturush, yiraqlashturulush; 2. qoghlash.

teba is. far. uyghunlishish.

tebaa is. ar. tewe.

tebâb is. ar. zerer, ziyan.

tebâh is. s. far. 1. buzulghan, chirigen, xarab, berbad; 2. örülgen.

tebahhur is. 1. horlishish 1. pargha aylinish (su heqqide).

- tebaiyet** *-ti is. ar.* maslishish, tewe bolush.
- tebâr** *is. far.* neseb, nesil.
- tebâr** *is. ar.* yoq bolush, halak bolush.
- tebarüz** *is. ar.* ipade.
- tebarüz ettirmek** ipade qilmaq.
- tebâşir** *is. ar.* 1. xush xewer; 2. her nersining bashlanmisi.
- tebattun** *is. ar.* bir nersini etrapliq chüshinishke tirishish.
- tebâyün** *is. ar.* zitliq, ayrimliq.
- tebb** *is. ar.* ziyar, zerer.
- tebcil** *is. ar.* ulughlinish.
- tebdil** *is. ar.* özgertish.
- tebdil edilmek** özgertilmek.
- tebeddül** *is. ar.* özgirish.
- tebeh** *s. is. far.* 1. buzuq, chérik, yiqilghan, xarab; 2. yoqilish, tügesh.
- tebehkâr** *s. far.* xarap qilghuchi, yoq qilghuchi.
- tebehkâri** *is. far.* xarap qilish, yoqitish, tügitish.
- tebekküm** *is. ar.* tili tutulush, aghzi tuwaqlinish.
- tebel** *is.* bujghur, budur, qat.
- tebellüd** *is. ar.* hurunluq.
- tebellüh** *is. ar.* exmeqlishish, exmeqliq qilish.
- tebellür** *is. ar.* 1. billürlishish; 2. ipade qilish.
- teber** *is. far.* 1. derwishlarning uzun sapliq aypaltisi; 2. tériqchilarning pichiqi , teber.
- teberku** *is. ar.* yüzini étish, yüzini tosush.
- teberrâ** *is. ar.* 1. yiraqlishish, uzaq turush, chékinish; 2. tetur qarash, yüz örüş.
- teberru** *-u is. ar.* béghishlash.
- teberru etmek** béghishlimaq.
- teberrüd** *is. ar.* 1. sowutush, muzlishish; 2. soghuq sugha chüshüsh.
- teberrüz** *is. ar.* peyda bolush, meydangha kélish, körünüş.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

tebertum *is. ar.* 1. ghezeplinish; 2. yoghanliq qilish, chongluq qilish.

teberzin *is. far.* égerge ésilghan kichik urush paltisi, teberzin.

tebessül *is. ar.* chirayini türüş.

tebessüm *is. ar.* tebessum.

tebessür *is. ar. tp.* danixorek chiqmaq.

tebeşir *is. far.* bor (qara taxtaygha xet yazidighan).

tebeşirleşme *is.* borlishish.

tebevül *is. ar.* siymek, kichik teret qilmaq.

tebeyün *is. ar.* bilinish, ashkara bolush, ayan bolush.

tebezzuk *is. ar.* tukürüş.

tebezzül *is. ar.* yérilish.

tebhal *is. ar. tp.* uchuq, qırqaq (kalpuktiki).

tebi *is. ar.* 1. yaremchi, qolchomaq; 2. mozay.

tebliğ *is. ar.* 1. uqturush, umumiy uqturush, élan; 2. axbarat.

tebliye *is. ar.* konirishish, eskertish.

tebn *is. ar.* saman.

tebni *s. ar.* saman renggi.

tebrik *-ki is. ar.* tebrik.

tebrikname *is. far.* tebrikname.

tebriye *is. ar.* aqlash, gunahsiz qilip chiqirish.

tebsir *is. ar.* izah.

tebşir *is. ar.* xushal qilish, xushallandurush.

tebvib *is. ar.* bablarga ayrish, qisimlarga bölüş.

tebzil *is. ar.* israp qilish.

teca'üd *is. ar.* bujughurlinish (chach).

tecâdül *is. ar.* küresh.

tecâh *is. ar. bk. tücâh.*

tecanüs *is. ar.* hem jinsliq.

tecâsür *is. ar.* jasaretke kélish.

tecâvif *is. ar.* oyuq, oyuq ber.

- tecâvül is. ar.** jewlan qilish, pirqirash.
- tecâvür is. ar.** qoshna bolush, qoshnidarliq.
- tecavüz is. ar.** 1. tajawuz; 2. hujum qilish; 3. birawning ippitige tégish: *Düşman tecavüzü* – Düşmenning tajawuzi.
- tecâvüzkârı is.** ajawuzchiliq.
- tecbir is. ar.** sunuqni têngip saqaytish.
- teceddüt -dü is. ar.** yéngilinish, yéngiliq.
- tecehhüz is. ar.** hazirlinish, teyyarlinish.
- tecelli is. ar.** 1. bilinish, körünüş; 2. teqdir-qismet.
- tecemmu -u is. ar.** toplanish, pighilish, birikish.
- tecemmüm is. ar.** ösüş, yétishish (ösümlük heqqide), köpiyish.
- tecennüb is. ar.** saqlinish.
- tecennün is. ar.** mejnunluq, sewdayiliq, eqlini yoqitish.
- tecerrüt -dü is. ar.** bösüş, sérish.
- tecessüm is. ar.** 1. körünüş; 2. peyda bolush; 3. janlinish: *Hadise olduğu gibi gözümün önünde tecessüm etti* – Hadise bolghandek, köz aldında janlandı.
- tecessüs is. ar.** 1. oghriliqche qarash, nazaret qilish; 2. körüş, bilish hewisi.
- tecevvü is. ar.** ach qélish, ach yürüş.
- tecevvüf is. ar.** oyulush, kawaklishish.
- tecezzi is. ar.** parchilinish, bölünüş, qisimlarga bölünüş.
- tecezzüv is. ar.** parchilargha bölüş, toghrilish, parchilinish.
- tecfif is. ar.** qurutush, qurutulush.
- tecil is.** kéchiktürüş, keynige sürüş.
- tecim is. ar.** tijaret, soda.
- tecnis is. ar.** ikki bisliq söz sözlesh.
- tecniz is. ar.** ölükni tawutqa sélish.
- tecrib is. ar.** sinash, tejribe qilish.
- tecribe is. ar.** bk. *tecrübe*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tecrübe** *is. ar.* tejribe.
- tecrübeli** *s.* tejribilik.
- tecrübesiz** *s.* tejribisiz.
- tecrübesizlik** *-ği is.* tejribisizlik.
- tecvir** *is. ar.* jebir qilish, japagha qoyush.
- tecviz** *is. ar.* layiq tépish, layiq körüş.
- tecyif** *is. ar.* 1. popoza qilish, heywe qilish; 2. bek qorqush.
- teczim** *is. ar.* 1. késish (qol, qanat qatarliqlarni); 2. moxo késilige uchritish.
- teczye** *is. ar.* jazalandurush.
- teczye etmek** jazalandurmaq.
- teçdit** *is. ar.* yéngilash.
- teçhil** *is. ar.* «bilmeydu» dep hésablash.
- teçhiz** *is. ar.* 1. qorallandurush; 2. kiyindürüş, yasandurush.
- teçhiz etmek** qorallandurmaq.
- teçhizat** *-ti is. ar.* qoral-yaraq, eswab-üsküne.
- tedadi** *is.* 1. eske élish, xatirilesh, yadigha keltürüş; 2. birleshtürüp oylash, baghlap tesewwur qilish.
- tedâfü** *is. ar.* 1. ittirishish, türtushüş, noqushush; 2. özini qoghdash, özini muhapizet qilish.
- tedahuk** *is. ar.* külüşhüş.
- tedahül** *is. ar.* arilishish, bir-birige ötüp singish.
- tedarik** *-ki is. ar.* tekshürüp tépish, qolgha keltürüş.
- tedarikli** *s.* her nersige aldin ige bolush.
- tedârub** *is. ar.* urushüş, soqushush.
- tedarük** *is. ar.* bk. **tedarükat**.
- tedarükat** *is. ar.* hazirliq, teyyarliq.
- tedârüs** *is. ar.* oqush, yézish.
- tedâvi** *is. ar.* dawalash.
- tedâvi etmek** dawalimaq.

tedavül *is. ar.* aylinish, dewr qilish, ötüşhüş, ötushup turush, ayilinip turush (mal).

tedbir *is. ar.* tedbir, chare, yilan, wasite, usul.

tedbir almak tedbir qollanmaq.

tedbirli *s.* tedbirlik.

tedbirsiz *s.* tedbirsiz, amalsiz.

tedbirsizlik *-ği is.* tedbirsizlik.

tedeffün *is. ar.* kömulüş, depne qilinish.

tedehhün *is. ar.* yaghlinish, maylinish.

tedehhüş *is. ar.* qorqush, chöchüş.

tedelli *is. ar.* tazlishish.

tedemmül *is. ar.* yerni oghutlash.

tedenni *is. ar.* chékinish, arqigha qaytish.

tedennüs *is.* kir bolup kêtish, kirlishish.

tederrüb *is. ar.* ipetlishish, chiqishish.

tederrüc *is. ar.* qedemmuqedem ilgirilesh.

tederrün *is. ar.* ezaning birer yérining ishishi.

tederrüs *is. ar.* ders élish, ders süpitide oqush.

tedessür *is. ar.* kiyim kiyish, kiyinish.

tedfin *is. ar.* kömush, depne qilish.

tedhiş *is. ar.* qorqutush, tehdit sélish, térrorluq.

tedhişçi *is. s.* tehdit salghuchi, qorqutquchi, térror.

tedhişçilik *-ği is.* térrorluq.

tedip *-bi is. ar.* edebke kirgüzüş, yolgha kirgüzüş.

tedirgin *s.* rahetsiz, biaram: *Gürültüden tedirgin oldum* – Warang-churungdin biaram boldum.

tedirginlik *-ği is.* rahetsizlik, biaramliq.

tediye *is. ar.* tölesh (pulni), tölen'gen pul.

tediye anlaşmaları özara pul qerz bérish kélishimliri.

tediye etmek tölimek, ötimek.

tedkikat *is. ar.* tetqiqat.

tedlis *is.* satquchining öz mélining eyibini yoshurushi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tedliye *is. ar.* 1. sanggilatmaq; 2. ispat teyyarlimaq; 3. holuqmaq.

tedmir *is. ar.* yoqishish, tügitish.

tedricen *z. ar.* tedrijiy halda.

tedrici *s. ar.* tedrijiy.

tedriç *is. ar.* tedrijiy halda algha bésish.

tedris *is. ar.* ders bérish, ögitish, oqutush.

tedris etmek oqutmaq.

tedrisat *-ti is. ar.* telim, oqutush, derslik.

tedsim *is. ar.* köz tegmisun dep kichik balilarning yüzige qara sürkep qoyush.

tedvin *is. ar.* neshir üçhün hazirlash.

tedvir *is.* 1. aylandurush, chögilitish; 2. bashqurush.

tedviye *is. ar.* dawalash, dora bérish.

teeccüc *is. ar.* tutushush, yalqunjash (ot).

teeccüm *is. ar.* achchiqlinish, xapa bolush.

teeddüp *-bü is. ar.* qorunush, iza tartish.

teehül *is. ar.* öylinish, turmushqa chiqish.

teehür *is. ar.* kéchitish.

teemmül *is. ar.* muhakime, oylinish.

teemmüm *is. ar.* ana bolush.

teenni *is. ar.* salmaqliq bilen ish körüş, éghir-bésiqliq.

teennüs *is. ar.* 1. chishi; 2. ayallarche qiliq qilish.

teerrüb *is. ar.* özini eqilliq qilip körsitish.

teessi *is. ar.* teselli bérish, könglini yasash.

teessüf *is. ar.* pushayman, ökünüş, arman.

teessüf etmek ökünmek, pushayman qilmaq.

teessür *is. ar.* 1. köngül yérimliqi; 2. ishtin boshitish.

teessüs *is. ar.* 1. qurulush; 2. orunlishish, yiltiz tartish, makanlishish.

teevvi *is. ar.* makanlishish, yerlishish.

teevvüh *is. ar.* ingrmaq, ahperiyad chekmek.

- teeyyüt** -dü *is. ar.* toghra chiqish, réalliqqa aylinish.
- teezzür** *is. ar.* pürkinish, orinish, yépinish.
- tef** *is. ar. müz.* dap (chalghu eswabi).
- tef'il** *is. ar.* pal achturush, pal saldurush.
- tefahhur** *is. ar.* iptixar, pexirlinish, maxtinish.
- tefahhus** *is. ar.* inchikilep tekshürüş.
- tefáhür** *is. ar.* iptixar, pexir.
- tefakkud** *is. ar.* iz-dirikini qilish.
- tefakkuh** *is. ar.* güldek échilish.
- tefakkur** *is. ar.* yéqirlishish, kembeghellishish, yuqsullishish.
- tefakum** *is. ar.* qiyinlishish (ish).
- tefáküh** *is. ar.* chaqchaqlishish.
- tefarrüş** *is. ar.* kényiyish, tarilish, yéyilish.
- tefasuh** *is. ar.* pasahet bilen sözlesh.
- tefavüd** *is. ar.* bir-birige payda bérish, bir-biridin paydilinish.
- tefavüt** *is. ar.* perq.
- tefci** *is. ar.* janni qiynash, derdke qoyush.
- tefcir** *is. ar.* zey suni éqitip chiqiriwétish.
- tefdiye** *is. ar.* janni pida qilish.
- tefe** *is. ar.* toqumichiliq mashinisining taghaqlirini tutup turidighan üsküne.
- tefe'ül** *is. ar.* pal sélish, pal béqish.
- tefeccür** *is. ar.* 1. tang aqirish, tang süzülüş; 2. yerdin su qaynap éqish; 2. yérilish, chak kétish.
- tefeci** *is. ar.* jazanixor.
- tefecilik** -*ji is.* jazanixorluq.
- tefehüm** *is. ar.* asta asta chüshinish.
- tefek** *s.* ushshaq-chüshshek, parche-purat.
- tefekkür** *is. ar.* tepekkur, pikir qilish.
- tefeli** *s.* ching oqulghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tefelluk** *is. ar.* périlish, chang kétish.
- tefellüc** *is. ar.* 1. yérilip partlap kétish; 2. palech bolup qélish.
- tefelsüf** *is. ar.* peylasopluq qilish, pelsepe sözlirini sözlesh.
- tefennün** *is. ar.* 1. özgirish; 2. pen öginish, köp nerse öginish
1. sözini xilmuxil qilish.
- teferruat** *-tı is. ar.* keng kölemlik, etrapliq: *Bu meseleyi teferruatıyla anlatmak* – Bu mesilini etrapliq chüshendürmek.
- teferruh** *is. ar.* xoshallinish, köngli échilish.
- teferruk** *is. ar.* ayrilish, bölünüş, tarqilish.
- teferrüç** *is. ar.* seyyare.
- teferrüş** *is. ar.* sézish, tuyush.
- teferrüť** *-tü is. ar.* alahidilishish.
- teferrüź** *is. ar.* ayrilish.
- tefessüh** *is. ar.* sésisish, chirish, purash.
- tefettüt** *is. ar.* ushshaq parchilinish, uwilinish.
- tefevvuk** *-ku is. ar.* üstünlük, ghalib kélish.
- tefevvüh** *is. ar.* 1. tilgha élish, sözlesh; 2. munasiwetsiz sözlerni sözlesh.
- tefevvüz** *is. ar.* üstige élish (bir ishni).
- tefeyyüz** *is. ar.* yükilish, ilgirilesh.
- teffiz** *is. ar.* bir ishini birige ittirip qoyush, dönggep qoyush.
- tefhim** *is. ar.* bildürüş, uqturush.
- tefhim** *is. ar.* ulughlash.
- tefkir** *is.* pikir qildurush, oylandurush.
- tefrid** *is. ar.* dunyadin kéchip Alla yoligha kirish, terkidunya bolush.
- tefrih** *is. ar.* 1. rahet-paraghet; 2. rawajlinish, awush; 3. tuxumdin chiqish waqti.
- tefrik** *-ki is. ar.* perq qilish ayrish.

tefrika *is. ar.* 1. gézitte her küni parche-parche bésilghan roman qatarliq eserler; 2. öchmenlik, dühmenlik.

tefriş *is. ar.* pol, taxtay.

tefrişat *is. ar.* gilem, perde, zediwal, yaghach sayman qatarliq öy bisatliri.

tefside *s. far.* qizghin.

tefsih *is. ar.* kényiyish.

tefsir *is. ar.* 1. izah, izahat; 2. sherh, sherehlesh, izahlash, chühshendürush, izahat bérish.

tefsir etmek izahlımaq, sherhiyilmek.

tefsire *is. ar. tp.* 1. doxturning késelning süydükini tekshürüshi; 2. doxtur teripidin tekshürülgen süydük.

teftih *is. ar.* 1. échish; 2. kékirish.

teftik *is. ar.* 1. yérish, bérilish; 2. titish, titilish (yung we paxta).

teftis *is. ar.* ushshaq parchilımaq, parchilash.

teftiş *is. ar.* teptish, közdin kechürüş, tekshürüş.

teftiş etmek közdin kechürmek.

teftit *is. ar.* parche-parche qiliwétish, parche-parche qilinish.

tefvit *is. ar.* ötküzüş, qachurush.

tefviz *is. ar.* 1. zakaz qilish, zakaz qilinish; 2. tarqitish, yéyish.

tefzi *is. ar.* 1. ürkıtish; 2. hang-tang bolup qarash, heyranlıq bilen qarash.

tegabbür *is. ar.* , tozan bésish, topa bésish.

tegabün *is. ar.* bir-birini aldash (sodida).

tegaddüb *is. ar.* ghezeplinish, achchiqlinish, xapa bolush.

tegapül *is. ar.* uqushulmaslıqtin kélip chiqish.

tegalüt *is. ar.* yéngilish.

tegamüz *is. ar.* ghemze, közining quyruqıda qarash.

tegarbül *is. ar.* ghelwirdin ötküzüş.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tegarrüd is. ar.** qushlarning chirayliq sayrishi.
tegarrür is. ar. ghururlinish.
tegassün is. ar. putaq chiqirish.
tegasül is. ar. ghusil qilish, yuyunush.
tegaşşı is. ar. 1. pürkinish, bėpinish; 2. hoshini yoqitish.
tegavvut is. ar. chong teret qilish.
tegavvür is. ar. 1. chongqur chöküş; 2. nersining asasını izdesh, nersining yiltizini qėzish.
tegayür is. ar. maslashmasliq, zit kėlish.
tegayüz is. ar. xaplishish, renjishish.
tegayyüp -bü is. ar. ghayib bolush, körünmeslik.
tegazzul is. ar. 1. ghezel éytish; 2. ghezel sheklide sheír yėzish.
tegazzüp is. ar. ghezeplinish, achchiqlash.
tegelti is. égerning astigha sélinidighan tére, tére toqum.
tegil is. far. buruti xet tartqan yigit.
teğmen is. ask. shaowéy (herbiyde).
teğre is. daire.
teğrek is. daire sheklidiki yumilaq nerse.
teğrel is. dairesiman, yumilaq.
teh is. far. tekti, tégi, asti, tüwi.
tehâbb is. ar. dostlishish, dost bolush.
tehacüm is. ar. hujumgha ötüş, hujum qilish.
tehâdü is. ar. aldanghandek körünüş.
tehâluf is. ar. sotchining ikki terepke qesem ichküzüşhi.
tehaluf is. ar. xilapliq, mas kelmeslik.
tehalük -kü is. ar. janni tikip qoyush.
tehâmi is. ar. 1. özini qoghdash 1. adwokatliq, aqlash.
tehâmük is. ar. exmeq boluwėlish.
tehannün is. ar. séghinish, körgüsi kėlish.
tehârüm is. ar. qėri boluwėlish, qėri körünüş.
teharüş is. ar. talishish.

- tehassüb** *is. ar.* yastuqqa yölünüş.
tehâsüd *is. ar.* heset qilish.
tehasüm *is. ar.* düshmenlik qilish.
tehâşî *is. ar.* yoshurunush, möküsh.
tehâvün *is. ar.* ehmiyet bermeslik, muhim dep bilimeslik.
tehcir *is. ar.* köchürüş.
tehcir etmek köchürmek, köchtürmek.
tehciye *is. ar.* hejilesh.
tehdim *is. ar.* yiqitiwétish, bitchit qilish, yer bilen yeksan qilish.
tehdit *-di is. ar.* tehdit, qorqitish, popoza.
tehdit etmek tehdit salmaq.
tehdiye *is. ar.* hediye qilish.
tehecci *is. ar.* hejilesh.
teheccüd *is. ar.* kéchilik namaz.
teheccüm *is. ar.* hujumgha ötüş, hujum qilish, aldirap kétish.
teheddi *is. ar.* toghra yolgha kirish.
teheddüm *is. ar.* örülüş, yiqilish.
tehekküm *is. ar.* chaqchaq, oyun.
tehellül *is. ar.* ochuq chiray, külup turush.
tehemten *s. ar.* bestlik.
tehennüc *is. ar.* qorsaqtiki balining midirlishi.
tehattük *is. ar.* 1. yirtilish; 2. péshane tomurining yérilip kétishi; 3. xijil bolmasliq.
tehevvü *is. ar.* qusush, yandurush.
tehevvüm *is. ar.* mügdesh.
tehevvür *-rü is. ar.* achchiqlinish, ghezepke kélish.
teheyü *is. ar.* teyyarlinish, hazirlinish.
teheyüb *is. ar.* qorqutush, qorqush.
teheyüç *-cü is. ar.* hayajanlinish, hayajanliq.
teheyüm *is. ar.* heyran qélish, heyranliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tehim s. ar. gunahkar, jinayetchi.

tehir is. ar. kichiktürüş, keynige shürüs.

tehiye is. ar. 1. salam; 2. salam bérish, salam qilish; 3. dua qilish; 4. miras, mülük.

tehlik is. ar. öltürüş.

tehlik edilmek qoyup bérilmek.

tehlik etmek kéchiktürmek.

tehlike is. ar. tehlike, xeter, xewp.

tehlikeli s. tehlikilik, xeterlik, xewplik.

tehlil is. ar. tehlil («La ilahe illillahu» sözini tekrarlash).

tehlüke is. ar. bk. **tehlike**.

tehniyet is. ar. tebriklesh, mubareklesh.

tehrib is. ar. qachurush, qachurulush.

tehvi is. ar. qusturush, yandurtush.

tehvín is. ar. asanlashturush, ongaylandurush, yénikleshtürüş.

tehyiç -cı is. ar. hayajanlandurush.

tehzil is. ar. 1. chaqchaqqa aylandurush; 2. bir shéirni nezm sheklige keltürüş.

tehzip -bi is. ar. tüzitish, yaxshilash.

tehziz is. ar. titresh, titritish.

tek -ki s. 1. bir; 2. yalghuz, taq: *O, bu memlekette tektir* – U, bu yurtta birla; *Üç, beş ... tek sayılardır* – Üch, besh ... taq sanlardur.

tek bencilik -ği is. peqet menchilik, solipsizm (peqet özinila dunyada mewjut bolghan birdinbir réalliq dep bilip, obiéktp dunyani inkar qilidighan qarash).

tek erklik -ği is. monarxiyye, taq erklik.

tek evli s. taq er-xotunluq, bir er-xotunluq, jorisi (jupti) bir bolghan.

tek gözlülük -ğü is. tughma singa közlük.

tek heceli s. bir boghumluq (söz).

- tek parça** *is.* tek parche.
- tek renkli** *s. is.* taq renglik.
- tek tanrıçı** *is.* bir tengrichi, bir xudachi, monotéizm terepdari.
- tek tanrıçılık** *-ğı is.* bir tengrichilik, bir xudachiliq, monotéizm.
- tek tek** *z.* bir-bir, birdin-birdin.
- tekabbuh** *is. ar.* set körüş, yaman körüş.
- tekabbül** *is. ar.* qobul qilish.
- tekabbül etmek** maqul bolmaq.
- tekabkub** *is. ar.* qorsaqling ghuruldish.
- tekabül** yüzmayüz, yüzmayüz kélish.
- tekâmül** *is. ar.* kamaligha yétish, kamaletke érishish.
- tekamür** *is. ar.* qimar oynash.
- tekanlamlı** *s.* bir menilik.
- tekanlamlı kelime** *is.* bir menilik söz.
- tekâpü** *is. far.* parazitliq, teyyar-tapliq.
- tekâsüf** ulghiyish, qoyuqlishish, zichlishish.
- tekasüm** *is. ar.* 1. ehdilishish; 2. bölüşhüş, bölüşhüwélish.
- tekâsür** *is. ar.* 1. köpiyish; 2. bek maxtinish.
- tekaşşu** *is. ar.* belghem chiqirish.
- tekatu** *is. ar.* ikki siziqling bir-birini késip ötüshi.
- tekatür** *is. ar.* tamchilash, tamchilap éqish.
- tekatül** *is. ar.* bir-birini öltürüş, öltürüşhüş.
- tekatüm** *is. ar.* ber-biridin sir saqlash.
- tekâüdiye** *is. ar.* pénsiye maashi.
- tekaüt** *-dü is. ar.* 1. pénsiyige chiqish; 2. pénsiyige chiqquchi.
- tekâver** *s. is. far.* yorghilash (tat).
- tekavim** *is. ar.* teqwim, kaléNDAR.
- tekavvül** *is. ar.* yalghan sözlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tekavvüm *is. ar.* tüzlesh, toghrilash, tüz qilish (qingghir nersini).

tekavvüt *is. ar.* ozuqlinish, kütünüsh.

tekayüd *is. ar.* bir-birige hiyle ishlitish.

tekazâ *is. ar.* qerz bergüchining qerzdarni qistishi.

tekâzüb *is. ar.* bir-birige yalghan sözlesh, bir-birini aldash.

tekazzu *is. tp.* chiqanning yiringlishishi.

tekbib *is. ar.* kawap qilish, kawap qilinish.

tekbir *is. ar.* tekbir (Allahu ekber dep bashlghan dua).

tekdir *is. ar.* eyiblesh.

teke *is. zool.* tike.

teke gibi kokmak bek set purimaq.

teke sakalı *is. bot.* tike saqili (ösümlük).

tekebbür *is. ar.* tekebburluq qilish, hakawurluq qilish.

tekeddür *is. ar.* 1. bulghinish, paskina bolush; 2. köngli buzulush, qayghurush, hesret chékish.

tekeffüf *is. ar.* qol kötürüp tilesh, dua qilish.

tekeffül *is. ar.* kèpil bolush, kèpillik qilish.

tekehhün *is. ar.* palchiliq qilish, rem sélish, remmalliq qilish, remmal.

tekel *is.* monopol, qamsash, tizginlesh, igilep élish, changgiligha élish: *Yurtseverlik kimsenin tekelinde değildir* – Wetenperwerlik héchkimning changgilidiki nerse emes.

tekelci *s. is.* qamsighuchi, monopolchi, tizginligüchi.

tekelcilik *-ği is.* monopolchiliq, qamsawchiliq.

tekellüf *is. ar.* 1. aware bolush, japa chékish; 2. tüzüpilesh.

tekellüm sözlesh, gep qilish.

tekellüs *is. ar.* shorliship kétish (yer).

tekemmül *is.* kamaletke yétish.

tekemmün *is. ar.* yoshurunush.

tekemmüş *is. ar.* aldirash, ténesh.

teker *is.* 1. chaq; 2. yumilaq shekillik (nerse): *Araba tekeri* – Harwa chaqi.

teker teker *z.* birdin-birdin, ayrim-ayrim.

tekerlek *-ği is.* 1. chaq; 2. *s.* donggilek, yumilaq, dügilek shekillik.

tekerlekli *s.* chaqliq.

tekerleksi *s.* chaqsiman.

tekerlemek domilimaq, yumilimaq.

tekerlenmek domilanmaq, yumilanmaq.

tekerli *s.* chaqliq, chaqi bolghan.

tekerrüh *is. ar.* yirginch.

tekerrür *is. ar.* tekrarlinish, yéngilinish.

tekerrüş *is. ar.* purlishish.

tekessür *is. ar.* köpiyish, artish.

tekeş *s.* jupti yoq, jorisi yoq.

tekevvün *is. ar.* peyda bolush, tughulush.

tekeyyüf *is. ar.* xushallinish, keypi chagh bolush.

tekfil *is. ar.* kèpil qilish, kèpil qilinish, kèpil körsitish.

tekfin *is. ar.* képenlesh, képen'ge élish.

tekfir *is. ar.* 1. kapir dep bilish; 2. yoqitish, yoq qilish.

tekhil *is. ar.* (közge) sürme sürüş.

tekid *is.* 1. tekit, tekrarlash; 2. chingitish, békitish.

tekil *s. gram.* birlik: *Çocuk tekil, çocuklar çoğul isimdir* – Bala birlik, balilar köplüktür.

tekin *s.* 1. bosh, quruq (ichide héch adem yoq); 2. bextlik, teylelik; 3. rahat, huzur, tiptinch.

tekir *s. zool.* 1. alitaghil müshük; 2. *is.* (aq we qara déngizda yashaydighan) bir xil béliq.

tekit *-di is. ar.* 1. qoshulush 1. kücheytish, chingitish.

tekke *is. ar.* 1. xaniqa, ibadetxana; 2. mergen we palwanlarning telim meydanı 1. meydanxana (neshe chékilidighan yer).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tekleme 1. taqlımaq (maysini) shalanglatmaq; 2. mator porshénisining biri ishlimes bolup qalmaq.

teklif is. ar. 1. tartinish, qorunush; 2. tekliq; 3. séliq, baj; 4. ilgiri sürüş; 5. yüklesh: *Aramızda teklif yok – Otturimizda tartinish yoq.*

teklifli s. tartinchaq, qorunidighan: *Teklifli mesafir geldi – Tartinchaq méhman keldi.*

teklifname is. sughurta organlirining sughurtigha yézilghuchilargha bergen hüjjiti.

teklifsiz s. tartinmaydighan, tartinmas, qorunmas, qorunmaydighan, gépi ashkara: *Teklifsiz arkadaş – Gépi ashkara yoldash.*

teklifsizlik -ği is. tartinmasliq, qorunmasliq.

teklilik -ği is. 1. taqliq, teklilik, yalghuzluq; 2. bir lira.

teklikesiz s. bixeter, xetersiz.

tekme is. peshwa, tépik.

tekmekleme peshwa atmaq, tepmek.

tekmile qoshümche, ilawe.

tekmil is. s. ar. 1. tügitish, püttürush; 2. pütün; 3. teltöküs.

tekmilleme tügetmek, tamamlımaq.

tekne is. 1. tengne: *Hamur teknesi – Xémir tengnisi*; 2. kéme gewdisi; 3. herxil déngiz transport qoralliri; 4. oymanliq.

tekneleşme is. chongqurluq.

teknik -ği is. it. 1. yol, usul, mitod; 2. téxnika, senet, hüner: *Bu işin tekniğini bilmiyorum – Bu ishning yolini bilmeymen.*

teknikçi is. ald. senetchi, senetkar, hünerwen.

teknisyen is. fr. téxnik.

teknoloji is. fr. téxnologiyeye.

tekrar z. ar. tekrar, yene, bir qétim.

tekrar tekrar z. üsti-üstige, arqa-arqıdin.

tekrarlamak tekrarlımaq, bashqıdin ishlimek.

tekrarlanmak tekrarlanmaq, tetqiq qilinmaq.

- tekrarlatmak** tekrarlatmaq, tetqiq qildurmaq.
tekrarlayıcı s. is. tekrarlanghan (nerse).
tekrarlı s. tekrarlaydighan.
tekrim is. ar. hörmət bildürüş, ulughlash, chong körüş.
tekrir is. ar. 1. tekrarlash, yene bir qétim ishlesh; 2. nutuqning tesirini kücheytish üçhün bir sözni tekrarlash usuli.
tekrir is. ar. yene bir qétim közdin kechürüş.
teksif is. ar. ulghaytish, qoyuqlashturush, kücheytish, chingitish.
teksir is. ar. köpeytish, artturush.
tekst is. fr. original, esli nusxa.
tekstil is. fr. toqumichiliq.
tekstil endüstri toqumichiliq sanaiti.
tektib is. ar. azdurush, yaman yolgha bashlash.
tektük s. shalang, anda-sanda.
tekvin is. ar. peyda qilish, yaritish.
tekye is. ar. 1. yölinish, tayinish; 2. ishinish; 3. xaniqa.
tekyenişin is. ar. far. xaniqa, ibadexanilardiki derwish.
tekyıl is. ar. kile bilen olchesh.
tekzip -bi is. ar. inkar qilish, ret qilish.
tekzip etmek inkar qilmaq, ret qilmaq.
tel is. 1. tala: *Saç teli* – Chachning talasi; 2. sim, tara: *Telefon teli* – Téléfon simi; *Tambura teli* – Tembur tari.
tel is. télégamma sözining qisqartilishi.
tel çekmek télégamma bermek.
tel yazısı is. télégamma.
tel'in is. ar. lenet oquş, qarghash.
tela is. it. saroshka (chapanning kökrikige élinidighan).
tela çatmak saroshka qoymaq.
telaffüz is. ar. teleppuz.
telafi is. ar. ornini toldurush, tölem: *Telafi kolay olmayan zarar* – Tölumi asan chüşmigen ziyan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- telafi etmek** tölimek, ornini tolduruwalmaq.
- telahhum is. ar.** semrish, et élish.
- telâhi is. ar.** waqtini oyun bilen ötküzüş.
- telâhuz is. ar.** köz qiri bilen qarash.
- telâki is. ar.** uchrishish, birlishish, érishish.
- telâki noktası is.** qoshulghan nuqta.
- telakki is. ar.** chüshenche, köz qarash.
- telakkum is.** 1. aghzigha loqma-loqma sélip yutmaq; 2. qorsaqlarning gholdurlishi.
- telâküm is. ar.** mushtlishish, boks.
- telalji is. tip.** tarqalghan késel.
- telâssus is. ar.** oghriliq qilish.
- telâsuk is. ar.** 1. yépushish, chaplishish; 2. bir organining bashqa bir organgha chapliship qélishi.
- telasüm is. ar.** 1. duduqlash; 2. taghdin-baghdin jawap bérish.
- telâş is. ar.** 1. aldirash, téneshe; 2. qayghu, endishe: *Telâş içinde kaçtlar* – Aldirap-ténep qachti; *Hastanın halinde telaş edecek bir şey yok* – Késelning halidin endishe qilghudek ish yoq.
- telâş etmek** endishe qilmaq.
- telâşi is. ar.** 1. tarqilish; 2. qimmitini yoqitish.
- telâşlandırmak** ténemek, ghem-endishige salmaq.
- telâşlanmak** , endishige chüshmek, sewrsizlik qilmaq.
- telâşli is.** aldirighan, endishige chüshken.
- telâşsız** 1. endishisiz; 2. temkin.
- telcim is. ar.** 1. yügen sélish; 2. tizginlesh.
- tele is. ar.** tuzaq, qiltaq.
- telebbüm is. ar.** 1. oynash; 2. emchektin sötning témp éqishi.
- telebbüs is. osm.** kiyish, kiyinish.
- telefon is. ar.** yoqitish, israp.

telefon *is. fr.* t  l  fon.

telefon etmek t  l  fon bermek.

telefon kul  besi (pochtixanilarda) t  l  fon bilen s  zlishidighan mexsus   y.

telefoncu *is.* t  l  fonchi: *Telefoncu k  z* – T  l  fonchi qiz.

telefonculuk *-  ju is.* t  l  fonchiliq, t  l  fon xadimi.

telefonla  mak t  l  fonlashmaq, t  l  fonda s  zleshmek.

telefonometre *is. fr.* t  l  fonometr (t  l  fonda s  zleshken waqitni y  zish eswabi).

telefotografi *is. fr.* t  l  fotograf (fotograf resimni tok   qimi bilen yiraqlargha yetk  z  sh yoli).

telegram *is.* t  l  gram.

telehhi *is. ar.* oyun tamasha bilen waqit   tk  z  sh.

telehh  b *is. ar.* 1. yalqunjash y  nish (ot); 2. ishshish, yallughlinish.

telehh  f *is. ar.* hesret ch  tish, mehrun bolush.

telek *-  gi is. zool.* qushlarning qanat we quyruqidiki qattiq peyler.

telekardiyofon *is. fr.* y  rek tingshiguch (st  toskop).

teleke *is.* qanat we quyruqning uzun we qattiq q  pi.

telekominikasyon *is. fr.* t  l  kominikosion (xewer, maqale, resim, awaz qatarliqlarning   l  ktr   qimi, tok simi, radio we bashqilar arqiliq   linishi we tarqilishi).

telel'   *is. ar.* parildash, parqirash.

telem *is. ar.* 1. sapan chishining topida qaldurghan izi; 2. siziq.

telemeteorograf *is. fr.* t  l  mitiograf (isharet we xewerlerni uzaq yerge tarqitidighan eswab).

telemetre *is. fr.* t  l  m  tr (uzaq yerdiki bir nuqta bilen arimizdiiki).

telerru *is. ar.* 1. shaxlinlish, putaq, chiqirish; 2. qisimlarga b  l  n  sh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

teles s. chuwuq, chuwlghan (rext).

telesimek konirap chuwlmaq, konirap yirtilmaq.

teleskop -pu is. yun. téléskoop (seyyarilerni közetküchi eswab).

telestetofon is. téléstétifon (yürek urushini kücheytip, yiraqtin anglindighan eswab).

teletakimetre is. fr. télétakmétr (bir qatnash wasitisining süritini yiraqtin bilip turush üçün qollinilidighan qurulma).

teletayp is. ing. tok küchi bilen heriket qilidighan xewerlishish eswabi.

televizyon is. fr. télévizor.

televvün is. ar. 1. bir rengdin bashqa rengge özgirish, bashqa rengge kirish; 2. turaqsizliq, biqararliq; 3. aliqanat.

televvüs is. ar. paskinilishish, kirlishish.

teleyyün is. ar. yumshaq.

telezzüz is. ar. lezzetlinish, huzurlinish, temini téshish.

telfif is. ar. orash, yögesh, pürkesh.

telfik is. ar. birleshturush, yighish, toplash.

telgraf is. fr. télégraf, télégramma.

telgrafçı is. fr. télégrammichi, télégrafchi, télégraf xizmetchisi.

telgrafhane is. tiligrammixana, télégrafxana.

telhib is. ar. tutashturush, tutashturulush, yalqunjitish.

telhid is. ar. kömüş, depne qilish.

telhif is. ar. échinish.

telhim is. ar. semritish, et aldurush.

telhis is. ar. xulase, xulasilesh, yighinchaqlash at, ši.

telhiye is. ar. oynitish, xush waqit ötküzish.

telif is. ar. 1. muresse qildurush; 2. kitap yézish.

telkib is. aft. leqem qoyush.

telkim is. ar. loqma-loqma yégüzish.

telkin *is. ar.* 1. singdürüş, ögütish, terbiye bérish; 2. qebre üsti murasimi (ölükni kömüshtin awwal ötküzüdidighan diniy resmийet): *Çocuklara iyi düşünceler telkin etmeye çalışmalı – Balilargha yaxshi idiye singdürüş üçün tirishish lazim.*

telköprü *is.* zenjir köwrük (bu bashtin u bashqa tartilghan).

tellâk *is. osm.* tellaq (muncha we serraplarda kishilerni yuyüp qoyghuchi er).

tellâl *is. osm.* 1. birer malni warqirap yürüp bashqilargha tonushturghuchi, jarchi, buyruqni yetküzguchi; 2. dellal, wasitichi.

tellâliye *is.* bk. *tellâllik.*

tellâllik *-ği is.* 1. dellalliq; 2. dellalgha bérilidighan heq.

tellemek télégram bermek (chekmek).

tellemek 1. zinnetimek, chirayliq yasimaq; 2. heddidin artuq maxtimaq, üstün bahalimaq.

tellendirmek (tamaka) tutashturup chekmek.

telli *s.* 1. talaliq; 2. zerlik.

telsik *is.* puqraliqqa ötüş, grazhdanliqqa kirish.

telsim *is. ar.* aghzigha söyüş, söyüş.

telsiz *s.* 1. talasiz; 2. simsiz téléfon, simsiz télégraf.

teltik *-ği s.* qusur, nuqsan, éwen.

teltikli *is. mat.* yétersizlik: *Bu adamın gördüğü işler her vakit böyle teltikli olur – Bu ademning kergenliride hemishe mushundaq yétersizlikler bolidu.*

telve *is.* chine-qacha astidiki dagh (astigha yighilip qalghan).

telvih *is. ar.* 1. aydinglashturush, ashkarilash; 2. kinaye.

telvim *is. ar.* eyiblesh, ahanet qilish, eyiblinish, ahanet qilinish.

telvin *is. ar.* reng bérish, boyash boyilish.

telvis *is. ar.* kir qilish, paskina qilish.

telyin *is. ar.* 1. yumshitish, yümshitolish; 2. ichini boshitish (qewziyetni).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

telziz *is. ar.* lezzetlendirüş, tem kirgüzüş, tem kirgüzülüş.

tem *is. yun.* bk. *tema*.

tema *is. yun.* tekrarlangan téma, yéngilanghan téma.

tema'dün *is. ar.* medenlishish, meden haligha kélish.

temadi *is. ar.* sürüş, dawam qilish.

temâlük *is. ar.* özini tutuwélish, nepsini yighiwélish.

temas *is. far.* 1. tégish; 2. alaqe, munasiwet; 3. bérish-kélish, arilishish: *Bu adamlar hiç temasım yok* – Bu adem bilen héchqandaq munasiwitim yoq.

temaşa *is. ar.* 1. tamasha; 2. sehne esiri, oyun.

temayül *is. ar.* 1. mayil, xahish; 2. éghish, bir tereplimilik köz qarash; 3. yüzlinish.

temayüz *is. ar.* özini körsitish, alahide körünüş.

temâzüc *is. ar.* chaqchaqlishish.

tembel *is. far.* hurun: *Bu bir tembeldir* – Bu bir hurundur.

tembelhane *is.* hurunlar öyi, hurunlar meydani, hurunlar yéri.

tembelleşmek hurunlashmaq.

tembellik *-ği is.* hurunluq.

tembih *is. ar.* tenbih, agah.

temdih *is. ar.* köp maxtash.

teme *is.* dem (ishikning tiriki).

temeddüh *is. ar.* maxtinish, özini maxtash.

temeddün *is. ar.* medeniylishish, zamaniwilishish.

temehhür *is.* mahir bolush, usta bolush.

temek éghilning penjiri.

temekkün *is. ar.* makanlishish, yerlishish, orunlishish.

temel *is. s.* 1. ul; 2. asas: *Ülkemizi kalkındırmada temel güç halktır* – Memliketni qildurushta asas köp xelqtur; 3. asasi; 4. prinsip; 5. qaide; 6. qanuniyet; 7. muhim.

temelleşmek yiltiz tartmaq, yerleshmek.

temelli *s.* 1. ullaq; 2. daimi axirigha qeder: *Sağlam temelli bir yapı* – Puxta ullaq (asasliq) bina.

temellük *-kü is. is.* shexsiy mülük.

temelsiz *asassiz, bosh, ulsiz.*

temenna *is. ar.* qolni kötürüp bérilgen salam ishariti.

temennah *is. ar.* bk. **temenna**.

temenni *is. ar.* tilek, ümid, arzu.

temenni etmek *tilimek, ümid qilmaq.*

temerküz *is. ar.* toplash, toplanish, yighiwélish, yighilish: *Temerküz kampi* – Yighiwélish lagiri.

temerküzlestirmek *merkezleshtürmek.*

temermür *is. ar.* til we kalpukning dawaqliq titrep turushi (késel).

temerrün *is. ar.* köndürüş, adetlendürüş.

temerrüt *-dü is. ar.* bash egmeslik, étiraz bildürüş.

temeshür *is. ar.* mesxirilinish.

temeskün *is. ar.* miskinlishish.

temeşşüt *is. ar.* chach we saqilini tarash.

temettü *-ü is. ar.* 1. kirim, darahet; 2. bir shirket hessidarlirining herbirige bölün'gen payda.

temevvüç *-çü is. far.* dolqunlinish, dawalghush.

temevvül *is. ar.* bay bolush, mal-mülükke ige bolush.

temevvüt *is. ar.* bir organning ölüp iqtidaridin qélishi.

temeyyü *is. ar.* suyulush (suyuq halgha kélish).

temeyyüz *is. ar.* özini körsitish, alahidilishish.

temezzuk *is. ar.* yirtilish, parche-parche bolush.

temhid *is. osm.* 1. yéyish, yatquzush, sélish; 2. retlesh, tertipke sélish.

temhik *is. ar.* élip tashlash, emeldin qaldurush.

temhil *is. osm.* möhlet, keynige qaldurush, purset bérish.

temhir *is. ar.* tamgha bésish, tamghilash, péchet bésish, péchetlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

temhiriye is. ar. tamgha heqqi, möhür heqqi.

temhis is. osm. tejribe imtihani élish.

temime is. ar. köz monchiqi (köz tegmeslik üçün ésilghan).

temin is. ar. 1. kapalet; 2. kapalet bérish, hödde qilish; 3. ige bolush, qolgha keltürüsh.

teminat -tı is. ar. kapalet.

temiz is. osm. 1. pakiz: *Temiz oda* – Pakiz öy; 2. pak: *Temiz adam* – Pak adem; 3. rawurus: *Temiz giyinmek* – Rawurus kiyinmek; 4. apaq: *Mehmeti temize çıkarmak* – Mexmetni aqlimaq (gunahsiz qilmaq).

temiz kan is. bk. kan.

temizlemek 1. pakizlemek, tazilimaq: *Jandarma eşkiyayi temizledi* – Patrol banditlarni tazilidi; 2. yoqatmaq; 3. tügetmek, püttürmek: *Bir aylık işi bir haftada temizledim* – Bir aylıq ishni bir heptide tügettım; 4. hemmini yighishturmaq; 5. térimaq, ilghimaq, parlimağ: *Boğdayı taştan temizledim* – Bughdaydiki tashni tazilidim.

temizlenmek 1. pakizlenmek, tazilimaq; 2. yoqimaq, yoq bolmaq; 3. heyr axirlashmaq.

temizletmek pakizletmek, tazilatmaq, parlatmaq, ilghatmaq.

temizleyici is. tazilighuchi, pakizligüchi.

temizlik -ği is. 1. taziliq, pakizlik; 2. sapliq.

temkin is. ar. éghir bésiqliq, salmaqliq, soghuqqanliq.

temkinli s. éghir bésiq, salmaq, sewrchan.

temlik -ki is. ar. mülük qilip bérish.

temliye is. ar. toldurush, toldurulush.

temmâr is. ar. jigde, chilan we xorma qatarliq méwe-chéwe satquchi.

temmuz is. 7-ay, iyul.

tempo *is. it.* 1. tézlik derijisi (muzikida); 2. tézlik, sûret; 3. usul, yol.

temr *is. ar.* chilan.

temre *is. ar.* bir dane chilan.

temren *is.* oqya oqi we neyzining uchidiki uchluq tömür.

temrin *is. ar.* ögitish, köndürüş, tapshuruq (oqughuchilargha bérilgen).

temriye *is.* 1. jim; 2. bir xil késili.

temsil *is. ar.* 1. wekil: *Ben halkı temsil ediyorum* – Men xelqning wekili bolalaymen; 2. tiyatir; 3. simwol; 4. temsil; 5. singdürüş.

temsilci *is.* wekil: *Temsilciler toplantısı* – Wekiller yighini.

temsilcilik *-ği is.* wekillik.

temskiye *is. ar.* «yaxshi chüsh körüng!» dégen menide qollinilidu.

temve *is. ar.* suyuqlashturush.

temyiz *is. ar.* 1. ayrish, tallash; 2. yaxshi-yamandin perq qilish.

ten *is. far.* ten, neden, wujud.

ten'il *is. ar.* nal urdurush, taqilash.

tenâci *is. far.* kusuldishish, kotuldishish.

tenadür *is. ar.* az uchrash.

tenâfüs *is.* qizghinish, körelmeslik, heset qilish.

tenaggüm *is.* naxsha éytish, ghezel oqush.

tenakus *is. far.* aziyish, kémiyish, öksüş.

tenakuz *is. ar.* uyushmasliq, mas kelmeslik, qarimu qarshiliq, zitliq.

tenaküh *is. ar.* nikahlinish.

tenâl *is.* yiraqliq, uzaqliq.

tenassub *is. ar.* tikilip turush.

tenassur *is. far.* xristian bolush.

tenâsur *-îs ar.* yardemlishish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tenasül** *is. ar.* köpiyish (nesil), tughush, nesil qaldurush.
tenasüp *-bü is. ar.* tanasip.
tenâsür *is. ar.* 1. chéchilish; 2. pürküsh, pürkülüş.
tenâşüd *is. ar.* shéir oqush.
tenâvüb *is. ar.* nöwetlishish.
tenâvül *is. ar.* élip yéyish.
tenâvüm *is. ar.* yalghan uyqu, yalghan uxlash.
tenâvür *is. ar.* bestlik (adem).
tenazzuf *is. ar.* pakizlinish, pak bolush.
tenbâl *s. ar.* petek, pakar (adem).
tenbel *s. far.* horun, midiq.
tenbih *is. ar.* 1. tenbih, oyghitip qoyush; 2. agahlandurush.
tencere *is. far.* qazan.
tencim *is.* yultuz bilimi bilen meshghul bolghuchi.
tencis *is. ar.* sésish, sésitish.
tenciye *is. ar.* qutuldurush, qutquzush.
tenciz *is. ar.* netije, axirigha yetküzüş.
tender *is. ing.* parawozgha chétilghan suxana we kömürxana.
tendürüst *-tü s. far.* saghlam, tendurus.
tene *is. far.* 1. beden, wujut; 2. ömüchük tori.
tenebbüt *is. ar.* ösüş, ünüp chiqish.
teneddüb *is. ar.* itilish, pütüp qélish (yara).
teneddüm *is. ar.* pushayman qilish.
teneffu *is. ar.* paydilinish.
teneffür *is. ar.* yirginish, seskinish.
teneffüs *is. ar.* nepes élish, dem élish, teneppus.
teneffüshane *is.* harduq öyi, dem élish öyi.
teneffüz *s. ar.* nopuzluq, abroyluq.
teneke *is. s.* 1. tünike; 2. tünike qacha; 3. tünikidin ishlen'gen; 4. pulsiz.
tenekeci *is.* tünikichi.

- tenekecilik** *-ği is.* tünikichilik.
- tenemmür** *is. ar.* 1. yolwas xuyigha kiriwélish; 2. warqirap qorqitish, popuza qilish.
- tenessi** *is. ar.* mest bolush.
- tenessüh** *is. ar.* bek chirayliq, tengdashsiz.
- teneşir** *is. far.* textirawan (murda yuyidighan).
- teneşirlik** *-ği is.* 1. meschitlere murda yuyidighan) öy; 2. ölüshke az qalghan (késel).
- teneşşut** *s. ar.* huzur, rahet.
- teneşşüf** *is. ar.* imish, sümürüş.
- tenevvüh** *is. ar.* peryad chékip yighlash (tawutning arqisidin).
- tenevvüm** *is. ar.* mügidesh.
- tenevvür** *-rü is. ar.* nurlanmaq, yaltirimaq.
- tenezzüh** *is. ar.* sayahet.
- tenezzül** *is. ar.* 1. (baha) töwenlesh, chüshüş; 2. pesiyish, peslishish.
- tenezzülen** *z. ar.* kichik péilliq bilen.
- teng** *s. far.* tar (yer yaki nerse).
- tengâr** *is. far.* 1. Alla, Xuda; 2. yénigha kirish qiyin bolghan adem.
- tengçeşm** *is. far.* achközlük.
- tenge** *is.* Qazaqistanning pul birliki.
- tengerek** *-ği is.* yung égiridighan urchuq.
- tengnâ** *is. far.* 1. tar yer, boghaz, kéchik; 2. mazar, gör.
- tenha** *s. far.* nopusi az, ahalisi az: *Tenha bir şehir* – Ahalisi az sheher.
- tenhalaşmak** nopusi azaymaq.
- tenhalık** *-ği is.* 1. yalghuzluq; 2. bosh yer.
- tenhânişin** *s. far.* yalghuz olturghuchi.
- tenhârev** *s. far.* yalghuz ketküchi.
- tenhâyi** *is. far.* tenhaliq, yalghuzluq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- tenhil** *is. ar.* tasqash, tasqilish (eglek bilen).
- tenide** *s. far.* 1. toqulghan, örülgen, éshilgen; 2. *is.* ömüchük tori.
- tenih** *is. tiy.* girim, perdaz.
- tenis** *is. ing.* choyla top.
- tenjir** *is. ar.* 1. nepretlendürüş, yirgindürüş; 2. esker toplash, urushqa yighish.
- tenjis** *is. ar.* nepes aldurush, nepeslendürüş.
- tenjiş** *is. ar.* paxta étish, yung titish.
- tenkid** *is. bk. tenkit.*
- tenkit** *-di is. ar.* tenqid.
- tenkit** *-ti is. ar.* chékit qoyush.
- tenkitçi** *is.* tenqidchi.
- tenkiz** *is. ar.* qutuldurush, qutquzush.
- tenmik** *is. ar.* 1. hösin xet bilen yézish; 2. yézish, yézilish.
- tennüb** *is. ar.* qarighay.
- tennür** *is. ar.* 1. duxopka; 2. tonur; 3. mesh.
- tennüre** *is. far.* derwishlarning chepini, jende.
- tenor** *is. it. müz.* erlarning yuqiri awazi, yuqiri awazliq naxsha éytquchi.
- tensip** *-bi is. ar.* layiq körüş, uyghun we muwapiq bilish.
- tenşif** *is. ar.* emdürüş, ichküzüş.
- tenşim** *is. ar.* 1. kökirip qélish, purap qélish; 2. bir ishni bashlash.
- tenşir** *is. ar.* tarqitish, neshr qilish.
- tenşüy** *is. far.* 1. jeset yughichi; 2. textirawan.
- tente** *is. it.* sayiwen, kölenggilik.
- tentene** *is.* güllük jiyek, güllük ramka.
- tenteneli** *s.* güllük jiyek bilen bézelgen, güllük jiyek tutulghan.
- tentif** *is. ar. tıp.* tükni chüshürüş (dora bilen).
- tentür** *-rü is. fr.* ötkür puraqliq etir.

- tentürdiyod** *is. fr.* yod.
- tenûmend** *s. far.* bestlik, gewdilik (adem).
- tenük** *s. far.* 1. inchike, yupqa; 2. az yengil; 3. ajiz, bosh; 4. yumshaq.
- tenük havsala** *s. ar.* sewrsiz, taqetsiz, chidimas.
- tenvi** *is. ar.* türlendürüş, xilmu xil qilish, herxillashturush.
- tenvir** *is. ar.* yorutush, shehrlep chüshendürüş.
- tenya** *is. yun. zoo.* yapilaq medde qurti.
- tenzede** *s. osm.* jim, shük, awazsiz, ünsiz.
- tenzil** *is. ar.* töwenlitish, töwen chüshürüş, azaytish.
- tenzilât** *-tı is. ar.* bahani chüshürüş.
- tenziri** *osm.* (yaman xewer bérip) chöchütmek, qorqutmaq.
- teokrası** *is. fr.* téokratiye (siyasiy hakimiyet ruhaniylar qolida bolghan idare qilish usuli).
- teomeni** *is.* özini xuda hésablash, özini xuda dep tonush.
- teorem** *is. fr. mat.* téoréma (ispatlighili bolidighan اساسی qaide).
- teori** *is. fr.* nezeriye.
- teorik** *s. fr.* nezeriyiwi.
- tepe** *is.* 1. choqqa; 2. égzilik, döng, töpe; 3. torus (öyning):
Dağın tepesi – Tagh choqqisi.
- tepegöz** *s.* péshanisi tar we közliri chéchigha yéqin.
- tepeleme** *is.* 1. dumbalash; 2. guruppa, top-top; 3. *s.* lipmuliq.
- tepelemek** 1. dumbalimaq; 2. weyran qilmaq, berbat qilmaq; 3. öltürmek.
- tepeli** *s.* pöpüklük, tajiliq: *Tepeli tavuk* – Pöpüklük toxu.
- tepelik** *-ği is.* 1. bashqa kiyilgen herqandaq nerse üstidiki bézek; 2. bina yaki quruluşning eng üstidiki qubbe.
- tepgiç** *is.* diwitküch, tepküch.
- tephir** *is. ar.* 1. horlashturush; 2. pargha aylandurush.
- tepede** *s. osm.* biaram.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- teplik** -*ği is.* domilitip pishurup ishlen'gen kigiz.
- tependirik** -*ği is.* éger toqumning ikki qaniti.
- tependirmek** tipirlatmaq.
- tepinmek** tipirlimaq.
- tepir** *is. far.* ghalwur.
- tepişmek** 1. bir birini tepmek; 2. ittirishmek.
- tepike** *is.* inkas, réfléks.
- teпки** *is.* 1. eks tesir; 2. réaksiye; 3. tepküchi quwwet.
- tepkime** *is.* 1. eksi tesir körsitish; 2. réaksiye eksi tesir.
- tepkimek** eksi tesir körssetmek.
- tepmе** *is.* 1. tépish; 2. peshwa.
- tepmek** 1. tepmek 1. keynige tepmek (qoral).
- tepremek** tewrimek.
- teprenmek** tewrenmek.
- tepreşmek** (késel) qozghalmaq.
- tepretmek** tewretmek.
- tepsi** *is. yun.* 1. petnus; 2. tawa.
- ter** *is.* ter.
- ter** *s. osm.* taza, yéngi.
- ter'ib** *is. ar.* qattiq qorqutush.
- ter'iş** *is. osm.* titritish, titritilish.
- tera** *is. far.* 1. taraza, mizan; 2. derwazning tengpungluq tayiqi tengpungluq.
- terâ'i** *is. far.* otlash, yaylaqta chiqish.
- terabbu** *is. ar.* badashqan qurup behuzur olturush.
- terabbus** *is. ar.* kütüş, teqezza bolush, intizar bolush.
- terâcu** *is. ar.* 1. biridin ayrilish; 2. bir yerge qaytish; 3. waz kéchish, qaytish.
- terâdûf** *is. ar.* 1. arqa -arqidin kétish, bir-birige egishish, teqip qilish; 2. ikki yaki téximu köp sözning bir menide qollinilishi, menidash.

terâfuk *is. ar.* 1. yoldash bolush; 2. yardem qilish, yordemlishish.

terafüd *is. ar.* , yordemlishish, bir birige yordem qilish.

terah *is. ar.* qayghu, hesret, ghem.

terahhul *is. ar.* bir yerdin bashqa bir yerge köchüsh.

terahhum *is.* ich aghritish, merhemet qilish.

terahhus *is. ar.* 1. ruxset; 2. erzanlash.

terak *is. ar.* 1. yériq, dez, chang; 2. warang-churung.

terakki *is. far.* tereqqiy, ilgirilesh.

terakkiperver *is. ar. far.* tereqqiyperwer, tereqqiyat terepdari.

terakkiyât *is. ar.* tereqqiyat.

terakkuk *is. ar.* échinish, ich aghritish.

terakkus *is. ar.* 1. tinmay chiqip chüshüsh (chüshüp-chiqish); 2. tansa oynash, ussul oynash.

teraküm *is. ar.* birikish, yighilish, toplanish, jem bolush.

terane *is. far.* 1. muqam, teghme; 2. zérikürgüchi söz.

terapötik *s. fr.* shipa bergüchi, dawa bolghuchi.

terasül *is. ar.* xewerlishish, mektuplishish.

teraud *is. ar.* titresh.

terbiyik *s. bk. terbiyikl.*

terbiyikli *s.* buruti xet tartqan.

terbi *-i is. ar. astr.* ayniq yer sharigha toghra kelgen qismining yérimi yoruq, yérimi qarangghu bolush haliti.

terbian *z. ar.* töt bürjek, kwadrat, töt chasa.

terbiye *is. ar.* 1. terbiye; 2. ders, sawaq; 3. yémekliklerge sélinidighan turlük ezme; 4. köndürüsh (haywanni); 3. harwa haywanlirining tizgini.

terbiyeci *is. s.* terbiyichi.

terbiyeli *s.* 1. terbiyilik, exlaqliq, qaide-yosunluq; 2. ichige ezme sélinghan (tamaq).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

terbiyesiz **s.** terbiyisiz, exlaqsiz, qaide-yosunni bilmeydighan.

terbiyesizlik **-ği is.** terbiyisizlik, exlaqsizliq, qaide-yosun bilmeslik.

terbiyet **is. far. bk. terbiye.**

terbiyevî **s. ar.** terbiyiwi.

terci **s. osm.** maashliq xizmetchi, ayliqchi.

tercib **is. osm.** 1. ulughlash; 2. méwe derixighe tizelgen tirek.

tercih **is. ar.** ewzel bilish, ela körüş: *Yabancı ülkede kral olmaktansa, öz yurdunda dilenci olmayı tercih ederim* – Kishining yurtida qiral bolghanidin köre, öz yurtida qelender bolghanni ewzel körimen.

terciye **is. ar.** ümid qilish, ümidwar bolush.

tercüman **is. ar.** terjiman.

tercümanlık **-ği is.** terjimanliq.

tercüme **is. ar.** 1. terjime; 2. terjime qilinidighan eser.

tercümeihâl **-lı is. ar.** terjimihal, biografik.

terdâmen **s. far.** nomussiz, hayasiz.

terdest **s. is.** usta, mahir, qoli gül.

terdesti **is. far.** ustiliq, mahirliq, uzluq.

terdif **is. ar.** 1. arqa-arqidin yürgüzüş, yürgüzülüş; 2. arqa-arqidin sözlesh.

terdit **-di is. ar.** 1. ret qilish; 2. bir pitirni ikki biliq qilip bildürüş; 3. bir ishni késiwetmey linggirtaqtap qilip qoyush.

terdiye **is. ar.** pürkesh, yépush.

terecci **is. ar.** 1. iltimas qilish, yalwurush; 2. ümid, ümid qilish.

tereccuh **is.** bir terep bolush, bir terepni qollash.

tereddi **is. ar.** özgirish, chiriklishish.

tereddüt **-dü is. ar.** ikkilinish, tewrinish, arisaldi, qararsizliq.

teref *is. osm.* 1. yumshaqliq; 2. yaxshi; 3. nazuk, neps, yaxshi nerse.

tereffuk *is. osm.* siliq muamile, tatliq til, xush chiray.

tereffü *-ü is. osm.* örlesh, yuqiri, köturülüş.

terehhüb *is. osm.* rahip bolush.

terek *-ği is.* 1. dukanlarda mal tizilghan tekche; 2. shepkinging aldi teripi.

tereke *is. osm.* miras, ölgüchidin qalghan köchme yaki köchmes mülükler.

terekküp *-bü is. osm.* terkip tépish, meydangha kélish.

terelelli *s.* aliqanat, tentek.

terementi *is.* iskipdar, térpéntin.

terennüh *is. osm.* mestlik yaki bashqa sewebtin ikki terepke lingship méngish.

terennüm *is. ar.* 1. sayrash, naxsha éytish; 2. medhiyilesh, medhiye: *Bu şarkıda parti terennüm ediliyor* – Bu naxshida partiye medhiyilini.

teres *is.* solahchi, dellal, tépishTurghuchi.

teressüp *is. ar.* tinish, chöküş, süzülüş.

tereşşüf *is. ar.* suni sumürüş.

tereşşüh *is. ar.* sizish (suyuqluqining sizip éqishi).

terettüp *is. ar.* üstige chüşhüş, yüklinish: *Bu iş bize terettüp etti* – Bu ish bizge yüklendi.

tereyağı *-ni is.* sériq may.

terfi *-i is. ar.* 1. ösüş (xizmet orni, derijisi); 2. örlitish, östürüş; 3. siniptin köchüş.

terfil *is.* bayashatliq, parawanliq.

terfik *-kı is. ar.* yénigha adem qoshush.

terfil *is. osm.* 1. ulughlash; 2. uzitish.

tergib *is. ar.* arzu qildurush, terghipliq.

tergibât *is. ar.* terghibat.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

terhib *is. ar.* 1. hal-ehwal sorash, salamlashish; 2. bek qorqutush, qorqutulush.

terhik *is. ar.* renige qoyush.

terhil *is. ar.* 1. yökesh; 2. köchürüş.

terhip *is. ar.* bk. **terhib**.

terhis *is. ar.* 1. eskerliktin qaytish; 2. ruxset qilish.

terike *is. ar.* 1. öyde olturup qalghan qiz; 2. tömür qalpaq.

terim *is.* atalghu, xas atalghu.

teriye *is. fr. zool.* yer astida yashaydighan haywanlarni owlaydighan it.

terk *-ki is. osm.* 1. tashliwétish, terk qilish; 2. waz kéchish; 3. qoyuwétish.

terkend *is. osm.* bk. **terkende**.

terkende *is. osm.* hiyle-mikir, yalghan, saxta.

terketmek tashliwetmek, waz kechmek.

terki *is.* égerning arqa qismi.

terkik *is. osm.* 1. yupqilitish, inchikilitish; 2. yumshitish; 3. nazaket bilen bildürüş.

terkin *is. osm.* 1. öchürüş (xetni); 2. buyash.

terkip *-bi is. osm.* 1. terki; 2. guruppa.

terkis *is. osm.* oynitish, oynitilish.

terkiz *is. osm.* tikish.

terleme *is.* 1. terlesh; 2. yopurmaqtin su chiqish.

terlemek 1. terlimek; 2. yopurmaqtin su chiqarmaq; 3. horlashmaq; 4. xet tartmaq (burut); 5. harmaq, teste putturmek (ishni).

terletici *is.* 1. terletküchi; 2. terlitidighan dora.

terletmek 1. terletmek, ter chiqarmaq; 2. hardurmaq: *Bu ish beni terletti* – Bu ish meni hardurdi.

terli *s.* terligen.

terlik *-ği is.* 1. oyde kiyilidighan yénik ayagh; 2. shapaq bök, ich bök; 3. égerning terliki.

terme *is.* yawa turup.

termem *is. osm.* 1. onglash; 2. tutquzush, ornigha chüshürüş, ornigha sélîsh (sunuq heqqide).

termik *s. fr.* issiq, hararet.

terminüs *is. fr.* poyiz, tramway qatarliqlarning axirqi békiti.

termometre *is. fr.* térmométr.

termonoloji *is. fr.* térmonologiye (penning yaki senetning birer sahesige ait atalghularning yighindisi).

termos *is. yun.* chaydan.

termostat *-ti is. fr.* nersilerning issiqliqini saqlap qalidighan eswab.

terör *-rü is. fr.* chaqmaq chéqish.

terrâs *is. ar.* qalqan tutqan, qalqan qollanghan.

ters *is. fr.* 1. tetür; 2. eksi; 3. epsiz; 4. paydisiz, yéqimsiz; 5. köngülsiz; 6. zit.

ters *is.* tézek, mayaq, haywan poqi.

tersâ *is. osm.* xristian.

tersân *s.* qorqaq, qorqunchaq.

tersane *is.* kéme, paraxot ishlinidighan yer.

tersaneli *is.* qedimde déngiz ofitséri we eskerliri shundaq atilatti.

tersi *is. zool.* bir xil béliq.

tersif *is. ar.* yutum-yutum ichish.

tersim *is. ar.* resimini sizish.

tersinmek 1. arqigha buralmaq, keynige qaytmaq; 2. tetürlük qilmaq.

terslemek 1. aghzini buzmaq, set söz qilmaq; 2. (haywan heqqide) tézeklimek.

terslenmek 1. aghzi buzulmaq, set söz chiqmaq; 2. tetürlük qilmaq.

terslik *-ği is.* tetürlük.

tersnâk *s. ar.* qorqaq, qorqunchaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

terso is. «tur, toxta, bes, yéter, boldi, kupaye» dégen menilerde qollanghili bolidu: *Sabahtan beri bülbül gibi ötüyorsun, terso be!* – Etigendin béri bulbuldek sayrapla ketting, bes yéter.

tersyön is. tetur méngish, qarimu qarshi méngish.

tersih is. osm. 1. süzüsh, tindurush; 2. béqip östürüş; 3. sözini pasahet bilen sözlesh mahariti.

tersiş is. osm. sépish, chéchish.

tertemiz s. pak, pakiz.

tertibat -tı is. osm. 1. orunlashturush, jaylashturush; 2. qurulma, inshaat, jahaz, üsküne.

tertip -bi is. ar. 1. tertip; 2. pilan; 3. hazirlash, teyyarlash; 4. bet, tizish (metbeede); 5. hiyle, yasalma.

tertipçi is. s. hiyliger, suyiquest, hazirlighuchi.

tertiplmek 1. tizmaq; 2. hazirlimaq.

tertipli s. 1. tertiplik, öz jayida; 2. hazirlaqliq, teyyarlaqliq; 3. aldin hazirlanghan.

tertipsiz s. tertipsiz, qalaymiqan, retsiz.

tertipsizlik -ği is. tertipsizlik, retsizlik, biseremjanliq.

terviç is. osm. qollash (pikirni).

tervih is. osm. 1. puraq bérish, puraq chiqish; 2. huzurlandurush; 3. qedimiy sazlardin biri.

tervik s. far. tindurush, süzüldürüş.

terviye is. ar. 1. chongqur oylinish, chongqur chüshinish; 2. sugha qandurush.

terye s. fr. bk. teriye.

terzebân s. far. 1. hazir jawab; 2. qelem.

terzi is. osm. 1. tikküchi, kiyim tikküchi; 2. tikimxana.

terzihane is. osm. tikimxana, seypungxana.

terzik s. ar. béqish, ozuq bérish.

terzilik -ği is. ar. seypungluq, tikümchilik.

tes'id is. ar. tebriklesh, qutlash.

- tes'ül** *is. ar.* tilemchilik qilish.
- tesâbuk** *is. ar.* musabiqe.
- tesadüf** *-fü is. ar.* 1. tüyuqsiz, ushtumtup; 2. uchriship qélish, duch kélish.
- tesadüfen** *z. ar.* tesadipen, tuyuqsiz, ushtumtut.
- tesadüm** *is. ar.* toqunushup qélish.
- tesahhur** *is. ar.* 1. mesxire qilish; 2. zoqlinip chaqchaq qilish; 3. külkige qélish.
- tesahup** *-bu is. ar.* 1. ige chiqish; 2. asras, qoghdash.
- tesâhül** *is. ar.* 1. siliq muamile qilish; 2. asan dep közge ilmasliq.
- tesakkub** *is. ar.* téshilip kétish (qélish).
- tesallâ** *is. bk. teselli.*
- tesalüp** *-bü is. ar.* 1. ikki nersining chapras halgha kélishi; 2. tomur we singirlarning bir-birining üstige min'giship qélishi; 3. ériqning birbirige ötüşhüshi.
- tesâmu** *is. ar.* anglash, ishtish.
- tesâmun** *is. ar.* pang bolup kélish.
- tesanüt** *-dü is. ar.* mürige-mürini tiresh.
- tesark** *is. ar.* chélishish, chélish.
- tesâruy** *is. ar.* buyruq bérish, höküm qilish.
- tesâüb** *is. ar.* 1. esnesh; 2. ghepletke chöküş.
- tesâül** *is. ar.* bir-biridin sorash, sürüshte qilish.
- tesâvi** , barawerlik, tenglik.
- tesbit** *is. ar.* 1. békitish, muqimlashturush; 2. ching ornitish; 3. shübhe qaldurmasliq.
- tescil** *is. ar.* qeit qilish.
- tesebbüb** *is. ar.* sewep bolush.
- tesebbüt** *is. ar.* sewr qilish, chidash, chidamliq körsitish.
- teseccüd** *is.* sejde qilish.
- tesehhur** *is. ar.* zangliq qilish, mesxire qilish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tesekkür *is. ar.* 1. mest bolush; 2. shéker késilige giriptar bolush; 3. shéker késili.

teselli *is. ar.* teselli, köngül awutush.

teselluh *is. ar.* qorallinish.

tesellüb *is.* 1. yéshinish; 2. éri ölgen ayalning matem kiyimi kiyishi.

tesellüc *is. ar.* su tonglap qar haligha kélish.

tesellüd *is. ar.* sil késili bolup qélish.

tesellüm *-mü is. ar.* 1. ötküzüp élish; 2. teslim qilish, zorlap boyun egdürüş.

teselsül *-lü is. ar.* bir-birige iliship kétish, bir-birige zenjirdek baghlinish.

tesemmüm *-mü is. ar.* zeherlinish.

tesemmün *is. ar.* semritish, semrip kétish.

tesennün *is. ar.* chish chiqish.

teserru *is. ar.* yügürüş, téz heriket qilish.

tesettür *-rü is. ar.* erlerdin qéchish, erge körünmeslik.

teseyyüp *-bü is. ar.* tul qélish (ayal).

teseyyüp *-bü is. ar.* xalimasliq, hurunluq, midiqliq.

tesfid *is. osm.* zixqa gösh ötküzüş (kawap üçün).

tesfir *is. al.* seperge chiqirish.

teshik *is. ar.* ézish, yanjish, soqush.

teshil *is. ar.* asanlashturush, ongaylashturush.

teshil *is. osm.* yöteldürüş.

teshin *is. ar.* issitish, issitilish, qizitish, qizitilish.

teshir *is. ar.* 1. qolgha chühürüwélish, özige qaritiwélish; 2. qaymuqturush, azdurush, özige jelp qilish, meptun (sheyda bolush).

tesir *is. ar.* 1. tesir; 2. tesir qilish.

tesir etmek tesir qilmaq.

tesirli *s.* tesirlik, tesir qilghuchi.

tesirsiz *s.* tesirsiz, tesir qilmaydighan.

- tesis** *is. ar.* 1. qurush, teshkil qilish; 2. qurulma.
- tesisat** *is. ar.* üsküne, qurulush üsküniliri.
- tesisatçılık** *-ğı is.* ornashturush, qurashturush.
- tesisatçı** *is.* binalarda éléktr, su, gaz üskünilirini ornatquchi (ishchi).
- tesit** *-di is. ar.* qutlash.
- teskere** *is.* 1. jirgha; 2. zambil.
- teskereci** *is.* 1. zambil kötürgüchi; 2. doxturxanilarda késel jighini (nosulka) kötürgüchi.
- teskib** *is. ar.* téshish (töshük), töshük échish.
- teskim** *is. ar.* 1. késel qilish; 2. buzulush, yéngilish, xata sanash.
- teskin** *is. ar.* tinchlandurush, xatirjem qilish.
- teskir** *is. ar.* mest qilish.
- teskit** *is. ar.* jim qilish.
- teskiye** *is. ar.* 1. sughirish, su bérish; 2. sughirilish, sughirish.
- teslih** *is. ar.* 1. qorallandurush, qorallandurulush; 2. térisini soyup chiqirish, térisi soyulush.
- teslihat** *-tı is.* qorallinish.
- teslim** *is. ar.* 1. qayturup bérish, qayturush; 2. ötküzüp bérish; 3. teslim bolush, el bolush; 4. étiraz qilish: *Benim hakkı olduğumu herkes teslim eder* – Méning heqliq ikenlikimni hemme étirap qilidu.
- teslimat** *is.* qayturulghan nerse yaki qoyulghan pul.
- teslimiyet** *-tı is. ar.* teslim bolush.
- tesliye** *is. ar.* teselli bérish, könglini awutush.
- tesmim** *is. ar.* zeherlinish.
- tesmin** *is. ar.* 1. sekkizge bölüş, sekkizge chiqirish; 2. (nersige) baha pichish.
- tesmin** *is. ar.* semritish, semritilish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tesmir is. ar. 1. méwe derexlirining chéчек tashlap méwe tughushi; 2. malning köpiyishi.

tesmir is. ar. mixlash, mixlinish.

tesmiye is. ar. isim bérish, at qoyush.

tespih is. ar. teswi.

tespih ağacı -ni is. bot. teswi yaghichi.

tespit -ti is. ar. 1. qimirlimasliq, yéride ching turghanliq, ching ornitilghanliq.

tesri -i is. chapsanlitish, süritini ittikitish.

tesrib s. 1. eyiblesh, setlesh; 2. bashqa urush.

tesrir is. osm. xushal qilish, xushallandurush.

test is. ing. 1. tejribe, sinaq; 2. imtixan.

testere is. far. here.

testere balığı is. akula béliqining bir türü.

testi is. far. komzek (su toshush üçün ishilitilidighan), chögün.

tesvib is. ar. hukapat bérish, mukapatlash.

tesvid is. 1. qarartish 1. kupiyisini ishlesh.

tesvik is. ar. heydesh, mangghuzush, ilgiri kétish.

tesvit -di is. ar. qaraytish, qara qilish.

tesviy is. ar. (sewebsiz) kichiktürüş, texir qilish.

tesviye 1. tekshilesh, tüzlesh; 2. ötesh, tölesh; 3. bir yerge ewetilgen eskerlerge bérilidighan pül ornidiki qeghez.

tesviyeci is. qurashturghuchi ishchi.

tesviyecilik -ği is. qurashturush (ornitish) ishi.

tesviyehane is. qurashturush ishxisi (séxi).

tesyâr is. ar. ewetish, ewetilish.

tesyir is. ar. 1. yürgüzüş, yürgüzülüş; 2. ewetish, ewetilish, yollash, yollinish.

teşâbüh is. ar. 1. oxshishish; 2. oxshashliq.

teşahhum is. ar. semritish, yagh tutush.

teşâki *osm.* 1. shikayet qilishish, bir-birining gheywitini qilish; 2. hal-ehwallishish, derd töküshüsh.

teşâkük shériklik, ortaqliq.

teşâtüm *is. ar.* tillishish.

teşâub *is. ar.* putaq chiqirish, chataq chiqirish.

teşaur *is. ar.* tut chiqish.

teşâur *is. ar.* shairliq qilish, shairdek heriket qilish.

teşâvür *is. ar.* meslihetlishish, bir-birige meslihet bérish.

teşbi *is. ar.* qorsiqini toyghuzush, qarni toyush.

teşbib *is. ar.* 1. ot yéqish; 2. ayalning güzellikini shéir bilen medhiyilesh.

teşbih *is. ar.* oxshitish.

teşci *is. ar.* jasaretlendürüş, righbetlendürüş.

teşcir *is. ar.* ormanlashturush.

teşdit *-di is. ar.* shiddetlendürüş, ulghaytish.

teşebbüs *is. ar.* 1. tirishish, tirishjanliq körsitish; 2. kirishish, bashlash; 3. ilgharliq.

teşeddüt *-dü is. ar.* 1. shiddetlinish; 2. jiddiylishish.

teşeffi *is. ar.* 1. yaxshilinish, shipa bolush; 2. rahetlinish, huzurlinish; 3. öch élish.

teşekki *is. ar.* shikayet qilish.

teşekkük *is. ar.* shübhilinish, gumanlinish.

teşekkül *-lü is. ar.* 1. teshkil tépish; 2. qurulush; 3. shekillinish.

teşekkür *-rü is. ar.* rehmet.

teşemmüs *is. ar.* 1. özini aptapqa sélish; 2. issiq ötüp qélish.

teşennüc *is. ar.* 1. pürlishish, qorulush 1. pey tartish.

teşerrüf *is. ar.* sherep his qilish (biri bilen tonushqanliq üçhün).

teşettüt *-tü is. ar.* chichilangghuluq, uyushmasliq.

teşeüm *is. ar.* teleysiz dep bilish, shum péshane hésablash.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

teşevvuk *is. ar.* 1. zoqlinish, heweslinish; 2. arzusini bildurush.

teşevvüş *is. ar.* chigishlik, tügün: *Zihnimde bir teşevvüş var* – Kallamda bir tügün bar.

teşeyyüd *is. ar.* 1. yükselitish, östürüş 1. ching we mehkem bolush.

teşeyyüh *is. ar.* yashinish, qérip qélish.

teşezzüb *is. ar.* tarqilish, tarqaqlishish.

teşhir *is. ar.* 1. körsitish; 2. körgezme qilish; 3. söz-chöcek qilish; 4. (jinayetchini) sazayi qilish.

teşhis *is. ar.* 1. (kim ikenlikini) tonush, angqirish; 2. diagnoz (késelni).

teşhiz *is. ar.* 1. uchluq qilish, ötkür qilish, ittik qilish; 2. bülesh, bülishish; 3. agahlandurush, segekleshtürüş.

teşkik *is. ar.* yérish, yérilish, ikkige bölüş, parche-parche qilish.

teşkik *is. ar.* gumanlandurush, gumangha qaldurush.

teşkil *is. ar.* 1. teshkil meydangha keltürüş; 2. teshkil tépish.

teşkilât *-tı is. ar.* teshkilat, uyum, uyushma.

teşkilâtçı *s.* teshkilatchi, uyushturghuchi.

teşkilatçılık *-ğı is.* teshkilatchiliq, uyushturmichiliq.

teşkilatlandürmak teshkililimek, uyushturmaq.

teşkilâtlı *s.* teshkillik, uyumluq: *Teşkilâth ordu* – Teshkillik qoshun.

teşmil *is. ar.* omumlashturush, yighinchaqlash, öz ichige élish.

teşmin *is.* yorutush, yorutulush.

teşmir *is. ar.* suwash, suwulush.

teşne *s. far.* ussash, qattiq isteklik.

teşni *-i is. ar.* yaman körsitish.

teşri *-i is. ar.* qansun tüzüş.

- teşrid** *is. ar.* 1. ürkütüp qachurush; 2. qoghliwétish.
- teşrif** *is. ar.* 1. merhehet; 2. shereplendürüş, sherep qazandurush.
- teşrih** *is. ar.* 1. sherhlep chüshendürüş; 2. anatomiye; 3. iskilit.
- teşriî** *is. ar.* qanun tüzüşke ait.
- teşrik** *-ki is. ar.* ortaqlishish, shériklik.
- teşrikimesai** *is. ar.* hemkarliq.
- teşrilat** *-ti is. ar.* toxtam, shertname.
- teşrin** *is.* qedimde 10, 11-aylarga bérilgen ortaql nam.
- teşrini evvel** *is.* qedimde 10-ay shundaql déyilette.
- teşrini sani** *is.* qedimde 11-ay shundaql déyilette.
- teşt** *-ti is. far.* kir dési (tengdisi).
- teştiye** *is. ar.* qishni ichekte ötküzidighan haywanlarning uyqusi.
- teşvik** *-ki is. ar.* 1. righbetlendürmek; 2. qutratmaq, küshkürülmek, weswestige sélinmaq: *Sizin konuşmaniz bizi teşvik etti* – Sizning sözingiz bizge ilham berdi.
- teşvikçi** *is.* 1. righbetlendürgüchi; 2. qutratquchi, küshkürtküchi.
- teşviş** *is. ar.* arilashturuwétish, bulghiwétish.
- teşyi** *-i is. ar.* uzitip qoyush.
- tetabbub** *is. ar.* doxturluql qilish, téwiplik qilish.
- tetabu** *is.* dawamliql bir-birining arqisidin kélish.
- tetafful** *s. ar.* xushametchilik.
- tetahhur** *is. ar.* paksizlinish, teret élish.
- tetanos** *is.* zukam, qizitma.
- tetâum** *is. ar.* temini tétish.
- tetâvül** *is. ar.* uzirash.
- tetavvuf** *is. ar.* tawap qilish, ziyaret meqsiti bilen bir nersining yaki bir yerning etrapida chörgilesh.
- tetavvus** *is. ar.* (tozning renggidekl) renggarekl kiyim kiyish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tetayyür 1. uchush, uchushush, uchup tarilip kêtish; 2. suyuqluqning pargha aylinishi.

tetbit *is. ar.* zerer we ziyan keltürüş (yetküzüş).

tetebbu *-u is. ar.* inchikilen tetqiq qilish.

teterrüb *is. ar.* toyigha milinish, chang-tozangha chöküp kêtish.

tetevvüc *is. ar.* taj kiyish.

tetik *-ği is.* miltiq tepkisi.

tetik *s.* 1. tétik, chebdes; 2. hoshiyar: *Düşmana karşı tetik davranmak gerekir* – Düşmen'ge qarshi hoshiyar turush kérek.

tetikik *-kı is. ar.* tetqiq.

tetikikat *is. ar.* tetqiqat: *Teori tetkikat birimi* – Nezeriye tetqiqat orni.

tetliye *is. ar.* 1. nezir qilish; 2. qaza namizi ötesh.

tetmim *is. ar.* tamamlash, püttürüş.

tetvic *is. ar.* taj kiydürüş, taj kiydürülüş.

tevabi *-i is. ar.* hemrah bolghuchi.

tevâcüh *is. ar.* yüzmu yüz, qarimu qarshi, uchriship qélish.

tevaffuk *is. ar.* érishish, muweppeqiyet qazinish.

tevâfuk *is. ar.* maslishish, uyghunlishish.

tevâfür *is. ar.* köpiyish, artish.

tevahhud *is. ar.* yeksan bolush.

tevahhuş *is. ar.* ürküş, chöchüş.

tevakki *is. ar.* saqlinish, qoghdinish.

tevakku *is. ar.* kütüş, saqlash, ümid qilish, arzu qilish.

tevak kud *is. ar.* tutiship yénish (ot).

tevak kuf *is. ar.* 1. toxtash, turush, muqimlishish; 2. qarashliq (bir tersige), baghliq.

tevâkkül *is. ar.* bir-birini wekil qilish.

tevalî *is. ar.* arqa-arqidin kélish, keyni-keynidin kélish.

tevâlüd *is. ar.* tughdurush, tughush.

- tevâri** *is. ar.* yoshurunush, möküsh.
- tevarüs** *is. ar.* 1. miras élish; 2. miras qélish.
- tevarüt** *is. ar.* eyni waqıtta yüz bergen weqeler.
- tevassul** *is. ar.* bk. **tevâsul**.
- tevâsul** *is. ar.* érishish.
- tevâüd** *is. ar.* wedilishish.
- tevazu** *-u is. ar.* 1. kemterlik; 2. kishining diqqitini jelp qilmasliq.
- tevazün** *is. ar.* tenglik, tengpungluq, tengpunglishish.
- tevbe** *is. ar.* towa, tewbe.
- tevbih** *is. ar.* eyiblesh.
- tevcih** *is. ar.* nishanni özgertish.
- tevdi** *is. ar.* bérish, qaldurush.
- tevdiat** *-tı is. ar.* amanet pul.
- tevdiata bulunmak** pul amanet qoymaq.
- teveccüh** *is. ar.* 1. yönilish 1. külümsiresh, yéqinliq hés qilish.
- teveffi** *is. ar.* ölüsh, wapat bolush.
- tevehhüm** *is. ar.* gumanlinish, shubhilineh, shek, guman, shübhe.
- tevek** *-ği is.* üzüm téki.
- tevekkel** *s. ar.* xalis: *Tevekkel adam* – Xalis adem.
- tevekkül** *is. ar.* tewekkül (her nersini Xudagha tapshurush).
- tevellü** *is. ar.* yaxshi körüş, ashıq bolush, muhebbet baghlash.
- tevellüh** *is. ar.* heyran qélish, hang-tang bolush.
- tevellüt** *-dü is. ar.* 1. tughut; 2. tughut tarixi, tughulghan kün.
- tevelvül** *is. ar.* warang-chürung qilish, patiparaq bolush.
- tevem** *is.* 1. qoshkézek; 2. jüp, oxshashliq.
- teverrut** *is. ar.* xewp-xeterge, yoluqush, qiyin ishqa uchrash.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- teverrüs is. ar.** waris bolush, miraschi bolush.
- tevessuh is. ar.** kir bolush, paskina bolush.
- tevessü -ü is. ar.** kéngiyish, yéyilish.
- tevessüd is. ar.** 1. yastuqqa yölinish; 2. tayinish, yölinish.
- tevessül is. ar.** kérishish, uzirash.
- tevessüp is. far.** sekresh, taqlash.
- tevettür -rü is. ar.** kérilish.
- tevfik is. ar.** 1. maslashturush, uyghunlashturush; 2. ghelibige érishturush; 3. er ismi.
- tevhit -di is. ar.** 1. birleshtürüsh, toplash, yigish; 2. bir hésablash, bir dep bilish; 3. bir xudaliq.
- tevid is. ar.** qorqitish (söz bilen) sözni örüsh, burash, aghdurush.
- tevkif is. ar.** cheklesh, qolgha élip tutup turush, solash.
- tevkifhane is. ar.** qamaqxana.
- tevkil is. ar.** wekil qilish, wekil qilinish.
- tevkir is. ar.** qizghin qarshi élish, ulughlash, hörmitini qilish.
- tevlit -di is. ar.** tughdurush.
- tevrat -ti öz. is.** Tewrat (Musa peyghemberning kitabi).
- tevrin is. ar.** 1. köptürüsh; 2. sil késili bolush.
- tevrin is. ar.** kéngiytish.
- tevsi -i öz. is.** kéngiytish.
- tevsih is. ar.** 1. kir qilish, paskina qilish; 2. datlishish.
- tevshih is. ar.** 1. chirayliq yasap qoyush, chirayliq kiyim kiydürüsh; 2. shéiriyette qosh qapiye.
- tevtir is. ar.** 1. qozuq qéqish; 2. egmech qilip kérish.
- tevvâb is. ar.** 1. qullirining towisini qobul qilyngan Xuda; 2. köp towa qilghuchi.
- tevzi -i is. ar.** teqsimat, teqsim qilip bérish.
- tevzin is. ar.** tengleshtürüsh.
- teyakkuz is. ar.** hoshyarliq, bidarliq.

- teybis** *is. ar.* qurutush.
- teyel** *is.* (tikimchilik heqqide) kök sélip tikish.
- teyellemek** *is. far.* kök salmaq.
- teyemmüm** *-mü is. ar.* teyemmüm (su yoq yerde topa we qum bilen teret élish).
- teyessür** *is. ar.* 1. ongaylishish, qolaylishish; 2. muweppeqiyet bilen ayaghlisish.
- teyit** *-di is. ar.* küchlendirüsh chingitish.
- teyp** *is. ing.* 1. emeliyleshtürüsh, qolash; 2. unalghu.
- teypbandı** *is.* unalghu léntisi.
- teys** *is. zool.* téke.
- teysir** *is. ar.* ongaylashturush, asanlashturush.
- teyyâr** *is. ar.* 1. dolqun, mewch; 2. teyyar, hazir, pütken (nerse).
- teyze** *is.* birawgha nisbeten öz apisining hedisi yaki singlisi, hamma.
- teyzezade** *is. far.* hammining oghli yaki qizi.
- tez** *s. far.* téz, ildam, chapsan.
- tez** *is. fr.* 1. dissirtatsiye; 2. ilmiy maqale; 3. téma, téma chiqirish, höküm.
- tezahür** *is. ar.* 1. körünüsh, bilinish, meydangha chiqish; 2. ipade.
- tezahürat *-ti is. ar.* tentene, daghdugha.
- tezat** *-di is. ar.* zitliq, qarimu qarshiliq.
- tezâüf** *is. ar.* qatlinish, ikki hesse bolush.
- tezavül** *is. ar.* bir nersini meydangha keltürüsh.
- tezâvür** *is. ar.* bir-birini ziyaret qilish.
- tezayüd** *is. ar.* artish, köpiyish, ziyadilishish.
- tezayüt** *-dü is. ar.* artish, köpiyish.
- tezazu** *is. ar.* 1. aldini élish, aldini tosush, tosqun bolush 1. tewrinish, dawalghush.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

tezbib is. ar. 1. méwe qurutush, méwini qaq qélish; 2. quruq üzüm qoshush (bir nersining ichige).

tezbil is. ar. oghutlash, oghut bérish.

tezbir is. ar. yézish, yézilish.

tezcanlı s. sewrsiz, taqetsiz, aldirangghu, aldiraqsan.

tezcanlılık -ği is. aldirangghuluq, sewrsizlik.

tezebbüd is. ar. 1. köpük chiqirish, köpüklinish; 2. qaymaq tutush.

tezebzüb -bü is. ar. qararsizliq, biqararliq.

tezehhür is. ar. 1. chéчекlinish; 2. kökirip paxtilishish; 3. bedenige chiqidighan qapartmilar.

tezek -ği is. 1. tézek; 2. danggal chalma (yer aghdurulghanda chiqqan).

tezekki is. ar. aqlinish, paklinish, pak bolush.

tezekkür -rü is. ar. 1. (bir mesile üstide) bir yerge kélip sözlishish; 2. eqilghe keltürüsh.

tezellül is. ar. özini heqir körsitish, xorluqqa chidash.

tezelzül is. ar. tewresh, titresh.

tezemmül is. ar. pürkinish, orunush, yépinish.

tezenbür is. ar. kibirlinish, hakawurluq qilish.

tezendük is. ar. toghra yolidin ayrilish.

tezerlik -ği is. biy. xunsa (hem erkeklik, hem ayalliq jinsiy ezagha ige).

tezerv is. far. qirghawulning bir türi.

tezevvuk is. ar. 1. zoqlinish, huzurlinish; 2. temini tétish.

tezevvüç -çü is. ar. öylinish, xotun élish, turmush qurush.

tezeyyün is. ar. yasinish, perdazlinish.

tezgâh is. ar. far. 1. dukanlardiki pukey; 2. qehwexana we meyxanilardiki shire; 3. ish shiresi; 4. stanok; 5. toqush mashinisi.

tezgahçı is. tezgahta ishligüchi, toqumichi.

tezgahlamak 1. toqulidighan rextni tezgahqa yerleshtürmaq; 2. ishqa kirishmek.

tezgâhtar *is. far.* qehwexana, bupit we magizinlarda pukeyde turup ishligüchi.

tezhip *-bi is. ar.* hel, potal, altundin hel bérish.

tezkâr *is. ar.* xatirilesh, eslesh.

tezkere *is. ar.* 1. mémorandum; 2. tonushturush xéti, ispat xésti, ruxset qeghizi; 2. terjimihal toplimi; 3. eskerliktin qaytish xéti, eskerlik wezipisini ötigenlik guwahnamisi.

tezkereci *is. ar.* 1. eskerlik mudditini püttürüp qaytqan esker; 2. sotta xatire yazghuchi.

tezkiy *is. ar.* 1. aqlimaq, gunahsiz qilmaq; 2. birining yaki bir ölükning yaxshi ikenlikini sözlimek.

tezkiyi *is. ar.* 1. aqlash; 2. sürüshte qilish; 3. zakat bérish.

tezlemek téz bolmaq, téz ishlimek.

tezlenmek tézleshmek, aldirimaq, sewrsizlik qilmaq.

tezleşmek tézlashmaq.

tezleştmek tézlashturmaq.

tezlil *is. ar.* heqsiz körüş, közge ilmasliq, töwen körüş.

teznib *is. ar.* 1. quyruq taqash; 2. ilawe, qoshümche.

teznid *is. ar.* chaqmaq bilen ot éqish éritish, éritilish.

tezvic *is. ar.* turmushqa chiqirish, erge bérish, talaliq qilish.

tezvik *is. ar.* 1. zoq aldurush, huzurlandurush; 2. temini tétitish.

tezvîr *is. ar.* 1. yalghan bilen tolup kêtish; 2. arini buzush, buzghunchiliq.

tezyil *is. ar.* qoshush, qoshümche qilish, ilawe qilish.

tezyinat *-ti is. ar.* perdaz, bézek, zinnet.

tezyinatlı *s.* perdazlanghan, bézelgen, zinnetlen'gen.

tezyini *is. ar.* bézesh, perdazlash.

tezyit *-di is. ar.* köpeytish, artturush.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tıbâk *is. ar.* 1. uyghunluq, maslishish, uyghunlishish; 2. qatlam, qewet doxturluq, téwiplik.

tıbb *is. ar.* tibbiy.

tıbbiye *s. ar.* tibbiy mektep, tibbiy institut, tibbiy fakultét.

tıbbiyeli *s.* tibbiy mektep oqughuchisi.

tıfl *is. ar.* bala (kichik).

tığ *is. far.* 1. yip we yung igirish chokisi; 2. bégiz.

tığa *is.* oymikeshler ishlepdighan polat qelem.

tık tik tik-tik, tok-tok.

tıkaç *-cı is.* 1. püget, purupka; 2. birawning warqirimasliqi üçun aghzigha keplep qoyulghan nerse.

tıkalı *s.* étip qoyulghan, keplep qoyulghan.

tıkamak étilip qalmaq, etmek, tosulup qalmaq.

tıkanık *s.* étilip qalghan, tosulup qalghan, tiqilip qalghan:
Yollar tıkanık – Yollar étilip qaldi.

tıkanıklık *-ğı is.* 1. étilip qélish, tosulup qélish; 2. nepes qisliqi; 3. alaqining (xewerlishishning) üzülüp qélishi.

tıkاتمک 55 J6 5D 1. étilip qalmaq, tiqilip qalmaq; 2. nepes késilmek; 3. ishtiha tutulmaq.

tıkاتمک etküzmek, tiqquzmaq, kepletküzmek.

tıkıçık *s.* qisti-qistang, tiqishish.

tıkılmک étilmek, tiqilmaq, taqalmaq.

tıkılmک aldigha kelgenni yémek, néme bolsa shuni yémek.

tıkır tıkır *z.* tertiplik halda, dawamliq türde, ongushluq halda: *Çocuk tıkır tıkır cevap verdi – Bala toptoghra jawap berdi.*

tıkırдамк taqildimaq, taraqlimaq.

tıkırдатмк taqildatmaq, tiriqlatmaq, taraqlatmaq.

tıkırtı *is.* taraq-turuq.

tıkışııklık *-ğı is.* qistangliq, tiqishiqliq.

tıkışмк tiqilmaq siqilmaq: *Altı kişi bir arabaya tıkıştı – Alte kishi bir harwigha siqilishti.*

tıkıştırmak aldirapla, yaxshi chaynimastin yutmaq.

tıkız **s.** 1. köp tiqilip k tip qattiqlashqan; 2. qattiq: *Tıkız hamur* – Qattiq x mir.

tıklım tıklım **z.** aghzi bilen teng, liqmuliq.

tıkmak tiqmaq, qachilmaq: *Bütün e yasını bir sandı a tıktı* – Pütün nerse-k reklirini bir sanduqqa tiqti.

tıknaz **s.** s miz we pakar (adem).

tıksımak chüshkürmek.

tıksırık *- ı is.* chüshkürük.

tıla **is. ar.** 1. s r lidighan nerse; 2. hel, potal; 2. melhem (dora); 4. sir.

tılısm t **is. ar.** tilsimat.

tılısım **is. ar.** tilsim.

tımar **is. far.** 1. yara tangghuchi; 2. derexlerge qarash 3 haywanni tazilash.

tımarhane **is. far.** rohiy késeller doxturxanisi.

tımarlamak 1. minidighan haywanni yuyup tarimaq; 2. yardım qilmaq.

tın b **is. osm.** qozuqqa baghlanghan, ch dir yipi.

tınaz **is.** 1. ot-ch p döwisi; 2. sorulush  ch n teyyarlanghan xaman.

tingır **s.** 1. puli yoq, yoqsul; 2. bosh, quruq; 3. pul.

tingır tıngır **z.** tiring tiring (bir nersining tamamen bosh ikenlikini bilduridu).

tingırdamak 1. tiringlismaq; 2.  lmek.

tingırdatmak 1. tiringlatmaq; 2. anche-munche ch lishni bilmek (sazni).

tingırtı **is.** tiringlighan awaz.

tınlamak jaranglima .

tınmak 1. awaz chiqarmaq; 2. ehmiyet bermek; 3. sirni sözlimek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tinmamak 1. ün chiqarmasliq, aghzini achmasliq, tinmasliq;
2. étibar bermeslik.

tıp -*bbi is. ar.* sehibe, méditsina, doxturluq, téwiplik.

tıp fakültesi *is.* doxturluq fakültéti.

tıpa *is. it.* püget, purupka (shéshe, botulka qatarliqlarning aghzini yépip qoyidighan).

tıpatıp *z.* her jehettin uyghun, tamamen uyghun.

tıpırdamak 1. mangghanda ayaghtin chiqqan awaz, düpür-düpur; 2. düpüldimek.

tıpış tıpış *z.* qedemni kichik élip téz yürmek menisini bildüridu.

tıpkı *z.* oxshash, xuddi: *Tıpkı onun gibi söyledi* – Xuddi uningha oxshash sözlidi.

tıpkı basım köpeypip bésish (bir nersini).

tırabzan *is.* pelempeyning ikki yénidiki shada, salasun.

tırâd *is. ar.* qisqa neyze.

tırak -*ğı is.* sunghan, chéqilghan nersidin chiqqan awaz.

tıraka *is.* qorqush: *Yaman hertiftir, tıraka nedir bilmez* – Yaman nerse, qorqush dégenni bilmeydu.

tırakalı *s.* qorqqaq, qorqunchaq.

tıraşlamak 1. putimaq, yonimaq; 2. saqalni shalanglatmaq.

tıraşlı 1. yüz-közini chüshürgen; 2. yonutulghan.

tıraşsız *s.* 1. chach we saqalliri ösüp ketken; 2. yonulmighan.

tırfil *is. yun.* béde (yem-xesheng).

tırhandil *is. yun.* yelken we palaq bilen yürgüzülidighan bir xil kichik kéme.

tırık -*ğı is.* tiriq: *Kapı tırık diye kapandı* – Ishik tiriq qilip étildi.

tırıklamak oghrilimaq.

tırıl *s.* 1. zeip we yalingach; 2. yoqsul, kembeghel.

tırillamak yalingach we pulsiz qalmaq.

tırıllık -*ğı is.* 1. yalingachliq; 2. yoqsulluq.

- tırıs is.** qatrash (at qatarliq haywanning).
- tırkaz is. far.** ishikni taqaydighan ghoru, taqaq.
- tırkazlamak** ishikning ghorusini salmaq.
- tırlamak** 1. qachmaq, ayrilmaq; 2. ölmek; 3. sinipta qalmaq.
- tırma is.** bir xil yipek rext.
- tırmalamak** 1. tirmilimaq, tatilimaq; 2. biaram qilmaq:
Çocuklar bir birisinin yüzünü tırmaladılar – Balilar bir-birining yüzini tatilidi.
- tırmalanmak** tirmilanmaq, tatilanmaq.
- tırmalatmak** tirmilatmaq, tatilatmaq.
- tırman is. zool.** tirna.
- tırmanlar is. zool.** tirnaqliq uchar qanat haywanlar.
- tırmanmak** yamashmaq: *Kedi ağaca tırmandı* – Müshük derexqe yamashti.
- tırmaşmak** bk. *tırmanmak*.
- tırmık -ğı is.** 1. tirna; 2. tirnaq izi.
- tırmıklamak** 1. tirmilimaq; 2. étizni tirnilimaq.
- tırnak -ğı is.** 1. tirnaq; 2. qarmaq qatarliqlarning ilmiki; 3. kéme we paraxotning sugha atidighan tömürining uchi.
- tırnak göstetmek** kóz alaytmaq.
- tırnakçı s.** yanchuqchi, yan kesküchi, yanchuq oghrisi, jelligür.
- tırnaklamak** 1. tirmilimaq; 2. tirmiqini paturmaq.
- tırnaksı s.** tirnaqqa oxshash.
- tırpan is. yun.** 1. chalgha (ot-chöp oruydighan); 2. chirmaq.
- tırpan almak** chirmaq salmaq.
- tırpancı is.** chalghéchi, chalgha bilen chöp orighuchi.
- tırpanlamak** 1. chalgha bilen orimaq (ot-chöp we bashqilarni); 2. yoqitishqa tirishmaq.
- tırtık -ğı is.** puchuq.
- tırtıkçı is.** yanchuqchi, jelligür.
- tırtıklamak** oghrilimaq.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

tırtıklı s. puchuq, puchulup ketmek.

tırtıl is. 1. képinek qatarliqlarning léchinkisi; 2. tanka we traktor chaqi; 3. tar lénta; 4. kúmüş chiwiq; 5. zenjir sheklidiki neqish, zenjir sheklidiki oyma.

tıs is. «héch awaz yoq» dégen menide qollinilidighan söz.

tıstırmak qorqutmaq, chöchütmek.

tıyn is. ar. patqan, lay.

tı is. herbıy körek bashlash kaniyi (isharet).

tıb is. ar. xush puraq **Tıbet is. öz.** Tibet.

tıbn is. ar. saman.

tıbnı s. ar. saman renglik.

tıbt is. ar. 1. képek altun; 2. altun zıqchisi, zıqche altun.

tıcâh is. ar. bk. **tücâh.**

tıicaret -ti is. ar. tijaret, soda-sétiq.

tıicaretgâh is. tijaret yéri yaki öy, soda-sétiq yéri, tijaretxana.

tıicaretthane is. tijaret bashqarmisi, soda bashqarmisi.

tıicari is. ar. tijaretke ait, tijaret bilen munasiwetlik.

tıiflit -ti is. fr. , soqur üçeyning yallughlinishi.

tıifo is. yun. kézik (késili).

tıiftik -ği is. fr. 1. Enqere öchkisi we uning yungi; 2. etiyazda qırqılghan inchike yung.

tıifüs is. ar. qara kézik.

tıig is. far. 1. tigh, qilich; 2. tagh choqqisi.

tıiglon is. tıgıron (erkek yolwas bilen chishi shir yaki erkek shir bilen chishi yolwas otturısıdin tughulghan tughmas haywan).

tıigre is. öz. dilb. Hebeshistanda qollinilidighan hami-sami tili , tıhron (erkeng).

tıigron is. bk. **tıiglon.**

tıigzen s. far. qilichqa usta.

tiġlamek 1. sanjip aghrimaq; 2. qurbanliq üçün mal öltürmek; 3. neshter bilen yarini yarmaq; 4. tigh bilen yarmaq, pichaq sélip öltürmek; 5. jinsiy munasiwette bolmaq.

tih *is. ar.* 1. chöl, bayawan; 2. aylanma, egri, egri-bügri

Tihâme *is. ar.* Mekkining yene bir ismi.

tihû *is. far.* chil (qush).

tik *-ki is. fr.* 1. tartiship qélish (késelning); 2. qash-közini oynitip az qilish.

tike *is.* 1. toghralghan gösh parchisi; 2. nan uwiqi; 3. loqma, parche; 4. az: *Sabahtan beri bir tike ekmek yemedim* – Etigendin béri bir loqma nan yémidim.

tikel *s.* 1. pütünlükning bir qismi; 2. jüziylikning, qismenlik.

tiknefes *s.* démi siqilidighan, nepes élishi tes bolghan.

tiksindirici *s.* yirginidüridighan, yirgindürgüchi.

tiksindirmek yirgindürmek.

tiksing *s.* yirginchlik.

tiksinmek yirginmek.

tilâvet *is. ar.* Quranni chirayliq awaz we qaidige binaen oqush.

tilka *is. ar.* 1. terep; 2. körüşhüş, uchrishish.

tilki *is.* 1. tülke; 2. quw, tadan adem.

tilkileşmek quwlashmaq, tadanlashmaq.

tilkilik *-ği is.* 1. tülke köp yer, tülkilik; 2. quwluq, tadanliq.

tille *is. ar.* 1. pelempey, tartma (yuqirigha chiqidighan); 2. tagh tizmisi.

tille *is. far.* sap altun, qol tegmigen altun.

tilmiz *s. ar.* oqughuchi, ögen'güchi.

tilmiziyat *is. ar.* oqughuchiliq.

tim *is. ing. sp.* 1. tenheriketchiler komandisi, tenheriketchiler etriti; 2. herbiy qoshunilarda birqanche kishilik awan'gart guruppa.

timbal *-li is. fr.* dumbaq, aghra.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

timi is. qurt-qongghuzning chéqishi bilen peyda bolghan ishshiq.

timpani is. qursaq köyüş.

timpanist is. orkéstrda dumbaq qatarliqlarni chalghuchi.

timpanit is. ottura qulaq yallughi.

timpanizm is. üçeyde yel peyda bolup qorsaqning köyüşü.

timsah is. ar. zool. timsah.

timsal -li is. ar. simwol, belge, isharet.

timur is. bk. demir.

tin is. fels. roh.

tinbâl is. fr. pakar, petek (adem).

tinnet -ti is. ar. 1. ün chiqirish 1. témbir, tok (fizikida).

tinnin is. ar. 1. ejdiha, chong yilan; 2. on ikki yultuzning ortaq ismi.

tinsel s. psik. rohiy, meniwi.

tinselci is. idéalist, idéalizm.

tintin z. ün-tinsiz: *Tintin uzaklaştı* – Ün-tinsizla uzaqliship ketti.

tinto is. tinto (1. Ispanyide yétishtüridighan qizil üzüm.; 2. shu üzüm bilen ishlen'gen üzüm hariqi).

tip -pi is. fr. tip, nusxa, nemune, xil, tür, jins.

tipi is. shiwirghan.

tipik s. fr. melum bir tipqa xas bolghan, tipik xaraktérik, öziğe xas: *Tipik adam* –tipik adem.

tipilemek (hawa) shiwirhangha aylanmaq.

tipografi is. fr. metbee, basmixana.

tir is. far. oq.

tir tir s. far. dir-dir: *Tir tir titriyordu elleri* – Dir-dir titreytni qolliri uning.

tiraj is. fr. tirazh: *Türkçe-Uygurca sözlüğün tirajı çok* – Türkche-uyghurche lughatning tirazhi köp.

tiraş 1. tarashlash, yonush; 2. chüshürüş: *Saçımı tiraş ettim* – Chéchimni chüshurdum; 3. yalghan-yawdaq söz; 4. eylesh (térimni).

tiraş geçmek kéreksiz sözni qilip bash aghritmaq.

tiraşçı *s.* quruq söz qilip kishini zérikürtgüchi.

tiraş olmak chach, saqalni chüshürmek.

tirâşe *is. far.* qirinda, chüpürende.

tirbuşon *is. fr.* burgha.

tirdân *is.* oqdan, sadaq.

tire *is. fr.* 1. paxta yip; 2. paxta yiptin tikilgen.

tirebaht *s. far.* bexti qara, teleysiz.

tiredil *s. far.* dili qara, qara köngül.

tirendaz *is. far.* 1. oq atquchi; 2. qolidin ish kélidighan, qoli eylik: *Tirendaz bir ev kadını* – Qoli eylik bir aile ayéli; 3. pakize kiyin'gen.

tirereyi *is. far.* tedbirsizlik.

tirfillenmek tük tashlimaq, tüki chüshmek, tüylimek.

tiril tiril *z.* titrimek, lighildimaq: *Tiril tiril bir gömlek giyen kadın* – Lighildap turidighan könglek kiyidighan ayal.

tirişko *is.* yalghan, oydurma, asassiz.

tirit *ar. mutf.* 1. nan bilen shorpa arilashturup qilinghan tamaq; 2. qéri we ajiz (adem).

tirit gibi qimirlyalmaydighan derijide qérip ketken.

tiritleşmek bek qérip madari qalmasliq, munup qalghan.

tiriz *is. far.* 1. pewaz; 2. ensiz taxtay.

tirkeş *is. fr.* oqya oqi xaltisi, sadaq.

tirle *is. fr.* barliq ayallarning artuq sütüni séghip chiqiriwétidighan.

tiroadenit *-ti is. fr.* qalqan bezlirining yallughi.

tiroid *is. fr.* qalqan bezliri.

tiroidit *-ti is. fr.* qalqan bezlirining ishshiqi.

tiropeni *is. tıp.* qalqan bezliri paaliyitining aziyishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tiroz *is. fr.* qalqan bezliri késelliri.

tirpidin *is. bahç.* bk. **tirpit.**

tirpit *is. bahç.* uzun sapliq utighuch.

tirpiti *is. bahç.* bk. **tirpit.**

tirpiti *is. bahç.* bk. **tirpit.**

tirşe *z.* 1. yéshil bilen kök arisidiki reng; 2. xet yazidighan tére.

tiryâk *is. osm.* 1. zeher dorisi; 2. epyün.

tiryaki *s.* 1. bengge; 2. bir nersige qattiq bérilish we uningidin kéchelmeslik.

tis'a *s. ar.* toqquz.

tis'in *s. ar.* toqsan.

tis'ün *s. ar.* toqsan.

tişe *is. far.* palta, keke.

tişört *is. ing.* qisqa yenglik könglek.

titiz *z.* 1. estayidil; 2. chaqqan, epchil; 3. pakiza, taza; 4. xush xuy: *O, çok titiz adamdır – U, chaqqan bir adem.*

titizlenmek 1. estayidil bolmaq; 2. biaram bolmaq, ongaysizlanmaq.

titizlik *-ği is.* 1. estayidilliq; 2. taziliqqa qattiq riaye qilish.

titrek titrek, titrigen: *Titrek bir ses – Titrek awaz.*

titremek 1. titrimek; 2. qorqmaq.

titreşim *is.* tewrinish, silkinish.

titreşimli *s.* 1. tewrinish (silkinish) peyda qilidighan; 2. awaz perdiliri titrep teleppuz qilinidighan fonémilar titrishimlik.

titreşmek her yéri titrimek, titreshmek.

titreştirmek 1. her teripini titretmek; 2. silkinish haligha keltürmek.

titretmek 1. titrenmek; 2. qorqutmaq.

tiyatro *is.* 1. tiyatir (drama, komédiye qatarliq oyunlar oynilidighan yer); 2. sehne esiri yézish seniti; 3. yézilghan sehne esiri.

tiyatroc **is.** 1. tiyatir oynighuchi; 2. tiyatir ornini ishletkuchi: *Tiyatroculara çok önem verilmeli* – Tiyatirchilargha obdan ehmiyet bérilishi lazim.

tiynet *-ti is. ar.* éhitqu, xémir turuch.

tiz **s. far.** inchike we keskin (awaz).

tizçeşme **s. far.** közi ötkür.

tizi **is. far.** keskinlik, japsanliq.

tiznâ **is. far.** tigh, bis (qilich, pichaq qatarliqlarning).

tizper **s. far.** téz uchidighan.

tizreftâr **s. far.** téz mangidighan.

tobak *-ğı is.* 1. zugula; 2. zugula sheklidiki nerse – pom, pomzek; 3. botulka, shéshe yaki romka.

toca **is.** tügüm (arghamcha).

tohum **is. far. bot.** 1. uruq; 2. üren, ispérma (anatomiyide); 3. nesil; 4. bélijan: *O, iyi tohumdan geliyor* – U, yaxshi nesildin kelgen.

tohumlamak 1. süniy yol bilen nesillendürmek; 2. töllimek.

tok *-ku s.* 1. toq; 2. qélin zich (toqulghan); 3. ochuq, roshen (söz, awaz); 4. bom (awaz): *Tok acın halinden anlamaz* – Toq achning haligha yetmes, kemer.

toka **is.** kemer, qiyishlarning toqisi.

toka **is.** 1. qol siqishish; 2. qedeh soqushturush.

tokaç *-cı is.* kir yuyush toqmiqi.

tokaçlamak kalteklimek, toqmaqlimaq.

tokalamak toqisini etmek (kemerning).

tokalamak barmaq, ötimek.

tokalaşmak qol siqishmaq.

tokalı pistanliq: *Tokalı ayakkabı* – Pistanliq ayaq.

tokat *-dı is.* 1. shapilaq; 2. üsti ochuq qotan.

tokatlama **is.** 1. shapilaqlash; 2. qoyning yélinini shapilaqlash.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tokatlamak 1. shapilaq bilen urmaq; 2. süt séghilidighan qoyning yélinini shapilaqlimaq.

tokatlanmak shapilaq bilen urulmaq.

toklu is. toqla, qoza (yéshigha yetken): *Toklu eti lezzetli olur* – Toqla göshi tatliq bolidu.

tokluk -*ğu is.* toqluq.

tokmak -*ğı is.* 1. toqmaq, chomaq; 2. baraban, naghra, dumbaqlarning chokisi; 3. ishik we derwazining halqisi; 4. kichik orunduq; 5. yerni tüzlesh üçün ishilitilidighan kötek.

tokmakçı is. chong yashliq ayalning yash erkek ashnisi.

tokmaklamak 1. toqmaq bilen urmaq, kaltek bilen urmaq; 2. xangdap chingdimaq.

toksik s. zeherlik madda, zeher.

toktağan is. s. 1. dawam qilish; 2. daimiy.

toktamak uzunidin dawam qilip kelmek.

tokuşmak 1. bir-birige urunmaq 1. kalla urushmaq, kalla étishmaq.

tokuşturmak bir-birige urushturmaq.

tolga is. dubulgha.

tolun s. tolun (ay).

tolunmak (ay) tolmaq.

tomak -*ğı is.* 1. yaghach top; 2. yaghach gürze; 3. bir xil éghir ötük.

tomakçı is. yaghach top oynighuchilar.

tomar is. ar. 1. türülüp yumilaq halgha keltürülgen tére yaki qeghez; 2. zembirekning ichini tazilaydighan chotkiliq sümbe.

tombaz is. 1. kichik qéyiq, tekti tüz qéyiq; 2. leytime köwrük.

tomruk -*ğu is.* 1. köten (taxtay tilghili bolidighan); 2. ishlenigen yaki teyyarlanghan tash.

tomşuk -*ğu is.* qushlarning tumshuqi.

tomşurmak qushlarning tumshuqi bilen yem bermek.

tomurcuk -*ğu is.* 1. ösümlüklerde etiyazda peyda bolidighan tügünche, bix; 2. gül ghunchisi.

tomurcuklanmak bix sürmek, ghunche bolmaq.

tomuşmak 1. tumshuqi bilen peylirini tazilimaq; 2. choqulashmaq.

ton is. fr. tonna: *Bir ton et* – Bir tonna gösh.

ton is. yun. 1. adem yaki chalghu eswabi, awazining yuqiri yaki töwenlik derijisi; 2. adem yaki chalghu eswabi awazining tézlik yaki astiliq.

derijisi.

ton is. fr. ton béliqi.

tonaj is. fr. tonnazh (bir qatnash wasitisining kötüreleydighan tonna sani).

tonga is. hiyle, tozaq, qapqan.

tonik is. s. fr. ba quwwet dora.

tonila z. bek jiq, intayin köp.

tonilato is. it. den. tonna miqdari.

tonilatoluk s. tonna miqdarini körsitidu: *Üç bin tonilatoluk bir gemi* – Üch ming tonniliq paraxot.

tonton is. fr. xush xuy, intayin yéqimlik.

top is. 1. yumilaq (nersiler); 2. shar (asmangha qoyup bérilidighan); 3. top, zembirek; 4. miqdar: *Bir top iyi kumaş* – Bir top yaxshi rext; 5. hemme: *Topu birden geldi* – Hemmisi birla keldi; 6. top (isport): *Bir top koyun* – Bir top qoy.

topaç -cı is. nur (balilar oynaydighan).

topaklama is. pom qilmaq, pomzeklimek, zugula qilmaq.

topal s. 1. aqsaq; 2. bir ayighi kalta bolghanliqtin tüz turalmaydighan (nerse): *Topal eşek* – Aqsaq észek; *Topal masa* – Bir puti qisqa shire.

topalak -ğı is. 1. toshqan quliqi; 2. aq tiken **Topalar is. öz.** qedimki türk qewmliridin biri.

topallamak aqsap mangmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

topallık -*ğ* **is.** aqsaqliq.

topaltı -*m* **s.** sheher etrapı rayoni.

toparlak -*ğ* **is.** 1. yumılaq; 2. zembirek oqı toshush wasıtısı (harwa, mashina).

toparlamak bir yerge keltürüp toplımaq.

toparlanmak 1. bir yerge toplanmaq; 2. (késel) saqaymaq, yaxshi bolup qalmaq.

topatan **is.** qoghunning bir türi (renggi sériq, uzunchaq).

topçeker **is.** 1. éghir top toshughuchi kichik paraxot; 2. **s.** top sörigüchi haywan.

topçu **is.** 1. topchi, zembirekchi; 2. topchi esker.

topla **is.** üç chishliq ara.

toplama **is. mat.** omumiy san, jemiyy yekün.

toplama **is.** 1. toplash, yighish; 2. qoshush, qoshush usuli (hésabta); 3. tarqilip ketken qoshunlarnı yaqı qoshundın ayrılıp ketken eskerlernı bir yerge toplash.

toplamak 1. toplımaq, bir yerge yighmaq; 2. seremjanlashturmaq; 3. yiringlımaq; 4. korréktor körsetken xatalarnı tüzetmek.

toplalık **s.** toplaqliq.

toplınılmak yighılmaq, toplanmaq.

toplınmak toplanmaq, yighılmaq, yighin achmaq:

Öğretmenler toplandı – Oqutquchılar yighin aqhtı.

toplantı **is.** yighin, mejlis: *Halk toplantı sarayı* – Xelq yighin sariyi.

toplardamar **is.** qızıl qan tomuri, qan tomuri.

toplaşma **is.** toplıshish, yighilish, bir yerge kélish.

toplaşmak toplashmaq, yighilishmaq, bir yerge kelmek.

toplattmak toplatmaq, yighdurmaq, bir yerge keltürmek.

toplavıcı **is.** 1. teplighuchi, yighquchi; 2. déhqanchiliq we su mehsulatlirini yighquchi yaqı toplaş satquchi.

toplu s. 1. bir yerge toplanhan, seremjanlashturulhan; 2. retlik; 3. tolghan (wujut, beden): *Toplu bir oda* – Retlik bir öy.

toplu iğne is. qalpaqliq yingne.

topluluk -ğu is. 1. bir yerde bolghanlarning topi (hemmesi); 2. jemiyet, topluq, toplaq.

topluluklu s. kolléktip, toplanhan, toplaq.

toplum is. jemiyet, toplaq, topluq.

toplumbilim is. sotsiologiyé.

toplumcu is. s. sotsiyalist.

toplumculuk -ğu is. sotsiyalizm.

toplumdaş is. yurtdash.

toplumlaştırmak omumlashturmaq.

toplumsal s. ijtimaiy, sotsiyalistik.

toplumsallık -ğı is. ijtimaiylik.

topograf is. topografiye mutexessisi.

topografya is. yun. topografiye (yer astini ölchesh hem uni xeritige we pilangha chüshürüş heqqidiki bilim).

toprak -ğı is. 1. yer; 2. memliket; 3. tupraq, topa; 4. étiz.

toprak reförmü is. yer islahati.

toprakaltı -nı is. yer asti.

toprakbasti is. ilgiri chet elge kirgen yoluchidin yaki maldin ilinidighan baj.

toprakbilim is. tupraqshunasliq.

toprakboya is. topa boyaq.

topraklamak üstige topa tokmek, topa bilen yapmaq, üstige topa yaymaq.

topraklandırmaq yerge ige qilmaq, yer bermek.

topraklı s. 1. topa arilashqan; 2. tériydighan yéri bar (déhqan).

topraksız s. 1. topa arilashmighan; 2. yersiz: *Topraksız köylü* – Yersiz déhqan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

toptan **z.** 1. biraqla; 2. ülgüje: *Arkadaşlar toptan gittilar – Yoldashlar biraqla ketti; Toptan alış veriş – , ülgüje élish-sétish.*

toptancı **is.** ülgüje satquchi.

topu topu **z.** hemme, jemi: *Topu topu beş kişi değil mi? – Jemi besh kishi emesmu?.*

topuk **-ğu is.** song, ökche.

topuklu **s.** ökchilik: *Topuklu ayakkabı – Ökchilik ayagh.*

topur **is.** kestanning (liza) tikenlik shöpiki.

toput **is. kim.** dugh (herqandaq bir suyuqluqning qachisining astida tinip qalghan qoyuq qismi).

topuz **is.** 1. uchi kallek kaltek (qedimde qoral supitide qollinilatti); 2. top sheklide örülgen chach; 3. dupdomilaq (adem); 4. ishikning yumilaq tutquchi.

tor **is. s.** 1. tor; 2. tordek toqulghan (bash kiyimi).

tor **s.** tejribisiz, pishmighan, xam (adem).

tor düşmek tozaqqa chüşmek, aldanmaq.

toradelf **is. fr.** kindiktin yuqirisi yépushqan ikki gewdilik ajayip nerse.

torakosiloz **is. fr.** kökrek sheklining buzulushi.

toraman **is.** 1. séميز etlik (bala); 2. erkeklik ezasi.

torana **is.** Hindistanda budda ibadetxanilirining aldigha yasalghan ishik.

torba **is.** 1. yoghan xalta; 2. erkeklik bézi xaltisi; 3. qeghezdin yasalghan kitap xaltisi; 4. yüng yiptin oqulghan her xil shekildiki taghar.

torbalamak 1. xaltigha qachilimaq; 2. xalta haligha keltürmek.

torbalanmak 1. xaltidek sanggilap ketmek, boshiship ketmek; 2. pürleshmek, pürliship qalmaq.

toreador **is. fr. isp.** buqa bilen soqushquchi.

torero **is. isp.** buqa bilen soqushquchi.

- torik is.** 1. ikki yilliq palamit béliqi; 2. eqil; 3. erlik ezasi.
- torlak s.** 1. zewqi üçhün pulni buzup chachquchi yash; 2. ögitilmigen, köndürülmigen.
- torluk -ğu is.** tejbirisizlik, xamliq.
- torna is. it.** qirish stanoki.
- tornacı is.** qirish stanoki ishchisi.
- tornado is. isp.** Gherbiyi Afrika qirghaqlirida jiqidighan qattiq boran.
- tornalamak** stanokta qirmaq.
- tornavide is. it.** etwirke.
- tornistan is. ing.** 1. (paraxotning) matorini tetürisigse aylandurush; 2. (kiyim heqqide) örüş, tetür qilish; 3. sözidin (pikridin) yéniwélish.
- torpido is. ing.** su minasi paraxoti.
- torpil s. far.** 1. su minasi; 2. arqa tirek, yölenchük (adem).
- torpillemek** mina bilen gherq qiliwetmek.
- tortu is. far.** 1. olturushun chöküp qalghan nerse; 2. qalduq; 3. saqindi; 4. nersiler astidiki eng kéreksiz nerse; 5. latqa.
- tortulanmak** tinmaq; *Su durdukça turtulanır* – Su turghanséri tinidu.
- torun is.** newre: *Muminin torunları çoktur* – Muminning newriliri köp.
- tos is.** üsüş (kalla bilen urush yaki münggüz bilen üsüş).
- tosbağa is. bk. kaplumbağa.**
- toslamak** üsmek, kalla bilen urmaq.
- tost is. ing.** 1. ichige may sürkep, mexsus eswabta köptürülup pishurulghan nan késimi; 2. birining sheripi üçhün ichish.
- tosun is.** 1. pichiwétilgen topaq, mozay; 2. doghilaq yigit.
- tosun gibi** doghilaq we bestlik (adem).
- tosuncuk is.** pewquladde chong tughulghan bala.
- totaliter is. fr.** démokratning prinsipqa xilap.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

totem is. totém (iptidaiy diniy étiqad bolup, buningda melum bir haywangha choqunidu yaki uni öz ejdadi süpitide ulughlaydu).

totemcilik -ği is. totémchilik (qedimki zamanda totémlargha choqunush mestliki).

toto is. quyruq (ademning).

totogram is. fr. her mirasi oxshash herp bilen bashlinidighan sözlerdin teshkil qilinghan shéir shekli.

toy is. ziyapet.

toy is. yashliqidin tejribisiz, iqtidarsiz.

toy is. zool. bk. toykuşu.

toykuşu is. zool. doghdaq.

toyluk -ğu is. tejribisizlik.

toynak -ği is. tuwaq (at-éshek qatarliqlarning).

toz is. bk. töz.

toz is. 1. chang-tozan; 2. untuq; 3. uwaq: *Kömür tozu* – Kömür uwiqi.

tozak is. 1. chang-tozan; 2. chang-tozanliq, boran; 3. qushlarning bek ushshaq hem yumshaq tüki.

tozamak tozimaq.

tozan is. 1. zerre; 2. poyangliq yer.

tozarmak 1. tozan bolmaq; 2. (yamghur heqqide) ushshaq yaghmaq, sim-sim chüshmek.

tozlanmak chang-tozan basmaq.

tozlaşmak 1. tozan bolmaq; 2. changlashmaq (ösümlük).

tozlu s. topa basqan.

tozluk is. pushqaqliq (tizdin töwinige kiygüzüwalidighan hem topidin saqlinish üçün ayaghning üstini yépip turidighan parche).

tozmak «nurghun yerge bérip seyli qilmaq» meniside qollinilidu.

tozpembe is. ochuq shaptul chéchiki reng.

- tozsabun** *is.* untuq sopun.
- tozşeker** *is.* qum shéker.
- tozumak** tozimaq.
- tozuntu** *is.* 1. topa tozutmaq; 2. eqlini yoqatmaq.
- töhmet** *-ti is. ar.* 1. töhmet; 2. gunah; 3. guman, shübhe.
- töhmetlendirmek** 1. töhmet chaplmaq; 2. eyip we gunahini yüzige salmaq.
- töhmetli** *s.* töhmetke qalghan.
- tökezlemek** sentürülmek.
- tömbeki** *is. far.* chilim bilen chékilidighan tamaka türi.
- töpi** *is.* qedimki türk böki.
- tör** *is.* tör (öyde eng étibarliq orun).
- töre** *is.* adet, edeb-exlaq.
- törebilim** *is.* exlaq bilimi, exlaqiyet.
- töredışçılık** *-ğı is.* amoralizm (exlaq qaidilirini qobul qilmaydighan yol).
- törel** *s.* exlaqiy, qaide-yosun, exlaqqa uyghun.
- törelcilik** *-ğı is.* exlaqshunasliq.
- törelsiz** *s.* exlaqqa zit, xilap.
- törelsizlik** *-ğı is.* exlaqsizliq, edebsizlik.
- töremek** 1. birdinla peyda bolup qalmaq; 2. türlenmek (grammatikida); 3. köpeymek.
- tören** *is.* murasim.
- töreni başı** *is.* 1. murasimgha riyasetchiliq qilghuchi.
- törenli** *s.* tentenilik, daghdughiliq.
- törpü** *is.* chishliri yirik ikek.
- törpülemek** ikegdimek.
- törpülenmek** 1. ikeklenmek; 2. terbiye bérilmek.
- törpületmek** ikekletmek.
- törpülü** *s.* ikeklen'gen.
- tös ün.** haywanni arqigha shoxshitish üçün qollinilidighan söz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

töskürmek arqigha shoxshutmaq (haywanni) **Tötonlar is. öz.** qedimki gérman xelqi.

tövbe is. ar. towa.

tövbekâr s. ar. far. towa qilip toghra yolgha qaytquchi.

tövbeli s. 1. towa qilghan; 2. ikkinchi qilmasliqqa wede qilghan.

töz is. 1. tekti, esli, yiltizliri; 2. jewher.

trafik -ği is. fr. qatnash, seyri-seper.

trahom is. fr. traxoma (yuqumluq köz aghriqi).

trajedi is. fr. 1. tragédiye; 2. aqiwiti yaman ehwal.

traktör -rü is. fr. traktor.

trampa is. it. tégishish, almashturush.

trampet is. bk. trampete.

trampete is. baraban.

tramvay is. ing. tramway.

trança is. rum. Aq déngiz béliqi.

transformatör is. fr. transformator (éléktr quwwitini kücheytidighan yaki peseytidighan apparat).

transit -ti is. fr. 1. yötkesh (malni); 2. chégridin ötush, chégridin ötküzüsh.

travay is. fr. tetqiqat maqalisi, ilmiy maqale.

travers is. fr. 1. shipal (tömür yol); 2. sim tanap tüwrüklirining üç teripige ornitilghan toghra (chapras) yaghach.

treffi is. fr. 1. üç qulaqliq béde; 2. kurt qeghezliridiki chillik.

tremendo is. it. titrek (muzikida).

tren is. fr. poyiz.

trençkot -tu is. ing. yamghurluq.

tribün is. far. 1. munber; 2. tenheriket yaki oyun meydanlirida tamashibinlarning olturushi üçün hazirlanghan orun.

tridezer is. ing. yéngi échilghan yerni tüzlesh mashinisi.

- trikar** *is. fr.* üç chaqliq, ikki kishilik motsiklit.
- trikiyazis** *is. fr.* kirpikning tughma halda yaki kéyin köz ichige qarap ösüshi.
- triko** *is. fr.* 1. bir xil yung rext; 2. bu xil rexttin tikilgen kiyim.
- trikoloji** *is. fr.* trikologiye (tük we chachni tetqiq qilidighan bilim).
- trikotaj** *is.* toquma, toqumichiliq, ilme toqulma eshyaliri.
- trikotajcı** *is.* ilmiy-toqulma eshyaliri bilen shughullanghuchi.
- trikromi** *is. fr.* üç xil rengde resim bésish usuli.
- tril** *is. fr.* qizil qan tomurliridiki titresh.
- trilyon** *is. fr.* trilyon, ming milyard.
- trim** *is. ing.* tertipke sélish, tizish.
- trimester** *is. fr.* üç aylıq waqıt, pesil.
- tripleji** *is. fr.* ikki qol bir putta yaki bir qol ikki putta bolidighan palechlik.
- triplet** *is. fr.* üç kishilik wélisipit.
- tripo** *is.* qimarxana.
- triyo** *s. it. müz.* üç kishilik muzika guruppisi.
- triyola** *ed.* on misralıq shishir.
- tropika** *is. yun.* tropik.
- trup** *-pu is.* 1. etret, düy 1. truppa.
- tu'me** *is. ar.* 1. ozuq-tülük; 2. tem; 3. loqma, tötme.
- tubûl** *is. ar.* dumbaqlar, barabanlar.
- tufacı** *is.* qorallıq qaraqchi, qorallıq basmichi.
- tufacılık** *-şı is.* qaraqchiliq, oghriliq, basmichiliq.
- tufalanmak** oghrilimaq, bulimaq.
- tufan** *is. ar.* 1. tupan; 2. shiddetlik, yamghur.
- tufana** *is.* üç qewetlik béliq tori.
- tufeyl** *is. s. ar.* 1. parazit, qan shorighuchi; 2. teyyar tap.
- tufû** *is. far.* 1. tükürük; 2. otning öchüp qélishi.
- tufület** *is. ar.* baliliq, kichiklik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tugay is. ask. 1. polk bilen diwiziye otturisdiki eskiriy birlik, lüy; 2. etret, düy: *Üretim tugayn* – Ishlepchiqirish etriti.

tuğ is. 1. tugh; 2. qil, tük, chach; 3. at qilidin ishlen'gen taj.

tuğamiral -lı is. déngiz armiyiside général léytnant.

tuğgeneral -lı is. quruqluq armiyiside jünjang.

tuğla is. lat. 1. xish; 2. xishtin yasalghan.

tuğlacı is. xish pishurghuchsi we satquchi.

tuğlacılık -ğı is. xishchiliq.

tuğra is. monogramma (isim, familining bash herpliridin tüzülgen güldar yéziq, alamet).

tuğyan is. ar. tashqin, su tashqini, tughyan.

tuh ünl. way (ündesh söz): *Tuh treni kaçırıldı* – Way poyizni ketküzüp qoyduq.

tuhaf s. ar. 1. yat, qiziq; 2. ajayip: *Tuhaf bir adı vardı, hatırma gelmiyor* – Ajayip ismi bar idi, esliyelmeywatimen; 3. heyran qalarliq; 4. külkilik; 5. chüshen'gili bolmaydighan.

tuhafiye is. ar. 1. türlük mal; 2. paypaq, qol yaghliq, qolqap qatarliqlarni zinnetleshke ishilitilidighan nersiler.

tuhafiyeci is. türlük mal satquchi.

tuhaflık -ğı is. ejeblinerlik.

tuhfe is. ar. 1. hediye, sowghat; 2. yéqimliq, yaxshi nerse.

tuhla s. ar. köküch (reng).

tuhm is. far. bk. *tohum*.

tuhme is. ar. hezim qilalmasliq.

tuhr is. ar. 1. taharet (namazdin awwalqi pakizlik); 2. ayalning adet körmigen mezgili.

tuhumluk s. 1. uruqluq: *Tohumluk buğday* – Uruqluq bughday; 2. qéri, yashanghan; 3. uruqluq saqlinidighan jay.

tuim is. ar. 1. ozuq-tülük; 2. tem.

tul -lü is. ar. 1. uzunluq; 2. méridian, méridian siziqi.

tûlâ s. ar. téximu uzun, bek uzun, rasa uzun.

tulga is. tömür qalpaq, dubulgha.

tuluk *is.* bk. **tulum**.

tulum *is.* 1. tulum; 2. gewdisi püwlep chélinidighan saz; 3. tulum shekillik.

tulumba *is. it.* 1. su chiqirish pompisi, chighriqi, ot  ch r sh nasosi; 2. nasos; 3. p wlig ch.

tulumbacı *is.* ot  ch rg chi.

tulumsu *s.* ulumsiman.

tuma'ninet *is. ar.* xatirjemlik, ishench.

tumağı *is.* zukam.

tum n *is. far.* keng we xalta ichki kiyim.

tum r *is. ar.* tumar.

tumba *is. it.* 1. astin-üstün (bolmaq); 2. ornigha  ytilish (bala aghzidin).

tumbadı *s.* pakar we doghilaq (adem).

tum h *is. ar.*  giz yerge tikilip qarash.

tum m *is. ar.* tashqin, su tashqini.

tum s *is. ar.* bir nersining yoqilishi.

tumuşuk -đu *is.* tumshuq (qushning).

tunb r *is. ar.* bk. **tanb r**.

tunç -cu *is. çin.* 1. tunch; 2. tunchtin yasalghan **Tunguzlar** *is.  z.* tungguslar.

t ni *is. s. ar.* 1. lükchek, afiy; 2. rezil, peskesh; 3. oghri.

tur *is. ar.* tagh.

tur *is. fr.* dewr, aylinish.

turaç -cı *is. zool.* chil (qush).

turba *is. fr. kim.* torf (sazliqlarda  s mlaklarning chirishidin hasil bolghan yéqilghu).

turbalık -đı *is.* torflik.

turfa *is. ar.* yehudiylar  haram sanalghan nerse.

turfanda *s. far.* 1. chilge, baldur pishidighan (m we, köktat); 2. mewsumning axirida yétishidighan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

turfandacı *is.* balidur pishidighan nersiler satquchi, yétishtürgüchi.

turfandalık *-ğı is.* baldur pishidighan köktat, méwe yétishtürüş ishi.

turfandalık *-ğı is.* baldur pishidighan köktatliq (köktat térilidighan yer).

turfekâr *s. ar.* ghelite, heyran qalarliq ishlarni qilghuchi.

turgay *is.* torghay.

turhan *s.* ésilzade.

turing *is. ing.* sayahet.

turist *-ti is. fr.* sayahetchi.

turistik *is. fr.* sayahet bilen munasiwetlik.

turizm *is. fr.* sayahet.

turluk *-ğu is. bk. durluk.*

turna *is. zool.* turna.

turnagözü *s.* ach sériq.

turne *is. fr.* seyyare oyun qoyush.

turnike *s. fr.* tornika (kirish-chiqish jaylirida ademlerni birdin-birdin ötküzüş üçün ornitilghan aylanma ishiq).

turnusol *-lü s. fr.* tornosol (bir ürüş ösümlükтин élinidighan ximiywi boyaq).

turnuva *is. fr.* tenheriket musabiqisi.

turp *-bu is. bot. far.* turp, lobu.

turpgiller *is. bot.* turp tipidiki köktatlar.

turre *is. ar.* manglay chéchi.

turş *s. far.* achchiq-chüchük, chüchimel (tem).

turşu *is. far.* 1. achasey, shensey; 2. qattiq mest.

turşucu *is.* achasey teyyarlighuchi yaki satquchi.

turşuluk *s.* achasey qilishqa bolidighan.

turta *is. it.* turt (qent, tuxum we meshke bilen pishurulghan tamaq).

turuncu *s.* qizil sériq, sarghuch sériq.

turunç *is. far. bot.* temi achchiq-chüchük jüyze, mandarin.

turuş *s. çağatayca* apqur, jam, kasa, kostaghan.

tuş *is. fr.* 1. rayal qatarliq chalghu eswablirida yaki xet bésish mashinisi, hisab mashinisi qatarliqlarda barmaq bésilidighan yer, tügme; 2. chélishta dumbining yerge tégishi.

Tuş *is. öz. dilb.* Kapkaziyining jenubida qollinilidighan gruzin tili.

tuşe *is. fr.* ayallarning jinsiy yolini tekshürüş, bulupmu mexsus hamildar ayalni tekshürüş.

tût *is. far.* üjme, jüjem.

tutacak *-ğı is.* sap tutquch.

tutaç *-cı is. kim.* 1. laboratoryide ishilitilidighan qisquch; 2. qazanni ochaqtin chüshürüshte ishlitidighan lata.

tutak *-ğı is.* 1. deste; 2. tutquch; 3. rehne: *Bıçak tutağı* – Pichaqning destisi.

tutam *is.* tutam, ochum: *Bir tutam tuz* – Bir ochum tuz.

tutam tutam *s.* deste halidiki, deste, destem.

tutamaç *-cı is.* tutquch, sap.

tutamak *is.* 1. tutquch, sap; 2. delil, pakit, ispat.

tutamlamak bir tutam almaq.

tutanak *-ğı is.* 1. sözlerning eynen yézilishi; 2. toxtam, kélishim, pütüm; 3. birer organ teripidin yézilghan doklat.

tutar *is.* 1. miqdar; 2. pul miqdari; 3. meblegh.

tutarak *is.* 1. nérwa késelliki; 2. tutqaq késili.

tutarga *is.* bk. **tutarak**.

tutarık *is.* bk. **tutarak**.

tutarlı *s.* muwapiq, uyghun, layiq.

tutarlık *-ğı is.* uyghunluq, muwapiqliq.

tutarsız *s.* uyghunsiz, nalayiq, muwapiqsiz.

tutarsızlık *-ğı is.* uyghunsizliq, muwapiqsizliq.

tuti *is. zool.* tüti (qush).

tutiname *is.* emeliy menisi yoq, menisiz sözler, hékayiler.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tûtiyâ *is. far.* sénik, tutiya.

tutkal *is.* yilim, shilim.

tutkallamak yilim (shilim) bilen yépishturmaq.

tutkallı *s.* yilim (shilim) sürülgen, yilimlanghan.

tutku *is.* qizghinliq, qizghin ümid, qattiq hayajan, qaynaq héssiyat.

tutkun *s.* meptun, köngül bermeklik.

tutkunluk -*ğu is.* meptunluq.

tutmaç *is. mutf.* ushshaq xémir parchiliridin yasalghan qétiqliq tamaq.

tutmak 1. tutmaq: *Ateşi tutma, elini yakar* – Otni tutma, qolungni köydüridu; *Hırsızı tutmak* – Oghrini tutmaq; 2. qolgha chüshürmek, tutuwalmaq, uwulimaq; 3. saqlimaq: *Bu sözü aklınızda tutun* – Bu sözni ésingizde saqlang; 4. qamap qoymaq, solap qoymaq; 5. qaplap ketmek, bésip ketmek: *Duman ortalığı tuttu* – Etrapni tuman qaplap ketti; 6. almaq, yépushmaq: *Bu tahta boya tutmaz* – Bu taxta reng almaydu; 7. kontrol qilmaq, tizginlimek: *Polis yollari tutmuş* – Saqchilar yollarni tizginleptu; 8. qollimaq, qoghdimaq: *Bu soruda siz beni hiç tutmadınız* – Bu mesilide siz méni zadi qollimidingiz; 9. yaratmaq, xalimaq: *Bu modayı kimse tutmüyor* – Bu modini héchkim yaratmaydu; 10. uyghun kelmek, mas kelmek: *Bu söz ötekini tutmuyor* – Bö söz bashqisigha uyghun kelmeywatidu; 11. xizmetke salmaq, xizmitige almaq: *Aşçı tutmak* – Ashpez salmaq; 12. bashlimaq: *İşi fena tuttular* – Ishni yaman bashlidi; 13. kirishmek, mangmaq: *Tuttuğumuz doğrudur* – Mangghan yolimiz toghra; 14. éri bolmaq: *Arkadaşım onun kız kardeşini tutar* – Dostum uning singlisining éri bolidu; 15. tesir qilmaq: *Bu uyku ilacı beni tutmadı* – Bu uyqu dorisi manga tesir qilmidi; 16. ulashmaq, yétip barmaq: *O, şimdi köyü çoktan tutmuştur* – U yézigha alchliqachan yétip barghan bolghay; 17. yoluqmaq, tegmek: *Burasını rüzgar tutmaz* – Bu

yerge shamal tegmeydu; 18. perez qilmaq, texmin qilmaq: *Tutalmki senin bunda suçun yok* – Perez qilishimche séning buningda gunahing yoq; 19. oqqa tutmaq: *Şehri ateşe tutmak* – Sheherni oqqa tutmaq; 20. yéqinlashturmaq, qaqlimaq, tutmaq: *Saati kulağına tutmak* – Saetni quliqigha tutmaq; *Ekmeği ateşe tutmak* – Nanni otqa qaqlimaq; 21. qonmaq, peyda bolmaq: *Çocuğun yemeğine dikkat etmeli ki, biraz et tutsun* – Balining tamaqigha diqqet qilishi kérekki, bir az et qonsun; 22. tutmaq, qollanmaq, ishletmek: *Ustura tutmak* – Ustura tutmaq; 23. baghlima, tutmaq: *Kaymak tutmak* – Qaymaq baghlima; 24. tutmaq, bashlima: *Sancisi tutmak* – Sanjiqi tutmaq; 25. kütken netijige érishmek, meqsetke yetmek; 26. qerzigse bermek; 27. tutmaq: *Dikilen ağaç tuttu* – Tikilgen derek tutti; 28. dawam qilmaq: *Bu iş iki saat tuttu* – Bu ish ikki saet dawam qildi; 29. yépushmaq: *Çivi iyi tuttu* – Mix yaxshi tutti; 30. giriptar bolmaq, muptila bolmaq: *Çocuğu sitma tutmuş* – Bala bezgek késilige muptila boptu.

tutsak -ğı **is.** esir (qolgha chüshken).

tutsaklık -ğı **is.** esirlik, asaret.

tutsu **is.** wesiyet.

tutturmak 1. tutturmaq; 2. yépishturmaq, mixlima, chaplima; 3. kirishmek qolgha almaq (ishni); 4. meqsetke érishmek.

tutturmalık -ğı **is.** tutturghuch, tutturmiliq.

tutturucu **is.** tutturghuchi.

tutu **is.** güre, rene.

tutucu **s.** muteessip, konsérwator, koniliqni saqlighuchi.

tutuculuk -ğu **is.** muteessiplik, konsérwatorluq.

tutuk **s.** 1. tatinchaq, utanchaq; 2. kékech, kékechlep sözleydighan: *Tutuk adam* – Tartinchaq adem.

tutuklama **is.** qamash, solash, türmige sélish.

tutuklamak qamimaq, solimaq, türmige salmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tutuklu s. mehbus, gunahkar, jinayetchi.

tutukluk -ğu is. 1. tartinchaqliq; 2. ishliyemeslik.

tutulma is. tutulush, köyüş: *Ay tutulması* – Ayning tutulushi (köyüshi).

tutulmak 1. tutulmaq: *Ay tutuldu* – Ay tutuldi; 2. köymek; 3. ishlimes halgha kelmek, bir yeri ishliyemeslik: *Su* – Ishliyelimeslik; 4. ichi pushmaq, zérikmek; 5. muptila bolmaq: *Bu işe gittikçe tutulmuyorum* – Bu ishqa barghanséri ichim pushuwatidu.

tutulu s. renige élinghan.

tutulum ekliptika, yerning quyash etrapidiki yoli jaylashqan tekshilik.

tutum is. 1. tutulghan yol; 2. iqtisadchiliq; 3. mewqe, meydan: *Bu mesele üzerindeki tutumunuz nasıl?* – Bu mesile heqqidiki meydaningiz qandaq?.

tutumlu s. iqtisadchil.

tutumluluk -ğu is. iqtisadchilliq.

tutumsuz s. israpxor, israpchisil.

tutumsuzluk -ğu is. israpchiliq, israpxorluq.

tutunmak 1. özi üçhün qollanmaq, özi üçhün ishletmek: *Ustura tutunmak* – Ustura ishletmek; 2. yölenmek: *Parmaklığa tutundu* – Shadigha yölendi.

tuturuk -ğu is. tuturuq.

tutuşmak 1. tutushmaq: *El tutuşmak* – Qol tutushmaq; 2. kirishmek: *Tartışmaya tutuşmak* – Talash-tartishqa kirishmek; 3. tutashmaq (ot).

tutuşturmak 1. tutushturmaq; 2. tuyuqsiz bermek, tutquzup qoymaq: *Bir şey demeden mektubu eline tutuşturdu* – Bir nerse démestinla xetni qoligha tutquzup qoydı.

tutya is. ar. bk. **tûtiya**.

tuval is. fr. mayliq resim we bu xil resim sizilghan rext.

tuvalet *-ti is. fr.* 1. girim qilish öyi, perdez qilidighan yer; 2. ayallarning kéchilik kiyimi; 3. saqal-burutni élish, kiyinish, perdez qilishqa qollinilidighan chong eynek; 4. hajetxana, xala jay.

tuz *is.* tuz.

tuz ruhu *-nu is.* tuz kislatasi, gidroxlorik kislata.

tuzak *-ğı is.* 1. tozaq, qiltaq; 2. qapqan; 3. suyiquest: *Bu bir tuzaktır, aldanmayın* – Bu bir suyiquest, aldanmang.

tuzakçı *is.* suyiquestchi, aldamchi.

tuzcu *is.* tüz satquchi.

tuzcul *s. bot.* shorni iyaxshi köridighan (ösümlük).

tuzla *is.* tuz meydani, tuz kéni tuzlaq.

tuzlak *s.* shorluq (yer), tuzlaq.

tuzlama *s. is.* 1. turlash, tuz sépish, tuzlima; 2. tuzlanghan: *Tuzlama bahk* – Tuzlanghan béliq.

tuzlamak tuzlmaq, tuz sepmek.

tuzlanmak tuzlanmaq.

tuzlu *s.* 1. tuzluq; 2. bek qimmet: *Bu yemek tuzlu olmuş* – Bu tamaq tuzluq bolup kétiptu; *Bu bana tuzluya oturdu* – Bu manga bek qimmet toxtidi.

tuzlu balgam *is.* bir munche tére késelliklirining omumiy ismi.

tuzluca *s.* 1. nisbeten tuzluq; 2. xéli qimmet.

tuzluk *-ğu is.* 1. tuzluq, tuz qachisi; 2. atlarning köz chaniqi, ademler boynining ong we sol teripidiki müre chuquri.

tuzsuz *s.* 1. tuzsiz, tuzi kem; 2. temsiz chaqchaq, qilidighan (adem).

tü *ünl.* «jajangni tart!», «béshingni ye!», «xuda edipingni bersun!» meqsitide qollinilidu.

tüb *is. fr.* 1. bir uchi étik neyche; 2. perdez buyumliri qachisi.

tübaj *is. fr.* turuba ornitish.

tübbet *is. ar.* tibet.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

- tüberkülijen** *s. fr.* tubérkulyoz qilghuchi.
tüberkülosid *is. fr.* tubérkulyozni yoqatquchi.
tüberküloz tubérkulyoz, sil.
tücâh *is. ar.* qarshi (udul) terep.
tüccar *is. ar.* sodiger, tijaretchi.
tüccarlık -ğ*i is.* sodigerchilik, tijaretchilik.
tüf *is. fr.* yanar taghdin étilip chiqqan tagh jinsiy.
tüfek -ğ*i is. far.* miltiq, piyade eskerler miltiqi.
tüfekçi *is.* 1. miltiq yasighuchi yaki satquchi; 2. saray bekchisi, saray közetchisi.
tüfeklik -ğ*i is.* 1. herbiy garazmilarda miltiqlar qoyulidighan yer; 2. miltiq qépi.
tüfeng *is. far.* miltiq, qoral.
tükel *s.* toluq, tamamen, pütün, mukemmel.
tükenmek tügimek, axirlashmaq, tamamlanmaq.
tükenmez *is.* 1. daim süyi köpiyip turidighan bir xil méwe shirnis; 2. tügimes-pütmes.
tükenmez kalem *is.* may qelem, yüenzibi.
tüketici *is.* yep -ichip tugetküchi.
tüketim *is.* tügitish, püttürüş.
tüketmek tügetmek, püttürmek, tamamlimaq, xejlimek.
tükme *is. far.* tügme, topcha.
tükürmek tükürmek.
tükürük -ğ*ü is.* tükürük.
tükürüklemek türkimek, aghzi bilen sepmek.
tül *is. dok.* daka.
tülbent -di *is.* 1. daka; 2. dakidin ishlen'gen.
tülemek 1. tuk chiqarmaq; 2. tülimek.
tülün *is.* ay etrapida peyda bolidighan gerdish.
tüm *is. s.* 1. pütünley, hemmisi, tamamen; 2. tümen – «bk. **tümen**» sözning qisqartilmisi: *Parasının tümünü kaybetti* – Pulning hemmisini yoqatti.

- tümamiral** *is.* déngiz armiyisi général mayori.
- tümbek** *-ği is.* 1. danixorek; 2. bir xil saz.
- tümce** *is. gram.* jümle.
- tümceleme** *k* bir nersini mukemmel haligha keltürmek.
- tümel** *s.* uniwersal, omumiy, yighinchaqlanghan, omumlashturulghan.
- tümen** *is.* diwiziye (herbiyde).
- tümgeneral** *-li is.* général mayor, shawjyang.
- tümleç** *-çı is.* toluqlighuchi.
- tümlemek** tamamlimaq, toluqlimaq.
- tümlenme** tamamlanmaq, toluqlanmaq.
- tümler** *s.* tamamlighan, toluqlighan.
- tümsayı** *is.* bir pütünlükni hasil qilidighan sheksler sani.
- tümsek** *-ği is.* donglük, töpe, döwe.
- tün** *is.* tün, kéche, **tün aydın** *is.* «yaxshi chüsh kör!».
- tünek** *-ği is.* qondaq (toxu qatarliqlarning).
- tünekleme** qondaqqa chiqmaq.
- tünel** *is. ing.* teshme, tonél (tagh teshmisi).
- tünemek** qondaqqa chiqmaq, uchar qushlarning bir nersige qonup kéchini ötküzüshi.
- tüngür** *is.* shamanlarning rohilarni chaqirish üçhün chalidighan dumbiqi.
- tünmek** qarangghu chüshmek.
- tür** *-rü is.* tür, xil.
- türbe** *is. ar.* gümbez (ataqliq ademlerning qebrisi).
- türbedar** *is. ar. far.* gümbezge qarighuchi.
- türbet** *is. far.* bk. **türbe**.
- türbin** *is. fr.* turbina (hor, gaz küchi bilen ishleydighan dwigatél).
- türdeş** türdash, hem jins.
- türdeşlik** *-ği is.* türdashliq, jinsdashliq.
- türe** *is.* hoquq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

türeç -ci **is.** kéyin peyda bolghan adet.

türedi is. s. 1. kéyin peyda bolghan, u yer-bu yerdin toplanghan: *Türedi kimseler* – U yer-bu yerdin toplanghanlar; 2. qeyerdin ikenliki namelum, tégi-tekti éniq bolmighan; 3. tuyuqsizla ösüp ketken, hayt-huyt dégüche atinip qalghan; 4. bandit, qaraqchi, asiy.

türel s. hoquqi.

türelmen is. ijad qilghuchi.

türemek s. 1. törelgen, meydangha chiqqan, peyda bolghan; 2. bir yiltizdin kelgen: *Kızarmak ve kızıl kelimeleri, aynı kökten türemiş sözcüklerdir* – Qizarmaq, qizil sözliri eyni yiltizdin türülen sözlerdur.

türeti is. ixtira, ijad.

türetici is. ixtirachi, ijad qilghuchi.

türetmek 1. ijad qilmaq, yaratmaq, meydangha keltürmek; 2. ishlep chiqarmaq, köpeymek: *Mehmet yenilik türetti* – Mehemet yéngilik yaratti.

Türk is. öz. türk.

Türkan is. far. 1. türkler; 2. ayallar ismi.

Türkcü is. s. öz. türkchu (Osman padishahliqining axirqi yillirida Os manliq we Islamchiliq éqimigha taqabil halda türklik héssiyatini teshebbus qilghuchilar).

türkcülük -ğü is. türkchilik.

türkcüş s. far. chala pishqan gösh.

Türkçe is. öz. türkche, türk tili.

Türkçeci is. s. öz. 1. türkchilik prinsipini himaye qilghuchi, türkchilik terepdari; 2. türk tili oqutquchi **Türkçecilik -ği is.** türkchichilik (türk tilining sapliqini qoghdash üçün qilinghan küresh).

türkçeleştirme 1. türkchileshtürmek (tilni), bashqa tillarning ornigha türkchini ishletmek; 2. türkchige terjime qilmaq.

türkçesi *z.* toghrisi, ochuqraqi, éniqi: *Türkçesi sen bu işi beceremedin* – Toghrisi, sen bu ishni bashqa élip chiqalmiding

Türkistan *is. öz.* Türkistan.

türkiyat *is.* türkologiyeye, türkiyat **Türkler** *is. öz.* türkler, türk xelqi.

türkleşmek türkleshmek.

türkleştirme türkleshtürmek.

Türklük *-ğü is. öz.* 1. türklik; 2. türk jemiyiti.

Türkmen *is. öz.* türkmen.

Türkmence *is. öz.* türkmen tili.

Türkmenistan *is. öz.* Türkmenistan **Türkmenler** *is. öz.* türkmenler.

türkolog *is. yun.* turkolog, turkologiyeye alimi.

türkoloji *is. yun.* turkologiyeye.

türkü *is.* xelq shéiri we qoshaqtin tüzülgen ghezel, xelq naxshisi.

türkü çağırmaq xelq naxshisi éytmaq.

türlü s. is. 1. türlük, xilmu xil, her xil; 2. xilmu xil köktat bilen pishurulghan tamaq.

türlü türkü *z.* xilmu xil, türlük-türlük, türlük-tümen.

türsellik *-ği is. bk. özgürlük.*

türüm *is.* mewjudiyet, mewjut bolush, shekillinish.

türüş s. far. achchiq-chüchük.

tüs *is.* tük.

tüs s. toqquzning biri.

tüşe *is. ar.* ozuq.

tütme *is.* chiqarmaq, tütün chiqarmaq.

tütsü *is.* tütün, is, isriq.

tütsüleme *is.* islima, sürlime, isriq salmaq.

tütsülü s. 1. tütünlük; 2. mest.

tütsülük *-ğü is.* isriqdan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

tüttürmek 1. is chiqartmaq, tütün chiqarmaq, islamaq; 2. chekmek.

tütük *is. far.* chong perde, yapquch.

tütün *is. tatarca* tamaka.

tütüncü *is.* tamaka sodigiri, tamaka térighuchi.

tütüncülük -*ğü is.* tamakichilik.

tüy *is.* tük.

tüydöken *is.* ustura.

tüylemek 1. tük chiqarmaq; 2. pul igisi bolmaq.

tüylü *s.* 1. tüklük; 2. moyi uzun gilem.

tüymek qachmaq.

tüysüz *s.* 1. tüksiz; 2. saqal-buruti chiqmighan.

tüysüz şeftali tüksiz shaptol.

tüysüzlük -*ğü is. bot.* tüksizlik (tüksiz ösümlük).

tüyûs *is. ar.* tikiler (pichilmighan serke).

tüze *is.* 1. adalet; 2. edliye.

tüzük -*ğü is. huk.* Nizamnahe.

U

U U (Türk élipbesining 25-herpi).

ubâd *s. ar.* 1. jüshqun; 2. qattiq tashqin su.

ubâr *is. far.* ingrash, yiglash.

ubeyt *-di is. ar.* kichik qul, bala qul.

ubudiyet *-ti is. ar.* qulluq.

ubûr *is. ar.* 1. suning bir teripige ötüsh; 2. atlash, ötüsh.

ucâm *is. ar.* uruqcha, méghiz.

ucâp *s. ar.* kükilik nerse, ejoblinerlik nerse.

uccâb *s. ar.* bk. **ucâp**.

ucra *s.* bk. **ücra**.

ucube *is. ar.* 1. tangsuq, ajayyip nerse; 2. qurulsushi türdashlirigha oxshimaydighan.

ucubelik *-ği is.* 1. yirginichlik, bet-beshre; 2. janliqlarning ten qurulushidiki chong normalsizliq.

ucuz *s.* erzan: *Ucuz kumaş – Erzan rext; Ucuz etin yahnisi tatsiz (yavan) olur – Erzan göshning shorpisi tétimas.*

ucuzcu *s.* 1. erzan satquchi; 2. erzan alghuchi.

ucuzlamak 1. erzanlimaq, bahasi chüshmek; 2. asan qolgha keltürülmek.

ucuzlatmak erzanlatmaq, bahasi chüshürtmek.

ucuzluk *-ğu is.* 1. erzanliq, bahasi töwenlik, töwen bahaliq; 2. erzanchiliq.

uç *-cu is.* 1. uch: *Bicağın ucu – Pichaqning uchi; 2. chet, yaqa: Şehrin bir ucundan obür ucuna kadar – Sheherning bir chétidin yene bir chétigiche; 3. axiri: Bu ormanın ucu yok – bu ormanın chéki yoq; 4. seweb.*

uçak *-ği is.* ayropilan, uchqu.

uçak alanı aprodrom, ayropilan istansisi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

uçakcı is. ayropilan ishletküchi.

uçaksavar is. zént top.

uçar s. uchar, uchquchi, uchqur.

uçarı s. 1. heddidin tashqiri; 2. oyun külkige bérilgen, tamashagha bérilgen.

uçarlık -ğı is. oyun tamasha bilen kün ötküzüş.

uçkun is. uchqun.

uçkur is. ishtanbagh.

uçkurluk -ğu is. 1. ishtanbagh, ötküzülidighan kanar; 2. bayraqning yip ötküzidighan kaniri.

uçlama is. her misraning bash heripi yuqiridin töwen'ge qarap oqulsa bir söz barliqqa kélidighan shekilde yézilghan shéir.

uçlanmak bermek, qayturup bermek, ötimek.

uçmak 1. uchmaq; 2. tozimaq; 3. öngmek: *Rengi uçmuş* – Renggi öngüptü; 4. yoq bolmaq; 5. domilap chüshmek, égiz yerdin chüshmek: *Bizim kitaplar uçmuş* – Bizning kitablirimiz yütüp kétéptü.

uçmak -ğı is. jennet.

uçsuz s. cheksiz, payansiz: *Uçsuz bucaksız* – Chéki yoq, payansiz.

uçucu s. 1. uchquchi, uchidighan; 2. pargha aylinip kétédighan.

uçuk -ğu is. sunuq: *Rengi uçuk* – Renggi sunuq.

uçuk -ğu is. ochuq (kalpuklarda bolidighan).

uçuklamak ochuq chiqmaq.

uçuksu s. ochuqsiman.

uçurmak 1. uchurmaq; 2. uchuruwetmek: *Uçurtmayı uçurmak* – Leglek uchurmaq; *Kurşun kulağını uçurmuş* – Yoq quliqini uchuruwetti.

uçurtma is. leglek.

uçurtmak uchurtmaq.

uçurum is. 1. uchurum, tik we chongqur yar; 2. zor palaket; 3. zor perq.

uçuş is. uchush herikiti, usuli.

uçuşmak 1. uchüşmak; 2. dolqunlimağ.

udâl is. ar. dawasiz (aghriq).

udi is. ar. ut chalghuchi.

udûl is. ar. 1. yoldin chiqip kêtish; 2. chékinish, waz kéchish.

udvân is. ar. 1. düşmenlik; 2. heqszlik, zulum, tuh.

uf ün. uh: *Uf! Çok yoruldu* – Uh! tazimuhardim; *Uf acıktım* – Ah! qorsuqum achi.

ufacık -ğı is. bek kichik, kichikkine, uwaqche: *Üfacık bir adamdır* – Kichikkine bir adem.

ufak -ğı s. 1. kichik: *Ufak ev* – Kichik öy; 2. az, erzimes: *Ufak bir ücret* – Erzimes heq; 3. uwaq: *Ekmek ufağı* – Nan uwiqi; 4. töwen derijilik: *Ufak bir memur* – Kichik bir xadim; *Ufak şehir* – Kichik sheher; *Ufak bir çapta* – Kichik kölemde (daire).

ufak tefek -ğı is. parche-purat.

ufak ufak z. 1. az-az, uwaq-uwaq; 2. parchilanghan.

ufakça z. kichikkine, uwaqche.

ufaklık -ğı is. 1. kichiklik, uwaqliq; 2. parche pul; 3. pit; 4. bala.

ufalamak parchilamaq, uwatmaq, uwaqlimağ.

ufalanmak parchilanmaq, uwilanmaq.

ufalmak parchilanmaq, kichiklenmek, uwilanmaq.

ufaltmak kichikletmek, uwatmaq.

ufantı is. uwaq.

ufkî s. ar. teptekshi.

uflamak uh démek.

ufuk -fku is. ar. 1. upuq; 2. köz nuri: *Ufuk genişledi* – Köz nuri aydinglashti.

ufunet -ti is. ar. 1. sésiq purağ, bedbuy; 2. yallugh, ishshiq.

ufunetlenmek yiringlimağ (yara).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Ugaritce *is. öz. dilb.* ugarit tili (qedimki gherbiy shiymal sami tilige béirilgen nam) **Ugliçler** *s. öz.* islav xelqi.

uğlamak bk. **uğldamak**.

uğlûta *is. ar.* tépishmaq.

uğniye *is. ar.* naxsha -ghezel, neghme.

uğniye okumak neghme éytmaq.

uğra *is.* xémir yayghanda sépilidighan un.

uğrak -ğ*ı is.* pat-pat, duch kélidighan yer, daimliq olturidighan yer.

uğralamak xémirgha un sepmek.

uğramak 1. chüshüp ötmek; 2. yénidin ötmek; 3. kótürülmek, örlep chiqmaq; 4. uchrimaq, yoluqmaq (yaman ehwallarda); 5. jin chaplashmaq: *Orada dolaşma, uğrarsın* – U yerde yürme, jin chaplishidu.

uğraş *is.* bk. **uğraşı**.

uğraşı *is.* 1. küresh; 2. meshghuliyet.

uğraşmak 1. meshghul bolmaq; 2. ghawgha chiqarmaq; 3. öchmenlik qilmaq, düshmenleshmek.

uğraştırmak meshghul qildurmaq, bir ishqa kirishtürmek.

uğratmak 1. uchratmaq, yoluqturmaq: *Yenilgeye uğratmak* – Meghlubiyetke uchratmaq; 2. chiqiriwetmek, heydiwetmek, qoghliwetmek **uğru** *is.* oghri.

uğrulamak oghrilimaq.

uğruluk -ğ*u is.* oghriliq.

uğrun *z.* oghriliqche, yoshurun halda.

uğldamak güldürlimek.

uğultu *is.* güldürlesh awazi.

uğur *is.* amet, teley, bext, saadet, yaxshiliq.

uğur -ğ*ru is.* meqset, yol (tutqan).

uğurlama *is.* aq yol tilesh.

uğurlamak uzitip qoymaq, aq yol tilimek.

uğurlu *s.* 1. teylelik; 2. aq yol: *Uğurlu olsun* – Aq yol bolsun.

- uğursuz** *s.* teleysiz, bextsiz.
uğursuzluk *-ğu is.* teleysizlik, bextsizlik.
uğuru açık teyleylik.
uğviye *is. ar.* bala-qaza, musibet.
uhbûşe *is. ar.* türlüq qebililerdin barliqqa kelgen jamaet.
uhciye *is.* tépishmaq.
uhde *is. ar.* 1. höddige élish 1. mesuliyet.
uhdüse *is.* heyran qalarliq oydurma xewer.
uhrâ *s. ar.* bashqa, bölek.
uhre *is. ar.* 1. nersining axirisi; 2. közning quyruqi, égerning arqa uchi.
uhrevi *s. ar.* axir zaman bilen munasiwetlik, axiretke ait.
uhrûn *s. far.* qisir, tughmas.
ukab *is. ar.* 1. qara qush, qarchigha; 2. Mühemmed peyghemberning bayraqliridin birige bérilgen nam.
ukâb *is. ar.* topa-tozan.
ukalâ *is. ar.* bilermenlik qilghuchi.
ukalalık *-ğı is.* bilermenlik: *Ukalalığı herkes beğenmez* – Bilermenlikni héchkim yaxshi körmeydu.
ukam *is. ar.* bek shiddetlik, bek qattiq.
ukar *is.* 1. sharab, tüzüm hariqi; 2. zamanivi öy jahaziliri.
ukbâ *s. ar.* 1. jaza; 2. axiret, u dunya.
ukde *is. ar.* ichige derd bolghan nerse meniside qollinidu: *Senin bu sözün bana ukde oldu* – Séning sözüng manga derd boldi.
ukdegir *s. far.* 1. derdlik; 2. müshkül, qiyin; 3. gumanliq, shübhilik.
ukdi *is. ar. anat.* bezge oxshash, bezsiman.
ukm *is. ar.* 1. qisirliq, tughmasliq; 2. ünümsiz.
ukne *is. ar.* 1. tashyol, tash kepe; 2. tagh üstige sélinghan ibadetxana.
ukubet *is. ar.* 1. jaza; 2. aset, körümsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

ul'ûme is. ar. isharet, belge.

ulâ is. ar. birinchi.

ulaç -cı is. dilb. baghlan'guch (grammatika).

Ulah is. öz. qedimde Rominiye xelqighe bérilgen nam.

ulak -ğı is. pochaliyun, pochikesh.

ulam is. guruppa, guruh.

ulam ulam z. guruppa-guruppa, guruh-guruh.

ulama is. 1. ulash; 2. ulaq, parche; 3. baghlighuchi; 4. ulanghan, chétilghan; 5. arghamcha, zenjir.

ulamak 1. ulimaq, chatmaq; 2. biriktürmek.

ulan ün. 1. hey: *Ulan Mehmet ,bak sana! – Hey, Muhemmet, qarighina!*; 2. isit (ghezep-nepretni bildüridighan xitap): *Ulan ben sana böylemi ögüt vermiştim – L31, isit, men sanga shundaq terbiye bergenmidim.*

ulantı is. ulaq (ulanghan nerse).

ulaşım is. 1. ulishish, yétishish; 2. qatnash: *İki şehir arasında ulaşım kesildi – İkki sheher otturisdiki qatnash toxtidi.*

ulaşmak 1. ulashmaq, barmaq; 2. tegmek; 3. érishmek: *Mektup yerine ulaştı – Xet tégidighan yérige tegdi; İnsan ulaşamayacağı şeylerin peşinde koşmamalı – İnsan yérishelmeydighan nersining arqisigha chüshmeslik kérek.*

ulaştırma is. 1. ulashturush, yétishtürüş; 2. qatnash, transport: *Ulaştırma bakanlığı – Qatnash ministirliki.*

ulaştırmak ulashturmaq, yetküzmek.

ulbe is. ar. 1. chong quta; 2. yaghach tung, bochka; 3. sanduq.

ulema is. ar. ölima, alimlar.

ulemalık -ğı is. alimlıq, ölimalıq.

ulguze is. tépishmaq, lipaplıq söz.

ulu s. ulugh: *Ulu adam – Ulugh adem.*

ulufeci is. qedimki zamanda bir xil ataqlıq esker.

- ululamak** 1. ikram qilmaq 1. ulughlimağ.
- ululuk** -ğu is. ulughluğ.
- ulum** **is. ar.** bilimler, ilimler.
- ulumak** (it yaki böre heqqide) huwlimağ.
- ulun** **is.** uchida tömüri yoq oq (oqya oqi).
- uluorta** **z.** uqmastin, bilmestin, chüshenmestin (sözlimek).
- ulus** **is.** millet, ulus.
- ulusal** **s.** milliy, ulusal: *Ulusal bayram* – Milliy bayram.
- ulusallaştırmak** milliyleshtürmek.
- ulusallık** -ğı is. milliylik.
- ulusçu** **s.** milletchi.
- ulusçuluk** -ğu is. milletchilik, natsionalizm.
- uluslararası** **s.** xelqara, internatsional.
- ulusöz** **is. ed.** hikmetlik söz.
- ülöv** -vvü **is. ar.** chongluğ, ulughluğ, üstünlük.
- ulvan** **is. ar.** maxtinish, özini chong körsitish.
- ulvi** **s. ar.** ulugh.
- ulviyet** -ti **is. ar.** ulughluğ.
- ulyâ** **s. ar.** intayin ulugh.
- umacı** **is.** üjy (kiching balilarni qorqutush üçün qollinilidighan söz).
- umar** **is.** chiqish yol.
- umarsız** **s.** chiqish yoli bolmighan.
- umde** **is. ar.** prinsip.
- umk** **is. ar.** chuqur, oyman.
- ummadık** **s.** kütülmigen, ümid qilinmighan.
- ummak** arzu qilmaq, ümid qilmaq.
- umman** **is. ar.** okyan.
- umran** **is. ar.** awatliq, güllinish.
- umrâni** **s. ar.** memurchiliq, awatliq we medeniyet bilen munasiwetlik.
- umulmak** ümid qilinmaq, arzu qilinmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

umum is. s. ar. 1. omum hemme, jemi; 2. omumiy, bash, amma: *Umum müdür* – Bash mudir; *Bu fikri umuma kabul ettirmek kolay değil* – Bu pikirni ammigha qobul qildurush anche asan emes.

umûmen z. ar. omumen.

umumhane is. ar. pahishxana.

umûmi s. ar. omuhiy.

umumiyet -ti is. ar. omumiqliq.

umur is. far. diqqet étibargha élish meniside qollinilidighan söz: *O, bu işi umur etmedi* – U bu ishni nezerge almidi.

umursamak étibar bermek, diqqet nezerge almaq.

umursamazlık -ğı is. étibar bermeslik, diqqet nezerge almasliq.

umut -du is. ümid, arzu, tilek, istek.

umutlandırmak bk. **ümitlendirmek.**

umutlanmak bk. **ümitlenmek.**

umutlu s. bk. **ümitli.**

umutsuz s. 1. ümidsiz; 2. köz yetmeslik: *Hasta umutsuz* – Késelning saqiyishigha köz yetmeydu.

umutsuzluk -ğu is. ümidsizlik.

umutsuzluk etmek ümidsizlik qilmaq.

un is. un: *Buğday unu* – Bughday uni.

un kapanı is. ashliq ponkiti.

uncu is. un satquchi, unchi.

unculuk -ğu is. unchiliq.

undurmak ongshatmaq.

unfiye s. ar. bk. **unfi.**

unfî s. ar. shiddetlik, qattiq, qopal.

unk s. ar. geden, boyun.

unlamak un sepmek, ungha milimek (domilatmaq).

unlanmak un sépilmek.

unmak 1. hali yaxshilanmaq; 2. toqquzi tel bolmaq, bextiyar bolmaq; 3. saqiyip qalmaq, ongmaq.

unsur *is. ar.* 1. élémént; 2. unsur.

unulmak hemmining hali yaxshilanmaq.

unûse *is. ar.* 1. huzur rahat; 2. sharab; 3. merhemmet, adalet; 4. apirin.

unutkan *s.* untighan.

unutkanlık *-ğı is.* untighanliq.

unutma *is.* untush, estin chiqirish.

unutmak 1. untimaq; 2. eske kelmeslik.

unutturmak unutturmaq.

unutulmak untulmaq, estin chiqarmaq.

unvan *is. bk. ünvan.*

upuygun *s.* tamamen uyghun, upuyghun, delmu del, depdel, rasa mas.

upuygunluk *-ğı is.* tamamen uyghunluq, upuyghunluq.

upuzun *s.* 1. bek uzun; 2. uzrash we sozulush hali: *Upuzun yatiyor* – Sozulup yatidu.

ur *is.* 1. hur, ishshiq (pütün janliqlarning yaki ösümlüklerning herqandaq yérige örlep chiqqan «hur»gha déyilidu; 2. sheher; 3. égiz we mustehkem yer; 4. potey.

urâ *is. ar.* yalingachliq.

urağan *is. fr.* quyuntaz.

uran *is. fr.* uran (ximiyiwi élémént).

uran *is.* sanaet.

urancılık *-ğı is.* sanaetlishishni meqset qilghan meslek, telimat – industriyalizm **Uranüs** *is. öz. yun. astr.* Uran (seyyere).

uranyum *is. yun. kim.* uran (ximiyiwi élémént).

uranyumlu *s.* terhibide uran bolghan.

uray *is.* sheherlik hökümet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

uraza *is. ar.* 1. hediye, sowghat; 2. méhmangha bérilidighan tamaq.

urba *is. it.* kiyim-kéчек.

Urban *is. öz.* chöl erebliri, chöl erep qebililiri **Urdu** *is. öz.* Pakistanning dölet tili, ordu tili.

ureter *is. fr.* süydük yolu.

urgan *is.* arghamcha, shoyna, tana.

urgancı *is.* arghamcha eshküchi yaki satquchi.

urgancılık *-ğı is.* arghamchichiliq.

urmak *is. ar.* urmaq.

urs *is. ar.* toy ishi.

uruba *is. it.* bk. **urba**.

uruç *-cu is. ar.* yuqiri chiqish, örlesh.

uruk *-ğuis.* 1. qebile; 2. aile.

urûm *is. ar.* 1. nishan, alamet; 2. bashning töpisi; 3. tekt, yiltiz.

urûme *is. ar.* bk. **urûm**.

urus *is. ar.* bk. **urs**.

urûs *is. ar.* öshre (ashliqtin élinidighan).

urva *is.* bezgek we bezgek bolush.

uryâni *is. ar.* 1. yalingachliq 1. posti tépiz örük.

urza *is. ar.* nishan.

us *is.* eqil, paraset.

usanç *-cı is.* zériktish, bizar bolush, didiqish.

usandırıcı *s.* zériktürgüchi, bizar qilidighan, didiqturidighan.

usandırmak zériktürmek, bizar qilmaq, didiqturmaq.

usanmak zérikmek.

usare *is. ar.* derexlarning gewdisidin témip chiqidighan suyuqluq.

usçu *is. s.* ratsionalizmchi.

usçuluk -ğı is. ratsionalchilik (tepekkurni héssiy idraktin ajritiwétidighan we eqilni bilishning birdinbir menbesi dep bilidighan pelsepiwi éqim).

useyle is. ar. 1. heseldek tatliq nerse 1. jinsiy munasiwet.

useyye is. ar. qista kaltek.

uskur is. ing. chaqpelek, pildurghuch.

uskut is. ar. jim tur, yéter, tur digen menilerde qollinilidu.

uskutlamak jim bolmaq, jim turmaq.

uslamlamak muhakime qilmaq.

uslanmak eqilliq bolmaq.

uslu s. 1. eqilliq; 2. yaman xuy yoq (at).

usmûh is. ar. 1. qulaq; 2. qulaq töshüki.

usta is. far. 1. usta; 2. mahir, uz; 3. oqutquchi, muellim: *İşin ustası* – Ish ustisi.

ustabaşı is. ustilar bashliqi.

ustaca s. ustiliq bilen, mahirane.

ustalık -ğı is. 1. ustiliq; 2. mahirliq, uzluq.

ustalıkla s. 1. ustiliq bilen; 2. mughemberlik bilen.

ustalıkli s. ustiliq bilen qilinghan.

ustâm is. far. 1. altun yaki kümüshtin yasalghan at égiri yaki üzen'ge; 2. **s.** ishenchilik, xatirjemlik.

ustâz is. far. ustaz.

ustunç -cu is. it. opératsiye eswabliri.

ustura is. far. 1. ustura; 2. ötkür haraq; 3. yalghan (xewer).

usturacı is. 1. satirash; 2. aghzi bosh.

usturlâb is. ar. asman jisimlirining égzizlikini tekshüridighan eswab.

usturuplu s. chebdes, epchil.

usul s. eqliy, eqilghe uyghun.

usul -lu is. ar. 1. usul; 2. métod; 3. yol.

usul usul z. asta-asta, tedrijij.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

usulcacık -ğ*ı is.* ustiliq bilen, jimla, ghipla: *Usulcacık qaçtı*
– Ghipla qaçti.

usulsuz *s.* usulgha (métodqa) xilap.

uşak -ğ*ı is.* 1. bala, oghul bala; 2. birer rayon xelqidin bolghan er; 3. er xizmetchi.

uşak kapan *is. zool.* giye (qush).

uşaklık -ğ*ı is.* xizmetchilik.

uşir *is. ar.* yéngi otlaq.

uşkûh *is. far.* ulughluq, shan we sherep.

uşş *is. ar.* qush uwisi.

uşşâk *is. ar.* 1. ashiqlar; 2. ushaq (muqamning biri).

uşve *is. ar.* kéchiliri uzaqtin kórunidighan ot.

ut -*du is.* haya, iza.

ut *is. ar. müz.* ot (müzikining bir turi).

ut açımı *is.* edep yérini ichip kórsitidighan késel.

utanacak -ğ*ı is.* haya qilinidighan, iza tartilidighan.

utanan *s.* bk. **utangaç.**

utanç -*cı is.* xijalet.

utandırmak iza atturmaq, xijalet qilmaq.

utangaç -*cı s.* qorunchaq, tartinchaq.

utangaçlık -ğ*ı is.* qorunmaqliq, tartinmaqliq.

utanma *is.* 1. xijil bolush, iza tartish; 2. xijalet, iza.

utanmak xijil bolmaq, iza tartmaq.

utanmaz xijil bolmaydighan, nomus qilmaydighan, iza tartmaydighan.

utanmazlık -ğ*ı is.* xijil bolmasliq, iza tartmasliq, haya qilmasliq **Utarit** -*di is. ar.* Mérkuri (yultuz).

utçu *is.* 1. ud chalghuchi; 2. ud yasighuchi we satquchi adem.

uteroskop *is.* mexsus jahaz bilen baliyatqu boshluqini tekshürüş.

uterus *is. lat.* baliyatqu.

utku *is.* 1. utuq, ghelibe; 2. er ismi.

utm is. Yawa zeytun derixi.

utmak yengmek, utmaq, ghelibe qilmaq, ghalip kelmek.

utopya is. yun. bk. ütopya.

utûfet is. ar. nazaket, shepqet.

utulmak utulmaq, yéngilmaq, meghlup bolmaq.

utum is. bk. utm.

uvalamak ezmek, parchilimaq, parche-parche qilmaq, uwaqlimaq.

uvalanmak parchilanmaq, parche-parche qilinmaq, ézilmek, uwaqlanmaq.

uvalatmak uwutmaq, parchilatmaq, parche-parche qildurmaq.

uvertür is. fr. muz. opérada perde ariliqida chélinidighan muzika.

uvmak 1. ugulimaq; 2. ertmek, sürtmek.

uvulmak ugulanmaq.

uvvâr is. ar. 1. tagh qarlighichi; 2. qorqaq, qorqunchaq.

uyak -ǵı is. ed. qapiye (shéirda).

uyaklamak qapiyileshtürmek.

uyandırma is. 1. oyghitip qoyush; 2. agahlandurush; 3. eske élish, xatirige élish.

uyandırmak 1. oyghatmaq; 2. agahlandurmaq; 3. yaqmaq (chiraghni), tutashturmaq (otni).

uyanık -ǵı s. 1. oyghaq, bidar; 2. hoshyar, sezgür, tuyghun; 3. qolidin ish kélidighan, eqilliq, parasetlik; 4. bilimlik, ziyaliy.

uyanıklık -ǵı is. bidarlıq, eqilliq, sezgürlük, tuyghunluq.

uyanış is. 1. oyghinish; 2. xelq shairining shéir oqushqa bashlishi.

uyanma is. 1. oyghinish (uyqudin); 2. hoshyar bolush.

uyanmak 1. oyghanmaq (uyqudin); 2. közi ichilmaq, eqlige kelmek; 3. nadanlıqtin qutulmaq; 4. aynimaq (ösümlük); 5. yéngidin meydangha kel mek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- uyar** *s.* 1. uyghun, layiq; 2. oxshash, jora.
- uyarı** *is.* agahlaldurush, tenbih.
- uyarılı** *s.* agahlandurulghan.
- uyarılmak** agahlandurulmaq, agah bérilmek.
- uyarım** *is.* tesir qilish tesir qozghash.
- uyarlama** *is. s.* 1. maslashturush, uyghunlashturush; 2. maslashqan, uyghunlashqan.
- uyarlamak** 1. maslashmaq, uyghunlashmaq; 2. köndürmek, ögetimek; 3. chet ellik esirini yerlikleshtürmek.
- uyarlanmak** 1. maslashmaq, uyghunlashmaq 1. maslashturulmaq, uyghunlashturulmaq.
- uyarlaşmak** bir-birige uyghun kelmek, bir-birige mas kelmek.
- uyarmak** 1. oyghatmaq; 2. agahlandurmaq; 3. hés qildurmaq.
- uyartı** *is.* agah.
- uydu** *is. astr.* 1. béqindi, hemrah; 2. süniy hemra: *Uydu devler* – Béqindi dölet.
- uydurma** *is. s.* 1. uyghunlashturush; 2. oydurma.
- uydurmak** 1. uyghunlashturmaq; 2. oydurmaq, toqimaq; 3. qolgha chüshürmek: *Bu hikayeyi kim uydurdu* – Bu hékayini kim toqidi.
- uydurmasyoncu** *is.* yalghanchi.
- uydurmasyonculuk** -*ğu is.* yalghanchiliq.
- uyduruk** -*ğu is.* oydurma, yalghan.
- uygar** *s.* medeniy, uyghar.
- uygarlaşmak** medeniyleshmek.
- uygarlık** -*ğı is.* medeniyet, uygharliq: *Manevi uygarlık* – Meniwi medeniyet.
- uygu** *is. fels.* uyghunluq, birdeklik.
- uygulama** *is.* tedbiq, praktika.

uygulamak 1. yürgüzmek, tedbiq qilmaq; 2. üsti-üstige qoymaq.

uygulanmak yürgüzülmek, tedbiq qilinmaq.

uygun s. uyghun, muwapiq, munasip.

uygunluk -ǵu **is.** uyghunluq, munasipliqlıq.

uygunsuz s. 1. namuwapiq, yarashmaydighan; 2. qiliqsiz, tétiqsiz (heriket).

uygunsuzluk -ǵu **is.** 1. uyghunsizliq, muwapiqsizliq; 2. qiliqsizliq, tétiqsizliq.

Uygur is. öz. uyghur.

Uygurca is. öz. dilb. uyghurche: *Kutatgu bilik eski Uygurca yazılmıŝ* – Qotadghubilik kona uyghurche yézilghan.

uyku is. 1. uyqu; 2. gheplet: *Uykuya daldı* – Uyqugha ketti; *Onlar hala uykudadırlar* – Ular hilihem gheplette.

uykucu s. uyquchan, köp uxlaydighan.

uykulu s. uyquluq.

uykulu uykulu z. uyqudin yéngidin qoyup uyqusini achalmighanliq.

uykuluk -ǵu **is.** 1. bowaqning alqan kiri; 2. qoltuq yaki boyun asti bezliri.

uykusuz s. uyqusiz.

uykusuzluk -ǵu **is.** uyqusizliq: *Uykusuzluk çok fena* – Uyqusizliq nahayiti yaman.

uyluk -ǵu **is.** yota.

uymak 1. mas kelmek, uyghun kelmek, layiq kelmek: *Bu kapak bu kutuya uydu* – Bu éghizliq bu qutigha mas kélidu; 2. yarashmaq: *Bu renkler bir birine uymuŝ* – Bu rengler bir-birige xop yarishiptu; 3. boysunmaq, riaye qilmaq: *Herkesin disipline uyması gerekir* – Her adem intizamgha boysunushi shert; 4. del kelmek, udul kelmek; 5. awaz qoshmaq: *Çaǵrıya uymak* – Chaqiriqqa awaz qoshmaq.

uyruk -ǵu **is.** tewe, grazhdan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

uyrukluk -*ğu is.* grazhdanliq, tewelik.

uysal s. ammibab.

uysallaşmak ammibablashmaq.

uysallik -*ğı is.* ammibabliq.

uyuklamak mügdimek.

uyum is. 1. oxshashliq, birdeklik; 2. garmoniye (tawushlarning bir-birige maslishishi).

uyumak 1. uxlimaq; 2. dora ichip qattiq uyqugha ketmek; 3. ghepletke chökmek.

uyumsuz s. bir-birige uyghun kelmeslik, maslashmasliq (ahangda).

uyumsuzluk -*ğu is.* ahangdashsizliq, maslashmasliq.

uyunmak uxlimaq.

uyuntu s. bk. *uyuşuk*.

uyur s. 1. uxlimaq; 2. turghun (su).

uyurgezer s. is. chöylup qopup kétip uyan-buyangha kétidighan.

uyurgezerlik -*ğı is.* chöylup qopup kétip her yangha kétidighanliq.

uyuşkan s. chiqishqaq, ileshkek.

uyuşmak uyushmaq: *Soğuktan ellerim uyuştu* – Tonglap qollirim uyushup ketti.

uyuşmak bir-birige maslashmaq.

uyuşmazlik -*ğı is.* eplishelmeslik, chiqishalmasliq.

uyuşturmak hoshsiz qilmaq, tuymas halgha kelturmek.

uyuşturmak eplishtürmek, bir-birige maslashturmaq.

uyuşturucu s. mest qilghuchi, hoshsizlandurghuchi.

uyuşuk s. 1. bihosh, hoshsiz; 2. horun; 2. palech.

uyuşukluk -*ğu is.* 1. bihoshluq; 2. hurunluq; 3. palechlik.

uyutmak 1. uxlatmaq; 2. (derd-elem) yénikletmek.

uyutucu s. uxlatquchi, uxlitidighan: *Uyutucu ilaç* – Uxlitidighan dora.

uyuz is. tıp. 1. qichishqaq, qichishqaq késili, qotur; 2. *s.* kéreksiz, qolidin ish kelmeydighan.

uyuzlaşmak 1. qoturlashmaq (tülkiri chüshüp); 2. ishqa yarmas halgha kelmek: *Kedi uyuzlaşmış* – Müshük qoturliship ketti.

uz 1. uz, yaxshi, mahir; 2. yéqimliq; 3. muwapiq, layiq, mas; 4. eplik; 5. toghra (chüshendürüş); 6. edeblik, mulayim, yawash: *Eli uz* – Qoli eplik.

uzagörüm is. téléwizor.

uzak -ğ*i s.* 1. uzaq, yiraq: *Uzak bir gelecekte neler olacağı bilinmez* – Yiraq kelgüsida némiler bolidighanliqi namelum; 2. xaliy, bir ishtin yiraq; 4. **is.** yiraq yer: *O, böyle işlerden pek uzaktır* – U mundaq ishlardin xéli yiraq; 3. imkansiz, imkaniyiti az bolghan **Uzak Doğu is. coğr.** Yiraq Sherq: *Uzak Doğu ülkeler* – Yiraq Sherq döletler.

uzaklaşmak 1. uzaqlashmaq, yiraqlashmaq; 2. ayrilmaq.

uzaklaştırmak uzaqlashturmaq, yiraqlashturmaq.

uzaklık -ğ*i is.* 1. uzaqliq, yiraqliq; 2. musape, ariliq.

uzaksamak yiraq dep bilmek, uzaq dep hésablimaq.

uzaktan *s.* yiraqraq, shirem: *Uzaktan akraba* – Shirem tughqan.

uzaltmak uzartmaq, uzun qilmaq.

uzamak 1. uzarmaq, uzun bolmaq: *Gece uzadı* – Kéche uzardi; 2. uzun dawam qilmaq: *Bu iş uzadı* – Bu ish uzun dawam qildi; 3. ösmek, boygha tartmaq: *Çocuk kısa zamanda uzadı* – Bala azla waqitta östi.

uzanmak 1. put-qolini sozup yatmaq; 2. uzun yürmek; 3. qolini sunmaq, qolini uzartmaq; 4. qingghiyip yatmaq, sozulup yatmaq (yéshinimestin): *Ta köye dek uzandık* – Taki yézigha qeder mangduq.

uzanmalık -ğ*i is.* üstisde uzirip yatqili bolidighan safa (diwan).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

uzatım is. pikirni küchlendürüş üçün oxshash menilik sözlerni qollinish: *Gözümle gördüm* – Öz közüm bilen kördüm.

uzatma is. 1. özishish, sunush (nersini), uzartish; 2. sozuq tawushlarning sozulup éytilishi; 3. déngizgha sélinghan béliq tori (bir uchi quruqluqta bolidu).

uzatmak 1. uzatmaq; 2. sunmaq, uzartmaq; 3. dawamlashturmaq, munazirini dawam qildurmaq.

uzay is. 1. faza, makan; 2. boshluq.

uzbilim is. ixtisas, mutexessislik.

uzgörür s. höküme.

uzlaşmak uyghunlashmaq, maslashmaq, bir pikirge kelmek.

uzlaştırmak eplashtürmek, maslashturmaq, yéqinlashturmaq.

uzluk -ğu is. uzluq, ustiliq, mahirliq.

uzman is. ar. mutexessis.

uzmanlık -ğı is. mutexessislik: *Bu iş uzmanlık ister* – Bu ish mutexesisislik telep qilidu.

uzme is. ar. 1. uruq-tughqan; 2. uruq, qebile; 3. aile.

uztumme is. ar. 1. her nersining esli; 2. irq we nesep.

uzun s. 1. uzun; 2. uzun dawam qilidighan: *Uzun sokak* – Uzun kocha; *Uzun ömür* – Uzun ömür.

uzun bacaklılar is. uzun putluq haywanlar, uzun pachaqliqlar.

uzun boynuzlu is. uzun münggözlük haywanlar.

uzunca s. xéli uzun.

uzunluk -ğu is. 1. uzunluq, ariliq; 2. boy.

uzuv -zvu is. far. eza organ.

uzviyet -ti is. ar. organizm

Û

Û Û (Türk élipbesining 26-herpi).

übab *is. ar.* tashqin su.

übbet *is. ar.* ulughluq, chongluq, ezimetlik.

übeyd *is. far.* 1. kichik qol; 2. er ismi.

übhet *is. ar.* ulughluq, chongluq.

übkûme *is. ar.* chaqchaq, chaqchaq söz.

übüvvet *is. ar.* atiliq, dadiliq.

ücâc *is. ar.* achchiqsu, tuzluqsu.

ücem *is. ar.* qoyuq dereklik.

ücra *s.* yiraq, chet-yaqa (yer): *Ücra bölge* – Yiraq, chet-yaqa rayon.

ücret *-ği is. ar.* xirajet, chiqim, bedel, heq, ejir, maash.

ücretli *s.* 1. maashliq; 2. ayliqchi.

ücretsiz *s.* 1. bedelsiz; 2. pulsiz, heqsiz: *İki ay ücretsiz çalıştrdı* – Ikki ay heqsiz ishletti; *Ücretsiz tedavi* – Heqsiz davalash.

üç *-cü say.* üç: *Üç delikanlı geliyor* – Üch yigit kéliwatidu; *Üç il devrimi* – Üch wilayet inqilabi.

üç başlı *s. is.* üç bashliq.

üç boyutlu *s.* en we uzunluqtin bashqa chongqurluqimu bolghan.

üç derili *s.* üç qewetlik.

üç heceli *is. s.* üç boghumluq.

üç köşeli *s.* üç burjeklik.

üç yüzlü *s.* üç yüzlük.

üçayak *-ği is.* foto apparatning puti, üç putluq nerse.

üççatal *is.* üç achimaqliq, qarmaq.

üçer *s.* üç-üchtin.

TÜRKGÇE-UYGURCA SÖZLÜK

üçgen *is. s.* 1. üç burjek; 2. uchluq.

üçkâğıt *is. oyun.* üç qart (ikkisi qizil, biri qara bolup, qimar ornida oynilidu).

üçkâğıtçı *is.* 1. kochilarda yürüp üç qart bilen qimar uyushtürghuchi; 2. yalghanchi, aldamchi, saxtipez.

üçlemek 1. üçke köpeytish; 2. hosulning üçtin birini élip sherti bilen yérini ijarige bermek; 3. üç qétim aghdurmaq (yerni).

üçleşmek üçke köpeymek, üç bolmaq.

üçlü *s. is.* 1. üçlük ; 2. üçlük qart; 3. üç kishilik saz guruppisi; 4. üç terkibtin teshkil tapqan; 5. üç misraliq shéir.

üçüncü *say.* üçinchi.

üçüncülü *s.* üçinchi derije.

üçüncülük *-ğü is.* üçinchilik.

üçüz *s.* üç kézek.

üçüzlü *s.* 1. üç kézeklik, üç kézek tughqan (ana); 2. üç tereplik; 3. üçisi bir yerde bolghan.

üdeba *is. ar.* edibler.

üfleç *-ci is.* otni püwlen bashqa yerge tutashturush üçün qollinidighan meden no.

üfleme *is.* 1. püwlesh; 2. shéshe, botulka qatarliqlarni ishlesh hüniri.

üflemek 1. püwlimek; 2. chalmaq (neyni).

üflemeli *s.* püwlep chélinidighan (chalghu).

üfnün *s. osm.* 1. tür, xil; 2. gheywet, shikayet, söz-chöchek.

üftade *s. far.* bextsiz, chüshkün.

üfül *-ü is. is.* 1. pétish, chüshüş, olturush (kün heqqide); 2. ölüush.

üfüle *is. ar.* wezipe.

üfürmek püwlimek.

üfürükçü *is.* dem salghuchi.

ühbe *is. ar.* seper qilghuchigha yaki eskerge xas kiyim-kéchek we ozuq.

ükl *is. ar.* 1. méwe; 2. ozuq-tülük; 3. eqil-paraset.

ükle *is. ar.* loqma.

ükre *is. ar.* 1. chuqur, oyman; 2. top, yumilaq nerse.

üksûm *is. ar.* menzirilik, baghche, gülzar, gülshen.

ükül *is. ar.* 1. méwe; 2. riziq, ozuq, nésip; 3. eqil-paraset.

ükHzübe *is. ar.* yalghan, oydurma söz.

ülbe *is. ar.* 1. achliq; 2. qisliq, qehetchilik.

üleş *is.* ülüsh, pay, hesse.

üleşmek bölüşmek, ülüshmek, teqsim qilishmaq.

üleştirme *is.* ülüstürüş, teqsim qilish.

üleştirmek ülüstürmek, teqsim qilmaq.

ülfet *is. ar.* 1. dostluq; 2. ülpet.

ülger *is.* bk. **ülker**.

ülhiye *is. ar.* balilar oyunchuqi.

ülhüvve *is. ar.* balilar oyunchuqi.

ülke *is.* 1. memliket, dölet; 2. weten; 3. yurt.

ülker *is. bot.* shaptol we bashqa nersiler üstidiki tük.

ülker *is. öz. astr.* Üker (yultuz).

ülkü *is.* 1. ghayiwi, xiyal, idéal; 2. ayal we erler isimi.

ülkücü *s.* idéalliq.

ülküçülük -*ğü is.* idéalizm.

ülküsel *s.* idiyiwi, ghayiwi.

ülmatom *is. lat.* ultimatum (bir döletning ikkinchi bir döletke qoyghan qetiy telipi).

ültrasom *is. fr.* awazi ittik.

ülûbe *is. ar.* piyesse, sehne esiri.

ülûm *is. far.* 1. etret, lyen; 2. jamaet.

ülübân *is. ar.* rol alghuchi, artis.

ülühiyet -*ti is. ar.* tengrilik, ilahiliq.

ümdûha *is. ar.* maxtinishqa sewep bolghan nerse.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ümdüd is. ar.** örp-adet.
- ümera is. ar.** 1. emirler; 2. yuqiri derijilik ofitsérlar.
- ümhûd is. ar.** 1. komizek, xumra; 2. tuz qachisi.
- ümit -di is. far.** 1. ümid, arzu, tilek; 2. er we ayallar ismi: *Milletin ilerlemesini ümit ederiz* – Milletning tereqqiy qilishni ümid qilimiz.
- ümitbahş s. osm.** ümid béridighan, ümidlendürgen.
- ümitbahşı is. osm.** ümidlendürüş.
- ümitbeste s. osm.** ümid baghlighan.
- ümitlendirmek** ümidlendürmek, ümid peyda qilmaq.
- ümitlenmek** ümidlenmek.
- ümitli is.** ümidlik.
- ümitsiz s.** ümidsiz.
- ümitsizlik -ği is.** ümidsizlik.
- ümitvâr s. osm.** ümidwar.
- ümm is. ar.** ana, apa.
- ümmehât is. ar.** 1. anilar, apilar; 2. asalar; 3. qimmetlik kitablar.
- ümmet -ti is. ar.** bir peyghemberge ishinidighan jamaet.
- ümmi is. ar.** sawatsiz, qara türük.
- ümmiyet is. ar.** sawatsizliq.
- ümsüle is. ar.** ülge qilinghan béyit, misra.
- ümûz is. ar.** 1. üçke; 2. qara quyruq; 3. öchke we qara quyruq padisi.
- ümüldân s. is. ar.** 1. yash köchet; 2. nazuk, zilwa; 3. chirayliq, yash.
- ümüldani s. is. ar.** bk. *ümüldân*.
- ümümet is. ar.** aniliq, apiliq.
- ün is.** 1. ün, awaz; 2. ataq, shöhret, dangq; *Onun ünü tüm ülkeyi tutmuştur* – Uning shöhriti pütün hemliketke yéyildi.
- ünân is. ar.** ingraq.
- ünâs is. ar.** xelq, amma, elkün.

ünbûb *is. osm.* bk. **ünbûbe**.

ünbûbe *is. osm.* 1. bughum, qomush bughumi; 2. inchike no, peyche.

ünbûse *is. ar.* balilarning bir xil oyuni.

ünbûş *is. ar.* bk. **ünbûşe**.

ünbûşe *is. ar.* yiltiz.

üniforma *is. fr.* herbiylarning resmiiy kiyimi.

ünite *is.* , bir pütün, birla xil, birdinbir, yekke.

üniversal *s. fr.* 1. uniwersal; 2. her yerge uyghun, her yerge layiq.

üniversalizm *is. fr.* uniwersalliq.

üniversel *s. fr.* bk. **üniversal**.

üniversite *is. fr.* uniwersitét, dashö, bilim yurti.

üniversiteli *is.* uniwersitét oqughuchisi, dashö oqughuchisi, student.

ünlem *is. gram.* ündesh söz.

ünlemek towlimaq, warqirmaq.

ünleşme *is.* üzük tawushning sozuq tawushqa aylinishi.

ünlü *s.* 1. meshhur, ataqliq, dangliq; 2. sozuq tawush.

ünmâ *is. osm.* ichike saman yaki ot-chöp tiqilghan nerse.

ünsâ *is. osm.* chishi, ayal, qiz.

ünsi *s. is. osm.* bk. **ünsiyye**.

ünsiyet *-ti is.* yoldashliq, dostluq.

ünsiyye *s. is. osm.* 1. chiqishqaq, ileshkek; 2. yoldash, dost; 3. birinchisi er, ikkinchisi ayal ismi.

ünsüde *is. osm.* oqulghan shéir.

ünsüta *is. ar.* tügün.

ünsüz *s. is.* 1. shöhriti yoq, ataqsiz; 2. üzük tawush.

ünüset *is. ar.* chishliq, maddiliq.

ünvan *is. ar.* ataq, unwan.

ünzüha *is. ar.* kibir, ghurur.

üranist *-ti is. s.* shöhretperest.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- üranizm** *is. fr.* shöhretperestlik (erlerde).
- üranopleji** *is. fr.* yumshaq tanglay palechliki.
- ürcûfe** *is. osm.* yalghan (söz), oydurma.
- ürcûha** *is. osm.* 1. ilen'güch; 2. asma böshük, segenchük.
- ürcûze** *is. ar.* misraliri qapiyilik, qisqa wezinlik béyit.
- ürem** *is. mal.* üsüm, pirsent.
- üreme** *is.* törülüş, tughulush, yarilish.
- üremek** törelmek, tughulmaq, yaralmaq.
- üren** *is.* nesil, uruq.
- üreteç** *-ci is.* générator.
- üretici** *is.* ishlep chiqarghuchi.
- üreticilik** *-ği is.* ishlep chiqarghuchilik.
- üretim** *is.* ishlepchiqirish: *Sanayi üretimi* – Sanaet ishlepchiqirishi; *Pamuk üretimi* – Paxta ishlepchiqirishi.
- üretken** ishlep chiqarghuchi.
- üretmek** 1. ishlep chiqarmaq; 2. baqmaq, yétishtürmek, östürmek.
- üretmen** *is.* ishlep chiqarghuchi.
- ürkek** *is.* 1. ürkek; 2. tartinchaq.
- ürkeklik** *-ği is.* 1. ürkeklik; 2. tartinchaqliq.
- ürkmek** 1. ürkümek, chöchümek; 2. tartinmaq; 3. miwe bermeslik.
- ürkü** *is.* alaqzadilik, qurup hali qalmasliq, sarasime.
- ürkülük** ademlerdin qachidighan, yalghuzluqni xalaydighan.
- ürkünç** *-cü is.* sarasime salghuchi, chöchütücü (nerse).
- ürküntü** *is.* bk. *ürkü*.
- ürkütme** 1. ürkütme, chöchütme; 2. derexning putaqlirini qirqip, boyigha östürmeslik; 3. éghildiki atning yénigha awaz chiqarmastin kirip uni türkütme.
- üroklesi** *is. fr.* süydük tutalmasliq.
- ürolit** *-ti is. fr.* süydük we süydük yollirida tash peyda bolush.

- ürolog** *is. fr.* süydük yolliri késellikli mutexessisi.
- üronoskopi** *is. fr.* süydük tekshürüş.
- üropati** *is. fr.* süydük yoli késellikliri.
- üropeni** *is. fr.* süydükning aziyip kêtishi.
- üroroji** *is. fr.* süydükning köpiyip kêtishi, köp siyish.
- ürosistit** *-ti is.* süydük xaltisining ishshiqi.
- üroskopi** *is. fr.* süydük tekshürüş.
- ürpermek** 1. tükliri tetür örülmek (qushlarning); 2. soghuqtin yaki qorqqanliqtin titrimek.
- ürümek** hawshimaq, mörimek: *Ït ürür, kervan yürür* – It hawshar, karwan yürer.
- ürün** *is.* mehsul, méwe.
- üryan** *s. osm.* yalingach.
- üryanî** murabba, kempüt yasash üçhün ishilitidighan posti soyulghan örük qéqi.
- üs** *s.* «bk. **üst**» sözning qisqartilmisi (aldi qoshumche).
- üs** *-ssü is. mat.* derije körsetküch (san).
- üs** *-ssü is. ar.* baza, lagir: *Askeri üs* – Herbiy baza.
- üsârâ** *is. ar.* esirler (qolgha chüshken).
- üsbû** *is. osm.* hepte.
- üsbûl** *s.* heptilik.
- üsbûlyye** *s.* bk. **üsbûl**.
- üsbübe** *is. ar.* haqaret, til.
- üsbüş** *is. far.* pit.
- üsengenlik** *-ği is.* bk. **üşengeçlik**.
- üslenmek** baza qurup yerleshmek.
- üslüp** *-bu is. ar.* uslub, ussul, istil.
- üslüpbilim** *s.* métodologiye, uslubshunasliq, uslubchiliq.
- üslüpçuluk** *-ğu is.* uslubshunasliq, uslubchiliq.
- üslüpçü** *s. is.* uslubshunas (yazghuchi), uslubchi.
- üsrûş** *is. far.* 1. xüsh awaz; 2. malaike, perishte; 3. shemsiye aylirining, 17-küni.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

üss is. osm. 1. baza; 2. asas.

üssubay is. mayor, podpolkownik we polkownik derijilik ofitsérlar.

üst -tü is. 1. üst: *Yerin üstü* – Yerning üsti; 2. nersining yüzi, nersining sirtqi qismi; 3. kiyim-kéчек, üstibash: *Çocuk üstünü çamur etti* – Bala üstibéshini patqaq qiliwetti; 2. bashliq; 3. artuq qisim, ashqan qisim; 4. üstun, yuqiri: *Üst dudak* – Üstün kalpuk; 3. üstide : *Suç üstü yakalamak* – Jinayet üstide tutmaq, neq meydanda tutmaq.

üst alize is. coğr. Shimaliy Qutuapta gherbiy jenubtin, Jenubiy Qutuapta gherbiy shimaldin chiqqan shamal.

üst baş is. üstibash (kiyim-kéчек).

üst deri is. 1. tére; 2. qowzaq, post.

üst insan is. ulugh adem.

üstâ is. far. bk. üstat.

üstâdi is. ar. ustiliq, mahirliq.

üstâh s. far. hayasiz, edepsiz.

üstâm is. osm. 1. altun yaki kümüshtin ishlen'gen éger; 2. ishench.

üstat -dı is. usta, mahir.

üstatlık -ği is. ustatliq, mahirliq, ustazliq, ustiliq.

üstaz is. bk. üstat.

üstâziyyet is. ar. ustazliq, ustatliq, ustiliq, mahirliq.

üste is. bésip chüshush, üstün kélish.

üstecelik -ği is. üstünlük.

üstelemek 1. qoshulmaq: *Sıkıntıya bir de hastalık üstelendi* – Dert üstige aghriq qoshuldi; 2. ewj almaq, yéngidin qozghalmaq, tekrarlimaq, tekrarlanmaq, eslige kelmek; 3. jahilliq qilmaq, ching turuwalmaq; 4. tekitlimek: *Sıtmayı üstelendi* – Tezgiki qozghaldi.

üstelik -ği is. 1. üstek: *Saatımı bu kalemlle değıştirdim, beş lirada üstelik aldım* – Saitimni bu qelemge tégishtim, besh lira

üstek aldim; 2. uning üstige: *Yedirdi, içirdi, üstelik parada verdi* – Yep, ichküzdi, uning üstige pulmu berdi.

üstenci *is.* höddige alghuchi, kötürige alghuchi.

üstenmek üstige almaq, höddige almaq.

üstermek artip qoymaq, ittirip qoymaq, dönggep qoymaq (bir ishni yaki bir nersini bashqisining üstige artmaq).

üstlük -ğü *is.* 1. ton; 2. üstünlük; 3. perenje.

üstsubay *is.* bk. *ussubay*.

üstte *z.* téximu yuqirida.

üstteğmen *is. ask.* léyténant.

üstûr *is. osm.* qoy, öchke, éyiq qéchir qatarliq töt putluq haywan.

üstûre *is. osm.* epsane, oydurma, toqulma, yalghan (söz).

üstûre *is. far.* bk. *ustura*.

üstühân *is. far.* ustixan, söngék.

üstühânpâre *is. osm.* ustixan parchisi, söngék parchisi.

üstüküş *is. osm.* 1. jewher; 2. asman jisimliri; 3. géométriye.

üstün *s.* 1. üstün; 2. yaxshining yaxshisi.

üstün yapım *is. sin.* daghdughiliq bilen ishlen'gen tijaret kinosi (mexsus tijaret üçun ishlen'gen filim).

üstünde *z.* 1. yuqirida, égizde; 2. üstide (nersining): *Su üstünde yüzmek* – Su üstide üzmeq.

üstüne *z.* üstige: *Kitabı masanın üstüne bıraktım* – Kitabni shirening üstige qoydum.

üstünkörü *is.* yüze: *Üstünkörü bir iş* – Üze bir ish.

üstünlük -ğü *is.* üstünlük, ewzellik.

üstüvâr *s. far.* 1. chidamliq, ching berdashliq, mehkem; 2. ishenchilik.

üstyapı *is.* 1. üstiqurulma; 2. bir quruluş üstige sélinghan qurulma.

üsür *is. far.* jarahet orni, yara orni.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

üşâbe *is. osm.* 1. arilash jamaet; 2. shalghut; 3. oghriliq yaki parixurluq yoli bilen tapqan pul; 4. doriliq sherbet.

üşbe *is. osm.* quruq.

üşek *-ği is. zoo.* qara qulaqning kichik bir türi.

üşengeç *s.* horun.

üşengeçlik *-ği is.* horunluq, xoshyaqmasliq, érinçeklik.

üşengen *s.* bk. **üşengeç**.

üşenik *s.* horun, érinçek.

üşeniklik *-ği is.* horunluq, xoshyaqmasliq, érinçeklik.

üşenmek horunluq qilmmaq, érinçeklik qilmaq, érinmek.

üşgule *is. osm.* meshxuliyet.

üşgur *is.* kirpe.

üşüme *is.* ushüş, tonglash, muzlash.

üşümek ushümek, tonglimaq, muzlimaq.

üşürmek küshkürtmek: *Köpekleri birinin üstüne üşürmek* – Itlarni birisige küshkürtmek.

üşüşmek terep-tereptin yighilmaq her tereptin kélip toplanmaq.

üşütmek ushütüwalmaq, tonglitiwalmaq.

üşütülüm *is. osm.* jédel, ghowgha, warang-churung.

üşütülümkâr *s.* jédelxor, machirachi, ghowghachi.

üteralji *is. fr.* matka aghriqi.

üterektomi *is. fr.* matkini élip tashlash opératsiyisi.

üterit *-ti is. fr.* matkining yallughlinishi.

üterodin *is. fr.* matka aghriqi.

üterografi *is. fr.* matkining réntigin bilen tekshürülushi.

üteromani *is. fr.* ayallarda bolidighan késel süpitidiki jinsiy telep.

üteroskop *-pu is. fr.* matkining ichini tekshuridighan eswab.

üteroskopi *is. fr.* matkining ichini tekshürmek.

üterüs *is. anat.* matka, bala yatqu.

ütme is. otqa puchilanghan sütlük bughday.

ütmek s. quyqilimaq, ütlimek.

ütmek yengmek, utmaq.

ütopist xiyalperes, xam xiyal adem, otopiychi.

ütopya is. yun. emelge ashmaydighan we réal bolmighan xiyal, arzu, tilek, xiyalperestlik.

ütopya sosyalizmi le. xiyaliy sotsiyalizm.

ütopyacı s. bk. **ütopist.**

ütü is. dezmal.

ütü bezi dezmal latisi.

ütücü is. 1. dezmalchi; 2. ütligüchi, kalla-paqalchaq quyqilighuchi.

ütülemek 1. dezmal salmaq; 2. quyqilimaq, ütlimek; 3. tangmaq (chiqip ketken söngekni).

ütülenmek dezmal sélinmaq.

ütülmek yéngilmaq, utulmaq, meghlup bolmaq.

ütülü s. dezmallanghan.

ütüsüz s. 1. dezmal sélinmighan yaki dezmili buzulup ketken; 2. quyqilanmighan, ütlenmigen.

üvendire is. yun. uchi uchluq toqmaq, kaltek.

üvey s. ögey.

üvey anne is. ögey ana.

üvey baba is. ögey ata.

üveyik is. zool. paxtek.

üveyk is. bk. **üveyik.**

üveymek dem tutmaq (demder).

üvez is. pashigha oxshap qalidighan bir xil hasharat.

üvülit -ti is. fr. kichik til yaki tamaqning (tanglaychning) ishik qélishi.

üvüloptoz is. fr. tamaqning sanggilap qélishi.

üvülotomi is. fr. kichik til opératsiyisi.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

üye is. 1. eza; 2. organ: *Parti üyesi* – Partiyeye ezasi; *Göz, vucudun üyelerinden biridir* – Köz, bedenning organliridin biridir.

üyelik -ği is. ezaliq.

üzari s. is. osm. yoghan qulaq adem.

üzengi is. üzengge.

üzengilemek (téz mangghuzush üçün) üzengge bilen diwitmek.

üzere ed. 1. üçün: *Gitmek üzere kalktı* – Kétish üçün qopti; 2. shert bilen: *Akşama geri vermek üzere bu kitabı alabilirsin* – Bu kitabni axshamliqqa qayturup bérish sherti bilen alalaysen; 3. bolush aldida, qilish alidida, bolghusi.

üzerinde is. üstide: *Kalem masanın üzerinde* – Meleq shirening üstide.

üzerine is. 1. heqqide, xususida, toghriliq, toghrisida: *Milli mesele üzerine rapor* – Milliy mesile heqqide dokilat; 2. munasiwet bilen; 3. ...din kéyin: *Yemek üzerine su içilmeli* – Tamaqtin kéyin su ichilishi kérek.

üzgü is. eziyet, japa.

üzgülü s. japaliq, eziyetlik.

üzgün s. 1. köngül gheshtliki, köngül yérimliki, köngül buzuqligi, qayghuluq; 2. dermansiz.

üzgünlük -ğü is. 1. biaramliq, köngül yérimliqi; 2. dermansizliq, küchsizlik.

üzgüsüz s. ghem-qayghusiz.

üzlük -ğü is. laydin yasalghan kichik qacha.

üzmek 1. kermek; 2. sürtüp upratmaq; 3. biaram qilmaq, köngülni yérim qilmaq, qiynimaq.

üzn is. osm. qulaq.

üzre ed. bk. *üzere*.

üzücü s. biaram qilidighan, köngülni yérim qilidighan.

üzülmek kérilmek, köngli yérim bolmaq.

üzüm is. bot. üzüm: *Turfan üzümü dünyaya ün salmıştır* – Turpan üzümü dünyagha meshhurdur.

üzümcü is. üzüm yétishtürgüchi yaki üzüm satquchi, üzümchi.

üzümlü s. ichige üzüm sélinghan, üzüm bilen qilinghan.

üzümsü s. bot. üzümsiman: *Üzümsü meyvalar* – Üzümsiman méwiler.

üzünç -cü is. ümidsizlik, köngül qélishi.

üzüntü is. köngül yérimliqi.

üzüntüsüz s. ghem-qayghusiz.

V

V W (Türk élipbesining 27-herpi).

va way ésitey digen menide.

vaad *is. bk. vaat.*

vaat *-di is. ar.* wede.

vaat etmek wede qilmaq.

vabil *is. osm.* qattiq yamghur.

vacib *s. bk. vacip.*

vâcid *s. ar.* 1. wujudqa chiqarghuchi, meydangha keltürgen;
2. bay; 3. birinchisi er, ikkinchisi ayal ismi.

vâcide *s. ar. bk. vâcid.*

vacip *-bi s. ar.* 1. qilinishi zörür bolghan, wajip; 2. mejbur.

vâciz *s. ar.* qisqa, kalte.

vâcize *s. ar. bk. vâciz.*

vâd *is. far.* oghul.

vad *is. ar.* wede birish, üstige élish.

vade *is. osm.* möhlet, muddet.

vadeli *s.* mudditi cheklen'gen.

vadesi gelmek ömri axirlashmaq.

vadesiz *s.* muddetsiz: *Vadesiz borç* – Muddetsiz qerz.

vadetmek wede bermek, wede qilmaq.

vadi *is. osm.* 1. jilgha, say, wada éqin; 2. jehet, usul, shekil:
Bu vadide konuştuk – Bu jehette sözleshtuq.

vafi *s. bes:* *Kafi vafi* – Bes, yéter.

vafir *s. osm.* 1. köp, jiq; 2. aruzda mufaaletun-mufaaletun wezni.

vâfire *s. osm. bk. vafir.*

vaftiz *is. yun.* xristian dinige kirküchilerning yuyunup pakizlinishi.

- vagina** *is. lat.* ayallarning jinsiy yoli.
- wagon** *is. ing.* 1. wagon; 2. yigirme san (bir xil oyun üçhün qollinilidu).
- wagon restoran** *is. fr.* poyiz ashxanisi, wagon réstorani.
- wagonet** *-ti is. fr.* wagonchaq, kichik wagon.
- wagonli** *is. fr.* yataqliq wagon.
- vâh** *is. osm.* chöl otturisdiki chimenlik.
- vah** *ünl.* wah, pah, ah.
- vaha** *is. osm.* chöl otturisdiki kökülmeydan.
- vahal** *is. osm.* patqaqliq.
- vaham** *is. osm.* sézik, séziklik.
- vahamet** *-ti is. ar.* 1. éghirliq; 2. xewplik ehwal; 3. hezim qilish qéyinchiliqi.
- vahdet** *is. osm.* 1. yalghuzluq, yiganiliq; 2. er ismi.
- vahdet ârâm** *is. osm.* aram bexish yer.
- vahdetgâh** *is. osm.* yalghuzla turidighan yer.
- vahdetiye** *is. osm.* monizm, birchilik (dunyaning négizi birla dep bilidighan pelsepiwi telimat).
- vâhi** *s. osm.* menisiz, ehmiyetsiz, paydisiz, orunsiz (nerse).
- vâhib** *s. osm.* béghishlighan, béghishlighuchi.
- vâhibe** *s. osm.* bk. **vâbib**.
- vâhid** *s.* bk. **vâhit**.
- vâhiden** *z. ar.* yalghuzla, birla.
- vahim** *is. ar.* wehim, éghir, qorqunchluq, bek xeterlik.
- vâhin** *s. ar.* ajiz, oruq, zeip.
- vahip** *-bi s. osm.* béghishlighan.
- vâhir** *is. osm.* 1. tiken; 2. yingne.
- vahit** *s.* 1. bir, yalghuz; 2. er ismi.
- vâhiye** *s. osm.* bk. **vâhi**.
- vahlgâh** *is. osm.* patqaqliq.
- vahmâ** *is. osm.* sizék (ayal).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

vahşet *-ti is. osm.* 1. yawanliq, wehshiylik; 2. adem qedimi tegmigen yer; 3. adem qedimi tegmigen yerlarning qorqunchluqluqi.

vahşetâbâd *is. osm.* ademzatning ayéqi basmighan yer.

vahşetâgin *s. osm.* adem qedem basmighan bek qorqunchluq yer.

vahşetengiz *s. osm.* qorqunch.

vahşetgâh *is. osm.* ademning ayéqi basmighan yer, qorqunchluq yer.

vahşetzâr *is. osm.* bayawan, ademning qedimi tegmigen yer.

vahşi *s. osm.* 1. yawayi; 2. wehshiy.

vahşilik *-ği is.* wehshiyilik, yawayiliq, yawuzluq.

vahşiyane *z. osm.* wehshiyane, yawayilarche, wehshiyche.

vahşûr *is. osm.* peyghember.

vaz *-azı is.* ibadetxanilarda bérilidighan diniy nesihet.

vait *-di is. ar.* bir ishni qilish üçün bérilgen wede.

vaiz *is. osm.* ibadetxanilarda diniy nesihet bergüchi.

vaiziye *is.* diniy nesihet bergüchilerge bérilidighan pul.

vajen *is.* bk. *vagina*.

vajenit *-ti is. fr.* jinis yolining yallughlinishi.

vajenodin *is. fr.* bala yatquning aghrishi.

vajenopati *is. fr.* bala yatqu késelliki.

vajenosel *is. ing.* bala yatqudiki ishshiq, bala yatquning sanggilap kétishi.

vajenoskop *-pu is.* bala yatquni tekshüridighan eswab.

vajenoskopi *is.* bala yatquni tekshürüş.

vajenotomi *is. fr.* bala yatqu opératsiyisi.

vak *is. ar.* 1. éghirliq, éghir bésiqliq; 2. égiz yer.

vak vaka *is.* ördek yaki paqilarning ghaq, ghaq qilip, chiqarghan awazi.

vaka *is. osm.* 1. weqe, hadise, bolghan ish; 2. orush, küresh, soqush; 3. tuyuqsiz yüz bergen késellik.

vakaa *oz. osm.* bk. **vakia**.

vakahat *is. osm.* hayasizliq, iza tartmasliq.

vakar *is. osm.* éghirliq, éghir bésiqliq.

vakarı *is. zool.* qisqa quyruqluq maymun.

vakarlı *s.* éghir bésiq.

vakarsiz *s.* yenggil, éghir bésiq bolmighan.

vakayiname *is.* kündilik xatire, kündilik weqeler waqıt tertipi boyiche yézilghan tarix (waqayiname).

vakd *is.* bk. **vakdân**.

vakdân otning tutishishi, otning yénishi.

vaketa *is. it.* bir xil yupqa kön-xurum.

vakfe *is. osm.* turush, turup qélish.

vakfegâh *is. osm.* turalghu (yer).

vakfetmek 1. iane qilmaq; 2. özini pida qilmaq, özini béghshilimaq, özini teqdim qilmaq: *Bütün ömürünü bilime vakfetti* – Pütün ömrini bilimge béghishlidi.

vakia *is. osm.* emeliyet, bolghan ish: *Bu bir vakiadır, inkar edilemez* – Bu bir emeliyettur, inkar qilghili bolmaydu.

vakıf *-kfi is. osm.* waxpe (bir ishning dawam qilinishi üçhün biri teripidin qoyulghan mülük yaki pul).

vâkıf *is. ar.* xewerdar bolush, xewer tépish, bilish.

vâkıf olmak waqip bolmaq.

vaki *-i s. osm.* yüz bergen.

vakia *s. osm.* hadise.

vakih *s. osm.* edebsiz, hayasiz, iza tartmaydighan.

vakit *-kti is. osm.* waqıt, zaman, qerel: *Şimdi vakit yok* – Hazir waqıt yoq; *Şimdi bunun vakti değil* – Hazir buning waqıti emes; *Yemek vakti* – Tamaq waqıti.

vakitli *s.* waqıt xaraktérlik, waqtida qilinidighan.

vakitsiz *s.* waqıtsiz.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vakkas** *osm.* jengchi, oqchi.
- vaks** *is.* mum (mozduzlar ishlitidighan).
- vakt** *is.* 1. waqit; 2. zaman; 3. saet, küning melum waqti; 4. mewsum, pesil; 5. bosh waqit; 6. purset, peyt.
- vaktinde** *z.* waqtida.
- vaktiyle** *z.* öz waqtida, eyni zamanda.
- vakud** *is. ar. osm.* otun-kömür qatarliq yéqilghu eshyalar.
- vakum** *is. lat. kim.* wakuum, wakuum boshluq.
- vakummetre** *is. fr.* barométr.
- vakur** *s. osm.* éghir-bésiq, salmaq.
- vakurane** *z. ar.* éghir bésiqliq bilen, salmaqliq bilen.
- vâlâ** *s. is. osm.* 1. ulugh, yüksek; 2. er ismi.
- vâlâcâh** *s. osm.* orni we mensipi yuqiri.
- vâlâkadd** *osm.* boyi égiz, öskileng.
- vâlâkadr** *s. ar.* qimmiti zor.
- vâlâyi** *is. osm.* ullughluq, yükseklik.
- valayit** *s. fr.* asfaltning bir türi.
- vali** *is. osm.* waliy.
- vâlid** *s. is. osm.* dada, ata.
- valide** *is. osm.* ana, apa.
- vâlideyn** *is. osm.* ata we ana.
- valih** *s. osm.* chöchüş, heyran qélîsh, ejebîlinish, hang-tang bolush.
- valilik** *-ği is.* 1. waliyliq, waliyning wezipisi; 2. wilayet.
- valit** *is. osm.* ata, dada.
- valiz** *is. fr.* qol popkisi, somka, kichik chamadan.
- vallahi** *ünl. ar.* xuda heqqi, wallahi.
- vals** *is. fr.* walis (tansining bir türi).
- vâm** *is. far.* qerz.
- vâmânde** *s. far.* arqida qalghan, kéyin qalghan.
- vamık** *is. ar.* ashîq.
- vamk** *is. ar.* muhebbet.

vampir *is. fr.* 1. qanxor, qan ichkûch; 2. qan shorighuch, sheyereng.

vanilatör *-rû is. fr.* tok shamaldurghuch.

vantoz *is. fr. zool.* qan shorighuchi, parazit.

vantrilog *is. s. fr.* bk. **vantrilok**.

vantrilok *is. s. fr.* bashqilarning sözini dorighuchi.

vapur *is. fr.* 1. par küchi bilen mangidighan kéme we paraxot; 2. qattiq mest.

var *s.* bar: *Yurdmuzda doğal kaynaklar var* – Wetinimizde tebiy yer asti bayliqliri bar.

var olmak mewjut bolmaq, bar bolmaq.

varak *-đı is. ar.* 1. yopurmaq; 2. altun, kûmüşh we bashqa medenlarning yupqa yapriqi.

varaka *is. ar.* qeghez, xet yéziqliq qeghez, wereqe.

varakacı *is.* altun yapraqliri yasighuchi we satquchi, wereqichi.

varaklamak meden yapraqliri bilen zinnetlimek.

varaklı *s.* meden yapraqliri bilen zinnetlen'gen, wereqliq.

varakpâre *is. ar. far.* 1. meden yapraqliri parchisi; 2. qeghez parchisi; 3. ehmiyetsiz qeghez.

varda *ünl. it.* diqqet, posh-posh, yol boshiting digen menide.

vardakosta *is. it.* 1. déngiz yaqisini qoghdighuchi kéme; 2. bestlik, yolpa-(xotun).

vardirmek barghuzmaq, yürgüzmek: *İşi o halde vardirmek* – Ishni shundaq yürgüzmek.

vardiya *is. it.* 1. kéme we paraxotlarda nöwet; 2. nöwet kütüş yéri.

vareste *s. far.* 1. qutulghan, xali bolghan; 2. erkin, azat, hur: *Endişeden vareste* – Endishidin (xali) qutulghan **varestegi** *is. far.* 1. qutulush, azad bolush; 2. erkinlik; 3. munasiwetsizlik.

vargı *is.* höküm.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

varılmak yetmek, ulashmaq: *Oraya üç saatta varılır* – Üch saette yetkili bolidu.

varış is. 1. bérish; 2. érfan.

varışlı s. bilimlik, uqumushluq.

vari is. zool. maymunning bir xili.

vâri s. far. oxshash, xuddi, beeyni.

vâridât is. ar. 1. kırım, daramet (yilliq-ayliq); 2. eske kelgen, nersiler.

varide is. ar. kelgen alaqliler.

varikoblefer is. fr. köz qapaqning ishship qélishi.

varikoz is. fr. tıp. ishshish, köpüsh.

varil is. kichik kup.

varis is. fr. kök tomurning köpüshi.

vâris is. ar. özige miras qalghuchi, mirasxor, waris.

varit -di s. bolushi mumkin, bolghan: *Söylediğinizi gerçeleştirmek varit değil* – Sözlighiningizni ishqa ashurush mumkin emes.

varit olmak meydangha chiqmaq.

variyet -ti is. ar. mewjudiyet, barliq.

varlık -ğı is. 1. mewjudiyet, barliq; 2. mewjud, bar; 3. bayliq, mal-mülük; 4. ehmiyetlik, paydiliq nerse; 5. maharet, ustiliq.

varlıkbilim is. ontologiyе.

varlıkbilimcilik -ği is. ontologizm.

varlıkbilimsel s. ontologik.

varmak 1. barmaq; 2. éytip barmaq, ulashmaq; 3. turmushqa chiqmaq, yatliq bolmaq.

varsაğı is. ed. bir xil türk xelq shéiri.

varsam is. zool. béliqning bir türü.

varsaymak perez qilmaq: *Öyle bir durum karşısında kaldığımız, varsayalım* – Shundaq bir weziyetke duch kélidighanliqimizni perez qilayli.

varson is. yun. bazghan.

- varta** *is. ar.* xeterlik hal, xewplik weziyet.
- vârûn** *s. far.* zit, eks, teleysiz.
- varuno** *s. far.* bk. **vârûn**.
- varyete** *is. fr.* 1. naxsha-ussul qatarliq oyunlarning körsitilishi; 2. bu xil oyunlar oynilidighan yer; 3. (biologiyide) tür, xil; 4. (morfologiyide) türinish.
- vasab** *is. ar.* késellik, aghriq.
- vasat** *-ti osm.* 1. ottura, ara; 2. muhit, psixologiyilik shertler.
- vasfi** *s. ar.* 1. teriplep tilgha almaq; 2. er ismi.
- vasıb** *s. ar.* késel, aghriq.
- vasıf** *-sfi is. ar.* mahiyet, xaraktér.
- vasıf** *is. ar.* malay, xizmetchi.
- vasıflandırmak** baha bermek.
- vasıflanmak** bahalanmaq, baha bérilmek.
- vâsik** *s. ar.* ishen'gen.
- vasıl** *-sh is. ar.* ulashturush, birlashtürüş.
- vâsil** *s. ar.* érishken, ulashqan.
- vasita** *is. ar.* 1. wasite; 2. elchi; 3. wasitichilik.
- vasitalı** *s.* wasitilik.
- vasitasız** *s.* wasitisiz, biwasite, toghridin toghra.
- vasi** *is. ar.* yétim-yésir we ajizlarning mal-mülkini wekaliten bashqurghuchi.
- vâsi** *-i s.* keng, payansiz.
- vasid** *is.* ishikning bosughisi.
- vasistas** *is. fr.* dérizingning hawa almashturidighan közniki, köznek, (partochka).
- vasit** *is. ar.* salachi, kélishtürgüchi.
- vasiyet** *-ti is. ar.* wesiyet.
- vasiyetname** *is.* wesiyetname.
- vaskülit** *-ti is.* tomurlarning ishshishi.
- vaskülojenez** *is.* tomur sistémisining tereqqiy qilishi.
- vasletmek** ulashturmaq, birlashtürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vasm is. ar. bk. vasma.**
- vasma is. ar.** eyib, nuqsan.
- vast is. osm.** 1. mahiyet; 2. (adem we nersini) teriplesh; 3. maxtash; 4. (grammatikida) süpet.
- vâş s. far.** düşmen, bölgünchi, buzghunchi, gep tapquchi.
- vaşak -ğı is. far.** qara qulaq, molun (yawa müshük).
- vat -tı is. ing.** wat (éléktr quwwitining ölchem birliki).
- vatâ is. ar.** dessesh, cheylesh.
- vatan is. ar.** weten, yurt: *Vatanın kurtuluşu için savaş* – Wetenni qutquzush (azad qilish) yolidiki küresh.
- vatandaş is.** wetendash, yurtdash.
- vatandaşlık -ğı is.** wetendashliq, yurtdashliq.
- vatanperver s. ar.** wetenperwer.
- vatar is. ar.** ish.
- vaterpolo is. ing.** ikki komanda arisida oynilidighan su topi.
- vatid s. ar.** ching, puxta, mustehkem.
- vatka is. alm.** mürilik (chapanning).
- vatm is. ar.** 1. ayagh bilen dessesh; 2. perdini chüşürüş.
- vatman is. ing.** tramway shopuri.
- vatoz is. rum.** it béliqlirining bir türü.
- vatvât is. ar.** 1. tagh qarlighichi; 2. shepereng; 3. qorqunчаq we horun adem.
- vatvata is. ar.** namazsham qarighusi.
- vaveylâ is. ar.** peryad, ah-zar qilish, waweyla.
- vâvi s. ar.** tülke.
- vay ünl.** way, wayey.
- vâz etmek** wez oqumaq, diniy nesihet bermek.
- vaz geçti is. far.** uqushulmasliq: *Senin onunla bir vaz geçtimi* – Séning bilen uning otturisida bir uqushmasliq barmu? **vazâat is. ar.** peslik, peskeshlik.
- vazâh is. ar.** aq pushmaq adem.
- vazâhat is. ar.** ochuq chiray adem.

- vazelin** *is. fr.* wazélin.
- vazelinlemek** wazélin bilen yaghlımaq.
- vazetmek** qoymaq, orunlashturmaq, yerleshturmek.
- vazgeçmek** waz kechmek, terk qilmaq.
- vazgelmek** bk. *vazgeçmek*.
- vazı** *is. ar.* qoyush, orunlashturush, yerleshtürüş.
- vâzı** *s. ar.* qoyghan.
- vâzıh** *s. ar.* ochuq ashkara.
- vazıhamil** *-mli is. ar.* tughdurush.
- vazıkanun** *is. ar.* qanun békitish, qanun tüzüş.
- vazıyet** *-di is. ar.* qol sélish.
- vazıfe** *is. ar.* wezıpe, ötem.
- vazıfedar** *s. fr.* 1. wezıpisi bolghan; 2. xadim.
- vazıfelendirmek** wezıpe bermek, xızmet bermek.
- vazıfeli** *s.* wezıpilik, wezıpe tapshurulghan.
- vazıme** *is. ar.* 1. chong yıghin; 2. seperge chıqquchılar (guruppisi); 3. méhmanlar (guruppisi).
- vazıyet** *-ti is. ar.* wezıyet.
- vazo** *is. it.* gül qachisi, longqa.
- vazodilatasyon** *is.* qan tomurlirining kéngiyip kétishi.
- vazopleji** *is. fr.* tomur palechliki.
- vazzâh** *s. ar.* ochuq ashkara.
- ve** *ar.* we (baghlighuchi): *Ben ve sen* – Men we sen.
- veba** *is. ar. tıp.* waba: *Domuz vebası* – Choshqa wabası.
- vebâi** *s. ar. tıp.* waba bilen munasiwetlik.
- vebâiyye** *s. ar. tıp.* bk. *vebâi*.
- vebal** *-lı is. ar.* gunah, uwal: *Bu işin vebalı vardı* – Bu ishning gunahi bar; *Vebalı boynuna* – Uwali özige.
- veca** *-ı is. ar.* aghriq.
- vecâr** *is. ar.* 1. yırtquch haywanlarning uwisi, ini; 2. tashqın su yalap ketken yer.
- vecazet** *is. ar.* ixcham we chüşinishlik (söz).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vecd** *is. ar.* hoshini yoqitish, aylinip kêtish.
- vecel** *is. ar.* qorqush, ürküş, chöchüş.
- vech** *is. ar.* 1. iüz, chiray; 2. üst, yüz (bir nersining).
- vecheyn** *is. ar.* ikki yan, ikki yüz, ikki terep.
- vechiyye** *s. ar.* bk. **vehî**.
- vehî** *s. ar.* (nersining) yüzige ait, yüz bilen munasiwetlik.
- vecibe** *is. ar.* wezipe, gedendiki qerz.
- vecih** *-chi is. ar.* yüz, chiray dégen menide bolup, «*Hiçbir vecihle*» dégen'ge oxshash sözlerde qollanghanda, yol, usul, dégen uqumni bilduridu.
- vecih** *is. ar.* 1. bir qewm yaki qabile bashliqi; 2. er ismi; 3. yéqimliq güzel; 4. muwapiq, uyghun.
- veciz** *s. ar.* ixcham we chüshinishlik (söz).
- vecize** *is. ar.* hikmetlik söz.
- vecr** *is. ar.* ghar.
- veçhe** *is. ar.* terep, yan.
- veda** *-ı is. ar.* widalishish, xoshlishish, ayrilish.
- vedalamak** burma mix bilen tutturmaq.
- vedalaşmak** xoshlashmaq, amanet démek, widalashmaq.
- vedat** *-dı is. ar.* 1. muhebbet, dostluq; 2. er ismi.
- vedet** *is. fr.* 1. charlash ishi üçün qollinidighan kichik we téz yürer urush paraxoti; 2. kino artisti cholpini.
- vedia** *is. ar.* 1. amanet qoyulghan nerse; 2. ayal ismi.
- vedid** *is. ar.* 1. dost; 2. birinchisi er, ikkinchisi ayal ismi.
- vedide** *is. ar.* bk. **vedid**.
- vedre** *is.* süt séghilidighan qacha.
- vedut** *-du is. s. ar.* söyümlük.
- vedük** *s. ar.* haywanlarning küyekke kirgen waqti (köyligen waqti).
- vefa** *is. ar.* wapa.
- vefadar** *s. ar. far.* wapadar, wapaliq.
- vefalı** *s.* wapaliq, wapadar.

- vefasız** *s.* wapasiz.
- vefasızlık** *-ğı is. ar.* wapasizliq.
- vefat** *-tı is. ar.* wapat, ölüm.
- vefat etmek** wapat bolmaq.
- vefi** *s. ar.* 1. wapaliq, wapadar; 2. mökemmél, toluq.
- vefik** *s. ar.* 1. yoldash, aghine; 2. er ismi.
- vefir** *s. ar.* köp, jiq, mol.
- vefire** *s. ar.* bk. **vefir**.
- vefiyat** *-tı is. ar.* ölümler, ölüm hadisiliri.
- vefk** *is. ar.* 1. uyghun kélish; 2. uyghun, layiq.
- vefret** *is. ar.* köplük, molluq.
- vega** *is. ar.* ghawgha, jédel, majra.
- vehbiye** *is. ar.* 1. tughma nezeriyisi (tughulushtin bolghanliq); 2. ayal ismi.
- vehc** *is. ar.* otning yalqunlishishi.
- vehd** *is.* uchurum, uchurma, yardang.
- vehde** *is.* bk. **vehd**.
- vehf** *is. ar.* ösümlükning yopurmaq chiqirip chongiyishi.
- Vehhabi** *is. ar.* Wehabi (Abdulwahabning XVIII esirde Erebistanida qurghan mezhibi we bu mezhebtiki biri).
- vehhâc** *s. ar.* 1. bek parlaq; 2. yalqunluq.
- vehhâm** *s. ar.* bek wehimlik, bek endishilik.
- vehic** *is. ar.* otning qiziqi.
- vehim** *-hmi is. ar.* wehime, qorqunch.
- vehip** *-bi is. ar.* 1. sherep igisi, merd, séxi; 2. er ismi.
- vehleten** *z. ar.* tuyuqsiz, birdinla.
- vehmiye** *is. ar.* bk. **vehmî**.
- vehmî** *is. ar.* emeliyette bolmighan emma boldi dep tonulghan.
- vehn** *is. ar.* ajizliq, yumshaqliq, boshluq.
- vehs** *is. ar.* 1. depsende, dессesh2. chéqish, parchilash, uwutush.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vehy is. ar.** yértish.
- vejetariyen is. fr.** gösh yémeydighan adem.
- vejetariyenlik -ği is.** gösh yémeslik, güshtin perhiz qilish.
- vekalet -ti is. ar.** 1. wekaliten hawale; 2. ministirlik.
- vekalet etmek** wekil bolmaq.
- vekalet ücreti** adwukatqa bérilidighan heq.
- vekaleten z. ar.** wekaliten.
- vekaletname is. ar.** wekaletname, wekillik qeghizi 1. sap altun; 2. zinnet üçün ésilidighan ünche, altun.
- vekil is. ar.** 1. wekil; 2. ministir.
- wekillik -ği is.** 1. wekillik 1. ministirlik.
- vekire is. ar.** yéngi sélinghan yaki sétiwélinghan bina üçün dost-yaranlarga bérilidighan ziyapet.
- velâ is. ar.** 1. yéqinliq; 2. igilik, ghojiliq.
- velâdet -ti is. ar.** tughut.
- velayet -ti is. ar.** 1. bala terbiyiligüchilik; 2. ewliyalıq, welilik.
- vele is. ar.** kélin üçün mexsus hazirlanghan üsti altun yaki kümüş tenggiler bilen bézelgen perde.
- veleh is. ar.** hoduqqanliq, temtirigenlik, hang-tang qalghanliq.
- veleh is. far.** qehri-ghezep.
- velense is.** yung ediyal.
- velet -di is. ar.** shum: *Şu veleti kov şuradan* – Shu shumni qoghla u yerdin.
- velfecir -cri is. ar.** köz.
- velhâm s. ar.** hoduqush, temtireshe, hang-tang bolush.
- velhasıl ar.** sözning qisqisi: *Velhasıl bu olacak şey değil* – Sözning qisqisi, bu bolidighan nerse emes.
- veli is. ar.** 1. bala terbiyiligüchi; 2. ewliya, weli.
- veliaht -dı is. ar.** weli ehdi.
- velid is. ar.** 1. yéngi tughulghan bala; 2. qul.
- velilik -ği is.** bala terbiyiligüchilik, welilik.

- velime** *is. ar.* 1. toy ziyapiti; 2. toy.
- velinimet** *is. ar.* bashpana, méhriban.
- velodrom** *is. fr.* welisipit musabiqisi meydani.
- velomotor** *is. fr.* kichik motsiklit yaki matorluq welisipit.
- velosipet** *-ti is. fr.* welisipit, tmr at.
- velospit** *-ti is. fr.* bk. **velosipet.**
- vel** *is. ar.* bir nersige heddidin artuq brilip ketkenlik.
- velur** *is. fr.* mexmel, duxawa.
- velt** *s. ar.* 1. tughumchan; 2. kp mehsul bridighan.
- velvl** *is. ar.* yiglap, ingrap.
- velvele** *is. ar.* warang-churung, warqirash, jarqirash.
- velveleci** *s.* warang-churung qilghuchi, patiparaq qilghuchi.
- vemiz** *is. ar.* bulut arisidin krn'gen, yoruq.
- vemye** *is. ar.* musheqqet, japa, palaket.
- Vens** *is. z. lat.* 1. Wnra; 2. Qedimki Rim epsanilirigha kre muhebbet we gzellig ilahisi.
- ver** *is. ar.* arqa, kyin.
- veranda** *is. ar.* eyneklik balkun yaki shipang.
- veraset** *-ti is. ar.* waris, mirasxor.
- verb** *is. ar.* yawayi haywanlarning ini.
- verdi** *is. fiz.* bir skuntta turbida aqqan suning yaki lktr kchining miqdari.
- verdirmek** berdrhmek.
- vere** *is. tar.* bir qelening yaki bir istihkamning qoldin ktishi.
- verecek** *-i is.* qerz.
- verecekli** *s.* qerzdar.
- verem** *is. ar.* pke tubrklyozi, sil ksili.
- veremli** *s.* sil ksilige giriptar bolghuchi.
- verese** *is. ar.* warislar, mirasxorlar.
- veresi** *z. veresiye z.* 1. nisi; 2. xoshyaqmasliq, perwa qilmasliq, ehmiyet bermeslik: *Bu elbiseyi veresiye yeptrdm –*

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Bu kiyimni nisige tiktürdüm; *Pek veresiye iş görüyor* – Ishqa étibarsiz qaraydu.

verev s. tüz, udul: *Bu kağıt verev kesilmiş* – Bu qeghez udul késiliptu.

vergi is. 1. baj; 2. xislet, xususiyet: *Güzel yazı yazmak, bu adama vergidir* – Obdan maqale yazmaq bu ademning xususiyetidir; 3. xeyrsaxawet: *Bu adamın yoksullara vergisi çoktur* – Bu ademning kembeghellerge xeyri-saxawiti köp; 4. tughma qabiliyet; 5. yardım.

vergi dairesi baj idarisi, bajxana.

vergi kaçakçılığı baj qachurush, baj qachaqqhiliqi.

vergici is. bajgir.

vergileme is. huk. baj qoyush.

vergilendirmek baj töletmek.

vergili s. séxi, qoli ochuq (adem): *Vergili adam* – Qoli ochuq adem.

veri is. 1. matériyal, nezeriywi esas, pakit; 2. bilim.

verici is. télégram bérish apparati, mikropon, dolqun tarqitish apparati.

verid is. ar. tp. qara qan tomuri.

verik is. ar. 1. quruq yopurmaqliq derex; 2. **s.** bombur saqal (biri).

verilmek bérilmek.

verim is. mehsulat, daramet.

verimli s. 1. ünümlük: *Verimli bir önlem* – Ünümlük bir tedbir; 2. munbet, ünümdar: *Verimli tarla* – Mol hosulluq, chiqishliq étiz.

verimlilik -ği is. ünümdarliq, munbetlik, chiqishliq.

verimsiz s. ünümsiz, chiqishsiz, netijisiz: *Pek verimsiz bir çalışma* – Netijisiz bir xizmet.

verimsizlik -ği is. ünümsizlik.

verismo is. it. edebiyat-senettiki chinliq.

veriş is. 1. bérish; 2. élish-bérish.

verişmek bir nersining bedili üçün bir nerse bermek.

veriştirmek 1. köp sözlimek; 2. chishige tegmek.

verit -di is. ar. kök tomur.

verme is. 1. bérish; 2. pochta xaltilirining tarqitilishi, pochta xaltilirini tarqitish.

vermek 1. bermek; 2. qaldurmaq; *Bu evi bana babam verdi* – Bu öyni manga atam qaldurdi; 3. uningdin körmek: *Onun bütün huysuzluklarını çocukluğuna veriyorum* – Uning hemme qiliqsizliqlirini baliliqidin körimen; 4. bashqurmaq, idare qilmaq, rehberlik qilmaq; 5. yatliq qilmaq; 6. ötimek, ölmek; 7. taratmaq, kengeytmek; 8. östürmek, peyda qilmaq; 9. ige qilmaq; 10. satmaq; 11. eski ishqa yoluqmaq.

vermut -tu is. al. puraqliq tatliq haraq.

verrak is. ar. qeghezchi.

versiyon is. fr. 1. terjime; 2. qorsaqtiki balining ornini onglash opératsiyisi.

veryansın is. ichi aghrimastin xejlesh, betxeshlik qilish.

verziş is. far. s. 1. ishlesh, ishlitish; 2. ishligen.

vesâfet -ti is. ar. ishchiliq, xizmetkarliq.

vesait -ti is. ar. wasitiler.

vesam is. ar. bk. **vesamet.**

vesamet is. ar. güzellik, chirayliq.

vesarik -ki is. ar. wesqiler, hüjjetler.

vesatet -ti is. elchilik, kélishtürgichilik.

vesayâ is. ar. wesiyetler.

vesbe is. ar. sekresh, atlash, taqlash.

vesebân is. ar. bk. **vesbe.**

veseni is. ar. bk. **veseniye.**

veseniye s. ar. 1. but bilen munasiwetlik; 2. butqa choqinidighan.

vesi s. ar. bk. **vesia.**

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vesia s. ar.** 1. kengtasha; 2. mol.
- vesic is. ar.** téz mangidighan töge.
- vesik s. ar.** ishenchlik pakit.
- vesika is. ar.** wesiqe, hüjjet, ispat, delil.
- vesikalı s.** pahishe üçün ruxset qeghizi bérilgen (ayal).
- vesile is. ar.** 1. seweb: *Buraya gelmeniz tanışmamıza vesile oldu* – Bu yerge kélishingiz tonushushimizgha sewep boldi; 2. purset: *Bu vesileden yararlanarak* – Bu pursettin paydilinip.
- vesim s. ar.** 1. chirayliq, güzel; 2. er ismi.
- vesm is. ar.** talqan (parashok) haligha keltürüş, untuqlash.
- vesme s. ar.** 1. haywangha bésilghan tamgha; 2. qashliq (ayallar qéshigha süridighan).
- vesnân s. ar.** ügdigen, uyqusi kelgen.
- vespa is. zool.** here, boghun.
- vesselâm ünl.** shundaq, shundaq bolsun, artuqche sözning kériki yoq dégen menilerde qollinidu.
- vesta is. far.** zerdusht dinigha étiqad qilghuchilarning diniy kitabi, zendning sherhisi.
- vesti is. far.** terjime, sherh.
- vestiyer is. fr.** méhmanxana, réstoran qatarliq yerlerde kiyim-kéчек saqlinidighan yer.
- vestiyerci is.** méhmanxana, réstoran qatarliq jaylarda bashqilarning kiyim-kéchikini saqlighuchi.
- vesvâs is. ar.** sheytan, iblis.
- vesvese is. ar.** weswese, endishe, ghem, dükke-dükke.
- veşel is. ar.** az su.
- veşelân is. ar.** su éqini, suning éqishi.
- veşice is. ar.** 1. derex yiltizi; 2. (yuyunghanda ishilitilidighan) aghicha, bedreng qatarliq nersilerning talasi.
- veşme is. ar.** yamghur tamchisi.
- veşt s. far.** chirayliq, güzel, körkem.
- veşy is. ar.** 1. bir xil kiyim; 2. boyaqchiliq; 3. gep toshush.

- veted** *is. ar.* 1. yiriq; 2. arozda üç herptin tüzülgen nezm.
- veterines** *is. fr.* mal doxturi.
- veterineslik** *-ği is.* mal doxturluq.
- vetire** *is.* 1. tar yol, chighir yol; 2. uslub, istil; 3. burunning ikki töshükini ayrip turidighan perde; 4. jerian.
- veto** *is. lat.* yaq, qarshi pikir, qarshi awaz: *Veto hakki kullanmak* – Qarshi awaz bermek.
- veya** we ia, yaki.
- veyahut** bk. *yahut.*
- veyle** *is. ar.* peskeshlik, rezillik.
- veysi** *s. ar.* yoqsul, mohtaj.
- vezaret** *-ti is. ar.* wezirlik.
- vezb** *is. ar.* sugha oxshash éqish.
- vezega** *is. ar.* bir xil chong kiler.
- vezin** *-zni is. ar.* 1. taraza; 2. qapiye, ritim; 3. éghirliq.
- vezinli** *s.* 1. ölchelgen, tartilghan; 2. qapiyilik, wezinlik.
- vezinsiz** *s.* 1. ölchelmigen, tartilmighan; 2. qapiyesiz: *Veziinsiz şüir* – Wezinsiz shéir.
- vezir** *is. ar.* wezir, ministir.
- vezirlik** *-ği is.* wezirlik, ministirlik.
- vezme** *is. ar.* qishning axirisi.
- vezn** *is.* bk. *vezne.*
- vezne** *is.* 1. kassa (pul); 2. taraza; 3. qoralning oq sélinidighan bosh yéri.
- vezneci** *is.* taraza yasighuchi we satquchi.
- veznedar** *is. ar. far.* kassir.
- veznedarlik** *-ği is.* kassirliq.
- vezni** *s. ar.* 1. wezin bilen munasiwetlik; 2. *is.* artilghan (ölchelgen) nerse.
- vezu** *is.* shéker qomushidin chiqidighan su.
- vicik** *s.* yépushqaq: *Vicik vicik çamur* – Yépushqaq patqaq.
- viciklamak** yépushqaq halgha keltürmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vırıldamak** walaqlımaq, jawuldımaq.
vırıldanmak walaqlımaq, jawuldımaq.
vîtâ **is. ar.** razi bolush, qoshulush.
vızıldamak wingildımaq, wızıldımaq.
vızlamak bk. **vızıldamak**.
vicâ **is. ar.** pichish, axta qilish (haywanni).
vicâh **is. ar.** yuzlishish.
vicahen **z. ar.** yuzmuyüz, yüztura.
vicd **is. ar.** bay bolush.
vicdan **is. ar.** wıjdan.
vicdani **s. ar.** wıjdani.
vicdanlı **s. ar.** wıjdanlıq, insaplıq.
vicdansız **s.** wıjdansız, insapsız.
vicdansızlık -ğı **is.** wıjdansızlıq, insapsızlıq.
vida **is. it.** burma mix.
vidâc **is. ar.** boyun tomurliridin biri.
vidâd **is. ar.** 1. muhebbet; 2. dostluq.
vidala **is. ir.** kön-xurum yasilidighan torpaq térisi.
vidali **is. ar.** 1. burmiliq; 2. burma mix bilen tutturulghan.
vidd **is. ar.** 1. muhebbet; 2. dostluq.
videofon **is. fr.** télévızorluq téléfon.
vifadet **is. ar.** elchilik.
vifak -ğı **is. ar.** 1. uyghunluq; 2. dostluq munasiwetler.
vikân **is. ar.** toqum, uchuluq.
vikâye **is. ar.** qoghdash.
viktorya **is. ing.** ikki kishilik orunduqi bar töt chaqliq powiska, wiktoriya.
vilâ **is. ar.** 1. uliship kélish, arqa-arqidin kélish; 2. dostluq, yéqinliq.
vilâd **is. ar.** tughdurush.
vilâdet **is. ar.** 1. tughdurush; 2. tughush.
viladi **s. ar.** tughulushtin, tughma.

- vilayet** *-ti is. ar.* wilayet (ölke).
- villa** *is. ir.* dacha.
- vin** *is. far.* 1. reng, boyaq; 2. qara üzüm.
- vinç** *-çi is. ing.* kiran.
- vinter** *is.* béliq türi.
- violonist** *is. fr.* iskiripka chalg’huchi, iskiripka yasighuchi.
- vira** *z.* toxtimastin: *Vira söylüyor* – Toxtimastin sözlimekte.
- viraj** *s. fr.* 1. yolning aylanmisi; 2. welisipit, aptomobil we ayropilanning aylinish herikiti.
- viran** *s. far.* weyran, xarab.
- virane** *is. far.* 1. weyranliq, xarabe; 2. xarabzarliq.
- virâni** *is. far.* weyranliq, xarabliq.
- viremi** *is. fr.* bir xil mikrob bilen peyda bolghan késel.
- virgül** *-lü is. fr.* wirgol, pesh (tinish belgisi).
- virt** *-di is.* 1. diniy sözni tekrarlash; 2. köp tekrarlash, sözlepla turush.
- virüs** *is. lat.* késel mikrobi.
- visâb** *is. ar.* 1. sekresh, taqlash; 2. yataq, töshek.
- visâd** *is. ar.* bk. *visâde.*
- visâde** *is. ar.* yastuq.
- visâk** *is. ar.* 1. munasiwet, alaqe; 2. ehdlilishish, shertlishish.
- visal** *-li is. ar.* érishish.
- visam** *s. ar.* tamghilanghan, en sélinghan, belge qoyulghan.
- visamiral, 1** *is. fr.* déngiz armiyiside général léyténant.
- viski** *is. ing.* wiski (haraq).
- viskonsül** *is. fr.* konsul yaremchisi, muawin konsul.
- vişnap** *-bı is. far.* gilash sherbiti.
- vişne** *is. bulg.* gilash.
- vitamin** *is. fr.* witamin.
- vitaminsizlik** *-ği is.* vitaminsizlik.
- vitellüs** *is. lat.* tuxum shakili we uruqcha posti.
- vites** *is. fr.* tézlik tengshigüchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- vitir** -*tri is. ar.* qaza namizi (witr namizi).
- vitray** *is. fr.* resimlik we neqishlik eynek.
- vitrin** *is. fr.* 1. dukan yaki magazinlarning eyneklilik ishkapi;
2. muzéylarda ichige qimmatlik nerse qoyulghan eyneklilik ishkapi.
- vivace** *s. it. müz.* tétik, téz, ittik.
- viyak** *is.* inge (bowaqning yigha awazi).
- viyaklamak** inge-inge qilib yighlimaq (bowaq).
- viyola** *is. ii. müz.* iskiripkigha oxshaydighan, adettiki iskiripkidin chongraq chalghu eswabi.
- viyolacı** *is. müz.* chong iskiripka chalghuchi.
- viyolon** *is. müz.* iskiripka.
- viyolonist** -*ti is. fr.* iskiripkichi, iskiripka chalghuchi.
- viyolonsel** *is. it.* chong iskiripka (yerge tirep turup chélinidighan).
- vize** *is. fr.* wiza (chet elge chiqish üçun bérilgen ruxset qeghizi).
- vizite** *is. it.* 1. doxturning aylinip yurup késellerni yoqlishi;
2. doxturgha bérilgen pul.
- vizyon** *is. fr.* körüş.
- vokal** *s. fr.* (grammatika) sozuq tawush.
- vole** *is. fr.* putbol, chopla top qatarliq oyunlarda topning yerge tegmestin urulushi.
- voleybol** -*lü is. ing.* walibol.
- wolfram** *is.* wolfram.
- woli** *is. yun.* béliqchi kémisining tor tashlishi.
- wolkan** *is. it.* yanar tagh, wolqan.
- wolkanbilim** *is.* yanar tagh ilmi.
- wolkover** *is. ing.* yalghuz atining chépishi.
- wolkslied** *is. alm.* xelq naxshisi.
- wolt** -*tu is. fr.* wolt (éléktr tokining küchini ölchesh birligi).

volta *is. it.* paraxot we kémining shamaldin saqlinish üçün ongggha-solgha burulup méngishi.

voltaj *is. fr.* woltazh (éléktr tokining küchlinish derijisi).

voltmetre *is. fr.* woltmétr (éléktr tokini olcheydighan eswab).

voltölçer *is. bk.* **voltmetre.**

vonoz *is. rum.* bélijan.

votka *is. rus.* wotka (haraq) **Votyak** *is. s. öz.* fin-oghur tili.

voyvo *ünl. isp.* chaqchaq üçün qollinilidu.

vudston *is. ing.* chaqmaq téshi.

vufûd *is. ar.* kélish.

vufûr *is. ar.* jıqlıq, molluq, köplük.

vuku *-uu is. ar.* weqe bolush, peyda bolush, meydangha kélish, yüz bérish: *Bugün bir olay vuku buldu* – *Bügün bir weqe yüz berdi.*

vukuat *-ti is. ar.* weqeler, hadisler: *Buğün şehirde hiç vukuat olmadı* – *Bügün sheherde héchqandaq körülmidi.*

vikuf *is. ar.* 1. bilish, chüshinish, oqush; 2. bilim-sawat, melumat.

vikufsuz *s.* nadan, bilimsiz.

vulva *is. lat.* ayallarning we chishi haywanlarning jinsiy yol aghzi, ferje.

vulvit *is. fr.* ferjining yallughlinishi.

vurdumduymaz *s.* 1. möng, galwang, döt; 2. qashang, gal.

vurdumduymazlık *-ğı is.* 1. mönglük, dötlük, galwanglıq; 2. qashanglıq.

vurgu *is. dilb.* urghu.

vurgulama *is.* 1. tekitlesh; 2. urghulash.

vurgulamak 1. tekitlimek; 2. urghulimaq.

vurgulu *is. dilb.* urghuluq.

vurgun *s.* 1. ashiq, sheyda; 2. asan we yolsiz tapawet.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

vurguncu s. yolsiz tapawetchi.

vurgunluk -ğu is. ashiqliq, sheydaliq.

vurgusuz s. urghusiz.

vurgusuz hece urghusiz bughum.

vurma is. 1. urush (bir nersige); 2. béliqning qarmaqni yutuwalghandin kéyinki herikiti.

vurmak 1. urmaq: *Masaya vurmak* – Shirege urmaq; 2. azmaq, adashmaq; 3. tesir qilmaq; 4. köpeytmek (hésabta); 5. heydimek, baghlimaq, taqimaq, tekküzmek: *Birini zincire vurmak* – Birini zenjirge baghlimaq; 7. aylandurmaq, özgertmek: *İşi şakaya vurdunuz* – ishni chaqchaqqa aylandurdingiz; 8. tiqmaq, sanjimaq: *Bıçak vurmak* – Pichaq tiqmaq; 9. basmaq: *Damga vurmak* – Tamgha basmaq; 10. chalmaq: *Saat beşi vurdu* – Saet beshni chaldi; 11. qanunsizche pul qazanmaq, qaqtı-soqtı qilmaq: *Birinin üç bin ten'geni vurmuş* – Birning üç ming tengge pulini qaqtı-soqtı qiliwaptı; 12. étip chüşürmek, owlmaq; 13. öltürmek: *Haydudu vurdular* – Banditni (qaraqchini) öltürdi; 14. qattıq tesir qilmaq; 15. yaridar qilmaq; 16. ichimlik ichmek, haraq ichmek.

vurtut is. 1. pitne-pasap; 2. talash-tartish, sala-sülh: *Vurtut beş yuana aldım* – Sala-sülh qilip besh yüen'ge aldım.

vurulmak 1. urulmaq; 2. ashiq bolmaq, köngli chüşmek; 3. yarılanmaq; 4. öltürülmek.

vurum is. yürek soqushning axiri.

vuruş is. urush (bir nersige).

vuruşma is. urushush.

vuruşmacı is. qilich awazi.

vuruşmak 1. urushmaq, soqushmaq; 2. köreshmek.

vuruşturmak romka soqushturmaq.

vusla is. ar. qoshumche.

vuslat -tı is. ar. meshuqigha érishish.

- vustâ** *s. ar.* ottura, ara, arida bolghan, otturida qalghan.
- vusul** *-lû is. ar.* ulishish, bérish (bir yerge).
- vuşâk** *is. fr. bk. uşak.*
- vuşe** *is.* sayahetchilerning tertipini saqlash üçün chiqirilghan hüjjet.
- vuzu** *-uu is. ar.* teret.
- vuzuh** *is. ar.* roshenlik, aydingliq, ochuqluq.
- vücad** *is. bk. ucut.*
- vücûm** *is. ar.* 1. yirginch; 2. zérikish; 3. achchiqlinish, renjish; 4. miskinlik; 5. meydisige urush.
- vücup** *-bu is. ar.* kéreklik, lazimliq.
- vücur** *is. ar.* 1. yirtquch haywanlarning inliri; 2. tashqin su oyup hasil qilghan azgal.
- vücut** *-du is. ar.* 1. bar bolush, peyda bolush, wujudqa kélish; 2. wujud, gewde, beden, ten.
- vücutlu** *s.* gewdilik, yoghan-yolpa, bestilik.
- vüdd** *is. ar.* dostluq.
- vüfûr** *is. ar.* molluq, köplük.
- vühûb** *s. ar.* köp sowgha qilghan, köp teqdim qilghan.
- vükûb** *is. ar.* asta méngish.
- vükûl** *is. ar.* hemkarliq.
- vüleyd** *s. ar.* kichik bala.
- vülû** *is. ar.* bir nersige heddidin artuq bérilgenlik.
- vülûg** *is. ar.* itning su ichishi.
- vüreyd** *is. ar. anat.* bek kichik tomur.
- vüreyka** *is. ar.* yopurmaq.
- vürût** *-du is. ar.* kélish.
- vüs** *is. ar.* 1. sewr, taqet; 2. kenglik, kengchilik.
- vüsu** *-su is. ar.* küch, qudret.
- vüsük** *is. ar.* 1. ishinish; 2. chinglik, beklük, mehkemlik.
- vüzerâ** *is. ar.* wezirler.
- vüzüb** *is. ar.* sugha oxshash éqish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

Vyetiçler *is. öz.* Rosyaning kona xelqi.

Y

Y Y (Türk élipbesining 28-herpi).

ya ünfl. ar. hey, ya: *Ya Allah – Ya Allah!*

ya ya, yaki: *Ya mektup yazarım, ya telgraf çekerim – Ya xet yazimen yaki télégramma bérimen.*

ya da yaki we ya.

yaba is. yaghach gürjek (xaman soruydighan).

yabalamak xaman sorumaq.

yaban is. far. 1. chöl-bayawan, qaças chöl, dala, sehra; 2. yawa, yawayi; 3. chet yurtluq, yaqa yurtluq; 4. wehshi: *Yaban adam – Yawa adem is. yaban domuzu is.* yawa tungguz.

yaban eşeği is. yawa iéshek.

yaban havuçu is. yawa sewze.

yabancı 1. chet ellik; 2. chet yurtluq; 3. yat: *Ben bu eve yabancı geliyorum – Men bu öyge yat tuyuluwatimen.*

yabancılaşmak yatlashmaq.

yabancılık -ğı is. yatliqliq.

yabancılık çekmek yatliqliq qilmaq.

yabanıl s. bk. yabanî.

yabanî s. far. 1. (haywan heqqide) yawayi; 2. (adem we ösümlük) yawa.

yabanlık -ğı is. 1. wehshiylik; 2. yawayiliq.

yabanlık -ğı is. méhmanliq kiyim, bayramliq kiyim.

yabansı s. ajayip, gharayip, yat.

yabansılık -ğı is. ajayıpliq, gharayıpliq.

yabende s. far. keshp qilghuchi.

yâbis s. ar. quduq.

yad s. yat, bashqa.

TÜRKE-UYGURCA SÖZLÜK

yâd is. far. xatire: *Güzel günler halâ yadımdadır* – Yaxshi künler hélihém yadımda.

yâd erklik -ğı is. mustemlikilik.

yâd etmek xatirilimek, eslimek.

yâdbûd is. far. yadikar, hediye.

yadcıl s. xilap.

yâddâr s. far. este tutqan, xatiride saqlighan.

yâdgâr is. osm. yadikar, estilik.

yadırgamak yat körmek, yédir qilmaq.

yadigâr is. far. 1. yadikar, xatire; 2. tétiqsiz, qiliqsiz (adem).

yâdkerd is. osm. teyyarlash.

yadsılı is. fels. menfi.

yadsıma is. eslesh, yadlash, xatirilesh.

yadsımak 1. yat körmek; 2. inkar qilmaq; 3. ret qilmaq.

yâfe is. far. menisiz, quruq gep.

yafta is. far. marka, belge.

yâfûh is. ar. anat. bowaqning méngisi (bashning qatmighan qismi).

yafur is. ar. 1. kiyik; 2. kiyik balisi; 3. kéchining besh-altidin bir qismi.

yağ is. yagh, may: *Susam yağı* – Zighir yéghi.

yağ bağlamak semrimek, et almaq.

yağ doku is. anat. yagh toqulmiliri.

yağcı is. 1. yaghchi; 2. maylighuchi (mashinilarni); 3. xushametchi, yalaqchi; 4. sünnetchi.

yağcılık -ğı is. 1. yaghchiliq; 2. mashina maylash ishi; 3. xushametchilik, yalaqchiliq.

yağdan is. maydan (ichige túrlük mayni qoyup, uni-buni maylaydighan).

yağdırmak 1. yaghdurmaq; 2. kölpek chiqarmaq: *Bu fabrika piyasaya kumaş yağırdı* – Bu fabrika rextini bazargha töküwetti.

- yağhane** *is. osm.* juwaz.
- yağı** *is.* düşmen, reqib.
- yağlaşmak** düşmenleshmek.
- yağılık** *-ğı is.* düşmenlik.
- yağımcur** *is. mutf.* nan, yağh we shirnidin yasalghan tatliq yémek.
- yağımsı** *s.* yağhsiman.
- yağınmak** suyiquest qilmaq.
- yağır** *s.* yéghir.
- yağış** *is.* 1. yéghin (yamghur, qar); 2. hól-yéghin miqdari.
- yağışlı** *s.* hól-yéghin köp bolghan: *Geçen ay yağışlı geçti* – Ötken ay hól-yéghin bilen ötti.
- yağız** *s.* 1. bughday önglük: *Yağız bir delikanlı* – Bughday önglük yigit; 2. zeytun reng.
- yağlama** *is.* yağhlaş.
- yağlamak** 1. yağhlimağ, maylimağ; 2. maxtimağ.
- yağlanmak** 1. yağhlanmaq, maylanmaq; 2. yağh baghlimağ; 3. masliship ketmek.
- yağlatmak** yağhlatmaq, maylatmaq.
- yağlı** *s.* 1. yağhliq, mayliq; 2. séviz; 3. köp we asan payda köridighan; 4. bay; 5. yağhlaşqan: *Yağlı bir şapka* – Yağhliship ketken bök; 6. yağh sürtülgen.
- yağlı ballı** *s.* semimiy, ichqoyun, tashquyun.
- yağlı bitkiler** *is.* yağhliq ziraetler.
- yağlı boya** *is.* may boyaq.
- yağlık** *-ğı is.* qol yağhliq, yağhliq.
- yağlıkçı** lüngge, yağhliq qatarliq satquchi.
- yağma** *is. far.* bulang-talang.
- yağma gidiyor** «xéridarlıq mal» dégen menini bildüridu.
- yağmacı** *s.* bulangchi.
- yağmacılık** *-ğı is.* bulangchiliq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yağmak 1. chüşmek: *Kar yağmak* – Qar chüşmek, qar yaghmaq; 2. yaghmaq: *Üstümüze kurşun yağıyordu* – Üstimizge oq yéghiwatatti; 3. arqa arqidin köplep kelmek: *Bugün mektuplar yağdı gene* – Bügün xet yene yéghip ketti.

yağmalamak bulang-talang qilmaq.

yağmur is. 1. yamghur; 2. arqa-arqidin, étilip kélish: *Taş yağmuru* – Tashning yamghurdek yéghishi.

yağmur bulutu is. yamghur buluti (qara bulut).

yağmur duası is. zaraxetme (yamghur telep qilish).

yağmur mevsimi yamghur pesli.

yağmur yemek yamghurda hól bolup ketmek.

yağmurca is. zool. tagh tékisi, tagh öchkisi.

yağmurlamak yamghurgha aylanmaq.

yağmurlu s. yamghur yaqqan, yamghurluq: *Yağmurlu günlerde* – Yamghurluq künlerde.

yağmurluk -ğu is. yamghurluq (chapan).

yağsız s. yaghsız, oruq: *Yağsız et* – Oruq gösh.

yah is. far. muz.

yahâver is. osm. muzdek su, muzdek sherbet.

yahbeste s. muz tutqan.

yahçe is. osm. möldür.

yahey ünl. hayajanni bildüridu.

yahmûm is. ar. qara tuman.

yahmûr is. ar. yawa éshek.

yahni is. far. qordaq.

yahpâre is. osm. muz parchisi.

yahşi s. yaxshi.

yahte is. far. 1. öy; 2. oxshashliq.

yahtemli z. ar. éhtimal.

yahu ünl. ar. ya Alla, yapir: *Yahu neredesin?* – Ya Alla, qeyerde sen?.

yâhud osm. bk. yahut.

yahudhane *is. far.* yehudiyler rayoni yaki mehelligi

Yahudi *is. öz.* yehudiy.

yahudicilik *-ği is.* yehudiychilik.

yahudilestirmek yehudiyleshtürmek.

yahudileşmek yehudiyleshmek.

yahudilik *-ği is.* yehudiylik.

yahut *osm.* ya, yaki, weya: *Bu akşam bize gelin, yahut biz size gelelim* – Bütün siz bizningkige kéling yaki biz sizningkige barayli.

yak *is. zool. tibetçe* tibet qotizi.

yaka *is.* 1. yaqa; 2. yelkenning kanari; 3. qirghaq (deryaning); 4. egimesh yer: *Gömleğin yakası kirlendi* – Könglekning yaqisi kir bolup ketti.

yakacak *-ği is.* yéqilghu eshyaliri.

yakalamak 1. tutmaq; 2. qolgha keltürmek; 3. hésab almaq, hésablashmaq; 4. qattiq siqmaq; 5. qapqangha chüshürmek: *Hırsız yakaladı* – Oghrini tuttuq.

yakalanmak 1. qolgha keltürülmek; 2. tutulmaq; 3. ashkara bolmaq; 4. köz aldigha keltürülmek.

yakalatmak qolgha keltürtmek.

yakalı *s.* yaqiliq: *Dik yakalı gömlek* – Tik yaqiliq könglek.

yakalık *-ği s. is.* 1. yaqiliq; 2. könglekning taqima yaqisi.

yakamaz *is. yun.* kéchiliri déngizda su haywanlirining midirlishi bilen körünigen yoruqluq.

yakarı *is.* 1. mökünüş, suqunush; 2. munajat, dua.

yakarış *is.* bk. *yakarı*.

yakarmak 1. mökünmek, soqunmaq; 2. yalwurmaq.

yakaza *is. ar.* 1. oyghaqliq, bidarliq; 2. hoshyarliq, sezgürlük.

yakı 1. daghlash (qiziq tömür bilen); 2. melhem dora.

yakıcı *s.* 1. daghlighuchi; 2. melhem dora yasighuchi yaki satquchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yakılmak köydürülmek, yéqilmaq, yanmaq: *Kömür yakıldı*
– Kömür yéqildi.

yakın **s.** yéqin: *Okul bize yakındır* – Mektep bizge yéqin;
Yakınımızda oturlar – Yéqin yerde olturidu; *Yakınlarından*
kimse kalmadı – Yéqinliridin héchkim qalmidi.

Yakın Doğu **is. öz.** Yéqin Sherq.

yakınçağ **is.** yéqinqi zaman.

yakında **z.** 1. yéqinla yerde; 2. yéqında, uzun ötmigen bir
waqıtta: *Yakında mi oturuyorsun?* – Yéqin yerde olturamsen?;
Yakında görüşürüz – Yéqında körüşhermiz.

yakınlarda **z.** 1. yéqin waqıtlarda 1. yéqin etrapta:
Yakınlarda lokanta var mı? – Yéqin etrapta ashxana barmu?.

yakınlaşmak 1. yéqinlashmaq; 2. yéqin munasiwet ornimaq.

yakınlaştırmak 1. yéqinlashturmaq; 2. yéqin munasiwet
ornitilmaq.

yakınlık **-ğı is.** 1. yéqinliq: *Yakınlık göstermek* – Yéqinliq
qilmaq; 2. uruq-tughqanliq.

yakınma **is.** shikayet.

yakınmak sürmek: *Kına yakınmak* – Xéne yaqmaq.

yakınmak shikayet qilmaq.

yakınsak **s. mat.** (fizikida) fokus (nurning merkiziy nuqtisi).

yakınsamak bir nersining bolushigha köz yetmek.

yakışık **-ğı is.** uyghun, layiq, eqilghe muwapiq.

yakışiksız **s.** namuwapiq, betqiliq.

yakışiksızlık **-ğı is.** uyghunsizliq, betqiliqliq.

yakışmak yarashmaq: *Bu elbise size yakışmadı* – Bu kiyim
sizge yarashmidi.

yakıştırmaca **is.** oydurma, yalghan.

yakıştırmak uyghunlashturmaq.

yakıt **is.** yéqilghu.

yakin **z. ar. yakinen** puxta bilim puxta halda, yaxshi shek-
shühhisiz.

yaklaşık s. texminen.

yaklaşmak yéqinlashmaq.

yaklaştırıcı yéqinlashturghuchi.

yaklaştırma is. 1. yéqinlashturush; 2. texmin.

yaklaştırmak yéqinlashturmaq.

yakmak 1. yaqmaq: *Lambayı yakmak* – Chiragh yaqmaq; 2. étishturmaq: *Kırmızı biber ağzı yakar* – laza éghizni étishturidu; 3. ishqi muhebbet qozghimaq; 4. köydürmek: *Güneş ekinleri yaktı* – Kün ziraetni köydürüwetti; 5. qaraytiwetmek, aldimaq: *Güneş vücudumu yaktı* – Quyash bedinimni qaraytiwetti; 6. xarap qilmaq.

yakmak 1. chaplima, sürmek; 2. toqumaq (qoshaq): *Kın yakmak* – Xénse sürmek (yaqmaq).

yakşi s. yaxshi.

yaktırmak yaqturmaq (otni).

yakut -tu is. ar. yaqut (tash) **Yakut is. öz.** yaqut (millet)

Yakutça is. öz. dilb. yaqut tili.

yal is. it yémiki.

yâl is. far. 1. boyun, geden, patang; 2. yayla (haywanning).

yalabık s. is. 1. parlaq; 2. parlaqliq.

yalabımak parildimaq.

yalak -ği is. 1. oluq (haywanlarni sughirish üçün tashtin yaki yaghachtin yasalghan qacha); 2. tashtin yasalghan nokesh (suning bashqa yerge éqip ketmesliki üçün ornitilghan tash no).

yalama is. s. 1. yalash; 2. uprighan, xorighan; 3. üstige siyah sürülgen (resim).

yalamacı is. yalaqchi, xushametchi.

yalamak 1. yalimaq; 2. sürmek, siypap ötmek: *Kurşunlar tepeyi yaliyordu* – Oqlar dönglükni siypap ötetti.

yalamuk -ğu is. qarighay yélimi.

yalan s. is. yalghan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yalancı s. 1. yalghanchi; 2. oxshetilghan.

yalancılık -ğı is. yalghanchiliq.

yalandan yalghandin, yalghan-yawidaq.

yalanlamak yalghanliqini ashkara qilmaq, yalghangha chiqarmaq: *Mehmetin sözlerini yalanladı* – Muhemmedning sözlirining yalghanliqini ashkara qildi.

yalanlanmak yalghanliqi melum bolmaq.

yalanmak 1. u yer-bu yerini yalimaq, aghzini yalimaq; 2. yalanmaq.

yalatmak yalatmaq.

yalav is. 1. yalqunjash; 2. neyzining uchigha békitilgen kichik bayraq; 3. kéme we paraxotqa qadilidighan uchi uchluq bayraq.

yalayıcı s. is. yalaqchi, xushametchi.

yalaz is. ot yalquni.

yalaza is. bk. **yalaz.**

yalbır is. parlaq, julaliq.

yalçın s. is. 1. yalingach, taqir; 2. tik; 3. er ismi.

yaldırık parlaq, julaliq.

yaldız is. 1. hel, potal; 2. yalghan, köz boyamchiliq; 3. yasalma.

yaldızıcı is. 1. perdazchi, hel bergüchi; 2. köz boyamchi.

yaldızcılık -ğı is. 1. perdazchiliq; 2. körünüshte daghdughiliq, emeliyette quruq ish.

yaldızlama is. perdazlash, hel (potal) bérish.

yaldızlamak 1. perdazlima; 2. hel bermek.

yaldızlanmak perdazlanmaq, hel bérilmek.

yaldızlatmak perdazlatmaq, hel bergüzmek.

yaldızlı s. 1. perdazlanghan, hel bérilgen; 2. aldamchi, kün boyamchi.

yâle is. far. kala münggüzi.

yalgım is. bk. **yalgın.**

yalgın *é*zitqu, serrab.

yalı *is.* 1. tüzleng, ochuqchuluq; 2. su yaqisigha sélinghan yazliq kepe.

yalım *is.* 1. ot yalquni; 2. qilich we pichaq qatarliqlarning bisi; 3. derije, mertiwé; 4. éghir-bésiqliq, salmaqliq; 5. étibar.

yalın *is.* ot yalquni.

yalın *s.* 1. yalang, taq; 2. yalingach.

yalınayak *s.* yalang ayagh.

yalıngöz *s.* yalang qapaq.

yalınkat *-tı s.* 1. yalang qewet; 2. chidamsiz, bosh.

yalınlamak yalqunjimaq, yélinjimaq.

yalıtkan *s.* tok ötküzmiğüchi.

yalıtmaq tok ötküzmiğüchi bilen orimaq.

yalınç *s.* addiy: *Yalınc bir mesele* – Addiy bir mesile.

yallah *ünl. ar.* «qéni emise mangayli!» dégen menilerde qollinilidu.

yalma *is.* yamghurluq, pilash.

yalman *s. is.* 1. mabil; 2. tik; 3. bis.

yâlmend *is. far.* aile bashliqi, öy igisi.

yalnız *s.* 1. yalghuz; 2. peqet; 3. emma, lékin, biraq: *Tepedeki yalnız ev* – Dönglükti yalghuz öy; *Güzel, yalnız biraz renksiz* – Chirayliq, emma bir az rengsiz.

yalnızca *is.* , öz béshigha, öz aldigha.

yalnızcılık *-ğı is.* yalghuzchiliq, bashqilargha arilashmasliq siyasiti.

yalnızlı *s.* yalghuz birla erning qoligha qarashliq (aile).

yalnızlık *-ğı is.* yalghuzluq, yétimlik.

yalpa *is.* dawalghush (kéme, paraxot heqqide).

yalpak *s.* chiqishqaq, ileshkek.

yalpalamak bir onggha, bir solgha dawalghumaq.

yalpık *s.* yalpang.

yaltak *s.* xushahmetchi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yaltakçı** *s. bk. yaltak.*
- yaltakçılık** *-ği is. bk. yaltaklık.*
- yaltaklanmak** xushamet qilmaq.
- yaltaklık** *-ği is. xushametchilik.*
- yalvaç** *-cı is. elchisi, resul, höküme.*
- yalvaçlık** *-ği is. peyghemberlik.*
- yâlvâne** *is. far. zool. qarlighach.*
- yalvarmak** yalwurmaq.
- yalvartmak** yalwurtmaq.
- yâm** *is. far. pochta éti.*
- yama** *is. 1. yaman; 2. tere daghliri.*
- yamacı** *is. yamaqchi (mozduz).*
- yamacılık** *-ği is. yamaqchiliq.*
- yamaç** *-ci is. 1. yan, terep; 2. tagh we döngning baghri.*
- yamak** *-ği is. 1. yaremchi, shagirt; 2. chégra mudayie eskiri.*
- yamaklık** *-ği is. yaremchilik.*
- yamalak** yérim yata.
- yamalamak** yamimaq, yamaq salmaq.
- yamalanmak** yamalmaq, yamaq sélinmaq.
- yamalı** *s. 1. yamaqliq, yamaq sélinghan; 2. (adem heqqide) yüzige dagh chüşken.*
- yamamak** 1. yamimaq; 2. tangmaq, yüklimek.
- yaman** *s. 1. qolidin ish kélidighan, yaman; 2. eski: Yaman bir adam – Yaman adem.*
- yamanmak** 1. yamalmaq; 2. yük bolmaq; 3. yüklenmek, téngilmaq.
- yamatmak** yamatmaq.
- yamıçı** *is. bir teripi yungluq yamghurluq.*
- yamrı yumru** *z. egri-bügri, egri-toqay.*
- yamuk** *-ğu s. is. 1. qiysiq, singayan; 2. ikki teripi teng töt burjeklik.*

yamuk yumuk **z.** egri-bügri, egri-toqay.

yamûr **is.** oghlaq.

yamyam **s. is.** 1. adem gushi yégüchi; 2. wehshiy.

yamyamlık **-ğı is.** wehshiylik.

yamyassı **z.** tüptüz, yési.

yan **is.** 1. yan; 2. yer, terep: *Bu yandan geldi* – Bu tereptin keldi; *Heç bir yanda yok* – Héchyerde yoq; *İki yanında birer kişi gidiyordu* – Ikki teripide birdin kishi kétiwatatti; 3. sol we ongning ortaq ismi; 4. ikkinchi derije: *Îlâcın yan etkileri* – Dorining ikkinchi tesiri; 5. yan: *Saatımız yanınızda mi?* – Saitingiz yéningizdimu?.

yân **is. far.** , késelning jöylishi.

yan bakmak singayan qarimaq.

yan basmak aldanmaq.

yan gözle köz uchi bilen, köz qirida.

yan sallamak aldirimasliq, perwa qilmasliq.

yan yana **z.** yanmu yan: *Yan yanaoturmak* – Yanmu yan olturmaq.

yana **is.** terepdar: *Ben senden yanayım* – Men séning terepdaring.

yanak **-ğı is.** mengiz: *Yanaklarından kan damlıyor* – Mengzidin qan témip turidu.

yanak zülfü **is.** yangaq chach.

yanal **s.** yénida bolghan, yénigha chüshken.

yanar **s.** yanidighan, tutishidighan, köyidighan.

yanardağ **is. jeol.** yanar tagh, wolqan.

yanardağbilim **is. jeol.** wolqan ilmi.

yanaşık **s.** yandash.

yanaşıklık **-ğı is.** yandashliq.

yanaşma **is.** 1. yandishish; 2. shagirt.

yanaşmak 1. yandashmaq; 2. qiziqmaq: *O böyle işlere yanaşamaz* – U bundaq ishlargha qiziqmaydu.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yanaştırmak** 1. yandashturmaq; 2. qiziqturmaq.
- yanbolu is.** exmeq, hamaqet.
- yanbul is.** 1. gilemning bir türü; 2. gilem, palas.
- yandaş s.** terepdar.
- yandırmak** yandurmaq, yaqmaq.
- yâne is. osm.** hawancha.
- yangaboz is.** deldüşh adem.
- yangı is.** yallugh, ishshiq.
- yangılamak** yallughlanmaq, ishshimaq.
- yangılı s.** yallughlanghan, ishshighan.
- yangın is.** 1. yanghin, ot apiti; 2. (késellerde) hararet, qiziqliq; 3. ashiq, sheyda, meptun.
- yanıbaşında s.** haman yénida.
- yanık s.** 1. köyük: *Yanık ekmek* – Köyük nan; 2. yiglep qalghan: *Yanık bir çocuk* – Yiglep qalghan bala; 3. öngüp ketken: *Yanık halı* – Öngüp ketken gilem; 4. ashiq.
- yanıkçı s.** gheywetchi, shikayetchi.
- yanıklık -ğı is.** 1. yalghanchiliq; 2. qayghuluq.
- yanıkmak** shikayet qilmaq.
- yanılgı is.** xata, yéngilish.
- yanılmak** yéngilishmaq, xatalashmaq, azmaq.
- yanılmazlık -ğı is.** yéngilishmaq, xatalashmaq.
- yanıltı is.** éziqish, yéngilish.
- yanıltmaç -çı is.** tépishmaq.
- yanıltmak** yéngilishturmaq, aghzashturmaq.
- yanına** yénigha: *İyi görmek için yanına yaklaştım* – Yaxshi körüş üçhün yénigha yéqinlashtım.
- yanında z.** 1. yénida; 2. öyide, ailiside.
- yanısına z.** barawer, birlikte.
- yanıt is.** jawab.
- yanıtlamak** jawap bermek: *Soruları yanıtlamak* – Soallargha jawap bermek.

- yani** *osm.* 1. yeni; 2. sözning qisqisi, sözning toghrisi.
- yanici** *s.* yenggüchi, meghlup qilghuchi, ghalip.
- yankesici** *is.* yanchuqchi.
- yankesicilik** *-ği is.* yanchuqchiliq.
- yankı** *is.* 1. eks sada; 2. eks.
- yankı** *is. ing.* amérikiliq.
- yankılamak** eks sada chiqarmaq.
- yankılanmak** eks sada chiqarmaq.
- yanlık** *-ğı is.* padichilarning yémek-ichmek salidighan xaltisi.
- yanlış** 1. xata: *Yanlış hesab* – Xata hésab; *Yanlış politika* – Xata siyaset; 2. ézip qélish; 3. xeterlik.
- yanlışlık** *-ğı is.* 1. xataliq; 2. yéngilishlik.
- yanlışlıkla** *z.* xatalashqan halda.
- yanmak** 1. yéqilmaq, yanmaq; 2. ot ketmek; 3. köymek.
- yansı** *is.* 1. eks nur; 2. réfléks.
- yansılamak** 1. (yoruqluq nur) eks etmek; 2. teqlid qilmaq, dorimaq.
- yansıma** *is.* 1. eks étish; 2. teqlidi, imliq (söz): *Gürültü şirilti, gümgüm kelimeleri birer yansımadır* – Küldür-gharas, warang-churung, sharshur, bularning herbiri imliqdur.
- yansımak** eks etmek.
- yansıtıcı** *is. sin.* réfléktor (yuruqluqni eynekke oxshash eks etturidighan eswab).
- yansıtmaq** eks ettürmek: *Bu, durumun iyi olduğunu yansıtılmaktadır* – Bu, weziyetning yaxshi ikenlikini eks ettürmekte.
- yansız** biterep.
- yansızlık** *-ğı is.* bitereplik.
- yanşak** *s.* tétiqsiz we köp sözleydighan.
- yanşaklık** *-ğı is.* tétiqsizliq.
- yanşamak** tétiqsizliq qilmaq, tétiqsizlashmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yap yap z. asta asta.

yapa is. burut.

yapağı is. jawigha yung.

yapak -ğı is. bk. **yapağı.**

yapalak -ğı is. zool. müshükyapilaq.

yapamamak qılalmasıq: *Yapamam, bu gürlütü beni rahatsız eder* – Qılalmaymen, bu warang-chürung méni biaram qilidu.

yapay s. suniy: *Yapay gübre* – Suniy oghut.

yapayalnız s. yapyalghuz, qupquruq: *Yapayalnız bir ev* – Qupquruq öy.

yapı is. 1. quruluş: *Şehirde yapılar çoğaldı* – Sheherde quruluş köpeydi; *Vücut yapısı* – Beden quruluşu; 2. ishlen'gen: *Türkiye yapısı uçaklar dolaşıyorlar* – Türkiyede ishlen'gen ayropılanlar uchup yürüdü.

yapı bilimi is. morfologiyé.

yapı bilimsel s. morfologiyilik.

yapı taşı -ni is. quruluşqa kéreklik granit tash.

yapıcı s. is. 1. qilghuchi, ishligüchi, barliqqa keltürguchi; 2. quruluş ustisi; 3. ijabiy, aktip: *Yapıcı bir öneri* – Ijabiy bir teklip.

yapık is. 1. yopuq, jul 1. qedimde türk eskerlirining chapini.

yapılageliş is. ezeldin yürüzülüp kelgen yol.

yapıldak is. yapaq, piyade.

yapılı qurulghan, ishlen'gen: *Güzel yapılı* – Obdan ishlen'gen.

yapılmak qurulmaq, ishlenmek, ötküzülmek: *Toplantı güzel yapıldı* – Yighin obdan ötküzüldi.

yapım is. 1. inshaat; 2. ishlinish; 3. söz yasash (til heqqide).

yapımevi is. sın. kino ishlesh shirkiti.

yapın is. eshya.

yapıncak is. jül (yopuq).

yapıncak **is.** bir xil aq üzüm.

yapındırmak haraq ichmek.

yapınmak 1. özige qilmaq, özi üçhün qildurmaq; 2. bérilmek, qiziqmaq: *Bu genç ozanlığa yapınıyor* – Bu yigit shairliqqa qiziqidu.

yapıntı **is. fels.** emeliyette bolmighan yaki bar-yoqluqi bilinmigen halda bar dep bilin'gen nerse.

yapırgan **is. bot.** gül yupurmiqi.

yapış **is.** qilish, étish.

yapışık **s.** 1. yépushqan, chaplanghan; 2. chaplaghliq: *Duvara yapışık kağıt* – Tamgha chaplanghan qeghez.

yapışıklık **-ğı is.** chaplaghliq.

yapışkan yépushqaq: *Yapışkan çamur* – Yépushqaq lay.

yapışmak yépushmaq, chaplashmaq: *Kağıt duvara yapıştı* – Qeghez tamgha chaplandi.

yapıştırılmak yépishturulmaq.

yapıştırma **is.** 1. yépishturush, chaplash; 2. kélinning yüzige yépishturulghan, bézekler.

yapıştırmak 1. yépishturmaq, chaplimaq; 2. shaq qilip qoymaq (shaplaq yaki jawabni).

yapıt **is.** eser.

yapkın **s.** 1. xushal; 2. mest.

yapma **s. is.** 1. qilish; 2. süniy: *Yapma çiçekler* – Süniy güller.

yapmacık **s.** yalghan, yasima: *Yapmacık bir öfke* – Yalghan xapa.

yapmak 1. qilmaq, etmek: *Yemek yapmak* – Tamaq etmek; 2. yasimaq: *Saatçi saatımı yapamadı* – Saetchi saitimni yasiyalmidi; 3. bolmaq: *Geçen gün çok soğuk yaptı* – Ülüşhkün qattiq soghuq boldi; 4. ijra qilmaq: *Yasanın dediğini yapmak* – Qanunning déginini qilmaq yaki qanunni ijra qilmaq; 5. ötküzmek, achmaq: *Toplantı yapmak* – Yéghin ötküzmek.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yaprak -*ğ* **is. bot.** 1. yopurmaq; 2. waraq.

yapraklanmak 1. yopurmaq chiqarmaq: *Ağaçlar yapraklandı* – Derexler yopurmaq chiqardi; 2. (métallar heqqide) yapraq haligha kelmek; 3. midirlimaq.

yapraklı **s.** 1. yopurmaqliq; 2. waraqliq: *Yüz yapraklı bir defter* – Yüz waraqliq depter.

yapraksız **s.** yopurmaqsiz.

yapraktaş **is.** yapraqtash.

yaptırıcı **is.** 1. yaratquchi; 2. hosulluq.

yaptırım **is.** jaza, jazalash, jazagha tartish, jazalinish, jazagha tartilish.

yaptırmak qildurmaq.

yapuk **is.** yépishturush, chaplash.

yapyalnız **s.** bk. *yapayalnız.*

yar «yardemchi» sözining qisqartilishi: *Yar öğretmen* – Yardemchi oqutquchi.

yar **is.** yar, uchurum.

yâr -*ri* **is. osm.** 1. yar, dost; 2. yardemchi.

yâr olmak yardım qilmaq.

yara **is.** 1. yara, jarahet: *Bıçak yarası* – Pichaq uarasi; 2. derd: *Bu hal içime yara oldu* – Bu ehwel ichimge derd boldi.

yaradan **is. öz.** 1. yaratquchi; 2. Tengri, Xuda, Alla: *O anıtı yaradan sanatçı* – U xatire munarini yasighan senetkar.

yaradılış **is.** 1. yaritilish, tughma xususiyet; 2. mijez, xuluq.

yaradılıştan **z.** tughma.

yarak -*ğ* **is.** 1. yaraq, qoral; 2. erkeklik organi.

yaralama **is.** yara, jarahet, yarilash.

yaralamak yarilimaq.

yaralanmak yérimi tügimek.

yaralanmak yarilanmaq.

yaralı **s.** 1. yarilanghan; 2. xeste: *Yaralı kalb* – Xeste dil.

yaramak yarimaq, yaqmaq: *Bu kitap işimize çek yarıyor* – Bu kitap ishimizge yaqti.

yaramamak yarashmasliq: *Ona iyilik yaramaz* – Uningha yaxshiliq yarashmaydu.

yaramaz 1. kéreksiz, kérekke kelmes; 2. shox: *Yaramaz çocuk* – Shox bala.

yaramazlık -ğı **is.** 1. kérekke kelmeslik; 2. shoxluq.

yârân is. osm. yaran, dostlar.

yârâne z. osm. dostlarचे.

yaraniş is. bk. **yanarma.**

yanarma is. yarinish.

yanarmak yaranmaq.

yarar s. is. 1. yaraydighan; 2. payda; 3. menpeet.

yararlanmak paydilanmaq.

yararlı s. paydiliq.

yararlık -ğı **is.** 1. kérek, lazim; 2. layaqet, artuqchuluq; 3. qehrimanliq.

yararsız s. paydisiz, layaqetsiz.

yarasa is. shepereng.

yaraşık is. yarishish, yarishiq.

yaraşıklı s. yarashqan, yarishiqliq.

yaraşıksız s. yarishiqsiz.

yaraşmak yarashmaq.

yaraştırmak yaratmaq: *Bu sözü size yaraştırmadım* – Bu sözni sizge yaritalmidim.

yaratıcı s. yaratquchi, barliqqa keltürgüchi.

yaratıcı s. yaratquchi, ijad qilghuchi.

yaratıcılık -ğı **is.** ijadiyet.

yaratık -ğı **is.** mexluq, mexluqat.

yaratılmak yaritilmaq, törelmek.

yaratma is. yaritish, yaratma.

yaratmak 1. yaratmaq; 2. qilmaq, élip barmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yarbay** *is. asker.* podpolkownik.
- yarda** *is. ing.* 91 santimétrliq uzunluq ölçem birliki.
- yardak** *-ği is.* gumashta, qolchomaq.
- yardakçı** *is.* xushamet.
- yardakçılık** *-ği is.* xushametchilik.
- yardan atmak** qazagha uchratmaq.
- yardaşlık** *-ği is.* terepdarlıq.
- yardım** *is.* 1. yardım; 2. tesir: *Ruzgarın yardımıyla* – Shamalning tesiri bilen.
- yardımcı** 1. yardımchi; 2. orunbasar, muawin.
- yardımcılık** *-ği is.* yardımchiliq, orunbasarlıq.
- yardımlaşma** *is.* yardemlishish.
- yardımlaşmak** yardemleshmek.
- yardımsamak** yardım telep qilmaq, yardım tilimek.
- yardırmak** yardurmaq.
- yârek** *is. far.* matka, baliyatqu.
- yâren** *is.* dost, burader.
- yârenlik** *-ği is.* dostluq, buraderlik.
- yarga** *is. is.* köz chujisi.
- yargı** *is.* 1. höküm; 2. sot, edliye.
- yargıç** *-cı is.* sotchi.
- yargıçlık** *-ği is.* sotchiliq.
- yargılama** *is.* sotlash, soraq qilish.
- yargılamak** sot qilmaq, höküm chiqarmaq.
- yargılanmak** sotlanmaq.
- yargıtay** *is.* aliy sot.
- yarı** *is.* yérim: *Ekmeğin yarısını yedi* – Nanning yérimini yédi.
- yarı küre** *is.* yérim shar.
- yarıbuçuk** *s.* yérim-yata, bek az.
- yarıcı** *s.* 1. yarghuchi; 2. otaqchi.
- yarıcılık** *-ği is.* 1. otqun yarghuchi; 2. otaqchiliq.

yarik *s.* yériq, chang, dez.

yarilamak yérim qilmaq, yérimini tügetmek: *Bu işi yariladık* – Bu ishni ishlep yérim qilduq (bu ishning yérimini tugettuq).

yarilmak 1. yérilmaq; 2. dez ketmek, chak ketmek.

yarım *s.* 1. yérim; 2. chala: *Yarım bilgi* – Chala bilim.

yarım adam méyip adem, zeip adem.

yarım ağızla aghzining uchida, xosh yaqmastin.

yarım baş ağrısı yérim bash aghiriqi, sheqique.

yarımada *is.* yérim aral: *Balkan yarım adası* – Balqan yérim arili.

yarımca *is.* 1. palech; 2. yérim bash aghriqi, sheqique.

yarımlamak yérimlimaq.

yarımlık *-ği is.* 1. girizh, choquq; 2. méyiplik.

yarın *is.* 1. ete 1. kélechek: *İşinizi yarına bırakmayın* – Ishingizni etige qaldurmang; *İnsan daima yarını düşünmeli* – Adem daim kilechékini oylishi kérek.

yarış *is.* musabiqe: *Top yarışı* – Top musabiqisi: *At yarışı* – At musabiqisi.

yarışan *s.* musabiqleshküchi.

yarışçı *is.* musabiqe, qatnashchiliri.

yarışıcı *is.* riqabetleshküchi.

yarışma *is.* musabiqe, riqabet.

yarışmacı *is.* musabiqichi.

yarışmak musabiqe qilmaq, musabiqeshmek.

yarıştırmak musabiqeshtürmek.

yârlı *is. far.* 1. dostluq; 2. yardım.

yarlıgamak gunahidin kechmek, epu qilmaq.

yarlık *-ği is.* méhribanliq, shepqet öteshke tégishlik, wijdanen, burch: *Yoksullara yardım bir yarlıktır* – Yoqsullarğa yardım qilish méhribanliqtur.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yarma is. s. 1. yérish, yarma; 2. tonil, teshme: *Demir yolu bir çok yarmalardan geçer* – Tömüryol köpligen tonillardin ötidu; *Yarma buğday* – Yarma bughday.

yarmak 1. yarmaq 1. yérip ötmek: *Udun yarmak* – Otun yarmaq.

yarmalamak boyigha kesmek.

yarmalık -ğı is. ash qilish üçün yirik yanchilghan bughday, yarma bughday.

yarpuz is. bot. yalpuz, süze.

yas is. matem, musimet.

yasä is. qanun: *Ana yasa* – Asasiy qanun.

yasabilim is. qanunshunasliq.

yasak -ğı is. meni, cheklesh, tosush.

yasak bölge cheklen'gen rayon.

yasak etmek meni qilmaq, cheklimek, tosmaq.

yasaklamak cheklimek, tosmaq, meni qilmaq.

yasaklayıcı s. tosquchi, chekligüchi.

yasalı s. qanunluq.

yasama is. qanun turghuzush.

yasamak qanun turghuzmaq.

yasän is. niyet.

yasänlamak niyet qilmaq.

yasdan'gaç -cı is. yölenchük.

yasemin is. far. yesmin we uning güli (aq chay güli).

yaslamak yölep qoymaq.

yaslanmak yölep qoyulmaq.

yaslı s. hazidar, musibetlik.

yasmak yaymaq, tüzlimek.

yassı yapilaq, yalpang, yéssi.

yassı solucanlar is. zool. yapilaq qurtlar.

yassılamak yéssilimaq, yapilaqlimaq.

yassılanmak yéssılanmaq, yapılaq halgha kelmek, yéssilashmaq.

yassılaşmak bk. **yassılanmak**.

yassılatmak yapılaqlashturmaq, yésilatmaq.

yassılık -ğı **is.** yapılaqlıq, yéssiliq.

yastamak ölimek, tirimek.

yastangaç **is.** yölenchük, tayanchuq.

yastanmak tayanmaq, yölenmek.

yastıgaç -ci **is.** ash taxtisi.

yastık -ğı **is.** 1. yastuq; 2. körpe, palas; 3. supa, peshtaq.

yastım **s.** panaq burunluq.

yaş **is.** 1. yash: *Yirmi yaşındayım* – Yigirme yashta men 1. waqıt, chagh: *Yaş dönümü* – Ayallarda adetning toxtishi, erlarning jinsiy paaliyettin qilishi.

yaş **is. s.** 1. yash: *Göz yaşlarını döktü* – Köz yéshini tökti; 2. höl, nem; 3. yéngi: *Yaş sebze* – Yéngi köktat.

yaşa ün. yasha.

yaşam **is.** 1. hayat; 2. ömür.

yaşama **is.** yashash.

yaşama savaşı **is.** hayat kürishi.

yaşamaca **z.** ömür boyi, tömride.

yaşamak 1. yashimaq, ömür sürmek; 2. turmush kechürmek.

yaşantı **is.** turmush, hayat, hayatlıq.

yaşarlık -ğı **is.** yashash qabiliyiti.

yaşarma **is.** yashanghirash.

yaşarmak 1. yashlanmaq (köz); 2. yash bilen tolmaq: *Gözleri yaşardı* – Közliri yashqa toldi.

yaşartıcı **s.** yash aqquzidighan: *Yaşartıcı bomba* – Közdin yash aqquzidighan bomba.

yaşartımak közdin yash aqquzmaq.

yaşatmak yashatmaq.

yaşayış **is.** turmush we turmush shekli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yaşıt s.** tengtush, teng démetlik, qurdash.
yaşlanma is. qérilishish, yashinish.
yaşlanmak qérilashmaq, yashanmaq.
yaşlı s. qéri, yashanghan.
yaşlı s. yashliq (közi): *Yaşlı gözler* – Yashliq köz.
yaşlık -ğı is. emlik, höllük.
yaşlılık -ğı is. qériliq, yashanghanliq.
yaşmak -ğı is. lichek.
yaşmak pürkenmek.
yaşmaklamak lichek kiymek.
yaşmaklanmak lichekke pürkenmek.
yaşmaklı s. licheklik, lichek kiyiwalghan.
yat -tı is. qalqan qatarliq mudapie üskünliri.
yat -tı is. sayahet we isport kémisi.
yatağan is. bir xil xenjer.
yatak -ğı is. 1. yataq; 2. töshek, kariwat; 3. uwa; 4. qatlam: *Toprak yatağı* – Yer qatlimi; 5. su éqini (yoli).
yatak değışmesi suning éqish yolini özgertishi.
yatak odası is. yataq öyi.
yatakhane is. yataqxana (omumiy).
yataklı s. kariwatliq, yataqliq: *Yataklı vagon* – Yataqliq wagon.
yatalak s. orun tutup yétip qalghan (késel).
yatar s. boydin-boygha.
yatay s. tekshi: *Sıvıların yüzü hep yatay olur* – Suyuqluq maddilarning yüzi tekshi bolidu.
yatı is. qonalghu yer.
yatık s. 1. yalpaq, qayrilma, tüz: *Yatık yaka* – Qayrilma yaqa; 2. kona: *Yatık kumaş* – Kona rext; 3. örük: *Yatık oda* – Örük öy.
yatılı s. kéchilik, kéchisi yatidighan (yer): *Yatılı okul* – Yétip oquydighan mektep.

yatır is. ewliya.

yatırım is. qoshqan pay, qoshqan meblegh.

yatırımcı is. paychik, meblegh, qoshquchi.

yatırmak 1. yatquzmaq: *Yağmur ekinleri yatırdı* – Yamghur ziraetlerni yatquzuwetti; 2. pankigha pul qoymaq.

yatısız s. yataqsız: *Yatısız okul* – Yataqsız mektep.

yatışmak 1. peseymek, süriti azaymaq: *Fırtına yatıştı* – Boran peseydi; 2. bésilmaq: *Kargaşalık yatıştı* – Qalaymiqanchiliq bésildi.

yatıştırmak basturmaq, jimiqturmaq, peseytmek.

yatki s. (kiyim) purliship ketken.

yatkın s. 1. yalpanq, tekshi; 2. kona: *Yatkın mal* – Kona mal; 3. uz, qoli eplik: *Eli dikişe yatkın* – Yingne ishigha qoli eplik.

yatkınlık -ğı is. 1. yalpanqliq, tekshilik; 2. epcillik, uzluq.

yatmak 1. yatmaq, qonmaq, qamaqta yatmaq, uzun tutup yétip qalmaq (aghriqtin): *Ahmet yattı* – Ehmet yattı; *Sıtmadan on gün yatmış* – Qizitmidin on kün yétip qaldi; *Bu gece nerede yatacağız?* – Bu axsham nede qonimiz?; *Hırsızlıktan beş yıl yatmış* – Oghriliq qilip besh bil qamaqqa chüshti; 2. yétiship ketmek: *Ekinler yattı* – Ziraetler yétiship ketti; 3. tüzlenmek: *Kumaş kullanılınca yatıyor* – Rext kényilgenche tüzlinidu; 4. yiqilmaq: *Koşarken ayağı kaydı çamura yattı* – Yügrüp kétéwétip puti téyilip kétép patqaqqa yiqilip chüshti; 5. maqul bolmaq: *Düşman barışa yatmıyor* – Düşmen sülhige maqul bolmaywatidu; 6. daim, hemishe: *Yatıp kalkıp anneme dua ediyorum* – Hemishem apamgha dua qilimen.

yatsı is. xupten waqti.

yatuğan is. müz. qalun qatarliq chalghu eswaplarning omumiy nami.

yatuk is. müz. bk. *yatuğan*.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yavan s. 1. yaghsiz; 2. bashqa nerse qoshulmighan; 3. bettam, temsiz, lawza: *Yavan ekmek* – Bashqa nerse qoshulmighan nan.

yavanlık -ğı is. 1. yaghsizliq; 2. qoshuqsizliq; 3. bettemlik.

yavaş s. 1. asta: *Yavaş yürüyüş* – Asta méngish; 2. pes, töwen awaz: *Yavaş konuşmak* – Töwen awaz bilen sözlëshmek; 3. yawash: *Yavaş at* – Yawash at; 4. bosh: *Yavaş tütün* – Bosh tamaka; 5. «diqet, aldirima» dégen menide.

yavaşa is. tumshuqluq (aghzi qattiq atni yolgha kirküzüş üçhün atning kalpukigha sélinghan taxta qisquch).

yavaşça z. astaghina.

yavaşlama is. astilishish, astilash.

yavaşlamak astilimaq.

yavaşlatmak astilatmaq.

yavaşlık -ğı is. astiliq.

yavaştırmak aghzi qattiq atni yolgha kirküzmek.

yave is. osm. pitne-pasat.

yavegu s. osm. 1. pitne-pasatchi; 2. taghdin-yaghdin sözlimek.

yaver is. osm. 1. yademchi, orunbasar; 2. dölet we hökümet mesulliri we herbiy qomandanning yénida turidighan we buyruqlirini töwen'ge yetküzidighan ofitsér.

yaverlik -ğı is. yademchchilik.

yavru is. adem yaki haywan balisi: *Kedi yavrusu* – Müshük balisi (aslan).

yavru atmak bala tashliwetmek.

yavrulamak (haywan) tughmaq.

yavsi is. zool. saqatqa, salja.

yavşak -ğı is. 1. ushshaq pit (sirkining yéngidin pitqa aylinishi); 2. bala.

yavşan s. sanjiydighan, tikenlik.

yavuk -ğu is. chay ichürüş.

yavuklamak chay ichürmek: *Kızını bir uzmana yavukladı* – Qizini bir mutexessiske chay ichküzup qoydi.

yavuklanmak chay ichürülmek.

yavuklu s. is. chay ichürüp qoyulghan, béshi baghlaqliq (qiz).

yavuz s. is. 1. mudqish, wehshiy, yirtquch; 2. jesur, shijaetlik, qetiy, subatliq; 3. er ismi.

yavuzlaşmak yawuzlashmaq.

yavuzluk -ğu is. yawuzluq.

yay is. s. 1. oqpanang yasi; 2. kamanche; 3. egme: *Yay kaşlar* – Egme qashlar.

yaya is. s. yayaq, piyade.

yaya is. bot. posti qélin jüyze, mandarin.

yayak -ğı is. chong kochilarda piyadiler yoli.

yayan z. 1. yayaq, piyade: *Ben oraya kadar yayan gidemem* – Men u yergiche piyade mangalmaymen; 2. **is.** bilimsiz, melumatsiz: *Mehmet bu konuda pek yayan görünüyor* – Muhehmmmed bu mesilide melumatsizdek körünüdu.

yaydırmak tarqatmaq, yaymaq.

yaygara is. warqirap-jarqirash.

yaygara basmak waqirap-chaqirmaq.

yaygaracı s. gep tarqatquchi.

yaygaracılık -ğı is. gep tarqatquchiliq.

yaygı is. sélincha, yopuq.

yaygın s. 1. keng tarqalghan, omumlashqan; 2. keng kölemlik.

yaygınlık -ğı is. omumlashqanliq.

yayıcı s. is. tarqatquchi, kéngeytküchi.

yayık -ğı is. 1. sériq may chiqiridighan qacha; 2. **s.** yéyiq.

yayılma is. 1. yéyilish, tarilish, tarqilish, kéngeyish; 2. nurning tüz siziq boyiche yéyilishi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yayımlamak neshir qilmaq, tarqatmaq, anglatmaq:
Radyonun yayımladığı haberler – Radio tarqatqan xewerler.

yayın is. neshriyat.

yayın is. zool. aghzi yoghan, béshi chong uzun bir xil béliq.

yayınevi is. neshriyat.

yayını is. 1. neshir 1. radio we téléwizorning tarqitishi,
anglitish: *Radyo yayını* – Radio anglitishi.

yayıntı is. söz-chöchek.

yayla is. égizlik.

yaylak -ğı is. yaylaq, otlaq.

yaylakiye is. osm. charwidarlar yaylaq igisige béridighan heq.

yaylamak yaylaqqa chiqmaq, yaylimaq.

yaylan is. uchuqchiliq, keng meydan.

yaylı s. is. 1. yashekillik; 2. mene.

yaylım is. 1. yéyilish, tarilish, tarqilish; 2. yaylaq, otlaq.

yayma is. 1. yéyish; 2. yaymichilarning mallirining yéyilip tizilishi.

yaymacı is. yaymchi, tengzichi.

yaymak 1. yaymaq; 2. taratmaq; 3. yuqturmaq; 4. otlatmaq.

yayvan s. 1. yalpang; 2. köndileng.

yayvanlık -ğı is. 1. yalpangliq; 2. köndilenglik.

yaz is. yaz.

yazar is. yazghuchi, aptor.

yazarlık -ğı is. yazghuchiliq.

yazçiz is. byurokratliq.

yazçizci is. byurokrat.

yazdırmak yazdurmaq.

yazgı is. teqdir, qiymet.

yazı is. 1. yéziq-saziq: *Biraz yazım vardı, gelemedim* – Bir az yéziq-saziqim bar idi, kélelmidim; 2. maqale; 3. yéziq, xet: *Şu*

yazıyı okuyamadım – Shu xétni oquyalmidim; 4. teqdir, qismet; 5. élipbe: *Uygur yazısı* – Uyghur élipbesi.

yazı is. taz yer, tüzleŋ, tüzleŋlik.

yazıcı is. herbiy katip.

yazihane is. 1. ishxana; 2. üstel, shire, joza.

yazık -ğı is. 1. günah; 2. ist, epsus: *Yazık böyle olmasını istemezdim* – Ist, bundaq bolushni oylimighanidim; 3. xop boptu: *Yazık sana böylemi yapacaktın?* – Xop boldi sanga, shundaqmu qilamting?.

yazıklanmak échinmaq, epsuslanmaq.

yazıksız s. gunahsiz, mesum.

yazılı s. 1. yéziqliq: *Yazılı bir kâğıt* – Xet yéziqliq qeghez; 2. péshanisige pütülgen, teqdir, qismet yézilghan, tézimgha aldurulghan **yazılmak** 1. yézilmaq: *Mektup yazıldı* – Xet yézildi; 2. tézimgha aldurmaq.

yazımlama is. rédaksiye, tehrir bölümi.

yazın is. edebiyat: *Yazın dili* – Edebiy til, bediy til.

yazın z. yaz pesli.

yazış is. yézish we yézish usuli.

yazışma is. yézishish.

yazışmak yézishmaq.

yazıt is. abide yéziqi.

yazlamak yazlimaq, yazni ötküzmek.

yazlı kışlı z. qish-yaz, töt pesil.

yazlık -ğı is. 1. yazliq: *Yazlık elbise* – Yazliq kiyim; 2. yazda yétishken, yazda pishqan: *Yazlık bitkiler* – Yazliq ösümlükler.

yazma s. is. 1. yazma; 2. yézish; 3. yézilghan.

yazmacı is. keshtichi.

yazmak 1. yazmaq: *Mektup yazmak* – Xet yazmaq; 2. (kélinning yüzini) perdazlimaq; 3. xet arqiliq xewer qilmaq; 4. bir ishqa almaq: *Çocuğu okula yazdılar* – Balini mektepke aldi.

yazman is. katip.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yazmanlık -ğ*i is.* katipliқ.

yebâb *s. far.* xarab, weyrane.

yebân *is. far.* 1. xilwet yer; 2. chöl, bayawan.

yedek -ğ*i s.* 1. kandidat; 2. zapas, éhtiyat, zapchas: *Yedek üye* – Kandidat eza; *Makinanın yedek parçaları* – Mashinining zapas zapchasliri.

yedeklemek 1. zapas qılmaq; 2. éhtiyat üçün hazirlimaq.

yedeklik -ğ*i s.* zapas üçün hazirlanğan nerse.

yedi *say.* yetti: *Burada yedi gün kaldı* – Bu yerde yetti kün turdi.

Yedigir *is. öz.* Dobbo, Chong éyiq, ekberni meydangha keltürgen yette yultuz, Yédiger **Yedikule** *is. öz.* Yette qele (Istanbuldiki tarixiy xatirilerdin biri).

yedili *s.* yettilik: *Yedili iskambil kağıdı* – Yettilik qart qeghizi.

yedinci *say.* yetinchi.

yedirme *is.* 1. yégüzüş; 2. bir xil zamaska.

yedirmek 1. yédürmek 1. yégüzüwetmek.

yedişer *say.* yettidin.

yediveren *s. bot.* yilning her mewsumide gül échilip méwe béridighan.

yefallemek (erkek heqqide) jinsiy munasiwette bolmaq.

yegâne *is. s. far.* 1. bir, yalghuz, yégane; 2. ayal ismi.

yeğ *s.* ewzel: *Ölüm kölelikten yeğdir* – Qulluqtin ölüm ewzeldur.

yeğen *is.* birawning ia akisinin, ya inisinin balisi.

yeğin *s.* 1. zorluq, shiddetlik; 2. bésim, üstün.

yeğinleşmek 1. shiddetlenmek; 2. üstün kelmek.

yeğlemek üstün körmek, tewzel bilmek.

yeğlik -ğ*i is.* ewzellik yénik, yenggil.

yeğni *is.* yénik, yenggil.

yeğnik *is.* bk. **yeğni**.

yeğnilemek yéniklimek.

- yeğnilik** *is.* yéniklik.
yeğniltmek yénikletmek.
yeğnisemek yénik dep bilmek.
Yehova *is. öz.* Yehowa (muqeddes kitapta Tengrige bérilgen nam) **Yehuda** *is. öz.* Yaqup peyghemberning chong oghli.
yek *s. far.* bir.
yek çeşm *s. ar.* 1. qarighu; 2. quyash, kün.
yekbar *z. osm.* bir nöwet, bir qétim.
yekbâre *z. osm.* bk. **yekbar**.
yekçeşim *-şmi s. is.* bir közlük, bir közi qarighu.
yekdane *is. osm.* 1. oxshashliqi yoq, birla 1. bir xil marjan (boyungha asidighan).
yekdiğeri *z.* bir-birini, bir terep yene, bir terepni: *Yek diğerinin başkentinde temsilcilik kurmak* – Yene bir terepning paytextide ish bashqurush orni qurmaq.
yekdilân *is. osm.* yekdillik.
yekpare *s. osm.* bir parche.
yeksâl *s. osm.* bir yashliq, bir yilliq.
yeksâle *s. osm.* bk. **yeksâl**.
yeksan *s. osm.* "yoq qilmaq" dégen menide qollinilidu.
yekta *s. is. osm.* 1. tengdashsiz; 2. er yaki ayal ismi.
yekün *is. ar.* yighinda, yekün, xulase.
yel *is.* 1. shamal; 2. rématizm aghriqi; 3. (ücheylerdiki) yel, osuruq.
yel yeperek aldirash, ténesh.
yelda *s. osm.* 1. uzun we qara (nerse); 2. *is.* ayal ismi.
yele *is.* yayla: *Atın yelesi* – At aylisi.
yeleç *is.* etrapı ochuq égzlik (yer).
yelek *-çi is.* 1. jilikte; 2. qush qanatlırining uzun peyliri; 3. bir yashliq taylaq.
yeleken *s.* bk. **yeleç**.
yeleklemek pey taqımaq (oqya oqining uchigha).

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yeleli *s.* yayliliq (haywan).

yeleli at *is.* yayliliq at.

yeleme *is.* biperwa.

yelenbi *is.* segünçek, asma böshük.

yelken *is.* yelken.

yelkenci *is.* yelkenchi (1. yelken tikidighan adem;; 2. yelkenni achidighan, chüshüridighan we yighidighan kémichi).

yelkenlemek yelkenni échip yolgha chiqmaq.

yelkenli *is. s.* 1. yelkenlik; 2. yelken kémisi, yelkenlik kéme.

yelkovan *is.* 1. saetning strélkisi, saet yingnisi; 2. shamal yönilishini körsetküchi pirildighuch.

yelleç *is.* wéntilator, shamaldughuch.

yellemek yelpüp shamal chiqarmaq.

yellenmek osurmaq.

yelli *s.* 1. shamalliq; 2. osurghaq, **yellim yelâlim** *z.* aldirash-ténesh, aldirashliq bilen.

yelloz *is.* "pes, jalap xotun" dégen menide qollinilidu.

yelmek aldirap-téneq qachmaq, opur-topur qachmaq.

yelpaze *is.* yelmügüch.

yelpazelemek yelpümek.

yelpazelenmek yelpünmek.

yelpik *-ği is.* dem siqilish, nepes siqilish.

yeltenmek qilalmaydighan ishqa zoruqmaq, bir ishqa urunmaq.

yelve *is. zool.* ikki mengzi aq bir xil sayraydighan qush.

yem *is.* 1. yem-xeshek, boghuz; 2. qarmaqqa ötküzülgen yem; 3. goldash, aldash.

yeme *is.* 1. péyish; 2. yémek; 3. tem.

yemek *-ği is.* ash, tamaq; *Ögle yemeği* – Chüshlük tamaq.

yemek 1. yémek; 2. xejlimek; 3. chaqmaq; *Ekmek yemek* – Nan yémek; *Parası var, ama yemez* – Puli bar, emma

xejlimeydu; *Sivrisinekler çocuğun kollarını yemiş* – Pashilar balining qolini chéqip kéliptu.

yemek borusu 1. kanay, kékirdeng; 2. tamaq üçün chélinghan kanay.

yemek dolabı yémek saqlinidighan ishkakp.

yemek havlusı tamaq waqtida tizgha qoyuwalidighan löngge (yaghliq).

yemek listesi tamaq tizimi.

yemek odası tamaq yeydighan yer.

yemekhane *is.* ashxana, tamaq éyilidighan öy.

yemeklik *s.* tamaq üçün lazimlik.

yemeksiz *s.* tamaqsız, ach: *Bügün yemeksiz kaldık* – Bügün ach qalduq.

yemeni *is. osm.* 1. qélip bilen bésilip qol bilen boyalghan rext (köpinche bashqa artilidu); 2. bir xil yénik ayagh kiyimi.

yemez *s.* qur, hiyliger.

yemin *is. osm.* qesem.

yemin etmek qesem ichmek (qilmaq).

yemin verdirmek qesem ichküzmek.

yeminli *s.* qesem ichken.

yemiş *is.* 1. méwe (höl yaki quruq); 2. enjür.

yemiş ağacı *is. bot.* enjür derixi.

yemişçi *is.* méwe-chéwe satquchi.

yemişlik *-ği is.* 1. méwe baghchisi; 2. yémish saqlinidighan yer; 3. yémish texsisi; 4. enjürlük.

yemlemek 1. qapqan (tuzaq) yaki qarmaqqa yem qoymaq; 2. boghuz bermek; 3. aldimaq, goldimaq.

yemlik *-ği is.* 1. oqur; 2. para; 3. hemishe utturidighan qimarwaz; 4. yemlik (qush qepesliridiki).

yemyeşil *s.* yapyéshil.

yen *is.* yeng.

yen *is.* Yapon puli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yen kapağı *is.* yeng pewizi.

yençmek 1. yanjimaq; 2. tagharni silkip silkip sighdimaq; 3. qiynimaq.

yenge *is.* 1. yengge; 2. (toyda) qiz yenggisi.

yengeç *-ci is. zool.* qisquchpaqa.

yengelik *-ği is.* yenggilik.

yengi *is.* ghelibe.

yeni *s.* yingi.

yeni baştan *z.* yéngibashtin, bashtidin, yéngidin.

Yeni Çağ *is. jeol.* yéngi dewr (tarixniki töt dewrning üçinchisi bolup, 1453 yili Istanbulning ishghal qilinishidin tartip 1789 yili fransuz inqilabighiche bolghan waqitni ichige alidu) **Yeni Dünya** *is. öz.* Amérika qitesi.

yeni eflatunculuk *-ğu is.* yéngi eplatunchiliq (miladisidin kéyin III esirde Iskendiriyye otturigha chiqqan we mekteplerde esirgiche oqutulghan pelsepe).

yeni farsça *is. öz.* yéngi parsche (haziriqi zaman pars tili).

yeni faşizm *is.* yéngi fashizm (Italiyye fashist nezeriyisini yéngi bir shekilde tetqiq qilghan siyasiy éqim).

yeni gerçekçilik *-ği is.* yéngi réalizm (mutleq idéalizmgha qarshi XX esirning bashlirida otturigha chiqqan bir xil pelsepiwi éqim).

yeni hıristiyanlık *-ğı is.* yéngi xristianliq (1890 yili bezi yazghuchilar teripidin otturigha qoyulghan xristian pelsepisi).

yeni hümanizm *is. fels.* yéngi gumanizm.

yeni idealizm *is. fels.* yéngi idéalizm (Gégélning mutleq idéalizmgha qarshi otturigha qoyulghan we idéalizmni yéngi bir shekilde qurmaq terepdari bolghan pelsepe éqimi).

yeni sömürgecilik *-ği is.* yéni mustemlikichilik.

yeni yeni *s.* yéngi-yéngi.

yeni yetme *s.* quramigha yetken.

yeni yetmelik *-ği is.* quramigha yetmeklik.

yenice *s.* xéli yéngi.

yeniçeri *is.* piyade eskerler birliki.

yeniden *z.* bashqidin, yene bir qétim.

yenidünya *is.* Malta öriki (yeydighan).

yenik *s. is.* 1. xorighan, uprighan; 2. ghijighan chish izi; 3. yéngilghan, meghlup bolghan.

yenilemek 1. yéngilmaq; 2. tekrarlimaq; 3. bashqidin qilmaq.

yenilenmek 1. yéngilanmaq; 2. tekrarlanmaq; 3. bashqidin qilinmaq.

yenileşmek yéngilashmaq.

yenileşmemek bir-birini yéngelmeslik.

yenileştirmek yéngilashturmaq.

yeniletmek yéngilatmaq.

yenilgi *is.* meghlubiyet, yéngilish.

yenilik *-ği is.* 1. yéngiliq; 2. islahat, réform.

yenilikçi *s.* yéngiliq terepdari, islahatchi, réformichi.

yenilmek yéyilmek.

yenilmek 1. yéngilmek, meghlubiyetke uchrimaq; 2. utturmaq (oyunda).

yenir *s.* yégili bolidighan: *İnsan yenir her şeyi yer* – İnsan yégili bolidighan hemmini yeydu.

yenitmek bk. **yenilemek**.

yenlenç *s.* zeip, küchsiz.

yenli *s.* yenglik: *Geniş yenli elbise* – Keng yenglik kiyim.

yenmek 1. yengmek, meghlup qilmaq, utuwalmaq; 2. özini bésiwalmaq, éghirliq qilmaq.

yenmek 1. yéyimek: *Bu meyva yenmez* – Bu méwe yéyilmes; 2. uprap ketmek.

yepyeni *is.* yépyéngi.

yer *is.* 1. yer, jay; 2. iz; 3. yer shari: *Dikiş yeri* – Tikichning izi.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yer bilgini** *is.* gémolog.
- yer fıstığı** *is. bot.* xasing, yerpistiki.
- yer kabuğu** *-nu is.* yer posti.
- yer kökü** *is.* sebze.
- yer sarsıntısı** *is.* yer tewresh.
- yer sıçanı** *is.* qarighu chashqan.
- yer üstü** *is.* yer üsti, yer yüzi: *Yer üstü yollar* – Yer üsti yollar.
- yeraltı** *-nı is. jeol.* yer asti.
- yerbilim** *is.* géologiyé.
- yerel** *s.* yerlik: *Yerel hükümet* – Yerlik hökümet.
- yergi** *is.* hejuiy, satira.
- yergin** *s.* set, körümsiz.
- yerginlik** *-ği is.* setlik, körümsizlik, rezilet.
- yerhum** *is. far.* erkek bürküt.
- yerince** *is.* yiringlap ketken para.
- yerinde** *s.* muwapiq, layiq öz jayida.
- yerine** *z.* 1. bir nersining ornigha; 2. bashqisining namigha, bashqisi üçhün.
- yerinmek** 1. échinmaq, epsuslanmaq; 2. pushman qilmaq.
- yerküre** *is. coğr.* yer shari.
- yerleşik** *s.* 1. yerleshken; 2. bir yerge xas késealik, yerlik aghriq.
- yerleşmek** 1. yerleshmek: *Mehmet Kaşkar'a yerleşti* – Mehemmet Qeshqerge yerleshti; 2. ishqa orunlashmaq; 3. jaylashmaq: *Bu taş buraya adamakullı yerleşmiş* – Bu tash bu yerge xéli obdan jaylishiptu.
- yerleştirilmek** yerleshtürülmek, jaylashturulmaq, orunlashturulmaq.
- yerleştirmek** 1. yerleshtürmek, jaylashturmaq, orunlashturmaq; 2. (shapilaq bilen) urmaq; 3. (sözni yaki jawabni) neq jayida qoymaq.

yerli is. 1. yerlik; 2. köchmes, yötkelmes, midirlimas; 3. shu yerning xelqidin biri: *Yerli meyva* – Yerlik méwe.

yerliĝ is. osm. yarliq, buyruq.

yerlileşme is. yerlishish (haywan yaki ösümlük).

yermeĝ 1. yirginmek, bizar bolmaq, nepretlenmek; 2. eyibini achmaq, pash qilmaq; 3. mesxire qilmaq, hejwi qilmaq.

yermeĝli s. hejwilik, satirik.

yersiz s. 1. makansiz; 2. orunsiz, munasiwetsiz: *Yersiz söz* – Orunsiz söz.

yersizlik -ĝi is. 1. yersizlik, makansizliq; 2. orunsizliq, uyghunsizliq.

yer yüzü -nü is. 1. yer yüzü; 2. dunya: *Yezyüründe akrabam kalmadı* – Duniyada tughqanlirim qalmidi.

yesâĝ is. osm. 1. cheklime, meni; 2. qanun, nizam.

yesâr is. ar. 1. bayliq, döletmen; 2. sol, sol terep.

yesâret is. ar. 1. asanliq, qolayliq; 2. bayliq.

yestehlemek chong teret qilmaq.

yeşer is. 1. ongayliq; 2. yüklesh, qatlash, girelesh.

yeşermek 1. yéshil reng almaq; 2. yopurmaq, chiqarmaq.

yeşerti is. yéshil yer.

yeşil is. s. 1. yéshil; 2. xam: *Yeşil erik* – Xam örük.

yeşil ağaçkakan tömür tumshuq (qush).

yeşilay is. ichimlikke qarshi turidighanlarning belgisi.

yeşilbaĝa is. yéshil paqa.

yeşilçekirge is. zool. yéshil chéketke.

yeşilimsi s. yéshilsiman.

yeşilimtrak s. bk. *yeşilimsi*.

yeşillenmek 1. yéshillenmek, yéshilleşmek; 2. poxurluq qilmaq, qanat sörimek; 3. bashqilarning nersisini özining qiliwélishigha urunmaq.

yeşillik -ĝi is. 1. yéshilisliq; 2. köksül meydan; 3. xam yéyishke bolidighan köktat; 4. yéshil ot.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yeşim** -*şmi is. osm.* zumret (qashtéshi).
- yeşim taşı** *is. bk. yeşim.*
- yetbeyet** *z. osm.* qoldin qolgha, toghridin toghra.
- yetenek** -*ği is.* qabiliyet.
- yeter** *s.* kupaye, yéterlik.
- yeterince** *z.* yetkiche, yetken'ge qeder.
- yeterli** *s.* yéterlik.
- yeterlik** -*ği is.* qabiliyetlik.
- yetersiz** *s.* qabiliyetsiz.
- yetersizlik** -*ği is.* 1. qabiliyetsizlik; 2. iqtidarsizlik.
- yeti** *is. psik.* talant.
- yetiklik** -*ği is. bk. yetenek.*
- yetim** *is.* yétim.
- yetimhane** *is.* darélétam.
- yetimlik** -*ği is.* yétimlik.
- yetinmek** qanaet qilmaq, razi bolmaq.
- yetirmek** 1. yetküzmek, ulashturmaq; 2. püttürmek, tamamlimaq, axirlashturmaq.
- yetişkin** *s.* 1. boyigha yetken; 2. yétishken, boy tartqan:
Yetişkin bir kız – Boyigha yetken qiz.
- yetişmiş** *s.* yétishken, terbiyilen'gen, pishqan: *Yetişmiş bir meyva* – Pishqan méwe.
- yetiştirici** *is.* yétishtürgüchi, üstürgüchi, terbiyiligüchi, ishlep chiqarghuchi.
- yetiştirim** *is.* (haywanni) ögitish terbiyilesh.
- yetiştirme** *is.* 1. yétishtürüş, terbiyilesh; 2. ishlepchiqirish.
- yetiştirmek** 1. yétishtürmek, terbiyilimek; 2. xewer bermek, yetküzmek; 3. östürmek; 4. ishlep chiqarmaq: *Size bunu da mu yetiştirdiler, ben kütü maksatta söylememiştim* – Sizge shunimu yetküzdimu, men yaman meqset bilen sözligen emes idim; *Mehmet güzel çiçekler yetiştirir* – Mehemmet chirayliq güllerni östüridu.

- yetke is.** 1. inawet, abroy, nopuz; 2. salahiyet, layaqet.
- yetki is.** 1. hoquq 1. iqtidar, qabiliyet.
- yetkilemek** hoquqqa ige qilmaq, hoquq bermek.
- yetkilendirmek** bk. **yetkilemek**.
- yetkili s.** hoquqluq.
- yetkin s.** kamil, mukemmel, pishshiq, puxta.
- yetkinleşmek** mukemmelleşmek.
- yetkinlik -ği is.** mukemmellik.
- yetkisiz s.** salahiyetsiz.
- yetkisizlik -ği is.** salahiyetsizlik.
- yetmek** 1. yetmek; 2. barmaq, chiqmaq, ulashmaq: *Bunu satın almaya param yetmez* – Buni élishqa pulum yetmeydu; *Yaşı 50'e yetti* – Yéshi ellikke bardi.
- yetmiş say.** yetmiş.
- yetmişer z.** yetmishtin.
- yetmişinci say.** yetmishinchi.
- yetmişlik s.** 1. yetmishlik; 2. ietmish yashliq.
- yevm is. ar.** kün, künduz.
- yevmi s. ar.** künlük, kündilik.
- yevmiye is. osm.** künlük ish heqqi.
- yevmiyeci s.** künlükchi, künlük ishchi.
- yez is. osm.** bagh, étsiz, otlaq etrapigha yasalghan chit.
- yezek is. osm.** 1. awan'gart; 2. közetchi; 3. jasus, ishpiyon.
- yezidi is. osm. öz.** Mosul teripidin yéyilghan bir mez'hep we bu mez'hepke ait kishi.
- yezit -di is. osm.** haqaret sözi.
- yezitlik -ği is.** eskilik, xainliq.
- yıǵdırmak** yighdurmaq, toplatquzmaq.
- yıǵılı s.** yighilghan, toplanghan, döwilen'gen, yighiq, jemlen'gen.
- yıǵılışma is.** tiqma-tiqmaq, qista-qistaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yığılmak 1. yighilmaq, toplanmaq; 2. döwılanmek; 3. yighilmaq.

yığın is. döwe.

yığınak -ğı is. 1. nerse yighilghan yer; 2. nersining bir yerde köp yighilishi.

yıgınlamak bughday we ot-chöplerni qurutup bir yerge döwilmek.

yığıntı is. yighilghan nersiler.

yığışık -ğı s. üsti-üstige qoyulghan, döwilenigen (nerse).

yığma is. yighish, toplash, döwilesh.

yıgmak yighmaq, toplimaq, döwilimek.

yıkama is. 1. yuyush; 2. jayqash: *Ellerini yıkamak* – Qolilirini yumaq.

yıkamak 1. yumaq 1. chayqimaq.

yıkanmak 1. yuyunmaq 1. yuyulmbaq: *Çamaşır yıkandı* – Kir yuyuldi.

yıkanmış s. yuyulghan.

yıkatmak yughuzmaq, yudurtmaq.

yıkı is. xarabe.

yıkıcı s. 1. buzghunchi; 2. aghdurmichi.

yıkıcılık -ğı is. aghdurmichiliq.

yıkık s. örülgen, yiqilghan.

yıkılmak 1. yiqilmaq; 2. örülmek, aghdurulmaq; 3. közdin yoqalmaq: *Yıkıl karşımdan!* – Közümdin yoqal!.

yıkım is. chong ziyan: *Bu masraf onun için yıkımdır* – Bu rasxot uning üçhün chong ziyan keltürdi.

yıkımlık -ğı is. chong ziyanliq.

yıkıntı is. 1. chong ziyan; 2. xarabzarliq (örülüp chühshken öy-imaretlerning qalduqliri).

yıkışma is. ziddiyet.

yıkkın s. xarab.

yıkkınlık -ğı is. xarabliq.

yıkmacı is. öy-imaretni buzghuchi we uning yaghach-tashlirini sétiwalghuchi.

yıkmak 1. örimek; 2. aghdurmaq: *Halk, zalim rejimi eninde sonunda yıkacak* – Xelq, mustebit hakimiyetni qandaq bolmisun bir küni aghdurup tashlaydu; 3. yiqitmaq; 4. yoqatmaq.

yıktırmak aghdurutmaq, ördürmek: *Şu duvarı yıktırmalı* – Shu tamni ördürwétish kérek.

yıl is. yıl: *Ben Tashkent'te 10 yıl çalıştım* – Men Tashkentte 10 yıl ishlidim.

yılan is. yılan.

yılanbalığı is. yılan béliqi.

yılancık -ğı is. 1. kichik yılan, yılan balisi; 2. tilma, seremes késili.

yılancıl is. zool. yılan bilen yuzuqlinidighan qush.

yılankavi s. egri-toqay, yılan baghri: *Yılankavi bir yol* – Yılan baghri (egri-toqay) yol.

yılbaşı is. birinchi ayniq birinchi küni, yıl béshi.

Yıldırak is. öz. Asman bürisi (Chong it yultuzlar türkümige kiridighan yultuz).

yıldırak s. 1. parildighuchi; 2. chaqmaq.

yıldıramak parildimaq.

yıldırım is. chaqmaq (hawa heqqide).

yıldırım kıran is. chaqmaq qayturghuch.

yıldırmak qorqutmaq.

yıldız is. 1. yultuz; 2. kino cholpini.

yıldız yeli is. shimaldin chiqqan shamal.

yıldızcık -ğı is. sin. kandidat kino cholpini.

yıldızlı s. yultuzluq.

yıldönümü is. bir yıl toshqan küni, yilliqi.

yılgı is. dehshet, qorqunch.

yılgın s. qorqqan.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yılgınlık** -ğı **is.** qorqqanlıq.
yılık **s.** 1. (éghiz heqqide) qingghir, maytuq; 2. alghay (köz).
yılışık -ğı **is.** lola.
yılışıklık -ğı **is.** loliliq.
yılışmak loliliq qilmaq, hijaymaq.
yılkı **is.** at we éshek padisi.
yıllamak bir yashta kirmek: *Kuzu daha yıllamadı* – Qoza téxi bir yashqa tolmedi.
yıllanmak bk. **yıllamak**.
yıllanmak 1. yıllap; 2. bir yerde uzun yıl turmaq; 3. qérimaq, yashanmaq: *Gittiği her yerde daima yıllanır kalır* – Barghanla yéride yıllap turup qalidu.
yıllatmak uzun waqit ötküzmek.
yıllık **s.** yilliq: *Yüz yıllık ağaç* – Yüz yilliq dereş.
yıllıkçı **is.** yilliqchi.
yıllıklı **s.** bir yilliq: *Yıllıklı iş* – Bir yilliq ish.
yılmak qorqmaq.
yıprak **s.** kona, yirtiq.
yıpramak konirimaq, yirtilmaq.
yıpranmak bk. **yıpramak**.
yıpratmak koniratmaq, yirtimaq.
yır **is.** naxsha, ghezel.
yırık **s.** yériq, dez, chak.
yırmak dez ketmek, chak ketmek.
yırlamak naxsha éytmaq, ghezel oqumaq.
yırmak yirmaq, parchilimaq.
yırtıcı **s. is.** yirtquch.
yırtıcı hayvanlar **is. zool.** yirtquch hayvanlar.
yırtıcı kuş **is.** yirtquch qush.
yırtıcılık -ğı **is.** yirtquchluq.
yırtık -ğı **s.** 1. yirtiq; 2. hayasiz, nomussiz.
yırtıklık -ğı **is.** hayasizliq, nomussizliq.

yırılmak yirtilmaq.

yırtlak *s.* jirtaq (köz).

yırtmaç *-cı is.* peltuning arqa péshidiki chak.

yırtmaçlı *s.* chéki bar (kiyim).

yırtmak 1. yırtmaq; 2. jirimaq; 3. (tayni) minishke köndürmek.

yırttırmak yirtquzmaq.

yısa *ünl. it.* nurghun kishi bir nerse tartqanda bir-birige medet bérish üçün teng sözlinidighan söz.

yıyılmak 1. yéyilmaq; 2. taralmaq.

Yidiş *is. öz. dilb.* Gérmaniyidin sürgün qilinghan yehudiylerning XIV esirning keyinki yerimidin tartip qollanghan némis-yehudiy tili.

yiğit *-di s. is.* 1. küchlük we yüreklik; 2. yigit.

yiğitbaşı *is.* yigit béshi (Osman padishahliqi dewride kasiplar jemiyyitining buyruqini ijra qilghuchi adem, aqsaqal).

yiğitlendirmek jasaretlendürmek.

yiğitlenmek jasaretke kelmek.

yiğitlik *-ği is.* qehriman, batur, jesur, jüret.

yine *z. bk. gene.*

yinelemek tekrarlimaq.

yirmi *say.* yigirme.

yirmilik *-ği is.* yerim xuruch qimmitliki pul birliki.

yirminci *say.* yigirminchi.

yisa *ünl. bk. yısa.*

yitik *s.* yitip ketken: *Yitik para bulundu* – Yitip ketken pul tépildi.

yitiklik *-ği is.* ghayib.

yitim *is.* yoqitish: *Onun ölümü büyük yitimidir* – Uning wapati zor yoqitishtur.

yitirme *is.* yittürüş, yoqitish.

yitirmek yittürmek, yoqatmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yitmek yitmek, yoqmaq, ghayip bolmaq: *İki koyun yitti – Ikki qoy yitip ketti.*

yiv is. siziq: *Avucdaki yivler – Aliqanning siziqdiri.*

yivli s. üstige siziq échilghan.

yiyecek -ği is. yémeklik, uzuq-tülük: *Onlar bir yillik yeyeceklerini birden alırlar – Ular bir yilliq uzuq-tülükini bir yolila alidu.*

yiyci s. 1. yégüchi, uni-buni yeydighan; 2. para yégüchi.

yiycilik -ği is. parixorluq.

iyim is. yémek-ichmek.

iyimli s. yéyishlik: *Yiyimli bir yemek – Yéyishlik lezzetlik tamaq.*

iyinti is. yémeklikler.

yo ünl. "néme qiliwatisen, undaq qilma!" dégen menilerde qollinilidu.

yobaz s. müteessip.

yobazlık -ği is. muteessiplik.

yoga is. fels. Hindistanda keng tarqalghan bir pelsepe éqimi.

yoğalmak bk. **tükenmek.**

yoğaltmak bk. **tüketmek.**

yoğrulmak 1. yughurulmaq; 2. (tömür qacha) bir yerge urulup makchiyip ketmek.

yoğun s. 1. qoyuq, zich; 2. jiddiy: *Yoğun bir hareket – Jiddiy bir heriket.*

yoğunlam is. bir maddining gaz halitidin suyuqluq yaki qattiq haletke aylinishi.

yoğunlaşmak qoyuqlashmaq, zichlashmaq.

yoğunlaşmış s. qoyuqlashqan, zichlashqan.

yoğunlaştırmak qoyuqlashturmaq, zichlashturmaq.

yoğunluk -ğu is. qoyuqluq, zichliq.

yoğurmak yughurmaq.

yoğurt -du is. qétiq.

yoğurtçu *is.* qétiqchi.

yoğurtçuluk *-ğu is.* qétiqchiliq.

yoğurtlu *s.* qétiq arilashturulghan.

yoğurtlu ekmek qétiqliq nan.

yoğurtmak yughurtmaq.

yok *-ku -ğu s.* 1. yoq 1. yaq: *Burada kimse yok* – Bu yerde héchkim yoq; *Geldiler mi? Yok, daha gelmediler* – Keldimu? Yaq, téxi kelmidi.

yoklam *is.* yoqlima.

yoklama *is.* 1. yoqlash; 2. yoqlima; 3. mekteplerde élinidighan sinaq: *Yoklama depteri* – Yoqilma deptiri.

yoklamak 1. tekshürmek, közdin kechürmek; 2. chüshinishke tirishmaq; 3. hal sorimaq, yoqlimaq.

yoklanmak yoqlanmaq.

yoklatmak yoqlatbaq.

yokluk *-ğu is.* yoqluq.

yoksa *bağ.* 1. yaki 1. eksiche, bolmisa: *Çocuk geç kaldımı, yoksa gelmiyecek mi?* – Bala kech qaldimu yaki kelmigüdekmu?; *Çalışalım, yoksa bitiremeyiz* – Ishleyli, bolmisa tügimeydu.

yoksul *s.* kembeghel, yoqsul: *Yoksul köylü* – Kembeghel déhqan.

yoksullaşmak kembeghelleshemek.

yoksulluk *-ğu is.* yoqsulluq, kembeghellik.

yoksun *s.* mehrum: *Bu adam mutluluktan yoksundur* – Bu adem bexttin mehrum.

yoksunlu *s.* (grammatikida) bolushsiz shekil.

yoksunluk *-ğu is.* mehrumluq.

yoksunmak mehrum bolmaq.

yoksuz *s.* bk. **yoksul**.

yoksuzluk *-ğu is.* bk. **yoksulluk**.

yokumsamak inkar qilmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yokuna z. bek erzangha, bikar hésabida, yoq hésabida.

yokuş is. 1. yoqush, döng; 2. éngish, töwen.

yokuşcu is. égiz we yantu yerlerde mangidighan wélisipit musabiqichisi.

yokuşlu s. yantuluq, éngish, töwenlik.

yol is. 1. yol; 2. wasite, chare; 3. heriket usuli; 4. sistéma; 5. meqset; 6. qétim, nöwet: *Kara yolu* – Tashyol.

yol aramak chare izdimek.

yol bulmak chare tapmaq.

yol kesmek yol tosumaq (qaraqchilar).

yolak -ğı is. chighir yol.

yolaklı s. yolluq, (rext).

yolcu is. 1. yoluchi: *Yolcu salonu* – Portlarda yoluchilar aram alidighan öy 1. tughulush aldidiki bala; 3. ölümge mehkum késel, saqaymas késel; 4. pahishe ayal, jalap.

yolculuk -ğu is. 1. yoluchiliq, seper.

yoldaş is. 1. yoldash, xizmetdash; 2. aghine, burader, dost.

yoldaşlık -ğı is. yoldashliq.

yoldurmak yuldurmaq.

yole is. den. palaq bilen mangdurulidighan, musabiqighe chushkili bolidighan tar we uzun yenggil qéyiq.

yollama is. ewetish, yollash.

yollamak yollimaq, ewetmek: *Mektup yollamak* – Xet yollimaq.

yollanmak 1. yollanmaq, ewetilmek; 2. yiraqlashmaq, uzaqlashmaq.

yollu s. 1. yolluq, yoli bar: *Kısa yollu bir ziyaret* – Qisqa yolluq bir ziyaret; *Bu, yollu bir iş* – Bu, yolluq bir ish; 2. yolda bolidighan; 3. yolluq, siziqliq: *Siyah yollu bir kumaş* – Qara yolluq rext; 4. musape; 5. téz, ittik mangidighan; 6. yenggil ayal: *Uzun yollu bir gezi* – Uzun musapilik sayahet; *Yollu bir araba* – Téz mangidighan pikap.

yolluk -*ğu is.* 1. yolluq (yol üçhün hazirlanghan) yémek; 2. yolluq üçhün hazirlanghan nerse; 3. yupqa gilem yaki palas; 4. yol xirajiti.

yolmak 1. yulmaq, yungdimaq; 2. aldap pulini éliwalmaq; *Tavuğun tüylerini yolmak* – Toxuni yungdimaq; *Adamcağızi iyice yoldular* – Bicharini aldap pulini éliwaptu.

yolsuz *s.* 1. yoli yoq; 2. yolsiz (ish, heriket); 3. asta mangidighan (qatnash wasitisi); 4. pulsiz, yoqsul.

yolsuzluk -*ğu is.* 1. yolsizliq; 2. suyiistémal.

yoluk *s.* yungdalghan.

yolunmak 1. yungdalmaq, yulunmaq; 2. köngli buzulmaq, qayghurmaq, hesret chekmek.

yoluntu *is.* 1. chüshürülgen yaki késilgen (qirqilghan) chach; 2. yungdalghan nerse.

yoluyle *z.* 1. wasitisi bilen; 2. öz yoli.

yom *is.* 1. bext, teley; 2. xush xewer.

yonca *is. bot.* 1. béde; 2. mamuq.

yoncalık -*ğı is.* bédilik.

yonda *is. zool.* mamuq.

yonga *is.* qirinda: *Ağaç yon'gası* – Yaghach qirindisi.

yont -*du is. zool.* asaw baytal.

yontma *is.* 1. késish; 2. yonush: *Yontma taş* – Yonutulghan tash.

yontmak 1. kesmek; 2. yonumaq; 3. birining pulini yulup almaq.

yontucu *s.* 1. heykeltirash; 2. shexsiy menpeetchi.

yontulmak 1. késilmek; 2. chirayi échilmaq.

yonulmak bk. **yontulmak**.

yordam *is.* 1. chaqqanliq, chebdeslik; 2. ghurur, körenglik; 3. adetlinish.

yorga *is.* yorgha (atning méngishi).

yorgalamak yorghilimaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yorgan is. yotqan.

yorgan döşek yatmak éghir késel tartmaq.

yorgan kaplamak yotqangha kirlilik tartmaq.

yorgancı is. yotqan, körpe, pastuq tikküchi yaki satquchi.

yorgu is. chüshke tebir bérish.

yorgun s. harghin.

yorgunluk -ğu is. harghinliq.

yormak 1. hardurmaq, charchatmaq; 2. biaram qilmaq; *Bu iş beni yordu* – Bu ish méni hardurdi.

yormak chüshke tebir yermek.

yortmak chögilep yürmek, leylengship yürmek.

yortu is. yun. xristian bayrimi.

Yorubalar is. öz. Gherbiy Afrika négirlingi.

yorulmak 1. harmaq, charchimaq; 2. bikardin-bikar aware bolmaq; 3. bizar bolmaq, zérikmek; 4. japa chekmek.

yorulmak tebir bérilmek (chüshke).

yorum is. 1. obzor: *Gazetenin yorumu* – Gézitning obzori; 2. tebir: *Rüya yorumu* – Chüshning tebiri; 3. chüshendürüş, izahat, sherh.

yorumcu is. obzor yazghuchi, izahlighuchi, sherhligüchi.

yorunlamak chüshendürmek, izahlimaq, sherhlimek, baha bermek.

yosma s. 1. hem yash, hem güzel (ayal); 2. yasanchuq ayal.

yosmalık -ğı is. chirayliq yasanghanliq, perdaz qilghanliq.

yosuk -ğu is. oqyaning yasi sêlinidighan qap.

yosun is. bot. mux (tashta, derexlarning postida ösidighan yalghan yiltiz ösümlük).

yosunlanmak mux ösmek, mux bilen qaplanmaq.

yosunlaşmak bk. **yosunlanmak.**

yosunlu s. mux bilen qaplanghan.

yoz s. 1. iptidaiy, bashlanghuch; 2. qaqqas (yer); 3. yawa, yawayi.

- yoʻzgun is.** süpiti özgergenlik.
- yoʻzlaşma is.** aynish, buzulush keynige qaytish (kétish).
- yoʻzlaşmak** aynimaq, buzulmaq, keynige ketmek (qaytmaq).
- yön is.** yönilish, terep, jehet.
- yönden z.** jehettin, tereptin.
- yöndeş s.** eyni terepke qarighan.
- yönelmek** 1. qaratmaq, yönelmek; 2. qaritilmaq (birige): *Birine yönelen suçlama* – Birige qaritilghan haqaret.
- yöneltmek** 1. buralmaq, burimaq, yöneltmek: *Meseleyi başka konuya yöneltmek* – Mesilini bashqa témigha qaratmaq.
- yönerge is.** telimat, körsetme.
- yönergesiz s.** körsetmisiz.
- yöneten is.** rehber, idare qilghuchi, bashqurghuchi.
- yönetici is.** rehber, idare qilghuchi, bashqurghuchi.
- yöneticilik -ği is.** rehberlik.
- yönetilen is.** rehberlik qilinghan adem, idare qilinghan biri.
- yönetilmek** rehberlik qilinmaq, idare qilinmaq, bashqurulmaq.
- yönetim is.** rehberlik, idare, bashqarma.
- yönetmek** rehberlik qilmaq, idare qilmaq, bashqurmaq.
- yönetmen is.** 1. rehber; 2. mudir; 3. rézhissor.
- yönetmenlik -ği is.** mudiriyet, rehberlik organ (idare).
- yönseme is. psik.** xahish, éghish, meil, yüzlinish, yönilish.
- yöntem is.** métod, usul.
- yöntem bilimi** bk. *yöntembilim*.
- yöntembilim is.** métodologiyе.
- yöntemli s.** yolluq, birer métod-usulgha tayanghan.
- yöntemsiz s.** birer métod-usulgha tayanmighan.
- yöre is.** yéqin etrap, sheher etrapı.
- yöresel is.** mehelle, yerlik.
- yörünye is.** 1. (fizikida) oq yoli, iz, rélis; 2. orbita.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yudum** *is.* yutum: *Bir yudum rakı* – Bir yutum aq haraq.
- yudumlamak** yutmaq.
- yudumluk** -*ğu is.* (miqdar söz) bir yutum **Yueçiler** *is. öz.* qedimiy türk xelqidin biri.
- yuf** *ünl.* nepret, ghezep we ichinish menide qollinilidu.
- yufka** *is. s.* 1. yupqa, népiz; 2. jilit (yéyilghan xémir).
- yufka açmak** xémir yaymaq.
- yufka yürekli** dili yumshaq.
- yûg** *is. far.* boyunturuq.
- yuğ** *is.* türklerning Islam dinini qobul qilmastin awwal, ölüklér üçün ötküzidighan murasimi.
- yuh** *ünl.* naraziliq we xapiliq anglitidu.
- yuha** *ünl.* köpichilikning birini barawer tillighan sözi.
- yukarı** *s. is.* 1. yuqiri terep, üst terep; 2. yuqiri mertiwé we yuqiri mertiwidiki kishi; 3. üstün.
- yukarısı** *z.* yuqirisi, üsti, yuqirighi qewet.
- yulaf** *is.* sulu (ziraet).
- yular** *is.* chulwur.
- yumak** yumaq.
- yumak** -*ğı is.* kallek: *Bir yumak iplik* – Bir kallek yip.
- yumaklamak** kalleklimek.
- yummak** yummaq: *Gözünü yummak* – Közini yummaq.
- yumru** *is.* 1. qapartma, hürrek, ösme; 2. shar shekillik nersiler, yumilaq shekillik nerse.
- yumrucuk** -*ğu is.* ushshaq qapartma, ushshaq hürrek.
- yumruk** -*ğu is.* musht, mushtum, mushtlash.
- yumruk göstermek** qorqutmaq.
- yumruk kadar** *z.* mushtumdek: *Yumruk kadar bir çocuk onu devirverdi* – Mushtumdek bala uni yiqitiwetti.
- yumruklamak** 1. mushtlima; 2. yughurmaq (xémirni).
- yumruklanmak** mushlanmaq.
- yumruklaşmak** mushlashmaq.

- yumrulanmak** 1. ishshimaq; 2. yumilaq halgha kelmek.
yumrulmak bk. **yumrulanmak**.
yumuk *s.* 1. yumuq; 2. tolghan, sémezghina.
yumulmak yumulmaq.
yumurta *is.* 1. tuxum; 2. erkeklik bézi; 3. uruq.
yumurtacı *is.* tuxum yighip satquchi.
yumurtalık -ǵı *is.* tuxumdan.
yumurtamsı *s.* tuxumsiman.
yumurtlama *is.* tuxum tughush.
yumurtlamak 1. tuxum tughmaq; 2. oydurup sözlimek, köptürüp sözlimek: *Tavuk yumurtladı* – Toxu tuxum tughdi.
yumurtlatmak tuxum tughdurmaq.
yumurtlayanlar *is. zool.* tuxumdin tughulghan haywanlar.
yumuş *is.* ish, xizmet, wezipe.
yumuşacık -ǵı *s.* yupyumshaq.
yumuşak *s.* 1. yumshaq; 2. ewrishim, yumran; 3. mulayim, rayish.
yumuşakçalar *is. zool.* omurtqisizlar.
yumuşaklık -ǵı *is.* 1. yumshaqliq; 2. mulayimliq.
yumuşamak 1. yumshimaq, mulayimlashmaq.
yumuşatılmak yumshitilmaq.
yumuşatmak yumshatmaq.
yuna *is.* toqum.
yunak -ǵı *is.* yuyunidighan yer.
Yunanca *is. öz.* yunanche, yunan tili.
Yunanlı *is. öz.* yunanliq, yunanistanliq, grétsiyilik.
yunmak yuyunmaq.
yunus balığı -mı *is. zool.* yunus béliqi.
yura *is.* tik yantuluq.
yurak *is.* gugusun (chaqning).
yurdu *is.* yingnining közi.
yurt -du *is.* 1. memliket; 2. weten, yurut.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yurtlandırmak yerleshtürmek, makanlashturmaq.

yurtlanmak makanlashmaq, yerleshmek.

yurtluk -ğu is. térilghu yer, otlaq we ormanni öz ichige alghan yer.

yurtsamak yurtini séghinmaq.

yurtsever s. wetenperwer.

yurtseverlik -ği is. wetenperwerlik.

yurtsuz s. wetensiz, yurtsiz.

yurttaş is. wetendash, yurtdash.

yurttaşlık -ği is. yurtdashliq, wetendashliq.

yusufçuk -ğu is. paxtek, turulgha.

yusyumru s. düpdügilek.

yusyuvarylak s. yupyumilaq.

yutak is. yutqunchaq (gal).

yutkunmak 1. yutmaq; 2. duduqlimaq.

yutma is. yutush.

yutmak 1. yutmaq; 2. özining qiliwalmaq; 3. ünini chiqarmasliq; 4. aldinip qalmaq; 5. utiwalmaq; 6. yipidin-yingnisighiche öginiwalmaq.

yutturmak yutturmaq.

yutulma is. yutulush.

yutulmak yutulmaq.

yuva is. 1. uwa, changga; 2. aile, öy, saray: *Çocuk yuvası* – Balilar yeslisi.

yuva kurmak öylük-ochaqliq bolmaq.

yuvalamak uwa yasimaq, changga yasimaq.

yuvalanmak 1. makanlashmaq; 2. qoral körünmigüdek derichide yoshurunmaq.

yuvalı s. uwisibar, uwa ichide bolghan.

yuvar is. 1. qan danichiliri (sharchiliri); 2. sharsiman nerse: *Ak yuvar* – Aq qan danichiliri; *Yer yuvarı* – Yer shari.

yuvarcık -ği is. ushshaq qan sharchisi.

yuvarlak -*ğ* **s.** 1. yumilaq, dügilek, shar: *Yuvarlak masa görüşmeleri* – Yumilaq shire suhbiti; *Yer yuvarlığı* – Yer shari.

yuvarlakça **s.** soqichaq, az, yumilaq.

yuvarlaklaşmak dügilekleshmek, yumilaqlashmaq.

yuvarlaklaşturmak yumilaqlashturmaq.

yuvarlaklık -*ğ* **is.** yumilaqliq, domilaqliq.

yuvarlamak 1. domilaq bolmaq; 2. yögimek türmek; 3. po atmaq, chong gep qilmaq.

yuvarlanan **s.** domilighan, domilap ketken.

yuvarlanmak 1. domilanmaq; 2. tutuqsiz ölmek; 3. xizmitidin ayrilmaq, xizmitidin chiqirilmaq (qoghlanmaq).

yuvarlatmak domilatmaq.

yuvgu **is.** silindir.

yuvgulanmak silindir ötküzmek.

yûz **is. osm.** qaplan.

yûze **is. osm.** 1. tilemchi; 2. bir xil ow iti.

yübuset **is. ar.** quruqluq.

yüce **s.** 1. ulugh; 2. égiz: *Yüce önder* – Ulugh dahiy; *Yüce dağlar* – Égiz taghlar.

yücelik -*ğ* **is.** ulughluq.

yücelmek örlimek, örletmek.

yüceltmek örletmek, yükseltmek.

yük -*kü* **is.** 1. yük; 2. yük miqdari; 3. éghir wezipe; 4. éghirliq.

yük vurmak yük artmaq.

yükçü **is.** hammal.

yükçülük -*ğü* **is.** hammalliq.

yüklemek 1. qachilimaq (yükni); 2. artmaq (wezipisini); 3. dönggilmek, yüklimek (gunahni).

yüklenmek 1. yüklenmek; 2. östige almaq; 3. ölenmek.

yükletmek yükletmek.

yüklü **s.** 1. üstide yüki bolghan (harwa); 2. qilidighan ishi köp; 3. ikki qat, hamilidar; 4. mest, katta.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

yüklük -ğü **is.** limtaq, orun-körpe ishkapi.

yüksek **s.** 1. éviz: *Yüksek ülkü* – Katta ghaye; 2. yuqiri, üstün: *Yüksek kültür* – Yuqiri medeniyet; *Yüksek fiyat* – Üstün baha; 3. aliy: *Yüksek ögretim* – Aliy maarip; 4. ela.

yüksek okul **is.** aliy mektep, yuqiri mektep.

yüksek ögretim **is.** aliy maarip.

yükseklik -ği **is.** 1. üstünlük, yükseklik; 2. évizlik; 3. kattiliq, elaliq.

yükseliş **is.** örlesh, yüksilish, yuqiri kötürülüş.

yükselmek 1. örlimek; 2. kötürülmek (derijisi); 3. ösmek (baha).

yükseltici **is.** örlitidighan, östüridighan.

yükseltmek örlitilmek, östürülmek, kötürülmek.

yükseltmek 1. örletmek; 2. kötürmek, östürmek; 3. artturmaq.

yüksük -ğü **is.** oymaq.

yüksünmek 1. éghir körmek; 2. qizghanmaq.

yüküm **is.** mejburiyet.

yükümlü **is. s.** mejbur: *Bu işi yapmakla yükümlü olmalı* – Bu ishni qilishqa mejbur bolush kérek.

yükünmek yükünmek, aldigha égilmeq (hürmet yuzisidin).

yülgü **is.** ustura.

yülümeq chüshürmek.

yümn **is. osm.** amet, telei.

yümnâ **s. osm.** ong terep.

yün **is. s.** 1. küzem yung (qoyning); 2. omumen qoy yungi; 3. yungidin ishlen'gen: ,i.

yünlü **s.** yungluq.

yüpürmek aldirap-téneq ketmek, puti köygen toxudek bolup ketmek.

yüre **is.** qoy yungi (bedinidiki).

yürek -*ği is.* 1. yürek, qelb; 2. baturluq; 3. ashqazan; 4. köngül: *Bu iş yürek ister* – Bu ish baturluqni telep qilidu.

yüreklendirmek jasaretlendürmek, gheyretlendürmek, yüreklendürmek.

yüreklenmek jasaretlenmek, yüreklenmek, gheyretlenmek.

yürekli s. yüreklik, jasaretlik, jesur.

yüreksiz s. yüreksiz, jasaretsiz, qorqunchaq.

yüreksizlik -ği is. yüreksizlik, qorqunchaqliq.

yürekten s. z. semimiyet bilen, jan-dil bilen.

yürük -ğü is. charwichi türkmen.

yürük s. 1. köp we téz yol yüridighan; 2. qedimiy piyade esker.

yürümek 1. yürmek, mangmaq; 2. yürüş qilmaq; 3. éqishmaq, yurüşmek; 4. hésablanmaq; 5. ölmek, ketmek: *O da yürümüş* – Umu ölüptu.

yürürlük -ğü is. ünümlük, küchke ige, inawetlik: *Emir yarından itibaren yürürlüğe girecektir* – Buyruq etidin tartip küchke ige bolidu.

yürütme is. ijra qilish, yürgüzüş.

yürütmek 1. ijra qilmaq, yürütmek, yürgüzmek; 2. qobul qildurmaq; 3. otturigha qoymaq; 4. oghrilimaq.

yürütülmek ijra qilinmaq, yürgüzülmek.

yürütüm is. ijra.

yürüyüş is. yürüş, seper: *Uzun yürüyüş* – Uzun seper.

yüsr is. osm. asanliq.

yüsrâ s. osm. sol terep.

yüsret is. osm. asanliq.

yüz say. yüz, 100.

yüz is. 1. yüz, chiray, chéhir: *Suyun yüzü* – Suning yüzü; 2. tash: *Yorganın yüzü* – Yotqanning téshi; 3. iza-haya; 4. terep, yan: *Dağın bu yüzü* – Taghning bu teripi.

yüz akı is. nomus.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- yüz çevirmek** yüz yörimek.
- yüz görümlüğü** **is.** yigitning kelin'ge (qizgha) béridighan soghisi.
- yüz karası** **-ni is.** iza tartidighan hal.
- yüz vermek** yüzini qilmmaq.
- yüzbaşı** **is. ask.** kapitan, shangwiw.
- yüzdürmek** 1. soydurmaq (térix); 2. üzdürmek.
- yüzdürülmek** soydurulmaq (tére).
- yüzegelen** **s.** közge körün'gen: *Memleketin yüze gelenleri* – Yurtning kattiliri.
- yüzen** **s.** eylep turidighan (suda).
- yüzer** **is.** yüz qétim, yüzdin-yüzdin.
- yüzey** **is.** tashqi körünüş, tashqi terep, üst, sirt, yüzeki.
- yüzgeç** **-ci s.** 1. suda üzidighan; 2. su üzüşke mahir.
- yüzlemece** **z.** yüz-yüz, yüz tura: *Yüzlemece söylenmeli* – Yüz tura sözlesh kérek.
- yüzlemek** yüzige sélip iza tartturmaq, yözlimek.
- yüzleşmece** **z.** yüzmu yüz turup.
- yüzleşmek** yüzleshmek.
- yüzlük** **-ğü is.** 1. yüz yuenlik; 2. yüzlük.
- yüzmek** térisini soymaq.
- yüzmek** üzmek (su).
- yüznumara** **is.** teretxana, hajetxana: *Yüznumaraya gitmek* – Hajetxanigha ketmek.
- yüzölçümü** **-nü is.** kölem.
- yüzsüz** yüzsiz, iza tartmaydighan, hayasiz.
- yüzsüzleşmek** iza tartmayidighan bolup qalmaq.
- yüzsüzlük** **-ğü is.** yüzsizlik, hayasizliq.
- yüzü kara** **s.** qara yüz.
- yüzücü** **is.** 1. su üzgüchi; 2. ékspilatatsiye qilghuchi; 3. mal soyghuchi.
- yüzük** **-ğü is.** yüzük.

yüzük parmağı **is.** üzük sélinidighan barmaq.

yüzüksü **s.** üzüksiman.

yüzülmek 1. yüzülmek; 2. térisi soyulmaq.

yüzüncü **say.** yüzinchi, 100-inchi.

yüzünden **z.** tüpeylidin, sewebtin.

yüzüstü **z.** 1. tizda yérim chala: *İşler yüzüstü kaldı* – Ishlar tizda yérim (tügimidi); 2. düm: *Yüzüstü düşmek* – Dum chüshmek.

yüzyıl **is.** esir: *Yirmi birinci yüzyıldayız* – XXI esirdimiz.

Z

Z Z (Türk élipbesining 29-herpi).

zaaf *is. ar.* 1. oruqluq, zeiplik, berdashliq bérelmeslik; 2. chüshkünlük, iradisizlik.

zab *is. osm. zool.* sirtlan (yirtquch haywan).

zabita *is. osm.* saqchi.

zabitname *is.* yighin xatirisi toxtamname, kélishimname.

zabih *s. osm.* bughuzlighuchi (haywan).

zabit *-pt is. osm.* 1. ching tutush; 2. ishghal qilish; 3. yighin xatirisi; 4. chüshinish.

zabit *-ti is. ar.* 1. ofitsér; 2. déginini qilduridighan, gépi ötidighan; 3. soda paraxotlirida buyruq bergüchi we qomandatliq qilghuchi paraxot xadimi.

zâbitân *is. osm.* ofitsérLAR, jün'güenler.

zabt *is. osm.* 1. ching tutush; 2. ishghal qilish; 3. chüshinish.

zabu *is. zool.* sirtlan.

zâcir *s. osm.* tosughan, chekligen, meni qilghan.

zaç *-cı is. ar. kim.* gönggürt kislatasi, sulfat.

zâd *osm.* köpeysun, artsun.

zadegân *is. osm.* ésilzade.

zâdegi *is. osm.* ésilzadilik.

zaf *is. osm.* derhal öltürüş.

zafer *is. ar.* ghelibe, zeper.

zafername *is.* ghelibini, medhiyilep yézilghan eser, zepername, ghelibename.

zafir *s. osm.* , ghalib, ghelibe qilghuchi.

zafiyet *-ti is. osm.* oruqluq, dermansizliq.

zagine *is. ar.* nepret, adawet, öchmenlik.

zagzaga *is. osm.* menisiz söz, orunsiz söz.

- zağ is.** bilep ittiktish.
- zağar is. zool.** bir xil ow iti.
- zağara is.** yaqiliq tére.
- zağcı is.** chaqchi (pichaq qatarliqlarni bilgüchi).
- zağlamak** 1. bilimek (pichaq qatarliqlarni); 2. parqiratmaq, parlatmaq, bilen'gen.
- zağlı s.** bilen'gen, bileklik.
- zahf is. ar.** 1. ayighini sörep méngish; 2. ömileshe.
- zahib s.** 1. ketküchi; 2. bir pikir we oygha chüshküchi, xiyalgha patquchi.
- zahif s. ar.** tekebbur, maxtanचाq.
- zahife is. ar. zool.** sörün'güch haywanlar.
- zâhik s. ar.** 1. eski-tüski, kona; 2. berbat.
- zâhil s. ar.** untughan, estin chiqarghan.
- zahir s.** 1. ochuq, ashkara; 2. tashqi körünüş; 3. elwette, shubhisiz.
- zahire is. ar.** ashliq, ozuq.
- zahiren z. ar.** körünüş, körünüşhige qarighanda.
- zahiri s. ar.** 1. körünushtiki; 2. saxta, shekilen.
- zahit -di s. ar.** dingha emel qilghuchi, sherietke boyun sunghuchi.
- zahme is. far.** 1. urush; 2. yara, zexim; 3. zexmek yaki naxol; 4. choqmaq; 5. üzengge tasmisi.
- zahmet -ti is. far.** 1. awarichiliq, heshem; 2. qiyinchiliq, japa; 3. harghinliq.
- zahmet çekmek** aware bolmaq.
- zahmet olmazsa** awarechiliq bolyapdighan bolsa ...
- zahmetli s.** awarechiliq, harghinliq.
- zahmetsiz s.** awarechiliqi bolmighan, japasi yoq, asan, ongay, qolay.
- zahmetsiz rahmet olmaz** japa chekimey halawet yoq.
- zaid s. ar. bk. zait.**

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zaif is.** 1. oruqluq, zeiplik; 2. xijil bolush , rohiy chüshük.
- zaik s. ar.** temini tétighan, lezzet alghan.
- zaika is. ar.** temini tétish, lezzet élish.
- zail s. ar.** yoq bolmaq.
- zaim is. ar.** qedimki zamanda urushqa ketken eskerlerge bérilgen yerning igisi.
- zair is. ar.** ziyaret qilghuchi.
- zait -di s. ar.** 1. kéreksiz; 2. **is.** (matématikida) musbet san, qoshush belgisi.
- zâk is. far.** baliyatquch.
- zâki s. ar.** sap, pang, xalis.
- zâkir s. ar.** zikir qilghuchi.
- zâkire is. ar.** esletkuchi, eske keltürülgen nerse.
- zakitlik -ği is.** 1. ofitsérlik, jün'guenlik 1. déginini qildurush, gépini ötküzüsh, bashquralaydighanliq.
- zakkum is. ar. bot.** 1. talgül, sögetgül; 2. bek achchiq.
- zakon is.** qanun, nizam, usul, yol, zakon.
- zâl s. far.** qéri, moysipit.
- zalâl s. ar.** kölengüsi (siyasi) bar, saye bolidighan.
- zalâm s. ar.** 1. qaranghuluq; 2. adaletsizlik.
- zâli s. ar.** 1. aqsaq (haywan); 2. töhmet chaplanghan, töhmet qilinghan.
- zalif s. ar.** bek xorlanghan, heqir (adem).
- zalik s. ar.** ketken, ketküchi.
- zalim s.** zulum qilghuchi, zalim.
- zalimane z.** zalimlarचे.
- zalimlik -ği is.** zalimliq.
- zall is. ar.** kölengge, saye.
- zallâm s. ar.** qattiq zulum salghuchi, rehimsiz.
- zalm is. ar.** 1. chishining aqliqi; 2. qar.
- zalûm s. ar.** bek zalim.

zam -*mm* **is. ar.** 1. qoshumche; 2. artturush, ashurush, östürüş: *Ücretlerimize zam yapılsın!* – Maashimiz östurulsun!.

zaman **is. ar.** zaman, waqit, chagh, dewr, mezigil.

zamân **is. ar.** 1. qerz we ziyanning mesuliyitini üstige élish; 2. kúpil bolghuchi.

zaman zaman **z.** belgisiz waqit, bezen, ara-sira.

zamandaş **s.** zamandash.

zamandaşlık -*ğı* **is.** zamandashliq.

zamane **is. ar.** zamane.

zamansız **s. gram.** zaman menisini bildürmeydighan péillar.

zamazingo **is.** ashina, ayal dost.

zambak -*ğı* **is. ar.** piyazgül.

zambo **is. isp.** aq tenlik bilen qara tenliktin tughulghan oghul bala.

zambuk -*ğu* **is.** zambuk (borsa qoltuqida we qizil déngizda qollinilidighan mexsus yelkenlik qéyiq).

zamime **is. ar.** qoshush, artturush, qoshumche (qilish).

zamin **is. ar.** zamin (birawning zerer we ziyanni tölishige bolghan kúpillik).

zamir **is. ar.** 1. ichki sir, ichki ehwal; 2. almash (grammatikida); 3. héssiyat, tuyghu: *Bu sözüyle zamirini meydana vurmuş oldu* – Bu sözi bilen öz chawisini chitqa yaydi.

zamk -*kı* **is. ar.** 1. yélim; 2. derex yélimi.

zamkinos **is.** qéchish.

zamkinos etmek qachmaq.

zamklamak yélimlimaq, yélim sürkimek.

zamklı **s.** yélimlanghan.

zammetmek ashurmaq, qoshmaq (bahagha, maashqa).

zampara **is. far.** xotunperes.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zamparalık** *-ği is.* xotunpereslik.
- zamyân** *is. ar.* Jenubi Amérikida ösidighan jigde derixi.
- zan** *-nu is. ar.* oy, pikir, höküm.
- zanaat** *-tı is. ar.* 1. qol hüniri; 2. ustiliq, mahirliq, uzluq.
- zanaatçı** *is.* hünerven, usta.
- zanaatkâr** *is.* qol hunerven.
- zangırdamak** titrimek.
- zangoç** *-cu is. erm.* ibadexana xizmetchisi yaki zil (qongghuraq) chalghuchi.
- zani** *is. ar.* zinaxor (er).
- zanin** *s. ar.* gunahkar.
- zaniye** *is. ar.* pahishe, jalap.
- zank** *s. ar.* 1. tar nerse, tar yer; 2. tarliq, qisliq.
- zanka** *s. rus.* ikki at qoshulghan chana.
- zânn** *s. ar.* texmin qilghuchi.
- zannetmek** ... dep hésablimaq, ... dep bilmek, texmin qilmaq.
- zantapsin** *is.* kéchide ochidighan qurt-qongghuzlarning közidiki bir xil reng maddisi.
- zânû** *is. far. anat.* tiz (ademning).
- zânûn** *s. ar.* eqli kem.
- zaptetmek** 1. ishghal qilmaq, tartiwalmaq; 2. qeit qilmaq, yazmaq; 3. éside tutmaq; 4. özini tutuwalmaq.
- zapturapt** *is.* tertip, intizam.
- zar** *is.* 1. yupqa perde, yapquch; 2. perenje; 3. yupqa tére yaki bos.
- zar** *is.* shishixal.
- zar kanatlılar** *is. zool.* perde qanatlıqlar.
- zar zor** *z.* 1. qolining uchidila: *İşini zar zor yapıyor* – Ishini qolining uchidila qilidu; 2. musheqqette, teslikte, qiyinda: *Trene zar zor yetiştî* – Poyizgha teslikte yétishti.
- zarafet** *-ti is. ar.* nazükluk, nazaketlik.

- zarar** *is. ar.* zerer, ziyan.
zarar çekmek ziyan chekmek.
zarar etmek ziyan qilmaq.
zararı yok héch weqesi yoq.
zararına *z.* ziyinigha: *Zararına satmak* – Ziyinigha satmaq.
zararlı *s.* ziyanliq, paydisiz.
zararsız *s.* 1. zersersiz, ziyansız; 2. nisbeten yaxshi.
zarf *is. ar.* 1. konwért, lipapa; 2. oraw (bir nerse oraydighan); 3. (grammatikida) rewish.
zarf *is. ar. dilb.* rewish.
zarfında *z.* ichide: *Bu müddet zarfında gelmezse* – Bu müddet ichide kelmise ... **zarflamak** konwértqa salmaq; *Bu mektubu zarfluyarak gönder* – Bu xetni konwértqa sélip ewet.
zargana *is. yun. zool.* zargana béliqi.
zari *s. ar.* yoghan emcheklik (ayal yaki haywan).
zarif *s. ar.* 1. güzel, nepis, nazaketlik; 2. edeblik, qaide-yosunluq; *Zarif bir giyiniş* – Chirayliq bir kiyinish.
zarife *s. is. ar.* 1. nepis (nerse); 2. ayal ismi.
zariflik *-ği is.* nepislik, nazaket, qaide-yosun.
zarp *-bı is. ar.* 1. zerbe; 2. qattiq tesir.
zarp etmek zerbe bermek.
zarplı *s.* tesiri küchlük.
zarr *is. ar.* zerer, ziyan.
zârr *s. ar.* zererlik, ziyanliq.
zarrâ *is. ar.* 1. xapa chékish; 2. shiddet.
zarta *is. ar.* usuruq.
zartaçi *s. ar.* maxtancaq.
zaruret *-ti is. ar.* 1. zörüriyet, éhtiyaj; 2. yoqsulluq.
zaruri *s. ar.* zörüri.
zaruri masraflar *is.* zörüri xirajet.
zat *-tı is. ar.* 1. shexs; 2. adem; 3. mahiyet; 4. amil, élémént.
zaten *z. ar.* emeliyette, eslide, esli.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zati** *s. ar.* shexsning, shexsiy, shexsen, xususiy.
zati eşya xususiy mülük.
zatülcenp *-bi is. ar.* kükret perdisi yallughi.
zatürree *is. ar.* öpke yallughi.
zavallı *s. ar.* 1. bichare; 2. bextsiz.
zavallılık *-ğı is.* 1. bicharilik; 2. bextsizlik.
zaviye *is. ar.* 1. bulung, burjek, girwek, bulung-puchqaq; 2. bulung gradusi; 3. kichik ibadetxana.
zavrak zevrak *is.* 1. kichik kéme; 2. réshatka, salasun, shada.
zayâ *is. ar.* qoldin chiqip kétish, yoq bolush.
zayat *is. ar.* yoqitish, yoqash, ghayib bolush.
zayif *s. ar.* 1. oruq, küchsiz, quwwetsiz, madarsiz; 2. ishenchsiz.
zayıflamak oruqlimaq.
zayıflatıcı *is.* oruqlatquchi.
zayıflık *-ğı is.* oruqluq.
zayî *-i is. ar.* ghayib, ghayib bolghan, yütken.
zayî etmek yüttürmek, yoqitip qoymaq.
zayiat *-tı is. ar.* yütüp ketken nersiler, ziyan.
zebab *is. ar. zool.* qara chiwin.
zebâbe *is. ar. zool.* dala chashqini.
zebâd *is. ar.* 1. ipar chashqini yéghi 1. ipar müshüki.
zeban *is. far.* til, ziwan, zaban.
zebani *is. ar.* jehennem qarawuli.
zebanzet *s. far.* sözlen'gen.
zebellâ *is.* qorqunchluq (adem).
zeber *is. far.* üst.
zeberin *far.* üstünki, yuqiridiki.
zebh *is. ar.* boghuzlash.
zebhiye *is. ar.* qan béji.
zebi *is. ar.* déngiz tashpaqisining qépi.

zebib *is. ar.* 1. quruq üzüm; 2. quruq enjür; 3. yılan we chayan qatarliqlarning zehiri.

zebir *is. ar.* 1. japa; 2. bézish, zérikish, tit-tit bolush, diqqetchilik, ichi pushush; 3. külpet, azap-oqubet; 4. mektüp, xet; 5. hérish, charchash.

zebr *is. ar.* 1. kitab; 2. kitap wariqi; 3. xet yézish; 4. söz; 5. yéziq; 6. eqil; 7. *s.* küchlük, saghlam (adem).

zebra *is. it. zool.* yawa taghil at.

zebu *is. zool.* zébo (Afriqa we Asyada yashaydighan örkeshlik höküsiman haywan).

zebun *s. far.* 1. harghin; 2. küchsiz.

Zebur *is. öz. ar.* Zebur (Dawut peyghemberning kitabi).

zecir *-cri is. far.* zorlash, mejburlash.

zecr *is. far.* 1. aldini élish, cheklesh; 2. mejburlash, mejburiy qildurush; 3. qoghlash; 4. eziyet.

zecri *s. ar.* zorlighuchi, mejburlighuchi.

zedelemek *far.* 1. zédilimek; 2. ziyan yetküzmek.

zedelenmek 1. zédilenmek; 2. ziyan körmek.

zefer *is. ar.* bedbuy, sésiq puraq.

zefif *s. ar.* chaqqan, chebdes.

zefir *is. ing.* chigh yolluq yupqa paxta rext.

zefir *is. ar.* nepes chiqirish.

zefzefe *is. ar.* silkinish, tewresh, titresh.

zegan *is. far. zool.* chashqan qatarliqlarni owlap peydighan qush.

zeğinleşmek bay bolmaq.

zehap *-bi is. ar.* xiyalgha pétish.

zehebin *s. ar.* altundin ishlen'gen.

zehir *-hri is. far.* zeher, ogha.

zehir gibi 1. bek achchiq; 2. qattiq soghuq.

zehirleme *is.* zeherlesh.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

zehirlemek 1. zeherlimek; 2. birawni ziyanlıq pikir bilen zeherlimek.

zehirlenme *is.* zeherlinish.

zehirlenmek 1. zeherlenmek 1. ziyanlıq idiyiler bilen zeherlenmek.

zehirli *s.* zeherlik.

zehirsiz *s.* zehersiz.

zehr *is. ar.* gül.

zehra *is. s. ar.* 1. aq we nurluq chiray; 2. ayal ismi.

zehrâb *s. far.* achchiq su.

zehrâbe *s. far.* 1. zeherlik su 1. *is.* hesret, qayghu, dert.

zehrîn *s. far.* zeherlik, bek achchiq.

zehük *s. ar.* bihude, orunsiz.

zekâ *is. ar.* eqil-paraset, zéhin, eqil.

zekâb *is. far.* siyah.

zekât *-ti is. ar.* zakat.

zekavet *-ti is. ar.* bk. **zeka**.

zeker *is. ar.* 1. er; 2. *is.* zeker, erlik organi.

zekeriye *s. ar.* bk. **zeker**.

zeki *s. ar.* 1. eqilliq, parasetlik; 2. *is.* er ismi (zeki).

zeklenmek bk. **zevklenmek**.

zelâlet *is. ar.* heqirliq, xorluq.

zelel *is. ar.* 1. yétersizlik, kemchilik; 2. *s.* téyilghaq (yer).

zelil *s. ar.* xorlanghan, pes körülgen.

zelili *is. ar.* heqirliq, xorluq, pes körülüş.

zelzal *is. ar.* bk. **zelzele**.

zelzele *is. ar.* silkinish, zilzile, yer tewresh.

zem *-mmi is. ar.* eyiblesh tapa-tene qilish, kayish.

Zemalar *is. öz.* Gana we Pil chishi qirghiqidiki négirlar, zemaler 1. waqit, dewr.

zemâne *s.* 1. waqit, dewr; 2. hazirqi zaman; 3. bext, teley.

zemberek *-ği is. far.* purzhina.

- zambil** *is. ar.* zambil, kötürgü.
zemheri *is. ar.* qara qish.
zemim *is. ar.* bk. **zemime**.
zemime *is. ar.* peskeshlik, yirginchlik.
zemin *is. far.* 1. yer shari, zémin, yer yüzi, dunia; 2. bir nersining tekti; 3. asas.
zeminde *z.* bu meslide, bu témida.
zeminlik *-ği is.* geme, gérem.
zemistân *is. far.* zimistan, qish, pesli.
zemistâni *s. far.* qashliq.
zemmam *s. ar.* eyipliguchi, kayighuchi.
zemmetmek eyiblimek, kayimaq.
zemzem *is. ar.* zemzem.
zemzem *is.* pes awaz bilen asta naxsha éytish.
zemzemlik *-ği is.* zemzem süyi.
zen *is. far.* ayal, zen.
zenâbil *is. ar.* zembiller.
zenah *is. far.* bk. **zenahdan**.
zenahdan *is. far.* éngék, zanax.
zenâne *is. far.* ayallargha xas, ayallarning ishi, zanane.
zenane *is. far.* ayallargha xas yer, haram.
zenb *is. ar.* gunah, jinayet.
zenbil *is.* bk. **zambil**.
zenbürek *is. far.* zembirek, top.
zencefil *is. ar.* zenjiwil.
zencere *s. ar.* barmaq qol bilen chékish.
zenci *is. ar.* négiz, zen'gi.
zend *is. öz. far.* zerdusht dinining muqeddes kitabi.
zendeka *is. ar.* kapirliq, dinsizlik.
zendost *s. far.* xotunperes.
zeng *is. far.* 1. négiz; 2. dagh, dat; 3. zil, qongghuraq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

zengin *s. far.* bay: *Uyghur dili çok zengin bir dildir* – Uyghur tili nahayiti bay tildir.

zengince *z. xéli* bay.

zenginlemek bk. **zenginleşmek**.

zenginlik *-ği is.* bayliq: *Uyghur dilinin zen'ginliği* – Uyghur tilining bayliqi.

zenim *s. ar.* 1. bir qewmige kéyin qoshulghan; 2. nesli peslik.

zenne *is. far.* 1. ayal; 2. sehne oyunlirida ayal rolini alghuchi er: *Zenne çorabı* – Ayallar paypiqi.

zenne kalıbı *is.* ayallar ayagh kiyimning qélibi.

zennelik *-ği is.* 1. ayal roli; 2. *s.* ayallargha xas (nerse).

zephiye *is. ar.* qushxanida ulturulgen mallardin élinidighan baj, qan béji.

zer *is. far.* altun, zer.

zerâf *is. far.* bk. **zürafa**.

zerak *s. ar.* kök, zengger.

zerâre *is. ar.* chachqu, chéchilghan nerse.

zerbaf *is. dok.* zerbap, zer bésilghan rext.

zerd *s. far.* 1. sériq; 2. *is.* nepes.

zerdâb *is. far.* 1. aq üzüm hariqi; 2. sepra; 3. yara, yiring.

zerdalı *is.* yawa örük (derez).

zerde *is. far.* zepireng bilen sarghaytilghan we puraq kirgüzülgen gürüch tamiqi.

zerdi *is. far.* sériqliq, sériq renglik.

zeri *-ri is. ar.* térish, ériqchiliq.

zeria *is. ar.* bahane, seweb.

zerin *s. far.* altündek sériq.

zeriyat *-ti is. ak.* 1. tériqchiliq; 2. ziraet.

zerrâ *ar.* déhqan, ékinchi, térimchi.

zerre *is. ar.* zerre, ushshaq parche, élémént, molékula.

zerrin *is. bot.* nerkis (gül).

zerzavat *is. far.* bk. **zerzevat**.

- zerzevat** *is. far.* köktat, otyash.
- zerzevatçı** *is.* köktat satquchi.
- zev** *is. ar.* musbet.
- zevahif** *is. ar.* ömiligüchiler (haywan).
- zevahir** *is. ar.* tashqi körünüş.
- zevait** *-di is. ar.* artuqche we kéreksiz nersiler.
- zeval** *-li is. ar.* 1. chüshkünlik; 2. yoqilish, yoqitilish.
- zeval bulmak** yoq bolmaq.
- zeval vermek** zerer yetküzmek.
- zevali** *is. ar.* toptoghra chüsh waqti.
- zevalsiz** *s.* yoq bolmaydighan.
- zevb** *is. ar.* térish.
- zevce** *is. ar.* 1. xotun; 2. hemrah.
- zevcelik** *-ği is.* 1. xotunluq; 2. hemrahliq.
- zevk** *-ki is. ar.* tem tuyghusi, tem, hewes, ishtiyaq, lezzet.
- zevk almak** xushlanimaq.
- zevk ehli** tamashini yaxshi körguchi.
- zevk etmek** oyun tamasha bilen waqit ötküzmek, e.
- zevkine varmak** huzurlanmaq, zoqlanmaq.
- zevklenmek** 1. biri bilen chaqchaqliship oynimaq; 2. dorimaq, teqlid qilmaq; 3. mesxire qilmaq, zangliq qilmaq.
- zevkli** *s.* 1. xush; 2. héssiyatliq, qiziqarliq, jelp qilarliq, zoqluq.
- zevksiz** *s.* 1. hewessiz; 2. temsiz, lezziti yoq, zoqsiz.
- zevksizlik** *-ği is.* 1. hewessizlik, zoqsizliq; 2. temsizlik **Zevra** *is. ar.* Baghdad shehiri.
- zevrak** *is. ar.* 1. qéyiq; 2. zemzem shéshisi; 3. gül teshtiki.
- zevzek** *s. far.* 1. lawza (adem); 2. walaqtekkür, aghzi bésilmay sözleydighan; 3. bimene chaqchaq qilghuchi; 4. exmeq, hamaqet.
- zevzeklenmek** 1. exmeqlashmek; 2. exmiqane gep qilmaq.
- zevzeklik** *-ği is.* exmiqane xiyal, exmiqane gep.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

zeyil *-yli is. ar.* qoshumche, ilawe teriqiside yézilghan (nerse).

zeyn is. ar. zinnet, perdaz.

zeyrek *-ği is. far.* zérek, hoshyar.

zeyrek is. bot. uzun talaliq zighir.

zeyreklik *-ği is.* zéreklik.

zeyt is. ar. kim. su yéghi.

zeytin is. ar. bot. zeytun.

zeytin ağacı is. zeytun derixi.

zeytinci is. 1. zeytun satquchi yaki alghuchi; 2. zeytun yétishtürgüchi.

zeytincilik *-ği is.* 1. zeytun yétishtürüş ishi; 2. zeytun élip satquchi.

zeytinlik *-ği is.* zeytunluq, zeytun ormanliqi.

zeytinsi s. zeytunsiman.

zeytinyağı is. zeytun yéghi.

zeytinyağlı s. zeytun yéghi bilen pishurulghan (tamaq).

zeytun is. ar. zeytun.

zeytunî is. ar. zeytun renggide.

zia is. ar. étiz.

zibarmak 1. ölmek; 2. uxlimaq, mügdimek.

zıbık *-ği is.* süniy rézinke chochaq.

zıbın is. kuyf. 1. kichik balilarning sirtqi kiyimi; 2. üç éteklilik uzun könglek.

ziddiyet *-ti is. ar.* 1. ziddiyet; 2. inaqsizliq, chiqishalmasliq, pétishalmasliq.

zih is. far. 1. güllük jiyek; 2. güllük ramka (metbee ishlerida).

zihâr is. ar. yardemlishish.

zihâre is. ar. kiyimning téshi.

zihlamak jiyek tutmaq.

zikkım is. ar. 1. "zeher" meniside qollinilidu; 2. talgül, sögetgül; 3. üzüm hariqi.

- zikkî is. ar.** tére, tulum.
- zıl -lı is. ar.** kölengge, saye.
- zılale is. ar.** kölenggilik.
- zılğıt -tı is. ar.** eyiblesh, tillash.
- zılğıt vermek** eyiblímek.
- zılğıt yemek** eyiblenmek.
- zimâr is. ar.** nomus.
- zimba is. osm.** 1. muqawa, qéyish, kemerlerge échilghan töshük; 2. töshük téshish mashinisi, sumbe: *Zimba demir* – Sumbe.
- zımbalama is.** töshük téshish.
- zımbalamak** 1. töshük teshmek; 2. pıchaq bilen yaridar qilmaq.
- zımbalanmak** töshük téshilmek.
- zımbalı s.** töshüklük, töshük échilghan.
- zımbalı defter is.** ongay échilsun üçün waraqliri téshilgen depter.
- zımbırdatmak** 1. tiringlatmaq (sazni); 2. qulaqqa xosh yaqmaydighan set awaz chiqarmaq.
- zımbırtı is.** 1. set auaz; 2. set awaz chiqiridighan nerse.
- zımn is. ar.** 1. ichi terep, lipapiliq söz; 2. meqset, arzu.
- zımnen s. ar.** 1. yoshurun menilik; 2. wasitilik.
- zımnında ar.** üçün, tüpeylidin, sewebidin: *Buraya bir iş zımnında geldim* – Bu yerge bir ish üçün keldim.
- zımnı s.** yoshurun menilik (söz).
- zımpara is. osm.** karboront, krémni karbidi: *Zımpara bezi* – Yüzige karboront bézilgen rext.
- zındık -ğı is. ar.** allasız.
- zındıklık -ğı is.** Alla we axiretke ishenmeslik.
- zingıllamak** titrímek, zingıldimaq.
- zingırdamak** titrímek, silkinmek.
- zıpır s. is.** telwe, sarang.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zıpırlık** -ğı **is.** telwilik, sarangliq.
- zıpka** **is.** tar puchqaqliq sharawaz.
- zıpkn** **is. far.** chong béliqlarni tutush üçhün qollinilidighan uchi egri neyze.
- zıplamak** sekrimek: *Çocuk-annesini görünce zıplamaya başladı* – Bala anisini körüş bilen sekreshke bashlidi.
- zıplatmak** sekretmek.
- zıpzip** -pı **is.** balilar oynaydighan tash yaki eynek saqa.
- zıpzip** **z.** sekrep-sekrep: *Zıpzip geliyor* – Sekrep-sekrep kéliwatidu.
- zıraat** **is.** bk. **ziraat.**
- zırdeli** **is.** qattiq sarang.
- zırh** **is. far.** 1. sawut we dubulgha; 2. tömür sawut, polat qap; 3. (tömür) qaplanghan.
- zırhlı** **s. is.** 1. sawut (dubulgha) kiygen yaki polat bilen qaplanghan; 2. polat bilen qaplanghan chong urush paraxoti.
- zırıldamak** 1. watildimaq, walaqlimaq, jawildimaq; 2. ezmilik qilmaq.
- zırıldı** **is.** 1. watildash, walaqlash, jawildash; 2. chiqishalmasliq; 3. qulaqqa xush yaqmaydighan saz; 4. jédel, ghowgha: *Zırıldı çıkârmak* – Jédel chiqarmaq.
- zırlak** -ğı **s.** watildaq, jawildaq, **zırlamak** bk. **zırıldamak.**
- zırnık** -ğı **is. far.** arsin (ximiyiwi élémént), mergimush, senkiya.
- zırtapoz** **s.** telwe, yénik, shallaq.
- zırtapozluk** -ğı **is.** telwilik, yéniklik, shallaqliq.
- zırva** **s. is. far.** bimene, bolmighur.
- zırvalamak** bimene sözler sözlimek.
- zırzop** -pu **s.** shallaq, yénik.
- zırzoplaşmak** shallaqliq qilmaq.
- zırzopluk** -ğı **is.** shallaqliq, yéniklik.
- zit** -ddi **s. ar.** zit, qarimuqarshi.

- zitlaşmak** bir-birige zit heriket qilmaq.
- zitlık** -ğ*l is.* zitliq, qarimuqarshiliq.
- zivana** *is. far.* 1. neyche, qisqa turuba; 2. tamakaning filtiri.
- zivanalı** *s.* turu béliq (turuba).
- zıvlamak** ayrilip ketmek.
- zıya** -ı *is. ar.* bk. **ziya**.
- zıya** -at *is. ar.* yoqash, yoqilish, ghayb.
- zıyık** *s. ar.* bek tar.
- zıyk** *is. ar.* 1. tarliq, qisliq, zix; 2. ichi pushush, tit-tit bolush.
- zıykısadır** -dın *is. ar.* nepes qisilish, dem sıqilish, ziqqa.
- zıypak** -ğ*l is.* qayghan, qéyip ketken, **zib** *is. ar.* bézek, zinnet.
- ziba** *s.* chirayliq, zinnetlik.
- zibak** *is. ar.* simab.
- zibâyi** *is. far.* güzellik.
- zibidi** *s.* 1. heddidin artuq tar kiyim kiygüchi; 2. saranglarche qiliq qilghuchi.
- zibidilik** -ğ*i is.* saranglarche qiliq qilish.
- zibl** *is. ar.* exlet, supürende.
- zibr** *is. ar.* 1. mektup, xet; 2. kitab.
- zifaf** *is. ar.* hujumgha kirish (yéngi toy qilghan yigi-qiz heqqide).
- zifir** *s. far.* 1. tamaka tütüni, tütünlük; 2. qarangghuluq.
- zifos** *is. yun.* 1. patqaq chachrash; 2. *s.* paydisiz, kéreksiz.
- zift** -ti *is. ar.* 1. qarimay, asfalit; 2. déwirqay, qarighay yélimi.
- ziftlemek** qarimay yatquzmaq, asfalit yatquzmaq.
- ziftlenmek** 1. qarimay yatquzulmaq, asfalit yatquzulmaq; 2. yémek; 3. bir nersidin yolsizliq bilen paydilanmaq.
- zigzag** *is.* bk. **zikzak**.
- zihâm** *is. far.* 1. bésiqchiliq; 2. qistaqchiliq, tarchiliq.
- zihin** -hni *is. ar.* 1. zihin; 2. es; 3. chüshenche, idiye, pikir:
Zihinde tutmak – Este tutmaq.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zihniyet** *-ti is. ar.* zihniyet, eqil, idrak.
- zikir** *-kri is. ar.* 1. zikir; 2. xatirilesh, eslesh, yadlash: *Eskiden dervişler vakitlerini zikirle geçirirlerdi* – Ilgiri derwishler waqtini zikir bilen ötküzetti.
- zikretmek** eslimek, sözini qilmaq, ismini atimaq.
- zikzak** *-kı is.* 1. egri-toqay, egri-bügri; 2. egri siziq.
- zikzaklı** *is. s.* egri-bagrilik, egri-toqayliq.
- zil** *is. far.* zil, qongghuraq.
- zilhicce** *is. ar.* qemer teqwimining 12 éyi, qurban éyi.
- zilkade** *is. ar.* qemer teqwimining 11 éyi.
- zillet** *-ti is. ar.* xorlinish, pes körülush.
- zilli** *s.* 1. qongghuraqliq; 2. edebsiz.
- zilsiz** *s.* qongghuraqsiz.
- zilve** bk. *zelye*.
- zilzal** *is. ar.* zilzile, yer tewresh, silkinish.
- zilzurna** *s.* "qattiq mest" meniside qollinilidu.
- zimam** *is. ar.* julwur.
- zimamdar** *is.* idare qilghuchi, qumandanliq qilghuchi, bashliq.
- zimmet** *-ti is. ar.* qerz.
- zimmi** *is. ar.* Osman padishaliqi dölitining musulman bolmighan puqraliri.
- zina** *is. ar.* zina, qanunsiz jinsiy munasiwet.
- zinâbe** *is. ar.* (her nersining) arqisi-keyni.
- zinakâr** zinaxor, zina qilghuchi.
- zincir** *is. far.* 1. zenjir; 2. bir qatar, arqa-arqidin, bir tutash
1. koyza yaki kishen: *Söz zinciri* – Söz tizmisi.
- zincirleme** *is.* 1. zenjirlesh; 2. bir-birige uliship kélish, bir-birige tütishish; 3. tekrarlinish.
- zincirlemek** 1. zenjirlimek; 2. bir-birige ulimaq, bir-birige tutashturmaq.
- zincirli** *s.* zenjirlik, zenjir bilen baghlaqliq.

- zindan** *is. far.* zindan, türme, gundixana.
zindan gibi *is.* qarangghu yer.
zindanci *is. far.* gundipay, türmege qarighuchi.
zindani *is. ar.* 1. gundipay, türme saqchi; 2. zindangha tashlangan gunahkar.
zinde *s. far.* janliq, tétik, roh.
zindelik *-ği is.* janliqliq, tétiklik, rohluq.
zinet *is. ar.* zinnet, bézek.
zinhar *ünl. far.* hergiz, zadi, esla, zinhar.
zir *is. ar.* sazning zil tarisi.
zira *far.* chünki.
ziraat *-ti is. ar.* déhqanichiliq, tériqchiliq.
ziraatçı *is.* 1. déhqan éza igilikige mesul xadim.
ziraî *s. ar.* déhqanchiliq bilen munasiwetlik.
ziraî endüstri *is.* iza igilik sanaiti.
ziraî kazañ *is.* iza igilik kirimi.
zirek *s. far.* zérek, hoshyar.
zireki *is. far.* zéreklik, hoshyarliq.
zirin *s. far.* töwenki, astinqi.
zirman *s.* bestlik, yoghan, lompa.
zirnihi *s. far.* sériq zenglik.
zirve *is. far.* choqqa, üç, yuqiri pelle: *Zirve toplantısı* – Aliy yighin.
zişti *is. far.* setlik, körümsizlik.
ziver *is. far.* 1. bézek, zinnet; 2. er ismi.
ziya *is. ar.* yoruq, yoruqluq.
ziyadar *s. ar.* nurluq.
ziyade *s.* ziyade, bek köp.
ziyafet *-ti is. ar.* ziyapet.
ziyan *is. far.* ziyan, zerer.
ziyankâr *s. far.* ziyankesh, ziyan keltürgüchi.
ziyankârlık *-ği is.* ziyankeshlik.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- ziyansiz** *s.* ziyansiz, zerkersiz.
ziyaret *-ti is. ar.* ziyaret.
ziyaretçi *is.* ziyaret qilghuchi.
ziyaretgâh *is. dr.* ziyaretgah, ziyaret qilnidighan yer.
ziynet *-ti is. far.* zinnet.
zok *is. dilb.* méksika tili.
zoka *is. yun.* 1. tuzaq, hiyle; 2. béliq qarmiqigha ötküzülgen yalghan yem.
zolunluluk *-ğu is.* zörüriyet.
zom *s.* qattiq mest.
zomp *is.* tash chaqidighan chong bazghan.
zoofil *is. fr.* haywanlar bilen jinsiy munasiwetchi.
zookor *s. is. fr.* uruqi haywanlar teripidin bashqa yaqqa tarilidighan, ösümlükler.
zoolog *is. fr.* zoologiyeye mutexessisi.
zooloji *is. fr.* zoologiyeye.
zoonoz *is. fr.* tebiy halda ademdin haywangha, haywandin ademge yuqidighan késeller.
zootekni *is. fr.* zootéxnik.
zoterapi *is. fr.* haywan dawalash.
zor *is. far.* 1. qiyin, musheqquet, japa, tes, müshkül; 2. qiyinchiliq, musheqquetlik, japaliq, teslik, müshküllük; 3. zorluq; 4. mejburiyet, mejbur; 5. azab, jebir; 6. zorluq küch.
zoraki *s. far.* mejburiy, mejbur.
zoralım *is.* musadire.
zorba *s.* 1. zomiger; 2. mustebit.
zorgulu *s.* zorluq bilen qildurulghan.
zorla *is.* zorluq bilen: *Paramı zorla elimden aldı* – Pulumni zorluq bilen éliwaldi.
zorlama *is.* 1. zorlash, mejburlash, mejbur qilish; 2. jebir.
zorlamak zorlimaq, mejburlimmaq.
zorlanmak zorlanmaq, mejburlanmaq.

zorlaşmak qiyinlashmaq.

zorlu 1. shiddetlik; 2. küchlük, quwwetlik: *Zorlu yağmur* – Shiddetlik yamghur.

zorluk -ğ*u is.* qiyinchilik, müşküllük.

zort is. usuruq.

zorunlu s. zörüriy.

zorunsuz s. mumkin.

zorunsuzluk -ğ*u is.* imkan, mumkinlik.

zotbalık -ğ*ı is.* 1. zomigerlik; 2. mustebitlik, zorluq.

zuafa s. ar. zeipler, ajizla.

zûd s. far. téz, chaqqan, ildam, haman, derhal.

zûdi is. far. tizlik, chaqqanliq, ildamliq, derhalliq.

zufr is. ar. tirnaq.

zuhri s. ar. chûsh waqti bilen munasiwetlik.

zuhruf is. ar. girim, pedez, zinnet.

zuhur is. ar. meydangha chiqish.

zula is. oghriliq.

zula etmek oghrilimaq.

zulmâni is. ar. zulmetlik, qarangghu.

zulmât is. ar. zulmetler.

zulmet zulmet, qarangghuluq.

zulmetmek zulum salmaq, zulum qilmaq, ezmek, qiptimaq.

zulüm -lmü is. ar. zulum.

zûm s. ar. 1. qiyas, texmin, perez; 2. guman, shöbhe.

zunün is. ar. qiyaslar, texminler, perezler.

zûr s. ar. yalghan, oydurma (söz), asassiz.

zurna is. ar. sunay.

zurnacı is. sunaychi.

zurnacılık -ğ*ı is.* sunaychilik.

zurnapa is. far. bk. *zürafa*.

zuum is. ar. bir ademki yaki bir ish üstide xata chûshenchige kélish.

TÜRKÇE-UYGURCA SÖZLÜK

- zübâh** *is. ar.* tükürük tomurlirining yallughi.
- zübâle** *is. ar.* 1. sham (maqidighan); 2. chiragh piliki.
- zübbâd** *is. s. ar.* 1. qaymaq; 2. qimmiti yoq.
- zübd** *is. ar.* sériq may, qaymaq we süt terkibidiki yagh maddisi.
- zücaciye** *is. ar.* farfor qacha-quchilar.
- zügürt** *-dü s.* pulsiz, yanjuqi, quruq.
- zügürtlük** *-ğü is.* pulsizliq.
- Zühal** *-li is. ar. öz.* Saturn (yultuz).
- Zühre** *is. öz.* 1. Wénéra (Cholpan yultuz), Zöhre; 2. altun yultuz.
- zühre** *is. ar.* gül.
- zührevi** *s. ar.* jinsiy munasiwet arqiliq yuqidighan tanasil késelliki.
- zühûk** *is. ar.* yoq bolush, yoqilish.
- zükâm** *is. ar.* zukam, tumu.
- züküret** *is. ar.* erkeklik.
- zül** *-llü is. ar.* peskeshlik, chüshkünlük.
- zülâl** *is. ar.* sap we soghuq su.
- zülâm** *s. ar.* pulsiz, yoqsul.
- zülfe** *is. ar.* bezi nersilerning üstini yépush üçhün ishilitidighan chuchuluq yopuq.
- zülfikar** *s.* Zulpiqar (Elining qilichi).
- zülûf** *-lfü is. far.* yangaq chach.
- zümbül** *is.* sunbul.
- zümre** *is. ar.* teshkilat, guruh.
- zümrüdüanka** *is. far.* sumirgh (qush).
- zümrüt** *is. far.* yéshil yaqut (zumret): *Zümrüt gibi – Yépyéshil.*
- zünnar** *is. ar.* xristian raqiblrining kemiri.
- züppe** *s.* nazlinidighan, yasalmiliq qilidighan.
- züppeleşmek** azlanmaq, yasalmiliq qilmaq.

züppelik -ğ*i is.* yasalmisliq, azliq.

zürafa *is. ar. zool.* zarape.

zürkat *is. ar.* kök, köküsh.

zürriyet -ti *is.* ewlad, nesel.

تۈركچە - ئۇيغۇرچە لۇغەت

